

Giới thiệu Âm Dạ Thủ Vọng Giả Convert

Trên cái thế giới này, có một đám người, bọn họ bị vận mệnh nhất định cùng người khác bắt đồng bọn họ có người thường thật sự không có thiên phú, lại giống như những người khác nắm giữ Thất Tinh Lục Dục bọn họ có thể lên trời xuống đất, không gì không thể, vẫn như cũ chạy không khỏi Sinh Lão Bệnh Tử, thế đại thay thế bọn họ gọi là: Dị Năng Giả

Bạn đang đọc truyện *Âm Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Tư Niệm

Hoa Hạ, Sở Giang thành phố.

Trên bầu trời mây đen che kín, mưa lớn từ sáng sớm bắt đầu cũng chưa có dừng lại.

Trong thành phố mọi người phần lớn cũng tránh ở trong nhà không ra khỏi cửa, bởi vì này dạng khí trời, trong lòng mỗi người bao nhiêu đều sẽ có một ít cảm giác đè nén thấy.

Một tòa ẩn núp trong núi sâu, Lãnh Phong người mặc Hắc Y, đứng ở một gian nhà gỗ trong.

Này gian nhà gỗ tựa như có lẽ đã vứt bỏ rất lâu, trong phòng phủ đầy tro bụi.

"Hô... ..."

Nghe bên ngoài tiếng mưa rơi, Lãnh Phong dài thở ra một hơi.

Lãnh Phong tháo xuống một mực mang mũ trùm, lộ ra kia đẹp trai bộ dáng, trên mặt hắc trần đầy cùng niên kỷ của hắc không tương xứng thành thực.

Đề cho người kinh ngạc là, hắc Tà Nhân là màu đen, mắt phải nhưng là màu xanh da trời, mà hắc mắt phải lông mày nơi, có một cái một cm dài vết sẹo.

Lãnh Phong đưa tay ra, ngón tay nhẹ nhàng vạch qua nhà gỗ vách tường.

Trong nhà gỗ trang sức rất đơn giản, chỉ có hai gian phòng, một gian phòng khách nhỏ.

Lãnh Phong con mắt không ngừng quét nhìn, Tĩnh Tĩnh nhìn cái này trần đầy nhớ lại địa phương.

Hắc từ nhỏ, ở nơi này lớn lên.

Lãnh Phong đi tới cửa một gian phòng trước, nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra.

Trong căn phòng, chỉ có một áo lót quỳ, cùng một giường lớn.

Màu trắng ga trải giường cùng chăn, nhìn qua là như vậy đơn giản, chỉ bất quá tích không ít tro bụi.

Lãnh Phong đứng ở trước cửa phòng, ngơ ngác nhìn có chừng một phút, sau đó nhẹ nhàng đóng cửa cửa phòng.

Quét nhìn bốn phía một cái sau, Lãnh Phong đi tới cái thứ 2 trước căn phòng, nhẹ nhàng đẩy cửa ra.

Trong căn phòng cũng là một giường lớn, một cái tủ treo quần áo, nhưng trên vách tường, treo mấy chục thanh Mộc Kiếm, Mộc Kiếm từ trái sang phải thứ tự sắp xếp, đứt gãy, băng miếng, hoàn chỉnh.

Lần này, Lãnh Phong đi vào phòng trong.

Bởi vì hắc lúc trước, chính là ở tại căn phòng này.

Đầu giường bên cạnh tủ nhỏ bên trên, để một cái tương khuôn.

Lãnh Phong cầm lên tương khuôn, đưa tay ra, lau đi tương khuôn bên trên tro bụi, sau đó Tĩnh Tĩnh nhìn bên trong tấm hình.

Trong ảnh chụp, một người mặc màu trắng áo khoác nữ tử, mặt mỉm cười, đôi tay ôm lấy một người thiếu niên cổ.

Nữ tử dung mạo cực đẹp, trong tấm hình nàng nhìn qua không tới ba mươi tuổi.

Mà thiếu niên này, chính là còn tám bé Lành Phong.

"Sur phó."

Nhìn trong khung ảnh tám hình, Lành Phong lộ ra vẻ mỉm cười, nhưng trong nụ cười mang theo quá nhiều khổ sở.

Lành Phong Tĩnh Tĩnh nhìn tám hình, qua hồi lâu, nhẹ nhàng buông xuống tương khung.

Lành Phong xoay người đi tới tủ quần áo trước, kéo ra cửa tủ quần áo.

Trong tủ treo quần áo, treo mấy chục bộ quần áo, từ trái sang phải, mã số từ nhỏ đến lớn.

Những thứ này đều là hần khi còn bé mặc quần áo, bây giờ thật chính tề treo ở trong tủ treo quần áo, bởi vì có tủ quần áo bảo vệ, bên trong quần áo không nhiễm một hạt bụi.

Lần nữa Tĩnh Tĩnh nhìn hồi lâu, Lành Phong đóng lại cửa tủ quần áo, xoay người đi ra khỏi phòng.

Đóng cửa phòng sau, Lành Phong thật sâu liếc mắt nhìn phòng khách, sau đó rời đi nhà gỗ.

Bên ngoài âm vũ liên tục, mây đen bao phủ toàn bộ không trung, giống như ban đêm.

Nhà gỗ ngoài cửa cách đó không xa, có một tòa cô linh linh mộ bia.

Chỉ có mộ bia, lại không có phần mộ.

Lành Phong nhếch nhếch miệng, sau đó hướng mộ bia đi tới.

Mỗi một bước, tựa hồ cũng rất trầm trọng.

Lành Phong đi tới trước mộ bia dừng lại, lộ ra vẻ mỉm cười, nhẹ giọng nói: "Sur phó, bất tri bất giác, ba năm đây."

"Ta nghĩ rằng nói cho ngài, ta hết thấy đều tốt, ngài không cần lo lắng cho ta."

Trên mộ bia, có khắc năm chữ.

"Mộ Thi Vân mộ."

Lành Phong sur phó, kêu Mộ Thi Vân.

Lành Phong nhìn trước mặt mộ bia, trên mặt mặc dù treo mỉm cười, nhưng nụ cười này biến hóa càng ngày càng khổ sở.

Tựa hồ là bởi vì có chút Lành Phong, Lành Phong đưa tay bỏ vào trong túi áo.

Toàn thân hần sớm đã ướt đầm.

"Ta nghĩ rằng quỳ xuống đây." Lành Phong mặt mỉm cười nói: "Nhưng ngài không cho phép ta đối với ngài quỳ xuống, nói cái gì nam nhi dưới đầu gối là vàng, nhưng trong núi này lấy ở đâu vàng a."

"Bất quá vẫn là nghe người, không quỳ sẽ không quỳ."

Nói xong, Lành Phong ngồi xổm người xuống, đưa tay xoa một chút mộ bia.

Lành Phong trên mặt mỉm cười từ từ biến hóa khổ sở, cuối cùng, Lành Phong cắn môi, thân thể khẽ run.

"Là ngài ở băng thiên tuyết địa bên trong đem ta mang về."

"Là ngài đem ta nuôi lớn, là ngài dạy ta thế nào vận dụng năng lực mình."

"Là ngài cho ta nhân sinh!"

"Nhưng ngài tại sao phải rời đi!"

"Ở trước mặt ngài, ta chỉ muốn làm một cái mãi mãi cũng chưa trưởng thành hài tử."

Lành Phong Tĩnh Tĩnh nói ra, trên mặt hần đeo đầy giọt nước, không biết là nước mắt, hay lại là nước mưa.

"Àm!"

Một tia chớp, phách ở trên một ngọn núi, phát ra một tiếng vang thật lớn.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, mây đen dần dần tản đi, nhưng không có lộ ra trời xanh, bởi vì màn đêm đang ở hạ xuống.

Lãnh Phong chậm rãi đứng lên, bất tri bất giác, hắn tới nơi này đã một buổi chiều.

Hai chân bởi vì thời gian dài ngồi, ít nhiều có chút tê dại.

"Ta nghĩ, ta nên đi." Lãnh Phong xoa một chút khóe mắt, mặt mỉm cười vừa nói.

Hắn đã làm hết sức không chế tâm tình mình, ở Mộ Thi Vân trước mặt, tận lực mang nhiều chút nụ cười.

"Có lẽ một ngày kia, khi ta cảm giác bị một môi thời điểm, về tới đây làm cái thâm sơn dã nhân cái gì, cũng là thật tốt."

Vừa nói, Lãnh Phong lòng bàn tay phải, nhiều một cái lông chim.

Màu đen lông chim

Lãnh Phong cúi xuống thân, đem lông chim đặt ở trước mộ bia.

Mưa không biết lúc nào dừng, thái dương chính đang từ từ xuống núi, nước mưa rửa sạch đi qua, không khí biến hóa thành tân đứng lên.

"Hô... ..."

Một trận gió nhẹ, nhẹ nhàng thổi qua.

Thổi lên Lãnh Phong trên trán sợi tóc, lay động trước mộ bia lông chim.

"Ta sẽ trở lại, bởi vì nơi này mới là nhà ta." Lãnh Phong nhẹ nhàng cười, hắn không có lại bi thương.

Bởi vì hắn đã sớm đem bi thương giấu tại nội tâm chỗ sâu nhất.

"Sur phó, gặp lại sau."

Nói xong, Lãnh Phong đeo lên mũ trùm.

Sau một khắc, một cỗ năng lượng ba động từ Lãnh Phong bên trong thân thể phát ra.

Một đôi dài bốn mét cánh chim màu đen, xuất hiện ở Lãnh Phong phía sau.

Mà phe cánh nhìn, là trực tiếp từ phía sau lưng dài ra.

Một người, lại có một hai cánh!

Lãnh Phong lần nữa thật sâu liếc mắt nhìn mộ bia, sau đó hít sâu một hơi, sau lưng phe cánh dùng sức phồng động một cái,

Sau một khắc, Lãnh Phong cả người giống như như đạn pháo, Đạn Xạ hướng không trung.

Gió nhẹ, lần nữa thổi qua, thổi chung quanh hoa cỏ cũng đung đưa đến.

Hoang tàn vắng vẻ trong núi sâu, chỉ còn lại một gian cô linh linh nhà gỗ, cũng không có một người phản mộ mộ bia.

Từ trong rừng cây, đi ra một cái quần áo giản dị người đàn ông trung niên.

Người đàn ông trung niên trực tiếp đi tới trước mộ bia, sau đó ngẩng đầu nhìn một chút không trung.

"Thi vân, Lãnh Phong tiểu tử kia, càng ngày càng lớn mạnh, hắn mới trẻ tuổi như vậy, sau này thành tựu, không thể so với ngươi kém bao nhiêu."

"Ngươi thật đào tạo được một đồ đệ tốt."

"Nhưng Lãnh Phong mới vừa nói đúng ngươi tại sao phải rời đi."

"Lãnh Phong sau này vận mệnh sẽ rất lận đận, ngươi thật nhẫn tâm nhìn hắn chịu khổ sao?"

Vừa nói, người đàn ông trung niên cầm quả đu đủ, cặp mắt đỏ lên, dùng sức cắn răng.

Màn đêm buông xuống, cả vùng cũng tiến vào trong bóng tối.

Trên không trung, thành phố ánh đèn là chói mắt như vậy.

Lãnh Phong bay lượn ở giữa trời cao, giống như ngày như thần.

Toàn bộ sơn lâm đều bị đỉnh núi vây quanh, mảnh núi rừng này được bảo hộ rất tốt, không có ai chạy tới mở mang.

Lãnh Phong, từ nhỏ đã là ở cái địa phương này lớn lên.

Ba năm trước đây, bởi vì Mộ Thi Vân qua đời, Lãnh Phong mới rời khỏi chỗ này.

Bởi vì hôm nay là Mộ Thi Vân ngày giỗ, cho nên Lãnh Phong mới sẽ trở về.

Ba năm qua, mỗi Mộ Thi Vân ngày giỗ, hắn cũng có một lần trở về, mỗi một lần, cũng sẽ xúc cảnh sinh tình, mỗi một lần cũng không nhịn được rơi lệ.

Mộ Thi Vân đưa hắn nuôi lớn, cấp cho người khác sinh, nhưng lại không có cho hắn một cái có thể tận hưởng cơ hội.

Không có thể báo đáp Mộ Thi Vân, là Lãnh Phong đời này lớn nhất tiếc nuối.

Ba năm qua hắn cũng không muốn cùng người khác nói từ bản thân đã qua, bởi vì mỗi một lần, cũng sẽ nghĩ tới Mộ Thi Vân.

Cho dù không có liên hệ máu mủ, nhưng Lãnh Phong đã sớm đem nàng coi là mẫu thân mình.

Lãnh Phong hai cánh không ngừng phiến động, hắn chính tại phi vãng Sở Giang ngoại ô khu một cái xưởng.

Nơi đó, có hai người đang chờ hắn.

Hai người kia, là đi cùng Lãnh Phong ba năm đồng bạn.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Âm Dạ

Sở Giang ngoại ô khu, một cái đã bị vứt bỏ hồi lâu trong hăng, hai người mặc nam tử áo đen, ngồi ở một máy bỏ hoang trên máy móc, gặm bánh mì.

Lãnh Phong từ trời cao thấy hai người thân ảnh, khẽ mỉm cười.

Sau một khắc, Lãnh Phong hai cánh giống như biến ma thuật một dạng trong nháy mắt từ phía sau lưng biến mất.

Mất đi hai cánh, Lãnh Phong cả người từ không trung rớt xuống.

Trên máy móc, một tên thân hình cao lớn nam tử ngẩng đầu lên, thấy từ không trung nhanh chóng hạ xuống Lãnh Phong, liền vội vàng nói: "Ai u ta đi, hắn liền thích chơi như vậy."

Một gã nam tử khác cũng đi theo ngẩng đầu lên, sau đó cười phất tay một cái.

Ở cách xa mặt đất còn có không tới 100m lúc, Lãnh Phong hai cánh xuất hiện lần nữa ở sau lưng.

Hai cánh dùng sức phiến động một cái, giảm bớt hạ xuống tốc độ.

"Àm!"

Lãnh Phong hai chân tiếp xúc mặt đất, phát ra nhất thanh muện hưởng.

"Băng Lôi Lão Đại, Nanh Sói."

Lãnh Phong thu hồi hai cánh, tháo xuống mũ trùm, nhìn cách đó không xa hai người, cười nói.

"Này, tiểu tử, nếu là biết ngươi trở lại nhanh như vậy, ta khẳng định cho ngươi hỗ trợ mang một bán bên ngoài, đối chết ta."

Thân hình cao lớn Băng Lôi từ trên mây móc nhảy xuống, thuận tay đem giả bộ bánh mì túi ném qua một bên.

"Thật không nghĩ tới ngươi trở lại nhanh như vậy." Nanh Sói cũng đi theo từ trên mây móc nhảy xuống, nhìn Lãnh Phong nói.

Lãnh Phong khổ sở cười cười, nói: "Sống lâu, chẳng qua là làm cho mình xúc cảnh sinh tình mà thôi, ta phải làm việc tình đã làm xong."

Băng Lôi cùng Nanh Sói hai người hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó gật đầu một cái.

"Ngươi nếu là tâm tình không tốt lời nói, cũng đừng tham dự nhiệm vụ lần này." Băng Lôi có chút lo âu nói.

Băng Lôi cùng Nanh Sói cũng rất rõ Lãnh Phong việc trải qua, bởi vì ba năm trước đây, trước khi qua đời Mộ Thi Vân đem Lãnh Phong giao phó cấp hai người bọn họ chiếu cố.

Bởi vì Băng Lôi cùng Nanh Sói, đều thiếu nợ Mộ Thi Vân ân huệ, mà Lãnh Phong, là Mộ Thi Vân duy nhất học trò, bọn họ đương nhiên là có trách nhiệm chăm sóc kỹ.

"Đúng vậy, ngươi muốn không ở nơi này ngủ một giấc, chúng ta rất nhanh thì trở lại, sau đó mang ngươi đi ra ngoài này." Nanh Sói cũng nói theo.

Dù sao hôm nay là Mộ Thi Vân ngày giỗ, Lãnh Phong tâm tình khẳng định chẳng tốt đẹp gì.

Nghe hai người lời nói, Lãnh Phong cười lắc đầu một cái, nói: "Thật tốt, ta sẽ không đem cá nhân tình cảm mang vào trong nhiệm vụ, lại nói phe ủy thác ra bao nhiêu tiền tới."

"Mười triệu USD." Băng Lôi trả lời.

"Tạm được a." Lãnh Phong gật đầu một cái, mười triệu USD, không ít.

"Vậy làm sao làm?" Lãnh Phong tiếp tục hỏi.

Băng Lôi trầm ngâm một hồi, nói: "Lãnh Phong, ngươi thật muốn tham gia nhiệm vụ sao?"

Lãnh Phong gật đầu một cái, nói: "Băng Lôi Lão Đại ngươi vẫn là không yên lòng ta, ta đã không phải là ba năm trước đây cái đó không có biện pháp từ trong bi thương đi ra trẻ nít, hướng chỉ, ngươi đã nói, chúng ta là Dị Năng Giả, chúng ta và người bình thường không giống nhau, chúng ta phải so với người khác kiên cường, nếu không không có biện pháp ở nơi này không đồng ý chúng ta trong xã hội sinh tồn."

Dị Năng Giả, bọn họ là một đám có Siêu Năng Lực nhân loại, bọn họ có thể Phi Thiên Độn Địa, qua lại không gian, không gì không thể.

Nhưng ở trong mắt người bình thường, bọn họ là quái vật, người biến dị.

Có Siêu Năng Lực người ít lại càng ít, cho nên ở nơi này khắp nơi đều có người bình thường trong thế giới, bọn họ không thể nghi ngờ là dị loại.

Dị Năng Giả là thần bí, biết bọn họ tồn tại người cũng là ít lại càng ít, nếu không lời nói, toàn thế giới đều biết cõi đời này có người nắm giữ Siêu Năng Lực, kia được (phải) loạn thành cái dạng gì.

Băng Lôi, Nanh Sói, Lãnh Phong.

Ba người bọn họ, đều có Siêu Năng Lực Dị Năng Giả.

Tổ ba người thành một cái tên là 'Ám Dạ' tổ chức.

Loại dị năng này người tạo thành tổ chức tính chất cùng lính đánh thuê không sai biệt lắm, chỉ cần có người trả tiền, bọn họ liền là đối phương làm việc.

Nhưng Dị Năng Giả cao hơn Ngao một ít, bởi vì bọn họ có Siêu Năng Lực, nhiệm vụ tỷ lệ thành công cũng rất cao, dĩ nhiên tiền ủy thác cũng càng cao.

Nghe Lãnh Phong lời nói, Băng Lôi nhô khí, nói lần nữa: "Chúng ta đều biết hôm nay là ngày gì."

"Băng Lôi Lão Đại ngươi không cần lại nói, ba năm, ngươi còn không biết ta sao?" Lãnh Phong cắt đứt Băng Lôi lời nói, trong giọng nói tràn đầy kiên quyết.

"Tốt lắm." Băng Lôi thiếu thiếu mi mao, sau đó lấy ra một máy máy tính bảng, ở trên màn ảnh nhanh chóng điểm mấy cái, đi tới Lãnh Phong trước mặt nói: "Chúng ta vốn là kế hoạch phải đi H thành phố Vienna quán rượu đi ám sát tên kia, nhưng bây giờ kế hoạch thay đổi."

Vừa nói, Băng Lôi đem máy tính bảng đưa cho Lãnh Phong.

Máy tính bảng màn ảnh hiện lên một bộ bản đồ, trên xuống ngọn mấy cái điểm đỏ.

"Ta đã điều tra qua, hần đoàn xe sẽ từ Sở Giang thành phố lên đường, từ Cửu Hào Công Lộ tiến vào H thành phố, chúng ta chỉ cần ở H thành phố cùng Sở Giang thành phố chỗ giáp giới ngăn lại hần là được." Băng Lô chỉ máy tính bảng màn ảnh, nói.

"Nghe nói có dị năng người bảo vệ hần, không biết là thật hay giả." Nanh Sói nói.

"Đó mới có tính khiêu chiến không phải sao?" Lãnh Phong cười nói.

"Không có vấn đề gì lời nói chúng ta liền chuẩn bị lên đường đi, đặc biệt sao, chúng ta muốn lái chiếc này không biết cái quỷ gì, Nanh Sói cũng không biết từ đâu làm tới."

Vừa nói, Băng Lô đưa mắt, nhìn về phía cách đó không xa một chiếc... Máy cày...

Lãnh Phong theo Băng Lô ánh mắt nhìn, nhất thời không thiếu chút nữa cười phun.

Đây chính là máy cày a.

Hai người bọn họ là từ đâu lấy như vậy Thần Khí.

"Chửi thề một tiếng, máy cày, cái này ngạo mạn." Lãnh Phong tròn tròn con mắt, đi tới máy này máy cày bên cạnh, quan sát tỉ mỉ đến.

Hần nghe nói qua, nhưng còn không có thấy tận mắt.

Chiếc này máy cày toàn bộ thân xe đã rỉ sét, nhìn vứt bỏ rất lâu.

"Vật này lái rất có tính khiêu chiến a, ta đặc biệt sao lái qua xe thể thao, việt dã xa, xe bọc thép, xe tăng, liền TM (con mụ nó) không có mở qua máy cày!" Nanh Sói mặt đầy hưng phấn, không ngừng xoa xoa tay.

Băng Lô mặt đầy chề, quyết miệng nói: "Mẹ trứng, nhận biết Nanh Sói là đòi ta sai lầm lớn nhất lầm."

Băng Lô vỗ cái trán, mặt đầy hối tiếc, tại sao chính mình sẽ không làm chiếc xe tới đâu rồi, cho dù là xe đạp cũng so với cái này máy cày được a.

Nanh Sói một bộ nhao nhao muốn thử bộ dáng, nghe được Băng Lô lời nói sau, nhất thời sậm mặt lại, mắng: "Người nha, vậy người đi bộ đi."

"Được rồi ta còn là ngồi đi, người nha đợi một hồi lái chậm một chút." Băng Lô trong nháy mắt thỏa hiệp, dù sao đi bộ đi lời nói, cũng không biết phải đi bao lâu.

"Ha ha ha, chúng ta lúc nào lên đường." Lãnh Phong cười hỏi.

Lãnh Phong đã bị hai cái này kẻ dở hơi chọc cho vui, có lúc, tâm tình quả thật rất trọng yếu.

"Bây giờ liền lên đường đi, ta sợ đợi một hồi không cần nổi, trời mới biết vật này thật là nhanh." Băng Lô mặt đầy khó chịu nói.

"Lãnh Phong người có muốn hay không đồng thời a, ba người chúng ta người là dồn xuống." Nanh Sói không biết lúc nào chạy tới máy cày cạnh, hướng về phía Lãnh Phong ngoắc tay, nói.

"Ta sẽ không, chính ta bay qua." Lãnh Phong liền vội vàng lắc đầu, ngồi máy cày cái gì cảm giác, hần cơ bản đã có thể nhớ lại đi ra.

"Tốt lắm" Nanh Sói không có miễn cưỡng, sau đó duỗi tay nắm lấy trục quay, dùng sức bắt đầu lắc tới.

Này máy cày, vẫn là phải lấy tay rung trục quay, mới có thể chạy.

Nanh Sói dùng sức chuyển động, nhìn rất tốn sức.

Lãnh Phong cùng Băng Lô tròn tròn con mắt, nhìn không ngừng rung trục quay Nanh Sói.

30 giây trôi qua, một phút trôi qua.

"Mẹ trứng, này động cơ thể nào khó khăn như vậy phát động đây." Nanh Sói dùng động tác lại, xoa một chút cái trán mồ hôi.

"Người đá hai chân thử một chút, nói không chừng có thể thành." Băng Lô từ tốn nói.

"Thật sao?"

Nanh Sói lần nữa dùng sức rung hai cái trục quay, sau đó một cước đá vào động cơ bên trên.

"Phốc phốc phốc phốc..."

Sau một khắc, động cơ ống khói phun ra khói đen, động cơ phát động.

"Chửi thề một tiếng, quả nhiên đáng tin." Nanh Sói cười nói.

"Muội người, này cũng đi!" Băng Lô trợn tròn con mắt, mặt đầy kinh ngạc, này TM (con mụ nó) đều có thể.

Nanh Sói ngồi vào chỗ tài xế ngồi, đưa tay ra bắt hai cái cần điều khiển, khống chế phương hướng, đừng đưa cần điều khiển là được.

"Băng Lô, mau lên đây." Nanh Sói mặt đầy hưng phấn hướng về phía Băng Lô vẫy tay.

Lái qua đủ loại xe sang trọng, chính là không có mở qua mấy cây Nanh Sói, vậy kêu là một cái kích động.

Băng Lô mặt đầy thấp thỏm, nhìn động cơ phun ra khói đen hấn đều sợ.

"Nha, còn không qua đây người liền đi đường đi, đi chết người." Nanh Sói mắng.

"Bên trên liền lên, sợ người a." Băng Lô cắn răng một cái, nhảy lên máy cày.

"Đi."

Nanh Sói hô to một tiếng, sau đó đẩy một cái trước người không biết cái gì cái.

"Rống..."

Máy cày động cơ phát ra tiếng gầm gừ, sau đó chiếc này máy cày từ từ di động.

Không sai, chính là từ từ... ..

"Ngọa tào, thứ hư này có thể hay không nhanh một chút!" Ngồi ở phía sau Băng Lô nhát thời mắng.

"Ta xem một chút, cái nào gia tốc tới?" Nanh Sói tìm kiếm khắp nơi đến gia tốc phương pháp.

"Hắn là cái này!" Nanh Sói véo véo bên phải cần điều khiển phía dưới đĩa quay.

Nhất thời, máy cày tốc độ nhanh đứng lên, bất quá có chút lay động chính là, cũng không biết có thể hay không tán giá.

"Người nha, trước mặt, nhanh quẹo cua!" Băng Lô lần nữa hô lớn.

Máy cày trước mặt cách đó không xa, chính là một cái rãnh nhỏ.

"Chửi thề một tiếng, lập tức!" Nanh Sói liền tranh thủ cần điều khiển hướng bên phải dôi, cả chiếc máy cày nhất thời mang đến đột nhiên thay đổi.

Quẹo cua thời điểm, bên trái bánh xe đều có chút bay lên, đây quả thực là trôi đi a.

Ngồi ở phía sau Băng Lô nội tâm là tan vỡ, hấn chết chết nắm có thể bắt đồ vật, không để cho mình bị hất ra.

Mà đứng ở một bên nhìn Lãnh Phong, đã sớm cười không dừng được.

Còn có so với cái này càng có ý tứ sự tình sao?

"Được a, các người từ từ chơi đùa."

Nói xong, Lãnh Phong nín cười, mở ra hai cánh, hai chân dùng sức đạp một cái.

Sau một khắc, Lãnh Phong cả người bay về phía trời cao.

Ngồi ở trên máy kéo Băng Lô mặt đầy hâm mộ nhìn bay về phía không trung Lãnh Phong, nói: "Thật hâm mộ có thể bay người a, nếu là ta cũng bay được, Lão Tử còn dùng ở nơi này chịu tội sao?"

Nanh Sói cũng mặc kệ Băng Lô cảm thụ gì, hấn nơi này đầy đầy, nơi đó đuổi theo, cơ hồ đem trên máy kéo mặt có thể làm đồ vật toàn bộ làm một lần.

Hấn liền thoải mái, Băng Lô có thể thăm.

Này máy cày tốc độ nhất thời sắp một lúc chậm, có lúc còn đột nhiên dừng lại.

Dừng thời điểm, Băng Lô không thiếu chút nữa đem răng cũng đung đi xuống.

Bất kể Băng Lô ở phía sau thế nào mắng, Nanh Sói tự xem như không nghe được.

Quen thuộc máy cày thao tác sau, Nanh Sói đem tốc độ điều chỉnh đến nhanh nhất.

Đừng xem này máy cày rất phá, tốc độ ngược lại không chậm

Mà quẹo cua thời điểm, máy cày cơ hồ là trôi đi tới quẹo cua.

Nanh Sói bây giờ là đem máy cày làm xe thể thao mở ra.

Vì vậy, Sở Giang thành phố trên quốc lộ, xuất hiện một chiếc không ngừng qua mặt xe máy cày... .. Trên đường bọn tài xế cũng nhìn ngây ngốc.

Đây hoàn toàn là đem máy cày làm chiến đấu cơ mở a!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Thực lực

Bay lượn ở giữa trời cao Lãnh Phong đưa mắt dừng lại ở Băng Lôi trên người hai người, dọc theo đường đi hần đều nín cười.

Trong đại thành thị máy cày đã thật là ít ỏi, lên đường thì càng thêm ít, đột nhiên xuất hiện như vậy một chiếc, trong nháy mắt hấp dẫn trên đường bọn tài xế sự chú ý, mỗi một người đều trợn mắt hốc mồm.

Này máy cày tốc độ mở đến cực hạn, động cơ tựa hồ bị cải trang qua, tốc độ lại vượt qua bảy mươi.

Một bộ máy cày có thể mở ra bảy mươi, có thể không phải bình thường ngạo mạn.

Ngồi ở máy cày phía sau Băng Lôi đủ loại mừng, bởi vì Nanh Sói mở máy cày cũng lái đến trôi đi.

Mở máy cày lái đến trôi đi, xe này kỹ năng có nhiều trâu, dùng đầu gối nghỉ cũng có thể biết.

Nanh Sói là thoải mái, nhưng phía sau Băng Lôi coi như tan vỡ, nếu như không phải là hần chết chết nắm sau xe cái giá, người đã sớm bị hất ra.

Trên đường tài xế rồi rít lấy điện thoại di động ra chụp hình, như vậy có ý tứ một màn có thể nhất định phải ghi xuống.

Băng Lôi thật là từ bỏ ý định đều có, sớm biết liền chạy tới.

Máy cày ống khói phun khói đen, động cơ tiếng gầm gừ không ngừng, tiêu sái hướng H thành phố cùng Sở Giang thành phố chỗ giáp giới lái đi.

Trên không trung Lãnh Phong nhìn một hồi, liền tăng thêm tốc độ.

Hần có thể bay, có thể nhanh chóng đến mục đích, hơn nữa tiến hành điều tra.

Không trung chính là hần bàn, ở Dị Năng Giả thế giới, hần được khen là "Không trung Sát Thần" !

Trên không trung dọc theo đường đi cũng thông suốt, bởi vì Lôi Bạo Vũ vừa mới kết thúc, rất nhiều chuyến bay cũng còn chưa kịp cất cánh, cho nên Lãnh Phong căn bản không cần sợ đụng vào máy bay, bay thẳng là được.

"Ta đã đến cái điều trên quốc lộ, hai người các ngươi còn bao lâu nữa." Lãnh Phong gõ gõ tai nghe, hỏi.

"Ngạch, cho ta mười phút." Nanh Sói một bên dùng đưa cần điều khiển, một bên trả lời.

Nhưng ở phía sau Băng Lôi mừng: "Ta thế nào cảm giác muốn một giờ."

"Lại nói, bọn họ đó là một cái đoàn xe đúng không?" Lãnh Phong nổi bồng bềnh giữa không trung, hai cánh nhẹ nhàng phiến động.

"Ừ, tài liệu biểu hiện người này rất giả bộ, ra ngoài thích ngay ngắn một cái cái đoàn xe cùng đi." Băng Lôi gắt gao nắm giá sắt, lớn tiếng nói.

"Vậy các người phải nhanh lên một chút, những người kia lên đường."

Lãnh Phong nổi bông bênh giữa không trung, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng, trong đêm đen, như ngọc thạch chói mắt.

"Biết, mau mau." Nanh Sói mặt đầy hưng phấn trả lời.

Nanh Sói hai người khoảng cách mục đích đã không xa, mà mục tiêu đoàn xe cách nơi này ít nhất còn có hai mươi phút, hai người bọn họ ngược lại có thể vượt qua.

Ám Dạ mỗi lần làm nhiệm vụ, cũng với chơi đùa tự đắc, nhưng như vậy cũng giảm nhỏ rất nhiều áp lực, quá qua nghiêm túc ngược lại liền không có ý nghĩa.

Sau mười lăm phút, phun khói đen máy cày rốt cuộc đi tới mục đích, H thành phố cùng Sở Giang thành phố chỗ giáp giới.

Máy cày còn không có dừng hẳn, Băng Lô liền nhanh chóng nhảy xuống.

"Người gấp lông a, té chết người." Nanh Sói chậm rãi đi xuống xe, cười mỉa.

"Lão Từ coi như là té chết, cũng sẽ không ngồi máy cày." Băng Lô thở hổn hển, một bộ phải chết bộ đáng.

Nanh Sói phiết Băng Lô liếc mắt, khinh thường nói: "Còn nhiều như vậy ý kiến, Lão Từ cũng còn tịch thu xe người tiền đâu."

"Người lại còn muốn nhận ta tiền xe, con bà nó, ta không với người liều mạng coi là tốt, người đại gia." Băng Lô nhất thời kêu la như sấm, mắng.

"Dừng một chút dừng, hai người các người khác (dừng) đánh." Lãnh Phong liền vội vàng tiến lên ngăn lại hai người, cười nói.

Băng Lô cùng Nanh Sói chung quy là bởi vì một ít chuyện nhỏ ồn ào, nhưng bọn họ đều là ở lẫn nhau đùa mà thôi, chân chính bằng hữu, vô luận như thế nào nào, cũng sẽ không tán.

"Hừ, ta không với loại đàn độn so đo." Băng Lô mặt đầy khinh bỉ phiết Nanh Sói liếc mắt, sau đó lấy ra máy tính bảng, nói: "Đến đây, chúng ta nhìn một chút tên kia đến đâu."

Bình bản trên màn ảnh máy vi tính biểu hiện một cái bản đồ, trên bản đồ một cái điểm đỏ đang không ngừng lóe lên.

"Cách chúng ta cái này không xa a, ừ, bây giờ cũng chỉ có bọn họ mấy chiếc xe hướng nơi này mở, chúng ta ngược lại là có thể tứ vô kỵ đạn một ít." Băng Lô sờ lên cằm nói.

"Lại nói tên kia thân phận gì?" Lãnh Phong hỏi.

Nanh Sói trầm ngâm một chút, nói: "Châu Âu một cái y dược tập đoàn tổng tài, tên gì quý tới, kêu, Gordon."

"Y dược tập đoàn a, rất trâu bò đáng về." Lãnh Phong sờ lên cằm, một bộ như có điều suy nghĩ bộ đáng.

"Đường như làm vẫn còn lớn." Băng Lô nói theo, "Bất quá mặc kệ nó, thu người tiền tài trừ tai hoạ cho người, mười triệu USD không phải là số lượng nhỏ."

"Ừ, chúng ta đây chuẩn bị một chút đi, Nanh Sói, người cho ta đem này phá máy cày mở ở giữa đường, đem đường cho ta cản trở." Băng Lô hướng về phía Nanh Sói nói.

"Người đây là đang ra lệnh cho ta rồi." Nanh Sói khoanh tay, một bộ không vui bộ đáng.

"Đây còn phải nói sao, cho ta nhanh lên một chút." Băng Lô nhất thời mắng.

Nanh Sói thiêu thiêu mi mao, sau đó hừ một tiếng, ngồi vào trên máy kéo, nói: "Dạ, lão đại."

Thấy Nanh Sói bộ đáng, Lãnh Phong không thiếu chút nữa cười ra tiếng, sau đó nói: "Hàng này biến sắc mặt biến hóa thật đúng là đặc biệt sao nhanh."

"Hừ, thế nào cũng phải buộc ta ngang ngược đứng lên." Băng Lô rên một tiếng, nói.

"Ta đây đến không trung các loại (chờ) của bọn hắn." Lãnh Phong khắp nơi quan sát một chút, sau đó mở ra hai cánh, bay về phía không trung.

Băng Lô cũng đi theo khắp nơi nhìn một chút, sau đó chạy đến ven đường trong rừng cây.

Chỉ có Nanh Sói một người đem máy cày lái đến giữa đường, chờ hắn đem máy cày dừng lại xong sau, phát hiện Lãnh Phong cùng Băng Lô đều đã không thấy tăm hơi.

"Muội người, giấu nhanh như vậy, Lão Từ không tránh, cứ như vậy chờ." Nanh Sói hai chân tréo nguẩy, sau đó không biết từ đâu xuất ra một quyển tạp chí, bắt đầu nhìn.

Trên không trung Lãnh Phong mở ra mắt phải năng lực.

Hắn mắt phải, thị lực so với người bình thường con mắt phải mạnh hơn mấy chục lần, cho nên coi như ở trên cao vạn thước trên không, Lãnh Phong cũng có thể thấy rõ trên mặt đất sự vật.

Cho nên hắn đem cái này mắt phải xưng là: "Ứng Nhãn "

Hắn năng lực là độc nhất vô nhị, ở Địa Năng Giới thế giới, chỉ có hắn nắm giữ năng lực như vậy.

"Còn có không tới năm phút." Lãnh Phong nói.

"Nhận được." Nanh Sói nhàn nhạt trở về một câu, hắn sự chú ý một mực đặt ở trong tạp chí.

Lãnh Phong cười cười, sau đó hoạt động một chút tay phải.

"Rắc rắc."

Hắn trên tay trái đồng hồ đeo tay, phát ra một tiếng tiếng máy.

Màu đen đồng hồ đeo tay từ Lãnh Phong tay phải rụng, sau đó nổi bông bành giữa không trung.

Toàn bộ đồng hồ đeo tay hình dáng bắt đầu phát sinh biến hóa, nhanh chóng thay đổi dài, hình dáng cũng bắt đầu biến thành một cái súng bắn tia bộ dáng.

"Ta chỉ có thể nói, Trùng Tử thủ hạ công ty làm vật này, thật sự là quá thích hợp ta."

Chờ đồng hồ đeo tay biến hình xong sau, Lãnh Phong đưa tay trái ra bắt súng bắn tia, cười nói.

"Đây là thích hợp nhất người vũ khí, hắc hắc, thật tốt quý trọng đi tiểu tử." Băng Lôi tựa vào trên một thân cây, nói.

Lãnh Phong cười hắc hắc, sau đó đem tay trái, đặt ở trên cò súng, làm ra đánh lên động tác.

Cả đem súng bắn tia toàn thân màu đen, bề ngoài cùng M 40 Thụ Kích Bộ Thương có chút tương tự, nhưng cái thanh này súng bắn tia nòng súng muốn lâu hơn một chút, hòng súng cũng tương đối lớn.

Làm Lãnh Phong giờ lên cái thanh này súng bắn tia thời điểm, mấy miếng màu đen lông chim, trôi lơ lửng ở súng chung quanh.

"Cách chúng ta cái này không đến 500m." Lãnh Phong nói.

Nanh Sói ừ một tiếng, nhưng vẫn nhìn trong tay tạp chí.

"Ta có muốn hay không một phát súng đem hàng này bể đầu a." Lãnh Phong thông qua đánh lên kính nhắm ngay, hỏi.

"Đừng đánh hắn mặt, đánh tim đi." Băng Lôi liền vội vàng nói.

Nhiệm vụ ám sát, dĩ nhiên không thể đem mục tiêu cho đánh hủy dung, dù sao muốn chụp hình xác nhận.

"Đồng ý." Lãnh Phong đáp một tiếng, sau đó nhẹ nhàng đưa tay đặt ở trên cò súng.

Một lát nữa, bốn chiếc xe tạo thành đoàn xe, tiến vào Băng Lôi đám người mi mắt.

"Đến, Lãnh Phong chuẩn bị." Băng Lôi ra lệnh.

Lãnh Phong ừ một tiếng, hắn đã sớm chuẩn bị xong.

Mục tiêu ngay tại thứ ba chiếc xe bên trên.

Thứ ba chiếc xe rất rõ ràng có thể nhìn ra cái trang qua, thủy tinh đều là kiếng chống đạn, cho nên rất tốt nhận.

Thấy có chiếc máy cày dừng ở trên đường, trong đội xe người trong nháy mắt cảnh giác.

Đoàn xe chậm rãi dừng lại, dẫn đầu xe Mercedes trong, đi xuống bốn gã thân hình cao lớn Đại Hán, hướng máy cày đi tới.

"Này, đem người máy cày lái đi, người cản trở chúng ta đường." Một gã đại hán đi tới Nanh Sói trước mặt, mặt đầy không vui nói.

Nanh Sói phiết hắn liếc mắt, tiếp theo sau đó xem tạp chí.

"Này, ta đang cùng ngươi nói chuyện." Đại Hán đoạt lấy Nanh Sói trong tay tạp chí, nhanh chóng đem tạp chí xé thành mảnh nhỏ.

"Ngươi lại dám xé ta sách!" Nanh Sói mặt đầy âm trầm ngẩng đầu lên, giọng lạnh giá.

"Ta không chỉ có muốn xé ngươi sách, ta còn muốn xé nát ngươi." Đại Hán tính khí cũng là đi lên, trực tiếp đưa tay ra, bắt Nanh Sói cổ áo.

Một màn này Băng Lôi cùng Lãnh Phong đều thấy ở trong mắt, nhưng bọn hắn cũng không có xuất thủ.

"Ai, hàng này chết chắc." Băng Lôi vỗ vỗ trán, lộ ra một bộ tiếc cho bộ dáng.

"Hàng này." Chỉ đương nhiên là tìm Nanh Sói phiên toái tên đại hán kia.

Bị tên này Đại Hán giờ lên, Nanh Sói chẳng những không có gãy gập, ngược lại lộ ra vẻ tươi cười.

Khát máu nụ cười!

Sau một khắc, Đại Hán nhất thời cảm giác, nguy hiểm lại sắp tới.

Có phong phú kinh nghiệm chiến đấu hắn, theo bản năng buông tay ra.

Nhưng đã quá muộn.

"Tê... ..."

Hai luồng máu tươi, phun hướng thiên không.

Đại Hán giờ lên hai cánh tay, lại bị cắt đi.

Nanh Sói trong tay, nhiều một cây chủy thủ, chủy thủ trên lưỡi đao, dính đầy máu tươi.

Nanh Sói trên mặt cũng dính vào một ít máu tươi, nhưng hắn không thèm để ý chút nào, ngược lại đem lưỡi đao đặt ở miệng cạnh, hơn nữa lè lưỡi, liếm liếm trên lưỡi đao máu tươi.

"A! ! !"

Đại Hán giờ lên hai cánh tay bị chặt đứt, nhất thời bắt đầu hét thảm lên, không ngừng lui về phía sau, máu tươi từ thương miệng phun ra, tình cảnh máu tanh.

Kêu thảm Đại Hán trên đất không ngừng lăn lộn, tan nát tâm can kêu thảm thiết để cho mọi người trong lòng hung hăng run rẩy xuống.

Hai cái tay cánh tay bị chặt đứt, này đau đớn, không cách nào hình dung.

"Hí! ! !"

Phía sau ba gã Đại Hán cũng hít một hơi lạnh khí, bọn họ cũng là trải qua không ít chiến đấu người, nhưng mới vừa rồi Nanh Sói động tác, bọn họ không có một người thấy rõ, Nanh Sói động tác cơ hồ là trong nháy mắt hoàn thành.

"Các ngươi, có người nào muốn phải thử một chút sao?" Nanh Sói lộ ra khát máu nụ cười, nụ cười này, ở ba gã Đại Hán trong mắt, là kinh khủng như vậy.

Trên không trung Lãnh Phong là đem Nanh Sói động tác nhìn rõ rõ ràng ràng, bởi vì không có chuyện gì, có thể tránh được hắn Ứng Nhãn bắt.

"Nanh Sói, ngươi đem bọn họ bị dọa cho phát sợ." Lãnh Phong cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Chiến đấu

"Vây kế tiếp liền giao cho người, ta chỉ là tới đánh đấm già bộ (cho có khí thế), xe kia chống đạn, tốc độ người điem."

Nanh Sói ngồi vào máy cày trần nhà, cầm trong tay chủy thủ tiện tay ném một cái, sau đó hai chân đong đưa, nhìn trước mắt vài tên đại hán áo đen.

Xe phía sau chiếc trong người quần áo đen thấy một tên đồng bạn ngã xuống, nhanh chóng nhảy xuống xe, rồi rút móc súng lục ra.

"Giết hần!" Thứ ba trong chiếc xe, một tên mang mắt kính nam tử tóc vàng thò đầu ra ngoài cửa sổ, hô lớn.

Tên này nam tử tóc vàng, rất rõ ràng chính là Lãnh Phong đám người muốn mục tiêu ám sát, Gordon.

Không nhận ra đi ra Nanh Sói là tới tìm phiền toái, hàng này lại còn dám đem đầu lộ đi ra bên ngoài, này không phải là tìm chết sao.

Lãnh Phong khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, không nghĩ tới hàng này lại đem đầu cho lộ ra, muốn chết a.

Nếu người này cũng chủ động như vậy đi tìm cái chết, Lãnh Phong không có lý do gì không thành toàn hần.

"Àm!"

Nòng súng nhẹ nhàng run lên, từ họng súng bay ra một viên đạn.

Nói cho đúng không phải là đạn, mà là đạn bộ dáng màu đen vật thể, nhìn kỹ đi lên, mới phát hiện, thứ này lại có thể là một cái lông chim, lông chim cuộn lại, tạo thành đạn bộ dáng.

"Hừ..."

Lông chim phá vỡ không khí trở ngại, trực tiếp đánh trúng Gordon cái trán.

"Phốc..."

Lông chim mang theo huyết dịch cùng não. Tương, từ Gordon cái ót bay ra, đánh ở phía sau xe Mercedes đèn xe bên trên, hần trong nháy mắt Từ Vong.

"Rắc rắc!"

Lãnh Phong đem cò súng kéo về phía sau, ở cò súng kéo ra sau, một cái lông chim nhanh chóng bay vào buồng đạn trong.

Lông chim bay vào buồng đạn sau, Lãnh Phong mới đưa cò súng đẩy trở về.

Một loạt động tác này, với súng máy bán tự động lên đạn phương thức không khác nhau gì cả.

"Người đại gia, nói tốt không đi đầu đây." Trong rừng cây Băng Lô nhất thời vắng.

Lãnh Phong lúng túng cười cười, đáp lại: "Xin lỗi, thoáng cái không lưu ý."

Gordon bị đánh chết, tất cả mọi người trong nháy mắt loạn đứng lên, mà những người hộ vệ này theo tiếng súng truyền tới địa phương nhìn, trong nháy mắt ngây tại chỗ.

Bởi vì lúc này đã là ban đêm, bọn họ ngay từ đầu căn bản không có chú ý tới trên bầu trời, lại nổi lơ lửng một người.

Hơn nữa người này, lại có một đôi dài bốn mét cánh chim màu đen, giống như Đọa Lạc Thiên Sư!

Ở tất cả mọi người đều ngó ra thời khắc, Lãnh Phong khẽ mỉm cười, từ từ rơi xuống từ trên không, rơi xuống đất sau, Lãnh Phong mới thu hồi hai cánh.

"Tiểu tử, người mới là đem bọn họ bị dọa cho phát sợ." Nanh Sói cười nói.

Lãnh Phong cười cười, không nói gì.

"Nổ súng, giết bọn hần!" Một tên bảo tiêu phục hồi tinh thần lại, giờ súng lên hô lớn.

Nghe được đồng bạn tiếng kêu, những người khác mới phục hồi tinh thần lại, bọn họ cũng không có nhìn Gordon tình huống, bị đánh trúng đầu, không chết mới là lạ.

"Đoàng đoàng đoàng đoàng!"

Toàn bộ bảo tiêu cũng giờ lên trong tay súng lục, rồi rít hướng về phía Lãnh Phong cùng Nanh Sói nổ súng.

Mấy chục viên đạn, phá vỡ không khí trở ngại, hướng Lãnh Phong cùng Nanh Sói bay đi.

Lãnh Phong thiêu thiêu mi, bên phải tay cầm súng bắn tia, tay phải nhẹ nhàng vung lên.

Sau một khắc, mấy chục cái lông chim xuất hiện ở Lãnh Phong trước người, đem bay tới đạn toàn bộ ngăn trở.

Nanh Sói là không có bất kỳ động tác, không có tránh né, vẫn ngồi ở máy cày trần nhà bên trên, thậm chí khóe miệng còn lộ ra một tia hài hước nụ cười.

"Xuy xuy xuy..."

Mười mấy viên đạn bắn trúng Nanh Sói thân thể.

Nanh Sói tay, chân, ngực, bụng, thậm chí cái trán, cũng xuất hiện dấu đạn.

Nhưng trên mặt hắn vẫn treo nụ cười, không có kêu thảm thiết, cũng không có giãy giụa.

"Thật đau a!" Nanh Sói xoay vặn cổ, có chút khó chịu nói.

Sau một khắc, vốn là đánh vào trong thân thể hắn đạn, từ từ từ trong thịt lui ra ngoài, rơi xuống đất.

Vết thương trên người cũng nhanh chóng phục hồi như cũ, lúc này Nanh Sói, lại biến hóa sẽ mới vừa rồi bộ dáng, hoàn toàn không có chịu ảnh hưởng.

Những người hộ vệ này hoàn toàn ngốc, phát sinh trước mắt hết thấy vượt qua bọn họ với cái thể giới này nhận thức.

Cánh dài, còn có đánh không chết.

Đây hoàn toàn không phải là người a!

"Được, Băng Lô Lôi Lão Đại, ngươi nên động thủ." Lãnh Phong hơi mỉm cười nói.

Ven đường trong rừng cây, Băng Lô bắt đầu dĩ nhún nhún vai, sau đó từng bước từng bước đi ra khỏi rừng cây, cười mắng: "Muội ngươi, chính ngươi có thể giải quyết chuyện, nhất định phải ta tới ra tay."

Nói xong, Băng Lô nhìn cũng chưa từng nhìn những thứ kia nhìn rất trâu bò bảo tiêu, trực tiếp đưa tay trái ra.

"Kết... .."

Băng Lô trong lòng bàn tay, nhất thời xuất hiện một đạo ánh sáng màu lam, hơn nữa kèm theo giông điện thanh âm.

"Thật xin lỗi, ai cho ngươi môn thấy chúng ta đây." Băng Lô đưa mắt về phía những thứ này đã nhìn ngốc bọn cận vệ, sau đó tay cánh tay nhẹ nhàng đẩy một cái.

Sau một khắc, Băng Lô trong lòng bàn tay ánh sáng, phun ra hơn mười đạo giông điện.

Những người hộ vệ này còn chưa kịp phản ứng, liền bị giông điện cuốn lấy thân thể.

"A..."

Những người hộ vệ này bị điện không ngừng phát ra tiếng kêu thảm, thân thể cũng không bị khống chế đầu khới tới.

"Ta đi, nhảy phi cơ giới múa a."

Nanh Sói mở to hai mắt, nhìn trước mắt hơn mười người bảo tiêu gặp đến giông điện hành hạ.

"Được, chơi chán hãy thu tay đi." Lãnh Phong vừa nói, vừa đem ánh mắt đầu đến trên chiếc xe cuối cùng.

Nơi đó, tựa hồ còn có một ít gì thú vị đồ vật.

Băng Lô cười hắc hắc, đem giông điện thu hồi.

"Ba ba ba đừng đừng..."

Mất đi giông điện khống chế, những người hộ vệ này rối rít té xuống đất, mất đi cảm giác.

Bọn họ cũng còn chưa có chết, nhưng đã bị điện mất trí nhớ.

"Giải quyết, chúng ta là không phải là nên rút lui." Nanh Sói từ trên máy kéo nhảy xuống, hoạt động hạ thủ chân, nói.

Lãnh Phong nhẹ nhàng lắc đầu một cái, nói: "Ta nghĩ rằng vẫn chưa xong."

Nói xong, Lãnh Phong nhanh như tia chớp giơ lên trong tay súng bắn tỉa, sau đó Mãnh bóp cò.

"Ầm!"

Lần này, nòng súng phát ra âm thanh không còn là "Phanh", mà là "Ầm!"

Lần này bắn ra lông chim giống như như đạn pháo, năng lượng ba động để cho chung quanh nhánh cây cũng thoáng qua động một cái.

"Phốc..."

Lông chim đánh cự ly vừa Lãnh Phong không tới 2m không khí, sau đó... Huyết dịch bắn đầy đất.

Một người trông rỗng xuất hiện ở Băng Lôí đám người trước mắt, thân thể lui về phía sau bay ngược đến, đụng vào một chiếc Mercedes xe mới dừng lại.

Bộ ngực hần có một cái to lớn lỗ máu, rõ ràng cho thấy bị Lãnh Phong mới vừa rồi phát súng kia cho đánh ra.

"Ẩn thân Dị Năng Giả." Băng Lôí từ tốn nói.

Lãnh Phong đi lên trước, mặt mỉm cười mắt nhìn xuống người đàn ông này.

Người đàn ông này khoe miệng còn chảy máu, thấy Lãnh Phong đi tới, giùng giàng nghĩ (muốn) muốn đứng lên, nhưng hần vẫn ngay cả một ngón tay cũng không động đậy.

"Chết đi, như vậy ngươi mới sẽ không thống khổ." Lãnh Phong trầm giọng nói.

Lãnh Phong tiếng nói vừa dứt, một cái lông chim giống như lưỡi dao như vậy, vạch qua người đàn ông này cổ họng, cướp đi tính mạng hần.

"Xem ra chúng ta còn có chơi đùa." Nhìn xong Lãnh Phong cử động, Băng Lôí đưa mắt về phía cuối cùng một chiếc màu đen xe Mercedes.

Trên xe rất rõ ràng còn có người.

"Xuống đây đi, hoặc là các ngươi muốn ta tự mình đi mời?" Nanh Sói la lớn.

Vừa nói, Nanh Sói xoay vận cổ, hần xương cốt phát ra đùng đùng thanh âm.

Lãnh Phong lần nữa kéo động một cái cò súng, sau đó giơ súng lên, nhắm ngay cuối cùng một chiếc Mercedes xe.

Rất nhanh, cuối cùng trên một chiếc Mercedes, đi xuống ba người đàn ông.

Ba người cũng thân mặc tây trang màu đen, nhưng có một tên là đầu trọc, hai gã khác là sắc mặt âm trầm, sau đó phân biệt đứng ở nam tử đầu trọc bên cạnh (trái phải) bên.

Rất rõ ràng, nam tử đầu trọc mới là lão đại.

"Cấp lâu, buổi tối khỏe a." Băng Lôí mặt mỉm cười vắn an.

Nam tử đầu trọc sắc mặt cũng không tốt gì, nhưng hần không có phát tác, hít sâu một hơi, dùng tiếng Hoa nói: "Các ngươi căn bản không có ý thức được các ngươi rốt cuộc làm gì."

"Thu người tiền tài trừ tai hoạ cho người, lại nói, hàng này lại không phải là cái gì người tốt, giết liền giết, thế nào xuống." Nanh Sói buông tay một cái, một bộ cả nhõng bộ đáng.

"Thế nào, ngươi muốn thay hần ra mặt sao, dựa vào bên cạnh ngươi hai cái này Dị Năng Giả?" Lãnh Phong vừa nói, vừa đem tay ở trên cò súng, hần bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ súng.

Nam tử đầu trọc sắc mặt càng ngày càng khó coi, hần dĩ nhiên khó chịu, nhưng hần còn không có ngốc đến với Lãnh Phong đám người đánh mức độ, bởi vì Lãnh Phong đang dùng súng bắn tỉa nhắm ngay đầu hần, chỉ cần hần dám hành động thiếu suy nghĩ, nhất định sẽ bị Lãnh Phong đánh giết trong chớp mắt.

Mới vừa rồi hần phái ra ẩn thân Dị Năng Giả, nghĩ (muốn) muốn ám sát xuống Băng Lôí đám người, nhưng không nghĩ tới bị Lãnh Phong phát hiện, sau đó liền bị Lãnh Phong giết chết.

Bên cạnh hần chỉ còn lại hai gã Dị Năng Giả, thật đúng là không có niềm tin chắc chắn gì với Lãnh Phong đám người làm.

Hần mình chính là một người bình thường, ở Dị Năng Giả trước mặt, giống như con kiến hôi.

"Nguyên lai ngươi là Gordon đồng bạn hợp tác a, kêu là gì, nha, Shawn." Băng Lôí nắm máy tính bảng, tra duyệt nam tử đầu trọc tài liệu, "Ừ, ngươi công ty ở Châu Âu cũng rất có sức ảnh hưởng a, không thua kém một chút nào Gordon, vì sao ngươi sẽ xuất hiện ở nơi này đây."

Nói xong, Băng Lô nhìn Shawn, chờ đợi hắn trả lời.

Shawn không nói gì, không biết đang suy nghĩ gì.

"Coi là, người không nói cũng không liên quan, người rút đi, hôm nay ta không giết người." Băng Lô vẫy tay, mặt đầy không nể được nói.

Băng Lô vừa nói, Shawn nhất thời lảng lảng, thoáng cái không có phản ứng kịp.

"Nếu như người còn chưa rút, liền đừng trách chúng ta thay đổi chủ ý." Lãnh Phong mặt đầy cười lạnh nói.

"Đi thôi." Shawn khề cần rặng, hướng về phía bên người hai gã bảo tiêu nói.

Một tên bảo tiêu liền vội vàng ngồi vào ghế lái trong, chạy xe hơi.

Một gã khác là nhìn về phía Lãnh Phong, không biết đang suy nghĩ gì.

"Nếu như người lại liếc mắt nhìn, ta sẽ bảo đảm ánh mắt người sẽ bị đánh bể." Lãnh Phong có chút dòi động một cái họng súng, cười lạnh nói, "Mặc dù người cũng là Dị Năng Giả, nhưng người cũng không phải đối thủ của ta, nếu như người khó chịu, có thể đến thử xem."

Lãnh Phong khinh thường, để cho người dị năng giả này rất khó chịu, nhưng hắn biết rõ, nếu như hắn thật vừa động tay, ngay lập tức sẽ bị Băng Lô ba người vây công, coi như hắn năng lực mạnh hơn nữa, cũng không ngăn được ba gã dị năng cường đại người, cho nên hắn rất thức thời thu hồi ánh mắt, ngoan ngoãn chui vào trong xe.

Ở ba người nhìn soi mói, màu đen xe Mercedes từ từ quay xe, sau đó nhanh chóng quay đầu rồi đi.

"Hắc hắc, các người nói, muốn là chúng ta giết hắn, những thứ này cất giấu người có thể hay không chạy đến cùng chúng ta đánh một trận." Băng Lô khoanh tay, híp mắt nói.

"Lần này coi như hắn may mắn, không nghĩ tới lại có thể có người trong bóng tối bảo vệ hắn." Nanh Sói nói.

"Xem ra chúng ta lần này là gặp phiền toái." Lãnh Phong cười nói.

Lãnh Phong nói xong, trong tay hắn súng bắn tia nhanh chóng biến trở về đồng hồ đeo tay bộ dáng.

"Ha, chúng ta không sợ nhất chính là phiền toái." Băng Lô lại mặt đầy không thêm để ý.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Cứu người

"Sự tình làm xong, kia cục diện rồi rầm sẽ để lại cho Hoa Hạ cảnh sát đi giải quyết." Lãnh Phong đưa đồng hồ đeo tay đeo lên trên tay trái, cười nói.

Băng Lô ừ một tiếng, sau đó lấy ra một cái camera, đi tới Gordon trước người, hướng về phía hắn mặt chụp mấy tấm hình, sau đó nói: "Chúng ta đi thôi, bây giờ Hoa Hạ cảnh sát hẳn đã đang chạy tới, không đi nữa liền không kịp."

"Là các người không kịp, ta tùy thời cũng có thể đi." Lãnh Phong cười hắc hắc, hai cánh trong nháy mắt ra hiện tại sau lưng hắn, "Ta tránh trước, các người chạy mau đi, Hoa Hạ cảnh sát cách nơi này không xa."

Nói xong, Lãnh Phong bay về phía không trung.

"Đặc biệt sao, thật hâm mộ có thể bay." Nanh Sói chửi một câu, sau đó chạy về phía phụ cận rừng cây.

Băng Lô liền vội vàng với sau lưng Nanh Sói.

Sau ba phút, tiếng còi xe cảnh sát vang vọng toàn bộ xa lộ, Hoa Hạ cảnh sát phong tỏa toàn bộ xa lộ, hơn nữa từ hai bên rừng cây bắt đầu lục soát người hiểm nghi.

Nhưng mà, bọn họ là nhất định cái gì cũng không tra được.

Lãnh Phong phiến động hai cánh, bay đến H thành phố trời cao, về phần Sở Giang thành phố, hẳn là không tính trở về.

Sở Giang thành phố có hẳn quá nhiều nhớ lại, mỗi lần hẳn cũng có xúc cảnh sinh tình.

H thành phố so với Sở Giang thành phố lớn hơn, càng phồn hoa, Lãnh Phong cũng chỉ là đã tới mấy lần, hơn nữa rất nhanh thì rời đi, cũng không hảo hảo quan sát qua chỗ ngồi này đô thị sầm uất.

H thành phố ở Hoa Hạ thành phố xếp hạng bên trên xếp hàng thứ hai, đứng sau Hoa Hạ Đế Đô Kinh Hoa thị, kỳ phồn vinh có thể tưởng tượng được.

"Ta ở H phân bộ chờ các người." Lãnh Phong dùng vô tuyến điện nói.

"Được, người trước cho ta làm xong cơm chờ, tề đại, đói chết ta."

Trong tai nghe vang lên Nanh Sói thanh âm.

"Ta không thể không than thở Hoa Hạ cảnh sát thực lực, lại cũng mau đuổi theo chúng ta." Băng Lôi nhanh chóng chạy, thở hào hển nói.

Nghe hai người nói chuyện, Lãnh Phong khẽ mỉm cười, nói: "Hai người các người trên chọc ta sao, ta cũng không tin các người sẽ bị đuổi kịp."

"Ổn định, chúng ta chính là muốn cùng những cảnh sát này vui đùa một chút, người đi về trước đi, chúng ta trễ giờ đến." Nanh Sói trong thanh âm tràn đầy dễ dàng, một bộ không thèm để ý chút nào bộ dáng.

"Vây bái bai."

Nói xong, Lãnh Phong hai cánh dùng sức phiến động một cái, cả người nhanh chóng bay lượn ở cao trong lầu.

Tốc độ của hẳn cực nhanh, huống chi lúc này là đêm tối, mặt đất mọi người căn bản không thấy được không trung có người bay qua.

Coi như ở cao ốc trong, cũng không thể nào thấy được Lãnh Phong bóng người, nhiều nhất là có thể thấy một cái nhanh chóng thoáng qua bóng dáng, hoàn toàn không thấy rõ kia rốt cuộc là thứ gì.

"Ta chỉ có thể nói này giờ Ạ quá lạnh." Lãnh Phong nhanh chóng ở nhà chọc trời trong xuyên qua, bất mãn nói: "Ta ghét mùa đông!"

Lãnh Phong quả thật rất ghét giá rét, thậm chí là có chút sợ hãi.

Bởi vì giá rét mùa đông, liên tục hai lần thiếu chút nữa cướp đi tính mạng hẳn.

Hắn ít nhiều có chút bóng mờ.

"Tiểu tử ổn định, Phi chậm một chút không thì không có sao sao." Nanh Sói cười nói.

"Muội người a, không trung gió lớn rất, thật nhanh Phi chậm cũng giống nhau, lạnh!" Vừa nói, Lãnh Phong hạ thấp độ cao.

Không trung cảnh sắc rất tốt, nhưng gió vậy kêu là một cái đại, không lạnh mới là lạ.

Huống chi, tháng mười một H thành phố, nhiệt độ đã xuống đến mười độ trở xuống.

"Tiểu bằng hữu chịu đựng." Băng Lôi nín cười, vừa chạy vừa nói.

Lãnh Phong bữu môi một cái, sau đó giảm bớt tốc độ phi hành, mắt nhìn xuống phía dưới trường học.

Vân Hải đại học, này thật sự đứng sau Kinh Hoa đại học trứ danh học phủ, ngay tại H thành phố.

Kinh Hoa đại học ra rất nhiều danh nhân, mà Vân Hải đại học cũng giống vậy, ở kinh tế lĩnh vực bên trên, Vân Hải đại học nổi danh người muốn càng nhiều hơn một chút.

"Đại học." Lãnh Phong mắt nhìn xuống phía dưới trường học, khóe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười.

Hắn đối với (đúng) học tập không có bất kỳ hứng thú, nên học, Mộ Thi Vân đã cũng dạy cho hẳn.

Về phần tại sao Lãnh Phong sẽ dừng lại, hoàn toàn là bởi vì hẳn thấy, trên mặt đất, bốn người chính nắm một cô gái, nhanh chóng chạy.

Ở Lãnh Phong nhìn soi mói, bốn người đem cô bé này ném vào một chiếc xe con trong, sau đó cùng chui vào trong xe.

Rất nhanh, này chiếc xe con nhanh nhanh rời đi.

"Có ý tứ, xem ra cô gái này phải gặp nạn a, ta đây là cứu, hay là không cứu tốt đây?" Lãnh Phong trầm ngâm một chút, sau đó khước miệng lộ ra vẻ tươi cười.

Sau một khắc, Lãnh Phong hai cánh dùng sức phiến động một cái, đuổi theo này chiếc xe con.

Trong xe tải, một tên thân xuyên váy đầm dài màu trắng tóc dài nữ hài, hai mắt nhắm nghiền, nằm trên ghế ngồi.

Bốn gã nam tử ngồi ở trước mặt, một người chuyên tâm lái xe, ngoài ra ba gã là sắc mặt bình tĩnh, từ bọn họ khí thế nhìn, bốn người đều không phải là người yếu.

Xe van lái vào một cái rừng cây trong đường nhỏ, rất rõ ràng, bốn người này không muốn đi đại lộ.

Bốn người chọn, ngược lại thuận lợi Lãnh Phong tiến hành công kích.

"Chỉ có thể trách các người gặp phải ta đi." Lãnh Phong mắt phải lóe lên Lam Quang, hai cánh phiến động một cái, cả người bắt đầu lao xuống đứng lên.

Trong xe tải, một người đàn ông mở miệng nói: "Chúng ta làm như vậy không tốt lắm đâu."

"Có cái gì không được, Sở gia cho chúng ta tiền, chúng ta phải nghe theo từ mệnh lệnh bọn họ." Ngồi ở ghế cạnh tài xế nam tử trầm giọng nói.

"Hắc hắc, Sở gia nói thế nào cũng là H thành phố số một số hai phú hào gia tộc, Sở Văn Thiên ở thượng giới cũng là Đế nhất truyền kỳ, con của hắn lại phong lưu thành tánh, Sở gia sớm muộn hủy ở trên tay hắn." Lái xe nam tử mở miệng nói.

"Không thể không nói cô bé này thật sự là đẹp đẽ, ta xem đều động tâm, không trách Sở Từ Hào muốn không chừa thủ đoạn nào lấy được nàng." Một mực duy trì yên lặng một tên sau cùng nam tử quay đầu, nhìn nằm trên ghế ngồi tóc dài nữ hài, trong mắt lộ ra một tia dâm. Uể ý.

"Đề nghị người chớ lộn xộn, cô bé này là Sở gia thiếu gia, người nếu là đụng, cẩn thận hắn tha cho không người." Ngồi ở ghế cạnh tài xế nam tử tiếp tục trầm giọng nói.

"Dưới gấu quần chết, Thành Quý cũng Phong Lưu, không được, ta không nhịn được." Nam tử thở hắt hắt, chuẩn bị hướng nữ hài leo đi.

Nhưng hắn còn chưa kịp di động, xe van nóc xe liền phát ra một tiếng vang thật lớn.

"Ầm!"

Xe van nóc xe đột nhiên lồm đi xuống một khối, cả chiếc xe cũng dao động động một cái.

"Chuyện gì xảy ra?"

Chỗ cạnh tài xế nam tử hô to.

"Nóc xe có người!"

Thoáng cái, trong xe tải bốn gã nam tử bắt đầu loạn đứng lên.

Lãnh Phong nửa quỳ ở trên mui xe, khước miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt.

Trong xe tải, trừ lái ra, ngoài ra ba người đàn ông rồi rít móc súng lục ra, hướng về phía nóc xe nổ súng.

"Đoàng đoàng đoàng..."

Trong lúc nhất thời, tiếng súng nổi lên bốn phía.

Nghe được nổ súng thanh âm, Lãnh Phong liền vội vàng lần nữa bay về phía không trung, nhưng lần này Phi rất thấp, chẳng qua là tránh đạn mà thôi.

"Các người có ai thấy hắn!" Chỗ cạnh tài xế nam tử hô lớn.

Hắn vừa dứt lời, cả chiếc xe lần nữa thoáng qua động một cái.

Lần này, nóc xe nóc bắt đầu xuất hiện kẻ hở, nhưng mà, bốn gã nam tử còn chưa kịp phản ứng, toàn bộ nóc xe liền biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng bọn hắn không người thấy rõ Lãnh Phong bóng người.

Mất đi nóc xe, gió rét nhanh chóng thổi vào trong xe.

Tất cả mọi người đều tâm cũng té đấy cốc, bởi vì thoáng cái phát sinh nhiều chuyện như vậy, nhưng bọn hắn lại không người thấy rõ rốt cuộc là ai làm.

Người tập kích này thực lực, rốt cuộc là khủng bố đến mức nào.

"Lái nhanh một chút, ta cũng không tin không bỏ rơi được hần!" Chỗ cạnh tài xế nam tử hô lớn.

Lái đã kinh hồn bạt vía, nghe được đồng bạn thanh âm, vội vàng dùng lực đạp cần ga.

Xe van mở tần cực nhanh, ở rừng cây trong đường nhỏ, lay động thoáng một cái đi tới.

Đường vốn là bất bình, mở nhanh như vậy, không hoảng hốt mới là lạ.

"Lưu cho ta ý bốn phía, thấy có người liền nổ súng." Chỗ cạnh tài xế nam tử thay một cái mới băng đạn, lớn tiếng nói.

Rất rõ ràng hần chính là dẫn đầu, cũng so với người khác muốn trấn tĩnh nhiều.

Nhưng có câu nói, dẫn đầu, mãi mãi cũng là chết nhanh nhất.

Sau một khắc, hần mới vừa muốn tiếp tục hô to, lại phát hiện mình, một câu nói đều không nói được, hơn nữa cổ họng truyền tới một trận nhỏ nhẹ đau đớn, trong đau đớn mang theo một chút hơi lạnh.

Hần chậm rãi cúi đầu xuống, lại phát hiện mình cổ họng, đang không ngừng phun máu, phun ra ngoài máu xuất ra đến lái trên người, nhuộm đỏ hần quần áo.

Tên này lái đã hoàn toàn sững sờ.

Chỗ cạnh tài xế nam tử ngay cả kêu thảm thiết đều không phát ra một tiếng, ngơ đầu, cứ như vậy chết.

Ngồi ở phía sau hai gã nam tử, bao gồm lái ở bên trong, đã ném được sợ hãi mùi vị.

Bởi vì cho tới bây giờ, bọn họ vẫn là không có thấy rõ rốt cuộc là ai làm những thứ này.

"Cẩn thận trước mặt!" Một người đàn ông phục hồi tinh thần lại, phát hiện trước mặt chính là quẹo gấp, nhưng lái lại bị dọa sợ, không có làm ra bất kỳ phản ứng nào.

Lái này mới phản ứng được, liền vội vàng bẻ nhanh tay lái.

Nhưng đã quá muộn!

Cả chiếc xe con đụng vào chỗ khúc quanh trên cây to, trong nháy mắt đem thân cây đụng gãy.

Đầu xe bởi vì đụng mà lồm đi vào, cả chiếc xe hoàn toàn báo hỏng, lái trong nháy mắt Từ Vong.

Ngồi ở phía sau hai gã nam tử là bởi vì đụng mà ngã đi.

Ghế ngồi nữ hài, lại không thấy tăm hơi.

"Ba!"

Lãnh Phong rơi vào khoảng cách xe van cách đó không xa trên mặt đất, trong ngực ôm nữ hài.

Ở xe van sắp đụng vào đại thụ thời điểm, Lãnh Phong nhanh chóng đem cô bé này cứu ra.

Nếu không lời nói, nàng coi như không chết, cũng sẽ trọng thương.

Tóc dài nữ hài vẫn nhắm chặt hai mắt, rất rõ ràng là bị người cho bỏ thuốc, nếu không sẽ không phát sinh nhiều chuyện như vậy, vẫn còn hôn mê.

Lãnh Phong nhẹ nhàng đem nữ hài thả vào một tảng đá lớn bên trên, sau đó từ từ xoay người.

Trong xe hai người còn chưa có chết, hần dĩ nhiên phải giải quyết xuống.

Trong xe, một người đàn ông tỉnh lại, trên người truyền tới đau đớn trong nháy mắt để cho tinh thần hần rất nhiều.

Hần liền vội vàng khắp nơi nhìn một chút, phát hiện cả chiếc xe đã báo hỏng, máy đốt trời mùi vị để cho hần có loại hít thở không thông cảm giác.

Xe van lúc nào cũng có thể phát sinh nổ mạnh, hần biết rõ một điểm này, ngay cả vội giãy giụa đến đẩy cửa xe ra, cũng không kịp đánh thức bên người đồng bạn.

Khi hần nhảy xuống xe sau, mới nhìn thấy đang chậm rãi hướng hần đi tới Lãnh Phong.

"Này, buổi tối khỏe a." Lãnh Phong cười hi hi nhìn xe van cạnh nam tử.

"Là người liên quan (khô)?" Nam tử nhìn Lãnh Phong, thờ hào hển hỏi.

Lãnh Phong khẽ mỉm cười, trả lời: "Nếu không đây?"

Nói xong, Lãnh Phong mở ra hai cánh.

Dài bốn mét màu đen hai cánh, trong nháy mắt xuất hiện sau lưng Lãnh Phong.

Xe van cạnh nam tử thấy như vậy một màn, trong nháy mắt sững sờ!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Bệnh viện

"Ta là tới làm loạn."

Nói xong, Lãnh Phong hai cánh có chút phiến động một cái.

Sau một khắc, Lãnh Phong cả người tại chỗ biến mất.

Phe cánh xúi giục đưa tới cuồng phong thổi hướng đang hóa xe van cùng đứng ở bên cạnh xe nam tử.

Nam tử ngay cả vội vươn tay ra ngăn trở chính mình mặt, nhưng hấn mới vừa đưa tay ra, lại phát hiện mình thân thể, tựa hồ bay lên trời.

Hắn liền vội vàng cúi đầu xuống nhìn một chút, phát hiện mình hai chân đã rời đi mặt đất.

Hắn lúc này mới phát hiện, chính mình cổ áo đang bị Lãnh Phong bắt, hơn nữa bị mang cách mặt đất.

Cái này nhìn cũng chưa mọc đủ lông nam hài, lại có một hai cánh, hơn nữa sẽ còn Phi! !

Lãnh Phong nắm người đàn ông này quần áo, mang theo hắn bay về phía không trung.

"Muốn thử một chút trời cao rơi xuống cảm giác sao?" Lãnh Phong hướng về phía người đàn ông này nói.

Không đợi hắn trả lời, Lãnh Phong liền buông tay ra.

Lúc này đang ở 1000m trời cao, Lãnh Phong buông lỏng một chút tay, người đàn ông này liền trong nháy mắt từ trời cao rớt xuống đi.

"A!"

Cấp tốc rơi xuống để cho người đàn ông này hét rầm lên.

Mặc dù hắn bị rất nhiều huấn luyện, thậm chí còn nhảy qua ô dù, nhưng lần này có thể không có bất kỳ bảo vệ, như vậy té xuống, chắc chắn phải chết.

Nhìn người đàn ông này cấp tốc rơi xuống, Lãnh Phong khẽ mỉm cười, hai cánh dùng sức phiến động, đi theo lao xuống.

Nam tử cách xa mặt đất còn có không tới năm mét thời điểm, Lãnh Phong lần nữa bắt hắn lại cổ áo, sau đó nổi bông bênh giữa không trung.

Nam tử thờ hỏn hển, lúc này hắn thần trí đã không tỉnh táo, thậm chí cũng không biết mình ở đâu.

Lãnh Phong muốn chính là thứ hiệu quả này, chính là muốn để cho tinh thần hắn thất thường.

Có lúc, còn sống càng thống khổ hơn so với cái chết.

Tinh thần thất thường chính là như vậy.

Lãnh Phong lần nữa mang theo người đàn ông này bay về phía không trung, sau đó lại để cho hắn cấp tốc rơi xuống, tới tới lui lui, ước chừng năm lần.

Đến cuối cùng, người đàn ông này miệng sùi bọt mép, đã không có ý thức.

Lãnh Phong nhìn một chút, cảm thấy không sai biệt lắm, sau đó liền đem hắn tiện tay vứt xuống xe van cạnh.

Trong xe còn có một cái còn sống, nhưng bởi vì đụng mà té xỉu.

"Muốn trách chỉ có thể trách các người vận khí không tốt." Lãnh Phong nheo mắt lại, sau đó đem tay phải đồng hồ đeo tay hái xuống.

"Rắc rắc..."

Đồng hồ đeo tay phát ra tiếng máy, sau đó nhanh chóng biến thành súng bắn tia bộ dáng.

Lãnh Phong không ngừng lui về phía sau, sau đó nhắm xe van bình xăng.

Xe van vẫn còn ở lửa cháy, muốn nổ mạnh cũng là sớm muộn sự tình, về phần lúc nào bạo nổ cũng không biết, cho nên Lãnh Phong làm như vậy muốn càng thông khoái hơn nhiều chút.

"Ầm!" Nhắm sau, Lãnh Phong không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp bóp cò.

Đạn phá vỡ không khí trở ngại, bay về phía xe van bình xăng.

"Rầm rầm..."

Đạn đánh vào trong bình xăng, không tới nửa giây, cả chiếc xe con phát sinh nổ mạnh, trong xe tải té xỉu một gã nam tử khác trong nháy mắt bị tạc chết, mà nằm ở xe van cạnh nam tử cũng bị nổ bay, ước chừng bay ra cách xa năm mét.

Nổ mạnh uy lực ảnh hưởng đến rất xa, Lãnh Phong vội vàng dùng cánh ngăn trở nổ mạnh sinh ra hơi nóng.

Nổ mạnh đi qua, Lãnh Phong xoay người, nhìn một chút còn nằm ở trên đá tóc dài nữ hài, nàng vẫn đóng chặt này đôi mắt, không có tỉnh lại dấu hiệu.

Lúc này, Lãnh Phong mới có thời gian đi quan sát cô bé này dung mạo.

Dài tóc dài sắp đến eo, một thân váy đầm dài màu trắng, Thiên Tiên như vậy dung nhan, hai mắt nhắm nghiền, Tĩnh Tĩnh nằm, như cùng ngủ mỹ nhân.

"Sư phó cũng rất thích mặc váy đầm dài màu trắng." Lãnh Phong nhìn cô bé này, không nhịn được nghĩ lên sư phụ mình.

"Hô..." Lãnh Phong nhỏ khí.

Giúp người giúp đến cùng, cũng không thể liền đem nàng ném ở đây.

Lãnh Phong đi lên trước, đem cô bé này ôm vào trong ngực, sau đó bay về phía không trung.

Lãnh Phong phải đem nàng đưa đến bệnh viện, hắn không hiểu y thuật, cho nên không biết cô bé này lúc nào sẽ tỉnh, cho nên đưa đến bệnh viện dứt khoát một chút.

Có thầy thuốc chiếu cố, Lãnh Phong liền có thể tiêu sái rời đi.

Gió lạnh thổi qua Lãnh Phong thân thể, để cho hắn cảm giác một tia giá rét, mà trong ngực nữ hài xuyên so với hắn còn đơn bạc, trong giấc mộng nàng dĩ nhiên không cảm giác được lạnh, nhưng tình phỏng chừng liền cảm mạo.

Lãnh Phong cũng không đoái hoài tới còn lại, hai tay có chút dùng sức, ôm chặt hơn.

Lãnh Phong không biết là, ở trong lòng ngực của hắn nữ hài, có chút mờ ra một chút con mắt, sau đó lại ngất đi lần nữa.

Cái này chi tiết nhỏ, Lãnh Phong cũng không có phát hiện.

Khoảng cách trung tâm thành phố còn rất xa, nhưng Lãnh Phong đã thấy H trung tâm thành phố bệnh viện cao ốc.

Ước chừng Thập Tầng cao bệnh viện cao ốc, coi như khoảng cách mấy cây số cũng có thể thấy.

Khoảng cách bệnh viện cao ốc còn có không tới 300m cây số thời điểm, Lãnh Phong hàng bay thấp độ cao, sau đó tìm một cái không còn nhỏ đường hầm, rơi xuống mặt đất.

Lãnh Phong ôm nữ hài, nhanh chóng chạy vào trong bệnh viện.

"Nàng thế nào?"

Thấy Lãnh Phong ôm một cái hôn mê nữ hài, một tên y tá liền vội vàng hỏi.

"Nàng hẳn là bị dưới người thuốc, bây giờ hôn mê bất tỉnh." Lãnh Phong trả lời.

"Nhanh, đưa đến phòng cấp cứu." Y tá liền vội vàng tiến lên giúp Lãnh Phong ôm lấy cô gái này, sau đó hai người đồng thời đưa nàng mang lên trên giường bệnh.

Nhìn hai gã y tá đem nữ hài đẩy tới phòng cấp cứu, Lãnh Phong đứng tại chỗ, tiếp theo hẳn sẽ không chuyện hẳn.

Cô gái này để cho Lãnh Phong nhớ tới Mộ Thi Vân, hơn nữa nàng luôn có thể cho Lãnh Phong một loại cảm giác quen thuộc.

"Chúng ta là không lúc trước gặp qua đây?" Lãnh Phong khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, sau đó chuẩn bị xoay người rời đi.

"Tiên sinh, xin chờ một chút." Một tên y tá gọi lại Lãnh Phong.

"Ừ?" Lãnh Phong xoay người, hỏi "Có chuyện gì không?"

"Xin hỏi người là thân nhân bệnh nhân sao?" Y tá tiến lên hỏi.

Thân nhân bệnh nhân?

Lãnh Phong liền vội vàng lắc đầu, sau đó trầm ngâm một chút, nói: "Ta chỉ là vừa tốt đi ngang qua, thấy nàng hôn mê, ta liền đem nàng đưa tới bệnh viện."

"Làm phiền người tới ghi danh xuống." Y tá nói.

Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, sau đó từ trong túi xuất ra mấy tờ thẻ, nhìn một lát sau, rút ra một tấm, đưa cho y tá, nói: "Trong thẻ này có một trăm ngàn, mặt mã là sáu cái 0, đủ cô gái này tiền thuốc thang, ta đi trước."

Nói xong, Lãnh Phong nhanh tốc độ rời bệnh viện, lưu lại một mặt kính ngac y tá.

Hắn chẳng qua là tùy tiện làm làm việc tốt, không muốn để lại xuống phiền toái gì.

"Tiểu tử, người ở đâu, thế nào người không ở trong phân bộ." Lãnh Phong mới vừa đi ra bệnh viện, trong tai nghe vang lên Băng Lôi thanh âm.

"Ta chỉ là đi ra tùy tiện đi dạo một chút, lập tức trở về."

Nói xong, Lãnh Phong tiện tay cầm một chiếc xe taxi.

Hắn lười lại Phi, Phi trên không trung còn phải đề phòng bị người khác phát hiện, ngược lại bệnh viện khoảng cách Băng Lôi đám người vị trí cũng không xa, thà tìm hẻm nhỏ cất cánh hạ xuống, còn không bằng ngồi cho mượn dứt khoát một chút.

Vân Hải đại học phụ cận là một cái phồn vinh phố buôn bán, mỗi một buổi tối cũng có thật nhiều sinh viên rời đi sân trường, đi trên đường phố đi lang thang, mua mình thích hàng hóa.

Mà Vân Hải đại học bên kia, có một cái đồ nát đường phố nhỏ, hai bên đường phố cửa hàng đều đã bị vứt bỏ, tựa hồ cũng không có mở mang thương nguyên ý tới nơi này đầu tư sửa đổi.

Mà lúc này, cuối đường phố nơi, có một cái quầy rượu đèn đuốc sáng choang.

Quầy rượu trước cửa treo một tấm bảng, "Ám Dạ quầy rượu".

Quầy rượu này thời gian rất lâu không có lái qua môn, rất nhiều người cũng không biết nơi này có một cái quầy rượu, bởi vì cũng có rất ít người sẽ đến chỗ này.

Ở H thành phố cái này đô thị sầm uất trong, lại còn có như vậy một cái đồ nát đường phố, cho dù con đường này rất ngắn, nhưng vẫn có chút không phù hợp H thành phố phong cách.

Lúc này, một chiếc xe taxi ngừng ở đường phố lối vào.

Lãnh Phong trả tiền xe, chậm rãi đi xuống xe.

Cuối đường phố nơi, "Ám Dạ quầy rượu" bốn chữ lớn chính chiếu lấp lánh.

Lãnh Phong cười cười, sải bước đi hướng cái này thuộc về "Ám Dạ" quầy rượu.

Nơi này là "Ám Dạ" ở Hoa Hạ Phân Bộ, bọn họ ở rất nhiều quốc gia đều có Phân Bộ, nhàn rỗi buồn chán thời điểm, phải đi nước khác nhà du lịch, sau đó tâm tình tốt lời nói, liền ở quốc gia kia tiếp nhận một hai ủy thác.

Ám Dạ thành viên đều rất tự do phóng khoáng, ở Dị Năng Giả giới, đối với bọn họ bất mãn người có rất nhiều, nhưng cho tới bây giờ, cũng không có ai dám chân chính cùng bọn họ nổi lên va chạm.

"Tiểu tử, ngươi không phải là hấn so với chúng ta phải sớm sao." Nanh Sói nắm bình Vodka, tựa vào cột cửa bên trên, nhìn chậm rãi đi tới Lãnh Phong, cười nói.

"Ta nhàn rỗi buồn chán, tự ra đi đi dạo một chút." Lãnh Phong vừa nói, vừa đi vào trong quán rượu.

"Ta nghĩ đến ngươi tiểu tử biết làm tốt cơm chờ chúng ta trở lại, đặc biệt sao, bây giờ làm ta chỉ có thể uống rượu." Nanh Sói có chút bất mãn cười nói.

Lãnh Phong nhún nhún vai, từ trên quầy ba cầm lon bia, kéo ra móc kéo, cười nói: "Nấu cơm là Băng Lôi Lão Đại chuyện, chờ quên hấn lúc trước ở mới Đông Phương đợi qua, làm đồ ăn vậy kêu là một cái tốt."

"Dáng vẻ này ngươi, đặc biệt sao đi làm bay liệng, cũng sẽ không mở Oạt Quạt Ky, thế nào lẫn lộn." Vừa nói, Lãnh Phong hung hăng khinh bỉ Nanh Sói một cái.

"Chửi thề một tiếng!" Nanh Sói nằm cũng trúng đạn, trong nháy mắt bạo nổ câu thô tục.

Lúc này, quầy rượu trong phòng bếp, truyền ra trận trận mùi thơm thức ăn, rất rõ ràng, là Băng Lôi đang nấu cơm.

"Ca ca ta không với tiểu hài tử so đo, chuẩn bị đi ăn cơm." Nanh Sói tiện tay đem rượu bình ném một cái, sau đó chạy về phía phòng bếp.

Lãnh Phong ngay cả vội vờn tay ra tiếp lấy bay ra ngoài chai rượu, sau đó để lên bàn, mắng: "Muội ngươi, ngươi không loạn ném rác rưởi sẽ chết sao."

Sở Giang thành phố, một gian tửu điểm cấp năm sao sang trọng trong sáo phòng.

Shawn chính mặt đầy thấp thỏm ngồi ở trên ghế sa lon, hấn đối diện, ngồi một tên nam tử tóc bạc.

Nam tử tóc bạc mang một cái Khô Lô chiếc nhẫn, tay phải cầm một ly rượu.

Nam tử tóc bạc nhìn qua chỉ có chừng ba mươi tuổi, anh tuấn mang trên mặt một tia nụ cười nhàn nhạt.

"Không nghĩ tới ngươi lại gặp phải Ám Dạ, ha ha, bọn họ lại không giết ngươi, ngươi thật đúng là may mắn a." Nam tử tóc bạc rung trong tay vung vẩy ly rượu, giọng bất ôn bất hòa.

Shawn xoa một chút trên trán mồ hôi lạnh, hấn tựa hồ rất sợ hãi nam tử tóc bạc.

"Ta nghĩ bọn họ là nhận ra được chúng ta tồn tại, nếu không ngươi không thể nào sống lại, ngươi kia hai người thù hạ, ở trước mặt bọn họ, còn chưa đáng kể." Nam tử tóc bạc nhẹ nhàng uống một hớp rượu, tiếp tục nói: "Ta ngược lại thật ra nghĩ (muốn) gặp lại cái đó không trung Sát Thần, hấn còn trẻ như vậy, lại nắm giữ hai cái cấp độ A dị năng, đáng tiếc a, hấn lại không phải là thù hạ ta."

"Ở trước mặt ngài, bọn họ chẳng qua là con kiến hôi." Shawn thanh âm run rẩy nói.

"Bọn họ ở trước mặt ta chẳng qua là hải tử." Nam tử tóc bạc thả ra trong tay ly rượu, đứng dậy đi tới cửa sổ sát đất trước, mắt nhìn xuống ngoài cửa sổ thành phố, khẽ khì, nói: "Bất quá, cái đó không trung Sát Thần, dường như cùng nữ nhi của ta, có chút dây dưa rề rã a..."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Nhắc nhở

Ám Dạ trong quán rượu, Lãnh Phong ngồi ở trên quầy bar, cầm trong tay ly bia.

"Tiểu tử đang suy nghĩ gì?" Ăn uống no đủ Nanh Sói ngồi vào Lãnh Phong bên người, vỗ vỗ bả vai hấn.

Quầy rượu trang sức có chút u ám, u ám LED ánh đèn chiếu sáng cả cái quầy rượu.

Trừ đi đài ra, quầy rượu còn có mùi tạp tợ, đối với còn lại quầy rượu mà nói, là có chút tiểu.

Nhưng chim sẽ tuy nhỏ, lại ngũ tạng đều đủ, Ám Dạ trong quán rượu cái gì cần có đều có, đặc biệt là rượu phong phú nhất.

"Không suy nghĩ gì, chỉ là hôm nay, là sự phụ ta ngày giỗ." Lãnh Phong uống hợp bia, nói.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Nanh Sói nụ cười nhất thời đông đặc một chút, lần nữa vỗ nhẹ chụp Lãnh Phong bả vai, sau đó rời đi quầy ba.

Hắn biết, lúc này Lãnh Phong yêu cầu an tĩnh.

Lãnh Phong nhẹ nhàng lắc lắc trong tay lon bia, trong đầu thoáng qua một đoạn lại một đoạn nhớ lại.

Đã từng từng ly từng tí, hiện lên ở trong đầu, sau đó lại chìm xuống.

Mỗi một năm hôm nay, hắn cũng sẽ như vậy, dùng ngày này qua lại muốn lấy chuyện lúc trước.

"Ba năm qua, mỗi ngày này hắn đều như vậy." Nanh Sói tựa vào quầy rượu cửa phòng bếp trước, hướng về phía Băng Lô nói.

"Mộ Thi Vân đối với chúng ta có ân, nàng rời đi, ta cũng không chịu nổi." Băng Lô nhìn ngời ở trước quầy ba Lãnh Phong, có chút thờ dãi, nói.

Nanh Sói một hơi thờ uống sạch chai rượu trong rượu, tăng hắng một cái, nói: "Chúng ta như thế nào đi nữa không dễ chịu, cũng không sánh bằng Lãnh Phong, tiểu tử kia việc trải qua quá cái đó..."

"Trước hết để cho hắn an tĩnh một chút đi." Băng Lô than thờ nói.

Lãnh Phong giống như một khối an tĩnh đá, yên lặng ngồi ở trước quầy ba, bất tri bất giác, trong tay hắn bia đã uống sạch.

Mấy miếng màu đen lông chim xuất hiện ở Lãnh Phong bên người, trong đó một mảnh rơi vào trong tay hắn.

"Nhớ lúc trước, sự phò ngời thích nhất chính là rút ra ta trên cánh lông chim chơi đùa." Lãnh Phong nhìn lấy trong tay lông chim, trong lòng nói.

"Hô..."

Lãnh Phong dài thờ ra một hơi, sau đó đứng lên.

Vô luận như thế nào đi nữa bị thương, sinh hoạt còn phải tiếp tục...

"Ha, tiểu tử." Nhìn Lãnh Phong đứng lên, Băng Lô cùng Nanh Sói này mới đi lên trước.

"Băng Lô Lão Đại, Nanh Sói, thật xin lỗi, ta lại không khống chế được tâm tình mình." Lãnh Phong mang áy náy nói.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, hai người liền vội vàng lắc đầu.

Băng Lô nói: "Cái này có gì, nếu như không là hôm nay muốn làm nhiệm vụ, ngời thời gian sẽ càng nhiều, là ta phải nói xin lỗi mới đúng."

"Đúng vậy, Băng Lô này treu chọc so với, tiếp nhiệm vụ cũng không nhìn tình huống." Nanh Sói nhất thời nhổ nước bọt đạo.

"Muội ngời..." Băng Lô từ trong hàm răng phun ra hai chữ.

Lãnh Phong khẽ mỉm cười, trong lòng thoáng qua một tia dòng nước ấm.

Nếu như không có hai người này, Lãnh Phong căn bản không biết, Mộ Thi Vân sau khi qua đời chính mình, phải thế nào sống trên cõi đời này.

"Tiếp theo chúng ta có tính toán gì?" Lãnh Phong phiết khai thoại đề, hỏi.

"Chúng ta dự định ngày mai mới trời về nước Mỹ trụ sở chính, ngời thì sao, muốn đồng thời sao?" Băng Lô cùng Nanh Sói hai mắt nhìn nhau một cái, nói.

Nghe được Băng Lô lời nói, Lãnh Phong bắt đầu rơi vào trầm tư.

Hắn có chút không nghĩ trở về nước Mỹ, bởi vì bây giờ đã là mùa đông, New York nhiệt độ bây giờ đã cũng đến gần 0 độ.

Lãnh Phong sợ hãi mùa đông, thậm chí có chút sợ hãi.

Bởi vì mùa đông, ước chừng hai lần, thiếu chút nữa đoạt đi tính mạng hắn.

"Ta nghĩ rằng trước tiên ở Hoa Hạ đợi một thời gian ngắn, sau đó sẽ trở về New York." Trầm tư đi qua, Lãnh Phong ngẩng đầu lên nói.

"Tùy người, người bay được, người tự do phóng khoáng." Nanh Sói cười nói.

"Quả thật a, vé máy bay tiền cũng tỉnh." Băng Lôi cũng cười theo đạo.

Lãnh Phong cười cười, hai người này, lại khôi phục trên chọc so với bộ dáng, nhưng như vậy rất tốt, đùa giỡn một chút, tâm tình cũng dễ dàng nhiều chút.

"Ta trước tiên ở Hoa Hạ nơi này Phân Bộ đợi một thời gian ngắn đi, thuận tiện nhìn một chút Hoa Hạ bên này có cái gì ủy thác có thể tiếp tục, hai người các người nếu là ở nước Mỹ có nhiệm vụ, gọi ta trở về là được rồi." Lãnh Phong vỗ vỗ Băng Lôi bả vai, nói.

Lãnh Phong vừa rời đi Hoa Hạ thời điểm, liền theo Băng Lôi hai người ở nước Mỹ sinh hoạt thời gian một năm, sau đó mới bắt đầu đi những quốc gia khác.

Thời gian ba năm, trong đó một năm ở nước Mỹ, còn lại hai năm, Lãnh Phong chạy tới tới lui lui mấy chục quốc gia, biết rất nhiều ngôn ngữ, cũng nhận biết rất nhiều Dịch Năng Giả.

"Ta cân nhắc ba giây..."

Đột nhiên, Băng Lôi cười nói.

"Ba."

"Hai."

"Một..."

"Bạch!"

Một vật kim quang, xuất hiện ở trong quán rượu.

Băng Lôi ba người đều không hẹn mà cùng nheo mắt lại.

"Mẹ, hàng này mỗi lần xuất hiện cũng làm Thiên Thần hạ phạm tự đắc." Nanh Sói híp mắt, mặt đầy khó chịu.

"Thói quen liền có thể." Lãnh Phong cười khở nói.

Kim quang sau khi biến mất, một người mặc đến màu xám áo khoác bằng da nam tử, xuất hiện ở trong quán rượu.

Nam tử thân hình gầy gò, tóc hơi dài, má trái nơi có một vết sẹo, nhưng muốn rất cẩn thận mới có thể nhìn ra.

"Trùng Tử, mọi người, người lần sau xuất hiện có thể hay không khiêm tốn một chút, này đặc biệt sao thiếu chút nữa sáng mù ta mắt." Nhìn đứng ở đại sảnh nam tử, Nanh Sói nhất thời mắng.

Tên là Trùng Tử nam tử cười lớn đi tới Băng Lôi ba người trước người, vỗ nhẹ chụp Lãnh Phong bả vai, cười nói: "Ha ha ha, giống như Lãnh Phong mới vừa nói, các người thói quen liền có thể."

Trùng Tử, Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty tổng tài, trụ sở chính thiết lập tại Châu Âu, sản nghiệp phủ đầy toàn thế giới, mà hắn, cũng là một gã Dịch Năng Giả.

"Người nha lần này tôi có chuyện gì." Băng Lôi hỏi.

Trùng Tử nhún nhún vai, nói: "Không có chuyện thì không thể tới sao?"

"Được rồi, người nha năng lực ngạo mạn, người tự do phóng khoáng." Nanh Sói bắt đắc dĩ nói.

Lãnh Phong đi tới nơi quầy bar, cầm hai lon bia, ném một lon cho Trùng Tử, nói: "Trùng Tử nhưng là là toàn thế giới Dịch Năng Giả cung cấp vũ khí trang bị, thể lực khác muốn ba mạng cũng không kịp, kết quả chúng ta cái này thì không được thích."

"Đúng vậy, hai người các người, TMD(con mẹ nó), cũng người nào a con bà nó." Trùng Tử mặt đầy khinh bỉ nói.

"Đắc đắc, người ngạo mạn." Băng Lôi quệt miệng nói.

"Đúng, Lãnh Phong." Trùng Tử quay đầu, hướng về phía Lãnh Phong nói: "Người cây súng bắn tía kia có vấn đề gì hay không?"

Lãnh Phong sử dụng súng bắn tía, chính là Trùng Tử thủ hạ Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty sinh sản, toàn thế giới chỉ có một thanh, nghĩ (muốn) muốn chế tạo một cái cũng không có tài liệu.

Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty, ngoài mặt là một nghiên cứu tân hình nhiên liệu công ty, trên thực tế là một gian đặc biệt là toàn thể giới Dị Năng Giả chế tạo vũ khí trang bị công ty, mà thân là tổng tài Trùng Tử, cũng từ trong đạt được kinh người lợi nhuận.

Dị Năng Giả là đặc thù tồn tại, cho nên trang bị cũng tương đối đặc thù, tỷ như súng điện từ, hoặc là quét xem kính, phản từ áo da.

Nhưng một loại đẳng cấp cao Dị Năng Giả, cũng sẽ không dùng đến những trang bị này, bởi vì lấy bọn họ năng lực, đã không cần những thứ này.

Bất quá vẫn có rất nhiều Dị Năng Giả tổ chức, hướng Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty mua những trang bị này, bởi vì ít nhiều gì, vẫn còn cần một ít tự vệ đồ vật.

"Không có vấn đề gì, cho dù có vấn đề ta cũng có thể chính mình giải quyết." Lãnh Phong uống bia, nói.

"Ừm." Trùng Tử gật đầu một cái, nói: "Phải biết người vật này nhưng là toàn thể giới duy nhất một đem a, bao nhiêu tiền cũng mua không được."

"Cái này dĩ nhiên, đây là ta dành riêng cho ta súng, toàn thể giới cũng chỉ có ta mới có thể dùng." Lãnh Phong ngồi vào trên ghế, hai chân đong đưa, mặt đầy kiêu ngạo.

"Ha ha, được, cùng các người nói một chút chính sự." Trùng Tử thu hồi cột nhà bộ dáng, có chút nghiêm túc nói: "Các người 'Ám Dạ' bây giờ đang ở Dị Năng Giả thế giới danh tiếng là càng ngày càng lớn, phải biết, Vương Triều cùng Z vẫn luôn nghĩ (muốn) đem các người thu nạp vào bọn họ trong tổ chức, đặc biệt là Lãnh Phong, hãn ngoại hiệu kêu là gì, nha, 'Không trung Sát Thần'."

"Vương Triều cùng Z năm mộng cũng nhớ đem các người thu nạp vào đi, Lãnh Phong là muốn là bọn hãn mục tiêu chủ yếu, cho nên các người sau này có thể sẽ thỉnh thoảng gặp phải hai cái này tổ chức người, phải biết bọn họ là Dị Năng Giả thế giới lớn nhất hai cái tổ chức, thực lực hay là có, ba người các người liền không nên vô cùng xem thường, trời mới biết bọn họ sẽ làm ra điên vì cái gì cuồng sự tình."

Trùng Tử thanh âm có chút nghiêm túc, xem ra là nghiêm túc.

Ba người hai mắt nhìn nhau một cái, Băng Lôi có chút nhú mày.

"Ha, nhớ ban đầu Vương Triều cùng Z mềm toàn bộ đến, còn chưa phải là không có thể đem chúng ta như thế nào, ta cũng không tin bọn họ đem cấp độ S Dị Năng Giả cho phái ra." Nanh Sói là mặt đầy dễ dàng, không có bất kỳ bộ dáng khẩn trương.

"Bây giờ hết thấy đều bất đồng, Vương Triều cùng Z đầu càng ngày càng lợi hại, bọn họ cần muốn dị năng cường đại người gia nhập, bọn họ bây giờ hai cái tổ chức đã tóm thâu rất nhiều tiểu tổ đàn dật, chẳng qua là chậm chạp không có xuống tay với các người mà thôi." Trùng Tử trầm giọng nói, "Ngược lại các người sau này hết thấy cần thận một chút, yên tâm đi, ta sẽ không để cho bọn họ làm bậy, ta sức ảnh hưởng đặt ở vậy, chỉ cần ta ra mặt ủng hộ người môn Ám Dạ, bọn họ như thế nào đi nữa khó chịu đều vô dụng."

"Mẹ trứng, người nói nói nhảm nhiều như vậy làm gì, một câu cuối cùng mới là hữu dụng." Băng Lôi nhất thời mắng.

"Len sơi, ta hiện tại đang lo lắng bọn họ chơi xấu mà thôi, Vương Triều còn khá một chút, Z làm việc có thể buồn nôn hơn nhiều, có mấy cái không muốn gia nhập bọn họ tiểu tổ đàn dật, bị bọn họ cho âm thầm tắt." Trùng Tử nói.

"Chúng ta sẽ cẩn thận, cảm ơn Trùng Tử người nhắc nhở." Lãnh Phong trầm giọng nói.

Trùng Tử gật đầu một cái, tiếp tục nói: "Vương Triều cùng Z hai cái này sủa bức tổ chức đấu tranh càng ngày càng điên cuồng, ta hoài nghi hai người bọn họ tổ chức người lãnh đạo có phải hay không suy nghĩ nước vào."

"Ha ha, người ra mặt, ta cũng không tin bọn họ không quý." Nanh Sói cười nói.

"Lời này ta thích nghe." Trùng Tử nhất thời đối với (đúng) Nanh Sói giờ ngón tay cái lên.

"Vương Triều cùng Z ân oán ở hàng ngàn năm trước liền kết lại, về phần tại sao nào như vậy điên, chúng ta không biết gì cả, ngược lại ta cảm thấy, bọn họ sớm muộn có một trận tử chiến." Băng Lôi khoanh tay, ý vị thâm trường nói.

"Đây là khẳng định, cho nên bọn họ bây giờ mới yêu cầu mới mẻ huyết dịch gia nhập, bọn họ đã đem các người Ám Dạ làm làm mục tiêu, hai cái tổ chức đều muốn các người." Trùng Tử nói.

"Bọn họ nào bọn họ, đóng chúng ta điều sự, ngược lại ta sẽ không gia nhập kia hai cái sủa bức tổ chức." Nanh Sói người đầu tiên đứng lên mắng.

"Ta cũng sẽ không, ta thích Ám Dạ." Lãnh Phong cũng nói theo.

Băng Lôi thieu thieu mi mao, nói: "Ba người chúng ta người, sợ bọn họ cái trứng, ta tại sao phải sợ bọn họ không được."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Quá khứ cùng bây giờ

"Ha ha, chúng ta Ám Dạ liền muốn như vậy ngang ngược." Nanh Sói cười lớn nói.

Trùng Từ cái trán thoáng qua ba cái hắc tuyến, hần nhất thời bị mấy người này đánh bại.

"Hai cái này tổ chức gần đây giao dịch với người thường xuyên sao?" Lãnh Phong khoanh tay, mắt phải màu xanh lam dưới ánh đèn mờ, tựa hồ đang lóe lên ánh sáng.

Trùng Từ gật đầu một cái, nói: "Ừ, Vương Triều ở ta nơi này chế tác riêng hơn ngàn bộ đỉnh cấp tăng phúc trang bị, giao dịch số tiền ở năm tỉ USD bên cạnh (trái phải), tiền quá nhiều, ta đều không nhớ rõ."

"Ta cứ nói đi, bọn họ nhất định là có một trận đại trượng muốn đánh." Băng Lôi nói.

"Bọn họ từ từ nào đi, ngược lại chúng ta là trung lập." Nanh Sói buông tay một cái, khinh thường nói.

Trùng Từ nhún nhún vai, đứng lên, nói: "Ta lần này đề tỉnh các người mà thôi, về phần thế nào làm liền nhìn chính các người, ngược lại ta là đứng ở các người bên này, nếu là Vương Triều hoặc là Z muốn đối với các người động thủ, ta sẽ không ngồi nhìn bất kể."

Mặc dù Trùng Từ không phải là Ám Dạ thành viên, nhưng là coi là nửa, từ năm năm trước, Trùng Từ nhận biết Băng Lôi một khắc kia trở đi, hần và Ám Dạ liền kết làm thâm hậu hữu nghị.

Trùng Từ cùng Băng Lôi Nanh Sói như thế, đều là trêu chọc so với tính cách, nhưng nghiêm túc liền biến thành người khác tự đắc.

Lãnh Phong là sau đó mới nhận biết Trùng Từ, bởi vì Băng Lôi cùng Trùng Từ đã nhận biết năm năm, mà Lãnh Phong ba năm trước đây mới gia nhập Ám Dạ, nhưng rất nhanh cũng cùng Trùng Từ quen thuộc.

Nhận biết Trùng Từ không lâu sau, Lãnh Phong phát hiện một cái kính người sự tình.

Trùng Từ, lại là cấp độ S Dự Năng Giả!

Đây cơ hồ là tiếp cận thần tồn tại!

Ở trên đời này, muốn tìm ra một cái cấp độ S Dự Năng Giả, không thể nghi ngờ là mò kim đáy biển.

"Đúng, Lãnh Phong người dự định ở đâu trải qua mùa đông?" Trùng Từ rất biết Lãnh Phong, biết hần không thích mùa đông, hàng năm mùa đông, hần cũng có đi một cái so sánh ấm áp quốc gia, các loại (chờ) mùa đông qua đi sau, mới có thể trở lại nước Mỹ.

Bởi vì Ám Dạ trụ sở chính ở nước Mỹ, cho nên Ám Dạ ba người phần lớn thời gian, cũng ở lại nước Mỹ.

"Ở nơi này đi." Lãnh Phong nhún nhún vai, nói: "Không muốn đi những địa phương khác, hơn nữa ta cũng rất lâu, không hảo hảo ở Hoa Hạ trong chơi qua."

"Tùy người, nếu là có cần gì chúng ta hỗ trợ, mở miệng là được, công ty của ta ở Hoa Hạ cũng có Phân Bộ." Trùng Từ nói.

"Ha ha ha, yêu cầu người hỗ trợ thời điểm ta đương nhiên sẽ không khách khí." Lãnh Phong vỗ vỗ Trùng Từ bả vai, cười nói.

Trùng Từ gật đầu một cái, sau đó nhìn Băng Lôi, hỏi "Hai người các người cái là ở lại Hoa Hạ đâu rồi, hay là trở về nước Mỹ, hoặc là có muốn tới hay không Châu Âu vui đùa một chút."

Băng Lôi lắc đầu một cái, nói: "Không, ta cùng Nanh Sói ngày mai mới trời về nước Mỹ."

"Tốt lắm, ta rút lui trước, nhân rồi buồn chán thời điểm ta lại tới tìm các người uống trà." Trùng Từ vừa nói, vừa đi đến quầy rượu trong phòng khách.

Lãnh Phong nhìn Trùng Từ, cười nói: "Trà có cái gì tốt uống."

"Hắc hắc, những người này yêu thích người không hiểu."

Nói xong, Trùng Từ hướng về phía ba người phát tay một cái, "Bái bai các vị."

Tiếng nói vừa dứt, từ Trùng Tử trong cơ thể toát ra một đạo ánh sáng màu vàng, sau một khắc, Trùng Tử biến mất ở trước mắt ba người.

Nhìn Trùng Tử sau khi biến mất, Nanh Sói bĩu môi một cái, nói: "Thật là hâm mộ chết hàng này năng lực."

"Trùng Tử năng lực đã đến cấp độ S, chính là không có gì sức chiến đấu." Băng Lôi nói.

"Nhưng hắn đã có đủ năng lực tự vệ, ba người chúng ta vây công hắn, hắn cũng có thể toàn thân trở ra." Lãnh Phong nắm một lon bia, nói.

"Đừng, tiểu tử người thật muốn ở Hoa Hạ địa phương quý quái này đợi hoàn chỉnh cái mùa đông a, người phải rõ ràng, Hoa Hạ đối với (đúng) Dị Năng Giả quân chế rất nghiêm, hãy cùng đối với (đúng) lính đánh thuê quân chế như thế, Hoa Hạ là lính đánh thuê cấm khu, cũng coi là Dị Năng Giả cấm khu, chỉ cần bọn họ phát hiện có nhập cảnh Dị Năng Giả, sẽ lập tức phái người theo dõi, lúc trước chúng ta cũng đã gặp qua."

Băng Lôi nhìn Lãnh Phong, giọng có chút nghiêm túc.

Hoa Hạ cùng những quốc gia khác bất đồng, bọn họ đối với (đúng) Dị Năng Giả tồn tại rất nhạy cảm, nước Hoa bên trong một khi phát hiện Dị Năng Giả, hoặc là liên chiêu mộ vào đặc biệt trong tổ chức, hoặc là liên nghiêm mật theo dõi đứng lên, nếu là phát hiện đối với (đúng) bình dân có nguy hại, sẽ lập tức diệt trừ.

"Ta biết, bất quá ta không quá vui về nước Mỹ mùa đông." Lãnh Phong cười khổ nói.

"Ta chỉ là nhắc nhở người một chút, người có thể đợi ở Hoa Hạ, nhưng tận lực không nên quá nói phách lối, Hoa Hạ Long Tổ nhưng là phiền toái rất."

"Ta ngược lại thật ra nghĩ (muốn) gặp lại trong truyền thuyết Hoa Hạ Long Tổ, Hoa Hạ không phải là đem quốc nội Dị Năng Giả cũng chiêu mộ vào trong Long Tổ mà, nhưng bọn hắn đặc biệt khiêm tốn, ta sống nhiều năm như vậy, ngay cả Long Tổ bóng dáng cũng chưa từng gặp qua." Nanh Sói khoanh tay, nhiều hứng thú nói.

Hoa Hạ Long Tổ có thể nói là Dị Năng Giả thế giới tổ chức thần bí nhất, bọn họ một phần của Hoa Hạ Chính. Phù, là nước Hoa phục vụ, thật sự có dị năng người đều là từ nước Hoa bên trong chiêu mộ, đặc biệt đối phó phi pháp tiến vào Hoa Hạ biên giới Dị Năng Giả.

Nhưng những thứ này đều là tin đồn, rất nhiều người ngay cả Long Tổ bóng dáng cũng chưa từng gặp qua, bao gồm Âm Dạ ba người.

"Ta đối với bọn họ không có hứng thú gì, chỉ cần bọn họ không tìm ta phiền toái là được, ta chỉ muốn hảo hảo ở tại Hoa Hạ qua hết mùa đông." Lãnh Phong uống bia, nhàn nhạt nói.

"Hắc hắc, nếu như bị người đánh nhớ nói với chúng ta một tiếng, chúng ta giúp người tìm vùng." Băng Lôi vỗ vỗ Lãnh Phong bả vai, cười nói: "Người lúc trước mùa đông đều không ở Hoa Hạ, lần này lựa chọn lưu lại, người nhất định là có chính mình lý do, tùy người đi, nhưng có nhiệm vụ yêu cầu người ra tay lời nói, người cũng không thể không được."

Có chút nhiệm vụ đơn giản, Băng Lôi cùng Nanh Sói hai người đã đủ, nhưng có chút khá là phiền toái nhiệm vụ, liền cản dừng đến Lãnh Phong không trung tiếp viện.

"Dĩ nhiên sẽ đến, cần ta hỗ trợ thời điểm, cho ta biết một tiếng liền có thể." Lãnh Phong liền vội vàng nói.

"Ừm." Băng Lôi gật đầu một cái, sau đó một cái tiêu sái xoay người, hương quây rượu lâu hai đi tới, "Ngủ, tề đại, vậy ta."

Nhìn Băng Lôi đi lên lầu hai, Lãnh Phong nhún nhún vai, tiếp tục uống bia.

Mùa đông gió rét xuyên qua đại môn, thổi vào quây rượu trong phòng khách, để cho trong quán rượu nhiệt độ nhất thời hạ xuống rất nhiều.

"Tiểu tử, người phải học thích ứng." Nanh Sói đi tới Lãnh Phong bên người, nói: "Người cũng không thể cả đời đều như vậy."

Trầm ngâm một chút, Nanh Sói tiếp tục nói: "Nơi nào mùa đông cũng giống nhau, đi qua chung quy muốn qua đi, người muốn nhìn về phía trước."

"Đây chính là ta ở lại Hoa Hạ lý do, mùa đông đã từng hai lần thiếu chút nữa đoạt đi tính mạng của ta, lưu đứng lại cho ta quá nhiều bóng mờ, cho nên ta lúc đầu mới sẽ rời đi Hoa Hạ, nhưng bây giờ, ta quyết định phải đi đối mặt."

Nói xong, Lãnh Phong một hơi thở uống sạch bia, sau đó đem Dịch kéo lon tiện tay để lên bàn.

"Ừ, ta cũng biết người ở lại Hoa Hạ nhất định là có lý do." Nanh Sói gật đầu một cái, tiếp tục nói: "Đối mặt trong lòng bóng mờ đi, ít nhất, người còn sống, băng thiên tuyết địa cũng không có cướp đi người sinh mệnh, chẳng qua là cho người thống khổ một trận mà thôi."

Lãnh Phong đã từng liên tục hai lần, thiếu chút nữa bị băng thiên tuyết địa cho đoạt đi tánh mạng.

Lần đầu tiên, mới sinh ra hắn bị ném bỏ ở trong băng thiên tuyết địa, may mắn là Mộ Thi Vân cứu hắn, đưa hắn mang về trong núi, đem hắn nuôi lớn thành người.

Lần thứ hai, là đang ở hắn mười tuổi thời điểm, đi ra ngoài đúc luyện, nhưng không ngờ bị mười mấy con Tuyết Lang công kích, hoảng hốt chạy bừa

Lãnh Phong một đường chạy trốn, mặc trên người áo bông cũng bởi vì né tránh lúc công kích sau khi bị tháo ra, Lãnh Phong trốn một buổi chiều, chạy trốn tới dưới chân núi, Tuyết Lang không có đuổi nữa đến, nhưng Lãnh Phong phát hiện, hắn sắp bị lạnh chết.

Không có áo bông giữ ấm hân, mặc đơn bạc quần áo, đứng ở dưới chân núi, toàn thân cao thấp bởi vì giá rét mà không ngừng phát run, chột vật không dứt.

Ở Lãnh Phong cho là mình phải chết thời điểm, một cái tuổi tác cùng hân tương phản nữ hài vừa vặn đi ngang qua, phát hiện thoi thóp Lãnh Phong.

Nữ hài không hỏi cái gì, nhẹ nhàng ngồi xổm người xuống, ôm lấy đang phát run Lãnh Phong, dùng thân thể cho hân sưởi ấm.

Cho đến Mộ Thi Vân chạy tới, nữ hài mới rời khỏi.

Cuối cùng, hai người cũng không có ngôn ngữ nộp lên lưu, chỉ có mắt đối mắt.

Lúc rời đi sau khi, nữ hài hướng về phía Lãnh Phong lộ ra mỉm cười một cái, cái này mỉm cười, Lãnh Phong đến nay cũng còn nhớ.

Nhưng cho tới bây giờ, Lãnh Phong cũng không có tìm được cô gái này.

Nếu như không phải là bởi vì cô gái này, Lãnh Phong đã sớm lạnh chết ở trong băng thiên tuyết địa.

Liên tục hai lần thiếu chút nữa bị giá rét cướp đi tánh mạng, Lãnh Phong ít nhiều gì đối với (đúng) mùa đông có chút sợ hãi bóng mờ, cho nên ở Mộ Thi Vân sau khi chết, Lãnh Phong mới sẽ rời đi Hoa Hạ, đi nước Mỹ.

Nhưng nước Mỹ mùa đông cũng rất giá rét, Lãnh Phong mỗi một năm mùa đông cũng sẽ chọn tới so sánh ấm áp quốc gia, các loại (chờ) mùa đông qua đi lại trở lại nước Mỹ.

Bây giờ, hân không nghĩ trốn nữa tránh.

"Người chịu đối mặt liền có thể." Nanh Sói vỗ vỗ Lãnh Phong bả vai, nháy nháy mắt, tựa hồ nghĩ đến cái gì, nói: "Người có phải hay không muốn tìm ban đầu cứu người muối từ kia a."

Lãnh Phong bĩu môi một cái, cười nói: "Thế nào này cũng để cho người biết."

"Tám năm, người chắc chắn có thể tìm được sao?" Nanh Sói hỏi.

Lãnh Phong lắc đầu một cái, trầm ngâm một hồi, nói: "Ta cảm giác nàng cách ta rất gần, có lẽ nàng liền ở trong thành phố này."

"Ha ha, ý người là dựa vào trực giác, người biết nàng tên gọi là gì sao, người biết nàng hình dạng thế nào sao?" Nanh Sói tiếp tục nói.

Lãnh Phong cười khò lắc đầu một cái, "Ta còn thật không biết."

"Người ngay cả những thứ này cũng không biết, tìm tới nàng thật khó khăn a, hy vọng người có thể thành công đi, nói không chừng người tìm tới nàng, sau đó liền ôm mỹ nhân về, ha ha ha ha ha."

Thấy Nanh Sói vậy không đoạn cười to bộ dáng, Lãnh Phong lần nữa bĩu môi một cái, bây giờ người cũng cái gì tư tưởng..

"Ta tìm nàng liền thuận túy nghĩ (muốn) báo ân, không ý nghĩ khác a." Lãnh Phong cười khò nói.

"Cứng cỏi, tiểu tử không cần giải thích, trực giác nói cho ta biết nàng nhất định là một mỹ nữ, người tuyệt đối có thể tìm được nàng." Nanh Sói lần nữa vỗ vỗ Lãnh Phong bả vai, sau đó nói: "Được, ta chuẩn bị đi ngủ, người khoảng thời gian này liền cẩn thận ở Hoa Hạ chơi đùa đi, có nhiệm vụ chúng ta sẽ thông báo cho người."

Nói xong, Nanh Sói nhanh chóng đi lên lầu hai.

Nanh Sói sau khi rời đi, Lãnh Phong đi tới quầy rượu ngoài cửa, ngẩng đầu nhìn không trung, sau đó thâm thâm hít một hơi khí lạnh, giá rét nhất thời ở trong phổi hân còn quần.

Lãnh Phong nhìn trên bầu trời trắng sáng, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, nói: "Hy vọng ta có thể tìm được người, để cho ta cho người làm chút chuyện, người và sư phó rất giống, cũng rất hiền lành."

Chương 9: Ảo giác

Sáng sớm, tươi đẹp ánh mặt trời chiếu sáng đến toàn bộ h thành phố, cho dù nhiệt độ vẫn còn đang 0 độ tới 7 độ, nhưng có ánh mặt trời, ít nhất tâm lý có một loại ấm áp cảm giác.

Ngày hôm qua là mưa như thác lũ, nhưng hôm nay nhưng là ánh nắng rực rỡ, khí trời được, tâm tình người ta cũng theo đó tốt.

Lãnh Phong thật sớm thức dậy, hần có dậy sớm thói quen.

Mà Băng Lôi cùng Nanh Sói vẫn ngủ với heo chết như thế, phòng chừng động đất cũng không nhất định hồi tỉnh.

Lãnh Phong mặc quần áo tử tế, rồi đi quày rượu.

Hoa Hạ năm nay mùa đông đặc biệt Mãnh, h thành phố vốn là một cái ấm áp thành phố, mỗi một năm nhiệt độ đều tại mười độ trở lên, nhưng năm nay nhưng có chút khác thường.

Lãnh Phong đi tới quày rượu bên ngoài, nhìn trống rỗng đường phố, hơi có chút sùng sờ.

Bởi vì đường phố mặt đất, cùng hai bên nóc nhà, cũng phủ đầy màu trắng bông tuyết.

Nguyên lai ngay ngắn một cái buổi tối đều tại tuyết rơi.

Hắn đã ước chừng ba năm chưa từng thấy qua tuyết, bây giờ thấy, khó tránh khỏi sẽ có chút kinh ngạc.

Lãnh Phong hít một hơi thật sâu, băng không khí lạnh lẽo tại hần phổi trong còn quẩn, để cho cả người hần cũng biết tỉnh một ít.

Tại sao điều này không có một bóng người phố buôn bán, lại không người đến mở mang, một điểm này, chỉ có hần biết.

Lãnh Phong hoạt động tay chân một chút, đeo lên mũ trùm, sau đó mở ra hai cánh.

Dài bốn mét màu đen hai cánh xuất hiện ở sau lưng của hần, sau đó dụng lực phiến động một cái, mang theo Lãnh Phong bay về phía không trung.

Mỗi một sáng sớm hần cũng sẽ như vậy, thật sớm thức dậy, sau đó vòng quanh thành phố Phi một vòng.

Trừ chấp hành trong khi làm nhiệm vụ hần không như vậy ra, thời điểm khác, gió mặc gió, mưa mặc mưa.

Không trung còn bay bông tuyết, Lãnh Phong tăng nhanh tốc độ phi hành, hướng trời cao bay đi.

Buổi sáng là người nhiều nhất thời điểm, hần phải Phi đủ cao, mới có thể không bị mặt đất thượng nhân phát hiện, nếu là hần bị mặt đất người thấy, phòng chừng thứ 2 Thiên Tân ngữ liên báo cáo có Ngoại Tinh Nhân.

Lãnh Phong bay đến 5000m trời cao, từ mặt đất nhìn lời nói, nhiều nhất có thể thấy một điểm đen, hơn nữa còn là thật rất nhỏ cái loại này.

5000m trời cao đã có thể thấy rõ toàn bộ h thành phố bộ dáng, h thành phố là Hoa Hạ thứ 2 đại thành thị, nắm giữ hơn 15 triệu dân số.

Lúc này, mọi người vội vội vàng vàng chạy đi làm, bắt đầu bận rộn một ngày.

Từ trời cao nhìn xuống đất mặt có một loại mất nhìn xuống chúng sinh cảm giác, Lãnh Phong đã là như vậy, cộng thêm hần mất phải năng lực, có thể để cho hần thấy rõ trên mặt đất mỗi một xó xỉnh.

h trung tâm thành phố bệnh viện, khu nội trú một cái phòng bệnh trong, Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng trương mở con mắt.

Đập vào mi mắt, là khiết ban ngày trần nhà, cùng dành riêng cho trong bệnh viện mùi nước thuốc.

Trương Ảnh Hàm đưa tay ra, vỗ nhẹ nhẹ chụp có chút đau đầu, sau đó nhìn chung quanh một cái, mới phát hiện mình ở trong bệnh viện.

"Ta tại sao lại ở đây?" Trương Ảnh Hàm có chút sùng sờ, nằng căn bản cũng không biết tại sao mình sẽ ở đây, cũng không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Lúc này, phòng bệnh cửa bị đẩy ra, một tên nữ y tá đi tới.

Y tá thấy ngồi ở trên giường Trương Ảnh Hàm lúc, liền vội vàng đi lên trước, nói: "Người tỉnh rồi, có không có cảm thấy khó chịu chỗ nào?"

Trương Ảnh Hàm có chút sùng sờ, nhưng vẫn là nhẹ nhàng lắc đầu một cái, tỏ ý chính mình không việc gì.

"Ta vì sao lại ở nơi này?" Trương Ảnh Hàm mặt đầy nghi ngờ hỏi.

"Là một vị tiên sinh đem ngài đưa tới bệnh viện, ngài lúc ấy bị người xuống ** hôn mê." Y tá trả lời.

Bị người xuống **? Một người đàn ông đem chính mình đưa tới bệnh viện?

Trương Ảnh Hàm rung hoảng nhất hạ đầu, sửa sang lại hỗn loạn trí nhớ.

Tối ngày hôm qua, vốn đến chính mình ở lớp học trong đọc sách, nhưng nhìn một chút đã cảm thấy rất mệt, mơ mơ màng màng liền ngủ mất, sau đó một thức tỉnh lại, lại phát hiện mình ở bệnh viện.

"Cái đó đưa ta tới người bệnh viện ở đâu?" Trương Ảnh Hàm ngẩng đầu hỏi.

Nghe được Trương Ảnh Hàm lời nói, y tá cười khở lắc đầu một cái, nói: "Chúng ta cũng đang tìm hấn, hấn tối hôm qua thượng tướng người đưa tới bệnh viện, lưu lại một tấm thẻ ngân hàng liền đi, trong thẻ có một trăm ngàn USD, nói là người tiền thuốc thang, nhưng căn bản dùng không nhiều tiền như vậy, đây là hấn thẻ, nếu như người thấy hấn, mời chuyển giao cho hấn."

Nói xong, y tá đem thẻ ngân hàng đưa cho Trương Ảnh Hàm.

Trương Ảnh Hàm đưa tay nhận lấy, nhìn lấy trong tay thẻ ngân hàng, hơi có chút sùng sờ.

Tay Lý Tạp cũng không thuộc về Hoa Hạ quốc nội bất kỳ ngân hàng, mà là thuộc về Morgan ngân hàng.

Đây là một tấm nước Mỹ thẻ ngân hàng.

Trương Ảnh Hàm nháy mắt đến con mắt, tại chính mình nhận biết nhân trung, dường như không có người nào là có như vậy thẻ ngân hàng.

"Ngài thân thể đã không có gì đáng ngại, tùy thời đều có thể làm xuất viện." Y tá nhìn đang ở sùng sờ Trương Ảnh Hàm, mỉm cười nói.

"Ta đây làm xuất viện đi." Trương Ảnh Hàm nói.

Làm xong thủ tục xuất viện sau, Trương Ảnh Hàm hướng về phía bệnh viện trước đại sảnh đài y tá nói: "Xin hỏi ta có thể nhìn một chút theo dõi ấy ư, ta muốn biết tối ngày hôm qua là ai đưa ta tới bệnh viện."

Nữ y tá ngần người một chút, sau đó mặt lộ vẻ áy náy nói: "Xin lỗi, bệnh viện chúng ta theo dõi không thể tùy ý cho người khác nhìn."

Trương Ảnh Hàm nhếch miệng, không có kiên trì nữa, nói tiếng cảm ơn sau khi, rời bệnh viện.

Lãnh Phong lúc này, đứng ở h trung tâm thành phố bệnh viện đối diện trên cao ốc, nhìn đối diện bệnh viện cao ốc, hấn chỉ là vừa tốt đi ngang qua, dừng lại nghỉ ngơi một chút.

Đột nhiên, Lãnh Phong thấy, một người mặc váy đầm dài màu trắng nữ hài, từ trong bệnh viện đi ra, lên một chiếc xe taxi.

Mà cô gái này, chính là Trương Ảnh Hàm.

"Không nghĩ tới nhanh như vậy tự ra viện." Lãnh Phong nhìn cái này cô gái xinh đẹp, lộ ra vẻ tươi cười.

Nhìn xe taxi phát động sau, Lãnh Phong xoay vặn cổ, mở ra hai cánh, phi thân rời đi.

Hấn đã hết lòng rồi, giúp cô em này cũng giúp tới cùng.

Đầu tiên là cứu người, sau đó đưa nàng đưa tới bệnh viện, hơn nữa rất tiêu sái ném một tấm còn có một trăm ngàn USD thẻ ngân hàng cho y tá, coi là cô em này tiền thuốc thang, Lãnh Phong vẫn là lần đầu tiên giúp người giúp khuếch đại như vậy.

Tiền vật này, Lãnh Phong không khải niệm gì, bởi vì Ám Dạ căn bản không thiếu tiền.

Mặc dù không biết cô em gái này từ tên gọi là gì, cũng không biết nàng lai lịch, nhưng Lãnh Phong lại không nhịn được nghĩ muốn giúp tới cùng, hấn cũng không biết mình vì sao lại có loại cảm giác này.

Lãnh Phong phiến động hai cánh, từ trên xe taxi phương bay qua.

Trương Ảnh Hàm ngồi ngồi ở đằng sau, theo bản năng đi ra ngoài nhìn một chút, phát hiện một cái bóng đen nhanh chóng từ không trung thoáng qua, hơn nữa cái bóng đen này, tựa hồ còn dài một hai cánh.

"Ừ?" Trương Ảnh Hàm liền vội vàng tròn tròn con mắt, muốn nhìn rõ ràng nhiều chút.

Nhưng tựa hồ liền trong nháy mắt, bóng đen liền biến mất.

"Là ta ảo giác sao?" Trương Ảnh Hàm nhỏ khí, nhẹ nhàng lắc đầu một cái, "Ta rút cuộc thế nào?"

Lãnh Phong nhanh chóng hướng trời cao bay đi, tốc độ đã siêu (vượt qua) Việt Chiến đầu máy.

Hắn rất thích phi hành cảm giác, đây cũng không phải là ai cũng có thể cảm nhận được.

Kia cái gì đó cánh giả bộ phi hành, nói trắng ra hay lại là dựa vào bay lượn, căn bản không làm được tự do tự tại không chế thân thể của mình.

Mà Lãnh Phong như vậy, có thể tùy tâm sở dục không chế tốc độ, leo lên hoặc là lao xuống.

Phi hành dị năng cơ hồ là thật sự có Dị Năng Giả tha thiết ước mơ, bởi vì ai cũng muốn tự do tự tại bay lượn ở trời xanh xuống.

Nhưng trước mắt mới chỉ, Dị Năng Giả thế giới, có thể bay đi Dị Năng Giả, đã biết chỉ có Lãnh Phong một người, cho nên hắn mới sẽ trở thành Vương Triều cùng z hai cái này lớn nhất Dị Năng Giả tổ chức thủ muốn mời chào mục tiêu.

Bởi vì Lãnh Phong có thể bay, cộng thêm hắn kia cường Đại Chiến Đấu năng lực, hắn được khen là: Không trung Sát Thần.

Trong đêm tối, Băng Lô là lực công kích mạnh nhất, Nanh Sói là gần người cách đấu mạnh nhất, không trung chính là Lãnh Phong thiên hạ.

"Lãnh Phong, giúp ta mua phần bữa ăn sáng, ta muốn tay bắt bánh bột, không muốn trứng gà, còn lại muốn hết, cộng thêm một ly sữa đậu nành, cảm ơn."

Bỗng nhiên, vô tuyến điện trong vang lên Băng Lô thanh âm.

"Còn có ta, cho ta tới phần xa xỉ bữa tay bắt bánh bột, nha nha, rất lâu chưa ăn qua Hoa Hạ tay bắt bánh bột, trước kia còn là ở nước Mỹ Chinatown ăn rồi." Nanh Sói thanh âm cũng đi theo vang lên.

Lãnh Phong cái trán nhất thời toát ra ba cái hắc tuyến, hai người này quả nhiên là lười ra cảnh giới mới.

"Lộ phí mười ngàn, USD, theo như cá nhân thu." Lãnh Phong nói.

"Đồng ý."

"Đồng ý."

Hai người căn bản không có chút gì do dự, rất sung sướng đáp ứng.

Lãnh Phong bĩu môi một cái, xem ra giá tiền này là mờ ít a.

Nhưng không có cách nào thu tiền thì phải làm việc, Lãnh Phong bắt đầu đi tìm một không người địa phương hạ xuống, sau đó cho kia hai cái đại con tròng lười mua bữa ăn sáng.

Về đến nhà Trương Ảnh Hàm, nhìn trống rỗng nhà ở, tâm lý rất cảm giác khó chịu.

Mẫu thân mình bề bộn nhiều việc công việc, rất ít về nhà, bình thường nàng cũng rất ít trở lại, trực tiếp ở ở trường học trong phòng ngủ, ít nhất như vậy, không cần cả ngày đối mặt với cái này không có gì tức giận nhà ở.

Nhà ở rất lớn, là một tòa biệt thự, nhưng vô luận như thế nào sang trọng, lại có một loại cảm giác cô tịch thấy.

Trương Ảnh Hàm đóng cửa lại, đi thẳng tới lầu hai, trở lại gian phòng của mình.

Tựa hồ nhớ tới cái gì, Trương Ảnh Hàm đi tới trước bàn máy vi tính, mở ra ngăn kéo, từ bên trong xuất ra một cái hộp gỗ nhỏ.

Hộp gỗ nhỏ rất cũ kỹ, nhìn ra, đã thả cực kỳ lâu.

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng mở ra hộp gỗ nhỏ nắp, trong hộp gỗ, để một cây màu đen lông chim.

"Kỳ quái, tại sao ta nghĩ rằng lấy ra thấy thế nào?"

Trương Ảnh Hàm buông xuống hộp gỗ, xuất ra trong hộp lông chim, sau đó đem lông chim bung ở trong tay, ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ, lầm bầm nói: "Tám năm, người có khỏe không?"

Nàng cũng không biết mình tại sao phải như vậy, trong đầu tựa hồ đang vang một cái thanh âm, tỏ ý nàng mở hộp ra.

"Hô..." Trương Ảnh Hàm nhỏ khí, sau đó đem lông chim thả lại đến trong hộp.

Trung tâm thành phố, Lãnh Phong mua xong bữa ăn sáng, lần nữa tìm một cái không người xó xỉnh, mở ra hai cánh, bay về phía trời cao.

Mà lúc này, hấn tâm lý, tựa hồ có một loại cảm giác kỳ dị.

"Ừ?" Lãnh Phong quay đầu, nhìn về phía phương xa, cũng không có phát hiện cái gì.

Nhưng tựa hồ có một cái thanh âm, để cho hấn nhìn về phía cái hướng kia.

"Có không chế tinh thần Dị Năng Giả?" Lãnh Phong khắp nơi quét nhìn một chút, mắt phải màu xanh lam đang lóe lên ánh sáng.

"Không giống có người a, ta đặc biệt sao sao." Lãnh Phong vỗ đầu một cái, sau đó tăng nhanh tốc độ phi hành.

Nếu không có phát hiện, vậy thì lười quản hấn khi gió.

Hơn nữa này cũng không giống là bị khống chế, có lẽ chỉ là ảo giác đi.

Lãnh Phong điều chỉnh một chút phương hướng, tăng thêm tốc độ, hướng Âm Dạ quày rượu bay đi.

Không trung, một cây màu đen lông chim, đi theo bông tuyết, chậm rãi rơi xuống từ trên không...

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Bệnh viện tâm thần

"Lãnh Phong, ta cùng Nanh Sói bây giờ phải trở về nước Mỹ, chính người ở Hoa Hạ khoảng thời gian này, xử lý xong chính mình sự tình đi."

Ám Dạ trong quán rượu, ăn điểm tâm xong Băng Lôi, ngồi ở quày rượu trong ghế dài, nhìn Lãnh Phong nói.

"Chúng ta đều hy vọng người có thể từ lúc trước trong bóng tối đi ra, người lần này nguyện ý ở lại Hoa Hạ, đã là một cái rất lớn vượt qua." Nanh Sói nói theo.

Lãnh Phong nhìn hai người, khẽ gật gật đầu, hấn lần này lựa chọn ở lại Hoa Hạ, liền là muốn từ lúc trước trong bóng tối đi ra, hơn nữa tìm tới ban đầu cái đó cứu mình một mạng nữ hài.

"Kia không có chuyện gì, chúng ta trở về nước Mỹ." Băng Lôi đứng lên, nói.

Nanh Sói đi theo thân, lười biếng duỗi người một cái.

"Đặc biệt sao, lần này còn phải ngồi Hàng không dân dụng máy bay, Trùng Từ kia hàng làm việc năng lực thật đặc biệt sao kém, chúng ta máy bay tư nhân lại còn không độ lại được, làm chúng ta lần này ra nhiệm vụ, đều là ngồi những thứ kia chậm phải chết Hàng không dân dụng máy bay đến, không có chút nào khoái trá."

Nanh Sói mặt đầy khó chịu mắng.

"Được (phải) đi, người ta lần này có thể là miễn phí giúp chúng ta thăng cấp cả khung máy bay, thời gian hoa tương đối dài là khẳng định, người lấy ở đâu nhiều như vậy ý kiến." Băng Lôi một cái tát vỗ vào Nanh Sói trên đầu, tức giận mắng.

Lãnh Phong nhìn lại đang náo hai người, sau đó nhìn một chút thời gian, không nhịn được cười nói: "Hai người các người nếu là còn không mau một chút, phòng chừng liên không cần nổi máy bay."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Băng Lôi cùng Nanh Sói theo bản năng nhìn một chút thời gian, sau đó hét lớn một tiếng.

Sau một khắc, hai người liền biến mất ở trong quán rượu.

"Lãnh Phong, lần sau chúng ta tới Hoa Hạ tìm người thời điểm, tuyệt đối mở ra ngạo mạn hồng hồng chiến đấu cơ tới." Chạy ra 100m Nanh Sói quay đầu hô lớn.

Nhìn càng đi càng xa hai người, Lãnh Phong không nhận được lần nữa cười cười.

Tiếp theo khoảng thời gian này, hắn liền muốn ở Hoa Hạ, qua hết toàn bộ mùa đông.

Dĩ nhiên, hắn có thể lựa chọn ở chỗ này tiếp nhận ủy thác, như vậy ít nhất không cần nhàm chán như vậy.

Mà trở lại nước Mỹ Bằng Lôi cùng Nanh Sói, cũng sẽ ở nước Mỹ tiếp nhận ủy thác.

Nếu như không nhận một ít ủy thác lời nói, khoảng thời gian này, bọn họ cũng sẽ buồn chán chết.

"Hô..." Lãnh Phong nhỏ khí.

Rời đi ba năm, bây giờ trở lại, thoáng cái thật có nhiều chút không có thói quen.

Hoa Hạ phong thổ nhân tình cùng nước ngoài rất không giống nhau, mặc dù đang Hoa Hạ sinh hoạt mười lăm năm, nhưng những thời giờ này Lãnh Phong tất cả đều là ở trong núi sâu trải qua, mà đổi thành bên ngoài thời gian ba năm, Lãnh Phong tất cả đều là ở nước ngoài trải qua.

Cho nên hắn đối với (đúng) Hoa Hạ căn bản liền không thể nào.

Bất quá hắn cũng không muốn đi sâu vào biết một cái quốc gia, ngược lại rõ ràng cơ bản quy tắc là được rồi.

Lãnh Phong xuất ra một đài Laptop, đánh mở một cái Website, sau đó nhanh chóng gõ bàn phím.

Một phút đồng hồ sau, Lãnh Phong đóng lại máy tính.

Hắn muốn đi ra ngoài đi dạo một chút, đơn thuần đi dạo một chút, không cần phi hành.

Hắn không có chân chính trên ý nghĩa đi dạo qua Hoa Hạ phồn hoa Đô Thị, cũng chưa từng tiếp xúc qua Hoa Hạ xã hội.

Khóa lại quầy rượu sau đại môn, Lãnh Phong chậm rãi đi ở điều này vắng lặng phố buôn bán bên trên.

Phố buôn bán hai bên có rất nhiều cửa hàng, phòng ăn, siêu thị, sửa xe tiệm, phòng cà phê.

Nhưng những thứ này cửa hàng hiện tại cũng là không có bất kỳ người nào kinh doanh, hơn nữa đều rất đồ nát, nhìn ra, cái này đã vứt bỏ rất nhiều năm.

Điều này phố buôn bán, ở rất nhiều năm trước rất nổi danh, nhưng bây giờ, rách nát không chịu nổi.

Lãnh Phong biết nguyên nhân, cũng biết nơi này mỗi một cửa tiệm chủ nhân là ai.

Điều này phố buôn bán, từng là Dị Năng Giả thế giới "Vương Giả chi đạo"!!!

Lãnh Phong từng bước từng bước, rời đi điều này từng đề cho thật sự có Dị Năng Giả nghe tin đã sợ mất mật đường phố.

Hắn hôm nay, chuẩn bị từ từ đi dạo một ngày, làm quen một chút h thành phố.

h thành phố bệnh viện tâm thần, lầu một đại sảnh, một tên người mặc quý giá âu phục thanh niên, đứng ở trong phòng khách, bên cạnh hắn đi theo hai gã mặc tây trang màu đen, đeo kính mát bảo tiêu.

Sở Từ Hào, h thành phố Sở thị tập đoàn tổng tài Sở Văn Thiên con.

Sở thị tập đoàn ở h thành phố có không Tiểu Ảnh vang lức, bọn họ sản nghiệp trải rộng toàn bộ Hoa Hạ nam phương, tổng tư sản hai một tỷ USD.

"Lâm Hải tên kia thật điên?"

Mặc dù thân ở bệnh viện tâm thần, nhưng Sở Từ Hào vẫn còn có chút không thể tin được, hỏi.

"Là thiếu gia, phát hiện người khác báo cảnh sát, thầy thuốc giám định tinh thần hắn thất thường, sau đó chỉ đưa tới đây tới." Một tên bảo tiêu trả lời.

"Dẫn ta đi gặp hắn." Sở Từ Hào cau mày nói.

Sau năm phút, Sở Từ Hào đi tới một căn phòng bệnh bên ngoài.

Bị Lãnh Phong làm tinh thần thất thường nam tử ngay tại trong phòng bệnh, hắn chính là Sở Từ Hào trong miệng Lâm Hải, lúc này hắn hai mắt vô thần, trong miệng không biết đang nói cái gì.

"Mở cửa ra." Sở Từ Hào chăm chú nhìn một hồi, sau đó nói.

Một tên bệnh viện tâm thần thầy thuốc lấy chìa khóa ra, mở cửa phòng.

Người bác sĩ này dĩ nhiên biết Sở Tử Hào thân phận, căn bản không dám thờ ơ, bởi vì Sở Tử Hào tánh khí nóng nảy ở h thành phố nổi danh.

Cửa phòng mở ra sau, Sở Tử Hào sắc mặt âm trầm đi vào trong phòng bệnh.

Hắn dĩ nhiên khó chịu,

Tối ngày hôm qua hắn phái ra bốn tên thủ hạ, đi đem chính mình ái mộ đã lâu Trương Ảnh Hàm mang về.

Nói cho đúng không phải là mang, mà là bắt cóc.

Dù sao theo đuổi nàng lâu như vậy, lại nhiều lần cũng bị cự tuyệt, Sở Tử Hào kiên nhẫn đã sớm bị chà sắng, mềm mại không được, chỉ có thể mạnh bạo.

Nhưng không nghĩ tới là, phải đi ra ngoài bốn cái bảo tiêu, lại cũng không trở về nữa.

Cho tới hôm nay buổi sáng, hắn mới nhận được tin tức, bốn người xe van ở trong rừng cây nở mạnh, chết ba cái, một cái điên, bị đưa tới bệnh viện tâm thần, mà Trương Ảnh Hàm, là không thấy tăm hơi.

Muốn biết chân tướng hắn, chỉ có thể tự mình đến một chuyến bệnh viện tâm thần.

Nhìn hai mắt vô thần, đần độn ngồi ở trên giường Lâm Hải, Sở Tử Hào hít sâu một hơi, sau đó đi tới Lâm Hải trước mặt, hỏi "Người nhớ ta sao?"

Lâm Hải không có một tí đáp lại, trong miệng không ngừng vừa nói: "Ác Ma, Ác Ma, Ác Ma... .."

"Ác Ma?" Sở Tử Hào nghe được Lâm Hải nói chuyện, trong lúc nhất thời không có biện pháp hiểu.

"Hắn rốt cuộc thế nào?" Sở Tử Hào quay đầu, nhìn đứng ở bên cạnh mình thầy thuốc.

"Hắn bị một ít kích thích, hắn đại não không thể nào tiếp thu được những thứ này kích thích, trong lúc nhất thời không có biện pháp suy nghĩ, cho nên mới xuất hiện tinh thần thất thường tình huống, hắn đang nói, có lẽ chính là hắn bản thân nhìn thấy, chúng ta cũng đang muốn làm Pháp Trị liệu." Thầy thuốc trả lời.

"Ha ha, người đang ở đây trêu chọc ta sao, hắn không ngừng vừa nói Ác Ma hai chữ này, ý người là hắn thật thấy Ác Ma?" Sở Tử Hào cười lạnh nói.

Thầy thuốc lẳng lẳng, liền vội vàng nói: "Dĩ nhiên không phải cái ý này, ta ý là hắn thấy cái gì kinh khủng sự vật..."

"Được, người không cần lại nói."

Thầy thuốc còn chưa nói hết, Sở Tử Hào đánh liền đoạn hắn lời nói.

"Người có thể đi ra ngoài." Sở Tử Hào trầm giọng nói.

"Nhưng bệnh nhân..." Thầy thuốc có chút chần chờ nói.

"Ta nói rồi lời nói sẽ không nhắc lại một lần nữa." Sở Tử Hào giọng bất ôn bất hòa, nhưng tựa hồ mang theo một tia âm trầm.

Không đợi thầy thuốc nói chuyện, một tên bảo tiêu liền lên trước bắt thầy thuốc bả vai, trực tiếp đưa hắn ném ra phòng bệnh bên ngoài, sau đó đóng lại cửa phòng bệnh.

"Ác Ma, Ác Ma, Ác Ma..." Lâm Hải vẫn không ngừng lặp lại đến hai chữ này.

"Nói cho ta biết, tối ngày hôm qua rốt cuộc phát sinh cái gì." Sở Tử Hào ngồi xổm người xuống, nhìn Lâm Hải, trầm giọng nói.

Lâm Hải chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn Sở Tử Hào mặt, sau đó khoe miệng từ từ phun ra hai chữ, "Ác Ma."

Sở Tử Hào sắc mặt lần nữa âm trầm xuống, hắn biết, hắn nhất định hỏi không ra bất kỳ chuyện.

Muốn từ một người điên trong miệng hỏi ra sự tình, đó không thể nghi ngờ là uống phí sức lực.

"Người tìm cho Lão Tử thanh tịnh một chút." Sở Tử Hào chợt đứng lên, bắt lại Lâm Hải cổ áo, đem cả người hắn nhắc tới, mắng.

"A!" Đột nhiên, Lâm Hải bắt đầu hét rầm lên.

Kia thét chói tai, với Lãnh Phong đưa hắn từ không trung bỏ lại thời điểm giống nhau như đúc.

Bởi vì Lâm Hải tiếng thét chói tai, Sở Tử Hào cùng hai gã bảo tiêu cũng không nhịn được che lỗ tai, bởi vì này thanh âm thật sự là quá lớn.

Lâm Hải không ngừng gào thét, hai tay bưng bít đến con mắt, tựa hồ thấy cái gì đáng sợ chuyện.

"Giết cho ta hần!" Sở Tử Hào bịt lấy lỗ tai, từ trong răng sắp xếp mấy chữ.

Lâm Hải thanh âm thật sự là quá lớn, Sở Tử Hào phảng phất chính mình màng nhĩ đều phải tan vỡ.

Một tên bảo tiêu liền vội vàng móc súng ra, hướng về phía Lâm Hải mở hai phát súng.

"Bịch bịch!"

Hai viên đạn bắn vào Lâm Hải trên ngực, nhất thời để cho hần dừng lại thét chói tai.

Sau một khắc, Lâm Hải ngã xuống giường, hai mắt vẫn mở ra.

Chết, có lẽ là đối với hần tốt nhất giải thoát.

Cứ như vậy, Lâm Hải kết thúc tội ác cả đời.

"Con mẹ nó, hần rốt cuộc thấy cái quỷ gì." Sở Tử Hào vuốt lỗ tai, mặt đầy lửa giận.

"Thiếu gia, chúng ta có muốn hay không đi Trương Ảnh Hàm trong nhà nhìn một chút, nói không chừng nàng ở nhà." Một tên bảo tiêu đi lên trước, thấp giọng nói.

Sở Tử Hào suy nghĩ một chút, lắc đầu một cái, nói: "Còn chưa, chúng ta đi thôi."

Nói xong, Sở Tử Hào xoa xoa thái dương **, sau đó mở cửa, rời đi phòng bệnh.

Mới vừa rời người thấy thuốc kia vẫn đứng ở bên ngoài, hần biết bên trong phát sinh cái gì, nhưng hần không năng lực đi ngăn cản, Sở Tử Hào thủ đoạn hần biết rõ, hần mới vừa rời không có bị giết, đã là rất may mắn.

Sở Tử Hào đi ra phòng bệnh, thấy thầy thuốc, nhưng không nói gì, trực tiếp rời đi.

Hai gã bảo tiêu một tắc cũng không rời với sau lưng Sở Tử Hào, dù sao bảo vệ Sở Tử Hào là bọn hần chức trách.

"Trương Ảnh Hàm người này sớm muộn ta đều phải lấy được tay, đợi một hồi các người phái người đi trường học, còn có nhà nàng, hai cái địa phương cũng cho ta giám thị đứng lên, một khi phát hiện nàng tung tích, lập tức nói cho ta biết." Sở Tử Hào trầm giọng nói.

Hai gã bảo tiêu gật đầu một cái, không nói gì.

Sở Tử Hào mang theo hai gã bảo tiêu rời đi bệnh viện tâm thần, bên trên một chiếc màu đen Mercedes-Benz, một tên bảo tiêu phụ trách lái, một tên bảo tiêu là ngồi vào chỗ cạnh tài xế.

Xe Mercedes nhanh chóng chạy, sau đó rời đi bệnh viện tâm thần bãi đậu xe.

Làm lái ra lối đi bộ thời điểm, Lãnh Phong vừa vận băng qua đường.

"Tích xuống..." Lái xe bảo tiêu liền vội vàng cuống ần còi.

Nhưng bọn hần không biết, bọn họ đây là đang vượt đèn đỏ.

Lãnh Phong từ từ quay đầu, nhìn về phía xe Mercedes.

Lúc này Lãnh Phong, đeo kính mát, kính râm che kín cái kia mắt phải màu xanh lam.

"Nhìn cái gì vậy, nhanh cho Lão Tử cút ngay." Lái xe bảo tiêu mắng.

Lãnh Phong cười lạnh một tiếng, không có tiến lên cho bọn hần giáo huấn, mà là tiếp tục chậm rãi đi về phía trước.

"Mẹ, như vậy chán." Lái xe bảo tiêu còi giầy nịt an toàn ra, chuẩn bị một chút xe.

"Ngồi xong, tiếp tục lái xe." Ngồi ở phía sau Sở Tử Hào trầm giọng nói.

Lái xe bảo tiêu nghe được Sở Tử Hào lời nói, chỉ có thể nịt chặt giầy an toàn, tiếp tục lái xe.

Sở Tử Hào nhìn Lãnh Phong bóng lưng, không nói gì.

Trực giác nói cho hần biết, hần không thể đi chọc người này.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Mạch Nhiên

Màn đêm buông xuống, Lãnh Phong trở lại Ám Dạ quầy rượu.

Hắn ở h thành phố đi dạo một ngày, đi khắp h thành phố trung tâm thành phố, đi xa nhất đến tiếp tục khu ngoại ô h thành phố bệnh viện tâm thần.

Trên đường gặp phải một chiếc vượt đèn đỏ xe Mercedes, nhưng Lãnh Phong căn bản không để vào mắt, chỉ cần hắn dám đụng tới, Lãnh Phong liền dám cho trong xe người một chút giáo huấn.

Bất quá coi là trong xe người thức thời, không có đụng tới, nếu không lời nói, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Lãnh Phong nổi giận, cũng không phải là ai cũng có thể chịu đựng.

Trở lại trong quán rượu, Lãnh Phong tùy tiện nấu ít thứ nhét đầy cái bao tử, sau đó quét sạch sẽ quầy rượu vệ sinh.

Dù sao đây là quầy rượu, nếu mở, vậy thì thật muốn làm ăn, có hay không khách nhân đảo không có vấn đề, nhưng dù sao cũng phải có một cái quầy rượu đáng vẻ.

Lãnh Phong hoa không sai biệt lắm một giờ, đem trọn cái quầy rượu quét dọn sạch sẽ, cơ hồ không nhiễm một hạt bụi.

Nhưng mà, ngay tại Lãnh Phong mới vừa quét sạch sẽ vệ sinh sau, quầy rượu thứ một cái khách nhân, tới.

Một cô gái, đi vào trong quán rượu.

Nghe được tiếng bước chân, đứng ở trong quầy bar Lãnh Phong ngẩng đầu lên, nhìn đi vào quầy rượu nữ hài.

Nữ hài mặc một bộ màu đen thêm nhung áo da, bên trong là một bộ màu trắng áo lông, thân dưới mặc một cái màu xám đậm làm nền tảng khó, hai chân mặc một đôi màu đen Martin giày, trên đầu đội một nón.

Dưới mũi mặt, là dài tóc dài, cùng dung nhan tuyệt mỹ.

Nữ hài nhìn qua mười bảy mười tám tuổi bên cạnh (trái phải), 1m6 thân cao, như nước trong veo đại con mắt, tinh xảo mũi, tinh xảo môi, một bộ khả ái Laury bộ dáng.

Lãnh Phong là lần đầu tiên thấy xinh đẹp như vậy khả ái nữ hài, Laury hẳn không thể không từng thấy, nhưng chưa thấy qua xinh đẹp như vậy, nhất thời hơi có chút sững sờ, nhưng rất nhanh thì điều chỉnh xong, dù sao hắn không phải là cái gì ** lên óc người.

"Buổi tối khỏe, xin hỏi muốn uống chút gì." Lãnh Phong mỉm cười hỏi.

Nữ hài ngồi vào trước quầy ba, nghe được Lãnh Phong lời nói, không hề nghĩ ngợi, trực tiếp nói: "Cho ta tới một ly Whiskey."

Nữ hài thanh âm rất êm tai, nhưng trong thanh âm mang theo một tia lạnh giá.

Lãnh Phong lẳng lẳng, này tiểu muội muội lại muốn uống Whiskey?

Nhưng nói thế nào khách nhân yêu cầu, Lãnh Phong dĩ nhiên không thể không cấp, vội vàng cấp nâng đảo một ly Whiskey.

Nữ hài nhận lấy ly rượu, không nói hai lời, ngửa đầu uống sạch.

Nhìn nữ hài uống rượu cử động, Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, cô em này cùng nhìn khả ái có chút không giống a.

"Thêm một ly nữa." Uống xong sau, nữ hài để ly rượu xuống, nói.

Lãnh Phong liền vội vàng lại rót một ly.

Lần này, nữ hài vẫn ngửa đầu uống sạch.

Lãnh Phong có chút kinh ngạc, cô em này có phải hay không được cái gì kích thích, lại như vậy uống rượu.

"Đem bình rượu cho ta." Lần này, nữ hài không có lại để cho Lãnh Phong rót rượu, mà là trực tiếp muốn chinh cái chai rượu.

Lãnh Phong không có đem rượu bình cho nàng, mà là Tĩnh Tĩnh nhìn.

"Thế nào, người là lo lắng ta không có tiền sao?" Nữ hài ngẩng đầu lên, nhìn về phía Lãnh Phong.

Nhưng mà, sau một khắc, nàng liền ngây tại chỗ.

Nàng nhìn thấy Lãnh Phong con mắt.

Hai chỉ con mắt màu sắc bất đồng.

"Người con mắt..." Trên mặt cô gái tràn đầy kinh ngạc.

Lãnh Phong cười khò một tiếng, mỗi một thấy hấn con mắt người cũng sẽ kinh ngạc một trận, hấn đã sớm thói quen, cho nên lúc ra cửa sau khi hấn cũng có đeo kính mát lên, nhưng đây là đang trong quán rượu, ánh đèn mờ tối, hấn cũng không thể còn đeo kính mát đi.

"Ho khan một cái, thầy thuốc nói, không phải là bệnh, bình thường biến dị." Lãnh Phong cười khò giải thích, tùy tiện biên cái lý do.

Nói xong, Lãnh Phong đem rượu bình thả vào nữ hài trước mặt, tùy tiện nàng thế nào uống đi.

"Người con mắt thật là đẹp." Nữ hài nhận lấy chai rượu, nói.

Lãnh Phong nhún nhún vai, không nói gì, không tiếng động tiếp nhận cái này ca ngợi.

"Người tên là gì?" Nữ hài cho mình rót ly rượu, vừa uống, một bên hỏi.

"Lãnh Phong."

"Tên thật tốt mà, người khỏe, ta gọi là Mạch Nhiên." Nữ hài để ly rượu xuống, nói.

Lãnh Phong cười cười, nói: "Người như vậy uống rượu không thể được a."

"Người quản ta." Mạch Nhiên không có lĩnh tình, ngược lại cầm chai rượu lên, trực tiếp hướng về phía miệng chai uống.

Không 10 giây, Mạch Nhiên liền uống xong cả bình Whiskey.

"Cho ta trở lại một chai." Mạch Nhiên để chai rượu xuống, nói.

Lãnh Phong không ngừng nhướn mày, cô em này chuyện gì, nâng cốc làm nước uống a, hoàn toàn là cầm sinh mệnh đang uống rượu.

Hơn nữa nàng này uống xong cả bình Whiskey, lại còn mặt không Hồng Khí không thờ gập.

"Thế nào, sợ ta không có tiền cho sao?" Mạch Nhiên thấy Lãnh Phong không có bất kỳ cử động, có chút bất mãn nói.

Lãnh Phong nhún nhún vai, nói: "Đây không phải là tiền vấn đề, chẳng qua là như người vậy uống rượu, đối với (đúng) thân thể không tốt."

"Người quản ta, mau đưa rượu cho ta." Mạch Nhiên trong giọng nói sung nấn hài lòng hay không.

"Được, người nếu là uống sữa tươi lời nói ta cho người một rương đều được, rượu liền miễn, ta sợ bọn người sẽ uống say ở chỗ này say khướt, đem ta quây rượu đập sẽ không tốt."

Lãnh Phong mặt đầy cười khò, không nghĩ tới này thứ một cái khách nhân, sẽ tới riêng biệt rượu làm nước uống cô em.

Đây cũng không phải là có tiền hay không vấn đề, chẳng qua là đợi một hồi nàng uống say liền phiền toái.

"Được, ta muốn đem người quây rượu mua lại, sau đó người liền có thể rút đi." Mạch Nhiên mặt âm trầm nói.

"Sách sách sách." Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên, không nghĩ tới này lại còn là người có tiền người, này giọng nói, rất tỏ hào dáng vẻ a.

Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên, cười nói: "Bao nhiêu tiền ta cũng không bán, ta không thiếu chút tiền này."

"Người!" Mạch Nhiên thoáng cái bị tức không nói ra lời.

"Được, tỉnh táo, tỉnh táo, không phải là ta không cho người rượu, chẳng qua là như người vậy uống rượu thật sự là đối với (đúng) thân thể không được, người hoàn toàn coi Whiskey là nước uống, người mới bây lớn, cứ như vậy uống rượu, quá khen." Lãnh Phong tận tình khuyên bảo khuyên nhủ.

Nhưng Mạch Nhiên hoàn toàn không nghe khuyên bảo, nằng mặt đầy không nhin được cầm chai rượu lên, sau đó ném lên mặt đất.

"Loảng xoảng coong..."

Chai rượu xuống tới mặt đất bên trên, nhất thời biến thành mảnh vụn.

Lãnh Phong mị lên con mắt, cô em này tính khí, có thể không phải bình thường nóng nảy a.

"Người tỷ thí thế nào cha ta còn phiền, không cho sẽ không cho, ta đổi cái địa phương uống được rồi." Mạch Nhiên đứng lên, mặt đầy tức giận nhìn Lãnh Phong, nói: "Người chờ đó, ta quay đầu đem này cái chỗ mua đi uống, sau đó người xéo ngay cho ta."

Nói xong, Mạch Nhiên liền hướng quầy rượu môn đi ra ngoài.

Nhưng sau một khắc, xe hơi đèn sáng từ bên ngoài chiếu vào trong quán rượu.

Mạch Nhiên dừng bước lại, nhìn bên ngoài đậu thêm Trường Lâm chịu.

Lãnh Phong ở cười khỏ, tối nay này cũng tình huống gì.

Đầu tiên là cô em đập phá quán, bên ngoài bây giờ dừng chiếc xe sang trọng, cũng không đơn giản a.

Rất nhanh, thêm Trường Lâm chịu tắt đèn xe, bước xuống xe một tên mặc tây trang màu đen nam tử.

Nam tử đầu tiên là liếc mắt nhìn đứng ở ngoài cửa Mạch Nhiên, sau đó cung kính đứng ở trước cửa xe.

Từ thêm Trường Lâm chịu trong, đi ra một tên gọi người đàn ông trung niên.

Người đàn ông trung niên người mặc màu xám áo khoác bằng da, dưới chân là một đôi quý giá giày da, trong miệng ngậm một điếu xì gà, nhưng không có đốt.

Thêm Trường Lâm chịu sau xe, còn đậu hai chiếc màu đen Mercedes-Benz, xe Mercedes bên trên lục tục đi xuống thân mặc tây trang màu đen người.

Cộng thêm từ thêm Trường Lâm chịu bên trong đi ra đến, tổng cộng có mười hai người, đứng ở quầy rượu ngoài cửa.

Nhưng rất rõ ràng, người đàn ông trung niên mới là lão đại, bởi vì chỉ có một mình hắn mặc áo khoác bằng da, ai trâu bò nhất, nhìn một cái cũng biết.

Người đàn ông trung niên nhìn trong quán rượu Mạch Nhiên, hơi lộ ra vẻ tươi cười.

"Nữ nhi ngoan, tìm người có thể thật không dễ dàng a." Người đàn ông trung niên cười đi vào trong quán rượu, tiện tay đem xì gà ném một cái, đầu tiên là liếc mắt nhìn đứng ở sau quầy ba Lãnh Phong, sau đó nhìn Mạch Nhiên, nói: "Còn đang tức giận sao?"

"Hôm nay là mẫu thân ngày giỗ." Mạch Nhiên nhìn cha mình, chậm rãi nói.

Nghe được Mạch Nhiên lời nói, Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, không trách cô em này tối nay tính khí không tốt lắm, thì ra là như vậy.

Lãnh Phong trong nháy mắt liền tha thứ Mạch Nhiên.

"Ta biết." Người đàn ông trung niên đứng ở Mạch Nhiên trước người, thở dài, nói: "Ta hiện ngày phải xử quản lý tình quá nhiều, không có đến kịp ước định thời gian đi xem mẹ người, đây là ta sai, ta xin lỗi người, được không?"

Mạch Nhiên ngẩng đầu lên, nhìn người đàn ông trung niên kia tang thương mặt, cười lạnh một tiếng: "Đều là mượn cớ, có chuyện gì so với trước xem mẹ quan trọng hơn, người chẳng lẽ lại không thể đẩy xuống những chuyện hư hỏng kia sao?"

Lãnh Phong khoanh tay, nhiều hứng thú nhìn Mạch Nhiên.

Người đàn ông trung niên lần nữa thở dài, bất đắc dĩ nói: "Là ta sai, ta có lỗi với người, có lỗi với người mẫu thân, ta nguyện ý tiếp nhận bất kỳ trừng phạt nào."

"Nữ nhi ngoan, hết thấy đều là ta sai, xin người không nên chạy loạn được không, ta rất lo lắng người an toàn, ta đã mất cú mẹ mày đi mẫu thân, không thể lại mất đi người."

Trung niên nam Tử Ngữ khí trong tràn đầy bất đắc dĩ cùng bi ai.

Lãnh Phong nhìn người đàn ông trung niên kia tang thương mặt, nhìn ra, hắn việc trải qua rất nhiều.

Mạch Nhiên lần này không nói gì, chẳng qua là Tĩnh Tĩnh đứng, không biết lúc nào, nàng hốc mắt đã ướt.

"Ta mới vừa rồi đi xem qua mẹ ngươi, nằng để cho ta nhanh lên một chút mang ngươi về nhà, nằng dặn dò ta, muốn ta xem trọng ngươi, không nên để cho ngươi chạy loạn."

Vừa nói, người đàn ông trung niên hốc mắt cũng từ từ đỏ.

Lãnh Phong tiếp tục khoanh tay, nhìn trước mắt hết thấy.

Hắn cũng không có bị làm rung động.

Bởi vì hắn căn bản không lãnh hội được gia đình ám áp, hắn cũng không khát vọng.

"Mẹ qua đời mười năm, mười năm trước, đều tại ngươi!" Mạch Nhiên rót cuộc mở miệng nói.

"Không sai, đều tại ta, hết thấy đều là ta sai, vô luận như thế nào ta đều không có biện pháp đi đền bù ta mắc phải sai lầm." Người đàn ông trung niên cắn răng nói.

"Nhưng ta chỉ còn lại ngươi, nữ nhi của ta, ngươi là ta lớn nhất ràng buộc, ngươi có thể tự do phóng khoáng, ta nguyện ý ủng hộ ngươi làm bất cứ chuyện gì, chỉ cần ngươi có thể vui vẻ còn sống."

Nói xong, người đàn ông trung niên nhẹ nhàng bắt Mạch Nhiên bả vai, nói: "Ta biết ngươi lại uống rượu, ngươi có thể uống, chỉ cần ngươi cảm thấy vui vẻ liền có thể."

"Ba, ngươi không cần phải nói nhiều như vậy." Mạch Nhiên rất hiển nhiên cũng không có lĩnh tình, bất quá giọng đã ôn hòa một ít.

Người đàn ông trung niên gật đầu một cái, sau đó quay đầu nhìn Lãnh Phong, nói: "Thật xin lỗi cho ngươi chê cười."

Lãnh Phong nhún nhún vai, cười nói: "Không có gì, thật cảm nhân."

Lời mặc dù là nói như vậy, nhưng Lãnh Phong không có bất kỳ bị làm rung động ý tứ.

"Xin chào, ta gọi là Mạch Chấn." Người đàn ông trung niên nói.

"Lãnh Phong." Lãnh Phong nói.

Mạch Chấn gật đầu một cái, sau đó nói: "Nữ nhi của ta tiêu phí ta tới trả."

Lãnh Phong lắc đầu một cái, nói: "Không cần, coi như là ta xin mời."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Già Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Tập kích

"Cái này không tốt lắm đâu." Mạch Chấn liếc mắt nhìn trên đất bẻ tan tành chai rượu, nói.

Lãnh Phong cười cười, nói: "Một chai rượu mà thôi, giá trị không tiền gì."

"Tốt lắm, cảm ơn Lãnh Phong huynh đệ." Mạch Chấn hướng về phía Lãnh Phong gật đầu một cái, sau đó vỗ nhẹ chụp Mạch Nhiên bả vai.

"Nữ nhi ngoan, về nhà được không?" Vừa nói, Mạch Chấn dừng dừng một cái, tiếp tục nói: "Cũng là ngươi nghĩ (muốn) tiếp tục ở đây chơi đùa, hoặc là đi khác (đừng) địa phương?"

Đột nhiên, Mạch Chấn tiếng nói vừa dứt, trên bầu trời xuất hiện một tiếng vang thật lớn.

"Ầm!"

Một đạo thiểm điện, phách ở phía xa trên núi, phát ra một tiếng vang thật lớn, cả vùng cũng như cùng thoáng qua động một cái.

"Khí trời không tốt lắm, chúng ta về nhà trước. Ngày mai người muốn đi đâu đều được." Mạch Chấn có chút cầu khẩn nói.

Nghe cha mình cầu khẩn lời nói, Mạch Nhiên rút cuộc thỏa hiệp, nói: "Được, nhưng người ngày mai phải cùng ta lại đi một lần nhìn mẫu thân."

"Được, ta ngày mai đây xuống tất cả mọi chuyện." Mạch Chấn liền vội vàng gật đầu nói.

"Àm!"

Lại vừa là một tiếng vang thật lớn, lúc này không trung mây đen che kín, trong mây đen không ngừng có thiểm điện lóe lên.

"Kỳ quái." Lãnh Phong nhìn bên ngoài không trung, thời tiết này nhưng là nói thay đổi liền thay đổi ngay, ban ngày còn ánh nắng rực rỡ, đến tối lại liền bắt đầu sấm đánh.

May mắn là, chẳng qua là sấm đánh, không có mưa.

Nhưng đình tai nhức óc tiếng sấm để cho người cảm thấy phiền não.

"Chúng ta đi thôi." Mạch Chấn vỗ nhẹ chụp Mạch Nhiên bả vai, sau đó hướng thêm Trường Lâm chịu đi đi.

Mạch Nhiên quay đầu nhìn Lãnh Phong liếc mắt, trong đôi mắt mang theo vẻ áy náy, sau đó cùng bên trên Mạch Chấn bước chân.

Lãnh Phong đọc hiểu Mạch Nhiên ý tứ, nàng biết rõ mình tối nay hành vi hơi quá kích.

"Biết sai có thể thay đổi, là đứa trẻ tốt." Lãnh Phong cười nói.

"Àm!" Tiếng sấm vẫn còn đang kéo dài, mặt đất bắt đầu nổi lên gió lớn, để cho vốn là giá rét nhiệt độ, lần nữa hạ xuống một ít.

Mạch Chấn cảm thấy một chút bất an khí tức, vội vàng hướng Mạch Nhiên nói: "Đi thôi."

"Các người ai cũng đi không!"

Đột nhiên, trong bóng tối vang lên một cái âm trầm thanh âm.

Sau một khắc, trên bầu trời xuất hiện một đoàn hỏa cầu.

Ở đen nhánh trong buổi tối, hỏa cầu là chói mắt như vậy, hỏa cầu có chừng một cái bóng rõ lớn như vậy, phía sau lôi kéo thật dài ngọn lửa.

Hỏa cầu từ trên bầu trời hạ xuống, trực tiếp đập về phía một chiếc xe Mercedes.

Xe Mercedes cạnh bọn cận vệ rồi rít chạy đi, nếu như bọn họ không né, cũng chỉ có chết phần, may mắn là bọn hắn phản ứng khá nhanh, nếu không tuyệt đối phải đi tìm Chúa Jesus uống trà.

"Àm!"

Hỏa cầu đập phải một chiếc xe Mercedes bên trên, nhất thời phát sinh nổ mạnh, nhưng nổ mạnh uy lực không thể nào mạnh, ngọn lửa cũng không có tràn ra, tựa hồ là đang bị người không chế.

Mặc dù không có bị đập đến, nhưng chung quanh tất cả mọi người vẫn bị hù dọa không nhẹ.

"Ông chủ, mau rút lui vào trong quán rượu!" Ngay từ đầu tối xuống xe trước nam tử liền vội vàng kéo lại Mạch Chấn, lớn tiếng nói.

Chung quanh hỗn loạn tung bùng, mười tên bảo tiêu rồi rít móc súng lục ra, nhưng bọn hắn căn bản cũng không biết người tập kích ở đâu.

"Àm!" Trên bầu trời tiếng sấm vẫn không ngừng vang lên, đây càng thêm tăng thêm cảm giác sợ hãi.

"Ai cũng đi không!" Âm trầm thanh âm vang lên lần nữa, hai luồng hỏa cầu từ chính diện bay thẳng hướng mười tên cầm súng bảo tiêu.

Lần này, bọn họ căn bản tới không kịp trốn tránh, trực tiếp bị hỏa cầu đánh trúng.

Hỏa cầu cũng không có phát sinh nổ mạnh, nhưng lại đem mười tên bảo tiêu toàn bộ đánh ngã xuống đất, trong nháy mắt hôn mê bất tỉnh.

Lúc này, chỉ còn lại Mạch Chấn, cùng bên cạnh hắn nam tử, còn có Mạch Nhiên.

Nam tử liền vội vàng móc súng lục ra, hướng về phía mới vừa rồi hỏa cầu phát ra ngoài phương hướng, không ngừng bóp cò súng.

"Đoàng đoàng đoàng đoàng, đoàng đoàng đoàng đoàng..."

Đạn bắn sạch sau, nam tử nhanh chóng thay một cái băng đạn, sau đó nhắm ngay phía trước, lần này hắn cũng không có nổ súng, mà là từ từ đi về phía

trước.

"Hoa Dững, cẩn thận một chút." Mạch Chấn nói.

Mạch Chấn trên mặt cũng không có kinh hoàng, có chăng qua là kinh ngạc, hẳn thật tò mò những thứ này hỏa cầu là thế nào xuất hiện.

Hoa Dững gật đầu một cái, sau đó từng bước từng bước đi phía trước đi động.

Mạch Nhiên trên mặt có nhiều chút kinh hoàng, nhưng cũng không có loạn phân tặc.

"Nữ nhi ngoan, tin tưởng ta, chúng ta sẽ không việc gì." Mạch Chấn đi tới Mạch Nhiên bên người, nói.

"Người chắc chắn các người thật sẽ không việc gì sao?" Thanh âm vang lên lần nữa, lại vừa là một đoàn hỏa cầu, từ đường phố chính diện bay ra, xông về đang ở đi phía trước đi động Hoa Dững.

Hoa Dững né tránh không kịp, mà hẳn cũng không thể tránh né, bởi vì hẳn nếu như né tránh, cái này hỏa cầu sẽ đánh trúng Mạch Chấn cùng Mạch Nhiên.

"Àm!"

Hỏa cầu đập Trung Hoa dững ngực, đưa hẳn đánh bay, hung hăng đụng vào ngoài ra một chiếc xe Mercedes bên trên.

"Àm! ! !" Hoa Dững thân thể hung hăng đụng vào trên xe, đem cửa xe đụng lõm đi vào.

"Hoa Dững, người không sao chứ." Mạch Chấn liền vội vàng đi lên trước, kiểm tra Hoa Dững tình huống.

"Ông chủ, ta không sao." Hoa Dững ho khan hai tiếng, miễn cưỡng từ dưới đất bò dậy.

Mặc dù nói không việc gì, nhưng hẳn khoe môi héch lên một tia máu tươi, rất rõ ràng thương không nhẹ.

Nhưng hẳn dù sao cũng là Mạch Chấn thiếp thân bảo tiêu, bảo vệ Mạch Chấn an toàn hẳn chức trách, dĩ nhiên không thể tùy tiện gục xuống.

Hoa Dững lần nữa xuất ra một cây súng lục, mới vừa rồi thanh kia đã bị ngọn lửa đốt xuống.

Kỳ quái là, người tập kích cũng không có giết người ý tứ, hỏa cầu nhiệt độ cao nguyên vốn có thể trực tiếp đem Hoa Dững cùng còn lại bảo tiêu cho bốc hơi xuống, nhưng cái này cũng không phát sinh.

"Đạp, đạp, đạp..."

Tiếng bước chân chậm rãi vang lên, một người mặc đến màu đỏ áo khoác nam tử, từ trong bóng tối đi ra.

Nam Tử Trường lẫn nhau anh tuấn, nhưng mang trên mặt một tia thanh sấp, nhìn qua nhiều nhất mười tám tuổi.

Để cho người khiếp sợ là, nam tử hai tay, thiêu đốt hỏa diễm, hơn nữa ngọn lửa này, tựa hồ là bị hẳn khống chế.

"Người muốn cái gì?" Mạch Chấn mặc dù trong lòng kinh ngạc, nhưng vẫn là mở miệng hỏi.

"Có người muốn mạng người, còn có..." Vừa nói, nam tử nhìn về phía Mạch Nhiên, "Còn có nàng mệnh!"

Nói xong, nam tử giơ lên tay trái, bàn tay nhắm ngay Mạch Nhiên.

"Tê..." Từ nam tử lòng bàn tay phun ra một đám lửa. Ngọn lửa tạo thành một cây tên lửa, bay thẳng hướng Mạch Nhiên.

"Không!" Mạch Chấn nổi giận gầm lên một tiếng, hướng Mạch Nhiên phương hướng chạy đi.

Hắn không thể để cho Mạch Nhiên chết, hẳn đã mất đi thê tử, không thể lại mất đi duy nhất ràng buộc.

Hoa Dững cũng giằng giằng xông về Mạch Nhiên, hẳn cũng không cho phép như vậy sự tình phát sinh.

Nhưng hai người hành động cũng quá chậm, tên lửa khoảng cách Mạch Nhiên còn lại không tới 2m khoảng cách.

Mạch Nhiên tròn tròn con mắt, nhìn tên lửa hướng tự bay tới.

Từ Vong tựa hồ liền ở trước mặt mình, nhưng Mạch Nhiên lại không có một chút sợ hãi.

Bởi vì nàng cảm thấy, có chuyện gì, sẽ phát sinh...

Tên lửa khoảng cách Mạch Nhiên còn có không tới một thước thời điểm, Mạch Nhiên trong nháy mắt biến mất.

Biến mất ở tất cả mọi người trước mắt...

Tên lửa bay qua Mạch Nhiên mới vừa rồi đứng vị trí, cắm ở quầy rượu trên tường.

"Ừ?" Nam tử thấy Mạch Nhiên lại biến mất, nhát thò lẳng lẳng.

"Ồ ta địa bàn giết người, người trải qua ta đồng ý không?"

Đột nhiên, không trung truyền tới một thanh âm lạnh như băng.

Tất cả mọi người theo bản năng ngẩng đầu lên.

Không trung, một đôi dài bốn mét phe cánh, đang không ngừng đánh phía trước.

Lãnh Phong trong tay ôm Mạch Nhiên, mắt nhìn xuống trên mặt đất tất cả mọi người.

"Ta trời ạ!" Mạch Chấn tròn tròn con mắt, hần cơ hồ không thể tin được trước mắt hết thấy.

Hoa Dũng cũng là hù dọa không nhẹ.

Tôi nay phát sinh hết thấy, lật đổ bọn họ thế giới quan.

Không chế ngọn lửa nam tử, còn có cánh dài nhân loại!

Cái này đã vượt qua bọn họ với cái thế giới này nhận thức!

Mạch Nhiên vốn là cho là mình chết chắc, nhưng bây giờ, nàng phát hiện mình sống còn rất tốt, hơn nữa lại trên không trung!

Mạch Nhiên theo bản năng nhìn một chút, phát hiện mình bị Lãnh Phong ôm, nổi bông bênh giữa không trung, mà Lãnh Phong phía sau, dài một hai cánh.

Cánh chim màu đen!

Lãnh Phong ôm Mạch Nhiên, nhẹ nhàng phiến động một cái phe cánh, làm cho mình hạ xuống mặt đất bên trên.

Roi xuống mặt đất sau, Lãnh Phong lỏng ra ôm Mạch Nhiên tay, sau đó từng bước từng bước đi về phía trước.

Hắn cũng không có thu hồi hai cánh.

Nam tử tròn tròn cặp mắt, nhìn đi tới mình Lãnh Phong, tâm lý lại xuất hiện một chút sợ hãi.

Hắn biết rõ, có thể bay đi Dị Năng Giả, đều là nhân vật khủng bố.

Bọn họ có thể trên không trung đùa chơi chết còn lại Dị Năng Giả.

Hơn nữa có thể bay đi Dị Năng Giả, ít lại càng ít, có Dị Năng Giả cả đời cũng không thể thấy.

"Không chế ngọn lửa, người năng lực công kích không tệ a." Lãnh Phong nhìn trước mắt nam tử, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, nhưng trong nụ cười tràn đầy lạnh giá, "Ồ ta địa bàn phóng hỏa, người nếu là đốt tới đây vật kiến trúc, người liền xong."

"Dám ở chỗ này phát động công kích, xem ra người tuyệt đối là một người mới Dị Năng Giả."

Mấy miếng màu đen lông chim, vòng quanh Lãnh Phong thân thể xoay tròn, "Đến đây đi, để cho ta nhìn người mạnh bao nhiêu."

Nói xong, Lãnh Phong thu hồi hai cánh.

Lãnh Phong nhìn ra, cái này Dị Năng Giả tuyệt đối là người mới, từ hắn không chế dị năng cử động là có thể nhìn ra, trò gian rất nhiều, nhưng không có bao nhiêu có thể dùng tính.

Nam tử một mực nghe Lãnh Phong nói chuyện, thấy Lãnh Phong có thể bay sau khi, hắn tâm cũng có chút đánh trống, nhưng hắn có thể sẽ không dễ dàng nhận thua.

"Vậy cũng chớ trách ta!"

Nói xong, nam tử tay trái vươn tay ra, một đoàn hỏa cầu bay về phía Lãnh Phong.

"Lại vừa là hỏa cầu." Lãnh Phong có chút khinh thường, giơ lên tay trái, nắm chặt quả đấm, một quyền đập về phía xông tới mặt hỏa cầu.

Nhưng mà sau một khắc, Lãnh Phong liền hối hận.

Hắn quá khinh địch.

Hỏa cầu ở trước người hắn phát sinh nổ mạnh, uy lực không mạnh, ngay cả Lãnh Phong một sợi tóc cũng không có thương tổn được.

Nhưng lại để cho hắn áo cho thiêu cháy.

"Chửi thề một tiếng!"

Thấy chính mình áo đang cháy, Lãnh Phong ngay cả mạng thủ mạng cước loạn cho cời ra, lộ ra nửa người trên.

Nam tử tròn tròn con mắt, trong mắt tràn đầy không thể tin được.

Hỏa cầu Uy đủ sức để đem Lãnh Phong nổ trọng thương, nhưng hắn lại liền bị đốt quần áo?

Thậm chí ngay cả tóc đều không thương tổn đến!!

"Muội nguoi, dám đốt y phục của ta!" Lãnh Phong cái đó khó chịu a, hoàn hảo là áo, nếu là đốt tới quần, vậy cũng ai làm.

Cởi áo sau, Lãnh Phong nửa người trên liền phơi bày ở tất cả mọi người trước mắt.

Khiết bạch da thịt, bẽn lẽn bắp thịt.

Để cho người không nhìn được nhìn chăm chú là Lãnh Phong sau lưng, kia cánh trạng xâm, cùng Lãnh Phong phe cánh rất giống, nói cho đúng là giống nhau như đúc, nhưng sau lưng là phiên bản thu nhỏ.

"Rất tốt, nguoi quả nhiên ngoan độc." Lãnh Phong xoay vặn cổ, trầm giọng nói: "Để cho ta nhìn nguoi còn có tài năng gì."

Nói xong, hai cánh trong nháy mắt từ Lãnh Phong sau lưng xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Đối chiến Hỏa Diễm Dị Năng Giả

Phe cánh giống như từ Lãnh Phong trong cơ thể mọc ra tự đắc, ở hai cánh triển lãm sau, Lãnh Phong phía sau xâm biến mắt không thấy gì nữa.

Mạch Chấn phụ nữ cùng Hoa Dững tròn tròn con mắt, nhìn cách đó không xa Lãnh Phong.

Lúc này Lãnh Phong, giống như là thiên sứ hạ phạm một dạng để cho người có một loại cảm giác sợ hãi.

Thanh niên hai tay thiêu đốt hỏa diễm, nhìn cách mình cách đó không xa Lãnh Phong, tâm lý có chút đánh trống.

"Không nghĩ tới a, ta đánh giá thấp nguoi." Lãnh Phong xoay vặn cổ, cười nhạt nói: "Tiếp tục."

Nói xong, Lãnh Phong hai cánh dùng sức phiến động một cái, cả người xông về trời cao.

"Dùng nguoi mạnh nhất năng lực tới công kích ta." Lãnh Phong trên không trung hô.

Thanh niên ngẩng đầu lên, nhìn cách mình càng ngày càng xa Lãnh Phong, chợt cắn răng một cái, hai tay ngọn lửa bắt đầu biến hóa mãnh liệt hơn.

Lãnh Phong bay đến 1000m trời cao, sau đó bắt đầu nhanh chóng lao xuống, xông về mặt đất thanh niên.

Thanh niên nhìn từ không trung nhanh chóng lao xuống tới Lãnh Phong, giờ hai tay lên, hai bàn tay hướng về phía Lãnh Phong.

Ngay sau đó, thanh niên chung quanh thân thể xuất hiện tám cái hỏa cầu, từng cái hỏa cầu đều có bóng rổ lớn như vậy.

Lãnh Phong nhìn trên mặt đất nổi lơ lửng hóa cầu, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn vẻ mặt.

Hắn đã rất lâu không cùng Dị Năng Giả đối chiến qua, bình thường ra nhiệm vụ, đối phó đều là so với người bình thường cường hãn một ít đặc công hoặc là Đặc Chung Binh, gặp phải Dị Năng Giả thật rất ít, cho dù có, cũng cường không đi nơi nào.

Mà đêm nay người thanh niên này năng lực là khổng chế ngọn lửa, cùng Băng Lôi năng lực có điểm giống, lực công kích đều rất cường.

Mặt đất Thượng Thanh năm nhìn cấp tốc lao xuống Lãnh Phong, tay trái nhẹ nhàng vung lên.

Sau một khắc, một viên hỏa cầu mang theo thật dài ngọn lửa, liên bay về phía còn trên không trung Lãnh Phong.

Lần này công kích, rất hiển nhiên, thanh niên không có lại nương tay.

Mới vừa rồi công kích những thứ kia bảo tiêu hỏa cầu, uy lực rất nhỏ, chẳng qua là đem bọn họ đánh xỉu, mà không có để cho thân thể bọn họ bốc cháy.

Nhưng lần này, hỏa cầu khoảng cách Lãnh Phong còn có 200m khoảng cách, nhưng Lãnh Phong đã có thể cảm giác được hơi nóng đập vào mặt.

"Chửi thề một tiếng, tiểu tử này năng lực lại mạnh như vậy." Lãnh Phong có chút kinh ngạc, dù sao tiểu tử này nhìn còn như vậy tuổi trẻ, dị năng lực công kích lại kinh người như vậy.

Hỏa cầu xông tới mặt, nếu như bị này hỏa cầu đánh trúng, chỉ bằng hỏa cầu nhiệt độ, thì có thể làm cho Lãnh Phong đi tìm Chúa Jesus uống trà.

Lãnh Phong biết rõ một điểm này, cho nên hắn sẽ không cho phép này sự tình phát sinh.

Thanh niên tròn tròn con mắt, nhìn Lãnh Phong có thể hay không thuận lợi né tránh.

Bởi vì hỏa cầu tốc độ cực nhanh, mà Lãnh Phong tốc độ nhanh hơn, nhưng muốn né tránh, chỉ có thể dựa vào sức phản ứng, để lại cho Lãnh Phong thời gian còn lại không tới hai giây.

Trên mặt đất tất cả mọi người đều tròn tròn con mắt, nhìn không trung Lãnh Phong.

"Cẩn thận!" Mạch Nhiên hô lớn.

Lãnh Phong nhìn chăm chú càng ngày càng gần hỏa cầu, hít sâu một hơi, sau đó trên không trung một cái bên trái lộn, thoáng qua xông tới mặt hỏa cầu.

Tốc độ nhanh đến cực điểm, mặt đất thượng nhân thấy chỉ là một hư ảnh.

Thấy Lãnh Phong thoáng qua hỏa cầu, thanh niên không có bao nhiêu kinh ngạc, bởi vì hắn biết Lãnh Phong muốn né tránh rất dễ dàng.

Có thể bay đi Dị Năng Giả, không thể nghi ngờ đều là nhân vật khủng bố, một điểm này không nghi ngờ gì nữa.

Lãnh Phong tiếp tục lao xuống đến, thanh niên hít sâu một hơi, hai tay huy động, trên mặt đất bảy cái hỏa cầu bắt đầu hướng Lãnh Phong bay đi.

Lần này trực tiếp bảy cái, hoàn toàn phong tỏa Lãnh Phong hành động phạm vi.

"Lần này ta xem ngươi thế nào tránh." Thanh niên khoe miệng lộ ra vẻ tự tin nụ cười, trong mắt hắn, Lãnh Phong lần này chết chắc.

Mạch Nhiên che miệng, nàng cũng cho là Lãnh Phong chết chắc.

Đối mặt với bảy cái nhanh chóng hỏa cầu, Lãnh Phong không có giảm bớt tốc độ, thậm chí Phi nhanh hơn.

"Àm!"

Ở tất cả mọi người nhìn soi mói, bảy cái hỏa cầu ở Lãnh Phong trước người nổ mạnh, nổ mạnh sinh ra hơi nóng hướng tới mặt đất bên trên, tất cả mọi người đều da thịt đều tựa như bị giống như lửa thiêu.

Mạch Chấn phụ nữ trên mặt cũng xuất hiện không an thần tình, đặc biệt là Mạch Chấn, nếu như Lãnh Phong chết, như vậy người kế tiếp chết chính là hắn, bởi vì thanh niên mục tiêu chính là hắn và nữ nhi của hắn mệnh.

Hoa Dững nắm chặt trong tay súng lục, nếu như thanh niên hướng Mạch Chấn phát động công kích, hắn sẽ nghĩa bất dung từ thứ nhất ngăn cản ở trước mặt.

Mạch Nhiên ngẩng đầu nhìn không trung, nhìn giống như pháo hoa Xán Lạn ngọn lửa, hai tay che miệng.

Nàng không thể tin được, Lãnh Phong liền có thể như vậy chết.

Ở tất cả mọi người nhìn soi mói, ngọn lửa từ từ tàn đi..

Lãnh Phong lơ lửng ở giữa không trung, màu đen hai cánh cong đến trước người.

Mới vừa rồi nổ mạnh, hấn ngay cả một cái tóc đều không thương tổn đến, hai cánh thay hấn chặn toàn bộ hơi nóng.

Thanh niên tròn tròn con mắt, không thể tin được một màn này.

Hắn tự tin nhất một đòn, lại bị Lãnh Phong cho đỡ được, hơn nữa người ta còn không có được một chút xú thương.

Lãnh Phong từ từ phiến động hai cánh, mắt nhìn xuống mặt đất Thượng Thanh năm.

Thanh niên hít sâu một hơi, ngọn lửa từ dưới chân hấn lan tràn ra, cao Ôn Hỏa diễm đem xi măng đốt trời đen, đứng ở cách đó không xa Mạch Chấn ba người rồi rút lui về phía sau, bởi vì bọn họ dưới chân địa mặt ở nóng lên.

"Ừ?" Lãnh Phong nhiều hứng thú nhìn thanh niên nhất cử nhất động, này tựa hồ thật có ý tứ.

Mặt đất bị đốt ra một vòng tròn, thanh niên đứng ở tròn tâm lý, hai tay của hắn cùng hai chân cũng thiêu đốt hỏa diễm, thậm chí hấn cặp mắt, cũng xuất hiện một tia ánh lửa.

"A!" Thanh niên nổi giận gầm lên một tiếng, hai chân có chút cong, sau đó dụng lực đạp một cái!

Thanh niên mượn ngọn lửa lực lượng, dùng sức nhảy bắn lên, giống như đạn đại bác một dạng bay về phía Lãnh Phong.

"Ngọa tào!" Nhìn chính hướng chính mình vọt tới thanh niên, Lãnh Phong bạo nổ câu thô tục, sau đó phiến động hai cánh, đón thanh niên bay đi.

Thanh niên giơ lên tay trái, nắm chặt quả đấm, trên nắm tay thiêu đốt hỏa diễm, một quyền này nếu là đánh vào trên người, vậy không cần cứu, cũng không cần đưa nhà quân, trực tiếp chuẩn bị xong phần mộ liền có thể, bởi vì nhiệt độ cao là có thể đem người cho đốt thành tro.

Thanh niên quả đấm, dùng sức đánh về phía Lãnh Phong đầu.

Lãnh Phong nhìn thanh niên quả đấm, đưa ra tay phải, một tay nắm giữ ở thanh niên trên nắm tay.

Nhìn Lãnh Phong cử động, thanh niên lần nữa lộ ra vẻ tự tin nụ cười.

Bởi vì trên nắm tay ngọn lửa cao nhiệt độ, có thể ở trong vòng ba giây hòa tan một khối tám thép.

Nhưng sau một khắc, thanh niên nụ cười liền đông đặc.

Bởi vì lúc này, Lãnh Phong gắt gao bắt hấn lại quả đấm, hơn nữa trên nắm tay ngọn lửa từ từ tắt.

Thanh niên muốn lần nữa phát động ngọn lửa, nhưng hấn phát hiện, căn bản phát động không.

Thanh niên nhìn kỹ một chút, chỉ thấy Lãnh Phong tay phải, bị từng miếng màu đen lông chim vây quanh, Lãnh Phong trong lòng tay trái, phủ đầy lông chim.

"Kính ngạc đi." Lãnh Phong khẽ mỉm cười, nói: "Lần này đổi ta tới."

Nói xong, Lãnh Phong tay trái nắm chặt quả đấm, một quyền nện ở thanh niên trên ngực.

Thanh niên muốn tránh né, nhưng căn bản không có biện pháp, bởi vì hấn không bay được, mà ngọn lửa nhiều nhất có thể để cho hấn nảy lên cao hơn xa hơn, nhưng không thể để cho hấn nổi bồng bềnh giữa không trung.

"Àm!"

Lãnh Phong quả đấm đánh vào thanh niên trên ngực, trong nháy mắt đưa hấn đánh bay, thanh niên thân thể trên không trung rơi xuống, hung hăng té trên mặt đất, mặt đất lõm đi xuống một cái hố to, tro bụi nâng lên, có chút che kín thanh niên bộ dáng chật vật.

"Xin lỗi, hạ thủ trọng điểm." Lãnh Phong hạ xuống mặt đất bên trên, thu hồi hai cánh.

Đột nhiên, trong hố thanh niên đưa tay ra, từ lòng bàn tay hấn phun ra một đám lửa, ngọn lửa chính xác không có làm đánh trúng Lãnh Phong ngực.

Nhìn xông tới mặt ngọn lửa, Lãnh Phong biết lần này thật lòng không tránh thoát.

Mặc dù không tránh thoát, nhưng ít ra có thể làm những gì, ngăn cản một ít tổn thương.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, ngay tại ngọn lửa sắp đánh trúng Lãnh Phong ngực một khắc kia, Lãnh Phong tụ tập lông chim, ngăn cản ở trước ngực.

"Àm!"

Ngon lửa đánh trúng Lãnh Phong ngực, đem cả người hất đánh bay.

Lãnh Phong bị ngon lửa lực trùng kích đánh bay rớt ra ngoài, ở bay rớt ra ngoài một khắc kia, Lãnh Phong mở ra hai cánh, triệt tiêu toàn bộ lực trùng kích, sau đó nhanh chóng bay đến giữa không trung.

"Mẹ, chơi đùa đánh lén!"

Nói xong, Lãnh Phong lần nữa hạ xuống mặt đất bên trên.

"Rắc rắc!" Tiếng cơ giới vang lên, Lãnh Phong tay phải đồng hồ đeo tay lần nữa biến thành một cái súng bắn tia.

Lãnh Phong cầm súng bắn tia, đem họng súng nhắm ngay trong hố thanh niên.

Chỉ cần người này dám nữa hành động thiếu suy nghĩ, Lãnh Phong sẽ không chút do dự nổ súng.

Mới vừa rồi thanh niên đánh lén, quả thật đem Lãnh Phong cho đánh đau, mặc dù có lông chim bảo vệ, nhưng ngon lửa lực trùng kích vẫn đem Lãnh Phong đánh quá sức.

Nếu như không phải là có thể chất cường hãn, mới vừa rồi kia một chút, phỏng chừng có thể đem hất đánh học máu.

Cho nên lần này, Lãnh Phong có chút tức giận.

"Dừng một chút dừng, ta đầu hàng, ta đầu hàng."

Nhìn đen thui họng súng, trong hố thanh niên liền vội vàng giơ hai tay lên, bởi vì từ Lãnh Phong về mặt là có thể nhìn ra, nếu như còn không đầu hàng, Lãnh Phong thật biết lái súng.

"Chính ngươi bỏ đây." Lãnh Phong lui về phía sau hai bước, trầm giọng nói.

Thanh niên từ từ từ dưới đất bò dậy, hành động rất chậm, dù sao hất mới vừa rồi nhưng là từ không trung té xuống, đem mặt đất cũng đập ra một cái hố to.

"Như vậy đều chết không." Lãnh Phong nhìn từ trên xuống dưới thanh niên, có chút kinh ngạc nói.

"Mới vừa rồi té xuống thời điểm ta dùng ngon lửa đệm một cái, bằng không ta nhất định phải vào bệnh viện." Thanh niên đỡ eo, chật vật nói.

Nói xong, thanh niên tựa hồ nghĩ đến cái gì, nhất thời mắng: "Ngọa tào, ta làm gì muốn nói với ngươi cái này."

"Hỏi rất hay, ta sao biết." Lãnh Phong nhún nhún vai, nói.

"Tôi nay coi là ta xui xẻo, ta chỉ là tới chấp hành ủy thác nhiệm vụ, không nghĩ tới chạy đến ngươi một cái như vậy đại thần, ta nhận tài." Thanh niên mặt đầy bất đắc dĩ nói.

Không có cách nào đánh lại không đánh lại, không nhận tài còn có thể làm gì.

"Ngươi phỏng chừng chỉ có B cấp đi." Lãnh Phong ghim súng, cười hỏi.

"Ừ, sao." Thanh niên gật đầu một cái, không có chối.

Mặc dù để cho người khác biết chính mình dị năng cấp bậc là thật không chuyện tốt, nhưng thanh niên không có đi để ý tới quá nhiều.

"Ngươi liền đổi mới hoàn toàn người, không trách dám ở này cái địa phương động thủ." Lãnh Phong để súng xuống, nói: "Ngươi biết nơi này là cái gì địa phương sao?"

Thanh niên nhìn vòng quanh bốn phía một cái, sau đó lắc đầu một cái, "Không biết."

"Nơi này là Vương Gia chi đạo!" Lãnh Phong có chút nghiêm túc nói.

"Ngọa tào!" Thanh niên nhất thời lui về phía sau hai bước, lui về phía sau thời điểm không cẩn thận đụng vào đá, thanh niên trực tiếp té ngã trên đất.

Nhưng hất không có để ý cái này, mà là tiếp tục nhìn chung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Vương Giả chi đạo

Cả con đường đạo trống rỗng, có một loại vắng lặng cảm giác.

Hai bên cửa tiệm cũng không có một bóng người, đây là một cái bị vứt bỏ hồi lâu đường phố.

Nhưng nơi này, quả thật từng để cho vô số Dị Năng Giả ngửa mặt trông lên hơn nửa sợ hãi, "Vương Giả chi đạo".

Đã từng, nơi này mỗi một cửa tiệm, cũng ở một cái một tên s cấp Dị Năng Giả.

Ở thời kỳ tốt cùng, nơi này ước chừng ở 31 tên gọi s cấp Dị Năng Giả.

Bây giờ thế giới, muốn tìm ra một cái s cấp Dị Năng Giả là so với mò kim đáy biển còn khó hơn, nhưng nơi này đã từng ở ước chừng 31 tên gọi, có thể tưởng tượng được khủng bố đến mức nào.

Cho nên nơi này cho dù đến bây giờ, cũng không có Dị Năng Giả dám đến gây chuyện, cơ hồ mỗi một cái Dị Năng Giả cũng nghe nói qua nơi này truyền kỳ.

Hoa Hạ chính phủ cũng xuống chết mệnh lệnh, không cho phép bất kỳ mở mang thương đối với nơi này tiến hành sửa đổi. Cho nên ở h thành phố cái này phần hoa trong đô thị, mới có một con như vậy vắng lặng đường phố.

Về phần tại sao nơi này sẽ thành vắng lặng, phỏng chừng cũng chỉ có người thế hệ trước mới biết.

Thanh niên đầu đầy đại hân, hân quả thật làm không nên làm sự tình.

"Đứng lên đi, ta sẽ không giết ngươi." Lãnh Phong nói.

Thanh niên lần nữa nhìn vòng quanh bốn phía một cái, sau đó từ dưới đất bò dậy.

"Ngươi đi đi, sau này khác (đừng) tới nơi này nữa." Lãnh Phong phiết thanh niên liếc mắt, nhưng sau đó xoay người, hướng chính mình quầy rượu đi tới.

Thanh niên lẳng lẳng, nhưng sau xoay người chạy, nhanh chóng biến mất ở trong bóng tối.

Lãnh Phong ngay trước ba người mặt, đi vào trong quán rượu, sau đó tiện tay cầm bộ quần áo khoác lên người, dù sao hân mới vừa rồi nhưng là ở trần, ở trong gió rét vậy kêu là một cái lạnh.

"Ngươi làm sao có thể để cho hân đi."

Đột nhiên, Mạch Chấn bảo tiêu Hoa Dững mở miệng nói.

"Ừ?" Trong quán rượu Lãnh Phong mị lên con mắt, lạnh giá ánh mắt nhìn về phía quầy rượu ngoài cửa lớn Hoa Dững.

Hoa Dững chất vấn, để cho Lãnh Phong rất khó chịu, thật rất khó chịu.

"Àm!"

Lãnh Phong giờ lên trong tay súng bắn tia, Mãnh bóp cò.

"Hừ..."

Đạn phá vỡ không khí trở ngại, đánh Trung Hoa dững trong tay súng lục.

"A! ! !"

Hoa Dững che tay phải, không ngừng lui về phía sau.

Hắn tay phải bị đạn uy lực chấn hồ miệng tan vỡ, máu tươi không ngừng xông ra.

Mặc dù không có nguy hiểm tánh mạng, nhưng có thể để cho hấn đau một trận.

"Nếu như không phải mới vừa ta xuất thủ, các người đã sớm chết, người bây giờ lại còn dám đến chất vấn ta?"

Lãnh Phong từng bước từng bước đi ra quầy rượu, sắc mặt âm trầm, "Là ai cho người dừng khí?"

Hoa Dũng đầu đầy đại hân, che còn đang không ngừng chảy máu tay phải, một câu nói cũng không nói được.

Mạch Chấn cùng Mạch Nhiên cũng sửng sò, bọn họ không nghĩ tới Lãnh Phong sẽ trở mặt lật nhanh như vậy.

Mạch Chấn nhìn Hoa Dũng liếc mắt, trong đôi mắt mang theo một chút trách cứ, sau đó lên trước một bước, nói: "Tiểu huynh đệ tỉnh táo, lần này là thù hạp ta không đứng, hấn chẳng qua là lo lắng vừa mới cái kia người sẽ lần nữa tới tập kích mà thôi, ta thay hấn xin lỗi người."

Lãnh Phong phớt Mạch Chấn liếc mắt, nhún nhún vai, nói: "Giáo huấn ta cũng cho qua hấn, ta tính khí không tốt lắm, ta khuyên người để cho hấn ngấm miệng, nếu không ta không dám hứa chắc ta có thể hay không đưa hấn đi tìm Thượng Đế uống trà."

Nói xong, Lãnh Phong thu hồi súng bắn tỉa.

"Rắc rắc..." Cơ giới chuyển động âm thanh âm vang lên, Lãnh Phong súng bắn tỉa đang lúc mọi người nhìn soi mói, biến thành đồng hồ đeo tay bộ dáng tự động đeo lên Lãnh Phong trên tay trái.

Trừ Lãnh Phong ra, tất cả mọi người đều lảng lảng, bọn họ là lần đầu tiên thấy như vậy khoa học kỹ thuật.

Phiết mặt đầy thống khổ Hoa Dũng liếc mắt, Lãnh Phong không có nói gì, xoay người trở lại trong quán rượu.

Hoa Dũng nội tâm rất bức bối, nhưng hấn cái gì cũng làm không, bởi vì hấn căn bản cũng không phải là Lãnh Phong đối thủ.

Mạch Chấn quay đầu nhìn Hoa Dũng liếc mắt, sau đó mang theo Mạch Nhiên đi vào trong quán rượu.

Trong quán rượu, Lãnh Phong thấy Mạch Chấn phụ nữ đi tới, chần chờ một chút, xuất ra ba lon bia, thả ở trên quầy bar, chính mình mở ra một lon, không nói hai lời trực tiếp mức uống.

Mạch Chấn ngồi vào trước quầy ba, nhìn Lãnh Phong liếc mắt, trầm ngâm một chút, nói: "Cám ơn tiểu huynh đệ mới vừa xuất thủ cứu giúp."

"Không có gì, ta chỉ là không hy vọng chỗ này của ta người chết." Lãnh Phong để lon bia xuống, không thêm để ý chút nào nói.

Mạch Chấn nụ cười có chút lúng túng, hấn là lần đầu tiên thấy Lãnh Phong như vậy tự do phóng khoáng người.

Mà mới vừa rồi Lãnh Phong cùng thanh niên bày ra năng lực, càng đổi mới bọn họ thế giới quan, nói cho đúng bọn họ vốn là thế giới quan đã sụp đổ.

Vừa mới phát sinh hết thảy, bọn họ nhiều nhất ở nước Mỹ trong đại phiên thấy qua, thậm chí trong phim ảnh cũng không có như vậy rung động.

Mạch Chấn mới vừa muốn mở miệng nói chút gì, nhưng Lãnh Phong rất dứt khoát cắt đứt, trực tiếp nói: "Ta biết người nghĩ điều tra ta là ai."

"Nói cho người biết cũng không sao, ngược lại người cũng không khả năng tra được."

"Ta gọi là Lãnh Phong, mười tám tuổi, đến từ nước Mỹ New York, nha, đúng ta huyết thống là Hoa Hạ, ta là Hoa Hạ người."

"Người nghĩ tra thân phận ta, liền dựa theo cái này đi thăm dò đi, dĩ nhiên, tra không tra được là người chuyện."

Lãnh Phong trong giọng nói tràn đầy tự tin, bởi vì Mạch Chấn căn bản là tra không ra hấn bất kỳ tài liệu.

Ám Dạ ba gã thành viên thủ tiêu ở trên đời này toàn bộ tin tức, tương đương với bọn họ không tồn tại qua.

Cho nên Mạch Chấn coi như biết Lãnh Phong tên họ, tuổi tác, cũng không khả năng tra được hấn bất kỳ tin tức gì.

Mạch Chấn vốn là có ý nghĩ này, nhưng không nghĩ tới Lãnh Phong lại nhìn ra.

"Ha ha ha ha, Lãnh Phong huynh đệ lo ngại, ta chỉ là muốn tới cảm tạ người, nếu như không phải là người xuất thủ cứu giúp, ta đây cùng Mạch Nhiên tới nay liền muốn tài ở đây."

"Đúng, giới thiệu cho người một chút, đây là ta con gái, Mạch Nhiên."

Nhìn Mạch Chấn bộ dáng, Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao.

Lãnh Phong không nghĩ tới, Mạch Chấn lại có thể lập tức tiêu trừ mới vừa rồi lúng túng.

"Người này không đơn giản." Lãnh Phong ở trong lòng âm thầm nói.

Mạch Nhiên chần chờ một chút, mở miệng nói: "Cám ơn người mới vừa rồi cứu ta."

"Không có gì." Lãnh Phong không thèm để ý chút nào nhún nhún vai, sau đó yên lặng uống bia.

Đột nhiên, Mạch Nhiên hỏi "Người là dị nhân sao?"

"Ta xem qua điện ảnh, « Chiến Cảnh » ." Mạch Nhiên nói tiếp.

Lãnh Phong mị mị con mắt, trả lời: "Coi là vậy đi."

"Trên cái thế giới này lại thật tồn tại dị nhân, oa tắc, cực giới a." Mạch Nhiên nhất thời hai mắt lóe sao, trong nháy mắt quên mất mới vừa rồi tất cả mọi chuyện.

Lãnh Phong cười khỏ, cô em này điện ảnh nhìn nhiều.

"Lần nữa cảm tạ người, Lãnh Phong huynh đệ, nếu như người có cần gì ta hỗ trợ, cứ mở miệng, ở h thành phố, ta vẫn có một ít địa vị." Mạch Chấn cười nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, ngược lại thật nhớ hần những lời này.

Bởi vì tiếp theo khoảng thời gian này, Lãnh Phong đều phải đợi ở Hoa Hạ, lấy hần tính khí, phỏng chừng sẽ có không ít chuyện phiền toái.

Từ Mạch Chấn khí thế, ngồi xe cùng thủ hạ bảo tiêu là có thể nhìn ra, thân phận của hần thật không đơn giản.

Mặc dù Hoa Dững ở Lãnh Phong trước mặt không có gì sức chiến đấu, nhưng hần sức chiến đấu Beat loại Binh mạnh hơn, như vậy bảo tiêu, có thể không dễ dàng như vậy thuê đến.

"Cũng tắm một cái ngủ đi, ta quầy rượu phải chuẩn bị quan môn." Lãnh Phong gõ gõ bàn, nói.

Lãnh Phong rất ý tứ rõ ràng, các người nên đi.

Mà quầy rượu bên ngoài, lại tới năm chiếc xe, rất rõ ràng là Mạch Chấn thủ hạ.

"Chờ xuống." Mạch Chấn còn chưa lên tiếng, Mạch Nhiên liền cướp lời nói.

"Làm gì?" Lãnh Phong hỏi.

Mạch Nhiên cặp mắt vẫn lóe lên sao, mặt đầy khao khát nói: "Có thể hay không để cho ta lại một lần nhìn người cánh."

"Không được." Lãnh Phong không nói hai lời trực tiếp cự tuyệt.

"Tại sao?" Mạch Nhiên có chút thất vọng nói.

Lãnh Phong lắc đầu, nói: "Người cho rằng là đây là chơi đùa a."

"Liên một lần nhìn!" Mạch Nhiên cơ hồ là nằm úp sấp ở trên quầy bar, con mắt gắt gao nhìn Lãnh Phong.

Lãnh Phong lui về phía sau hai bước, cô em này cũng quá Mãnh đi.

Bất quá mặc dù như vậy, Lãnh Phong vẫn không thể hiện ra cho nàng nhìn, dù sao nàng là người bình thường.

May mắn là Mạch Chấn phụ nữ thấy Lãnh Phong có dị năng sau, không có cho thấy quá nhiều kinh sợ, chẳng qua là khiếp sợ một hồi, đây là chuyện tốt.

"Cho người nhìn là không có khả năng, cái này cho người lưu làm kỷ niệm đi."

Nói xong, Lãnh Phong tay tâm lý nhiều một cái lông chim, đưa tới Mạch Nhiên trước người.

Mạch Nhiên cúi đầu xuống nhìn Lãnh Phong lòng bàn tay, nhẹ nhàng cầm lên mảnh này màu đen lông chim.

"Chúng ta đây liền cáo từ trước, Lãnh Phong huynh đệ, sau này ở h thành phố, có cần gì ta hỗ trợ, cứ mở miệng liền có thể, ta thiếu người một cái mạng."

Mạch Chấn kéo Mạch Nhiên, hướng về phía Lãnh Phong nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, nói: "Đi được không đưa."

Mạch Nhiên hướng về phía Lãnh Phong phát tay một cái, sau đó cùng Mạch Chấn rời đi.

Nhìn quầy rượu bên ngoài đoàn xe rời đi, Lãnh Phong nhỏ khí.

Nếu như thanh niên tập kích vị trí không phải là ở con đường này trong, Lãnh Phong là sẽ không xuất thủ.

Bởi vì con đường này ý nghĩa không giống nhau, căn bản không có Dị Năng Giả dám ở chỗ này gây chuyện, nếu như có, Lãnh Phong cũng sẽ không cho phép.

Cho nên hần mới vừa rồi mới sẽ xuất thủ ngăn cản, nhưng cũng không có quay năm, chẳng qua là cho hần một bài học.

Về phần Mạch Chấn phụ nữ, Lãnh Phong cứu bọn họ cũng chỉ là thuận tay, dù sao hần cũng không hy vọng chính mình quấy rượu trước cửa nhuộm máu.

Lãnh Phong xuất ra Laptop, mở ra Website, lục soát Mạch Chấn tên.

Rất nhanh, Lãnh Phong liền tra được Mạch Chấn tài liệu.

"Không trách a, nguyên lai hàng này trâu như vậy ép." Lãnh Phong nắm một lon bia, đem dựa lưng vào trên ghế ngồi, nhiều hứng thú nhìn màn ảnh máy vi tính.

"h thành phố thế giới ngầm bá chủ, chỉ bằng cái thân phận này, đều có thể ở h thành phố đi ngang a." Lãnh Phong ngửa đầu uống hóp bia, sau đó đem lon bia để lên bàn, đưa tay ra ở trên bàn gõ nhanh chóng gõ.

Mạch Chấn thân phận quả nhiên thật không đơn giản, nhưng đây đối với Lãnh Phong mà nói không có ý nghĩa gì, trừ nguyên thù quốc gia thân mã Lãnh Phong không thể động ra, còn lại, hần căn bản sẽ không đi cố kỵ.

Mà Lãnh Phong cũng sẽ không đi tìm Mạch Chấn phiền toái, bởi vì ở h thành phố, sau này có thể sẽ hữu dụng đến Mạch Chấn địa phương.

Mạch Chấn mới vừa rồi cũng vỗ ngực nói, nếu như Lãnh Phong có cần gì hỗ trợ, có thể trực tiếp đi tìm hần.

Nếu quả thật có một ngày như vậy lời nói, Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không khách khí với hần.

Lãnh Phong ngồi ở trên ghế, sờ lên cằm, đang suy tư cái gì.

Suy nghĩ một lát sau, Lãnh Phong cho Mạch Chấn phát phần email.

Mạch Chấn hòm thư, Lãnh Phong nửa phút là có thể tra được.

Về phần trong thư cho, cũng chỉ có Lãnh Phong cùng Mạch Chấn mới biết.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Lãng Ảnh, Lãng Mặc

Đóng lại máy tính sau, Lãnh Phong nhìn một chút quầy rượu bên ngoài.

Trông rộng đường phố, để cho người có một loại cô đơn cảm giác, mà mới vừa rồi đánh nhau lưu lại vết tích vẫn còn đang, đây cũng là qua nhiều năm như vậy, lần đầu tiên có Dị Năng Giả ở trên con đường này đánh nhau.

"Ừ?"

Lãnh Phong tựa hồ cảm giác có cái gì không đúng.

Phương xa thật giống như có năng lượng ba động, hơn nữa rất mãnh liệt!

"Có chút ý tứ." Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, sau đó mặc xong áo, đeo lên mũ trùm, rồi đi quầy rượu.

Ngược lại quầy rượu cũng sẽ không có người nào tới, bởi vì là căn bản rất ít người biết này cái địa phương, cũng không có người nào sẽ nhàn rỗi buồn

chán đi vào một cái trống rỗng đường phố.

Khoảng cách Vương Giả chỉ đạo không tới một km địa phương, là một cái công viên cây cối um tùm, bất quá ở nơi này hàn Lãnh Dạ buổi tối trong, h thành phố thị dân căn bản không nguyện ý ra ngoài, cho nên công viên cây cối um tùm cũng là trống rỗng một mảnh, lộ vẻ rất vắng lặng.

Nhưng mà, ở công viên cây cối um tùm trong một cái sân quần vợt trong, ba người chính đang giằng co đến.

Mới vừa rồi tập kích Mạch Chấn phụ nữ thanh niên liền ở trong đó, mà bên cạnh hắn, đứng một người mang kính mắt cô gái tóc dài, nữ tử mặc một bộ màu đỏ vũ nhung phục, trên mặt mang một chút bất an.

Mà hai người đối diện, đứng một tên người mặc áo da màu đen nữ tử, nữ tử giữ lại dài tóc dài, tuyệt mỹ trên mặt mang một tia khinh thường nụ cười, nâng hai tay, đang lóe lên một tia ánh sáng màu đen.

Thanh niên hai tay cũng thiêu đốt hỏa diễm, sắc mặt âm trầm, làm hào đại chiến chuẩn bị.

Rất hiển nhiên, ba người này, tùy thời cũng có thể đánh.

"Các người nhiều lần cự tuyệt chúng ta z mời, ta đã sớm đối với các người hai chị em không có kiên nhẫn, Lăng Mặc, Lăng Ảnh, ta cuối cùng hỏi một lần nữa, các người có muốn hay không gia nhập z." Mặc áo da màu đen nữ tử từ tốn nói.

Thanh niên tên là Lăng Ảnh, mà bên cạnh hắn, rất lộ vẻ lại chính là Lăng Mặc.

"Ta nói rồi, chúng ta sẽ không gia nhập z, cũng sẽ không gia nhập Vương Triều, càng không biết tổ cùng các người chiến tranh." Lăng Mặc mở miệng nói.

Cô gái áo đen khinh thường cười một tiếng, nói: "Ai biết các người có thể hay không lật lọng, xem ra các người ý chí rất kiên định a, nếu không muốn gia nhập, kia ta không thể làm gì khác hơn là đem các người thanh trừ."

Rõ ràng rất ý tứ rõ ràng, chính là muốn đem Lăng Mặc cùng Lăng Ảnh giết chết, mà đây cũng là z phong cách làm việc.

Lăng Ảnh sắc mặt lạnh lẽo, kéo Lăng Mặc lui hai bước, nói: "Tỷ tỷ, người trước đi, ta tới ngăn lại nàng."

Lăng Ảnh giọng có chút khàn trương, đối chiến cô gái áo đen, hắn cũng không có bao nhiêu lòng tin.

Bởi vì đối phương ở z trong danh tiếng rất vang, nàng là đại danh鼎鼎 "Ám Nữ", A Cấp Dị Năng Giả!

Mà Lăng Ảnh chỉ có B cấp, Lăng Mặc dị năng vừa không có sức chiến đấu, thật cùng 'Ám Nữ' đánh lời nói, hai người phỏng chừng chỉ có bị ngược phần.

"Muốn đi sao?" Ám Nữ giọng tràn đầy khinh thường, nàng căn bản là không có đem Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc coi ra gì, hai cái chính là B cấp Dị Năng Giả vẫn không thể đem nàng thế nào, mà nàng cũng xem qua hai người kia tài liệu, duy nhất có sức chiến đấu chỉ có Lăng Ảnh, ngọn lửa dị năng ngược lại sẽ đối với nàng tạo thành một ít uy hiếp, nhưng cũng không lớn.

"Phải đi cùng đi, người căn bản không phải nàng đối thủ." Lăng Mặc mặt đầy nóng nảy nói.

"Một người chết tốt hơn hai người chết, ta có thể toàn thân trở ra, tỷ tỷ người trước đi, đừng nói nhảm." Lăng Ảnh đem Lăng Mặc đẩy ra, sau đó hét lớn một tiếng, xông về Ám Nữ.

Lăng Ảnh hai tay thiêu đốt hỏa diễm, ngọn lửa càng ngày càng lớn, lúc này mấy có lẽ đã không thấy rõ Lăng Ảnh cánh tay, có thể thấy chỉ có ngọn lửa.

Ám Nữ nhìn nhanh chóng hướng chính mình vọt tới Lăng Ảnh, nhẹ nhàng giơ lên tay trái, mà nàng lòng bàn tay phải, xuất hiện một điểm đen, hơn nữa nhanh chóng mở rộng.

Thấy đối phương cử động, Lăng Ảnh nhanh chóng dừng bước lại, hai tay nắm chặt quả đấm, hướng về phía mặt đất hung hăng nện xuống.

"Ầm! ! !"

Mặt đất lấy hai quả đấm làm tâm điểm, nhanh chóng nứt ra, vết rách lan tràn đến Ám Nữ dưới chân, mặt đất cũng lồi đi xuống một ít.

Ám Nữ cúi đầu xuống, nhìn trên mặt đất vết rách.

Vết rách từ từ xuất hiện một ít ánh lửa, sau đó, từ Ám Nữ dưới bàn chân phun ra.

"Ầm!"

Ngọn lửa chôn vùi Ám Nữ thân thể, hướng Thượng Thiên tề...

Lăng Ảnh trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, tựa hồ lần này công kích, thành công.

Lăng Mặc lại sắc mặt nghiêm túc, không có vẻ vui sướng, bởi vì Âm Nữ, cũng không phải là dễ đối phó như vậy, nàng rất rõ Âm Nữ cường đại bao nhiêu.

Quả nhiên, ngọn lửa nhanh chóng tắt, Âm Nữ vẫn đứng tại chỗ, trên người nàng lóe lên ánh sáng màu đen.

Lăng Ảnh trên mặt mang tràn đầy khiếp sợ, bởi vì này ngọn lửa không phải là hấn khổng chế tắt, mà là có một cỗ lực lượng đem ngọn lửa hút đi, rất rõ ràng, đây là Âm Nữ làm.

"Không đến nơi đến chốn a." Âm Nữ trên mặt tràn đầy khinh thường, nàng cho là Lăng Ảnh lực công kích sẽ có rất mạnh, nhưng Lăng Ảnh biểu hiện nếu so với nàng theo dự đoán kém một chút.

Lăng Ảnh cắn răng, dùng sức nắm chặt quả đấm, quả đấm xương cốt phát ra đùng đùng vang.

"Trả lại cho ngươi." Âm Nữ khẽ quát một tiếng, tay trái giơ lên, nhẹ nhàng vung lên.

Âm Nữ trước người trong nháy mắt xuất hiện một cái vòng xoáy màu đen, từ trong vòng xoáy tâm phun ra một đám lửa, mà một dạng ngọn lửa, chính là Lăng Ảnh mới vừa rồi phát ra ngọn lửa.

Ngọn lửa giống như dài con mắt một dạng xông về Lăng Ảnh.

"Dùng ngọn lửa công kích ta?" Lăng Ảnh mặt đầy tự tin cười, ngọn lửa chính là hấn, hấn chính là ngọn lửa, dùng ngọn lửa công kích hấn, không thể nghi ngờ là uống phí sức lực.

Lăng Ảnh đưa tay ra, chuẩn bị đem bay tới ngọn lửa hấp thu hết.

Nhưng Âm Nữ trên mặt lại lộ ra vẻ tươi cười, nàng đang cười Lăng Ảnh quá tự tin.

Mà Lăng Ảnh, cũng bắt đầu hối hận.

Ngọn lửa cuối cùng mang theo một cái năng lượng màu đen cầu, Lăng Ảnh một mực ở chuyên tâm hấp thu ngọn lửa, căn bản không có lưu ý đến cái này lóe lên ánh sáng năng lượng cầu, mà cái năng lượng này cầu vừa vặn ẩn núp ở trong hỏa diễm, coi như Lăng Ảnh nhìn kỹ cũng không nhất định có thể phát hiện, chớ nói chỉ là hấn căn bản không chú ý.

Lăng Ảnh liền vội vàng hủy bỏ hấp thu, hướng bên trái đánh biến, muốn né tránh năng lượng cầu công kích.

"Ngươi cho rằng ngươi né tránh sao?" Âm Nữ khinh thường vừa nói.

Nói xong, Âm Nữ thân thể lại lơ lửng, nàng trên chân đi lên hai cái lóe lên ánh sáng màu đen năng lượng cầu, từ từ bay tới ba mét lấy trên không trung.

Chẳng qua là lơ lửng mà thôi, nàng vẫn không thể Phi, dù sao nàng cũng không phải là Lãnh Phong.

Lăng Ảnh ngẩng đầu lên, phát hiện mình chung quanh, cũng nổi lơ lửng lớn bằng quả bóng rổ tiểu năng lượng cầu, hơn nữa chính đang từ từ áp sát.

Tựa hồ Tử Vong ngay tại trước mặt, nhưng Lăng Ảnh có thể sẽ không dễ dàng thỏa hiệp.

Lăng Ảnh đứng lên, nhìn Âm Nữ liếc mắt, sau đó quay đầu nói với Lăng Mặc: "Tỷ tỷ, lui về phía sau."

Nói xong, Lăng Ảnh toàn thân đều bắt đầu thiêu đốt hỏa diễm.

Lúc này hấn biến thành một hỏa nhân, ngọn lửa cao nhiệt độ để cho chung quanh nhánh cây đều bắt đầu ố vàng, thậm chí có cũng đi theo thiêu cháy.

"Ừ?" Âm Nữ nhìn Lăng Ảnh biến hóa, nàng rất chờ mong một chiêu này sẽ mạnh bao nhiêu.

Mặc dù hiểu kỳ, nhưng Âm Nữ không có đình chỉ năng lượng cầu tiến tới.

Sáu cái năng lượng cầu, nhanh chóng ép tới gần Lăng Ảnh.

Cảm giác chung quanh năng lượng ba động mang đến cảm giác bị áp bách, Lăng Ảnh hít sâu một hơi, hấn một chiêu này chính là dùng để đối phó những năng lượng này cầu.

Nếu như chạy lời nói hấn dĩ nhiên không chạy lại những năng lượng này cầu truy kích, hấn nghe qua Âm Nữ tin đồn, những năng lượng này cầu nhất định chính là Âm Nữ tượng trưng, đụng phải, hoặc là trực tiếp chết, hoặc là bị phanh thây, hoặc là liền bị hút vào năng lượng cầu trong, bị Âm Nữ hành hạ.

Mà Âm Nữ rất rõ ràng một mực ở chơi đùa, nếu không lấy nàng năng lực, hoàn toàn có thể không cần 30 giây liền giải quyết Lăng Ảnh.

"Cho ta xem nhìn, ngươi năng lực mạnh như thế nào." Âm Nữ lớn tiếng nói, nhưng giọng nói mang về một tia khinh thường.

Vẫn luôn bị Âm Nữ xem thường, Lăng Ảnh trong bụng đã sớm tràn đầy lửa giận.

Ngay sau đó, Lăng Ảnh hét lớn một tiếng, lấy thân thể của hắn là điểm giữa, ngọn lửa nhất thời bộc phát ra, giống như quả bom nổ mạnh một dạng hơi nóng uy lực để cho cho dù lui về phía sau rất xa Lăng Mặc cũng dao động ngã xuống đất.

Ngọn lửa uy lực nhất thời để cho sáu viên năng lượng cầu tiêu tan, mà đánh tan năng lượng cầu sau, ngọn lửa nhanh chóng trên không trung tụ tập lại, tạo thành một chỉ Hỏa Điều.

Lăng Ảnh trong cơ thể không ngừng truyền ra ngọn lửa, Hỏa Điều càng ngày càng lớn.

Âm Nữ tròn tròn con mắt, nàng là lần đầu tiên thấy tự Minh có thể (Kỷ Năng) đo cầu bị đánh tan, cho dù là z trong một số cao thủ, cũng chưa thành công đánh tan qua năng lượng cầu.

Mà Lăng Ảnh chế tạo ra này chỉ Hỏa Điều, tựa hồ mới là hấn mạnh nhất công kích.

Không đợi Âm Nữ tiếp tục xem tiếp, Lăng Ảnh không chế Hỏa Điều, bay về phía không trung Âm Nữ.

Hỏa Điều phần đuôi lôi kéo thật dài ngọn lửa, có loại chiếm đoạt hết thảy khí thế.

Cho dù còn cách rất xa, Âm Nữ cũng có thể cảm giác được ngọn lửa cao nhiệt độ, lần này, nàng không nữa khinh miệt, nàng phải nghiêm túc tiếp lấy một chiêu này.

Âm Nữ hít sâu một hơi, nhìn nhanh chóng đến gần Hỏa Điều, nàng hai tay đưa ra, ngay sau đó, từ trong tay nàng xuất hiện một đạo ánh sáng màu đen, ánh sáng nhanh chóng mở rộng, hơn nữa bộc phát ra kinh người hấp lực!

Lăng Ảnh sắc mặt trong nháy mắt kịch biến, bởi vì hắn có thể rõ ràng cảm giác, hắn không khống chế được chính mình ngọn lửa.

Sau một khắc, Hỏa Điều trên người ngọn lửa bắt đầu nhanh chóng biến mất, không tới hai giây, cả chỉ Hỏa Điều liền bị hút vào Âm Nữ trong tay Hắc Mang trong.

Mà Âm Nữ tựa hồ có hơi không dễ chịu, chống đỡ hai chân năng lượng cầu tiêu tan, nàng từ không trung rơi xuống.

"Ba!"

Âm Nữ điều chỉnh một chút thân thể, an toàn rơi xuống mặt đất.

Nhưng trong tay nàng Hắc Mang không ngừng lóe lên, nàng mặc dù tiếp một chiêu này, nhưng Hỏa Điều uy lực hay là để cho nàng có chút cười không dùng được.

"Xem ra ta coi thường ngươi." Âm Nữ cặp mắt lóe lên ánh sáng màu đen, thật may nàng nghiêm túc đi đón xuống một chiêu này, nếu như mới vừa rồi nàng khinh địch lời nói, phỏng chừng đã sớm bị ngọn lửa nuốt mất.

Nói xong, không cho Lăng Ảnh ** cơ hội, Âm Nữ đưa ra tay trái, lòng bàn tay nhắm ngay Lăng Ảnh.

Lăng Ảnh thờ hào hển, đang chuẩn bị lần kế công kích, lại đột nhiên phát hiện, thân thể của hắn, chính không bị khống chế đi phía trước di động.

Lăng Ảnh ngẩng đầu lên, chỉ thấy Âm Nữ tay trái lòng bàn tay chính lóe lên Hắc Mang.

"Chửi thề một tiếng!" Lăng Ảnh hô to một câu, liền vội vàng thiêu đốt lên cánh tay ngọn lửa.

Nhưng sau một khắc, Lăng Ảnh tâm liền hoàn toàn lạnh đi xuống.

Cánh tay hắn ngọn lửa lóe lên một chút, liền trong nháy mắt tắt.

Lúc này Lăng Ảnh, nổi bông bênh giữa không trung, thân thể nhanh chóng hướng Âm Nữ phương hướng di động, Âm Nữ lòng bàn tay lóe lên ánh sáng màu đen, nàng khéo môi nhếch lên một tia khinh thường nụ cười.

Mặc dù Lăng Ảnh mới vừa rồi công kích để cho nàng thua thiệt, nhưng cũng không có để cho nàng bị tổn thương gì, bây giờ, chính là nàng trả thù thời điểm.

Chương 16: Tới quấy rối

Lăng Ảnh nghĩ (muốn) gãy giữa, nhưng trừ có thể hoạt động tay chân ra, cái gì cũng làm không, dị năng cũng căn bản không dùng được.

Rất nhanh, Lăng Ảnh liền bay tới Âm Nữ trước người.

Âm Nữ cách không nắm Lăng Ảnh cổ, nàng tay tâm lý lóe lên ánh sáng màu đen.

Cho dù Âm Nữ tay không có bóp ở trên cổ, nhưng Lăng Ảnh hay lại là có thể cảm giác được, cổ mình bị một cổ cường đại lực lượng gắt gao bóp, lúc này hần đều nhanh không thể hô hấp.

"Buông hần ra!" Cách đó không xa Lăng Mặc chạy đến Lăng Ảnh bên cạnh, chết nhìn chòng chọc Âm Nữ.

Âm Nữ nhìn Lăng Mặc liếc mắt, khẽ mỉm cười, tay tâm lý Hắc Mang lần nữa lóe lên xuống.

Sau một khắc, Lăng Ảnh bắt đầu gãy giữa.

Hần mất từ từ tím bầm, lúc này hần đang bị gắt gao bóp, không bao lâu nữa, hần sẽ hít thở không thông mà chết.

Nhìn đệ đệ mình sắp bị giết chết, Lăng Mặc lòng như lửa đốt, nhưng nàng cái gì cũng làm không, nàng muốn đi trước, lại phát hiện mình căn bản là không có cách đi phía trước di động, trước mặt giống như có chặn một cái vô hình tường, ngăn trở nàng đường đi.

Nhìn mặt đầy lòng như lửa đốt Lăng Mặc, Âm Nữ cũng không có dừng tay ý tứ.

Nàng con mắt chính là muốn giết chết Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc, giết chết Lăng Ảnh sau, tiếp theo chính là Lăng Mặc.

Lăng Ảnh đã có nhiều chút mắt tròn trắng, Âm Nữ sắp cướp lấy hần sinh mệnh.

Lăng Mặc gấp cũng cặp mắt đỏ bừng, nhưng nàng dị năng, căn bản không có bất kỳ chiến đấu nào lực.

Đột nhiên, ngay tại Lăng Ảnh sắp bị bóp chết thời điểm, một người nam nhân thanh âm, từ không trung truyền tới.

"Không thể không nói, các người biểu diễn rất xuất sắc."

Ngay sau đó, một cái to lớn bóng dáng từ không trung xuất hiện.

Âm Nữ cùng Lăng Mặc theo bản năng ngẩng đầu lên, chỉ thấy một cái cánh dài nam tử, đang nhanh chóng hướng hai người lao xuống đến.

Không đợi Âm Nữ làm ra phản ứng, Lãnh Phong đoạt lấy Lăng Ảnh, mang theo hần bay ra xa mười mét.

"Này, tiểu tử, đừng chết." Lãnh Phong đem Lăng Ảnh để dưới đất, đá hai chân.

Lăng Ảnh che cổ họng mình, không ngừng ho khan.

Mới vừa rồi bị bóp cổ, hần chân thể nghiệm một sẽ cảm giác tử vong.

Từ ba người chống cự bắt đầu, Lãnh Phong vẫn trên không trung nhìn, không nghĩ tới lại không người phát hiện hần tung tích.

Mà Lăng Ảnh thực lực cũng ra ý hần đoán, không nghĩ tới chính là một cái B cấp Dị Năng Giả, lại dùng được đến gần A Cấp năng lực.

Cho nên nhìn Lăng Ảnh sắp bị giết chết thời điểm, Lãnh Phong không nhịn được xuất thủ.

Đây là một cái rất có tiền đồ người, dĩ nhiên không thể cứ như vậy để hần chết, chết lời nói quá đáng tiếc.

Mỗi một Dị Năng Giả cơ hồ đều là độc nhất vô nhị, mà có tiềm lực Dị Năng Giả thì càng ít, Lăng Ảnh thoát nhìn cũng chỉ chừng mười tám tuổi, cũng đã đạt tới B cấp, hơn nữa dị năng lực công kích còn rất mạnh, Lãnh Phong đều có loại muốn đem hần mời chào vào trong đêm tối xung động.

Dù sao Âm Dạ đã rất lâu cũng không có mới mẻ huyết dịch rót vào.

"Em trai!" Lăng Mặc thấy đệ đệ mình được người cứu đi, cao hứng rất nhiều, cũng không quên theo sau kiểm tra Lăng Ảnh tình huống.

Lăng Ảnh cổ họng có một đạo hồng ấn, nhưng sắc mặt đã hòa hoãn lại, ít nhất là chết không.

"Người là ai?" Âm Nữ nhìn cách đó không xa Lãnh Phong, cảm thấy hẳn có chút quen thuộc, nhưng vẫn là mở miệng hỏi.

Lãnh Phong thu hồi hai cánh, nhìn mười mét bên ngoài Âm Nữ, lộ ra một tia nụ cười nhàn nhạt, nói: "Âm Nữ, z thứ tư Phân Đội đội trưởng, A Cấp dị năng, năng lực là hấp thu, ta nghe nói qua người, người chính là thật nổi danh."

Nói xong, Lãnh Phong đi về phía trước hai bước, tiếp tục nói: "Ta biết người muốn làm gì, bắt quá ta nghĩ nói, hai người bọn họ là ta Âm Dạ người, các người z cho ta đi một bên chơi."

Âm Dạ?

Nghe xong Lãnh Phong lời nói, Âm Nữ nhất thời liền lẳng lẳng, sau đó kinh hô: "Người là không trung Sát Thần?"

"Người nói sao?"

Nói xong, Lãnh Phong mở ra hai cánh, bay đến năm mét không trung.

"Ta không muốn cùng người nổi lên va chạm, còn nữa, chúng ta z rất hi nhìn các người Âm Dạ có thể gia nhập chúng ta, đặc biệt là người, không trung Sát Thần." Âm Nữ giọng hoà hoãn lại, kiên nhẫn nói.

"Dừng một chút dừng, những lời này ta đã nghe qua rất nhiều lần, vô dụng." Lãnh Phong cắt đứt Âm Nữ lời nói, không kiên nhẫn đạo: "Ta đối với các người z một chút hứng thú cũng không có, ta chỉ nghĩ (muốn) nói cho người biết, ta là tới làm loạn."

Lãnh Phong không nể mặt mũi, để cho Âm Nữ sắc mặt thoáng cái âm trầm xuống.

"Hai người bọn họ là lúc nào gia nhập các người Âm Dạ?" Âm Nữ trầm giọng hỏi.

"Hỏi rất hay." Lãnh Phong khẽ mỉm cười, nói: "Ngay vừa mới rồi, ta cứu tên kia thời điểm."

Vừa nói, Lãnh Phong chỉ chỉ còn nằm trên đất Lãng Ảnh.

"Người!" Âm Nữ tính khí thoáng cái liền lên đến, Lãnh Phong tỏ rõ là xem thường nàng.

Đều là A Cấp Dị Năng Giả, nhưng Âm Nữ tâm lý lại không có gì đấy, dù sao Âm Dạ thành viên người người đều rất nổi danh, đặc biệt là không trung Sát Thần.

Đã từng có hai tiểu tổ đan dệt liên hiệp đi vây quét Âm Dạ ba gã thành viên, kết quả ngược lại bị tiêu diệt hết, hai cái tổ chức người cộng lại đều có sáu cái A Cấp Dị Năng Giả, cộng thêm mười bảy tên gọi B cấp Dị Năng Giả, lại không đánh lại người ta ba người, mà không trung Sát Thần Lãnh Phong một người liền đơn giết ba cái A Cấp Dị Năng Giả.

"Ta không muốn cùng người nổi lên va chạm, người là chúng ta z ưu tiên mời chào đối tượng." Âm Nữ không chế chính mình tính khí, nói lần nữa.

"Vậy người có thể đi." Lãnh Phong từ tốn nói.

Âm Nữ cắn răng, chung quanh thân thể bộc phát ra mãnh liệt năng lượng ba động, nếu Lãnh Phong không cho mặt mũi như vậy, nàng kia cũng sẽ không nói thêm nữa, cũng lười quản thượng cấp mệnh lệnh.

Lãnh Phong hai cánh nhẹ nhàng lay động, nhìn chuẩn bị phát động công kích Âm Nữ, ánh mắt từ từ biến hóa lạnh giá.

Cái kia mắt phải màu xanh lam lấp lóe trong bóng tối đến ánh sáng, giống như Lam Bảo Thạch.

"Vậy cũng chớ trách ta, là người không thức thời."

Nói xong, Âm Nữ thân thể bộc phát ra mãnh liệt năng lượng ba động, ngay sau đó, ba cái vòng xoáy màu đen xuất hiện ở Lãnh Phong chung quanh, trong nháy mắt hạn chế lại hẳn hành động.

Lãnh Phong chân mày hơi nhíu lại, này Âm Nữ quả nhiên rất mạnh, quả thật không thể nhỏ nhìn.

Mà Lãng Ảnh cũng khôi phục như cũ, khi hẳn thấy không trung Lãnh Phong sau khi, nhất thời lẳng lẳng, người này mới vừa rồi mới cùng mình đánh một trận, bây giờ lại tới giúp mình.

Âm Nữ cũng bay tới không trung, trên không trung cùng Lãnh Phong đối mặt.

Lãnh Phong phiết liếc mắt Âm Nữ dưới chân đi lên năng lượng cầu, nhất thời không nhịn được cười cười, cảm giác ưu việt nhất thời liền lên tới.

Bởi vì chính mình có thể bay.

"Người cho rằng là như vậy thì có thể hạn chế lại ta hành động sao?"

Nói xong, Lãnh Phong hai cánh dùng sức phiến động một cái.

Ngay sau đó, Lãnh Phong liền biến mất ở Âm Nữ trước mắt.

Ba cái vòng xoáy màu đen chẳng qua là ở Lãnh Phong chung quanh, cũng không có tại hán phía trên, chỉ cần hán nguyên nhân, tùy thời đều có thể bay ra ngoài, mà Âm Nữ rất rõ ràng không có cân nhắc đến một điểm này, như vậy mới có thể bị Lãnh Phong chạy trốn.

Âm Nữ khi phản ứng lại sau khi đã trễ, lúc này Lãnh Phong xuất hiện ở sau lưng nàng.

"Vực sâu..." Lãnh Phong trong miệng nhẹ nhàng phun ra hai chữ.

Ngay sau đó, vô số cây lông chim nhanh chóng ở Lãnh Phong trước mặt tập trung.

Âm Nữ xoay người, chỉ thấy Lãnh Phong trước người, xuất hiện một cái đến gần dài một thước trường kiếm, trường kiếm toàn thân màu đen, thân kiếm có cánh dấu ấn.

Thanh kiếm này, tên là vực sâu.

Cả thanh kiếm tản ra khí tức tử vong, kiếm thân chu vi nổi lơ lửng mấy cây màu đen lông chim, màu đen thân kiếm, cộng thêm trên thân kiếm cánh dấu ấn, làm cho người ta một loại vô hình cảm giác bị áp bách.

Lãnh Phong chậm rãi bắt chuỗi kiếm, sau đó lạnh giá ánh mắt, nhìn về phía Âm Nữ.

Âm Nữ mặc dù trong lòng kinh ngạc, nhưng nhiều năm kinh nghiệm tác chiến để cho nàng nhanh chóng phản ứng, tay trái vung lên, một cái vòng xoáy màu đen xuất hiện lần nữa ở Lãnh Phong bên người, hơn nữa bắt đầu sinh ra hấp lực.

Cảm giác bên trái truyền tới hấp lực, Lãnh Phong rên một tiếng, nắm vực sâu tay trái nhẹ nhàng rạch một cái.

Đen nhánh thân kiếm vạch qua vòng xoáy mặt ngoài, sau một khắc, vòng xoáy màu đen trong nháy mắt bẻ tan tành, hấp lực cũng đi theo biến mất.

"Làm sao có thể!" Âm Nữ cả người lảng lảng, nàng là lần đầu tiên gặp phải có người lại có thể đánh bẻ nàng lỗ đen.

Vòng xoáy màu đen, Âm Nữ xưng là lỗ đen.

Mà cũng với lỗ đen không khác nhau gì cả, chỉ cần bị hút vào, cũng đừng nghĩ mới đi ra, trừ phi Âm Nữ cho phép.

Trong hắc động, chính là nàng thiên hạ.

Nhưng bây giờ cũng không phải là ở nàng trong hắc động, đây là đang không trung, không trung, là Lãnh Phong thiên hạ.

Nếu không, hán làm sao sẽ bị xưng là... Không trung Sát Thần!

Lãnh Phong hai cánh dùng sức phiến động một cái, nhất thời, Lãnh Phong cả người giống như như đạn pháo, hướng Âm Nữ phóng tới.

Âm Nữ cắn răng, giang hai tay ra, ở trước người tạo thành một cái vòng xoáy màu đen, vòng xoáy bắt đầu xoay tròn, cường đại hấp lực để cho đang ở cấp tốc chạy nước rút Lãnh Phong có chút không khống chế được thân thể của mình.

Mà không đợi Lãnh Phong làm ra phản ứng, phía sau hán cũng xuất hiện vòng xoáy màu đen.

Phía trước có hấp lực, phía sau cũng có hấp lực, Lãnh Phong nhất thời bị cố định hình ảnh trên không trung, từ đầu đến cuối hai bên hấp lực dường như muốn xé nát thân thể của hán.

"Hừ, cho ngươi nhìn một chút ta lợi hại." Âm Nữ vũ động hai tay, Lãnh Phong chung quanh xuất hiện lần nữa hai cái vòng xoáy.

Đen thui vòng xoáy, hãy cùng lỗ đen như thế kinh khủng.

Lãnh Phong chân mày thật chặt nhíu, tiếp theo thật đúng là thật phiền toái a.

Bốn phương tám hướng đều có vòng xoáy ở sinh ra hấp lực, Lãnh Phong bản thân cường đại khái có thể để cho không nhanh như vậy bị hút vào trong nước xoáy, mặc dù không biết trong nước xoáy là một thế giới như thế nào, nhưng Lãnh Phong có thể bảo đảm chính mình sẽ không lập tức bị giết chết, chỉ bất quá, nếu là thật đi vào, mãi mãi cũng không ra được ai làm.

Âm Nữ không có biện pháp lập tức đem Lãnh Phong hút vào trong nước xoáy, mà Lãnh Phong cũng đang suy nghĩ đến đối sách, thoáng cái, hai người trên không trung giằng co.

Đột nhiên, một cái hỏa cầu, đập về phía không trung Âm Nữ.

Âm Nữ cảm giác sau lưng truyền tới hơi nóng, theo bản năng ở sau lưng bố trí một cái lỗ đen.

Hỏa cầu trong nháy mắt bị lỗ đen hút đi, Âm Nữ một chút xiu tổn thương đều không bị.

Nhưng thừa dịp cái này khe hở, Lãnh Phong hai cánh dùng sức phiến động một cái, chung quanh thân thể hắn nhất thời xuất hiện vô số cây màu đen lông chim, lông chim vòng quanh vòng xoáy không ngừng thoát qua.

Lúc này, lông chim giống như sắc bén đao phiến một dạng ở vòng xoáy bên trên lưu lại một đạo đạo ngân tích.

Bốn cái vòng xoáy không nhìn được lông chim cắt, giống như gương như vậy bể tan tành, Lãnh Phong nhanh chóng bay đến Âm Nữ trước người, giơ lên vực sâu, hướng về phía thân thể nàng chặt xuống.

Âm Nữ kinh hoàng thất thố ở trước người chế tạo ra một cái lỗ đen, sau đó hủy bỏ chống đỡ hai chân năng lượng cầu.

Mất đi năng lượng cầu chống đỡ, Âm Nữ trong nháy mắt từ không trung rơi xuống.

Mà Lãnh Phong vực sâu kiếm, cũng chém vào lỗ đen mặt ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Chiêu mộ người mới

Vực sâu kiếm vạch qua lỗ đen mặt ngoài, lỗ đen mặt ngoài trong nháy mắt xuất hiện một đầu dài dài vết rách, tựa hồ không gian cũng bị xé rách, lỗ đen lần nữa bể tan tành, biến thành giống như thủy tinh như vậy mảnh vụn.

Chém tan lỗ đen sau, Lãnh Phong lại phát hiện, Âm Nữ bóng người lại biến mất.

Nàng hắn là từ không trung rơi xuống, nhưng bây giờ lại không ảnh.

"Cẩn thận, nàng ở phía sau!" Trên mặt đất Lăng Ảnh mắt thấy hết thảy, liền vội vàng la lớn.

Lãnh Phong cảm giác phía sau truyền tới khí tức nguy hiểm, cũng không quay đầu lại, bởi vì quay đầu cũng không kịp.

Âm Nữ lơ lửng sau lưng Lãnh Phong, nàng hai tay chộp vào Lãnh Phong trên cánh, tay tâm lý lóe lên ánh sáng màu đen.

"Hi!"

Bị Âm Nữ bắt cánh, Lãnh Phong nhất thời hít một hơi lạnh khí.

Bởi vì cánh không ngừng truyền tới đau nhức, kích thích hắn đại não.

Hai cánh tựa như cùng Lãnh Phong tay chân như thế, cũng là hắn một phần thân thể, nếu như bị thương, cũng sẽ cảm giác đau đớn.

Âm Nữ mặt không có một tia huyết sắc, khóe miệng cũng treo một tia máu tươi.

Mặc dù nàng hiện tại đang khống chế ở Lãnh Phong, nhưng nhìn ra, nàng căn bản giữ vững không bao lâu, mới vừa rồi Lãnh Phong một kiếm kia, cho dù không có chém tới trên người nàng, nhưng lại để cho nàng được không nhẹ thương.

Âm Nữ năng lực là sử dụng lỗ đen hấp thu, nhưng hấp thu cũng có hạn độ, nếu như vượt qua cái này hạn độ, cũng chỉ có thể dùng thân thể nàng tới chịu đựng.

Mà Lãnh Phong lực công kích mạnh bao nhiêu, tất cả mọi người đều rất rõ, Âm Nữ thi triển ra lỗ đen, toàn bộ đều bị Lãnh Phong thật sự đánh nát.

Lúc này Lãnh Phong bị khống chế ở hai cánh, căn bản là không có cách nhúc nhích, mà trên cánh truyền tới đau đớn để cho hắn nhũu chặt lông mày.

Lãnh Phong đang suy tư đối sách, nhất thời bán hội Âm Nữ là không có biện pháp đánh bại hắn, nhưng luôn là như vậy bị khống chế đến cũng không được.

Ám Nữ sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, mặc dù nàng bây giờ là chiếm thượng phong, nhưng tựa hồ cũng không có chiếm được nhiều đại tiện nghi, giờ phút này nàng, nhìn qua bất cứ lúc nào cũng sẽ từ không trung rơi xuống.

Lãnh Phong hai cánh không ngừng lay động, có lẽ như vậy là đối phó Ám Nữ biện pháp tốt nhất, bởi vì hắn căn bản không biện pháp xoay người.

Đột nhiên, một đạo hỏa diễm, bay về phía không trung Ám Nữ.

Trên mặt đất Lăng Ảnh phát động công kích.

Lăng Ảnh mới vừa rồi bị đánh thật thảm, bây giờ Ám Nữ căn bản không phân thân nổi đi đối phó hắn, lúc này đúng lúc là hắn trả thù cơ hội tốt.

Ám Nữ có thể cảm giác được cấp tốc đến gần hơi nóng, nàng cũng không có biện pháp lần nữa sử dụng lỗ đen đi hấp thu, biện pháp tốt nhất, chính là buông tay ra.

Nhưng ngay tại Ám Nữ muốn buông tay ra thời điểm, lại phát hiện, hai tay phảng phất dính vào Lãnh Phong trên cánh như thế, căn bản là không có cách lỏng ra.

"Ngươi cho là, ngươi có thể đi sao?" Lãnh Phong quay đầu lại, nhìn Ám Nữ, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

Mấy chục cây màu đen lông chim, gắt gao cố định trụ Ám Nữ hai tay.

Ám Nữ đồng tử trong nháy mắt co lại thành nguy hiểm nhất lỗ kim hình, sau một khắc, ngọn lửa đánh trúng thân thể nàng, mà Lãnh Phong cũng lỏng ra đối với nàng giam cầm.

"Àm!"

Theo nhất thanh muộn hưởng, Ám Nữ thân thể từ không trung rơi xuống, nhưng nàng cũng không có được bao lớn thương, quần áo cũng không bị ngọn lửa đốt, chẳng qua là tóc có chút tán loạn, nhìn qua có chút chật vật.

Dù sao nàng năng lực còn mạnh hơn Lăng Ảnh rất nhiều, Lăng Ảnh công kích nhất thời bán hội vẫn không thể đối với nàng tạo thành tổn thương bao lớn.

Ám Nữ trên không trung một cái xoay người, tiếp lấy lỗ đen lực lượng, vững vàng rơi xuống mặt đất.

Nhưng mà, ngay tại nàng hai chân vừa mới tiếp xúc được mặt đất thời điểm, cảm giác nguy hiểm, lần nữa truyền tới.

Ám Nữ liền vội vàng ngẩng đầu lên!

Chỉ thấy Lãnh Phong giống như Thiên Thần hạ phàm một dạng mắt nhìn xuống trên mặt đất nàng, mà Lãnh Phong trong tay, nắm thật chặt trường kiếm 'Vực sâu'.

Ám Nữ cắn môi, nàng biết, nàng căn bản không phải Lãnh Phong đối thủ.

Cho dù là 1 vs 1, nàng cũng chỉ có hoàn toàn thất bại phần.

"Mới vừa rồi là ta khinh thường a." Lãnh Phong chậm rãi hạ xuống, Lam Bảo Thạch như vậy mất phải, trong bóng đêm lóe lên ánh sáng.

"Ta sẽ không giết ngươi, ta biết ngươi đang ở đây z trong địa vị, nếu như ta giết, phỏng chừng sẽ cho chính ta mang đến liên tục không ngừng phiền toái."

Lãnh Phong rơi xuống mặt đất, mắt nhìn Ám Nữ, mỉm cười nói: "Nhưng này không có nghĩa là ta sợ các ngươi z, các ngươi z phong cách làm việc ta rất rõ."

"Mặc dù ta sẽ không giết ngươi, nhưng sẽ cho ngươi một ít giáo huấn, ngươi có thể đi trở về hướng ngươi cao tầng báo cáo, ta bây giờ ngụ ở Vương Giả chi đạo, các ngươi nếu là không thoải mái, tùy thời có thể tới tìm ta báo thù."

Nói xong, Lãnh Phong cặp mắt, thoáng qua một tia hàn mang.

Mà Ám Nữ đồng tử, cũng co lại thành lỗ kim hình, thân thể vốn có thể khống chế đến nàng nhanh chóng sử dụng lỗ đen năng lực.

Nhưng vẫn là trễ một bước.

Nàng lỗ đen vừa mới tại thân thể trước tạo thành, một đạo hàn quang, thoáng qua thân thể nàng.

"Xuy!"

Máu tươi, từ nàng cánh tay phải phun ra.

Ám Nữ cánh tay phải, bị Lãnh Phong một kiếm vết cắt.

Độ sâu chừng một cm vết thương, không ngừng phun máu tươi.

Cùng còn lại vũ khí sắc bén tạo thành vết thương không giống nhau, bị vực sâu cắt ra vết thương, khép lại thời gian sẽ dài hơn, máu tươi càng khó hơn bị ngừng, mà đau đớn, cũng sẽ gấp bội.

Mà Âm Nữ mới vừa chế tạo ra lỗ đen, cũng trong nháy mắt bễ tan tành.

Lãnh Phong bóng người, xuất hiện ở không trung.

Vực sâu kiếm từ từ biến trở về màu đen lông chim, Lãnh Phong nổi bông bênh giữa không trung, mắt nhìn xuống Âm Nữ.

Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc đã nhìn sững sờ, bởi vì Lãnh Phong động tác, bọn họ không một người thấy rõ ràng.

Lãnh Phong cơ hồ là trong nháy mắt hoàn thành xuất kiếm, công kích, phi hành.

Một hệ liệt động tác nhanh như thiểm điện, thậm chí còn nhanh hơn thiểm điện.

Âm Nữ che cánh tay phải vết thương, không ngừng lui về phía sau.

Vết thương truyền tới đau đớn dễ cho nàng gần như sắp muốn mất đi cảm giác, như vậy vết thương, so với súng bắn tia đánh ra vết thương còn nghiêm trọng hơn, đau đớn gấp bội.

"Người có thể đi, ta hiện buổi tối chẳng qua là tối quấy rối, cũng không muốn giết người." Lãnh Phong hạ xuống mặt đất bên trên, thu hồi hai cánh, Tĩnh Tĩnh nhìn Âm Nữ.

Âm Nữ oán hận nhìn Lãnh Phong liếc mắt, xoay người rời đi, nhanh chóng biến mất ở trong bóng tối.

Lãnh Phong nhún nhún vai, lấy z tính khí, bọn họ rất nhanh sẽ biết tới lấy lại danh dự, ở đoàn kết bên trên, z làm tốt nhất.

z cao tăng đều rất bao che, đây là nỗi danh.

"Hai vị, cũng không có chuyện gì đi." Lãnh Phong xoay người, nhìn Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc.

Hai người cũng lắc đầu một cái, sau đó Lăng Mặc tựa hồ nghĩ đến cái gì, mở miệng nói: "Người là không trung Sát Thần?"

"Đường như rất nhiều người đều là gọi ta như vậy." Lãnh Phong nhún nhún vai, cũng không có chối.

"Người mới vừa nói mời chào chúng ta vào Âm Dạ, là thực sự sao?" Lăng Ảnh tiến lên một bước, mặt đầy khăn trương hỏi.

Âm Dạ đại danh, hẳn đã sớm nghe nói qua, thậm chí có nhiều chút sùng bái.

Ở Vương Triều cùng z đấu tranh càng ngày càng lợi hại thời điểm, hai cái tổ chức liền bắt đầu điên cuồng tóm thâu còn lại tiểu hình Dị Năng Giả tổ chức, hoặc là mời chào vô tổ chức Dị Năng Giả.

Âm Dạ cái này chỉ có ba người tiểu tổ đan dệt, nhưng vẫn chậm chạp không có bị tóm thâu, thậm chí Vương Triều phái đi đại biểu còn bị đánh một trận.

Mà Vương Triều cùng z, vẫn luôn không có sử dụng cương quyết thủ đoạn, một điểm này, rất nhiều người đều rất tò mò.

Tựa hồ có cái gì cường đại người, tự cấp Âm Dạ chỗ dựa.

"Ừ, ta mới vừa rồi là nghiêm túc." Lãnh Phong quét nhìn bốn phía một cái, tiếp tục nói: "Nói như thế nào đây, người tuổi tác hẳn theo ta không sai biệt lắm, nhưng còn như vậy tuổi trẻ, cũng đã đạt tới B cấp, hơn nữa đối với (đúng) dị năng thao túng cũng rất tốt, người là một cái rất có tiền đồ tiểu tử, ta nghĩ rằng Băng Lôi Lão Đại, hẳn sẽ rất vui lòng chiêu mộ người."

Vừa nói, Lãnh Phong nhìn về phía đứng ở Lăng Ảnh bên người Lăng Mặc, cười nhạt, nói: "Về phần người, người gọi Lăng Mặc đúng không, người cũng là Dị Năng Giả, cùng ta người nói một chút năng lực."

Lăng Mặc đỡ nâng kính mắt, nói: "Ta chỉ có B cấp, năng lực lời nói, coi như là Hacker đi."

"Hacker?" Lãnh Phong lẳng lẳng, đây cũng là năng lực sao?

Thấy Lãnh Phong bộ dáng, Lăng Mặc dĩ nhiên biết hẳn đang suy nghĩ gì, tiếp tục nói: "Người còn nhớ ấy ư, hai tháng trước, có người đen vào các người Âm Dạ máy tính, đem bọn người tài liệu toàn bộ đều lấy đi, hơn nữa không có để lại một tia dấu vết."

Nghe Lăng Mặc lời nói, Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, tựa hồ thật là có chuyện như thế.

Khi đó, Băng Lôi để cho Trùng Tử phái người đi thăm dò, kết quả liên căn lông đều không tra được.

"Đây chính là người năng lực?" Lãnh Phong mỉa mai lên con mắt, nếu như nàng thật có thể tùy tâm sở dục tiến vào bất kỳ một cái Internet đường giây, hơn nữa không lưu lại dấu vết lời nói, như vậy năng lực, có thể không phải bình thường ngạo mạn.

Nếu quả thật mời chào vào Âm Dạ, như vậy nàng đem sẽ trở thành một đỉnh cấp Tinh Báo Nhân Viên, năng lực, ở Dĩ Năng Giả thế giới căn bản chưa từng xuất hiện.

Không trách z sẽ sốt sáng như vậy, hoặc là chiêu mộ, hoặc là giết chết.

Bởi vì nàng tồn tại, sẽ ảnh hưởng đến trên thế giới mỗi một tổ chức, nàng tùy thời có thể tra ra được thật sự có tình báo.

Bất kỳ Internet Fire Wall, ở trước mặt nàng, nhất định chính là yếu cặn bã a.

"Có thể nói như thế, chẳng qua là ta cấp bậc còn quá thấp, có chút mạnh mẽ quá đáng Fire Wall, ta là không cách nào phá giải." Lăng Mặc có chút lúng túng nói.

"Chúng ta Âm Dạ máy tính là trải qua Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty Lập Trình Viên mã hóa, người lại có thể phá giải, đây cũng không phải là một loại ngạo mạn."

Lãnh Phong vừa nói, vừa đi đến trước mặt hai người, nói: "Chúng ta Âm Dạ quả thật yêu cầu một ít mới mẻ huyết dịch rót vào, nếu như các người nguyện ý lời nói, chúng ta Âm Dạ hi nhìn các người hai có thể gia nhập, chúng ta có thể cho các người cung cấp bảo vệ, để cho Vương Triều cùng z không dám động tới người môn."

"Đúng, không sợ nói cho các người biết, chúng ta Âm Dạ đứng sau lưng là Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty."

Nói xong, Lãnh Phong khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, chờ đợi hai người bọn họ câu trả lời.

"Dĩ nhiên nguyện ý, cầu cũng không được a."

Lãnh Phong tiếng nói vừa dứt, Lăng Ảnh liền mặt đầy hưng phấn vừa nói.

Mà Lăng Mặc trên mặt lại đeo đầy khiếp sợ, Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty, đây chính là thế giới tên gọi nhiên liệu nghiên cứu công ty.

Ngoài mặt là có thể nghiên cứu, trên thực tế là đặc biệt là Dĩ Năng Giả cung cấp trang bị, mà dạng công ty, toàn thế giới cũng chỉ có một nhà, Vương Triều cùng z cũng là bọn hắn khách hàng.

Hai cái này tổ chức hàng năm sẽ hoa trên mười tỉ, đi mua thủ hạ Dĩ Năng Giả sử dụng trang bị.

Không trách Âm Dạ sẽ ở hai cái tổ chức mời chào xuống ngất đứng không ngã, nguyên lai là có Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty chỗ dựa.

Nếu quả thật có thể gia nhập, vậy thật là không cần sợ Vương Triều cùng z.

"Nếu như có thể mà nói, ta nguyện ý gia nhập." Lăng Mặc cũng nói theo.

Lãnh Phong gật đầu một cái, mặt mỉm cười nói: "Hoan nghênh các người."

Bạn đang đọc truyện *Âm Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Tế bào tu bổ dịch

Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc cũng thờ phào, tâm lý tràn đầy kích động.

Có thể gia nhập Âm Dạ, là bọn hắn vô luận như thế nào cũng không tưởng được, dù sao Lăng Mặc mặc dù bắt được Âm Dạ thành viên tài liệu, nhưng không có bọn họ phương thức liên lạc, cũng căn bản không tìm được bọn họ tung tích.

Gia nhập Âm Dạ vẫn là bọn họ mục tiêu, hai chị em đều không thích Vương Triều cùng z, bởi vì đi vào, căn bản cũng không có tự do thân thể.

Bọn họ vạn vạn không nghĩ tới là, cơ hội lại sẽ đến trước mặt bọn họ, hơn nữa còn là không trung Sát Thần tự mình mời, đây là bọn hắn nằm mơ cũng

không nghĩ tới.

Bây giờ, hai người bọn họ lý tưởng thực hiện, thành công gia nhập Âm Dạ, cũng không cần lại vì cuộc sống mà phiền não, cũng không cần tái sợ hãi Vương Triều cùng z âm mưu.

Cho dù Âm Dạ cộng lại chỉ có bọn họ năm người, chân chính cường đại cũng chỉ có ba cái, nhưng có Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty chỗ dựa, bọn họ căn bản không cần phải đi sợ cái gì.

Tin đồn, Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty tổng tài, là một cái s cấp Dị Năng Giả.

S cấp Dị Năng Giả là như thế nào một người tồn tại, cơ bản mỗi một Dị Năng Giả cũng rất rõ.

"Được, hai người các ngươi trước theo ta trở về Âm Dạ Phân Bộ đi, Lăng Ảnh ngươi mới vừa bị thương, trong phân bộ có dược phẩm, trước giúp ngươi chữa thương đi."

Nói xong, Lãnh Phong ở phía trước dẫn đường.

Hai tỷ đệ khẽ gật đầu, với sau lưng Lãnh Phong.

Nhưng ba người lần nữa trở lại Vương Giả chi đạo thời điểm, Lăng Ảnh bước chân dừng dừng một cái, sắc mặt có chút lúng túng.

Hắn trước đây không lâu mới ở chỗ này phát động công kích, còn bị Lãnh Phong cho đánh một trận.

Không nghĩ tới là hắn bây giờ lại thành Âm Dạ thành viên.

Lăng Mặc đã sớm nghe Lăng Ảnh nói mới vừa rồi chuyện, cũng không khỏi không than thở vận mệnh kỳ diệu, mới vừa rồi còn đánh người chết ta sống, nhưng bây giờ trở thành đồng bạn.

Nhận ra được Lăng Ảnh dừng lại, Lãnh Phong dĩ nhiên biết người này đang suy nghĩ gì.

"Hắc hắc, nơi này cũng không phải là cái gì phổ thông địa phương, tiểu tử ngươi sau này mười triệu không nên ở chỗ này dùng người hỏa, dù sao ban đầu những thứ kia lão gia hỏa khả năng không có chết ánh sáng, trời mới biết có thể hay không đột nhiên nhảy ra một hai."

Lãnh Phong vừa đi, một bên quay đầu lại nói.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Lăng Ảnh nhất thời hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Lãnh Phong trong lời nói nói lão gia hỏa là ai, Lăng Ảnh rất rõ.

Đã từng ở nơi này s cấp Dị Năng Giả!

Về phần Lãnh Phong vì sao lại ở tại nơi này, Âm Dạ Phân Bộ tại sao có thể ở Vương Giả chi đạo trong, Lăng Ảnh mặc dù rất muốn biết, nhưng cũng không có mở miệng hỏi.

Dù sao đây cũng là Âm Dạ cường đại.

Hoa Hạ chính phủ đến bây giờ đều không đối với nơi này tiến hành sửa đổi, rất rõ ràng cũng là bởi vì Vương Giả chi đạo sức ảnh hưởng, mà Vương Giả chi đạo hoang phế sau, cũng không có Dị Năng Giả dám tới nơi này, nhưng Âm Dạ bây giờ lại ở chỗ này mở Phân Bộ, điều này khiến người ta bách tu bất đắc kỳ giải.

Nhưng bất kể như thế nào, Âm Dạ có thực lực cường đại là chuyện tốt.

Ba người trở lại trong quán rượu, Lãnh Phong mở ra quầy rượu ánh đèn, hơn nữa thiết lập thành so với lượng bạch ánh sáng.

Vốn là tối tăm quầy rượu thoáng cái đèn đuốc sáng choang.

Lãnh Phong cũng mở ra trong quán rượu lò sưởi, hướng về phía hai người nói: "Hai người các ngươi nghỉ (muốn) uống gì thì tùy cảm, ta đi lấy thuốc rượu."

Nói xong, Lãnh Phong đi lên lầu hai.

Lăng Ảnh đánh giá bốn phía, quầy rượu này làm cho người ta một loại không nói ra cảm giác, tựa hồ có hơi cô độc.

Cùng bên ngoài giá rét nhiệt độ bất đồng, trong quán rượu mở ra lò sưởi, ít nhất hai người cũng không cần ai đồng.

Không bao lâu, Lãnh Phong sẽ cầm cái hòm thuốc nhỏ đi xuống, thấy hai người còn chỉ ngậy ngốc đứng ở quầy rượu trong phòng khách, nhất thời cười nói: "Các ngươi không cần câu nệ, làm tự Minh nhà (Kỷ Gia) trong liên có thể, chớ quên các ngươi bây giờ là Âm Dạ người, nếu để cho Băng Lô Lão Đại xem lại các ngươi hai còn như vậy khách khí, phỏng chừng sẽ nổi dóa."

Nói xong, Lãnh Phong đem cái hòm thuốc đặt ở quầy rượu trên quầy ba, nhanh chóng mở ra cái hòm thuốc nắp, từ bên trong cầm một bình thủy tinh đi ra.

Bình thủy tinh lớn nhỏ cùng Dịch kéo lon tương đối, trong bình thủy tinh chứa chất lỏng màu xanh lam, nhìn qua có chút thần bí.

Lăng Mặc cùng Lăng Ảnh thấy trong bình thủy tinh chất lỏng sau, nhất thời kinh hô thành tiếng.

"Tê bào tu bổ dịch! !!"

"Hay lại là như vậy một bình lớn!"

Hai tỷ đệ trên mặt đều tràn đầy khiếp sợ.

Tê bào tu bổ dịch, cũng là Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty sản phẩm, nhìn qua như vậy một chai, quả thật rất nhiều Dịch Năng Giả tha thiết ước mơ đồ vật.

Rất nhiều tổ chức cũng muốn mua tê bào tu bổ dịch, nhưng có tiền cũng không nhất định mua được.

Bởi vì sản lượng rất thấp rất thấp.

Cứ như vậy một chai, Vương Triều cùng z sẽ nguyện ý ra hơn trăm triệu USD đi mua.

Về phần tại sao sẽ như vậy đắt, là vì tê bào tu bổ dịch công hiệu.

Súng trường đánh ra vết thương, dùng tê bào tu bổ dịch, chỉ cần một giọt, không cần nửa phút, vết thương liền sẽ tự động khép lại, tê bào phẳng phát trọng sinh như thế.

Đây chính là tê bào tu bổ dịch công hiệu, đây cũng là vì sao lại đắt như vậy nguyên nhân.

Chỉ cần nguoi không phải là toàn thân đều bị nổ không, còn lại cũng có thể đem nguoi chữa khỏi.

Nhưng càng nghiêm trọng hơn thương, yêu cầu tê bào tu bổ dịch thì càng nhiều.

Chẳng qua là tê bào tu bổ dịch sản lượng rất thấp, mỗi lần bán ra chỉ bán ra hai ba rương, một rương lời nói có chừng mười chai nhỏ, một rương là một tỷ USD.

Mà Lãnh Phong cầm trong tay, là một bình lớn, ước chừng một bình lớn, trên đỉnh mười bình chai nhỏ tê bào tu bổ dịch.

"Quả nhiên là không từng va chạm xã hội a." Lãnh Phong nhìn hai người khiếp sợ đáng vẽ, cười lắc đầu nói.

Hai người phẳng phát không nghe được Lãnh Phong lời nói một dạng chết nhìn chòng chọc trong tay hấn tê bào tu bổ dịch.

"Thật tốt, ổn định."

Nói xong, Lãnh Phong xuất ra một cái ly nhỏ, vắn ra tê bào tu bổ dịch nắp bình, từ bên trong đảo mấy giọt đi ra, sau đó nói với Lăng Ảnh: "Tiểu tử, mau tới đây uống."

Lăng Ảnh lại như cũ chỉ ngây ngốc đứng tại chỗ, mặt đầy khẩn trương nhìn Lãnh Phong, nói: "Đây là tê bào tu bổ dịch a!"

"Đúng vậy, sao?" Lãnh Phong đem chai thả lại đến trong hòm thuốc, nhìn Lăng Ảnh liếc mắt, nói.

Lăng Ảnh từng bước từng bước đi tới trước quầy ba, sau đó nhìn trước mắt ly, hai tay có chút phát run.

Rất nhiều người cũng tha thiết ước mơ đồ vật, bây giờ hấn khinh địch như vậy có được.

"Muội nguoi, không phải tê bào tu bổ dịch sao, cho nguoi uống thì uống, đừng lãng phí, vật này đắt rất." Nhìn Lăng Ảnh bộ dáng, Lãnh Phong không nhìn được cười mắng.

Hai người bọn họ khiếp sợ cũng rất bình thường, dù sao có tiền cũng không nhất định có thể mua được đồ vật, bây giờ đột nhiên ra bọn hấn bây giờ trước mặt, khó tránh khỏi có chút khó khăn tiếp nhận.

Lãnh Phong ban đầu cũng là kinh ngạc một hồi, dù sao Trùng Tử nhưng là đưa Ám Dạ ngay ngắn một cái rương, hơn nữa còn là rương lớn.

Cho tới bây giờ, Ám Dạ người cũng liền chưa dùng tới nửa chai, bởi vì bọn họ ra nhiệm vụ bị thương tỷ số rất thấp.

Về phần biết dùng đến, hoàn toàn là bởi vì Băng Lô đi bộ không mang theo mắt, va va chạm chạm rất nhiều.

Nghe được Lãnh Phong cười mắng, Lăng Ảnh hít sâu một hơi, rót cuộc cầm ly lên, ngửa đầu uống sạch bên trong tê bào tu bổ dịch.

Lăng Ảnh uống một giọt đều không thừa xuống, vẫn không quên dùng đầu lưỡi đem ly cho liếm một lần.

Lãnh Phong ở một bên nhìn thẳng lắc đầu, đứa bé này cũng là đủ.

Uống xong té bào tu bỏ dịch sau, Lăng Ảnh nhất thời cảm giác trong cơ thể mình bắt đầu nóng lên, mới vừa rồi đau đớn cũng nhanh chóng biến mất.

Nhìn Lăng Ảnh đỏ thắm mặt, Lãnh Phong cười cười, nói: "Công hiệu còn có thể đi, đây chính là gia cường phiên bản, muốn mua cũng không thể mua được."

Nói xong, Lãnh Phong đảo ba chén sữa bò nóng, sau đó hướng về phía Lăng Mặc nói: "Tới ngồi xuống đi, uống ly sữa bò ấm áp và ấm áp."

Lăng Mặc cười gật đầu một cái, ngồi vào trước quầy ba.

"Bây giờ hai người các người cũng là Ám Dạ thành viên, ta cho Băng Lôi Lão Đại gọi điện thoại, nói cho hắn biết các người gia nhập chuyện." Lãnh Phong một hơi thờ uống sạch trong ly sữa bò, sau đó lấy ra điện thoại di động, bấm Băng Lôi điện thoại.

Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc hai mắt nhìn nhau một cái, tâm lý có chút đánh trống.

Bọn họ có chút bận tâm Băng Lôi sẽ không cho phép, bắt quá tiềm thức nói cho bọn họ biết, những thứ này lo lắng đều là dư thừa.

Điện thoại vang rất lâu mới kết nối, Lãnh Phong mới vừa muốn nói chuyện, liền bị Băng Lôi cắt đứt.

"Lãnh Phong mọi người, gọi điện thoại cũng không nhìn một chút tình huống, không biết Lão Tử ở đem mọi người ấy ư, ta mới vừa rồi mới vừa thấy một người đẹp, đang chuẩn bị bắt chuyện, chuẩn bị xong lời kịch cũng còn chưa nói, mọi người nha liền gọi điện thoại đến, ngạo tào."

Băng Lôi một hồi đỏ ập xuống máng chửi, nhất thời đem Lãnh Phong cho máng mòng.

Mà Lãnh Phong điện thoại di động kèn chất lượng rất tốt, thanh âm cũng truyền tới Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc trong tai, hai người nhất thời thiếu chút nữa cười ra tiếng.

"Có lời nói mau, đặc biệt sao, cô em đi, nghỉ (muốn) bắt chuyện cũng không vai diễn."

Nghe Băng Lôi lời nói, Lãnh Phong cái đó cười a, đã biết điện thoại đánh, còn thật là đúng lúc.

"Ho khan một cái." Lãnh Phong ho khan hai tiếng, nói: "Ta là nghỉ (muốn) nói cho mọi người biết, ta chiêu mộ hai cái người mới."

"Người mới?" Băng Lôi hỏa khí trong nháy mắt biến mất, cướp lấy là nghiêm nghị, "Là nam hay nữ, năng lực thế nào."

"Một nam một nữ, hai tỷ đệ, nam kêu Lăng Ảnh, tuổi tác và ta không sai biệt lắm, năng lực là ngọn lửa, cấp bậc là b."

"Nữ kêu Lăng Mặc, Lăng Ảnh tỷ tỷ, năng lực là Hacker, ừ, tính chất bên trên cùng Hacker không sai biệt lắm."

Lãnh Phong dừng dừng một cái, tiếp tục nói: "Băng Lôi Lão Đại mọi người còn nhớ mấy tháng trước có người đen vào chúng ta máy tính sao, Trùng Tử công ty người cũng tra không ra là ai liên quan (khô)."

"Chẳng lẽ là cái đó Lăng Mặc làm?" Băng Lôi hỏi.

"Ừ, chính là nàng liên quan (khô), tới Vu Na cái Lăng Ảnh, hắn mặc dù mới B cấp, nhưng đối với dị năng thao túng không phải bình thường được, ta nhớ mọi người ban đầu B cấp thời điểm cũng làm không được hắn như vậy, mọi người là Lôi Điện, hắn là ngọn lửa, tính chất Thượng Sĩ không nhiều, ta cảm thấy cho bọn họ hai đều rất có tiền đồ."

"Mới vừa rồi z muốn giết xuống bọn họ, ta xuất thủ đem bọn họ cấp cứu, thuận tay liền chiêu mộ, dù sao chúng ta Ám Dạ, cũng rất lâu cũng không có mới mẻ huyết dịch gia nhập, phát triển một chút cũng tốt, Băng Lôi Lão Đại mọi người thấy thế nào."

Lãnh Phong không nói gì thêm, chờ đợi Băng Lôi trả lời.

Băng Lôi lâm vào trầm tư, nửa phút sau mới lên tiếng: "Ta tin tưởng mọi người nhãn quang, những chuyện này mọi người quyết định là được, bắt quá mọi người mới vừa rồi là xuất thủ đuổi chạy z người là chứ ?"

"Dạ, cái đó Ám Nữ mọi người hắn biết chứ, ta mới vừa mới đem nàng cho đánh một trận, nhưng không giết chết." Lãnh Phong trả lời.

"Vậy mọi người chuẩn bị thế nào làm, phải biết z người đều rất bao che." Băng Lôi có chút bận tâm nói.

Lãnh Phong cười cười, trong nụ cười mang theo một tia dễ dàng cùng khinh thường, "Ta sợ bọn họ cái trứng, chứ quên ta là không trung Sát Thần."

"Ha ha, ngược lại mọi người đừng bị người cho đánh." Nói xong, Băng Lôi trầm ngâm một chút, tiếp tục nói: "Để cho kia hai cái người mới hai ngày nữa tới một chuyến nước Mỹ, ta muốn đích thân thử một chút bọn họ năng lực."

"Được, ta để cho bọn họ ngày mai sẽ đi nước Mỹ." Lãnh Phong nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Nói chuyện

Cùng Băng Lô nói chuyện điện thoại xong sau, Lãnh Phong xoay người, đối với (đứng) hai người nói: "Các người ngày mai sẽ lên đường đi nước Mỹ đi, Băng Lô Lão Đại muốn đích thân thấy các người."

Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc hai mắt nhìn nhau một cái, này là chuyện tốt hay chuyện xấu?

Lãnh Phong nhìn ra hai người lo âu, liền vội vàng nói: "Băng Lô Lão Đại đã đồng ý hai người các người gia nhập, chẳng qua là hắn muốn hôn tự biết một chút về hai người các người năng lực thế nào, chỉ như vậy mà thôi."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, hai người đều không hèn mà cùng thở phào.

Lãnh Phong ngồi vào trước người hai người, hãy chờ xem trên đài sữa bò cũng không động tới, cười cười, nói: "Các người không cần khẩn trương, Băng Lô Lão Đại chính là một trâu chọc so với, huống chi, chúng ta Ám Dạ là hắn bồi dưỡng một chút người mới, hai người các người đều rất ưu tú, không cần phải lo lắng còn lại, chờ quên, hai người các người bây giờ đã là Ám Dạ một thành viên."

Hai người dùng sức gật đầu một cái, tâm lý không có bất kỳ bất an.

"Các người ngày mai sẽ lên đường đi nước Mỹ đi, Ám Dạ trụ sở chính ở New York." Lãnh Phong đem trang bị sữa bò ly đẩy tới trước mặt hai người, tiếp tục nói: "Vậy các người hai tôi nay ở đâu, nơi này còn có hai gian phòng trống, chần nệm tất cả đều là mới."

"Chúng ta đây tới nay liền ở đây đi, nếu chúng ta là Ám Dạ thành viên, nên ở lại trong phân bộ." Lăng Mặc mở miệng nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, cười nói: "Chúng ta Ám Dạ không có gì quy củ, sau này không cần câu nệ, nhưng nếu như là tập thể nhiệm vụ lời nói, dù là người đang ở đây sao Hỏa cũng phải trở lại cho ta."

"Đây là phải a, đây là nên làm." Lăng Ảnh liền vội vàng vỗ ngực nói.

Lăng Mặc nhẹ khẽ cười, cầm lên trên quầy ba sữa bò uống.

"Lại nói Lăng Ảnh, người mới vừa rồi làm gì tập kích Mạch Chấn, ta mới vừa rồi tra hắn tài liệu, người này là h thành phố trâu bò nhất người a." Lãnh Phong nhìn Lăng Ảnh, hỏi.

Lãnh Phong đặt câu hỏi để cho Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc nhất thời lúng túng một chút, đặc biệt là Lăng Ảnh, thoáng cái ấp úng, cái gì cũng không nói ra được.

"Nói nghe một chút chứ, ta sẽ không đánh người, yên tâm." Lãnh Phong liền vội vàng cười nói.

Lăng Mặc ho khan hai tiếng, nói: "Chúng ta là tiếp tục một cái ủy thác, đối phương ra một triệu tiền hoa hạ, yêu cầu chúng ta giết chết Mạch Chấn, ngã đệ cũng là lần đầu tiên ra nhiệm vụ, không nghĩ tới liền gặp phải người."

Nghe xong Lăng Mặc lời nói, Lãnh Phong nhìn Lăng Ảnh liếc mắt, nhất thời không nhịn được cười ra tiếng, sau đó có chút nghiêm túc nói: "Không việc gì, ta không so đo, bất quá ta phải nhắc nhở người một chút môn, chúng ta Ám Dạ tiếp nhận ủy thác, tiền ủy thác dùng không thể thấp hơn năm triệu USD, nhớ, là USD, không phải là tiền hoa hạ."

Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc trên mặt không có bao nhiêu kinh ngạc, dù sao bọn họ cũng đều biết Ám Dạ tiền ủy thác dùng cũng rất cao, bởi vì bọn họ ra nhiệm vụ, cho tới bây giờ đều không thất bại qua, hoàn thành tỷ số 100%.

"Sau này các người cũng có thể tự bản thân tiếp nhận ủy thác, nhưng chúng ta có mấy điểm yêu cầu, thứ nhất, tiền ủy thác không thể thấp hơn năm triệu USD, thứ hai, đối phương quá ác tâm không nhận, thứ ba, nội dung nhiệm vụ, không thể là làm chuyện xấu, về phần có phải hay không chuyện xấu, là do chúng ta tự Minh tới (Kỷ Lai) định nghĩa, tỷ như để cho chúng ta đi tru diệt vô tội sinh mệnh, một điểm này chúng ta khẳng định không làm"

"Còn nữa, chúng ta Âm Dạ không có kia cái gì đó đặc thù ký hiệu, tỷ như xăm cái gì, cũng không có."

"Tỷ như Vương Triều, bọn họ mỗi một thành viên cũng sẽ ở trên người xăm bên trên một cái vương miện ký hiệu, mà z, liền rất dứt khoát văn cái z."

"Chúng ta Âm Dạ ít người, cho nên rất dứt khoát không cần những thứ này."

Nói xong, Lãnh Phong cho mình rót ly sữa bò.

Dù sao Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc là người mới, là hần nhiều theo chân bọn họ giới thiệu một chút.

Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc không điểm dứt đầu, đều rất lắng nghe.

"Được, không có chuyện gì liền sớm nghỉ ngơi một chút, ta cho các người đặt tốt vé phi cơ." Lãnh Phong để ly xuống, cười nói.

"Ta đây đi trước ngủ." Lăng Mặc quả thật rất mệt mỏi, dù sao nàng là cô gái, mà nàng năng lực cũng không phải chiến đấu loại, cộng thêm bây giờ đã rất khuya, nàng là nên đi nghỉ ngơi.

Lãnh Phong gật đầu một cái, nói: "Có hai cái đóng kín cửa căn phòng, người chọn lựa một cái."

"Được." Lăng Mặc gật đầu một cái, đi lên lầu hai.

"Lãnh Phong đại ca, ta hỏi người chuyện này."

Lăng Mặc đi lên lầu hai sau, Lăng Ảnh mới mở miệng hỏi.

"Chuyện gì?"

Lăng Ảnh chần chờ một chút, rốt cuộc mở miệng nói: "Người kiếm là thế nào lấy ra."

Một cái Dịch Năng Giả đi hỏi ngoài ra một cái Dịch Năng Giả năng lực, đây là một loại rất không có lễ phép hành vi.

Dịch Năng Giả một loại không chủ động tiết lộ tự mình có thể (Kỹ Năng) lực, trừ phi có thể tin tưởng đối phương, nhưng tự mình có thể (Kỹ Năng) lực thế nào sử dụng, giống như là sẽ không nói.

Nếu không Lăng Ảnh cũng sẽ không như thế chần chờ, dù sao hỏi như vậy không tốt lắm.

Nhìn Lăng Ảnh bộ dáng, Lãnh Phong cười cười, xuất ra hai lon bia, ném cho Lăng Ảnh một lon.

Kéo ra móc kéo sau, Lãnh Phong uống một hớp bia, cười nói: "Người đã là chúng ta đồng bạn, kia mọi người chính là huynh đệ, giữa huynh đệ không có gì hay câu nệ, người trực tiếp hỏi không có gì, ta cũng sẽ không đánh người."

"Ta thanh kiếm kia làm sao làm đi ra, hắc hắc, chúng ta năng lực không giống nhau, ta cũng rất khó nói cho người biết cụ thể thế nào làm."

"Đại khái chính là, người phải trong đầu tạo thành này món vũ khí hình dáng, sau đó thử dùng tự mình có thể (Kỹ Năng) lực đi tạo thành cái này trụ hình."

"Rất khó, lấy người bây giờ năng lực là không làm được. Hắc hắc, ta lúc đầu chính là làm ra thanh kiếm này, mới bước vào A Cấp."

"Có thể sử dụng tự mình có thể (Kỹ Năng) lực đi chế tạo ra một thanh vũ khí, đây đã là A Cấp tầng thứ, bởi vì này đối với (đúng) dịch năng thao túng yêu cầu rất cao rất cao."

"D cấp vào C cấp là biết, C cấp vào B cấp là quen thuộc, B cấp vào A Cấp chính là thao túng, về phần s cấp, ta nghĩ, chắc là dựa vào chi tiết."

"Có câu nói, chi tiết quyết định thành bại, mặc dù ta không tiếp xúc được s cấp tầng thứ, nhưng là biết rất nhiều."

"Được, nên nói ta đã nói xong, tắt một cái ngủ đi, người nếu là muốn học càng nhiều, đi nước Mỹ liền cẩn thận thỉnh giáo Băng Lôi Lão Đại, hần mới thật sự là đại thần."

Nói xong, Lãnh Phong một hơi thờ đem bia uống xong, sau đó đi lên lầu hai, lưu lại một mặt suy nghĩ Lăng Ảnh.

Lãnh Phong nói chuyện đối với hần trợ giúp rất lớn, cái này cũng đào tạo (tạo nên) một tên s cấp Dịch Năng Giả sinh ra, dĩ nhiên, đây cũng là nói sau.

Ở h thành phố, tồn tại một cái nhà cung đình như vậy trang viên, mà cơ bản mỗi một h thị dân đều biết, đây là thuộc về Mạch Chấn trang viên.

Trang viên cửa vào đại môn có thể ngăn cản xe tăng đánh vào, trong trang viên khắp nơi đều là trạm gác ngầm, coi như một cái quân đội đến, cũng đừng nghĩ tùy tiện công chiếm nơi này.

Bởi vì nơi này, là h thành phố thế giới ngầm bá chủ, Mạch Chấn nhà.

Trang viên trung tâm nhất trong biệt thự, Mạch Chấn ngồi ở đại sảnh trên ghế sa lon, Hoa Dững đứng ở hần bên người.

Mạch Chấn ngậm điều xi gà, cầm trong tay một phần cũ kỹ văn kiện.

Nhìn sau một hồi, Mạch Chấn đem văn kiện vút xuống trước người trên mặt bàn, sau đó đem dựa lưng vào ở trên ghế sa lon, trầm ngâm một hồi, nói: "Hoa Dững, đối với tôi nay chuyện, người thấy thế nào."

Hoa Dững trên tay phải còn đeo băng, vết thương đau đớn không ngừng kích thích hần đại não.

Nghe được Mạch Chấn đặt câu hỏi, Hoa Dững liền vội vàng cúi xuống thân, nói: "Ta không thể tin được phát sinh hết thấy, nhưng thực tế cho ta một cái bạt tai mạnh."

"Ha ha ha ha ha ha ha ha." Mạch Chấn cười lớn, nhưng hần trong nụ cười tràn đầy rất nhiều khổ sở, tựa hồ cất giấu chuyện gì.

Hoa Dững chú ý tới Mạch Chấn sắc mặt, nhưng không dám mở miệng nói chuyện.

"Rất nhiều chuyện, không phải là nhìn bề ngoài đơn giản như vậy." Mạch Chấn tắt xi gà, hít thật sâu một cái, tiếp tục nói: "Cha ta, chính là bị giống như tôi nay người như vậy giết chết, Cha ta trước khi chết phi thường sùng bái loại này nắm giữ Siêu Năng Lực người, nhưng không nghĩ tới lại chết ở trong tay bọn họ."

"Ta vẫn luôn không dám nghĩ tới lúc trước chuyện, nhưng tôi nay gặp phải, lại để cho ta lần nữa nhớ tới."

"Cha ta đã từng cùng ta nói rồi, trên đời này, có rất nhiều nắm giữ Siêu Năng Lực nhân loại, nhưng bọn hần bị kỳ thị, bị không công bình đối đãi, không thể không lựa chọn ẩn nấp."

"Theo thời gian trôi qua, bọn họ thành cường đại, bắt đầu đoàn kết lại, tạo thành từng cái tổ chức."

"Cha ta đã từng cũng thuê qua nắm giữ Siêu Năng Lực nhân loại, bọn họ tự xưng là Dị Năng Giả, có thể lên trời xuống đất, cơ hồ không gì không thể."

"Này phần văn kiện ghi lại đối với bọn họ miêu tả, người có hứng thú liền cầm xem một chút, ngược lại ta giữ lại cũng không có tác dụng gì."

Nói xong, Mạch Chấn đem trên mặt bàn cũ kỹ văn kiện đẩy tới Hoa Dững trước mặt.

Hoa Dững cầm lên văn kiện, bắt đầu từ từ lật xem.

Mạch Chấn xoa xoa thái dương **, cho dù đã từng tháo qua, nhưng thân là một người bình thường hần, chính mắt thấy được sau, vẫn còn có chút khó mà tiếp nhận.

Dù sao đây cũng không phải là ở xem phim.

Mạch Chấn lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, phát hiện trong hòm thư có một phong email.

Thấy trong hòm thư có email, Mạch Chấn nhất thời lẳng lẳng, chính mình hòm thư có thể không có bao nhiêu người biết, hôm nay lại sẽ có người gửi email đến, hơn nữa email phát cái người là ẩn danh.

Chần chờ một hồi, Mạch Chấn rốt cuộc mở ra phong điện thư này.

Biệt thự lầu hai trong một phòng, Mạch Nhiên ngồi ở mép giường, cầm trong tay Lãnh Phong đưa cho nàng lông chim, con người không ngừng lớn vồn, tựa hồ đang suy nghĩ gì.

"Thật tốt soái!" Mạch Nhiên nghĩ lại tới Lãnh Phong tới nay giống như Thiên Thần hạ phạm một loại bộ dáng, nhất thời bắt đầu phạm si mê.

Mạch Nhiên cầm lấy một đài Laptop, mở ra Website, ở vớng hiệt thượng lục soát: Dị Năng Giả.

Rất nhanh, Website trong liền bắn ra gần dặm nhiều cái tin tức, Mạch Nhiên một cái một cái mở ra kiểm tra.

Đột nhiên, cửa sổ Khẩu Bắc tránh qua một cái bóng đen.

"Ủ?"

Đang ở xem Website Mạch Nhiên ngay cả vội vàng xoay người đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, nhưng không phát hiện gì hết.

"Có cái gì không đúng a." Mạch Nhiên đem máy tính bỏ qua một bên, đi tới cạnh cửa sổ, mở cửa sổ ra, nhìn xuống đi.

Một người mặc cô gái quần áo đen tóc dài, chính tựa vào dưới cửa sổ trên một thân cây, sắc mặt tái nhợt, mà nàng cánh tay phải, đều bị máu tươi nhuộm đỏ.

Mà cách đó không xa, hai gã Hắc Y bảo tiêu tựa hồ cũng nghe đến âm thanh, từ từ hướng bên này đến gần.

Mạch Nhiên thấy nữ tử bộ dáng, trong lòng thoáng qua một tia Kỳ Di, sau đó hướng về phía hai gã bảo tiêu hô: "Nơi này không việc gì, các người qua bên kia nhìn một chút."

Vừa nói, Mạch Nhiên chỉ chỉ hai gã bảo tiêu sau lưng.

Hai gã bảo tiêu dĩ nhiên không dám chống lại Mạch Nhiên mệnh lệnh, liền vội vàng xoay người, mặt đầy phòng bị rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Đường Đường

Dưới cửa sổ nữ tử rất lộ vẻ lại chính là bị Lãnh Phong liên thủ với Lăng Ảnh đã thương Âm Nữ, bị Lãnh Phong "Vực sâu" đâm bị thương, kiếm khí đi sâu vào đến trong da thịt, vết thương không sáng không sẽ tự động phục hồi như cũ, còn sẽ xuất hiện trở nên ác liệt.

Âm Nữ vết thương một mực ở chảy máu, cho nên cơ bản ngay cả đứng, cũng đứng không vững.

Thấy Mạch Nhiên đang giúp mình, Âm Nữ ngẩng đầu nhìn cạnh cửa sổ Mạch Nhiên liếc mắt, sau đó khẽ cắn răng, chịu đựng thân thể khó chịu, một lần nữa sử dụng lỗ đen dị năng, đem chính mình chuyển tới Mạch Nhiên trong căn phòng.

Âm Nữ đột nhiên xuất hiện ở trong phòng, nhất thời đem Mạch Nhiên cho dọa cho giật mình, Mạch Nhiên biết, nàng lần nữa gặp phải Dị Năng Giả.

"Người có khỏe không?" Mạch Nhiên nhìn Âm Nữ cánh tay vết thương, ngay cả bản thân hỏi.

Âm Nữ cắn môi, sắc mặt tái nhợt, con mắt gắt gao nhìn Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên nhún nhún vai, nàng biết, nàng cái vấn đề này hỏi vô ích, Âm Nữ bộ dáng này, có thể tốt đào đi đâu?

"Người này Lý An toàn bộ sao?" Âm Nữ che cánh tay phải, sắc mặt thống khổ hỏi.

Mạch Nhiên nhếch miệng, trả lời: "Nhà ta coi như là h thành phố an toàn nhất."

Âm Nữ gật đầu một cái, ngồi vào bên bàn đọc sách trên ghế, nàng quả thật cần nghỉ ngơi xuống.

Nàng cánh tay phải vẫn không ngừng chảy máu, huyết dịch theo cánh tay, nhỏ đến trên sàn nhà, trên sàn nhà lưu lại một bãi vết máu.

"Ta đi cầm hòm thuốc."

Thấy Âm Nữ vết thương, Mạch Nhiên liền vội vàng rời phòng, chạy về phía lầu hai thư phòng, lầu hai trong thư phòng có một cái hòm thuốc, bên trong có cấp cứu thuốc bột hạ văn học bên trên lục soát rất nhiều Dị Năng Giả giới thiệu, mỗi một Dị Năng Giả cũng rất lợi hại đúng không." Mạch Nhiên cặp mắt chết nhìn chòng chọc Đường Đường, chờ đợi nàng trả lời.

Đường Đường chần chờ một chút, hiển nhiên có chút kháng cự.

Nhưng nội tâm của nàng đang không ngừng nói cho nàng biết, không nên cự tuyệt cô gái này yêu cầu, huống chi, cô gái này còn cứu nàng một mạng.

Đường Đường khe khẽ thở dài, sau đó đưa ra không có bị thương tay phải, lòng bàn tay nhắm ngay cách đó không xa bàn đọc sách.

Sau một khắc, Đường Đường tay tâm lý xuất hiện một đạo ánh sáng màu đen, mà trên bàn sách Laptop, nhanh chóng bay vào Đường Đường trong tay ánh sáng trong.

Mạch Nhiên nhìn trọn mắt hốc mồm, nhưng nàng kinh ngạc còn không có kết thúc, Đường Đường liền quơ múa một chút tay phải, Laptop lần nữa từ trong tay nàng bay ra, từ từ rơi vào Mạch Nhiên trước người.

"Ta năng lực là hấp thu." Đường Đường nói.

"Oa tắc, người lợi hại như vậy, là ai đem người đã thương a." Mạch Nhiên cầm lấy máy tính, mặt đầy kinh ngạc hỏi.

Nghe được Mạch Nhiên đặt câu hỏi, Đường Đường sắc mặt nhất thời có chút khó coi.

Thấy Đường Đường sắc mặt, Mạch Nhiên tiếp tục hỏi "Đã thương người là người cái gì năng lực a."

Đường Đường nhếch miệng, mở miệng nói: "Hắn là không trung Sát Thần."

Trong giọng nói của nàng tràn đầy bất đắc dĩ, nàng thế nào cũng không nghĩ ra sẽ ở tối hôm qua gặp phải Lãnh Phong.

"Không trung Sát Thần? Rốt cuộc là cái gì năng lực a." Mạch Nhiên lòng hiếu kỳ lớn hơn.

"Hắn ừg có một đôi cánh." Đường Đường tiếp tục nói.

"Cánh?"

Nghe được Đường Đường lời nói, Mạch Nhiên nhất thời đứng lên, chạy đến bên bàn đọc sách, cầm lên trên mặt bàn một cái lông chim, đưa đến Đường Đường trước mặt, giọng kích động nói: "Trên cánh lông chim là thể này phải không?"

Đường Đường nhìn kỹ lông chim liếc mắt, sắc mặt biến hóa càng khó coi, nhất thời vén chần lên, không để ý thân thể suy yếu, nhanh chóng nhảy xuống giường, mặt đầy phẫn nộ nhìn Mạch Nhiên, trầm giọng nói: "Người biết hắn? Người và hắn là quan hệ như thế nào!"

Nói xong, Đường Đường tay trái vung lên, một cái vòng xoáy màu đen xuất hiện ở Mạch Nhiên bên người, chỉ cần Đường Đường lại quơ múa một chút tay, Mạch Nhiên cũng sẽ bị hút vào trong hắc động.

"Ta không nhận biết hắn a, mặc dù ta rất muốn nhận biết." Mạch Nhiên thấy Đường Đường cử động, nhất thời có chút kinh ngạc, nhưng giọng cũng chẳng có bao nhiêu kinh hoàng, lộ vẻ rất bình tĩnh.

"Người chắc chắn người không có nói nửa láo?" Đường Đường mặt lạnh, giọng âm trầm: "Kia trên tay người tại sao có thể có hắn cánh lông chim!"

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Có dã tâm kiêu hùng

"Là hắn cho ta, nhưng ta cùng hắn còn không quen, hắn chẳng qua là xuất thủ cứu qua ta cùng cha ta." Mạch Nhiên vừa nói, quay đầu nhìn bên người lỗ đen, trầm ngâm một chút, tiếp tục nói: "Bất quá ta ngược lại nghĩ xong tốt nhận thức một chút hắn, hắn quá tuần tú."

Nhìn Mạch Nhiên dáng vẻ không hề giống nói láo, Đường Đường chần chờ một chút, rút về lỗ đen.

"Xin lỗi, ta quá khản trương." Đường Đường nhếch miệng, hướng Mạch Nhiên nói xin lỗi.

Dù sao Đường Đường mệnh là Mạch Nhiên cứu, nếu như không phải là Mạch Nhiên để cho nàng vào phòng trong lời nói, người bị thương nặng nàng đã sớm bị Long Tổ người phát hiện.

"Không việc gì, đổi thành ta cũng có thể như vậy." Mạch Nhiên nhún nhún vai, tỏ ra là đã hiểu.

"Nữ nhi ngoan, đi xuống ăn điểm tâm."

Đột nhiên, Mạch Chấn ở bên ngoài gõ cửa một cái, nhất thời đem Mạch Nhiên cùng Đường Đường cho dọa cho giật mình.

"Ba, ta trễ giờ ăn nữa, ta nghĩ rằng ngủ một hồi nữa." Mạch Nhiên lớn tiếng nói.

"Vậy cũng tốt, người đừng không ăn điểm tâm, ta đi trước."

Sau đó, Mạch Chấn liền rời đi ngoài cửa.

"Không việc gì, không có ai sẽ đi vào phòng ta."

Nói xong, Mạch Nhiên kéo Đường Đường ngồi ở mép giường, nói: "Mạng ngươi là ta cứu, kia ngươi có phải hay không hẳn báo đáp một chút ta à."

"Ngươi cần ta làm gì?" Đường Đường hỏi.

"Ngươi nói cho ta biết Dị Năng Giả chuyện, còn có cái đó không trung Sát Thần, hẳn gọi Lãnh Phong đúng không, ta muốn nghe hẳn cổ sự." Mạch Nhiên vừa nhắc tới Lãnh Phong, hai mắt nhất thời liền phát ra sùng bái ánh sáng.

Nàng mãi mãi cũng quên không Lãnh Phong giống như Thiên Thần một dạng nổi bông bênh giữa không trung, phiến động hai cánh.

Ở Mạch Nhiên trước mặt, Đường Đường bình thường bộ kia lạnh lẽo cô quạnh bộ dáng biến mất không thấy gì nữa, có một cái thanh âm đang không ngừng nói cho nàng biết, nàng không thể cự tuyệt Mạch Nhiên thỉnh cầu.

Đường Đường nhỏ khí, bắt đầu giảng thuật lên Dị Năng Giả thế giới cổ sự...

Lãnh Phong đem Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc đưa lên phi cơ sau, một thân một mình đi ở h thành phố đầu đường.

Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc ít nhất phải ở nước Mỹ đợi bên trên thời gian một tuần, bất quá Băng Lôi sẽ an bài như thế nào hai người bọn họ công việc, Lãnh Phong cũng không biết, này phải đợi Băng Lôi làm quyết định, dù sao hẳn mới là lão đại.

Lãnh Phong chính thức mở ra ở Hoa Hạ sinh hoạt, mà chỉ ít muốn bốn, năm tháng, Đông Quý Tài sẽ đi, hẳn đợi ở Hoa Hạ thời gian còn rất dài.

Buổi chiều, Lãnh Phong một thân một mình đợi ở trong quán rượu, lúc này quầy rượu là không mở cửa, nhưng Lãnh Phong biết, đợi một hồi sẽ có người tới tìm chính mình.

Quả nhiên, không tới năm phút, một chiếc Maybach ngừng ở quầy rượu trước cửa, mặc áo khoác bằng da Mạch Chấn đi xuống xe.

"Xem ra ngươi là xem ta phát cho ngươi email." Lãnh Phong đứng ở sau quầy ba, mắt nhìn từ từ đi vào quầy rượu Mạch Chấn, từ tốn nói.

Hoa Dững với Mạch Chấn sau lưng, mới gặp lại Lãnh Phong, Hoa Dững sắc mặt có chút khó coi, nhưng hẳn nhanh chóng cúi đầu xuống, không dám nhìn thẳng Lãnh Phong kia lạnh giá ánh mắt.

"Ha ha ha ha, Lãnh Phong huynh đệ." Mạch Chấn ngồi vào trước quầy ba, hướng về phía Lãnh Phong đưa tay ra.

Lãnh Phong khẽ mỉm cười, đưa tay ra, cùng Mạch Chấn trong tay cầm, sau đó nhanh chóng thu hồi lại.

"Ngươi đã xem ta phát cho ngươi email, vậy ngươi cơ bản đối với chúng ta cũng có một chút biết, dĩ nhiên, ta cũng biết ngươi đang ở đây h thành phố bao lớn sức ảnh hưởng." Lãnh Phong nhìn Mạch Chấn, cười nói.

Lãnh Phong phát cho Mạch Chấn email, nội dung rất đơn giản, chẳng qua là hướng Mạch Chấn giới thiệu sơ lược một chút Âm Dạ, sau đó hướng Mạch Chấn tỏ rõ chính hẳn một quầy rượu là làm gì.

Về phần tại sao sẽ đoán được Mạch Chấn sẽ tìm đến mình, Lãnh Phong chỉ có thể nói, đây là trực giác.

"Lãnh Phong huynh đệ, không nghĩ tới ngươi sẽ chủ động nói cho ta biết những thứ này." Mạch Chấn ngồi ở trước quầy ba, trong giọng nói có chút kinh ngạc.

Mạch Chấn quả thực không nghĩ tới, Lãnh Phong lại sẽ chủ động cho hẳn gửi email, hướng hẳn giới thiệu nhiều như vậy, dù sao hẳn chẳng qua là cùng Lãnh Phong gặp qua một lần mà thôi.

"Không có gì, dù sao ta lúc trước rất ít tới Hoa Hạ, ở Hoa Hạ bên này không có gì giao thiệp lưới, mà ta muốn đợi ở Hoa Hạ thời gian rất lâu, ngày ngày cũng đợi ở chỗ này lời nói sẽ quá buồn chán, chỉ có thể tìm nhiều chút chuyện làm."

Lãnh Phong nói xong, đảo hai ly rượu, đem bên trong một ly đẩy tới Mạch Chấn trước mặt.

"Nước Anh hoàng thất đặc cung rượu bồ đào, trên thị trường cũng không như vậy mà đơn giản có thể mua được." Lãnh Phong rung hoảng nhất hạ ly rượu, hơi mỉm cười nói.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Mạch Chấn nhất thời lẳng lẳng, liền vội vàng cầm ly rượu lên, quan sát tỉ mỉ lên trong ly rượu rượu tới.

"Nếu như Mạch Chấn tiền sinh sau này có cần gì ta hỗ trợ, mở miệng chính là, bất quá giá tiền này cũng không thấp." Lãnh Phong lắc lắc trong ly rượu rượu, cười nói.

Mạch Chấn cười cười, giơ ly rượu lên, cùng Lãnh Phong ly rượu đụng đụng, nói: "Ta thật cao hứng có thể hợp tác với Lãnh Phong huynh đệ, đây là ta vinh hạnh."

Lãnh Phong gật đầu một cái, nhẹ nhàng uống một hớp rượu.

"Chúng ta Âm Dạ ra nhiệm vụ giá thấp nhất là không thể thấp hơn năm triệu USD, hơn nữa tống tận lương tâm sự tình thì sẽ không làm." Lãnh Phong mở miệng nói.

Năm triệu USD!

Mạch Chấn cùng Hoa Dững cũng lẳng lẳng, nhưng Mạch Chấn rất nhanh thì điều chỉnh xong, chính là năm triệu USD, hẳn ngược lại không quan tâm, dù sao thân là h thành phố thế giới ngầm bá chủ, hẳn căn bản không khả năng thiếu tiền.

"Mạch Chấn tiên sinh người nói thế nào cũng là h thành phố số một số hai nhân vật, đối với Dị Năng Giả thế giới, ta nhớ người cũng sẽ không không có bất kỳ biết, cho nên ta sẽ không với người giới thiệu."

Lãnh Phong để ly rượu xuống, mỉm cười nói.

Mạch Chấn gật đầu một cái, nói với Lãnh Phong lời nói không có bất kỳ bất mãn.

Tối hôm qua Mạch Chấn đã nhìn rất nhiều tài liệu tương quan, phụ thân hẳn để lại cho hắn trong bút ký đều có ghi lại, về phần trên mạng lục soát những cơ bản đó đều là chế đi ra.

Mạch Chấn cha đã từng cũng là Đệ nhất kiều hùng, chẳng qua là tráng niên mất sớm.

"Chúng ta Âm Dạ phong cách làm việc cùng những tổ chức khác bất đồng, nhưng nhiệm vụ hoàn thành tỷ số là 100%, cho tới bây giờ cũng sẽ không thất bại, một điểm này, ta có thể bảo đảm." Lãnh Phong lần nữa cho mình rót ly rượu, nói.

Mạch Chấn gật đầu, hẳn là như vậy trải qua gió lớn đại Lãng Nhân, nhưng bây giờ lại xem không hiểu trước mắt này cái người tuổi trẻ.

Lãnh Phong làm cho người ta một loại sâu không lường được cảm giác, Mạch Chấn không nghĩ ra, một cái tuổi còn trẻ thanh niên, lại sẽ cho người một loại cảm giác sợ hãi, cho dù hắn là Dị Năng Giả.

Về phần Lãnh Phong năng lực, Mạch Chấn tối hôm qua liền gặp qua.

Hắn ngược lại đối với (đúng) Lãnh Phong người này có rất nhiều hứng thú.

Mặc dù trong lòng có muốn chiêu mộ Lãnh Phong gia nhập thủ hạ mình ý tưởng, nhưng Mạch Chấn rất nhanh thì bỏ đi xuống, bởi vì hắn biết rõ, này là không có khả năng.

Không nói trước Lãnh Phong đã có thuộc về hắn tổ chức mình, chỉ bằng Lãnh Phong năng lực, nửa phút tiêu diệt hết thủ hạ của hắn tất cả mọi người đều không thành vấn đề, làm sao có thể sẽ nguyện ý gia nhập hắn thế lực.

Huống chi, Lãnh Phong là Dị Năng Giả, mà thủ hạ của hắn, tất cả đều là người bình thường, nói trắng ra, nhiều nhất so với người bình thường cường một ít.

"Mạch Chấn tiên sinh, con gái của người đây?" Lãnh Phong đột nhiên nghĩ đến tối hôm qua cái đó đẹp để tới cực điểm Laury, nhất thời nhiều hứng thú hỏi.

"Nàng ở nhà, thế nào?" Mạch Chấn nói.

"Không có gì không có gì, ta chỉ là tùy tiện hỏi một chút." Lãnh Phong liền vội vàng lắc đầu, vô duyên vô cớ hỏi tới người khác con gái, đây quả thật là dễ dàng để cho đối phương hiểu lầm.

Mạch Chấn trầm ngâm một chút, nói: "Lãnh Phong huynh đệ, nếu như người không ngại lời nói, liền kêu ta một tiếng mạch thúc thúc đi, luôn là tiên sinh tiên sinh, có chút khách khí, dù sao chúng ta đã là bằng hữu."

"Tốt mạch thúc thúc." Lãnh Phong không có cự tuyệt, gọi thân mã hắn ngược lại không có gì cái gọi là.

"Đúng, mạch thúc thúc, có một việc ta phải nhắc nhở người." Lãnh Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì, liền vội vàng nói.

"Chuyện gì?" Mạch Chấn hỏi.

Lãnh Phong dừng dừng một cái, giọng có chút nghiêm túc, nói: "Dị Năng Giả thế giới không cũng chỉ có một tổ chức, trước mắt cường đại nhất cũng chỉ có hai cái, bọn họ theo thứ tự là 'Vương Triều' cùng 'z'. Mà hai cái này tổ chức làm việc một loại đều rất chán ghét, nếu như người sau này đối thủ mà hai cái này tổ chức một người trong đó đi đối phó người, vậy người sẽ rất phiền toái."

"Đây là ta điện thoại."

Lãnh Phong nhanh chóng đem điện thoại mình viết trên giấy, sau đó đưa cho Mạch Chấn, nói: "Nếu như người gặp phải nguy hiểm tánh mạng, có thể gọi điện thoại cho ta, ta ngay lập tức sẽ đi giúp người, yên tâm, không lấy tiền."

Mạch Chấn nghe điện thoại, gất gao cầm ở trong tay.

Lãnh Phong lời nói nhắc tới rất dễ dàng, nhưng đối với Mạch Chấn mà nói có thể là có rất ý nghĩa trọng yếu.

Ít nhất Lãnh Phong là hoàn toàn coi hấn là bằng hữu, nếu không cũng sẽ không làm như vậy.

"Dị Năng Giả thế giới nước rất sâu, mạch thúc thúc người không muốn tiếp xúc quá nhiều, ít nhất hơi chút biết một ít liền có thể, nếu không lời nói, người chỉ sợ cũng mãi mãi cũng không cách nào thoát thân." Lãnh Phong khẽ mỉm cười, ý vị thâm trường nói.

"Ta sẽ chú ý." Mạch Chấn có chút nghe không hiểu Lãnh Phong lời nói, nhưng vẫn là không điểm dứt đầu.

Lãnh Phong suy nghĩ một chút, đem mới vừa rồi mở bình rượu bỏ vào lấy ra, thả vào Mạch Chấn trước mặt, cười nói: "Chai rượu này đưa người đi, trên thị trường phỏng chừng đều không bán."

Không đợi Mạch Chấn mở miệng cự tuyệt, Lãnh Phong liền cướp lời nói: "Khác (đừng) không muốn, chỗ này của ta rượu so với nhà người đều nhiều hơn, cũng không thiếu quý giá rượu."

Nghe Lãnh Phong lời nói, Mạch Chấn có chút lúng túng cười cười, sau đó nhận lấy chai rượu.

Mạch Chấn rất thích uống rượu, càng quý giá hấn liền càng thích, cho nên trong nhà hấn cũng cất giữ rất nhiều, nhưng hấn không nghĩ tới là nơi này rượu lại so với nhà của hấn còn nhiều hơn, Mạch Chấn trong trang viên nhưng là có một cái đặc biệt hầm rượu.

Nhưng Mạch Chấn không biết là, quầy rượu nơi này còn có một cái phòng ngầm dưới đất, bên trong cất giữ tất cả đều là thế giới các địa danh đất rượu, nếu đề cho Mạch Chấn biết, không biết sẽ là tâm tình gì.

Cùng Mạch Chấn trò chuyện đại khái nửa giờ sau, Mạch Chấn bởi vì có chuyện rời đi.

Lãnh Phong nhìn xe cộ từ từ đi xa, hơi lộ ra vẻ tươi cười.

Mạch Chấn không hổ là h thành phố thế giới ngầm bá chủ, thật sự cho thấy uy nghiêm và người thường không giống nhau, mà trong mắt của hấn cũng mang theo một tia nghiêm nghị.

Lãnh Phong nhìn ra, Mạch Chấn là có ý đòi hỏi chính mình, dù sao mình bày ra năng lực vô cùng cường đại.

Mặc dù là có ý lấy lòng, nhưng Mạch Chấn cũng không có qua nhiều bày ra, mà là cùng Lãnh Phong trò chuyện rất nhiều thứ lộn xộn.

Nhưng lại Thiên thị như vậy, mới có thể cùng một người nhanh chóng quen thuộc.

Lãnh Phong sẽ cùng Mạch Chấn giao thiệp với, hoàn toàn là bởi vì Âm Dạ Phân Bộ ở Hoa Hạ căn bản không danh tiếng, Lãnh Phong yêu cầu Mạch Chấn giúp mình đi tuyên truyền tuyên truyền, nếu không lời nói, hấn ở Hoa Hạ căn bản cũng sẽ không có nhiệm vụ làm.

Về phần Mạch Chấn người thế nào, Lãnh Phong không gặp qua đi nhiều đánh giá.

Nếu quả thật phải nói, Lãnh Phong cho Mạch Chấn đánh giá chính là: Có dã tâm kiêu hùng!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Quầy rượu náo nhiệt 1

Sau một ngày ban đêm, Lãnh Phong vẫn là một thân một mình ở trong quán rượu.

Về phần Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc, hai người bọn họ đã bình an đến New York, Băng Lô đem bọn họ nhận được Âm Dạ trụ sở chính.

Từ Băng Lô phản hồi tin tức đến xem, Băng Lô cùng Nanh Sói đối với (đúng) này hai tỷ đệ vẫn là rất hài lòng, đặc biệt là Lăng Mặc năng lực, đây là Dị Năng Giả thế giới thủ lệ, lúc trước căn bản không có tương tự với Hacker năng lực, mà bây giờ, ừng có năng lực này người gia nhập Âm Dạ, đây đối với Âm Dạ mà nói là cái rất đại trợ lực.

Băng Lô ở trong điện thoại không ngừng khen Lãnh Phong nhãn quang, hơn nữa hấn đối với (đúng) Lăng Ảnh đánh giá cũng rất cao.

Ở một trình độ nào đó, Băng Lôi cùng Lăng Ảnh năng lực là có chút tương tự địa phương, mà Lăng Ảnh ngọn lửa năng lực, sử dụng trò gian càng nhiều, so với Băng Lôi còn phải phong phú hơn một ít.

Băng Lôi biểu thị sẽ đem hai người ở lại trụ sở chính một đoạn thời gian, cho Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc một ít cơ bản huấn luyện, ít nhất sau này làm nhiệm vụ, sẽ không lại nhỏ như vậy bạch.

H thành phố liên tục mấy ngày đều tại tuyết rơi, nhiệt độ cũng xuống đến dưới 0 độ.

Nhưng giá rét nhiệt độ, cũng không có ngăn trở mọi người đi dạo phố nhiệt tình.

H thành phố trung tâm thành phố một cái đại hình siêu thị sống động động, đưa đến cả thị trung tâm giao thông một mực ở bế tắc, mọi người tựa hồ cũng quên giá rét, chuyên tâm đầu nhập mua đồ bên trong.

Trung tâm thành phố nhân khí hỏa bạo, nhưng Lãnh Phong chỗ con đường này lại lạnh tanh đáng thương, nhưng suy nghĩ một chút cũng liền thư thái, toàn bộ Vương Giả chi đạo đều đã bị vứt bỏ, hai bên cửa hàng đều đã rách nát không chịu nổi, cũng chỉ có Lãnh Phong quầy rượu này còn mở.

Hai bên đường phố có tối tăm đèn đường, nhưng ánh đèn rất yếu ớt, cả con đường đạo nhìn qua rất vắng lặng, rất Âm U, nhát gan người, ở đại buổi tối căn bản không dám đi vào con đường này, chớ nói chi là tới quán bar này uống rượu.

Huống chi, ai biết, quán bar này có phải hay không bình thường quầy rượu đây?

Cho nên, cho dù có người đi ngang qua đường phố, cũng sẽ không đi vào trong quán rượu, cho dù quầy rượu đèn đuốc sáng choang, nhiều nhất liền liếc mắt nhìn.

Hoang phế đường phố, lại tồn tại một gian đèn đuốc sáng choang quầy rượu, khó tránh khỏi sẽ khiến người ta cảm thấy một tia Âm U.

Đối với cái này nhiều chút, Lãnh Phong ngược lại không có vấn đề, dù sao hắn không phải là dựa vào cái quầy rượu này tới kiếm tiền, quầy rượu tồn tại chẳng qua là để cho hắn không nhàm chán như vậy mà thôi.

Thời gian từ từ đi tới ban đêm mười giờ, Lãnh Phong ngáp một cái, cho mình rót ly nước trái cây.

"Đạp... Đạp... Đạp..."

Tiếng bước chân từ môn ngoài truyền tới, Lãnh Phong theo thanh âm nhìn, chỉ thấy một người mặc màu trắng vũ nhưng phục tóc dài nữ hài, đi vào trong quán rượu.

Lãnh Phong nhìn nữ hài liếc mắt, nhất thời lẳng lẳng.

Đây không phải là mấy ngày trước tự mình ra tay cứu cô gái kia sao, không nghĩ tới nhanh như vậy lại mới gặp lại.

Bất quá Lãnh Phong không lo lắng cô gái này sẽ nhận ra mình, bởi vì nàng toàn bộ hành trình đều là hôn mê.

"Buổi tối khỏe." Lãnh Phong lộ ra một tia lễ phép tính nụ cười.

Nữ hài khẽ gật đầu, sau đó ngồi vào trước quầy ba ghế ngồi, hai tay thả ở trên quầy bar.

"Xin hỏi muốn uống chút gì không." Lãnh Phong mỉm cười hỏi.

Nữ hài thấy Lãnh Phong con mắt, nhất thời lẳng lẳng.

Thấy nữ hài biểu tình, Lãnh Phong biết, khẳng định lại là bởi vì mình mất phải.

Mỗi một thấy Lãnh Phong con mắt người đều khó khăn miễn sẽ ngăn người một chút, dù sao hai con mắt màu sắc bất đồng người, quá ít, trên căn bản không có.

Lãnh Phong là đã sớm thói quen.

"Ánh mắt ta là như vậy, thầy thuốc nói là bình thường biến dị, đây không phải là bệnh." Lãnh Phong chỉ có thể dùng ra chính mình thường thường nói rõ lý lẽ do.

"Ngượng ngùng." Nữ hài vội vàng xin lỗi.

"Không có gì, ta đã thành thói quen, mỗi người thấy đều là vẻ mặt này." Lãnh Phong vừa nói, một bên ở trong lòng than thở, cô bé này thanh âm thật là dễ nghe, tựa hồ mình ở đâu trong nghe qua.

"Xin hỏi muốn uống chút gì không?" Lãnh Phong hỏi lần nữa.

Nữ hài trầm ngâm một chút, mở miệng hỏi: "Xin hỏi người sẽ điều phối Cocktail sao?"

"Dĩ nhiên." Lãnh Phong khẽ mỉm cười, trả lời.

Điều phối Cocktail hẳn vẫn sẽ làm, lúc trước cùng Băng Lô học qua một ít, mặc dù không là rất quen luyện, nhưng dùng ở trong quán rượu vẫn là có thể.

"Vậy làm phiền cho ta một ly, tùy tiện cái gì khẩu vị đều có thể." Nữ hài nhẹ nói đạo.

Lãnh Phong gật đầu một cái, bắt đầu lu bù lên.

Không cần năm phút, Lãnh Phong liền điều phối tốt một ly màu xanh da trời Cocktail, thả vào nữ hài trước mặt.

Nữ hài cầm ly rượu lên, nhẹ nhàng uống một hớp.

Mùi rượu đạo rất nhỏ, càng nhiều là khổ sở, nhưng cửa vào sau nhanh chóng đổi thành Cam Điềm, theo thực quản chảy xuống sau, toàn bộ bụng tràn đầy ấm áp cảm giác.

Trên mặt cô gái nhất thời xuất hiện một vẻ vui mừng, nàng không nghĩ tới ly rượu này lại như vậy đáng khen.

"Còn có thể đi." Lãnh Phong mỉm cười nói.

Nữ hài khẽ gật gật đầu, hỏi "Xin hỏi người ly rượu này là thể nào mức độ phối xuất ra?"

Lãnh Phong cười lắc đầu một cái, nói: "Cái này không thể nói cho người biết."

Nữ hài gật đầu một cái, không có cưỡng cầu.

Lại uống một hớp rượu sau, nữ hài quét nhìn bốn phía một cái, hỏi "Người quầy rượu này mở ở cái địa phương này, rất khó sẽ có khách nhân đến."

"Ta biết, nhưng ta cũng không tính dựa vào cái quầy rượu này kiếm tiền."

Lãnh Phong khoe miệng mang theo vẻ mỉm cười, không biết tại sao, cô gái này luôn là có thể cho hắn một loại cảm giác quen thuộc, nhưng ở Lãnh Phong trong trí nhớ, tựa hồ cũng không có cùng cô gái này có cái gì qua lại, cứ nàng một lần kia không tính là.

"Vậy trong này có câu chuyện gì ấy ư, cho người chịu lưu lại nơi này." Nữ hài lấy tay chống giữ mặt, nhiều hứng thú nhìn Lãnh Phong.

"Câu chuyện này người sẽ không muốn nghe." Lãnh Phong uống nước trái cây, với nữ hài bán cái quan tử.

"Ừ?"

Lãnh Phong nói như vậy, nữ hài hứng thú lớn hơn, "Ta ngược lại thật ra rất muốn nghe xuống."

Nhìn nữ hài bộ dáng, Lãnh Phong cười cười, mới vừa muốn mở miệng nói chút gì...

Nhưng đột nhiên, quầy rượu ngoài truyền tới xe hơi tiếng động cơ thanh âm, hơn nữa còn chưa phải là một chiếc.

Ước chừng ba chiếc Ferrari ngừng ở quầy rượu ngoài cửa, xe hơi ánh đèn chiếu vào trong quán rượu, nhất thời để cho vốn là tối tăm quầy rượu phát sáng rất nhiều.

Lãnh Phong nheo mắt lại, nhìn từ trong xe đi xuống năm tên quần áo đắt tiền thanh niên.

Những người này, tựa hồ cũng lại giả bất thiện a.

Nữ hài quay đầu, thấy đi vào quầy rượu năm tên thanh niên sau, sắc mặt nhất thời biến hóa rất khó nhìn, thậm chí từ trên mặt nàng, xuất hiện vẻ kinh hoàng.

"Trương Ảnh Hàm, không nghĩ tới người sẽ tới nơi này." Đi ở bên trái nhất thanh niên, nhìn nữ hài, mang trên mặt một tia để cho người cảm thấy chán ghét nụ cười.

"Ảnh hàm, đại buổi tối người làm gì vậy chạy khắp nơi, hại ta tìm người khắp nơi."

Đi ở giữa nhất thanh niên, phỉết Lãnh Phong liếc mắt, sau đó đưa mắt dừng lại ở Trương Ảnh Hàm trên người, mặt đầy ôn nhu nụ cười.

Nhưng nụ cười này, ở trong mắt Trương Ảnh Hàm, là ác tâm như vậy.

"Sở Tử Hào, người có thể hay không khác (đừng) ác tâm như vậy, ta và người không quen." Trương Ảnh Hàm trên mặt tràn đầy chán ghét, hiển nhiên đối với (đúng) cái tên này kêu Sở Tử Hào thanh niên vô cùng phản cảm.

Sở Từ Hào nụ cười nhất thời biến hóa có chút lúng túng, sau đó hần ánh mắt lóe lên một tia thâm độc.

Lãnh Phong thấy Sở Từ Hào ánh mắt, nhất thời cảm thấy, thật có ý tứ.

"Năm vị, muốn uống chút gì không?"

Dù sao cũng là Âm Dạ ông chủ quầy rượu, có khách nhân đến, Lãnh Phong dù sao cũng phải muốn kêu gọi.

Đương nhiên, là ở tại bọn hắn không muốn phiền toái dưới tình huống.

Nếu như bọn họ là tới uống rượu lời nói, Lãnh Phong rất vui lòng chăm sóc bọn họ.

Nếu như bọn họ dám ở chỗ này gây chuyện, lạnh như vậy gió dĩ nhiên sẽ không khách khí với bọn họ.

Dù sao, nơi này, là Vương Giả chi đạo!

Đã từng ở ba mươi một tên gọi cấp độ S Dị Năng Giả địa phương, nơi này uy nghiêm, không thể xâm phạm.

"Uống chút gì không, hắc hắc, ngươi nơi này có chúng ta muốn uống rượu sao, tề đại, nhỏ như vậy quầy rượu, lúc nào xuất hiện, ta lúc trước thể nào không biết."

Bên trái nhất thanh niên mặt đầy khinh thường, không ngừng quét nhìn trong quán rượu trang sức, càng xem, trên mặt hắn vẽ khinh thường thì càng nồng.

Lãnh Phong khước miệng từ từ xuất hiện một nụ cười lạnh lùng.

Hắn ngược lại thật hi vọng bọn họ ở chỗ này gây chuyện, lời như vậy, hắn thì có mượn cớ, đưa bọn họ toàn bộ rút ra một hồi.

Sở Từ Hào lần nữa nhìn Lãnh Phong liếc mắt, nhất thời nhớ tới, chính mình hai ngày trước gặp qua người này, ngay tại H thành phố bệnh viện tâm thần bên ngoài lối đi bộ.

Bất quá bây giờ Sở Từ Hào không để ý đến Lãnh Phong tâm tư, hắn đem toàn bộ ánh mắt dừng lại ở Trương Ảnh Hàm trên người.

"Ảnh hàm, ta có nhiều chuyện muốn cùng ngươi nói." Sở Từ Hào mặt đầy "Thành khẩn", bộ dáng kia, còn kém quỳ một chân xuống.

"Nhưng ta cũng không muốn nghe." Trương Ảnh Hàm rất dứt khoát nói.

"Chúng ta thật hắn thật tốt trò chuyện một chút." Sở Từ Hào kiên nhẫn nói.

Nhưng Trương Ảnh Hàm trực tiếp đứng lên, trong mắt tràn đầy không ưa, khinh thường nói: "Ta và ngươi không có gì hay trò chuyện, Sở gia Đại thiếu gia, chúng ta là hai cái thế giới người, ngươi có nhiều như vậy Hồng Nhan Tri Kỷ, tại sao hết lần này tới lần khác muốn tới phiền ta."

"Bởi vì các nàng cũng không bằng ngươi, ở trước mặt ngươi, các nàng hãy cùng con kiến hôi như thế." Sở Từ Hào lớn tiếng nói.

Lãnh Phong nhiều hứng thú nhìn cuộc nháo kịch này, sách sách sách, đây là nào dạng kia, biểu lộ sao.

"Ta đây liền cảm ơn trước Sở thiếu gia nhìn lên ta." Trương Ảnh Hàm trên mặt không có bất kỳ biểu tình, trong giọng nói vẫn tràn đầy chán ghét, "Nhưng ta đối với ngươi không có bất kỳ hứng thú, ta cũng không muốn cùng ngươi có bất kỳ qua lại."

Nói xong, Trương Ảnh Hàm trực tiếp hướng quầy rượu đại môn đi tới.

Nàng một phút cũng không muốn ở lại chỗ này, nàng không muốn gặp lại Sở Từ Hào.

Nhưng ra nàng dự liệu là, hai tên thanh niên đứng ở quầy rượu trước đại môn, ngăn trở Trương Ảnh Hàm đường đi.

"Sở Từ Hào, ngươi đây là ý gì?" Trương Ảnh Hàm xoay người, cả giận nói.

"Trương Ảnh Hàm, ta một lần lại một lần xệ mặt xuống theo đuổi ngươi, ngươi lại một lần lại một lần đánh ta mặt, cự tuyệt ta theo đuổi, ngươi biết không, ngươi để cho ta ở ta trước mặt bằng hữu, rất mất mặt."

Sở Từ Hào sắc mặt âm trầm, cặp mắt chết nhìn chòng chọc Trương Ảnh Hàm, chậm rãi nói.

Trương Ảnh Hàm sắc mặt biến thành nhợt nhạt cuộc xuất hiện một ít sợ hãi, nhưng nàng vẫn quật cường nói: "Vậy thì thế nào, đó là ngươi sự tình, ta cũng không có yêu cầu ngươi tới theo đuổi ta."

"Nhưng ta đã với bằng hữu của ta môn khoe khoang khoeác lác, ta nhất định sẽ lấy được ngươi." Sở Từ Hào tiếp tục chậm rãi nói.

"Sở Từ Hào, ngươi muốn thế nào, ta sẽ báo cảnh sát." Trương Ảnh Hàm lấy điện thoại di động ra, trong giọng nói đã có nhiều chút kinh hoàng.

Nàng không nghĩ tới tới nay sẽ gặp phải Sở Tử Hào, cũng không dám tưởng tượng hẳn tiếp đó sẽ làm chuyện gì mới.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Quây rượu náo nhiệt 2

"Trương Ảnh Hàm, mẹ người công ty đang bận đưa ra thị trường đi, chỉ cần người đáp ứng làm bạn gái của ta, ta nhất định sẽ làm cho cha ta cấp cho mẹ người công ty vốn ủng hộ, hơn nữa có thể cho người môn công ty trở thành H thành phố số một số hai xí nghiệp lớn."

Sở Tử Hào mở ra nhìn qua rất mê người điều kiện, nhưng những thứ này ở trong mắt Trương Ảnh Hàm, là ác tâm như vậy cùng vô sỉ.

Nếu như không có phụ thân hẳn đánh liều đi ra Sở thị tập đoàn, Sở Tử Hào cũng chỉ là một phế vật.

"Sở Tử Hào người đủ, ta không muốn nghe người nói nhảm, gọi người người tránh ra."

Trương Ảnh Hàm bây giờ chỉ muốn nhanh lên một chút rồi đi nơi này, bởi vì nàng không biết tiếp đó sẽ xảy ra chuyện gì, cũng không dám tưởng tượng.

"Người cho là, người đi sao?" Sở Tử Hào trên mặt rớt cuộc xuất hiện âm hiểm, trong mắt cũng tràn đầy dâm. Uể ý.

"Ta đã sớm muốn lấy được người, người đã rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ta đây cũng sẽ không lại tận lực đi ăn nói khép nép." Sở Tử Hào cười ra cà vạt mình, tiện tay ném lên mặt đất.

Trương Ảnh Hàm trên mặt nhất thời tràn đầy kinh hoàng, nàng sợ nhất một màn rớt cuộc xuất hiện.

"Người đừng tới đây, như người vậy là phạm pháp."

Vừa nói, Trương Ảnh Hàm lui về phía sau hai bước, lại phát hiện mình sau lưng, đứng hai tên thanh niên, mà hai tên thanh niên trên mặt, cũng tràn đầy tà ác nụ cười.

"Hào ca, chờ người thoải mái hoàn cũng cho chúng ta sung sướng." Một tên thanh niên mở miệng nói.

"Có thể." Sở Tử Hào dâm. Cười nói.

Trương Ảnh Hàm gắt gao cầm điện thoại di động, đang chuẩn bị gọi điện thoại báo cảnh sát.

Nhưng nàng còn chưa kịp gọi điện thoại, điện thoại di động liền bị sau lưng thanh niên nhanh chóng cướp đi.

"Nghĩ (muốn) gọi điện thoại, hắc hắc, người cho là cảnh sát thật sẽ đến giúp người sao?" Thanh niên đem Trương Ảnh Hàm điện thoại di động pin hủy đi đi ra, khinh thường nói.

"Hào ca, người này xử lý như thế nào." Một tên nhuộm mái tóc màu vàng thanh niên chỉ sau quấy ba Lãnh Phong, nhìn Sở Tử Hào, hỏi.

Sở Tử Hào quay đầu, mới nhớ tới nơi này còn có những người khác.

"Hôm nay chuyện người liền làm như không nhìn thấy, nếu như người ngoan ngoãn nghe lời nói, đợi một hồi cũng coi như một mình người." Sở Tử Hào nhìn Lãnh Phong, nói.

Trương Ảnh Hàm nhìn về phía Lãnh Phong, trong mắt mang theo một tia cầu cứu ý tứ.

Nhưng lúc này Trương Ảnh Hàm lòng như tro nguội, nàng rất rõ, rơi vào Sở Tử Hào trong tay, sẽ là kết quả gì.

Nhưng Lãnh Phong một câu nói tiếp theo, cho nàng hy vọng.

Lãnh Phong khoé miệng lộ ra vẻ tươi cười, trong nụ cười tràn đầy lạnh giá: "Thật xin lỗi, ta sẽ không cho phép các người ở chỗ này gây chuyện."

Trương Ảnh Hàm trên mặt nhất thời xuất hiện một vẻ vui mừng, bất quá một giây kế tiếp, nàng cũng có chút mất đi hy vọng.

Bởi vì Lãnh Phong chỉ có một người, mà Sở Tử Hào bên này, có năm người.

Trừ phi Lãnh Phong rất trâu bò, có thể một cái đánh năm cái, vậy thì coi là chuyện khác.

"Ừ?" Sở Tử Hào từ từ xoay người, nhìn Lãnh Phong, giọng bất mãn nói: "Thế nào, ngươi cũng rượu mồi không uống chỉ thích uống rượu phạt?"

Nhìn Sở Tử Hào một bộ uy phong lẫm lẫm bộ dáng, Lãnh Phong nhún nhún vai, hai tay cắm ở trong túi quần, từ tốn nói: "Nơi này là ta địa bàn, ta bắt kể các ngươi là ai, nhưng thì là không thể ở chỗ này gây chuyện."

"Ngươi biết ta là ai sao?" Sở Tử Hào đi về phía trước một bước, nói.

"Không biết, ta cũng không muốn biết." Lãnh Phong nhìn Sở Tử Hào, trên mặt tràn đầy châm chọc nụ cười, "Lại nói, biết thì thế nào, ngươi nghĩ dùng ngươi danh hiệu tới dọa ta?"

"Tiểu tử, xem ra ngươi là mới tới H thành phố a, ngay cả Sở gia lớn nhỏ không biết, ngươi có còn muốn hay không ở H thành phố lẫn lộn."

Vàng đầu thanh niên đi tới trước quầy ba, dùng sức đánh một cái quầy ba, nhưng một giây kế tiếp hần uy phong liền biến mất không còn tăm hơi mất tăm

Bởi vì quầy ba đều là cẩm thạch làm, có nhiều cứng rắn, dùng đầu gối nghĩ cũng biết, mà vàng đầu thanh niên là dùng lực một cái tát vỗ xuống, cẩm thạch có thể không có cảm giác, nhưng hần tay trong nháy mắt liền sưng.

Bất quá là già bộ, vàng đầu thanh niên chỉ có thể nhịn.

Nhìn nhẵn đỏ bưng cả khuôn mặt vàng đầu thanh niên, Lãnh Phong cười nhạt, nói: "Không sai, ta là gần đây mới đi tới H thành phố, kia làm sao."

"Quầy rượu này ta mua, ngươi có thể rút." Sở Tử Hào lấy ra một tờ thẻ ngân hàng, trực tiếp vứt xuống trên quầy ba, "Trong thẻ có năm trăm ngàn, đủ mua quầy rượu này."

Lãnh Phong cầm lên thẻ ngân hàng, khóe miệng châm chọc nụ cười chưa bao giờ dừng lại.

Nhìn Lãnh Phong cử động, Trương Ảnh Hàm rất khẩn trương, nằng dỗi nhiên hy vọng Lãnh Phong có thể mang nằng rời đi, nhưng tựa hồ đây là một việc rất khó thực hiện sự tình.

Lãnh Phong nắm thẻ ngân hàng, ngay trước Sở Tử Hào mặt, chậm rãi đem thẻ ngân hàng bẻ gãy thành hai nửa, sau đó ném vào đến Sở Tử Hào trước mặt, "Năm trăm ngàn, ngay cả mua chỗ này của ta một chai rượu cũng không đủ."

"Ngươi đây là đang đùa lừa." Sở Tử Hào sắc mặt biến hóa rất khó nhìn, giọng âm trầm.

Hần không nghĩ tới Lãnh Phong sẽ như vậy không thức thời, lại một chút cũng không nể mặt hần.

"Đùa lừa là ngươi." Lãnh Phong từ tốn nói: "Ngươi hoặc là chính mình biến, hoặc là, ta cho ngươi lẫn lộn đi ra ngoài."

Lãnh Phong tiếng nói vừa dứt, vẫn đứng ở trước quầy ba vàng đầu thanh niên trong nháy mắt không vui, lớn tiếng nói: "Nên rút là ngươi."

Nói xong, vàng đầu thanh niên cầm lên trên quầy ba một ly rượu, hướng về phía Lãnh Phong đầu đập tới.

Sở Tử Hào đám người trên mặt xuất hiện vẻ tươi cười, bọn họ phảng phất thấy Lãnh Phong bẻ đầu tình cảnh.

Nhưng sau một khắc, tất cả mọi người đều sửng sốt.

Lãnh Phong bắt lại vàng đầu thanh niên tay, đem trong tay hần ly rượu đoạt lại.

"Ly rượu này là nước Mỹ vào bên, đất rất, làm sao có thể cho ngươi dùng để làm vũ khí." Lãnh Phong chậm rãi đem chén rượu thả lại đến trên quầy ba, sau đó lấy ra một cây dao nhỏ, mỉm cười nói: "Cái này cho ngươi làm vũ khí đi."

Nói xong, Lãnh Phong một đao cắm ở vàng đầu thanh niên trên mu bàn tay.

"Xuy!"

Lưỡi đao trong nháy mắt không có vào trong da thịt, xuyên qua cả bàn tay.

"A! ! !"

Vàng đầu thanh niên nhất thời nắm chính mình tay trái, không ngừng lui về phía sau, tiếng kêu thảm thiết không ngừng.

Tiểu đao còn cắm ở hần trên mu bàn tay, máu tươi nhất thời nhuộm đỏ hần cả bàn tay.

Mà hấn tiếng kêu thảm thiết, không ngừng ở trong quán rượu quanh quẩn.

Một tên thanh niên nhất thời tiến lên đỡ vàng đầu thanh niên, không để cho hấn ngã xuống.

Tất cả mọi người đều không nghĩ tới, Lãnh Phong sẽ thật động thủ, hơn nữa hạ thủ còn ác như vậy, không chút nào cho bọn hấn một chút xíu mặt mũi.

Mà Sở Tử Hào kia vẫn lấy làm kiêu ngạo Sở gia lớn nhỏ thân phận, ở chỗ này chẳng có tác dụng gì.

"Người đang làm gì!"

Thấy đồng bạn mình bị thương, Sở Tử Hào liền vội vàng tiến lên một bước, giận dữ hét.

"Làm gì?" Lãnh Phong cười nhạt, nói: "Cho hấn khá một chút vũ khí a."

"Người!" Sở Tử Hào nhất thời bị tức không nói ra lời.

Mà vàng đầu thanh niên trên cánh tay tiểu đao đã bị rút ra, ở nơi này đại mùa đông trong, hấn lại đầu đầy mồ hôi, đầu đón gần như sắp để cho hấn bất tỉnh đi.

"Các anh em, đập cho ta nơi này, cho hấn biết chút dạy dỗ." Sở Tử Hào biết, nói nhiều hơn nữa đều vô ích, chỉ có thể lấy nhiều người khi dễ Lãnh Phong ít người.

Sở Tử Hào tiếng nói vừa dứt, ngoài ra ba gã còn có sức chiến đấu thanh niên liền rồi rít từ phía sau móc ra co dẫn côn.

Một tên vóc người hơi thanh niên cao lớn một người một ngựa xông về Lãnh Phong, hai gã khác hướng về phía quầy rượu còn lại trang sức đập.

Lãnh Phong chân mày nhất thời nhíu lại, trên mặt cũng xuất hiện tức giận.

Bọn họ đây là muốn chết, vậy kể tiếp thì không thể trách hấn.

Nhìn xông lại thanh niên, Lãnh Phong tung người nhảy một cái, bay qua quầy ba, hướng về phía đi ra thanh niên chính là một quyền.

Thanh niên căn bản không kịp làm ra phản ứng, trên mặt nhất thời ai Lãnh Phong một quyền.

Lãnh Phong quả đấm hung hăng đánh vào thanh niên trên lỗ mũi, nhất thời đưa hấn sống mũi đánh lệch vị trí.

Thanh niên cả người bị đánh ngã trên đất, thân hình cao lớn căn bản không phát huy ra bất cứ tác dụng gì, nhiều nhất liền nhìn có chút uy hiếp mà thôi.

Lãnh Phong phất Sở Tử Hào liếc mắt, cũng không có trước đi đối phó hấn.

Hai tên thanh niên vẫn còn ở đập vào quầy rượu vật phẩm, Lãnh Phong dĩ nhiên không thể mặc cho bọn họ tiếp tục tiếp.

Lãnh Phong chân phải dùng sức đập một cái, mượn sức bật, xông về gần đây một tên thanh niên.

Không đợi hấn làm ra phản ứng, Lãnh Phong một cước đá vào bụng hấn bên trên, đem thanh niên cả người đập bay ra ngoài, hung hăng đụng vào tạp tọa trên bàn.

"Àm!" Thanh niên thất lưng đụng vào bên cạnh bàn bên trên, ngừng thì không có bất cứ gì phản ứng.

Một tên sau cùng lùn vị thanh niên thấy đồng bạn bị đập bay, nhất thời dừng lại trong tay động tác, mặt đầy sợ hãi nhìn Lãnh Phong.

"Người cho rằng là dùng tay ta thì sẽ bỏ qua người sao?"

Lãnh Phong khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, sau đó thuận tay cầm qua một cái chai rượu, hướng về phía lùn vị thanh niên đầu đập xuống giữa đầu.

"Loảng xoảng!" Chai rượu ứng tiếng mà nát, mà lùn vị thanh niên cũng bị đánh ngã trên đất, ôm đầu không ngừng kêu thảm.

Đầu hấn bị đánh rách mở một cái lỗ, máu tươi không ngừng chảy ra, nhuộm đỏ hấn cái trán cùng mặt đất.

Sở Tử Hào bị Lãnh Phong sức chiến đấu hù được, liền vội vàng lui về phía sau hai bước, rất sợ Lãnh Phong lại đột nhiên xông lại.

Mà Trương Ảnh Hàm thấy Lãnh Phong một người đánh ngã bốn cái, trên mặt tràn đầy kinh ngạc, dù sao Lãnh Phong nhìn qua cũng không cao lớn, nhưng lại có kinh người như vậy sức chiến đấu.

"Người còn có gì nói?" Lãnh Phong quay đầu nhìn Sở Tử Hào, cười lạnh nói.

"Người thắng, lần này ta nhận tài." Sở Tử Hào bất đắc dĩ nói.

Lãnh Phong từng bước từng bước đi về phía Sở Tử Hào, trên mặt tràn đầy nụ cười nhàn nhạt.

"Ngươi muốn làm cái gì?" Sở Tử Hào nhìn không ngừng đi tới mình Lãnh Phong, trên mặt xuất hiện một vẻ hoảng sợ.

Dù sao Lãnh Phong mới vừa mới xuống tay nhưng là không có chút nào lưu tình, đều là đánh vào chỗ chết.

"Muốn ta làm cái gì, ha ha, rất đơn giản." Lãnh Phong đi tới Sở Tử Hào trước mặt, dừng bước lại, cười lạnh nói: "Ngươi nghĩ đập ta quây rượu, ta đây liền đập ngươi."

Nói xong, Lãnh Phong bắt lại Sở Tử Hào cổ áo, đem cả người hắn nhấc tới.

"Ngươi muốn làm cái gì, ta là Sở thức tập đoàn thiếu gia, thương thế của ngươi ta, cha ta sẽ không bỏ qua cho ngươi."

Sở Tử Hào không ngừng giùng giàng, muốn tránh thoát Lãnh Phong khống chế, nhưng hắn căn bản là kiếm không mở, Lãnh Phong khí lực lớn kinh người, không phải hắn những thứ này nuông chiều từ bé Đại thiếu gia có thể so sánh.

"Vậy ngươi sẽ để cho ba của ngươi tới tìm ta phiền toái đi."

Nói xong, Lãnh Phong giờ Sở Tử Hào, hướng về phía mặt đất hung hăng nện xuống!

"Ầm!"

Sở Tử Hào vác cùng sàn nhà mang đến tiếp xúc thân mật, nhất thời phát ra nhất thanh muện hưởng.

Khoảng cách Sở Tử Hào cách đó không xa vàng đầu thanh niên nhất thời nhắm mắt lại, hắn căn bản không dám nhớ lại như vậy sẽ có nhiều đau, huống chi bàn tay hắn đau đớn đã để cho hắn nửa chết nửa sống.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Trương Ảnh Hàm nụ cười

Sở Tử Hào trực tiếp ngắt đi, ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không có phát ra.

Lãnh Phong dùng rất đại khí lực, Sở Tử Hào bị đập đến trên sàn nhà thời điểm, cả cái quây rượu tựa hồ cũng dao động động một cái.

"Giải quyết."

Lãnh Phong đứng lên, vỗ tay, sau đó nhìn đứng ở một bên Trương Ảnh Hàm liếc mắt.

Trương Ảnh Hàm trên mặt tràn đầy kinh ngạc, dù sao Lãnh Phong bày ra sức chiến đấu là nàng không tưởng được.

"Các ngươi không muốn chết lời nói, tốt nhất liền rút ngay, nếu không, ta không dám hứa chắc, ta có thể hay không đưa các ngươi đi gặp Chúa Jesus."

Vừa nói, Lãnh Phong trong tay, nhiều một cây chủy thủ.

Chủy thủ toàn thân màu đen, trên lưỡi đao có khắc một cái cánh dơi ẩn.

Một mực ở già chết bốn tên thanh niên liền vội vàng liền lăn một vòng đứng lên, nâng lên Sở Tử Hào chạy.

Ba chiếc Ferrari tán nhanh rời đi, tốc độ kia phải nhiều nhanh liền thật là nhanh.

Lúc này trong quán rượu, chỉ còn lại Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm.

Trong quán rượu một mảnh hỗn loạn, bất quá cũng không có hư hại thứ gì.

Trong quán rượu trang sức chất lượng đều rất tốt, những thứ kia thanh niên khí lực cũng không lớn, căn bản đập không xấu cái gì, chẳng qua là vỡ ra

mấy cái bàn mà thôi.

Mà trên mặt đất cũng có một chút vết máu, đều là những thứ kia thanh niên lưu lại.

Lãnh Phong không có nói gì, đi lên trước sẽ bị vỗ ra bàn đỡ dậy.

Trương Ảnh Hàm nhìn vội vàng Lãnh Phong, chần chờ một chút, mở miệng nói: "Thật xin lỗi, ta cho ngươi thêm phiền toái."

"Không có gì, đây không phải là ngươi sai." Lãnh Phong cũng không quay đầu lại nói.

"Bọn họ còn sẽ trở về tìm làm phiền ngươi, ngươi định làm như thế nào?" Trương Ảnh Hàm tiếp tục nói.

"Bọn họ muốn đến cứ đến, tới một lần ta đánh một lần." Lãnh Phong đứng lên, cười nói.

Lãnh Phong giọng tràn đầy dễ dàng, hần căn bản cũng không đem Sở Tử Hào coi ra gì.

Coi như không cần dị năng, Lãnh Phong ở gần người tác chiến bên trên, hoàn toàn có thể một mình đấu trăm người.

Lãnh Phong từ nhỏ đã đi theo sư phó Mộ Thi Vân đúc luyện, mà gia nhập Âm Dạ sau, Nanh Sói cũng dạy dỗ hắn rất nhiều gần người làm Chiến Kỹ đúng dịp, ở gần người tác chiến bên trên, Nanh Sói là tuyệt đối chuyên gia.

"Thật thật có lỗi, nơi này tổn thất ta tới bồi." Trương Ảnh Hàm cắn môi nói.

"Không cần, ta không quan tâm chút tiền này, lại nói ta đây lại không tổn thất cái gì." Lãnh Phong ngay cả vội vàng cự tuyệt.

Trong quán rượu quả thật không tổn thất cái gì vật quý trọng, thường tiền dĩ nhiên không cần.

"Vậy..." Trương Ảnh Hàm cắn môi, tựa hồ có cái gì muốn nói, nhưng lại không nói ra miệng.

"Thế nào?" Lãnh Phong nhìn Trương Ảnh Hàm, chờ đợi nàng nói tiếp.

"Ngươi có thể đưa ta về nhà sao, ta lo lắng Sở Tử Hào những người đó sẽ còn theo dõi ta." Trương Ảnh Hàm rốt cuộc nói ra muốn nói chuyện.

Nói xong câu đó sau, Trương Ảnh Hàm nhất thời có loại không đất dung thân cảm giác.

Dù sao mới vừa rồi mới cho người ta mang đến phiền toái, bây giờ lại nói lên loại này có chút vô lễ yêu cầu.

Trương Ảnh Hàm thỉnh cầu nhất thời để cho Lãnh Phong lảng lảng, không nghĩ tới nàng sẽ yêu cầu mình đưa nàng về nhà, này ngược lại có chút lúng túng.

"Có thể a."

Mặc dù trong lòng kinh ngạc, nhưng Lãnh Phong còn là đồng ý.

Đưa một người đẹp về nhà, có sao mà không làm đây?

Huống chi, mặc dù Sở Tử Hào bị đánh gần chết, nhưng là rất có thể sẽ thật phái người theo dõi Trương Ảnh Hàm.

Nếu như Sở Tử Hào chưa cùng tung Trương Ảnh Hàm lời nói, mới vừa rồi liền sẽ không theo đi tới quầy rượu này.

Lãnh Phong đi tới sau quầy ba, cầm một cái áo khoác mặc lên người, sau đó đi tới Trương Ảnh Hàm trước người, cười nói: "Đi thôi."

Nói xong, Lãnh Phong đóng lại quầy rượu đèn.

Trương Ảnh Hàm đi ra quầy rượu, Lãnh Phong là khóa kỹ quầy rượu môn.

Rời đi quầy rượu sau, phảng phát đổi một thế giới.

Trong quán rượu có lò sưởi, ở bên trong ấm áp rất, nhưng ở quầy rượu bên ngoài, hãy cùng ở trong hầm băng như thế.

Ban đêm khí Ôn Bi ban ngày muốn lạnh hơn, nhiệt độ đã là dưới năm độ.

Không trung bay bông tuyết, trên mặt đất một mảnh trắng xóa.

Lãnh Phong đeo lên mũ trùm, dẫn đầu đi ở phía trước, mà Trương Ảnh Hàm là với sau lưng hắn.

"Xin lỗi a, ta không có xe, bọn chúng ta sẽ chỉ có thể đánh." Lãnh Phong xoay người, hướng về phía Trương Ảnh Hàm nói.

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng lắc đầu một cái, nói: "Ta rất cảm tạ người nguyện ý đưa ta trở về."

"Không có gì." Lãnh Phong nhún nhún vai, cười nói: "Có ta ở đây, không người có thể đem người thế nào."

Lúc nói những lời này sau khi, Lãnh Phong giọng tràn đầy ngang ngược.

Quả thật, bởi vì hắn là Dịch Năng Giả, trừ phi có mạnh hơn hắn Dịch Năng Giả xuất hiện, nếu không, liền những người bình thường này, hắn còn không coi vào đâu, cũng không cần dùng đến dịch năng.

Trương Ảnh Hàm yên lặng với sau lưng Lãnh Phong, trong lúc nhất thời bầu không khí có chút lúng túng.

Lãnh Phong mang theo Trương Ảnh Hàm đi tới đường xe chạy cạnh, Lãnh Phong đưa tay cản xuống một chiếc xe taxi, sau đó trước hết để cho Trương Ảnh Hàm lên xe, chính mình lại theo ngồi vào trong xe.

"Phiền toái đi Phong Đình khu biệt thự." Trương Ảnh Hàm hướng về phía tài xế nói.

Phong Đình khu biệt thự là h thành phố một cái trung đẳng khu biệt thự, mặc dù chỉ là trung đẳng, nhưng cũng không phải người bình thường có thể ở lên.

Trong xe bầu không khí có chút lúng túng, hai người ai cũng không nói gì.

Lãnh Phong tháo xuống mũ trùm, lộ ra cái kia đẹp trai gương mặt.

Trương Ảnh Hàm không nhận được lần nữa nhìn một chút Lãnh Phong con mắt, dù sao hai chỉ con mắt rất bất đồng người, quá ít.

"Lại nói phét vật kia làm sao biết tìm làm phiền người." Lãnh Phong rút cuộc mở miệng, đánh vỡ cái này lúng túng.

Trương Ảnh Hàm chần chờ một chút, bắt đầu dĩ nói: "Hắn và ta cùng trong trường học, đang bị hắn gặp phải ta sau khi, hắn liền bắt đầu điên cuồng theo đuổi, nhưng ta vẫn luôn cự tuyệt hắn."

"Thì ra là như vậy." Lãnh Phong nhún nhún vai, đối với (đúng) cái đề tài này không có hứng thú.

Một ít nhà giàu thiếu gia đều là như vậy, có tiền tự do phóng khoáng, gặp phải cái đó thích liền đuổi tới tay vui đùa một chút, chơi chán liền vứt bỏ.

"Người sau này cần thận một chút đi, dù sao ta không phải là mỗi lần cũng sẽ ở trắng." Lãnh Phong khoanh tay, từ tốn nói.

Trương Ảnh Hàm khẽ gật gật đầu, nói: "Tối nay thật rất cảm ơn người."

"Không có gì, xuất thủ thu thập mấy cái rác rưởi mà thôi, người không cần để ở trong lòng." Lãnh Phong giọng tràn đầy dễ dàng.

Trương Ảnh Hàm nhếch miệng, để cho nàng không để ở trong lòng là không có khả năng, dù sao nếu như Lãnh Phong không có xuất thủ, nàng phỏng chừng đã sớm gặp gỡ nàng không dám tưởng tượng sự tình.

Mà Sở Tử Hào cũng không phải lần thứ nhất làm như vậy sự tình, hắn phong lưu sử, cơ hồ toàn trường đều biết.

Cơ hồ mỗi người nữ sinh cũng đối với (đúng) Sở Tử Hào xa lánh, không dám đến gần một bước, dĩ nhiên cũng không thiếu tham đồ kim tiền chủ động đi dâng hiến chính mình.

Xe taxi chậm chạp chạy, Trương Ảnh Hàm mở miệng nói: "Người hắn không phải là h thành phố người đi."

Lãnh Phong gật đầu một cái, nói: "Ta trước mấy thiên tài từ nước Mỹ trở lại."

"Trên người của người hắn tràn đầy rất nhiều cố sự." Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong, ý vị thâm trường nói.

Dù sao Lãnh Phong tuổi còn trẻ, lại làm cho người ta một loại sâu không lường được cảm giác.

Lãnh Phong quay đầu, nhìn Trương Ảnh Hàm, nghi ngờ nói: "Người làm sao biết cho là như thế?"

"Nữ nhân trực giác." Trương Ảnh Hàm nhẹ nói đạo.

Lãnh Phong bĩu môi một cái, còn trực giác.

Nửa giờ sau, xe taxi ngừng ở một Phong Đình khu biệt thự lối vào.

Trả tiền xe sau, hai người đi vào ở khu biệt thự trên đường.

"Người nhìn cũng không thiếu tiền a." Trương Ảnh Hàm hỏi tường mới vừa rồi Lãnh Phong rất tiêu sái đưa cho sĩ tài xế một Trương Bách nguyên đô la tình cảnh, nhẹ giọng nói.

"Coi như là không thiếu tiền đi, ta làm người tự do phóng khoáng mà thôi." Lãnh Phong cười nói.

Hai người một đường trò chuyện, Trương Ảnh Hàm từ từ quên mất mới vừa rồi chuyện.

"Đúng, lâu như vậy, ta đều còn không biết tên ngươi." Trương Ảnh Hàm dừng bước lại, mặt đầy lúng túng nhìn Lãnh Phong.

Dù sao trò chuyện lâu như vậy, Trương Ảnh Hàm không giới thiệu qua chính mình, cũng chưa từng hỏi Lãnh Phong tên gì tên gọi.

"Ha ha, ta gọi là Lãnh Phong." Lãnh Phong nói.

"Ta gọi là Trương Ảnh Hàm, Văn Hải đại học ngành quản trị kinh doanh sinh viên năm thứ hai đại học." Trương Ảnh Hàm đưa tay ra, muốn cùng Lãnh Phong bắt tay.

Lãnh Phong khẽ mỉm cười, đưa tay ra cùng Trương Ảnh Hàm trong tay cầm.

Trương Ảnh Hàm tay rất lạnh, nhưng rất mềm mại, nắm ở trong tay, để cho người có một loại không nghĩ lòng ra cảm giác.

"Kia Lãnh Phong Đại lão bản, ngươi quầy rượu có cần hay không chiêu phục vụ viên." Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong, hỏi.

Lãnh Phong lẳng lẳng, nài những lời này là ý gì.

"Thế nào, ngươi muốn tới ta quầy rượu công việc sao?" Lãnh Phong hỏi.

Trương Ảnh Hàm khẽ gật đầu, "Dạ, ta nghĩ rằng làm một chút đi làm thêm."

"Ngươi nhìn cũng không thiếu tiền đáng vẽ, làm sao sẽ nghĩ tới ta quầy rượu công việc."

Lãnh Phong quét nhìn bốn phía, cái này trung đẳng khu biệt thự trang sức cũng không kém, không chút vốn vốn thật đúng là ở không nổi.

"Ta nghĩ rằng rèn luyện một chút tự Minh có thể (Kỷ Năng) lực, mà mẹ của ta công ty ta không vào được." Trương Ảnh Hàm bắt đầu dĩ nhiên.

"Ngươi chắc chắn ngươi làm tới?" Lãnh Phong hỏi.

"Ta tin tưởng ta có thể, ta rất chăm chỉ, nếu như nơi nào không làm tốt, lão bản ngươi mặc dù trừ ta tiền lương tốt." Trương Ảnh Hàm mặt đầy kiên định, một bộ không để cho lãnh đạo thất vọng bộ dáng.

Lãnh Phong cười cười, cô em này còn thật có ý tứ.

Nếu như là những cô gái khác, gặp phải mới vừa rồi sự tình, phỏng chừng đã sớm hù dọa gần chết, nhưng Trương Ảnh Hàm nhanh như vậy liền điều chỉnh xong, hơn nữa vẫn cùng Lãnh Phong một mực trò chuyện.

"Vậy cũng tốt, ta ngược lại thật ra không có vấn đề, có người ở quầy rượu hỗ trợ cũng tốt, ít nhất ta thì không cần nhàm chán như vậy."

Lãnh Phong nhún nhún vai, tiếp tục nói: "Công phu lương một tháng 5000, tiền huê hồng khác coi là."

"Oa, ở ngươi kia làm phục vụ viên tiền lương cũng như vậy cao, đãi ngộ thật tốt." Trương Ảnh Hàm có chút kinh ngạc nói.

"Ân hử, tiền vật này, ta xem rất nhạt." Lãnh Phong một bộ rất thản nhiên bộ dáng.

"Vậy trước tiên cảm ơn lão bản, ta mỗi ngày buổi tối đều sẽ tới đi làm." Trương Ảnh Hàm hướng về phía Lãnh Phong có chút cúi người, nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, sau đó liếc mắt nhìn Trương Ảnh Hàm sau lưng biệt thự, nói: "Nhanh về nhà đi, này bên ngoài cũng đủ lạnh."

Trương Ảnh Hàm quay đầu liếc mắt nhìn tự Minh nhà (Kỷ Gia), sau đó nói: "Ngươi có muốn đi lên hay không ngồi một chút?"

Lãnh Phong cười lắc đầu một cái, "Không, ta nhớ ngươi cũng đủ mệt, sớm nghỉ ngơi một chút đi."

"Tốt lắm." Trương Ảnh Hàm gật đầu một cái, hướng về phía Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, nhẹ giọng nói: "Cảm ơn ngươi, Lãnh Phong, nếu như không có ngươi, ta căn bản không dám tưởng tượng chính mình kết quả sẽ là cái gì, cũng cảm ơn ngươi đưa ta về nhà, ta mãi mãi cũng sẽ không quên ngươi ân tình."

Nói xong, Trương Ảnh Hàm lần nữa hướng về phía Lãnh Phong khẽ mỉm cười, nhưng sau đó xoay người hướng tự Minh nhà (Kỷ Gia) đi tới.

Nhưng Lãnh Phong, nhưng vẫn cũng không nói gì, mà là gắt gao nhìn Trương Ảnh Hàm bóng lưng, cả người ngây tại chỗ.

Trương Ảnh Hàm nụ cười... ..

Quá quen thuộc...

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Thiếu nàng một cái mạng

Từ đến quầy rượu uống rượu, lại trở lại khu biệt thự, Trương Ảnh Hàm trên mặt cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện nụ cười.

Cho dù đề tài còn nữa thú, nàng cũng sẽ không cười xuống.

Nhưng bây giờ, nàng cười.

Đang cùng Lãnh Phong phân biệt một khác kia, rốt cuộc lộ ra vẻ tươi cười.

Sau khi cười xong, Trương Ảnh Hàm liền trực tiếp trở lại biệt thự, không có lưu ý đến, Lãnh Phong vẫn còn đứng tại chỗ.

"Nguyên lai..." Lãnh Phong khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, nhìn trước mắt biệt thự, tâm lý ngũ vị tạp trần.

"Duyên phận quả nhiên rất kỳ diệu."

Nhìn biệt thự sáng lên ánh đèn, Lãnh Phong lần nữa đeo lên mũ trùm, đem hai tay cắm ở trong túi áo, xoay người rời đi.

Trương Ảnh Hàm đứng ở biệt thự lầu hai trên cửa sổ, nhìn Lãnh Phong từ từ đi xa, trong lòng thoáng qua một tia cảm giác kỳ dị.

Lãnh Phong cho nàng một loại cảm giác quen thuộc, tựa hồ đã từng thấy qua, nhưng nàng cũng không nhớ ra được.

Lãnh Phong từng bước từng bước đi ở khu biệt thự trên đường nhỏ, giá rét xâm nhập thân thể của hắn, nhưng hắn không quan tâm chút nào.

Hắn tâm lý tràn đầy kích động.

Mười năm trước, Lãnh Phong ở trong núi bị Tuyết Lang công kích, chạy trốn tới dưới chân núi hắn sắp bị đông cứng lúc chết sau khi, một cô gái đi ngang qua, ôm lấy hắn, dùng thân thể vì hắn sưởi ấm, như vậy mới để cho hắn sống sót.

Mộ Thi Vân chạy tới sau, nữ hài mới rời khỏi.

Ở nữ hài lúc rời đi sau khi, Lãnh Phong đưa cho nàng một cây màu đen lông chim, nữ hài nhận lấy, lộ ra vẻ mỉm cười.

Lãnh Phong không khỏi không thừa nhận, đây là hắn gặp qua đẹp nhất nụ cười.

Tám năm trôi qua, Lãnh Phong chưa bao giờ quên mất, cái nụ cười này bị hắn khắc ở trong đầu.

Bây giờ, cái nụ cười này lần nữa xuất hiện ở trước mắt hắn, Lãnh Phong biết, hắn nghĩ (muốn) muốn tìm người, tìm tới.

Nàng chính là tám năm trước đã cứu chính mình một mạng cô gái kia.

Nguyên lai nàng tên, kêu Trương Ảnh Hàm.

Người cũng như tên, nàng quả thật rất đẹp.

"Ta báo ân thời điểm đến." Lãnh Phong dừng bước lại, ngẩng đầu nhìn không trung.

Tám năm qua, Lãnh Phong một mực ở nghĩ, tự mình có thể (Kỷ Năng) hay không có cơ hội mới gặp lại nàng, bây giờ, mộng tưởng thành thật, báo ân cơ hội, cũng có hiện tại ở trước mắt hắn.

Tích thủy chi ân, Dũng Tuyền tương báo.

"Ta làm như thế nào hồi báo người đối với ta ân tình đây?" Lãnh Phong lẩm bầm lầu bầu vừa nói.

Đột nhiên, Lãnh Phong sắc mặt nhất thời lạnh xuống, giọng cũng có chút âm trầm, "Vậy trước tiên từ báo vệ người bắt đầu đi."

Nói xong, Lãnh Phong thân hình chợt lóe, trốn một gốc cây sau.

Hai gã thân xuyên nam tử áo đen, chính nhanh chóng hướng Trương Ảnh Hàm biệt thự di động.

Chỉ chớp lát, hai người liền núp ở Trương Ảnh Hàm biệt thự cạnh.

Hai người động tác rất thành thạo, rất hiển nhiên là bị chuyên nghiệp huấn luyện.

Về phần bọn hắn muốn làm gì, Lãnh Phong liền chẳng muốn đi suy nghĩ quá nhiều, việc cần kíp trước mắt là đem bọn họ hai cho đuổi đi.

Dù sao bây giờ, Lãnh Phong biết Trương Ảnh Hàm là đã từng đã cứu chính mình một mạng nữ hài, dĩ nhiên phải đem năng an toàn đặt ở vị thứ nhất, về phần còn lại, Lãnh Phong chẳng muốn đi nghĩ quá nhiều.

Hai người núp ở trong bụi cỏ, không có phát ra một tia âm thanh.

Lãnh Phong rên một tiếng, liền coi như bọn họ như thế nào đi nữa chuyên nghiệp, ở trước mặt hắn cũng chỉ có quỳ phần.

"Muốn trách, chỉ có thể trách các người chọn sai địa phương," Lãnh Phong từng bước từng bước đi về phía hai gã nam tử ẩn núp bụi cỏ, mà hai gã nam tử chính hết sức chăm chú nhìn Trương Ảnh Hàm biệt thự, căn bản không có lưu ý đến đang ở hướng bọn họ đến gần Lãnh Phong.

"Hai vị, buổi tối khỏe." Lãnh Phong đi tới bụi cỏ cạnh, cười lạnh nói.

"Cái gì?"

Hai gã nam tử nhất thời từ trong bụi cỏ nhảy ra, thấy Lãnh Phong sau khi, nhất thời dọa cho giật mình.

Bọn họ căn bản không có lưu ý đến sau lưng đột nhiên xuất hiện một người.

Không chờ bọn họ nói chuyện, Lãnh Phong rên một tiếng, cặp mắt thoáng qua một tia hàn mang, hai tay nhanh chóng đưa ra, bắt lại hai đầu người, sau đó dụng lực hợp lại.

"Ầm!"

Hai đầu người nhất thời lẫn nhau đụng vào nhau, phát ra nhất thanh muồn hưởng.

Nhìn chậm rãi xụi lơ đến trên đất hai gã nam tử áo đen, Lãnh Phong khinh thường cười một tiếng, quét nhìn bốn phía một cái, chắc chắn không người sau khi, Lãnh Phong ngồi xổm người xuống, bắt hai người quần áo, sau đó hai cánh nhanh chóng từ sau lưng của hắn đưa ra, mang theo hắn bay về phía trời cao.

Hàn gió thổi lát phát Lãnh Phong thân thể, nhưng Lãnh Phong không có đi để ý, thậm chí tăng nhanh tốc độ phi hành.

Lãnh Phong nắm hai gã nam tử, bay đến trên một ngọn núi.

h thành phố bảo vệ môi trường rất tốt, thành phố có không ít đỉnh núi tồn tại, ở nơi này phần hoa trong đô thị, tạo thành một đạo mỹ lệ Phong cảnh tuyến.

Lãnh Phong đem hai gã nam tử tiện tay nhét vào đỉnh núi trên cỏ, nhưng sau đó xoay người bay trở về Trương Ảnh Hàm chỗ ở khu biệt thự.

Lãnh Phong quyết định tối nay không đi, ở nơi này thủ một đêm.

Dù sao, hắn không dám hứa chắc, tương tự sự tình còn có thể hay không phát sinh nữa, dù sao những thứ này công tử nhà giàu làm việc, có lúc rất cực đoan, cơ bản cũng sẽ không lo lắng hậu quả.

Mà bây giờ, Trương Ảnh Hàm là Lãnh Phong số một bảo vệ đối tượng, dù sao Lãnh Phong thiếu năng một cái mạng.

Nếu như không có Mộ Thi Vân, kia Lãnh Phong căn bản cũng sẽ không sống sót.

Nếu như không có Trương Ảnh Hàm, Lãnh Phong ngay từ lúc tám năm trước sẽ chết.

Cho nên hai người kia, là Lãnh Phong đời này tối cảm tạ, cũng là đáng giá nhất đi bỏ ra.

Mộ Thi Vân ở ba năm trước đây sẽ chết, Lãnh Phong căn bản chưa kịp đi báo ân.

Nhưng Trương Ảnh Hàm còn sống, Lãnh Phong dĩ nhiên không cho phép năng bị tổn thương gì.

Mà Trương Ảnh Hàm trên người, tựa hồ có một ít Mộ Thi Vân bóng dáng.

Hai người đều giống nhau, thích mặc quần áo màu trắng, cười lên cũng rất đẹp.

Lãnh Phong hạ xuống một tòa trong biệt thự, này tòa biệt thự khoảng cách Trương Ảnh Hàm nhà cũng liền hơn 100m khoảng cách, mà Lãnh Phong nắm giữ Ứng Nhân dị năng, điểm này khoảng cách đối với hắn mà nói với không có một dạng.

"Sur phó, người khi đó nói cho ta biết, người phải hiểu được cảm ơn."

Lãnh Phong ngồi dưới đất, nhìn cách đó không xa kia đèn đuốc sáng choang biệt thự, khóe miệng mang theo vẻ tươi cười.

"Người còn nói cho ta biết, không nên quên đã từng đã cứu ta một mạng cô gái kia."

"Bây giờ, ta tìm tới nàng."

"Sur phó, người còn nhớ ấy ư, ta còn nhớ thời điểm, người luôn là ôm ta, ở buổi tối thời điểm, ngồi ở trên cỏ nhìn sao, khi đó người, luôn là dạy dỗ ta, sau này vô luận ta trở thành thể nào người, cũng không muốn ném người mất."

"Hắc hắc, sur phó, người quên ấy ư, ta lúc nào cho người thất vọng qua?"

"Lúc trước sẽ không, bây giờ sẽ không, sau này cũng sẽ không."

"Ta sẽ vĩnh viễn nhớ người nói chuyện với ta."

"Bây giờ, cô gái này, chính là ta thủ hộ mục tiêu, ta thiếu nàng một cái mạng."

"Bất quá, cái này ân tình, ta không muốn biết trả lại như thế nào."

"Ta chỉ có thể giúp nàng giải quyết hết nên giải quyết phiền toái, trước mắt lời nói, cũng chỉ có thể như vậy rồi."

Vừa nói, Lãnh Phong nhỏ khí, mắt nhìn đèn đuốc sáng choang biệt thự, tâm lý tràn đầy đối với (đúng) Mộ Thi Vân Tư Niệm.

Dù sao, Mộ Thi Vân tự tay đưa hắn nuôi lớn, ước chừng đi cùng hắn mười lăm năm, Lãnh Phong sớm đã đem nàng trở thành mẫu thân mình.

Về phần mình cha mẹ ruột, Lãnh Phong căn bản nghĩ (muốn) cũng sẽ không nghĩ.

Nếu như mình cha mẹ ruột, thật có điểm lương tri lời nói, thì sẽ không đem mới sinh ra chính mình, vứt bỏ ở băng thiên tuyết địa bên trong.

Vô luận sau này sẽ phát sinh cái gì, coi như gặp phải cha mẹ ruột, Lãnh Phong cũng sẽ không cùng bọn họ nhận nhau.

Bởi vì bọn họ chẳng qua là cho Lãnh Phong sinh mệnh, lại không có cấp cho người khác sinh.

Cấp cho người khác sinh, chỉ có Mộ Thi Vân.

"Ta không biết thân phận người, cũng không biết người tới trải qua, nhưng ta sẽ ở người cần ta thời điểm xuất hiện."

Lãnh Phong nhìn Trương Ảnh Hàm nhà, nhẹ nhàng nhỏ khí.

Hắn tâm lý, tựa hồ tràn đầy Trương Ảnh Hàm bóng dáng.

Cách nhau tám năm, gặp lại lần nữa, Trương Ảnh Hàm khẳng định không nhận biết hắn, mà Lãnh Phong bây giờ, cũng chỉ là một phía tình nguyện đi bảo vệ nàng mà thôi.

Bất quá, Trương Ảnh Hàm quả thật yêu cầu hắn bảo vệ.

Dù sao Sở Từ Hào không phải là cái gì người tốt, từ hắn ở trong quán rượu hành động liền nhìn ra, hắn làm việc một loại đều là không chọn thủ đoạn.

h trung tâm thành phố bệnh viện, Sở Từ Hào nằm ở trên giường bệnh, sắc mặt thống khổ.

Sau lưng truyền tới đau đớn không ngừng kích thích hắn thần kinh, mà hắn cái này nuông chiều từ bé thân thể căn bản là không chịu nhận loại này đau đớn.

Đau càng lợi hại, hắn tâm lý hỏa khí lại càng lớn.

Sở Từ Hào cha, h thành phố Sở thị tập đoàn chủ tịch HDQT, Sở Vân Thiên, ngồi ở trước giường bệnh, sắc mặt âm trầm.

Mặc dù Sở Từ Hào một mực ở ném hắn mặt, nhưng dù sao cũng là chính mình con trai ruột, thấy tự mình con trai (Kỳ Nhi Từ) bị người đánh cho thành như vậy, Sở Vân Thiên tâm lý cũng không chịu nổi.

"Con trai, là ai đem người đánh cho thành như vậy?" Sở Vân Thiên sắc mặt âm trầm nói.

"Một cái ông chủ quầy rượu." Sở Tử Hào cắn răng nghiêng lợi nói.

"Ông chủ quầy rượu?" Sở Vân Thiên lẳng lẳng, nói: "Hắn có bối cảnh gì? Lại dám đối với con của ta động thủ, còn nữa, là bởi vì chuyện gì đánh."

Sở Tử Hào con mắt vòng vo một chút, cắn răng nói: "Ba, ta thích nữ hài tại hắn trong quán rượu uống rượu, ta theo đến đi, sau đó ở trong quán rượu hướng cô gái kia biểu lộ, cô gái kia nhanh tiếp nhận thời điểm, lão bản kia tự ra tới quầy rồi, nói cô gái kia là người khác, sau đó liền không phân tốt xấu đem ta cùng ta mấy cái huynh đệ cho đánh một trận."

"Hắn mặc dù coi như dài không cao lớn, nhưng thật có thể đánh, chúng ta năm cái cũng đánh không lại hắn một cái, sau đó hắn liền đem cô gái kia cướp đi, ba, ta không cam lòng a."

Vừa nói, Sở Tử Hào cắn răng, bộ dáng kia, thật giống như thật cùng Lãnh Phong có thâm cừu đại hận như thế.

Mà hắn tán gẫu kỹ thuật, cũng không có chút nào ý lại, trực tiếp đem sự tình lộn nói.

Sở Vân Thiên nhàn nhạt gật đầu một cái, Sở Tử Hào nói hắn nhất định là sẽ không tin, tất lại tự mình con trai (Kỳ Nhi Tử) phong cách làm việc, Sở Vân Thiên vẫn là rất rõ ràng.

Nhưng bị đánh dù sao cũng là tự mình con trai (Kỳ Nhi Tử), cái này vùng, hắn vẫn phải đi tìm trở lại.

"Kia cái quầy rượu tên gọi là gì?" Sở Vân Thiên hỏi.

"Ta không có lưu ý, thế nhưng cái quầy rượu là đang ở một cái rách nát trong đường phố, ngay tại Vân Hải đại học phụ cận." Sở Tử Hào trả lời.

Sở Vân Thiên ừ một tiếng, sau đó đứng lên, hướng về phía Sở Tử Hào nói: "Ngươi nghỉ ngơi cho khỏe đi, khoảng thời gian này không cho phép gây chuyện, tới Vu Na cái ông chủ, ta sẽ đi gặp hắn, ngay cả con của ta cũng dám hắn, hắn thật là ăn gan báo."

Nói xong, Sở Vân Thiên xoay người rồi đi phòng bệnh.

Mà trên giường bệnh Sở Tử Hào, trên mặt thoáng qua một tia thâm độc.

"Tiểu tử, ngươi lần này chết chắc, xem ta ba thế nào đi thu thập ngươi."

Bất quá, là ai thu thập ai, này sự tình thật giống như nói không chừng.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Phòng ngầm dưới đất

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, không trung Đông Phương xuất hiện màu trắng bạc.

Lãnh Phong trên người nắp tràn đầy bông tuyết, hắn ở trên nóc nhà ngồi suốt một đêm.

Cả buổi tối, Lãnh Phong ánh mắt đều là dừng lại ở Trương Ảnh Hàm trong nhà, đề phòng có người xâm phạm.

Bất quá Lãnh Phong lo lắng chuyện cũng không có phát sinh, một đêm đều an tĩnh rất, không có ai len lén lên vào.

"Hô..."

Lãnh Phong dài thở ra một hơi, chậm rãi đứng lên, hoạt động một chút cứng nhắc thân thể, hơn nữa run xuống trên người bông tuyết.

Tuyết rơi xuống sau khi, nhiệt độ lạnh giá thấu xương, Lãnh Phong thật chặt quần áo, thân thể bởi vì giá rét mà có chút phát run.

Mặc dù hắn thể chất cường hãn, nhưng là không có nghĩa là hắn không sợ lạnh.

Huống chi, hắn đối với (đúng) mùa đông vẫn luôn có chút sợ hãi cảm giác.

"Hắn không người sẽ tới quấy rầy đi." Lãnh Phong nhìn bốn phía một cái, sau đó mở ra hai cánh, bay về phía trời cao.

Hắn phải đi về nghỉ xuống, hắn mặc dù là Dị Năng Giả, nhưng không có nghĩa là hắn chính là vạn năng.

Hắn và người bình thường như thế, lạnh nhạt cũng sẽ cảm mạo, cũng sẽ bị bệnh.

Huống chi, một đêm không ngủ, vẫn ngồi như vậy, chịu đựng giá rét, không trung lại có tuyết rơi, Lãnh Phong đã sớm mệt mỏi không chịu nổi.

Việc cần kíp trước mắt, chính là trở về ngủ một giấc thật ngon.

Lãnh Phong đáp xuống Vương Giả chi đạo trong, đường phố mặt đất tất cả đều là trắng xóa bông tuyết, bởi vì Lãnh Phong hạ xuống, trên mặt đất bông tuyết bị thổi ra một vòng tròn.

Thái dương đang từ từ trào lên thiên không, h thành phố từ ngủ say Trung Tô tỉnh.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, không khí mát mẻ xen lẫn lạnh giá, ở Lãnh Phong phổi trong còn quán, khác cả người hắn cũng biết tỉnh một ít.

Thu hồi hai cánh sau, Lãnh Phong đi vào trong quán rượu, trực tiếp đi vào phòng tắm, thoải mái tắm nước nóng, sau đó trở lại gian phòng của mình, ngã đầu đi nằm ngủ.

Này một cảm giác, Lãnh Phong trực tiếp ngủ đến tối, hơn nữa còn là bởi vì đói bụng quá lợi hại mới tỉnh.

Sau khi rời giường, Lãnh Phong tùy tiện tìm ít thứ nhét đầy cái bao tử, sau đó nhìn một chút thời gian, mới phát hiện đã là tám giờ tối.

Sửa sang một chút nghi dung sau, Lãnh Phong mở ra quầy rượu bên ngoài ánh đèn, cái này cũng chứng minh, quầy rượu bây giờ bắt đầu buồn bán.

Mà Trương Ảnh Hàm tựa hồ cũng sẽ ở tới nay qua tới làm.

Thời gian vừa mới qua 21h, mặc màu trắng vũ nhưng phục Trương Ảnh Hàm, đi vào trong quán rượu.

Lần này, Trương Ảnh Hàm trên đầu nhiều đỉnh Tử Sắc cái mũ, mà trên cái mũ treo mấy miếng bông tuyết.

"Buổi tối khỏe." Lãnh Phong hai tay thả ở trên quầy bar, hơi mỉm cười nói.

"Ta không biết quầy rượu mấy giờ mở cửa, cho nên không nắm chắc tốt thời gian, thật xin lỗi." Trương Ảnh Hàm trên mặt tràn đầy ngưng ngượng.

Lãnh Phong cười lắc đầu một cái, nói: "Quầy rượu thời gian mở cửa nói không chừng, một loại ở 8:30 đến 9:30 bên trong mở, người chừng nào thì tới cũng không có vấn đề gì, ngược lại nơi này khách nhân rất ít."

Trương Ảnh Hàm khẽ gật đầu, hái đi Tử Sắc cái mũ, tiếp tục hỏi "Ta đây ứng nên làm những gì, có cần gì ta chú ý."

Lãnh Phong nhún nhún vai, suy tư một chút, nói: "Pha rượu những chuyện này để ta làm, người lâu dài, người liền phụ trách bung rượu cùng thu thập bàn liền có thể, khi không có ai sau khi, người có thể chơi đùa điện thoại di động, chơi đùa máy tính, yêu để làm chi."

"Nhẹ nhàng như vậy a." Trương Ảnh Hàm lẳng lẳng, nàng không nghĩ tới Lãnh Phong sẽ an bài nàng làm ít như vậy sự tình.

"Ừ, nơi này rất ít khách nhân, người tới nơi này coi như chơi đùa tốt."

Nói xong, Lãnh Phong đứng lên, đi tới cửa phòng dưới đất trước, dùng chìa khóa mở ra cửa phòng dưới đất, hướng về phía Trương Ảnh Hàm nói: "Đến đây đi, ta mang người nhìn bọn ta quầy rượu hàng tích trữ."

Trương Ảnh Hàm gật đầu một cái, với sau lưng Lãnh Phong.

Mở cửa sau, phơi bày ở trước mặt hai người là một cái thang lầu.

Lãnh Phong mở ra thang lầu ánh đèn, sau đó dẫn đầu đi ở phía trước.

Trương Ảnh Hàm chần chờ một chút, cũng theo ở phía sau.

Rất nhanh, hai người sẽ đến phòng ngầm dưới đất, Lãnh Phong mở ra phòng ngầm dưới đất ánh đèn, sau một khắc, Trương Ảnh Hàm liền ngã tại chỗ.

Toàn bộ phòng ngầm dưới đất chính là một cái hầm rượu.

Rậm rạp chằng chịt chai rượu, bày ra ở trên kệ rượu.

Hơn nữa mỗi một bình đều là giá cả không rẻ.

"Nơi này đều là cất giữ quý giá rượu địa phương, về phần bình thường quấy rượu bán rượu, phía trên quấy ba cũng đủ." Lãnh Phong đi tới một cái giá rượu bên cạnh, vỗ nhẹ nhẹ chụp bằng gỗ lan can, "Không sai biệt lắm mua xong thời điểm ta đều sẽ tiến hóa, một điểm này người không cần lo lắng."

"Về phần những rượu này, nếu như kia cái khách nhân muốn uống sa hoa, người xuống ngay cầm là được, ta nơi này chính là tồn phóng trên đời sẽ không vượt qua ba bình Brandy." Lãnh Phong đi tới một cái giá rượu cạnh, cầm lên một chai rượu, mặt đầy kiêu ngạo nói: "1815 năm Napoléon thời kỳ Brandy, một chai ở nước Anh trong hoàng cung, một chai ở nước Pháp một cái phủ thương trong tay, ta đây là cuối cùng một chai."

Vừa nói, Lãnh Phong nắm chai rượu, ở Trương Ảnh Hàm trước mặt rung hoảng nhất hạ.

Trương Ảnh Hàm kinh ngạc há mồm ra, nhìn trong tầng hầm ngầm đủ loại tên gọi rượu, có rượu nàng căn bản là kêu không nổi danh chữ, có nàng từ trong sách xem qua, mà thấy Lãnh Phong cầm trong tay Brandy, Trương Ảnh Hàm trong nháy mắt liền sùng sờ.

Nhìn Lãnh Phong dáng vẻ không giống nói dối, nếu như đây là thật, kia loại rượu này xuất ra đầu giá lời nói, tuyệt đối sẽ đánh ra thiên giới.

"Hắc hắc, rượu này người nhớ, ngàn vạn lần chớ để cho người đụng, còn lại tùy tiện, kia cái gì đó năm 1982 Lafite tùy tiện cầm, không bao nhiêu tiền, ta đây có ngay ngắn một cái rượu."

Lãnh Phong đem Brandy thả lại đến giá rượu trong, nói.

Trương Ảnh Hàm rất nhanh thì từ trong kinh ngạc kịp phản ứng, cẩn thận đến nghe Lãnh Phong nói chuyện.

"Người phải nhớ kỹ, cái này trên kệ rượu rượu người đừng đụng, còn lại không có vấn đề." Lãnh Phong chỉ bên người bằng gỗ giá rượu, nói.

"Ta đây thế nào phân biệt những rượu này nhãn hiệu?" Trương Ảnh Hàm nhẹ giọng hỏi.

"Trên kệ rượu đều có viết rượu phẩm loại, dĩ nhiên, cái này cũng không có." Vừa nói, Lãnh Phong vỗ nữa thân vọt cạnh bằng gỗ giá rượu.

Trừ Lãnh Phong bên người giá rượu là bằng gỗ ra, còn lại giá rượu đều là kim loại làm, rất dễ dàng nhận.

"Nhớ a, cái này trên kệ rượu mặt rượu đều là vô giá, còn lại tùy tiện đụng, cái này ngàn vạn lần chớ đụng." Lãnh Phong nhiều lần dặn dò.

Trương Ảnh Hàm không điểm dứt đến đâu, nghiêm túc nhớ Lãnh Phong nói chuyện.

"Dĩ nhiên, người nếu là ngày nào nhớ ném thử một chút lời nói, nói cho ta một chút là được, hắc hắc." Lãnh Phong cười nói.

"Ta không thể nào uống rượu." Trương Ảnh Hàm liền vội vàng lắc đầu nói.

Lãnh Phong cười cười, sau đó đi tới kim loại giá rượu cạnh, bắt đầu đem Trương Ảnh Hàm giới thiệu những kim loại này trên kệ rượu mặt thật sự bày ra rượu.

Trương Ảnh Hàm một mực lắng nghe, dù sao nàng đã là nơi này nhân viên, dĩ nhiên muốn nhận thức nhận thức Chân Chân làm xong mỗi một chuyện.

Hướng Trương Ảnh Hàm giới thiệu xong toàn bộ trong tầng hầm ngầm say rượu, Lãnh Phong khô miệng khô lưỡi, cổ họng cũng sắp bốc khói.

Liền vèn vèn là giới thiệu, cũng tốn một giờ.

Hai người từ tầng hầm trong đi lên sau, trong quán rượu vẫn là trống rỗng.

Lãnh Phong cũng đoán được sẽ không có người đến, cho nên mới mang Trương Ảnh Hàm đi trong tầng hầm ngầm đi thăm.

Đóng kỹ cửa phòng dưới đất sau, Lãnh Phong trực tiếp đem chìa khóa giao cho Trương Ảnh Hàm, sau đó đi tới sau quầy ba, rót cho mình ly nước, trực tiếp ngửa đầu uống sạch.

Hắn quả thật khát.

"Chúng ta không làm nhiều chút tuyên truyền lời nói, sợ rằng sẽ không kiếm được tiền, ta là học kinh tế quản lý, ta có thể ra một cái phương án, ta tin tưởng căn cứ bên ta án kiện đi áp dụng lời nói, chúng ta quấy rượu nhân khí sẽ thịnh vượng rất nhiều, ít nhất sẽ không giống như bây giờ lạnh tanh."

Trương Ảnh Hàm đứng sau lưng Lãnh Phong, mặt đầy nghiêm túc nói.

Nghe Trương Ảnh Hàm nói chuyện, Lãnh Phong cười xoay người, sau đó lắc đầu một cái, nói: "Không cần."

"Tại sao?" Trương Ảnh Hàm cắn cắn môi, nói: "Nếu như vậy lời nói, chúng ta quấy rượu chỉ có thể hao tổn."

"Thua thiệt liền thua thiệt đi, ta không quan tâm số tiền này, tuyên truyền liền miễn, ta kinh doanh cái quấy rượu này cũng không phải là kiếm tiền."

Vừa nói, Lãnh Phong cho Trương Ảnh Hàm rót ly nước trái cây, tiếp tục nói: "Người cũng không nhất định đi quán quít cái này, an tâm làm xong người công việc là được, về phần kiếm tiền không kiếm tiền, không cần phải đi quan tâm những thứ này."

Trương Ảnh Hàm đưa tay nhận lấy Lãnh Phong đưa tới nước trái cây, trong đầu không biết đang suy nghĩ gì.

"Đúng, người buổi tối đi làm ở đây, người phải về nhà?" Lãnh Phong hỏi.

"Ta có thể trở về trường học phòng ngủ ở." Trương Ảnh Hàm trả lời.

Lãnh Phong trầm tư một hồi, nếu như nàng trở về trường học phòng ngủ, kia nhiều lắm không an toàn a, mình đương nhiên không yên tâm nàng một người trở về.

"Như vậy đi, ta mua chiếc xe làm chúng ta quây rượu công cụ giao thông, thuận lợi người xuất hành." Lãnh Phong sờ lên cằm, tiếp tục nói: "Người có bằng lái sao?"

Trương Ảnh Hàm khẽ gật đầu, "Có."

"Vậy là được, sau này xe cho người lái, người mỗi ngày đi làm cũng thuận lợi." Lãnh Phong không điểm dứt đến đâu, sự tình cứ như vậy quyết định.

Trương Ảnh Hàm nhìn trước mắt Lãnh Phong, trong đầu tràn đầy nghi ngờ.

Nàng càng ngày càng muốn biết Lãnh Phong thân phận cùng lai lịch, dù sao nhìn hấn tuổi tác cùng mình cũng không kém, nhưng lại có rất nhiều tên gọi rượu, mở ra như vậy một cái quây rượu, cũng không lấy kiếm tiền là con mắt, bây giờ còn nói mua chiếc xe.

Không nói trước xa cách liền nói trong tầng hầm ngầm những rượu kia, từ cái đó bằng gỗ giá rượu trong cầm một chai đi ra, cũng có thể ở trên đời này đưa tới sống to gió lớn.

Mà những rượu này chủ nhân, lại chỉ là một tuổi còn trẻ thanh niên.

Không chỉ có như thế, Lãnh Phong còn có tốt như vậy thân thù, điều này không khỏi làm cho Trương Ảnh Hàm suy nghĩ giống hấn bối cảnh.

Lãnh Phong không có lưu ý Trương Ảnh Hàm đang suy nghĩ gì, mà là lấy ra một tờ thẻ ngân hàng, giao cho Trương Ảnh Hàm trong tay.

"Đây trong thẻ có một triệu USD, dùng làm quây rượu vốn, nếu như ta không ở nơi này, rượu kia đi người tới phụ trách."

Nói xong, Lãnh Phong ngáp một cái, một bộ lười biếng bộ dáng.

Mà Trương Ảnh Hàm lần nữa ngây tại chỗ.

Nàng cúi đầu nhìn một chút trong tay thẻ ngân hàng, đây là một tấm nước Mỹ thẻ ngân hàng, đến từ Morgan ngân hàng.

Tựa hồ cùng mình ban đầu ở trong bệnh viện, y tá giao cho mình thẻ ngân hàng rất giống, đều là cùng một cái ngân hàng.

"Đúng, ta quây rượu lâu hai có phòng trống, nếu như người sau này mệt mỏi không nghĩ thông xe, có thể ở chỗ này ở, căn phòng cũng rất sạch sẽ, người có thể yên tâm ở."

Lãnh Phong lời nói cắt đứt Trương Ảnh Hàm suy nghĩ, Trương Ảnh Hàm ngẩng đầu lên, khẽ gật đầu.

"Sau này người chính là Âm Dạ quây rượu nhân viên, thật tốt cố gắng lên, ha ha." Lãnh Phong muốn đưa tay ra chụp Trương Ảnh Hàm bả vai, nhưng nghĩ tới nàng và mình vẫn không tính là rất quen thuộc, liền vội vàng thu tay về, gãi đầu, không ngừng cười.

Trương Ảnh Hàm cũng lộ ra vẻ tươi cười, nàng đã không nhìn thấu người trước mắt này, dù sao Lãnh Phong cho nàng cảm giác, rất xa lạ, nhưng là có một tí cảm giác quen thuộc.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Trương Ảnh Hàm mẫu thân

Thời gian đến gần rạng sáng, trong quán rượu vẫn luôn không có khách nhân đến, Trương Ảnh Hàm có chút nổi giận, nhưng Lãnh Phong lại không thêm

để ý chút nào.

"Chênh lệch thời gian không nhiều, người có thể tan việc." Lãnh Phong hơi mỉm cười nói.

"Ông chủ, chúng ta quây rượu như vậy thật tốt sao?" Trương Ảnh Hàm hỏi.

Lãnh Phong nhún nhún vai, "Không có vấn đề a, ta nói rồi rất nhiều lần, ta cái quây rượu này không thôi kiếm tiền là con mắt."

Vừa nói, Lãnh Phong trầm ngâm một chút, nói: "Sau này nếu như có cơ hội, ta và người nói một chút con đường này cố sự, người nên liền biết."

Tới Vu Na cái cơ hội, Lãnh Phong không dám hứa chắc sẽ có hay không có.

Bởi vì con đường này đối với Dĩ Năng Giả thế giới là truyền kỳ, nhưng ở trong mắt người bình thường, đây chỉ là một cái vắng lặng đường phố mà thôi.

Mà nếu như Trương Ảnh Hàm tiếp xúc không Dĩ Năng Giả thế giới lời nói, Lãnh Phong là sẽ không nói cho nàng, bởi vì nói, nàng cũng nghe không hiểu.

Cho nên nói, cơ hội này, Lãnh Phong không dám hứa chắc sẽ có hay không có.

Trương Ảnh Hàm liếc mắt nhìn bên ngoài trống rỗng đường phố, nàng không hiểu nổi, điều này đồ nát đường phố, sẽ có câu chuyện gì?

"Người tới nay là về nhà đâu rồi, hay là đi thi sao?" Lãnh Phong hỏi.

Trương Ảnh Hàm trầm ngâm một chút, nói: "Về nhà đi."

"Kia ta đưa người." Lãnh Phong đứng lên, nói.

Trương Ảnh Hàm khẽ gật đầu, không có cự tuyệt.

Lãnh Phong khóa lại quây rượu đại môn, cùng Trương Ảnh Hàm sóng vai đi ở trên đường phố.

Giá rét xâm nhập thân thể hai người, Trương Ảnh Hàm thật chặt y phục trên người, hiển nhiên được không giá rét.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn chính mình mặc quần áo, nhất thời cười khổ một tiếng.

Vốn còn muốn thân sĩ một chút, đem mình mặc quần áo cho Trương Ảnh Hàm, nhưng mình xuyên còn không có Trương Ảnh Hàm một nửa nhiều như vậy.

Lãnh Phong đã thành thói quen, cho dù là ở mùa đông, hần xuyên cũng là rất ít.

"Nếu như có ai tìm làm phiền người, người liền gọi điện thoại cho ta, người là ta Ám Dạ quây rượu nhân viên, ta sẽ không để cho người bị tổn thương gì, còn nữa, đây là ta điện thoại."

Vừa nói, Lãnh Phong đem viết có điện thoại mình tờ giấy giao cho Trương Ảnh Hàm trong tay.

Trương Ảnh Hàm ghi nhớ Lãnh Phong điện thoại, cũng đem điện thoại mình nói cho Lãnh Phong.

Lãnh Phong hai tay cầm ở túi áo bên trên, cùng Trương Ảnh Hàm sóng vai đi chung với nhau.

Lãnh Phong thân cao so với Trương Ảnh Hàm hơi cao một chút, nhưng là không cao được đi đâu.

Trương Ảnh Hàm thân cao tức đạt tới 1m73, mà Lãnh Phong chính là 1m76, hai người thân cao không kém nhiều.

Nếu như Trương Ảnh Hàm xuyên một đôi giày cao gót lời nói, phỏng chừng có thể so với Lãnh Phong cao hơn.

Như lần trước như vậy, Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm ngồi ngồi taxi, lần nữa đi tới Phong Đình khu biệt thự.

Hai người dọc theo đường đi cũng không nói gì, an tĩnh đi chung với nhau.

Bầu không khí, tựa hồ có một ít biến hóa vi diệu.

Lãnh Phong lần này trực tiếp đem Trương Ảnh Hàm đưa đến nàng trước cửa nhà, Trương Ảnh Hàm đứng ở trước cửa nhà, chần chờ một chút, mở miệng nói: "Bên ngoài lạnh như vậy, đi vào uống ly nước đi, đợi một hồi trở về nữa cũng không muộn."

Nhưng không đợi Lãnh Phong mở miệng nói chuyện, một chiếc màu đỏ BMW 5 hệ, dừng ở trước biệt thự.

Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm đồng thời quay đầu nhìn, chỉ thấy một cái giống vậy mặc màu đỏ áo khoác nữ từ từ chỗ tài xế ngồi đi xuống.

Nữ Tử Dung mạo cùng Trương Ảnh Hàm có chút tương tự, tóc so với Trương Ảnh Hàm muốn dài hơn nhiều chút, khóe mắt nàng có một ít nếp nhăn,

mà trên mặt tràn đầy mệt mỏi.

"Mẹ." Trương Ảnh Hàm thấy nữ tử sau, liền vội vàng tiến lên đón, giúp nàng cầm lấy trong tay bao.

"Thế nào trẻ như vậy còn chưa ngủ, làm gì đi." Trương Ảnh Hàm mẩu thân vỗ nhẹ chụp Trương Ảnh Hàm đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía đứng ở cửa biệt thự trước Lãnh Phong, hơi nhíu lên Mi.

"A di ngài khỏe chứ, ta gọi là Lãnh Phong, là Trương Ảnh Hàm bằng hữu." Lãnh Phong liền vội vàng đi lên trước chào hỏi.

"Xin chào, ta gọi là Trương Tuyết Bình, là ảnh hàm mẩu thân." Trương Tuyết Bình chủ động đưa tay ra, mỉm cười nói.

Lãnh Phong cũng đi theo đưa tay ra, cùng Trương Tuyết Bình trong tay cầm, sau đó nhanh chóng lỏng ra.

"Nếu là ảnh hàm bằng hữu, cầm vào ngồi đi, bên ngoài quá lạnh."

Vừa nói, Trương Tuyết Bình kéo Trương Ảnh Hàm tay, đi vào trong biệt thự.

Lãnh Phong bắt đầu đi nhún nhún vai, thấy Trương Tuyết Bình đến, hần vốn là rời đi, nhưng bây giờ tựa hồ muốn đi cũng đi không, Trương Tuyết Bình cũng tự mình mời, chính mình chung quy không thể cự tuyệt.

"Hô..."

Lãnh Phong nhỏ khí, cùng đi theo vào trong biệt thự.

Trong biệt thự trang sức cũng không sang trọng, nhưng là mọi thứ đầy đủ hết, nhìn có loại cảm giác ấm áp.

"Mời ngồi, ta đi pha trà."

Nói xong, Trương Tuyết Bình đi về phía phòng bếp.

"Mẹ, ta đến giúp người." Trương Ảnh Hàm chạy chậm, đi theo chạy vào phòng bếp.

Lãnh Phong ngồi vào trên ghế sa lon, khắp nơi quét nhìn.

Phòng khách treo trên vách tường một bức tranh, trong bức họa đồ án là Trương Ảnh Hàm cùng Trương Tuyết Bình hai người, hai người đứng ở bờ biển, sóng vai đứng chung một chỗ, trên mặt đều tràn đầy nụ cười.

Nhưng đây là vẽ, cũng không phải là hình.

Sau năm phút, Trương Tuyết Bình bưng một bình trà đi ra, Trương Ảnh Hàm vội ở sau lưng nàng.

Lúc này đã là rạng sáng 12h 30 phút, Lãnh Phong có một ít buồn ngủ, nhưng dù sao cũng là ở người khác, dù sao cũng phải lên tinh thần.

"Lạnh tiên sinh, chúng ta cái này không có gì quý giá lá trà, chỉ có thể ngâm (cura) ấm Lục Trà, hy vọng người chớ để ý." Trương Tuyết Bình vừa nói, một bên đem bình trà để lên bàn.

"Không có không có, con người của ta liền thích uống Lục Trà." Lãnh Phong liền vội vàng cười nói.

Lãnh Phong thật ra thì uống rất ít trà, thích nhất uống trà là Trùng Tử, Băng Lô cùng Nanh Sói trừ rượu hay là rượu, Lãnh Phong cũng nhận được hai người này lấy, thỉnh thoảng nhân rồi buồn chán liền uống một lượng lon bia.

"Lạnh tiên sinh mấy tuổi, làm công việc gì đây? Hay là ở đi học?"

Trương Tuyết Bình ngồi vào Lãnh Phong đối diện, mỉm cười hỏi.

Trương Ảnh Hàm đứng ở một bên, nghe được chính mình mẩu thân vấn đề sau, nụ cười trên mặt nhất thời đông đặc, cuống lấy là bắt đầu dĩ.

Nghe được Trương Tuyết Bình vấn đề, Lãnh Phong khẽ mỉm cười, xem ra, Trương Ảnh Hàm mẩu thân là một cái chủ nghĩa hiện thực người a.

Nhưng nói thế nào Trương Tuyết Bình cũng coi là trưởng bối, Lãnh Phong dĩ nhiên không thể không trả lời.

"A di ngài vẫn là để cho ta Lãnh Phong đi, ta hiện năm mười tám tuổi, ta không có đi học, bây giờ mở một gian quầy rượu." Lãnh Phong cười trả lời.

"Ồ? Mười tám tuổi? Khui rượu chứ?" Trương Tuyết Bình trên mặt tràn đầy nghi ngờ, sau đó cho Lãnh Phong rót ly trà.

"Ừ, Ấm Dạ quầy rượu, liền mở ở Vân Hải đại học phụ cận chợ trời đường phố." Lãnh Phong nói.

Vương Giả chi đạo chẳng qua là Dị Năng Giả đối với (đúng) con đường này gọi, mà ở h thành phố, con đường này tên là chợ trời đường phố.

"Chợ trời đường phố?" Trương Tuyết Bình lẳng lẳng, nói: "Ta nhớ được con đường này trước đây thật lâu liền hoang phế đi."

"Dạ, ta quỳ rượu liền mở ở cuối đường." Lãnh Phong tiếp tục nói.

Trương Tuyết Bình ánh mắt lóe lên một chút ánh sáng, nhưng rất nhanh thì biến mất.

Nhưng nàng này sọi bóng mang vẫn bị Lãnh Phong cho bắt được, dù sao hấn mắt phải dị năng cũng không phải là trung cho đẹp.

Sau một khắc, Trương Tuyết Bình chú ý tới Lãnh Phong kia mắt phải màu xanh lam, ngay cả bận rộn hỏi "Lãnh Phong, ngươi con mắt thế nào?"

Lãnh Phong cười khỏ một tiếng, trả lời: "Không có gì, thầy thuốc nói, là bình thường biến dị, không có gì ảnh hưởng xấu, chẳng qua là nhìn có chút cổ quái mà thôi."

Trương Tuyết Bình như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, con mắt thỉnh thoảng nhìn về phía Lãnh Phong mắt phải, dù sao hai chỉ con mắt màu sắc bất đồng người, cỏi đời này có thể rất hiếm thấy.

"Khui rượu đi lời nói, thu nhập nhất định rất tốt." Trương Tuyết Bình uống miếng trà, cười nói.

"Có khỏe không." Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, hấn dĩ nhiên nghe ra Trương Tuyết Bình trong lời nói châm chọc ý.

Mới vừa rồi Trương Tuyết Bình nghe được chợ trời đường phố thời điểm, trong mắt liền thoáng qua một tia khinh thường, rất hiển nhiên nàng biết chợ trời đường phố là tình huống gì, như bây giờ hỏi, không thể nghi ngờ là ở châm chọc Lãnh Phong.

Trương Tuyết Bình, vô cùng thực tế.

Đứng ở một bên Trương Ảnh Hàm mặt đầy lúng túng, nàng không nghĩ tới chính mình mẫu thân sẽ thực tế như vậy, trọng yếu là, nàng căn bản cũng không biết Lãnh Phong tình huống cụ thể, tùy tùy tiện tiện là có thể xuất ra một triệu USD người, sẽ là người bình thường sao?

"Lãnh Phong, ta hỏi ngươi một chuyện, ngươi thành thật trả lời ta." Trương Tuyết Bình mặt đầy nghiêm túc nhìn Lãnh Phong, giọng có chút trầm thấp.

Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, từ Trương Tuyết Bình trong ánh mắt, Lãnh Phong nhìn ra, nàng xem thường chính mình.

"Hỏi đi, ta nhất định tri vô bất ngôn (không biết không nói)." Lãnh Phong nói.

Trương Tuyết Bình quay đầu nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, sau đó nói: "Ngươi theo ta con gái bây giờ là quan hệ như thế nào?"

"Mẹ, ngươi!" Trương Ảnh Hàm không thiếu chút nữa bị Trương Tuyết Bình tức chết, liền vội vàng nói.

"Ngươi đừng nói chuyện." Trương Tuyết Bình cắt đứt Trương Ảnh Hàm lời nói, trầm giọng nói.

Nghe được Trương Tuyết Bình vấn đề, Lãnh Phong không thiếu chút nữa cười ra tiếng, nhưng hấn nhin cười, nói: "Quan hệ? A di ngài hiểu lầm, ta cùng Trương Ảnh Hàm nàng không có gì, chỉ bất quá nàng ở ta quỳ rượu đi làm, ta thấy tới nay trẻ như vậy, nàng một người trở lại không an toàn, ta đưa nàng trở lại mà thôi."

"Ồ? Là như vậy sao?" Trương Tuyết Bình quay đầu nhìn Trương Ảnh Hàm, hỏi.

"Nếu không ngươi cho rằng là là cái gì." Trương Ảnh Hàm có chút tức giận nói.

"Vậy các ngươi hai là tại sao trở về?" Trương Tuyết Bình tiếp lấy hỏi.

"Đánh." Lãnh Phong trả lời rất dứt khoát.

Nghe được đánh cái từ này thời điểm, Trương Tuyết Bình trong mắt lần nữa thoáng qua một tia khinh thường, mà tia (to) khinh thường, lần nữa bị Lãnh Phong cho bắt được.

Chỉ bất quá ngại vì nàng là Trương Ảnh Hàm mẹ, Lãnh Phong cũng lười cùng với nàng so đo quá nhiều.

Mặc dù ở tại nơi này trong biệt thự là rất thổ hào, bất quá Lãnh Phong còn không coi vào đâu.

Ám Dạ chung quy tài sản, muốn đánh thắng Hoa Hạ nước nhà giàu nhất.

Tiền đối với Lãnh Phong mà nói, cũng chỉ là một con số mà thôi.

"Lãnh Phong tiên sinh, ta hy vọng ngươi có thể sắp xếp chính địa vị mình, không muốn làm một ít vô vị sự tình, được không?" Trương Tuyết Bình khước môi nhếch lên vẻ tươi cười, ý vị thâm trường hướng về phía Lãnh Phong nói.

Lãnh Phong khước miệng cũng lộ ra vẻ tươi cười, khẽ gật gật đầu, nói tiếng: "Được."

Trương Tuyết Bình ở chăm chọc hần, hần hà thường không phải là ở chăm chọc Trương Tuyết Bình.

Xem người, thật không nên đi xem mặt ngoài.

Nếu để cho Trương Tuyết Bình biết Lãnh Phong chân chính tài sản lúc, không biết sẽ là tâm tình gì.

"Mẹ, người đủ, người tại sao có thể như vậy quá đáng!" Đứng ở một chai Trương Ảnh Hàm rốt cuộc không nhịn được, lớn tiếng nói.

"Ảnh hàm, người tại sao có thể lớn tiếng như vậy với mẫu thân nói chuyện."

Nghe được nữ nhi mình chỉ trích, Trương Tuyết Bình nhất thời cau mày nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Vây công

"Mẹ, người không cảm thấy người rất quá đáng sao?"

Trương Ảnh Hàm trên mặt tràn đầy tức giận, nàng thật sự là không có biện pháp tiếp nhận chính mình mẫu thân hành động.

Lãnh Phong lòng tốt bảo vệ nàng an toàn, cho nàng đi làm thêm cơ hội rèn luyện, thậm chí không có cần yêu cầu nàng làm càng nhiều chuyện, chính mình vốn là muốn mời Lãnh Phong đi vào uống ly trà ấm áp thân thể, nhưng không nghĩ tới Trương Tuyết Bình sẽ trở về, càng không nghĩ tới nàng biết làm như vậy quá đáng chuyện.

Lãnh Phong đến bây giờ vẫn luôn không có cho thấy phần Nộ Thần tình, ngược lại khóe môi nhếch lên một tia nụ cười nhàn nhạt.

Nhưng lại thiên về là bởi vì như vậy, Trương Ảnh Hàm lại càng lo lắng.

"A di, ngài yên tâm, ta sẽ sắp xếp chính chính mình vị trí." Lãnh Phong đứng lên, khóe miệng mang theo một tia nụ cười nhàn nhạt, nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt sau, hơi mỉm cười nói: "Bất quá ta hy vọng ngài có thể thấy rõ ràng sự thật, lại đi làm ra phán xét, ta cáo từ trước."

Nói xong, Lãnh Phong xoay người rời đi biệt thự, mà Trương Tuyết Bình rót cho hần trà, hần một giọt đều không uống.

"Chờ xuống."

Thấy Lãnh Phong rời đi, Trương Ảnh Hàm liền vội vàng đuổi theo.

Lãnh Phong chỉ mới vừa đi ra không xa, Trương Ảnh Hàm chạy chậm đuổi kịp bên cạnh hần, mặt đầy áy náy nói: "Thật xin lỗi, mẹ của ta làm người chính là như vậy, hy vọng người chờ đợi ở trong lòng."

"Không việc gì, ta căn bản cũng không có để ý." Lãnh Phong cười lắc đầu một cái, nói: "Lại nói, hai chúng ta bản thân cũng không có gì a, ta là ông chủ, người là nhân viên, ta đây cái làm ông chủ, dĩ nhiên phải bảo đảm chính mình nhân viên an toàn, về phần thỉnh thoảng được được nhân viên thân nhân khí, cũng không có vấn đề a, ha ha ha."

Nói xong, Lãnh Phong thu liễm một chút nụ cười, nói: "Người trở về đi thôi, dù sao mẹ người cũng là vì người tốt."

"Ha ha, tốt với ta, trong mắt nàng cũng chỉ có nàng công ty." Trương Ảnh Hàm trên mặt tràn đầy chăm chọc ý, nàng còn đối với (đúng) mới vừa rời sự tình canh cánh trong lòng.

"Được, xin bớt giận, ta đi trước, người sớm nghỉ ngơi một chút đi."

Nói xong, không đợi Trương Ảnh Hàm nói gì, Lãnh Phong trực tiếp xoay người rời đi, đeo lên mũ trùm, nhanh chóng biến mất ở trong màn đêm.

Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong bóng lưng, khe khẽ thở dài.

Trương Tuyết Bình đứng ở trước đại môn, nhìn còn đứng tại chỗ Trương Ảnh Hàm, tự nhủ: "Nữ nhi của ta, một ngày nào đó, người sẽ hiểu ta dụng tâm

lương khô, nam nhân, cuối cùng là không nhờ vả được."

Nói xong, Trương Tuyết Bình trở lại trong biệt thự.

Mạch gia trang viên, Mạch Nhiên cùng Đường Đường đợi ở trong phòng.

Hai ngày, để cho hai người hoàn toàn quen thuộc, hơn nữa đã phát triển đến bạn tốt trình độ.

Nữ người tâm tư, quả nhiên là kỳ quái.

Mà Đường Đường đem Dị Năng Giả thế giới đủ loại thế lực, cùng Dị Năng Giả chỗ kỳ lạ, cơ hồ cùng Dị Năng Giả có liên quan sự tình đều nói cho Mạch Nhiên.

Mà Mạch Nhiên hỏi nhiều nhất, chính là Lãnh Phong thật sự ở Âm Dạ tổ chức.

Đáng tiếc là Đường Đường tới Âm Dạ biết cũng không sâu, không cách nào nói cho Mạch Nhiên quá nhiều tin tức.

"Mạch Nhiên, ta phải rời khỏi, cảm ơn người đối với ta chiếu cố." Đường Đường kéo Mạch Nhiên tay, trên mặt tràn đầy Bất Xá.

Đại danh鼎鼎 Âm Nữ ở Mạch Nhiên trước mặt, không có lạnh lẽo cô quạnh nữ vương phong phạm.

"Người muốn đi đâu?" Mạch Nhiên dĩ nhiên không nỡ bỏ Đường Đường, dù sao nàng từ nhỏ đến lớn, cũng không bằng hữu gì.

Nhận biết người nàng, cơ hồ đều là muốn cùng nàng làm quen, dù sao Mạch Nhiên cha, là h thành phố thế giới ngầm bá chủ.

"Ta phải trở về trong tổ chức, ta đã biến mất hai ngày, tổ chức người một mực ở tìm ta, gần đây bọn họ có một cái trọng yếu nhiệm vụ muốn ở Hoa Hạ chấp hành, ta phải đi báo cáo." Đường Đường mặt đầy Bất Xá nói.

Mạch Nhiên gật đầu một cái, không có lại giữ lại, bởi vì thế nào giữ lại cũng là vô dụng.

Nàng đã biết Vương Triều cùng z đến hai cái tổ chức Hứa nhiều sự tình, cũng biết những tổ chức này thành viên cơ bản đều phải ra nhiệm vụ, đây là quy định.

"Vậy người chú ý an toàn, có thời gian nhất định phải trở về tới tìm ta chơi đùa a." Mạch Nhiên dùng sức nắm Đường Đường tay, trên mặt tràn đầy Bất Xá cùng khổ sở.

"Ân ân, ta nhất định sẽ."

Nói xong, Đường Đường nhẹ nhàng đẩy ra Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên bĩu môi, bộ dáng kia, phảng phất tùy thời cũng có thể khóc lên.

Đường Đường nhẹ nhàng phát tay một cái, sau đó một cái vòng xoáy màu đen xuất hiện ở sau lưng nàng, Đường Đường không ngừng lùi lại, cho đến hoàn toàn tiến vào trong nước xoáy.

"Gặp lại sau á."

Tiếng nói vừa dứt, vòng xoáy màu đen liền biến mất ở Mạch Nhiên trước mặt.

"Ô ô, lúc này lại không người chơi với ta." Mạch Nhiên bĩu môi ba, trực tiếp nằm chết dí mềm mại trên giường lớn.

"Lãnh Phong, người quả nhiên rất lợi hại."

Hồi tưởng hai ngày này Đường Đường cùng mình nói rất nhiều Lãnh Phong cố sự, Mạch Nhiên liền lộ ra một bộ bộ dáng si mê.

"Hừ hừ, Lãnh Phong, chỉ bằng người đã cứu ta một mạng, đòi ta liền đồ thừa người, ai cho người đẹp trai như vậy!"

Nói xong, Mạch Nhiên cảm thật chặt Lãnh Phong đưa cho hán lông chim.

Lãnh Phong một thân một mình đi ở h thành phố đầu đường bên trên, bóng lưng lộ vẻ rất cô đơn.

Hắn không có đón xe, mà là lựa chọn đi trở về đi.

Nhưng mà hắn nhất định phải đi lên rất dài thời gian rất lâu.

Nhưng Lãnh Phong bây giờ có chính là thời gian, cho nên hắn căn bản cũng không quan tâm.

Mới vừa rồi Trương Tuyết Bình nói chuyện một mực ở Lãnh Phong trong đầu bay lượn đến.

Lãnh Phong không nghĩ tới, Trương Ảnh Hàm mẹ lại là một chủ nghĩa hiện thực người.

Mặc dù Lãnh Phong đối với (đúng) mới vừa rồi Trương Tuyết Bình nói chuyện không có chút nào tức giận, nhưng cũng khó tránh khỏi sẽ không nhận được trở về nghĩ.

"Nàng là một cái có cổ sự người, ta ngược lại thật ra có chút nhớ đi hiểu một chút, chẳng qua là, trước mắt lời nói, nàng đối với (đúng) ta vẫn rất có ý kiến a."

"Người, tại sao liền muốn như vậy điều bộ đầu rồi, mọi việc, thật không thể đi nhìn đồng hồ mặt."

Lãnh Phong dừng bước lại, ngẩng đầu nhìn không trung, nhẹ nhàng nhỏ khí.

Dừng lại một lát sau, Lãnh Phong lần nữa mại khai bộ từ, đi ở trống rỗng trên đường.

Hắn chẳng qua là thiếu Trương Ảnh Hàm ân huệ, cũng không có thiếu Trương Tuyết Bình ân huệ, cho nên, coi như Trương Tuyết Bình sau này gặp phải cái gì, cũng không có quan hệ gì với hắn, hắn cũng sẽ không xuất thủ, dĩ nhiên, trừ phi Trương Ảnh Hàm nhờ giúp đỡ.

Lãnh Phong đã đi nửa giờ, mới đi đến chợ trời đường phố cửa vào.

Nhưng mà, khoảng cách chợ trời đường phố còn có một trăm mét khoảng cách thời điểm, Lãnh Phong dừng bước lại, nhìn chợ trời đường phố lối vào.

Chợ trời đường phố lối vào đậu một chiếc xe, bên cạnh xe đứng đầy thân hình cao lớn Đại Hán, hơn nữa những thứ này Đại Hán bên hông cũng phình, hiển nhiên là đeo súng.

Sáu gã Đại Hán, phòng thủ chợ trời đường phố cửa vào, chúng người con mắt đều chết nhìn chòng chọc 100m bên ngoài Lãnh Phong.

"Có ý tứ." Lãnh Phong khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, từng bước từng bước đi tới trước mặt mọi người.

Này tám gã Đại Hán, từng cái cũng cao hơn Lãnh Phong ra ước chừng một cái đầu, mà trên người bọn họ bắp thịt cũng cường tráng kinh người.

Lãnh Phong lộ ra một cái người hiền lành nụ cười, nói: "Buổi tối khỏe a các vị, không biết các người có thể hay không tránh ra xuống."

"Người là Ám Dạ ông chủ quầy rượu sao?" Một tên Đại Hán trầm giọng nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, "Đúng vậy, sao."

Bọn đại hán rồi rít liếc mắt nhìn nhau, sau đó mới vừa rồi tên kia Đại Hán tiếp tục mở miệng đạo: "Lão bản ta để cho ta tới lấy đi người một cái tay cùng một chân, hy vọng người chớ phản kháng, ta có thể cho người thống khoái."

Lấy đi tay mình chân?

Lãnh Phong trên mặt từ từ biến hóa lạnh giá, sau đó ngẩng đầu, chống lại tên kia Đại Hán con mắt, mỉm cười nói: "Không biết người ông chủ là ai, ta cùng hắn lại có quan hệ gì đây?"

Mặc dù ngoài miệng hỏi như vậy, nhưng Lãnh Phong cơ bản đã đoán được, chuyện này tuyệt đối cùng Sở Tử Hào có liên quan.

"Lão bản ta là Sở Văn Thiên."

Nói xong, Đại Hán xoay vặn cổ, tiếp tục nói: "Hy vọng người chớ phản kháng, như vậy ta có thể cho một mình người thống khoái."

"Nếu như ta không nói gì?"

Lãnh Phong khoe miệng lộ ra một tia nụ cười tàn nhẫn, trong mắt tràn đầy lạnh giá.

Không phân tốt xấu muốn tay mình chân, cái này Sở Văn Thiên, thật đúng là thật ngạo mạn a.

Coi như mình đã thương Sở Tử Hào, đó cũng là Sở Tử Hào đáng đời, những thứ này cái gọi là phú hào, thật đúng là không nói tình lý.

Nhưng Lãnh Phong suy nghĩ một chút cũng liền quên được, ở trong mắt những người này, nhân mạng, tựa hồ cũng không thể nào đáng tiền.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Đại Hán không có đang nói gì, cặp mắt thoáng qua một tia hàn mang, đưa ra tay trái, chụp vào Lãnh Phong bả vai.

Chỉ cần không chế được Lãnh Phong hành động, đối phó thì ung dung nhiều.

Đại Hán cử động để cho Lãnh Phong có chút kinh ngạc, người bình thường cũng sẽ nói Hứa nói nhảm nhiều, nhưng mà này cái Đại Hán lại chuyên nghiệp rất, lời nói cũng lười nói, trực tiếp liền đánh.

Những thứ này Đại Hán rất rõ ràng là chuyên nghiệp côn đồ, Lãnh Phong ở 100m bên ngoài thời điểm, cũng có thể cảm giác được trên người bọn họ sát khí.

Mặc dù bọn họ là chuyên nghiệp, nhưng Lãnh Phong cũng không kém nơi nào, dù sao hắn là như vậy trải qua không ít huấn luyện.

Đối mặt với Đại Hán công kích, Lãnh Phong lui về phía sau một bước, mau tránh ra Đại Hán kia tất cả đều là bấp thịt cánh tay.

Nhưng mà ngay tại Lãnh Phong sau lui một bước sau khi, phía sau hắn, cũng xuất hiện một tên Đại Hán.

Hai bên trái phải cũng xuất hiện một tên Đại Hán, thoáng cái bốn gã Đại Hán, phong tỏa ngăn cản Lãnh Phong toàn bộ hành động.

"Ngọa tào, quả nhiên khá tốt a." Lãnh Phong tâm lý tràn đầy kinh ngạc.

Không đợi Lãnh Phong tiếp tục kinh ngạc, một cái quả đấm đánh liền hướng hắn cái ót.

Nhận ra được cái ót truyền tới tiếng xé gió, Lãnh Phong liền vội vàng đem đầu hướng bên phải bên bên, sau đó nhanh chóng đưa tay ra, bắt Đại Hán cánh tay, đi phía trước kéo một cái, dùng sức vặn một cái.

"Rắc rắc!"

Lãnh Phong khí lực lớn kinh người, trực tiếp đem Đại Hán cánh tay cho véo lộn lại.

"A!" Đại Hán đau gầm nhẹ một tiếng, sau đó khoanh tay cánh tay, không ngừng lui về phía sau.

Mấy tên khác Đại Hán đều bị Lãnh Phong cử động cho chấn nhiếp đến, nhưng nhanh chóng phản ứng, dù sao bọn họ là chuyên nghiệp.

Kinh ngạc thuộc về kinh ngạc, nhưng bọn hắn trước khi tới đều nghe Sở Vân Thiên nói qua, đã thương Sở Từ Hào ông chủ quầy rượu thân thù không tệ, để cho bọn họ cẩn thận nhiều hơn.

Mà bây giờ, bọn họ là thật thấy được.

Nhìn gầy như vậy tiểu một người thanh niên, lại có mạnh mẽ như vậy gần người tác chiến năng lực, thật sự là không nhìn ra.

Lần này, vây quanh Lãnh Phong ba gã Đại Hán không có lãng phí thời gian nữa, trực tiếp ba người đồng thời nắm chặt quả đấm, đồng thời đối với (đúng) Lãnh Phong đánh.

Ba cái quả đấm, phân biệt từ Lãnh Phong bên trái, bên phải, cùng trước mặt đánh tới.

Ba người tốc độ cực nhanh, mà quả đấm uy lực cũng rất mạnh, quả đấm còn chưa tới, uy lực kinh phong liền thổi Lãnh Phong da thịt đều có một loại cảm giác đau đớn.

Mặc dù bên cạnh (trái phải) cùng trước mặt cũng bị tập trung, nhưng phía sau hắn là trống rỗng, bị thương Đại Hán đã sớm lui rất xa.

Lãnh Phong không chần chờ, ngồi xổm người xuống, sau đó dụng lực đạp về phía sau, cả người bay rớt ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Già Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Nam tử tóc bạc

Lãnh Phong vừa mới bay rớt ra ngoài sau, ba cái quả đấm liền rơi vào hắn mới vừa rồi vị trí, lực công kích làm không khí cũng dao động động một cái.

"Một quyền này nếu là đây, ta đoán chừng vào bệnh viện."

Lãnh Phong không ngừng lui lại, ánh mắt lạnh giá.

Những thứ này Đại Hán đều không phải là hạng người bình thường, ra quyền tốc độ cùng cường độ cũng nắm giữ tốt vô cùng.

Mà Lãnh Phong chân cũng còn không đứng vững, hai gã Đại Hán liền vọt tới hấn hai bên trái phải, đưa tay ra, nghĩ (muốn) phải bắt được Lãnh Phong hai cái tay cánh tay.

Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không cho phép như vậy sự tình phát sinh, liền vội vàng tung người nhảy một cái, nhảy đến giữa không trung.

Bởi vì hấn hai cánh mang đến cho hấn tốc độ tăng phúc, cho nên ở phương diện tốc độ, hấn muốn vượt qua rất nhiều người, đây cũng là tại sao hấn có thể liên tục hai lần mau tránh ra bọn đại hấn công kích nguyên nhân.

Nhảy đến giữa không trung Lãnh Phong, nhìn trên mặt đất đứng năm tên Đại Hán, ánh mắt lóe lên một tia hàn mang.

Ngay sau đó, Lãnh Phong thân thể căng thẳng, trên không trung một cái tiêu sái xoay người, sau đó đuôi phải đưa ra, đá về phía cách mình gần đây một tên Đại Hán.

Tên này Đại Hán phản ứng cực nhanh, liền vội vàng đưa hai tay ra, bảo vệ đầu mình.

"Ầm!"

Lãnh Phong đuôi phải hung hăng đá vào Đại Hán trên cánh tay, đem cả người hấn đá lui về phía sau ba bước.

May mắn là hấn lấy tay bảo vệ đầu, nếu hấn không là nhất định sẽ bị đá choáng váng.

Ngay cả như vậy, cánh tay hấn hay lại là đau tê dại, thậm chí có chút một ít run rẩy.

Lãnh Phong sau khi hạ xuống, không đợi những người này lần nữa vây công chính mình, hai chân dùng sức đạp một cái, xông về mới vừa rồi bị chính mình công kích tên kia Đại Hán, lần nữa phát động mãnh công.

Mà tên gọi Đại Hán còn chưa kịp phản ứng, liền bị Lãnh Phong một quyền đánh vào trên ngực.

"Ầm!"

Nhất thanh muện hưởng, Đại Hán che ngực không ngừng lùi lại.

Mà Lãnh Phong có chút bị đau thoáng qua động cánh tay một cái, dù sao mình một quyền này, tựa hồ đánh vào trên miếng sắt, quả đấm đau không được.

Nhìn đến Đại Hán che ngực lui về phía sau, Lãnh Phong hít hơi, chuẩn bị tiếp tục tiến công.

Bị quần đầu lời nói, hấn tập trung sự chú ý giết chết một cái yếu nhất, sau đó sẽ đi công kích một người khác yếu, cứ thế mà suy ra.

Dĩ nhiên, điều kiện tiên quyết là nguoi ngay từ đầu không có bị đánh chết.

Ngay tại Lãnh Phong chuẩn bị tiếp tục tiến công thời điểm, một tên Đại Hán đi xông lên, ngăn trở Lãnh Phong đường đi.

Mà không đợi Lãnh Phong phát động công kích, Đại Hán liền năm ngón tay mở ra, chụp vào Lãnh Phong cổ họng.

Một trào này tốc độ cực nhanh, Lãnh Phong vội vàng dùng tay phải ngăn trở Đại Hán vai u thịt bắp cánh tay, sau đó vươn tay phải ra, phản bắt Đại Hán khớp xương, sau đó hai tay dùng sức, một cái Phân Cân Thác Cốt Thủ.

"Rắc rắc!"

Cho dù Đại Hán bắp thịt vai u thịt bắp, nhưng bị Lãnh Phong như vậy một chút, cánh tay khớp xương vẫn bị bẻ gãy.

Không đợi Đại Hán phát ra tiếng kêu thảm, sau đó tung người nhảy lên, tay trái nắm chặt quả đấm, mượn sức bật, một quyền đánh vào Đại Hán trên đầu.

"Ầm!"

Quả đấm cùng đầu tiếng va chạm âm vang lên, Đại Hán nhất thời bị một quyền đánh ngã xuống đất.

Trước mắt, chung quanh còn đứng Đại Hán, chỉ còn lại bốn người.

"Tiếp tục a." Lãnh Phong xoay vặn cổ, xương cốt phát ra đùng đùng vang.

Nếu bọn họ dám tìm phiền toái cho mình thôi, Lãnh Phong đương nhiên là có lý do để cho bọn họ cũng nằm trở về, bằng không gọi thế nào trả lễ lại.

Bốn gã Đại Hán hai mắt nhìn nhau một cái, nắm chặt quả đấm, lần nữa hướng Lãnh Phong vọt tới.

Lãnh Phong rên một tiếng, khoe miệng lộ ra một tia nụ cười tàn nhẫn.

Trong tay hắn, từ từ xuất hiện một cái trường kiếm màu đen, mũi kiếm lóe lên hàn mang.

"Vực sâu" !

Làm những thứ này bọn đại hán phát hiện Lãnh Phong trong tay có vũ khí lúc sau đã buổi tối, bởi vì sau một khắc, kiếm quang liền bao trùm chung quanh bọn họ.

"Các ngươi biết không, máu tươi cùng đêm tối, càng phân phối nha."

Lãnh Phong khoe miệng kia một tia nụ cười tàn nhẫn, ở bọn đại hán trong mắt, là kinh khủng như vậy.

"Xuy xuy xuy..."

Sau một khắc, vực sâu trong tay Lãnh Phong múa động, thân kiếm cùng da thịt tiếng va chạm thanh âm, ở trong bóng tối, là như vậy vang dội.

Mà ngay từ đầu bị Lãnh Phong gây cánh tay, nằm trên đất Đại Hán, tròn tròn con mắt, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

Máu tươi theo mỗi một tiếng vang phun ra, mà Lãnh Phong bóng người đã biến hóa mơ hồ, có thể thấy rõ cũng chỉ có Kiếm Mang cùng bốn gã Đại Hán, mà bốn gã Đại Hán phảng phất ở khiêu vũ, nhưng cái này múa, nhưng là sẽ phun huyết.

Mà bọn họ quần áo đã bị cắt thành một cái một cái vải rách, máu tươi không ngừng từ phá Bristol xông ra.

10 giây sau, Lãnh Phong ngừng lại trong tay động tác, khoe môi nhếch lên vẻ tươi cười, nhìn bên người bốn gã Đại Hán.

Bốn gã Đại Hán toàn thân cũng phủ đầy kinh người vết thương, máu tươi không ngừng từ trong vết thương xông ra, chung quanh mặt đất bị máu tươi nhuộm đỏ, nhìn qua tựa như cùng lò sắt sinh.

"Này chính là các ngươi tới tìm ta phiền toái kết quả, nói cho các ngươi biết ông chủ, nếu như hắn có gan, liền tự mình đến thấy ta, không có can đảm lời nói, liền cho ta chút xa chừng nào tốt chừng này." Lãnh Phong hướng về phía nằm trên đất giả chết Đại Hán nói.

Mà Lãnh Phong tiếng nói vừa dứt, đứng bốn gã Đại Hán, rồi rít té ngã trên đất, bất tỉnh nhân sự, có thể sống sót hay không, liền xem bọn hắn vận khí.

Lãnh Phong trong tay vực sâu kiếm từ từ biến mất, mà nằm trên đất Đại Hán là một bộ gặp quý biểu tình.

"Mang theo những thứ này năm người, chút cho ta." Lãnh Phong lần nữa trầm giọng nói.

Một mực nằm trên đất Đại Hán liền vội vàng liền lần một vòng đứng lên, che bị thương cánh tay, đem bị thương đồng bạn mang lên trong xe.

Mà Lãnh Phong một mực khoanh tay, yên lặng nhìn hắn động tác, tránh cho hàng này đột nhiên chơi xấu.

Làm người cuối cùng bị thương Đại Hán bị đẩy tới trong xe sau, Lãnh Phong trầm giọng nói: "Ngươi có thể biến, nhớ đem ta lời mới vừa nói chuyển đạt cho người ông chủ nghe."

Nói xong, Lãnh Phong trực tiếp xoay người đi trở về quầy rượu, không có lại để ý tới những người này.

Bọn họ sống hay chết, cũng cùng hắn không có nửa xu quan hệ.

Mà Lãnh Phong lúc này, cũng là hoàn toàn cùng Sở Vân Thiên kết làm lương tử, nhưng Lãnh Phong không quan tâm, bởi vì hắn là Dị Năng Giả, mà người bình thường trong xã hội đấu tranh hắn cũng không muốn đi tham dự, nếu như có người tìm hắn để gây sự, hắn sẽ không chút do dự xuất thủ giải quyết, sẽ không đi cân nhắc bất kỳ hậu quả gì.

Bởi vì luật pháp, căn bản ràng buộc không Dị Năng Giả.

Bông tuyết, lần nữa từ không trung bay xuống.

Bọn đại hán sau khi rời đi, ở chợ trời đường phố lối vào lưu lại một đại bãi máu.

Nhưng rất nhanh, vết máu liền bị bông tuyết cho chôn, chỉ còn lại trắng xóa như tuyết.

Lãnh Phong trở lại trong quán rượu, ăn chút ăn khuya, sau khi tắm xong, ngã đầu đi nằm ngủ.

Ngày này qua quả thật thật có ý tứ, bị Trương Ảnh Hàm mẹ xem thường, trở lại lại gặp phải phiền toái người.

Về phần Trương Ảnh Hàm, Lãnh Phong bây giờ đối với nàng có một loại không nói ra cảm giác, dù sao Trương Ảnh Hàm đối với (đúng) Lãnh Phong ảnh hưởng quá lớn, gặp lại lần nữa, Lãnh Phong không biết rõ làm sao đi mở miệng, nhắc lên lúc trước sự tình.

Có lẽ nàng đã quên cũng khó nói.

Có lẽ, như bây giờ sống chung, cũng là một cái rất lựa chọn tốt.

Về phần chuyện nam nữ, Lãnh Phong căn bản cũng không biết, bởi vì hắn căn bản cũng không biết cái gì gọi là ái tình, cái gì gọi là thích.

Phong Đình khu biệt thự, Trương Ảnh Hàm ngồi ở gian phòng của mình trong, cầm trong tay một cây màu đen lông chim.

Nàng cũng không có việc gì cũng sẽ lấy ra nhìn một chút, nhưng mà trong khoảng thời gian này, nàng tựa hồ nhìn rất thường xuyên.

"Tại sao, ta cuối cùng là cảm giác, người liền ở bên cạnh ta?" Trương Ảnh Hàm nắm chặt trong tay lông chim, ngẩng đầu nhìn ngoài cửa sổ.

"Hy vọng người hết thấy bình yên."

Trương Ảnh Hàm lần nữa đem lông chim thả lại trong hộp gỗ nhỏ, sau đó nằm ở trên giường, hồi tưởng hôm nay phát sinh hết thảy.

Nếu như không có mẫu thân mình quá rầy, tựa hồ hôm nay gặp qua rất tốt đẹp đi.

Trương Ảnh Hàm không ngừng suy nghĩ lung tung.

Đen nhánh ban đêm, bao phủ toàn bộ Hoa Hạ đất đai, bông tuyết không ngừng từ không trung bay xuống, toàn bộ h thành phố lần nữa biến hóa trắng như tuyết.

Trên đường phố cơ bản không thấy được người đi đường, bởi vì ở nơi này hàn Lãnh Dạ buổi tối trong, không có ai sẽ nhớ đến chạy đến đi dạo phố, bây giờ nhiệt độ, cho dù là có ngôi sao mờ ra ca nhạc hội, cũng không có ai sẽ nguyện ý nghe.

Thà tiêu tiền đi chịu tội, còn không bằng đợi ở nhà thổi lò sưởi.

h thành phố một quán rượu sang trọng trong sáo phòng, một cái nam tử tóc bạc đứng ở cửa sổ sát đất trước, mắt nhìn xuống rơi vào trạng thái ngủ say h thành phố.

"Con gái của người ở chỗ này, tại sao không đi thấy nàng?" Một tên hồng y nữ tử đi tới nam tử tóc bạc bên người, hỏi.

"Tại sao phải đi gặp?" Nam tử tóc bạc phản hồi.

Hồng y nữ tử không nói gì, trong ánh mắt không có bất kỳ cảm tình.

"Ta bây giờ đối với cái đó không trung Sát Thần có hứng thú, về phần nữ nhi của ta, ta tạm thời còn sẽ không xuất hiện ở nàng trong cuộc sống, vốn lấy nói sau, nói không chừng, bởi vì nàng thể chất, rất đặc thù, nhưng còn chưa tới đủ cường đại trình độ."

Nam tử tóc bạc ý vị thâm trường vừa nói.

"Không trung Sát Thần, hắn bây giờ cùng h thành phố một cái phú hào có đụng chạm." Hồng y nữ tử nói.

"Ha ha ha ha ha ha." Nam tử tóc bạc ngửa đầu cười dài, trong nụ cười tràn đầy châm chọc ý.

"Người cười cái gì?" Hồng y nữ tử không hiểu hỏi.

Nam tử tóc bạc dừng lại cười như điên, cướp lấy là mặt coi thường, cười lạnh nói: "Cùng Dịch Năng Gia có đụng chạm, là cái nào không có mất gia hóa."

"Sở Vân Thiên, không trung Sát Thần đem con của hắn đã thương." Hồng y nữ tử trả lời.

"Sở Vân Thiên? Cất, chính là mấy một tỷ tài sản mà thôi." Nam tử tóc bạc mặt đầy khinh thường, căn bản là không có đem Sở Vân Thiên coi ra gì.

Hồng y nữ tử không nói gì, chẳng qua là Tĩnh Tĩnh nhìn bên ngoài yên lặng thành phố,

"Người nghĩ gặp lại không trung Sát Thần sao?" Nam tử tóc bạc đột nhiên nói.

Hồng y nữ tử lẳng lẳng, sau đó gật đầu một cái.

"Ta đây liền thỏa mãn người nguyện vọng này, đi đi." Nam tử tóc bạc hơi mỉm cười nói.

"Ta yêu cầu một cái lý do." Hồng y nữ tử hỏi.

"Hắn giết chết chúng ta nghiên cứu chủ quản, chỉ đơn giản như vậy, chớ quên, Gordon là chết ở trong tay hắn."

Nói xong, nam tử tóc bạc trong tay đột nhiên nhiều một ly rượu chất.

"Người muốn mạng hắn?" Hồng y nữ tử lần nữa hỏi.

"Nếu như ngươi có cái này năng lực lời nói, ngược lại là có thể thử một chút."

Nam tử tóc bạc uống một hớp rượu vang, trong giọng nói tràn đầy khiêu khích ý.

"Ta không phải là ngươi đối thủ, nhưng không có nghĩa là ta sẽ so với không trung Sát Thần yếu, một ngày nào đó, ta cũng sẽ vượt qua ngươi."

Nói xong, hồng y nữ tử bóng người bắt đầu từ từ trở nên trong suốt, cho đến hoàn toàn biến mất ở nam tử tóc bạc trước mắt.

"Không trung Sát Thần, đáng tiếc ngươi chính là quá yếu, nếu không lời nói, ta thật muốn tự mình đi gặp lại ngươi."

Nói xong, nam tử tóc bạc trong tay ly rượu trong nháy mắt biến mất, mà trong tay hắn, nhiều một nhóm bột màu trắng.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Gặp tập kích

Rạng sáng hai giờ rưỡi, cả thành phố còn đang say giấc nồng, bao gồm Lãnh Phong ở bên trong.

Chợ trời đường phố mặt đất trắng lóa như tuyết, tuyết động chừng mười phân thâm.

Ở đêm tối yên lặng bên trong, chợ trời đường phố trên đường, trắng tinh tuyết động, từ từ xuất hiện từng cái dấu chân.

Dấu chân từ từ hướng Ám Dạ quầy rượu di động, nhưng dấu chân phía trên, lại rỗng tuếch, căn bản không thấy được người tồn tại.

Không nhìn thấy bóng người, trên mặt đất lại có dấu chân, này tựa hồ, rất quý dị.

Không đúng, là quý dị tới cực điểm! !

Dấu chân đến Ám Dạ quầy rượu trước cửa dừng lại, từ từ, quầy rượu khóa tới mặt đất bên trên.

Quầy rượu đại cửa bị đẩy ra, nhưng cho tới bây giờ, vẫn không có ai ảnh xuất hiện.

Hai nhà lầu thời gian, Lãnh Phong vẫn còn đang ngủ vì Đại Thụy, căn bản không có ý thức được, có người tiến vào đến trong quán rượu.

Không bao lâu, Lãnh Phong cửa phòng cũng bị mở ra, một người mặc hồng y nữ tử, xuất hiện ở Lãnh Phong mép giường.

Hồng y nữ tử giữ lại bên trong tóc dài, tuyết mỹ trên mặt không có một tia huyết sắc, tái nhợt tới cực điểm.

Sắc mặt tái nhợt, cùng màu đỏ áo khoác, nhìn qua, là kinh khủng như vậy.

Này giống như là Phim kinh dị trong chết oan nữ quý!

Hồng y nữ tử đi tới mép giường, chậm rãi đưa tay ra, lòng bàn tay nhắm ngay Lãnh Phong.

Nhưng mà, ngay tại nàng còn không có phát động năng lực thời điểm, nằm ở trên giường Lãnh Phong đập mạnh lên, bắt lại hồng y nữ tử tay, sau đó dụng lực đẩy một cái, đưa nàng đẩy tới trên tường.

Ngay sau đó, Lãnh Phong hai chân dùng sức đạp một cái, xông về hồng y nữ tử.

Hồng y nữ tử trọn tròn con mắt, liền tranh thủ thân thể tránh ra bên cạnh.

"Àm!"

Ở nàng mới vừa nghiêng người né ra sau, Lãnh Phong quả đấm liền rơi vào nàng mới vừa rời vị trí, nếu như nàng chậm nửa giây, cũng sẽ bị Lãnh Phong quả đấm đánh trúng.

Vách tường nhanh chóng xuất hiện một cái lõm đi xuống vết rách, cả tòa nhà ở tựa hồ cũng dao động động một cái.

Không đợi hồng y nữ tử tiếp tục làm ra phản ứng, Lãnh Phong tay phải bóp một cái ở cổ nàng.

"Người là ai, ai phái người tới?"

Lãnh Phong nhìn nữ tử mỹ lệ mặt mũi, sắc mặt âm trầm hỏi.

Nữ tử không nói gì, chẳng qua là Tĩnh Tĩnh nhìn Lãnh Phong.

"Người không muốn khiêu chiến ta kiên nhẫn, ta không ngại đem người mệnh lưu lại nơi này." Lãnh Phong tay trái nhiều một cái màu đen chùy thủ, giọng âm trầm nói.

"Người thật sự cho rằng, người có thể giết ta sao?" Hồng y nữ tử trên mặt lộ ra một tia nụ cười nhàn nhạt, này tia (to) trong nụ cười mang theo châm chọc ý tứ.

Lãnh Phong cũng đi theo lộ ra vẻ tươi cười, nhưng sau một khắc, hấn chùy thủ, liền cắm vào hồng y nữ tử trong đầu, máu tươi, nhất thời theo chùy thủ chảy ra, từ từ trích (dạng) rơi xuống mặt đất.

Mà hồng y nữ tử nụ cười trên mặt cũng từ từ đông đặc.

"Ta ngược lại muốn nhìn một chút người có thể hay không còn sống," Lãnh Phong cười nhạt nói.

"Ta còn sống nha."

Lãnh Phong vừa dứt lời, hồng y nữ tử thanh âm, trong nháy mắt từ Lãnh Phong sau lưng truyền tới.

"Cái gì?"

Lãnh Phong ngay cả vội vàng chuyển người, chỉ thấy hồng y nữ tử đứng ở mép giường, sắc mặt tái nhợt, cùng đồ tươi áo khoác, trong đêm đen, là như vậy kinh người.

"Cái quý gì."

Lãnh Phong nhìn một chút mép giường hồng y nữ tử, lại nhìn một chút trong tay mình vẫn còn ở chảy máu hồng y nữ tử, thoáng cái sững sờ.

"Ta nói rồi, người không giết chết được ta." Hồng y nữ tử cười nhạt một tiếng.

Sau một khắc, Lãnh Phong trong tay người trong nháy mắt biến thành màu đen bột, ngay sau đó, hồng y nữ tử xuất hiện ở Lãnh Phong trước người, hai tay ở bộ ngực hấn bên trên nhẹ nhàng nhấn một cái.

"Ngọa tào!"

Lãnh Phong thân thể trong nháy mắt không bị khống chế lui về phía sau bay ra ngoài, đánh vỡ cửa sổ, trực tiếp xuống đi ra bên ngoài trên mặt tuyết.

Chật vật Lãnh Phong nhanh chóng từ dưới đất bò dậy, vỗ vỗ trên thân thể tuyết, sau đó ngẩng đầu nhìn bị đụng hư cửa sổ, trong mắt lóe lên hàn mang.

Mà hấn mắt phải, vào lúc này, bắt đầu lóe lên ánh sáng màu lam.

Hồng y nữ tử đột nhiên phá không xuất hiện ở Lãnh Phong trước mặt, động tác cùng mới vừa rồi như thế, đưa tay nhẹ khê đặt ở Lãnh Phong trên ngực.

"Người cho là ta sẽ còn cho người được như ý sao?"

Lãnh Phong bắt lại hồng y nữ tử hai tay, cảm giác đầu tiên chính là rất lạnh, cho dù cách quần áo, Lãnh Phong hay lại là có thể cảm giác được tay cô gái cánh tay truyền tới lạnh giá cảm giác.

Nhưng Lãnh Phong không có thời gian đi nghĩ quá nhiều, dùng sức bắt tay cô gái cánh tay, hai cánh trong nháy mắt xuất hiện ở sau lưng, mang theo hồng y nữ tử bay về phía không trung.

"Nghĩ (muốn) thử nghiệm một chút bay lượn cảm giác sao?" Lãnh Phong mắt phải lóe lên Lam Quang, lúc này Lãnh Phong đã không còn bất kỳ khinh thị, bởi vì người trước mắt này, so với mình không kém.

Hồng y nữ tử không nói gì, chẳng qua là Tĩnh Tĩnh nhìn Lãnh Phong.

Lãnh Phong cánh không ngừng đánh phía trước, mang theo mình và hồng y nữ tử không ngừng lên cao.

Nhưng mà, Lãnh Phong trong lòng, lại có một tí cảm giác bất an thấy.

Bay đến 1000m trời cao sau, Lãnh Phong đột nhiên ý thức được, tự mình trong tay (Kỷ Thủ Trung) hồng y nữ tử, thân thể nàng lại từ từ biến hóa trong suốt, mà mình đã không cảm giác được cánh tay nàng tồn tại.

Này tuyệt đối không phải ẩn thân dị năng.

"Ngọa tào, đây là cái gì năng lực."

Lãnh Phong nhất thời lui về phía sau ra xa ba mét, mà hồng y nữ tử đã hoàn toàn biến mất ở Lãnh Phong trước mắt.

"Để cho ta tới đoán một chút, ngươi ở đâu?"

Lãnh Phong mất phải lóe lên ánh sáng, quét nhìn bốn phía.

"Tìm tới ngươi."

Nói xong, mấy chục mảnh nhỏ màu đen lông chim xuất hiện ở Lãnh Phong chung quanh, trong không khí năng lượng ba động để cho vốn là đang ở phiêu Lạc Tuyệt hoa trong nháy mắt biến hóa nát bấy.

"Ngọa tào, người đâu?"

Vừa định phát động công kích Lãnh Phong đột nhiên phát hiện, hồng y nữ tử lần nữa biến mất, hơn nữa còn là tại chính mình Ứng Nhân phong tỏa xuống.

"Mã lực sa mạc, ta cũng không tin!"

Lãnh Phong bạo nổ câu thô tục, sau đó giang hai tay ra, chung quanh lông chim nhất thời bắt đầu xoay tròn, không toàn đi một vòng, tụ tập lông chim thì càng nhiều, cho đến chuyển bảy vòng mấy lúc sau, toàn bộ lông chim Phi bắn ra, trên không trung lưu lại một cái mỹ lệ đường vòng cung.

Lông chim ước chừng bay ra 1000m xa, hơn nữa còn là toàn phương vị phóng, nhưng vẫn không có tìm tới hồng y nữ tử.

Không trung là Lãnh Phong địa bàn, mà nắm giữ phi hành dị năng người trước mắt đã biết chỉ có Lãnh Phong một cái, nữ nhân này không thể nào biết Phi.

Lãnh Phong thật chặt cau mày, lần này chính mình rất rõ ràng là gặp phải đối thủ, mà nữ nhân này tuyệt đối còn không hề rời đi, trực giác nói cho Lãnh Phong, sự tình không có dễ dàng như vậy liền kết thúc.

Quả nhiên, ngay tại Lãnh Phong toàn thân xâu tổ đề phòng thời điểm, hồng y nữ tử xuất hiện lần nữa, hơn nữa còn là trực giác xuất hiện ở Lãnh Phong trước người, hơn nữa ôm lấy Lãnh Phong eo.

Người được hồng y nữ tử trên người mùi thơm cơ thể, Lãnh Phong không có bất kỳ ý tưởng, hiện tại hẳn chỉ có một cảm giác, chính là mình sau đó phải gặp họa.

Hồng y nữ tử nhẹ nhàng ôm Lãnh Phong thân thể, Lãnh Phong lúc này đã hoàn toàn không thể động, cho dù hẳn muốn phản kháng cũng vô dụng.

"Không trung Sát Thần, không gì hơn cái này." Hồng y nữ tử trong miệng nhẹ nhàng phun ra mấy chữ.

Lãnh Phong khòe miệng có chút co quắp một chút, giờ phút này nội tâm của hắn là tan vỡ.

Bị một người đẹp ôm cảm giác nhìn qua tựa hồ thật tốt, nhưng mà Lãnh Phong lại có loại muốn giết người xung động.

Bởi vì hắn căn bản liền không động đậy, cả người đều bị giam cầm như thế.

"Ta vẫn cho là ngươi giống như trong truyền thuyết cường đại như vậy, nhưng mà cũng không phải là."

Nói xong, hồng y nữ tử nhẹ nhàng buông tay ra.

Sau một khắc, Lãnh Phong gương mặt bắp thịt nhất thời bắt đầu vận vẹo.

Hắn thể Nene bắn tựa hồ cũng xé một dạng đau đớn không dứt.

"Ngọa tào!" Lãnh Phong miễn cưỡng từ trong miệng sắp xếp mấy chữ, sau đó từ không trung rút xuống.

Cánh vào giờ khắc này hoàn toàn không lên đến bất cứ tác dụng gì, Lãnh Phong giống như điều đứt dây một dạng nhanh chóng hướng mặt đất rơi xuống.

Nếu như cứ như vậy té trên mặt đất lời nói, cho dù Lãnh Phong mạnh hơn nữa, cũng chỉ có chết phần.

Cách xa mặt đất còn có 300m độ cao, Lãnh Phong chịu đựng thân thể đau đớn, liều mạng phiến động một cái cánh.

Cánh xúi giục sau khi, Lãnh Phong hạ xuống tốc độ trong nhảy mắt chậm rất nhiều.

Lãnh Phong mượn cơ hội này, làm giỏi một cái thả đựng tư thế, ở tiếp xúc mặt đất một khắc kia, trực tiếp đánh cút.

Chật vật ở Lãnh Phong trên đất chuyển tầm vài vòng sau khi mới dừng lại, nhưng lần này hắn không có bò dậy, thân thể truyền tới đau đớn để cho hắn ở nơi này đại mùa đông trong lại xuất hiện mồ hôi.

Hồng y nữ tử xuất hiện lần nữa ở Lãnh Phong bên người, ngồi xổm người xuống, nhẹ khẽ vuốt vuốt hắn cánh.

"Không trung Sát Thần, ngươi quá làm cho ta thất vọng." Hồng y nữ tử cầm Lãnh Phong cánh, trầm giọng nói.

"Thật sao?"

Lãnh Phong đột nhiên quay đầu, mặt mỉm cười nhìn hồng y nữ tử, "Chiến đấu còn không có kết thúc, ngươi lại nhanh như vậy kết luận, hắc hắc."

Tiếng nói vừa dứt, Lãnh Phong trực tiếp từ dưới đất nhảy lên, bắt lại hồng y nữ tử hai vai, khống chế được nàng hành động.

"Tiếp tục!"

Nói xong, Lãnh Phong hai tay có chút dùng sức, phía sau hắn cánh cũng bắt đầu phiến động, nhưng cũng không có Phi.

Trên bả vai truyền tới đau đớn để cho hồng y nữ tử sắc mặt biến hóa rất khó nhìn, gắt gao cắn răng, muốn làm ra phản kháng, nhưng nàng hai tay căn bản là không cách nào nhúc nhích, bởi vì toàn bộ bả vai đều bị Lãnh Phong bắt lại, hơn nữa Lãnh Phong khí lực lớn kinh người.

Ngay sau đó, Lãnh Phong lỏng ra tay trái, nắm chặt quả đấm, ở hồng y nữ tử trên ngực hung hăng đánh một quyền.

"Àm!"

Hồng y nữ tử trong nháy mắt bị đánh bay, đụng vào cạnh Biền Hoang phí cửa hàng bên trên, trong nháy mắt đem cửa hàng vách tường xô ra một cái lỗ thủng to.

"Nói ngươi nghe nha phách lối." Lãnh Phong mắng một tiếng, từng bước từng bước hướng hồng y nữ tử bay ra ngoài phương hướng đi tới.

Nhưng mà, hắn mới vừa đi ra chưa được hai bước, hồng y nữ tử xuất hiện lần nữa sau lưng hắn, bắt quả lần này, hồng y nữ tử khoe môi nhếch lên một tia máu tươi, hiển nhiên là bị thương.

Lãnh Phong nhận ra được nàng tồn tại, ngay cả vội vàng chuyển người, hai cánh dùng sức đánh một cái.

Mấy trăm cây lông chim nhất thời vòng quanh hồng y nữ tử thân thể xoay tròn, sắc bén lông chim ở trên người nàng lưu lại không ít vết thương.

Hồng y nữ tử dĩ nhiên không cam lòng cứ như vậy bị giam cầm đến, thân thể nàng lần nữa biến mất.

Lãnh Phong khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, tay phải đồng hồ đeo tay nhất thời biến thành súng bắn tia, một cái lông chim bay vào buồng đạn trong sau, Lãnh Phong đem hòng súng phong tỏa lại một cái chính mình bên trái, sau đó bóp cò.

"Phanh."

Nòng súng nhẹ nhàng run lên, đạn phá vỡ không khí trở ngại, đánh vào cách đó không xa trên vách tường.

Mà hồng y nữ tử thân thể, xuất hiện ở Lãnh Phong trước mắt.

Nàng ôm bụng, từ từ quỳ sụp xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Khách nhân

"Là ai phải nguoi tới?"

Lãnh Phong cầm súng bắn tia, nhìn sắc mặt thống khổ hồng y nữ tử, giọng âm trầm.

Liên tục hai lần bị người tìm phiền toái, coi như Lãnh Phong giỏi nhịn đến đâu, cũng sẽ nổi giận.

Lần đầu tiên tới tìm phiền toái chẳng qua là người bình thường, Lãnh Phong không thêm để ý, nhưng lần này nha lại mang đến thực lực và hấn tương đối Dị Năng Giả, lúc này đúng là để cho hấn khó chịu, rất khó chịu.

Nếu như không phải là Lãnh Phong trải qua nhiều chiến đấu, có kinh nghiệm lời nói, lần này tuyệt đối sẽ bị người ngược không nên không nên.

Hồng y nữ tử ngẩng đầu lên, nhìn đứng ở trước người Lãnh Phong, khoe miệng hơi lộ ra vẻ tươi cười, nhưng này tia (to) nụ cười, thấy thế nào đều cảm thấy âm hiểm.

"Còn cười như vậy có ý tứ, ha ha, nguoi không nói cũng không có vấn đề, ta sớm muộn cũng có thể tra được."

Nói xong, Lãnh Phong đem hòng súng nhắm ngay hồng y nữ tử đầu.

"Nguoi cho rằng nguoi giết ta sao?" Hồng y nữ tử chịu đựng bụng đau đớn, cười nhạt một tiếng.

"Nguoi lại muốn chơi đùa mới vừa mới xiếc?" Lãnh Phong mỉa lên con mắt, đưa ngón tay đặt ở trên cò súng.

Hồng y nữ tử nhẹ giọng nói: "Nếu không đây?"

Ngay sau đó, thân thể nàng bắt đầu nhanh chóng biến hóa trong suốt.

"Ngọa tào!"

Lãnh Phong mắng một tiếng, liền vội vàng bóp cò.

Nhưng mà một thương này lại vô ích, bởi vì hồng y nữ tử đầu đã hoàn toàn trong suốt.

"Muội nguoi, muốn đi?"

Lãnh Phong nổi giận gầm lên một tiếng, đem đạn lên nòng sau, hướng về phía hồng y nữ tử bụng trở lại một phát súng.

"Xuy!"

Lần này, đạn xuyên thấu hồng y nữ tử thân thể, mang theo máu tươi bay ra, lần nữa đánh vào cách đó không xa trong thương điểm.

Hồng y nữ tử thân thể vẫn còn đang từ từ biến mất đến, Lãnh Phong biết, nàng đã bị thương nặng, coi như có thể chạy trốn, có thể sống sót hay không cũng là một vấn đề.

Ai chính mình hai phát súng, cho dù có tế bào tu bổ dịch cũng không nhất định có thể giữ được nàng mệnh, trừ phi nàng vận khí tốt.

Hồng y nữ tử thân thể hoàn toàn biến mất sau, Lãnh Phong cũng không có đi tìm nàng tung tích, bởi vì nàng đã không ở nơi này.

"Mã lực sa mạc, Lão Tử chiêu ai chọc ai, tại sao có thể có Dị Năng Giả tới tìm ta phiền toái."

Lãnh Phong đem đồng hồ đeo tay đeo trở lại trên tay trái, hoạt động một chút thân thể.

Mà mới vừa rồi kia tan nát tâm can đau đớn đã biến mất, từ Lãnh Phong phản kích bắt đầu, hồng y nữ tử năng lực đối với hấn tổn hại liền biến mất.

Lãnh Phong quét nhìn bốn phía một cái, sau đó trở lại quầy rượu hai nhà lầu thời gian.

"Muốn sửa cửa sổ."

Lãnh Phong mặt đầy bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nhảy đến trên giường mình, ngã đầu đi nằm ngủ.

Hắn vẫn luôn không có nghỉ ngơi cho khỏe qua, vốn là ngủ ngon được, lại đột nhiên chạy ra một cái A Cấp Dị Năng Giả tới tập kích, cái này làm cho hắn buồn bực không thôi.

May mắn là thực lực của hắn quá mạnh, nếu không tới nay tuyệt đối sẽ tài ở đây.

h thành phố một cái Ngũ Tinh cấp quán rượu 'phòng cho tổng thống' trong, nam tử tóc bạc ngồi ở trên ghế sa lon, tựa như cười mà không phải cười nhìn ngòai tại chính mình đối diện hồng y nữ tử.

Hồng y nữ tử sắc mặt vẫn rất yếu ớt, bất quá nàng vết thương đã biến mất, hiển nhiên là dùng tế bào tu bổ dịch.

"Như thế nào đây?" Nam tử tóc bạc cười hỏi.

Hồng y nữ tử không nói gì, chẳng qua là nàng sắc mặt rất khó nhìn.

Nàng căn bản không có nghĩ đến Lãnh Phong phản kích năng lực sẽ mạnh như vậy, ngay từ đầu nàng đúng là chiếm thượng phong, nhưng phía sau bị còn ăn hiếp.

"Mặc dù ta không có ở hiện trường, bất quá ngược lại là có thể đoán được các người đối chiến tình cảnh." Nam tử tóc bạc cười nói.

"Là ta xem thường hân." Hồng y nữ tử rốt cuộc mở miệng nói.

Nam tử tóc bạc đứng lên, đi tới cửa sổ sát đất trước, đem tay trái đặt ở trên cửa sổ, nói: "Không nên xem thường bất cứ người nào, nếu không người vĩnh viễn sẽ không biết, một giây kế hân sẽ làm ra cái gì sự tình."

Nói xong, cửa sổ sát đất trong nháy mắt bẻ tan tành, thủy tinh phẳng phát bị hít vào trong không gian một dạng không có một tí thủy tinh cặn bã rơi xuống đất, tất cả đều hư không tiêu thất.

"Nếu như sẽ cho người một lần đi đối mặt hân cơ hội, người dám sao?" Nam tử tóc bạc xoay người, hỏi.

Hồng y nữ tử lần này cũng không nói lời nào, chẳng qua là ngồi yên lặng.

"Ha ha ha ha ha "

Nam tử tóc bạc cười lớn, sau đó vung tay phải lên, sau lưng cửa sổ sát đất trong nháy mắt khôi phục thành mới vừa rồi bộ dáng, nhìn giống như là lần nữa tân trang một khối đi lên.

Hân năng lực, tựa hồ so với tất cả mọi người, đều mạnh hơn nhiều.

Ba ngày sau ban đêm, Lãnh Phong ngồi ở quầy rượu sau quầy ba, nhìn ngồi tại chính mình đối diện Mạch Nhiên, trên mặt mang một nụ cười khổ.

Mạch Nhiên cho tới bây giờ đến vẫn như vậy nhìn mình chăm chăm, tựa hồ thế nào cũng xem không đủ.

"Ho khan một cái, muốn uống chút gì không?" Lãnh Phong rốt cuộc mở miệng, đánh vỡ cái này lúng túng.

"Tùy tiện." Mạch Nhiên trả lời.

Lãnh Phong khước miệng co giật một chút, cười khổ nói: "Tùy tiện là khó khăn nhất chọn xong sao?"

Mạch Nhiên trầm ngâm một chút, nói: "Ừ, vậy thì một ly nước trái cây đi, cảm ơn."

Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, cho Mạch Nhiên rót ly nước chanh.

"Ta đối với các người Dị Năng Giả đã rất biết á..., người là A Cấp Dị Năng Giả có đúng hay không."

Mạch Nhiên cắn ống hút, cười nói: "Mới vừa giác tỉnh dị năng chính là D cấp, sau đó chính là C cấp, B cấp, A Cấp, s cấp, mạnh nhất chính là x cấp, đúng không?"

Lãnh Phong mị lên con mắt, trong lúc nhất thời không biết rõ làm sao trở về đáp, nàng là làm sao biết những thứ này, theo đạo lý trên Internet là không tra được bất kỳ tin tức gì, nhưng nàng cũng biết Dị Năng Giả cấp bậc, một điểm này Lãnh Phong cũng nghĩ không ra.

"Ai nói cho người biết những thứ này?" Lãnh Phong hỏi.

"Người đoán a." Mạch Nhiên cắn ống hút, nhẹ khẽ cười.

"Được rồi được rồi, ta không náo."

Lãnh Phong vỗ vỗ trán, rót cho mình ly nước.

Mạch Nhiên lấy điện thoại di động ra, nói: "Người con mắt thật thật là đẹp, có thể hay không để cho ta chụp trưng tấm ảnh."

"Không được, còn nữa, đẹp dễ là dùng để hình dung nữ nhân được không." Lãnh Phong liền vội vàng lui về phía sau hai bước, che chính mình mặt, miễn cho bị Mạch Nhiên chụp tới.

"Hẹp hòi, không phải chụp trưng tấm ảnh chứ sao." Mạch Nhiên ngoác miệng ra ba, đem điện thoại di động thả vào trên quầy ba.

Mặc dù ngoài miệng rất bất mãn, nhưng Mạch Nhiên vẫn là không có cưỡng cầu.

Dù sao Đường Đường cũng nài nói rất nhiều Dị Năng Giả sự tình, Mạch Nhiên biết Dị Năng Giả đều là rất bí mật, nếu như cho bọn hắn chụp hình lời nói, là có chút không lễ phép.

"Đại tiểu thư, tối nay người thế nào rảnh rồi như vậy." Lãnh Phong kéo khai thoại đề, nói.

"Ta lại không cần lên học, dĩ nhiên rất rảnh rồi."

"Còn nữa, đừng gọi ta đại tiểu thư, ta hữu danh tự, gọi ta Mạch Nhiên." Mạch Nhiên bữu môi ba, bất mãn nói.

Lãnh Phong nhún nhún vai, cười nói: "Người thích rồi."

Mạch Nhiên vừa định nói chút gì, nhưng nghe đến môn ngoài truyền tới xe hơi tiếng động cơ, từ từ quay đầu.

Một chiếc màu bạc Audi a 8 ngừng ở quầy rượu bên ngoài, Trương Ảnh Hàm đi xuống xe, chậm rãi đi vào trong quán rượu, thấy Lãnh Phong sau, lộ ra vẻ tươi cười.

Lãnh Phong cười đáp lại, nhẹ nhàng phát tay một cái.

Mạch Nhiên thấy Trương Ảnh Hàm sau, trên mặt nhất thời lộ ra một tia ý đề phòng.

Sau đó lưu ý đến Lãnh Phong cử động sau, Mạch Nhiên trên mặt bất mãn thì càng nồng.

Một cỗ vô hình đấu tranh, cứ như vậy mở ra.

"Xin lỗi, ta tối nay tới hơi trễ, xe này ta mở ra vẫn có chút không thích ứng, cho nên chậm một chút." Trương Ảnh Hàm đầu tiên là nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, sau đó mặt lộ vẻ áy náy hướng về phía Lãnh Phong nói.

Lãnh Phong nhún nhún vai, nói: "Không có gì, ngược lại quầy rượu cũng không cần phải."

Hai ngày trước, Lãnh Phong mua chiếc xe này, sau đó cái chìa khóa xe giao cho Trương Ảnh Hàm.

Ba ngày qua này Trương Ảnh Hàm mỗi ngày đều rất chăm chỉ, căn bản cũng không cần Lãnh Phong giúp gì, nàng cũng rất chủ động đi học tập thể nào điều phối Cocktail, hơn nữa học rất nhanh.

Quầy rượu chuyện căn bản cũng không cần Lãnh Phong đi bận tâm, Trương Ảnh Hàm cơ hồ thay thế hết thấy công việc, Lãnh Phong chỉ cần ở bên cạnh uống trà là được, khi hắn Đại lão bản.

Một điểm này Lãnh Phong ngược lại có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Trương Ảnh Hàm sẽ cố gắng như vậy, nhưng cái này cũng rất tốt, dù sao có người hỗ trợ vẫn đủ không tệ.

Mặc dù quầy rượu không cái gì khách nhân, nhưng ít ra Lãnh Phong một người cũng không cần nhàm chán như vậy, có người có thể tán gẫu một chút.

"Nàng là quầy rượu khách nhân, thật tốt kêu gọi đi." Lãnh Phong chỉ chỉ Mạch Nhiên, cười nói.

"Xin chào, ta là nơi này phục vụ viên."

Liếc mắt nhìn Mạch Nhiên sau, Trương Ảnh Hàm liền vội vàng chào hỏi.

"Cáp lâu." Mạch Nhiên uể oải đáp lại, hiển nhiên không thể nào muốn cùng Trương Ảnh Hàm trò chuyện nhiều.

Trong không khí tựa hồ tràn ngập một tia mùi thuốc súng.

Trương Ảnh Hàm ngược lại không có để ý, khẽ mỉm cười, đi tới sau quầy ba, cầm lên giẻ lau, xoa một chút quầy ba.

Thấy Trương Ảnh Hàm cùng Lãnh Phong đứng chung một chỗ, Mạch Nhiên trên mặt nhất thời lộ ra khó chịu.

"Ông chủ, người nơi này đắt tiền nhất rượu là cái gì?" Mạch Nhiên đột nhiên đánh một cái quầy ba, lớn tiếng nói.

"Cái quý gì?"

Lãnh Phong nhất thời ngây tại chỗ, Trương Ảnh Hàm cũng là sửng sốt, thế nào cô em này ngay từ đầu tựa hồ nhìn thật điềm đạm, đột nhiên liền nổi dóa.

"Người nơi này đắt tiền nhất rượu là cái gì, cho ta mang lên." Mạch Nhiên lần nữa vỗ vỗ quầy ba, bất quá lần này khí lực ngược lại nhỏ rất nhiều.

Dù sao này quầy ba là cẩm thạch làm, Mạch Nhiên ngay từ đầu vỗ xuống thời điểm, nhất thời đau muốn hét to, nhưng ngại mặt mũi, nàng chịu đựng không phát tác.

"Ta đây có 1815 năm Napoléon thời kỳ Brandy, người có muốn thử một chút hay không?"

Lãnh Phong quyết miệng, hần thoáng cái cũng là không hiểu Mạch Nhiên phát cái gì thần kinh, thái độ này nói thay đổi liền thay đổi ngay.

"Cái gì?"

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên trong nháy mắt lẳng lẳng, 1815 năm Brandy, nàng ngay cả nghe cũng chưa nghe nói qua.

Nhưng mà, không chờ bọn họ nói nữa, trong quán rượu, đi vào năm tên thân xuyên người quần áo đen.

Bốn nam một nữ.

Thấy có người đi vào, Lãnh Phong mị lên con mắt, mắt phải màu xanh lam dưới ánh đèn lò mờ lóe lên ánh sáng.

Năm cái Dị Năng Giả.

Hon nữa thực lực tất cả đều không kém.

Hon nữa có một cái, Lãnh Phong còn rất quen.

Đó chính là Âm Nữ, mấy ngày trước buổi tối cùng hần đánh một trận cô em gái kia tử.

Mạch Nhiên cũng quay đầu, thấy mặc Hắc Y Đường Đường sau, liền vội vàng muốn chào hỏi, nhưng thấy ngoài ra bốn gã nam tử sau, nàng liền vội vàng ngậm miệng.

Nàng tựa hồ nhận ra được cái gì.

Năm người ngồi vào tạp tọa trên ghế sa lon, Đường Đường quay đầu liếc mắt nhìn Mạch Nhiên, sau đó lại liếc mắt nhìn Lãnh Phong, mặc dù muốn nói chút gì, nhưng nàng hay lại là nhịn được.

"Thế nào, người biết bọn hần?" Một tên gọi người đàn ông trung niên liếc mắt nhìn Đường Đường, trầm giọng nói.

"Không nhận biết." Đường Đường nói.

Người đàn ông trung niên quét nhìn liếc mắt quày ba cạnh Lãnh Phong ba người, sau đó trầm giọng nói: "Phiền toái, cho chúng ta tới năm bình Vodka."

Trương Ảnh Hàm nói một tiếng được, xoay người từ trên kệ rượu cầm năm bình Vodka, chuẩn bị đưa cho tạp tọa hon năm người.

Lãnh Phong đến mị đến con mắt, hần thấy những người này trên cánh tay xâm.

z!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Vương Triều, Z

Bất quá thấy Âm Nữ thời điểm, Lãnh Phong liền cơ bản đoán được.

Năm người này đều là z Dị Năng Giả, hon nữa thực lực cũng không yếu, chẳng qua là về mặt khí thể đến xem, có hai cái là B cấp Dị Năng Giả, còn lại tất cả đều là A Cấp.

Trong đó kia cái người đàn ông trung niên chính là dẫn đầu.

Hon nữa, nhìn, Đường Đường cũng không có nói cho z cao tăng, nàng bị chính mình đã thương chuyện.

"Có điểm không đúng a." Lãnh Phong sờ lên cằm, quan sát z thành viên.

Trương Ảnh Hàm bụng cái mâm, đang chuẩn bị nâng cốc đưa cho những thứ này người.

"Ta tới đi."

Lãnh Phong cầm lấy Trương Ảnh Hàm trong tay cái mâm, cười cười, sau đó đi về phía năm người chỗ tập tọa.

Trương Ảnh Hàm không có miễn cưỡng, nhìn Lãnh Phong đi tới.

Mà Mạch Nhiên lần này hoàn toàn an tĩnh lại, nàng mặc dù muốn cùng Đường Đường chào hỏi, nhưng nàng rất rõ, ngoài ra bốn cái tuyệt đối đều là Dị Năng Giả, nếu không lời nói, Đường Đường đã sớm đi lên nói chuyện cùng nàng.

Huống chi, không khí này, tựa hồ có hơi không đúng.

Trương Ảnh Hàm là cái gì cũng không biết, nàng chẳng qua là đem năm người này coi là bình thường khách nhân mà thôi.

"Năm vị, các người rượu." Lãnh Phong đem Vodka thả vào tập tọa trên bàn, nắm cái mâm xoay người rời đi.

Hắn cũng không muốn cùng những người này có cái gì tiếp xúc, chỉ cần bọn họ không ở nơi này gây chuyện là được.

Huống chi, đối diện có ba cái A Cấp Dị Năng Giả, mặc dù hắn thực lực cường hãn, nhưng nếu quả thật cùng bọn họ đánh, hắn còn phải phân tâm đi bảo vệ Trương Ảnh Hàm cùng Mạch Nhiên.

Mặc dù không biết bọn họ có phải hay không tới tìm phiền toái, nhưng dù sao cũng phải đề phòng xuống.

"Xin hỏi người là nơi này ông chủ sao?"

Đột nhiên, người đàn ông trung niên mở miệng nói.

Lãnh Phong dừng bước lại, xoay người, chống lại người đàn ông trung niên ánh mắt, hơi mỉm cười nói: "Không sai, ta là nơi này ông chủ."

Năm tên Dị Năng Giả rồi rít nhìn Lãnh Phong kia mắt phải màu xanh lam, tựa hồ bọn họ đã nhìn ra cái gì.

"Xin hỏi còn có chuyện gì mời sao?" Lãnh Phong khoe miệng mang theo một tia nụ cười nhàn nhạt, hỏi.

Người đàn ông trung niên dùng ánh mắt không ngừng quét nhìn Lãnh Phong, sau đó nói: "Không có gì."

Lãnh Phong gật đầu một cái, đi trở về đến sau quầy ba.

Trương Ảnh Hàm nhìn kỹ một hồi năm người này, sau đó kéo kéo Lãnh Phong vạt áo, nhẹ giọng nói: "Tại sao ta cảm giác những người này có cái gì không đúng."

Lãnh Phong cười cười, nói: "Không có gì, người lo ngại."

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng Lãnh Phong rất rõ, những người này đã biết mình là Dị Năng Giả.

Lãnh Phong mắt phải bán đứng hắn, người bình thường con mắt không thể nào màu sắc khác nhau, một loại có kinh nghiệm Dị Năng Giả, liếc mắt là có thể nhìn ra.

"Mạch Nhiên đại tiểu thư, nói đi, người nghĩ uống chút gì không, tới Vu Na 1815 năm Brandy, ta sẽ không cho người, phỏng chừng người uống không nổi."

Lãnh Phong không có xen vào nữa tập tọa nơi đó năm người, chỉ cần bọn họ không náo chuyện là được.

"Coi là, ta còn thực sự uống không nổi." Mạch Nhiên cũng quay đầu lại, không nhìn nữa đến tập tọa năm người kia.

Nhưng mà, Mạch Nhiên vừa dứt lời, sáu người, đi vào trong quán rượu.

Sáu gã sắc mặt lạnh giá nam tử, đứng ở quầy rượu trong phòng khách, cả cái quầy rượu nhiệt độ, tựa hồ trong nháy mắt hạ xuống rất nhiều.

"Có ý tứ."

Lãnh Phong khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, hắn thấy sáu người trên cổ xâm.

Một cái vương miện.

Bọn họ là Vương Triều người.

Căn cứ khí thế mạnh yếu để phán đoán, sáu người bên trong hai cái là B cấp Dị Năng Giả.

Sáu người đầu tiên là liếc mắt nhìn bên cạnh tập tọạ hơn năm tên gọi z thành viên, sau đó rồi rít ngòì vào z thành viên đối diện.

"Ông chủ, phiền toái cho chúng ta tới một Hoa Hạ Mao Đài." Một ông già mở miệng nói.

Thanh âm hần rất già nua, hơn nữa mang theo một tia khàn khàn, để cho người nghe có chút không thoải mái.

Nhưng hần nói chuyện khí thế, lại để cho Lãnh Phong cảm giác một tia nguy hiểm.

Lần này, Vương Triều cùng z tựa hồ cũng phái ra rất nhiều cường giả đi tới Hoa Hạ, chính là không biết bọn họ muốn làm gì.

"Ta tới đi."

Thấy Trương Ảnh Hàm chuẩn bị đem rượu đưa qua, Lãnh Phong liền vội vàng ngăn lại, cầm lấy cái mâm, một thân một mình đi về phía Vương Triều thành viên chỗ tập tọạ.

z thành viên rồi rít đưa ánh mắt nhìn về phía Vương Triều thành viên chỗ vị trí, trong lúc nhất thời, trong quán rượu tràn đầy nồng nặc mùi thuốc súng.

"Các ngươi muốn rượu." Lãnh Phong đem Mao Đài để lên bàn, sau đó đem chén rượu thả vào mỗi người trước mặt.

Bây xong ly rượu sau, Lãnh Phong trực tiếp xoay người rồi đi.

Mà tên lão giả kia, lao thẳng đến ánh mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người.

Mạch Nhiên quay đầu nhìn những người này liếc mắt, sau đó chạy chậm đến sau quầy ba, kéo kéo Trương Ảnh Hàm quần áo, thấp giọng nói: "Chờ sẽ khả năng có trò hay nhìn."

Trương Ảnh Hàm thoáng cái nghe không hiểu Mạch Nhiên nói cái gì, nhưng nàng không nói gì, như có điều suy nghĩ nhìn những người này.

Lãnh Phong trở lại sau quầy ba, nhìn Mạch Nhiên cùng Trương Ảnh Hàm liếc mắt, thấp giọng nói: "Chờ sẽ nếu như ta cho các ngươi bên trên lầu hai, các ngươi lập tức đi lên, không nên do dự."

"Thế nào?" Trương Ảnh Hàm ngay cả bận rộn hỏi.

Lãnh Phong không nói gì, chẳng qua là Tĩnh Tĩnh nhìn hai cái tổ chức chỗ vị trí.

"Lão gia hòa, không nghĩ tới ngươi còn chưa có chết."

Đột nhiên, z tên kia người trung niên mở miệng, trong giọng nói tràn đầy khiêu khích.

"Ngươi cũng chưa chết, ta làm sao biết chết đây?" Lão giả cầm trong tay ly rượu, mỉm cười đáp lại.

"Ha ha ha ha, ta ngược lại thật ra muốn biết, các ngươi nhiều người như vậy tới Hoa Hạ, rốt cuộc muốn làm gì?" Người trung niên thả tay xuống trong chai rượu, đứng lên, nhìn Vương Triều thành viên vị trí.

Bên cạnh hần z thành viên cũng rồi rít đứng lên, đem ánh mắt nhìn Vương Triều thành viên.

"Chúng ta muốn làm gì, tựa hồ các ngươi rất rõ đi, cần gì phải biết rõ còn hỏi đây?"

Lão giả và ngoài ra năm tên Vương Triều thành viên cũng đi theo thân, trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều đứng lên.

Trong không khí bay đầy khăn trương khí tức, tựa hồ một trận đại chiến, liền muốn mở ra.

"Từ Lão Đầu, ngươi bộ xương già này liền không nên ra ngoài xấu hổ mất mặt, nếu không ta cho ngươi nằm trở về.?" Đường Đường cười nhạt một tiếng, trong giọng nói tràn đầy khiêu khích.

"Nha đầu, làm người không nên quá phách lối." Lão giả sắc mặt nhất thời đen xuống, giọng âm trầm.

Không khí nhiệt độ càng ngày càng thấp, cả trong cái quầy rượu tràn đầy nồng nặc mùi thuốc súng.

"Các ngươi z là muốn ở chỗ này tới một tràng chiến tranh sao, chúng ta có thể không ngại." Bên người lão giả một người đàn ông vén tay áo lên, lộ ra vai u thịt bắp cánh tay.

Trương Ảnh Hàm nhìn sừng sờ, Mạch Nhiên đến mặt đầy lo lắng, bởi vì Đường Đường cũng ở trong đó.

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, bọn họ sẽ không đánh đi." Trương Ảnh Hàm giạt nhẹ Lãnh Phong vạt áo, mặt đầy lo lắng nói.

Lãnh Phong cau mày, nhìn Dị Năng Giả thế giới lớn nhất hai cái thành viên tổ chức đang giằng co đến.

Bọn họ nếu thật là đánh lời nói, cái quày rượu này phỏng chừng liền không gánh nổi.

"Các nguoi Vương Triều đừng tưởng rằng nhiều người liền có thể ngao mạn, chúng ta z có thể không có sợ qua các nguoi." z một tên thành viên cười lạnh nói.

"Muốn đánh thì đánh, khác (đừng) bb." Bên người lão giả nam tử đi về phía trước một bước, một bộ bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ bộ dáng.

Hai cái thành viên tổ chức môn rồi rít chuẩn bị sẵn sàng, bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ.

"Nghĩ tại này gây chuyện, các nguoi trải qua ta cho phép sao?"

Lãnh Phong rốt cuộc không kèm chế được, hấn dĩ nhiên không thể cho phép những người này ở đây nơi này đánh, nếu không lời nói, cái quày rượu này nhất định sẽ bị hư hại, đây chính là Âm Dạ Phân Bộ, dĩ nhiên không thể để cho những người này ở chỗ này giương oai.

Lãnh Phong vừa nói, tất cả mọi người đều đưa mắt dừng lại ở trên người hấn, thoáng cái, Lãnh Phong nhất thời chịu đựng rất nhiều áp lực.

Đối mặt này mười một gã Dị Năng Giả nhìn chăm chú, Lãnh Phong không có lùi bước, hấn đi ra quày ba, đi tới quày rượu đại sảnh, nhìn hai cái tổ chức Dị Năng Giả, trên mặt lộ ra cười trào phúng cho.

"Ta bất kể các nguoi là kia cái tổ chức nguoi, ta bất kể các nguoi ở Hoa Hạ có cái gì con mắt, ta cũng không để ý các nguoi rốt cuộc có thâm cừu đại hận gì."

"Nhưng là, nơi này là ta địa bàn, các nguoi muốn đánh có thể, ta chỉ có một yêu cầu, chính là, rút ra ngoài."

Lãnh Phong nói những lời này thời điểm, sắc mặt âm trầm, mắt phải màu xanh lam dưới ánh đèn mờ mờ lóe lên ánh sáng.

Tất cả mọi người đều đưa ánh mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người, chờ hấn lời nói xong sau, hai cái thành viên tổ chức rồi rít bắt đầu mắt đối mắt đứng lên.

"Ta biết nguoi là ai." Lão giả xoay người, nhìn Lãnh Phong, cười nói.

"Nhưng ta cũng không biết nguoi." Lãnh Phong trầm giọng nói.

"Chúng ta z vẫn luôn nghĩ (muốn) chiêu mộ nguoi." Người đàn ông trung niên nhìn Lãnh Phong nói.

"Vô luận là Vương Triều hay lại là z, ta đối với các nguoi cũng không có bất kỳ hứng thú."

"Các nguoi nếu như là an an Tĩnh Tĩnh ở nơi này uống rượu, ta rất hoan nghênh, nhưng nếu như các nguoi muốn gây chuyện lời nói, thật xin lỗi, ta sẽ không cho phép các nguoi làm như thế."

Nói xong, Lãnh Phong hít sâu một hơi, cầm nắm quyền đầu, nhìn đứng ở chính mình đối diện mười một gã Dị Năng Giả, sắc mặt bình tĩnh.

Mạch Nhiên cặp mắt mạo hiểm Hồng Tâm, nàng bị Lãnh Phong cử động cho soái ở.

Trương Ảnh Hàm là mặt đầy mờ mịt, nàng căn bản không hiểu được đây phát sinh cái gì, Vương Triều cùng z vậy là cái gì?

Hai cái thành viên tổ chức môn đều bắt đầu nghị luận, dù sao Lãnh Phong như vậy cũng quá tím tím.

Nhìn Lãnh Phong con mắt là có thể nhìn ra, hấn là cái Dị Năng Giả, thế nhưng nhiều chút các thành viên cũng không biết Lãnh Phong năng lực là cái gì, cũng không biết hấn cấp bậc.

Biết Lãnh Phong, cũng chỉ có người đàn ông trung niên, lão giả, cùng Đường Đường.

"Tiểu tử nguoi ai vậy, tóm cái gì tóm, có tin ta hay không một cái tay cũng có thể xé nát nguoi."

Bên người lão giả nam tử khó chịu, dù sao Lãnh Phong thái độ rất chảnh, đối mặt với mười một gã Dị Năng Giả dưới tình huống lại còn có thể bình tĩnh như thế, đây không thể nghi ngờ là xem thường bọn họ.

"Nguoi có thể thử một chút." Lãnh Phong đưa mắt dừng lại ở nam tử trên người, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng.

"Tê đại." Nam tử hoạt động khớp xương, trực tiếp hướng Lãnh Phong đi tới.

Lão giả liền vội vàng kéo lại hấn, mắng: "Nguoi rút trở lại cho ta, hấn là không trung Sát Thần."

"Không trung Sát Thần!"

Trong lúc nhất thời, hai cái thành viên tổ chức môn cũng sững sờ, sau đó sẽ lần đánh giá Lãnh Phong.

Không trung Sát Thần danh hiệu bọn họ nghe vẫn là qua.

Nam tử cũng lẳng lẳng, sau đó lui trở về bên người lão giả, bắt quá hần giọng một chút cũng không có yếu bớt, nhưng mà khiêu khích nói: "Hừ, không trung Sát Thần, có cái gì không nổi, có bản lĩnh tới theo ta kiên nhất giá, nhìn một chút ai ngạo mạn."

Lãnh Phong mỉa đến con mắt, không nhìn nam tử lời nói, hướng về phía lão giả và người đàn ông trung niên nói: "Các ngươi muốn kiên nhất giá, có thể, ra phía ngoài, tùy các ngươi đánh như thế nào, chỉ cần không tổn thương xấu ta quỳ rượu, ta sẽ không ngăn lấy các ngươi."

"Nhưng các ngươi nếu là hư hại ta quỳ rượu mấy may, cho dù là cái lý, ta cũng phải để cho toàn bộ các ngươi đem mệnh lưu lại nơi này!"

Nói xong, Lãnh Phong thân thể bộc phát ra năng lượng kinh người ba động.

Hai cái thành viên tổ chức môn đều cảm giác được, người đàn ông trung niên cùng lão giả trong nháy mắt nhú mày, đầu tiên là bởi vì Lãnh Phong quá túm, thứ nhì là bởi vì Lãnh Phong phát ra năng lượng ba động quá mạnh, cái này cũng chứng minh, Lãnh Phong rất cường đại.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Hoa Hạ Long Tổ

"Người tuổi trẻ, làm người không nên quá cuồng, mặc dù ngươi năng lực rất mạnh, nhưng không có nghĩa là ngươi có thể mặt đối với (đúng) mọi người chúng ta."

Lão giả sờ cảm một cái chòm râu, giọng có chút không vui, dù sao Lãnh Phong quá kiêu ngạo.

Mà Vương Triều cùng z hai cái này tổ chức vẫn luôn muốn chiêu mộ Lãnh Phong, cho nên sẽ không cùng hần ồn ào, nhưng Lãnh Phong hiện tại ở lớn lối như vậy, tương đương với ở đánh bọn họ mặt.

"Ta cuồng có ta lý do, đừng tưởng rằng các ngươi về số người chiếm ưu thế ta liền biết sợ, ta chưa bao giờ biết chữ sợ viết như thế nào." Lãnh Phong mặt đầy âm trầm vừa nói.

Mặc dù đối với mặt có mười một gã Dị Năng Giả, nhưng Lãnh Phong không thể lộ ra thế yếu, lời như vậy mới thật sự là sợ bọn họ.

Hần chẳng qua là lo lắng, nếu như những người này đánh, sẽ ảnh hưởng đến Trương Ảnh Hàm cùng Mạch Nhiên, dù sao hai người bọn họ cũng không phải là Dị Năng Giả.

Mà Lãnh Phong cũng không cho phép quỳ rượu vật phẩm bị hư hại.

"Được, chúng ta cho ngươi một bộ mặt." Người đàn ông trung niên nhìn Lãnh Phong nói.

"Lão già kia, chúng ta đi ra ngoài từ từ tính sổ, chúng ta z cũng sẽ không sợ các ngươi Vương Triều."

Nói xong, người đàn ông trung niên dẫn đầu đi ra quỳ rượu.

z thành viên rồi rút nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó cùng người đàn ông trung niên đi ra quỳ rượu.

"Người tuổi trẻ, làm người không nên quá tâm cao khí ngạo."

Lão giả nói xong, cũng cùng đi theo ra quỳ rượu, Vương Triều các thành viên cũng rồi rút với sau lưng hần.

Lãnh Phong xoay người nhìn Mạch Nhiên cùng Trương Ảnh Hàm liếc mắt, sau đó nói: "Các ngươi mau hơn lầu hai, vô luận nghe được cái gì thanh âm, cũng không muốn đi ra ngoài nhìn."

Trương Ảnh Hàm cùng Mạch Nhiên không có trả lời, chẳng qua là lẳng lẳng nhìn Lãnh Phong.

"Đi nhanh." Lãnh Phong nói lần nữa.

Hai người này mới phản ứng được, vội vội vàng vàng đi lên lầu hai.

Mà Trương Ảnh Hàm đến bây giờ, cũng còn chưa biết rõ cuộc phát sinh cái gì.

Mạch Nhiên rất rõ, nàng nghe Đường Đường nói qua, Vương Triều cùng z vẫn luôn đấu rất lợi hại, mà hai cái tổ chức người sẽ cho Lãnh Phong mặt mũi đi bên ngoài, là bởi vì bọn hắn vẫn luôn rất muốn chiêu mộ Lãnh Phong.

Mạch Nhiên rất muốn lại một lần nhìn Lãnh Phong sử dụng năng lực, dù sao có cánh nhân loại, chỉ ở trong thần thoại xuất hiện qua.

Nhìn hai người đi lên lầu hai, Lãnh Phong xoay vận cổ, cùng đi theo ra quầy rượu.

Hắn sẽ để cho hai nàng đi lên lầu hai, là bởi vì, hắn mắt phải phát hiện, tám nam tam nữ, đang nhanh chóng hướng nơi này đến gần.

Rất hiển nhiên, lại có Dị Năng Giả tới tìm phiền toái.

Về phần bọn hắn là cái gì tổ chức, cái này Lãnh Phong ngược lại không rõ ràng.

Hai cái tổ chức người đứng ở quầy rượu bên ngoài trên đường phố chống cự, bất cứ lúc nào cũng sẽ mở ra một trận đại chiến.

Lãnh Phong đi tới cửa quán rượu, nhìn sắc mặt khẩn trương các dị năng giả.

Nếu như bọn họ đánh, Lãnh Phong chỉ cần bảo vệ tốt chính mình quầy rượu là được, còn lại không cần phải để ý đến, bọn họ đánh chết đi sống lại cũng không có quan hệ gì với hắn.

Bất quá bây giờ, có mười một gã Dị Năng Giả đang nhanh chóng hướng nơi này đến gần, tựa hồ lại phải phát sinh cái gì không phải sự tình.

Nhận ra được Lãnh Phong đi ra quầy rượu, lão giả và trung niên nam nhân đồng thời quay đầu, đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người.

"Các người tiếp tục, ta chỉ là xem cuộc vui."

Lãnh Phong khoanh tay, mị đến con mắt, một bộ việc không liên quan đến mình treo thật cao bộ dáng.

Lão giả rên một tiếng, sau đó nhìn người đàn ông trung niên, trầm giọng nói: "Xem ra, lần này chỉ có thể quyết ra một cái thắng bại, nếu không lời nói, cái này nhiệm vụ chúng ta ai cũng không tiếp tục được."

"Đây là trước mắt biện pháp tốt nhất." Người đàn ông trung niên cười lạnh nói.

Hai cái tổ chức người cũng tới Hoa Hạ chấp hành nhiệm vụ, Vương Triều là bảo vệ, z nhưng là ám sát, mà hai cái tổ chức mục tiêu cũng là cùng một người, cho nên mới xuất hiện tình cảnh như vậy.

Ngay tại hai cái tổ chức sắp khai chiến thời điểm, mười tên người mặc đồng phục chiến đấu nam nữ, xuất hiện ở hai bên đường phố cửa hàng nóc nhà.

Trong lúc nhất thời, trong đường phố tất cả mọi người đều bị bao vây.

"Vương Triều, z, hai người các người tổ chức hành động đến đây chấm dứt."

Một tên người mặc Đặc Chế đồng phục chiến đấu, giữ lại tóc húi cua trung niên nam nhân, xuất hiện ở trên đường phố tâm, hắn quần áo trên cầu vai, có khắc một cái kim sắc cành lá, cùng một viên Kim Tinh.

Đây là một cái Hoa Hạ quân đội Thiếu Tướng!

Nhìn những người này đồng phục và khí thế, rất rõ ràng, đây là Hoa Hạ Long Tổ!

"Hoa Hạ Long Tổ." Lão giả chân mày nhất thời liền nhíu lại, sắc mặt cũng thay đổi rất khó nhìn.

z tổ chức người đàn ông trung niên sắc mặt cũng thay đổi rất khó nhìn, dù sao Hoa Hạ Long Tổ đột nhiên tới quấy rối, bọn họ căn bản là làm không muốn làm sự tình.

"Ta là Hoa Hạ Long Tổ quan chỉ huy, ta gọi là Từ Long, tin tưởng các người có không ít người cũng nghe nói qua ta, ta muốn yêu cầu rất đơn giản, chỉ cần các người rời đi Hoa Hạ."

Từ Long trong lời nói tràn đầy ngang ngược, nhưng hắn rất cẩn thận, lúc nói chuyện, con mắt một mực phong tỏa ở hai cái tổ chức người dẫn đầu trên người.

Cũng bao gồm Lãnh Phong ở bên trong.

Dù sao Lãnh Phong khí thế không kém gì hai cái này tổ chức người dẫn đầu.

"Nếu như ta không nói gì?" Người đàn ông trung niên khiêu khích nói.

Dù sao hẳn chính là z một cái Phân Đội đội trưởng, làm sao có thể biết sợ Hoa Hạ Long Tổ.

Lão già không nói gì, bởi vì hẳn muốn nói đã bị người đàn ông trung niên cho nói.

Vào giờ khắc này, vốn là xào xáo náo rất nghiêm trọng Vương Triều cùng z đứng ở chung một chiến tuyến bên trên, dù sao đối mặt là Hoa Hạ Long Tổ, mặc dù sẽ không sợ bọn họ, nhưng nhất định phải nghiêm túc.

Bởi vì Hoa Hạ Long Tổ vẫn luôn rất thần bí, nhưng Long Tổ quan chỉ huy danh hiệu rất nhiều người đều nghe qua, cái này A Cấp Dị Năng Giả năng lực, dùng nhưng là không thua gì s cấp, hẳn đã từng cùng Hoa Hạ Tứ Thần bên trong Kiếm Thần so với một trận, giữ vững không sai biệt lắm có mười phút không có sa sút, mà hẳn đã từng một người đơn giết năm tên ở Hoa Hạ làm loạn A Cấp Dị Năng Giả, khiếp sợ Dị Năng Giả thế giới.

Mà Từ long chân chính trên ý nghĩa chưa tính là Dị Năng Giả, mà là một gã Hoa Hạ Cổ Võ Giả, đặc biệt tu luyện Hoa Hạ võ thuật, nhưng mà những thứ này Hoa Hạ võ thuật muốn đạt tới s cấp, so với Dị Năng Giả muốn khó hơn gấp mấy trăm lần, bởi vì này cùng dị năng không giống nhau.

Nhưng những thứ này Cổ Võ Giả chiến đấu năng lực ở một trình độ nào đó, so với dị năng mạnh hơn nhiều, nhưng là có rất nhiều nhược điểm, chân chính có thể phát huy cũng không có nhiều người.

Trên thế giới Dị Năng Giả có, nhưng Cổ Võ Giả cũng rất ít, Hoa Hạ trong có rất nhiều Cổ Võ Gia Tộc, nhưng bây giờ đã dần dần sa sút.

Dù sao không có bao nhiêu người sẽ hoa cả đời thời gian đi luyện tập cái này Cổ Võ, hơn nữa cổ vũ thuật muốn đạt đến tới đỉnh phong, so với lên trời còn khó hơn!

"Chúng ta đây liền mời các người đi ra ngoài." Từ Long Nhãn Thần nhất lạnh, trong cơ thể trong nháy mắt bộc phát ra kinh người sát khí, thoáng cái, không khí chung quanh tựa hồ cũng đang chấn động.

Hai bên trên nóc nhà Long Tổ các thành viên cũng chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, bọn họ đều là ngàn dặm mới tìm được một Dị Năng Giả, tiến vào Long Tổ không thể nghi ngờ đều là bị tầng tầng sàng lọc qua.

Vương Triều cùng z các thành viên cũng chuẩn bị sẵn sàng, đối mặt Long Tổ, thật không có thể xem thường.

Lãnh Phong cau mày, nếu như ba cái tổ chức ở chỗ này đánh, kia Vương Giả chi đạo là thực sự xong.

"Nơi này là Vương Giả chi đạo, các người năng lực quá mạnh, ta không thể cho phép các người đánh."

Lãnh Phong thanh âm cũng không lớn, nhưng âm trầm thanh âm truyền vào mỗi người trong tai.

Nếu như Vương Triều cùng z đánh, có lẽ còn sẽ không hư hại nơi này kiến trúc, nhưng cộng thêm một cái Hoa Hạ Long Tổ, kia sự tình nhưng là không còn đơn giản như vậy.

Thoáng cái, tất cả mọi người đều ánh mắt lần nữa tụ tập ở trên người hắn.

Lãnh Phong không biết là, lầu hai trong phòng khách có một cửa sổ, Mạch Nhiên cùng Trương Ảnh Hàm, đứng ở bên cạnh cửa sổ, nhìn trên đường phố phát sinh hết thảy.

Mạch Nhiên nhiều hơn bao nhiêu Thiếu Thanh một chút, nhưng Trương Ảnh Hàm nhưng mà cái gì chuyện cũng không biết.

Nghe Lãnh Phong ở phía dưới ngang ngược lời nói, Mạch Nhiên bụng chính mình gò má, nàng đã sắp bị Lãnh Phong cho soái choáng váng.

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, người biết không?" Trương Ảnh Hàm hỏi.

"Nói người cũng sẽ không biết, tiếp tục xem tiếp đi." Mạch Nhiên cũng không muốn cùng Trương Ảnh Hàm nói quá nhiều, nàng đem sự chú ý đặt ở trong đường phố.

Trong đường phố, Lãnh Phong hướng tiến tới mấy bước, hai tay cầm ở trong túi quần, chống lại tất cả mọi người ánh mắt.

"Người là ai?" Bên phải trên nóc nhà, một người đàn ông nhìn Lãnh Phong, hỏi.

"Ta là ai không trọng yếu, nhưng ta sẽ không cho phép các người ở chỗ này sử dụng năng lực, nếu không cái này đường phố sẽ hủy."

Lãnh Phong nhìn về phía trên nóc nhà nam tử, trầm giọng nói.

"Nhưng mà đó cũng không phải người có thể quyết định, nơi này không có người nói chuyện địa phương." Nam tử nhìn về phía Lãnh Phong trong ánh mắt mang theo một tia khinh thường, dù sao Lãnh Phong nhìn qua, quá tuổi trẻ.

Trong mắt hắn, coi như Lãnh Phong Dị Năng Giả, như vậy tuổi trẻ, cấp bậc cũng sẽ không cao đi nơi nào.

"Phải không, ha ha, ta là nơi này ông chủ, con đường này bây giờ là thuộc về ta, người nói ta có không nói gì phần?"

Lãnh Phong giọng tràn đầy khiêu khích, khinh thường ánh mắt nhìn về phía trên nóc nhà nam tử, "Ngươi mới không nói gì phần, ngươi quan chỉ huy cũng không nói gì, ngươi trước hết đi ra bb, ha ha, đừng tưởng rằng Long Tổ liền ngạo mạn đến bầu trời, ta cũng không sợ các ngươi bắt luận kẻ nào."

Nghe Lãnh Phong lời nói, nam tử trên mặt nhất thời lộ ra phần Nộ Thần tình, đứng lên, chuẩn bị hướng Lãnh Phong phát động công kích.

"Trần Vũ ngươi lui xuống cho ta." Từ Long đột nhiên hét lớn.

Hắn tiếng rống to này, toàn bộ đường phố cũng dao động động một cái, lầu hai trên cửa sổ Mạch Nhiên cùng Trương Ảnh Hàm đều không hẹn mà cùng che lỗ tai.

Lãnh Phong mị lên con mắt, Từ tiếng rống ngâm quả thật ngạo mạn, hắn cũng có chút được không.

"Không sai, nơi này là Vương Giả chi đạo, ta biết nơi này truyền kỳ." Từ Long nhìn Lãnh Phong, trên mặt không có bất kỳ biểu tình, "Nhưng Vương Giả thời đại đã qua, từng Kinh Vương người cũng rồi rít vẫn lạc, ngươi trông coi như vậy một cái địa phương, thì có ích lợi gì?"

"Vậy thì thế nào?" Lãnh Phong giọng tràn đầy tức giận, lớn tiếng nói: "Ta bây giờ là nơi này ông chủ, cả con đường đạo đều là thuộc về ta, nếu như các ngươi ở chỗ này sử dụng năng lực, ta đây đại không cùng các ngươi đánh một trận, coi như liều mạng, ta cũng sẽ không cho phép các ngươi tổn thương nơi này từng ngon cây cọng cỏ."

Từ long kiểm sắc trầm xuống, nói: "Ngươi cần gì phải cố chấp như vậy, chúng ta chủ yếu mục tiêu không phải là ngươi, mà là Vương Triều cùng z thành viên, về phần ngươi, chờ ta xử lý xong Vương Triều cùng z, ta sẽ chậm chậm cùng ngươi coi là."

Nói xong, Từ Long ánh mắt chuyển tới hai cái thành viên tổ chức trên người, nói: "Long Tổ các thành viên, chuẩn bị chiến đấu, đem những người này đuổi ra Hoa Hạ."

Trong lúc nhất thời, bầu không khí lẫn nữa té băng điểm, chiến đấu, chạm một cái liền bùng nổ!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Kịch chiến

Lầu hai trong cửa sổ, Mạch Nhiên cùng Trương Ảnh Hàm nhìn phát sinh ở trước mắt hết thấy.

Mạch Nhiên trên mặt tràn đầy hưng phấn biểu tình, ba tổ chức lớn đối kháng, cộng thêm Lãnh Phong nhúng tay, cái này hoặc giả sẽ thành rất xuất sắc.

Trương Ảnh Hàm nhận ra được, này sự tình càng ngày càng phức tạp, nàng bắt đầu âm thầm suy đoán Lãnh Phong thân phận, dù sao bên ngoài những người đó nhìn cũng không đơn giản.

Mà cảm giác năng lực siêu cường Từ Long nhận ra được quây rượu lầu hai cạnh cửa sổ có người ở nhìn, cặp mắt lạnh lẽo, đối với mình người thù hạ nói: "Quây rượu lầu hai cửa sổ có hai cái bình dân."

Nghe được Từ Long lời nói sau, một tên Long Tổ nữ thành viên đem ánh mắt nhìn về phía lầu hai cửa sổ, sau đó đưa ngón tay đặt ở trên huyết thái dương, một cỗ tinh thần đánh vào hướng Mạch Nhiên cùng Trương Ảnh Hàm phóng tới.

Lầu hai cạnh cửa sổ Mạch Nhiên cùng Trương Ảnh Hàm trong nháy mắt ngã xuống đất ngất đi, nhất thời bán hội là vẫn chưa tỉnh lại.

"Ai cho phép ngươi đối với các nàng động thủ?"

Lãnh Phong đưa mắt dừng lại ở tên kia Long Tổ nữ thành viên trên người, màu đen lông chim, bắt đầu ở chung quanh thân thể hắn xoay tròn.

Mặc dù Lãnh Phong cũng không muốn để cho Trương Ảnh Hàm thấy Dị Năng Giả đối chiến một màn, nhưng hắn càng không muốn nhìn thấy nàng bị tổn thương gì.

Cho dù Trương Ảnh Hàm không việc gì, nhưng Lãnh Phong cũng không thể chịu đựng này sự tình phát sinh.

Một cỗ vô hình áp lực, bao phủ tên kia Long Tổ nữ thành viên.

"Một cái B cấp Dị Năng Giả, lại dám đối với ta người động thủ, đừng tưởng rằng ngươi là Long Tổ thành viên, liền có thể muốn làm gì thì làm."

Lãnh Phong bây giờ rất tức giận, thật rất tức giận.

Dù sao nàng đã đem Trương Ảnh Hàm liệt vào trọng điểm bảo vệ đối tượng, bây giờ lại có thể có người dám ở hân dưới mắt đối với (đúng) Trương Ảnh Hàm động thủ, một điểm này, không thể nghi ngờ là đối với hân khiêu khích.

"Là ta xuống mệnh lệnh." Từ Long trầm giọng nói.

"Long Tổ quan chi huy, ngươi thật đứng là ngạo mạn a." Lãnh Phong đi về phía trước hai bước, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng.

Lãnh Phong sắc mặt rất bình tĩnh, nhưng chung quanh thân thể hân xoay tròn lông chim đã nói cho tất cả mọi người, hân phải chuẩn bị động thủ.

"Sur phó, người này giao cho ta, ngươi đi thu thập Vương Triều cùng z người." Long Tổ thành viên Trần Vũ nói.

Từ Long gật đầu một cái, sau đó lớn tiếng nói: "Đem những này người bắt lại cho ta."

Tiếng nói vừa dứt, đứng ở hai bên trên nóc nhà Long Tổ các thành viên đối với (đúng) Vương Triều cùng z phát động công kích.

Một tên Long Tổ thành viên cầm trong tay một cái cơ giới hợp lại Cung, hướng về phía Vương Triều một tên B cấp Dị Năng Giả chính là một mũi tên.

"Xuy!" Mũi tên trực tiếp xuyên thấu tên kia B cấp Dị Năng Giả bả vai, trực tiếp đưa hân đỉnh trên mặt đất, nhất thời không thể động đậy.

Thấy thủ hạ mình bị đánh ngã, Vương Triều các thành viên rồi rít mớ ra phản công.

z các thành viên cũng đứng Long Tổ phát động công kích, dù sao đối thủ là Hoa Hạ Long Tổ, nếu như không liên thủ với Vương Triều lời nói, thật đúng là không thể nào chiến thắng bọn họ.

Trong lúc nhất thời, trong đường phố lóe lên sáng lạng ánh sáng, nhưng những ánh sáng này, lại mang theo trí mạng uy lực.

Long Tổ các thành viên kèm chế Vương Triều cùng z hành động năng lực, Từ Long Nhất cá nhân đối mặt với Vương Triều cùng z người dẫn đầu.

Người đàn ông trung niên cùng lão giả đem Từ Long vây lại, nhưng thực lực khác xa rất rõ ràng.

Từ Long là được khen là gần gũi nhất s cấp người, chiến đấu năng lực cũng không thua gì một cái s cấp Dị Năng Giả, một người đối phó hai cái A Cấp Dị Năng Giả, là tuyệt đối không có vấn đề.

Lão giả năng lực là không khí, hân có thể đem không khí biến hình thành áp súc.

Mà người đàn ông trung niên năng lực là trở nên lớn, cả người hân biến hóa một vòng to, thân cao so với hai bên cửa hàng cao hơn.

Đối mặt với hai gã cường đại Dị Năng Giả, Từ long kiểm biến sắc đều không biến hóa, Tĩnh Tĩnh nhìn hai người.

"Long Tổ quan chi huy, để cho ta đưa ngươi đi thấy Thượng Đế!" Người đàn ông trung niên hét lớn một tiếng, nắm chặt quả đấm, một quyền đánh về phía Từ Long.

Mà hân quả đấm, cũng so với Từ Long Thân thể đại.

Trở nên lớn sau khi người đàn ông trung niên lực công kích là không có biến hóa trước gấp đôi, nhưng động tác, thông thả rất nhiều.

Từ Long tránh cũng thước tránh, hữu quyền tiến lên đón người đàn ông trung niên quả đấm.

"Ầm!"

Hai quyền giáp nhau, toàn bộ đường phố cũng dao động động một cái, hai bên đường phố, có mấy gian cửa hàng cửa sổ kiếng cũng theo tiếng mà nát.

Nhưng mà, người đàn ông trung niên muốn thấy được một màn cũng không có phát sinh, hân vốn cho là Từ Long sẽ bị hân một quyền đánh cho thành thịt nát, nhưng không nghĩ tới Từ Long lại ngăn trở hân công kích, hơn nữa một chút việc đều không.

"Lão giả kia, nếu như ngươi không nghĩ rằng chúng ta cũng thua ở này, cũng nhanh chút xuất thủ." Người đàn ông trung niên vừa tiếp tục dùng sức, một bên quay đầu hướng lão giả lớn tiếng nói.

Lão giả rên một tiếng, hai tay dùng sức đánh một cái.

"Ba!" Một tiếng, lão giả phía trước không khí nhất thời bắt đầu sóng gió nổi lên.

Từ Long cau mày một cái, nhanh chóng dùng sức đẩy một cái, đem người đàn ông trung niên quả đấm đẩy ra, sau đó đôi chân vừa đạp, nhảy đến người

đàn ông trung niên trên cánh tay, tránh thoát lão giả công kích.

Người đàn ông trung niên thấy Từ Long ở trên cánh tay mình, liền vội vàng đưa ra tay phải, muốn đem Từ Long vồ xuống.

Nhưng Từ Long nhanh chóng ở trên cánh tay hấn chạy, không tới một giây thời gian, sẽ đến người đàn ông trung niên trước người, một quyền đánh ở người đàn ông trung niên trên đầu.

"Ầm!"

Nhất thanh muộn hường, người đàn ông trung niên ôm đầu nhanh chóng lui về phía sau mấy bước, mà Từ Long cũng vững vàng rơi xuống mặt đất.

Ba người chiến đấu chính đang kéo dài, mà Long Tổ thành viên cùng Vương Triều, z chiến đấu cũng đang kịch liệt tiến hành.

Hai bên cửa hàng bởi vì vì mọi người chiến đấu xuất hiện bất đồng trình độ hư mất.

Lãnh Phong sắc mặt càng ngày càng âm trầm, bất quá Trần Vũ đứng ở hấn đối diện, ngăn lại hấn đi đường.

"Ta đã sớm nhìn ngươi khó chịu, đến đây đi, để cho ta nhìn ngươi mạnh bao nhiêu." Trần Vũ mặt đầy khinh thường nói.

Lãnh Phong rên một tiếng, hấn đã sớm nhìn ra, hàng này là một Cổ Võ Dị Năng Giả, hơn nữa vừa bước vào A Cấp không lâu.

Thấy Lãnh Phong không nói gì, Trần Vũ buông tay một cái, sau đó hướng về phía Lãnh Phong dựng thẳng cái trán đầy khiêu khích ngón giữa.

Lãnh Phong mị lên con mắt, từng bước từng bước đi về phía Trần Vũ.

Lãnh Phong muốn cho hấn biết, Hoa nhi tại sao hồng như vậy.

Thấy Lãnh Phong hướng chính mình đi tới, Trần Vũ trên mặt lộ ra một tia nụ cười tàn nhẫn.

Vương Triều, z cùng Long Tổ chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, từ từ, có không ít B cấp Dị Năng Giả té xuống đất, không có lại bò dậy.

Mà trong đường phố, cũng dính vào vết máu.

Lãnh Phong dĩ nhiên tức giận, dù sao đây là Vương Giả chỉ đạo, hấn muốn ra tay, nhưng trước mặt lại có một cái sỏ bức đang cản trở.

Trước mắt cũng chỉ có thể đem này sỏ bức giết chết, lại đi để cho những người này dùng tay.

"Ngươi đã nghĩ như vậy đánh một trận, vậy thì tới đi."

Lãnh Phong đi tới Trần Vũ trước mặt dừng lại, sau đó khoe miệng lộ ra một tia nụ cười nhàn nhạt.

Trần Vũ mới vừa muốn nói chuyện, lại phát hiện Lãnh Phong biến mất ở trước mắt mình.

Sau một khắc, Lãnh Phong kia âm trầm thanh âm sau lưng hấn vang lên.

"Ta ở phía sau ngươi."

Trần Vũ nhanh chóng quay đầu, chỉ thấy Lãnh Phong thật đứng ở hấn phía sau.

Không chỉ có như thế, Lãnh Phong phía sau, nhiều một đôi dài bốn mét cánh chim màu đen.

Không đợi Trần Vũ nói chuyện, Lãnh Phong hướng về phía hấn mặt chính là một quyền.

"Phanh."

Trần Vũ che mũi không ngừng lùi lại đến, hấn sống mũi bởi vì Lãnh Phong công kích mà đưa đến lệch vị trí, đau đớn kích thích hấn đại não.

"Cổ Võ Dị Năng Giả, ha ha, Hoa Hạ nhiều nhất chính là này loại năng lực, ta lúc trước ngược lại chưa từng gặp qua, bất quá trong mắt của ta, cũng không gì hơn cái này."

Lãnh Phong chậm chọc lời nói, truyền vào tất cả mọi người tại chỗ trong tai.

Không ít người rồi rít dừng lại công kích, bao gồm Từ Long ở bên trong, tất cả mọi người đều đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người.

Trong đêm tối, Lãnh Phong kia dài bốn mét phe cánh, là chói mắt như vậy.

Đang lúc mọi người nhìn soi mói, Lãnh Phong hai cánh không ngừng đánh phía trước, bay đến giữa không trung, mắt nhìn xuống Trần Vũ.

Lãnh Phong vậy không tiết lời nói không ngừng ở Trần Vũ trong đầu vang vọng, hẳn là một cái tâm cao khí ngạo người, dĩ nhiên không chịu nhận loại này châm chọc.

"Ta cho ngươi biết một chút về cái gì gọi là chân chính Cổ Vồ!"

Trần Vũ nổi giận gầm lên một tiếng, hai chân dùng sức đạp một cái, xông về không trung Lãnh Phong.

Nhìn nhanh chóng hướng mình đến gần Trần Vũ, Lãnh Phong khinh thường cười một tiếng.

Không trung, là hấn địa bàn.

Nếu không, hẳn làm sao sẽ bị gọi là, không trung Sát Thần!

Ở Trần Vũ cách mình vẫn chưa tới một thước thời điểm, Lãnh Phong hai cánh nhẹ nhàng phui một cái, đi phía trái bên bay đi.

Trần Vũ công kích rơi vào khoảng không, liền vội vàng điều chỉnh xong thân thể của mình, chuẩn bị rơi xuống đất.

Nhưng mà, không trung là Lãnh Phong địa bàn, hẳn có thể tùy tâm sở dục làm hấn muốn làm chuyện.

Ở Trần Vũ chuẩn bị rơi xuống đất một khắc kia, Lãnh Phong hai cánh dùng sức phui một cái, hướng Trần Vũ Phi đi.

Nắm cơ giới hợp lại Cung Long Tổ thành viên thấy như vậy một màn, vội vàng hướng Lãnh Phong tới một mũi tên.

Nhận ra được gặp nguy hiểm đang đến gần, Lãnh Phong liền vội vàng một cái xoay tròn, tránh thoát một mũi tên này.

Nếu như bị bắn trúng, kia cũng không dễ chịu.

Lãnh Phong ngừng trên không trung, nhìn tên gọi Long Tổ thành viên liếc mắt, tiếp theo sau đó xông về Trần Vũ.

Lúc này Trần Vũ đã vững vàng rơi xuống mặt đất, nhưng còn chưa kịp phản ứng.

Đây là một cái cơ hội thật tốt, Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không bỏ qua.

Nắm cơ giới Cung Long Tổ thành viên liền vội vàng chuẩn bị lần nữa hướng Lãnh Phong phát động công kích, nhưng mà, Đường Đường lại xuất hiện ở năng bên người, một cái năng lượng màu đen cầu đưa hấn đánh bay.

Đường Đường gián tiếp giúp Lãnh Phong một tay.

Nhìn đứng ở trên đất Trần Vũ, Lãnh Phong tăng nhanh chạy nước rút tốc độ, một cước đá vào Trần Vũ trên bả vai, đem cả người hấn đá bay ra ngoài.

Trần Vũ nói thế nào cũng là bị rất nhiều huấn luyện, đang bị đá bay ra ngoài một khắc kia, hấn làm xong thả đựng tư thế.

"Ba!"

Trần Vũ nặng nề ngã xuống đất, nhưng không có được tổn thương bao lớn.

Lãnh Phong rên một tiếng, lần nữa bay về phía trời cao.

Trần Vũ có chút chật vật bò dậy, nhìn trên không trung bay lượn đến Lãnh Phong, nhất thời giận dữ hét: "Ngươi có bản lãnh đi xuống cùng ta thoải mái đánh một trận, trên không trung Phi có gì tài ba."

Thanh âm truyền tới Lãnh Phong trong tai, Lãnh Phong nhất thời lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Hàng này quả thật sỏa bức.

"Nếu như ta cho ngươi trói tay chân cùng ta đánh, vậy ngươi có nguyện ý hay không?" Lãnh Phong từ Trần Vũ đỉnh đầu bay qua, cười lạnh nói.

"Ngươi!"

Trần Vũ ngừng trong lúc nhất thời lời gì cũng nói không ra, bởi vì Lãnh Phong nói rất có đạo lý, hấn không lời chống đỡ.

Lúc này Lãnh Phong chính tầng trời thấp phi hành, hấn muốn nhìn một chút, Trần Vũ có thể chơi đùa ra cái trò gì.

Truyền thuyết Trung Hoa hạ Cổ Vồ, ở Trần Vũ trên người, tựa hồ cái gì cũng không phát huy ra được.

"Ngươi cho ta đi xuống!" Trần Vũ nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay làm ra một cái cổ quái tư thế, sau đó hướng về phía Lãnh Phong phương hướng đẩy một cái.

Không khí bắt đầu sóng gió nổi lên, mà Lãnh Phong cảm giác chính mình phảng phất bị người dùng lực đẩy một cái, thân thể có chút không bị khống chế hạ xuống.

"Khí Công?" Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, khôi phục thân thể thăng bằng, nhiều hứng thú nhìn Trần Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Long Tổ quan chỉ huy

Khí Công đối với một cái hội Phi Dị Năng Giả mà nói, đúng là không nhiều lắm chỗ dùng.

Trần Vũ vẫn lấy làm kiêu ngạo năng lực, ở Lãnh Phong trước mặt tựa hồ chẳng có tác dụng gì có.

Thấy Lãnh Phong một chút việc đều không, Trần Vũ lẳng lẳng, không nhìn được xoa một chút con mắt, không thể tin được trước mắt hết thấy.

Dù sao hần này Khí Công là có thể đánh xuyên tám thép, nhưng bây giờ lại đối với (đúng) Lãnh Phong tạo thành không tổn thương gì.

Một điểm này, hần quả thật khó mà tiếp nhận.

"Xem ra người cái này Long Tổ thành viên, cũng ngạo mạn không đi nơi nào."

Lãnh Phong lơ lửng ở giữa không trung, mắt nhìn xuống Trần Vũ.

Chung quanh ba tổ đàn dật người vẫn còn ở kịch chiến, mà Lãnh Phong nơi này, bầu không khí cũng rất đông đặc, Trần Vũ trên mặt tràn đầy tức giận cùng bất đắc dĩ, Lãnh Phong trên mặt lại tràn đầy khinh thường nụ cười.

Truyền thuyết Trung Hoa hạ Long Tổ, tựa hồ không như trong tưởng tượng lợi hại như vậy.

"Người không muốn xem thường người!"

Trần Vũ nổi giận gầm lên một tiếng, lần nữa phát ra Khí Công.

Không khí lần nữa sóng gió nổi lên, một cỗ vô hình lực lượng trực tiếp hướng Lãnh Phong phóng tới.

Khí Công lần nữa đem Lãnh Phong đánh lui về phía sau một ít, nhưng hần cánh không ngừng đánh phía trước, triệt tiêu xuống Khí Công uy lực.

Trên mặt đất lời nói Lãnh Phong có lẽ sẽ bị đánh bay, sẽ tạo thành tổn thương, nhưng hần bây giờ là trên không trung, không trung là hần địa bàn, còn con này Khí Công đối với hần căn bản tạo thành không tổn thương gì.

Nhìn chỉ ngậy ngốc Trần Vũ, Lãnh Phong cười một tiếng, hai cánh dùng sức phui một cái, từ không trung xông về Trần Vũ.

Trần Vũ mặc dù trong lòng kinh ngạc, nhưng vẫn là chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

Bất quá hần sức lực đã không như vậy chân, dù sao Lãnh Phong bày ra thực lực còn mạnh hơn hần nhiều.

Mà hần đồng đội căn bản giúp không hần, bởi vì bây giờ Long Tổ thành viên vẫn còn ở cùng Vương Triều, z kịch chiến.

Đối mặt với nhanh chóng đến gần Lãnh Phong, Trần Vũ không nói hai lời, một bộ Cổ Võ quyền pháp đánh ra, nghênh hướng Lãnh Phong.

Mặc dù còn cách một đoạn, nhưng Lãnh Phong đã có thể cảm giác được uy lực quyền pháp, dù sao Hoa Hạ Cổ Võ dị năng quả thật không thể nhỏ nhìn, chẳng qua là này Trần Vũ căn bản dùng không ra bao nhiêu tinh túy.

Nhìn Trần Vũ sử dụng ra quyền pháp, Lãnh Phong một cái cấp tốc leo lên, tránh thoát Trần Vũ công kích, sau đó sau lưng hần hạ xuống, hai cánh hướng về phía Trần Vũ thân thể hung hăng đánh một cái.

"Ba!"

Trần Vũ thân thể nhất thời bị đánh bay ra ngoài, nặng nề ngã xuống đất, trong lúc nhất thời không có lại bò dậy.

Giải quyết hết Trần Vũ sau khi, Lãnh Phong xoay người, nhìn về phía đánh thắng kịch liệt đến ba tổ chức lớn.

Hai bên đường phố đã xuất hiện bất đồng trình độ hư hại, có một gian cửa hàng nóc nhà còn sụp xuống.

Có thể tưởng tượng được, chiến đấu này có nhiều kịch liệt.

Lãnh Phong trên mặt xuất hiện phần Nộ Thần tình, đường phố này đối với hắn ý nghĩa, chỉ có hắn tự mình biết, hắn dĩ nhiên không thể cho phép những người này tiếp tục phá hư đi xuống.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, nhanh chóng leo lên đến trên bầu trời, mà chung quanh thân thể hắn, nổi lo lắng màu đen lông chim, hơn nữa càng ngày càng nhiều.

Tựa hồ nhận ra được bầu trời có gì không đúng, một tên Long Tổ thành viên ngẩng đầu lên, không nhìn còn khá, nhìn một cái, nhất thời ngây tại chỗ, tròn tròn con mắt.

Ngay sau đó, vốn là còn đánh người chết ta sống các dị năng giả rồi rít ngẩng đầu lên, thấy không trung cảnh tượng sau, cũng ngây tại chỗ, người người cũng sững sờ.

Vương Giả chỉ đạo bầu trời, đã bị màu đen lông chim bao trùm, ở đường phố Reagan vốn là không thấy được không trung.

"Là các người buộc ta!"

Lãnh Phong trong thanh âm tràn đầy tức giận, hắn căn bản không thể chịu đựng Vương Giả chỉ đạo hư hại.

Tiếng nói vừa dứt, Lãnh Phong tay trái dùng sức vung lên, vô số cây màu đen lông chim, giống như trời mưa một dạng rơi xuống đất bên trên Dị Năng Giả.

Trên mặt đất các dị năng giả nhất thời loạn đứng lên, rồi rít sử dụng tự mình có thể (Kỷ Năng) lực đi phòng ngự, có trực tiếp trốn vào hai bên trong thương điểm.

Từ Long quét nhìn bốn phía một cái, thân hình chợt lóe, đi tới té xỉu Trần Vũ bên người, một cái ôm hắn lên, trốn vào trong thương điểm.

Mà lão giả ngay cả vội vờn tay ra, vịn vịn không khí, đem rơi xuống lông chim văng ra.

Người đàn ông trung niên chỉ có thể trốn vào trong thương điểm, bởi vì hắn không có thể bảo đảm thân thể của mình có thể ngăn trở hay không lông chim công kích.

Đường Đường ở trên người mình phương chế tạo một cái vòng xoáy màu đen, đem rơi xuống lông chim toàn bộ hút vào.

Màu đen lông chim hết thấy sau khi rơi xuống, trong đường phố còn lại vài tên có thể sử dụng năng lực bảo vệ mình Dị Năng Giả, còn lại toàn bộ trốn vào hai bên trong thương điểm.

Lông chim tiếp xúc được mặt đất sau liền nhanh chóng biến mất, không có đối với mặt đất tạo thành phá hư.

Tất cả mọi người, bởi vì Lãnh Phong công kích mà dừng lại chiến đấu, rồi rít tự vệ.

Công kích sau khi đi qua, Lãnh Phong từ từ hạ xuống, ngừng ở vô thức trên không bên trong.

Mà trốn vào trong thương điểm các dị năng giả cũng rồi rít đi ra, nhìn nổi bông bênh giữa không trung Lãnh Phong.

"Các người hư hại nơi này kiến trúc, đây là đối với các người giáo huấn."

Lãnh Phong sắc mặt tràn đầy tức giận, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng.

"Không trung Sát Thần, người không muốn khinh người quá đáng!" Người đàn ông trung niên từ trong thương điểm đi ra, giọng không vui.

Lão giả nhìn Lãnh Phong, cũng không có mở miệng.

"Người đây là đang khiêu khích chúng ta Hoa Hạ Long Tổ." Từ Long cũng từ trong kiến trúc đi ra, nhìn Lãnh Phong nói.

Nghe hai người chỉ trích, Lãnh Phong rên một tiếng, trầm giọng nói: "Khinh người quá đáng là các người, khiêu khích cũng là các người, ta nói rồi, nơi này là Vương Giả chỉ đạo, nơi này không thể xâm phạm, nếu như chẳng qua là Vương Triều cùng z ở chỗ này khai chiến, có lẽ còn sẽ không tạo thành ảnh hưởng gì, nhưng các người Hoa Hạ Long Tổ nhúng tay, ngược lại gia tăng thật lớn đối với nơi này hư hại, ta cũng chỉ có thể làm như thế."

"Ý người là trách chúng ta Hoa Hạ Long Tổ?" Nấm cơ giới Cung nam tử nói.

Lãnh Phong liếc hắt mắt một cái, người này cũng là Long Tổ thành viên, tuổi tác nhìn qua chừng hơn ba mươi tuổi, công ở sau lưng một cái bao đựng tên, bao đựng tên trong cấm đầy cung tên.

"Sai là các ngươi tất cả mọi người, các ngươi không nên xuất hiện ở nơi này."

Lãnh Phong một câu nói, đắc tội tại chỗ thật sự có Dị Năng Giả.

Nhưng hắn không quan tâm, hắn đã tại bức bối.

Nắm cơ giới hợp lại Cung Long Tổ thành viên không nói gì nữa, từ phía sau rút ra một mũi tên, kéo thẳng giây cung, hướng về phía Lãnh Phong tới một mũi tên.

Nhìn cấp tốc bay tới mũi tên, Lãnh Phong liền vội vàng né tránh.

Nhưng khoảng cách Lãnh Phong còn có không tới nửa thước thời điểm, mũi tên đột nhiên phát sinh nổ mạnh.

"Ầm!"

Nổ mạnh uy lực nhất thời đem Lãnh Phong nổ bay đi ra ngoài.

Bay ngược Lãnh Phong liền vội vàng đánh phía trước hai cánh, không chế được thân thể của mình.

Nam tử thả ra trong tay cơ giới hợp lại Cung, nhìn không trung Lãnh Phong.

Lãnh Phong rên một tiếng, trên tay trái đồng hồ đeo tay nhanh chóng biến thành Thư Kích Bộ Thương, đem đạn lên nòng sau, Lãnh Phong nhắm trên mặt đất nam tử.

"Ầm!"

Lãnh Phong bóp cò sau, nòng súng nhẹ nhàng run lên, lông chim biến thành đạn phá vỡ không khí trở ngại, hướng nam tử bay đi.

Nam tử sắc mặt kịch biến, hắn căn bản là không có nghĩ đến Lãnh Phong sẽ tới một chiêu như thế, trong lúc nhất thời căn bản không biện pháp né tránh.

Mà đang ở đạn sắp đánh trúng nam tử thời điểm, một cỗ Khí Công xông về đạn, đem đạn đánh bay.

Từ Long Thân thể xuất hiện ở nam tử trước người, "Hồng Trạch Hiền, ngươi lui xuống trước đi."

Tên là Hồng Trạch Hiền nam tử gật đầu một cái, lui về phía sau hai bước.

"Các ngươi nhìn những người này, ta đi gặp lại hắn." Từ Long đối với mình người thủ hạ nói.

Nói xong, Từ Long hai chân dùng sức đạp một cái, cả người giống như như đạn pháo bắn ra đi, xông về không trung Lãnh Phong.

Nhìn Từ Long nhanh chóng đến gần, Lãnh Phong nhíu mày lại, người này tốc độ, muốn so với những người khác, nhanh ước chừng gấp mấy lần.

Không hổ là Long Tổ quan chỉ huy, hắn quả thật có mắt nhìn xuống tất cả mọi người năng lực.

Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, hướng trời cao bay đi.

Nhưng mà, ngay tại Lãnh Phong vừa mới leo lên thời điểm, Từ Long chân phải tựa hồ đi lên không khí, lần nữa dùng sức đạp một cái.

"Khí Công còn có thể như vậy dùng?" Lãnh Phong thấy Từ Long cử động, nhất thời sửng sốt.

Mặc dù trong lòng kinh ngạc, nhưng Lãnh Phong liền vội vàng làm ra phản ứng, nhanh chóng một cái xoay người, tránh thoát Từ Long đánh vào, sau đó một cước đá về phía Từ Long cổ.

Sau một khắc, Từ Long lại một cái lộn, bắt lại Lãnh Phong đùi phải.

"Đi xuống cho ta!" Từ Long Nộ rống một tiếng, gắt gao nắm Lãnh Phong đùi phải, đem cả người hắn hất ra.

Lãnh Phong giống như đứt dây một dạng hướng mặt đất rơi xuống.

Rơi xuống có chừng 100m sau, Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, giảm bớt rơi xuống tốc độ, sau đó giờ lên trong tay Thư Kích Bộ Thương, hướng về phía cũng ở đây rơi xuống Từ Long tới một phát súng.

Trừ hoàn cò súng sau, Lãnh Phong thu hồi súng bắn tỉa, đánh phía trước hai cánh, khôi phục thân thể thăng bằng, lần nữa hướng trời cao bay đi.

Từ Long nhìn cấp tốc bay tới đạn, hữu quyền huơ ra, Khí Công bao quanh hắn quả đấm, đem đạn đánh nát.

Nhưng mà, ngay tại hán vừa mới đánh nát đạn thời điểm, Lãnh Phong thân thể xuất hiện ở trước mặt hán.

"Người nên đi xuống."

Lãnh Phong cười lạnh một tiếng, bắt lại Từ Long quần áo, hướng về phía hán mặt tới một quyền, sau đó đánh phía trước hai cánh, đẩy Từ Long, từ không trung rớt xuống.

"Ầm! !!"

Lãnh Phong đi lên Từ Long Thân thể, đưa hán đập trên mặt đất, đem mặt đất đập ra một cái hố to.

Người chung quanh cũng nhìn sững sờ, không người sẽ nghĩ tới, Lãnh Phong lại đem Từ Long cho đánh.

Kinh ngạc nhất là Long Tổ các thành viên, dù sao Từ Long ở trong mắt bọn hán là Thần nhất dạng tồn tại, bởi vì Từ Long năng lực là đến gần vô hạn cấp, hán mạnh bao nhiêu tất cả mọi người đều rất rõ.

Nhưng bây giờ lại bị Lãnh Phong cho đập tới mặt đất bên trên?

Nhưng mà, không chờ bọn họ từ trong kinh ngạc khôi phục, tiếp theo phát sinh sự tình để cho Long Tổ các thành viên cũng thờ phào.

Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, chuẩn bị bay trở về đến không trung.

Nhưng hán vẫn phát hiện, cánh tay mình, lại bị Từ Long bắt lại.

Theo tro bụi tàn đi, Lãnh Phong thấy rõ Từ long kiếm bên trên kia nụ cười tàn nhẫn.

Sau một khắc, rắc rắc một tiếng, Lãnh Phong tay phải bị véo trật khớp.

Nhưng mà, không đợi hán phát ra tiếng kêu, Từ Long dùng đầu gối, ở Lãnh Phong trên bụng hung hăng đỉnh đầu, đem cả người hán đỉnh bay ra ngoài.

Lãnh Phong bay ra cách xa năm mét, chặt vật ngã xuống đất.

Từ Long từ trong hố lớn nhảy ra, rơi vào Lãnh Phong cách đó không xa.

Lãnh Phong nằm trên đất, trên mặt tràn đầy thống khổ biểu tình.

Hán không nghĩ tới, Từ Long lại một chút việc đều không, nếu là đổi thành người bình thường lời nói, đã sớm té chết.

Thấy tại chính mình cách đó không xa Từ Long, Lãnh Phong liền tranh thủ tay phải xương cốt tiếp tục trở về, sau đó từ dưới đất nhảy lên.

Bây giờ Lãnh Phong, đã không có mối vừa rồi uy phong, bởi vì hán đối mặt, là Hoa Hạ Long Tổ quan chỉ huy.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Cường đại đối thủ

"Chúng ta sớm liền phát hiện thành phố có một tên A Cấp Dị Năng Giả, nhưng không nghĩ tới lại là không trung Sát Thần."

Từ Long nắm quả đấm, trên người hán có thật nhiều tro bụi, nhưng không có một chút vết thương, mới vừa rồi Lãnh Phong đối với hán công kích căn bản không có tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Lãnh Phong cảm giác trước đó chưa từng có áp lực, bởi vì hán đối mặt là Hoa Hạ Long Tổ quan chỉ huy, mà người này, là được khen là Hoa Hạ Tứ Thần ra người mạnh nhất.

Ở Hoa Hạ Dị Năng Giả bên trong, trừ Hoa Hạ Tứ Thần ra, cường đại nhất, cũng chỉ có hán.

Chính là một người như vậy, lần này tự mình dẫn đội đi tới h thành phố.

Mà Lãnh Phong mới vừa bị thương tay phải không ngừng truyền tới cảm giác đau đớn.

Cho dù đem xương cốt tiếp tục trở về, nhưng trong lúc nhất thời cũng không khả năng tốt.

"Người là ta đã thấy có tiềm lực nhất Dịch Năng Giả, ta cũng không muốn thương tổn người, nếu như người có thể gia nhập chúng ta Hoa Hạ Long Tổ, ta tin tưởng người rất nhanh thì có thể thay thế ta vị trí." Từ Long hướng Lãnh Phong phát ra mời.

"Ha ha, người cho là ta sẽ gia nhập sao?" Lãnh Phong cười lạnh, trong giọng nói ý tứ đã rất rõ ràng.

Lãnh Phong không nghĩ tới là Hoa Hạ Long Tổ quan chỉ huy lại sẽ thứ hấn phát ra mời, hơn nữa còn là ở vừa mới đánh một trận dưới tình huống.

"Ta đây chỉ có thể trước tiên đem người bắt lại, trở lại thật tốt cùng người trò chuyện một chút."

Nói xong, Từ trên thân rồng bọc phát ra kinh người sát khí, không khí chung quanh tựa hồ cũng muốn ngưng đọng.

"Long Tổ các thành viên, chúng ta bên trên, đem những người này hết thảy bắt lại."

Ở Từ Long một mình đầu Lãnh Phong thời điểm, Long Tổ thành viên Hồng Trạch Hiền xuất ra cơ giới hợp lại Cung, lớn tiếng nói.

Trong lúc nhất thời, chiến đấu lần nữa khai hỏa.

Mà Lãnh Phong muốn đi ngăn cản cũng cản bản không có cách nào bởi vì hấn không có cách nào phân thân.

"Đến đây đi, để cho ta biết một chút về người mạnh nhất năng lực, không trung Sát Thần danh hiệu, ta đã sớm nghe nói qua."

Từ Long Nhất bước một bước đi về phía Lãnh Phong, mà chung quanh thân thể hấn không khí bắt đầu sóng gió nổi lên.

Lãnh Phong hai cánh nhẹ nhàng phiến động, sắc mặt nghiêm nghị.

Hấn đã cực kỳ lâu, không có đối mặt qua cường đại như vậy đối thủ.

Nói cho đúng là lần đầu tiên đối mặt cường đại như vậy đối thủ.

Từ Long Khí thế, so với Băng Lôi cùng Nanh Sói đều mạnh hơn, nếu như nói hấn đã là nửa s cấp Dịch Năng Giả cũng không có chút nào quá đáng.

Khoảng cách Lãnh Phong còn có không tới năm mét thời điểm, Từ Long Thân ảnh trong nháy mắt biến mất.

Một cổ mãnh liệt cảm giác nguy hiểm từ Lãnh Phong sau lưng truyền tới.

Lãnh Phong không dám do dự, liền vội vàng đánh phía trước hai cánh, hướng không trung bay đi.

Ngay tại Lãnh Phong hai chân vừa rời đi mặt đất sau, Từ Long Thân ảnh từ hấn mới vừa rời chỗ vị trí xuyên qua, kinh phong thổi Lãnh Phong da thịt đều có chút làm đau.

Lãnh Phong nhanh chóng đánh phía trước hai cánh, nhanh chóng hướng trời cao bay đi.

Chỉ phải trở về an toàn độ cao, như vậy ai cũng bắt hấn không có cách.

Dù sao, không trung là hấn địa bàn.

Trên mặt đất Từ Long ngẩng đầu lên, nhìn không ngừng leo lên Lãnh Phong, trong tay nhiều một cái thùng súng.

Leo lên đến Lãnh Phong cúi đầu nhìn một chút, chỉ thấy Từ Long Tượng thùng súng nhắm ngay mình, hơn nữa bóp cò.

"Tê "

Thùng trong súng bắn ra một cái thép thùng, thép đầu dây bộ mang theo một cái móng vuốt, nhanh chóng bay về phía Lãnh Phong.

Lãnh Phong đồng tử nhất thời co lại thành nguy hiểm nhất lỗ kim hình, liền vội vàng đi phía trái bên bay đi.

"Hừ "

Ngay tại Lãnh Phong vừa mới chuẩn bị đi phía trái bên lúc phi hành sau khi, một mũi tên từ hấn bên trái bay qua, hơn nữa phát sinh nổ mạnh.

"Ầm!"

Nỗ mạnh đem Lãnh Phong nỗ trở về, không đợi hấn làm ra phản ứng, thép thùng móng vuốt gắt gao bấu vào hấn cánh.

Hồng Trạch Hiền nắm cơ giới hợp lại Cung, thấy Lãnh Phong bị bắt sau, mới xoay người đối phó Vương Triều Dị Năng Giả.

Nếu như không phải là bởi vì hấn công kích, Lãnh Phong có lẽ còn sẽ không bị bắt.

Trên mặt đất Từ Long dùng sức đem sợi dây kéo về phía sau, đem không trung Lãnh Phong kéo xuống đi.

Lãnh Phong cắn răng, muốn vỗ vào cánh, nhưng bắt đắ đi Từ Long Lực khí nếu so với hấn phần lớn, thân thể hoàn toàn không bị khống chế.

"Àm!"

Từ Long mượn sợi dây, đem Lãnh Phong hung hăng té xuống đất.

Ngã xuống đất trên mặt Lãnh Phong liền tranh thủ hai cánh thu hồi, sau đó từ trên mặt đất nhảy lên.

Mất đi hai cánh, thùng súng móng vuốt rơi xuống đất.

Lãnh Phong lần nữa đưa ra hai cánh, dùng sức đánh một cái, thân hình nhanh như thiểm điện, nhanh chóng đi tới Từ Long trước mặt, hai cánh cong, hướng về phía Từ Long Thân thể hung hăng đánh một cái.

Nhưng sau một khắc, Lãnh Phong liền trực tiếp ngốc.

Từ Long hai tay mở ra, chết từ địa bắt Lãnh Phong cánh.

"Nên ta."

Từ long chủ giác lộ ra vẻ tươi cười, sau đó chân phải nhanh như tia chớp đưa ra, hướng về phía Lãnh Phong bụng hung hăng đập một cái.

Một cước này, nhất thời đem Lãnh Phong ra đập bay ra ngoài, mà bay ngược Lãnh Phong, trên không trung phun ra một ngụm máu tươi.

"Àm!"

Lãnh Phong thân thể hung hăng đụng vào đường phố cạnh cửa hàng trên tường, đem vách tường xô ra một cái đại lỗ thùng.

Lúc này Lãnh Phong chặt vật không đứt, cũng được không nhẹ thương.

Lãnh Phong chặt vật từ trên mặt đất bò dậy, trong thương điểm đèn treo bởi vì hấn đụng mà rơi xuống đất.

Hấn vốn là nghĩ (muốn) bảo vệ nơi này, lại thất bại.

Tức giận sau khi, Lãnh Phong có một cỗ thật sâu cảm giác vô lực.

Nhưng mà, không đợi hấn tiếp tục suy nghĩ, cảm giác nguy hiểm lần nữa từ phía trước truyền tới, Từ Long Thân ảnh chính nhanh chóng đến gần.

Lãnh Phong khễ cắn răng, đánh phía trước hai cánh, bay đến không trung, tránh thoát Từ Long công kích.

Trên không trung Lãnh Phong một cái lộn, đi tới Từ trên đỉnh đầu rồng vô ích, sau đó một cái cấp tốc lao xuống.

Lãnh Phong nắm chặt hữu quyền, quả đấm phủ đầy màu đen lông chim, sau đó hướng về phía Từ long não túi đánh.

Nhận ra được sau lưng mãnh liệt cảm giác nguy hiểm, Từ Long Nhất cái xoay người, đưa ra Tả Quyền, tiến lên đón Lãnh Phong quả đấm.

"Àm! !!"

Tiếng nổ truyền ra cực xa, hai người vách tường chung quanh trong nháy mắt sụp đổ, trong thương điểm bàn ghế cũng rời rít bể tan tành, cả đang lúc cửa hàng cơ hồ hoàn toàn hủy diệt.

Lãnh Phong hai cánh từ phiến động, nổi bông bênh giữa không trung, quả đấm vẫn đề ở Từ Long Tả Quyền bên trên.

Từ Long dưới chân địa bản bắt đầu xuất hiện vết rách, cũng lại chậm rãi hạ xuống đến.

Đột nhiên, Lãnh Phong hai cánh dùng sức phui một cái, Từ Long dưới chân địa bản nhất thời lồm đi xuống nửa thước thâm.

Từ Long cắn răng, tay trái năm ngón tay mở ra, hướng về phía Lãnh Phong thân thể, đẩy về phía trước.

Không khí nhất thời bắt đầu sóng gió nổi lên, Lãnh Phong cảm giác thân thể của mình bị một cỗ cường đại lực lượng, đẩy bay rớt ra ngoài.

Cho dù Lãnh Phong không ngừng vỗ cánh, lực lượng vô hình vẫn đẩy thân thể của hắn tiếp tục lui về phía sau Phi.

Lúc này Lãnh Phong càng bay càng cao, trên mặt đất Từ Long xuất ra thùng súng, lần nữa hướng về phía Lãnh Phong bóp cò, bắt hắn lại cánh.

Trên cánh truyền tới đau đớn nhất thời để cho Lãnh Phong thật sâu nhúm mày lại, ngay sau đó, lực lượng vô hình biến mất, cướp lấy là cường đại sức kéo.

Từ Long lần nữa dùng một chiêu kia mới vừa rồi, đem Lãnh Phong từ không trung kéo xuống.

Lãnh Phong thân thể lần nữa không bị khống chế từ không trung rơi xuống.

Nhìn cấp tốc rơi xuống Lãnh Phong, Từ Long vút xuống thùng súng, nắm chặt quả đấm, hai chân dùng sức đạp một cái, nhảy lên giữa không trung, một quyền đánh về phía Lãnh Phong.

Lãnh Phong thấy nhảy đến không trung Từ Long, cũng thấy hắn vút bỏ thùng súng.

Từ Long vút bỏ thùng súng, cái này cũng ý nghĩa mất đi đối với chính mình lực khống chế.

Mặc dù thân thể vẫn còn đang hạ xuống đến, nhưng Lãnh Phong đã làm tốt ứng đối Từ Long chuẩn bị.

Đối mặt với Từ Long công kích, Lãnh Phong nhất thời thu hồi hai cánh, lau qua Từ Long cánh tay, trên không trung một cái kinh người bên trái lộn, hơn nữa bắt Từ Long tay trái.

Hai cánh lần nữa đưa ra, Lãnh Phong nắm Từ Long cánh tay, dùng sức đem cánh tay hắn lui về phía sau lật.

Nhưng Từ Long cánh tay cứng rắn kinh người, Lãnh Phong mong muốn cánh tay hắn lật lộn lại cắt đứt, nhưng không nghĩ tới căn bản lật không tới.

Lãnh Phong khẽ cắn răng, gắt gao nắm Từ Long cánh tay, sau đó đánh phía trước hai cánh, mang theo hắn bay về phía trời cao.

Bị Lãnh Phong nắm cánh tay Từ Long dùng sức giãy giụa, muốn tránh thoát Lãnh Phong khống chế.

Cảm giác Từ Long cử động, Lãnh Phong trên không trung một cái lộn, sau đó đem Từ Long ném ra.

Từ Long giống như điều đứt dây một dạng cấp tốc từ không trung rơi xuống.

Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, đuổi kịp Từ Long, mượn hai cánh lực lượng, hai chân hung hăng giẫm ở Từ Long trên bụng.

"Ta nói rồi, không trung là ta địa bàn!"

Nói xong, Lãnh Phong dùng sức phui một cái cánh.

"Ầm! !!"

Mặt đất lần nữa đập ra một cái hố to, Từ Long Thân thể ước chừng hạ xuống một thước thâm.

Lãnh Phong giẫm ở trên thân thể hắn, nhìn qua, Từ Long hình như là chiến bại.

Bất quá lần này, Long Tổ các thành viên cũng lâm vào trong kịch chiến, căn bản không có bao nhiêu người lưu ý đến Lãnh Phong cùng Từ Long Chiến đấu là có bao nhiêu kịch liệt.

"Ngươi cho rằng là ngươi có thể thắng ta sao?"

Nằm ở trong hố lớn Từ long chui góc lộ ra vẻ tươi cười.

"Không trung là ngươi địa bàn đúng không."

"Như vậy mặt đất, chính là ta địa bàn!"

Nói xong, Từ Long tay phải nhanh chóng đưa ra, Khí Công từ lòng bàn tay hắn phát ra, đem Lãnh Phong đánh bay.

Lực lượng vô hình đem Lãnh Phong đẩy tới không trung.

Làm Lãnh Phong khi phản ứng lại, Từ Long đã biến mất ở trong hố lớn.

Ngay sau đó, Từ Long xuất hiện sau lưng Lãnh Phong, chân phải hướng về phía Lãnh Phong phản lưng hung hăng đạp một cái.

Từ Long đi lên Lãnh Phong thân thể, hai người đồng thời từ không trung rớt xuống.

"Ầm! !!"

Lại vừa là một tiếng vang thật lớn, Lãnh Phong hung hăng té mới vừa rồi hỏ to bên trên.

Từ Long giẫm ở Lãnh Phong trên lưng, nói: "Trên mặt đất là ta địa bàn, ngươi vĩnh viễn cũng không thể thắng ta!"

Nói xong, Từ Long lui về phía sau một bước, rồi đi Lãnh Phong phần lưng, sau đó nắm Lãnh Phong cánh, đưa hấn từ hỏ to Lira đứng lên.

"Làm người, không nên tự tin như vậy."

Nói xong, Lãnh Phong không để ý tới lau sạch khoe miệng máu tươi, hai cánh hung hăng đánh một cái, đem Từ Long rung ra cách xa năm mét.

Bay ngược Từ Long liền vội vàng điều chỉnh xong thân thể của mình, vững vàng rơi xuống mặt đất.

Lãnh Phong xoay người, vỗ vỗ tràn đầy tro bụi quần áo.

Lúc này Lãnh Phong cùng Từ Long đều có chút chật vật, bất quá nhìn qua, Lãnh Phong muốn thâm hại hơn một ít.

Từ trên thân rồng căn bản không thấy được bất kỳ vết thương nào, mà hấn cũng không có bị đánh học máu.

Tựa hồ Lãnh Phong công kích, đối với hấn cũng không có ích lợi gì.

Từ Long cũng đi theo vỗ vỗ quần áo, nói: "Ngươi rất mạnh, cường để cho ta cảm thấy kinh ngạc."

"A, ta mới vừa nói qua, ngươi không nên vô cùng tự tin, coi như ngươi coi như là nửa s cấp Dị Năng Giả, nhưng ngươi vẫn là ở A Cấp, chỉ cần ngươi không bước vào s cấp, ta liền có lòng tin đánh bại ngươi."

Nói xong, Lãnh Phong hai cánh bắt đầu đánh phía trước, chuẩn bị xong tiếp tục tác chiến.

Mà Từ Long cũng đi theo cười lạnh một tiếng, nắm chặt hai quả đấm

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Cấp độ S Dị Năng Giả

Long Tổ thành viên cùng Vương Triều, z chiến đấu còn đang kéo dài, Long Tổ thành viên thực lực tổng hợp rất rõ ràng nếu so với Vương Triều, z cường đại hơn nhiều.

Mà nắm cung tên Hồng Trạch Hiền rõ ràng cho thấy trừ Từ Long ra cường đại nhất một cái Dị Năng Giả, hấn đã đánh ngã Vương Triều hai gã A Cấp Dị Năng Giả.

Lúc này hấn đang cùng Đường Đường kịch chiến, bất quá Đường Đường năng lực có thể hấp thu hết hấn cung tên, trong lúc nhất thời Hồng Trạch Hiền không có cách nào đem Đường Đường cho đánh bại.

Vương Triều ngã xuống thành viên càng ngày càng nhiều, mà z thành viên cũng không kiên trì nổi, B cấp thành viên đã toàn bộ chiến bại, A Cấp có thể tiếp tục đứng không có mấy người.

Chiến đấu nếu như tiếp tục kéo dài nữa, như vậy thắng tuyệt đối là Long Tổ.

Vương Giả chỉ đạo hai bên cửa hàng bởi vì lần này chiến đấu Đấu Phá tổn hại nghiêm trọng, Lãnh Phong cho dù trong lòng tức giận, nhưng là không có năng lực làm, hấn căn bản không cách nào đi ngăn cản hết thảy các thứ này.

Cho dù hấn muốn làm như vậy, nhưng cũng căn bản làm không.

Từ Long quá mạnh mẽ, Lãnh Phong trong lúc nhất thời căn bản không biện pháp đánh bại hấn.

Hơn nữa Lãnh Phong bây giờ, cũng không có nắm chắc có thể chiến thắng Từ Long.

"Người là ta qua nhiều năm như vậy, gặp qua cường đại nhất một tên A Cấp Dị Năng Giả, người thật rất có tiền đồ."

Từ Long lần nữa đi về phía Lãnh Phong, trên mặt đất tro bụi bắt đầu sóng gió nổi lên.

"Nếu như người có thể gia nhập Long Tổ, đây tuyệt đối sẽ là ta vinh hạnh."

Vừa nói, Từ Long lộ ra vẻ tươi cười, "Bất quá trước đó, ta muốn trước tiên đem người đánh bại."

Từ Long tiếng nói vừa dứt, thân thể của hắn trong nháy mắt biến mất, tốc độ nhanh đến cực điểm.

Lãnh Phong thấy Từ Long sau khi biến mất, liền tranh thủ lông chim ở thân thể của mình chung quanh tạo thành phòng vệ.

Ngay sau đó, Từ Long Quyền đầu rơi đến lông chim bên trên, đem lông chim đánh xơ xác.

Mất đi bảo vệ, Lãnh Phong liền vội vàng đánh phía trước hai cánh, lần nữa bay về phía không trung.

Mà lần này, Từ Long không có thùng súng, cũng không có biện pháp đem Lãnh Phong từ không trung đánh xuống.

Trên mặt đất Từ Long ngược nhìn Lãnh Phong, nhanh chóng suy tính đối phó Lãnh Phong biện pháp.

Bởi vì trực tiếp như vậy xông lên thì không được, dù sao Lãnh Phong có thể bay.

Lãnh Phong nhìn trên mặt đất Từ Long, đem tay phải đồng hồ đeo tay hái xuống.

"Rắc rắc!"

Cơ giới chuyển động âm thanh âm vang lên, đồng hồ đeo tay nhanh chóng biến thành súng bắn tia hình dáng.

Lãnh Phong đem đạn lên nòng, sau đó nhắm trên mặt đất Từ Long.

"Ta liền hỏi một câu, người sẽ chảy máu sao?"

Nói xong, Lãnh Phong bóp cò.

"Hừ!"

Nòng súng nhẹ nhàng run lên, đạn phá vỡ không khí trở ngại, hướng Từ Long Phi đi.

Từ Long nhìn đạn nhanh chóng Phi hướng mình, nhẹ nhàng bên một chút thân.

Đạn dán Từ Long cánh tay trái bay qua, ở trên cánh tay hắn lưu lại một đạo vết máu.

Người được cánh tay trái truyền tới mùi máu tanh, Từ Long liếc mắt nhìn, sau đó đưa mắt đầu đến Lãnh Phong trên người, trầm giọng nói: "Ta cũng rất lâu, không có chảy qua máu."

Nói xong, Từ Long cầm nắm quyền đầu.

Mặt đất tựa hồ bắt đầu chấn động, bốn phía không khí cũng đi theo sóng gió nổi lên.

Lãnh Phong nhận ra được một cỗ thật sâu khí tức nguy hiểm, Từ Long lần này, thật giống như phải chơi cái đại.

"Nếu như người có thể tiếp một chiêu này, như vậy ta liền lập tức dẫn người rời đi." Từ Long Thân sau, xuất hiện một đạo thanh sắc quang mang.

Một cái màu xanh tiểu Long, quần vòng quanh Từ Long trên cánh tay phải.

"Hy vọng người có thể còn sống sót."

Từ Long nhìn Lãnh Phong, giọng mang theo chút tiếc hận.

Tựa hồ hắn nhận định, Lãnh Phong chắc chắn phải chết.

Mà Lãnh Phong đồng tử, cũng co lại thành nguy hiểm nhất lỗ kim hình.

Ngay sau đó, Từ Long tay trái nhanh như tia chớp huơ ra, trên cánh tay hắn tiểu Long, cũng đi theo hất ra, vọt thẳng hướng Lãnh Phong.

Tiểu Long Phi ra sau, nhanh chóng biến thành ước chừng năm mét Trường Thanh Long.

Lãnh Phong liền vội vàng đánh phía trước hai cánh, hướng trời cao bay đi.

Nhưng mà con rồng này tốc độ, lại nhanh hơn hẳn.

Ở Từ Long nhìn soi mói, Thanh Long nhanh chóng hướng Lãnh Phong đến gần, lập tức phải đánh trúng Lãnh Phong thân thể.

Mà Lãnh Phong cũng tựa hồ nghĩ đến khí tức tử vong, bởi vì hắn căn bản không cách nào tránh thoát một chiêu này.

Chung quanh Long Tổ thành viên cũng đưa mắt dừng lại ở Thanh Long trên người, dù sao một chiêu này, là Từ Long mạnh nhất chiêu số.

Hoa Hạ Tử Thần một trong Kiếm Thần, ban đầu tiếp tục một chiêu này cũng bỏ ra không ít công sức.

Bởi vì đây là Hoa Hạ mạnh nhất Cổ Võ một trong, Thanh Long Chưởng.

Ở tất cả mọi người nhìn soi mói, Lãnh Phong lập tức phải bị Thanh Long đánh trúng.

Nhưng vận mệnh, thường thường cũng sẽ xuất hiện một ít kinh người nghịch chuyển.

Ở Thanh Long khoảng cách Lãnh Phong còn có không tới nửa thước thời điểm, toàn bộ Long ngừng trên không trung.

Thanh Long Long Thân, xuất hiện một đạo ánh sáng màu trắng

Ngay sau đó, toàn bộ Long từ trong mắt tất cả mọi người biến mất.

Từ Long nhất thời tròn tròn con mắt, dù sao đây là hắn một chiêu mạnh nhất, không nghĩ tới lại chưa thành công.

Bất quá hắn biết rõ, tuyệt đối không phải Lãnh Phong đem Long cho đánh tan, bởi vì mới vừa rồi Lãnh Phong còn đang nghĩ biện pháp chạy thoát.

Chung quanh Dị Năng Giả cũng nhìn sững sờ, đặc biệt là Long Tổ thành viên, bọn họ cũng rất rõ chiêu này mạnh bao nhiêu, nhưng bây giờ lại chưa thành công!

Đây đúng là sáng mù tất cả mọi người đều mất.

Kinh ngạc nhất là Lãnh Phong, dù sao hắn mới vừa rồi đã nghĩ đến khí tức tử vong, nhưng bây giờ lại một chút việc đều không.

"Đạp đạp đạp "

Tiếng bước chân, truyền vào tất cả mọi người trong tai.

Một người mặc áo khoác bằng da người trung niên, xuất hiện ở trong đường phố, từng bước từng bước hướng mọi người đi tới.

Mà trong tay hắn, kia đến một cây đao, lưỡi đao ở trong bóng tối, lóe lên kinh người ánh sáng.

Người trung niên trên mặt tràn đầy tang thương, nhưng hắn cặp mắt, làm cho người ta một loại cảm giác sợ hãi.

Tất cả mọi người đều đưa mắt dừng lại ở người trung niên trên người, không ít người rồi rít suy đoán thân phận của hắn.

Mà không trung Lãnh Phong, thấy người trung niên sau, nhất thời có trung lưu lệ xung động.

"Vân Thúc." Lãnh Phong hạ xuống mặt đất bên trên, cắn môi nói.

Vân Tại Thiên, là Lãnh Phong sư phó Mộ Thi Vân bạn tốt nhất, ở Lãnh Phong vẫn còn ở thâm Yamanaka thời điểm, Vân Tại Thiên thường xuyên đến thăm Lãnh Phong, hơn nữa cho Lãnh Phong mang rất nhiều lễ vật.

Mộ Thi Vân sau khi chết, Lãnh Phong lại cũng chưa từng thấy qua hắn.

Cho tới bây giờ

Vân Tại Thiên nhìn Lãnh Phong liếc mắt, tang thương trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, nói: "Hải tử, trước hết để cho ta giúp ngươi giải quyết hết những phiền toái này."

Nói xong, Vân Tại Thiên trong tay đao động động, lưỡi đao nhất thời lóe lên hàn mang, tất cả mọi người tại chỗ đều cảm giác được một cỗ hơi thở lạnh như băng.

"Ta cho các ngươi một cái sống tiếp cơ hội." Vân Tại Thiên quét nhìn tất cả mọi người tại chỗ, giọng lạnh giá, "Cút ngay."

Nói xong, Vân Tại Thiên thân thể bộc phát ra kinh người sát khí, này Cổ sát khí, so với Từ Long sát khí, mạnh hơn nhiều lần.

Tất cả mọi người đều cảm giác nặng nề áp lực, bao gồm Từ Long ở bên trong.

"Xin hỏi vị tiền bối này, ngài là ai?"

Từ Long biết trước mặt tên này người trung niên không dễ chọc, cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Ta là ai? Ha ha." Vân Tại Thiên xoay người, nhìn Từ Long, cười nói: "Người có thể đi trở về hỏi một chút cái đó Kiếm Thần, ai là Đồ Long Dao chủ nhân?"

Nghe xong Vân Tại Thiên lời nói, Từ Long sắc mặt kịch biến, thân thể cũng không bị khống chế run rẩy.

"Xem ra người nghe tên kia nhắc tới ta, rất tốt, như vậy người biết nên làm như thế nào." Vân Tại Thiên từ tốn nói.

Từ Long cắn răng, gạt đầu một cái, hướng về phía Long Tổ thành viên hô: "Tất cả mọi người, lập tức rút lui cho ta."

"Chờ xuống." Vân Tại Thiên gọi lại Từ Long.

"Xin hỏi tiền bối còn có gì phân phó."

Lúc này Từ Long có chút ăn nói khép nép, bởi vì hắn không dám cùng Vân Tại Thiên nổi lên va chạm.

"Ha ha, không có gì, chỉ là muốn cho người lưu lại một nhiều chút vĩnh viễn quên không trí nhớ."

Tiếng nói vừa dứt, Vân Tại Thiên trong tay Đồ Long Dao nhanh chóng rung động một cái.

Một đạo hàn mạng, thoáng qua Từ Long cánh tay trái.

"Xuy "

Từ Long cánh tay trái nhất thời máu tươi tung tóe, cả người cũng không bị khống chế lui về phía sau mấy bước.

Vân Tại Thiên đem Đồ Long Dao thả vào sau lưng, lớn tiếng nói: "Ta muốn nói cho các người biết tất cả mọi người, Vương Giả chi đạo đã từng chủ nhân cũng chưa chết ánh sáng, ta còn sống, nếu như các người ai ngờ lãnh giáo một chút ta đây Đồ Long Dao uy lực, có thể tới tìm ta, ta gọi là Vân Tại Thiên!"

Nói xong, chung quanh hoàn toàn tĩnh mịch.

Không người nào dám mở miệng nói chuyện.

Cơ hồ mỗi một Dị Năng Giả đều biết Vương Giả chi đạo truyền kỳ, mà Vân Tại Thiên mới vừa nói, hắn đã từng là Vương Giả chi đạo chủ nhân.

Đây cũng là chứng minh, hắn là một cái s cấp Dị Năng Giả.

S cấp Dị Năng Giả là như thế nào một người tồn tại, mỗi một Dị Năng Giả cũng rất rõ.

Tất cả mọi người thờ mệnh cũng không dám, cho dù là bị thương, cũng che miệng mình, không để cho mình phát ra tiếng kêu thảm.

"Ta cho người một ngày, người ngày mai bên trong phái đem này cái địa phương cho ta sửa xong, nếu không, ta sẽ diệt các người toàn bộ Hoa Hạ Long Tổ!"

Nói xong, áp lực vô hình, bao phủ Từ Long Thân thể.

Từ Long cắn răng, thừa nhận cánh tay đau đớn cùng Vân Tại Thiên áp lực, dùng sức gạt đầu một cái.

Cho dù hắn là nửa s cấp Dị Năng Giả, nhưng cùng s cấp khác nhau còn rất rất lớn.

A Cấp cùng s cấp, vẫn là một chỗ cùng một cái ngày khác nhau.

Không có ai sẽ đi hoài nghi s cấp Dị Năng Giả năng lực, huống chi mới vừa rồi Vân Tại Thiên đã cho thấy hắn cường đại.

Một chiêu hủy diệt Từ Long mạnh nhất công kích, một đạo đem Từ Long trọng thương.

Như vậy năng lực, không có ai sẽ ngốc đi khiêu chiến hắn uy nghiêm.

Mà Vân Tại Thiên nói muốn tiêu diệt Hoa Hạ Long Tổ chuyện này, cũng không có ai sẽ đi hoài nghi, bởi vì hắn thật có như vậy năng lực.

"Xin tiền bối yên tâm, ta nhất định sẽ làm cho Nhân tu tốt nơi này." Từ Long cắn răng, miễn cưỡng vừa nói.

"Rất tốt." Vân Tại Thiên hài lòng gạt đầu một cái, sau đó nhìn về phía Vương Triều cùng z phương hướng, nói: "Các người cũng rút cho ta."

Vương Triều cùng z thành viên giống như chạy thoát thân tự đắc, rồi rít rời đi Vương Giả chỉ đạo.

Lúc này Từ Long cũng không đoái hoài tới đi chữa trị vết thương mình, mang theo Long Tổ thành viên vội vàng vàng rời đi.

Dù sao, Vân Tại Thiên cho bọn hắn áp lực thật sự là quá lớn, bọn họ căn bản không dám dừng lại thêm một giây đồng hồ.

Không ai dám bảo đảm, Vân Tại Thiên có thể hay không đột nhiên nổi dóa.

S cấp Dị Năng Giả, cơ hồ là một cái thân thoải như vậy tồn tại.

Tất cả mọi người sau khi rời đi, Vương Giả chỉ đạo trong, chỉ còn lại Lãnh Phong cùng Vân Tại Thiên.

Hai bên cửa hàng hư hại nghiêm trọng, trong đường phố cũng không thiếu khanh khanh oa oa.

Vân Tại Thiên quét nhìn chung quanh, ánh mắt lóe lên một tia nhớ lại cùng tiếc nuối.

Lãnh Phong thu hồi cánh, đi tới Vân Tại Thiên trước người.

"Ba năm, hài tử, người lớn lên." Vân Tại Thiên vỗ vỗ Lãnh Phong bả vai, dài thở ra một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Vân Tại Thiên

"Chẳng qua là, người lớn lên, nếu để cho thi vân thấy, sợ rằng hội đau lòng đi."

Vân Tại Thiên ngược đầu, nhìn bầu trời bên trong sao, dài thở dài.

"Vân Thúc, chúng ta đi vào nói đi." Lãnh Phong cắn răng, nói.

"Được." Vân Tại Thiên gật đầu một cái.

Lãnh Phong mang theo Vân Tại Thiên đi vào trong quán rượu, mở ra quầy rượu ánh đèn.

Bên ngoài rách nát không chịu nổi, nhưng quầy rượu lại không có được đến bất kỳ hư hại, một điểm này ngược lại đáng được ăn mừng.

Lãnh Phong biết Mạch Nhiên cùng Trương Ảnh Hàm vẫn còn ở lầu hai trong hôn mê, nhưng cũng không có đi lên, bởi vì các nàng sẽ không thụ đến tổn thương gì, mà Vân Tại Thiên ở nơi này, Lãnh Phong cũng không tiện làm cho các nàng xuất hiện, tránh cho Vân Tại Thiên hiểu lầm.

Vân Tại Thiên ngồi vào tạp tọa trên ghế sa lon, đem Đồ Long Dao để ở một bên.

Lãnh Phong từ giá rượu trong cầm một bình Mao Đài, sau đó ngồi vào Vân Tại Thiên đối diện.

"Vân Thúc, chúng ta thật có rất lâu không thấy."

Lãnh Phong cho Vân Tại Thiên rót ly rượu, nói.

"Ba năm, ba năm qua ta đều quan tâm người, người quả thật không có ném thi vân mặt." Vân Tại Thiên cầm ly rượu lên, trong ánh mắt tràn đầy nhớ lại cùng tiếc nuối.

"Vân Thúc, ta" Lãnh Phong muốn nói gì, nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Vân Tại Thiên nhẹ nhàng uống một hớp rượu, đem chén rượu để lên bàn, sau đó đưa mắt về phía bên ngoài đường phố, khe khẽ thở dài.

"Người đã không còn là trước kia đứa trẻ kia, người sau này phải làm những gì, ta cũng không tư cách đi qua hỏi, chỉ cần người bình an liền có thể."

"Mới vừa rồi, nếu như không phải là ta xuất thủ, chỉ sợ ngươi thật sẽ chết, cho nên tên kia trước khi đi, ta cho hắn một chút giáo huấn."

"Ha ha, ta cùng thi vân như thế, đều rất bao che, nếu như đổi thành thi vân lời nói, sợ rằng nàng phải nhường tên kia không nửa cái mạng."

Vân Tại Thiên cười lớn, nhưng trong nụ cười tràn đầy khổ sở, nòng nặc khổ sở.

Bỗng nhiên, tiếng bước chân từ trên lầu truyền tới, Mạch Nhiên cùng Trương Ảnh Hàm lao đi xuống lầu, thấy Lãnh Phong cùng Vân Tại Thiên sau, đồng thời đứng tại chỗ.

Hai người bọn họ mới vừa tỉnh lại, đầu tiên là liếc mắt nhìn ngoài cửa sổ đường phố, nhất thời sửng sốt.

Lúc này Vương Giả chi đạo đã hoàn toàn bị hủy một nửa, hai bên đường phố cửa hàng sụp đổ rất nhiều, trong đường phố cũng xuất hiện rất nhiều không lớn không nhỏ hầm hố.

Nhìn qua giống như là việc trải qua một trận chiến tranh.

Hai người không có phát hiện Lãnh Phong bóng người, liền vội vàng đi xuống lầu.

Thấy Lãnh Phong cùng một cái người trung niên ngồi ở trong ghế dài sau, hai người đầu tiên là lảng lảng, sau đó Mạch Nhiên riu ra riu rít hỏi "Lãnh Phong, vừa mới phát sinh cái gì?"

"Không có gì." Lãnh Phong trong lúc nhất thời cũng không biết biên lý do gì.

"Ta mới vừa rồi vì sao lại nằm trên đất." Trương Ảnh Hàm vỗ mạnh đầu, muốn nhớ lại mới vừa rồi sự tình.

Rất hiển nhiên, đối với các nàng sử dụng năng lực Long Tổ thành viên, xóa đi các nàng mới vừa rồi trí nhớ.

"Ho khan một cái, mới vừa rồi động đất, ừ, cứ như vậy." Lãnh Phong uống rượu, nói bậy đến lý do.

Hắn cũng không biết thế nào đi biên, mặc dù Long Tổ thành viên xóa đi các nàng trí nhớ, nhưng thấy đường phố biến thành như vậy, các nàng khó tránh khỏi muốn biết phát sinh cái gì.

"Động đất, ngươi đang ở đây trêu chọc ta sao?" Mạch Nhiên đi tới Lãnh Phong bên người, nói: "h thành phố sẽ động đất, đó mới có quý, ta ở h thành phố sống nhiều năm như vậy, cũng chưa từng thấy động đất."

"Ngươi mau nói cho ta biết, bên ngoài đường phố nói sao."

"Thật tốt, thật không có gì, ta chuẩn bị đem đường phố sửa đổi một chút, ừ, cứ như vậy." Lãnh Phong xoa một chút cái trán mồ hôi, hắn đã sắp không biên được.

Mạch Nhiên lại một bộ tin người mới có quý biểu tình, xiên trước thất lung nói: "Ta bất kể, bên ngoài rốt cuộc phát sinh cái gì, có phải hay không có Di Năng Giả đã tới."

Mạch Nhiên này vừa nói, Lãnh Phong nhất thời nhảy cồm lên, một tay bịt Mạch Nhiên miệng, sau đó nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt.

Trương Ảnh Hàm một bộ lòng không bình tĩnh bộ dáng, nhìn qua hắn là không có nghe được Mạch Nhiên lời nói.

Bất quá thấy Lãnh Phong che Mạch Nhiên miệng thời điểm, mở miệng nói: "Thế nào?"

"Không có gì, không có gì." Lãnh Phong lỏng ra Mạch Nhiên miệng, sau đó hung hăng trừng nàng liếc mắt.

Mạch Nhiên ý thức được Trương Ảnh Hàm còn ở đây, liền vội vàng ngậm miệng, sau đó hướng về phía Lãnh Phong le lưỡi.

Nhìn nàng kia bộ dáng khả ái, Lãnh Phong thoáng cái lại không sinh được khí đến, không thể làm gì khác hơn là vỗ vỗ trán.

Vân Tại Thiên tựa như cười mà không phải cười nhìn hai cái xinh đẹp Thiên Tiên nữ hài, lộ ra vẻ hài lòng nụ cười.

"Được, Mạch Nhiên đại tiểu thư, không có chuyện gì người liền về nhà tắm một cái ngủ đi, dù sao bây giờ cũng không sớm."

Vừa nói, Lãnh Phong nhìn về phía Trương Ảnh Hàm, nói: "Quầy rượu cũng không có gì phải làm, người nếu mệt trước hết tan việc đi."

Trương Ảnh Hàm cười lắc đầu một cái, nói: "Ta không mệt, bây giờ còn sớm, ta vừa mới tới làm đây."

Mạch Nhiên cũng bĩu môi ba, nói: "Ta cũng không đi, ta tiếp tục uống, hừ."

Nói xong, không đợi Lãnh Phong nói gì, Mạch Nhiên đi tới trong quầy bar, tự cầm chai rượu.

Trương Ảnh Hàm đầu tiên là nhìn Vân Tại Thiên liếc mắt, nhẹ giọng hô: "Thúc thúc ngài khỏe."

Vân Tại Thiên gạt đầu một cái, sau đó nói với Lãnh Phong: "Này Nữ Oa từ không tệ, người thật có nhân quang."

Nghe được Vân Tại Thiên lời nói, Lãnh Phong khước miệng có chút co quắp một chút, cười khổ nói: "Vân Thúc ngài cũng đừng trêu chọc ta, nàng chẳng qua là nơi này phục vụ viên, về phần một người khác, nàng chính là tới quấy rối."

Vân Tại Thiên quét nhìn liếc mắt Trương Ảnh Hàm cùng Mạch Nhiên, ánh mắt cuối cùng dừng lại ở Trương Ảnh Hàm trên người, tựa hồ đang suy tư điều gì.

Lãnh Phong trầm ngâm một chút, nói với Trương Ảnh Hàm: "Ảnh hàm, người đi quét dọn một chút phòng ngấm dưới đất vệ sinh đi."

Trương Ảnh Hàm gạt đầu một cái, "Được, ta sẽ đi ngay bây giờ."

Nói xong, nàng xoay người đi về phía phòng ngấm dưới đất.

Trương Ảnh Hàm sau khi rời đi, quầy rượu trong phòng khách chỉ còn lại Vân Tại Thiên, Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên ba người, mà Mạch Nhiên là có thể không nhìn, Lãnh Phong cũng lười đi quản nàng.

"Nàng chính là ban đầu cứu người một mạng cô gái kia đi, ta nghe thì vẫn nhắc qua, ít nhiều có chút ấn tượng." Vân Tại Thiên nhìn Trương Ảnh Hàm rồi đi bóng lưng, cười nói.

Lãnh Phong ngồi vào trên ghế sa lon, khẽ gạt đầu.

"Kia không trách người sẽ lưu nàng ở đây làm phục vụ viên, nơi này là Âm Dạ Phân Bộ, Dị Năng Giả Căn cứ địa giống như là sẽ không lưu người bình thường." Vân Tại Thiên nắm ly rượu, thấp giọng nói.

Bởi vì Mạch Nhiên ở, Vân Tại Thiên không thể không nhỏ tiếng một chút nói, tránh cho nàng nghe được.

"Ta thiếu nàng một cái mạng." Lãnh Phong nói.

Vân Tại Thiên gạt đầu một cái, một hơi thở uống sạch trong ly rượu rượu, xoa một chút khước miệng, nói: "Nghĩ (muốn) nghĩ lúc đó người, mãi mãi cũng chưa trưởng thành, tính cách với trẻ nít không khác nhau gì cả, nhưng thì vẫn sau khi rời đi, trong một đêm, người thì trở nên cá nhân."

"Sau đó người gia nhập Âm Dạ, ta ít nhiều gì cũng đã nghe nói qua người truyền kỳ, không trung Sát Thần, ừ, tên này số hiệu mặc dù không êm tai, nhưng vẫn là nghe thích hợp người."

"Chẳng qua là, ta hy vọng đường nào thì vẫn không hề rời đi, mà người mãi mãi cũng là cái đó chưa trưởng thành trẻ nít, đáng tiếc, thế sự Vô Thường, những thứ này thật không phải chúng ta có thể đi quyết định."

Nói xong, Vân Tại Thiên lại Thứ Trưởng thờ dài.

Lãnh Phong cắn răng, mỗi lần nhắc tới Mộ Thi Vân, hấn tâm tình cũng rất dễ dàng ba động, bởi vì đây là sâu trong nội tâm hấn lớn nhất đau.

Hai tình cảm ý nghĩ đều có chút thấp, cũng không có phát hiện, Mạch Nhiên chính đang nghe bọn họ nói chuyện.

Mà Trương Ảnh Hàm, cũng trốn ở dưới đất cửa phòng sau, nghe Vân Tại Thiên nói chuyện.

Cũng có lẽ là bởi vì uống rượu, cộng thêm tâm tình không ổn định, Vân Tại Thiên không có đi cân nhắc quá nhiều, cho nên cũng không có khống chế chính mình thanh âm.

"Vân Thúc, không nên nói nữa được không" Lãnh Phong nghiêng đầu qua, không dám nhìn thẳng Vân Tại Thiên con mắt.

"Hô." Vân Tại Thiên nhỏ khí, cho mình rót ly rượu, một hơi thở uống sạch.

"Ta không có thể bảo đảm sau này còn có thể xuất hiện hay không giống như tối nay sự tình, ta cũng không thể bảo đảm mỗi lần ta đều có thể đem người cứu, người sau này, thật phải thật tốt cẩn thận." Vân Tại Thiên dặn dò.

Lãnh Phong gạt đầu một cái, nghĩ đến mới vừa rồi sự tình, đúng là rất kinh hiểm, nếu như không có Vân Tại Thiên xuất hiện, như vậy hấn khả năng thật sẽ chết ở Từ Long thủ hạ.

Coi như Từ Long có ý thu tay lại không giết hấn, Thanh Long Chương uy lực cũng có thể đem hấn đánh trọng thương.

"Ta sau này cũng sẽ ở lại Hoa Hạ, nếu như người gặp phải cái gì giải quyết không phiền toái, cứ tới tìm ta đi."

Vân Tại Thiên đứng lên, cầm lên bên cạnh Đồ Long Dao, cõng lên sau lưng.

Thấy Vân Tại Thiên cõng lấy sau lưng Đồ Long Dao, Mạch Nhiên nhất thời tròn tròn con mắt.

Mà cửa phòng dưới đất phía sau Trương Ảnh Hàm cũng thấy Vân Tại Thiên đảo, cũng là sừng sờ.

"Vân Thúc người phải đi sao?"

Lãnh Phong liền vội vàng đứng lên, hỏi.

"Ừ, nhìn thấy người, ta cuối cùng là sẽ nhớ lên thi văn, nghĩ tới nàng, ta liền không không chế được chính mình ngôn ngữ, như vậy thì sẽ để cho người tâm tình không được, ta còn là biến mất tương đối khá." Vân Tại Thiên cười nói.

"Vân Thúc, không việc gì, ta chỉ là chẳng qua là còn không có khôi phục như cũ, ta không dám đi hồi tưởng lúc trước chuyện, nếu không ta thật không có biện pháp không chế tâm tình mình."

Lãnh Phong cắn môi, trong lúc nhất thời lời nói cũng không nói được.

Nhìn Lãnh Phong bộ dáng, Vân Tại Thiên ánh mắt lóe lên một tia thương tiếc.

Dù sao hắn cũng coi là nhìn Lãnh Phong lớn lên, Mộ Thi Văn đối với (đúng) Lãnh Phong tốt bao nhiêu hắn biết rõ, Lãnh Phong đối với (đúng) Mộ Thi Văn có nhiều lệ thuộc vào hắn cũng rất rõ ràng.

"Ba năm qua, nói dài cũng không dài lắm, nói ngắn cũng không ngắn." Vân Tại Thiên đưa tay ra, vỗ nhẹ chụp Lãnh Phong bả vai, "Thi văn cùng ta đã từng đều là Vương Giả chỉ đạo người, mà cái Vương Giả chỉ đạo cũng là thi văn nàng khai sáng, nơi này sau này liền giao cho người."

"Ta biết, cho nên ta mới sẽ không để trong này bị phá hư, chẳng qua là ta năng lực còn chưa đủ." Lãnh Phong nói.

Vân Tại Thiên nhẹ nhàng lắc đầu một cái, nói: "Người không nên tự trách, đây không phải là người sai."

"Vương Giả chỉ đạo trong lão gia hỏa hầu như đều chết sạch thời điểm, thi văn nàng nhặt được người, khi đó nàng lựa chọn đem người mang vào trong núi, cách xa nhân thế phân tranh, một điểm này nàng làm rất tốt, chỉ là có chút chuyện người luôn là phải đối mặt, người còn tuổi trẻ, người đường còn rất dài rất dài."

"Thi văn nàng muốn đi gặp nhất, chính là người có thể bình an trải qua cả đời."

"Ha ha, ta lại không không chế được chính mình, ta đi trước, sau này có khó khăn gì, liền tới tìm ta đi, về phần làm sao tìm được ta, người rất rõ."

Nói xong, Vân Tại Thiên xoay người rời đi quây rượu, để lại cho Lãnh Phong một cái cô đơn bóng lưng.

Lãnh Phong nhìn Vân Tại Thiên bóng lưng, không nói gì nữa, ngồi vào trên ghế sa lon, bưng bát đến con mắt, không biết đang suy nghĩ gì.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Cùng Mạch Nhiên nói chuyện phiếm

Vân Tại Thiên bóng người rất nhanh thì biến mất ở trong bóng tối, cả con đường đạo vẫn lưu lại mới vừa rồi chiến đấu lưu lại vết tích, rất may mắn là, Lãnh Phong kia chiếc Audi a 8 cũng không có bị hư hại.

Trốn ở dưới đất cửa phòng sau Trương Ảnh Hàm nghe được Vân Tại Thiên rời đi thanh âm, nhanh chóng đi tới trong tầng hầm ngầm, mà trên mặt nàng, hiện ra nhớ lại vẻ mặt, hiển nhiên đang suy nghĩ cái gì đó.

Mới vừa rồi Vân Tại Thiên cùng Lãnh Phong đối thoại nàng toàn bộ đều nghe được, toàn bộ!

"Này, cái đó Mộ Thi Văn là ai a, nghe tên là nữ đi, sư phụ của người? Các người mới vừa rồi rốt cuộc đang nói gì a."

Mạch Nhiên đi tới Lãnh Phong trước người, hỏi.

Vân Tại Thiên cùng Lãnh Phong trong lúc nói chuyện với nhau để lộ ra rất nhiều tin tức, bất quá Mạch Nhiên rất nhiều cũng nghe không hiểu, mà nàng lòng hiếu kỳ rất mạnh, Vân Tại Thiên sau khi đi, nàng lập tức liền tiến tới Lãnh Phong trước mặt hỏi.

Có một chút nàng ngược lại nghe hiểu, đó chính là con đường này, đã từng cư trú rất nhiều Dị Năng Giả.

Hơn nữa con đường này còn có một cái rất ngang ngược tên, đó chính là: Vương Giả chi đạo.

"Ngươi cho là ta sẽ nói cho ngươi biết sao?" Lãnh Phong con mắt hơi có chút đỏ lên, bất quá vẫn là cười nói.

Mạch Nhiên cũng không có chú ý tới Lãnh Phong tâm tình, nghe được hắn lời nói sau, ôm cánh tay hắn, làm nũng nói: "Ồ kìa, ngươi liền nói cho ta biết mà, ngược lại ta biết các ngươi tồn tại, biết nhiều hơn một ít lại không có gì."

Lãnh Phong nhẹ nhàng đẩy ra Mạch Nhiên, đưa cánh tay từ trong ngực nàng rút ra, nói: "Tiểu bằng hữu hay là chớ biết nhiều như vậy tương đối khá, này đối với ngươi không có chỗ tốt, ngươi lại không phải chúng ta cái thế giới này người, biết nhiều như vậy làm gì."

Nói xong, Lãnh Phong đứng lên, vỗ vỗ còn lưu lại trên người tro bụi.

Mạch Nhiên lúc này mới nhìn thấy Lãnh Phong trên y phục dính không ít tro bụi, mà trên mặt hắn cũng có một chút vết máu.

Dưới ánh đèn mờ, Mạch Nhiên ngay từ đầu căn bản không lưu ý đến, nhưng bây giờ Lãnh Phong đứng lên, nàng mới nhìn rõ rõ ràng.

"Ngươi thế nào?" Mạch Nhiên hỏi.

"Không có gì, ta mới vừa rời dỡ nhà đi."

Lãnh Phong không nghĩ lại nói với Mạch Nhiên quá nhiều, trực tiếp đi lên lầu hai thay quần áo.

Dù sao hắn có chút bệnh thích sạch sẽ, trên người tro bụi thật rất khó tiếp nhận.

Nhìn Lãnh Phong rời đi, Mạch Nhiên chu chu mỏ ba, Lãnh Phong đối với nàng thái độ làm cho nàng có chút không vui.

"Mới vừa rời rớt cuộc phát sinh cái gì, tại sao ta cái gì cũng không nhớ." Mạch Nhiên nhìn quầy rượu bên ngoài có khanh khanh oa oa đường phố, nhẹ nhàng vỗ đầu một cái.

Tắm, thay quần áo khác Lãnh Phong từ trên lầu đi xuống, lại phát hiện Mạch Nhiên vẫn còn ở trong quán rượu.

"Ngươi thế nào còn chưa trở lại, hiện tại cũng rất khuya." Lãnh Phong hướng về phía Mạch Nhiên nói.

Mạch Nhiên cầm trong tay ly nước trái cây, ngồi ở trên ghế sa lon, kiểu hai chân, một bộ lông không bình tĩnh bộ dáng.

"Thế nào, ngươi đây là muốn đuổi ta đi à, ta nhưng là nơi này khách nhân, ngươi liền đối xử với ngươi như thế khách nhân?" Mạch Nhiên có chút bất mãn nói.

Lãnh Phong nhún nhún vai, cho mình cầm lon bia, ngồi vào Mạch Nhiên đối diện.

Đột nhiên, Mạch Nhiên thả tay xuống trong ly, đem mặt tiến tới Lãnh Phong trước người, giả trang ra một bộ rất đáng thương bộ dáng, nói: "Ngươi lại không thể nói cho ta biết mới vừa rời rớt cuộc phát sinh cái gì không? Ta thật thật muốn biết, ta bảo đảm, ta tuyệt đối sẽ không nói ra, thật."

Nhìn Mạch Nhiên bộ dáng, Lãnh Phong trong lúc nhất thời cái gì cũng không nói ra được, đem đầu mình có chút về phía sau dúi, tránh cho đụng phải Mạch Nhiên.

Kết quả Mạch Nhiên được voi đòi tiên, Lãnh Phong càng về sau, nàng lại càng gần trước, hai người mặt cơ hồ đều phải đụng nhau.

"Này, Mạch Nhiên đại tiểu thư, làm người không thể quá mức, cẩn thận ta kêu vô lễ." Lãnh Phong cẩn thận từng li từng tí nói.

Lúc này chỉ cần Lãnh Phong đem mặt đi phía trước di động một cm, là có thể hôn ở Mạch Nhiên trên mặt.

"Ngươi kêu chứ, la rách cổ họng cũng sẽ không có nhân lý ngươi." Mạch Nhiên mặt hiện lên ra một tia cười đều, nói.

Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, thế nào cảm giác máy này từ nói có chút không đúng, hình như là phản đi.

"Ngươi mau nói cho ta biết mới vừa rời rớt cuộc phát sinh cái gì, nếu không lời nói, ta liền hôn đi xuống." Mạch Nhiên lần nữa đi phía trước dúi một chút, bây giờ chỉ cần nàng hơi chút đỏ một chút miệng, là có thể hôn đến Lãnh Phong.

"Con bà nó."

Lãnh Phong cái đó mở hôi a, này Mạch Nhiên cũng quá Mạnh mẽ, hắn sống nhiều năm như vậy, cũng chưa từng thấy như vậy chủ động cô em.

"Hào hảo hảo, mới vừa rời là có Dị Năng Giả đã tới, được rồi, ngươi mau tránh ra, nếu để cho ba của ngươi biết, ta nhảy vào Thái Bình Dương cũng không tẩy sạch." Lãnh Phong nghĩ (muốn) muốn đẩy ra Mạch Nhiên, lại sợ không cẩn thận đem nàng thương tổn đến, chỉ có thể bất đắc dĩ nói.

"Hừ hừ, ta cũng biết, ngươi mới vừa rồi còn nghĩ (muốn) gạt ta, không đứng đắn a." Mạch Nhiên đưa tay ra, ở Lãnh Phong trên lỗ mũi nhẹ nhàng nhấn một cái, sau đó đứng lên, rút cuộc bỏ qua cho Lãnh Phong.

Mạch Nhiên sau khi đứng lên, Lãnh Phong nhỏ khí, hẳn thật là sợ này đại tiểu thư, nước ngoài cô em đều không nằng ác như vậy.

Mà Lãnh Phong cũng không phải cái loại này tinh trùng lên óc người, hẳn sẽ không vừa thấy được cô em xinh đẹp liền phát thần kinh.

"Mạch Nhiên đại tiểu thư, ngươi biết nhiều như vậy cũng vô dụng." Lãnh Phong sửa sang lại quần áo một chút, nói.

"Ta hiểu kỳ a."

Mạch Nhiên ngồi về đến trên ghế sa lon, lần nữa kiêu hai chân, nắm ly rượu, nói: "Lại nói, hừ hừ, ta cũng không phải là chỉ nhận thưởng thức ngươi một cái Dị Năng Giả."

"Ồ?"

Nghe được Mạch Nhiên lời nói, Lãnh Phong nhất thời hứng thú, hỏi "Ngươi còn nhận biết ai?"

Mạch Nhiên cười thần bí, uống một hớp nước trái cây, nói: "Hắc hắc, không nói cho ngươi."

Lãnh Phong bĩu môi một cái, cô em này lại muốn làm chứ sao.

"Trừ phi ngươi đáp ứng ta một cái điều kiện, ta sẽ nói cho ngươi biết, người kia nhưng là rất lợi hại nha." Mạch Nhiên tiếp tục thần bí cười.

"Không làm, ngươi biết nhận biết chứ, cùng ta không quan hệ nhiều lắm." Lãnh Phong khoanh tay, nhất thời không có hứng thú.

Đáp ứng nàng một cái điều kiện? Miễn, trời mới biết nàng sẽ nói lên cái gì nghịch thiên yêu cầu.

"Ồ kia, ngươi đáp ứng ta mà, ngươi đáp ứng ta, ta lập tức nói cho ngươi biết, thật, không đùa ngươi chơi đùa."

Thấy Lãnh Phong không muốn, Mạch Nhiên nhất thời gấp, ngồi vào Lãnh Phong bên người, lắc lắc cánh tay hắn.

"Không làm, nha nha, trời mới biết ngươi có cái gì nghịch thiên ý tưởng muốn lừa bịp ta, miễn, ta không có hứng thú." Lãnh Phong quay đầu chỗ khác, không để ý tới Mạch Nhiên bán manh.

"Ta bảo đảm tuyệt đối không đề cập tới nghịch thiên yêu cầu, thật, ngươi phải tin tưởng ta." Mạch Nhiên không ngừng lắc lắc Lãnh Phong cánh tay, sẽ không thiếu chút nữa đem cánh tay hắn cho kéo xuống tới.

Lãnh Phong cánh tay trái vốn là ngay mới vừa rồi trong chiến đấu bị thương, bị nàng như vậy một làm, nhất thời đau.

"Uy Uy Uy, nhẹ một chút, tay đau." Lãnh Phong liền vội vàng đem cánh tay trái rút ra, chuyển chuyển vị trí, khoảng cách Mạch Nhiên xa một chút.

"Hừ, ta coi như ngươi đáp ứng, ta bây giờ nói cho ngươi biết cấp, nàng đâu rồi, kêu Ám Nữ, ngươi đã từng gặp."

Mạch Nhiên cũng không để ý Lãnh Phong có nguyện ý hay không, trực tiếp nói.

Lãnh Phong cái trán toát ra ba cái hắc tuyến, này tính là gì, còn có mạnh như vậy vội vã, hoàn toàn bất kể cảm thụ người khác a.

Bất quá, nghe được Mạch Nhiên phía sau lời nói sau, Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao.

Ám Nữ, Mạch Nhiên là thế nào cùng nàng nhận biết.

Theo đạo lý, z phong cách làm việc đều là tương đối u ám, nói trắng ra làm việc chính là tương đối ác, mà bọn họ cũng rất ít cùng người bình thường qua lại.

"Ngươi là tại sao biết nàng?" Lãnh Phong khoanh tay, nhiều hứng thú hỏi.

"Nàng bị thương a, ta cứu nàng một mạng, bằng không nàng đã sớm bị người bắt đi rồi."

Nói đến đây, Mạch Nhiên nhất thời mặt đầy kiêu ngạo, tương đối nàng cứu một cái Dị Năng Giả, hơn nữa còn là A Cấp Dị Năng Giả.

"Nàng có không có nói cho ngươi biết, là ta đã thương nàng?" Lãnh Phong cười hỏi.

"Có a, ngươi hạ thủ thật đúng là ác, nàng xinh đẹp như vậy, ngươi lại hạ thủ."

Mạch Nhiên nhẹ nhàng đánh Lãnh Phong một chút, có chút trách cứ nói.

Lãnh Phong bĩu môi một cái, nói: "Trách ta lạc~, Đạo Bất Đồng Bất Tương Vi Mưu, ta cùng nàng coi là là địch nhân, đánh rất bình thường, ta không giết

nàng coi là tốt."

"Hừ, ta bất kể, nàng bây giờ là bạn thân ta, người sau này không thể ra tay với nàng."

Nghe Mạch Nhiên lời nói, Lãnh Phong không nhịn được cười ra tiếng, không nói gì.

Chỉ cần Âm Nữ không tìm hấn để gây sự, hấn dĩ nhiên sẽ không đối với nàng động thủ.

Dù sao Âm Dạ cùng z cũng không có thâm cừu đại hận, nhiều nhất liền có chút mâu thuẫn nhỏ, nhưng cũng không trở thành đánh người chết ta sống.

Đêm hôm đó Lãnh Phong cũng không muốn giết nàng, nếu không cũng sẽ không thả nàng rời đi.

"Đúng, có một chút người khẳng định không biết, Âm Nữ tên thật, rất khá ái nha." Mạch Nhiên nói.

"Nói nghe một chút." Lãnh Phong đuổi người một cái, nói.

Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Nàng tên thật kêu Đường Đường."

"Con bà nó." Lãnh Phong nhất thời sùng sờ, hoàn toàn không thể tin được sự thật này.

z trong đại danh đỉnh đỉnh Âm Nữ, giết người không chớp mắt nàng, lại có như vậy một cái tên, cái này cùng nàng tính cách hoàn toàn không tương xứng, căn bản cũng không sát thực tế a.

Thấy Lãnh Phong kinh ngạc bộ dáng, Mạch Nhiên cười nói: "Đúng không, có phải hay không thế nào cũng không nghĩ đến, nàng danh tự này rất khá ái nha."

"Ngạch ha ha ha a, cái này đã không thể dùng khả ái để hình dung." Lãnh Phong vỗ vỗ trán, cười nói: "Nếu để cho z người nội bộ biết, không biết sẽ kinh ngạc thành cái dạng gì."

Nói xong, Lãnh Phong uống hớp bia.

"Nàng bây giờ là bạn thân ta á..., ta đến lúc đó không để cho nàng cùng người là địch, nói không chừng hai người các người còn có thể trở thành bạn nha." Mạch Nhiên nói.

Lãnh Phong lắc đầu một cái, nói: "Cái này nói không chừng, ta cùng nàng mặc dù không tính là tử địch, chỉ bất quá nàng ở z, ta ở Âm Dạ, chúng ta cuối cùng không phải là một con đường thượng nhân."

Vừa nói, Lãnh Phong nhỏ khí, nói: "Dị Năng Giả thế giới sự tình, người tốt nhất khác (đừng) nhúng tay, dù sao người không phải là Dị Năng Giả."

Nghe xong Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên trên mặt nhất thời lộ ra nỗi giận về mặt.

"Tại sao ta không phải là Dị Năng Giả đâu rồi, lời như vậy ta liền có thể gia nhập người, hừ hừ." Mạch Nhiên nắm quả đấm nhỏ, một bộ khó chịu bộ dáng.

Lãnh Phong đem hai tay gồi đến sau ót, híp cặp mắt, nói: "Được, phải biết có rất nhiều Dị Năng Giả, nằm mơ cũng hi vọng bọn họ mình là người bình thường."

"Tại sao bọn họ có thể như vậy nghĩ (muốn) đây?" Mạch Nhiên không hiểu hỏi.

"Vì vậy xã hội là kỳ thị Dị Năng Giả, không đồng ý bọn họ tồn tại, cho nên Dị Năng Giả là không bị công nhận một đám người."

"Ở bên ngoài trong, bọn họ trừ bị kêu Dị Năng Giả ra, còn rất nhiều gọi."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Vận mệnh rất kỳ diệu

Nghe Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên lẳng lẳng, ngay cả bận rộn hỏi "Còn có cái gì gọi?"

"Quái vật, dị nhân, dị loại, Siêu Năng Lực người, rất nhiều rất nhiều."

"Bất quá chúng ta đều thích đem mình xưng là, Dị Năng Giả."

"Dù sao, cùng còn lại gọi so sánh, tiếng xưng hô này, dễ nghe hơn rất nhiều rất nhiều."

Nói xong, Lãnh Phong cầm lên Dịch kéo lon, muốn uống một hớp, lại phát hiện bên trong bia đã uống xong, một giọt cũng không có còn lại.

"Ta hỏi ngươi một cái vấn đề." Lãnh Phong buông xuống Dịch kéo lon, nhìn Mạch Nhiên nói.

"Ngươi hỏi đi." Mạch Nhiên nhảy đại con mắt, nói.

Lãnh Phong nhỏ khí, nói: "Nếu như trên cái thế giới này, tồn tại nhiều nhất, là ừng có dị năng người, không có dị năng người thì bị coi là dị loại, không được một số người thật sự công nhận, nếu như ngươi là cái này không có năng lực người, ngươi sẽ tự ti, sẽ sợ hãi sao?"

Mạch Nhiên sửng sốt, Lãnh Phong cái vấn đề này, vừa vặn cùng xã hội hiện trạng ngược lại.

"Không sai, cái này cùng hiện trạng vừa vặn ngược lại."

"Trước mắt trên cái thế giới này, tồn tại nhiều nhất là người bình thường, đột nhiên xuất hiện một ít nắm giữ Siêu Năng Lực người, như vậy người bình thường chắc chắn sẽ không nhận thức nhưng những này người tồn tại, mọi người sẽ kỳ thị bọn họ, sẽ đuổi bọn họ, thậm chí săn giết bọn họ."

"Cho nên có không ít Dị Năng Giả, sẽ tự ti, sẽ sợ hãi cái thế giới này, bởi vì bọn họ cho là mình không là bình thường người."

"Đây chính là cái này xã hội hiện trạng, nếu như ngược lại lời nói, vậy các ngươi không có dị năng người, chính là dị loại."

Nói xong, Lãnh Phong đứng lên, đi tới quầy bar cạnh, cầm một lon Pepsi.

"Vậy ngươi tự ti sao?" Mạch Nhiên đứng lên, nhìn Lãnh Phong, hỏi.

"Ta?"

Lãnh Phong xoay người, cười cười, trong nụ cười tràn đầy dễ dàng, "Ta làm sao biết tự ti, dĩ nhiên sẽ không, đời ta cũng sẽ không tự ti."

"Tại sao?" Mạch Nhiên tiếp tục hỏi.

"Nếu như ngươi ừng có người khác không có năng lực, ừng có một đôi cánh, có thể bay lượn ở trời xanh xuống, ngươi cho là, ngươi sẽ tự ti sao?"

"Dĩ nhiên sẽ không, mãi mãi cũng không biết."

"Ta rất vui mừng, ta nắm giữ như vậy năng lực."

"Cho nên ta sẽ không tự ti, ngược lại, ta rất kiêu ngạo."

Lãnh Phong đem Dịch kéo lon thả ở trên quầy bar, đi tới Mạch Nhiên trước người, nhìn so với chính mình lùn chừng một cái đầu Mạch Nhiên, cười nói: "Không phải là mỗi một Dị Năng Giả cũng sẽ cảm thấy tự ti, ta cũng sẽ không."

Nói xong, Lãnh Phong cười cười.

Hắn không nghĩ tới, chính mình sẽ cùng Mạch Nhiên nói nhiều như vậy, dù sao ngay từ đầu còn rất sợ nằng, nhưng bây giờ lại như vậy trò chuyện đến, một điểm này Lãnh Phong là vạn vạn không nghĩ tới.

Cùng Mạch Nhiên nói chuyện phiếm, Lãnh Phong luôn là có một loại dễ dàng cảm giác.

Cái này có chút xấu bụng Laury, mặc dù yêu làm trách, rất nghịch ngợm, nhưng cũng là một cái rất không tồi nói chuyện phiếm đối tượng.

Lúc này, làm xong phòng ngầm dưới đất vệ sinh Trương Ảnh Hàm đi ra, nằng thật đem phòng ngầm dưới đất làm sạch sẽ, cơ hồ không nhiễm một hạt bụi.

Lãnh Phong ngay từ đầu con mắt chỉ là không muốn để cho nằng nghe được mình và Vân Tại Thiên nói chuyện, căn bản sẽ không chú ý nằng có hay không đi làm vệ sinh.

Dĩ nhiên, Lãnh Phong sai lầm lớn nhất lầm, chính là không có chú ý, bởi vì Trương Ảnh Hàm, nghe được hắn và Vân Tại Thiên toàn bộ nói chuyện.

Thấy Lãnh Phong đứng ở Mạch Nhiên trước người, Trương Ảnh Hàm không có nói gì, đi tới sau quầy bar, sửa sang lại có chút xốc xếch quầy bar.

"Ta đây đi về trước, ngày mai ta lại tới tìm người chơi đùa." Mạch Nhiên nhìn một chút thời gian, bây giờ đã rất khuya, là nên rời đi.

"Người tùy ý đi." Lãnh Phong nhún nhún vai, lần này hẳn không có lại không ưa Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên nghịch ngợm le lưỡi, sau đó rời đi quây rượu.

Nhìn Mạch Nhiên rời đi bóng lưng, Lãnh Phong nhỏ khí.

Mạch Nhiên cô gái này thật ra thì vẫn là rất tốt, toàn bộ liền một Laury, 1m6 thân cao, cộng thêm cô ấy là rất đáng yêu tương mạo, cùng yêu nghịch ngợm can quấy tính cách, trình độ nào đó mà nói, cô gái này vẫn đủ không tệ.

"Lãnh Phong, có chuyện ta muốn hỏi người."

Mạch Nhiên sau khi rời đi, Trương Ảnh Hàm đi tới Lãnh Phong trước người, nghiêm mặt nói.

"Chuyện gì?"

Thấy Trương Ảnh Hàm có chút nghiêm túc biểu tình, Lãnh Phong khẽ cau mày, nàng chẳng lẽ nghe được mình và Vân Tại Thiên nói chuyện?

"Người rốt cuộc là người nào?" Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong con mắt, hỏi.

Lãnh Phong kia mắt phải màu xanh lam, một mực cho nàng một loại rất cảm giác quen thuộc.

Mới vừa nghe được Vân Tại Thiên nói chuyện, Trương Ảnh Hàm tựa hồ có thể xác định một chuyện.

"Người mới vừa nghe được ta cùng Vân Thúc nói chuyện?" Lãnh Phong cau mày, hỏi.

Trương Ảnh Hàm gật đầu một cái, không có chối.

Trương Ảnh Hàm hít sâu một hơi, hỏi "Tám năm trước, chúng ta, có phải hay không gặp qua?"

Nghe được Trương Ảnh Hàm vấn đề, Lãnh Phong không có trả lời ngay, mà nhỏ khí, không nhịn được cười cười.

Thấy Lãnh Phong đang cười, Trương Ảnh Hàm cũng không có thúc giục, nàng đang các loại, các loại (chờ) Lãnh Phong trả lời.

Lãnh Phong cười, đưa ra tay phải, đưa tới Trương Ảnh Hàm trước người, giang bàn tay ra.

Hắn tay tâm lý, để một cây màu đen lông chim.

"Không sai, người đó chính là ta, ta vẫn luôn không có cơ hội thật tốt cảm ơn người."

Nói xong, Lãnh Phong cầm lên Trương Ảnh Hàm tay, đem lông chim thả vào trong tay nàng.

Trương Ảnh Hàm tay có chút lạnh, có thể là mới vừa rồi đụng nước duyên có.

"Về phần sự phụ ta, người hẳn đã từng thấy, ừ, tám năm trước nàng xuất hiện qua, cũng là bởi vì nàng xuất hiện, người mới rời khỏi."

Lãnh Phong lui về phía sau một bước, nhìn Trương Ảnh Hàm, chờ đợi nàng phản ứng.

Mặc dù đối với Trương Ảnh Hàm mới vừa rồi nghe lên mình và Vân Tại Thiên nói chuyện có chút bất mãn, nhưng bây giờ nàng đã biết mình là tám năm trước người kia.

Nếu nàng đã biết, vậy cũng không cần phải tiếp tục đi giấu giếm.

"Ta không nghĩ tới" Trương Ảnh Hàm nhìn lấy trong tay lông chim, che miệng, trong lúc nhất thời cái gì cũng không nói ra được.

"Đêm hôm đó ta đưa người về nhà, người đối với ta cười, vào thời khắc ấy, ta liền nhận ra người, bởi vì ta cho tới bây giờ cũng không có quên người cười cho." Lãnh Phong khẽ mỉm cười, nhẹ nói đạo.

Trương Ảnh Hàm cái gì cũng không nói ra được, nàng không nghĩ tới, sẽ lần nữa gặp phải Lãnh Phong.

"Ta bây giờ, chỉ là muốn báo ân, chỉ như vậy mà thôi."

Nhìn Trương Ảnh Hàm bộ dáng, Lãnh Phong nhún nhún vai, cười nói: "Người có cần gì ta hỗ trợ, cứ việc nói được, vô luận chuyện gì, ta đều có thể giúp người, thật."

"Người bây giờ, qua thật tốt." Trương Ảnh Hàm rốt cuộc nói ra một câu hoàn chỉnh lời nói.

"Nếu như không phải là người khi đó cứu ta, ta khả năng đã sớm lạnh chết." Lãnh Phong thờ dài nói.

Vận mệnh thật rất kỳ diệu, tám năm trước Trương Ảnh Hàm cứu hần một mạng, bây giờ rút cuộc gặp lại.

Mà hần cũng nắm giữ báo ân năng lực.

"Ta lúc đầu cũng chỉ là vừa vận đi ngang qua, khi đó cũng không biết thế nào đi trợ giúp người." Trương Ảnh Hàm ngẩng đầu lên, nhìn Lãnh Phong nói.

"Nhưng người chính là cứu ta, trừ sự phụ ta ra, không có ai ôm qua ta."

Vừa nói, Lãnh Phong ít nhiều có chút xấu hổ, mới vừa rồi lời nói này, có chút mập mờ.

Trương Ảnh Hàm mặt cũng hơi đỏ đỏ, khi đó còn là con nít, năng lúc ấy chỉ muốn cứu Lãnh Phong mệnh, cũng không có đi cân nhắc quá nhiều.

"Kia sự phụ của người đâu rồi, ta còn có chút nhớ năng bộ dáng." Trương Ảnh Hàm hỏi.

Nhắc tới sự phụ mình, Lãnh Phong nụ cười dừng dừng một cái, sau đó cười có chút khổ sở, rất khổ sở.

"Năng chết, ngay tại ba năm trước đây."

Nói lời này thời điểm, Lãnh Phong cảm môi, cơ thể hơi có chút run rẩy.

Mỗi một lần nhắc lên Mộ Thi Vân, hần luôn là không không chế được tâm tình mình.

"A!" Trương Ảnh Hàm che miệng, thấy Lãnh Phong bộ dáng sau, liền vội vàng nói: "Thật xin lỗi, ta không phải cố ý."

Lãnh Phong nhẹ nhàng lắc đầu một cái, nói: "Không có gì, không trách người."

"Người sau này, có cần gì ta hỗ trợ, cứ mở miệng liền có thể, vô luận giúp cái gì, ta đều có thể giúp người." Lãnh Phong kéo khai thoại đề, nói.

Trương Ảnh Hàm bắt trong tay lông chim, nói: "Không cần phải để ở trong lòng á."

"Dĩ nhiên muốn để ở trong lòng, nếu như ban đầu không phải là người cứu ta, ta bây giờ căn bản không có thể có thể đứng ở này, ta lần này trở về Hoa Hạ, chủ yếu con mắt chính là tìm tới người, báo đáp người khi đó ân tình."

Nói xong, Lãnh Phong khẽ hé miệng, muốn nói điểm gì, nhưng không có nói ra.

Lãnh Phong muốn nói cho chính năng là Dị Năng Giả sự tình, nhưng suy nghĩ một chút, hay lại là buông tha.

Dù sao, năng khả năng không có biện pháp tiếp nhận sự thật này, dù sao năng và Mạch Nhiên bất đồng.

Mạch Nhiên lòng hiếu kỳ rất mạnh, tiếp nhận năng lực cũng tương đối mạnh.

"Không cần, người có thể lưu ta làm việc ở đây, đã là đối với ta tốt nhất báo đáp, đây là ta thứ công việc đây."

Vừa nói, Trương Ảnh Hàm cúi đầu nhìn một chút trong tay lông chim, hỏi "Người là thế nào lấy ra cái này, sờ tốt chân thực a, không phải là thật lông chim đi."

"Đây là ta tượng trưng." Lãnh Phong cười, cười rất thần bí.

Nếu như Trương Ảnh Hàm biết hần là Dị Năng Giả lời nói, có lẽ liền sẽ rõ ràng này căn (cái) vũ Mao Ý Nghĩa.

"Cái gì tượng trưng?" Trương Ảnh Hàm tiếp tục hỏi.

"Một ngày nào đó người sẽ biết." Lãnh Phong cười đi tới trong quầy bar, đảo hai ly rượu chút.

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng Lãnh Phong tâm lý, nhưng không nghĩ để cho Trương Ảnh Hàm biết mình là Dị Năng Giả chuyện này.

Bởi vì Lãnh Phong không biết, năng biết mình là Dị Năng Giả sau chuyện này, sẽ là dạng gì thái độ.

Là giống như Mạch Nhiên như vậy, thật tò mò, rất muốn đi biết.

Vẫn sẽ không ưa, nắp khí quán ác.

Một điểm này, Lãnh Phong thật nói không chừng.

"Là ăn mừng chúng ta gặp lại, có phải hay không nên uống một ly."

Lãnh Phong nắm ly rượu, đi tới Trương Ảnh Hàm trước người, đem chén rượu đưa tới trước mặt nàng.

Trương Ảnh Hàm đưa tay nhận lấy, nói: "Tại sao ngươi không sớm một chút nói cho ta biết, ngươi mới vừa nói qua, ta lần đầu tiên đối với ngươi cười thời điểm, ngươi liền nhận ra."

Lãnh Phong lúng túng cười cười, nói: "Bởi vì ta không dám xác định, ngươi còn nhớ hay không thích đáng ban đầu sự tình, cho nên ta cũng không có nói."

"Vậy nếu như không phải là ta mới vừa nghe được các ngươi nói chuyện, ngươi là dự định vẫn luôn không nói cho ta lạc~?" Trương Ảnh Hàm tiếp tục nói.

"Là có ý định này." Lãnh Phong cười, giờ ly rượu lên, nói: "Là ta sai, nhưng bây giờ là hân uống một ly, ngươi nói sao?"

Trương Ảnh Hàm cười cười, giờ ly rượu lên, cùng Lãnh Phong ly rượu chạm thử.

Hai người khẽ mỉm cười, cùng uống hoàn trong ly rượu rượu.

Vận mệnh, thật là rất kỳ diệu.

Hai người vận mệnh, lần nữa quán quýt lấy nhau.

Trương Ảnh Hàm, cũng ảnh hưởng Lãnh Phong cả đời!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Long Tổ hội nghị

Rạng sáng, Lãnh Phong nhìn Trương Ảnh Hàm lái xe rời đi, trong lòng thoáng qua một tia cảm giác kỳ diệu.

"Sau này, sẽ xảy ra chuyện gì đây?"

Lãnh Phong khẽ mỉm cười, cầm cái áo khoác khoác lên người, rồi đi quây rượu.

Trương Ảnh Hàm xe từ từ biến mất ở Lãnh Phong trong mắt, nàng lái xe rất chậm, nhưng rất ổn.

Hai người quan hệ bắt đầu phát sinh biến hóa vi diệu, Lãnh Phong luôn là cảm giác mình đối mặt Trương Ảnh Hàm, sẽ có một loại rất cảm giác kỳ quái.

Có một loại không nghĩ nàng rời đi xung động.

Chẳng qua là, Lãnh Phong cũng không biết những thứ này, hân chưa bao giờ tiếp xúc qua tình yêu nam nữ.

Trương Ảnh Hàm là Lãnh Phong tiếp xúc cái thứ 2 nữ hài, ở thâm sơn mù rừng năm năm trong, Lãnh Phong tiếp xúc qua, cũng chỉ có Mộ Thi Vân, cùng Trương Ảnh Hàm, cho nên khó tránh khỏi sẽ đối với nàng khắc sâu ấn tượng.

Lãnh Phong nhỏ khí, đưa ra hai cánh, bay đến trên bầu trời.

Trương Ảnh Hàm xe chậm chạp chạy ở trên đường, Lãnh Phong bay đến trên xe phượng, đem tốc độ chậm lại.

Lúc này Lãnh Phong, chính là trong bóng tối Thủ Hộ Giả, bảo vệ Trương Ảnh Hàm an toàn.

Đây cũng là trước mặt hân, duy nhất có thể vì Trương Ảnh Hàm làm việc.

Trương Ảnh Hàm cũng không tính thiếu tiền, mà nếu như dùng tiền qua lại báo cáo nàng, đây không khỏi vô cùng thực tế.

Trừ phi Trương Ảnh Hàm yêu cầu, nếu không lời nói Lãnh Phong thì sẽ không dùng tiền đi trợ giúp nàng.

Trương Ảnh Hàm ngồi ở ghế lái trong, tốc độ xe thả rất chậm, nàng hoàn toàn dựa theo quy tắc giao thông yêu cầu tốc độ tới chạy, nhưng lại có không ít

người siêu (vượt qua) năng xe.

Nàng cũng không biết, nàng phía trên đỉnh đầu, có một người, đang yên lặng bảo vệ nàng, bảo vệ nàng an toàn.

Nếu như Trương Ảnh Hàm gặp phải nguy hiểm gì, Lãnh Phong cũng có thể ở trong vòng ba giây đưa nàng cứu ra.

Lúc này là đêm khuya, lái trên đường xe cũng không nhiều, cũng không có ai lưu ý đến trên bầu trời, có một cái cánh dài nhân loại, chính chậm chạp phi hành.

Nếu như có người thấy, phỏng chừng ngày thứ hai, cả thế giới cũng sẽ nghe được tin tức này.

Dù sao đây chính là so với phát hiện Ngoại Tinh Nhân còn phải cho lực.

Chừng mấy ngày cũng không có Sở Tử Hào tin tức, Lãnh Phong không biết, người này lại sẽ làm ra cái gì chuyện hư hỏng.

Lãnh Phong cũng không lo lắng cho mình, nhưng hắn lo lắng Trương Ảnh Hàm an toàn, trời mới biết Sở Tử Hào sẽ trong bóng tối làm chuyện gì, những thứ này nhà giàu thiếu gia làm việc có thể sẽ không đi quản quá nhiều.

h thành phố, một cái trụ sở trong lòng đất trong.

Từ Long ngồi ở trên ghế, trên cánh tay trái quấn băng vải.

Cho dù dùng tế bào tu bổ dịch, nhưng lại không có cách nào hoàn toàn tu bổ hắn bị thương cánh tay.

Từ Long không thể không than thở, mình và s cấp Dị Năng Giả, vẫn có chênh lệch rất lớn.

"Sur phó."

Trần Vũ đứng ở ngoài cửa, gõ gõ cửa phòng.

"Chuyện gì?" Từ Long ngẩng đầu lên, hỏi.

"Thượng tầng muốn ngài báo cáo tình huống." Trần Vũ nói.

"Ta biết, ta bây giờ đi qua."

Từ Long hơi nhủ đến Mi, đứng lên, rời phòng.

Cánh tay trái đau đớn không ngừng kích thích hắn thần kinh, cho dù dùng tế bào tu bổ dịch, vẫn vu sự vô bổ, tế bào tu bổ dịch chẳng qua là tu bổ vết thương của hắn, nhưng đau đớn lại không có giảm bớt.

Trụ sở trong lòng đất rất lớn, có hai mươi căn phòng, cùng một cái đại sảnh, một cái phòng họp.

Từ Long cùng Trần Vũ đi tới phòng họp, mà trong phòng họp, tham dự hành động Long Tổ thành viên tất cả đều ở, mà có người bên trên đều mang thương.

Thấy Từ Long đi vào, tất cả mọi người nhất thời đứng lên, đứng thẳng người, hướng về phía Từ Long kính cái quân lễ.

Từ Long khoát khoát tay, tỏ ý chúng nhân ngồi xuống, sau đó đi tới phòng họp Thủ Tọa trong, nhưng cũng không hề ngồi xuống.

"Kết nối đi." Từ Long quét nhìn chung quanh một cái, trầm giọng nói.

Một tên Long Tổ thành viên nhanh chóng ở máy tính trên bàn gỗ gỗ, rất nhanh, phòng họp trên bàn xuất hiện một cái màn hình, một người mặc quân trang ông già xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Ông già trên bả vai, treo ba viên ngôi sao.

Đây là một cái thượng tướng!

"Từ Long, tình huống thế nào? Vương Triều cùng z người rời đi Hoa Hạ chưa?" Ông già hỏi.

Nhưng thấy Từ Long trên cánh tay trái đeo băng sau, ông già nhíu mày lại, trầm giọng nói: "Chuyện gì xảy ra, ngươi tại sao sẽ bị thương?"

Từ Long chần chờ một chút, đêm tối nay phát sinh sự tình toàn bộ nói cho ông già.

"Thì ra là như vậy, quả thực không nghĩ tới, chúng ta Hoa Hạ trong còn có một cái mạnh như vậy Đại S cấp Dị Năng Giả." Ông già cau mày, nói.

Chung quanh Long Tổ thành viên cũng không nói gì, dù sao đây là cao tầng đối thoại, bọn họ vẫn không nói gì phần.

Ông già suy nghĩ một chút, hỏi "Cái đó có cánh thanh niên, tên gọi là gì?"

"Ta không biết thân phận của hấn, nhưng ta biết hấn ở Dị Năng Giả thế giới danh xưng, không trung Sát Thần." Từ Long trả lời.

"Không trung Sát Thần?" Ông già suy nghĩ, qua một hồi lâu, mới mở miệng nói: "Ừ, ta thật giống như nghe nói qua cái danh hiệu này."

"Không nghĩ tới hấn lại có thể cùng người chiến đấu lâu như vậy không bị thua, hấn là một cái rất có tiềm lực người, nếu như có thể, liền chiêu mộ đến trong Long Tổ." Ông già tiếp tục nói.

Nghe được ông già lời nói, chung quanh Long Tổ các thành viên rồi rít mắt đầy kinh ngạc, bọn họ căn bản không nghĩ tới ông già sẽ làm ra như vậy lựa chọn.

"Cái này sợ rằng rất khó." Từ Long cau mày nói.

"Bất kể như thế nào, các người phải đem hấn chiêu mộ đến trong Long Tổ, nói không chừng hấn sẽ là người kế tiếp người." Lão nhân nói.

Ông già lời nói lần nữa để cho Long Tổ các thành viên tràn đầy khiếp sợ, nhưng suy nghĩ một chút cũng phải thư thái, dù sao tối nay Lãnh Phong bày ra sức chiến đấu, muốn so với bọn hấn những người khác mạnh hơn nhiều, thậm chí ngay cả tiếp theo nhiều lần, đem Từ Long đánh cho tơi trên đất, một điểm này bọn họ căn bản không người có thể làm được.

Nếu như tùy tiện một cái Long Tổ A Cấp thành viên cùng Lãnh Phong một mình đấu, phỏng chừng cũng không có gì phần thắng.

"Một điểm này ta chỉ có thể hết sức, dù sao chúng ta phá hư hấn bản, ta không có thể bảo đảm có thể hay không đưa hấn chiêu mộ đi vào." Từ Long nói.

"Tư lệnh, ngài có chút nặng lời, hấn chỉ là năng lực tương đối mạnh, cho ta một chút thời gian, ta là có thể đưa hấn đánh bại."

Trần Vũ đứng lên, nói.

Nghe ông già lời nói, Trần Vũ đã sớm không kềm chế được, dù sao hấn đối với (đúng) Lãnh Phong có thể không có một chút hảo cảm, nếu như Lãnh Phong gia nhập Long Tổ, vậy đối với hấn căn bản không một chút chỗ tốt, thậm chí sẽ cướp đi địa vị hấn.

Thân là Long Tổ quan chỉ huy Từ Long học trò, Trần Vũ rất có thể là nhiệm kỳ kế Long Tổ quan chỉ huy, chẳng qua là hấn bây giờ năng lực còn không quá đủ, mà Từ Long cũng không có bước vào s cấp.

Các loại (chờ) Từ Long bước vào s cấp, vậy hấn có 90% cơ hội là hạ nhiệm Long Tổ quan chỉ huy.

Về phần ngoài ra 10%, đó chính là Hồng Trạch Hiền.

Hồng Trạch Hiền Năng lực là trừ Từ Long ra, công nhận trong Long Tổ mạnh nhất, hấn là Trần Vũ lớn nhất trở lực.

Nếu như cá hồi Lãnh Phong, vậy hấn phỏng chừng liền hoàn toàn không có cơ hội.

"Trần Vũ, người lui xuống cho ta."

Thấy đồ đệ mình nhảy ra, Từ Long nhất thời quát to.

"Sư phó, đây là sự thật, ta có thể đánh bại hấn, nếu như không phải là hấn đánh lên, hấn căn bản cũng không phải là ta đối thủ." Trần Vũ đỏ mặt, lớn tiếng nói.

"Người rút ra ngoài cho ta, nơi này không người nói chuyện địa phương." Từ Long Nhất vẫy tay, phòng họp Chariton lúc thối qua một cổ giá rét kinh phong, Trần Vũ thân thể không bị khống chế lui về phía sau mấy bước.

Ông già cũng không nói lời nào, chẳng qua là Tĩnh Tĩnh nhìn trước mắt náo nhiệt.

Trần Vũ không cam lòng rên một tiếng, xoay người đi ra phòng họp.

Mà trong phòng họp, còn lại Long Tổ thành viên trên mặt đều lộ ra hải hước vẻ mặt.

Trần Vũ ở trong mắt bọn hấn phảng phát chính là một cái Tiểu Sư.

Tối nay chiến đấu tất cả mọi người đều thấy ở trong mắt, Trần Vũ không mấy phút liền bị Lãnh Phong cho đánh ngất xỉu, mà hấn, ngay cả người ta trên cánh lông chim đều không đụng phải một cây, bây giờ lại còn không thấy ngại nhảy ra, kêu có thể đánh bại Lãnh Phong, một điểm này không thể nghi ngờ là trò cười.

Nếu như không phải là ý vào Từ Long, Trần Vũ căn bản không tư cách trở thành Long Tổ quan chỉ huy người thừa kế.

Ở trong mắt tất cả mọi người, tôi có năng lực, cũng chỉ có Hồng Trạch Hiền.

Mà Hồng Trạch Hiền biểu hiện ra năng lực tất cả mọi người đều thấy ở trong mắt, Từ Long có thể kèm chế Lãnh Phong, nhiều lần đều dựa vào Hồng Trạch Hiền cung tên, mà còn lại Long Tổ thành viên, tôi chịu phục, cũng chỉ có Hồng Trạch Hiền.

Trần Vũ, chẳng qua là một cái khiêu lương tiểu sừ.

Đến khi hấn có thể đi vào A Cấp, hoàn toàn là dựa vào vận khí.

Cho dù hấn tiến vào A Cấp, cũng không có lộ ra A Cấp sức chiến đấu.

"Tư lệnh, xin lỗi, là ta không dạy tốt đồ đệ của ta, cho ngài thêm phiền toái." Từ Long mặt âm trầm, nói xin lỗi lão nhân.

Ông già cười cười, khoát khoát tay, tỏ ý không có gì.

"Chiêu mộ không trung Sát Thần chuyện này, người phải tự mình theo vào, có thể để cho một cái s cấp Dị Năng Giả xuất thủ bảo vệ hấn, hấn bối cảnh khẳng định không yếu, có thể chiêu mộ hấn đi vào, đây đối với chúng ta Hoa Hạ mà nói, là phi thường có lợi, có thể phi hành trên không trung Dị Năng Giả, chỉ ở trong truyền thuyết xuất hiện qua."

"Dạ, ta làm hết sức." Từ Long nặng nề gật đầu một cái.

Hấn đối với (đúng) Lãnh Phong cũng là thật cảm thấy hứng thú, Lãnh Phong bày ra năng lực, thật sự là quá mạnh, nếu như không phải là kinh nghiệm thực chiến bên trên so với Lãnh Phong phong phú lời nói, Từ long chân không có niềm tin chắc chắn gì có thể đem Lãnh Phong đánh bại.

Cuối cùng cũng là hoàn toàn dựa vào mạnh nhất chiêu số, mới chiếm càng nhiều tiện nghi.

"Được, hôm nay trước hết tới đây, các người tiếp tục lưu lại h thành phố, quan sát h thành phố tình huống, một tuần lễ sau sẽ rời đi, này trong vòng một tuần lễ, các người phải đem không trung Sát Thần chiêu mộ vào trong Long Tổ, vô luận hấn mở ra yêu cầu gì, các người cũng hết sức thỏa mãn."

Nói xong, lão người thân ảnh biến mất ở trước mắt mọi người.

Lão nhân biến mất sau, Từ Long mới ngồi vào trên ghế, trên cánh tay không ngừng truyền tới đau đớn để cho hấn có chút nhăn Mi.

"Quan chỉ huy, này sự tình rất khó giải quyết, chúng ta mới vừa trên không trung Sát Thần nơi đó náo xong, bây giờ nếu như đi chiêu mộ hấn, sợ rằng không quá có thể."

Hồng Trạch Hiền có chút lo âu nói.

"Người nói ta đều biết, cho nên ta mới như thế này." Từ Long vuốt huyệt Thái dương, hấn trong lúc nhất thời cũng không biết làm sao bây giờ.

Nhưng quân nhân lấy phục tùng mệnh lệnh là thiên chức, cấp trên mệnh lệnh, hấn chỉ có thể phục tùng.

"Thiếu tá, chuyện này liền giao cho người đi, người mang hai gã thành viên, ngày mai đi đem Vương Giả chi đạo sửa chữa tốt." Từ Long nói.

"Này" Hồng Trạch Hiền trong lúc nhất thời lảng, để cho hấn đi, đây không thể nghi ngờ là làm khó hấn, dù sao tới nay hấn nhiều lần đánh lén Lãnh Phong tới, nếu như không phải là bởi vì hấn, Lãnh Phong căn bản sẽ không bị Từ Long kèm chế lại.

"Đây là mệnh lệnh." Từ Long trầm giọng nói.

"Phải!" Hồng Trạch Hiền đứng lên, đứng thẳng người, hướng về phía Từ Long kính cái quân lễ.

"Thật tốt, cũng đi nghỉ ngơi đi." Từ Long phát tay một cái, tâm tình của hấn rất phiền não.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Ánh sáng

Long Tổ thành viên mỗi một đều có quân hàm, bọn họ và quân nhân không khác nhau gì cả.

Từ Long là Thiếu Tướng Quân hàm, trừ Từ Long ra, quân hàm cao nhất chính là Hồng Trạch Hiền, thiếu tá.

Về phần còn lại A Cấp Dị Năng Giả, phần lớn đều tại Ủy Quan, B cấp Dị Năng Giả, phổ biến đều là Sĩ Quan, hoặc là quân sĩ.

Hoa Hạ Long Tổ A Cấp Dị Năng Giả hơi ít, nhiều nhất đều là B cấp Dị Năng Giả, nhưng Hoa Hạ quân đội không ngừng cho bọn hắn tiến hành huấn luyện, tăng lên bọn họ tác chiến năng lực, cho dù bọn họ dị năng không mạnh, nhưng tác chiến năng lực hoàn toàn không thua gì một cái Đặc Chung Binh.

"Quan chỉ huy hoàn toàn là làm khó ta à." Trở lại chính mình phòng nghỉ ngơi, Hồng Trạch Hiền vuốt huyệt Thái dương, mặt đầy bất đắc dĩ.

Mà hắn cơ giới hợp lại Cung, liền để lên bàn.

Hắn năng lực, chính là cung tên.

"Quan chỉ huy cũng có hắn khó xử, chớ quên người kia thiếu chút nữa chết đang chỉ huy quan thủ hạ, nếu là quan chỉ huy lại đi tìm hắn, sợ rằng lại sẽ đánh." Một tên Long Tổ thành viên nói.

Hồng Trạch Hiền không nói gì, chẳng qua là thờ dài.

h thành phố trung tâm thành phố trời cao, Lãnh Phong đứng ở một cái nhà 30 Tầng lầu cuối bên trên, mắt nhìn xuống toàn bộ h thành phố.

Phồn hoa Đô Thị xuống mãi mãi cũng sẽ cất giấu người khác không biết hắc ám, Lãnh Phong Ung Nhãn dị năng một mực mở ra, hắn thấy rất nhiều không muốn người biết bí mật.

"Hô, nên đi." Lãnh Phong nhỏ khí, hai cánh đánh phía trước, mang theo hắn bay về phía trời cao.

h thành phố ngoại ô, một cái nhà sang trọng trong biệt thự, Sở Vân Thiên cau mày.

Liên tục mấy ngày, hắn đều có chút lo âu.

Từ lần trước phái đi ra ngoài người cơ hồ đều nặng thương sau khi trở lại, hắn cũng chưa có một ngày an ổn qua.

Hắn không dám tưởng tượng, tự Minh con trai (Kỳ Nhi Từ) rốt cuộc chọc tới cái gì sát tính, lại có thể đem thủ hạ mình sáu cái bảo tiêu tất cả đều đã thương, hơn nữa có hai người suốt đời tàn phế.

Sở Vân Thiên tự mình kiểm tra bọn họ vết thương, trong đó có mấy người vết thương kinh khủng nhất, tất cả đều là vũ khí sắc bén gây thương tích.

Mà Sở Tử Hào mấy ngày nay đều là đợi ở trong bệnh viện, kia đều không đi.

"Ông chủ, ngài đã chùng mấy ngày cũng không có nghỉ ngơi cho khỏe qua." Một tên chùng ba mươi tuổi nam tử đi tới Sở Vân Thiên bên người, cung kính nói.

"Mấy ngày trước phát sinh sự tình người không phải không biết, thủ hạ ta cường đại bao nhiêu người cũng rất rõ ràng, nhưng bây giờ sáu người, có thể đứng lên tới chỉ có một." Sở Vân Thiên vuốt huyệt Thái dương, trên mặt tràn đầy phiền não.

Nam tử trầm ngâm một chút, nói: "Ông chủ, ta điều tra qua kia cái quầy rượu, cục công thương cũng không có quầy rượu này tài liệu, rất hiển nhiên là không bằng số vô chứng, còn có chính là, con phố kia tên là chợ trời đường phố, đã hoang phế rất lâu, nhưng vẫn luôn không có ai đi mở mang."

"Ta hỏi qua lúc trước một ít nghĩ (muốn) đi mở mang người, bọn họ cho ta trả lời là, Chính. Phủ không cho phép, tựa hồ là cấp trên xuống chết mệnh lệnh, không để cho bất luận kẻ nào sửa đổi con đường này, dù là hắn lại hoang phế cũng không được."

Vừa nói, nam tử ánh mắt lóe lên một tia sáng kỳ dị, nói: "Ta điều tra con phố kia, nhưng cái gì cũng không tra được."

"Ta không muốn nghe những thứ này nói nhảm, ta chỉ là muốn giải quyết hết tên kia, tránh cho đêm dài lắm mộng." Sở Vân Thiên không kiên nhẫn đạo.

"Ông chủ, ta có một cái biện pháp." Nam tử nói.

"Nói!" Sở Vân Thiên trầm giọng nói.

"Chúng ta có thể mời một ít nắm giữ Siêu Năng Lực người, đi giải quyết người kia, coi như hắn lại có thể đánh, cũng không khả năng đối phó những Siêu Năng Lực đó người." Nam tử trên mặt mang âm hiểm nụ cười, nói.

"Người có thể mời tới những người đó?"

Sở Vân Thiên dù sao thân là h thành phố số một số hai đại phú hào, ít nhiều nghe nói qua một ít Dị Năng Giả sự tình, cho nên hắn cũng không thể nào kinh ngạc.

"Có thể, nhưng tiền so ra hơn nhiều, bọn họ đều là cùng lính đánh thuê một cái tính chất, nhưng còn mạnh hơn lính đánh thuê nhiều." Nam tử nói.

"Mời, bao nhiêu tiền đều đi mời." Sở Vân Thiên liền vội vàng nói.

"Ngày đó ta phải ra thù hạ ta thực lực mạnh nhất bảo tiêu, nhưng tất cả đều trọng thương mà về, ta trong lúc nhất thời cũng không biết thế nào đi đối phó tên kia, cho nên mới đau đầu như vậy, nhưng bây giờ, ha ha, cho ta đem bọn họ tất cả đều mời tới, ta cũng không tin."

Sở Vân Thiên đứng lên, hần phảng phất đã thấy Lãnh Phong thi thể.

Mặc dù cũng chưa từng thấy tận mắt Lãnh Phong, nhưng thấy chính mình những thứ kia người bị thương nặng thù hạ lúc, hần liền có chút sợ hãi.

"Dạ, ông chủ, ta nhất định sẽ không để cho ngài thất vọng." Nam tử trong mắt lóe lên tia sáng kỳ dị, không điểm dứt đến đâu.

Lúc này Sở Vân Thiên cũng không có lưu ý đến nam tử ánh mắt, hần bây giờ hoàn toàn đắm chìm ở trong vui sướng.

Ở thương giới đánh liều nhiều năm như vậy, hần biết rõ lưu lại một cái kẻ địch mạnh mẽ sẽ có hậu quả gì không, thà đêm dài lắm mộng, còn không bằng thừa dịp còn sớm giải quyết.

h thành phố một gian Ngũ Tinh cấp trong tửu điểm, nam tử tóc bạc tiếp tục đứng ở cạnh cửa sổ, nhưng hần chân mày, hơi có chút nhíu lại.

"Không nghĩ tới, biến mất ba năm Đồ Long, lại sẽ ở nay xuất hiện chậm, hơn nữa hần xuất thủ cứu không trung Sát Thần, ha ha, ta đối với (đúng) cái đó không trung Sát Thần lòng hiếu kỳ, càng ngày càng mạnh."

Vừa nói, nam tử tóc bạc lòng bàn tay, có chút lóe lên ánh sáng.

"Hai người bọn họ dường như rất quen thuộc." Tóc đỏ nữ tử ngồi ở trên ghế sa lon, nói.

"Ừ, hơn nữa còn là rất muốn bạn tốt." Nam tử tóc bạc xoay người, nói: "Xem ra sau này, không thể tùy tiện đi tìm không trung Sát Thần phiền toái."

"Người sợ hãi Đồ Long?" Hồng y nữ tử hỏi.

"Không, nhưng ta không muốn cho chính mình thêm phiền toái, Đồ Long là thời gian tồn tại lâu nhất Dịch Năng Giả một trong, sức chiến đấu ở trên ta."

"Dĩ nhiên, này không có nghĩa là ta sẽ sợ hần, quyết tử chiến một trận lời nói, ta vẫn có không ít phần thắng."

Vừa nói, nam tử tóc bạc trong mắt lóe lên một tia tia sáng kỳ dị. Không biết đang suy nghĩ gì.

"Không trung Sát Thần biểu hiện, dường như có chút khiến người ta thất vọng." Hồng y nữ tử khẽ mỉm cười, nhưng nàng nụ cười lại làm cho người ta một loại lạnh giá thấu xương cảm giác.

"Nếu là người chống lại Long Tổ quan chỉ huy, nếu như có thể giống như cái kia dạng liên tục mấy lần đem Long Tổ quan chỉ huy đánh ngã, ta liền lập tức cho dư người muốn đồ vật."

"Nếu như không được, người cũng không cần lại đi phán xét không trung Sát Thần thế nào, chớ quên, người là bại tướng dưới tay hần."

Nói xong, nam tử tóc bạc trên mặt, mang theo nồng nặc giễu cợt và khinh thường.

Nghe được nam tử tóc bạc lời nói, hồng y nữ tử nụ cười nhất thời đông đặc, cướp lấy là không cam cùng tức giận.

"Nếu như không trung Sát Thần là ta bên này người, ha ha, kia ta lập tức để cho hần thay thế người vị trí, mà người, ngay cả hần trên cánh một cái lông chim cũng không bằng." Nam tử tóc bạc trên mặt ý giễu cợt càng ngày càng đậm, trong mắt hần, tóc đỏ nữ tử giống như một con giun dế.

Hồng y nữ tử không nói gì, thân thể nàng nhanh chóng biến mất ở nam tử tóc bạc trước mắt.

"Thẹn quá thành giận? Ha ha." Nam tử tóc bạc cười lạnh một tiếng, tay tâm lý lóe lên bạch quang.

Sau một khắc, hồng y nữ tử thân thể ở nam tử tóc bạc xuất hiện sau lưng, chuẩn bị đối với hần phát động tập kích.

"Người mãi mãi cũng không học được!" Nam tử tóc bạc cười lạnh, vẫn đứng tại chỗ.

Cơ hồ là trong nháy mắt, hồng y nữ tử cánh tay phải tựa xuyên thấu nam tử tóc bạc thân thể.

Nhưng là, lại không có huyết dịch xuất hiện.

Tóc đỏ nữ tử sắc mặt nhất thời kịch biến, thân thể cấp tốc lui về phía sau.

"Ta nói rồi, ngươi mãi mãi cũng không học được!" Nam tử tóc bạc nổi giận gầm lên một tiếng, tay tâm lý ánh sáng càng ngày càng sáng, cuối cùng phủ đầy toàn bộ buồng trong, thậm chí truyền tới quán rượu bên ngoài.

10 giây sau, ánh sáng biến mất, nam tử tóc bạc ngồi ở trên ghế sa lon, cầm trong tay ly rượu chất.

Mà tóc đỏ nữ tử, nửa quỳ trên mặt đất, máu tươi theo nàng cánh tay trái, từ từ thấp rơi xuống mặt đất.

"Đây là ta thứ bảy mươi tám lần, tha cho tính mạng ngươi, đột nhiên nghĩ nghĩ, ta tính khí thật đúng là tốt."

Nam tử tóc bạc lắc lắc ly rượu, cười nhạt nói.

Tóc đỏ nữ tử ánh mắt lóe lên một tia không cam lòng, nhưng nàng không nói gì.

"Ta rất coi trọng không trung Sát Thần người này, ngươi sau này không cho đối với hắn không tiếc lời, ừ, nếu như hắn sau này gia nhập thủ hạ ta, vậy ngươi phải phục tùng hắn mệnh lệnh."

"Ta rất chờ mong hắn gia nhập ta ngày này, ha ha, Vương Triều, z, cũng chỉ có những thứ này ngu si, mới sẽ đi tìm hắn phiền toái."

"Những thứ này không suy nghĩ phế vật, bọn họ người lãnh đạo chẳng lẽ không có nói qua, không cho phép ở Vương Giả chi đạo sử dụng dị năng sao."

Vừa nói, nam tử tóc bạc trước người bàn trong nháy mắt nát bấy, một chút tro bụi đều không thừa xuống.

"Ta đã từng, cũng là Vương Giả chi đạo trong Dị Năng Giả, cũng không cho phép có người, phá hư nơi đó."

Nam tử tóc bạc sắc mặt biến hóa rất khó nhìn, mới vừa rồi còn mang theo nụ cười hắn, bây giờ giống như biến hóa một người.

"Đứng lên, cho ta đi tìm Vương Triều cùng z những phế vật kia, nói cho bọn hắn biết, nếu như sau này còn có Dị Năng Giả ở bên trong gây chuyện, ta thì đem bọn hắn thi thể, dùng để làm Vương Giả chi đạo sản phẩm!"

Không khí nhiệt độ phảng phất hạ xuống mấy chục độ một dạng hồng y nữ tử sắc mặt vốn là rất yếu ớt, nhưng bây giờ, ngay cả miệng nàng môi, cũng không có bất kỳ huyết sắc.

"Cút cho ta đứng lên, bình thường ngươi không phải là rất quật cường cường sao, hôm nay thế nào không đứng nổi?" Nam tử tóc bạc nhìn quỳ một chân trên đất hồng y nữ tử, giận dữ hét.

Hồng y nữ tử cắn răng, run rẩy thân thể, đứng lên.

"Cho ngươi." Nam tử tóc bạc đem một chai té bào tu bổ dịch vứt xuống hồng y nữ tử trước người, nói: "Uống xong sau, đi tìm Vương Triều cùng z cao tầng, đem ta mới vừa rồi lời nói lặp lại một lần."

Hồng y nữ tử trong mắt lóe lên không cam lòng ánh sáng, khom người nhặt lên té bào tu bổ dịch, lại không có lập tức uống.

"Nếu như ngươi không muốn chết, cứ dựa theo ta nói làm." Nam tử tóc bạc trầm giọng nói.

"Có lẽ ngươi là Vương Giả chi đạo trong, điên cuồng nhất một cái."

Nói xong, hồng y nữ tử nắm té bào tu bổ dịch, rồi đi buồng trong.

"Điên cuồng? Ha ha."

Nam tử tóc bạc cười lạnh, ngồi vào trên ghế sa lon.

"Ta điên cuồng, ha ha ha ha ha ha ha ha."

Ngay sau đó, hắn bắt đầu cười như điên.

May mắn là buồng trong cách âm rất tốt, nếu không để cho người ở chung quanh nghe đến, không biết sẽ là phản ứng gì.

"Không trung Sát Thần, Mộ Thi Văn học trò, nữ nhi của ta bằng hữu, ta muốn nhìn một chút, ngươi sẽ trưởng thành đến độ cao gì, hy vọng, ngươi sẽ không để cho ta thất vọng."

Nam tử tóc bạc trên mặt, tràn đầy làm cho không người nào có thể hiểu nụ cười.

"Nữ nhi của ta, ha ha, bên trong cơ thể ngươi cất giấu làm ta cảm thấy sợ hãi lực lượng, ngươi có lẽ, sẽ là ta trợ lực lớn nhất."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Tóc ngắn

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bất tri bất giác, mới một ngày đến lần nữa.

Lãnh Phong còn chưa tỉnh ngủ, liền nghe được cửa sổ ngoài truyền tới tiếng ồn ào.

"Mà lặc sa mạc, sáng sớm tình huống gì."

Bị đánh thức Lãnh Phong mặt đầy khó chịu từ trên giường nhảy lên, phi bộ quần áo, đánh mướn phòng cửa sổ, nhìn ra phía ngoài đường phố.

"Cái quỷ gì!"

Lãnh Phong nhìn đường phố bên ngoài, trong lúc nhất thời sững sờ.

Vốn là có rất nhiều khanh khanh oa oa đường phố đã viết bên trên mái xi măng, hai bên bị phá hư cửa hàng cũng có thật nhiều người đang sửa chữa đến.

Ba gã mặc thường phục Long Tổ thành viên đang ở đốc công, thỉnh thoảng chỉ huy công nhân.

Nhận ra được có người nhìn, Hồng Trạch Hiền quay đầu, nhìn về phía lầu hai cạnh cửa sổ Lãnh Phong.

"Là hán!"

Thấy Hồng Trạch Hiền, Lãnh Phong nhất thời nộ lên con mắt, tay phải có chút mờ ra, để lên bàn đồng hồ đeo tay nhanh chóng bay đến trong tay hán, biến thành súng bắn tia.

"Rắc rắc!" Lãnh Phong đem đạn lên nòng, sau đó đem súng bắn tia gác ở trên cửa sổ, hòng súng nhắm ngay Hồng Trạch Hiền.

Lãnh Phong biết sẽ có người tới sửa bị hư hại đường phố, nhưng hán không nghĩ tới sẽ có ba cái Long Tổ thành viên xuất hiện ở nơi này, hơn nữa có một cái còn là tối ngày hôm qua cho hán thêm rất nhiều phiền toái A Cấp Dị Năng Giả.

Mà cái Hồng Trạch Hiền cho Lãnh Phong rất nhiều ấn tượng, nắm đem cơ giới chiến thuật hợp lại Cung, công lấy sau lưng cái bao đựng tên, có A Cấp năng lực, mấy lần đánh lên Lãnh Phong.

Nếu như tối ngày hôm qua không phải là Hồng Trạch Hiền làm loạn lời nói, Lãnh Phong còn không đến mức bị Từ Long đánh thảm như vậy.

Cho nên mới gặp lại người này, Lãnh Phong khó tránh khỏi sẽ có chút khản trương.

Về phần ngoài ra hai cái Long Tổ thành viên, Lãnh Phong cũng không có để ở trong lòng.

Kìa hai cái đều là B cấp Dị Năng Giả, một nam một nữ.

"Chớ khản trương, chúng ta không phải là mở ra chiến đấu."

Thấy Lãnh Phong dùng súng bắn tia đối với mình, Hồng Trạch Hiền liền vội vàng giơ hai tay lên, nói: "Người xem, ta ngay cả vũ khí đều không mang."

Lãnh Phong đưa tay đặt ở trên cò súng, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ súng.

"Chúng ta chẳng qua là tới đốc công, thật, tránh cho những người này lười biếng." Hồng Trạch Hiền vừa nói, một bên tỏ ý bên cạnh mình hai gã Dị Năng Giả giơ tay lên.

Làm thể hiện tại thành ý, Hồng Trạch Hiền cùng hai gã khác Dị Năng Giả cũng không có mang vũ khí.

Lãnh Phong mắt phải lóe lên một chút, bảo đảm ba người thật không có mang vũ khí sau, mới lỏng ra đặt ở trên cò súng ngón tay, nhưng cũng không có hủy bỏ nhắm.

"Huynh đệ, chớ khản trương, chúng ta không có ác ý, để súng xuống như vậy được chưa?" Hồng Trạch Hiền cười nói.

"Nếu như ta không nói gì?" Lãnh Phong từ tốn nói.

Hồng Trạch Hiền nụ cười lúng túng một chút, theo sau kể tục cười, "Ho khan một cái, vậy cũng không có cách nào dù sao chúng ta tối ngày hôm qua còn đánh một trận tới, người sẽ khẩn trương là không thể tránh được, bất quá người yên tâm, ta lần này tới tuyệt đối không phải là đánh nhau, nếu là ta làm ra cái gì đối với người có hại chuyện, người đại khả một phát súng băng ba người chúng ta người."

"Đội trưởng, người như vậy kéo dài chúng ta thật tốt sao?" Đứng ở Hồng Trạch Hiền bên người Long Tổ thành viên cười khổ nói.

Một gã khác nữ tính Long Tổ thành viên cũng nói theo: "Chính là a, đội trưởng, người mới là dẫn đội, tại sao có thể liên hệ chúng ta những thứ này tiểu."

"Muội người, lúc mấu chốt có thể đoàn kết hay không điểm" Hồng Trạch Hiền cái trán toát ra ba cái hắc tuyến, mắng.

Hai gã Long Tổ thành viên liền vội vàng ngậm miệng, không nói gì thêm.

Lãnh Phong mị mị con mắt, sau đó thả ra trong tay súng, nói: "Để cho thi công người nhỏ tiếng một chút, đừng quấy rầy ta ngủ."

Nói xong, Lãnh Phong đem súng tiện tay vứt qua một bên, nhưng Hậu Khiêu đến trên giường, ngã đầu đi nằm ngủ.

Trong đường phố, ba gã Long Tổ thành viên giờ tay, mặt đầy cười khổ.

Một trận gió nhẹ thổi qua, nổi lên ba người bên cạnh lá cây

"Ta sống nhiều năm như vậy, lần đầu tiên thấy như vậy tự do phóng khoáng người." Hồng Trạch Hiền dờ khóc dờ cười nói.

"Ta cũng vậy, người anh em này quá tự do phóng khoáng."

"Ta thế nào cảm giác hần rất tuần tú đây."

Lãnh Phong cũng không biết ba người rốt cuộc có cái gì con mắt, hần cũng không muốn biết.

Hần bây giờ duy một mục tiêu chính là ngủ nướng.

Thời gian từ từ đi tới buổi trưa, mà Lãnh Phong vẫn còn đang trong ngủ say.

Lúc này, đường phố cửa vào ra, xuất hiện một cái giữ lại tóc ngắn đáng yêu cô em, mà đứng ở trong đường phố mặt đầy khổ ép ba người cũng quay đầu.

"Ngọa tào, thật là đáng yêu Laury!"

"Oa tác, thân là nữ, ta đều có chút ghen tị nàng, thật là đáng yêu."

Hồng Trạch Hiền không nhìn bên người đội viên, mà là đưa mắt dừng lại ở đáng yêu cô em trên người, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì đó.

"Nàng không phải là Mạch Chấn con gái sao, nàng làm sao sẽ tới này?" Hồng Trạch Hiền liếc mắt liền nhận ra, cái này là Mạch Nhiên.

"Oa tác, thật là đẹp nha, nếu như ta là một nam, ta nhất định sẽ yêu nàng."

"Nữ thần a! !!"

Lúc này Mạch Nhiên, vốn là bên trong tóc dài đã không có, còn lại chỉ có tóc ngắn, tóc nhọn vừa vắn đụng phải bả vai.

Mạch Nhiên quét nhìn liếc mắt đang ở thi công đường phố, sau đó đưa mắt dừng lại ở ba gã Long Tổ thành viên trên người.

"Chuyện gì xảy ra?" Mạch Nhiên hơi nhíu lên Mi, sau đó không nhìn ba gã Long Tổ thành viên, trực tiếp đi tới quầy rượu trước cửa, xuất ra một cái chìa khóa, mở ra quầy rượu môn.

"Nàng chẳng lẽ nhận biết cái đó không trung Sát Thần?" Hồng Trạch Hiền nhìn Mạch Nhiên bóng lưng, hơi nhíu lên Mi.

Lầu hai trong, Lãnh Phong còn nằm sấp ở trên giường vù vù Đại Thụy, mà Mạch Nhiên chạy chậm đi tới hần mép giường, thấy vẫn còn ngủ say Lãnh Phong, dừng dừng một cái, một cái vén lên hần chấn.

"Ngọa tào!"

Lạnh leo nhất thời tập kích Lãnh Phong thân thể, khiến cho cả người hần nhảy cồm lên.

"Người làm gì vậy, người là người nào?"

Lãnh Phong nhảy đến giường bên kia, mặt đầy phòng bị nhìn Mạch Nhiên.

"Là ta a, Mạch Nhiên, người lại không nhận biết ta!"

Nghe được Lãnh Phong vấn đề, Mạch Nhiên trên mặt nhất thời lộ ra vẻ giận dữ, xiên trước eo, gắt gao trợn mắt nhìn Lãnh Phong.

"Chửi thề một tiếng, Mạch Nhiên?"

Lãnh Phong nhào nặn nhào nặn con mắt, không thể tin được, trước mắt cái này tóc ngắn đáng yêu cô em lại là Mạch Nhiên.

Theo đạo lý nàng hẳn là tóc dài, thế nào một đêm đi qua, nàng thì trở nên tóc ngắn.

"Ta không phải đổi một kiểu tóc sao, về phần kinh ngạc thành như vậy sao?" Mạch Nhiên bất mãn nói.

Lãnh Phong đầu lắc lư một cái, làm cho mình thanh tĩnh một ít, sau đó nhìn từ trên xuống dưới Mạch Nhiên, kinh ngạc nói: "Ta nói Mạch Nhiên đại tiểu thư, người vô duyên vô cớ làm gì kéo cái tóc ngắn."

"Ta thích a." Mạch Nhiên hướng về phía Lãnh Phong làm cái mặt quỷ, sau đó cầm lên Lãnh Phong đặt ở mép giường áo khoác, trực tiếp ném tới trong tay hắn, nói: "Mặc quần áo, chúng ta đi ra ngoài chơi."

Lãnh Phong nhận lấy quần áo, ngáp một cái, nói: "Người tóc dài đáng vẻ rất đẹp mắt a, làm gì xén phát đây."

"Ta chỉ là để tóc dài lâu, nghĩ (muốn) đổi một kiểu tóc, thế nào, khó coi sao?" Mạch Nhiên đưa tay sờ tóc mình, hỏi.

Lãnh Phong mặc vào áo khoác, lắc đầu một cái, nói: "Đẹp mắt, nhìn qua thật đáng yêu, chẳng qua là ta cá nhân ưa tóc dài mà thôi, ho khan một cái, dĩ nhiên, người kéo cái gì kiểu tóc không có quan hệ gì với ta cấp, người thích liền có thể."

Vừa nói, Lãnh Phong đi về phía phòng tắm.

Hắn có tính ngủ sau liền tắm thói quen.

Nhìn Lãnh Phong rời đi bóng lưng, Mạch Nhiên có chút thất lạc, sờ một cái tóc mình, tự nhủ: "Nguyên lai người thích tóc dài."

Nửa giờ sau, sửa sang lại nghỉ dung Lãnh Phong đi tới quầy rượu lầu một, thấy bị mở ra quầy rượu sau đại môn, quay đầu nhìn một chút Mạch Nhiên, sau đó lại nhìn một chút quầy rượu môn, nói: "Tĩnh hưởng gì, người là thế nào mở cửa."

Mạch Nhiên hì hì cười một tiếng, xuất ra một cái chìa khóa, ở Lãnh Phong trước mặt nhẹ nhàng rung hoảng nhất hạ, "Ta tối ngày hôm qua bắt người chìa khóa a."

"Cái gì?" Lãnh Phong liền vội vàng sờ một cái miệng túi mình, phát hiện mình chìa khóa thật không thấy.

"Ngọa tào, người này đại tiểu thư làm sao còn có trộm đồ thói quen!" Lãnh Phong vừa nói, một bên đưa tay ra, muốn đem chìa khóa đoạt lại.

Mạch Nhiên liền vội vàng lui về phía sau một bước, cười đều nói: "Không cho, ai cho người chính mình không bảo quản được, người tối ngày hôm qua thả ở trên quầy bar, ta liền thuận tay cầm."

"Người làm như vậy không đạo đức a." Lãnh Phong quyết miệng, hắn không thiếu chút nữa bị Mạch Nhiên tức chết.

"Lại nói, người cũng không phải là chỉ có một cái chìa khóa, ta nhớ được người trên cửa mặt để một cái dự bị." Mạch Nhiên đem chìa khóa thả lại đến tùy thân mạng xách tay trong, xem bộ dáng là sẽ không trả lại cho Lãnh Phong.

"Người đây đều biết?" Lãnh Phong mặt đầy kinh ngạc, nàng là thế nào phát hiện mình mặt trên còn có một cái chìa khóa.

"Ta xem qua Sherlock Holmes toàn tập, hắc hắc." Mạch Nhiên cười nói.

Lãnh Phong thiếu chút nữa một cái lão huyết phun ra, cười khổ nói: "Sherlock Holmes toàn tập cùng này có quan hệ sao?"

"Có a, nhìn xong bộ kia sách, ta bây giờ coi là nửa Trinh Thám, bằng không ta làm sao có thể phát hiện người phía trên ẩn tàng chìa khóa đây."

Vừa nói, Mạch Nhiên hướng về phía Lãnh Phong làm cái mặt quỷ, sau đó đến trong tủ lạnh, cho mình cầm hộp sữa tươi.

"Phiền toái cho ta cũng cầm một hộp, cảm ơn." Lãnh Phong uể oải nói.

Cùng cô em này tranh luận, quả nhiên là tìm ngược a, hoàn toàn không nói lại nàng.

"Quay lại đổi một khóa bằng đầu vân tay, nha nha." Lãnh Phong âm thầm nói.

Mạch Nhiên ném một hộp sữa tươi cho Lãnh Phong, sau đó đi tới Lãnh Phong trước người, nói: "Đi thôi, người dẫn ta đi ra ngoài chơi."

"Ta có thể cự tuyệt sao?" Lãnh Phong uống sữa bò, nói.

"Không được, người được theo ta đi ra ngoài chơi, chớ quên người còn thiếu ta một cái điều kiện đây." Mạch Nhiên đứng ở Lãnh Phong trước mặt, ước chừng lùn hẳn một cái đầu.

"Ta khi nào đã đáp ứng thiếu người một cái điều kiện, rõ ràng là người cưỡng bách ta được chứ." Lãnh Phong cái trán thoáng qua ba cái hắc tuyến, cười khỏ nói.

"Hừ hừ, ta bắt kê." Mạch Nhiên ngoác miệng ra ba, nói.

"Ho khan một cái, có lẽ chúng ta có thể đổi một cái phương pháp, người nếu là ủy thác ta cùng người đi dạo phố lời nói, này ngược lại là có thể cân nhắc một chút." Lãnh Phong sờ lên cằm, nghĩ ra một cái lưỡng toàn kỳ mỹ biện pháp.

Mạch Nhiên đối với (đứng) ủy thác cũng có chút biết, Lãnh Phong này vừa nói, nàng không nói hai lời nói: "Được, năm triệu USD, hôm nay người được (phải) theo ta đi chơi."

"Chửi thề một tiếng, thống khoái như vậy!"

Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, bị Mạch Nhiên sáng khoái bị dọa cho phát sợ.

"Ừ, đi thôi, ta bây giờ là người người ủy thác, người phải bảo vệ tốt ta." Mạch Nhiên kéo Lãnh Phong, trực tiếp đi ra phía ngoài.

"Ngạch ha ha ha a."

Lãnh Phong cười khỏ, không nghĩ tới vẫn bị nàng cho lời ra đi.

Thời gian đổi mới ở 9h sáng, một giờ chiều, 21h!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Chạy như gió lốc

Ba gã Long Tổ thành viên nhìn Mạch Nhiên kéo Lãnh Phong đi ra quầy rượu, trong lúc nhất thời không phản ứng kịp.

Lãnh Phong đưa mắt dừng lại ở ba gã Long Tổ thành viên trên người, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng.

Nhưng ở ban ngày trong, Lam Quang cũng không rõ ràng.

Ba gã Long Tổ thành viên cũng lưu ý đến Lãnh Phong kia mắt phải màu xanh lam, nhất thời an tĩnh lại.

Tối ngày hôm qua Lãnh Phong cùng Từ Long Chiến đấu, bọn họ cũng nhìn rõ rõ ràng ràng, cũng rất rõ ràng Lãnh Phong sức chiến đấu mạnh bao nhiêu.

Coi như là thực lực đứng sau Từ Long Hồng Trạch Hiền, cũng không tin rằng có thể đem Từ Long đập tới mặt đất bên trên, chớ nói chi là gần hần thân.

Ba người bọn họ tới thời điểm, nội tâm đều là rất thấp thỏm, dù sao tối ngày hôm qua cùng Lãnh Phong đánh một trận, thậm chí suýt chút nữa thì mạng hần.

Mà Lãnh Phong sức chiến đấu muốn đánh thắng ba người bọn họ, không người có thể bảo đảm, Lãnh Phong có thể hay không đối với bọn họ động thủ.

Ít nhất trước mắt đến xem, trừ ngay từ đầu gặp mặt có chút khản trương bên ngoài, bây giờ Lãnh Phong hay lại là rất tỉnh táo.

Bất quá thấy Lãnh Phong rời đi, Hồng Trạch Hiền trong lúc nhất thời không biết có nên hay không đi theo.

Vốn lấy Lãnh Phong năng lực, nhất định sẽ phát hiện bọn họ đang theo dõi.

"Đội trưởng, làm sao bây giờ?" Một tên Long Tổ thành viên hỏi.

"Trước để cho bọn họ rời đi." Hồng Trạch Hiền cũng không quyết định được, chỉ có thể trước hết để cho Lãnh Phong rời đi.

Lãnh Phong không để ý đến ba gã Long Tổ thành viên, trừ Hồng Trạch Hiền Nặng tạo thành uy hiếp đối với hắn ra, còn lại hai cái cũng chỉ là con chó thí.

"Người biết bọn họ là người nào sao?" Mạch Nhiên hỏi.

"Bọn họ a, ta mời tới thi công, người không nhìn đến đây ở sửa đổi sao?" Lãnh Phong tùy tiện biên cái lý do, nói.

Mạch Nhiên hơi nghi hoặc một chút nhìn ba gã Long Tổ thành viên liếc mắt, trực giác nói cho nàng biết, những người này cũng không đơn giản.

Nhưng nàng cũng không có tiếp tục hỏi tiếp, có lúc, không phải biết sự tình, cũng không cần hỏi quá nhiều.

"Người chuẩn bị đi thì sao?" Rời đi đường phố sau, Lãnh Phong nhún nhún vai, hỏi.

"Ta dẫn người đi chạy như gió lốc." Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng, xuất ra một cái chìa khóa xe.

Hai người cách đó không xa, đậu một chiếc màu đỏ Ferrari.

"Chạy như gió lốc?" Lãnh Phong cười nhạt cười, chạy như gió lốc vật này, hắn căn bản không coi vào đâu.

Ở nước Mỹ thời điểm, Nanh Sói không ít đeo đến Lãnh Phong đi ra ngoài chạy như gió lốc, New York mỗi cái đại hình Công Lộ, Nanh Sói cơ hồ cũng bao qua một vòng, cho nên nghe được Mạch Nhiên phải dẫn hắn đi chạy như gió lốc thời điểm, nội tâm của hắn là rất muốn cười.

Dù sao, Mạch Nhiên như vậy một cái Tiểu La Ly, có thể bao ra cái gì tới.

"Thế nào, người cười cho là ý gì?" Mạch Nhiên ngoẹo đầu, hỏi.

"Không, đi thôi, để cho ta nhìn người tài lái xe mạnh biết bao."

Nói xong, Lãnh Phong dẫn đầu đi về phía Ferrari.

Mạch Nhiên nhìn Lãnh Phong bóng lưng, trên mặt lộ ra một tia cười đều, hơn nữa cười rất âm hiểm.

"Gọi người phách lối, đợi một hồi ta sẽ để cho người biết cái gì gọi là chân chính này, hừ hừ."

Nói xong, Mạch Nhiên chạy chậm đi lái xe môn.

Cho dù Lãnh Phong cũng không muốn cùng Mạch Nhiên đi ra ngoài, nhưng nàng bây giờ coi là là mình người ủy thác, chung quy không thể cự tuyệt.

Năm triệu USD cũng không nhiều, nhưng Mạch Nhiên lại sẽ chịu bỏ tiền ủy thác chính mình, hơn nữa là vì làm cho mình theo nàng đi ra ngoài một chút, một điểm này, Lãnh Phong vô luận như thế nào cũng là không nghĩ tới.

"Lãnh Phong, người lúc trước chơi qua chạy như gió lốc sao?" Mạch Nhiên ngồi ở chỗ tài xế ngồi, nịt chặt giây an toàn.

Lãnh Phong nhún nhún vai, nghĩ (muốn) lên mình ban đầu ở nước Mỹ, bị Nanh Sói lôi ra chạy như gió lốc tình cảnh, không nhận được cười nói: "Coi như là chơi qua đi, bất quá ta không tự mình mở."

"Vậy người đợi một hồi gặp nhau việc trải qua trong đời người có ý tứ nhất một lần chạy như gió lốc lộ trình, có tin hay không?" Mạch Nhiên ngoẹo đầu, khóe miệng mang theo một tia cười đều.

"Ta thế nào nghĩ được một cô âm hiểm khí tức."

Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, đem giây nịt an toàn hệ đến thắt chặt nhất.

"Ta nhưng là không có nói đùa nha."

Nói xong, Mạch Nhiên nở má.

Xe cộ từ từ chạy ở h thành phố trên đường, Mạch Nhiên cũng không có mở mau hơn, bất quá dựa theo trên bản đồ vị trí, nàng chính đem xe lái hướng tốc độ cao Công Lộ.

Lãnh Phong nhìn bản đồ vệ tinh, tâm lý hơi có chút đánh trống, liền vội vàng nói: "Người đây là muốn làm gì?"

"Chạy như gió lốc a." Mạch Nhiên cũng không quay đầu lại nói.

"Nhưng người đây là lái về phía tốc độ cao a." Lãnh Phong có chút khẩn trương nói.

"Đúng vậy." Vừa nói, Mạch Nhiên quay đầu, hướng về phía Lãnh Phong lộ ra một cái người hiền lành nụ cười, "Chạy như gió lốc mà, muốn ở trên đường cao tốc bảo mới có ý tứ."

"Người đây là đang trêu chọc ta sao?" Lãnh Phong vừa nói, luống cuống tay chân nghĩ (muốn) muốn mở cửa xe, nhưng cửa xe bị khóa ở, trừ phi hắn đem xe môn cho đập, nếu không căn bản là không mở ra.

Nhìn Lãnh Phong một bộ bộ đáng khần trương, Mạch Nhiên nụ cười trên mặt càng Xán Lạn, nói: "Chớ khần trương mà, tin tưởng ta."

"Ngạch ha ha a." Lãnh Phong cười khở, ngồi về đến vị trí.

Làm Ferrari chạy đến xa lộ cửa vào lúc, Mạch Nhiên đột nhiên một cái trôi đi, đem xe lái đến phương hướng ngược lại đường xe bên trên, sau đó bắt đầu Nghịch Hành.

"Người đang làm gì vậy!"

Lãnh Phong gắt gao bắt trên đỉnh đầu tay vịn, lớn tiếng nói.

"Người nói sao."

Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng, dùng sức đạp cần ga.

"Àm!"

Xe hơi động cơ nhất thời phát ra đỉnh tai như ọc tiếng gầm gừ.

Trong xe tốc độ cây kim chỉ nhất thời chỉ hướng 140, Mạch Nhiên lái xe, ở trên xa lộ Nghịch Hành đến.

Lãnh Phong nội tâm lúc này là tan vỡ, mặc dù ban đầu Nanh Sói dẫn hắn đi chơi qua chạy như gió lốc, nhưng cho tới bây giờ đều không chơi như vậy qua.

Nanh Sói một loại đều là ở đêm khuya, trên xa lộ không có gì xe thời điểm mới sẽ đi bảo một vòng, hơn nữa còn không Nghịch Hành.

Nhưng này Mạch Nhiên, nhìn qua liền một Tiểu La Ly, lại dám lái xe ở trên xa lộ Nghịch Hành, cái này đã không thể dùng gan lớn để hình dung.

"Đại tiểu thư, chúng ta có chuyện tốt dễ thương lượng, đừng đùa tốt số sao." Lãnh Phong gắt gao nắm tay vịn, mặt đầy khần trương.

"Thế nào, sợ a." Mạch Nhiên quay đầu, lần nữa hướng về phía Lãnh Phong nở nụ cười.

"Ngọa tào, người đừng nhìn ta, nhìn đường a!" Lãnh Phong cơ hồ là tan nát tâm can kêu.

Mạch Nhiên hướng về phía Lãnh Phong nháy mắt nháy mắt con mắt, cũng không đem đầu quay trở lại, mà là tiếp tục nói: "Hi hi, lần đầu tiên gặp lại người như vậy sợ hãi nha, này năm triệu hoa giá trị."

Phía trước xe cộ rồi rít chậm lại hơn nữa queo cua, cho Mạch Nhiên xe tránh ra vị trí.

Có không tránh kịp, đụng vào bên cạnh trên xe.

Có bị sợ mất mật, trực tiếp đem lái xe đến trên hàng rào.

Hôm nay tuyệt đối là thành phố cảnh sát giao thông đại đội nhận được nhiều nhất báo án một ngày, hơn nữa báo án nội dung đều giống nhau.

Tốc độ cao trên quốc lộ có một chiếc màu đỏ Ferrari đang ở Nghịch Hành.

Là né tránh Mạch Nhiên xe, chừng mười chín chiếc xe đụng vào trên hàng rào, có hai mươi bốn chiếc xe đụng nhau.

Thật to Tiểu Tiểu tai nạn xe cộ ở tốc độ cao trên quốc lộ phát sinh, may mắn là cũng không có người bị thương, bất quá bị sợ ngốc ngược lại có không ít.

Mà Lãnh Phong chính là một cái trong số đó.

Ngồi ở ghế cạnh tài xế hắn, nội tâm là tan vỡ.

Lúc này hắn rất muốn đem xe môn cho đánh bể, sau đó phi hành rồi đi.

Nhưng bây giờ là tốc độ cao trên quốc lộ, qua lại xe cộ có rất nhiều rất nhiều, nếu như hắn sử dụng năng lực, nhất định sẽ bị còn lại chủ xe nhìn thấy, đến lúc đó phỏng chừng thì không phải là phát sinh tai nạn xe cộ đơn giản như vậy.

Mạch Nhiên trên mặt lại tràn đầy hưng phấn vẻ mặt, phăng phất như vậy chạy như gió lốc chơi rất khá.

Lãnh Phong quay đầu nhìn Mạch Nhiên, phát hiện nàng trong nụ cười, tựa hồ cất giấu vẻ cô đơn.

"Đại tiểu thư, chúng ta chậm lại một chút được không?" Lãnh Phong cười khổ nói.

"Có thể a, người yêu cầu ta."

Vừa nói, Mạch Nhiên lại dùng lực giẫm đạp một chút chân ga, lúc này tốc độ xe đã tiêu thăng đến hai trăm cây số.

Lãnh Phong bấu môi một cái, không nghĩ tới chính mình một đời thanh danh, lại thua ở Mạch Nhiên trên tay.

Nói thế nào mình cũng là không trung Sát Thần, làm sao có thể hướng một cô gái cầu xin tha thứ, này là tuyệt đối không thể nào sự tình.

Thấy Lãnh Phong không nói lời nào, Mạch Nhiên lần nữa gia tốc, tốc độ xe lúc này lái vào hai trăm hai mươi cây số.

Mà Mạch Nhiên căn bản sẽ không đánh tay lái, vẫn luôn là đường kính chạy như điên.

Đây cũng là tại sao như vậy xe bởi vì tránh né mà phát sinh tai nạn xe cộ nguyên nhân.

Tốc độ cao trên quốc lộ, tiếng mắng một mảnh.

Trải qua một cái rừng rậm tiểu đạo thời điểm, Mạch Nhiên mới đưa lái xe đi vào, rồi đi xa lộ.

Lãnh Phong lúc này mới thở phào, hơi chút thả lỏng một ít.

Mạch Nhiên chơi như vậy, đơn giản là bắt hấn nửa cái mạng.

Đây là hấn trải qua kích thích nhất một lần chạy như gió lốc, không ai sánh bằng.

"Người bình thường đều là chơi như vậy sao" Lãnh Phong quyết miệng, giờ phút này hấn có loại nghĩ (muốn) muốn mắng người xung động.

"Cũng không phải, rất ít." Mạch Nhiên thả chậm tốc độ, xe hơi ở rừng rậm trong đường nhỏ chậm chạp chạy.

Hai bên đều là rừng cây rậm rạp, mà con đường này vừa vặn chỉ chuẩn Hứa Nhất chiếc xe thông qua.

"Chính người liều mạng coi như, tại sao phải liên hệ ta à!" Lãnh Phong có chút tan vỡ nói.

"Hi hi, người không phải là Dị Năng Giả sao." Mạch Nhiên cười nói.

"Dị Năng Giả thế nào, ta vừa không có tự lãnh năng lực, nếu là phát sinh tai nạn xe cộ, ta cũng như thế sẽ chết." Lãnh Phong nói.

Mạch Nhiên nháy mắt nháy mắt con mắt, trầm ngâm một chút, nói: "Ta đây không phải là mang người ở bên bờ sinh tử chào hàng một vòng sao, thế nào, kích thích đi."

"Ha ha ha a, kích thích, kích thích" Lãnh Phong vừa nói này, một bên ở tâm lý mắng: Kích thích mọi người a!

"Được, chúng ta đi bờ biển vui đùa một chút, như thế nào đây?" Mạch Nhiên lần nữa thả chậm một chút tốc độ xe, này tốc độ xuống đến năm mươi.

"Tùy người vậy, chỉ cần không chạy như gió lốc, người để cho ta nhảy hồ ta đều liên quan (khô)." Lãnh Phong cười khổ nói.

Thấy Lãnh Phong bộ dáng, Mạch Nhiên không nhịn được cười ra tiếng.

"Cười cái gì." Lãnh Phong hỏi.

"Cười người a, bình thường người không phải là rất uy phong mà, thế nào hiện tại ở đây sao sợ hãi." Mạch Nhiên cười nói.

"Ta mặc dù uy phong, nhưng còn sẽ không đi chơi mệnh."

Thấy tốc độ thả chậm như vậy, Lãnh Phong cũng không có lại khẩn trương, đem hai tay gối sau ót, nói: "Sau này nếu là bão Xe Thần ngựa, người chính là đừng tìm ta, người cho ta 100 triệu ta đều không làm."

"Được rồi được rồi, mới vừa rồi là ta sai, được rồi, bình tĩnh một chút."

Mạch Nhiên le lưỡi, cười nói.

"Ho khan một cái, chúng ta bây giờ đi đâu?" Lãnh Phong đổi đề tài.

"Bờ biển, hơn nữa còn là không người đi bờ biển, ta cũng vậy trong lúc vô tình phát hiện kia cái địa phương, nhân rồi buồn chán thời điểm, ta sẽ đi kia." Mạch Nhiên nói.

"Không người đi, ừ, có thể có."

Lãnh Phong điều chỉnh một chút tư thế ngồi, quay đầu nhìn bên ngoài nhanh chóng thoáng qua phong cảnh.

Hắn bình thường thích an tĩnh, nếu như kia bờ biển thật giống Mạch Nhiên lời muốn nói tốt như vậy lời nói, sau này không có chuyện gì thời điểm, có lẽ có thể đi kia vui đùa một chút.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Bờ biển

Mạch Nhiên lái xe, ở rừng rậm trên đường nhỏ chạy, tốc độ thả rất chậm.

Hai người cũng không nói gì, Lãnh Phong quay đầu nhìn ngoài cửa sổ nhanh chóng thoáng qua phong cảnh, trong xe bầu không khí trong lúc nhất thời có chút trầm muộn.

Mười phút sau, lái xe bên trên một cái hơi nhỏ hẹp Công Lộ, đường lên xe cộ rất ít.

Xe còn đang chạy đến, Lãnh Phong ngáp một cái, nửa mị đến con mắt nói: "Ta trước ngủ một hồi, đến gọi ta."

Nói xong, cũng không đợi Mạch Nhiên nói chuyện, Lãnh Phong trực tiếp nhắm lại con mắt.

Mạch Nhiên quay đầu nhìn Lãnh Phong liếc mắt, không có mở miệng, tiếp tục chuyên tâm lái xe.

Đường xá có chút xa, qua nửa giờ sau, Mạch Nhiên đem xe ngừng ở trên một mảnh cỏ.

Phía trước 400m bên ngoài địa phương, chính là một cái to lớn bãi cát.

Mà chung quanh, tất cả đều là rừng cây rậm rạp cùng bãi cỏ, căn bản không Hữu Đạo đường, Mạch Nhiên là trực tiếp đem lái xe ở trên cỏ.

"Này, đã dậy rồi."

Mạch Nhiên cởi giây nịt an toàn ra, nhẹ nhàng đẩy đẩy Lãnh Phong.

Lãnh Phong trợn mở con mắt, trong mắt có chút mệt mỏi, có chút không tình nguyện ngồi xong thân thể.

"Xuống xe đi." Mạch Nhiên đẩy cửa xe ra, đi xuống xe.

Lãnh Phong ngáp một cái, cởi giây nịt an toàn ra, cùng đi theo xuống xe.

"Ta đi, đây là cái tốt địa phương." Sau khi xuống xe, Lãnh Phong mới phát hiện hoàn cảnh chung quanh nguyên đến như vậy đáng khen, chung quanh là một cái to Đại Sâm Lâm, mặt đất tất cả đều là bãi cỏ, mà cách đó không xa, chính là một cái bãi biển.

"Ta cũng vậy trong lúc vô tình phát hiện, này cái địa phương cũng không có người mở mang nha." Mạch Nhiên đi ở trên cỏ, không ngừng hô hấp nơi này không khí mới mẻ.

Cùng phồn hoa thành phố so sánh, nơi này rõ ràng tốt hơn nhiều.

Mà Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên, thích nhất như vậy địa phương.

Mạch Nhiên thích nơi này hoàn cảnh, Lãnh Phong là thích này Lý An tĩnh.

"Rất cảm tạ người dẫn ta tới này cái địa phương, sau này ta không sao liên quan (khô) thời điểm, liền có thể tới nơi này hóng mát một chút."

Lãnh Phong đi ở mềm mại trên cỏ, hưởng thụ chung quanh ninh tĩnh khí hơi thở.

"Nơi này rất tốt đi." Mạch Nhiên cười nói.

"Là rất tốt, chúng ta ở nước Mỹ trụ sở chính, chung quanh cũng là rừng cây, nhưng cũng không có biển khơi." Lãnh Phong nhìn cách đó không xa biển khơi, hơi lộ ra vẻ tươi cười.

Này cái địa phương, để cho hần nhớ tới chính mình đã từng ở tại trong núi sâu.

Nơi đó, cũng là yên tĩnh như vậy, căn bản sẽ không có người tới quấy rầy.

"Người phải làm sao cảm tạ ta à." Mạch Nhiên nắm tay thả ở sau lưng, cười hi hi nói.

Lãnh Phong trầm ngâm một chút, nói: "Lần này ủy thác ta sẽ không thu người tiền."

"Àn hừ, có thể có." Mạch Nhiên khẽ gật gật đầu.

Lãnh Phong không nói gì nữa, sải bước đi hướng xa xa bãi cát.

Mạch Nhiên nhếch miệng, với sau lưng hần.

Đi lên bãi cát sau, lạnh giá đậm Cốt Hải gió thổi lật phát thân thể hai người, Mạch Nhiên xuyên cũng không nhiều, trong lúc nhất thời lạnh có chút phát run.

Lãnh Phong nhận ra được khác thường, quay đầu liếc mắt nhìn, sau đó cúi xuống chính mình áo khoác, đưa cho Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên đứng tại chỗ, cũng không có đưa tay tiếp tục, mà là hơi mỉm cười nói: "Theo đạo lý, người nên giúp ta phủ thêm."

Lãnh Phong bữu môi một cái, nói: "Ta lại không phải là cái gì thân sĩ."

"Hừ hừ, không hiểu phong tình." Mạch Nhiên bữu môi ba, đưa tay nhận lấy áo khoác.

Hàn gió thổi lật phát Lãnh Phong đơn bạc thân thể, nhưng hần coi như lạnh cũng không thể biểu hiện ra, nói thể nào cũng là một nam nhân, thảnh thơi muốn tự do phóng khoáng xuống.

Lãnh Phong hai tay cắm ở trong túi quần, từng bước từng bước đi ở mềm mại trên bờ cát.

Mùa hè đến bờ biển có lẽ sẽ chơi rất khá, nhưng bây giờ là đại mùa đông, mặc dù phong cảnh đẹp mắt, nhưng thân thể có thể không có chút nào sẽ còn dễ chịu hơn.

"Mỗi khi ta tâm tình không tốt thời điểm, ta đều sẽ tới nơi này."

Mạch Nhiên đi tới Lãnh Phong bên người, cùng hần sóng vai đứng chung một chỗ, "Bởi vì nơi này rất an tĩnh, cũng sẽ không có người tới quấy rầy."

Lãnh Phong hít thật sâu một cái, mang theo một tia vị mặn Hải Phong tại hần phổi trong còn quần, nhất thời để cho hần toàn bộ nhân tình thần rất nhiều.

"Người là thể nào phát hiện này địa phương?" Lãnh Phong hỏi.

Mạch Nhiên cũng không trả lời Lãnh Phong vấn đề, mà là ánh mắt nhìn phương xa, trong mắt lóe lên một tia bi thương.

"Thể nào?" Lãnh Phong quay đầu, hỏi.

"Người thật muốn biết?" Mạch Nhiên cũng quay đầu, hai người ánh mắt đan vào một chỗ.

"Người không muốn nói cũng không chuyện." Lãnh Phong nhún nhún vai, quay đầu trở lại, ánh mắt nhìn biển lớn màu xanh lam.

Mạch Nhiên mặc Lãnh Phong áo khoác, hai tay nắm thật chặt vạt áo.

"Mẹ của ta qua đời ngày thứ hai, ta lái xe ở trên xa lộ bão táp, ta nghĩ rằng cứ như vậy xảy ra tai nạn xe cộ chết coi là, đáng tiếc, không có chết thành."

"Ta đem xe khắp nơi mò, coi như không có đường cũng tiếp tục đập cần ga, cuối cùng, liền đi tới nơi này."

"Sau đó, mỗi khi ta tâm tình không tốt thời điểm, ta sẽ một thân một mình, lái xe tới đến này cái địa phương, nhìn biển khơi, thổi Hải Phong, hưởng thụ nơi này ninh tĩnh khí hơi thở."

"Có lúc, ta lại ở chỗ này làm bầm lầy bầy, cùng biển khơi nói ra ta đối với (đúng) mẫu thân Tư Niệm."

Vừa nói, Mạch Nhiên cúi đầu xuống, nhìn nước biển không ngừng vọt lên bờ bên nước biển, ngồi xổm người xuống, duỗi tay nắm chặt một ít cát.

Lãnh Phong nhô khí, nhìn trước mắt không ngừng vọt lên bờ bên nước biển, ngồi xổm người xuống, duỗi tay nắm chặt một ít cát.

Cát cũng ướt nước, dính vào Lãnh Phong trên tay.

"Ta giống như ngươi, cũng mất đi trong cuộc đời trọng yếu nhất người." Lãnh Phong có chút thương cảm nói.

Hắn lại có chút không không chế được tâm tình mình.

"Ngươi là mất đi sự phụ thuộc là vậy, có thể cùng ta ngươi nói một chút cùng nàng cố sự sao?" Mạch Nhiên cũng đi theo ngồi xổm người xuống, tiến tới Lãnh Phong trước người, hỏi.

Lãnh Phong không nói gì, đưa tay bỏ vào trong nước biển, cảm thụ nước biển truyền tới lạnh giá.

Bóng lưng hai người đều có chút cô đơn, nhưng nhìn từ đằng xa đi, lại phảng phất thấy, hai người lẫn nhau rúc vào với nhau.

Đáng tiếc cũng không phải là.

"Có lẽ ta không nên hỏi." Mạch Nhiên khẽ liếm miệng ba, nhìn yên lặng Lãnh Phong.

Bầu không khí, trong lúc nhất thời có chút trầm muộn.

"Xin lỗi, ta không muốn suy nghĩ lên ban đầu sự tình." Lãnh Phong đưa tay từ trong nước biển rút ra, tay hắn bởi vì giá rét mà vu vu đỏ, thậm chí hơi có chút run rẩy.

"Ta hiểu." Mạch Nhiên khẽ gật đầu.

Nàng mặc dù muốn biết, nhưng nàng rất rõ, để cho một người đi hỏi ức thống khổ đi qua, là một kiện rất tàn nhẫn chuyện.

Lạnh giá Hải Phong, thổi lật phát Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên thân thể, lay động bọn họ quần áo, còn có tóc.

Nếu như Mạch Nhiên tóc không có xén, nàng kia bây giờ nhất định tóc dài phát phới.

Nhưng tóc ngắn Mạch Nhiên, thậm chí so với tóc dài thời điểm còn phải khả ái một ít.

Lãnh Phong đứng lên, hít một hơi thật sâu.

Mạch Nhiên cũng đi theo đến, nhìn Lãnh Phong.

Lãnh Phong quét nhìn bốn phía một cái, thấy hải lý một khối to Đại Nham thạch.

Nham thạch đưa ra mặt nước chừng cao năm mét, nước biển không ngừng vỗ vào ở trên tảng đá, phát ra đùng đùng vang.

"Muốn đi đâu ngồi một chút sao?" Lãnh Phong chỉ chỉ trên mặt biển nham thạch, hỏi.

Mạch Nhiên khẽ gật đầu, hỏi "Muốn làm sao đi? Ta không biết bơi, hơn nữa nước lạnh quá."

Nhưng sau một khắc, Mạch Nhiên cũng biết, chính mình hỏi vấn đề, đều là nói nhảm.

Lãnh Phong đứng ở Mạch Nhiên trước người, khoe miệng mang theo một tia nụ cười nhàn nhạt.

Mà sau lưng của hắn, một đôi dài bốn mét cánh chim màu đen, chính nhẹ nhàng phiến động.

Gió biển thổi phát ở Lãnh Phong trên cánh, lay động hắn lông chim.

Lãnh Phong lần thứ hai, ở Mạch Nhiên trước người, triển hiện tại tự mình có thể (Kỷ Năng) lực.

Mà Mạch Nhiên cũng là lần thứ hai, thấy Lãnh Phong cánh.

Đoạn thời gian trước, vô luận Mạch Nhiên thế nào yêu cầu Lãnh Phong, hắn cũng không có lại hiện ra qua chính mình cánh, lần này, hắn rất chủ động đem cánh đưa ra.

Không đợi Mạch Nhiên nói chuyện, Lãnh Phong đem Mạch Nhiên chặn ngang ôm vào trong ngực, hai cánh dùng sức phui một cái, bay về phía ngoài hai trăm thước nham thạch.

Mạch Nhiên nhẹ nhàng ôm Lãnh Phong cổ, trong lúc nhất thời, bầu không khí có chút mập mờ.

Lãnh Phong thả chậm tốc độ, vững vàng đáp xuống trên tảng đá, sau đó đem Mạch Nhiên nhẹ nhàng buông xuống.

"Không nghĩ tới, ngươi sẽ mang ta Phi." Mạch Nhiên nhẹ khẽ cười, nàng lần đầu tiên thể nghiệm phi hành cảm giác.

"Ta chỉ là không muốn ở đại mùa đông, cho người nhảy vào trong nước mà thôi." Lãnh Phong xoay người, đưa lưng về phía Mạch Nhiên, "Nếu không lời nói, phụ thân người sợ rằng sẽ cùng ta liều mạng."

"Cha ta mới sẽ không đâu rồi, lại nói, người hẳn tâm để cho ta làm như vậy sao?" Mạch Nhiên đứng lên, cùng Lãnh Phong sóng vai đứng chung một chỗ.

Nhưng nàng chỉ có 1m6, ước chừng lùn Lãnh Phong một cái đầu.

"Chỉ cần người thích, ta ngược lại thật ra không có vấn đề." Lãnh Phong có chút không hiểu phong tình nói.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên không thiếu chút nữa tức hộc máu, nàng là lần đầu tiên thấy như vậy không hiểu phong tình người.

Lãnh Phong không nói gì nữa, ngồi vào nham thạch bên cạnh, mà dưới chân hắn, chính là màu xanh da trời nước biển.

Nước biển không ngừng đánh phía trước nham thạch, tràn ra giọt nước bay đến Lãnh Phong trên quần.

Mạch Nhiên cũng đi theo ngồi ở Lãnh Phong bên người, thân thể vô tình hay cố ý hướng Lãnh Phong dựa một chút.

"Người nghĩ một hồi trưa ở nơi này ngồi sao?" Lãnh Phong hỏi.

"Ta có thể, lúc trước ta thường thường ở trên bờ cát ngồi một ngày, chẳng qua là chưa từng tới tầng đá này bên trên."

Vừa nói, Mạch Nhiên nhẹ nhàng đứng đưa hai chân.

Mạch Nhiên mặc dù thân cao cũng không cao, nhưng nàng hai chân lại làm cho người ta một loại thon dài cảm giác.

Lãnh Phong cũng không thể nào đi quan sát Mạch Nhiên, mà là nhìn thẳng phía trước.

"Cám ơn người, dẫn ta tới tầng đá này bên trên, lúc trước ta luôn muốn nhìn lên nhìn, nhưng ta không biết bơi."

Hải Phong thối lui phát Mạch Nhiên tóc, mà trong mắt nàng, lộ ra nồng nặc bi thương.

Lãnh Phong nhận ra được Mạch Nhiên tâm tình, nhưng hắn không có mở miệng hỏi, hắn cũng không muốn coi một người đi qua.

"Có thể mượn người bả vai cho ta dựa vào dựa vào một chút sao?" Mạch Nhiên quay đầu nhìn Lãnh Phong, cặp mắt có chút đỏ lên.

"Có thể." Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, cũng không có cự tuyệt.

"Cám ơn."

Nói xong, Mạch Nhiên đem đầu tựa vào Lãnh Phong trên bả vai.

"Mẹ của ta, lúc trước chính là rất yêu thích ta dựa vào ở trên người nàng, nàng là trên đời này người tốt nhất." Mạch Nhiên nhẹ nhàng vừa nói, bất tri bất giác, nước mắt dính đầy gò má nàng.

Lãnh Phong không nói gì, Tĩnh Tĩnh nghe Mạch Nhiên kể.

Có lúc, người không cần đi nói quá nhiều, cũng không cần đi phán xét quá nhiều, chỉ cần người khác khuyển thuật thời điểm, nghiêm túc nghe, đây chính là làm cho người ta tới Đại Tôn nặng.

"Lãnh Phong, người tin tưởng trên cái thế giới này có Thượng Đế sao?" Mạch Nhiên nhẹ giọng nói.

"Không tin." Lãnh Phong không hề nghĩ ngợi, trực tiếp nói.

Thượng Đế, hắn căn bản cũng không tin tưởng có Thượng Đế tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Xảy ra chuyện

Lãnh Phong chưa bao giờ tin tưởng cái gì Thần Phật, trong mắt hắn, những thứ này đều là tán gẫu.

"Tại sao không tin?" Mạch Nhiên hỏi.

"Ha ha, tại sao phải tin." Lãnh Phong phản hồi.

Mạch Nhiên đưa tay xoa một chút khóe mắt nước mắt, sau đó ôm lấy Lãnh Phong cánh tay.

Lãnh Phong lẳng lẳng, nhưng không có đẩy ra Mạch Nhiên.

Hai người lúc này quan hệ nhìn qua vốn là có chút mập mờ, hơn nữa Mạch Nhiên đột nhiên ôm lấy Lãnh Phong cánh tay, lúc này, liền cùng tình nhân không khác nhau gì cả.

Mặc dù Lãnh Phong có chút kháng cự, nhưng hắn biết rõ, lúc này không nên kháng cự Mạch Nhiên cái gì, bởi vì nàng bây giờ tâm tình, xuống rất thấp.

Lãnh Phong có thể rõ ràng cảm giác, nội tâm của nàng lúc này bị bi thương lấp đầy.

"Ta có thể hiểu được người cảm thụ, ta tưởng niệm sự phụ ta thời điểm, cũng là như vậy tâm tình, thậm chí so với người còn phải kém."

Lãnh Phong thở dài, nói.

"Ta thật sự muốn mẹ của ta."

Vừa nói, Mạch Nhiên cả người nhào tới Lãnh Phong trong ngực, bắt đầu khóc rống lên.

Lãnh Phong có chút bất đắc dĩ, hắn cũng không hy vọng Mạch Nhiên cùng mình đi quá gần.

Hắn không hiểu cái gì là tình yêu nam nữ, hắn chỉ là có chút kháng cự Mạch Nhiên.

Nếu là dựa vào trên vai cũng chẳng có gì, nhưng đánh vào trong ngực khóc, một điểm này Lãnh Phong cũng có chút không có biện pháp tiếp nhận.

Hắn không phải là cái gì tinh trùng lên óc người, hắn cũng đứng đúng Mạch Nhiên không có bất kỳ ý tưởng.

Nhưng Mạch Nhiên bây giờ tâm tình, Lãnh Phong trong lúc nhất thời không đành lòng đẩy ra Mạch Nhiên.

"Được, đừng khóc." Lãnh Phong chỉ có thể an ủi.

Nhưng hắn biết rõ, những thứ này an ủi cũng không có dùng, bởi vì hắn cũng trải qua cái này.

Mộ Thi Văn mới vừa qua đời năm thứ nhất, Lãnh Phong cũng thường thường như vậy, một thân một mình trốn, yên lặng rơi lệ.

Nam nhi không dễ rơi lệ, chẳng qua là chưa tới chỗ thương tâm.

Thời gian, từng giây từng phút trôi qua.

Mạch Nhiên nằm ở Lãnh Phong trong ngực, ngay từ đầu còn khóc rống, nhưng qua hai mươi phút, nàng liền không có bất kỳ phản ứng.

Lãnh Phong còn tưởng rằng nàng khóc ngất đi, ai biết nàng lại ngủ.

Hơn nữa còn ngủ rất thom.

Mạch Nhiên trên mặt còn lưu lại nước mắt, hiển nhiên còn không có từ trong bi thương đi ra.

Bất quá ít nhất nàng đã không khóc, này là một chuyện tốt.

Nhưng Lãnh Phong bây giờ hơi lúng túng một chút, nàng như vậy nằm úp sấp ở trong lòng ngực của mình ngủ có thể không phải là cái gì chuyện tốt, dù sao nam nữ thụ thụ bất thân.

Lãnh Phong nghĩ (muốn) phải đánh thức nàng, nhưng thấy nàng ngủ chính hương, trong lúc nhất thời có chút không đành lòng.

Thái dương, dần dần rơi vào trên mặt biển.

Lãnh Phong duy trì cái tư thế này, đã một buổi chiều.

Mạch Nhiên một mực nằm ở Lãnh Phong trong ngực, hoàn toàn không có cần tỉnh lại dấu hiệu.

Mà ngủ bên trong Mạch Nhiên thỉnh thoảng lộ ra vẻ tươi cười, xem ra là đang ở làm một cái mộng đẹp.

"Ai, xem ra là không nên cùng nàng đi ra a."

Ngày hoàn toàn đen xuống sau, Lãnh Phong xoay vặn cổ, hai cánh trong nháy mắt xuất hiện ở phía sau.

"Thật khổ ép, còn phải đưa người rời đi."

Nhỏ nước bọt xong, Lãnh Phong đem Mạch Nhiên ôm vào trong ngực, đánh phía trước hai cánh, bay đến Ferrari bên cạnh.

Lãnh Phong đem Mạch Nhiên đặt ở chỗ cạnh tài xế, giúp nàng nịt chặt dây an toàn.

Làm xong hết thấy các thứ này sau, Lãnh Phong ngồi vào chỗ tài xế ngồi, muốn chạy.

Nhưng sau một khắc, Lãnh Phong liền sững sờ.

"Ngọa tào, thế nào không dầu!" Lãnh Phong nhìn một chút nghi biểu bàn đèn tín hiệu, cả người nhất thời sững sốt.

"Ta chỉ có thể nói người ngạo mạn" Lãnh Phong quay đầu, nhìn Mạch Nhiên, mặt đầy cười khổ nói, "Người lúc ra cửa sau khi lại không thể đem xe đồ đầy xăng sao?"

Nói xong, Lãnh Phong mặt đầy bất đắc dĩ đi xuống xe, sau đó đem Mạch Nhiên từ ngồi kế bên tài xế trong ôm ra.

Hắn mặc dù tâm lý đủ loại không tình nguyện, nhưng vẫn là không đành lòng đem Mạch Nhiên đánh thức.

"Hôm nay tốt thua thiệt a, đặc biệt sao!"

Máng xong, Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, ôm Mạch Nhiên bay khỏi toàn bộ bí mật rừng rậm.

Hàn gió thổi lất phất Lãnh Phong thân thể, nhất thời để cho hắn có chút phát run.

Hắn bây giờ liền mặc một bộ áo lông, về phần áo khoác, đã sớm cho Mạch Nhiên.

Mà Mạch Nhiên bây giờ, ở trong lòng ngực của hắn ngủ chính hương, hoàn toàn không tỉnh lại nữa ý tứ.

"Ta thật là Tự gây nghiệt a, xem ra sau này không thể cùng người đi ra, hoàn toàn là tìm ngược." Lãnh Phong cười khổ, giảm bớt tốc độ phi hành.

Phi hành một lần sau, Lãnh Phong đột nhiên nghĩ đến, chính mình cũng không biết Mạch Nhiên nhà ở nơi nào.

"Lúc này thật lòng phiền toái a, thế nào làm?" Lãnh Phong dừng lại phi hành, nhìn mênh mông bát ngát phía trước, trong lúc nhất thời có chút mê mang.

Mà trong lòng ngực của hắn Mạch Nhiên vẫn còn đang ngủ say đến, Lãnh Phong lúc này có loại nghĩ (muốn) phải đánh thức nàng xung động.

"Coi như ta đời trước thiếu người đi."

Lãnh Phong cười khổ, hướng chính mình quầy rượu bay đi.

Không đành lòng đánh thức nàng, lại không biết nhà nàng ở đâu, chỉ có thể đưa nàng đưa về chính mình trong quán rượu, cũng không thể mang nàng đi nhà khách đi.

Chợ trời đường phố đường phố trên mặt đất khanh khanh oa oa đã bị điền vào được, hai bên hư hại cửa hàng cũng rực rỡ hẳn lên, xem ra Long Tổ thành viên cũng tốn rất lớn tâm tư.

Bay đến trên đường phố vô ích, Lãnh Phong cũng không có phát hiện trên mặt đất có người, vì vậy chậm rãi đáp xuống quầy rượu trước cửa.

Lãnh Phong một tay ôm Mạch Nhiên, mở ra quầy rượu môn, trực tiếp đưa nàng đưa đến hai nhà lầu thời gian.

Giúp Mạch Nhiên đắp kín mền sau, Lãnh Phong nhỏ khí, nhìn thời gian một chút, bây giờ là sáu giờ tối 30 phút, mà bên ngoài không trung đã hoàn toàn đen xuống.

Lãnh Phong đang suy nghĩ sau đó phải làm chuyện gì thời điểm, điện thoại di động khẽ chấn động xuống.

Lấy điện thoại di động ra sau, Lãnh Phong phát hiện là Trương Ảnh Hàm phát tới một cái tin nhắn ngắn, mở ra nhìn một cái:

"Cứu ta, ta ở Vân Hải đại học."

Nhìn xong cái tin nhắn ngắn này sau, Lãnh Phong căn bản không có một chút do dự, tung người nhảy một cái, từ cửa sổ nhảy xuống.

Nhảy ra cửa sổ sau, hai cánh trong nhảy mắt ra hiện tại sau lưng hắn.

Hai cánh không ngừng đánh phía trước, mang theo hắn bay về phía trời cao.

Mà Vương Giả chỉ đạo lối vào, Hồng Trạch Hiền ngẩng đầu, nhìn nhanh chóng từ không trung bay qua Lãnh Phong, hơi nhíu lên Mi.

"Đi, chúng ta đi theo hắn."

Nói xong, Hồng Trạch Hiền dẫn đầu hướng ở trước mặt, hai gã Long Tổ thành viên liền vội vàng với sau lưng hắn.

Lãnh Phong dùng tốc độ nhanh nhất phi hành, nội tâm của hắn rất nóng nảy, hắn không thể cho phép Trương Ảnh Hàm ra cái gì chuyện.

Hàn gió thổi lật phát Lãnh Phong thân thể, nhưng hắn căn bản không để ý, hai cánh nhanh chóng đánh phía trước, hướng Vân Hải đại học bay đi.

Vân Hải đại học, một cái sân trường trong đường nhỏ, Sở Tử Hào trên mặt mang một chút khinh miệt nụ cười, nhìn cách mình cách đó không xa Trương Ảnh Hàm, cặp mắt lóe lên một cổ người thẳng ánh sáng.

Trương Ảnh Hàm mím môi, mang trên mặt vẻ kinh hoàng.

Nàng chung quanh, đứng rất nhiều người.

Một ít là xem cuộc vui học sinh, một ít chính là Sở Tử Hào đồng đảng, còn có một chút, là Trương Ảnh Hàm bằng hữu, nhưng các nàng bây giờ, ai đều không dám lên tiếng.

Sở Tử Hào đứng phía sau năm tên bảo tiêu, năm cái hung thần ác sát Đại Hán quét nhìn chung quanh bọn học sinh, ai dám hành động thiếu suy nghĩ, bọn họ nhất định sẽ lập tức xuất thủ.

Rất nhiều người đều cho rằng, Trương Ảnh Hàm tối nay xong.

Dù sao, Sở Tử Hào chiến trận, thật sự là quá mạnh mẽ.

Năm cái bảo tiêu người người hung thần ác sát, thân cao đều tại 1m85 trở lên, cường tráng bắp thịt dường như muốn chống đỡ y phục rách rưới.

Bọn họ liền đứng như vậy, khí thế cũng đã đi ra.

"Trương Ảnh Hàm, lần trước ta thua thiệt, lần này ta cũng sẽ không lại ngu như vậy."

"Hơn nữa, lần này, ta muốn nhìn một chút có ai có thể giúp ngươi."

Vừa nói, Sở Tử Hào tiến lên một bước, con mắt chết nhìn chòng chọc Trương Ảnh Hàm, nói: "Chỉ cần ngươi đáp ứng làm bạn gái của ta, ta liền cấp cho ngươi muốn hết thảy."

Đến nước này, ai cũng nhìn ra, coi như Trương Ảnh Hàm không đáp ứng, nàng tối nay cũng khó trốn Sở Tử Hào độc thủ, dù sao đã từng có không thiếu nữ đứa bé, đều là bị Sở Tử Hào cưỡng bách chiếm giữ.

Vậy xem trong học sinh có rất nhiều nam sinh, trong đó không thiếu cường tráng, nhưng bọn họ lại ai cũng không có hỗ trợ.

Toàn bộ vậy xem trong đám người, không có một dám nói chuyện.

Trương Ảnh Hàm tâm lý không ngừng cầu nguyện Lãnh Phong có thể đến nhanh một chút, nếu không nàng thật khó trốn độc thủ.

"Ngươi không nói lời nào, ta liền coi ngươi là ngầm thừa nhận rồi." Sở Tử Hào nói.

"Ngươi nằm mơ!" Trương Ảnh Hàm cắn răng, từ trong hàm răng sắp xếp mấy chữ.

Nàng đã được đủ Sở Tử Hào người này.

Từ Sở Tử Hào gấp qua nàng sau, liền bắt đầu đối với nàng mở ra điên cuồng theo đuổi, hơn nữa âm thầm đem không ít thâm niệm Trương Ảnh Hàm người cho cuồng đánh một trận.

Đã từng có một đoạn thời gian, Sở Tử Hào hướng toàn trường tuyên bố, Trương Ảnh Hàm là hắn bạn gái.

Trong đoạn thời gian đó, Trương Ảnh Hàm bị Quan bên trên rất nhiều tiếng xấu, nói Trương Ảnh Hàm ngoài mặt là lạnh lẽo cô quạnh nữ thần, sau lưng là một tham đồ kim tiền kỹ nữ. Từ.

Trương Ảnh Hàm ở trong đoạn thời gian đó rất thống khổ, bởi vì nàng bằng hữu cũng bởi vì chuyện này rồi rít cách xa nàng, mà nàng, căn bản là không có từng làm như thế, hoàn toàn là bị bêu xấu.

Sở Từ Hào là người nào, toàn trường cũng rất rõ.

Chẳng qua là, Sở Từ Hào chuyển lời cơ bản cũng sẽ trở thành sự thật, cho nên một loại cũng sẽ không có người đi hoài nghi hẳn nói chuyện.

Cho dù Trương Ảnh Hàm trong vất chính mình cũng không phải là Sở Từ Hào bạn gái, nhưng cũng không có người đi tin tưởng nàng nói chuyện, phần lớn cũng làm nàng là làm kỹ nữ. Từ còn muốn lập bài phùng người.

Bất quá bây giờ, Sở Từ Hào ngay trước bọn học sinh mặt ngó Trương Ảnh Hàm biểu lộ, cũng là trong vất Trương Ảnh Hàm ban đầu cũng không phải là hẳn bạn gái.

Chẳng qua là, cũng không có người giúp Trương Ảnh Hàm nói chuyện, cũng không có ai ra mặt giúp nàng.

Nàng chỉ có thể nhờ giúp đỡ Lãnh Phong.

Nhưng nàng biết, cho dù Lãnh Phong phải giúp, cũng không khả năng lập tức xuất hiện ở trước mặt nàng.

Mà bây giờ nàng, căn bản không khả năng thoát đi này cái địa phương, nàng bây giờ chỉ có thể cầu nguyện, cầu nguyện Lãnh Phong có thể nhanh lên một chút xuất hiện.

Một số người nội tâm tức giận bất bình, nhưng ngại vì Sở Từ Hào bối cảnh, bọn họ căn bản không cách nào với hẳn đối kháng.

Một số người lại mặt đầy hưng phấn, bọn họ muốn biết tiếp đó sẽ phát sinh cái gì.

"Rất tốt, rất tốt." Sở Từ Hào mặt đầy cười lạnh, ánh mắt dừng lại ở Trương Ảnh Hàm trên người, hít sâu một hơi, nói: "Người đã không chỉ một lần đánh ta mặt, lần trước là đang ở trong quán rượu, bây giờ là ở trong trường học."

"Ta đã cấp đủ mặt mũi người, chẳng qua là chính người không cố gắng quý trọng." Nói xong, Sở Từ Hào hướng về phía sau lưng bọn cận vệ ngoắc ngoắc tay.

Thấy Sở Từ Hào chỉ thị, năm tên Đại Hán nhất thời hướng Trương Ảnh Hàm đi tới.

Trương Ảnh Hàm liền vội vàng lui về phía sau hai bước, trên mặt tràn đầy kinh hoàng.

Hai gã Đại Hán bắt cánh tay nàng, kéo nàng đi về phía cách đó không xa xe Mercedes.

"Lãnh Phong, người ở đâu." Trương Ảnh Hàm không ngừng giurg giurg, giờ phút này nàng, hy vọng đường nào nghe được Lãnh Phong thanh âm.

Ở tất cả mọi người nhìn soi mói, hai gã Đại Hán đỡ Trương Ảnh Hàm, đi về phía cách đó không xa xe Mercedes.

"Ta cho phép các người làm như vậy sao?"

Đột nhiên, một câu âm trầm tới cực điểm thanh âm, truyền vào tất cả mọi người tại chỗ trong tai.

Hơn nữa, thanh âm truyền tới phương hướng, là ở phía trên!

Trên mặt đất tất cả mọi người đều ngẩng đầu lên, chỉ thấy một người mặc màu đen áo lông nam tử, đứng ở trên đèn đường, mắt nhìn xuống tất cả mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Giải vây

Lãnh Phong dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới, may mắn là hẳn vượt qua, nếu không lời nói hẳn sợ rằng sẽ tự trách cả đời.

Dù sao hẳn thiếu Trương Ảnh Hàm một cái mạng.

"Hắn là thế nào leo đến phía trên?" Một tên Văn Hải sinh viên đại học hỏi.

"Ta càng muốn biết hắn là lúc nào ở đó, chúng ta làm sao biết không phát hiện?" Một gã khác học sinh tròn tròn con mắt, nhìn đứng ở trên đèn đường Lãnh Phong.

Cao 6m đèn đường, hơn nữa cột đèn rất bóng loáng, chung quanh cũng không có thể nhảy qua điểm chống đỡ, Lãnh Phong đột nhiên xuất hiện ở trên đèn đường, cái này không thể nghi ngờ làm cho tất cả mọi người cũng kinh ngạc tới cực điểm.

Huống chi, bọn họ cũng không nghe thấy bất kỳ thanh âm gì, mà Lãnh Phong cũng không khả năng trước đó đứng ở phía trên, bởi vì chung quanh qua lại học sinh nhiều như vậy, không thể nào không có ai phát hiện.

Lần nữa thấy Lãnh Phong, Sở Tử Hào trên mặt nhất thời lộ ra phần Nộ Thần tình, hắn cũng lười quản Lãnh Phong vì sao lại ở trên đèn đường, mà là chỉ mắng to: "Ngươi có bản lĩnh cho ta đi xuống, ta muốn nói lên lần thù!"

Nghe được Sở Tử Hào lời nói, Lãnh Phong cười cười, nói: "Ngươi đã muốn ta đi xuống, ta đây liền thỏa mãn ngươi yêu cầu."

Nói xong, Lãnh Phong tung người nhảy một cái, từ trên đèn đường nhảy xuống.

Trên mặt đất có không ít người cũng hét lên kinh ngạc âm thanh, dù sao đây chính là cao 6m đèn đường, Lãnh Phong cứ như vậy nhảy xuống, hoàn toàn là muốn chết.

Mà Sở Tử Hào thấy Lãnh Phong nhảy xuống, trên mặt lộ ra một tia nhìn sủa bức nộ cười, nhưng sau một khắc, hắn liền bắt đầu hoảng.

Bởi vì Lãnh Phong rơi xuống phương hướng, là đối hắn.

Nói cách khác, nếu như hắn không tránh ra lời nói, Lãnh Phong sẽ trực tiếp đụng vào hắn.

Đây chính là cao 6m độ, coi như đập không chết, tàn phế cũng là khẳng định.

Sở Tử Hào liền vội vàng kịp phản ứng, chuẩn bị lui về phía sau.

Nhưng hết thấy đã trễ, tốc độ của hắn căn bản không có Lãnh Phong rơi xuống tốc độ nhanh.

Ở giữa không trung Lãnh Phong khoe miệng lộ ra một tia nộ cười tàn nhẫn, điều chỉnh một chút thân thể, hai chân giẫm ở Sở Tử Hào trên thân thể, nhất thời đưa hắn đụng ngã trên mặt đất.

Tiếng xương cốt gãy thanh âm, nhất thời truyền vào không ít người trong lỗ tai.

Sở Tử Hào nhất thời bị đụng ngã đi, căn bản không có phát ra tiếng kêu thảm âm thanh.

Lãnh Phong đứng ở Sở Tử Hào trên người, Sở Tử Hào giúp hắn ngăn trở toàn bộ lực trùng kích, cho nên hắn một chút việc đều không.

Người chung quanh cũng nhìn sững sờ, phát sinh trước mắt hết thấy để cho bọn họ thoáng cái không có cách nào kịp phản ứng.

Lãnh Phong quét nhìn chung quanh, cuối cùng đưa mắt dừng lại ở Trương Ảnh Hàm trên người.

Mà nắm Trương Ảnh Hàm hai gã Đại Hán theo bản năng buông tay ra, mới vừa rồi Lãnh Phong làm hết thấy bọn họ đều thấy ở trong mắt.

Lúc này bọn họ, bên trong tâm có chút sợ hãi.

Năm tên Đại Hán đều là bị chuyên nghiệp huấn luyện người, nhưng bây giờ thấy Lãnh Phong hành động, nhất thời lảng.

Lãnh Phong mới vừa rồi cử động, hoàn toàn là liều mạng.

"Buổi tối khỏe."

Lãnh Phong từng bước từng bước đi về phía Trương Ảnh Hàm, khoe môi nhếch lên một tia nộ cười nhàn nhạt.

Từ nghe được Lãnh Phong thanh âm một khắc kia trở đi, Trương Ảnh Hàm cũng biết, nàng không việc gì.

Thấy Lãnh Phong từ trên đèn đường nhảy xuống, đập phải Sở Tử Hào trên người thời điểm, nàng ngay từ đầu là lo lắng, sau đó không nhận được lộ ra vẻ tươi cười.

Nàng rất rõ, nàng không việc gì.

Lãnh Phong trong tay nhiều một cái màu đen chủy thủ, từng bước từng bước hướng Trương Ảnh Hàm đến gần.

Năm tên Đại Hán người xem ta, ta xem người, trong lúc nhất thời không biết nên làm gì.

Bọn họ cũng không đoái hoài tới đi kiểm tra Sở Từ Hào tình huống, bây giờ, một cái cực kỳ nguy hiểm người, chính hướng bọn họ đến gần.

"Chúng ta chẳng qua là cho Sở gia đi làm." Một tên Đại Hán mở miệng nói: "Bây giờ chúng ta không làm, ngươi có thể bỏ qua cho chúng ta sao?"

"Không thể." Lãnh Phong dừng bước lại, ánh mắt quét nhìn đứng ở Trương Ảnh Hàm hai bên trái phải Đại Hán, nói: "Mới vừa rồi chạm qua cánh tay nàng người, đều để lại một cái tay."

"Ngươi hơi bị quá mức phút." Mới vừa rồi tên kia Đại Hán trầm giọng nói.

"Quá đáng?" Lãnh Phong cười lạnh một tiếng, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng, nói: "Các ngươi còn có tư cách nói điều kiện với ta?"

Nói xong, Lãnh Phong lần nữa đi về phía Trương Ảnh Hàm phương hướng.

Năm tên Đại Hán hai mắt nhìn nhau một cái, bắt đầu từ từ lui về phía sau.

Bọn họ đều là trải qua không ít chiến đấu người, có thể rõ ràng cảm giác Lãnh Phong trên người khí tức nguy hiểm.

Sở Từ Hào còn nằm trên đất, sàn nhà bởi vì mới vừa rồi đụng xuất hiện vết rách, hần xương sườn bị mãnh liệt đụng, lúc này hần hô hấp đều rất khó khăn.

"Ảnh hàm, nhắm lại con mắt, đừng xem." Khoảng cách Trương Ảnh Hàm còn có không tới 2m thời điểm, Lãnh Phong cười nói.

Trương Ảnh Hàm có chút không hiểu, nhưng vẫn là nghe theo Lãnh Phong lời nói, nhắm lại con mắt.

Năm tên Đại Hán không ngừng lui về phía sau, trong bọn họ có lòng một cỗ thật sâu cảm giác sợ hãi.

Sau một khắc, vây xem bọn học sinh thấy bọn họ trong đời tới một màn kinh người.

Hai cái tay cánh tay phun máu, bay đến giữa không trung, rơi xuống ở tại bọn hần cách đó không xa.

"A! !!" Hai gã Đại Hán té xuống đất bên trên, che vẫn còn ở phún huyết vết thương, nhất thời hét thảm lên.

Đồng thời thét chói tai, còn có vây xem bọn học sinh.

Các nữ sinh rồi rít hét rầm lên, bụng bít đến con mắt, không dám nhìn Lãnh Phong phương hướng.

Các nam sinh sắc mặt hơi trắng bệch, vừa mới phát sinh chuyện đem bọn họ dọa cho không nhẹ.

Như vậy sự tình, bọn họ chỉ ở trong phim ảnh thấy qua.

Lãnh Phong lấy nhanh như tia chớp tốc độ, cắt đứt hai gã Đại Hán tay phải.

Mà bọn họ, mới vừa rồi cũng nắm Trương Ảnh Hàm.

Không có bị công kích ba gã Đại Hán liền vội vàng ngồi xổm người xuống, kiểm tra đồng bạn thương thế.

Bọn họ cũng không có suy nghĩ nóng lên xông lên cùng Lãnh Phong liều mạng, bởi vì bọn họ rất rõ, cho dù ba người cùng tiến lên, cũng sẽ không là Lãnh Phong đối thủ.

Bởi vì mới vừa rồi một màn kia, bọn họ cũng không có thấy rõ.

Một cái nháy mắt thời gian, hai cái tay cánh tay liền bay ra ngoài.

Không ít học sinh rồi rít cầm điện thoại di động lên báo cảnh sát, bọn họ đều bị hù dọa gần chết.

Buồn cười là, mới vừa rồi Trương Ảnh Hàm bị Sở Từ Hào vây quanh, nhưng không ai báo cảnh sát, bây giờ Lãnh Phong mở ra trả thù, bọn họ lại bắt đầu gọi điện thoại thông báo cảnh sát.

Bất quá, ngay từ đầu thời điểm, tìm cảnh sát quả thật không có chỗ gì dùng, bởi vì Sở gia sức ảnh hưởng đặt ở vậy, không có cảnh sát dám tìm bọn họ để gây sự.

Lãnh Phong không để ý đến những thứ kia báo cảnh sát học sinh, đi tới Trương Ảnh Hàm trước người, kéo tay nàng, hướng giáo đi ra ngoài.

Đây là Lãnh Phong lần đầu tiên kéo Trương Ảnh Hàm tay, mà Trương Ảnh Hàm cũng không có kháng cự, Tĩnh Tĩnh với sau lưng hần.

Không ít học sinh đều lấy điện thoại di động ra, hướng về phía Lãnh Phong phương hướng không ngừng chụp hình.

Vừa mới phát sinh hết thầy đem bọn họ dọa cho ngốc, hoàn toàn không nghĩ tới muốn chụp hình.

Một người mặc Tử Sắc lông áo khoác tóc dài nữ hài, đang nhìn Lãnh Phong rời đi bóng lưng, trong mắt lóe lên tia sáng kỳ dị.

Nhưng nàng ẩn núp ở trong đám người, cũng không có người lưu ý đến cô ấy là kỳ Quái Nhân thần.

Lãnh Phong kéo Trương Ảnh Hàm rời đi, dọc theo đường đi, hai người cũng không nói gì.

"Xe ở đó."

Đi ra cửa trường sau, Trương Ảnh Hàm chỉ chỉ bên phải dừng xe đạo.

Lãnh Phong gật đầu một cái, lỏng ra Trương Ảnh Hàm tay, đi tới Audi a 8 bên cạnh, mở cửa xe, ngồi vào chỗ tài xế ngồi.

Trương Ảnh Hàm ngồi vào chỗ cạnh tài xế, đem chìa khóa xe đưa cho Lãnh Phong.

Lãnh Phong nhận lấy chìa khóa, cho xe chạy động cơ, đem xe mở cách Văn Hải đại học.

"Thật xin lỗi, ta lại cho người thêm phiền toái." Trương Ảnh Hàm mặt đầy áy náy nói.

"Không việc gì, ta là người ông chủ, ta có nghĩa vụ bảo vệ ta nhân viên an toàn, người cho ta biết, một điểm này người làm rất đúng." Lãnh Phong nói.

Trương Ảnh Hàm khẽ gật đầu, cắn môi nói: "Cảm ơn người."

Đang bị Sở Tử Hào bao vây thời điểm, nàng trước tiên liền nghĩ đến Lãnh Phong, bởi vì, ở nàng nhận biết trong đám người, dường như cũng chỉ có Lãnh Phong có thể cứu nàng.

Mà Lãnh Phong cũng rất kịp thời xuất hiện, nếu không lời nói, Trương Ảnh Hàm sợ rằng phải gặp gỡ nàng sợ hãi nhất chuyện.

Lần trước ở trong quán rượu, Lãnh Phong cứu nàng.

Lần này ở trong trường học, Lãnh Phong lại cứu nàng.

Trương Ảnh Hàm trong lúc nhất thời, không biết nên thế nào đi cảm ơn Lãnh Phong.

Tựa hồ cảm ơn cái từ này, nói nhiều hơn nữa, cũng không có biện pháp trả hết nợ Lãnh Phong đối với nàng ân tình.

"Ta nên báo đáp thế nào người, người cứu ta hai lần." Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong, nhẹ giọng nói.

"Không, đây coi là không cái gì, nếu muốn cái vấn đề này người là ta, ta thiếu người một cái mạng."

Vừa nói, Lãnh Phong thả chậm tốc độ xe, quay đầu nhìn Trương Ảnh Hàm, nói: "Ta nói rồi, vô luận người có khó khăn gì, ta đều sẽ ra tay trợ giúp người, mà cái trợ giúp, không có thời hạn."

"Bởi vì ta thiếu người một cái mạng, mà mới vừa rồi kia nhiều chút sự tình, cùng người đối với ta ân tình tới so với, căn bản coi là không cái gì."

Nói xong, Lãnh Phong đem sự chú ý thả lại đến lái xe bên trên.

Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong kia đẹp trai gương mặt, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

Lãnh Phong đem tám năm trước sự kiện kia, nhìn quá trọng yếu.

Dù là trợ giúp qua Trương Ảnh Hàm rất nhiều lần, hắn vẫn cảm thấy vẫn thiếu Trương Ảnh Hàm.

"Ban đầu chuyện, người đã còn xong, bây giờ là ta thiếu người một cái mạng, nói cho đúng, là hai cái." Trương Ảnh Hàm cắn môi, con mắt vẫn nhìn Lãnh Phong.

Lãnh Phong không nói gì, mà là thả chậm tốc độ xe, rất chậm rất chậm, cuối cùng dừng xe lại.

"Thế nào?" Trương Ảnh Hàm hỏi.

Lãnh Phong nhú mày lại, sau đó lộ ra vẻ tươi cười, cởi dây nịt an toàn ra, nói: "Người trước đem xe lái về trong quán rượu, ta sẽ chờ trở về nữa."

Nói xong, Lãnh Phong đi xuống xe.

Đây là một cái lái hướng chợ trời đường phố đường, vì tránh cho Sở Tử Hào người theo dõi, Lãnh Phong cố ý sao đường mòn.

Bốn phía cũng không có nhà lầu, có chỉ có trống rỗng con đường.

Mà Lãnh Phong nghĩ được một cỗ khí tức nguy hiểm, nếu hắn không là cũng sẽ không dừng xe.

"Xảy ra chuyện gì?" Trương Ảnh Hàm cũng cùng đi theo xuống xe, mặt đầy nghi ngờ hỏi.

"Người mau đưa lái xe trở về trong quán rượu, đừng hỏi nhiều như vậy." Lãnh Phong cũng không đoái hoài tới nhiều như vậy, đem Trương Ảnh Hàm đẩy tới ghế lái trong, sau đó đóng cửa xe.

Thấy Lãnh Phong có chút bộ dáng nóng nảy, Trương Ảnh Hàm đoán được một ít, nặng nề gạt đầu một cái, sau đó lái xe rời đi.

Nhìn từ từ biến mất ở mắt Rio địch a 8, Lãnh Phong nhỏ khí, hắn bây giờ không có bản khoăn.

Mà hai cái mặc nam tử áo đen, từ từ từ trong bóng tối đi ra.

"Buổi tối khỏe a hai vị." Lãnh Phong hai tay cầm ở trong túi quần, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng, "Hai người các người, là tới giết ta sao?"

Nói xong, Lãnh Phong thân thể, bộc phát ra một cỗ kinh người sát khí!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Sinh đôi Dị Năng Giả

Hai gã nam tử mặc giống vậy quần áo, đều là màu trắng bạc âu phục, trên đầu mang đỉnh đầu giống vậy màu sắc cái mũ.

Hon nữa, hai người kia, lại dài giống nhau như đúc.

Sinh đôi!

Lãnh Phong chân mày hơi nhíu lại, hắn cảm giác một tia áp lực, hai người kia, dường như khó đối phó.

"Người chính là Ám Dạ ông chủ quầy rượu?"

Bên trái nam tử mở miệng nói.

Thanh âm hắn rất sắc nhọn, nghe có chút chói tai.

"Là ta." Lãnh Phong không có chối, hắn chân mày thật chặt nhíu, nói: "Người thanh âm rất khó nghe, nếu như các người là tới giết ta, liền chớ nói nhảm nhiều như vậy, muốn đánh liền thống khoái điểm, ta nghe đến người thanh âm rất khó chịu."

Nói xong, Lãnh Phong trực tiếp đưa ra hai cánh, bay tới giữa không trung, mắt nhìn xuống hai người.

Thấy Lãnh Phong ung có dị năng, hai gã nam tử cũng lẳng lẳng, nhưng rất nhanh thì kịp phản ứng.

Bọn họ trước khi tới cũng nhận được thông báo, Lãnh Phong là một cái sức chiến đấu rất mạnh người, cho nên cũng có chút hoài nghi hắn là Dị Năng Giả, bây giờ nhìn lại, bọn họ cũng không có đoán sai.

"Thuê chúng ta tới giết người là Sở Vân Thiên, ta cho người biết, là bởi vì không muốn để cho người chết không minh bạch." Phía bên phải nam tử mở miệng nói.

"Phi thường cảm tạ, đây đối với ta rất hữu dụng." Lãnh Phong khước miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Không nghĩ tới hai người kia lại sẽ chủ động nói ra Sở Vân Thiên mới là phía sau màn hắc thủ, một điểm này, Lãnh Phong không biết nên không nên cười.

Hắn là lần đầu tiên thấy như vậy sự tình, dù sao, vô luận là lính đánh thuê hay lại là sát thủ, hoặc là Dị Năng Giả, ở chấp hành nhiệm vụ thời điểm, bọn họ cũng sẽ không chủ động nói cho địch nhân là ai thuê mướn mình, mà hai người này, lại là loại khác.

Về phần Sở Vân Thiên, Lãnh Phong là không thể nào đi để ý, dù sao hắn là h thành phố phú hào, biết Dịch Năng Giả tồn tại cũng không kỳ quái, mà chính mình lần trước đem hắn phái tới người đánh chết chết, thương thương, hắn sẽ mời Dịch Năng Giả tới cũng rất bình thường.

"Hai người các người thật đúng là tự tin a, các người nói cho ta biết, là cảm thấy, ta thật sẽ chết tại đây sao?" Lãnh Phong vỗ cánh, cười lạnh nói.

Để cho Lãnh Phong kinh ngạc là, hai nam tử lại lộ ra nụ cười, đồng thời nói: "Nếu không đây."

Nghe được hai người lời nói, Lãnh Phong chân mày nhất thời nhíu lại, trên tay trái đồng hồ đeo tay nhất thời biến thành súng bắn tia hình dáng.

"Rắc rắc!" Lãnh Phong đem đạn lên nòng, nhanh chóng nhắm bên phải nam tử.

Thấy Lãnh Phong cử động, hai người rõ ràng ngăn người một chút, bọn họ cũng không nghĩ tới Lãnh Phong đột nhiên xuất ra đem súng bắn tia.

Ngay sau đó, hai người giờ lên hai cánh tay dây dưa chung một chỗ, sau đó đồng thời đưa ra cái tay còn lại, nhắm ngay không trung Lãnh Phong.

"Chẳng lẽ hai người này dịch năng là giống nhau lẫn nhau?" Nhìn dài giống nhau như đúc hai người, Lãnh Phong ở tâm lý âm thầm suy nghĩ.

Mặc dù trong lòng đang suy đoán, nhưng Lãnh Phong không có lãng phí thời gian, lập tức bóp cò.

"Ầm!"

Nòng súng nhẹ nhàng run lên, lông chim hóa thành đạn bay về phía bên phải nam tử, đánh trúng hắn vai phải.

"Xuy!" Đạn mạng theo máu tươi, từ nam tử sau lưng bay ra.

Còn bên cạnh làm một người đàn ông rên lên một tiếng, hắn trên vai phải cũng xuất hiện một cái dấu đạn.

Thấy hai người đều bị thương, Lãnh Phong nhất thời sững sờ, hắn đánh trúng rõ ràng là một người, làm sao biết hai cái đều bị thương?

Nhưng là, sau một khắc, Lãnh Phong nhất thời từ không trung rơi xuống, mà hắn trên vai phải, cũng xuất hiện một cái dấu đạn.

Máu tươi theo ba nhân cánh tay, từ từ chảy xuống.

Lãnh Phong chịu đựng bả vai đau nhức, từ dưới đất bò dậy, trên mặt xuất hiện thật sâu khiếp sợ.

Hắn biết, hắn biết hai người kia năng lực là chuyện gì xảy ra.

Hai người kia là sinh đôi, dịch năng cũng là lẫn nhau.

Khi bọn hắn sử dụng năng lực thời điểm, thật sự bị thương tổn cũng sẽ chuyển đổi đến một người khác trên người, hai kẻ như vậy cùng đi chịu đựng một nửa tổn thương.

Mà bị bọn họ năng lực phong tỏa người, cũng giống vậy sẽ bị thương tổn.

Lãnh Phong ở thật sâu sợ, may mắn hảo chính mình không có bắn trúng đối phương đầu, nếu không mình đã chết, mà hai người kia, lại mỗi người chia sẽ một nửa tổn thương, còn không đến mức chết.

Đây là một loại kinh khủng năng lực.

Mà Lãnh Phong bây giờ, đã bị hai người năng lực cho phong tỏa, nếu như đi công kích, trên người cũng sẽ xuất hiện giống vậy tổn thương, nếu như không công kích, kia chiến đấu này căn bản không cách nào đánh.

Lãnh Phong đem súng bắn tia thu hồi, che vai phải, suy nghĩ ứng đối biện pháp.

Tiếp tục như vậy khẳng định không được, thế nào chạy thoát hai người phong tỏa, đây là một cái rất vấn đề trọng yếu.

Lãnh Phong mắt phải không ngừng lóe lên ánh sáng, hắn đang suy nghĩ đối sách.

Nhưng hai cái sinh đôi không có cho Lãnh Phong tiếp tục suy nghĩ thời gian, một người trong đó xuất ra một cây chùy thủ.

Chùy thủ lấp lóe trong bóng tối đến ánh sáng, thoát nhìn là như vậy kinh người.

Nhìn đối phó cử động, Lãnh Phong nói thầm một tiếng không tốt.

Ngay sau đó, nam tử nắm chùy thủ, đối với mình bấp đuôi, dùng sức cắn một cái.

Lãnh Phong trên đuôi nhất thời xuất hiện một đạo máu chảy đầm đìa vết thương, đau đớn nhất thời để cho Lãnh Phong hít một hơi lãnh khí.

Ba đùi người trên đều xuất hiện vết thương, nhưng hai gã sinh đôi chẳng qua là có chút nhũu mảy một cái mà thôi, hai người đồng thời thừa nhưng một nửa tổn thương, cho nên cần bản không chuyện gì, chẳng qua là chảy máu, nhưng đau đớn còn ở tại bọn hắn có thể trong phạm vi chịu đựng.

Nhưng Lãnh Phong cũng không giống nhau, hắn chịu đựng 100% tổn thương.

Thọt hoàn bấp đùi sau, nam tử rút chủy thủ ra, hướng về phía vai trái, dùng sức đâm một cái.

"Xuy!"

Lãnh Phong che vai trái, không ngừng lui về phía sau.

Đau đớn để cho hắn cái trán cũng xuất hiện mồ hôi hột, trong lúc nhất thời, hắn trở thành bị ngược nhất phương.

Nam tử rút chủy thủ ra, trong mắt lóe lên ánh sáng điên cuồng.

Lãnh Phong cắn răng, đánh phía trước hai cánh, xông về hai người.

Hắn cũng không thể một mực bị ngược, dù sao cũng phải thử một chút khác (đừng) biện pháp.

Nhìn Lãnh Phong nhanh chóng đến gần, sinh đôi cũng không có làm ra phản ứng gì, vẫn đứng tại chỗ.

"Àm!"

Lãnh Phong bay đến hai người bầu trời, một cái xoay tròn, ở hai đầu người bên trên mỗi người đá một cước, đem hai người đá bay.

Hai người bị Lãnh Phong một cước này đá ước chừng bay ra cách xa năm mét, nhưng bọn hắn hai bàn tay cánh tay, vẫn gắt gao dây dưa chung một chỗ.

"Àm!"

Lãnh Phong cũng nhận được chính mình công kích tổn thương, từ không trung té xuống đất.

Nhưng hắn con mắt, lại phong tỏa ở hai người dây dưa trên cánh tay.

Hắn nhìn ra một tia mờ ám.

Tựa hồ này có gì không đúng, cho dù bị đá Phi, hai nhân cánh tay vẫn dây dưa chung một chỗ, nếu như đưa bọn họ cánh tay tách ra, có phải hay không là có thể giải trừ cái này phong tỏa?

Nghĩ tới chỗ này, Lãnh Phong không do dự, cũng không lo trên người đau đớn, đánh phía trước hai cánh, hướng hai người bay đi.

Phi hành trên đường, lông chim nhanh chóng ở Lãnh Phong trong tay phải tụ hợp, vực sâu kiếm nhất thời ra hiện tại trong tay hắn.

Mà sinh đôi vừa mới từ dưới đất bò dậy, liền thấy Lãnh Phong đang nhanh chóng đến gần.

Hai người liền vội vàng đồng thời lấy chủy thủ ra, lần này bọn họ muốn tới cái đại.

Lãnh Phong cặp mắt lạnh lẽo, vực sâu kiếm hướng về phía hai người dây dưa giờ lên hai cánh tay chém tới.

Mà hai người cũng đồng thời đem chủy thủ đâm vào bụng mình trong.

Thời gian, phẳng phát vào giờ khắc này ngừng

Trương Ảnh Hàm lái xe trở lại quầy rượu, nàng nhịp tim rất nhanh.

Mới vừa rồi Lãnh Phong thúc giục nàng rời đi, nàng cũng đã đoán được, có chuyện gì muốn phát sinh.

Hồng Trạch Hiền cảm giác năng lượng ba động, mang theo hai gã Long Tổ thành viên chạy tới năng lượng truyền tới địa phương.

Vừa đuổi tới một khắc kia, bọn họ nhìn sững sờ.

Hai gã dài giống nhau như đúc người nằm trên đất, hai người cánh tay trái cùng cánh tay phải đều bị chặt đứt một nửa, máu tươi không ngừng từ bọn họ nơi vết thương xông ra.

Không chỉ có như thế, trên người bọn họ cũng có rất nhiều vết thương, máu tươi đem bọn họ màu trắng bạc âu phục hoàn toàn nhuộm đỏ.

Mà càng để cho bọn họ kinh ngạc là, bọn họ thấy Lãnh Phong

Lãnh Phong hai cánh đã biến mất, hân ôm bụng, áo khoác đã bị máu tươi nhuộm đỏ, mà sắc mặt hân cũng rất yếu ớt.

Rất hiển nhiên, nơi này mới vừa việc trải qua một trận đại chiến.

Lãnh Phong thấy ba gã Long Tổ thành viên xuất hiện, chật vật đứng lên.

"Thế nào, các ngươi cũng phải tới đánh một trận sao?" Lãnh Phong cắn răng, nói.

"Chúng ta không phải là người địch nhân." Hồng Trạch Hiền liền vội vàng giơ tay lên, biểu thị chính mình không có địch ý.

"Ta biết các người Long Tổ chức trách là thù họ Hoa Hạ." Lãnh Phong ôm bụng, mới có chút tái nhợt, chật vật nói: "Nơi này có một đôi sinh đôi Dị Năng Giả, bọn họ năng lực rất cường đại, bất quá bây giờ đã bị ta cho phí, ta nghĩ các người hẳn biết phải làm sao."

Nói xong, Lãnh Phong xoay người, có chút chật vật đi phía trước đi động.

Hồng Trạch Hiền nhìn xuống đất bên trên hai gã Dị Năng Giả liếc mắt, chắc chắn bọn họ tạm thời không hồi tỉnh tới sau, đuổi kịp Lãnh Phong, nói: "Ta đến giúp người đi."

Lãnh Phong dừng bước lại, nhìn Hồng Trạch Hiền liếc mắt, nói: "Không cần, người đem hai tên kia giải quyết hết đi, bọn họ rất nguy hiểm."

Nói xong, Lãnh Phong tiếp tục đi về phía trước.

Hồng Trạch Hiền mới vừa nghĩ đuổi theo trước, nhưng mấy chục cây lông chim ngăn lại bước chân hân.

Nhìn Lãnh Phong rời đi bóng lưng, Hồng Trạch Hiền khẽ cắn răng, xoay người mệnh lệnh thủ hạ mình đem hai cái sinh đôi này buộc lại.

Lãnh Phong mỗi đi một bước, sẽ trên đất lưu lại một nhiều chút huyết dịch.

Ở một khắc cuối cùng, sinh đôi dùng chùy thủ đâm vào bụng, mà vực sâu kiếm cũng đưa bọn họ cánh tay cho chém đứt.

Ba người đồng loạt trọng thương.

Lãnh Phong trên người cũng không có mang tể bào tu bổ dịch, cho nên hân chỉ có thể hướng quầy rượu đi tới.

Nhưng hân bây giờ bị thương nặng, mỗi một bước cũng đi rất chật vật.

"Ha ha, ta bao lâu chưa thử qua khổ như vậy ép." Lãnh Phong ôm bụng, cười khổ.

Trở về Hoa Hạ sau khi, chuyện hư hỏng cũng đi theo nhiều lên, hơn nữa những việc này, dường như cũng là bởi vì Trương Ảnh Hàm mà đưa tới.

Bất quá Lãnh Phong đảo sẽ không đi trách nằng cái gì, dù sao mình thiếu nằng một cái mạng, vì nằng làm nhiều nhiều chút chuyện cũng không có gì.

Bởi vì không có Trương Ảnh Hàm ban đầu trợ giúp, Lãnh Phong căn bản cũng sẽ không sống trên cõi đời này.

Lãnh Phong môi hơi trắng bệch, mất máu quá nhiều triệu chứng ra hiện tại ở trên người hân.

"Nha nha, sống mười tám năm, ngàn vạn lần chớ ở tới nay tài." Lãnh Phong cắn cắn lưỡi, không để cho mình té xỉu rồi.

Khoảng cách quầy rượu còn có rất dài một đoạn đường, Lãnh Phong suy nghĩ một chút, miễn cưỡng lên tinh thần, lấy điện thoại di động ra, cho Trương Ảnh Hàm phát cái tin nhắn ngắn: Người về nhà trước đi, ta hiện muốn không trở về quầy rượu.

Phát xong, Lãnh Phong dùng sức lắc đầu một cái, thả chậm một chút tốc độ.

Hân không thể cùng Trương Ảnh Hàm đụng phải, cũng không thể khiến nằng nhìn thấy chính mình bị thương bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Trọng thương

Trương Ảnh Hàm một mực ở trong quán rượu chờ Lãnh Phong trở lại, nàng tâm một mực nhảy rất nhanh, tựa hồ là cảm giác được cái gì.

"Vo ve "

Đột nhiên, nàng trong túi điện thoại di động dao động một cái.

Trương Ảnh Hàm lấy điện thoại di động ra, phát hiện là Lãnh Phong phát tới tin nhắn ngắn: "Người về nhà trước đi, ta hiện muốn không trở về quầy rượu."

Nhìn xong tin nhắn ngắn sau, Trương Ảnh Hàm nhủ mảy, nàng không ngờ, nàng nhận ra được sự tình không có đơn giản như vậy.

Trương Ảnh Hàm không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp bấm Lãnh Phong điện thoại.

Lãnh Phong ở trên đường chợt vật đi lại, tươi mới máu nhuộm đỏ hần quần áo, lúc này hần đi mỗi một bước đều vô cùng chặt vật.

Đi hồi lâu, Lãnh Phong rốt cuộc không nhìn được, tựa vào ven đường trên một thân cây, từng ngum từng ngum thở hổn hển.

Bấp dùi vết thương hần ngược lại không thể nào để ý, thống khổ nhất hay lại là bụng vết thương, máu tươi một mực ra bên ngoài tuôn, nếu như không phải là hần một mực dùng sức che, phỏng chừng đã sớm mất máu quá nhiều mà chết.

Mất máu cùng đau đớn, xâm nhập Lãnh Phong thân thể.

Lãnh Phong tựa vào trên thân cây, nghe đến chuông điện thoại di động vang lên, hần đoán được, đây là Trương Ảnh Hàm gọi điện thoại tới.

Lấy điện thoại di động ra nhìn một cái, quả nhiên không có đoán sai.

Lãnh Phong điều chỉnh một chút hô hấp, tiếp thông điện thoại.

"Lãnh Phong, người ở đâu?" Điện thoại sau khi tiếp thông, Trương Ảnh Hàm giành nói trước.

"Ta? Ở bên ngoài a, thấy mấy người bạn cũ." Lãnh Phong làm bộ như dễ dàng nói.

Thấy bạn cũ?

Trương Ảnh Hàm nhất thời có chút sững sờ, mới vừa rồi Lãnh Phong để cho nàng đuổi mau rồi đi thời điểm, giọng rõ ràng cho thấy có chút nóng nảy.

"Ta đây ở quầy rượu chờ người trở lại đi." Trương Ảnh Hàm nói.

"Đừng, ta tới nay là không trở về quầy rượu, người tới nay cũng không cần tới làm, nhanh về nhà đi." Lãnh Phong giọng nhất thời có chút gấp thúc, nói.

Lãnh Phong dĩ nhiên không thể để cho Trương Ảnh Hàm ở trong quán rượu, nếu để cho nàng thấy chính mình bị thương thành như vậy, chính mình phải thể nào cùng với nàng giải thích?

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?" Trương Ảnh Hàm từ Lãnh Phong trong giọng nói nghe ra một tia mờ ám, nghi ngờ hỏi.

Lãnh Phong lộ ra một nụ cười khổ, cúi đầu nhìn một chút đang không ngừng chảy máu bụng, làm bộ như dễ dàng nói: "Không có gì a, quầy rượu tới nay liền không mở cửa, ta cho người thả cái giả, người về nhà sớm nghỉ ngơi đi, ngày mai người tới nữa, cứ như vậy đi, người cũng đừng hỏi quá nhiều, về nhà đi."

Nói xong, Lãnh Phong cúp điện thoại.

Hần đã không có khí lực nói quá nhiều.

Lãnh Phong đưa điện thoại di động thả lại đến trong túi, tiếp tục hướng quầy rượu đi tới.

Hần mới vừa rồi dựa vào thân cây, đã dính đầy máu tươi.

Trong quán rượu, Trương Ảnh Hàm để điện thoại di động xuống, mặt đầy nghi ngờ.

Nàng nghe ra, Lãnh Phong có ý giấu giếm sự thật, không muốn để cho nàng biết.

Mặc dù mặt đầy nghi ngờ, nhưng Trương Ảnh Hàm hay lại là chọn rồi đi quầy rượu, ngày mai lại com sáng đến tìm Lãnh Phong hỏi một chút.

Trương Ảnh Hàm khóa kỹ quầy rượu môn, lái xe rồi đi.

Audi a 8 vừa rời đi chợ trời đường phố không lâu, Lãnh Phong sẽ đến đường phố cửa vào.

Môi hắn đã không có một tia huyết sắc, mồ hôi hột phủ đầy hắn cái trán.

Lãnh Phong lúc này đã sắp không thấy rõ phía trước sự vật, hiện tại hắn hoàn toàn là dựa vào ý chí trở lại.

Không phải là hắn không nghĩ bay trở về, nhưng hắn bị thương thành như vậy, căn bản không biện pháp bay lên, coi như bay lên, cũng không có biện pháp khống chế phương hướng.

Mũi nổi choáng váng hoa mắt dưới tình huống, còn có thể đứng cũng đã rất không tồi.

Lãnh Phong cắn cắn lưỡi, làm cho mình hơi chút tỉnh thần một ít.

Đây là lần thứ ba mươi cắn lưỡi, đầu lưỡi đã bị cắn ra máu.

Đi tới cửa quán rượu, Lãnh Phong muốn móc ra chìa khóa, lại đã không có khí lực.

"Keng chuông "

Chìa khóa rơi xuống đất.

"Àm!"

Ngay sau đó, Lãnh Phong cũng ngã xuống ở quầy rượu trước cửa, bất tỉnh nhân sự.

h trung tâm thành phố bệnh viện, phòng giải phẫu trước cửa, Sở Vân Thiên mày nhíu lại thành một cái "Xuyên" chữ.

Hắn mới vừa từ công ty chạy tới.

Còn ở công ty thời điểm, hắn nhận được thủ hạ điện thoại, Sở Từ Hào ở trường học bị người đánh, hơn nữa bị thương rất nặng, chính ở thủ thuật phòng làm giải phẫu.

Nghe được tin tức này thời điểm, Sở Vân Thiên thiếu chút nữa đem điện thoại di động cho bóp vỡ, sau đó vội vàng vàng chạy tới bệnh viện.

"Ông chủ, căn cứ Vân Hải sinh viên đại học chứng từ, chắc là cái quầy rượu kia ông chủ xuất thủ đánh thiếu gia, tới Vu Na cô gái, ta tra được thân phận nàng, nàng kêu Trương Ánh Hàm, mẹ của nàng là chúng ta h thành phố Ngã Lệ Toa đồ trang điểm công ty tổng tài, tên là Trương Tuyết Bình."

Mặc quý giá âu phục nam tử đứng sau lưng Sở Vân Thiên, cẩn thận từng li từng tí nói.

Sở Vân Thiên xoa xoa huyết Thái dương, trầm giọng nói: "Người mời tới người đâu?"

"Bọn họ đã đi tìm kia ông chủ quầy rượu, tin tưởng rất nhanh thì có tin tức tốt." Nam tử nói.

Sở Vân Thiên gạt đầu một cái, sau đó ngồi vào ghế ngồi.

Mặc dù Sở Từ Hào một mực ở ném hắn mặt, nhưng nói thế nào cũng là tự Minh con trai (Kỷ Nhi Tử), bây giờ nghe nói tự Minh con trai (Kỷ Nhi Tử) bị người đánh vào phòng giải phẫu, hắn dĩ nhiên sẽ khẩn trương.

Không bao lâu, một tên thầy thuốc từ trong phòng giải phẫu đi ra, chân mày gắt gao nhíu.

"Thầy thuốc, con của ta như thế nào đây?" Sở Vân Thiên liền vội vàng tiến lên đón, hỏi.

Thầy thuốc rất thanh Sở Sở Vân Thiên thân phận, cẩn thận từng li từng tí nói: "Sở tiên sinh, quý công tử hắn xương sườn bị lực lượng cường đại đụng, ước chừng đoạn mười cái, chúng ta đem hết toàn lực, quý công tử mệnh đã giữ được."

Nghe được tự Minh con trai (Kỷ Nhi Tử) còn sống, Sở Vân Thiên thật sâu thở phào, nói: "Ta biết, cảm ơn thầy thuốc."

Vừa nói, Sở Vân Thiên đối với (đứng) thủ hạ mình nói: "Cho thầy thuốc một trăm ngàn."

Lãnh Phong mơ mơ màng màng tỉnh lại, cảm giác hôn mê cùng cảm giác vô lực xâm nhập thân thể của hắn.

Trợn mở con mắt sau, đập vào mi mắt, là quen thuộc trần nhà.

Lúc này, Lãnh Phong ở hắn gian phòng của mình trong.

Lãnh Phong muốn ngồi dậy, nhưng đau đớn để cho hắn hít một hơi lãnh khí.

Lúc này hắn liên động một cái ngón tay, đều rất khó khăn.

"Ngươi tỉnh rồi?" Mạch Nhiên thanh âm, truyền vào Lãnh Phong trong lỗ tai.

Lãnh Phong quay đầu, chỉ thấy Mạch Nhiên ngồi ở mép giường, khoe mắt mang theo một tia nước mắt, mà trên sàn nhà, tất cả đều là dính đầy máu tươi khăn giấy.

Ngay cả Mạch Nhiên trên y phục, đều có một ít vết máu.

Lãnh Phong vén lên đắp trên người chăn, nhìn một chút thân thể của mình, áo bị bỏ đi, bụng quấn một khối băng vải, quần cũng chỉ xuyên cái quần cụt, bên phải bắp đùi cũng quấn băng vải.

Bị thương địa phương, đều bị dây dưa tới băng vải.

Là Mạch Nhiên cứu mình

Lãnh Phong khẽ cắn răng, dùng sức chống đỡ lên thân thể của mình, muốn ngồi dậy.

Mạch Nhiên liền vội vàng đỡ Lãnh Phong, giúp hắn ngồi thẳng thân thể.

"Ngươi" Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

"Ta tỉnh ngủ sau, phát hiện ở ngươi trên giường, ta liền đi xuống lầu nhìn một chút ngươi có ở đó hay không, lại phát hiện ngươi nằm ở trước cửa, sau đó ta liền đem ngươi gánh đã về rồi."

Mạch Nhiên ngồi ở mép giường, xoa một chút khoe mắt nước mắt, cười nói: "Ngươi có biết hay không, ngươi nặng quá a!"

Lãnh Phong nghe Mạch Nhiên nói chuyện, nào bỏ nằng cứu mình cảnh tượng.

Nàng dùng cô ấy là đơn bạc thân thể, đem mình đỡ lên lầu hai, sau đó luống cuống tay chân vì chính mình cảm máu.

"Cám ơn" Lãnh Phong cắn môi, nói.

Lãnh Phong bây giờ, thiếu Mạch Nhiên một cái mạng.

"Biết cảm ơn ta một phát đi, hừ hừ, nếu không phải ta, ngươi phỏng chừng cũng đã chết." Mạch Nhiên nhất thời mặt đầy kiêu ngạo nói.

Lãnh Phong cười cười, nhìn Mạch Nhiên vậy đáng yêu đáng vẻ, nói: "Kia ta thiếu ngươi một cái điều kiện tốt."

"Đây chính là ngươi nói, không thể đổi ý." Mạch Nhiên một cái nương đến Lãnh Phong trước mặt, nghiêm mặt nói.

"Tuyệt đối không đổi ý." Lãnh Phong nói.

"Ha ha, được, ta đây đến lúc đó nghĩ xong muốn ngươi làm gì sẽ nói cho ngươi biết." Mạch Nhiên ngồi về đến mép giường, cười nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, chần chờ một chút, nói: "Ngươi có thể hay không dìu ta xuống lầu."

"Ngươi muốn làm gì, thương thể của ngươi thành như vậy, hay lại là thật tốt nằm đi."

Nhìn Lãnh Phong kia vết thương chồng chất thân thể, Mạch Nhiên ngay cả vội vàng cự tuyệt.

"Ta chính là muốn xử lý vết thương, nếu không ta như bây giờ, một tháng cũng không khỏi phục lại được." Lãnh Phong cười khổ nói.

"Ngươi muốn làm gì, ta giúp ngươi liền có thể, ngươi đừng động, nếu không vết thương lại chảy máu liền phiền toái."

"Tối hôm qua ta giúp ngươi xử lý vết thương thời điểm, cũng sắp gấp chết, máu một mực không ngừng được."

Nghĩ đến tối hôm qua, Mạch Nhiên trên mặt nhất thời sau khi xuất hiện sợ.

Lúc ấy nàng bối vì không có biện pháp giúp Lãnh Phong ngừng máu tươi, tức giận lệ cũng chảy ra.

"Yên tâm đi, ta tuyệt đối chết không, làm phiền ngươi, nếu như ngươi không dìu ta xuống lầu, ta phỏng chừng thì phải bỏ đi xuống." Lãnh Phong cười khổ nói.

Mạch Nhiên nhìn chằm chằm Lãnh Phong nhìn một hồi, sau đó gật đầu một cái, cúi xuống thân, đưa hắn từ trên giường đỡ xuống.

Lãnh Phong đáp Mạch Nhiên kia 1m6 thân thể, chặt vật đi xuống lầu dưới.

Mạch Nhiên cắn răng, cô ấy là thân thể gầy yếu, khiêng Lãnh Phong quả thật rất chặt vật, nhưng nàng không nói gì, dùng hết lực khí toàn thân, chống đỡ

Lãnh Phong

Thật vất vả đi xuống lầu dưới, Lãnh Phong vịn tường vách tường, không dám lại dựa vào Mạch Nhiên.

Xuống lầu thời điểm, hắn có thể rõ ràng cảm giác Mạch Nhiên thân thể đang phát run.

Lãnh Phong trọng lượng cơ thể có một trăm hai mươi cân, gây yếu Mạch Nhiên có thể chống đỡ đến hắn xuống lầu, quả thật rất không dễ dàng.

"Thật xin lỗi." Lãnh Phong tựa vào trên tường, hướng về phía Mạch Nhiên lộ ra vẻ tươi cười.

Mạch Nhiên đỡ Lãnh Phong, lắc đầu một cái, nói: "Không có gì a, có cái gì thật xin lỗi."

Lãnh Phong cười cười, dựa vào vách tường, đi tới quầy rượu cửa phòng bếp trước, sau đó ở bên hông trên vách tường, nhẹ nhàng gõ mấy cái.

"Kéo kẹt "

Đột nhiên, vách tường nhất thời lồm một khối đi vào.

Rất nhanh, một cái đi thông mà xuống lầu thê, xuất hiện ở hai người trước mắt.

"Đi thôi." Lãnh Phong hướng về phía Mạch Nhiên cười nói.

Mạch Nhiên có chút sững sờ, nghe được Lãnh Phong lời nói sau, liền vội vàng đỡ hắn, đi xuống lầu.

Theo thang lầu đi xuống có chừng 50 mét sau, một cái gian phòng nhỏ xuất hiện ở hai người trước mắt.

Căn phòng có chừng bảy mươi thước vuông, mà căn phòng trung ương, để một máy to máy lớn.

Trong cơ khí đang lúc có hình một vòng tròn đồ đựng, trong thùng trang bị đầy đủ chất lỏng màu xanh lam.

Đồ đựng rất lớn, có thể chứa hai người.

Lãnh Phong từng bước từng bước đi tới đồ đựng trước, ở bên cạnh trên các đồng hồ đo theo như mấy cái.

Ngay sau đó, trong thùng chất lỏng bị hút đi, đồ đựng cái lỏng cũng tự động mở ra.

"Người ở đây chờ một chút, ta đi chữa trị chữa trị." Lãnh Phong hướng về phía Mạch Nhiên nói.

Nói xong, Lãnh Phong xé trên người băng vải, đi lên nấc thang, đi vào trong thùng.

Lãnh Phong sau khi tiến vào, đồ đựng cái lỏng tự động đóng lại, mà chất lỏng màu xanh lam cũng xuất hiện lần nữa, trực tiếp không qua Lãnh Phong đỉnh đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Sống lại khi

Mạch Nhiên đứng ở máy cạnh, nhìn trong thùng Lãnh Phong, trong lúc nhất thời nhìn sững sờ.

Càng làm cho nàng kinh ngạc là, Lãnh Phong trên thân thể bị thương địa phương, chính lấy tốc độ kinh người phục hồi như cũ.

Mà bị chất lỏng màu xanh lam bao phủ Lãnh Phong, lúc này chính nhắm đến con mắt, nhìn qua hãy cùng ngủ như thế.

Mạch Nhiên lui về phía sau hai bước, trên dưới quét nhìn trước mắt này cái máy.

Cả máy giống như một cái tròn trịa viên Trụ thể, mà trung gian đồ đựng chân cao khoảng hai mét, đồ đựng là toàn bộ thủy tinh trong suốt hình, chất lỏng màu xanh lam là như vậy làm người khác chú ý.

Mạch Nhiên nghe Đường Đường nói qua, Dị Năng Giả thế giới có một loại nhanh chóng tu bổ vết thương tế bào tu bổ dịch, mà tế bào tu bổ dịch chính là màu xanh da trời.

"Đây chính là tế bào tu bổ dịch sao?" Mạch Nhiên nhìn không qua Lãnh Phong đỉnh đầu chất lỏng màu xanh lam, tự nhủ.

Lãnh Phong trên thân thể vết thương đã hoàn toàn phục hồi như cũ, mới da thịt đã mọc ra, nhìn qua với không bị thương như thế.

Mạch Nhiên nhìn một chút máy phía bên phải màn hình, trên màn ảnh hiện lên rất nhiều số liệu, Mạch Nhiên một chút cũng xem không hiểu.

Qua mười phút sau, trong thùng chất lỏng dần dần biến mất, cái lỏng tự động mở ra, Lãnh Phong cũng chậm rãi trợn mở con mắt.

"Ta vẫn là lần đầu tiên dùng vật này." Lãnh Phong từ trong thùng đi ra, lộ ra vẻ tươi cười.

Lúc này hân phảng phát đạt được tân sinh, trên thân thể đau đớn đã biến mất, cướp lấy là cả người dễ dàng.

"Này cái máy là cái gì a, tốt thân thể a." Mạch Nhiên nhìn Lãnh Phong khiết bạch da thịt, sau đó thấy hắn chỉ mặc cái quần cụt, trong lúc nhất thời có chút đỏ mặt.

Lãnh Phong không lưu ý đến Mạch Nhiên vẻ mặt, cười nói: "Này Đài Đông tây kêu sống lại khí, bên trong chất lỏng là gia cường phiên bản tế bào tu bổ dịch, chuyên môn dùng để chữa trị trọng thương, tỷ như gãy tay gãy chân, nội tạng tổn thương thân mã, chỉ cần còn có một hơi thở, đi vào cũng có thể trị hết."

"Oa tác, thần kỳ như vậy, người tiền ta một máy có được hay không." Mạch Nhiên nhất thời hai mắt lóe lên sao, đây chính là cao khoa học kỹ thuật a, Đường Đường ban đầu căn bản không có nói qua cái này.

Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, con mắt vòng vo một chút, cười nói: "Được a, một cái điều kiện."

"Vậy hay là coi là, ta cũng sẽ không bị thương, muốn vật này cũng không cái gì dùng, người điều kiện kia ta còn chưa nghĩ ra phải dùng làm sao đâu rồi, đừng nghĩ hãm hại ta, hừ hừ." Mạch Nhiên hướng về phía Lãnh Phong quơ múa một chút quả đấm nhỏ, nói.

"Ta đi trước đổi bộ quần áo." Lãnh Phong cảm giác một tia lãnh ý, mới nhớ chính mình chỉ mặc cái quần cụt, liền vội vàng chạy rồi đi phòng ngầm dưới đất.

Mạch Nhiên len lén cười cười, chậm rãi với sau lưng Lãnh Phong.

Lãnh Phong trở về phòng trong, mặc quần áo tử tế, sau đó nhìn đứng ở ngoài cửa Mạch Nhiên liếc mắt, nói: "Người nhìn ta chăm chăm làm gì."

"Nhìn người mặc quần áo a." Mạch Nhiên nháy mắt đến con mắt, cười nói.

"Người còn có này yêu thích." Lãnh Phong cười khở lắc đầu một cái, sửa sang một chút chính mình quần áo, đi ra khỏi phòng.

"Được, ta bây giờ thiếu người một cái ân huệ, người có thể ở ta phạm vi năng lực bên trong mở ra một cái điều kiện." Lãnh Phong đứng ở Mạch Nhiên trước người, nói.

Mạch Nhiên khoanh tay, cười nói: "Điều kiện này ta còn chưa nghĩ ra, chờ ta nghĩ xong sẽ nói cho người biết."

"Được, ngàn vạn lần chớ quá nghịch thiên ha." Lãnh Phong cười nói.

"Nói không chừng nha, hừ hừ, nếu không phải ta cứu người, người đã sớm chết." Mạch Nhiên nói.

Lãnh Phong nhún nhún vai, cười khở nói: "Đây cũng là."

Nói xong, Lãnh Phong nghe phía bên ngoài đường phố bên ngoài tiếng động cơ, mà tiếng động cơ nghe, đúng là hắn mua cho Trương Ảnh Hàm kia chiếc Audi a 8.

"Ai sẽ tới nơi này à?" Mạch Nhiên mặt đầy nghi ngờ nhìn về phía quầy rượu bên ngoài.

Khi nàng nhìn thấy Trương Ảnh Hàm bước xuống xe thời điểm, sắc mặt nhất thời biến hóa có chút khó coi, nàng tựa hồ đối với Trương Ảnh Hàm có chút không ưa.

"Nàng kêu Trương Ảnh Hàm có phải hay không à?" Mạch Nhiên hỏi.

Lãnh Phong nhìn hướng quầy rượu đi tới Trương Ảnh Hàm, gật đầu một cái, nói: "Ừ."

"Mẹ của nàng có phải hay không kêu Trương Tuyết Bình?" Mạch Nhiên tiếp tục hỏi.

"Làm sao người biết?" Lãnh Phong hơi kinh ngạc hỏi.

Mạch Nhiên lộ ra vẻ cổ quái nụ cười, nói: "Không có gì, chẳng qua là hỏi một chút."

Lãnh Phong quan sát Mạch Nhiên một hồi, nhún nhún vai, không nói gì thêm.

Trương Ảnh Hàm đi vào trong quán rượu, thấy Mạch Nhiên sau, có chút lảng lảng, sau đó hướng về phía Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, nói: "Tối ngày hôm qua rốt cuộc thế nào?"

"Không có gì a, ở bên ngoài gặp phải mấy người bạn cũ, cùng uống hai chén."

Lãnh Phong tùy tiện biên cái lý do, hẳn dĩ nhiên sẽ không nói thật với Trương Ảnh Hàm.

May mắn là Lãnh Phong ở Trương Ảnh Hàm trước khi tới chữa khỏi thân thể, nếu không để cho nàng nhìn thấy chính mình một bộ vết thương chồng chất bộ dáng, vậy thì phiền toái.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Trương Ảnh Hàm hơi nghi hoặc một chút nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, nói: "Ta nghĩ đến người xảy ra chuyện."

"Làm sao biết chứ, ha ha, người cũng không phải không biết ta sức chiến đấu, khác (đừng) lo ngại." Lãnh Phong cười, cười rất dễ dàng.

Hắn sẽ không để cho Trương Ảnh Hàm biết hẳn tối ngày hôm qua rốt cuộc gặp gỡ cái gì, cũng sẽ không khiến nàng biết rõ mình bị thương nặng, thiếu chút nữa bỏ mạng.

"Biết người không việc gì ta cứ yên tâm, ta đây đi về trước giờ học." Trương Ảnh Hàm khẽ gật đầu, lộ ra vẻ tươi cười.

"Người cẩn thận một chút, gặp phải chuyện gì liền cho ta biết." Lãnh Phong nói.

Trương Ảnh Hàm gật đầu một cái, lần nữa nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, xoay người rời đi.

"Nàng làm gì nhìn lâu đến ta." Mạch Nhiên khoanh tay, hiển nhiên đối với (đúng) Trương Ảnh Hàm rất bất mãn.

"Người đẹp dễ chứ sao." Lãnh Phong cười nói xong, đi tới tủ lạnh cạnh, cho mình cầm hộp sữa tươi.

Mạch Nhiên liền vội vàng vung tay nhỏ, "Ta cũng phải."

Lãnh Phong từ tủ lạnh trong xuất ra hai hộp sữa tươi, sau đó ném cho Mạch Nhiên một hộp.

"Đại tiểu thư, tối hôm qua ta vốn là nghĩ (muốn) đưa người về nhà, chẳng qua là không biết nhà người ở đâu." Lãnh Phong cắn ống hút, cười nói.

"Thật may người không đưa ta về nhà, nếu không người tối ngày hôm qua chết chắc." Mạch Nhiên cũng cắn ống hút, mặt đầy kiêu ngạo nói.

Lãnh Phong nhún nhún vai, ngồi vào trên ghế sa lon, kiêu hai chân, cười nói: "Cái này ngược lại, nếu như không đem người lưu lại nơi này, ta phỏng chừng chết thật."

"Hắc hắc." Mạch Nhiên ngồi vào Lãnh Phong đối diện, duỗi người một cái.

Mặc dù Mạch Nhiên dài cũng không cao, nhưng nhìn làm cho người ta một loại rất thon dài cảm giác, đặc biệt là nàng chân.

Lãnh Phong cẩn thận quét nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, không khỏi không thừa nhận, nàng thật rất đẹp.

Nhưng Lãnh Phong không phải là cái gì tinh trùng lên óc người, thấy mỹ nữ, cũng không trở thành không khống chế được chính mình.

"Cùng ta nói một chút, người tối ngày hôm qua rốt cuộc thế nào, làm sao biết được nặng như vậy thương? Người không phải là Dị Năng Giả sao?" Mạch Nhiên uống sữa bò, mặt đầy nghi ngờ hỏi.

Lãnh Phong bĩu môi một cái, nhớ tới tối hôm qua chuyện, hẳn ít nhiều có chút buồn rầu, dù sao hắn đi ra lẩn lộn lâu như vậy, vẫn là lần đầu tiên được nặng như vậy thương.

"Nói a, ta nhưng là cứu người ư, người tại sao có thể theo ta giấu giếm." Mạch Nhiên thúc giục.

Lãnh Phong buông xuống sữa bò, hai tay gối sau ót, cười khổ nói: "Tối ngày hôm qua ta lúc trở về, gặp phải một cái sinh đôi Dị Năng Giả, bọn họ năng lực, ừ, hẳn là Kính Tượng đi."

"Kính Tượng?" Mạch Nhiên mặt đầy kinh ngạc, nàng nghe không hiểu Lãnh Phong nói ý tứ.

"Nói như thế nào đây." Lãnh Phong sờ lên cằm, trầm ngâm một hồi, nói: "Hai người bọn họ là sinh đôi, năng lực là giống nhau lẫn nhau, tối ngày hôm qua ta bị bọn họ năng lực phong tỏa, ta đối với bọn họ mở ra công kích, đối với bọn họ tạo thành tổn thương sau, chính ta cũng sẽ bị thương, mà bọn họ đối với (đúng) thân thể của mình tự hủy hoại, ta cũng giống vậy sẽ bị thương, nhưng bọn hắn là hai người, hai người sẽ mỗi người thừa nhưng một nửa thống khổ."

"Ta hiểu, chính là vô luận người thế nào công kích bọn họ, bọn họ mặc dù sẽ bị thương, nhưng những tổn thương này chính người cũng sẽ chịu đựng, là thế này phải không?" Mạch Nhiên cướp lời nói.

Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, gật đầu nói: "Ừ, là cái ý này."

"Không trách thương thế của người nặng như vậy, nguyên lai bị người ngược a." Mạch Nhiên nhìn từ trên xuống dưới Lãnh Phong, cười đều nói.

"Ngược cộng lòng, bọn họ còn chưa phải là bị ta phí, ta chỉ là tối ngày hôm qua trên người không mang tể bào tu bổ dịch." Lãnh Phong bị Mạch Nhiên mặt mày vui vẻ cũng xanh, lớn tiếng nói.

"Ồi ôi ôi, then quá thành giận a." Mạch Nhiên cười lông mày cũng cong, sẽ không thiếu chút nữa đem sữa bò cho phun ra ngoài.

"Cười đi, buồn cười nhất càng ngày càng lùn, cười ngực phẳng." Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên, không ngừng ở tâm lý nguyên rủa.

"Được rồi được rồi, không đùa người chơi đùa." Mạch Nhiên sửa sang một chút tóc, nín cười.

Lãnh Phong quyết miệng, chính mình một đời thanh danh coi như là hủy.

"Lại nói tại sao có thể có Dịch Năng Giả tìm làm phiền người a." Mạch Nhiên suy nghĩ một chút, hỏi.

"Ho khan một cái, đây là một cái rất thâm ảo vấn đề."

Lãnh Phong cũng không có nói cho Mạch Nhiên rốt cuộc là nguyên nhân gì.

"Là bởi vì Trương Ảnh Hàm, đúng không?" Mạch Nhiên kiều hai chân, lộ ra một tia nụ cười nhàn nhạt.

"Ừ?" Lãnh Phong kinh ngạc nhìn Mạch Nhiên, trong lúc nhất thời không nói ra lời.

Thấy Lãnh Phong bộ dáng, Mạch Nhiên lần nữa cười cười, nói: "Ta cũng biết."

"Ta sáng sớm hôm nay ở Vân Hải đại học trên diễn đàn thấy tối ngày hôm qua phát sinh đại sự, ha ha, người tối ngày hôm qua cứu nàng, cùng Sở Từ Hào nổi lên va chạm, Ta đoán hẳn là Sở Văn Thiên can sự." Mạch Nhiên cặp mắt lóe lên ánh sáng, nụ cười có chút lạnh giá.

"Ta đây sẽ để cho cha ta đem Sở Văn Thiên đánh một trận đi."

Vừa nói, Mạch Nhiên lấy điện thoại di động ra, chuẩn bị cho Mạch Chấn gọi điện thoại.

"Con bà nó." Lãnh Phong liền vội vàng xông lên đem Mạch Nhiên điện thoại di động đoạt lấy, nếu là nàng nhúng tay, vậy còn.

"Làm gì, ai bảo kia hàng phái Dịch Năng Giả công kích đâu rồi, ta thế nào cũng phải giết chết bọn họ Sở gia không thể." Mạch Nhiên trợn mắt nhìn Lãnh Phong, bất mãn nói.

Lãnh Phong cười khở, này Mạch Nhiên đột nhiên biến hóa ngang ngược như vậy, để cho hắn trong lúc nhất thời có chút không thích ứng.

"Được, đại tiểu thư, ta tỉnh táo một chút, chính ta sẽ đi tìm hắn phiền toái, người ổn định a." Lãnh Phong cười nói, "Lại nói, ta đều còn không có nổi điên, người làm sao lại so với ta còn không thoải mái đây."

Mạch Nhiên trừng Lãnh Phong liếc mắt, quay đầu không nói lời nào.

"Ho khan một cái." Lãnh Phong ho khan một chút, bầu không khí thoáng cái có chút lúng túng.

"Ta bất kể, chuyện này ta quản định, gọi bọn hắn Sở gia dám tìm làm phiền người, hừ hừ, ta không phải là giết chết bọn họ không thể."

Nói xong, Mạch Nhiên đứng lên, lần nữa đuổi người một cái, vóc người hoàn mỹ nhìn một cái không sót gì.

"Được rồi, đưa ta về nhà đi, ta cho người biết nhà ta ở đâu."

Mạch Nhiên xoay người, nhìn Lãnh Phong.

Chương 51: Đưa Mạch Nhiên về nhà

Lãnh Phong không trả lời, mà là tựa như cười mà không phải cười nhìn Mạch Nhiên.

Nàng chẳng lẽ lâu như vậy cũng không nhìn ra một ít mờ ám sao?

Quả nhiên, không tới ba giây, Mạch Nhiên liền vỗ đầu một cái, nói: "Ta xe đây?"

Vừa nói, Mạch Nhiên chạy đến quầy rượu bên ngoài, lại căn bản không thấy nàng chính mình chiếc kia Ferrari, đường phố rộng tuếch, trừ trên mặt đất bông tuyết, không có vật gì khác.

"Lãnh Phong, ta xe đi đâu?" Mạch Nhiên xoay người, cặp mắt chết nhìn chòng chọc trong quán rượu Lãnh Phong.

Lãnh Phong cười khở buông tay một cái, nói: "Hỏi rất hay, đây là một cái rất thâm ảo vấn đề."

"Rốt cuộc đi đâu, đây chính là bản limited, toàn thế giới chỉ có ba chiếc!" Mạch Nhiên chạy đến Lãnh Phong trước mặt, nắm lên hần cổ áo.

"Uy Uy Uy, ta nhưng là người văn minh, đừng động thủ a." Lãnh Phong có chút dờ khóc dờ cười nói.

"Nói mau, ta xe đi đâu." Mạch Nhiên lắc lắc Lãnh Phong, lớn tiếng nói.

"Tối ngày hôm qua ta vốn là muốn đem xe người lái về, kết quả nha nha không dầu, chính người không đồ đầy xăng mới lái ra, trách ta rồi."

Lãnh Phong bày ra tay, mặt đầy bất đắc dĩ.

"Ý người là người đem ta xe ném bờ biển?" Mạch Nhiên từ từ buông tay ra, nói.

"Ừ, vâng." Lãnh Phong gật đầu.

"Chúa Jesus a, trêu chọc ta chơi đùa đây." Mạch Nhiên vỗ vỗ trán mình, trầm ngâm một hồi, nói: "Coi là, ngược lại kia cái địa phương cơ bản sẽ không có người đi, ta gấp như vậy làm gì."

Lãnh Phong mị đến con mắt, mặt đầy cười khở.

Này Mạch Nhiên trong lúc nhất thời phát điên trong lúc nhất thời lại bình tĩnh như vậy, Lãnh Phong cũng hoàn toàn không nói gì.

"Coi là, quay đầu ta để cho người đem xe lái về." Mạch Nhiên nhất thời tỉnh táo lại, cùng mới vừa rồi phát điên so sánh, hoàn toàn là hai người.

"Đi thôi, đưa ta về nhà." Mạch Nhiên nhìn Lãnh Phong liếc mắt, nói.

Lãnh Phong buông tay một cái, bất đắc dĩ nói: "Thế nào đưa, ta không xe, người làm gì vậy không gọi ba của người phái người tới đón người."

"Người ngốc a, người không phải là biết bay hả?" Mạch Nhiên dùng liếc si ánh mắt nhìn Lãnh Phong.

"Nha nha, đại ban ngày, bị người thấy ai làm." Lãnh Phong vội vàng dùng giống vậy ánh mắt nhìn Mạch Nhiên.

Lãnh Phong rất ít ở ban ngày phi hành, bởi vì rất dễ dàng bị mặt đất người nhìn thấy, buổi tối hoặc là sáng sớm còn sẽ khá hơn một chút, người không nhiều.

"Ta bắt kè, nếu không ta liền ý ở chỗ này không đi."

Vừa nói, Mạch Nhiên ngồi vào trên ghế sa lon, kiêu hai chân.

"Trâu vãi (!) uy hiếp a." Lãnh Phong cười khở lắc đầu, nói: "Ta lăn lộn nhiều năm như vậy, đều không thể nào mang người khác bay qua."

"Ta đây giúp người phá tiền lệ này." Mạch Nhiên lắc lắc hai chân, cười nói.

Lãnh Phong không nói gì, chẳng qua là cười khở.

Hắn đối với (đúng) Mạch Nhiên không có cảm giác gì, cũng không biết Mạch Nhiên rốt cuộc muốn làm gì, theo đạo lý nàng chắc có thuộc về nàng cuộc sống mình, mà không phải cùng chính mình cái này Dị Năng Giả lăn lộn chung một chỗ.

Lấy thân phận nàng bối cảnh, nàng tùy thời có thể lấy được nàng nghĩ (muốn) muốn cái gì, nhưng nàng lại nguyện ý cùng chính mình chia sẻ nàng cố sự,

một điểm này, Lãnh Phong không hiểu nổi.

Lãnh Phong cũng không biết tình yêu nam nữ, hẳn cũng không còi qua những thứ này, cho nên căn bản không nhìn ra Mạch Nhiên rốt cuộc đang suy nghĩ gì.

"Đi thôi, coi như ta sợ ngại." Lãnh Phong bắt đầu đi lắc đầu một cái, cuối cùng đồng ý Mạch Nhiên yêu cầu.

"Oh ư." Mạch Nhiên nhất thời từ trên ghế salon nhảy cẫng lên, hưng phấn như thằng bé con tũ.

"Ta lâu hai trong tù treo quần áo còn có một chút tương đối dày áo khoác, đợi một hồi ta muốn mang ngại trời cao phi hành, nếu như không muốn bị lạnh cóng, tốt nhất đi xuyên nhiều một chút." Lãnh Phong khoanh tay, từ tốn nói.

Mạch Nhiên nháy mắt nháy mắt con mắt, "Được rồi!"

Nói xong, Mạch Nhiên hoạt bát chạy lên lầu hai.

Lãnh Phong cười khổ lắc đầu một cái, chính mình coi như là than thượng cái phiền toái này tình.

Không bao lâu, Mạch Nhiên mặc một bộ thật dày áo khoác đi xuống lầu, ở nơi này đại mùa đông trong, có lúc, hình tượng thật không thể nào trọng yếu.

Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, sau đó đi ra quầy rượu.

Mạch Nhiên liền vội vàng theo ở phía sau, lúc này nàng mặt đầy hưng phấn.

Dù sao nàng tối ngày hôm qua là ngủ, Lãnh Phong mang theo nàng Phi, nàng cũng không cảm giác được.

Nhưng bây giờ không giống nhau, có thể hôn thân thể sẽ một lần phi hành cảm giác.

Lãnh Phong xoay vặn cổ, nói: "Đại tiểu thư, đợi một hồi ngại có thể ngàn vạn lần chớ lộn xộn cấp, ta có thể ôm không yên ngại."

"Yên tâm, ta nhất định gắt gao ôm ngại cổ." Mạch Nhiên cười hì hì nói.

Nhưng nói xong câu đó sau khi, Mạch Nhiên đỏ mặt đỏ, lời nói này đến ít nhiều có chút mập mờ.

Bất quá Lãnh Phong ngược lại không thể nào đi để ý, mà là làm bầm lâu bầu nói: "Nha nha, dùng một lần năng lực liền phá một lần quần áo."

Lãnh Phong cánh là trực tiếp từ phía sau lưng mọc ra, sờ đi phải mặc quần áo rách, may mắn là bị xuyên phá địa phương cũng không lớn, cũng không rõ ràng, nếu không Lãnh Phong được (phải) khổ bức từ.

Nhỏ nước bọt xong, Lãnh Phong hoạt động một chút thân thể, đưa ra hai cánh.

Dài bốn mét màu đen hai cánh nhất thời xuất hiện ở Lãnh Phong phía sau, theo gió thổi mà từ từ phiến động.

Lãnh Phong suy nghĩ một chút, nói với Mạch Nhiên: "Gi đó, quầy ba vậy có hai cặp kính mát, ngại đi lấy ra."

Mạch Nhiên con mắt một mực dừng lại ở Lãnh Phong trên cánh, nghe được hẳn lời nói sau, nha một tiếng, chạy chậm chạy vào trong quán rượu.

Rất nhanh, Mạch Nhiên sẽ cầm hai cặp kính mát đi ra, đứng ở Lãnh Phong trước người, hỏi "Tại sao phải kính râm"

"Một, giả bộ, hai, chắn gió." Lãnh Phong cầm lấy một bộ, cho mình đeo lên.

Mạch Nhiên le lưỡi, cũng đi theo đeo lên.

"Đi thôi, bọn ngại sẽ nhớ nói cho ta biết nhà ngại ở đâu." Lãnh Phong đi tới Mạch Nhiên trước người, ôm nàng vào lòng.

Mạch Nhiên rất ngoan ngoãn không có lộn xộn, đưa tay ra vòng lấy Lãnh Phong cổ.

Hai người nhìn ít nhiều có chút mập mờ, nhưng Lãnh Phong căn bản không đi nghĩ quá nhiều, đánh phía trước hai cánh, mang theo mình và Mạch Nhiên bay về phía không trung.

Mạch Nhiên lắng nghe cánh vỗ vào thanh âm, trên mặt tràn đầy hưng phấn.

"Thế nào, thú vị sao?" Lãnh Phong nhìn một chút trong ngực Mạch Nhiên, cười nói.

"Ừ, thú vị." Mạch Nhiên dùng sức gật đầu, cái này đương nhiên được chơi đùa, dù sao đây không phải là ai cũng có thể hưởng thụ được.

Lãnh Phong mang theo Mạch Nhiên nhanh chóng leo lên, hẳn muốn bay đến sáu ngàn mét trở lên trời cao, mới có thể bảo đảm chính mình sẽ không bị mặt đất người nhìn thấy.

Ở nơi này ban ngày trong, cánh màu đen là chói mắt như vậy, hẳn cũng không muốn ngày thứ hai bị leo lên tin tức trang bìa.

Hàn gió thổi lất phất Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên thân thể, Mạch Nhiên có áo khoác bảo vệ, cũng không có cảm giác được lạnh.

Lãnh Phong đảo không giống nhau, hẳn xuyên rất đơn giản mỏng, bất quá may mắn là trong ngực Mạch Nhiên cho hẳn ngăn cản không ít gió rét, ít nhất không bắt hẳn cho lạnh nhạt.

Mạch Nhiên cúi đầu nhìn một chút phía dưới, trên mặt đất cao ốc Đại Hạ đã biến hóa rất nhỏ, như vậy phong cảnh, cho dù ở trên máy bay, cũng không khả năng cảm nhận được.

Mạch Nhiên lại ngẩng đầu nhìn một chút Lãnh Phong, lúc này Lãnh Phong chính hết sức chăm chú leo lên, cũng không có lưu ý đến Mạch Nhiên.

"Này, nói cho ta biết nhà ngươi ở đâu." Bay đến sáu ngàn mét trời cao sau, Lãnh Phong mở miệng hỏi.

Lúc này Lãnh Phong muốn rất lớn tiếng nói, Mạch Nhiên mới có thể nghe được.

Dù sao hai người bọn họ bây giờ là ở sáu ngàn mét trời cao, cuồng phong vỗ vào ở trên mặt, ít nhiều có chút làm đau.

"Ồ bên kia." Mạch Nhiên hướng bắc phương chỉ chỉ.

Lãnh Phong phát động Ứng Nhân dị năng, hướng Mạch Nhiên chỉ phương hướng nhìn.

"Nhà ngươi là một cái rất Đại Trang Viên sao?" Lãnh Phong thấy một cái sang trọng trang viên, ngay cả bận rộn hỏi.

"Đúng vậy, h thành phố sang trọng nhất."

Vừa nói, Mạch Nhiên mặt hiện lên ra kiêu ngạo ý.

Lãnh Phong cười cười, đánh phía trước hai cánh, hướng bắc phương bay đi.

Mạch Nhiên rất hưởng thụ Lãnh Phong mang theo nàng phi hành cảm giác, mà Lãnh Phong lại nghĩ (muốn) nhanh lên một chút đem nàng đưa đến, com sáng thoát khỏi cái phiền toái này tình, tránh cho nàng đến lúc đó lại nói lên cái gì nghịch thiên yêu cầu.

Quá lớn ước mười phút, Lãnh Phong bay đến trang viên phía trên, dừng lại phi hành, trên không trung nổi lo lắng.

"Được, nhà ngươi liền ở phía dưới, ta đang nhớ ta phải thế nào hạ xuống." Lãnh Phong nhìn trên mặt đất Mạch gia trang viên, trong lúc nhất thời có chút bất đắc dĩ.

Mạch Nhiên nhà đúng là lĩnh gác sâm nghiêm, Lãnh Phong nếu như cứ như vậy hạ xuống, nhất định sẽ bị người thấy, đến lúc đó liền phiền toái.

"Cái này còn không đơn giản." Mạch Nhiên lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại.

"Hoa Dững, đem trong trang viên bảo tiêu cũng cho ta rút lui đến phòng ngầm dưới đất, đừng hỏi ta tại sao, ta cho ngươi hai phút giải quyết chuyện này." Mạch Nhiên dùng một bộ mệnh lệnh giọng.

Nói xong, Mạch Nhiên rất sung sướng cúp điện thoại.

Lãnh Phong nhìn trong ngực Mạch Nhiên, trong lúc nhất thời có chút dở khóc dở cười.

Này đại tiểu thư có lúc khá ái rất, có lúc lại ngang ngược để cho người cảm thấy nàng rất xa lạ.

Quả nhiên, không cần hai phút, trên mặt đất bọn cận vệ toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, cũng dựa theo Mạch Nhiên mệnh lệnh, đi phòng ngầm dưới đất.

Tới Vu Na cái phòng ngầm dưới đất ở đâu, Lãnh Phong không có hứng thú biết.

"Được, không người, chúng ta hạ xuống." Lãnh Phong cười cười, ôm chặt Mạch Nhiên, hướng mặt đất nhanh chóng lao xuống.

Nhanh chóng lao xuống trong lúc nhất thời để cho Mạch Nhiên có chút không thích ứng, nhưng nàng không nói gì, nàng không muốn đánh phá cái không khí này.

Chỉ dùng 30 giây, Lãnh Phong liền lao xuống đến trang viên bầu trời, cách xa mặt đất chỉ có 200m khoảng cách.

Mà Hoa Dững, đứng ở trang viên trên mặt đất, nhìn không trung Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên.

Thấy mặt Thượng Hoa dững, Lãnh Phong cau mày một cái, mới vừa rồi chính mình lại không phát hiện hẳn còn đứng tại trên mặt đất.

Bất quá Lãnh Phong không thể nào để ý, Hoa Dững là gặp mình sử dụng năng lực, nếu hắn biết rõ mình thân phận, vậy cũng không cần đi quản quá nhiều, chỉ cần hắn không nói ra là được.

Thấy Lãnh Phong ôm Mạch Nhiên phi hành, Hoa Dững trên mặt xuất hiện một chút bất đắc dĩ, nhưng rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

"Được, chúng ta hạ xuống."

Lãnh Phong ôm Mạch Nhiên, chậm rãi hạ xuống mặt đất bên trên.

Mà Lãnh Phong, tựa như cùng Thiên Thần hạ phàm một dạng cái kia dài bốn mét màu đen hai cánh, ở chói mắt như vậy.

"Được, đại tiểu thư, nên đi xuống."

Nói xong, Lãnh Phong nhẹ nhàng đem Mạch Nhiên bỏ trên đất.

Mạch Nhiên đứng thẳng người, duỗi người một cái, thuận tay tháo kính mát xuống.

"Thế nào a, này không này." Lãnh Phong cũng tháo kính mát xuống, cười khổ nói.

"Này a, phải này, hơn nữa này bạo nổ." Mạch Nhiên xoay người nhìn Lãnh Phong, mặt đầy kích động, "Người có thể hay không mang nhiều ta Phi mấy lần, thật tốt chơi đùa a."

"Suy nghĩ nhiều người, bay không một a." Lãnh Phong bạch Mạch Nhiên liếc mắt, nàng lại còn coi đây là chơi đùa.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên tiến lên, ôm Lãnh Phong cánh tay, bắt đầu làm nũng: "Ô kia, người là hơn hẳn ta Phi mấy lần mà, thật tốt thú vị, yêu cầu người."

Nói xong, Mạch Nhiên bắt đầu lắc lắc Lãnh Phong cánh tay.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Mạch gia trang viên

Hoa Dững ở một bên tròn tròn cặp mắt, trên mặt xuất hiện một tia không cam lòng.

Rất hiển nhiên, thân là Mạch Chấn bảo tiêu, Hoa Dững mấy năm nay cũng là nhìn Mạch Nhiên lớn lên, mà hắn cũng chỉ là so với Mạch Nhiên năm thứ năm đại học tuổi, nếu như không thích Mạch Nhiên, đó là giả.

Nhưng do thân phận hạn chế nguyên nhân, Hoa Dững một mực chậm chạp cũng không dám để cho Mạch Chấn biết chuyện này, cũng không dám nói cho Mạch Nhiên.

Lãnh Phong nhận ra được Hoa Dững tâm tình biến hóa, mắt phải màu xanh lam lóe lên một chút, ánh mắt phong tỏa ở Hoa Dững trên người.

Về phần đang một bên làm nũng Mạch Nhiên, Lãnh Phong không nhìn thẳng.

Thấy Lãnh Phong ánh mắt, Hoa Dững khẽ cắn răng, hắn biết rõ hắn thực lực của chính mình, hắn không tư cách cùng Lãnh Phong chống lại.

"Được, ta đừng làm rộn, sau này có cơ hội lại nói."

Lãnh Phong phất Hoa Dững hai mắt, sau đó nhẹ nhàng đẩy ra Mạch Nhiên, cười khổ nói.

Mạch Nhiên tính cách Lãnh Phong vẫn luôn không đoán ra, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy tính cách cổ quái như vậy nữ hài.

"Người nói, có cơ hội người liền dẫn ta đi ra ngoài." Mạch Nhiên chỉ Lãnh Phong, rất sợ hắn đổi ý.

"Ừ, nhất định, ta đi trước." Lãnh Phong xoay người, chuẩn bị rời đi.

Đột nhiên, ngay tại Lãnh Phong chuẩn bị lúc rời đi sau khi, trong trang viên bọn cận vệ rối rít xuất hiện ở chung quanh, trong lúc nhất thời, Lãnh Phong bị bao vây.

Mạch Nhiên nhảy mắt nháy mắt con mắt, quét nhìn bốn phía một cái, nàng trong lúc nhất thời cũng mộng.

"Tiểu thư, ngài không có sao chứ?" Hoa Dững tiến lên một bước, con mắt tập trung vào Lãnh Phong.

"Hoa Dững ngươi có bệnh a, ta không phải mới vừa cho ngươi đem tất cả mọi người đều bỏ chạy ầy ư, ngươi bây giờ để cho bọn họ ra tới làm chi?" Mạch Nhiên dùng liếc si ánh mắt nhìn Hoa Dững, mắng.

"Thật xin lỗi, tiểu thư, ta cho là ngài bị hấn bắt cóc, ngài tối ngày hôm qua một đêm cũng chưa trở lại, ông chủ rất lo lắng." Hoa Dững nói.

Mạch Nhiên tròn mắt nhìn Hoa Dững, thật sâu hút hai cái, nói: "Vậy ngươi bây giờ biết ta không bị bắt cóc?"

"Dạ, biết tiểu thư ngài không việc gì ta cứ yên tâm." Hoa Dững gật đầu nói.

"Vậy sao ngươi còn không để cho bọn họ lui ra?" Mạch Nhiên nói.

Lãnh Phong nửa mị đến con mắt, Hoa Dững hành động trong lúc nhất thời cũng để cho Lãnh Phong có chút không hiểu rõ, bất quá nhìn ra, Hoa Dững nhìn chính mình khó chịu là rất rõ lộ vẻ.

Mà ở trong đó là Mạch Chấn địa bàn, mà Hoa Dững thân là Mạch Chấn thiếp thân bảo tiêu, kia có tư cách mệnh lệnh trong trang viên bảo tiêu cũng rất bình thường, đến khi hấn tại sao làm như vậy, Lãnh Phong định nghĩa là hấn là đang ghen tỵ chính mình.

Hoa Dững không nói gì, con mắt thỉnh thoảng nhìn về phía Lãnh Phong, hiển nhiên hấn còn tâm tồn địch ý.

"Thế nào, ngươi muốn tìm ta phiền toái sao?" Lãnh Phong chậm rãi xoay người, khóe miệng mang theo một nụ cười lạnh lùng.

Hoa Dững trong mắt hấn chẳng qua chỉ là khiêu lương tiểu sư a.

"Xin lỗi, lạnh tiên sinh, chúng ta chẳng qua là lo lắng tiểu thư an nguy." Hoa Dững có chút khom người, mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng hấn tâm lý đang suy nghĩ gì, cũng chỉ có hấn tự mình biết.

"Vậy các ngươi biết nàng rất an toàn, có phải hay không nên tản ra đâu rồi, còn vây quanh ta, có phải là thật hay không nghĩ đến đánh một trận?" Lãnh Phong rút ra hai tay, hoạt động một chút ngón tay, "Ngươi có phải hay không không có bị ngược đủ?"

Hoa Dững khẽ cắn răng, hấn ở những thứ này bảo tiêu trước mặt vị rất cao, mà Lãnh Phong bây giờ mấy lần đánh hấn mặt.

"Hoa Dững, để cho bọn họ lui ra, nếu không ta lập tức cho ngươi cút đi!" Mạch Nhiên đã sắp bị tức choáng váng, nàng căn bản không nghĩ tới Hoa Dững sẽ làm như vậy.

"Tất cả mọi người, lập tức trở về trong tầng hầm ngầm." Hoa Dững cắn răng, đối thủ hạ xuống mệnh lệnh.

Chung quanh bảo tiêu cũng sững sờ, bọn họ không hiểu rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Nhưng cấp trên có lệnh, bọn họ đều chỉ có thể phục tùng, nhanh chóng trở lại trong tầng hầm ngầm.

Lãnh Phong quét nhìn bốn phía một cái, phát hiện chung quanh cũng có thật nhiều cửa ngầm, có thể đến phòng ngầm dưới đất.

Tất cả mọi người đều bỏ chạy sau, trong trang viên chỉ còn lại Lãnh Phong, Mạch Nhiên, Hoa Dững ba người.

Về phần Mạch Chấn, rất rõ ràng là đi ra ngoài.

"Được, ngươi xem ta rất khó chịu đúng không, vậy thì có cái gì sổ sách, chúng ta bây giờ mà tính coi là." Lãnh Phong từng bước từng bước hướng Hoa Dững đi tới, khóe môi nhếch lên một nụ cười lạnh lùng.

Lãnh Phong không nghĩ tới Hoa Dững sẽ tìm tra, bất quá nếu hấn dám tìm, kia Lãnh Phong không ngại cùng hấn vui đùa một chút.

Nhìn từng bước từng bước hướng chính mình đến gần Lãnh Phong, Hoa Dững lòng tham thấp thòm, dù sao hấn gặp qua Lãnh Phong thực lực, cũng bị hấn cho đánh một trận.

Hoa Dững đưa tay đặt ở bên hông súng túi bên trên, bất cứ lúc nào cũng sẽ rút súng lục ra.

Mặc dù biết súng lục đối với (đúng) Lãnh Phong không hữu hiệu, nhưng có vũ khí ở trong tay, bao nhiêu Hội An tâm một ít.

"Ba."

Đột nhiên, Mạch Nhiên hô to một tiếng.

Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, dùng bước lại, chậm rãi xoay người.

Mạch Chấn từng bước từng bước hướng mọi người đi tới, mà phía sau hắn, đi theo hai gã mặc tây trang màu đen, đeo kính mát bảo tiêu.

"Này, mạch thúc thúc." Lãnh Phong mỉm cười cùng Mạch Chấn chào hỏi.

Hoa Dững âm thầm thở phào, buông xuống đề ở súng túi vào tay.

Tay hắn, hơi có chút run rẩy.

Xem ra là bị Lãnh Phong dọa cho cái không nhẹ, nếu như Lãnh Phong mới vừa rồi thật động thủ, vậy hắn phỏng chừng không chết cũng phải tàn.

"Ha ha, Lãnh Phong huynh đệ, không nghĩ tới ngươi sẽ tới nhà của ta." Mạch Chấn cười lớn đi lên trước, cùng Lãnh Phong nắm chặt tay.

"Ta chỉ là đưa Mạch Nhiên trở lại mà thôi, Mạch Nhiên hôm qua tới tìm ta chơi đùa, chúng ta ở bên ngoài chơi đùa quá khùng, quên ghi thời gian." Lãnh Phong nắm Mạch Chấn tay, hơi mỉm cười nói.

Mạch Chấn nụ cười dừng dừng một cái, liếc mắt nhìn Mạch Nhiên, tiếp theo sau đó cười nói: "Ha ha ha ha, ngươi nguyên ý cùng nữ nhi của ta chơi đùa, ta thật cao hứng, nằng lúc trước đều không cùng những người khác qua lại, ta vẫn luôn rất lo lắng, không nghĩ tới nằng sẽ chủ động đi tìm ngươi."

"Ba, mới vừa rồi Hoa Dững tìm Lãnh Phong phiền toái."

Thấy cha mình ở, Mạch Nhiên liền vội vàng tổ cáo.

Nghe được Mạch Nhiên lời nói, Mạch Chấn sắc mặt nhất thời âm trầm xuống, mà Hoa Dững trên mặt xuất hiện cười khổ.

"Chuyện gì xảy ra?" Mạch Chấn mặt âm trầm, nhìn về phía Hoa Dững.

Thấy Mạch Chấn ánh mắt, Hoa Dững lòng dạ ác độc ác run rẩy một chút, sau đó cắn răng nói: "Mới vừa rồi là ta không đúng, ta làm tưởng tiểu thư bị lạnh tiên sinh bắt giữ, cho nên trong lúc nhất thời không cân nhắc quá nhiều, thật xin lỗi."

Vừa nói, Hoa Dững cúi đầu xuống.

"Nữ nhi của ta làm sao sẽ bị Lãnh Phong huynh đệ bắt giữ, ngươi cũng không phải không biết chúng ta và Lãnh Phong huynh đệ quan hệ, ngươi đây là suy nghĩ vào xi năng sao?"

Mạch Chấn mặt âm trầm, dù sao hắn bây giờ phải cùng Lãnh Phong làm quan hệ tốt, nhưng hắn chẳng thể nghĩ tới Hoa Dững sẽ dám tìm Lãnh Phong phiền toái.

"Thật tốt, thật ra thì ta không có chút nào để ý, không có chuyện gì ta trước hết lách người, ta chỉ là đưa Mạch Nhiên trở lại mà thôi, ừ, cứ như vậy."

Lãnh Phong lui về phía sau hai bước, chuẩn bị rời đi.

"Chớ đi nha, lưu lại uống ly trà." Mạch Nhiên bắt lại Lãnh Phong cánh tay, không để cho hắn rời đi, "Ta cho ngươi biết nha, cha ta cất giữ rất nhiều trà ngon, ta lấy ra cho ngươi nếm thử một chút như thế nào đây?"

Nghe được nữ nhi mình lời nói, Mạch Chấn khoe miệng có chút co quắp một chút, hắn không nghĩ tới Mạch Nhiên sẽ bán đứng hắn.

"Thật ra thì ta không thích uống trà." Lãnh Phong muốn đem cánh tay rút ra, ai biết Mạch Nhiên bắt rất dùng sức, trong lúc nhất thời không rút ra được.

"Ha ha, Lãnh Phong huynh đệ, rất cảm tạ ngươi có thể đưa Mạch Nhiên trở lại, lưu lại uống hai chén đi, chúng ta thật tốt trò chuyện một chút." Mạch Chấn nhiệt tình chào mời.

Hoa Dững mới vừa rồi làm ra tới cục diện rối rắm, Mạch Chấn phải thu thập sạch sẽ, Lãnh Phong thực lực khủng bố đến mức nào, bọn họ cũng rất rõ, nếu như ngày nào Lãnh Phong không muốn tiếp tục hợp tác lời nói, Mạch Chấn không dám tưởng tượng sau này sẽ xảy ra chuyện gì.

Khoảng thời gian này Mạch Chấn thông qua quan hệ lưới, hiểu được không ít Dị Năng Giả thế giới sự tình, hắn cũng đi tháo qua Lãnh Phong chỗ tổ chức.

Dị Năng Giả thế giới cường đại nhất hai cái tổ chức, Vương Triều cùng z vẫn luôn nghĩ (muốn) chiêu mộ Âm Dạ, nhưng đã nhiều năm như vậy, một lần cũng không thành công, ngược lại bị bọn họ đánh vô số lần mặt.

Nhưng Vương Triều cùng z đến bây giờ cũng không dám cùng Âm Dạ vạch mặt.

Mạch Chấn không hiểu nhiều, nhưng là cảm giác Âm Dạ cường đại.

Mới vừa cùng hai cái tối tổ chức lớn chống lại người, sẽ yếu sao?

"Hay lại là miễn đi, có người xem ta khó chịu, ta hay là tránh trước, có cơ hội uống nữa đi." Lãnh Phong cuối cùng đem cánh tay cho rút ra, khẽ mỉm cười, đưa ra hai cánh, ngay trước mặt mọi người phi hành rời đi.

Hai gã Hắc Y bảo tiêu thấy Lãnh Phong dài ra một hai cánh, nhất thời sửng sò, trong lúc nhất thời không phản ứng kịp.

"Quên mất các người thấy sự tình, cái thế giới này có rất nhiều các người không thể nào hiểu được chuyện." Mạch Chấn quay đầu lại, hướng về phía hai gã bảo tiêu nói.

Hai gã bảo tiêu rất thức thời một chút đến đây, không có nói gì.

"Được, cùng ta nói nói cho cùng xảy ra chuyện gì?" Mạch Chấn nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, lại nhìn Hoa Dững liếc mắt.

Lãnh Phong nhanh chóng hướng trời cao leo lên, Mạch gia trang viên cách hần càng ngày càng xa.

Nhớ tới Hoa Dững mới vừa rồi bộ dáng, Lãnh Phong có chút buồn cười.

Nhìn ra, hần là đang ghen tỵ, ghen tị mình và Mạch Nhiên đi gần như vậy.

Lãnh Phong không hiểu tình yêu nam nữ, nhưng người cơ bản tính cách hần vẫn biết, lòng ghen tỵ, người người đều có.

Về phần Mạch Nhiên, Lãnh Phong cũng không muốn cùng nàng có quá nhiều qua lại.

Nghĩ (muốn) mặc dù là nghĩ như vậy, nhưng sự thật cũng không phải Lãnh Phong suy nghĩ như vậy.

Mạch Nhiên càng đến gần, Lãnh Phong lại càng nghĩ (muốn) bài xích, nhưng lại không có biện pháp làm ra bài xích hành động.

Lãnh Phong chỉ muốn đem trọng tâm đặt ở Trương Ảnh Hàm trên người, hần đối với (đúng) Mạch Nhiên không có nửa điểm cảm giác.

Cánh không ngừng đánh phía trước, Lãnh Phong càng bay càng cao, cuối cùng lại đến một vạn mét trời cao dừng lại.

Lãnh Phong mất phải lóe lên ánh sáng, mắt nhìn xuống toàn bộ h thành phố.

Hôm nay h thành phố đã không có lại có tuyết rơi, không khí rất thanh tân, trên bầu trời cũng không có Vực.

h thành phố, Sở thị tập đoàn tổng tài phòng làm việc, Sở Vân Thiên nghe lấy thủ hạ báo cáo, tròn tròn con mắt, hoàn toàn không thể tin được thủ hạ mình nói chuyện.

Hần bỏ ra nhiều tiền mời tới sinh đôi Dị Năng Giả, mất đi liên lạc.

Mà Lãnh Phong, cũng vẫn còn sống.

Sở Vân Thiên không ngờ, hần biết rõ, sinh đôi Dị Năng Giả ám sát thất bại, rất có thể bị Lãnh Phong thật sự đánh bại.

"Chẳng lẽ hần là như vậy Dị Năng Giả?" Sở Vân Thiên nắm quả đấm, cắn răng nói.

Mặc âu phục nam tử đứng ở bên cạnh bàn làm việc, có chút khom người, nói: "Có thể là, anh em sinh đôi kia năng lực rất mạnh, ở Dị Năng Giả thế giới cũng rất nổi danh, đối phó một người bình thường lời nói, căn bản không dùng được bao nhiêu lực khí."

"Chúng ta phái người đi bọn họ chiến đấu hiện trường thăm dò qua, nhưng mặt đất bị tuyết rơi nhiều bao trùm, mà phụ cận cảnh sát cũng chưa lấy được có người Từ Vong thông báo."

"Nghĩ biện pháp liên lạc với anh em sinh đôi kia, chúng ta không thể cứ như vậy coi là, mười triệu USD không thể xài uống." Sở Vân Thiên gõ gõ bàn, trầm giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: 100 triệu USD

Bọn họ cũng không biết, sinh đôi đã bị đưa về Kinh Hoa thị Long Tổ trụ sở chính, này sinh đôi nhân sinh hoàn toàn xong.

"Luu Bác, người đã nói, người làm việc chưa bao giờ sẽ để cho ta thất vọng, ta hy vọng lần này cũng vậy, sống phải thấy người chết phải thấy thi thể."

Sở Vân Thiên gõ bàn, trong giọng nói sung mãn kiên nhẫn không được.

"Ông chủ, tin tưởng ta, ta sẽ liên lạc với anh em sinh đôi kia."

Tên là Luu Bác nam tử trung thân, thái độ cung kính tới cực điểm.

Ngay tại hai người còn đang suy nghĩ biện pháp thời điểm, phòng làm việc cửa sổ sát đất thủy tinh đột nhiên bể tan tành, mảnh kiếng bể Phi khắp nơi đều là, có thậm chí cắm vào trong vách tường.

Sở Vân Thiên bị sợ té ngã trên đất, mà Luu Bác cũng lui về phía sau mấy bước, trực tiếp đụng vào trên vách tường.

Hai người đều bị Đột Như Kỳ Lai thủy tinh bể tan tành dọa cho không nhẹ.

"Các người tìm anh em sinh đôi kia a, nha, ta đem bọn họ phí."

Lãnh Phong bay vào trong phòng làm việc, nhìn Sở Vân Thiên cùng Luu Bác.

Nhìn một cái cánh dài người bay vào trong phòng làm việc, Sở Vân Thiên cùng Luu Bác nhất thời tròn tròn cặp mắt, không thiếu chút nữa bị sợ ngất đi.

Bọn họ mặc dù biết trên đời này có những thứ kia nắm giữ Siêu Năng Lực nhân loại, nhưng là không thấy tận mắt.

Mời anh em sinh đôi kia, bọn họ còn là thông qua điện thoại liên lạc.

Lãnh Phong thu hồi hai cánh, đi tới trước bàn làm việc, kéo qua một cái ghế, trực tiếp ngồi ở phía trên, kiêu hai chân.

"Ai là Sở Vân Thiên?" Lãnh Phong quét nhìn một chút hai mắt, hỏi.

Sở Vân Thiên cùng Luu Bác đã bị hù dọa lời nói đều không nói được, chẳng lẽ người trước mắt này là Thượng Đế phái tới thiên sứ? Lại sẽ có một đôi cánh.

"Khác (dùng) một bộ tròn mắt hốc mồm đáng về a, nói một chút, ai là Sở Vân Thiên, bằng không ta đánh tới các người nói là dùng."

Vừa nói, Lãnh Phong xoay vặn cổ, xương cốt phát ra dùng dùng vang.

Sở Vân Thiên cùng Luu Bác hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó Sở Vân Thiên hướng về phía Luu Bác dùng mắt ra hiệu.

Luu Bác có chút gật đầu một cái, sau đó tăng hắng một cái, cường làm trấn định nói: "Chính là ta."

Lãnh Phong mị con mắt, mắt phải màu xanh lam lóe lên, cười nói: "Người chính là Sở Vân Thiên a."

"Không sai." Luu bác thượng trước một bước, ưỡn ngực, nhìn còn tương đối có thành tựu.

"Không đúng, con của người cùng người dài không giống a, ngược lại càng giống như bên cạnh người tên kia, người đó tới, người bí thư phải không?" Lãnh Phong khẽ mỉm cười, nói.

Luu Bác sắc mặt biến hóa có chút tái nhợt, nhưng vẫn là ho khan một chút, mở miệng nói: "Không biết các hạ là ai, tại sao lại muốn tới tìm chúng ta?"

"Hỏi rất hay." Lãnh Phong đem chân thả vào trên bàn làm việc, hai tay gối sau ót, một bộ rất nhàn nhã bộ dáng.

Luu Bác cùng Sở Vân Thiên hai mắt nhìn nhau một cái, giờ phút này trong bọn họ tâm là tan vỡ, Lãnh Phong nhìn hãy cùng tới chơi tự đắc.

Sở Vân Thiên có chút di động, muốn đi theo như máy báo động.

Lãnh Phong khẽ mỉm cười, tay phải nhẹ nhàng vung lên, một cái lông chim bay đến máy báo động bên cạnh, trực tiếp cắm vào máy báo động đường giây trong, đem đường giây chặt đứt.

"Theo như a, người theo như, ta không ngăn cản người." Lãnh Phong cười nói.

Sở Vân Thiên bị tức mặt cũng bạch, nhưng hần chỉ có thể im hơi lặng tiếng, không có nói gì.

"Đem người mới vừa rồi hỏi ta vấn đề lặp lại một lần." Lãnh Phong nhìn Luu Bác, nói.

Lưu Bác khẽ cắn răng, hít sâu một hơi, không chế được tâm tình mình, nói: "Không biết các hạ là ai, tại sao lại muốn tới tìm chúng ta?"

"Ừ, hỏi rất hay, ta tại sao phải tới tìm các ngươi đây?"

"Bởi vì các ngươi không chỉ một lần tới tìm ta phiền toái, thậm chí còn phải Dị Năng Giả tới tập kích ta."

Vừa nói, Lãnh Phong nhảy cồm lên, đi tới Lưu Bác trước mặt, trầm giọng nói: "Thật ra thì ta tính khí rất nóng nảy, ừ, thật, ngươi tin không?"

Lưu Bác trong lúc nhất thời không phản ứng kịp, chỉ ngây ngốc nhìn Lãnh Phong.

"Há, không tin à?" Lãnh Phong ngoẹo đầu, lộ ra một bộ suy tư biểu tình.

Ngay sau đó, Lãnh Phong bắt lại Lưu Bác cổ áo, lôi kéo hắn hướng cạnh cửa sổ đi tới.

"Ngươi muốn làm gì?" Lưu Bác nhất thời hoảng, không ngừng giùng giàng, muốn tránh thoát Lãnh Phong tay.

Lãnh Phong gắt gao nắm hắn cổ áo, trừ phi Lưu Bác đem tựa hồ cho xé rách, nếu không căn bản trốn không mở.

Nhưng âu phục chất lượng tốt rất, cho dù Lưu Bác dùng hết lực khí toàn thân, cũng căn bản không biện pháp xé rách.

Lãnh Phong lôi kéo Lưu Bác đi tới cửa sổ sát đất cạnh, quay đầu nhìn Lưu Bác, lộ ra một cái người hiền lành nụ cười, nói: "Nghĩ (muốn) thể nghiệm một chút như bay cảm giác sao?"

Nói xong, Lãnh Phong đưa ra hai cánh, nắm Lưu Bác, bay thẳng đi ra ngoài.

Mà trong phòng làm việc Sở Văn Thiên, một lần nữa nhìn sừng sờ, dù sao tình cảnh như vậy, hắn chỉ ở trong phim ảnh thấy qua.

Sở Văn Thiên ngốc ngay cả chạy trốn cũng quên, chỉ ngây ngốc đứng tại chỗ.

Không bao lâu, Lãnh Phong bay vào, mà Lưu Bác trực tiếp bị hắn vớt trên đất.

Lãnh Phong mới vừa rồi mang theo hắn thể nghiệm một chút cấp tốc leo lên cùng trời cao rơi xuống cảm giác, Lưu Bác trên không trung kêu giọng cũng khàn khàn, toàn bộ người đã bị hù dọa hoàn toàn không bình thường.

"Ta không phải là Sở Văn Thiên, ta không phải là Sở Văn Thiên, bỏ qua cho ta, ta sai, hết thấy đều là Sở Văn Thiên để cho ta liên quan (khô)."

Lưu Bác co rúc ở trên đất, cũng không để ý trên đất thủy tinh cận bã, không ngừng cầu xin tha thứ.

"Muội ngươi, ta đương nhiên biết ngươi không phải là Sở Văn Thiên." Lãnh Phong một cước đá vào Lưu Bác trên người, mắng.

Chân chính Sở Văn Thiên ở một bên cái gì đều không nói được, không biết nên tức giận, hay là nên sợ hãi.

"Được, Sở lão bản, chúng ta nên nói một chút." Lãnh Phong ngồi ở trên ghế, một lần nữa đem chân thả vào trên bàn làm việc.

"Ngươi rút cuộc là ai?" Sở Văn Thiên đè nén xuống trong lòng sợ hãi, hỏi.

"Ta là ai, ha ha." Lãnh Phong nhất thời cười lên.

Nhìn không ngừng cười như điên Lãnh Phong, Sở Văn Thiên bĩu môi một cái, hắn không hiểu nổi cái này có gì buồn cười.

"Được rồi, ta sẽ nói cho ngươi biết ta là ai." Lãnh Phong thu liễm một chút nụ cười, nói: "Ừ, ta chính là đem con của ngươi cho phí cái quầy rượu kia ông chủ, thế nào, nhớ tới đi."

Nói xong, Lãnh Phong thấy bên cạnh bàn làm việc có chai rượu chát, không nói hai lời trực tiếp vịn ra nắp bình, ực ực uống.

Nhưng đứng ở một bên Sở Văn Thiên, lại tròn tròn cặp mắt, nắm chặt quả đấm.

"Nguyên lai là ngươi!" Sở Văn Thiên dùng sức cắn răng, cơ hồ phải đem răng cho cắn nát.

"Không sai, chính là ta, thế nào, có phải hay không rất kinh hi, có phải hay không rất vui vẻ."

Nói xong, Lãnh Phong uống nữa hai cái rượu vang.

Sở Văn Thiên không ngừng hít thở sâu, lúc này hắn đã không thể suy tính bình thường.

Hắn căn bản không nghĩ tới Lãnh Phong lại sẽ ửng có một đôi cánh, còn cường đại như vậy.

"Người đã hai lần tìm ta phiền toái, lần đầu tiên, người phái người ở ta quầy rượu ngoài cửa chặn lại ta, lần thứ hai, người phái Dị Năng Giả tới tập kích ta, ta nhẫn nại là có hạn độ."

"Ta đều không chính diện tới tìm làm phiền người, người lại một lần một lần khiêu khích ta."

Vừa nói, Lãnh Phong đem rượu bình để lên bàn, cười lạnh nói: "Cũng bởi vì người tên phế vật kia con trai? Ha ha."

"Con của người là người nào, người không phải không biết đi, người thật đúng là hoàn toàn tin tưởng hần nói chuyện?"

Lãnh Phong không nói gì thêm, Tĩnh Tĩnh nhìn Sở Vân Thiên phản ứng.

Sở Vân Thiên nắm chặt quả đấm từ từ lỏng ra, cả người phảng phất già nua rất nhiều.

Đối mặt với Lãnh Phong như vậy một cái nhân vật mạnh mẽ, Sở Vân Thiên căn bản không năng lực phản kháng, bởi vì Lãnh Phong muốn giết chết hần, chẳng qua là nửa phút chuyện.

"Ta không phải là tới giết người, bởi vì người ở h thành phố có địa vị nhất định."

"Ta tới con mắt, chẳng qua là để cho người biết mặt người đúng là ai, chỉ đơn giản như vậy."

"Nếu như người thức thời, người nên thu tay lại, ta nhiều nhất lấy chút tiền tồn thất tinh thần, ngược lại không đến nỗi đem các người Sở gia cho hủy."

Nói xong, Lãnh Phong đứng lên, nhìn Sở Vân Thiên, khinh thường cười nói: "Ta muốn diệt cả nhà các người người, chẳng qua là nửa phút sự tình, người không nên hoài nghi một cái Dị Năng Giả thực lực."

"Người muốn ta làm gì?" Sở Vân Thiên thờ dãi, giờ phút này, hần chỉ có thể nhượng bộ.

Lãnh Phong giờ lên chỉ một ngón tay, nói: "Ta muốn 100 triệu, USD."

"Người nói cái gì?"

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Sở Vân Thiên nhất thời trợn tròn cặp mắt, không thiếu chút nữa một cái lão huyết cho phun ra.

Hần đoán được Lãnh Phong hội yếu tiền, nhưng căn bản không nghĩ tới hần lại mở miệng muốn 100 triệu.

"Người không có nghe lầm, ta muốn 100 triệu USD, ừ, ta lúc trước một mực ở ở nước ngoài, dùng thói quen USD, tiền hoa hạ ít nhiều có chút không thích ứng, cho nên thu tiền chỉ lấy USD."

Lãnh Phong lúc nói chuyện, giọng vậy kêu là một cái tự do phóng khoáng, căn bản không có cân nhắc đến Sở Vân Thiên cảm thụ.

Mà Sở Vân Thiên giờ phút này thật có loại muốn chết xung động, hần rất muốn biết, Sở Từ Hào rốt cuộc chọc một cái thể nào sát tính.

"Thể nào, người không có tiền a, không có tiền lời nói sẽ không nói." Vừa nói, Lãnh Phong xoay người, một bộ phải rời khỏi bộ dáng.

"Có có có." Sở Vân Thiên liền vội vàng tiến lên, hần nhiều sợ Lãnh Phong cứ như vậy đi, không người có thể đoán được Lãnh Phong sẽ làm ra cái gì sự tình.

"Ta cũng lười làm khó dễ người, người Sở thị tập đoàn thu nhập có ngon ta rất rõ, 100 triệu USD đối với người mà nói chẳng qua là nhẹ nhàng thoái mái chuyện, ta chỉ là muốn nhắc nhở người, đừng tới tìm ta phiền toái."

"Người lần đầu tiên phái người đến, sau khi ta có tới tìm người sao?"

"Không có, đây là bởi vì ta chẳng muốn đi để ý đến người, các người loại này phú hào bao che cũng rất bình thường."

"Về phần con của người, đó là tự làm tự chịu, hần tính cách là như thể nào người rất rõ."

"Vốn lấy sau người còn dám tới tìm ta phiền toái lời nói, ha ha ha, ta chỉ có thể nói cho người biết, ta là bạo tính khí."

Nói xong, Lãnh Phong ngáp một cái, sau đó nhìn Sở Vân Thiên, chờ đợi hần phản ứng.

"Lần này là chúng ta Sở gia không đúng, chúng ta nhận tài." Sở Vân Thiên cúi đầu xuống, nói: "Ta sau này ước hẹn bó buộc con của ta, không để cho hần đi tìm làm phiền người."

"Rất tốt." Lãnh Phong lấy ra một tờ tờ giấy, vút xuống trên bàn làm việc, nói: "Trong ba ngày, đem tiền đánh tới ta tài khoản, cái này coi như là làm là ta tiền tồn thất tinh thần."

"Ta xem người cũng là một thức thời người, ta không sợ nói cho người biết, trước đó, Mạch gia biết đến người tìm ta phiền toái, kêu muốn tới đem người phí, chẳng qua là ta ngăn lại mà thôi."

Nói xong, Lãnh Phong đưa ra hai cánh, bay về phía trời cao.

Mà Sở Vân Thiên, là cả người cũng sững sốt.

Mặc dù hần là h thành phố số một số hai phú hào, nhưng h thành phố, vẫn có hần chỉ có thể ngửa mặt trông lên tồn tại.

Đó chính là Mạch gia, Mạch Chấn.

Sở Vân Thiên bây giờ đang ở vui mừng, bởi vì Lãnh Phong tự mình đến, hoa 100 triệu USD coi là không cái gì.

Nhưng nếu như Mạch gia thật động thủ với hần, kia toàn bộ Sở gia, chắc chắn phải chết.

Hần ở phía sau sợ, bởi vì hần chọc tới Lãnh Phong.

Hần cũng ở đây vui mừng, Lãnh Phong tự mình đến một chuyến.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Người mới gia nhập

Lãnh Phong sau khi rời đi, Sở Vân Thiên hướng Sở Từ Hào xuống chết mệnh lệnh, không thể lại đi tìm Lãnh Phong phiền toái, hơn nữa không thể lại theo đuổi Trương Ảnh Hàm.

Sở Vân Thiên rất thông minh, Lãnh Phong mấy lần xuất thủ, cũng là bởi vì Trương Ảnh Hàm, kia Trương Ảnh Hàm rất có thể chính là Lãnh Phong người.

Lúc này Sở Vân Thiên đã không dám lại đi chọc Lãnh Phong, Lãnh Phong bày ra thực lực vượt quá hần tưởng tượng.

Dị Năng Giả thế giới, bọn họ chỉ có thể biết, nhưng không năng lực đi liên quan đến.

Màn đêm buông xuống, Lãnh Phong ngồi ở quầy rượu trên ghế sa lon, Tinh Tinh uống rượu.

Sáu giờ chiều thời điểm, 100 triệu USD liền chuyển vào hần tài khoản trong.

Đối với lần này, Lãnh Phong chỉ có thể than thở Sở Vân Thiên làm việc năng lực.

Không phí nhiều sức bắt được 100 triệu USD, Lãnh Phong đang suy nghĩ nhiều tiền như vậy phải thế nào hoa, mà thân là Ám Dạ thành viên, hần cho tới bây giờ cũng không thiếu tiền, tiền đối với hần mà nói, chỉ là một con số mà thôi.

Tám giờ tối, Trương Ảnh Hàm lái xe đi tới quầy rượu bên ngoài.

Trương Ảnh Hàm mặc một bộ thật dài màu trắng áo khoác, bọc một cái khăn quàng, không chút hoang mang đi vào trong quán rượu.

"Buổi tối khỏe." Lãnh Phong nắm một lon bia, cười chào hỏi.

Trương Ảnh Hàm khẽ gật đầu, lộ ra vẻ tươi cười, "Buổi tối khỏe."

Hai người quan hệ có chút biến hóa vì diệu, một điểm này, hai người cũng có thể rõ ràng cảm giác.

"Cùng ta nói một chút, người rời đi Hoa Hạ sau, ở nước ngoài việc trải qua cái gì?"

Trương Ảnh Hàm ngồi vào Lãnh Phong đối diện, cầm lấy một lon bia, hỏi.

"Người sẽ không muốn biết." Lãnh Phong cười, để bia xuống.

Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không nói cho Trương Ảnh Hàm, bởi vì chính mình việc trải qua phi thường cùng người khác bất đồng, dù sao hần không là người bình thường.

"Người không nói, làm sao sẽ biết ta không muốn biết đây?" Trương Ảnh Hàm cười nói.

Lãnh Phong cười lắc đầu một cái, không nói gì nữa.

Thấy Lãnh Phong không nói gì, Trương Ảnh Hàm nhếch miệng, bầu không khí trong lúc nhất thời có chút lúng túng.

Trương Ảnh Hàm không biết rõ làm sao đi đối mặt Lãnh Phong.

Tám năm trước hai người gặp nhau, nhưng rất nhanh thì tách ra, bất quá ai cũng không có quên với nhau, Lãnh Phong vẫn luôn nhớ Trương Ảnh Hàm nụ cười, Trương Ảnh Hàm là vẫn luôn cất giữ Lãnh Phong đưa cho nàng lông chim.

Gặp lại lần nữa, Lãnh Phong mấy lần xuất thủ cứu giúp, không tiếc cùng Sở gia kết làm lương tử.

Nếu như là cái khác nữ hài, chỉ sợ sớm đã yêu Lãnh Phong.

Nhưng Trương Ảnh Hàm cũng không có loại cảm giác này, chẳng qua là đối mặt Lãnh Phong thời điểm, nàng tâm lý luôn là có một cổ cảm giác kỳ dị, loại cảm giác này không có cách nào hình dung.

"Nói như thế nào đây, ta việc trải qua rất đặc thù, người bình thường không có biện pháp hiểu."

Nói xong, Lãnh Phong cầm bia lên, ngửa đầu uống sạch.

"Được rồi, người không muốn nói cũng không liên quan." Trương Ảnh Hàm không có cưỡng bách nữa, kéo ra Dịch kéo lon móc kéo, nhẹ nhàng uống một hộp bia.

"Tám năm qua, người qua như thế nào đây?" Lãnh Phong đổi đề tài, tránh cho bầu không khí tiếp tục lúng túng.

Nghe được Lãnh Phong vấn đề, Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng nhún nhún vai, đưa mắt về phía quầy rượu bên ngoài, nhìn trống rỗng đường phố, khe khẽ thờ dài.

"Thế nào?"

Thấy Trương Ảnh Hàm tâm tình biến hóa, Lãnh Phong có chút hiếu kỳ hỏi.

"Ta cũng không biết nên nói như thế nào." Trương Ảnh Hàm lộ ra một nụ cười khổ.

Lãnh Phong vẫn là lần đầu tiên thấy Trương Ảnh Hàm lộ ra như vậy tâm tình, nhất thời có chút bối rối, ngay cả bận rộn hỏi "Xảy ra chuyện gì?"

"Cũng không phát sinh cái gì." Trương Ảnh Hàm nhếch miệng, thả ra trong tay bia.

Loại thứ này bia đắng, Trương Ảnh Hàm uống ít nhiều có chút không có thói quen.

Lãnh Phong không nói gì, chờ đợi Trương Ảnh Hàm nói tiếp.

"Ta chỉ là, muốn cho mẹ của ta nhiều bồi bồi ta, chỉ như vậy mà thôi." Trương Ảnh Hàm nhìn bên ngoài, cười khổ: "Nhưng trong mắt nàng chỉ có công việc, cho nên những năm gần đây, ta cùng nàng quan hệ cũng không tốt."

Thân tình, người nhà.

Lãnh Phong lộ ra một tia khinh thường nụ cười, nhưng nụ cười rất nhanh thì biến mất, hắn không thể để cho Trương Ảnh Hàm thấy đã biết sao cười.

Đối với Lãnh Phong mà nói, chân chính chúc Vu gia người, chỉ có Mộ Thi Vân, Vân Tại Thiên, còn có Âm Dạ Băng Lôi cùng Nanh Sói.

Đến khi hắn chân chính người nhà, hắn cũng lười đi tìm bọn họ là ai.

"Ta từ trung học đệ nhị cấp đến đại học, vẫn luôn thích bản thân một người, có rất ít người có thể cùng ta trở thành bạn." Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong, khẽ mỉm cười.

"Ồ?" Lãnh Phong hơi ngần ra, Trương Ảnh Hàm đoạn văn này rất rõ ràng khác biệt ý tứ.

"Ta không thích cùng người khác tới hướng." Trương Ảnh Hàm nói lần nữa.

Nghe Trương Ảnh Hàm lời nói, Lãnh Phong cười cười, uống một hộp bia, nói: "Ta cũng thế."

Đột nhiên, Lãnh Phong để lên bàn điện thoại di động reo tới.

"Xin lỗi, ta nhận cú điện thoại."

Nói xong, Lãnh Phong cầm điện thoại di động lên, liếc mắt nhìn, phát hiện là Băng Lôi điện thoại, liền vội vàng kết nối.

"Này, Băng Lôi Lão Đại."

"Tiểu tử, khoảng thời gian này ở Hoa Hạ như thế nào đây?" Bên đầu điện thoại kia, Băng Lôi thanh âm rất vang vọng, hiển nhiên là có cái gì rất vui vẻ chuyện.

Lãnh Phong cười cười, đứng lên, đi tới cửa quán rượu, trả lời: "Có thể làm gì, cùng người khác làm chứ sao."

"Ừ?" Băng Lôi dừng dừng một cái, hỏi "Xảy ra chuyện gì?"

"Không có gì, ta cùng h thành phố một cái phú hào làm, hắn mời Dị Năng Giả tới tập kích ta, kết quả bị ta phí, còn thuận tay cướp hắn 100 triệu USD." Lãnh Phong đem sự tình đơn giản tự thuật xuống.

Bên đầu điện thoại kia Băng Lôi trầm ngâm một chút, nói: "Ta tương đối quan tâm ngươi xài như thế nào này 100 triệu USD."

Rất hiển nhiên, Băng Lôi đối với (đúng) Lãnh Phong rất có lòng tin, căn bản không lo lắng hắn chuyện phiền toái.

"Xài như thế nào a, đây là một cái rất thâm ảo vấn đề." Lãnh Phong suy nghĩ một chút, nói: "Như vậy đi, ta toàn bộ cho các ngươi được, coi như tổ chức vận chuyển quỹ, các ngươi nghĩ thế nào làm liền thế nào làm."

"Ý kiến hay, ta thích." Băng Lôi nghe được Lãnh Phong vui vẻ như vậy, cũng không cự tuyệt.

"Được, cùng ta nói một chút, hôm nay ngươi gọi điện thoại cho ta có chuyện gì, nghe ngươi giọng thật giống như gặp phải cái gì vui vẻ chuyện a." Lãnh Phong hỏi.

"Ừ, rất trọng yếu một chuyện." Băng Lôi điều chỉnh một chút giọng, có chút dừng dần nói: "Đầu tiên, Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc năng lực ta rất hài lòng, hai người bọn họ khoảng thời gian này ở trụ sở chính nơi này, ở ta dưới sự dạy dỗ, tiến bộ rất nhanh."

Lãnh Phong bĩu môi một cái, thế nào lời này nghe, Băng Lôi thật giống như ở khen chính hắn đây.

"Đại ca, trọng điểm đây?" Lãnh Phong cười nói.

"Trọng điểm a, chúng ta Âm Dạ lại vào một người mới." Băng Lôi nói.

Lãnh Phong cái trán thoáng qua ba cái hắc tuyến, hai chuyện này thật giống như không có gì liên hệ đi.

Bất quá nghe được lại có người mới gia nhập, Lãnh Phong có chút ngoài ý muốn.

Âm Dạ thành lập nhiều năm như vậy, cũng không có mời chào qua người mới, đoạn thời gian trước mới gia nhập hai cái, bây giờ lại có người mới?

"Ai?" Lãnh Phong hỏi.

"Một cô em, tuổi tác và ngoại không sai biệt lắm, B cấp, năng lực là thối địch." Băng Lôi giới thiệu sơ lược một chút người mới tài liệu.

"Thối địch?" Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, thế nào này năng lực nghe có chút cổ quái.

"Ừ, năng lực rất mạnh, nàng mới vừa gia nhập thời điểm, ta để cho Nanh Sói khảo sát nàng năng lực, kết quả Nanh Sói bị ngược cái thoải mái, cuối cùng vẫn là nổ dóa mới đưa nàng đánh bại, ta không biết ngoại chống lại nàng là tình huống gì, bất quá ta nghĩ ngoại nên cũng rất khó chống đỡ nàng năng lực."

Lãnh Phong khẽ cau mày, Nanh Sói cường đại bao nhiêu hắn biết rõ, nhưng lại bị cái này B cấp cô em ngược?

"Nàng tên gọi là gì." Lãnh Phong hỏi.

"Phan Mộc Mộc, Hoa Hạ người, tới nước Mỹ du lịch, vừa vặn gặp phải chúng ta, liền kêu muốn gia nhập." Băng Lôi cười nói.

"Chúng ta Âm Dạ thoáng cái chiêu quá nhiều người chứ?" Lãnh Phong sờ lên cằm, hiển nhiên đối với (đúng) người mới gia nhập có chút bất mãn.

Băng Lôi nhận ra được Lãnh Phong tâm tình, liền vội vàng nói: "Không không không, tiểu tử, ta biết ngoại đang suy nghĩ gì, ban đầu ngoại đã nói, chúng ta Âm Dạ yêu cầu một ít mới mẻ huyết dịch gia nhập, chúng ta cũng nên bồi dưỡng một nhóm hỗ trợ làm việc vật người."

Vừa nói, Băng Lôi ho khan một chút, cười nói: "Phi, không phải là làm việc vật, mà là hỗ trợ, dù sao bọn họ đều rất có tiền đồ, phải biết, không tiền đồ người ta muốn tới làm chi."

"Được, cùng ngoại nói điểm trọng yếu, cô em gái này tử, ho khan một cái, ta để cho nàng đi vào, không phải là bởi vì nàng đẹp đẽ, mà là nàng rất có tiềm chất, chi là có chút ngốc, làm gì cũng đàn độn."

"Ừng, người không phải là vừa ý nàng đẹp không?" Lãnh Phong hỏi.

"Ta nhỏ vào, ta là người như vậy sao." Băng Lôi liền vội vàng biện giải cho mình, mắg: "Nha nha, người này là không tin ta, chờ, đến lúc đó ta để cho nàng cùng Lăng Ảnh bọn họ đồng thời trở về Hoa Hạ, ta cho người kiến thức một chút nàng thật lợi hại, ta không có trêu chọc người chơi đùa."

"B cấp, có thể mạnh tới đâu, ta chờ." Lãnh Phong cười nói.

"Ha, tiểu tử, đừng quá tự tin, phải biết Nanh Sói ngay từ đầu cũng là như người vậy thái độ, nếu không phải hấn có tự lãnh, phỏng chừng đã sớm quy." Băng Lôi nói.

"Được, ta trêu chọc người chơi đùa, ta lúc nào khinh địch qua."

"Lại nói, nghe người nói như vậy, người là muốn đem nàng phái tới ta đây?"

Lãnh Phong hơi kinh ngạc hỏi.

"Ừ, ta cùng Nanh Sói ở nước Mỹ trụ sở chính, đến lúc đó người mới toàn bộ giao cho người." Băng Lôi nói.

"Muội người, người là nghĩ (muốn) một chết ta, thoáng cái mang nhiều người như vậy." Lãnh Phong mắg.

Nói là nói như vậy, nhưng trên thực tế mang người mới không tính là một mối.

Chẳng qua là Lãnh Phong không nghĩ tới Băng Lôi sẽ thoáng cái đem toàn bộ người mới đều giao cho hấn.

"Được, người liền mang theo bọn họ ra một chút nhiệm vụ, không tính là đại sự gì, người nếu là không thích đem bọn họ nhét vào trong phân bộ cũng được, gọi bọn hấn quét dọn một chút vệ sinh thần mã, người thích."

Vừa nói, trong điện thoại xuất hiện một cô gái thanh âm, thanh âm nghe không phải là Lăng Mặc, rất rõ ràng liền là người mới Phan Mộc Mộc.

"Băng Lôi Lão Đại, ta muốn cùng Lăng Mặc đi dạo phố."

Phan Mộc Mộc thanh âm nghe có chút non nớt, căn bản cũng không giống như một cái mười tám tuổi nữ hài.

"Đi đi đi đi, ta và người Lãnh Phong lão Đại Thông điện thoại, đừng làm ồn." Băng Lôi có chút nghiêm nghị nói.

"Vậy bái bai á."

Sau đó, Lãnh Phong nghe được có chút gấp thúc tiếng bước chân, hấn là Phan Mộc Mộc chạy đi ra ngoài.

"Đại ca, người tìm cũng người nào, cô em này đơn giản là không lớn lên a, thế nào ra nhiệm vụ." Lãnh Phong cười khổ nói.

"Ừng, mọi việc không thể nhìn mặt ngoài, chờ người thấy nàng cũng biết, thật đánh, so với ai khác cũng bạo lực." Băng Lôi trong giọng nói, mang theo một chút sợ.

"Thế nào, người cũng bị nàng ngược qua?" Lãnh Phong cười hỏi.

"Không có không có, tuyệt đối không có."

Băng Lôi liền vội vàng nói.

Lãnh Phong cười cười, không nói gì, hấn biết Băng Lôi khẳng định còn có lời nói.

"Ta đều nói không có, người đừng suy nghĩ nhiều, không nói với người, cứ như vậy, bái bai."

"Tút TUT TUT "

Băng Lôi rất khoái trá cúp điện thoại.

Lưu lại Lãnh Phong ở cười khổ.

Chương 55: Ủy thác

Lãnh Phong xoay người đi trở về trong quán rượu, Trương Ảnh Hàm vẫn ngồi ở trên ghế sa lon, không biết đang suy nghĩ cái gì đó.

"Xin lỗi, mới vừa rồi bằng hữu của ta có chuyện tìm ta." Lãnh Phong ngồi vào Trương Ảnh Hàm đối diện, cười nói.

"Không việc gì." Trương Ảnh Hàm hơi mỉm cười nói.

Trương Ảnh Hàm tính cách cùng Lãnh Phong ít nhiều có chút tương tự, đều là không thích cùng những người khác qua lại, đây cũng là nàng vẫn luôn không bằng hữu gì nguyên nhân.

Lãnh Phong từ nhỏ đã cuộc sống ở thâm Yamanaka, trừ cùng Mộ Thi Vân, Vân Tại Thiên có trao đổi bên ngoài, chưa bao giờ cùng người ngoài tiếp xúc qua, cho nên hẳn thích an tĩnh địa phương, cũng không thích cùng quá nhiều người có qua lại.

Mà Trương Ảnh Hàm tính cách sở dĩ có thể như vậy, rất rộng rãi mặt là bởi vì Trương Tuyết Bình ảnh hưởng, từ nhỏ thiếu gia đình ảm áp nàng, từ từ tạo thành cô tịch tính cách, không thích nhiều người địa phương, cũng không thích tiếp xúc người xa lạ.

Bầu không khí có chút lúng túng, Lãnh Phong suy nghĩ một chút, nói: "Đừng, người đi quét dọn một chút lầu hai vệ sinh đi, ta khoảng thời gian này cũng không hảo hảo sửa sang lại qua, liền làm phiền người."

"Được." Trương Ảnh Hàm khẽ gật đầu, không có cự tuyệt.

Trương Ảnh Hàm đi lên lầu hai sau, Lãnh Phong nhỏ khí, hai tay gối sau ót, nhắm lại con mắt.

h thành phố ban đêm ít nhiều có chút ồn ào, cho dù là giá rét, cũng không cách nào ngăn cản mọi người đi dạo phố nhiệt tình, đường phố đạo thượng nhân người vừa tới hướng, mọi người tranh nhau chọn mua đến mình thích hàng hóa.

Chợ trời đường phố, cũng chính là Vương Giả chi đạo lối vào, xuất hiện một người mặc Từ Sắc áo khoác tóc dài nữ hài.

Nữ hài dung mạo đẹp đẽ, mặc dù không tính là đẹp đẽ, nhưng rất coi được.

Lãnh Phong nhận ra được bên ngoài có người, chậm rãi tròn mở con mắt.

Nữ hài đi vào trong quán rượu, quét nhìn liếc mắt bốn phía, sau đó đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người.

"Hoan nghênh đến chơi, xin hỏi muốn uống chút gì không?"

Có khách nhân đến, Lãnh Phong liền vội vàng đứng lên, mỉm cười hỏi.

"Xin hỏi có thể ủy thác sao?" Nữ hài không hề ngồi xuống, mà là nhìn Lãnh Phong, khoe miệng mang theo vẻ tươi cười.

Nghe được nữ hài lời nói, Lãnh Phong nụ cười dừng dừng một cái, mắt phải màu xanh lam dưới ánh đèn mờ mờ, lóe lên diệu nhãn quang mang.

Nữ hài nhìn thẳng Lãnh Phong ánh mắt, sắc mặt bình tĩnh.

Lãnh Phong có chút vui mừng, chính mình để cho Trương Ảnh Hàm đi lầu hai, nếu không để cho nàng nghe được cái này đối thoại, không biết nàng sẽ ra sao.

"Có thể, mời nói ra nội dung ủy thác." Lãnh Phong đi tới sau quầy ba, xuất ra hai ly rượu.

Nữ hài ngồi vào trước quầy ba, nói: "Ta gọi là Lý Tinh."

"Ta gọi là Lãnh Phong." Lãnh Phong đem chén rượu thả vào trên quầy ba, đảo hai chén rượu vodka.

Lý Tinh giờ lên chỉ một ngón tay, nói: "Mười triệu USD, ta hy vọng người có thể đi cùng ta đồng thời, tìm mẫu thân của ta."

Mười triệu USD, Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, cũng không có kinh ngạc.

Cái giá tiền này đối với Âm Dạ mà nói chẳng qua là thông thường nhất bất quá số tiền, mỗi lần ủy thác đều không khác mấy là cái giá tiền này, bọn họ cũng đã thành thói quen.

Bất quá cái ủy thác này nội dung, thật ra khiến Lãnh Phong có chút kinh ngạc.

"Tìm mẹ của người?" Lãnh Phong mị lên con mắt, cái uy thác này thật có ý tứ.

"Dạ, ta mẫu thân một cái tháng trước đi Maldives một tòa trên đảo du lịch, nhưng không tới một tuần lễ, nàng liền cùng ta mất đi liên lạc, ta rất lo lắng, nhưng ta một người không có biện pháp đi tòa kia đảo." Lý Tinh vừa nói, trên mặt xuất hiện lo âu về mặt.

Dù sao, mẫu thân mình mất tích, ai cũng biết lo lắng.

"Có thể cùng ta nói nói tòa kia đảo ấy ư, người có thể ở trên bản đồ chỉ ra sao?"

Lãnh Phong xuất ra bình bản máy tính, nhanh chóng điểm mấy cái, tìm tới Maldives bản đồ vệ tinh, sau đó đem bình bản máy tính đưa cho Lý Tinh.

"Ta biết đi phương pháp, mẹ của ta nói cho ta biết, nàng chính là ở đó ra đời, nàng đã từng nói cho ta biết đi nơi đó đường đi." Lý Tinh cũng không có nhận qua bình bản máy tính, mà là nhẹ nói đạo.

Lãnh Phong cau mày một cái, nói: "Ý người là bản đồ vệ tinh không tìm được cái này đảo?"

Thấy Lãnh Phong có chút nhăn Mi về mặt, Lý Tinh liền vội vàng lắc đầu, nói: "Cũng không phải là, chẳng qua là ở trên bản đồ ta không biết là cái nào, nhưng ta biết đường đi."

"Trên cái đảo kia có người sao?" Lãnh Phong buông xuống bình bản máy tính, nói.

"Có, trên đảo có người ở, mẹ của ta cùng ta giới thiệu qua kia cái địa phương." Lý Tinh đưa tay thả ở trên quầy bar, cầm lấy ly rượu.

Lãnh Phong mị đến con mắt, hần đang suy tư.

Cái này nhiệm vụ nghe thật đơn giản, nói trắng ra chính là tìm người, nhưng tìm người địa điểm, nhưng là ở Maldives một cái trên đảo.

Maldives chung quanh có rất nhiều quần đảo, Lý Tinh nói nàng biết đường đi, nhưng không biết đồ.

Thấy thế nào cũng có chút kỳ quái địa phương.

Bất quá, cái này nhiệm vụ nhìn, quả thật thật đơn giản, tìm người này sự tình, Lãnh Phong chỉ cần biết người kia tướng mạo, sau đó bay đến giữa không trung, dùng Ứng Nhân nhìn một chút, rất dễ dàng liền có thể tìm được.

Cho nên một ngàn này vạn, dường như rất tốt kiểm.

"Được rồi, này nhiệm vụ ta tiếp tục." Lãnh Phong giờ ly rượu lên, nói.

"Cám ơn người." Lý Tinh đi theo giờ ly rượu lên.

"Keng "

Hai người ly rượu nhẹ nhàng đụng đụng.

Lãnh Phong uống một hớp rượu, sau đó nghe được tiếng bước chân.

Trương Ảnh Hàm từ lầu hai đi xuống, nàng đã quét sạch sẽ lầu hai vệ sinh.

"Lý Tinh?" Trương Ảnh Hàm thấy trước quầy ba Lý Tinh, nhất thời lẳng lẳng.

"Ảnh hàm?" Lý Tinh cũng là lẳng lẳng, sau đó cười nói: "Buổi tối khỏe a."

Trương Ảnh Hàm đi tới Lý Tinh trước người, kinh ngạc nói: "Buổi tối khỏe, bất quá người vì sao lại ở chỗ này?"

"Ta tới uống rượu a." Lý Tinh rung hoảng nhất hạ trong tay ly rượu, cười nói.

Trương Ảnh Hàm liếc mắt nhìn Lãnh Phong ly rượu trong tay, khẽ mỉm cười, nói: "Rất hoan nghênh người tới, ta là nơi này phục vụ viên."

"Không nghĩ tới a, người lại ở chỗ này làm phục vụ viên." Lý Tinh nhìn Trương Ảnh Hàm, lộ ra một bộ thần tình kinh ngạc.

"Không có gì a, rèn luyện một chút chính mình công việc năng lực mà, dù sao ta học là kinh tế quản lý." Trương Ảnh Hàm mỉm cười nói.

Lãnh Phong nhìn hai người ở nói chuyện với nhau, có chút sững sờ, hai người bọn họ lại nhận biết!

"Ông chủ, nàng là ta đồng học, lần này ta tới trả tiền." Trương Ảnh Hàm xoay người, hướng về phía Lãnh Phong nói.

"Nếu là người đồng học, vậy cũng là bằng hữu ta, không việc gì, miễn phí." Lãnh Phong phát tay một cái, không thèm để ý chút nào chút tiền này.

Trương Ảnh Hàm ở, Lãnh Phong dĩ nhiên không có biện pháp tiếp tục cùng Lý Tinh trò chuyện ủy thác chuyện.

Mà Trương Ảnh Hàm nói qua, nàng vẫn luôn không bằng hữu gì, xem ra này Lý Tinh là Trương Ảnh Hàm không nhiều bằng hữu một trong.

Lãnh Phong có chút hiếu kỳ Lý Tinh lai lịch, nàng không thể nào là một cái sinh viên đại học bình thường, bởi vì biết Dịch Năng Giả tồn tại cũng không có nhiều người, biết có thể người ủy thác cũng không nhiều.

Bất quá Lãnh Phong sẽ không đi mở miệng hỏi, bởi vì đây là ủy thác nguyên tắc một trong, không thể hỏi quá nhiều, biết nội dung ủy thác liền có thể.

"Đúng, ảnh hàm, ta chuẩn bị đi Maldives du lịch, ngươi muốn đồng thời sao?"

Trò chuyện một lát sau, Lý Tinh mở miệng hỏi.

"Đi Maldives du lịch?" Trương Ảnh Hàm lẳng lẳng, hỏi "Lúc nào."

"Liên ngày hôm sau, ta ngày mai chuẩn bị xong du lịch phải dẫn hành lý, thuận tiện đặt vé phi cơ." Lý Tinh nói.

Trương Ảnh Hàm chần chờ một chút, nhìn Lãnh Phong liếc mắt, nói: "Chúng ta phải đi bao lâu?"

Lý Tinh lộ ra suy tư vẻ mặt, một lát nữa mới lên tiếng: "Nói không chừng nha, du lịch mà, chính là chơi đùa, ngược lại chúng ta cũng mau nghỉ, cái này học kỳ chương trình học chúng ta cũng sửa xong, cho nên sớm cho mình một chút nghỉ không có gì không tốt."

Trương Ảnh Hàm gật đầu một cái, nhìn Lãnh Phong nói: "Ông chủ, ngươi muốn cùng đi sao?"

"Nếu như các ngươi không ngại lời nói, có thể a." Lãnh Phong không có cự tuyệt, thậm chí câu cũng không được.

Hắn phải đi, bởi vì ủy thác đều đã tiếp tục, cũng không thể len lén đi theo đi.

"Kia cứ như vậy định, ta ngày mai sẽ đặt vé phi cơ." Lý Tinh nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó vỗ tay, lộ ra một bộ hưng phấn bộ dáng: "Chúng ta Hoa Hạ lạnh chết, nhưng Maldives nhiệt độ lại đạt tới 30 độ, đơn giản là một cái thiên một cái địa a."

"Ta cho tới bây giờ đều không đi qua Maldives, không biết nơi đó phong cảnh thế nào." Trương Ảnh Hàm cũng có chút mong đợi, lữ hành là buông lỏng nhất thời khắc, có thể toàn tâm vui đầu vào du ngoạn chính giữa.

Vừa nói, Trương Ảnh Hàm nhìn về phía Lãnh Phong, hỏi "Ông chủ, ngươi đi qua Maldives sao?"

"Đi qua một lần." Lãnh Phong không có giấu giếm.

Hắn hai năm trước đi qua một lần Maldives, ở nơi nào đợi ba tháng, nước Mỹ mùa đông qua đi sau mới rời khỏi.

"Nơi đó thú vị sao?" Trương Ảnh Hàm tiếp tục hỏi.

Lãnh Phong nhún nhún vai, cười nói: "Thế nào định nghĩa là thú vị? Cái này rất khó nói, đi qua ngươi cũng biết, ta chỉ có thể nói, nơi đó phong cảnh rất đáng khen, là buông lỏng tốt địa phương."

"Nghe ngươi nói như vậy, ta càng ngày càng mong đợi." Trương Ảnh Hàm cũng lộ ra mong đợi vẻ mặt, nàng là một cái rất thích du lịch người, đi qua rất nhiều quốc gia, nhưng cho tới bây giờ không đi qua Maldives.

"Ta cũng không đi qua, đến lúc đó liền lão bản ngươi dẫn đường á..., chăm sóc kỹ hai người chúng ta cô gái yếu đuối." Lý Tinh ôm Trương Ảnh Hàm bả vai, cười nói.

Trương Ảnh Hàm cũng cười, Lý Tinh là nàng là số không nhiều bằng hữu một trong, ban đầu ở trong trường học, tất cả mọi người đều xem thường nàng thời điểm, Lý Tinh cũng không có xa lánh nàng.

Mặc dù cùng Lý Tinh không tính là rất quen, nhưng là và bạn không khác nhau gì cả.

Bây giờ có thể cùng đi du lịch, Trương Ảnh Hàm bao nhiêu cũng có chút mong đợi.

"Yên tâm đi, ta nói thế nào cũng là luyện qua người, vẫn có thể bảo đảm hai người các ngươi an toàn."

Vừa nói, Lãnh Phong xoay vặn cổ, xương cốt phát ra đùng đùng vang.

"Được rồi, ta trước trở về chuẩn bị á..., chúng ta ngày hôm sau thấy."

Nói xong, Lý Tinh xoay người rồi đi, bất quá lúc xoay người sau khi, nàng đối với (đúng) Lãnh Phong nháy mắt nháy mắt con mắt.

Chi tiết này, Trương Ảnh Hàm cũng không có phát hiện.

Lãnh Phong nhẹ nhàng gõ đầu, không nói gì, sợ bị Trương Ảnh Hàm phát hiện.

"Bái bai, rất cảm tạ người có thể mời ta cùng đi chơi đùa." Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng phất tay một cái, khẽ mỉm cười.

Lý Tình hướng về phía Trương Ảnh Hàm làm này hôn gió, sau đó rời đi quây rượu.

Nhìn Lý Tình đi xa phương hướng, Trương Ảnh Hàm nhở khí, mang trên mặt vẻ hưng phấn về mặt.

"Kích động đi, mong đợi đi." Lãnh Phong nắm ly rượu, cười nói.

"Đúng vậy, ta rất lâu không đi lữ hành, Maldives nhiệt độ bây giờ còn là 30 độ trở lên, h thành phố mùa đông vẫn luôn rất lạnh, ta rốt cuộc có thể đi thể hội một chút ấm áp cảm giác."

Trương Ảnh Hàm mặt đầy hưng phấn vừa nói.

Lãnh Phong cười cười, rất hiếm có có thể thấy Trương Ảnh Hàm như vậy về mặt, bất quá, ngoài mặt là lữ hành, trên thực tế, nhưng là chấp hành ủy thác nhiệm vụ.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Khô đẳng đảo

Rạng sáng, Lãnh Phong đưa mắt nhìn Trương Ảnh Hàm rời đi, Audi a 8 chậm rãi rời đi chợ trời đường phố.

Lãnh Phong suy tư một hồi, phủ thêm một cái áo khoác, bay khỏi quây rượu.

Hắn đi theo Trương Ảnh Hàm bầu trời, yên lặng bảo vệ nàng an toàn.

Cho dù hắn biết, Sở Từ Hào sẽ không trở lại tìm Trương Ảnh Hàm phiền toái, nhưng bên trong tâm lý, luôn là không bỏ được.

Nhìn Trương Ảnh Hàm về đến nhà, Lãnh Phong mới thở phào, đáp xuống phụ Cận Lâu trên đỉnh, lấy điện thoại di động ra, bấm Băng Lô điện thoại.

Nước Mỹ bây giờ là buổi sáng, cho nên điện thoại rất nhanh thì kết nối.

"Băng Lô Lão Đại, ta muốn đi Maldives chấp hành nhiệm vụ." Lãnh Phong nói thẳng vào vấn đề đạo.

Bên đầu điện thoại kia Băng Lô lẳng lẳng, ngay cả bận rộn hỏi "Người đang ở đây Hoa Hạ tiếp tục ủy thác?"

"Ừ, mười triệu USD, cùng một cô em cùng đi Maldives tìm nàng mẫu thân." Lãnh Phong đơn giản tự thuật một chút nội dung nhiệm vụ.

"Tìm nàng mẫu thân?" Băng Lô đại khái minh bạch Lãnh Phong ý tứ.

"Là oa, không sai biệt lắm chính là ý này, mẹ nàng đi Maldives phụ cận một tòa trên đảo, sau đó mất tích, chỉ đơn giản như vậy."

"Được rồi, người cần giúp không?"

"Hắn không dùng đi, tìm người mà thôi, ta tự Minh có thể (Kỷ Năng) được."

"Miễn, người đến sau khi đem tọa độ phát ta, ta phái Lăng Ảnh bọn họ đi học tập một chút."

"Cũng được đi, phòng chừng tới cũng là chơi đùa, này nhiệm vụ rất đơn giản, ta căn bản liền không cần hiệp trợ."

"Ừ, coi như là du lịch đi, các người thích liền có thể."

"Được, kia không có chuyện gì trước hết bái bai, ta về ngủ."

Nói xong, Lãnh Phong trực tiếp cúp điện thoại, căn bản không cho Băng Lô nói tiếp cơ hội.

Tại phía xa nước Mỹ Băng Lô để điện thoại di động xuống, mắng: "Muội người, mỗi lần đều là người cúp điện thoại ta, hoàn toàn không cho ta đây cái lão đại mặt mũi."

Lãnh Phong liếc mắt nhìn Trương Ảnh Hàm biệt thự, nhỏ khí, đưa ra hai cánh, phi hành rời đi.

h thành phố một đang lúc Ngũ Tinh cấp trong tửu điểm, nam tử tóc bạc đứng ở cửa sổ sát đất trước, nhìn một cái bóng đen nhanh chóng từ trên bầu trời bay qua, khỏe miệng phác họa lên một tia nụ cười nhàn nhạt.

Hồng y nữ tử đứng ở một bên, sắc mặt lạnh giá.

"Không trung Sát Thần lần này có phiền toái." Nam tử tóc bạc nói, "Tòa kia đảo coi như là Dị Năng Giả cấm khu, hần lần này, dữ nhiều lành ít."

"Khô đẳng đảo." Hồng y nữ tử chậm rãi mở miệng: "Một cái có điên cuồng tín ngưỡng địa phương."

Hai ngày sau, h thành phố phi trường quốc tế.

Lãnh Phong cũng lấy sau lưng cái túi đeo lưng, đứng ở sân bay trong phòng khách, chờ đợi Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh.

Trương Ảnh Hàm mới vừa rời ở trong điện thoại, để cho Lãnh Phong trước tiên ở sân bay đợi các nàng.

Nữ nhân mà, coi như tính cách như thế nào đi nữa lạnh lẽo cô quạnh, đến một cái lễ hành thời điểm, các nàng luôn là phải tốn rất nhiều thời gian đi chuẩn bị.

Lãnh Phong lần này đeo kính mát, dù sao sân bay là một dòng người hỗn tạp địa phương, hần không muốn bị người thấy chính mình con mắt.

Ước chừng các loại (chờ) hai mươi phút, Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh mới San San tới chậm, hai người cũng lôi kéo một cái rương hành lý, mang theo một cái túi bao.

Trương Ảnh Hàm đi tới Lãnh Phong trước mặt, quan sát một chút hần trang trí, cười nói: "Xin lỗi, để cho bọn người lâu như vậy."

"Không có gì, ta cũng vậy mới tới mà thôi." Lãnh Phong không có để ý, hần đã sớm ngờ tới có thể như vậy.

"Được rồi, nửa giờ sau lên máy bay, vé phi cơ ở trên tay ta." Lý Tinh xuất ra ba tấm vé phi cơ, ở trước mặt hai người lắc lắc.

Ba người đi tới phòng chờ phi cơ trong, chờ đợi lên máy bay thông báo.

Thấy Lãnh Phong chỉ đem một cái ba lô, Lý Tinh hơi kinh ngạc hỏi "Người hành lý thật là ít a."

Quả thật, cùng Trương Ảnh Hàm đám người so sánh, Lãnh Phong hành lý thật là ít vượt quá bình thường.

"Một notebook, một máy bình bản, đơn giản một chút đồ vật, quần áo lời nói, đến Maldives mua nữa." Lãnh Phong cười nói.

"Sách sách sách, sớm biết ta nhờ như vậy, lôi kéo cái rương hành lý mệt chết." Lý Tinh vỗ cái trán, một bộ hối tiếc bộ dáng.

Lãnh Phong đem hai tay gói sau ót, mặt đầy hưởng thụ: "Ha ha, chúng ta nam liền thích dễ dàng một chút."

Sân bay đối diện trên đường, đậu một chiếc màu đen Chevrolet.

Từ Long nhìn sân bay đại sảnh lối vào, con mắt không ngừng lóe lên, không biết đang suy nghĩ cái gì đó.

"Quan chỉ huy, chúng ta không thể lại đem thời gian lãng phí ở không trung Sát Thần trên người." Hồng Trạch Hiền ngồi ở ghế cạnh tài xế, sắc mặt nghiêm túc nói: "Ngày hôm qua ta muốn đi tìm hần, bất quá suy nghĩ một chút hay lại là coi là."

Từ Long quay đầu nhìn Hồng Trạch Hiền liếc mắt, trầm giọng nói: "Tiếp tục."

"Hần bây giờ đối với chúng ta Long Tổ coi như là không có bao nhiêu địch ý, nếu không khuya ngày hôm trước, hần cũng sẽ không đem anh em sinh đôi kia giao cho chúng ta."

"Bất quá, ta tra được, hần là Âm Dạ người."

Nói xong, Hồng Trạch Hiền không nói gì thêm, chờ đợi Từ Long phát biểu ý kiến.

"Âm Dạ" Từ Long lâm vào trầm tư.

"Băng Lô, Nanh Sói, hai cái này coi như là Dị Năng Giả trong thế giới dị loại." Từ Long vỗ nhè nhẹ chụp tay lái, nói: "Ta nghe nói qua cái tổ chức này, nếu như không trung Sát Thần là Âm Dạ thành viên, muốn mời mộ hần lời nói, ít ỏi khả năng."

"Dạ, cho nên ta ngày hôm qua không đi tìm hấn." Hồng Trạch Hiền nói.

"Hấn bây giờ phải đi Maldives, chiều mộ kế hoạch tạm thời dừng lại đi." Từ Long xuất ra máy truyền tin, nhìn một chút, nói: "Thông báo đệ nhất Phân Đội thành viên, chuẩn bị lên đường đi Afghanistan, có sự tình làm."

"Ý là ta lại muốn dẫn đội lạc~?" Hồng Trạch Hiền cười khổ nói.

"Ừ, người là đệ nhất Phân Đội đội trưởng, người không mang theo đội, ai dẫn đội." Từ Long nói.

"Dạ, quan chỉ huy."

Nói xong, Hồng Trạch Hiền cười khổ xuất ra máy truyền tin, mệnh lệnh thủ hạ mình làm chuẩn bị.

Mười giờ sáng, bay đi Maldives thủ đô Male chuyến bay đúng lúc cất cánh, Lãnh Phong ba người chỗ ngồi đều tại buồng hàng đầu, Lý Tinh đặt vé phi cơ rất mạnh.

Ba người đều ngồi ở trung gian vị trí, Trương Ảnh Hàm ngồi ở chính giữa, Lãnh Phong cùng Lý Tinh phân biệt ngồi ở bên trái cùng bên phải.

"Lần này ủy thác nhìn thật đúng là đơn giản, coi như là đi chơi đi."

Lãnh Phong hai tay gối sau ót, ở tâm lý nói thầm.

"Chúng ta tới trước Male, sau đó sẽ đi còn lại chỗ chơi chơi đùa, ta đã an bài xong." Máy bay vững vàng sau khi xuống tới, Lý Tinh có chút hưng phấn nói.

"Ta rất chờ mong." Trương Ảnh Hàm cười nói.

Mà Lãnh Phong có chút kinh ngạc, theo đạo lý Lý Tinh chủ yếu mục tiêu là đi cái đó không biết tên đảo, tìm mẫu thân nàng, nhưng bây giờ nàng lại lấy du ngoạn làm chủ.

Bất quá nghĩ một lát sau, Lãnh Phong liền thư thái.

Dù sao Trương Ảnh Hàm là theo chân bọn họ đồng thời, cũng không thể đến một cái Maldives phải đi tìm người, dù sao cũng phải cùng Trương Ảnh Hàm chơi với nhau mấy ngày.

"Đúng, ta hiểu rõ một cái đảo rất thần bí, ảnh hàm người có hứng thú sao?" Lý Tinh hỏi.

"Cái gì đảo?"

"Kêu khô đăng đảo, ta biết đường đi, nhưng không biết đồ bên trên cái này đảo là cái nào."

Lãnh Phong khẽ cau mày, khô đăng đảo, cái này đảo tên nghe thế nào có chút cổ quái.

"Nơi đó thú vị sao?" Trương Ảnh Hàm cũng là lần đầu tiên nghe nói Maldives có này cái địa phương, ngay cả bận rộn hỏi.

"Ừ, mẹ của ta chính là ở đó ra đời, đó là một cái rất thần bí địa phương, trên đảo cư dân cũng lúc trước Đệ nhất Đệ nhất truyền xuống, rất ít có người ngoài đi quấy rầy, bất quá đảo thượng nhân đều rất tốt khách, đối với (đúng) người ngoại lai rất nhiệt tình."

Vừa nói, Lý Tinh nhìn Lãnh Phong liếc mắt, cười nói: "Ông chủ, người có hứng thú sao?"

Lãnh Phong rất rõ, Lý Tinh nói này cái địa phương, chính là hấn lần này tiến hành nhiệm vụ mục đích, hấn không có lý do không đi, "Đương nhiên là có hứng thú, ta chưa có nghe nói qua Maldives có như vậy một cái địa phương, ngược lại muốn đi xem"

"Ảnh hàm người thì sao?" Lý Tinh nhìn Trương Ảnh Hàm, hỏi.

"Các người đã cũng muốn đi, ta không có lý do không đi đi." Trương Ảnh Hàm nhẹ khẽ cười, "Ngược lại chúng ta là đi du lịch, đi khắp nơi một chút, cũng không có gì không tốt."

"Kia liền quyết định như vậy á..., chúng ta trước tiên ở Male nghỉ ngơi một ngày, sau đó sẽ lên đường đi khô đăng đảo." Lý Tinh vỗ bàn tay, trên mặt tràn đầy hưng phấn về mặt.

Trương Ảnh Hàm cũng nhẹ khẽ cười, bất quá nàng tốt giống như nghĩ đến cái gì, hỏi "Lý Tinh, người nói mẹ người chính là ở trên cái đảo kia ra đời, kia khô đăng đảo chính là người cổ hương lạc~?"

"Đúng vậy, ta cũng là lần đầu tiên đi." Lý Tinh không có chối.

"Ồ." Trương Ảnh Hàm khẽ gật đầu, không nói gì nữa.

Lãnh Phong là xuất ra máy vi tính xách tay, tiếp tục lên phi cơ vô tuyến Internet, sau đó cho Băng Lôi phát một phong email.

"Băng Lôi Lão Đại, để cho Lăng Mặc giúp ta tra một chút Maldives quần đảo trong, có hay không kêu khô đăng đảo địa phương, nếu như tra được, liền cho ta cái này đảo tài liệu cặn kẽ."

Phát xong email sau, Lãnh Phong đóng lại máy tính.

Đi Maldives hành trình chừng bây giờ, này bây giờ nhất định dài đằng đẳng.

Nhưng hai cô bé lại tràn đầy hưng phấn về mặt, căn bản không có cảm thấy mệt mỏi, các nàng một mực trò chuyện Maldives có cái gì tốt chơi đùa, phong thổ nhân tình thế nào, dọc theo đường đi cũng riu ra riu rít.

Lãnh Phong bắt đầu đi đeo tai nghe lên, nếu không căn bản là không có cách chìm vào giấc ngủ.

Nhưng ngay tại Lãnh Phong không sai biệt lắm ngủ thời điểm, hần nghe được email thanh âm nhắc nhở.

Lần này Lãnh Phong chưa mở máy vi tính xách tay, mà là xuất ra bình bản máy tính, mở điện thư ra.

"Lăng Mặc cũng không có tra được bao nhiêu khô đăng đảo tài liệu, chỉ có đơn giản một ít."

Nhìn Băng Lôi phát điện thư tới, Lãnh Phong nhanh chóng trả lời: Phát cho ta.

Sau năm phút, Băng Lôi lần nữa phát một phong email đến, lần này là đối với (đúng) khô đăng đảo giới thiệu.

"Căn cứ ghi lại, trước Công Nguyên cũng đã có người ở cái này đảo ở. Mà trên cái đảo này có phong phú cây cối, nhóm đầu tiên cư dân đem loại này đảo đặt tên là khô đăng đảo, hơn nữa tín ngưỡng địa phương một cái thần linh, hàng năm cũng sẽ cử hành đại hình nghi thức, hơn 500 năm đến, trên cái đảo này truyền thống cũng một mực cất giữ đến, mà trên đảo cư dân, đều là nhóm đầu tiên cư dân đời sau, bây giờ duy trì hơn hai ngàn người dân số, cái này đảo một phần của Maldives."

Ngay sau đó, Băng Lôi thứ 2 Phong email phát tới: "Đây là một cái rất cổ xưa đảo nhỏ, người chẳng lẽ chính là muốn đi trên cái đảo kia chấp hành nhiệm vụ?"

Lãnh Phong trả lời: "Dạ, ta muốn tìm người chính là ở trên cái đảo kia ra đời."

"Lăng Mặc vẫn còn ở tìm cái này đảo tài liệu, lấy nàng năng lực đều không có thể thoát cái tra được, có thể tưởng tượng được cái này đảo có nhiều thần bí, người không nên xem thường, ta luôn cảm thấy có chút không tầm thường địa phương." Băng Lôi trả lời.

"Ta biết."

Phát xong email sau, Lãnh Phong thả tay xuống Trung Bình bản máy tính, mang tai nghe, chậm rãi nhắm lại con mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Maldives

Bây giờ lộ trình dài đằng đẳng, Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh dọc theo đường đi đều tại trò chuyện với nhau, nữ sinh luôn là có nói không hết đề tài, các nàng trò chuyện Maldives phong thổ nhân tình, trò chuyện đủ loại mỹ thực.

Lãnh Phong vẫn luôn đang buồn ngủ, đối với nói chuyện phiếm, hần tình nguyện đem thời gian đều dùng đang buồn ngủ bên trên.

Làm máy bay chậm rãi đáp xuống Male phi trường quốc tế thời điểm, Trương Ảnh Hàm mới nhẹ nhàng đẩy đẩy Lãnh Phong, mới gọi hần thức dậy.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh cũng không có cảm thấy mệt mỏi, ngược lại tràn đầy hưng phấn.

Đặc biệt là Trương Ảnh Hàm, nàng đối với (đúng) chuyện này đường đi tràn đầy mong đợi.

Lãnh Phong trợn mở con mắt, có chút mệt mỏi ngáp một cái, sau đó đuổi người một cái.

"Đến?" Lãnh Phong nhận ra được máy bay đang ở chậm lại trở đi, ngay cả bận rộn hỏi.

"Đúng vậy." Trương Ảnh Hàm nhẹ khẽ cười, nói: "Người một ngủ là ngủ bây giờ, thật là lợi hại."

"Các người cũng rất lợi hại, một trò chuyện liền trò chuyện bây giờ." Lãnh Phong tháo xuống tai nghe, cười khổ.

Hắn lúc đang ngủ sau khi, cũng có thể mơ hồ nghe được các nàng nói chuyện phiếm thanh âm.

Maldives lúc này là hai giờ chiều, mặt trời lên không, đường phố thượng nhân môn đều mặc mát lạnh đồng phục, có nữ sinh thậm chí trực tiếp mặc Bikini.

Maldives quanh năm chỉ có mùa hè, ngoài ra ba cái mùa căn bản cũng sẽ không xuất hiện ở đây cái quốc gia trong.

Hàng năm mùa đông, đều sẽ có rất nhiều quốc gia mọi người trước tới nơi này nghỉ phép, Maldives khách du lịch đứng hàng thế giới hàng đầu.

Hạ cơ sau, ba người đều cảm giác được nơi này nóng bức, liền vội vàng bỏ đi áo khoác.

"Ta đã đặt từ điểm tốt, chúng ta đi trước quán rượu nghỉ ngơi một chút." Lý Tinh đeo lên một cặp kính mát, nói.

Lúc này chính là một ngày nóng nhất thời điểm, ba người cái trán rất nhanh thì xuất hiện mồ hôi.

"Ta đồng ý." Lãnh Phong xoa một chút mồ hôi, hắn bây giờ muốn nhất giặt rửa một cái tắm.

Hoa Hạ nhiệt độ cùng nơi này đơn giản là một cái thiên một cái địa, Hoa Hạ h thành phố lúc này là dưới ba độ, nhưng nơi này nhưng là ba mươi mốt độ, hoàn toàn không cách nào so sánh được.

Ba người căn xuống một chiếc xe taxi, đi Male sân bay bãi biển quán rượu.

Male sân bay bãi biển quán rượu ở vào Male thị khu cùng sân bay vàng khu vực, khoảng cách Male phi trường quốc tế chỉ có ba cây số, không ít mới vừa tới Maldives du khách cũng sẽ chọn trước vào ở quán rượu này.

Hoàn thiện đồng bộ thiết thi, khiến cho Male sân bay bãi biển quán rượu nhanh chóng phát triển là Maldives nổi danh quán rượu.

Lý Tinh trước khi đến Maldives trước, liền mua ba căn phòng sang trọng.

Lãnh Phong ban đầu cũng vào ở qua quán rượu này, cảm giác vẫn là thật hài lòng.

Ba người sắp tới đặt đến quán rượu, quán rượu cửa vào phụ trách tiếp đãi nhân viên làm việc rất nhiệt tình là Lãnh Phong đám người cảm hành lý.

"Nơi này phục vụ thật đúng là tốt."

Trương Ảnh Hàm quét nhìn quán rượu đại sảnh, hài lòng gật đầu một cái.

Ba người đi tới mỗi người căn phòng, bọn họ căn phòng cũng chật sát nhau, xuyên môn cũng thuận lợi.

Lý Tinh mua là quán rượu tốt nhất sang trọng buồng trong, một điểm này, Lãnh Phong cũng không có đi hoài nghi gì.

Có thể ra mười triệu USD thuê người khác, xuất thủ tiêu sái điểm cũng rất bình thường.

Coi như Lý Tinh không có đặt sang trọng buồng trong, Lãnh Phong cũng sẽ đích thân bỏ tiền, dù sao ở ở cùng ăn mặt, Lãnh Phong cho tới bây giờ cũng sẽ không làm oan chính mình, đây cũng là Băng Lô cùng Nanh Sói bình thường phong cách làm việc, Lãnh Phong cũng là được bọn họ ảnh hưởng.

Dùng Băng Lô lời nói, tiền kiếm được chính là hoa, giữ lại tới làm chi, lên mốc sao?

Huống chi, Trương Ảnh Hàm ở, Lãnh Phong càng không biết ủy khuất nàng.

Lãnh Phong trong túi đeo lưng có một bộ quần áo mùa hè, tiến vào buồng trong sau, Lãnh Phong trực tiếp thay.

Một cái 7 phần khó, một gian màu xanh da trời tay ngắn.

Thay quần áo xong sau, Lãnh Phong đi tới cửa sổ sát đất trước, mắt nhìn xuống Male trung tâm thành phố.

Nếu như không phải là tình huống không cho phép, Lãnh Phong nhất định sẽ bay ra ngoài, vòng quanh Maldives Phi một vòng.

"Keng chuông "

Có người nhấn chuông cửa.

Lãnh Phong nhỏ khí, xoay người đi tới cửa trước, mở cửa phòng.

Trương Ảnh Hàm đứng ở ngoài cửa, thấy Lãnh Phong sau, lộ ra vẻ tươi cười.

Lúc này Trương Ảnh Hàm cũng thay một bộ quần áo mùa hè, một cái quần short jean, một gian áo sơ mi trắng.

"Ta có thể đi vào sao?" Trương Ảnh Hàm cười nói.

"Dĩ nhiên có thể." Lãnh Phong liền vội vàng tránh ra vị trí, làm một mời thủ thế.

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng cười một tiếng, đi vào Lãnh Phong trong sáo phòng.

Lãnh Phong đóng cửa phòng, đuổi theo Trương Ảnh Hàm bước chân.

Trương Ảnh Hàm mở cửa sổ ra, thâm hít sâu một cái không khí mát mẻ.

"Ta rất thích nơi này." Trương Ảnh Hàm nhìn phồn vinh trung tâm thành phố, cười nói.

Lãnh Phong đi tới Trương Ảnh Hàm bên người, cùng nàng sóng vai đứng.

"Có khỏe không, đây là một buồng lòng tốt địa phương." Lãnh Phong nhún nhún vai, nói.

"Người buổi tối có vô ích ấy ư, ta cùng Lý Tình dự định buổi tối thời điểm đi ra ngoài chơi một chút." Trương Ảnh Hàm quay đầu nhìn Lãnh Phong, chờ đợi hắn trả lời.

"Đương nhiên có rảnh, ta vốn chính là cùng các người cùng đi chơi đùa, lại không có việc gì làm."

Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không cự tuyệt, Trương Ảnh Hàm an toàn hẳn là nhất định phải chiều cố được, coi như nàng không tự mình mời, Lãnh Phong cũng sẽ len lén đi theo.

"Hoa Hạ thật là lạnh, nơi này nóng quá." Trương Ảnh Hàm cười nói.

"Ta không thích mùa đông." Lãnh Phong đi tới trên ban công, dựa vào sân thượng, hưởng thụ gió nhẹ thổi mát phát.

Trương Ảnh Hàm đi tới bên cạnh hắn, hỏi "Tại sao?"

"Mùa đông thiếu chút nữa đoạt đi tính mạng của ta, hai lần, một lần là sư phụ ta cứu ta, ngoài ra một lần là người." Lãnh Phong nhìn Trương Ảnh Hàm, cười nói.

Nghe Lãnh Phong lời nói, Trương Ảnh Hàm hơi ngần ra, sau đó lộ ra vẻ tươi cười, nói: "Đây chính là người ghét mùa đông nguyên nhân."

"Ừm." Lãnh Phong gật đầu một cái, không có chối.

"Vậy người vì sao lại trở về Hoa Hạ đâu rồi, mà không phải lựa chọn ở chỗ này trải qua mùa đông." Trương Ảnh Hàm hơi nghi hoặc một chút hỏi.

Lãnh Phong nhỏ khí, xoay người, nhìn phong cảnh bên ngoài, lòng bàn tay mở ra, một cây màu đen lông chim từ trong tay hắn rơi ra, theo gió nhẹ bay đi.

"Nếu như ta nói ta trở về Hoa Hạ, là vì tìm người, người tin không?" Lãnh Phong nhẹ nói đạo.

Trương Ảnh Hàm lẳng lẳng, trong lúc nhất thời cái gì cũng không nói ra được.

"Cái này mùa đông, ta sẽ ở lại Hoa Hạ, con mắt chính là tìm tới người, báo đáp người khi đó ân tình, chỉ như vậy mà thôi."

Nhỏ gió thổi mát phát Lãnh Phong, thổi lên hắn trên trán sợi tóc.

Lãnh Phong tháo kính mát xuống, lộ ra ánh mắt không một đôi mắt.

"Không nghĩ tới." Trương Ảnh Hàm nói.

"Ta cũng không biết nên báo đáp thế nào người, đây đúng là một chuyện phiền toái đây." Lãnh Phong quay đầu, nhìn Trương Ảnh Hàm, cười nói.

Trương Ảnh Hàm khẽ mỉm cười, nói: "Từ người cứu ta một khắc kia, người cũng đã không nữa thiếu ta cái gì."

"Ta có thể không cho là như vậy." Lãnh Phong cười nói.

"Được rồi, ban đầu chuyện đã qua tám năm, người thiếu ta cũng trả hết nợ, bây giờ hẳn là ta thiếu người ân huệ, dù sao người cứu ta hai lần."

Vừa nói, Trương Ảnh Hàm dùng sức vỗ vỗ Lãnh Phong bả vai, khẽ cười nói: "Lại nói, ngươi cũng không để cho ta thất vọng mà, nhìn một chút hiện tại cũng dài lớn như vậy cái."

Lãnh Phong bấu môi một cái, nói: "Thế nào lời này nghe là lạ."

"Chớ quên, ta nhưng là đại ngươi một tuổi nha!"

Vừa nói, Trương Ảnh Hàm lui về phía sau hai bước, cười nói: "Được, ta đi trước tìm Lý Tình trò chuyện một hồi, ngươi nghỉ ngơi cho khỏe, tối nay bảo vệ hai người chúng ta nhiệm vụ liên giao cho ngươi."

Ở Lãnh Phong nhìn soi mói, Trương Ảnh Hàm rồi đi buồng trong.

Nhìn ra, Trương Ảnh Hàm tâm tình rất tốt, nói chuyện thái độ cũng bình thường cũng có chút bất đồng, trong giọng nói tràn đầy dễ dàng cảm giác.

Lãnh Phong khẽ mỉm cười, lấy điện thoại đi động ra, bấm Băng Lôi điện thoại.

"Băng Lôi Lão Đại, ta đã ở Maldives." Điện thoại sau khi tiếp thông, Lãnh Phong trực tiếp nói.

"Được, Lăng Mặc nàng bây giờ có chút việc bận rộn, tạm thời không có biện pháp giúp ngươi tra khô đẳng đảo tài liệu."

"Không việc gì, ta lại không gấp, cụ thể lúc nào lên đường đi khô đẳng đảo, ta còn muốn nhìn người ủy thác ý tứ."

"Maldives là cái tốt địa phương, ngươi coi như đi du lịch đi."

"Đây là phải, Hoa Hạ lạnh phải chết, này Ritter ám áp, ta thích này cái địa phương."

Vừa nói, Lãnh Phong suy nghĩ một chút, nói: "Ngươi đánh coi là lúc nào phái Lăng Ảnh bọn họ tới."

"Không nhanh như vậy, có thể phải hai ngày nữa, bọn họ cũng tiến hành đúc luyện." Băng Lôi trả lời.

"Đúc luyện?" Lãnh Phong có chút kinh ngạc, sau đó nghĩ đến Nanh Sói kia nghịch Thiên Kỳ ba ngao mạn phương thức rèn luyện.

Sáng sớm chạy cái mười km, sau đó hít đất mấy trăm, nằm gập bụng lại mấy trăm, còn nhảy éch a cái quỷ gì, đủ loại phương thức rèn luyện không cùng tăng xuất.

Lãnh Phong thử qua một lần, sau đó đánh chết cũng không muốn đi theo Nanh Sói lăn lộn.

"Là Nanh Sói ở đúc luyện bọn họ sao?" Lãnh Phong hỏi.

"Nếu không đâu rồi, Nanh Sói cho bọn họ hần lượng thân chế tác riêng một bộ đúc luyện phương án, một tuần thấy hiệu quả." Băng Lôi cười nói.

Lãnh Phong cái trán thoáng qua ba cái hắc tuyến, hần yên lặng là Lăng Ảnh đám người cầu nguyện, Nanh Sói phương thức rèn luyện, coi như ngao mạn đi nữa người phòng chừng cũng chịu đựng không xuống.

"Ngao tào, ngươi còn phái bọn họ tới Maldives, bọn họ có thể đứng đến coi là tốt đi." Lãnh Phong cười khổ, hần đang ở nhớ lại Lăng Ảnh đám người bị Nanh Sói ngược đãi tình cảnh.

"Ha ha, ổn định, bọn họ cũng không giống như ngươi, hai ngày sẽ không liên quan (khô), Lăng Ảnh tiểu tử kia ngược lại chịu đựng đi xuống." Băng Lôi nói.

"Thật sao? Kia ta ngược lại thật ra thật muốn nhìn một chút hiệu quả này thế nào."

"Đúng." Băng Lôi dùng dùng một cái, nói: "Trùng Tử cho chúng ta sửa đổi máy bay đã giải quyết, ta nhìn thật ngao mạn, là hơn mua một trận."

"Muốn hai chiếc làm gì." Lãnh Phong không hiểu hỏi.

"Nước Mỹ nơi này lưu một trận, ngươi nơi đó lưu một trận, sau này ra ngoài thuận lợi."

"Lăng Ảnh bọn họ lên đường đi Maldives thời điểm, ta liền để cho bọn họ lái chiếc phi cơ này đi." Băng Lôi nói.

"Bọn họ biết lái sao? Ta lăn lộn lâu như vậy, đều không hiểu máy bay mở thế nào." Lãnh Phong cười nói.

Ám Dạ có một trận dành riêng máy bay, tốc độ có thể sánh bằng chiến đấu cơ, hơn nữa hình dáng khốc huyền, thao tác dễ dàng.

Băng Lôi cùng Nanh Sói cũng sẽ mở, liền Lãnh Phong không biết.

Ban đầu ở trên máy bay, Nanh Sói để cho Lãnh Phong thử thao tác một chút, kết quả Lãnh Phong thiếu chút nữa đem máy bay lái đến trong biển.

Sự kiện kia sau khi, Băng Lôi cùng Nanh Sói cũng không dám lại để cho Lãnh Phong thử lái phi cơ, dù sao Lãnh Phong không thiên phú này.

Mà Lãnh Phong bản thân lại biết bay, cho nên đối với lái phi cơ cũng không có hứng thú gì.

"Lăng Mặc biết, nàng một ngày liền học được."

Vừa nói, Băng Lôi không nhịn được thở dài nói: "Nàng rất có thiên phú, ừ, so với người thông minh nhiều."

Nghe được Băng Lôi lời nói, Lãnh Phong bĩu môi một cái, mắng: "Băng Lôi Lão Đại người nói như vậy thật tốt sao?"

"Ha ha, không đùa người chơi đùa, chính người ở Maldives cẩn thận một chút đi, ta luôn cảm thấy cái tỷ thác này có chút kỳ quái, nhưng không biết không đúng chỗ nào, các loại (chờ) Lăng Mặc tra tới đó ngồi đào tài liệu, ta sẽ liên lạc lại người."

Nói xong, Băng Lôi rất sung sướng cúp điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Phòng ăn

Ban đêm, Lãnh Phong ba người rời tửu điểm, đi ở Male trung tâm thành phố.

Maldives ban đêm đủ để dùng lửa nóng để hình dung, trong thành phố tâm lý người đến người đi, mặc quần cực ngắn mỹ nữ tùy ý có thể thấy, ở Maldives, mọi người cũng sẽ xuyên rất mát lạnh, này đã trở thành truyền thống.

Lý Tình cùng Trương Ảnh Hàm cũng là lần đầu tiên tới Maldives, đối với nơi này phong thổ nhân tình cảm thấy rất hứng thú, nơi này đi một chút, nơi kia nhìn một chút.

Lãnh Phong yên lặng đi theo phía sau hai người, con mắt tùy thời lưu ý bốn phía, hắn bây giờ chức trách là một cái bảo tiêu.

Một mặt hắn tiếp nhận Lý Tình ủy thác, mặt khác, Trương Ảnh Hàm là hắn trọng điểm bảo vệ đối tượng.

Ba gã Hoa Hạ người đi ở trong thành phố tâm lý, bao nhiêu hấp dẫn một ít địa phương cư dân chú ý.

Huống chi Trương Ảnh Hàm là một cô gái xinh đẹp, nàng tướng mạo đủ để dùng khuynh quốc khuynh thành để hình dung, hoàn mỹ cái từ này ở trước mặt nàng đều phải âm đạm vô quang.

Lãnh Phong nhận ra được chung quanh ánh mắt, hơi nhíu lên Mi.

Không biết tại sao, hắn thấy những người này đều nhìn Trương Ảnh Hàm thò tay, hắn tâm lý có loại khó chịu cảm giác, thậm chí hắn có loại muốn giết sạch bọn họ xung động.

Dĩ nhiên đây chỉ là xung động, Lãnh Phong là không có khả năng làm như thế.

"Ảnh hàm, ta bụng có chút đói, chúng ta tìm cái địa phương ăn cơm đi." Lý Tình kéo Trương Ảnh Hàm tay, sờ một cái bụng mình, nói.

"Ta cũng có chút đói." Trương Ảnh Hàm cũng phụ họa, dù sao các nàng từ dưới máy bay đến bây giờ, cũng chưa từng ăn qua đồ vật.

Lý Tình xuất ra một quyển Maldives sách chỉ dẫn về du lịch, bay vùn vụt, sau đó chỉ cách đó không xa một gian phòng ăn, nói: "Kia đang lúc phòng ăn rất có tên gọi, chúng ta phải đi vậy ăn đi."

Trương Ảnh Hàm khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người nhìn Lãnh Phong, "Lãnh Phong, chúng ta đi ăn cơm đi."

Lãnh Phong liếc mắt nhìn cách mình cách đó không xa phòng ăn, chỉ thấy phòng ăn bảng hiệu lóe lên ánh sáng, "sala", căn này phòng ăn tên.

sala là Male xếp hạng thứ nhất quán ăn, tiếng tăm cực tốt, vô luận là hoàn cảnh bố trí, hay lại là cung cấp mỹ thực phẩm chất cùng với cho khách hàng phục vụ thể nghiệm đều là Male trong nhà hàng nhất đẳng.

"Đi thôi." Lãnh Phong biểu thị không có ý kiến.

Ban đầu hẳn ở Maldives thời điểm, ở nơi này đang lúc phòng ăn ăn cơm, cảm giác thật tốt.

Trong phòng ăn khách nhân cũng không nhiều, ba người mới vừa gia nhập phòng ăn, một tên nữ tính phục vụ viên liền nhiệt tình chào đón, phát hiện ba người là Hoa Hạ người thời điểm, lại sử dụng tiếng Hoa, "Hoan nghênh đến chơi."

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh hơi ngần ra, hiển nhiên không nghĩ tới đây phục vụ viên lại còn biết dùng tiếng Hoa.

"Xin chào, phiền toái dẫn chúng ta đi một cái so sánh an tĩnh vị trí." Lãnh Phong hướng về phía phục vụ viên nói.

"Được, xin theo ta đi lên lầu hai." Phục vụ viên có chút khom người, làm một cái mời thủ thế.

Mặc dù nhưng người bán hàng này tiếng Hoa cũng không tính tiêu chuẩn, nhưng ít ra có thể nghe hiểu, cái này đã làm rất tốt.

Mà Lãnh Phong đối với nơi này ấn tượng coi như sâu sắc, hẳn ban đầu cũng là trải qua những thứ này.

Phục vụ viên mang theo Lãnh Phong ba người đi tới lầu hai trong một cái góc, phòng ăn lầu hai khách nhân rất ít, tương đối mà nói cũng tương đối an tĩnh, hơn nữa vừa quay đầu là có thể thấy ngoài cửa sổ phong cảnh.

Toàn bộ phòng ăn đều là bằng gỗ lâu các, mà lầu hai là phải ngồi xếp bằng, trời màu xanh lục đệm dựa giấy gấp đặt chung một chỗ, rất có Đông Nam Á phong tình.

"Các người muốn ăn chút gì không, điểm đi, bữa này ta trả tiền." Lãnh Phong đem thực đơn đẩy tới trước mặt hai người, cười nói.

"Lãnh Phong người thật có tiền a." Trương Ảnh Hàm cười nói.

Lý Tinh cầm lên thực đơn, nhìn mấy lần thì dễ xuống, hướng về phía Lãnh Phong nói: "Lãnh Phong, người lúc trước không phải là đã tới Maldives sao, nơi này có cái gì tốt ăn, tiến cử lên cho chúng ta chứ sao."

"Đúng vậy, ta cũng không biết nên ăn chút gì." Trương Ảnh Hàm cũng nói theo.

Lãnh Phong cười cười, cầm lên thực đơn nhìn mấy lần, sau đó ngẩng đầu nhìn phục vụ viên, nói: "Cá rán cầu, Kim Thương Ngư, còn có điểm hương Dodi, những thứ này cũng cho chúng ta mỗi người tới một phần."

Phục vụ viên nghiêm túc ghi xuống, sau đó hỏi "Xin hỏi còn có cần gì không?"

"Tạm thời không có, cảm ơn." Lãnh Phong rất có lễ phép đáp lại.

Phục vụ viên khẽ gật đầu, "Được, mời các vị chờ một chút."

Nói xong, phục vụ viên xoay người rời đi.

Lãnh Phong bàn trứ chân, nương đến sau lưng đệm dựa bên trên, quay đầu nhìn bên ngoài cảnh sắc, ít nhiều có chút hưởng thụ.

"Hô, ta bắt đầu thích này cái địa phương." Trương Ảnh Hàm cũng học Lãnh Phong, tựa vào đệm dựa bên trên, hít một hơi thật sâu.

Trương Ảnh Hàm da thịt bởi vì nhiệt độ cao mà có chút phồng hồng, nàng mặc đến quần cụt cùng tay ngắn, thon dài đùi đẹp phơi bày ở Lãnh Phong trước mắt.

Lãnh Phong tháo kính mát xuống, lộ ra màu sắc không đồng nhất hai con ngươi.

"Ta cũng thật thích, bất quá sống lâu vẫn sẽ chán, dù sao nơi này rất nóng." Lãnh Phong đem kính râm thả vào trên bàn ăn, nói.

"Không nghĩ tới a, Lãnh Phong người đối với nơi này còn rất biết, nhìn người mới vừa rồi gọi thức ăn bộ dáng, thật là chuyên nghiệp." Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong, cười nói.

Lãnh Phong nhún nhún vai, cười nói: "Ta sẽ tới qua một lần, mới vừa rồi gọi thức ăn lần trước ta lúc tới sau khi ăn rồi, ấn tượng tương đối sâu sắc, cho nên cũng muốn cho các người nếm thử một chút."

"Ta là kẻ tham ăn, chỉ nếu muốn ăn ngon ta đều thích." Lý Tinh nói theo.

Trương Ảnh Hàm nháy mắt nháy mắt con mắt, nói: "Ta lo lắng ta sẽ chờ ăn chẳng phải nhiều."

Trương Ảnh Hàm ăn mạnh rất ít, mỗi bữa ăn ăn không nhiều, Lãnh Phong mới vừa rồi cho mỗi người điểm ba đạo thức ăn, nàng lo lắng sẽ lãng phí.

"Đừng lo lắng, điểm hương Dodi là uống, chỉ có Kim Thương Ngư cùng cá rán cầu là ăn." Lãnh Phong ngồi thẳng thân thể, hướng hai người giới thiệu chính mình điểm mỹ thực, "Điểm hương Dodi là một loại thức uống, xuất thân từ cây cọ thân cây, ép dịch mà thành, loại này thức uống ở Maldives rất

nổi danh."

"Về phần cá rán cầu, ta cảm thấy được (phải) mỗi một tới Maldives người cũng phải đi nếm thử một chút, đây là Maldives nổi danh nhất mỹ thực, cụ thể ta cũng không biết, dù sao thì là đặc biệt đồ ăn ngon (ăn ngon)."

"Kim Thương Ngư khẩu vị rất đặc biệt, ta ở rất nhiều địa phương đều ăn qua Kim Thương Ngư, nhưng cùng nơi này so với, còn lại địa phương chính là cận bã, có thể là bởi vì này Caspian Sea Dương nguyên nhân, nơi này Kim Thương Ngư ăn khẩu vị thật tốt."

Nói xong, Lãnh Phong cắn cắn môi, hẳn nói mình cũng đói.

"Nghe người nói, ô kìa, ta bắt kê, đợi một hồi ta chết no ta cũng phải ăn sạch."

Trương Ảnh Hàm ngồi thẳng thân thể, nghe Lãnh Phong giới thiệu, nàng đã đói với nơi này mỹ thực cảm thấy rất hứng thú.

"Lãnh Phong a Lãnh Phong, người mới vừa nói, đối với ta cái này kê tham ăn thật rất có lực sát thương." Lý Tinh nháy mắt đến con mắt, nàng đã sớm đói không được.

Lãnh Phong cười cười, không nói gì nữa.

Hắn tương đối hiếu kỳ là, Trương Ảnh Hàm đi tới này cái địa phương sau, giống như biến hóa cá nhân một dạng tính cách hoàn toàn phát sinh biến hóa.

Ở Hoa Hạ thời điểm nàng có thể nói là một cái lạnh lẽo cô quạnh nữ thần, nhưng tới nơi này lại hoạt bát không ít, một điểm này Lãnh Phong là như thế nào cũng không đoán ra.

Tám năm trước lần đầu tiên thấy Trương Ảnh Hàm thời điểm, nàng cho Lãnh Phong cảm giác đầu tiên chính là lạnh lẽo cô quạnh.

Gặp lại lần nữa thời điểm, Trương Ảnh Hàm cũng hầu như là cho người một loại từ chối người ngoài ngàn dặm cảm giác, Lãnh Phong có thể rõ ràng cảm giác.

Nhưng rời đi Hoa Hạ, đi tới Maldives, Trương Ảnh Hàm lại bắt đầu hoạt bát đứng lên, nói chuyện thái độ cũng thay đổi sống động, thậm chí làm cho người ta một loại dễ dàng cảm giác.

Lãnh Phong thậm chí cảm thấy, tâm tình mình đều bị Trương Ảnh Hàm mang theo đi.

Ngay tại Lãnh Phong suy nghĩ thời điểm, hắn trong túi điện thoại di động bắt đầu chấn động.

Lãnh Phong nói tiếng xin lỗi, sau đó cầm điện thoại di động lên, phát hiện lại là Mạch Nhiên điện thoại.

"A lô?" Lãnh Phong cũng không có tránh Trương Ảnh Hàm hai người, trực tiếp ngay trước hai người mặt nghe điện thoại.

"Lãnh Phong a, người ở đâu đâu rồi, ta thế nào ở quầy rượu không có thấy người."

Mạch Nhiên đứng ở Ám Dạ quầy rượu trước cửa, nắm điện thoại, trên mặt tràn đầy nghi ngờ.

"Ta ở Maldives" Lãnh Phong cười khò nói.

"Chừi thế một tiếng !" Bên đầu điện thoại kia Mạch Nhiên trực tiếp bạo nổ câu thô tục.

Lãnh Phong liền vội vàng lấy tay ra máy, cách mình xa nửa mét, miễn cho bị Mạch Nhiên phun đến.

"Người chừng nào thì đi Maldives, ta thế nào không biết?" Mạch Nhiên có chút thờ hỏn hỏn nói.

"Hỏi rất hay, liền hôm nay." Lãnh Phong nói.

Bên đầu điện thoại kia Mạch Nhiên không thiếu chút nữa bị Lãnh Phong cho tức chết, tiếp lấy mắng: "Người đi Maldives làm gì không cho ta biết!"

"Ngạch, ta tại sao phải thông báo người" Lãnh Phong phản hồi.

Mạch Nhiên lẳng lẳng, nhất thời nghĩ đến, quả thật, Lãnh Phong không cái này nghĩa vụ đem hành trình nói cho nàng biết, Mạch Nhiên trong lúc nhất thời không lời chống đỡ.

"Tình táo một chút, ta cũng liền tới Maldives giải sầu một chút, chờ ta trở về sẽ cùng người nói, được không." Lãnh Phong nhận ra được tự mình nói sai, liền vội vàng nói.

"Ta có thể đi tìm người sao?" Mạch Nhiên xoay người, từ từ đi ở chợ trời đường phố trên đường phố, có vẻ hơi cô đơn.

"Hay lại là coi vậy đi."

Vừa nói, Lãnh Phong hướng về phía Trương Ảnh Hàm hai người cười cười, sau đó đứng lên, đi tới trong cầu tiêu, nhìn chung quanh một chút, bảo đảm không người sau, mới thấp giọng nói: "Ta là tới chấp hành nhiệm vụ, người tới làm chỉ a."

"Chấp hành nhiệm vụ?" Mạch Nhiên hơi nghi hoặc một chút.

"Ừ, ta là làm gì người cũng không phải không biết, hai ngày trước ta tiếp tục một cái ủy thác, tới Maldives chẳng qua là chấp hành nhiệm vụ, dĩ nhiên, du lịch là thuận tiện." Lãnh Phong kiên nhẫn cùng Mạch Nhiên giảng thuật.

"Vậy cũng tốt, ta chờ người trở về Hoa Hạ lại tới tìm người chơi đùa." Mạch Nhiên cũng không có cường bách nữa, chỉ có thể bất đắc dĩ nói.

Lãnh Phong nhỏ khí, nói: "Được, ta đã cùng người nói quá nhiều, coi như là nể mặt người."

"Được rồi được rồi, ta cũng không so đo với người, cứ như vậy đi, ta không quấy rầy người."

Nói xong, Mạch Nhiên liền cúp điện thoại.

Lãnh Phong để điện thoại di động xuống, nhìn trong gương chính mình, lộ ra một nụ cười khổ.

Nói chuyện điện thoại xong sau, Lãnh Phong vừa nghĩ đến, mình làm mà muốn cùng Mạch Nhiên nói nhiều như vậy.

"Rõ ràng có chút bài xích, ta vì sao phải nói cho người biết những thứ này, chẳng lẽ, bởi vì chúng ta việc trải qua có chút tương tự sao?"

"Chẳng lẽ cũng bởi vì, chúng ta cũng mất đi trọng yếu nhất người sao?"

Lãnh Phong lăm bầm lâu bầu vừa nói, ánh mắt lóe lên một tia thương cảm.

"Hô "

Lãnh Phong nặng nề nhỏ khí, đưa điện thoại di động thả lại đến trong túi, rồi đi nhà cầu.

Chợ trời đường phố đường phố cửa vào, Mạch Nhiên xoay người nhìn một chút cuối đường nơi Âm Dạ quây rượu, ánh mắt lóe lên vẻ cô đơn.

"Chẳng lẽ bởi vì ta không phải là tóc dài sao?" Mạch Nhiên sờ một cái tóc mình, lộ ra một nụ cười khổ.

Nàng bóng lưng, ở trong bóng tối là cô đơn như vậy.

Có lẽ, nàng và Lãnh Phong, ít nhiều có chút tương tự địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Bãi cát

Lãnh Phong trở lại bên cạnh bàn ăn, ngồi xếp bằng xuống, hướng về phía hai cô bé cười cười, nói: "Thật xin lỗi, vừa vặn có người bằng hữu tìm ta, nàng không biết ta tới Maldives."

"Nam nữ?" Lý Tinh nâng cằm lên, cười hỏi.

Trương Ảnh Hàm cũng lộ ra hiếu kỳ về mặt, nhìn Lãnh Phong, chờ đợi hắn trả lời.

"Này có trọng yếu không?" Lãnh Phong cười khổ, hắn dĩ nhiên sẽ không để cho Trương Ảnh Hàm biết là Mạch Nhiên tìm chính mình.

Lãnh Phong đối với (đúng) Mạch Nhiên thái độ là có ý xa lánh, nhưng bất đắc dĩ Mạch Nhiên luôn là đứng lên đến, một điểm này Lãnh Phong chỉ có thể biểu thị bất đắc dĩ, nhưng bất đắc dĩ sau khi, cũng không thể đối với (đúng) Mạch Nhiên lộ ra mâu thuẫn về mặt, chỉ có thể xa lánh, nhưng sự thật lại thường thường ngược lại, hắn và Mạch Nhiên quan hệ ít nhiều có chút mập mờ.

Nếu như Lãnh Phong trực tiếp lộ ra ghét tâm tình lời nói, vậy khẳng định sẽ thương Mạch Nhiên tâm.

Mộ Thi Vân đã từng dạy dỗ Lãnh Phong, muốn thích đáng cùng người sống chung, coi như không thích đối phương, cũng không thể trực tiếp biểu hiện ra.

Cho nên Lãnh Phong vẫn luôn đối với (đúng) Mạch Nhiên xa lánh, nhưng không có trực tiếp lộ ra ghét vẻ mặt.

Đề cho Lãnh Phong bắt đầu dĩ, chính là mang theo Mạch Nhiên phi hành.

Lần đầu tiên là Lãnh Phong suy nghĩ hóng gió chủ động nói lên, mang Mạch Nhiên bay đến trên biển trên tảng đá.

Lần thứ hai, Lãnh Phong là muốn cự tuyệt, nhưng hắn vẫn không nói ra cự tuyệt lời.

Lần này tới Maldives, Lãnh Phong lên đường trước, cố ý không đề cho Mạch Nhiên biết, cho đến năng gọi điện thoại tới hỏi, mới nói cho nàng biết chính mình hành tung.

Lãnh Phong không hiểu tình yêu nam nữ, chẳng qua là cố ý bài xích Mạch Nhiên, chỉ đơn giản như vậy mà thôi.

Chẳng qua là, hắn nghĩ (muốn) bài xích, nhưng vẫn cũng không thành công qua.

"Có như vậy thần bí sao?" Lý Tinh nhìn Lãnh Phong, khoe miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt.

"Không có gì, chỉ là một bằng hữu mà thôi." Lãnh Phong cũng không muốn nói quá nhiều.

Thấy Lãnh Phong cũng không muốn nói tiếp, Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh cũng không có giữ vững.

Lúc này, phục vụ viên đem thức ăn bung lên, đầu tiên bên trên là Maldives báng hiệu thức ăn, cá rán cầu.

Màu hoàng kim cá rán cầu bị thả vào ba người trước người, mùi thơm ngào ngào chọc mọi người vị lồi.

"Đây cá rán cầu nguyên liệu chính là cá đuối, cách làm rất rườm rà, ta lúc trước thử qua làm vật này, bắt quá thất bại."

Nói xong, Lãnh Phong xúc lên một viên cá cầu, dính một chút hiện giới dịch, nhẹ nhàng cắn một cái.

Cửa vào ngọt ngào hương vị, lần nữa ném được thứ mùi này lúc, Lãnh Phong lộ xuất mẫn ý vẻ mặt.

Từ lần trước đã tới Maldives sau khi, Lãnh Phong cũng rất thích cá rán cầu, cho tới trở lại nước Mỹ sau, Lãnh Phong luôn là để cho Băng Lôi làm món ăn này, chính hắn làm lời nói liền thật sự là không làm được, hắn không này nấu thiên phú.

Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm cũng đi theo ném một cái, hai người cũng không nhịn được phát ra tiếng than thở thanh âm.

"Ăn thật ngon." Trương Ảnh Hàm hài lòng gật đầu.

"Maldives mỹ thực đều rất tốt, hiếm thấy tới một lần, ăn nhiều một chút đi." Lãnh Phong trong miệng nhai cá cầu, mơ hồ không rõ nói.

Nhưng Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh căn bản không có nghe rõ Lãnh Phong nói cái gì, hai người nháy mắt nháy mắt con mắt, đồng thời hỏi "Người nói cái gì?"

Lãnh Phong nhai một hồi, đem cá cầu nuốt vào trong bụng, tăng háng một cái, nói: "Hiếm thấy tới một lần, ăn nhiều một chút, đừng khách khí, bữa này ta tới trả tiền." "Dĩ nhiên, ông chủ mời khách, ta cũng sẽ không khách khí." Trương Ảnh Hàm cười, xúc lên một cái cá cầu, nhẹ nhàng cắn một cái.

Ở ba người cũng hưởng thụ cá cầu mỹ vị lúc, phục vụ viên lục tục đem còn lại hai món ăn đưa ra, theo thứ tự là Kim Thương Ngư cùng thức uống điềm hương Dodi.

Những thứ này đều là Maldives nổi danh thức ăn, đặc biệt là điềm hương Dodi, đây là Maldives độc nhất, ở khác (đúng) địa phương rất khó tìm loại này mỹ vị.

Ba người ăn bữa ăn tối, uống mỹ vị thức uống, trong lúc nhất thời quên phiền não, đem thể xác và tinh thần vui đầu vào bữa này thức ăn ngon bên trong.

Đây là Lãnh Phong lần đầu tiên cùng Trương Ảnh Hàm cùng nhau ăn cơm, ngược lại, Trương Ảnh Hàm cũng là lần đầu tiên cùng Lãnh Phong cùng nhau ăn cơm, nếu như không có Lý Tinh lời nói, có lẽ hai người sẽ có càng nhiều trao đổi.

Giờ ăn cơm, Lãnh Phong cùng hai cô bé trò chuyện Maldives rất nhiều cổ sự, cũng tăng thêm hài hước biến hóa, trêu chọc hai cô bé tiếng cười không ngừng.

Bất quá, Lý Tinh nhìn về phía Lãnh Phong ánh mắt, tựa hồ lóe lên tia sáng kỳ dị, nhưng Lãnh Phong cổ trêu chọc Trương Ảnh Hàm cười, căn bản không có lưu ý đến chi tiết này.

Tia sáng kỳ dị rất nhanh biến mất, Lý Tinh tiếp tục cùng Lãnh Phong vừa nói vừa cười, phẳng phất không có gì cả phát sinh như thế.

"Nghĩ lúc đó ta tới Maldives thời điểm, liên tục tháng sau mưa, ta ước chừng làm một tháng Trạch Nam, kia đều không đi, thật may bây giờ không trời mưa, nếu không chúng ta cũng đường đi khẳng định giảm rất nhiều thú vui." Lãnh Phong giảng thuật mình ban đầu ở Maldives việc trải qua.

Lý Tinh nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, cười nói: "Ta trước khi tới nhìn tin tức khí tượng, nói Maldives mấy ngày nay có thể sẽ trời mưa, nhưng chúng ta sau khi đến, tin tức khí tượng còn nói mấy ngày sắp tới đều là đại tình thiên, chúng ta là không phải là hẳn vui mừng, ảnh hàm đi theo đâu rồi, có thể là bởi vì nàng đến, khí trời mới có thể thay đổi xong nha."

Vừa nói, Lý Tinh vỗ vỗ Trương Ảnh Hàm bả vai.

"Ha ha ha, đoán chừng là." Lãnh Phong liến vội vàng phụ họa.

Trương Ảnh Hàm bị hai người nói mặt đều đỏ, nhẹ nhàng đánh Lý Tinh một chút, cười nói: "Được rồi được rồi, hai người các người đừng đùa ta chơi đùa, khí trời nói thay đổi liên thay đổi ngay, ai cũng nói không chừng."

Lãnh Phong uống một hớp thức uống, cười nói: "Thật tốt, com nước xong chúng ta đi kia chơi đùa?"

"Đi bờ biển đi một chút, buổi tối Bến Thượng Hải nhất định rất đẹp." Trương Ảnh Hàm trên mặt lộ ra hướng tới về mặt.

Nàng không thể không đi qua bờ biển, nhưng cho tới bây giờ đều không ở buổi tối đi qua.

"Người thích, người nói đi đâu thì đi đó."

Lãnh Phong đối với (đúng) Trương Ảnh Hàm quyết định không có bất kỳ ý kiến, nàng thích là được.

Nửa giờ sau, ăn uống no đủ ba người rồi đi phòng ăn, tính tiền chuyện đương nhiên vẫn là Lãnh Phong đến, nơi này tối thổ hào người chính là hắn.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh kết bạn đi ở Male trung tâm thành phố trên đường phố, mà Lãnh Phong rất thức thời theo ở phía sau.

Nữ nhân cùng nữ nhân giữa mãi mãi cũng có nói không hết đề tài, nhưng nam nhân có thể không nhất định có thể dung nhập vào các nàng đề tài trong, cho nên Lãnh Phong rất thức thời đi ở phía sau, không đi quấy rầy các nàng.

Lãnh Phong mặc cái 7 phần khó, hai tay xen vào ở trong túi, mang một cặp kính mát, nhìn qua rất là tiêu sái.

Hai cô bé đều mặc quần cụt, lộ ra thon dài đùi đẹp.

Hai người đùi đẹp ở Lãnh Phong trước mắt lúc ẩn lúc hiện, nhìn Lãnh Phong có chút đỏ mặt.

Không sai, hắn có chút đỏ mặt.

Dựa theo tuổi tác mà nói, Lãnh Phong chỉ là một mới vừa tràn đầy mười tám tuổi không bao lâu thanh niên, chẳng qua là hắn tâm trí tương đối thành thục.

Bất quá hắn ở trong núi sâu sinh hoạt ước chừng mười lăm năm, ba năm trước đây mới đi theo Băng Lô cùng Nanh Sói hai người du tẩu cùng các cái quốc gia, Băng Lô cùng Nanh Sói dạy dỗ hắn rất nhiều thứ.

Nhưng ở thích rình coi cô em về điểm này, Lãnh Phong không có bị bọn họ ảnh hưởng.

Lãnh Phong quay đầu chỗ khác, không dám đưa ánh mắt dừng lại ở hai người trên chân.

Hắn không phải là cái loại này tình tròng lên óc người, hắn rất hiểu cùng người sống chung phân tặc.

Cơ bản thường thức hắn biết, nhưng hắn không gặp qua phút.

Đi hồi lâu, ba người đi tới Male trên bờ biển.

Bãi biển rất lớn, so với Lãnh Phong lần trước đi bãi biển lớn hơn rất nhiều lần.

Hơn nữa trên bờ biển có rất nhiều người, có hẹn, có đang thưởng thức cảnh đẹp.

Ở ban đêm xuống, xanh thẫm nước biển giống như lóe lên ánh sáng, rất là mỹ lệ.

Lãnh Phong thấy như vậy cảnh sắc, trong lòng thoáng qua vẻ vui sướng, hắn thích như vậy địa phương, không được hoàn mỹ là quá nhiều người.

Nếu như không phải có người ở lời nói, hắn nhất định sẽ đưa ra hai cánh, dấn nước biển phi hành.

Đáng tiếc thời cơ không đúng, cho dù hắn nghĩ, cũng không thể làm.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh đứng ở mềm mại trên bờ cát, sóng vai đứng chung một chỗ, nhìn Bích Lam nước biển.

"Thật là đẹp a." Trương Ảnh Hàm một bên than thở, vừa lấy ra điện thoại di động, hướng về phía biển khơi chụp trương tấm ảnh.

Có chút vị mặn Hải Phong thổi lát phát ba thân thể người, ở nóng bức nhiệt độ xuống, cấp cho bọn họ một loại mát lạnh cảm giác.

Nước biển bị sóng đẩy tới trên bờ cát, thấm ướt rất nhiều người chân.

Lãnh Phong nhìn mênh mông bát ngát biển khơi, trên mặt lộ ra hoài niệm về mặt.

Nhớ ban đầu Mộ Thi Vân nói qua, có cơ hội, nhất định sẽ mang Lãnh Phong đi bờ biển. Khi đó Lãnh Phong cũng rất chờ mong, đang mong đợi có một ngày như thế.

Đáng tiếc là, này căn bản không có thực hiện.

Mỗi lần thấy biển khơi, Lãnh Phong cũng sẽ nhớ tới Mộ Thi Vân từng nói với hắn lời nói.

"Rắc rắc!"

Một tiếng đèn flash âm thanh, truyền vào Lãnh Phong trong tai.

Lãnh Phong quay đầu nhìn, phát hiện Trương Ảnh Hàm chính cầm điện thoại di động, ống kính đối với mình.

"Làm gì?" Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, hỏi.

Trương Ảnh Hàm trộm. Chụp hắn, hắn cũng không tức giận, ngược lại, hắn đảo là có chút muốn cùng Trương Ảnh Hàm tới bức chụp ảnh chung.

Nhưng mà, Lãnh Phong cái ý niệm này vừa mới thoáng qua, Trương Ảnh Hàm liền đem điện thoại di động giao cho Lý Tình nói trong, sau đó chạy chậm đến Lãnh Phong bên người, cùng hắn sóng vai đứng chung một chỗ.

Không đợi Lãnh Phong kịp phản ứng, rắc rắc một tiếng, Lý Tình liền là Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm chụp trương tấm ảnh.

"Các người sẽ không cho ta một cái nói quả cà cơ hội sao?" Lãnh Phong cười nói.

Lý Tình nhìn một chút điện thoại di động, cười nói: "Đánh ra tới rất tuần tú mà, người căn bản không yêu cầu sắp xếp cái gì tư thế."

Trương Ảnh Hàm đi tới Lý Tình trước người, cầm qua tay mình máy nhìn một chút, sau đó hướng về phía Lãnh Phong nói: "Đúng vậy, Lý Tình nói không sai."

"Quay lại đem hình này phát cho ta." Lãnh Phong cũng không có tiến lên nhìn, mà là đối Trương Ảnh Hàm nói.

"Được." Trương Ảnh Hàm làm một cái ok thủ thế.

Lãnh Phong nhẹ nhàng nhô khí, quét nhìn bốn phía một cái, chỉ thấy trên bờ cát, Hứa nhiều tình lữ đang ở nói chuyện yêu đương, cũng không thiếu người ngồi ở trên bờ cát suy nghĩ nhân sinh.

Lý Tình cùng Trương Ảnh Hàm đang không ngừng tự quay, Lãnh Phong Ứng Nhãn lóe lên một chút, bảo đảm bốn phía không có ẩn núp nguy hiểm sau, mại khai bộ tử, chậm rãi đi đi ở trên bờ cát.

Lúc này mặc dù ban đêm buổi tối, nhưng bãi cát thượng nhân cân nhắc không thể so với ban ngày ít hơn bao nhiêu, có người cố ý lựa chọn ở buổi tối đi ra du ngoạn.

Có lẽ, buổi tối bầu không khí sẽ tốt hơn một chút.

Không ít gọi cảm mỹ nữ trực tiếp mặc Bikini, nhảy vào mát lạnh trong nước biển.

Thậm chí có người vẫn còn ở trên mặt biển trùng lãng.

Đại buổi tối trùng lãng, Lãnh Phong vẫn là lần đầu tiên thấy.

Bất quá, như vậy cũng là một loại kích thích, người thường là không có cách nào cảm nhận được.

Trên bờ cát, còn có một cái nữ tử nhạc đội, đang tận tình ca xướng đến, không ít người cũng đang vây xem, cũng không thiếu người ở Tĩnh Tĩnh lắng nghe.

Lãnh Phong đi tới nữ tử nhạc đội phụ cận, nghe các nàng trình diễn.

Nhạc đội thành viên trực tiếp là ở trên bờ cát cử hành ca nhạc hội, không có những vật khác, nhạc khí cũng là trực tiếp sắp xếp để dưới đất.

Chủ xướng đang ở hát một bài *Avrile innoce*, nàng thanh âm so với *Avrile* muốn dễ nghe hơn một ít, chỉ là không có hát ra *Avrile* cái loại này độc có cảm giác.

Lãnh Phong đứng Tĩnh Tĩnh nghe một hồi, ở trong lòng âm thầm vì cái này nhạc đội điểm cái đáng khen, các nàng vẫn đủ không tệ.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Tự do phóng khoáng

Nghe xong các nàng hát ca khúc sau, Lãnh Phong đang chuẩn bị rời đi, lại nghe được chủ xướng diễn giảng.

Nguyên lai các nàng đang ở là một cái Nữ Đồng quyền góp, nàng mắc có Tiên Thiên tính bệnh tim, ngày giờ đã không nhiều, nhưng kénch xù tiền giải phẫu để cho người nhà nàng hữu tâm vô lực.

Cái này nhạc đội đang ở là nữ hài tiền đặt cuộc khoản, các nàng thiện tâm làm rung động rất nhiều người.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh không biết lúc nào cũng tới đến phụ cận, nghe chủ xướng diễn giảng, lúc này chủ xướng chính đang giảng giải đến nữ hài cố sự.

Nữ Đồng là California người, nàng mắc dù bệnh nặng, lại có một viên thiên sứ tâm, nàng thích tiểu động vật, cho dù trong nhà cũng không giàu có, nàng hay lại là thường xuyên cùng mẹ của nàng đồng thời, thu dưỡng rất nhiều chó lưu lạc, cũng thường thường chế tác một ít thức ăn, miễn phí tặng cho không nhà để về lưu lã hán.

Có lẽ như vậy sự tình ở rất nhiều địa phương cũng sẽ phát sinh, nhưng vẫn làm rung động tại chỗ rất nhiều người, vậy xem mọi người rồi rít quyền tiền.

"Nguyễn Thượng Đế phù hộ nàng." Một người đàn ông đưa bé móc ra trong túi Thập Mỹ nguyên, bỏ vào Hộp quyền tiền trong.

Lãnh Phong khước miệng lộ ra vẻ tươi cười, đây là một cái có thể làm rung động rất nhiều người cố sự.

Ở các nơi trên thế giới, cùng nữ hài có giống vậy gặp gỡ người có rất nhiều, giống như nàng tâm địa thiện lương người cũng có rất nhiều, nhưng cũng không phải là mỗi người cũng có thể thu được trợ giúp.

Mà cô gái này, có cái này nhạc đội trợ giúp, nàng rất may mắn.

Lãnh Phong từ trong túi xuất ra tám cái màu sắc không đồng nhất thẻ, chọn một lát sau, lưu lại một trương kim sắc, đem còn dư lại toàn bộ thả vào trong túi.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh cũng móc ra trong túi tiền, là nữ hài quyền tiền.

Lãnh Phong là đi tới nhạc đội thành viên trước mặt, khẽ mỉm cười, dùng Anh Văn hỏi "Xin hỏi cô gái này tiền giải phẫu cần bao nhiêu tiền."

"Đại khái ở ba chục ngàn USD bên cạnh (trái phải), chúng ta đã tiền đặt cuộc khoản không sai biệt lắm, ngày mai sẽ trở lại California, đem tiền giao cho nữ hài người nhà." Một tên nhạc đội thành viên kiên nhẫn cùng Lãnh Phong vừa nói, "Rất cảm tạ các người trợ giúp, nguyện Thượng Đế phù hộ các người."

Lãnh Phong cười gật đầu một cái, sau đó lấy ra điện thoại di động, nhanh chóng ở trên màn ảnh điểm, không tới mười giây đồng hồ, Lãnh Phong để điện thoại di động xuống, cầm trong tay thẻ ngân hàng giao cho nhạc đội thành viên trong tay, nói: "Trong thẻ có 150.000 USD, số tiền này đủ nữ hài tiền giải phẫu cùng đến tiếp sau này chữa trị, mặt nữa là sáu cái 0."

Nói xong, Lãnh Phong xoay người rời đi, cũng không để ý đến nhạc đội thành viên kêu lên.

Năm tên nhạc đội thành viên nhìn Lãnh Phong bóng lưng, trong lúc nhất thời cái gì cũng không nói ra được.

Chủ xướng thậm chí lưu lại nước mắt.

Các nàng chỉ là một không có tiếng tăm gì Tiểu Nhạc đội, các nàng chỉ là muốn trợ giúp một cô gái, các nàng cũng không nghĩ tới, chẳng qua là một đêm, nữ hài tiền giải phẫu liền gộp đủ.

Quyền tiền rất nhiều người, không ít người đều thấy Lãnh Phong chủ động, cũng nghe đến Lãnh Phong nói chuyện, bao gồm Trương Ảnh Hàm ở bên trong.

Trương Ảnh Hàm nhìn chung quanh một chút, sau đó đuổi kịp Lãnh Phong bước chân.

"Lãnh Phong, người mới vừa rồi" Trương Ảnh Hàm hỏi tưởng Lãnh Phong mới vừa rồi cử động, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

Lãnh Phong đi ở trên bờ cát, hưởng thụ gió biển thổi phát, nhẹ nhàng nhỏ khí, nói: "Không có gì, ta chỉ là có tiền tự do phóng khoáng."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Trương Ảnh Hàm không nhịn được cười cười, nói: "Người là người tốt."

Người tốt?

Không, Lãnh Phong cho tới bây giờ cũng sẽ không như vậy cho là mình.

Hắn chẳng qua là có tiền tự do phóng khoáng, chỉ đơn giản như vậy.

Nếu như hắn là cái người nghèo, coi như mới vừa rồi chủ xưởng nói sự tích lại như vậy làm người ta làm rung động, hắn cũng sẽ không đi quyền một phen tiền.

Hắn không có Thánh Mẫu tâm, cũng sẽ không là trợ giúp một người xa lạ mà bỏ ra.

Hắn chẳng qua là tự do phóng khoáng.

Những thứ này đều là Băng Lô cùng Nanh Sói ảnh hưởng hắn, tiền quá nhiều, lâu, tiền ở trong mắt bọn hắn, chỉ là một sẽ nhảy lên con số.

Đây coi như là Lãnh Phong lần đầu tiên đi làm việc tốt, lúc trước hắn chưa từng vì ai quyền qua khoản.

"Ta không phải là cái gì người tốt, chẳng qua là tự do phóng khoáng một chút mà thôi." Lãnh Phong cười nói.

Trương Ảnh Hàm cùng Lãnh Phong sống vai đi chung với nhau, hai người giống như đang ở ước hẹn tình nhân.

"Ta rất muốn biết, người ở nước ngoài rốt cuộc là làm gì, tại sao có thể như vậy thô hào." Trương Ảnh Hàm có chút hiếu kỳ hỏi.

Lãnh Phong xuất thủ vẫn luôn rất tiêu sái, mười phần thô hào phong phạm, Trương Ảnh Hàm khó tránh khỏi sẽ hiếu kỳ Lãnh Phong lai lịch.

"Ta à, ở nước ngoài bàn chuyện." Lãnh Phong cười nói.

"Phốc xuy" Trương Ảnh Hàm nhất thời cười ra tiếng.

Nghe Trương Ảnh Hàm tiếng cười, Lãnh Phong nhún nhún vai, cười nói: "Thế nào, không tin a."

"Người nói sao, ta lại không ngốc, người bàn chuyện có thể dời thành thô hào? Ta đây cũng đi theo người đi dời tốt." Trương Ảnh Hàm che miệng cười nói.

"Được rồi, ta còn đi làm thêm dời xi măng, đánh hai phần công phu, tiền tới nhiều."

Nói đến đây, Lãnh Phong chính mình cũng không nhịn được cười ra tiếng.

Trên bờ cát, Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm sống vai đi chung với nhau, mà Lý Tinh không biết chạy đi đâu.

Mới vừa Tài Nữ tử nhạc đội đang tiếp thụ mọi người quyền tiền sau, bắt đầu một vòng mới trình diễn, tiếng nhạc truyền cực xa.

Ban đêm xuống bãi cát, tràn đầy vui vẻ khí tức, nhạc đội đang diễn tấu, bãi cát thượng nhân môn cũng lắng nghe tuyệt vời âm nhạc, thậm chí đang hưởng Lãng Nhân đều dừng lại, lơ lửng ở trên mặt nước, Tinh Tinh lắng nghe.

Chủ xưởng rất ra sức, nàng rất cảm tạ tất cả mọi người trợ giúp.

"Thật ra thì cái này nhạc đội thật tốt, sau này nhất định có thể thịnh hành toàn cầu."

Cho dù đi ra rất xa, Lãnh Phong vẫn có thể nghe được nhạc đội tiếng hát, không nhịn được cười nói.

"Dạ, ta rất chờ mong các nàng chuyên tập." Trương Ảnh Hàm cũng rất thích cái này nhạc đội, dù cho các nàng cũng không nổi danh, nhưng chỉ bằng các nàng chịu là một cô gái biểu diễn để lấy tiền cứu tế, chỉ một điểm này, đủ để hấp dẫn rất nhiều người.

Cộng thêm các nàng vậy không tục nghệ thuật ca hát, muốn giậm lên tới cũng chỉ là vấn đề thời gian.

"Ta đã từng làm qua người tình nguyện, trợ giúp trên đường không nhà để về ông già." Trương Ảnh Hàm nhẹ giọng kể.

"Nhìn ra, người là một cái tâm địa thiện lương nữ hài." Lãnh Phong vừa nói, nhớ tới ban đầu nàng cứu mình tình cảnh.

Nếu như không phải là Trương Ảnh Hàm kia hiền lành tính cách, Lãnh Phong ban đầu cũng không khả năng sống sót.

"Ta chỉ là muốn hết mình một phần lực, trợ giúp những thứ kia cần giúp đỡ người."

Vừa nói, Trương Ảnh Hàm dừng bước lại, lấy điện thoại di động ra, hướng về phía xa xa vẫn còn ở trình diễn nhạc đội, chụp trương tấm ảnh.

"Cũng cách xa như vậy, chụp tới làm chi?" Lãnh Phong không hiểu hỏi.

"Ta chỉ muốn vỗ xuống cái không khí này." Trương Ảnh Hàm lại chụp hai tờ, mới đưa tay máy thả lại đến trong túi.

Lãnh Phong đột nhiên nhận ra được, dường như ít cá nhân, liền vội vàng nói: "Lại nói, Lý Tĩnh người đâu?"

"Không biết a, nàng mới vừa rồi thật giống như không có theo tới." Trương Ảnh Hàm lúc này mới nhớ tới Lý Tĩnh cũng không có đi theo chính mình, liền vội vàng nhìn chung quanh, tìm kiếm Lý Tĩnh bóng người.

Lãnh Phong tháo kính mát xuống, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng.

Hắn sử dụng Ứng Nhân dị năng, tìm kiếm Lý Tĩnh.

Lúc này là ban đêm, Lãnh Phong kia mắt phải màu xanh lam ở trong bóng tối, giống như sáng lên Lam Bảo Thạch.

Trương Ảnh Hàm sau khi thấy, không kìm lòng được lấy điện thoại di động ra, cho Lãnh Phong chụp trương tấm ảnh.

Lãnh Phong nhận ra được Trương Ảnh Hàm ở chụp hình, nhưng hắn không có nói gì, mà là đưa mắt dừng lại ở một cái phương hướng.

Hắn tìm tới Lý Tĩnh, mà Lý Tĩnh lúc này đang cùng một người mặc váy ngắn nữ nhân trò chuyện với nhau, nhìn trò chuyện còn thật vui vẻ.

Bảo đảm chính mình người ủy thác rất An Toàn Hậu, Lãnh Phong lúc này mới yên lòng.

Đây là cơ bản nghề dạy công tu dưỡng, tiếp nhận ủy thác, thì nhất định phải bảo vệ người ủy thác an toàn.

"Ta tìm tới nàng, nàng đang cùng người nói chuyện phiếm đây?" Lãnh Phong chỉ Lý Tĩnh phương hướng, nói.

Trương Ảnh Hàm theo Lãnh Phong chỉ phương hướng nhìn, cũng thấy Lý Tĩnh.

"Oa, nàng khoảng cách thật xa a, không nghiêm túc nhìn căn bản không nhìn ra, người là thể nào phát hiện?" Trương Ảnh Hàm làm ra nhìn ra xa động tác, rất miễn cưỡng mới nhìn rõ Lý Tĩnh bóng người.

"Ta thị lực hảo bái." Lãnh Phong không nhịn được khen chính mình.

Vừa nói, Lãnh Phong đeo kính mát lên, dù sao chung quanh đây người đến người đi, hắn không muốn bị người thấy chính mình con mắt.

Trương Ảnh Hàm bạch Lãnh Phong liếc mắt, sau đó đi tới trong nước biển.

Nàng mặc đến một đôi dép xăng-đan, cho nên cũng không sợ ướt giày từ.

Mát lạnh nước biển cọ rửa Trương Ảnh Hàm cước nha, đuổi đi một tia nóng bức.

Lãnh Phong xoa một chút trên trán mồ hôi, đứng sau lưng Trương Ảnh Hàm.

Hắn xuyên nhưng là một đôi huarong giày, không thể dẫm vào nước.

Nếu không lời nói, hắn đã sớm đến trong nước tiêu sái.

Nhìn trên mặt biển có người ở trùng lăng, hắn đã sớm tâm lý ngứa ngáy.

Ở nước Mỹ thời điểm, Băng Lô cùng Nanh Sói đều mang Lãnh Phong đi trùng lăng qua, bất quá Lãnh Phong mỗi lần cũng xuống xuống biển, ở ván lướt sóng bên trên căn bản là đứng không vững.

Mặc dù trùng lăng chơi đùa rất cận bã, nhưng Lãnh Phong thấy có người đang chơi, bao nhiêu cũng muốn đi thử một chút.

Chẳng qua là hắn không có trùng lăng trang bị, chỉ có thể nhìn một chút, không thể đi xuống chơi đùa.

"Thật hy vọng có thể một mực đợi ở chỗ này." Trương Ảnh Hàm giang hai cánh tay, hưởng thụ gió biển thổi phất, thờ dài nói.

"Ta tương đối hiếu kỳ, mẹ ngươi biết ngươi tới Maldives sao?" Lãnh Phong đứng sau lưng Trương Ảnh Hàm, hỏi.

Trương Ảnh Hàm buông hai cánh tay xuống, không trả lời Lãnh Phong lời nói.

Lãnh Phong cũng không có thúc giục, Tĩnh Tĩnh đứng.

Một lát nữa, Trương Ảnh Hàm mới mở miệng: "Nàng không biết."

"Ngươi không cùng nàng nói sao?" Lãnh Phong tiếp tục hỏi.

"Không có, nàng mấy ngày nay đều rất buồn tối mới trở về, ngày thứ hai rất sớm đã trở về công ty, ta căn bản không cơ hội cùng nàng nói, cho nên cũng lười nói cho nàng biết."

Nhắc tới chính mình mẫu thân, Trương Ảnh Hàm tâm tình biến hóa có chút thấp.

Nhận ra được Trương Ảnh Hàm tâm tình biến hóa, Lãnh Phong thăm mắng mình ngốc, kia ả không nên nói kia ả.

Lãnh Phong có chút lúng túng cười cười, "Xin lỗi, có lẽ ta không nên hỏi."

"Không có gì, nàng không biết cũng tốt, ta muốn nhìn một chút, ta rời đi khoảng thời gian này, nàng có thể hay không tìm ta."

Vừa nói, Trương Ảnh Hàm khe khẽ thở dài, trong giọng nói tràn đầy khổ sở cùng bất đắc dĩ, "Ta tương đối muốn biết, công ty cùng con gái, ở trong mắt nàng, rốt cuộc cái nào tương đối trọng yếu."

Nghe Trương Ảnh Hàm lời nói, Lãnh Phong sờ mũi một cái, hẳn có thể rõ ràng cảm giác Trương Ảnh Hàm bị thương.

"Phụ thân ngươi đây?" Lãnh Phong có chút hiếu kỳ hỏi.

"Ồ ta trong trí nhớ, Cha ta cho tới bây giờ cũng không có xuất hiện qua, mẹ của ta cũng không cùng ta nói rồi." Trương Ảnh Hàm trả lời.

Trương Ảnh Hàm trả lời thời điểm, nói rất nhanh, phảng phất đang nói một món chưa đủ nhắc tới sự tình.

Lãnh Phong cũng phát hiện, không nhận được lộ ra thần tình kinh ngạc.

Hắn có chút hiếu kỳ Trương Ảnh Hàm phụ thân là ai, tại sao Trương Tuyết Bình chưa bao giờ sẽ đi nhắc lên.

Bất quá đây là Trương Ảnh Hàm chuyện nhà, Lãnh Phong cũng không tiện đi biết quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Lo ngại sao?

Lãnh Phong không có tiếp tục hỏi, Tĩnh Tĩnh đi ở Trương Ảnh Hàm bên người.

Maldives ban đêm, tràn đầy nhiệt tình cùng vui sướng bầu không khí, trên bờ cát, nữ tử nhạc đội còn đang không ngừng trình diễn, hơn nữa xem người cũng càng ngày càng nhiều.

Cho dù Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm đi ra rất xa, cũng có thể nghe được Chúa tiếng ca hát.

Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm cũng không nói tiếng nào trao đổi, cứ như vậy sóng vai đi.

Không bao lâu, Lý Tĩnh chạy chậm đuổi theo, ngăn lại hai người đường đi, thờ hồng học nói: "Xin lỗi, ta mới vừa rồi có với người khác nói chuyện phiếm."

"Không việc gì, ngươi không chạy loạn là được." Lãnh Phong nhìn Lý Tĩnh, cười nói.

"Thời gian cũng thật buồn tối, chúng ta trở về quán rượu nghỉ ngơi đi." Trương Ảnh Hàm rõ ràng hơi mệt chút, dù sao nàng chẳng qua là một cô gái, thân thể cũng không có Lân Phong tốt như vậy.

Lý Tinh cũng có chút mệt mỏi, khẽ gật gật đầu.

"Hai người các người cũng mệt mỏi, cũng đừng dùng đi, ta đi kêu chiếc xe taxi." Lân Phong nói.

Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm hai mắt nhìn nhau một cái, cũng không có dị nghị.

Nửa giờ sau, ba người ngồi taxi trở lại quán rượu, hai cô bé cũng trở về phòng trong tắm, đi lâu như vậy, các nàng cũng ra không ít mồ hôi.

Lân Phong đứng ở quán rượu trên ban công, nhìn đèn đuốc sáng choang Male trung tâm thành phố, nhẹ nhàng thở khí.

Hắn bây giờ rất nhớ Phi đi ra ngoài, vòng quanh Male Phi một vòng, nhưng hai cô bé cũng ở tại cách vách, Lân Phong được (phải) bảo đảm hai người bọn họ an toàn, cho nên cũng chỉ có thể tưởng tượng.

Lân Phong đứng hồi lâu, xoay người cách Khai Dương đài, đi tới trong phòng tắm.

Hắn hôm nay cũng ra không ít mồ hôi, cho nên được (phải) thoải mái tắm.

Ở Hoa Hạ h thành phố đời thời gian dài như vậy, đột nhiên đi tới nơi này cái áp lực quốc gia, bao nhiêu vẫn sẽ có nhiều chút không có thói quen.

Lân Phong tắm một loại cũng tốn thời gian rất lâu, nửa giờ đã qua, Lân Phong mới từ trong phòng tắm đi ra.

Lúc này là mười giờ tối 30 phút, nhưng trong thành phố tâm lý vẫn người đến người đi, đối với rất nhiều người mà nói, sinh hoạt ban đêm, vừa mới bắt đầu.

Lân Phong mặc một cái quần cụt, trần trụi đến trên người, cho mình rót ly nước dừa, sau đó nắm ly, đi tới trên ban công.

Hắn mắt phải lóe lên một chút, nhìn Male trung tâm thành phố.

Ứng Nhân dị năng có thể để cho hắn thấy rõ trung tâm thành phố mỗi một xó xỉnh, hắn mắt phải tựa như cùng điều hâu con mắt một dạng cho dù ở trời cao, cũng có thể nhìn thấy trên mặt từng ly từng tí.

"Khanh khách" làm Lân Phong còn đang nhìn trung tâm thành phố lúc, có người ở bên ngoài gõ gõ cửa phòng.

Lân Phong có chút bất đắc dĩ cách Khai Dương đài, mặc vào một bộ áo sơ mi, sau đó đi tới cửa trước, mở cửa ra.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh cùng đứng ở ngoài cửa, Trương Ảnh Hàm trên mặt mang một tia nhẹ nhàng nụ cười, hiển nhiên, nàng tâm tình cực kỳ tốt.

"Vào đi." Lân Phong cũng lười hỏi các nàng có chuyện gì, trực tiếp làm một mời thủ thế.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh cũng không có khách khí, trực tiếp ngồi vào trên ghế sa lon.

Hai người cũng mặc đồ ngủ, Trương Ảnh Hàm mặc một bộ đồ ngủ màu trắng, trên áo ngủ có một gấu mèo trắng đồ án, rất hiếm có lấy nàng tính cách, sẽ mặc loại này khá ái quần áo.

Lý Tinh là xuyên một bộ Tử Sắc, trên y phục cũng không có đồ án, nhìn có chút lộ vẻ già.

"Được, hai vị có cái gì vui vẻ chuyện muốn cùng ta nói?" Lân Phong đứng ở hai người đối diện, nắm trang bị nước dừa ly, hỏi.

"Mới vừa rồi ta cùng Lý Tinh quyết định, ngày mai đi cho mượn một cái thuyền, sau đó đi nàng nói cái đó khô đăng đảo." Trương Ảnh Hàm có chút hưng phấn nói.

Rất lộ vẻ nhưng cái này là Lý Tinh nói lên, dù sao khô đăng đảo mới là nàng chuyến đi này mục tiêu.

Lân Phong dĩ nhiên sẽ không có dị nghị, nhưng hắn có một cái càng ý nghĩ tốt.

"Tại sao chúng ta không mượn một chiếc thủy phi cơ đây?" Lân Phong hỏi.

"Chúng ta sẽ không mở a, cũng không thể mời một phi công đi, ta cũng không muốn có người quấy rầy ba người chúng ta người lộ trình." Trương Ảnh Hàm thứ nhất phản đối.

"Dạ, thuyền ta ngược lại thật ra biết lái, thủy phi cơ liền thật không biết, hay lại là coi vậy đi." Lý Tinh cũng giữ phản đối thái độ.

"Mới vừa rồi chúng ta là có cân nhắc qua mượn một chiếc thủy phi cơ, như vậy có thể so với thuyền nhanh nhiều, chẳng qua là ta cùng Lý Tinh cũng sẽ không lái phi cơ, cho nên, Lân Phong, thật xin lỗi, chúng ta không thể áp dụng người đề nghị." Trương Ảnh Hàm mang theo áy náy nhìn về phía Lân Phong.

Lãnh Phong uống một hớp nước dừa, không nói gì, hần đang nghĩ, thủy phi cơ cùng những phi cơ khác so với, có thể hay không đơn giản hơn một ít?

"Chờ biết, ta đi gọi điện thoại." Lãnh Phong để ly xuống, lấy điện thoại di động ra, đi tới trên ban công.

Lãnh Phong bấm Nanh Sói điện thoại, điện thoại sau khi tiếp thông, Lãnh Phong giành nói trước: "Nanh Sói, hỏi thăm một việc, thủy phi cơ mở thể nào."

Điện ảnh kia Đầu Lang rằng trực tiếp sưng sốt ba giây, sau đó dùng một loại ngao mạn giọng: "Sách sách sách, chúng ta Lãnh Phong đại ca không phải là có thể bay sao, ban đầu là ai rất tiêu sái nói hần có thể bay, không cần học lái phi cơ."

Lãnh Phong cái trán toát ra ba cái hắc tuyến, hàng này lúc máu chót thật cố gắng không đáng tin cậy a.

"Đại ca, ta không nào được không, vừa nói chính sự đây." Lãnh Phong cười khổ nói.

Nanh Sói ho khan hai tiếng, nói: "Thật tốt, ca ca ta không đùa ngươi chơi đùa, nói đi, ngươi muốn làm gì."

"Không có gì a, chính là muốn mở thủy phi cơ." Lãnh Phong nói.

"Ta phát một phần tài liệu cho ngươi, về phần mở thể nào ngươi tự mình lĩnh ngộ, ngươi ngàn vạn lần ** khác (đừng) như lần trước như vậy, đem máy bay thiếu chút nữa mở trong biển."

Nói xong, Nanh Sói trực tiếp cúp điện thoại.

Lãnh Phong mới vừa để điện thoại di động xuống, thu vào Nanh Sói phát tài liệu tới.

Trong tư liệu rất giảng giải căn kể thể nào đi lái một trận thủy phi cơ, bao gồm quy trình thao tác, chú ý sự hạng, còn có đủ loại chú giải.

Lãnh Phong nhìn ba giây, để điện thoại di động xuống, đi trở về đến trong phòng khách, hướng về phía hai cô bé cười khổ một tiếng, nói: "Được rồi, chúng ta đây hay lại là thuê thuyền đi."

Hần vốn là nghĩ (muốn) giả bộ một chút ép, nói mình biết lái, nhưng thấy những thứ này rậm rạp chằng chịt văn tự tài liệu, hần nhìn ba giây liền quỳ, lái phi cơ chuyện này, hần vẫn không giỏi, cũng không thiên phú này.

"Chúng ta đây cho mướn cái du thuyền tốt." Lý Tinh nói.

"Hoa này phí có thể hay không rất lớn." Trương Ảnh Hàm khẽ cau mày, vốn là nàng chỉ muốn cho mướn một cái phổ thông thuyền nhỏ, nhưng không nghĩ tới Lý Tinh lại muốn cho mướn một cái du thuyền, hoa này phí, nàng có chút không chịu nổi.

Lý Tinh nhìn Trương Ảnh Hàm, vỗ nhẹ chụp bả vai nàng, cười nói: "Ảnh hàm a, tiền chuyện này ngươi có cái gì tốt lo lắng, ta có thể làm được."

"Ha ha, ảnh hàm, ngươi liền đừng lo lắng tiền vấn đề, ngươi đang ở đây Maldives tiêu phí, ta làm ông chủ này toàn bao."

Lãnh Phong vỗ ngực, cười nói.

"Ông chủ, ta biết ngươi là thổ hào, nhưng cũng không cần như vậy tiêu sái đi, ngươi huy hoàng cũng đem ta cho che giấu." Lý Tinh nhìn Lãnh Phong, cười nói.

"Lãnh Phong, cũng không cần đi, chúng ta cho mướn con thuyền nhỏ liền có thể."

Mặc dù nghe được hai người lời nói, nhưng Trương Ảnh Hàm vẫn kiên trì cho mướn thuyền nhỏ.

Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không cho phép cho mướn con thuyền nhỏ, dựa theo Ám Dạ phong cách làm việc, cho dù là ra nhiệm vụ, bọn họ cũng không thể ở đảm nhiệm cần gì phải địa phương đề đường lần.

"Tỷ tỷ a, ngươi không cần phải lo lắng tiền vấn đề, ta lại không thiếu, lại nói, coi như ta không đủ, còn ngươi nữa thổ hào ông chủ ở, chúng ta đi ra chính là chơi đùa, ngươi nhiều như vậy bản khoản làm gì a."

Lý Tinh có chút trách cứ nói.

Lãnh Phong không nói gì, khẽ mỉm cười, ánh mắt dừng lại ở Trương Ảnh Hàm trên người.

Mặc dù nhà nàng cũng coi là phú hào, nhưng nàng ở tiêu tiền phía trên cũng rất có chừng mực, một điểm này Lãnh Phong ở quẩy rượu thời điểm cũng đã nhìn ra.

Nàng rất biết quản lý tài sản, điều này cũng có thể cùng nàng sở học chuyên nghiệp có liên quan.

"Lý Tinh, nhưng là chung quy cho các ngươi bỏ tiền cũng không tiện đi." Trương Ảnh Hàm nói.

Lý Tình có chút bất đắc dĩ vỗ vỗ trán, sau đó kéo Trương Ảnh Hàm, kéo nàng đi ra ngoài cửa, vừa đi vừa nói: "Tối, hai người chúng ta thật tốt nói một chút."

Nhìn Lý Tình kéo Trương Ảnh Hàm đi ra ngoài, Lãnh Phong có chút bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Không biết tại sao, Lãnh Phong cảm thấy Lý Tình làm cho người ta một loại rất cảm giác kỳ quái, còn có nàng ánh mắt, nhìn mình thời điểm, luôn là mang theo một tia cảm giác kỳ dị.

Trở về quán rượu trên đường Lãnh Phong cũng cảm giác được, ngay từ đầu không thể nào chú ý, cho đến mới vừa Lý Tình nhìn mình thời điểm, trong đôi mắt mang theo một tia Kỳ Dị, Ứng Nhân dị năng bắt được nàng ánh mắt.

"Là ta lo ngại sao?" Lãnh Phong vỗ đầu một cái, một hơi thở đem nước dừa uống sạch.

Lãnh Phong ngồi vào trên giường, cầm ra bản thân Laptop, sau đó ở trên bàn gỗ nhanh chóng gõ.

Hắn đang làm nhiệm vụ ghi chép.

Tương đối dễ cho Lãnh Phong hiểu kỳ là, Lý Tình dường như không có chút nào lo lắng mẹ của nàng, nếu không căn bản sẽ không mang theo Trương Ảnh Hàm đồng thời ở Maldives du ngoạn.

Một điểm này Lãnh Phong là tò mò nhất.

Mặc dù cuối cùng mục tiêu vẫn là đi khô đẳng đảo, nhưng Lãnh Phong căn bản không từ Lý Tình trong mắt nhìn ra cái gì nóng nảy về mặt.

Tiếp nhận ủy thác thời điểm, Lý Tình trong mắt là mang theo bi thương và nóng nảy, nhưng bây giờ Lãnh Phong căn bản không nhìn ra nàng nơi nào khăn trương.

Ngược lại là một bộ chơi đùa về mặt.

"Ba ba ba đừng đừng" Lãnh Phong ngón tay nhanh chóng ở trên bàn gỗ gõ, ngón tay hắn nhanh như cùng ảo ảnh một dạng để cho người không thấy rõ bóng dáng.

Một lát nữa, Lãnh Phong mới vừa tắt máy tính, Lý Tình liền đẩy cửa đi tới.

Lãnh Phong lẳng lẳng, hắn không nghĩ tới Lý Tình lại đột nhiên tới tìm hắn.

"Có chuyện gì?" Lãnh Phong đem máy tính bỏ qua một bên, từ trên giường nhảy xuống, hỏi.

"Chúng ta ngày mai sẽ phải lên đường đi khô đẳng đảo, có một chút ta nhớ người hắn rất hiểu kỳ." Lý Tình đi tới Lãnh Phong trước người, mỉm cười nói.

"Ừ?" Lãnh Phong nhìn Lý Tình, hơi kinh ngạc, hắn thoáng cái nghe không hiểu Lý Tình nói cái gì.

"Người có phải hay không muốn biết, rõ ràng ta muốn tìm được mẹ của ta, nhưng đi tới Maldives sau khi, ta lại không có chút nào khăn trương." Lý Tình đem hai tay thả ở sau lưng, nhìn Lãnh Phong nói.

"Ta là có nghĩ như vậy, bất quá người là ta người ủy thác, người yêu dễ làm chi, ta cũng sẽ không đi hỏi nhiều, chỉ cần người trả cho ta tiền thuê liền có thể." Lãnh Phong khoanh tay, nói.

Mặc dù nghi ngờ, nhưng Lãnh Phong cũng sẽ không đi hỏi quá nhiều, cũng lười đi biết quá nhiều, chỉ cần Lý Tình cuối cùng trả tiền thuê là được, còn lại không có vấn đề.

"Hắc hắc, cái này người yên tâm, đến khô đẳng đảo sau, ta sẽ đem tiền thuê đánh tới người trên thẻ."

Lý Tình nhìn Lãnh Phong, nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Hắc Tập

"Được, vậy người sớm nghỉ ngơi một chút đi, chỉ có người mới biết đường đi, người được nghỉ ngơi dưỡng sức."

Lãnh Phong khoanh tay, mặc dù luôn là cảm giác có chút kỳ quái địa phương, nhưng vẫn là không có suy nghĩ nhiều.

Lý Tinh khẽ gật gật đầu, nói: "Ngủ ngon."

Nói xong, Lý Tinh xoay người rời đi Lãnh Phong buồn trong.

Nhìn Lý Tinh bóng lưng, Lãnh Phong nhào nặn nhào nặn con mắt, hán hôm nay dùng không ít lần Ứng Nhân dị năng, mắt phải có thể rõ ràng cảm giác mệt mỏi.

"Mẹ, bắt kẻ, ngủ." Lãnh Phong còi áo, một cái tiêu sái nhảy, nhảy đến trên giường, nhắm lại con mắt, cũng không để ý cửa phòng có hay không khóa.

Hán cửa phòng liền chỉ là đóng lại, nhưng không có khóa chết.

Căn phòng cách vách Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm cũng rơi vào trạng thái ngủ say, xuống máy bay sau các nàng cũng không nghỉ ngơi cho khỏe qua, các nàng đã sớm mệt mỏi không dứt.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Maldives ban đêm luôn là tràn đầy nhiệt tình cùng trào ra, không ít người đều tại ban đêm mới bắt đầu điên cuồng, nhưng đối với Lãnh Phong mà nói, hán càng thích ngủ.

Một trận sang trọng máy bay tư nhân, mới vừa rời đi Ba Lan, tiến vào nước Đức lĩnh không.

Trong buồng phi cơ, nam tử tóc bạc nắm ly rượu chất, ngồi trên ghế ngồi, nhìn máy bay cửa sổ, con mắt lóe lên tia sáng kỳ dị.

"Người nói một chút cái nhìn, người cảm thấy không trung Sát Thần, lần này có thể sống lại sao?"

Nam tử tóc bạc uống một hớp rượu vang, nhìn cách đó không xa hồng y nữ tử.

Nghe được nam tử tóc bạc vấn đề, hồng y nữ tử quay đầu chỗ khác, giọng không vui: "Ta không biết."

"Ta biết người rất nhớ hán chết, chúng ta đây cứ nhìn, ở khô đẳng trong đảo, hán có thể nào xảy ra chuyện gì tới."

"Nếu như hán có thể sống lại, ừ, vậy hán liền có tư cách trở thành ta đối thủ."

Nói xong, nam tử tóc bạc để ly rượu xuống, cúi đầu nhìn mình hai tay, dùng sức nắm chặt.

Ánh sáng, chiếu sáng cả khung máy bay!

Sáng sớm, tươi đẹp ánh mặt trời chiếu sáng đến toàn bộ Maldives, ánh mặt trời làm cho người ta cảm giác là nóng bỏng nóng bức, Maldives cư dân đã thành thói quen loại này nhiệt độ.

Nóng bức đem Lãnh Phong từ trong mộng thức tỉnh, không bao lâu, hán cái trán tự ra hiện tại mồ hôi.

Mà máy điều hòa không khí là cả đêm mở ra, nhưng máy điều hòa không khí đã bị nhiệt độ cao đánh bại.

"Mà lặc sa mạc, sáng sớm nóng như vậy, còn có để cho người sống hay không."

Lãnh Phong từ trên giường nhảy cồm lên, đem máy điều hòa không khí nhiệt độ điều chỉnh đến mười Lục Độ.

Ở mùa đông trong đời thời gian dài như vậy, đột nhiên đi tới nhiệt độ quanh năm duy trì ở 30 độ bên cạnh (trái phải) quốc gia, Lãnh Phong bao nhiêu không có thói quen loại này nhiệt độ cao.

Lãnh Phong nhào nặn đến con mắt, chậm rãi đi xuống giường.

Nhìn thời gian một chút, bây giờ mới sớm hơn bảy giờ.

Lãnh Phong ngáp, đi vào trong phòng tắm.

Hán muốn giặt rửa cái tắm nước lạnh.

Cho dù là đi tới Maldives, Lãnh Phong hay lại là duy trì mỗi sáng sớm đứng lên tắm thói quen.

Lãnh Phong có bệnh thích sạch sẽ, mà một điểm này cũng là Mộ Thi Vân dạy hán.

Nửa giờ sau, Lãnh Phong từ trong phòng tắm đi ra, thay một cái màu xanh da trời năm phần khố, một cái áo sơ mi trắng.

Mà cách vách hai cô bé cũng còn đang ngủ, Lãnh Phong cũng không có đi quấy rầy các nàng, ngồi vào trên giường, đánh mở máy tính, tiếp tục làm nhiệm vụ ghi chép.

Lãnh Phong thuận tiện cho Băng Lôi phát Phong email, nói cho hắn biết chính mình hôm nay liền đi khô đẳng đảo.

Một lát nữa, bụng phát ra tiếng kháng nghị.

Lãnh Phong cười khổ một tiếng, cầm lên phòng khách điện thoại, hướng trước quán rượu đài muốn một phần bữa ăn sáng.

Hắn không biết hai cô bé còn bao lâu nữa mới có thể thức dậy, nhưng mấu chốt nhất là không thể làm oan chính mình bụng.

Không tới mười lăm phút, quán rượu phục vụ viên liền đem bữa ăn sáng đưa ra.

Lãnh Phong mở cửa, hướng về phía phục vụ viên cười cười, cự tuyệt phục vụ viên đem bữa ăn sáng đưa vào hảo ý, chính mình tự tay cầm lấy đĩa thức ăn, thả vào trong sáo phòng trên bàn ăn.

Bữa ăn sáng là Male địa phương so với khá thường gặp thức ăn, bồi căn, bữa ăn sáng tràng, trứng gà bánh bột, nước Pháp bánh mì nướng, cùng một ly sữa chua.

Lãnh Phong mở ti vi, vừa nhìn chương trình ti vi vừa ăn bữa ăn sáng.

"Khanh khách" làm Lãnh Phong ăn được một nửa thời điểm, nghe được tiếng gõ cửa.

Lãnh Phong thả ra trong tay chén đĩa, đi tới cửa trước, mở cửa ra.

Trương Ảnh Hàm nhào nặn đến con mắt, đứng ở Lãnh Phong trước cửa.

"Sớm." Lãnh Phong cười chào hỏi.

"Buổi sáng khỏe, ta vốn là muốn gọi ngươi thức dậy, nhưng hiện tại xem ra, cũng không cần." Trương Ảnh Hàm thấy Lãnh Phong trên bàn ăn bữa ăn sáng, có chút lúng túng cười nói.

"Ha ha ha, các ngươi ngày hôm qua quá mệt mỏi, ngủ trễ giờ cũng rất bình thường." Lãnh Phong để cho mở một cái thân vị, tỏ ý để cho Trương Ảnh Hàm đi vào.

Trương Ảnh Hàm ngáp, đi vào Lãnh Phong trong sáo phòng.

Lãnh Phong nhẹ nhàng đóng cửa cửa phòng, với sau lưng Trương Ảnh Hàm, cười nói: "Có muốn hay không cũng tới một phần?"

Trương Ảnh Hàm thấy Lãnh Phong trên bàn ăn bữa ăn sáng, ngửi được mùi thơm sau, cũng cảm giác bụng có chút đói, vì vậy khẽ gật gật đầu.

"Kêu hai phần đi, coi là Lý Tinh." Trương Ảnh Hàm nói.

Lãnh Phong ừ một tiếng, cầm điện thoại lên, lại hướng trước quán rượu đài muốn hai phần bữa ăn sáng.

Một lát nữa, Lý Tinh cũng tới đến Lãnh Phong căn phòng.

Ngay tại nàng mới vừa vào trong sáo phòng thời điểm, hai gã phục vụ viên đem bữa ăn sáng đưa vào.

"Oa tắc, các ngươi nghĩ xong chu đáo, ngay cả bữa ăn sáng cũng chuẩn bị xong." Lý Tinh có chút kinh ngạc nói.

"Nếu không đây." Lãnh Phong ngồi ở trên ghế, cười nói.

Trương Ảnh Hàm ngồi tại đối diện, Tinh Tinh ăn bữa ăn sáng.

Nàng ăn rất chậm, nhưng rất ưu nhã.

Cho tới Lãnh Phong thỉnh thoảng nhìn nàng, nhưng chỉ là len lén nhìn, không dám để cho nàng phát hiện.

Lý Tinh cũng ngồi vào bên cạnh bàn ăn, bắt đầu hưởng thụ ở Maldives phần thứ nhất bữa ăn sáng.

Ba người bữa ăn sáng đều là giống nhau món ăn, Lãnh Phong cũng không có ý đi yêu cầu muốn ăn loại nào, liền trực tiếp để cho trước đài tùy tiện chuẩn bị.

Ăn sáng xong sau, Lãnh Phong để cho phục vụ viên lấy đi đĩa thức ăn, sau đó ba người ngồi quây quần một chỗ, thương lượng tiếp theo lộ trình.

"Ta chuẩn bị cho mướn một cái một trăm Feet dài azimuth thuyền máy, loại này thuyền máy tốc độ tương đối nhanh." Lý Tinh nói ra nàng đề nghị.

"Ta đồng ý, loại này du thuyền ta ngồi qua, thật thích, lớn nhất hàng tốc có thể đạt tới 32kn." Lãnh Phong đồng ý Lý Tinh ý tưởng.

Ấm Dạ ở nước Mỹ cũng có mấy chiếc như vậy du thuyền, những thứ này đều là lúc trước chấp hành nhiệm vụ thời điểm, những phú hào kia tặng.

Trương Ảnh Hàm bao nhiêu biết một ít, nhưng nàng cũng rất rõ ràng, mướn những thứ này du thuyền giá cả cũng không thấp.

Lãnh Phong nhìn ra Trương Ảnh Hàm băn khoăn, liền vội vàng cười nói: "Được, đừng lo lắng, tiền không là vấn đề."

"Chính là a, ảnh hàm, tối ngày hôm qua ta liền cùng người đã nói, chúng ta đừng lo lắng tiền vấn đề, có ta, còn có vị Đại lão này bản, chuyển đi này người liền cần thận chơi đùa, chớ suy nghĩ quá nhiều, bằng không đợi một hồi người ông chủ tức giận, phỏng chừng người liền thâm rồi." Lý Tinh ôm chặt Trương Ảnh Hàm bả vai, cười nói.

Lãnh Phong cười khỏ, "Ta tại sao phải tức giận a."

Đối với Lãnh Phong cùng Lý Tinh bỏ tiền chuyện này, Trương Ảnh Hàm nàng là có chút không vui.

Dù sao ba người cùng đi ra ngoài chơi đùa, nhưng tiêu phí lại để cho Lãnh Phong cùng Lý Tinh toàn bao, Trương Ảnh Hàm tâm lý có chút áy náy.

Nhìn Trương Ảnh Hàm biểu tình biến hóa, Lý Tinh cười khỏ buông tay một cái, sau đó đem nhờ giúp đỡ ánh mắt nhìn về phía Lãnh Phong.

Lãnh Phong cũng cười khỏ buông tay một cái, sau đó đứng lên, nói: "Được, ảnh hàm, chớ suy nghĩ quá nhiều, các người trước tiên ở quán rượu nghỉ ngơi một chút, ta đi cho mướn du thuyền, đợi một hồi trở lại đón các người."

Nói xong, Lãnh Phong cầm lên mấy tấm thẻ ngân hàng, rồi đi xuống trong.

Trương Ảnh Hàm có chút cười khỏ, mặc dù gia cảnh nàng cũng thật tốt, nhưng căn bản không làm được Lãnh Phong như vậy tự do phóng khoáng.

Huống chi, nàng từ nhỏ đã dưỡng thành tiết kiệm thói quen, tiêu tiền tuyệt đối sẽ không tiêu tiền như nước.

Lãnh Phong xuất thủ hào phóng, này đôi mới nàng đối với (đúng) Lãnh Phong ấn tượng.

Trương Ảnh Hàm càng ngày càng hiểu kỳ, Lãnh Phong ở nước ngoài rốt cuộc là làm gì, làm sao biết như vậy thô hào.

Lãnh Phong không biết Trương Ảnh Hàm bây giờ đang suy nghĩ gì, mà hần bây giờ, chính trước khi đến Male địa phương một gian du thuyền cho mướn công ty.

Maldives mỗi một rớt cơ hồ đều có du thuyền cho mướn điểm, giá cả một loại cũng tương đối cao.

Lãnh Phong đi tới Male du thuyền cho mướn điểm, khi hần nói lên muốn cho mướn chừng một tuần lễ thời điểm, nhân viên làm việc lộ ra chần chờ vẻ mặt.

Dù sao du thuyền cho mướn một loại nhiều nhất đều là ba ngày, nhưng Lãnh Phong một cho mướn liền muốn cho mướn một tuần lễ bên cạnh (trái phải), có thể phải lâu hơn, cái này làm cho nhân viên làm việc có chút khó khăn quyết định.

Lãnh Phong nhìn nhân viên làm việc, đem một tấm Hắc Tập để lên bàn.

Thấy Lãnh Phong lấy ra Hắc Tập, nhân viên làm việc nhất thời sửng sốt, sau đó lấp ba lấp bắp nói: "Trước tiên sinh, xin ngài hơi chờ một chút, ta đi tìm kinh lý."

Nói xong, tên này nhân viên làm việc liền xoay người chạy về phía phòng quản lý, nửa đường không thiếu chút nữa ngã xuống đất.

Lãnh Phong nhìn nhân viên làm việc bóng lưng, cũng không nóng nảy, ngồi vào trên ghế.

Chỉ chớp lát, du thuyền cho mướn công ty kinh lý sẽ đến Lãnh Phong trước người, khi hần thấy trên mặt bàn Hắc Tập thời điểm, cũng là lẳng lẳng.

Đây là nước Mỹ vận thông Bách Phu Trương Hắc Kim Tập, người cảm được có thể ở toàn thế giới đạt được đủ loại khách quý phục vụ.

Bách Phu Trương Hắc Kim Tập phục vụ cơ hồ thấu tóm toàn bộ lĩnh vực, bao gồm phi phạm toàn cầu lừa hành, tới đạt sinh hoạt dùng lễ, chọn lọc ưu đãi cùng điểm tích lũy kế hoạch các loại (chờ) tư đại bản khối, lừa hành, giải trí, hoạt động bày ra cùng chuyện khẩn cấp xử lý các loại (chờ) đồng bộ phục vụ cái gì cần có đều có, đầy đủ thỏa mãn khách hàng rất đúng đến mức lối sống chú ý cùng vì bất chỉ phục vụ nhu cầu.

Loại này thẻ Ấm Dạ thành viên nhân viên một tấm.

Về phần nguyên nhân, rất đơn giản, bọn họ ban đầu tiếp thụ qua vận thông công ty cao tầng ủy thác, tiền ủy thác chính là đạt được vận thông công ty cuối cùng Sinh Hội viên, hơn nữa còn là cao cấp nhất.

Rất nhiều lúc, trong tay cầm Hắc Táp liền ý nghĩa nắm giữ để cho các nơi trên thế giới người phục vụ cho người quyền lợi. Lưu truyền rộng rãi liên quan tới Hắc Táp có sự chứng minh một điểm này. Nếu như cầm thẻ người nghĩ (muốn) Thượng Thiên xuống biển, chỉ cần là người địa cầu có thể làm được sự tình, vận thông công ty cũng sẽ tận lực thỏa mãn.

Cho nên cái này nhìn dường như rất phổ thông một tấm thẻ, nhưng là có tiền cũng không nhất định có thể mua được đồ vật.

Du thuyền cho mướn công ty kinh lý cung cung kính kính khom người, cẩn thận từng li từng tí nói: "Xin hỏi này vị tiên sinh, ta có thể nhìn một chút ngài thẻ sao?"

"Tùy tiện." Lãnh Phong đem hai tay gói sau ót, một bộ tiêu sái bộ dáng.

Hắn vốn là cũng không muốn lộ liễu như vậy, nhưng vì có thể để cho Trương Ảnh Hàm đạt được tốt hơn nữa hành thẻ nghiệm, hắn chỉ có thể xuất ra tấm thẻ này.

Về phần Băng Lôi cùng Nanh Sói, hai người bọn họ đi đâu đều mang tấm thẻ này, nguyên nhân rất đơn giản, thuận lợi giả bộ.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Du thuyền

Kinh lý tay có chút run rẩy, cẩn thận từng li từng tí cầm lên trên mặt bàn Hắc Táp.

Khi thấy trên thẻ in chữ Mẫu Hậu, hắn có thể xác định, thẻ này là thực sự.

Thân là Male lớn nhất du thuyền cho mướn công ty kinh lý, hắn gặp được rất nhiều phú hào, trong đó chỉ thấy qua nhiều lần vận thông công ty Hắc Táp.

Hắn biết rõ, Lãnh Phong có thể nắm giữ Hắc Táp, thân phận địa vị tuyệt đối sẽ không thấp.

"Tôn kính tiên sinh, xin hỏi ta có cái gì có thể đến giúp ngài."

Kinh lý cung kính nói.

"Ừ, cũng không cái gì, ta chỉ muốn cho mướn chiếc du thuyền, chẳng qua là cho mướn thời gian phải rất lâu, khả năng chừng một tuần lễ." Lãnh Phong ngồi ở trên ghế, ngẩng đầu nhìn kinh lý, cười nói.

"Không thành vấn đề, coi như là một tháng đều có thể, ta đây liền là ngài chuẩn bị chúng ta nơi này tốt nhất du thuyền." Kinh lý cung kính nói.

Lãnh Phong hài lòng gật đầu một cái, đứng lên, ngập nói: "Vậy trước tiên cảm ơn, tiền mướn ta sẽ trả đủ."

Kinh lý không điểm dứt đến đâu, coi như Lãnh Phong không cho, hắn cũng không dám trực tiếp hỏi hắn cầm, hắn cũng không dám đắc tội một cái nắm giữ Hắc Táp người.

Nhân viên làm việc cung cung kính kính cho Lãnh Phong đảo ly cà phê, kinh lý là tự mình đi an bài du thuyền.

Lãnh Phong rút cuộc minh bạch, tại sao Nanh Sói cùng Băng Lôi như vậy thích dùng Hắc Táp, nguyên lai chính là nguyên nhân này.

Có Hắc Táp, cơ bản liền có thể ở toàn thế giới đi ngang, có thể hưởng thụ đủ loại đỉnh cấp phục vụ.

Loại này thẻ rất nhiều phú hào cũng nghĩ ra được một tấm, nhưng đây cũng không phải là có tiền có thể có được.

Cầm thẻ người phần lớn đều là các nước chính yếu, tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) phú hào, hơn nữa còn là muốn thông qua vận thông công ty mới mới được, vận thông công ty không chấp nhận Hắc Táp xin, muốn có được, chỉ có thể thông qua vận thông công ty mới.

Nếu như không phải là Lãnh Phong có thẻ này lời nói, trừ phi hắn đem toàn bộ du thuyền cho mua lại, nếu không thì tính ra tiền nhiều hơn nữa, người ta cũng không nhất định nguyện ý đem du thuyền cho thuê hắn, dù sao hắn mướn thời gian quá dài.

Nửa giờ sau, kinh lý đi tới Lãnh Phong trước người, cung kính nói: "Tôn quý tiên sinh, ngài muốn du thuyền chúng ta đã an bài xong, tất cả mọi thứ chuẩn

bị đầy đủ hết, ngài không cần phải nữa chính mình chuẩn bị vật phẩm."

"Ồ?" Lãnh Phong có chút kinh ngạc, không nghĩ tới này kinh lý chuẩn bị như vậy chu đáo, như vậy mình ngược lại là tiết kiệm không ít công phu.

"Ta đây đi trước quán rượu tiếp tục bằng hữu, đợi một hồi trở lại." Lãnh Phong đứng lên nói.

Nói xong, Lãnh Phong đang chuẩn bị rời đi.

"Tiên sinh xin chờ một chút." Kinh lý liền vội vàng gọi lại Lãnh Phong.

"Còn có chuyện gì?" Lãnh Phong xoay người, nhìn kinh lý.

"Thỉnh cho phép ta lái xe đưa ngài." Kinh lý cung kính nói.

Lãnh Phong suy tư một hồi, gật đầu một cái.

Này kinh lý xe là một chiếc Mercedes-Benz s cấp, xem ra ở cái này kinh lý vị trí hẳn vót không ít mỡ.

"Người tên là gì." Lãnh Phong ngồi ngồi ở đằng sau bên trên, hỏi.

Đang lái xe kinh lý vội vàng trả lời: "Tôn kính tiên sinh ta gọi là Andrea."

"Người là người Đức quốc?" Lãnh Phong tiếp tục hỏi.

"Ừ." Andrea gật đầu trả lời.

Lãnh Phong ừ một tiếng, không nói gì thêm.

Mercedes-Benz s cấp chậm rãi ngừng ở quán rượu dưới lầu, Lãnh Phong để cho Andrea ở trong xe chờ, sau đó đi vào trong tửu điểm, tìm Lý Tình cùng Trương Ảnh Hàm.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tình vẫn còn ở Lãnh Phong trong sáo phòng trò chuyện, hai người bọn họ đang nói chuyện tiếp theo lộ trình.

Xem ra Lý Tình đã khuyên tốt Trương Ảnh Hàm, nếu không Trương Ảnh Hàm thì sẽ không vui vẻ như vậy.

"Hai vị, ta trở lại." Lãnh Phong đi vào trong sáo phòng, hướng về phía hai người cười nói.

"Đại lão bản, du thuyền chuyện giải quyết sao?" Lý Tình nâng cằm lên, hỏi.

"Nếu như không giải quyết, ta trở về tới làm chi." Lãnh Phong mặt đầy tràn đầy tự tin bộ dáng.

Nói xong, Lãnh Phong đi tới mép giường, cầm từ bản thân Laptop, nhét vào trong túi đeo lưng, "Hai vị, chuẩn bị xong, chúng ta nên lên đường, xe liền ở phía dưới chờ."

"Được rồi." Lý Tình kéo Trương Ảnh Hàm, chạy chậm rời đi Lãnh Phong buồng trong.

Hai người bọn họ đối với (đúng) tiếp theo lộ trình tràn đầy mong đợi.

Sau mười lăm phút, ba người đi ra quán rượu, mà Andrea cung kính mở cửa xe.

Hai cô bé đầu tiên là kinh ngạc một chút, thấy Lãnh Phong sau khi lên xe, hai người bọn họ mới cùng đi theo lên xe.

"Lãnh Phong, đây là chuyện gì xảy ra?" Trương Ảnh Hàm ngồi ở trong xe, có chút không hiểu hỏi.

Lý Tình cũng là hơi nghi hoặc một chút, dù sao Lãnh Phong mới vừa rồi là lưỡng thủ không không đi ra ngoài, bây giờ lại có chiếc xe chờ ở đây, mà tài xế này mặc âu phục nhìn còn rất quý giá.

Lãnh Phong cười cười, không trả lời, lúc này hẳn được (phải) giữ khiêm tốn.

Thấy Lãnh Phong không trả lời, hai cô bé cũng không có tiếp tục truy vấn.

Nửa giờ sau, xe chậm rãi ngừng ở Male một cái trên bến tàu.

Mấy chục cái du thuyền, xếp thành một hàng, ngay ngắn có thứ tự lơ lửng ở trên mặt nước.

"Tôn kính tiên sinh, còn có hai vị mỹ lệ tiểu thư, du thuyền đã an bài xong, mời ba vị đi theo ta."

Andrea làm một cái mời thủ thế, tỏ ý ba người đi theo hắn.

Lãnh Phong ba người yên lặng với sau lưng Andrea, mà Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm quét nhìn lơ lửng ở trên mặt nước du thuyền, trận này ý vào quả thật đem các nàng bị dọa cho phát sợ.

Một cái azimu T leonardo 100 du thuyền lơ lửng ở trên mặt nước, mà năm tên nhân viên làm việc đang tiến hành công việc kiểm tra.

Khi thấy Andrea đi tới thời điểm, năm tên nhân viên làm việc liền vội vàng dừng lại trong tay công việc.

"Cũng chuẩn bị xong sao?" Andrea mặt đầy uy nghiêm hỏi.

"Dạ, tùy thời có thể." Một tên nhân viên làm việc mặt đầy nghiêm túc nói.

Andrea hài lòng gật đầu một cái, sau đó xoay người, họa phong biến đổi, biến hóa mặt đầy cung kính: "Tôn quý tiên sinh, hết thấy đều chuẩn bị ổn thỏa."

"Được, rất cảm tạ ngài, ta biết công ty của các ngài tài khoản, ta sẽ chờ sẽ đem tiền đánh tới."

Nói xong, Lãnh Phong vỗ vỗ Andrea bả vai.

Andrea mặt đầy cung kính gật đầu, Lãnh Phong nói cái gì chính là cái đó.

"Được, hai vị, chúng ta lên thuyền đi, nữ sĩ ưu tiên." Lãnh Phong làm một mời thủ thế, tỏ ý hai người lên thuyền.

Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm hai mắt nhìn nhau một cái, trong mắt tràn đầy kinh ngạc.

"Đi thôi." Lãnh Phong thúc giục.

"Được." Hai người đáp một tiếng, đồng thời leo lên du thuyền.

"Tiên sinh, đây là ta điện thoại, nếu như ngài ở trên biển gặp phải phiền toái gì, chỉ phải báo cho ta một tiếng, chúng ta sẽ phái phi cơ trực thăng cùng thuyền máy đi trợ giúp ngài." Andrea đem một tấm danh thiếp đưa tới Lãnh Phong trước mặt, cung kính nói.

Lãnh Phong lăng lăng, đưa tay nhận lấy, thờ dãi nói: "Không nghĩ tới các ngài phục vụ tốt như vậy."

"Ừ." Andrea gật đầu.

"Ta nhớ ở, cảm tạ ngài." Lãnh Phong lần nữa vỗ vỗ Andrea bả vai, nhưng sau đó xoay người đi về phía du thuyền.

Nhân viên làm việc cũng triệt hạ đến, lúc này toàn bộ trên du thuyền, cũng chỉ có Lãnh Phong, Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh ba người.

Du thuyền Lãnh Phong vẫn sẽ thao tác, hướng chi thao tác cũng không khó khăn, rất dễ dàng là có thể học được.

Lãnh Phong đi tới trên đài điều khiển, chạy du thuyền động cơ.

Tiếng động cơ thanh âm rất nhỏ, hoàn toàn có thể coi thường cái loại này.

"Lý Tinh, tới đây một chút." Lãnh Phong hướng về phía cách đó không xa Lý Tinh hô.

Lý Tinh vốn là cùng Trương Ảnh Hàm đồng thời quan sát này thủ du thuyền, nghe được Lãnh Phong tiếng kêu, liền vội vàng chạy chậm đi tới Lãnh Phong bên người, hỏi "Chuyện gì?"

"Ngươi không phải là biết đường đi sao, đem đường đi nói cho ta biết, chúng ta bây giờ đi khô đẳng đảo." Lãnh Phong nói.

Lý Tinh gật đầu một cái, sau đó đánh mở du thuyền bản đồ vệ tinh, chế định một cái đi đường đi.

"Đi tới này cái địa phương." Lý Tinh chỉ trên bản đồ một cái vị trí, "Sau đó liền đổi thành chủ động thao tác, đến lúc đó ta tới lái."

"Được, vậy chúng ta bây giờ hết tốc lực tiến về phía trước."

Vừa nói, Lãnh Phong đem tốc độ điều chỉnh đến cao nhất.

Du thuyền động cơ bắt đầu điên cuồng vận chuyển, nhanh nhanh rồi đi bến tàu.

Điều này du thuyền có thể nói sang trọng tới cực điểm, thiết lập tốt tự động vận chuyển sau, Lãnh Phong ba người quan sát du thuyền kết cấu.

azimu T leonardo 100 nắm giữ một cái đặc biệt đại cùng biến hóa đa đoạn lái thuyền boong thuyền, hơn nữa sắp đặt một tấm u hình ghế dài, có thể biến thành một tấm thư thích bãi cát giường.

Lái thuyền bộ có thể hoàn toàn mở ra, ở vào lái thuyền phòng ăn liền có thể cùng lái thuyền hòa làm một thể, tạo thành một cái đặc biệt lộ thiên trà tọa.

Mà mũi thuyền vị trí ở tay vịn trung gian bộ phận thiết kế có một cái rộng rãi khu nghỉ ngơi khu vực.

Nội bộ phương diện, azimuth T leonardo 100 có một cái đặc biệt đại hình cảnh biển ngắm cảnh kiến trúc thượng tầng thiết kế, quan cảnh đài bên trên nắm giữ siêu (vượt qua) sô pha lớn và khí thể bất phạm đồ gia dụng. Ngoài ra lái thuyền buồng thuyền cũng là dùng tới gỗ tếp cao cấp sàn nhà.

Tầng dưới khu vực trung ương chính là hai gian buồng trong, ngoài ra còn có số lớn không gian hoạt động. Buồng trong chiếm dùng diện tích khó tin, chính giữa còn bày ra tủ áo khoác, khu nghỉ ngơi cùng phòng tắm cũng có rộng rãi không gian, còn có đại hình tắm dụng cụ.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh cũng không nghĩ tới này du thuyền sẽ như vậy hoàn mỹ, hoàn toàn vượt qua các nàng tưởng tượng.

Lãnh Phong là thăm thăm than, điều này du thuyền nếu so với hần ở nước Mỹ mấy chiếc kia còn tốt hơn.

Phụng bồi hai cô bé đi thăm một lát sau, Lãnh Phong lấy điện thoại di động ra, cho du thuyền mướn công ty chuyên một trăm ngàn USD.

Hần rất hài lòng, vừa mãn ý, xuất thủ liền tương đối tiêu sái.

Về phần thức ăn phương diện, du thuyền trong ước chừng trang bị đủ hai mươi người ăn một tuần lễ thức ăn, cũng không thiếu quý giá rượu vang cùng thức uống.

Ít nhất ở đến khô đẳng đảo trước, bọn họ có thể thật tốt hưởng thụ một chút trên biển sang trọng lộ trình.

"Lãnh Phong, người là thế nào lấy chiếc này du thuyền, quá tuyệt." Lý Tinh đi tới Lãnh Phong trước mặt, mặt đầy kinh hi.

Trương Ảnh Hàm cũng tới đến Lãnh Phong bên người, dùng nghi ngờ ánh mắt nhìn hần.

"Hỏi rất hay, các người đoán a." Lãnh Phong cười thần bí, sau đó từ tủ lạnh trong cầm chai nước uống.

"Có thể không bảo mật mà, ta rất muốn biết." Lý Tinh tiếp tục truy vấn.

"Tiền tiên chứ sao." Lãnh Phong cũng không muốn làm cho các nàng biết tự Minh có (Kỳ Hữu) Hắc Táp, nếu để cho Trương Ảnh Hàm biết, nhất định sẽ đủ loại kinh ngạc.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm đều lộ ra thần tình kinh ngạc.

"Ta không tin lắm, nếu quả thật tiền tiên lời nói, người khẳng định được (phải) hoa một trăm ngàn USD trở lên, điều này du thuyền quá sang trọng, một loại du thuyền mướn công ty đều rất ít cho mướn loại này, những thứ này đều là dùng tới tiếp đãi cao cấp khách hàng, nếu như người thật tiền tiên lời nói, vậy thì quá tốn kém." Lý Tinh mặt đầy kinh ngạc nói.

"Ta nói, người đoán a, ha ha."

Lãnh Phong tiếp tục thần bí cười.

"Ta vốn là dự tính là ba chục ngàn USD bên cạnh (trái phải), người rút cuộc tốn bao nhiêu?" Lý Tinh tiếp tục truy vấn.

Trương Ảnh Hàm cũng là rất muốn biết, Lãnh Phong rút cuộc xài bao nhiêu tiền.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Câu cá

"Xài bao nhiêu tiền, này trọng yếu chứ sao."

Lãnh Phong dựa vào ở trên tủ lạnh, nhìn hai người nói.

"Là rất trọng yếu, cũng không thể vẫn luôn cho người tiền tiên đi, người thật như vậy thổ hào?" Lý Tinh nhìn Lãnh Phong, trong mắt tràn đầy hiếu kỳ.

Bất quá Lý Tinh mặc dù hỏi như vậy, nhưng nàng rất thanh Sở Nguyên do, đây chỉ là làm cho Trương Ảnh Hàm nhìn.

Lý Tinh biết Lãnh Phong thân phận, một cái Dị Năng Giả, làm sao có thể sẽ thiếu tiền.

"Được, đừng hỏi, thật tốt chơi đùa đi."

Lãnh Phong nắm thức uống, rồi đi tầng bên trong, đi tới bộ lái trước, nhìn bản đồ vệ tinh.

Hắn phải nhớ kỹ đường đi, mà mới vừa rồi Lý Tinh nói qua, đến một cái địa phương, sẽ để cho nàng tới tự mình lái, một điểm này, Lãnh Phong bao nhiêu cảm giác cổ quái.

Theo đạo lý nàng cũng là lần đầu tiên đi khô đẳng đảo, nhưng lại rõ ràng như vậy đường đi, coi như mẹ của nàng có nói qua, cũng không thể nào làm được 100% nhớ.

Mặc dù trong lòng tràn đầy nghi ngờ, nhưng Lãnh Phong không đi hỏi Lý Tinh, chỉ cần nhiệm vụ có thể thuận lợi hoàn thành, coi như nhiều hơn nữa kỳ quái địa phương, Lãnh Phong cũng lười đi suy nghĩ nhiều như vậy.

Du thuyền nhanh chóng đi tới, nước biển đánh phía trước thân thuyền, phát ra đùng đùng vang.

Bích Lam nước biển mênh mông bát ngát, Lãnh Phong ngồi ở trên ghế nằm, hai chân đặt ở trên đài điều khiển, cầm trong tay một chai nước uống.

Lãnh Phong mười phần một bộ nghi phép bộ dáng.

Lúc này, Trương Ảnh Hàm nắm một Tiểu Bàn Apple, đi tới Lãnh Phong bên người.

"Ăn chút trái cây đi." Trương Ảnh Hàm đem mâm trái cây đặt ở trên đài điều khiển.

Lãnh Phong liền vội vàng ngồi xong thân thể, đem chân rút về.

Trương Ảnh Hàm trong lúc nhất thời không muốn biết thể nào đối mặt Lãnh Phong, dù sao đi tới Maldives sau khi, phần lớn tiêu phí đều là Lãnh Phong bỏ tiền.

"Ta biết ngươi đang suy nghĩ gì." Lãnh Phong đem một khối Apple bỏ vào trong miệng, một bên nhai vừa nói.

Trương Ảnh Hàm há miệng một cái, nhưng không nói gì.

"Thật tốt, khác (đừng) suy nghĩ nhiều, ta là ngươi ông chủ, ông chủ mời nhân viên đi ra chơi đùa, cái này có gì, còn nữa, nếu như ngươi thật cảm thấy thiếu ta nói cái gì, kia buổi trưa hôm nay bữa trưa ngươi giải quyết.".

Vừa nói, Lãnh Phong lần nữa đem chân đặt ở trên đài điều khiển.

Trương Ảnh Hàm nhếch miệng, nói: "Được."

"Ta thật lòng không quan tâm chút tiền này, ngươi có thể đem ta trở thành ức vạn phú ông." Lãnh Phong đem hai tay gối sau ót, cười nói.

"Ta tương đối muốn biết ngươi ở nước ngoài rốt cuộc là làm gì." Trương Ảnh Hàm rốt cuộc lộ ra vẻ tươi cười, hỏi.

Lãnh Phong cầm lấy một khối Apple, ném vào trong miệng, mơ hồ không rõ nói: "Hỏi rất hay, nhưng ta sẽ không nói cho ngươi."

"Có như vậy bảo mật chứ sao." Trương Ảnh Hàm bĩu môi, có chút bất mãn.

Lãnh Phong cười, đưa tay đem mâm trái cây bắt được trước người, ăn trái cây, nói: "Được, cũng không kém buổi trưa, đi nhanh làm ăn đi, để cho ta nếm một chút tay nghề ngươi."

"Vây cũng tốt." Trương Ảnh Hàm nhếch miệng, không có lại tiếp tục truy vấn.

Cho dù nàng rất muốn biết, nhưng Lãnh Phong vẫn luôn không nói, nàng cũng không có biện pháp.

Trương Ảnh Hàm sau khi rời đi, Lãnh Phong khe khẽ thở dài, tự nhủ: "Ta không biết, ngươi sẽ định thể nào Dị Năng Giả tồn tại, tha thứ ta, ta không thể nói cho ngươi biết."

Mạch Nhiên cùng Trương Ảnh Hàm tính cách có chênh lệch rất lớn, Mạch Nhiên sẽ tiếp nhận Dị Năng Giả tồn tại, nhưng Trương Ảnh Hàm có thể không nhất định, cho nên Lãnh Phong không dám để cho nàng biết.

Dù sao, quá nhiều người, cũng sẽ coi Dị Năng Giả là thành quái vật.

Đặc biệt là Phật đất cương, Phật đất cương Giáo Hoàng cho là dị năng là thần lực đo, người bình thường nắm giữ Siêu Năng Lực, chính là khinh nhờn Thượng Đế.

Cho nên Phật đất cương thường phải ra giáo đồ đi săn giết Dị Năng Giả.

Dị Năng Giả không chỉ có muốn ở nhân loại trong xã hội sống được, còn phải chống cự Phật đất cương săn giết.

Đây cũng là tại sao Dị Năng Giả sẽ liên hợp lại, tạo thành từng cái tổ chức nguyên nhân.

Bởi vì, Phật đất cương chủ yếu mục tiêu, chính là săn giết không có tổ chức tự do Dị Năng Giả, nếu để cho bọn họ đi đối phó Vương Triều hoặc là z lời nói, bọn họ sẽ không đi, dù sao người ta thể lực quá to lớn.

Mà Vương Triều cũng z cũng không dám cùng Phật đất cương khai chiến, Phật đất cương ở toàn thế giới nắm giữ quá nhiều giáo đồ, một khi khai chiến, hậu quả khó mà lường được.

Ám Dạ cũng đã gặp qua Phật đất cương phái tới người, không nói hai lời trực tiếp khai chiến, kết quả Lãnh Phong ba người đem Phật đất cương giáo đồ đánh rằng vãi đầy đất.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, du thuyền vẫn nhanh chóng đi tới.

Du thuyền tốc độ vẫn luôn là duy trì cực nhanh, lúc này du thuyền rời đi bến tàu, đã qua một giờ.

Lãnh Phong có thể rõ ràng thấy, chung quanh có không ít du thuyền, chậm rãi hành sử ở trên mặt biển.

Trong đó có không ít người, đang tiến hành thả câu.

Thấy có người câu cá, Lãnh Phong động linh cơ một cái, trong nháy mắt từ ghế ngồi nhảy lên.

Hắn nhớ, trên du thuyền có đồ đi câu, hơn nữa đều là tốt nhất đồ đi câu.

Không nói hai lời, Lãnh Phong cầm một bộ đồ đi câu cùng mồi câu, đi tới trên boong.

Thấy Lãnh Phong cử động, Lý Tinh đi theo đến Giáp ban, hỏi "Ai yêu, người lại muốn câu cá."

Lãnh Phong đem mồi câu treo lên lưỡi câu bên trên, cũng không quay đầu lại nói: "Nếu không đây."

Lý Tinh ngồi vào boong thuyền trên ghế sa lon, kiều hai chân, nhìn chính đang bận việc Lãnh Phong, cười nói: "Ta sẽ không kiên nhẫn đi câu cá."

"Ta cũng lại đột nhiên suy nghĩ nóng lên, ta lúc trước cũng không câu cá, nhưng bây giờ buồn chán không có chuyện làm, ta sẽ nhìn một chút ta vận khí này có được hay không, ta mới vừa thấy cách vách cái điều du thuyền, câu cá nặng hơn hai mươi cân Kim Thương Ngư, ta không phục."

Nói xong, Lãnh Phong trực tiếp ngồi ở du thuyền bên bờ bên trên, dùng sức đem lưỡi câu ném ra.

Lý Tinh kiều hai chân, nhìn Lãnh Phong bóng lưng, trong mắt lóe lên một tia tia sáng kỳ dị.

Lãnh Phong lúc này đưa lưng về phía Lý Tinh, căn bản không biết nàng ánh mắt có chút cổ quái.

"Lý Tinh, người đoán một chút ta có thể hay không câu được năm mươi cân Kim Thương Ngư." Lãnh Phong nhìn Bích Lam nước biển, hỏi.

Lý Tinh cười nói: "Ta cảm thấy cho người không lên tiếng lời nói, khả năng liền có cơ hội."

"Thật sao?" Lãnh Phong đứng đưa hai chân, ít nhiều có chút hưng phấn.

Nhìn Lãnh Phong bộ dáng, Lý Tinh vỗ vỗ trán, cười khổ nói: "Đại ca, câu cá là muốn an tĩnh được không, như người vậy đem cá cũng hù dọa chạy."

"Trách ta rồi."

Nói xong, Lãnh Phong liền an tĩnh lại, chờ đợi cá cắn câu.

Lý Tinh nhún nhún vai, sau đó rón rén rời đi boong thuyền.

Lãnh Phong tháo kính mát xuống, phát động Ứng Nhãn dị năng, quan sát trong nước biển con cá du động.

"Ngọa tào, lớn như vậy một cái Kim Thương Ngư." Dùng Ứng Nhãn sau, Lãnh Phong thấy trong nước có một cái ước chừng có nặng 100 cân Kim Thương Ngư đang không ngừng du động, khoảng cách lưỡi câu cũng không xa.

"Đại ca, cẩn a, người nhanh cẩn a."

Lãnh Phong cả người cũng kích động, đứng lên, gắt gao nhìn trong nước Kim Thương Ngư.

Lúc này, Kim Thương Ngư chính vòng quanh lưới câu không ngừng lớn vòn, nhưng chính là không cần.

"Muội người" Lãnh Phong cần rặng mặng, không nghĩ tới này Kim Thương Ngư lại trêu chọc chính mình chơi đùa, đánh liền chuyển, không cần lưới câu.

Kim Thương Ngư vòng quanh lưới câu chuyển năm vòng sau, ngừng ở lưới câu bên cạnh.

"Không sai, chính là muốn như vậy!" Lãnh Phong hai tay dùng sức nắm cần câu, chuẩn bị sẵn sàng.

Một lát nữa, ở Lãnh Phong nhìn soi mói, Kim Thương Ngư há mồm ra, một cái cần trên lưới câu.

Sau một khắc, mặt nước nhất thời bắt đầu sóng gió nổi lên, giấy câu nhất thời căng thẳng.

Lãnh Phong nhìn đúng thời cơ, dùng sức nắm cần câu, liều mạng kéo về phía sau.

Kim Thương Ngư ở trong nước không ngừng giùng giăng, cơ hồ phải đem giấy câu cho làm gãy.

Mặt nước không ngừng phát ra ùng ùng âm thanh, nghe được động tĩnh Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh chạy đến trên boong, làm hai người thấy mặt nước ba động sau, nhất thời sững sờ.

"Ta đi, thật bị người câu đến cá lớn." Lý Tinh nhìn mặt nước, mặt đầy khiếp sợ.

Trương Ảnh Hàm che miệng, nàng bị tình huống trước mắt kinh ngạc đến ngậy người.

Lãnh Phong có chút cố hết sức cùng Kim Thương Ngư làm đấu tranh, liều mạng đem cần câu kéo về phía sau.

Nhưng con cá này nói thế nào cũng có nặng 100 cân, khí lực muốn ở Lãnh Phong trên, coi như Lãnh Phong dùng hết lực khí toàn thân, cũng không thể đem Kim Thương Ngư lôi nổi trên mặt nước mặt, ngược lại thân thể càng ngày càng đi phía trước, hẳn lúc này cơ hồ bị cá lôi đi.

"Cẩn thận a!"

Trương Ảnh Hàm liền vội vàng la lớn.

"Lý Tinh, đi đem du thuyền tốc độ thả chậm, nhanh." Lãnh Phong cơ hồ là hô lên, dù sao du thuyền tốc độ quá nhanh, có thể sẽ để cho cá tránh thoát lưới câu.

Hắn có thể không cho phép này sự tình phát sinh, phí khí lực lớn như vậy, làm sao có thể khiến nó chạy.

Lý Tinh đầu tiên là lẳng lẳng, sau đó đáp một tiếng, xoay người chạy về phía đài điều khiển.

Lãnh Phong cần rặng, dùng sức thu về đến giấy câu.

Giấy câu băng bó đến chặt nhất, nhìn qua dường như muốn cắt ra một dạng mà Lãnh Phong cũng là lo lắng nhất cái này.

Nếu là giấy câu đoạn, liền thật là uổng phí sức lực.

Kim Thương Ngư còn không ngừng ở trong nước giùng giăng, lúc này du thuyền tốc độ chậm lại, Lý Tinh đứng ở đài điều khiển trước, không ngừng cho du thuyền chậm lại.

"Mà lặc sa mạc, ta lăn lộn nhiều năm như vậy, ta cũng không tin không giải quyết được người." Lãnh Phong không chế thân thể của mình, cố gắng không để cho Kim Thương Ngư đem mình kéo trong nước.

Lãnh Phong cùng Kim Thương Ngư đấu, mà Trương Ảnh Hàm đã nhìn sững sờ, dù sao tình cảnh như vậy, nàng vẫn là lần đầu tiên thấy.

Kim Thương Ngư một mực ở giấy giữa, kia thể lực phảng phất với chưa dùng hết tự đắc.

Nhưng nó không mệt mỏi, Lãnh Phong lại mệt mỏi, lúc này Lãnh Phong có chút cố hết sức, có thể nắm chặt cần câu đã rất miễn cưỡng.

"Lãnh Phong, nếu như không được thì coi vậy đi, cẩn thận một chút a." Trương Ảnh Hàm ở một bên hô lớn.

Nghe được Trương Ảnh Hàm lời nói, Lãnh Phong hít sâu một hơi, trong đầu nghĩ, tại sao có thể ở trước mặt nàng mất mặt.

Sau một khắc, Lãnh Phong cần rặng, gắt gao nắm cần câu, từng bước từng bước lui về phía sau, một bên lui một bên thu về giấy câu, muốn đem Kim Thương Ngư từ trong nước đẩy ra ngoài.

Nhưng trong nước Kim Thương Ngư căn bản liền không cho phép Lãnh Phong làm như vậy, dùng sức nhảy một cái, hướng đáy biển bơi đi.

Nó không du cũng còn khá, bơi một cái, nhất thời đem Lãnh Phong vừa kéo.

Lãnh Phong nguyên bản đã lui về phía sau mấy bước, nhưng bị Kim Thương Ngư hút một cái như vậy, nhất thời có chút lão đảo bị kéo đến boong thuyền bên bờ, thiếu chút nữa liền té xuống.

"Cẩn thận a!" Trương Ảnh Hàm nhất thời nóng nảy hô to.

Lãnh Phong cũng muốn cẩn thận, nhưng này Kim Thương Ngư có thể hoàn toàn cũng không chịu hấn khổng chế.

Sau một khắc, trong nước Kim Thương Ngư lại dùng sức lôi một cái, lần này cường độ còn hơn hồi này nữa lớn hơn.

"Ngọa tào!" Lãnh Phong hô to một tiếng, cả người bị lực lượng khổng lồ lôi ra, rơi vào trong nước biển!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Kim Thương Ngư

Thấy Lãnh Phong xuống xuống biển, Trương Ảnh Hàm hét lên một tiếng, chạy đến boong thuyền bên bờ.

"Người không sao chứ."

Trương Ảnh Hàm cầm lên một cái cứu sinh quyền, chuẩn bị ném cho Lãnh Phong.

"Ta không sao, không cần phải để ý đến ta!"

Trong nước Lãnh Phong găt gao nắm giầy câu, không để cho Kim Thương Ngư đem lưới câu tránh thoát.

Kim Thương Ngư không có thể kiểm soát lưới câu, tiếp tục nổi điên tự đắc ở trong nước giùng giăng.

Lãnh Phong nắm giầy câu, cũng không để ý giầy câu đem mình lòng bàn tay cắt vỡ, dùng sức đem giầy câu kéo về phía sau, muốn đem Kim Thương Ngư kéo dài tới trước người mình.

Trương Ảnh Hàm mặt đầy nóng nảy đứng ở boong thuyền cạnh, nàng lúc này giúp cái gì cũng không giúp được.

Mà du thuyền đã ngừng ở trên mặt biển, thấy Lãnh Phong rơi vào trong nước sau, Lý Tĩnh tự vội vàng tắt du thuyền động cơ.

Lãnh Phong hai lòng bàn tay tất cả đều là máu tươi, căng thẳng giầy câu giống như tiểu đao sắc bén một dạng đem Lãnh Phong lòng bàn tay vết cắt, máu tươi theo vết thương chảy ra, cùng nước biển hòa vào nhau.

Nhưng Lãnh Phong ngay cả chân mày đều không nhíu một cái, hấn bây giờ là hoàn toàn cùng điều này Kim Thương Ngư cho làm hơn, nếu như không phải có người nhìn lời nói, hấn sớm đã dùng dị năng giết chết con cá này.

Lãnh Phong không ngừng thu về đến giầy câu, mà Kim Thương Ngư hấn là một mối, không có giống mới vừa rồi như vậy giầy giữa điên cuồng như vậy.

Mặc dù mặt nước còn đang chấn động đến, nhưng đã không có mới vừa rồi mãnh liệt như vậy, trên du thuyền Trương Ảnh Hàm cũng có thể thấy rõ Kim Thương Ngư thân cá.

Điều này Kim Thương Ngư đáng lại cùng Lãnh Phong có vừa so sánh với, nhìn qua có chừng nặng 100 cân.

Lãnh Phong nắm giầy câu, một bên kéo về phía sau đồng thời, một bên bơi về phía trước, cách Kim Thương Ngư càng ngày càng gần.

Lý Tĩnh cầm lấy trên đài điều khiển ống nhòm, nhìn trong nước Lãnh Phong.

Mà đứng ở boong thuyền bên bờ Trương Ảnh Hàm tròn tròn con mắt, lo lắng đề phòng nhìn.

Nàng có thể rõ ràng thấy nước biển bên trên màu đỏ, đó là Lãnh Phong máu.

Một lát nữa, Lãnh Phong đi tới Kim Thương Ngư bên cạnh, nhìn còn đang giùng giăng Kim Thương Ngư, Lãnh Phong tay trái cầm giầy câu, tay trái nắm chặt quả đấm, hướng về phía Kim Thương Ngư đầu, hung hăng một quyền!

"Ba!"

Lãnh Phong quả đắm cùng đầu cá mang đến tiếp xúc thân mật, nhất thanh thúy hưởng, Kim Thương Ngư dừng lại giây giũa, giống như tắt thở một dạng không có bất kỳ phản ứng.

Nhìn ngất đi Kim Thương Ngư, Lãnh Phong lơ lửng ở trên mặt nước, không ngừng thở hào hển.

Giải quyết con cá này phí khí lực, không thua gì hấn và một cái A Cấp Dị Năng Giả đánh một trận đại chiến sinh tử.

Thấy Lãnh Phong rút cuộc giải quyết điều này Kim Thương Ngư, Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm đều không hện mà cùng thở phào.

"Ảnh hàm, phiền toái cho ta cầm sợi giây tới." Lãnh Phong thở hào hển, hướng về phía boong thuyền bên bờ Trương Ảnh Hàm nói.

Trương Ảnh Hàm đáp một tiếng, chạy chậm đi lấy sợi dây.

Lãnh Phong nhìn một chút tay mình tâm, hai cái tay lòng bàn tay đều có mấy đạo vết thương, những vết thương này vết đều là bị giây câu vết cắt, lúc này máu tươi vẫn không ngừng ra bên ngoài trào.

"Mẹ, mệt chết ta." Lãnh Phong chửi một câu, sau đó lôi kéo Kim Thương Ngư, hướng du thuyền bơi đi.

Trương Ảnh Hàm bỏ lại tới một sợi dây, Lãnh Phong đem sợi dây cột vào Kim Thương Ngư trên người, sau đó nắm du thuyền bên bờ, mấy cái xoay mình, trở lại du thuyền trên boong.

Nhìn Lãnh Phong bén nhảy thân thủ, Trương Ảnh Hàm hơi ngẩn ra, nhưng không có bao nhiêu kinh ngạc, bởi vì nàng gặp qua Lãnh Phong mạnh bao nhiêu.

Lãnh Phong cầm lấy Trương Ảnh Hàm trong tay sợi dây, sau đó đem nặng 100 cân Kim Thương Ngư từ hải lý đẩy ra ngoài.

Nặng 100 cân Kim Thương Ngư, Lãnh Phong lôi kéo ít nhiều có chút cố hết sức, nhưng hai cô em nhìn, cũng không thể mất mặt, Lãnh Phong cắn răng, đem cá kéo dài tới trên boong.

Toàn bộ cá chiều dài chừng 1m6, hình thể không lồ.

Bất quá như vậy Đại Kim sủng cá, nhìn ít nhiều có chút kinh khủng.

Trương Ảnh Hàm xuất ra khăn giấy, đưa cho Lãnh Phong, tỏ ý hấn lau một chút lòng bàn tay máu tươi.

Lãnh Phong nhận lấy khăn giấy, tùy tiện xoa một chút lòng bàn tay, sau đó đi vào du thuyền trong phòng bếp, cầm cây đao.

"Ta bây giờ liền muốn giết chết người này, tránh cho đợi một hồi nó tỉnh, khắp nơi giây giũa liền phiền toái." Lãnh Phong đi tới Kim Thương Ngư bên người, nói.

Trương Ảnh Hàm vốn là muốn nói như vậy quá tàn nhẫn, nhưng nghĩ tới Lãnh Phong mới vừa rồi là giải quyết con cá này phí khí lực lớn như vậy, trong lúc nhất thời không nói gì, chẳng qua là bưng bít đến con mắt, không dám nhìn tiếp theo cảnh tượng.

"Người cái tên này, hại ta phí khí lực lớn như vậy, nếu như hôm nay không ăn người, ta liền tắm lửa thê ba vòng."

Nói xong, Lãnh Phong giơ lên trong tay đao, hướng về phía Kim Thương Ngư đầu, hung hăng đâm xuống.

"Xuy!" Thân đao toàn bộ không có vào Kim Thương Ngư đầu.

Kim Thương Ngư giãy dựa hai cái, liền không có bất kỳ phản ứng.

"Thật là tàn nhẫn." Trương Ảnh Hàm nghe được thanh âm, nhưng vẫn bưng bít đến con mắt.

Lãnh Phong ngẩng đầu lên, nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt.

Hấn chẳng thể nghĩ tới, Trương Ảnh Hàm lại lại nói tàn nhẫn.

Mới vừa rồi mình tại sao ở trong nước cùng con cá này liều mạng, nàng xem rất rõ.

Nếu như không phải mình thực lực quá mạnh lời nói, nói không chừng sẽ còn đem mệnh cho nhập vào.

Bất quá Lãnh Phong không nói gì, đem đao rút ra, nói: "Người tốt nhất rồi đi, ta muốn dọn dẹp con cá này nội tạng."

Trương Ảnh Hàm ừ một tiếng, xoay người rời đi boong thuyền.

Lãnh Phong hít sâu hai cái, nắm tiểu đao, chần Kim Thương Ngư bụng.

Con cá này rất lớn, cùng Lãnh Phong vốc người có vừa so sánh với.

Lãnh Phong ước chừng hoa không sai biệt lắm nửa giờ, mới đưa Kim Thương Ngư nội tạng toàn bộ thanh không chút tạp chất, sau đó dùng một ít nước sạch rửa sạch sẽ toàn bộ cá.

Lý Tinh toàn bộ hành trình đều tại trên đài điều khiển nhìn, Trương Ảnh Hàm là không dám nhìn đến những thứ này máu tanh chuyện.

Xử lý xong Kim Thương Ngư sau, Lãnh Phong xoa một chút trên trán mồ hôi, đi vào du thuyền nội bộ, rửa sạch sẽ tay mình, sau đó lấy ra hòm thuốc, bắt đầu xử lý lòng bàn tay vết thương.

Lãnh Phong rất dứt khoát đem nước khử trùng đổ lên vết thương, đau đớn nhất thời để cho hắn hít một hơi lãnh khí.

Nước biển vốn là có muối phớt, mà muối phớt tiếp xúc được vết thương sau, đau đớn là 100% gấp bội, Lãnh Phong này nước khử trùng một ngã xuống, đâm một cái kích vết thương, có thể tưởng tượng được này có nhiều đau.

Đem vết thương tiêu Độc Hậu, Lãnh Phong dùng băng vải cuốn lấy hai cái tay tâm.

"Mã lạc sa mạc, đau chết ta."

Xử lý xong vết thương sau, Lãnh Phong lắc lư hai cái tay, đau đớn không ngừng kích thích hắn đại não.

Lãnh Phong thay quần áo khác, lần nữa trở lại trên boong, mà Lý Tinh đứng ở Kim Thương Ngư bên cạnh, nhiều hứng thú nhìn.

"Hôm nay chúng ta liền ăn con cá này, là giải quyết nó, ta thiếu chút nữa đem mệnh cũng nhập vào." Lãnh Phong đi tới Lý Tinh bên người, nói.

"Người mới vừa rồi thật là anh dũng." Lý Tinh nói.

Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, sau đó lưu ý đến cách đó không xa một chiếc màu trắng du thuyền chính hướng chính mình du thuyền nhanh chóng đến gần.

Trên du thuyền có hai trai hai gái, một người đàn ông đang ở lái du thuyền.

Lãnh Phong nhú mày lại, có chút phòng bị nhìn cách đó không xa du thuyền.

Màu trắng du thuyền dần Lãnh Phong du thuyền dừng lại, sau đó bốn người đứng ở trên boong, nhìn Lãnh Phong trên boong Kim Thương Ngư.

Bốn người nhìn qua đều là người Mỹ, một người trong đó cao nhất nam tử dùng Anh Văn nói: "Tiên sinh ngài khỏe chứ, ta gọi là Prince, thật xin lỗi mạo phạm ngài, bất quá thấy ngài trên boong Kim Thương Ngư, chúng ta thật sự là không nhịn được nghĩ tới xem một chút."

Xem ra bốn người đều là điều này Kim Thương Ngư.

Nghe được đối phương giọng rất khách khí, Lãnh Phong cười cười, đi tới boong thuyền bên bờ, nhìn đối phương, cười nói: "Các người muốn không?"

"Dĩ nhiên, bất quá chúng ta nguyện ý bỏ tiền mua, sẽ không uống công muốn ngài cá." Prince tiếp tục nói.

"Như vậy đi, người đem tay hắn súng cho ta, ta liền đem cá phớt cho các người một nửa." Lãnh Phong chỉ bên cạnh một tên hơi lùn nam tử, bên hông hắn treo một cái súng túi.

Hơi lùn nam tử lẳng lẳng, sau đó cúi đầu nhìn một chút chính mình súng túi.

"Chỉ đơn giản như vậy?" Prince có chút kinh ngạc hỏi.

"Dạ, các người nguyện ý không?" Lãnh Phong cười hỏi.

"Dĩ nhiên, rất cảm tạ ngài khẳng khái." Prince gật đầu, hắn dĩ nhiên cầu cũng không được.

"Tiên sinh, ta gọi là Frye, đây là ngài muốn súng." Hơi lùn nam tử cầm ra bên hông mình súng trong túi súng, hơn nữa xuất ra hai cái băng đạn, giao cho Lãnh Phong trong tay.

Lãnh Phong nhận lấy súng lục, bỏ vào trong túi tiền của mình, sau đó làm một cái mời thủ thế, cười nói: "Tự các người động thủ, bất quá chỉ có thể lấy đi một nửa."

"Được, phi thường cảm tạ ngài." Prince đi tới Lãnh Phong du thuyền trên boong, cùng Lãnh Phong nắm chặt tay.

Màu trắng trên du thuyền hai gã cô gái tóc vàng đều nhìn Lãnh Phong, một người trong đó đối diện Lãnh Phong khẽ điện.

Lãnh Phong thì không coi hai cô gái kia, trong mắt hắn, hai cái này cô em đều không Trương Ảnh Hàm đẹp đẽ.

Prince cùng Frye đồng thời, dùng dao đem Kim Thương Ngư phân chia hai nửa.

Trương Ảnh Hàm không biết lúc nào đứng ở trên đài điều khiển, nhìn trên boong tình cảnh.

Đem Kim Thương Ngư phân chia hai nửa sau, Prince cùng Frye nghiêng thịt cá, trở lại chính bọn hắn trên du thuyền.

"Tiên sinh, lần nữa cảm tạ ngài khẳng khái." Prince hướng về phía Lãnh Phong có chút cúi người, sau đó màu trắng du thuyền bắt đầu rời đi.

Lãnh Phong hướng về phía Prince phụng hướng phát tay một cái, xoay người trở lại du thuyền nội bộ.

"Tại sao người muốn bọn họ súng?" Lý Tình với sau lưng Lãnh Phong, hỏi.

Lãnh Phong cười cười, nói: "Người đoán a."

Nói xong, Lãnh Phong xuất ra trong túi súng lục nhìn một chút, phát hiện đây là một cái m9 súng lục, băng đạn là tràn đầy, cộng thêm hai cái dự bị băng đạn, cái này cũng ý nghĩa hắn có bốn mươi lăm phát đạn.

Lãnh Phong sờ đi hội yếu súng lục, là có nguyên nhân.

Đến khô đàng trên đảo, Lãnh Phong không biết sẽ gặp phải cái gì, mà Trương Ảnh Hàm ở, hắn căn bản cũng không có thể sử dụng năng lực, cận chiến lời nói, hắn có thể một mình đấu hơn mười người, nhưng lời như vậy hắn tựu vô pháp bảo đảm Trương Ảnh Hàm an toàn.

Có súng, bao nhiêu sẽ an toàn hơn một ít.

Ứng Nhân dị năng phụ trợ, có thể để cho hắn không phát nào trượt.

"Được, hỏi một chút Trương Ảnh Hàm nàng có thể hay không làm Kim Thương Ngư, nàng còn thiếu ta một hồi cơm trưa." Lãnh Phong đem súng lục thả lại đến trong túi, xoay người đối với (đứng) Lý Tình nói.

"Được, ta đi gọi nàng." Lý Tình gật đầu một cái, xoay người rời đi.

Lãnh Phong dựa vào ở trên vách tường, nhỏ khí.

Mới vừa rồi hắn phí quá nhiều khí lực, hiện tại hắn có loại nghĩ (muốn) buồn ngủ cảm giác.

Một lát nữa, Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tình liền đi tới Lãnh Phong bên người.

Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

"Người còn thiếu ta một bữa cơm đầu rồi, cá ở trên boong, trưa hôm nay bữa ăn liền giao cho người, ừ, bữa ăn tối cũng người bao, ta ngủ trước thấy đi, ăn cơm đang bảo ta đi."

Nói xong, Lãnh Phong hướng du thuyền nội bộ phòng ngủ đi tới, lưu lại Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tình hai người.

Hai người người xem ta, ta xem người, trong lúc nhất thời cũng không nhận được lộ ra nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Lý tưởng

Lãnh Phong đi tới du thuyền nội bộ phòng ngủ, ngã đầu đi nằm ngủ.

Mới vừa rồi cùng Kim Thương Ngư vật lộn phí hắn quá nhiều thể lực, hắn phải thông qua giấc ngủ đến bổ sung xuống tinh lực.

Du thuyền khôi phục lại nhanh chóng đi chính giữa, Lý Tình ngồi ở bộ lái trước, lưu ý bốn Chu Động tĩnh.

Mà Trương Ảnh Hàm thì tại trong phòng bếp vội vàng, nàng bây giờ nhiệm vụ, chính là cho Lãnh Phong làm một bữa ăn trưa.

Đây cũng tính là nàng thiếu Lãnh Phong, dù sao Lãnh Phong vẫn luôn phụ trách nàng toàn bộ tiêu phí, nàng là Lãnh Phong làm một bữa ăn trưa, dường như cũng là chuyện đương nhiên.

Trương Ảnh Hàm không khí lực lớn như vậy đem toàn bộ Kim Thương Ngư kéo vào du thuyền nội bộ, chỉ có thể cất lấy một tảng lớn Kim Thương Ngư thịt, đặt ở trong phòng bếp.

Lãnh Phong một mực ở ngủ, bữa trưa không có làm xong trước, cũng không ai dám đi quấy rầy hắn.

Lúc này là một giờ chiều, mặt trời lên không, thượng tầng bộ lái trước Lý Tinh có thể rõ ràng cảm giác nóng bức.

Về phần du thuyền nội bộ, có máy điều hòa không khí, ngược lại không cảm giác được.

Thời gian trôi qua nửa giờ, Trương Ảnh Hàm chuẩn bị xong bữa trưa, sau đó bung đến du thuyền trên boong.

Du thuyền boong thuyền rất lớn, boong thuyền trung gian có một cái hai tờ bàn ăn, thậm chí còn có ghế sa lon.

Mà nhiều chút bàn ăn đều có thể xếp, ở trên boong, hoàn toàn có thể ăn cơm, phơi tắm nắng.

"Lý Tinh, làm phiền ngươi cầm chén đĩa đi ra, ta đi kêu Lãnh Phong." Trương Ảnh Hàm ngẩng đầu lên, nhìn thượng tầng bộ lái trước Lý Tinh, nói.

"Được rồi." Lý Tinh nhìn một chút bộ lái, bảo đảm hết thấy bình thường sau, mới theo thang lầu đi xuống.

Trương Ảnh Hàm đi tới liền du thuyền nội bộ, đi tới Lãnh Phong chỗ phòng ngủ.

Du thuyền nội bộ có hai cái phòng ngủ, một là Lãnh Phong, mà Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh cùng một cái phòng ngủ.

Dù sao hai người bọn họ đều là nữ, cũng không có gì ngại ngùng.

Trương Ảnh Hàm đi vào Lãnh Phong trong phòng ngủ, chỉ thấy hắn nằm sấp ở trên giường, ngủ chính hương.

"Lãnh Phong, thức dậy ăn cơm." Trương Ảnh Hàm đi tới mép giường, nhẹ nhàng đẩy đẩy Lãnh Phong.

"Ừ?" Lãnh Phong xoay người, có chút không tỉnh nguyện tròn mở con mắt.

Lãnh Phong kia màu sắc không đồng nhất hai con ngươi là như vậy hấp dẫn người khác ánh mắt, Trương Ảnh Hàm trong lúc nhất thời đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong trong mắt.

"Làm gì lâu nhìn ta chăm chăm." Lãnh Phong nhào nặn nhào nặn con mắt, nhìn đứng ở mép giường Trương Ảnh Hàm, nói.

Trương Ảnh Hàm đỏ mặt đỏ, thu hồi ánh mắt, nói: "Mau dậy đi, ăn cơm."

Nói xong, Trương Ảnh Hàm xoay người rồi đi Lãnh Phong phòng ngủ.

Nhìn Trương Ảnh Hàm rồi đi bóng lưng, Lãnh Phong ngáp một cái, sau đó đi xuống giường, lảo đảo rồi đi phòng ngủ.

Hắn còn một bộ chưa tỉnh ngủ bộ dáng.

Lãnh Phong một bên nhào nặn đến con mắt, vừa đi đến trên boong.

Lúc này du thuyền tốc độ thả chậm một chút, tốc độ ở mỗi giờ 15kn.

Trên biển thổi nhỏ nhẹ Hải Phong, khiến người ta cảm thấy rất thư thích.

Lãnh Phong ngồi vào trước bàn ăn, liếc mắt nhìn trên bàn ăn món ăn, tất cả đều là Kim Thương Ngư làm thành thức ăn.

Kim Thương Ngư Sushi, Kim Thương Ngư Salad, Kim Thương Ngư Pizza, còn có Kim Thương Ngư Sandwich.

"Không nghĩ tới a, ảnh hàm ngươi biết làm nhiều như vậy ăn, đổi thành ta khẳng định không làm được."

Lãnh Phong một bên than thở, một bên xúc lên một khối Kim Thương Ngư Sushi, bỏ vào trong miệng.

"Vị đạo như thế nào đây?" Trương Ảnh Hàm có chút mong đợi nhìn Lãnh Phong, dù sao này bữa ăn trưa là nàng một người tự tay giải quyết, nàng dĩ nhiên mong đợi người khác đánh giá.

Lãnh Phong nhai Sushi, nhai rất chậm.

Mà Trương Ảnh Hàm mặt đầy mong đợi nhìn Lãnh Phong, chờ đợi hân hạnh đánh giá.

Một lát nữa, Lãnh Phong nhìn về phía Trương Ảnh Hàm, sau đó giơ lên ngón tay cái, nói: "Ăn quá ngon."

"Thật sao?" Trương Ảnh Hàm trên mặt tươi cười, mặc dù biết Lãnh Phong nói là nói thật, nhưng nàng vẫn còn có chút không dám xác định.

"Dĩ nhiên, ăn quá ngon, không tin chính người nếm thử một chút, rất tốt." Lãnh Phong lại kẹp một khối bỏ vào trong miệng, mơ hồ không rõ nói.

Lý Tinh cũng kẹp một khối, nhai một lát sau, cũng thờ dãi nói: "Ảnh hàm, người làm thật rất tốt."

Trương Ảnh Hàm đi theo kẹp một khối, nhẹ nhàng cắn một cái, "Thật giống như thật ăn rất ngon ư."

"Phải a, ta nhưng là cái kẻ tham ăn, ăn qua các nơi trên thế giới mỹ thực, cũng ăn rồi rất nhiều Kim Thương Ngư Sushi, bất quá ta cảm thấy cũng là người làm giỏi nhất."

Vừa nói, Lãnh Phong lại kẹp một khối.

Hải Phong nhẹ nhàng thổi phất đến ba người, cũng thổi lát phất bữa trưa mùi thơm, mang theo mùi thơm thức ăn bay ra cực xa.

Bữa trưa còn đang tiến hành đến, trên bàn ăn tràn đầy vui sướng bầu không khí.

Lãnh Phong cùng Lý Tinh không ngừng tán dương đến Trương Ảnh Hàm tài nấu ăn, dù sao này Kim Thương Ngư bữa tiệc lớn làm thật sự là rất tốt.

"Ảnh hàm, người tài nấu ăn là từ đâu học, thật là giỏi a." Lý Tinh ngồi ở Trương Ảnh Hàm bên người, mặt đầy hâm mộ nhìn Trương Ảnh Hàm.

Dù sao nắm giữ một thân tốt tài nấu ăn, đối với một cái kẻ tham ăn mà nói, tuyệt đối chỉ mới có lợi không có chỗ xấu.

"Thật ra thì ta cũng không học qua làm gì Kim Thương Ngư, ta mới vừa rồi là nhìn trên mạng trường học làm." Trương Ảnh Hàm bị hai người khen có chút đỏ mặt, từ ăn com bắt đầu, hai người liền không đình chỉ qua khen.

"Sách sách sách, trong nháy mắt cảm giác mình chỉ số thông minh bị áp chế." Lãnh Phong cười khò nói: "Ta lúc đầu nhìn trên mạng giáo trình làm một com chiên, sau đó ta đem com xào hồ."

"Phốc Xì..." Trương Ảnh Hàm nhất thời cười ra tiếng.

"Ho khan một cái, ta không này làm đồ ăn thiên phú, ai." Lãnh Phong vỗ vỗ trán, tiếp theo sau đó vui đầu vào ăn chính giữa.

Bữa trưa kéo dài không sai biệt lắm có một giờ, cuối cùng toàn bộ thức ăn đều bị ăn xong, Lãnh Phong mới Y Y Bất Xá xoa một chút miệng.

Bữa com này thật lòng không tệ, thậm chí nếu so với Băng Lô làm còn muốn tốt rất nhiều.

Lý Tinh phụ trách thu thập chén đĩa, Trương Ảnh Hàm là nhìn Lãnh Phong, nói: "Lãnh Phong, kia Kim Thương Ngư còn rất nhiều đầu rồi, chúng ta cũng không thể lãng phí đi."

Lãnh Phong nhìn cách đó không xa Kim Thương Ngư liếc mắt, chỉ thấy thịt cá còn phải 70%, nếu như cứ như vậy để, nhất định sẽ bị phơi nắng bốc mùi.

"Ta sẽ chờ đem nó phân chia từng khối từng khối, sau đó ném trong tủ lạnh." Lãnh Phong nhìn Trương Ảnh Hàm, nói: "Tối nay bữa ăn tối tiếp tục người bao, tiếp tục dùng Kim Thương Ngư làm."

"Được." Trương Ảnh Hàm dĩ nhiên sẽ không có dị nghị, dù sao nàng thiếu Lãnh Phong rất nhiều.

Chén đĩa đã thu thập xong sau, Lãnh Phong đem Kim Thương Ngư thịt cá cũng từng nhóm cắt đi, bỏ vào trong tủ lạnh gìn giữ.

Bọn họ vốn là thức ăn cũng rất đầy đủ, bây giờ thêm nhiều như vậy Kim Thương Ngư thịt, nhất định không ăn hết.

Làm xong tất cả mọi chuyện sau, Lãnh Phong cho mình rót ly nước chanh, mang một cặp kính mát, nằm ở boong thuyền trên ghế sa lon, phơi tắm nắng.

Như vậy có thể hưởng thụ thời gian cũng không nhiều, Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ thật tốt quý trọng.

Lý Tinh ngồi ở bộ lái trước, phụ trách theo dõi hàng tuyến, mà nàng cũng sắp hàng tốc điều chỉnh đến cao nhất.

Trương Ảnh Hàm cũng nằm chết dí Lãnh Phong cách đó không xa, khoảng cách Lãnh Phong cũng chỉ có nửa thước.

Nàng cũng mang một cặp kính mát, ngẩng đầu nhìn xanh thẳm không trung.

"Hô, nơi này không khí thật tốt." Trương Ảnh Hàm nhẹ giọng nói.

"Ừ, trong không khí xen lẫn một tia nước biển vị mặn, nhưng vẫn là rất thanh tân." Lãnh Phong uống nước chanh, nói.

Lúc này là buổi chiều hai giờ ba mươi phút, thời gian này vừa lúc là trong một ngày nóng nhất thời điểm.

Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm trên trán cũng xuất hiện một ít mồ hôi, Lãnh Phong suy nghĩ một chút, mở ra đại hình che dù, vì chính mình cùng Trương Ảnh Hàm ngăn trở ánh mặt trời.

Như vậy tình cảnh, liền cùng ở trên bờ cát không khác nhau gì cả.

Hai người một mực hưởng thụ phần này yên lặng, đột nhiên, Trương Ảnh Hàm mở miệng hỏi "Người lý tưởng là cái gì?"

"Ta lý tưởng?" Lãnh Phong suy nghĩ một chút, cười nói: "Sống khỏe mạnh."

Lãnh Phong cũng không có gì lý tưởng, Mộ Thi Vân sau khi qua đời, hắn thế giới liền sụp đổ, hắn cũng không biết mình rốt cuộc có cái gì muốn làm, có lẽ, tới Đại Lý nghĩ, đó là sống đến.

Nghe được Lãnh Phong trả lời, Trương Ảnh Hàm lẳng lẳng, nàng căn bản không nghĩ tới Lãnh Phong sẽ trả lời như vậy.

"Người sẽ không còn lại muốn làm chuyện sao?" Trương Ảnh Hàm tiếp tục hỏi.

"Cũng không có, ta căn bản cũng không biết chính mình nên đi làm những gì, cũng không biết tự mình có (Kỷ Hữu) đáng giá gì phải làm." Lãnh Phong trả lời.

Hắn bây giờ, trừ tiếp nhận ủy thác ra, căn bản cũng không biết có cái gì đó có thể làm sự tình.

Không có nhiệm vụ làm, hắn liền đợi ở trong tổng bộ, lúc trước hắn, đều là như vậy.

Lời bây giờ, có lẽ có một cái mục tiêu đi, đó chính là bảo vệ Trương Ảnh Hàm.

Những lời khác, Lãnh Phong thật không biết mình nên làm gì.

"Người thì sao, có lý tưởng gì?" Lãnh Phong hỏi.

Trương Ảnh Hàm trong lúc nhất thời không trả lời, mà là Tĩnh Tĩnh nhìn không trung.

Lãnh Phong quay đầu, nhìn Trương Ảnh Hàm kia mỹ lệ mặt, chờ đợi nàng trả lời.

"Ta muốn giúp mẹ của ta xử lý công ty, nàng cho tới nay cũng quá bận rộn." Trương Ảnh Hàm rốt cuộc mở miệng nói.

Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, không nghĩ tới Trương Ảnh Hàm muốn giúp mẹ của nàng chia sẻ công việc chuyện.

Bất quá Lãnh Phong nhớ tới, Trương Ảnh Hàm ban đầu nói qua, nàng và Trương Tuyết Bình quan hệ cũng không tốt, nhưng Trương Ảnh Hàm bây giờ muốn vào nàng công ty, lại đang làm gì vậy?

Lãnh Phong cũng không có hỏi, hắn biết, Trương Ảnh Hàm lời còn chưa nói hết.

"Chẳng qua là khi đó ta nói lên cái yêu cầu này sau, nàng cự tuyệt, cho dù là tầng dưới chót nhất vị trí, nàng cũng không nguyện ý cho ta."

Trương Ảnh Hàm giọng tràn đầy bất đắc dĩ, hiển nhiên, nàng là thật lòng muốn giúp Trương Tuyết Bình chia sẻ, chẳng qua là Trương Tuyết Bình không cho nàng cơ hội này.

"Nàng nói ta lịch duyệt không đủ nhưng nàng cũng không cho ta lịch luyện cơ hội, ta tại sao lịch duyệt." Trương Ảnh Hàm cười khổ nói.

Lãnh Phong trầm ngâm một chút, cười nói: "Cơ hội này ta cho người, đúng không."

Trương Ảnh Hàm suy nghĩ một chút, đi theo cười lên, "Điều này cũng đúng, ta còn thực sự phải thật tốt cảm ơn người."

"Không khách khí, ai mà không từ một cái Tiểu Bạch đi tới, rất nhiều chuyện phải trải qua qua mới hiểu, có lẽ mẹ người là có cái gì nỗi khổ." Lãnh Phong nói.

"Nàng có thể có cái gì nỗi khổ, nàng chẳng qua là sống ở chính nàng trong thế giới, nàng cho rằng là đúng kia thì nhất định là đúng cho nên ta rất khó cùng nàng câu thông, ta có ta bất đắc dĩ."

Vừa nói, Trương Ảnh Hàm thở dài, cười khổ nói: "Không nói nàng sự tình, nàng căn bản cũng không biết ta."

Lãnh Phong nhún nhún vai, trong lúc nhất thời hắn cũng không biết nên nói cái gì cho phải, dù sao này là người khác chuyện nhà, hắn cũng không tiện làm bình luận, nói nhiều ngược lại càng không dễ.

Du thuyền vẫn duy trì cấp tốc đi, lúc này, bọn họ rời đi Male, đã qua sáu giờ, chạng vạng tối, đang ở hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Không muốn thay đổi biến hóa thế giới

Màn đêm buông xuống, trăng sáng cùng đầy sao mắt nhìn xuống toàn bộ biển khơi, trên mặt nước in trăng sáng bóng dáng.

Trương Ảnh Hàm đi chuẩn bị bữa ăn tối, Lãnh Phong là tiếp tục nằm ở boong thuyền trên ghế sa lon, nhìn không trung.

Toàn bộ buổi chiều, hần đều là như vậy trải qua.

Lý Tinh cũng không ngoại lệ, nàng ngồi ở đài điều khiển trước, ngồi cả buổi trưa.

Lãnh Phong ngáp một cái, từ trên ghế salon ngồi dậy, quay đầu nhìn thượng tầng đài điều khiển trước Lý Tinh, lớn tiếng nói: "Lý Tinh, dựa theo như bây giờ hàng tốc, chúng ta phải bao lâu mới có thể đến khô đăng đảo."

Lý Tinh chần chờ một chút, nói: "Đại khái trời vừa rạng sáng chung thời điểm liền cần trong tay ta động lái, sớm hơn bây giờ trước mới có thể đến."

Xem ra nàng cũng không quá rõ rốt cuộc muốn bao lâu mới có thể đến.

Lãnh Phong nha một tiếng, ngồi về đến trên ghế sa lon, bất quá lần này hần không có nằm.

Du thuyền tốc độ có hạn, căn bản không có thể giống như xe hơi nhanh chóng như vậy chạy, dù sao đây là đang trên biển, mà ở trong đại dương, là dễ dàng nhất bị lạc phương hướng.

Nếu như đến lúc đó để cho Lý Tinh tới lái, Lãnh Phong bao nhiêu là có chút không yên lòng, nhưng là không có cách nào dù sao cũng chỉ có Lý Tinh mới biết khô đăng đảo ở đâu.

Nhưng nếu để cho Lãnh Phong biết khô đăng đảo vị trí lời nói, hần nhất định sẽ bay qua, dù sao tìm người mà thôi, chỉ cần có thể bay đến không trung, hần hoàn toàn có thể dùng Ứng Nhân năng lực đi tìm một chút.

Chẳng qua là Trương Ảnh Hàm tồn tại, cùng Lý Tinh yêu cầu, hần chỉ có thể ngoan ngoãn đợi ở trên du thuyền.

Nếu như Trương Ảnh Hàm không có ở đây lời nói, hần ngược lại sẽ suy tính một chút mang theo Lý Tinh bay đi khô đăng đảo, dĩ nhiên, chẳng qua là cân nhắc mà thôi, nếu quả thật muốn hần mang theo người khác Phi, hần nhất định sẽ không vui.

Nhưng Trương Ảnh Hàm cũng đi theo Maldives, đây là Lãnh Phong lần đầu tiên cùng Trương Ảnh Hàm đi ra lữ hành, cho nên, coi như Trương Ảnh Hàm ảnh hưởng đến nhiệm vụ, Lãnh Phong cũng căn bản không thể nào đi để ý.

Chẳng qua là Trương Ảnh Hàm tính cách, ít nhiều khiến Lãnh Phong có chút bất đắc dĩ.

Nàng quá hiền lành, hiền lành để cho Lãnh Phong có chút không nói gì.

Bất quá coi như là như vậy, Lãnh Phong cũng sẽ không đi nói nàng cái gì, mỗi người tính cách rất bất đồng.

Sau khi ăn xong bữa cơm tối, Lãnh Phong tắm, sau đó nắm một ly cà phê, đi tới đài điều khiển trước.

Hần đã làm tốt suốt đêm chuẩn bị.

Để cho Lý Tinh một thân một mình tới lái du thuyền lời nói, Lãnh Phong bao nhiêu là có chút không yên lòng, hần dù sao cũng phải nhìn.

"Ta đi trước ngủ một hồi, ta ở bản đồ vệ tinh trên có ký hiệu, đến ký hiệu địa phương sau, người sẽ tới gọi ta." Lý Tinh đứng ở trên boong, hướng về phía Lãnh Phong hô.

Nghe được Lý Tinh lời nói, Lãnh Phong làm một cái ok thủ thế.

Lấy được Lãnh Phong đáp lại sau, Lý Tình gật đầu một cái, sau đó đi vào du thuyền nội bộ.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn trên đài điều khiển bàn đồ vệ tinh, sau đó uống cà phê, nhìn mênh mông bát ngát mặt biển.

Đây là Lãnh Phong lần đầu tiên ở trên biển trải qua ban đêm, ít nhiều có chút mới mẻ.

"Buổi tối khỏe." Trương Ảnh Hàm không biết lúc nào tới đến Lãnh Phong sau lưng.

Lãnh Phong quay đầu, nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, "Buổi tối khỏe."

Trương Ảnh Hàm mặc một cái quần short jean, trên người mặc một cái áo sơ mi trắng, tóc dài xõa ở sau lưng, lúc này Trương Ảnh Hàm đẹp vô cùng, Lãnh Phong thoáng cái nhìn có chút sững sờ.

Lãnh Phong vẫn là lần đầu tiên khoảng cách gần như vậy nhìn chăm chú Trương Ảnh Hàm, cũng là lần đầu tiên như vậy từ quan sát kỹ năng bộ dáng.

Thấy Lãnh Phong một mực nhìn mình chăm chăm, Trương Ảnh Hàm đỏ mặt đỏ, thân thể cũng không bị khống chế lui về phía sau một chút.

Lãnh Phong lúc này mới nhận ra được tự Minh có (Kỳ Hữu) nhiều chút thất thố, liền vội vàng tăng hắng một cái, một hơi thở uống sạch trong ly cà phê, sau đó đứng lên, nói: "Ta đi đảo ly cà phê."

Nói xong, Lãnh Phong trốn tự đắc cách mở du thuyền thượng tầng.

Trương Ảnh Hàm nhếch miệng, đi tới đài điều khiển trước, nhìn trên đài điều khiển màn ảnh cùng trục quay, còn có một chút nút ấn, dĩ nhiên, những thứ này nâng đều xem không hiểu.

Lãnh Phong ở du thuyền nội bộ trong phòng bếp, cho mình đảo ly cà phê, hẳn có loại đem cả đài máy pha cà phê cũng mang lên đi xung động.

Nghĩ đến mới vừa rồi chuyện, Lãnh Phong vỗ vỗ chính mình mặt, mới vừa mới như vậy đúng là có chút thất thố, luôn là nhìn người khác chăm chăm, này ít nhiều có chút không lễ phép.

"Đây là cảm giác gì." Lãnh Phong đề xuống bộ ngực mình, hơi nghi hoặc một chút.

Mỗi lần nhìn thẳng Trương Ảnh Hàm con mắt, Lãnh Phong đều sẽ có loại cảm giác kỳ quái, loại cảm giác này, hẳn không biết phải hình dung như thế nào.

Lãnh Phong lắc đầu một cái, không nữa đi suy nghĩ, nắm cà phê hương thượng tầng đi tới.

Trương Ảnh Hàm lúc này vẫn đứng ở đài điều khiển trước, con mắt nhìn thẳng phía trước.

Đại buổi tối, đứng ở trên thuyền, nhìn mênh mông bát ngát biển khơi, đây cũng không phải là người người cũng có thể cảm nhận được.

"Người không đi nghỉ ngơi sao?" Lãnh Phong đi tới Trương Ảnh Hàm sau lưng, cười hỏi.

Trương Ảnh Hàm xoay người, nhìn Lãnh Phong liếc mắt, nhẹ nhàng lắc đầu một cái, "Bây giờ mới tám giờ, ta còn không mệt."

Lãnh Phong nha một tiếng, ngồi vào đài điều khiển trước trên ghế, hẳn muốn đem chân đặt ở trên đài điều khiển, nhưng nghĩ tới Trương Ảnh Hàm ở nơi này, liền vội vàng bỏ đi cái ý nghĩ này.

"Người nói, nếu như ở trên mặt biển phi hành, là một loại gì dạng cảm giác đây?" Trương Ảnh Hàm đột nhiên mở miệng hỏi.

Nghe được Trương Ảnh Hàm vấn đề, Lãnh Phong lẳng lẳng, sau đó lộ ra vẻ tươi cười.

Hắn đã sớm thử qua.

"Người cười cái gì?" Trương Ảnh Hàm ngoẹo đầu hỏi.

Lãnh Phong liền vội vàng thu liễm một chút nụ cười, nói: "Không có gì."

Trương Ảnh Hàm nháy mắt nháy mắt con mắt, sau đó đem người tựa vào trên đài điều khiển, mắt nhìn biển khơi, nói: "Ta thật thật muốn biết, phi hành là dạng gì cảm giác."

"Ta hy vọng đường nào, tự Minh có thể (Kỳ Năng) có một đôi cánh, như vậy ta liền có thể bay lượn ở trời xanh xuống."

Lãnh Phong ở Tĩnh Tĩnh lắng nghe, không có đi cắt đứt Trương Ảnh Hàm.

Trương Ảnh Hàm nói những thứ này, hẳn cũng có.

Giờ phút này Lãnh Phong có chút nhớ nói cho Trương Ảnh Hàm, tự Minh có thể (Kỳ Năng) Phi.

Nhưng hắn vẫn bỏ ý niệm này đi.

"Lãnh Phong, người nói, phi hành là một loại thể nào thể nghiệm?" Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong, hỏi.

Lãnh Phong trầm ngâm một chút, nhẹ nhàng uống một hớp cà phê, nói: "Mắt nhìn xuống thiên hạ cảm giác."

"Làm sao người biết?" Trương Ảnh Hàm hơi nghi hoặc một chút hỏi.

Lãnh Phong dĩ nhiên biết, bởi vì hắn có thể bay.

"Người hỏi ta, ta đương nhiên phải trả lời, đây chỉ là ta đúng không đi hiểu, nhớ, là Cá nhân ta hiểu." Lãnh Phong cười nói.

Trương Ảnh Hàm nha một tiếng, sau đó an tĩnh lại.

Lãnh Phong liếc nhìn nàng một cái, đem cà phê đặt ở trên đài điều khiển, khoanh tay, hỏi "Nếu như có người ừng có một đôi cánh, người sẽ định thể nào người này."

Trương Ảnh Hàm hơi ngần ra, sau đó nhìn Lãnh Phong con mắt, trong lúc nhất thời không trả lời.

Lãnh Phong cũng nhìn thẳng Trương Ảnh Hàm con mắt, cũng không nói gì, hắn đang các loại, hắn rất muốn biết Trương Ảnh Hàm sẽ định thể nào chuyện này.

Dù sao, đây là Lãnh Phong muốn biết nhất, hắn rất quan tâm Trương Ảnh Hàm sẽ định thể nào Dị Năng Giả.

"Người này là thiên sứ sao?" Trương Ảnh Hàm hỏi.

Lãnh Phong lắc đầu một cái, "Không vâng."

"Vậy người này liền là quái vật, người bình thường làm sao có thể sẽ có một đôi cánh." Trương Ảnh Hàm thu hồi ánh mắt, trong giọng nói tràn đầy không ưa.

Lãnh Phong lẳng lẳng, sau đó ánh mắt lóe lên một tia (to) thất lạc.

"Người tại sao có thể như vậy hỏi đây?" Trương Ảnh Hàm nói.

Lãnh Phong cắn cắn môi, nhẹ nhàng thở khí, nói: "Không có gì, ta chỉ là điện ảnh nhìn nhiều."

Trương Ảnh Hàm nha một tiếng, sau đó sẽ lần an tĩnh lại.

Lãnh Phong đột nhiên cảm thấy, mình và Trương Ảnh Hàm, có lúc thật khó khăn câu thông.

"Nếu như trên đời này có người nắm giữ Siêu Năng Lực thần mã, người sẽ định thể nào những người này." Lãnh Phong có chút không cam lòng, tiếp tục hỏi.

Trương Ảnh Hàm trầm ngâm một chút, nói: "Trên thế giới không thể nào có người như vậy tồn tại đi."

Lãnh Phong khế cắn răng, tiếp tục nói: "Nếu quả thật có đây? Người định thể nào những người này tồn tại."

"Nắm giữ Siêu Năng Lực? Vậy bọn họ không là bình thường người, người bình thường tại sao có thể có thể như vậy, ta không đồng ý bọn họ tồn tại, nếu quả thật có thứ người như vậy lời nói, vậy bọn họ liền là quái vật." Trương Ảnh Hàm cơ hồ là không do dự, trực tiếp nói.

Nghe được Trương Ảnh Hàm trả lời, Lãnh Phong tựa hồ cảm giác tim mình bị hung hăng đánh một quyền.

Hắn ảo tưởng qua Trương Ảnh Hàm sẽ không đồng ý Dị Năng Giả tồn tại, nhưng chân chính nghe được Trương Ảnh Hàm lúc nói chuyện, Lãnh Phong thật có nhiều chút khó mà tiếp nhận.

Hắn cũng không phải là tự ti, mà thì không muốn thấy như vậy tình cảnh.

Lãnh Phong bắt đầu lo lắng, nếu như Trương Ảnh Hàm mình không phải là người bình thường, nàng kia sẽ là phản ứng gì.

"Người vấn đề thật kỳ quái." Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong, mặt đầy nghi ngờ.

Mà Lãnh Phong sắc mặt lúc này có chút khó coi, trong lúc nhất thời hắn không biết nên cùng Trương Ảnh Hàm nói cái gì cho phải.

Dù sao, Trương Ảnh Hàm mới vừa rồi lời nói, bao nhiêu đối với (đúng) Lãnh Phong có chút ảnh hưởng, dù sao Lãnh Phong bản thân liền là cái Dị Năng Giả.

"Không có gì a, chúng ta dù sao cũng phải tìm đề tài trò chuyện một chút đi." Lãnh Phong miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười.

Lúc này Lãnh Phong tâm tình không tốt lắm.

Trương Ảnh Hàm không đồng ý Dự Năng Giả tồn tại, kia Lãnh Phong sau này, căn bản cũng không có thể ở Trương Ảnh Hàm trước mặt sử dụng dị năng.

"Lãnh Phong, dựa theo người nói, nếu như trên thế giới thật tồn vốn có Siêu Năng Lực người, vậy thế giới này nhất định sẽ rất hỗn loạn." Trương Ảnh Hàm đưa mắt về phía biển khơi, nhẹ nói đạo.

"Cái thế giới này vốn là rất loạn, coi như không có thứ người như vậy tồn tại, cũng giống như vậy."

"Lại nói, cái thế giới này khi nào an bình qua?"

Lãnh Phong ngẩng đầu nhìn Trương Ảnh Hàm mỹ lệ gò má, nói.

Nghe Lãnh Phong lời nói, Trương Ảnh Hàm lẳng lẳng, sau đó khẽ gật gật đầu, nàng không có chối Lãnh Phong lời nói.

"Thật ra thì chúng ta còn sống, cũng không phải muốn đi thay đổi thế giới, chỉ phải bảo đảm chính mình không bị thế giới thay đổi, chỉ đơn giản như vậy."

Nói xong, Lãnh Phong uống một hớp cà phê.

Hiện trạng quả thật như thế, phần lớn Dự Năng Giả còn sống, bọn họ cũng không muốn thay đổi cái thế giới này, chỉ là không muốn bị thế giới thay đổi chính mình, cho dù nhân loại bình thường cũng không đồng ý bọn họ tồn tại, nhưng bọn hắn căn bản cũng không có cùng người bình thường khai chiến, nếu không lời nói, lấy Dự Năng Giả năng lực, muốn hủy diệt toàn thế giới người bình thường, này căn bản cũng không phải là việc khó.

"Người nói rất đúng." Trương Ảnh Hàm hướng về phía Lãnh Phong gật đầu một cái.

Trương Ảnh Hàm khe khẽ thở dài, đứng thẳng người, duỗi người một cái.

Trương Ảnh Hàm vóc người có thể dùng hoàn mỹ để hình dung, nàng này một vuron vai, thân thể đường cong hoàn toàn phơi bày ở Lãnh Phong trước mắt.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn, liền vội vàng thu hồi ánh mắt, không dám tiếp tục xem tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Bãi đá ngầm

Qua một lúc sau, Lãnh Phong mở miệng nói: "Người mới vừa nói người muốn có một hai cánh, nhưng bây giờ còn nói nắm giữ Siêu Năng Lực người là quái vật, thế nào ta cảm thấy được (phải) có chút tự mâu thuẫn đây?"

Trương Ảnh Hàm lẳng lẳng, trong lúc nhất thời không nói gì.

Nàng mới vừa nói nàng muốn có một hai cánh, nhưng Lãnh Phong hỏi nàng thời điểm, nàng lại nói không đồng ý thứ người như vậy tồn tại, nàng cho là Dự Năng Giả là quái vật.

Đây đúng là tự mâu thuẫn.

Thấy Trương Ảnh Hàm không nói gì, Lãnh Phong nhếch miệng, nói: "Được, cái đề tài này đến đây chấm dứt đi, ta chỉ là điện ảnh nhìn nhiều, muốn biết người đối với (đúng) thứ người như vậy tồn tại có ý kiến gì không mà thôi."

Trương Ảnh Hàm khẽ gật gật đầu, Lãnh Phong đây là cho nàng một cái hạ bậc thang.

"Sớm nghỉ ngơi một chút đi." Lãnh Phong nắm trang bị ly cà phê, cười nói.

Trương Ảnh Hàm ừ một tiếng, nói: "Người cũng sớm nghỉ ngơi một chút."

Nói xong, nàng cách mở du thuyền thượng tầng.

Trương Ảnh Hàm sau khi rời đi, Lãnh Phong nhỏ khí, tâm lý ngũ vị tạp trần.

Hắn bây giờ là biết Trương Ảnh Hàm đối với (đúng) Dịch Năng Giả cái nhìn, nhưng cái kết quả này cũng không phải là hắn muốn.

"Hô" Lãnh Phong nặng nề nhỏ khí, một hơi thở uống sạch trong ly cà phê.

Hắn cũng chưa muốn ngủ, cũng không có bất kỳ buồn ngủ.

Nếu như không phải là cảnh tượng không cho phép, hắn nhất định sẽ bay ra ngoài.

Giờ phút này Lãnh Phong, nghĩ (muốn) muốn yên tĩnh một chút chính mình.

Hắn nghĩ (muốn) phi hành, cũng muốn nhảy vào trong nước du ngoạn lẫn.

Lãnh Phong cũng không biết mình vì sao lại có loại khổ sở cảm giác, hắn không muốn nhìn thấy cái kết quả này.

Trương Ảnh Hàm không đồng ý Dịch Năng Giả tồn tại, cái này cũng ý nghĩa, Lãnh Phong sau này không thể ở Trương Ảnh Hàm trước mặt cho thấy dịch năng.

Nếu như là người khác lời nói, Lãnh Phong cùng lắm sau này không nữa thấy người này là được rồi.

Nhưng người này, là Trương Ảnh Hàm, nàng không đồng ý Dịch Năng Giả tồn tại, thậm chí trong giọng nói đều tràn đầy không ưa.

Lãnh Phong trong lúc nhất thời, không có biện pháp khôi phục như cũ.

Hắn không có tự ti, chẳng qua là rất bất đắc dĩ.

Có thể bay lượn ở trời xanh xuống, đây cơ hồ là mỗi nhân loại cũng nghĩ ra được năng lực.

Hắn chẳng qua là, không biết sau này phải thế nào đi đối mặt Trương Ảnh Hàm.

"Thật là phiền." Lãnh Phong gất gao bắt lấy trong tay ly, gần như sắp phải đem ly cho bóp vỡ.

Lãnh Phong đem ghế ngồi để nằm ngang, sau đó nằm ngang, hai tay gối sau ót, khe khẽ thở dài, "Nhân sinh thật Tm nhiều phiền não."

Bóng đêm mờ lung, du thuyền vẫn lấy cực nhanh đi tới, may mắn là mặt nước vẫn luôn rất vững vàng, như vậy du thuyền mới có thể vẫn luôn tốc độ cao đi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, thời gian vừa mới qua rạng sáng Zero, Lãnh Phong có thể rõ ràng thấy, trên mặt biển xuất hiện rất nhiều đá ngầm.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn bản đồ vệ tinh, phát hiện du thuyền đã rất gần gũi trên bản đồ ký hiệu địa điểm.

"Nên đi đánh thức Lý Tinh." Lãnh Phong đứng lên, cầm ly lên, xoay người rời đi thượng tầng.

Đi tới du thuyền nội bộ, Lãnh Phong lại cho mình đảo ly cà phê, sau đó đi về phía Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm phòng ngủ.

Phòng ngủ cũng không có khóa cửa, Lãnh Phong nhẹ nhàng đẩy một cái liền đẩy ra.

Trong phòng ngủ, Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm nằm ở trên một cái giường, hai người cũng vẫn còn ngủ say bên trong.

Hai cô bé ngủ ở trên giường, đổi thành ai thấy, ít nhiều cũng sẽ có chút tâm viên ý mã.

Lãnh Phong rung hoảng nhất hạ đầu, sau đó đi tới mép giường, nhẹ nhàng đẩy đẩy Lý Tinh, "Này, thức dậy."

Nghe được Lãnh Phong kêu lên, Lý Tinh chậm rãi tròn mở con mắt.

"Nhanh đến địa phương, người nên tiếp lấy." Lãnh Phong thấp giọng nói.

Trương Ảnh Hàm đi nằm ngủ ở Lý Tinh bên cạnh, mặc dù mới vừa rời Trương Ảnh Hàm nói chuyện để cho Lãnh Phong tâm tình kém rất nhiều, nhưng Lãnh Phong vẫn không muốn đánh thức nàng.

"Được." Lý Tinh nhào nặn đến con mắt, đi xuống giường.

Trương Ảnh Hàm vẫn còn ngủ say đến, một cả ngày đều ở trên biển đi, đổi thành ai cũng biết có chút mệt mỏi.

Lãnh Phong cũng có chút mệt mỏi, nhưng hắn không thể đi ngủ, hắn phải xem đến Lý Tinh.

Lý Tinh cho mình đảo ly cà phê, sau đó trở về đài điều khiển trước, nhìn một chút bản đồ vệ tinh.

Lúc này khoảng cách ký hiệu địa phương đã không xa, nhiều nhất liền mười phút yêu cầu mười phút thời gian.

Lãnh Phong gấp một cái, nắm cà phê, tựa vào trên đài điều khiển.

"Người yên tâm, người tiêu tiền, ta sẽ thanh toán, đến lúc đó trực tiếp coi là ở tiền thuê bên trên." Lý Tinh nhìn Lãnh Phong, nói.

Lý Tinh lời nói ít nhiều khiến Lãnh Phong có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới nàng lại cũng như vậy tiêu sái.

Lãnh Phong uống một hớp cà phê, nói: "Không cần, ta không quan tâm số tiền này."

Lý Tinh nhẹ nhàng cười một tiếng, ngồi vào trên ghế, nhìn trước mắt đài điều khiển, dùng ngón tay nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn.

Cà phê vẫn còn ở bốc hơi nóng, nồng nặc cà phê thơm tho bay vào hai lỗ mũi người trong.

Lãnh Phong đem cà phê để lên bàn, khoanh tay, nói: "Người nhìn cũng không khấn trương mẹ người."

Lý Tinh ngẩng đầu nhìn liếc mắt Lãnh Phong, hỏi "Tại sao người sẽ cho là như vậy."

"Không có gì, người là ta người ủy thác, ta sẽ không đi hỏi quá nhiều, người thuê ta làm việc, ta rất có nghề đạo đức, không phải biết, ta sẽ không đi hỏi."

Lãnh Phong cầm lên cà phê, lui về phía sau hai bước, "Người phụ trách lái thuyền đi, ta đi trên boong nằm một hồi."

Nói xong, Lãnh Phong đi xuống lầu, đi tới trên boong.

Nhìn Lãnh Phong bóng lưng, Lý Tinh ánh mắt lóe lên một tia thâm độc ánh sáng, ánh sáng chợt lóe lên, biến mất rất nhanh.

Lãnh Phong đưa lưng về phía Lý Tinh, căn bản cũng không biết nàng đang nhìn mình.

Ban đêm Hải Phong hơi lớn, thối lất phất Lãnh Phong thân thể.

Lãnh Phong nằm ở boong thuyền trên ghế sa lon, uống cà phê, một bộ hưởng thụ bộ dáng.

Một luồng Minh Nguyệt vẫn treo ở trên trời, Lãnh Phong giờ phút này thật rất nhớ Phi đi ra ngoài, chẳng qua là tình huống bây giờ không cho phép.

Lãnh Phong lo lắng, nếu như hắn bay ra ngoài, Trương Ảnh Hàm đột nhiên tỉnh lại, đi tới trên boong, vậy phải làm thế nào?

"Hô" Lãnh Phong nhỏ khí, không thể sử dụng dị năng thời gian, ít nhiều có chút buồn rầu.

Cái này hoàn toàn cũng là bởi vì Trương Ảnh Hàm tồn tại, nếu như nàng không có ở đây, Lãnh Phong nhất định sẽ tứ vô kỵ đạn bay khắp nơi được.

Lãnh Phong không có đi than phiền, chỉ là có chút bất đắc dĩ.

Dù sao Trương Ảnh Hàm bây giờ, là không đồng ý Dị Năng Giả tồn tại, cái này cũng ý nghĩa, hắn sau này không thể ở Trương Ảnh Hàm trước mặt sử dụng năng lực.

Mười phút sau, du thuyền đi tới trên bản đồ ký hiệu khu vực, mà chung quanh tất cả đều là to lớn đá ngầm, phẳng phát mê cung.

Lãnh Phong hơi nhíu lên Mi, hắn Ứng Nhân dị năng không ngừng quét nhìn bốn phía.

Như vậy địa phương hắn vẫn là lần đầu tiên cách nhìn, chu vi một km trong khoảng, lại cũng phủ đầy đá ngầm.

"Có chút ý tứ." Lãnh Phong để cà phê xuống, ngồi dậy, quan sát bốn phía.

Lý Tinh bắt đầu chủ động lái du thuyền, du thuyền mũi thuyền có chút đi phía trái, sau đó hướng bên trái đi tới.

Những thứ này to lớn đá ngầm tựa như cùng mê cung một dạng nếu như không cẩn thận lắm vào nơi này, kia cơ bản cũng đừng nghĩ lại đi ra.

Lý Tinh lái du thuyền, ở đá ngầm trong xuyên qua.

Lãnh Phong dựa vào Ứng Nhân dị năng, nhớ vào ở đường đi, thuận lợi sau này rồi đi.

Có một chút, Lãnh Phong rất muốn biết.

Tại sao này cái địa phương sẽ tồn tại nhiều như vậy đá ngầm, mà bản đồ vệ tinh bên trên lại căn bản là không thấy được.

Lãnh Phong lấy điện thoại di động ra, sử dụng Trùng Tử công ty cung cấp bản đồ vệ tinh, căn bản là không thấy được chung quanh có đá ngầm.

Bản đồ vệ tinh biểu hiện chung quanh đều là nước biển.

Lúc này, du thuyền từ hai khối đá ngầm trong thông qua, thân thuyền dán một khối nham thạch.

Lãnh Phong đi tới boong thuyền bên bờ, đưa tay sờ một cái đá ngầm, xúc cảm cùng phổ thông đá không có gì khác biệt.

"Chuyện gì xảy ra?" Lãnh Phong có chút khiếp sợ, cái này quá kỳ quái, hoàn toàn không phù hợp lẽ thường.

Trên đời này lại tồn tại như vậy một cái địa phương.

Lãnh Phong càng tò mò hơn là, khúc chiết như vậy đường đi, Lý Tinh là thế nào nhớ.

Lý Tinh lúc này chính hết sức chăm chú lái du thuyền, Lãnh Phong cũng không có đi quấy rầy nàng.

Ứng Nhân dị năng một mực sử dụng, Lãnh Phong quan sát bốn phía có không có động tĩnh gì.

May mắn là chung quanh cũng rất bình tĩnh, nhiều nhất chính là dưới đáy nước có cá đang du động.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, quá lớn khái hai giờ, du thuyền lái ra bãi đá ngầm.

Đá ngầm biến mất, cướp lấy là xanh thẳm biển khơi, cùng mấy cái rất nhỏ cái đảo.

Cái đảo thật rất nhỏ, nhỏ nhất cùng du thuyền không sai biệt lắm.

Du thuyền nhanh chóng đi tới, Lãnh Phong ngáp một cái, hần ít nhiều có chút mệt.

Thấy bốn phía không có đá ngầm, Lãnh Phong nhổ khí, đứng lên đi vào du thuyền nội bộ, đi thẳng tới phòng bếp.

Hần ít nhiều có chút đói, càng nhiều là mệt.

Lãnh Phong cảm mấy khối bánh mì viết xuống bụng, sau đó lại đảo ly cà phê.

Đây là hần uống ly thứ ba cà phê.

Lần này Lãnh Phong cho mình rót ly nồng nhất khổ cà phê, hần bình thường thích uống khổ cà phê, như vậy mới tới nâng cao tinh thần.

Lãnh Phong lại đem hai khối bánh mì, bưng ly cà phê, đi tới trên boong.

"Muốn ăn một chút gì không?" Lãnh Phong đứng ở trên boong, nhìn đài điều khiển trước Lý Tinh, hỏi.

Lý Tinh ừ một tiếng, nàng cũng có chút đói.

Lãnh Phong đem một ổ bánh bao ném ra ngoài, bánh mì tình chuẩn rơi vào trên đài điều khiển.

"Thanks." Lý Tinh hướng về phía Lãnh Phong khẽ mỉm cười.

Lãnh Phong không nói gì, ngồi vào trên ghế sa lon, hưởng thụ gió biển thổi phát.

Chung quanh tất cả đều là mênh mông bát ngát nước biển, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện một hai đặc biệt Tiểu Tiểu đảo, có có chừng một cái sân bóng rổ đại, có so với du thuyền còn nhỏ.

Lãnh Phong uống cà phê, nhưng cặp mắt có chút không bị khổng chế muốn khép lại.

Hần là mệt.

Hai giờ đến, hần một mực dùng Ứng Nhân dị năng, hần con mắt sớm đã có nhiều chút mệt mỏi.

"Mẹ, vậy ta." Lãnh Phong một hơi thở đem cà phê uống ánh sáng, sau đó ngồi dậy.

Hần sợ nằm dễ dàng hơn ngủ.

"Lãnh Phong, người nếu là mệt liền ngủ đi, đảo ta sẽ gọi người." Lý Tinh thấy Lãnh Phong ở mệt rồi, liền vội vàng nói.

Lãnh Phong quay đầu nhìn Lý Tinh liếc mắt, sau đó lộ ra một nụ cười khổ.

Nếu như không phải vì nhớ đường đi, Lãnh Phong nhất định sẽ lựa chọn ngủ.

Bất quá toàn bộ đại não cũng đang kháng nghị, hần nhanh tan vỡ.

Hắn mặc dù là Đại Năng Giả, nhưng thân thể vẫn cùng người bình thường không khác, sẽ cảm giác đau, sẽ cảm giác bị mệt mỏi.

Trên biển lữ hành dễ dàng nhất cảm giác mệt mỏi, điểm này là không nghi ngờ gì nữa.

Lãnh Phong lại ngáp một cái, lúc này hắn đã không có cà phê uống, hắn cũng không muốn đi tới du thuyền nội bộ đảo cà phê.

Hắn bây giờ liên động tâm tình không có.

Một lát nữa, Lãnh Phong vỗ bàn một cái, sau đó bình nằm trên ghế sa lon.

Hắn tức giận, hắn buồn ngủ.

Mà đài điều khiển trước Lý Tình, thấy Lãnh Phong bộ dáng, cười khở lắc đầu một cái.

Nhưng nàng trong nụ cười, mang theo một tia âm hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Leo lên khô đẳng đảo

Hải Phong thôi lát phát Lãnh Phong thân thể, nhưng trong gió xen lẫn nóng bức khí tức.

Cho dù là ở ban đêm, nhiệt độ cũng chỉ là hàng hai độ.

Lãnh Phong nằm trên ghế sa lon ngủ say đến, trên biển đi dễ dàng nhất để cho người cảm thấy mệt mỏi, huống chi bản thân hắn cũng chưa có nghỉ ngơi cho khỏe qua.

Lý Tình phụ trách lái du thuyền, bây giờ duy nhất không có ngủ, cũng chỉ có nàng.

Buổi sáng sáu giờ 30 phút, thái dương đã leo đến trên bầu trời, đêm tối đi qua, cướp lấy là tươi đẹp ánh mặt trời.

Mà du thuyền phía trước một km bên ngoài, xuất hiện một ngôi to Đại Đảo Đảo.

Trên đảo tất cả đều là rừng cây rậm rạp, mà bên bờ có một cái tiểu bến tàu.

Lý Tình điều chỉnh xong phương hướng, hướng cái đảo đi tới.

Cái này, chính là mọi người chuyển này mục tiêu, khô đẳng đảo.

Du thuyền chậm rãi ngừng ở bên bờ, mà trên bến tàu, có mấy chiếc tiểu đình, bất quá bây giờ quá sớm, cũng không có người ở trên bến cảng.

Lý Tình quan sát bốn phía một cái, sau đó rời đi đài điều khiển, đi tới trên boong, nhẹ nhàng đẩy đẩy Lãnh Phong.

Cảm giác có người đẩy chính mình, Lãnh Phong chậm rãi trợn mở con mắt.

Đập vào mi mắt là Lý Tình bộ dáng, Lãnh Phong có chút mệt mỏi xoay người, hiển nhiên còn muốn ngủ.

"Đứng lên, chúng ta đến." Lý Tình tiếp tục đẩy đẩy Lãnh Phong.

"Đến?"

Nghe được Lý Tình lời nói, Lãnh Phong nhất thời từ trên ghế salon nhảy cồm lên.

Thấy khô đàng đảo sau, Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao.

Không hổ là gọi là khô đàng đảo, này rừng rậm rạp, mệnh mông bát ngát.

"Cái này đảo nhiều đến bao nhiêu?" Lãnh Phong nhìn khô đàng đảo, hỏi.

Lý Tinh há hốc mồm, không trả lời.

Không có được Lý Tinh trả lời, Lãnh Phong tiếp tục đuổi hỏi "Bao lớn?"

"Ta cũng không biết, ngược lại rất lớn, dùng đi bước ngang qua toàn bộ cái đảo lời nói, hẳn phải tốn chừng hai giờ thời gian." Lý Tinh rốt cuộc nói.

Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, đây quả thật là thật lớn, bất quá dùng Phi lời nói, ngược lại dùng không bao nhiêu thời gian.

"Ta nghe mẹ của ta nói qua, rất nhiều cư dân đều là phân tán, toàn bộ trên đảo khắp nơi đều có người ở, bất quá cái đảo trong lòng có một cái trấn nhỏ, là đảo thượng nhân nhiều nhất địa phương." Lý Tinh tiếp tục nói.

Lãnh Phong khẽ gật gật đầu, nói: "Đi thôi, chúng ta chuẩn bị một chút, sau đó lên đảo."

Nói xong, Lãnh Phong đi vào du thuyền nội bộ.

Lý Tinh đi gọi Trương Ảnh Hàm thức dậy, Lãnh Phong là tắm, thay quần áo khác.

Hắn xuyên một cái quần dài màu đen, cùng một món áo sơ mi đen, sau đó đem đồ mình cũng nhét vào trong túi đeo lưng.

Thu thập xong phải dẫn vật phẩm sau, Lãnh Phong đeo lên đỉnh đầu cái mũ cùng một cặp kính mát.

Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm cũng chuẩn bị ổn thỏa, tùy thời đều có thể lên đảo.

Lãnh Phong tắt du thuyền động cơ, lấy đi du thuyền chìa khóa.

"Đi thôi." Lãnh Phong đeo túi đeo lưng, dẫn đầu đi ở phía trước.

Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm cũng công lấy sau lưng một cái ba lô, với sau lưng Lãnh Phong.

"Lý Tinh, người đối với (đúng) cái này đảo quen thuộc sao?" Lãnh Phong vừa đi, một bên quay đầu nhìn Lý Tinh liếc mắt, hỏi.

Nghe được Lãnh Phong vấn đề, Lý Tinh có chút lúng túng cười cười, trả lời: "Thật xin lỗi, ta đối với nơi này cũng không quen thuộc."

"Kia liền có hơi phiền toái." Lãnh Phong bắt đầu đi nhún nhún vai, theo dưới chân đường một đi thẳng về phía trước.

Rời đi bến tàu sau, đập vào mi mắt là một cái rừng rậm rạp, cùng một cái rừng rậm đường mòn.

Lãnh Phong ba người theo con đường này đi, dù sao ba người cũng là lần đầu tiên tới này cái địa phương.

Đi có chừng hai mươi phút, cho tới bây giờ, Lãnh Phong cũng chưa thấy qua bất kỳ một cái nào địa phương cư dân.

"Thật là quanh quẽ." Trương Ảnh Hàm nhìn bốn phía, nói.

"Lúc này mới mấy giờ, người ở đây hẳn đều không thức dậy." Lý Tinh cười nói.

Quả thật, lúc này mới bên trên bảy giờ trưa mười lăm phút, phần lớn người hoặc Hứa Đô không có thức dậy.

Trong rừng rậm cây cối cũng rất cao đại, phổ biến đều tại khoảng sáu mét, mà có trên cây cũng không thiếu trái cây, bất quá ba người cũng không biết đây là cái gì trái cây, cho nên cũng không dám tùy tiện hái tới ăn.

Có sâm rừng che đến ánh mặt trời, cái này làm cho Lãnh Phong ba người bao nhiêu còn dễ chịu hơn điểm, dù sao không người nghĩ tại dưới ánh mặt trời đi đường.

Lại đi đại khái mười phút, ba người đi ra rừng rậm, lần này đập vào mi mắt, là to lớn đồng ruộng, đồng ruộng chính giữa có một con đường mòn.

Bên trái đồng ruộng trồng đầy khoai tây, bên phải đồng ruộng trồng đầy hạt bắp.

Hạt bắp cánh khô đến gần Lãnh Phong thân cao, Lãnh Phong có loại muốn trộm hạt bắp xung động.

Dù sao nơi này hạt bắp nhìn cũng rất không tồi đáng vẽ.

Nhưng Lãnh Phong chẳng qua là có ý tưởng này mà thôi, hẳn dĩ nhiên sẽ không như thế làm.

"Oa tác, nơi này nông tác vật cũng rất không tồi a." Trương Ảnh Hàm vừa đi, một bên sờ trong đồng ruộng hạt bắp.

"Mẹ của ta nói người ở đây cơ bản cũng sẽ nghề nông, dù sao bọn họ muốn trồng ra đủ bọn họ ăn đồ ăn." Lý Tinh theo ở phía sau nói.

Ba người tiếp tục tại đường mòn thượng tầu đến, đi sau năm phút, Lãnh Phong mắt phải lóe lên một chút, hần phát hiện phía trước có người đang đến gần.

Rất nhanh, Lãnh Phong liền thấy rõ người tới bộ dáng.

Một người vóc dáng gầy tiểu nữ nhân, nắm một cái giỏ, chính hướng Lãnh Phong ba người đến gần.

Thấy Lãnh Phong ba người sau, trên mặt nữ nhân lộ ra thần tình kinh ngạc.

Dù sao Lãnh Phong ba người mặc đều rất thì mao, mà trên người nữ nhân, mặc vải thô làm thành váy.

"Ngươi tốt." Lãnh Phong dùng Anh Văn hướng nữ nhân chào hỏi.

Nữ nhân chỉ ngây ngốc nhìn ba người, trong lúc nhất thời không nói gì.

"Xin chào, xin hỏi ngươi lại nói Anh Văn sao?" Lãnh Phong nói lần nữa.

Một lát nữa, nữ nhân mới mở miệng nói: "Xin hỏi các ngươi là?"

Lãnh Phong ba người hai mắt nhìn nhau một cái, Lãnh Phong nói: "Chúng ta là ngoại lai du khách, xin hỏi các ngươi nơi này trấn nhỏ phải thế nào đi?"

Nghe được bay trở về đáp, nữ nhân tròn tròn con mắt, sau đó không ngừng quét nhìn Lãnh Phong ba người.

Lãnh Phong mị lên con mắt, nữ nhân này phản ứng có chút cổ quái.

Một lát nữa, nữ nhân mới lên tiếng: "Theo con đường này đi suốt là được."

Nói xong, nàng nắm giỏ, tiếp tục đi về phía trước đến, không có lại để ý tới Lãnh Phong ba người.

"Nơi này thật là gần cách với đời a." Lãnh Phong quay đầu nhìn người đàn bà mặc vải thô quần dài, hơi mỉm cười nói.

"Đây cái địa phương cơ bản sẽ không có người ngoài tới." Lý Tinh nói.

Lãnh Phong nhún nhún vai, không nói gì nữa, tiếp tục đi về phía trước.

Lúc này bọn họ đã không có rừng rậm hỗ trợ ngăn che thái dương, ánh mặt trời chiếu sáng đến cả hòn đảo nhỏ, ba người cái trán cũng xuất hiện mồ hôi.

Maldives nhiệt độ một loại duy trì ở 30 độ bên cạnh (trái phải), mà ở trong đó nhiệt độ chừng ba mươi bốn độ, nhưng mà này còn là sáng sớm nhiệt độ.

Đi hồi lâu, hai bên đồng ruộng biến mất, cướp lấy là mấy phòng.

Nhà ở đều là gỗ làm thành, nhìn ngược lại rất rắn chắc.

Có nhà ở có hai tầng, có nhà ở chỉ có đơn giản một gian.

Chung quanh có ba phòng, cũng Phân Bộ ở bên trái cùng bên phải, bên phải có hai gian.

Cái này nhìn chắc là trên đảo cư dân chỗ ở nhà ở, nhìn ngược lại có chút vắng lặng.

Mà phía sau đồng ruộng, chắc là thuộc về những phòng ốc này chủ nhân.

Về phần vừa mới cái kia nữ nhân, chắc cũng là nhà ở chủ nhân một trong.

Lãnh Phong ba người cũng không có dừng lại, tiếp tục đi về phía trước đến.

Bất quá gỗ làm thành nhà ở ngược lại hấp dẫn Lãnh Phong tầm mắt, mặc dù bước chân không có ngừng đi xuống, nhưng ánh mắt của hắn lại dừng lại ở kia đang lúc hai tầng nhà ở bên trên.

Nhà ở Đệ Nhị Tầng có một cái cửa sổ, một cái tiểu cô nương, đứng ở cạnh cửa sổ, nhìn chính lại đi qua Lãnh Phong ba người.

Lãnh Phong ánh mắt dừng lại ở trên người cô bé, mắt phải lóe lên xuống.

Tiểu cô nương cũng là mặc vải thô làm thành váy, bất quá quần nàng bên trên ngược lại có một ít hoa văn trang sức.

Người ở đây cho Lãnh Phong một loại cảm giác kỳ quái, hẳn cảm thấy người ở đây đều có điểm cổ quái.

Ba người lại đi ra hồi lâu, mà Lãnh Phong thấy hai nam nhân, chính mang một cái bao bố, đi về phía trước đi.

Hai người tốc độ rất chậm, Lãnh Phong ba người rất dễ dàng liền đuổi kịp bọn họ.

Nghe được tiếng bước chân, hai người quay đầu, thấy Lãnh Phong ba người sau, rồi rít lộ ra thần tình kinh ngạc.

"Xin chào, ta muốn hỏi một chút, khoảng cách trần trên có còn xa lắm không."

Vừa nói, Lãnh Phong xuất ra khăn giấy xoa một chút mồ hôi.

Ba người cần một cái địa phương nghỉ ngơi một chút, này quý địa phương thật sự là quá nóng.

"Thì ở phía trước không xa." Một người nam nhân chỉ chỉ phía trước, nói.

Mà đang khi hắn lúc nói chuyện, bao bố đột nhiên động một cái.

Cái này Đột Như Kỳ Lai tình trạng đem Trương Ảnh Hàm cho dọa cho giật mình, phát ra một tiếng thét chói tai.

Lãnh Phong mị lên con mắt, sau đó nhìn bao bố.

"Bên trong chứa là cái gì?" Lãnh Phong trầm giọng hỏi.

"Tê Điện đồ dùng." Nam nhân mở miệng nói.

"Tê Điện đồ dùng?" Lãnh Phong lẳng lẳng, này là thứ quý gì.

Một người đàn ông khác quét nhìn một chút Lãnh Phong ba người, mở miệng nói: "Các ngươi là người ngoại lai đi, chúng ta sắp cử hành mỗi năm một lần hội nghị, hướng Tự Nhiên thần trí kính, đến lúc đó, chúng ta đem dâng lên tế phẩm, thỉnh cầu Tự Nhiên thần phù hộ chúng ta."

Vừa nói, hai nam nhân trên mặt đều lộ ra cung kính vẻ mặt, bọn họ ở hướng Tự Nhiên thần trí kính.

Bọn họ trong miệng Tự Nhiên thần, dường như rất trâu bò đáng vẻ.

Lãnh Phong nghe sững sốt một chút, hẳn đối với (đúng) cái đó cái gọi là Tự Nhiên thần không có bất kỳ hứng thú.

"Cám ơn, chúng ta đi trước."

Nói xong, Lãnh Phong mang theo hai cô bé sải bước rời đi.

Hai nam tử hai mắt nhìn nhau một cái, tiếp theo sau đó chặt vật mang bao bố.

Mà đang ở Lãnh Phong ba người sau khi rời đi, bao bố bên dưới, tích xuất mấy giọt Tinh Hồng máu tươi.

Lãnh Phong xoa một chút mồ hôi, sau đó từ trong túi đeo lưng xuất ra hai bình nước, đưa cho sau lưng hai cô bé.

Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm cũng không có cự tuyệt, nhận lấy Lãnh Phong đưa tới tay.

"Này quý địa phương quá nóng." Lãnh Phong lau qua mồ hôi, nắng.

Lý Tinh uống một hớp nước, thở hào hển nói: "Ta nghe mẹ của ta nói, Tự Nhiên thần không chiếu cố nơi này, cho nên nhiệt độ mới có thể cao như vậy, nghe nói lúc trước cũng không phải như vậy."

"Cái gì Tự Nhiên thần, đây là cái gì quý." Lãnh Phong không hiểu hỏi.

Lãnh Phong cho tới bây giờ đều không mê tín, cái gì Chúa Jesus, Thượng Đế những thứ này, hẳn cho tới bây giờ cũng không tin.

"Tự Nhiên thần là cái này đảo Thủ Hộ Thần, đảo thượng nhân hàng năm cũng sẽ dâng lên tế phẩm, cầu nguyện Tự Nhiên thần phù hộ bọn họ." Lý Tinh kiên nhẫn nói.

"Tế phẩm là cái gì?" Trương Ảnh Hàm hỏi.

Lý Tinh lắc đầu một cái, biểu thị chính nàng cũng không biết.

Lãnh Phong nhở khí, nói: "Được, đừng để ý cái gì thần không thần, chúng ta đi trước trần trên đi, trần trên chắc có quán trọ, chúng ta trước ở, sau đó sẽ liên quan (khô) chuyện khác, còn có kia cái gì hội nghị, hẳn sẽ rất có ý tứ."

Nói xong, Lãnh Phong dẫn đầu đi ở phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Quán trọ

Cái này đảo luôn là cho Lãnh Phong một loại không nói ra cảm giác cổ quái, mà Trương Ảnh Hàm cũng cảm giác.

Ba người tiếp tục tại trên đường đi, nhiệt độ cao để cho ba người khổ không thể tả.

Trương Ảnh Hàm xuất ra khăn giấy lau qua mồ hôi, tả oán nói: "Chúng ta tại sao phải tới đây cái đảo, nhất định chính là tới chịu tội a."

Lãnh Phong cũng là cười khổ, nếu như không phải là bởi vì nhiệm vụ lời nói, hẳn là đánh chết cũng sẽ không tới nơi này.

Ở trên biển lời nói, có gió biển thổi, ít nhất hơi mát mẽ một chút, nhưng cái này đảo nhất định chính là một cái lò lửa, ngay cả gió nhẹ cũng không có.

Nghe Trương Ảnh Hàm nói chuyện, Lý Tinh liền vội vàng mang theo áy náy nói: "Mẹ của ta tới trên toà đảo này, nhưng nàng cùng ta mất đi liên lạc, ta có chút bận tâm, cho nên liền muốn tới xem một chút, xin lỗi a ảnh hàm, khổ cực người."

"Nguyên lai là như vậy." Trương Ảnh Hàm nhất thời không có lại oán giận.

Đi hồi lâu, mấy gian gỗ phòng, xuất hiện ở Lãnh Phong ba người trong tầm mắt.

Lãnh Phong bây giờ bắt đầu hoài nghi nơi này nhà ở có thể hay không đều là gỗ làm, dù sao cái này cái đảo vẫn luôn là ngăn cách với đời, nhìn cùng thế giới bên ngoài cũng không có lui tới gì.

Mà bọn họ trong miệng lời muốn nói trấn nhỏ, dường như cùng Lãnh Phong tương tượng có chút không giống.

Lý Tinh lời muốn nói trấn nhỏ, là đảo thượng nhân miệng đầy đặc nhất địa phương, nhưng Lãnh Phong bản thân nhìn thấy, cũng chỉ có bảy phòng, cô linh linh thẳng đứng.

Mà trong đó một căn phòng là lớn nhất, có hai tầng, hơn nữa cùng còn lại nhà ở vừa so sánh với, phòng này phải tinh xảo nhiều.

Căn phòng này nhìn giống như là quán trọ.

"Lý Tinh, đây chính là người nói trấn nhỏ sao?" Lãnh Phong chỉ về đằng trước, cười khổ nói.

Lý Tinh cũng có nhiều chút sùng sờ, nàng không nghĩ tới này cái gọi là "Trấn nhỏ", lại chẳng qua là mấy phòng.

"Ta cũng là lần đầu tiên đến, còn lại đều là nghe mẹ của ta nói." Lý Tinh cười khổ nói.

Trương Ảnh Hàm quan sát trước mặt mấy phòng, nói: "Kia đang lúc hẳn là quán trọ đi, chúng ta vào đi nghỉ ngơi xuống."

"Ta đồng ý." Lãnh Phong là được đủ giá cao nhiệt độ, thứ nhất đồng ý.

Mà mọi người cách đó không xa, hướng về phía một đồng lớn vật liệu gỗ, hai nữ nhân, chính nắm búa đón cùi.

Thấy ba người đi ngang qua, hai nữ nhân thả ra trong tay búa, tiến lên đón, ngăn lại ba người đường đi.

"Các người có đi vào nơi này cho phép sao?" Một người phụ nữ dùng Anh Văn hỏi.

Cho phép?

Nghe được đàn bà lời nói, Lãnh Phong ba người cũng lẳng lẳng.

"Cái gì cho phép?" Lãnh Phong nghi ngờ hỏi.

Hai người phụ nữ hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó sẽ lần nhìn về phía Lãnh Phong ba người thời điểm, các nàng trong mắt mang theo vẻ địch ý.

"Nơi này là đảo nhỏ tư nhân, các ngươi đây không phải là pháp xâm phạm."

Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, sách sách sách, cái này còn phi pháp xâm phạm.

"Thật xin lỗi, chúng ta chẳng qua là đến tìm người, rất nhanh sẽ biết rồi đi." Trương Ảnh Hàm rất có lễ phép nói.

"Ta đề nghị các ngươi trước hướng Đào Chủ báo cáo một chút, đạt được tiến vào cho phép, nếu không các ngươi là sẽ bị khu trục."

Nghe hai người phụ nữ nói chuyện, Lãnh Phong nhất thời liền ha ha.

Bất quá Lãnh Phong không nói gì, hần ngược lại nghĩ (muốn) biết một chút về, này quý địa phương người có thể có ngon, còn đuổi.

"Vậy xin hỏi Đào Chủ ở đâu?" Trương Ảnh Hàm tiếp tục hỏi.

"Đào Chủ thì ở đỉnh núi giáo đường bên trên, đường xá rất xa." Đàn bà lui về phía sau chỉ chỉ.

Lãnh Phong ba người theo nàng lời muốn nói địa phương nhìn, chỉ thấy được một tòa không cao lắm núi nhỏ.

"Chúng ta sẽ hướng Đào Chủ xin phép, cảm ơn ngươi." Trương Ảnh Hàm hướng về phía hai người gật đầu một cái, sau đó tỏ ý Lãnh Phong cùng Lý Tình đuổi theo nàng bước chân.

Lãnh Phong phất hai người phụ nữ liếc mắt, cười lạnh một tiếng, với sau lưng Trương Ảnh Hàm.

"Chúng ta bây giờ đi tìm Đào Chủ." Trương Ảnh Hàm nói.

Nghe được Trương Ảnh Hàm lời nói, Lãnh Phong liền vội vàng nói: "Tìm cái gì a, chúng ta trước ở lại nói."

Trương Ảnh Hàm thả chậm bước chân, cùng Lãnh Phong sóng vai đi chung với nhau, nói: "Nhưng chúng ta bị khu trục làm sao bây giờ?"

"Yên tâm, có ta ở đây, ai có thể đuổi chúng ta đi, lại nói, chúng ta không sẽ ở đây đợi rất lâu, chính là đến tìm người mà thôi, tìm tới liền rồi đi, này quý địa phương ta một phút cũng không muốn chờ lâu."

Lãnh Phong đối với (đứng) này cái địa phương là tràn đầy oán khí, khắp nơi vắng lặng, nhiệt độ lại cao, người ở đây lại cổ quái rất, mà trong lòng của hần lại tràn đầy một loại không nói ra cảm giác đè nén.

Này cảm giác đè nén là lên đảo sau mới có, Lãnh Phong cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Lý Tình có chút lúng túng cười cười, Lãnh Phong là nàng mời tới, nhưng bây giờ Lãnh Phong lại có đủ loại câu oán hận.

"Đúng, Lý Tình, ngươi có mẹ ngươi hình sao?" Lãnh Phong vừa đi, một bên quay đầu lại hỏi đề.

"Có."

Lý Tình đáp một tiếng, sau đó từ xách tay trong lấy ra một tấm hình, đưa cho Lãnh Phong.

Lãnh Phong nhận lấy, liếc mắt nhìn.

Trong hình chính là Lý Tình mẫu thân, nàng người mặc quần dài màu tím, nhìn rất ưu nhã, tóc so với Lý Tình còn dài hơn.

Hai mẹ con bộ dáng đều rất tương tự, mặc dù không tính là mỹ nữ, nhưng đáng vẻ đều rất coi được.

"Tìm mẹ ngươi chuyện này liền giao cho ta."

Nói xong, Lãnh Phong đem hình thả vào trong túi.

Ba người rốt cuộc đi tới quán trọ, Lãnh Phong đám người không do dự, trực tiếp đi vào trong quán trọ.

Quán trọ đại sảnh giống như một gian phòng ăn, bên trong chứa đồ trang sức tất cả đều là bằng gỗ làm thành.

Mà trong phòng khách để mười tám bàn ăn, trong đó có sáu cái bàn ăn cũng ngồi Mãn Nhân, tất cả mọi người đều ở ăn bữa ăn sáng.

Thấy Lãnh Phong ba người đi tới, trong phòng khách tất cả mọi người đều dừng lại trong tay động tác, đưa mắt dừng lại ở ba trên người.

Nhận ra được nhiều người nhìn như vậy chính mình, Lãnh Phong mị lên con mắt, mắt phải màu xanh lam lóe lên xuống.

Trong phòng khách có mười tám người, này mười tám người trong cũng lấy nữ nhân chiếm đa số, Bóng Đá Nữ đạt tới mười ba cái.

Mà Lãnh Phong mới vừa rồi dùng Ứng Nhân dị năng nhìn một lần, cũng không có phát hiện Lý Tình mẫu thân.

Lãnh Phong không để ý đến nhìn mình cư dân, mang theo Lý Tình cùng Trương Ảnh Hàm, đi tới trước quầy.

Cạnh quầy đứng một nữ nhân, nữ nhân này tướng mạo trà qua đi, tuổi chừng ở chừng hơn ba mươi tuổi, người mặc vải thô quần dài.

Lãnh Phong đột nhiên cảm thấy, này đảo thượng nhân, mặc đều là vải thô quần dài hoặc giả lớn vải làm thành quần áo.

"Người là nơi này ông chủ?" Lãnh Phong tháo cái nón xuống, cho mình quạt gió, hỏi.

"Ừ." Nữ nhân gật đầu một cái, nói: "Ta gọi là a hoa sen luôn."

Lãnh Phong nha một tiếng, sau đó lấy ra ví tiền, xuất ra năm cái một trăm USD, để lên bàn, "Cho ta ba gian phòng, còn có ba phần bữa ăn sáng."

A hoa sen kéo lẳng lẳng, sau đó lấy ra ba cái chìa khóa, để lên bàn, nói: "Lầu cuối vừa vặn có ba gian phòng trống, Anna sẽ mang bọn người đi căn phòng."

A hoa sen kéo nói xong, một người mặc màu xanh lá cây quần dài nữ hài đi tới phía sau nàng, nàng chính là a hoa sen kéo trong miệng Anna.

Cô gái này nhìn qua nhiều nhất hai mươi tuổi, tướng mạo đạt tới mỹ nữ cấp bậc, mà nàng mái tóc dài màu đỏ kia, làm cho người ta một loại nồng nặc Tây Phương mỹ.

Mà nàng nhìn thấy Lãnh Phong ba người, ít nhiều có chút xấu hổ, không dám trực tiếp đi ra.

"Anna, dẫn bọn hần đi lên." A hoa sen kéo thúc giục.

Anna rút cuộc đi ra, hướng về phía Lãnh Phong ba người làm một cái mời thủ thế, sau đó dẫn đầu đi lên lầu.

"Hai người các người đi lên trước đi." Lãnh Phong nói.

Lý Tình cùng Trương Ảnh Hàm gật đầu một cái, đi theo Anna đi lên lầu.

Lãnh Phong đứng ở trước quầy, nhẹ nhàng gõ gõ bàn, nói: "Người nơi này có cái gì uống sao?"

Hần quả thật khát, mà trên người hần duy một dây hai chai nước suối cũng cho Lý Tình cùng Trương Ảnh Hàm.

A hoa sen kéo gật đầu một cái, xuất ra một cái ly, sau đó cho Lãnh Phong rót một ly chất lỏng màu xanh biếc.

Lãnh Phong cầm lấy ly, không có lập tức uống, mà là nhìn trong ly chất lỏng màu xanh biếc.

Chất lỏng màu xanh biếc bay một mùi thơm, ngửi có điểm giống hương thảo.

"Đây là chúng ta này Ritter sinh, kêu Tự Nhiên chi yêu, là dùng mật ong, hương thảo, cùng chúng ta này độc nhất trái cây sản xuất." A hoa sen kéo nói.

Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, không có nghĩ nhiều nữa, ngửa đầu uống sạch.

Cửa vào thanh đậm, nhàn nhạt hương thảo mùi vị vang vọng ở trong cổ họng.

Lãnh Phong để ly xuống, hần không khỏi không thừa nhận, này cái quý gì Tự Nhiên chi yêu, thật cố gắng uống thật là ngon.

"Cám ơn." Lãnh Phong xuất ra Thập Mỹ nguyên, để lên bàn.

Ngay sau đó, Lãnh Phong dùng ngón tay dùng sức gõ bàn, âm thanh truyền vào trong phòng khách tất cả mọi người đều trong tai, để cho đang dùng bữa ăn mọi người rồi rít ngẩng đầu lên.

"Người đang làm gì?" A hoa sen kéo không hiểu nhìn Lãnh Phong.

Lãnh Phong từ trong túi xuất ra Lý Tình mẫu thân hình, đưa cho a hoa sen kéo, hỏi "Người gặp qua người này sao?"

A hoa sen kéo nhận lấy hình, nhìn kỹ một hồi, sau đó lắc đầu một cái, nói: "Ta chưa thấy qua."

Lãnh Phong nhú mày lại, trầm giọng nói: "Xin người nhìn kỹ một chút, ta tìm nữ nhân này, nàng ở trên toà đảo này mất tích."

"Mất tích?" A hoa sen kéo hơi ngần ra.

Ngay sau đó, trong phòng khách bộc phát ra một trận tiếng cười lớn, cơ hồ mỗi người đều tại cười.

"Các người đang cười cái gì?" Lãnh Phong xoay người, nhìn trong phòng khách mọi người.

"Tiên sinh, chúng ta toà đảo này là không có khả năng có người mất tích." Một người phụ nữ cười lớn nói.

"Đây vị tiên sinh, người là lần đầu tiên tới chúng ta khô đằng đảo đi, xin hỏi người có đạt được tiến vào nơi này cho phép sao?" Một cái cô gái trẻ tuổi hỏi.

Nàng này vừa nói, tất cả mọi người đều dừng lại cười to, mà là mặt đầy phòng bị nhìn Lãnh Phong.

Hiển nhiên, các nàng rất không hoan nghênh người ngoại lai.

"Vậy thì thế nào?" Thấy những người này cười vui vẻ như vậy, Lãnh Phong có chút nổi nóng, dù sao mình là tới tìm người, cũng không phải là khách du lịch.

"Chúng ta toà đảo này không hoan nghênh người ngoại lai, nếu như người muốn ở chỗ này làm những gì, thì nhất định phải đạt được Đảo Chủ tiến vào cho phép." A hoa sen kéo nói.

"Kia cái gì quý Đảo Chủ vậy, ta sẽ đi, nhưng trước lúc này, ta muốn hỏi hỏi các người."

Lãnh Phong nắm hình, đi tới một cái bên cạnh bàn ăn, đem hình dùng sức đánh một cái, chụp tới trên bàn.

"Ba "

Thanh âm rất vang, không ít người đều bị dọa cho giật mình.

Mà ngồi ở cái này bên cạnh bàn ăn ba nữ nhân, cũng là bị sợ không nhẹ, không người nghĩ đến Lãnh Phong đột nhiên nổi giận.

Lãnh Phong quả thật rất khó chịu, dù sao mới vừa rồi những người này lại cười vui vẻ như vậy.

Mà tiến vào toà đảo này sau, trái tim của hắn luôn là có một cỗ áp lực cảm giác, loại này cảm giác kỳ quái một mực kèm theo hắn.

"Ta muốn hỏi hỏi các người, có ai, gặp qua nữ nhân này, nếu như có lời nói, phiền toái nói cho ta biết, cảm ơn, ta sẽ rất cảm kích người."

Nói xong, Lãnh Phong lui về phía sau một bước, tỏ ý những người này đi xem hình.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Tìm

Trong phòng khách người cũng vậy lại, nhưng xem qua hình sau, đều rối rít lắc đầu một cái.

Lãnh Phong cau mày, tình huống như vậy hắn có thể không muốn gặp lại.

Một người lớn sống sờ sờ đi tới trên cái đảo này, những người này lại cũng chưa từng thấy.

Lãnh Phong đang muốn mắng người đồng thời, cũng nhận ra được một tia mờ ám, tình huống này dường như có cái gì không đúng.

"Rất tốt, nếu để cho ta biết ai đang giả ngu, vậy thật xin lỗi, con người của ta tính khí rất nóng nảy, ta không có thể bảo đảm chính mình sẽ làm ra cái gì không chuyện tốt."

Nói xong, Lãnh Phong cầm hình lên, đi lên lầu.

Thang lầu cũng là tấm ván làm thành, đạp lên có loại bất cứ lúc nào cũng sẽ sập cảm giác.

"Đoàng đoàng đoàng đoàng "

Lãnh Phong từng bước từng bước giẫm ở trên thang lầu, mỗi một bước đều rất dùng sức, dường như muốn đem thang lầu cho giẫm đập sập.

Tất cả mọi người đều nhìn hấn bóng lưng, mỗi người khoe miệng, cũng treo vẻ cổ quái nụ cười.

Nhưng những thứ này Lãnh Phong cũng không nhìn thấy.

Lãnh Phong đi tới quán trọ Đình Cấp, Đình Cấp trong vừa vặn có ba giờ căn phòng, trong đó hai gian phòng môn đã đóng lại, mà Anna đang đứng ở không có quan môn trước cửa phòng.

"Hai người bọn họ đã vào phòng nghỉ ngơi, đây là ngươì căn phòng." Anna hướng bên trái đi một bước, cho Lãnh Phong tránh ra vị trí.

"Cám ơn." Lãnh Phong đi vào phòng trong.

Căn phòng trang sức có thể nói là đơn giản tới cực điểm, một giường lớn, một cái giường đầu quý, còn có một cái phòng tắm nhỏ, mà trong phòng tắm lại có một cái máy nước nóng.

Đây là Lãnh Phong đi tới nơi này loại đảo tới nay, lần đầu tiên thấy cao khoa học kỹ thuật đồ vật.

Bởi vì trong mắt hấn, cái này cũng chính là ngăn cách với đời, rất rơi ở phía sau.

Bây giờ thấy ở đây lại có một cái máy nước nóng, ít nhiều khiến hấn có chút ngoài ý muốn.

"Chúng ta đảo cùng ngoại giới có buôn bán qua lại, mỗi tuần đều sẽ có một trận thủy phi cơ tới chúng ta này vận chúng ta này đặc sản đi ra ngoài, chúng ta có lúc cũng sẽ mua một ít ngoại giới hàng hóa."

Anna thấy Lãnh Phong mặt đầy kinh ngạc, kiên nhẫn nói.

"Ồ!"

Lãnh Phong ngáp một cái, xoay người nhìn Anna, nói: "Phiền toái cho ta tới một bình nước."

Anna khẽ gật đầu, xoay người rời đi.

Lãnh Phong ngồi vào trên giường, đem ba lô vứt xuống một bên.

Hấn mới vừa ngồi xuống, liền nghe được cách vách cửa mở ra thanh âm, đón lấy, Trương Ảnh Hàm liền đi vào Lãnh Phong căn phòng.

"Kỳ quái, ở nơi này trong quán trọ ta lại không cảm giác được nhiệt." Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong, nói.

Nghe Trương Ảnh Hàm vừa nói như thế, Lãnh Phong mới ý thức tới, trong quán trọ có một loại mát lạnh cảm giác, cùng bên ngoài nhiệt độ cao hoàn toàn ngược lại.

"Ngươi vừa nói như vậy ta cũng cảm thấy vắng." Lãnh Phong nói.

Trương Ảnh Hàm nhìn chung quanh một chút, có phát hiện không cái ghế có thể ngồi, không thể làm gì khác hơn là ngồi vào Lãnh Phong trên giường.

"Ngươi có không có cảm thấy đảo thượng nhân cũng rất kỳ quái." Trương Ảnh Hàm thấp giọng nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, hấn một mực cũng có thể cảm giác được.

"Còn có Lý Tinh, lên đảo sau khi, nàng lời nói liền giảm rất nhiều." Trương Ảnh Hàm tiếp tục nói.

"Nàng nói nàng đến tìm mẹ của nàng, nhưng ta căn bản liền không cảm thấy nàng khẩn trương."

Lãnh Phong cũng thấp giọng nói.

"Có lẽ nàng chỉ là không muốn ảnh hưởng đến chúng ta tâm tình." Trương Ảnh Hàm là Lý Tinh giải bày.

"Khả năng đi, bất quá mấu chốt nhất là trên đảo những cư dân này, còn có cái đó Đảo Chủ là cái gì quý." Nói.

Trương Ảnh Hàm nhếch miệng, trên cái đảo này kỳ quái địa phương quá nhiều.

Nếu như nói hoàn cảnh lời nói, cái này đảo có lẽ sẽ là một cái du lịch tốt địa phương, nhưng bây giờ căn bản cũng không phải là du lịch thời cơ.

Lý Tinh mẫu thân ở trên cái đảo này mất tích, Trương Ảnh Hàm dĩ nhiên phải giúp một tay tìm.

Mà Lãnh Phong liền càng không cần phải nói, hấn chính là tiếp nhận Lý Tinh ủy thác mới đến.

Lúc này, Lý Tình cũng đi vào Lãnh Phong căn phòng.

"Lý Tình, ta mới vừa rồi hỏi qua trong phòng khách người, bọn họ đều nói chưa thấy qua mẹ ngươi."

Thấy Lý Tình đi vào, Lãnh Phong liền vội vàng nói.

Lý Tình trên mặt xuất hiện thất vọng về mặt, sau đó lộ ra vẻ tươi cười, nói: "Không việc gì, chúng ta buổi chiều còn rất nhiều thời gian, đến lúc đó hai người các ngươi theo ta khắp nơi đi hỏi một chút đi, khẳng định có người từng thấy mẹ của ta."

"Thật cao hứng ngươi có thể lạc quan như vậy, đừng lo lắng, chúng ta nhất định có thể tìm tới mẹ ngươi." Trương Ảnh Hàm liền vội vàng tiến lên an ủi.

Lúc này, Anna nắm một bình nước đi vào Lãnh Phong căn phòng, đem bình nước sau khi để xuống, nàng len lén nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó vội vàng vàng rời đi.

Lãnh Phong dĩ nhiên lưu ý đến nàng ánh mắt, bất quá không thể nào đi để ý.

"Hai người các ngươi cũng đi nghỉ ngơi một chút đi, buổi chiều thời điểm chúng ta lại đi tìm Lý Tình mẫu thân." Lãnh Phong nói.

Lý Tình cùng Trương Ảnh Hàm cũng gật đầu một cái, xoay người trở lại mỗi người căn phòng.

Lãnh Phong đóng cửa phòng, sau đó nhỏ khí, nằm dài trên giường.

Hắn vẫn luôn không có thể nghỉ ngơi cho khỏe qua, hắn bây giờ muốn nhất, chính là ngủ một giấc thật ngon.

Có ý nghĩ này sau, Lãnh Phong rất nhanh thì trả chuyển đi động, không tới năm phút, hắn liền nằm ở trên giường ngủ.

Dù sao hắn là người, không phải là thần, người mệt mỏi chung quy cần nghỉ ngơi.

Ở Lãnh Phong ngủ nửa đường, Anna nắm một phần bữa ăn sáng đi vào phòng, Lãnh Phong trợn mở mắt nhìn nhìn, phát hiện là đưa bữa ăn sáng thời điểm, lại nhanh chóng nhắm lại con mắt.

Ăn cùng ngủ, để cho hắn chọn một lời nói, hắn bây giờ sẽ chọn ngủ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bất tri bất giác, lúc này đã là một giờ chiều.

Lãnh Phong chậm rãi trợn mở con mắt, hắn là bị đói tỉnh.

Dù sao hắn không có ăn điểm tâm.

Lãnh Phong ăn xong Anna đưa tới thức ăn sau, đi vào trong phòng tắm tắm.

Về phần Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tình, hai người bọn họ cũng còn đang nghỉ ngơi.

Là đi tới nơi này cái đảo, ba người cũng phí không ít khí lực, tinh thần cùng thể lực cũng có rất lớn hao tổn.

Sau hai mươi phút, Lãnh Phong từ trong phòng tắm đi ra, nắm một cái khăn lông lau chùi tóc.

Cái này quán trọ không có máy sấy tóc, hắn chỉ có thể chấp nhận điểm

Sửa sang lại nghỉ dung sau, Lãnh Phong đi tới Trương Ảnh Hàm trước cửa phòng, nhẹ nhàng gõ cửa một cái.

Một lát nữa, Lãnh Phong mới nghe được tiếng bước chân, xem ra nàng cũng ngủ một giấc.

"Kéo kẹt "

Cửa bị mở ra, Trương Ảnh Hàm nhào nặn đến con mắt, đứng ở Lãnh Phong trước người.

"Ăn một chút gì, chúng ta nên giúp Lý Tình tìm mẹ của nàng đi." Lãnh Phong mỉm cười nói.

Trương Ảnh Hàm gật đầu một cái, vẫn nhào nặn đến con mắt.

"Ta đi kêu Lý Tình."

Nói xong, Lãnh Phong xoay người đi về phía Lý Tình căn phòng.

"Khanh khách" Lãnh Phong nhẹ nhàng gõ cửa một cái.

"Kéo kẹt "

Môn rất nhanh bị mở ra.

"Người không có ngủ sao?" Lãnh Phong hỏi.

Dù sao mới vừa rồi Trương Ảnh Hàm là một lát nữa mới mở cửa, mà Lý Tinh ngay tại hần gõ cửa xong sau sẽ mở cửa.

"Ngủ một hồi, mới vừa tỉnh không bao lâu." Lý Tinh không có chối, bắt quá mệt mỏi vẫn viết ở trên mặt nàng.

"Người nhìn rất mệt mỏi." Lãnh Phong quan sát Lý Tinh bộ dáng, nói.

"Là có chút, ta tối ngày hôm qua đều không nghỉ ngơi."

Lý Tinh mở một đệm thuyền, coi như là làm bằng sắt thân thể cũng sẽ mệt mỏi.

"Đi chuẩn bị một chút, chúng ta đi ra ngoài một chút, nhìn xem có thể hay không tìm tới một chút đầu mối." Lãnh Phong nói.

Lý Tinh gật đầu một cái, xoay người đi trở về trong phòng.

Lãnh Phong cũng trở về gian phòng của mình, thuận tay đóng cửa phòng.

Hắn từ trong túi đeo lưng xuất ra m9 súng lục, thả vào trong túi.

Ở này cái địa phương, Trương Ảnh Hàm cũng ở đây, hắn không thể tùy tiện sử dụng dị năng, chỉ có thể dựa vào bản thân chiến đấu năng lực cùng cây súng này tới bảo vệ mình.

Hắn cách đấu năng lực Beat loại Binh mạnh hơn nhiều, ở trong đêm tối, hắn cách đấu năng lực chẳng qua là đứng sau Nanh Sói mà thôi.

Nanh Sói ở cách đấu bên trên là tuyệt đối chuyên gia.

Lãnh Phong cách đấu năng lực cũng là từ nhỏ đúc luyện tới, Mộ Thi Vân đều là thỉnh thoảng dạy hắn dùng một chút kiếm, cách đấu dạy rất ít.

Thật ra thì Mộ Thi Vân dạy cho Lãnh Phong đồ vật không nhiều, càng nhiều là mang theo hắn chơi đùa, để cho hắn nhanh Nhạc Thành dài, cũng không có cho hắn cái gì gánh nặng.

Lãnh Phong uống một ly nước, đem ba lô ném ở trên giường, lười cống lấy sau lưng đi ra ngoài.

Hắn liền mang cây súng lục, chỉ đơn giản như vậy.

Làm Lãnh Phong đi ra khỏi phòng thời điểm, Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm cũng vừa tốt rồi phòng, ba người hai mắt nhìn nhau một cái, rồi rít lệ ra vẻ tươi cười.

"Chúng ta khắp nơi hỏi một chút, nhìn một chút có ai từng thấy mẹ người." Lãnh Phong nhìn Lý Tinh, nói.

"Được." Lý Tinh gật đầu một cái, không có dị nghị.

Ba người cùng đi xuống lầu, mà lúc này quán trọ trong phòng khách cũng không có người nào, có chỉ có quán trọ ông chủ a hoa sen luôn.

Về phần Anna, là không biết đi đâu.

Dường như toàn bộ quán trọ, cũng chỉ có a hoa sen kéo cùng Anna.

Lãnh Phong cũng không lý tới sẽ a hoa sen kéo, mang theo hai cô bé cách mở quán trọ.

"Không bản đồ, chúng ta đi khắp nơi đi thôi, nhìn một chút có thể gặp được người nào." Lãnh Phong nhìn vòng quanh bốn phía một cái, nói.

Hai cô bé cũng gật đầu một cái, lúc này các nàng coi Lãnh Phong là thành người dẫn đầu.

Ba người bắt đầu theo con đường đi, đi một lúc sau, Lãnh Phong dừng bước lại, nhìn Lý Tinh, hỏi "Mẹ người ở trên cái đảo này đợi bao lâu mới cùng người mất đi liên lạc."

"Không sai biệt lắm một tuần lễ, cùng nàng mất đi liên lạc trước, ta mỗi ngày đều sẽ cùng nàng thông điện thoại, nhưng sau đó nàng điện thoại liền không gọi được." Lý Tinh nói.

Nghe được Lý Tinh trả lời, Lãnh Phong mị lên con mắt, này sự tình là có chút kỳ hoặc.

Dựa theo Lý Tinh nói, mẹ của nàng ở trên đảo đợi một tuần lễ, không thể nào không có người thấy.

"Tuyệt đối có người từng thấy mẹ ngươi, chúng ta khắp nơi hỏi một chút, ta cũng không tin người người đều nói chưa thấy qua."

Nói xong, Lãnh Phong sải bước đi hướng cách đó không xa một gian nhà gỗ.

Mặt đất đều là đất sét, nơi này không có xi măng, rất có nguyên thủy khí tức.

Lãnh Phong đi tới một đang lúc trước cửa nhà gỗ, nhẹ nhàng gõ cửa một cái.

Một lát nữa, một cách đại khái tám tuổi tiểu cô nương mở cửa, thấy Lãnh Phong sau, nhất thời lui về phía sau hai bước, hơn nữa nghĩ (muốn) phải đóng cửa lại.

"Tiểu muội muội, chờ chút."

Lãnh Phong vội vàng dùng tay đỡ lấy môn.

"Nhà ngươi có người khác sao?" Lãnh Phong dùng hơi ôn hòa giọng hỏi.

Tiểu cô nương mặt đầy kinh hoàng nhìn Lãnh Phong, nghe được hấn vấn đề sau, dùng sức lắc đầu một cái.

Tiểu cô nương buột hai cái đuôi sam, nhìn qua rất khả ái.

"Đừng sợ, ta chính là muốn hỏi một chút ngươi, ngươi có từng thấy người này sao?" Lãnh Phong ngồi xổm người xuống, lấy hình ra, đưa đến tiểu cô nương trước mặt.

Tiểu cô nương liếc mắt nhìn hình, tiếp theo sau đó dùng sức lắc đầu.

Lãnh Phong bữu môi một cái, hấn là như vậy say, đây là nào dạng kia.

"Ngươi tại sao sợ ta như vậy?" Lãnh Phong hỏi.

"Các ngươi không có đợi ở trên đảo cho phép, Đảo Chủ sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi." Tiểu cô nương thanh âm run rẩy, nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Rừng rậm

Nghe được tiểu cô nương lời nói, Lãnh Phong nhất thời liền ha ha.

Lại vừa là Đảo Chủ, trên đảo cư dân luôn là nhắc lên cái này Đảo Chủ.

Lãnh Phong đối với (đúng) cái này Đảo Chủ ít nhiều có chút hứng thú, dù sao cơ hồ mỗi người đều biết nhắc lên.

Chính là không biết cái này Đảo Chủ là nam hay nữ, rốt cuộc có cái gì nghịch thiên năng lực, cái này đảo thượng nhân lại cũng sùng bái mù quáng đến.

"Chúng ta muốn không đi tìm cái này Đảo Chủ nhìn một chút, nói không chừng người này sẽ có đầu mối gì." Trương Ảnh Hàm đề nghị.

Dù sao trên cái đảo này mỗi người đều biết nhắc lên Đảo Chủ, mà trên đảo cư dân cũng đã nói, bọn họ muốn lưu lại nơi này làm việc, thì nhất định phải đạt được Đảo Chủ cho phép.

Bất quá Lãnh Phong ngược lại không có chút nào để ý, hấn ngược lại muốn nhìn một chút người ở đây sẽ tạo ra chuyện gì nữa ngăn trở hấn.

Chỉ bất quá, bây giờ nhìn lại, có lẽ cái này Đảo Chủ, có thể cho bọn hấn một ít trợ giúp.

"Chúng ta đây liền đi tìm một chút cái này Đảo Chủ." Lãnh Phong đứng lên, lui về phía sau hai bước.

Mà tiểu cô nương cũng nhanh chóng đóng lại cửa gỗ.

Lãnh Phong cười khở lắc đầu một cái, nói: "Ta cũng vậy say."

Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm cũng là lộ ra một nụ cười khở.

Cái này Đào Chủ sức ảnh hưởng là thật lớn, một điểm này trên đảo cư dân cũng chứng minh cho bọn hắn nhìn.

"Đi thôi, nghe nói Đào Chủ ở trên núi, hàng này là Thế ngoại cao nhân sao." Lãnh Phong hai tay cắm ở trong túi quần, tiêu sái đi.

Lý Tinh trầm ngâm một chút, nói: "Ta nghe mẹ của ta nói qua, cái này đảo thượng nhân đều có tín ngưỡng, mà cái này Đào Chủ tương đương với chính là thần phái tối sứ giả."

"Cái quý gì." Lãnh Phong có chút khinh thường, tín ngưỡng, hắn cho tới bây giờ cũng không có, hắn chỉ tin chính hắn.

Dĩ nhiên, nếu như Lãnh Phong thật có tín ngưỡng lời nói, kia Mộ Thi Vân chính là hắn thần.

"Tín ngưỡng là một cái rất nhân vật đáng sợ, tỷ như Cơ Đốc Giáo, ở toàn thế giới nắm giữ hai mươi hai trăm triệu giáo đồ." Lý Tinh nói.

"Cái này quả thật, tín ngưỡng có đôi khi là một ít nhân tính thần trụ." Trương Ảnh Hàm cũng nói theo.

Lãnh Phong là có chút khinh thường, hắn chưa bao giờ tin tưởng những thứ này.

"Nói như thế nào đây, mỗi người đều có tính thần mình trụ, có người yêu cầu ký thác tính thần, cái này hoặc giả chính là những thứ này giáo đồ tín ngưỡng Thiên Thần nguyên nhân." Lãnh Phong nói ra ý nghĩ của mình.

Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm cũng lẳng lẳng, nhưng cũng không biết thế nào đi phản bác Lãnh Phong, dù sao hắn nói cũng không nhất định là sai.

"Chúng ta đừng nói tín ngưỡng, mỗi người đều là cùng người khác bất đồng, cái này không có gì để nói." Lãnh Phong cũng không muốn ở cái đề tài này bên trên tiếp tục tiếp, dù sao hắn đối với (đúng) tín ngưỡng cái nhìn có chút cực đoan.

Hai cô bé cũng gật đầu một cái, không nói gì nữa.

Đào Chủ ở địa phương khoảng cách quán trọ rất xa, cái này đảo cũng không có công cụ giao thông, Lãnh Phong ba người phải đi hết một đoạn thời gian rất dài.

Càng chết người là, đi sau mười lăm phút, phía trước không có đường, có chăng qua là đủ loại Tiểu Thổ sườn núi cùng rừng rậm.

Đây không thể nghi ngờ là cho ba người tăng thêm phiền toái.

"Ta càng ngày càng ghét này địa phương." Lãnh Phong cười khở, mấy bước chạy nước rút, nhảy lên Tiểu Thổ trên sườn núi.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh có chút chật vật theo ở phía sau, dù sao các nàng cũng không Lãnh Phong tốt như vậy thân thủ.

Trong rừng cây tất cả đều là xanh mướt mờ cây cối, đủ loại hoa cỏ cùng cao lớn cây cối.

Trên đảo có rất nhiều như vậy địa phương, nồng nặc nguyên thủy khí tức.

Nếu như không phải là trên cái đảo này cư dân đều có chút cổ quái lời nói, thật ra thì nơi này coi như là một cái rất tốt địa điểm du lịch.

Đi vào trong rừng cây, cây cối ngăn trở ánh mặt trời, cướp lấy là không khí mát mẻ cùng mát mẻ gió nhẹ.

Tới đây cái đảo cũng có nửa ngày, ba người rốt cuộc cảm nhận được gió thổi cảm giác.

"Hay lại là trong rừng cây tương đối khá." Trương Ảnh Hàm hít một hơi thật sâu, nói.

"Quả thật, bất quá chúng ta hay lại là mau làm chuyện đi, cơm sáng giải quyết sớm một chút rồi này quý địa phương."

Nói xong, Lãnh Phong sải bước đi ở phía trước.

Lý Tinh cười khở một tiếng, lên đảo sau khi, Lãnh Phong câu oán hận cơ hồ đều không dừng lại.

Trương Ảnh Hàm chu chu mỏ ba, sau đó cùng sau lưng Lãnh Phong.

Lãnh Phong đi một hồi, lấy điện thoại di động ra liếc mắt nhìn.

Lúc này là hai giờ chiều mười lăm phút, đúng lúc là trong một ngày nóng nhất thời điểm.

Mà để cho Lãnh Phong khiếp sợ là, này cái quý địa phương, lại không có tín hiệu.

"Ảnh hằm, điện thoại di động của người có tín hiệu sao?" Lãnh Phong quay đầu hỏi.

Trương Ảnh Hằm hơi ngần ra, sau đó lấy ra điện thoại di động của mình nhìn một chút, "Không tín số hiệu."

Lý Tinh cũng là không tín số hiệu.

"Gặp quỷ chẳng lẽ là bởi vì trong rừng?" Lãnh Phong đưa điện thoại di động thả lại đến trong túi, nói.

Đây là hấn lên đảo sau khi lần đầu tiên lấy điện thoại di động ra nhìn, cho nên cũng không biết mới vừa rồi chưa đi đến rừng rậm trước có hay không tín hiệu.

"Khả năng đi." Trương Ảnh Hằm nói.

Lãnh Phong không có còn muốn tín hiệu chuyện, tiếp tục đi về phía trước đến, hấn được (phải) ở trước mặt mở đường.

Dù sao tiến vào rừng rậm sau, cũng chưa có đường, bọn họ chỉ có thể mù quáng đi về phía trước đến.

Lãnh Phong là nam, đương nhiên là có nghĩa vụ đi ở phía trước, nhìn trước mặt một cái có không có nguy hiểm gì.

"Chờ xuống, phía trước có rắn!" Lãnh Phong đột nhiên dừng bước, thấp giọng nói.

Trương Ảnh Hằm hét lên một tiếng, liền vội vàng lui về phía sau hai bước.

Dù sao cô gái, gặp phải rắn một loại đều là biết sợ.

Lý Tinh ngược lại tương đối lạnh nhạt, cũng không có thét chói tai, chỉ là theo chân Trương Ảnh Hằm đồng thời lui về phía sau hai bước.

Lãnh Phong tháo kính mát xuống, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng, chết chết nhìn chăm chăm trước mặt xa hai mét một cái Nhân Kính Vương Xà.

Điều này Nhân Kính Vương Xà chiều dài chừng 2m năm, lúc này nó đầu lưỡi nâng lên, hướng về phía Lãnh Phong ba người là lưỡi.

Nó đã đối với (đứng) Lãnh Phong đám người có địch ý, bất cứ lúc nào cũng sẽ công kích.

"Lui về phía sau." Lãnh Phong thấp giọng nói.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Trương Ảnh Hằm cùng Lý Tinh rồi rít lui về phía sau hai bước.

Trương Ảnh Hằm trên mặt tràn đầy sợ hãi.

Đột nhiên, Nhân Kính Vương Xà đi phía trước nhảy một cái, đầu lưỡi hướng về phía Lãnh Phong quần tấp tới.

Thế ngàn cân treo sợi tóc, Lãnh Phong lui về phía sau giật mình, né tránh Nhân Kính Vương Xà công kích.

Trương Ảnh Hằm cùng Lý Tinh không ngừng lui về phía sau, thấy Nhân Kính Vương Xà mở ra công kích, các nàng hoàn toàn bị dọa hòng.

Lãnh Phong xuất ra trong túi súng lục, rắc rắc một tiếng, đem đạn lên nòng, sau đó hòng súng hướng về phía Nhân Kính Vương Xà.

Lúc này Nhân Kính Vương Xà không ngừng là lưỡi, bất cứ lúc nào cũng sẽ lần nữa mở ra công kích.

Nhưng Lãnh Phong đã không cho nó tiếp tục công kích cơ hội, mới vừa rồi một kích kia thiếu chút nữa thì cắn trúng Lãnh Phong, hấn không cần lại dẫm lên vết xe đổ.

"Ầm!"

Lãnh Phong không do dự, trực tiếp bóp cò.

Đạn phá vỡ không khí trở ngại, trực tiếp hướng về phía đầu rắn bay đi.

"Xuy "

Đạn trực tiếp đánh xuyên Nhân Kính Vương Xà đầu.

Con rắn này bị mất mạng tại chỗ.

Nhưng lập tức khiến cho đầu không, thân rắn còn không ngừng giãy dụa.

Trương Ảnh Hằm cùng Lý Tinh cũng sùng sò, kinh hãi nhất là Trương Ảnh Hằm, nàng thế nào cũng không nghĩ tới Lãnh Phong lại sẽ móc ra một khẩu

súng.

Lãnh Phong tiến lên một bước, chặc chắn Nhãn Kính Vương Xà sau khi chết, mới thờ phào.

Hắn lúc trước ở trong núi sâu không hiểm thấy qua rắn, mặt rắn cũng ăn rồi rất nhiều, bắt quá hắn đối với (đúng) rắn loại động vật này bao nhiêu cũng có một chút sợ hãi.

Lãnh Phong quay đầu, nhìn chưa tỉnh hồn hai người, cười nói: "Được, không việc gì, chúng ta tiếp tục đi thôi, bắt quá hai người các người nhất định phải đi theo ta phía sau."

"Người tại sao có thể có súng?" Trương Ảnh Hàm hỏi.

"Hỏi rất hay, đây là một cái rất thâm ảo vấn đề." Lãnh Phong cười, sau đó từ từ đi về phía trước.

Hắn không tính nói cho Trương Ảnh Hàm nguyên nhân.

"Ta cho người biết đi." Lý Tinh kéo kéo Trương Ảnh Hàm, cùng nàng vừa nói trên du thuyền chuyện.

"Nguyên lai là như vậy." Trương Ảnh Hàm gật đầu, sau đó nhìn Lãnh Phong bóng lưng, nói: "Hắn lại biết dùng súng."

"Ừ, cũng may hắn biết dùng súng, nếu không chúng ta tuyệt đối toàn bộ xong." Lý Tinh nói.

Nếu như không phải là Lãnh Phong có súng, ba người kia tuyệt đối sẽ toàn bộ tài ở đây.

Dù sao Nhãn Kính Vương Xà sức chiến đấu nhưng là cường tới cực điểm, nếu không cũng sẽ không được gọi là Nhãn Kính Vương Xà.

Lãnh Phong cầm trong tay súng, mắt phải màu xanh lam lóe lên, quan sát bốn Chu Động tĩnh.

Hắn không cho phép lại xuất hiện mới vừa rồi tình huống như vậy, hắn phải đề phòng với chưa xảy ra.

Ngay sau đó, Lãnh Phong dừng bước lại, giơ lên trong tay súng.

"Àm!"

Lại vừa là một viên từ bắn ra, đánh trúng một con rắn đầu.

Ứng Nhãn năng lực có thể để cho hắn thấy rõ chung quanh sự vật, cho dù là nhỏ bé nhất đồ vật cũng chạy không thoát Ứng Nhãn.

Mà nếu như hắn dùng súng, vậy hắn liền là tuyệt đối thần thương thủ.

Lãnh Phong có thể dựa vào Ứng Nhãn năng lực, ở 0.001 giây bên trong làm ra dự trữ, từ đó đánh trúng mục tiêu.

Đây cũng là tại sao Lãnh Phong thích dùng súng bắn tỉa nguyên nhân.

Lại vừa là một cái Nhãn Kính Vương Xà rút ở Lãnh Phong giành lại, mà Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh đều bị tiếng súng dọa cho không nhẹ, các nàng cũng không nghe thói quen tiếng súng.

Lý Tinh vỗ ngực, thoáng cái không hoãn quá khí lại.

Trương Ảnh Hàm cũng là bị sợ sắc mặt tái nhợt, dù sao tiếng súng rất vang, đột nhiên nã một phát súng, không bị hù dọa ngã đi coi là tốt.

"Xin lỗi." Lãnh Phong quay đầu, hướng về phía hai người cười cười.

Hắn chỉ là không muốn để cho con rắn này đụng tới dọa người mà thôi, bắt quá bây giờ xem ra, chính mình ngược lại đem hai người bọn họ dọa cho không nhẹ.

"Không việc gì." Trương Ảnh Hàm không ngừng hít thở sâu, nhưng vẫn là lộ ra vẻ tươi cười.

"Đi thôi, ta ta cảm giác môn mau rồi đi cái này rừng rậm." Lãnh Phong dùng Ứng Nhãn quan sát được, rừng rậm cửa ra liền cách bọn họ không tới 600 mét xa.

"Ta không thích này địa phương." Trương Ảnh Hàm sắc mặt có chút tái nhợt, nói.

Lãnh Phong nhún nhún vai, "Ta cũng không thích, con người của ta cũng sợ rắn."

"Vậy người mới vừa rồi còn bình tĩnh như vậy." Lý Tinh cười khổ nói.

Lãnh Phong mới vừa mới dừng bước lại, nhắm, nổ súng, chỉ chưa dùng tới nửa giây thời gian.

Hắn bây giờ lại còn nói hấn sợ rắn, này khó tránh khỏi sẽ cho người cảm thấy kinh ngạc.

"Ta là sợ rắn a." Lãnh Phong quay đầu nhìn hai người liếc mắt, phát hiện các nàng một bộ không tin thần tình.

"Ta không sợ là bởi vì ta có súng, nếu là ta không có súng, ta lập tức quay đầu chạy, các người có tin hay không."

Nghe Lãnh Phong lời nói, hai cô bé hay lại là mặt đầy không tin thần tình.

Dù sao Lãnh Phong mới vừa rồi biểu hiện vô cùng ổn định, cho nên hai cô bé đem Lãnh Phong bây giờ nói chuyện định nghĩa là đang an ủi các nàng.

Lãnh Phong cười khổ lắc đầu một cái, không nghĩ tới bây giờ, nói thật đều không người tin tưởng.

"Được, ta nghĩ rằng tiếp theo chắc không nguy hiểm gì, ổn định điểm đi." Lãnh Phong đem súng lục thả lại đến trong túi.

Đối với hai cô bé mà nói, phải bình tĩnh đi xuống là không có khả năng, dù sao hai người mới vừa rồi đều bị hù dọa không nhẹ, đổi thành một cái nhuyến mũi tử thối, phỏng chừng đều bị hù dọa khóc.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh là coi là tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Bình tĩnh một chút

Đi hồi lâu, ba người rốt cuộc đi ra rừng rậm, bất quá mới vừa rồi đi rừng rậm, Lãnh Phong liền thấy một cái thật có ý tứ sự tình.

Hai cái dài giống nhau như đực nữ hài, ngăn lại ba người đường đi.

Hai người bọn họ là sinh đôi.

Mà hai cô bé nhìn qua chừng hơn hai mươi tuổi, kinh người hơn là, hai người bọn họ trong tay đều cầm một cái cái lồng, trong lồng tre, cũng nằm một cái Nhân Kính Vương Xà.

Lãnh Phong nhíu mày lại, hai cái sinh đôi này là tình huống gì.

Hơn nữa, Lãnh Phong cơ bản có thể chắc chắn, trên cái đảo này phần lớn đều là nữ, nam cực ít.

Bởi vì hấn lên đảo sau đến bây giờ, thấy phần lớn đều là đàn bà, nam hấn chỉ gặp qua bảy cái.

"Người mới vừa rồi là giết chúng ta đường xà sao?" Sinh đôi đồng thời nói.

Lãnh Phong lẳng lẳng, hai người bọn họ cũng biết.

"Nhân Kính Vương Xà là các người nuôi?" Lãnh Phong hỏi.

Hai cô bé đồng thời gật đầu một cái.

"Người rắn mới vừa rồi nghĩ (muốn) công kích chúng ta, chúng ta chẳng qua là tự vệ mà thôi." Lãnh Phong không có bất kỳ tội ác cảm giác, dù sao nếu như hấn không phản kích, phỏng chừng ba người bọn họ đều đã chết.

Sinh đôi hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó trong mắt tràn đầy tức giận.

Không đợi các nàng nói chuyện, Lãnh Phong tiếp tục nói: "Lại nói, người đường xà, người không coi trọng làm gì, lại thả ra, hai người các người vậy là cái gì rắp tâm."

"Chúng ta ngày ngày đều đưa rắn thả vào trong rừng cây, cho tới bây giờ đều không ra khỏi căn nhân tình huống."

"Chúng ta hẳn sẽ công kích các ngươi, là bởi vì ngươi môn không có được vào đảo cho phép, các ngươi là phi pháp xâm phạm."

Sinh đôi một bộ chính nghĩa lẫn nhiên bộ đáng.

"Hai người các ngươi có phải hay không muốn nói, Đảo Chủ sẽ không bỏ qua cho chúng ta?" Lãnh Phong cười lạnh nói.

"Không sai, Đảo Chủ sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi, Tự Nhiên thần cũng sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi."

Nói xong, sinh đôi xoay người rời đi, lưu lại một mặt lạnh cười Lãnh Phong, cùng mặt đầy cười khổ Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh.

Hai người bọn họ cũng không có mở miệng nói chuyện, dù sao như vậy trường hợp, các nàng cũng không biết nên nói cái gì.

Chuyện này không có ai đúng ai sai.

Hai người bọn họ cũng không muốn đi tranh luận cái gì, Lãnh Phong xử lý như vậy có lẽ là lựa chọn tốt nhất.

Dù sao, nếu như không phải là Lãnh Phong có súng, kia ba người bọn họ nhất định sẽ bị rắn cắn chết.

Lãnh Phong nhìn sinh đôi rời đi bóng lưng, lần nữa cười lạnh một tiếng, sau đó quay đầu hướng hai người nói: "Đi thôi, chúng ta còn có một đoạn đường rất dài phải đi."

Cự ly này cái gì Đảo Chủ ở núi còn có đại khái Tam Công dặm lộ trình, còn phải đi rất lâu.

Chung quanh đều có thể thấy từng gian nhà gỗ nhỏ, mà lúc này, có người ở một gian nhà gỗ trước đồn cũi.

Dường như gỗ là nơi này thường thấy nhất đồ vật.

Gỗ chất không sai biệt lắm cao một thước, Lãnh Phong liếc mắt nhìn, sau đó ánh mắt dừng lại ở đồn cũi trên người nam nhân.

Người đàn ông này cũng là mặc quần áo vải thô, nắm búa, dùng sức chém vật liệu gỗ.

"Xin lỗi, quấy rầy xuống."

Lãnh Phong đứng ở một bên nhìn một hồi, rút cuộc mở miệng nói.

Nam nhân dừng lại trong tay động tác, buông xuống búa, xoa một chút mồ hôi, mặt đầy nghi ngờ nhìn Lãnh Phong.

Nhìn một lát sau, trong mắt nam nhân xuất hiện vẻ địch ý, nói: "Người ngoại lai, ngươi không có được Đảo Chủ cho phép, ngươi đây không phải là pháp xâm phạm."

Lãnh Phong bữu môi một cái, hắn bây giờ muốn mắng chửi người.

"Ta không cùng ngươi nói nói nhảm nhiều như vậy, ngươi chỉ phải nói cho ta biết, ngươi có thấy qua hay chưa người này."

Lãnh Phong lấy hình ra, trực tiếp đưa đến trước mặt nam nhân.

"Không có." Nam nhân cơ hồ là không do dự, trực tiếp nói.

"Vậy bái bai." Lãnh Phong đem hình thả lại đến trong túi, sải bước rời đi.

Hắn đã nghĩ (muốn) nổi giận.

Cơ hồ mỗi người thấy hắn, cũng sẽ nói bọn họ không có được Đảo Chủ cho phép, là phi pháp xâm phạm.

Lãnh Phong thật là ha ha, này cũng tình huống gì.

"Chúng ta đi nhanh lên một chút, ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút, cái này cái gọi là Đảo Chủ rốt cuộc có bao nhiêu ngạo mạn, đặc biệt sao, cơ hồ mỗi người nói chuyện đều là giống nhau, ta thật là ha ha."

Lãnh Phong sải bước đi về phía trước đến, hắn bây giờ là bị tức đến.

Nếu như là Nanh Sói lời nói, phỏng chừng sẽ đưa cái này đảo cho vén, dù sao Nanh Sói tính khí là táo bạo nhất, Lãnh Phong dạng này tính rất tinh táo.

Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm cũng với sau lưng Lãnh Phong, hai người bọn họ cũng là rất bất đắc dĩ, mỗi một thấy bọn họ người cũng sẽ nói giống vậy lời nói.

"Lãnh Phong, ngươi bình tĩnh một chút." Trương Ảnh Hàm hô.

Lãnh Phong thả chậm bước chân, quay đầu nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt.

"Như người vậy tâm tình đi đến Đào Chủ vậy, sợ rằng sẽ trực tiếp cùng Đào Chủ đánh đi, ta có thể không muốn gặp lại như vậy." Trương Ảnh Hàm kéo Lãnh Phong, không để cho hắn tiếp tục đi về phía trước.

"Ta bây giờ đang ở đang tức giận." Lãnh Phong không ngừng hít thở sâu, làm cho mình tỉnh táo lại.

"Nói thế nào chúng ta cũng là người ngoại lai, liên giống chúng ta xuất ngoại như thế, phải lấy được nhập cảnh cho phép mới cho đi, chúng ta như vậy cùng đi khác (đừng) quốc gia không sai biệt lắm, cho nên bọn họ nói chúng ta phi pháp xâm phạm, cũng không nói sai a." Trương Ảnh Hàm tỉnh táo phân tích.

Nghe Trương Ảnh Hàm lời nói, Lãnh Phong chẳng qua là cười cười, hắn cũng không có nghe lọt.

Ám Dạ thành viên đều rất tự do phóng khoáng, bọn họ cũng sẽ không quản nhiều như vậy.

"Người yên tĩnh một chút đi, nơi này dù sao cũng là người khác bàn, nếu như người và Đào Chủ xích mích, chúng ta đây cũng không có biện pháp tiếp tục ở đây tìm Lý Tĩnh mẫu thân, dù sao chuyện này mới là trọng yếu nhất." Trương Ảnh Hàm tiếp tục nói.

"Được rồi, ta tỉnh táo một chút." Lãnh Phong nhở khí, sau đó ngồi vào bên cạnh một tảng đá lớn bên trên, "Chúng ta trước nghỉ ngơi một chút lại tiếp tục đi thôi."

Hai cô bé cũng đi hơi mệt chút, đi theo ngồi vào trên đá.

Mà cách đó không xa, mới vừa rồi bị Lãnh Phong câu hỏi người nam nhân kia tiếp tục chém cùi, phảng phất không có gì cả phát sinh như thế.

"Xin lỗi a, đều tại ta, mới cho các người đi tới nơi này." Lý Tĩnh mặt đầy áy náy nói.

"Không việc gì, ai để cho chúng ta là bằng hữu đâu rồi, giữa bằng hữu giúp lẫn nhau không có gì a." Trương Ảnh Hàm vỗ nhẹ chụp Lý Tĩnh bả vai, cười nói.

Lý Tĩnh khẽ mỉm cười, bất quá nàng trong nụ cười, tựa hồ cất giấu chớ để ý nghĩ.

Mười phút sau, ba người lần nữa bước lên đi núi nhỏ lộ trình.

Lãnh Phong bây giờ đối với cái này Đào Chủ cảm thấy rất hứng thú, dù sao đảo thượng nhân người người cũng sẽ nhắc lên người này.

Cũng không biết cái này Đào Chủ là nam hay nữ, có phải hay không là cái Dị Năng Giả.

Nếu như là Dị Năng Giả lời nói, vậy thì thật phiền phức.

Lãnh Phong suy nghĩ một chút, đột nhiên tới hứng thú, nói: "Cũng không biết cái này Đào Chủ là nam hay lại là nữ, đến đến, chúng ta tới đoán một chút, Đào Chủ là nam hay nữ, đánh cược một ngàn khối."

"Được, Ta đoán Đào Chủ là nữ." Trương Ảnh Hàm thứ nhất nói.

"Ta cùng ảnh hàm giữ nhất trí." Lý Tĩnh đi theo phụ họa.

Lãnh Phong nhún nhún vai, theo đạo lý trên cái đảo này phần lớn đều là nữ, mà mỗi lần nói đến Đào Chủ, những thứ này nữ cũng sẽ lộ ra sùng bái về mặt, kia cái gì Đào Chủ chắc là nam nhân.

"Ta cá là hắn là nam." Lãnh Phong nói.

"Cũng không thể đoán ý nha." Lý Tĩnh cười đều giả nói đạo.

"Tuyệt đối sẽ không, chúng ta đi, ta muốn biết một chút về cái này Đào Chủ có ngon." Lãnh Phong sải bước đi ở phía trước, hắn đã sớm nhìn cái này Đào Chủ khó chịu, cái gì cho phép, cái gì phi pháp xâm phạm, hắn nghe cũng phiền.

Lý Tĩnh cùng Trương Ảnh Hàm chậm rãi theo ở phía sau, hai người bọn họ vừa đi, một bên khắp nơi chụp hình.

Chung quanh phong cảnh cũng rất không tồi, cô lỉnh lỉnh nhà gỗ, có một ít bãi cỏ mặt, nhìn có một loại biệt dạng ý cảnh.

Lãnh Phong ngược lại không tâm tình đi thưởng thức phong cảnh, hắn đối với (đúng) cái này Đào Chủ tràn đầy suy đoán.

Hắn đang lo lắng, nếu như cái này Đào Chủ là một Dị Năng Giả, vậy phải làm thế nào.

Mà thấy trên đảo cư dân cũng như vậy sùng bái Đào Chủ, nói không chừng thật đúng là một Dị Năng Giả.

Lãnh Phong làm xong xấu nhất dự định, nếu như hàng này là một Dị Năng Giả, kia Lãnh Phong trước không triển lộ ra tự mình có thể (Kỹ Năng) lực,

mẫu chốt là phải tìm tới Lý Tình mẫu thân.

Dù sao Lý Tình mẫu thân mới là nhiệm vụ mục tiêu.

Nếu như cái này Đào Chủ không có hảo ý lời nói, Lãnh Phong sẽ không chút do dự xuất thủ.

Trương Ảnh Hàm an toàn, đối với Lãnh Phong mà nói, là trọng yếu nhất.

Mà Lý Tình là hân người ủy thác, cũng phải bảo đảm hân an toàn.

Ở Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tình không ngừng chụp hình đồng thời, Lãnh Phong lại làm đủ loại chuẩn bị.

Hân yêu cầu suy nghĩ sự tình quá nhiều.

Trên đảo đủ loại kỳ chuyện lạ tình một mực ở nhiều loạn đến hân ý nghĩ, mà nhiệt độ cao cũng để cho tâm tình của hân có chút phiền não.

Đi một hồi, Lãnh Phong lấy điện thoại di động ra, phát hiện có yếu ớt tín hiệu.

Lãnh Phong vội vàng cấp Băng Lô phát cái tin nhắn ngắn: Băng Lô Lão Đại, ta đã ở khô đẳng đảo, ta bây giờ đem tọa độ phát cho ngươi, ngươi nhanh lên một chút để cho Lăng Ảnh bọn họ tới tìm ta.

Phát xong tin nhắn ngắn sau, Lãnh Phong đem chính mình tọa độ phát cho Băng Lô.

Nếu như cùng Đào Chủ xích mích lời nói, kia Lãnh Phong liền cần nhân viên ủng hộ, dù sao trên đảo này cư dân cũng sẽ không trợ giúp hân.

Sau năm phút, Lãnh Phong nhận được Băng Lô trả lời.

"Nhanh nhất tới mai chạy tới."

Thấy Băng Lô trả lời tin nhắn ngắn, Lãnh Phong nhỏ khí, vẫn là phải các loại (chờ) một đoạn thời gian.

"Chúng ta đi nhanh lên một chút đi." Lãnh Phong xoay người, nhìn vẫn còn ở chụp hình hai cô bé, cười khổ nói.

Hai người bọn họ đảo là có hứng thú, mà Lý Tình cũng không có chút nào khẩn trương đáng vẽ.

Đây là Lãnh Phong tới cảm thấy kỳ quái địa phương, Lý Tình lại không có chút nào khẩn trương, theo đạo lý năng hân so với ai khác cũng nóng lòng.

Lãnh Phong lắc đầu một cái, không có lại tiếp tục nghĩ, ngược lại cũng không phải là mẹ nó không thấy, hân chẳng qua là đến giúp đỡ tìm người mà thôi.

Hai cô bé đáp một tiếng, vội vàng đuổi theo Lãnh Phong bước chân.

"Ta đang muốn chờ sẽ ta có thể hay không cùng Đào Chủ đánh." Lãnh Phong cười nói.

"Tốt nhất không nên, thật đánh, ta nghĩ rằng cả tòa đảo thượng nhân đều phải đuổi chúng ta đi." Lý Tình liền vội vàng nói.

Trương Ảnh Hàm cũng là gật đầu một cái, nói: "Lãnh Phong ngươi tới tốt yên tĩnh một chút."

"Ta hết sức đi, ta bây giờ trong lòng nhưng là không tốt lắm, đợi một hồi cũng không biết có thể hay không không không chế được chính mình."

Vừa nói, Lãnh Phong lấy súng lục ra, nhìn một chút băng đạn lý tử đàn.

Thấy Lãnh Phong cử động, Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tình cũng lẳng lẳng.

"Chờ sẽ kia cái gì Đào Chủ nếu là giả bộ ngu nói cái gì cũng không biết lời nói, ta rồi mời hàng này ăn đạn."

Vừa nói, rắc rắc một tiếng, Lãnh Phong đem đạn lên nòng.

Bất quá hân bảo hiểm là mờ ra, cũng không lo lắng tẩu hỏa.

Nghe được đạn tiếng lên nòng, Lý Tình cùng Trương Ảnh Hàm cũng tâm cũng run rẩy một chút, Lãnh Phong bộ dáng kia, còn rất ngang ngược.

Chương 74: Đỉnh núi

Mặt trời lên không, Lãnh Phong ba người tiếp tục hướng Đào Chủ chỗ Sơn Khẩu đi tới.

Mặc dù nhìn đường như khoảng cách không xa, nhưng trên thực tế khoảng cách đến gần ba cây số.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh cũng một mực với sau lưng Lãnh Phong, Lãnh Phong bây giờ là phụ trách dẫn đầu.

"Leo lên ngọn núi này liền đến."

Ba người đi tới dưới chân núi, trước mắt loại này núi cũng không cao, cũng sẽ không đến 100m, hơn nữa còn có một cái nấc thang nối thẳng đỉnh núi, đây cũng là cho Lãnh Phong ba người bớt đi rất nhiều phiền toái.

Nếu như không Hữu Đạo trên đường đi lời nói, Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm phỏng chừng liền không còn khí lực tiếp tục trèo.

"Hô, mệt chết." Lý Tinh vỗ chân mình, đi lâu như vậy, nàng đã sớm mệt mỏi không được.

"Đi lên không cần rất lâu, đi thôi, để cho chúng ta đi gặp thưởng thức một chút truyền thuyết này bên trong Đào Chủ." Lãnh Phong ngược lại mặt đầy mong đợi, cái này Đào Chủ là nam hay nữ, có cái gì nghịch thiên năng lực, hẳn đã sớm muốn nhìn một chút.

Đào thượng nhân đối với (đúng) cái này cái gọi là Đào Chủ là đủ loại sùng bái, cơ hồ coi Đào Chủ là thành Thần.

Lãnh Phong đi ở hai cô bé trước mặt, từng bước từng bước đi lên núi.

Nấc thang hai bên tất cả đều là hoa cỏ cùng cao lớn cây cối, Lãnh Phong lấy súng lục ra, dù sao không biết đến tiếp đó sẽ xảy ra chuyện gì.

Mới vừa rồi hẳn không có chút nào chuẩn bị, thiếu chút nữa bị cái rắn cho cắn, hiện tại hẳn cũng sẽ không dẫm lên vết xe đổ.

"Lãnh Phong, ta muốn biết, ngươi làm sao biết dùng súng!" Trương Ảnh Hàm không hiểu hỏi.

Đổi thành ai cũng biết kinh ngạc, Lãnh Phong nhìn qua tối đa cũng liền mười tám tuổi, không chỉ có biết dùng súng, hơn nữa nhìn đi lên còn một bộ rất nhuần nhuyễn bộ dáng.

"Ta ở nước ngoài bị một ít huấn luyện." Lãnh Phong tùy tiện biên cái lý do.

Bất quá hẳn nói cũng không đều là giả, Nanh Sói đã dạy hẳn dùng đủ loại súng ống, cộng thêm hẳn Ứng Nhân dị năng năng lực, hẳn chỉ cần học tập một chút súng ống sử dụng, rất nhanh thì có thể trở thành một thần thương thủ.

"Chỉ đơn giản như vậy?" Trương Ảnh Hàm có chút không tin.

Lãnh Phong nhún nhún vai, cười nói: "Nếu không đây."

"Phải biết nước Mỹ huấn luyện nhân viên đều rất chuyên nghiệp, dạy cái hai ba ngày, cơ bản biết sử dụng, cộng thêm con người của ta tương đối thiên tài, học rất nhanh."

Lãnh Phong lại không nhận được khen mình một chút, có thể giả bộ cơ hội, dĩ nhiên không thể bỏ qua.

"Sách sách sách, Lãnh Phong a Lãnh Phong, ta thế nào cảm giác ngươi giả bộ dáng vẻ nhìn rất có ý tứ chứ." Lý Tinh ở một bên cười nói.

Lãnh Phong dừng bước lại, quay đầu nhìn Lý Tinh, "Sao?"

"Không không không, ta nói ngươi này ép giả trang tốt, giả bộ quá tuần tú, đi thôi đi thôi." Lý Tinh đẩy Lãnh Phong một cái, cười nói.

Trương Ảnh Hàm cũng ở một bên cười trộm, mặc dù nàng có chút không tin Lãnh Phong nói chuyện, nhưng là không tiếp tục hỏi.

Bởi vì nếu như không có Lãnh Phong lời nói, các nàng kết nối với đến toà đảo này năng lực không có.

Lên núi nấc thang quanh co, đi đại khái năm mét liền muốn quẹo một khúc cong, Lãnh Phong rất muốn biết, rốt cuộc là cái nào kỳ lạ thiết kế này nấc thang, có phải hay không suy nghĩ vào xi măng mới thiết kế như vậy nghịch Thiên Giai thể.

Lãnh Phong đi muốn mắng người, Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm cũng giống như vậy, các nàng là cô gái, thể lực cũng không Lãnh Phong tốt như vậy.

"Hô, nghỉ ngơi một chút đi." Lãnh Phong dừng bước lại, nương đến bên cạnh trên một tảng đá.

Chung quanh đều là hoa cỏ cây cối, thỉnh thoảng sẽ có một hai con con sóc chạy qua.

Con sóc không có công kích tính, Lãnh Phong cũng không đối với bọn nó nồ sủng, tàn sát tiểu động vật chuyện, hắn vẫn không làm được.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tình cũng dừng bước lại, các nàng đã sớm mệt chết đi, dù sao leo lên tiêu hao thể lực, là các nàng đi ở trên đất bằng gấp đôi.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn trong tay súng lục, sau đó thả lại đến trong túi.

Phong chừng dọc theo con đường này đi cũng sẽ không có cái gì rắn a loại đồ vật, Lãnh Phong cũng thì để xuống cảnh giác.

"Cũng không biết đợi một hồi sẽ phát sinh cái gì?" Trương Ảnh Hàm vuốt chính mình chân dài, hiển nhiên có chút bận tâm.

"Không việc gì, coi như phát sinh cái gì, có ta ở đây, ổn định ổn định."

Lãnh Phong mặc dù cũng có chút bận tâm, nhưng ở Trương Ảnh Hàm trước mặt, hắn cũng không thể lộ ra lo lắng bộ dáng.

Nhìn Lãnh Phong mặt đầy tự tin đáng vẻ, Trương Ảnh Hàm khẽ gật gật đầu, nói: "Hy vọng đi."

Nghỉ ngơi một hồi sau khi, ba người tiếp tục hướng đỉnh núi đi tới.

Cho dù mệt mỏi, nhưng đây cũng là không làm Pháp Sư tình.

Đi hồi lâu, mọi người chật vật đi tới đỉnh núi, dọc theo đường đi bọn họ cũng không có gặp phải nguy hiểm, một đường cũng thông suốt.

Đi tới đỉnh núi, ba người đều không hẹn mà cùng thở phào, đi lâu như vậy, thống khổ lộ trình rốt cuộc tạm thời có một kết thúc.

Mà Lý Tình trên mặt cũng xuất hiện mong đợi, bởi vì nơi này là Đảo Chủ địa phương, Đảo Chủ nói không chừng sẽ có mẹ của nàng đầu mối.

"Nơi này chính là Đảo Chủ nhà?" Lãnh Phong hai tay cắm ở trong túi quần, nhìn cách mình cách đó không xa một ngôi nhà.

Này ngôi nhà hoàn toàn chính là một tòa biệt thự, trang sức sang trọng.

Ở tòa này gần cách với đời trên đảo, lại có như vậy một tòa sang trọng biệt thự, đây quả thật là khó mà tin được.

"Ta đi, này Đảo Chủ còn rất biết hưởng thụ." Lãnh Phong không nhận được than thở, dù sao ở này quý địa phương trong, phần lớn nhà ở đều là nhà gỗ, căn này nhưng là biệt thự.

"Có đặc quyền quả nhiên khác nhau." Lý Tình cũng là không nhận được than thở.

"Đi thôi, để cho chúng ta đi gặp lại cái này Đảo Chủ." Lãnh Phong sải bước đi ở phía trước.

Lý Tình cùng Trương Ảnh Hàm vội vàng đuổi theo.

Bên ngoài biệt thự có một cái đình viện nhỏ, lúc này, hai cái mặc váy đầm dài màu trắng nữ hài chính nắm bình nước, là trong đình viện hoa cỏ tưới nước.

Nhận ra được có người đi tới, hai cô bé cũng ngẩng đầu lên.

Hai cô bé dung mạo có chút tương tự, hắn là chị em gái.

"Xin chào, chúng ta là đến tìm Đảo Chủ." Lãnh Phong đi vào trong đình viện, nhìn hai cô bé nói.

Hai cô bé hai mắt nhìn nhau một cái, trong mắt đều mang một tia phòng bị.

"Các người nghe được ta nói chuyện ấy ư, chúng ta là đến tìm Đảo Chủ." Lãnh Phong nói lần nữa.

"Đảo Chủ tỷ tỷ không có ở đây." Dài tương đối cao nữ hài trả lời.

Đảo Chủ tỷ tỷ?

Lãnh Phong ba người cũng lẳng lẳng.

Cái này Đảo Chủ là một phụ nữ.

"Lãnh Phong, người còn nhớ chúng ta đánh cuộc sao?" Lý Tình che miệng cười nói.

Lãnh Phong bấu môi một cái, không nghĩ tới hắn lại đoán sai.

"Đĩ nhiên định đoạt, yên tâm, ta sẽ không giựt nợ." Lãnh Phong nói.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh cũng gật đầu một cái, các nàng dĩ nhiên tin tưởng Lãnh Phong, dù sao hắn cũng không ở ư chút tiền này.

Mấy triệu USD cũng có thể tùy tiện xài người, đi quan tâm này mười ngàn USD sao.

"Nàng kia đi đâu?" Lãnh Phong nhìn hai cô bé, hỏi.

Hai cô bé đồng thời lắc đầu một cái, hơi lùn nử hải nói: "Chúng ta cũng không biết nàng đi nơi nào, các người ngày mai trở lại đi."

"Ngày mai trở lại?" Lãnh Phong có loại muốn mắng người xung động.

"Các người chắc chắn nàng không ở nơi này trong biệt thự?" Lãnh Phong chỉ biệt thự, cười lạnh nói.

Hắn có thể không tin này hai cô bé nói chuyện, dù sao hắn bây giờ đối với cái này đảo là tràn đầy câu oán hận.

"Đảo Chủ tỷ tỷ quả thật đi ra ngoài." Hai cô bé đều có chút nóng nảy nói.

Dù sao Lãnh Phong bây giờ đáng vẽ, nhìn có thể không có chút nào thân thiện.

Nhìn hai cô bé mặt đầy bộ dáng khản trương, Lãnh Phong cười lạnh gật đầu một cái, sau đó từ trong túi xuất ra Lý Tinh mẫu thân hình, đưa đến hai cô bé trước mặt, nói: "Vậy các người gặp qua người này sao?"

"Không có." Hai người liếc mắt nhìn, trực tiếp liền lắc đầu.

Lãnh Phong nhú mày lại, đem hình thả lại đến túi, sau đó quay đầu lại, nhìn Lý Tinh nói: "Chúng ta có muốn hay không vào trong biệt thự lục soát một chút nhìn, ta luôn cảm thấy những người này ở đây nói láo, này cái địa phương rất cổ quái."

"Lãnh Phong, làm như vậy không tốt sao." Trương Ảnh Hàm liền vội vàng tiến lên kéo Lãnh Phong, rất sợ hắn đột nhiên vọt vào.

"Không có gì không được, ta luôn cảm thấy các nàng đang giấu giếm." Lãnh Phong nói.

Trên toà đảo này cư dân tựa hồ cũng đang giấu giếm cái gì, một điểm này Lãnh Phong đã sớm nhìn ra.

"Nhưng chúng ta cũng cũng không thể vọt thẳng vào phòng người khác trong lục soát, chúng ta cũng không phải là cảnh sát, coi như là cảnh sát cũng không có như vậy quyền lực a." Trương Ảnh Hàm kiên nhẫn khuyên can Lãnh Phong.

Mặc dù nàng cũng biết toà đảo này rất kỳ quái, nhưng nàng không đồng ý Lãnh Phong xung động hành vi, dù sao lúc này mạng đến không ảnh hưởng tốt.

Nhưng ở trong mắt Lãnh Phong, cái gì không ảnh hưởng tốt, với hắn mà nói cũng là vô dụng.

Đổi lại là Nanh Sói, chắc chắn sẽ không nói như vậy nói nhảm, Lãnh Phong tính khí đã coi là tốt.

Lãnh Phong khê cần rằng, quay đầu nhìn Lý Tinh, nói: "Lý Tinh, người tới quyết định đi, dù sao chúng ta là đang tìm người mẫu thân, nếu như người gạt đầu, ta lập tức liền đi vào, nếu như người lắc đầu, chúng ta đây liền rời đi, ngày mai trở lại."

Quyền quyết định thoảng cái liền rơi vào Lý Tinh trên người, mà nàng cần bản là không phản ứng kịp.

"Người quyết định, vào hay là không vào, chỉ cần người một câu nói, về phần còn lại chuyện hư hỏng, người không cần lo lắng." Lãnh Phong tiếp tục xem Lý Tinh, có chút thúc giục nói.

Trương Ảnh Hàm cũng nhìn Lý Tinh, nàng là không tán thành vọt thẳng đi vào tìm người.

Mà kia hai cái chị em gái là nghe không hiểu tiếng Hoa, hai người bọn họ chỉ có thể mặt đầy phòng bị nhìn Lãnh Phong ba người.

Từ Lãnh Phong mới vừa rời cử động cùng Trương Ảnh Hàm ngăn trở, các nàng có thể nhận ra được, Lãnh Phong nghĩ (muốn) làm những gì chuyện.

Lý Tinh cần môi, nàng cũng rất khó làm quyết định.

Một mặt nàng muốn tìm mẹ của nàng, mặt khác, nàng cũng có chút không đồng ý Lãnh Phong vọng động như vậy cách làm.

Quá lớn khái 30 giây, Lý Tinh dùng sức cắn cắn môi, rốt cuộc làm ra quyết định: "Nếu không chúng ta về trước quán trọ nghỉ ngơi đi, ngày mai tới nữa."

Nghe được Lý Tinh trả lời, Trương Ảnh Hàm thở phào, mà Lãnh Phong là bĩu môi một cái.

Hắn không hiểu nổi Lý Tinh là thể nào nghĩ, dù sao mặt tích là mẹ của nàng, nàng lại còn có tâm tư trở về quán trọ cùng nghỉ ngơi.

Bất quá hần cũng lười nói quá nhiều, Lý Tình làm ra quyết định sau, Lãnh Phong liền xoay người, đi xuống son giai thê đi tới, vừa đi vừa nói: "VẬY ĐI THÔI."

Lý Tình cười khỏ một tiếng, liền vội vàng với sau lưng Lãnh Phong.

Trương Ảnh Hàm hướng về phía hai cô bé khẽ mỉm cười, mang theo áy náy nói: "Rất ngưng ngừng, quấy rầy các người."

Nói xong, Trương Ảnh Hàm vội vội vàng vàng đuổi theo Lãnh Phong bước chân.

Lý Tình có chút bận tâm Lãnh Phong tức giận, dù sao nhìn Lãnh Phong tư thế đi, tựa hồ có hơi tranh hơn thua với.

Trương Ảnh Hàm cũng nhìn ra, Lãnh Phong nhìn qua ép căn bản không hề muốn đợi các nàng hai ý tứ, nhanh chóng hướng dưới núi đi, căn bản không có thả chậm bước chân.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Tức giận

Lãnh Phong là có chút tức giận, dù sao hần mới cũng là có hảo ý.

Đối với hần mà nói, cái gì lễ phép không lễ phép, hoàn toàn đều là Phù Vân, mấu chốt là phải tìm tới nhiệm vụ mục tiêu.

Mà Lý Tình lại để cho Lãnh Phong thất vọng.

Chỉ cần Lý Tình gật đầu, Lãnh Phong mới vừa rồi liền sẽ trực tiếp không nói hai lời vọt vào, nhưng Lý Tình lại không đồng ý.

Một điểm này, Lãnh Phong thật là rất khó tiếp nhận.

Nhưng Lãnh Phong cũng lười suy nghĩ, ngược lại mắt tích cũng không phải là hần mù mù, Lý Tình không khăn trương, hần khăn trương cộng lòng tuyến.

"Lãnh Phong, người đi chậm một chút." Trương Ảnh Hàm có chút chật vật với sau lưng Lãnh Phong, sắp không đuổi kịp thời điểm, rốt cuộc hô.

Nghe được Trương Ảnh Hàm thanh âm, Lãnh Phong lúc này mới thả đầy chân bước.

Đối với Trương Ảnh Hàm, Lãnh Phong cũng là có chút bất mãn, dù sao nếu như không phải là nàng ngăn, chính mình đã sớm có thể vào tìm người.

"Người đang tức giận sao?" Lý Tình theo tới Lãnh Phong bên người, hỏi.

Lý Tình vẫn đề có thể nói hỏi rất ngu si, đây hoàn toàn liền nói nhảm.

Lãnh Phong cũng là có hảo ý, nàng không lĩnh tình, bây giờ lại còn hỏi Lãnh Phong có phải hay không tức giận, đây không phải là ngu si là cái gì.

"Không, ta không có chút nào tức giận." Lãnh Phong lại giả trang ra một bộ chuyện gì cũng không có đáng về tới đáp Lý Tình.

Thấy Lãnh Phong bộ dáng này, Lý Tình cùng Trương Ảnh Hàm cũng có thể tin chắc, Lãnh Phong là sinh khí.

"Lãnh Phong, thật có lỗi, chẳng qua là, ta cũng coi là cái này đạo thượng nhân, dù sao mẹ của ta là ở chỗ này ra đời, ở chỗ này lớn lên, mặc dù ta là lần đầu tiên tới nơi này, nhưng nơi này coi như là ta cố hương."

Lý Tình nắm vạt áo mình, mặt đầy áy náy nhìn Lãnh Phong.

"Người thích đi, ngược lại cũng không phải là mẹ ta mắt tích."

Nói xong, Lãnh Phong tiếp tục sải bước đi ở phía trước, hần lười cùng Lý Tình nói nhảm.

Mới vừa rồi có tốt như vậy cơ hội chính nàng bỏ qua, đó là chính nàng không thức thời, Lãnh Phong cũng lười nói quá nhiều.

Ám Dạ thành viên ra nhiệm vụ chính là chỗ này sao tự do phóng khoáng, nếu như Lãnh Phong tính khí lại không tốt một chút lời nói, phỏng chừng sẽ trực tiếp hủy bỏ ủy thác.

Chẳng qua là Trương Ảnh Hàm ở, Lãnh Phong không thể làm như thế.

Huống chi tới cũng đến, mặc dù Lý Tinh để cho Lãnh Phong rất khó chịu, nhưng hắn vẫn không thể cứ như vậy hủy bỏ ủy thác.

Cơ bản nghề đạo đức, hắn vẫn có.

Qua mười phút, ba người đi xuống núi, theo đường cũ trở về quán trọ.

"Lãnh Phong, nếu như ngươi mới vừa rồi vọt thẳng vào trong nhà người khác, chỉ sợ ta đối với ngươi ấn tượng sẽ giảm bớt nhiều."

Trương Ảnh Hàm chạy chậm đuổi kịp Lãnh Phong bước chân, nói.

"Ta chỉ là muốn com sáng giúp Lý Tinh tìm tới mẹ của nàng mà thôi." Lãnh Phong cau mày nói.

Hắn không thích Trương Ảnh Hàm nói chuyện.

"Nhưng cũng không thể tùy tiện xông vào trong nhà người khác lục soát a, chúng ta cũng không phải là cảnh sát, coi như là cảnh sát, cũng cần có lệnh khám xét mới có thể đi vào người khác." Trương Ảnh Hàm từng chữ từng câu nói.

Nghe Trương Ảnh Hàm lời nói, Lãnh Phong lộ ra một nụ cười khổ.

Xã hội luật pháp, ở Dị Năng Giả trên người căn bản không dùng.

Một cái Dị Năng Giả sẽ đi quan tâm thế giới loài người luật pháp sao, dĩ nhiên sẽ không, bởi vì luật pháp căn bản là ràng buộc không bọn họ.

"Được rồi, kia mới vừa rồi sự tình trách ta rồi." Lãnh Phong nhún nhún vai, nói.

Trương Ảnh Hàm lẳng lẳng, tiếp theo sau đó nói: "Dĩ nhiên không phải, ta chỉ là muốn ngươi tỉnh táo một chút, không nên quá xung động."

"Được được được, các ngươi thích." Lãnh Phong không ngừng gật đầu, nhìn qua giống như là đáp ứng Trương Ảnh Hàm.

Nhìn Lãnh Phong bộ dáng, Trương Ảnh Hàm bất đắc dĩ nhỏ khí.

Nàng cũng hiểu Lãnh Phong, nàng nhìn ra, Lãnh Phong là nghĩ com sáng giúp Lý Tinh tìm tới mẫu thân.

Trương Ảnh Hàm hà thường không phải như vậy, chẳng qua là nàng không đồng ý Lãnh Phong cách làm.

Lãnh Phong đi tới nơi này ngôi đảo sau khi, làm việc cũng quá mức xung động, cái này cùng ở trên cao đảo trước Lãnh Phong hoàn toàn là hai người.

Còn không có leo lên đảo thời điểm, Lãnh Phong làm việc nhìn cũng thật chừng mực, nhưng tới nơi này sau khi lại hoàn toàn biến hóa cá nhân như thế, làm gì cũng xung động rất.

Bất quá Trương Ảnh Hàm đem Lãnh Phong loại tình huống này định nghĩa là nhiệt độ ảnh hưởng.

Dù sao nhiệt độ cao là sẽ ảnh hưởng một cái ân huệ tự, một điểm này tâm lý học trên có nói rõ.

Kéo dài nhiệt độ cao có thể để cho một người tính khí biến hóa nóng nảy, Trương Ảnh Hàm cho là Lãnh Phong là bị nhiệt độ cao ảnh hưởng.

Thời gian ở trong lúc lơ đãng trôi qua, ba người trở lại quán trọ thời điểm, không trung đã đen xuống.

Ba người cứ như vậy ở bên ngoài đi một buổi chiều, lại không thu hoạch được gì, còn lãng phí Lãnh Phong hai viên đạn.

Đối với Lãnh Phong mà nói, thà là như vậy, còn không bằng ở trong quán trọ ngủ.

Nếu như vọt vào Đảo Chủ trong biệt thự lục soát lời nói, sợ rằng còn có thể tìm được đầu mối gì.

Lãnh Phong còn đang oán trách, than phiền Lý Tinh không thức thời.

Đi vào quán trọ sau, Lãnh Phong hướng quầy muốn ba phần bữa ăn tối, sau đó cùng Lý Tinh, Trương Ảnh Hàm hai người ngồi vào quán trọ đại sảnh bên cạnh bàn ăn.

"Chúng ta tối hôm nay trước nghỉ ngơi cho khỏe, sáng sớm ngày mai lại tiếp tục tìm đầu mối, nếu như mẹ ngươi còn ở trên toà đảo này lời nói, chúng ta nhất định có thể tìm tới nàng."

Trương Ảnh Hàm kéo Lý Tình tay, an ủi.

Lý Tình khẽ gật gật đầu, nói: "Cám ơn các người, cám ơn các người giúp ta."

Lãnh Phong khinh thường cười một tiếng, cũng lười nhìn Lý Tình.

Nàng nếu là thật cám ơn mình nói, ở đỉnh núi thời điểm nên gật đầu, đồng ý chính mình đi vào lục soát.

Lãnh Phong có lúc rất tiểu tâm nhãn, cũng tỷ như bây giờ.

"Không việc gì á..., đợi một hồi chúng ta sớm nghỉ ngơi một chút, sáng sớm chúng ta tự ra đi tìm người." Trương Ảnh Hàm nói.

Lãnh Phong cũng không cho là hai người bọn họ nữ có thể tìm được người, dù sao ở một cái trên đảo tìm một người, coi như đảo không lớn, cũng rất khó đi tìm.

Trên đảo khắp nơi đều là rừng rậm. Cao lớn cây cối, cùng gấp gềnh không bằng phẳng con đường, rất dễ dàng liền sẽ bị lạc phương hướng.

Lý Tình cùng Trương Ảnh Hàm xế chiều hôm nay đều là toàn bộ hành trình đi theo Lãnh Phong đi, mà Lãnh Phong là dựa vào Ứng Nhận dị năng đi phân biệt bốn phía phương hướng, như vậy mới có thể không để cho bọn họ lạc đường.

Một lát nữa, tới nơi này ăn bữa ăn tối người dần dần nhiều lên, nữ nhân dính đại đa số, có mấy cái hay lại là phụ nữ có thai, đỉnh cái bụng bự.

"Đúng, Lãnh Phong." Lý Tình đột nhiên nghĩ đến cái gì, liền vội vàng nhìn Lãnh Phong, nói: "Ta nghĩ ra rồi, mẹ của ta cùng ta nói rồi, trên cái đảo này hàng năm cũng sẽ cử hành một cái nghi thức."

"Nghi thức?" Nghe Lý Tình lời nói, Lãnh Phong đột nhiên nghĩ đến, buổi sáng mới vừa lên đảo thời điểm, bọn họ gặp phải hai người nam, mà hai người nam chính mang một cái bao bố, nói bao bố bên trong là Tê Điện đồ dùng.

Hơn nữa hai người nam cũng đã nói, bọn họ sắp cử hành mỗi năm một lần hội nghị, hướng cái gì đó quý Tự Nhiên thần trí kính.

"Đây là rất long trọng nghi thức, đến lúc đó toàn bộ trên đảo các cư dân cũng sẽ tụ tập chung một chỗ, đồng thời cầu nguyện, hơn nữa dâng lên tế phẩm." Lý Tình chậm rãi nói.

"Tế phẩm?" Lãnh Phong mị lên con mắt, tế phẩm rốt cuộc là cái gì.

"Còn gì nữa không, cái nghi thức này chi tiết." Lãnh Phong hỏi.

Nhưng Lý Tình nhẹ nhàng lắc đầu một cái, nói: "Ta biết cũng không nhiều."

"Kia nghi thức khi nào thì bắt đầu?" Lãnh Phong hỏi.

Lý Tình không do dự, trả lời: "Tối mai."

"Có chút ý tứ." Lãnh Phong sờ lên cằm, một bộ nhiều hứng thú bộ dáng.

Hắn ngược lại nghĩ (muốn) đi xem một chút cái này cái gọi là nghi thức rốt cuộc có bao nhiêu trâu, toàn bộ trên đảo cư dân cũng sẽ tham gia, nhìn còn rất ngạo mạn đáng về.

"Chúng ta đây tối mai cũng đi xem một chút." Lãnh Phong nói.

Lý Tình cùng Trương Ảnh Hàm hai mắt nhìn nhau một cái, cũng khẽ gật gật đầu.

Các nàng đối với (đúng) cái nghi thức này cũng thật cảm thấy hứng thú.

Mà Lý Tình trong mắt, thoáng qua một tia ác liệt ánh sáng, nàng tựa hồ cất giấu bí mật gì.

Nhưng Lãnh Phong đang ở ảo tưởng cái nghi thức này sẽ làm cái gì đó, cũng không lưu ý đến Lý Tình khác thường.

Trương Ảnh Hàm liền càng không cần phải nói, nàng ở sừng sờ.

Một lát nữa, Anna thấy bữa ăn tối đưa ra.

Mái tóc dài màu đỏ Anna, ở trong mắt Lãnh Phong, có thể nói là trên cái đảo này tối cô gái xinh đẹp, dĩ nhiên, cùng Trương Ảnh Hàm vẫn là không có cách nào so với.

Anna đã trễ bữa ăn ba phần bữa ăn tối đặt ở trên bàn ăn, xoay người lúc rời đi sau khi, Anna ánh mắt ở Lãnh Phong trên người dừng lại một chút, nhưng rất nhanh thì thu hồi, tấn nhanh rời đi đại sảnh.

Bữa ăn tối rất đơn giản, đều là bánh rán, mà bánh rán bên trên thả một ít mật ong, ngửi rất thơm ngọt.

"Nhìn rất không tồi đáng vẽ." Lý Tinh nhìn trước mắt đĩa thức ăn, cười nói.

Trương Ảnh Hàm đã sậm một khối tiên bính, bỏ vào trong miệng.

"Thật tốt, có mật ong, rất ngọt." Trương Ảnh Hàm thờ dài nói.

Lãnh Phong nhún nhún vai, cầm lên nữa, bắt đầu hưởng thụ bữa ăn tối.

Một nôi cả ngày, ngồi xuống ăn một bữa cơm, này cảm giác vẫn là thật tốt.

Người chung quanh cũng là ăn bữa ăn tối, trò chuyện, về phần bọn hắn nói chuyện phiếm nội dung, Lãnh Phong là một chút cũng nghe không hiểu, cũng không muốn nghe quá nhiều.

"Đúng, Lý Tinh, mẹ ngươi tên gọi là gì?" Lãnh Phong nhai bánh rán, hỏi.

Tiếp tục nhiệm vụ lâu như vậy, Lãnh Phong còn không biết Lý Tinh mẫu thân tên gọi cái gì.

Lý Tinh thả ra trong tay nữa, trả lời: "Caroline."

"Caroline." Lãnh Phong mị lên con mắt, sau đó nhìn Lý Tinh, hỏi "Vậy tại sao ngươi sẽ có một cái Hoa Hạ tên, phụ thân ngươi là Hoa Hạ người?"

"Dạ, đáng tiếc hắn ở ta khi còn bé thì khứ thế." Lý Tinh gạt đầu nói.

"Há, thật xin lỗi." Lãnh Phong vội vàng xin lỗi.

"Không việc gì." Lý Tinh cười cười, cúi đầu tiếp tục ăn đến bữa ăn tối.

Chung quanh các cư dân thỉnh thoảng đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người, dường như Lãnh Phong là toàn trường tiêu điểm.

Lãnh Phong nhận ra được ánh mắt, thả ra trong tay chén đĩa, nhìn vòng quanh bốn phía một cái.

Bị ánh mắt của hắn quét nhìn đến người ngay cả vội vàng xoay người đầu, không có nhìn thẳng Lãnh Phong ánh mắt.

"Tình huống gì, thế nào người người đều nhìn ta." Lãnh Phong nói.

"Đại buổi tối còn đeo kính mát, không nhìn ngươi xem ai." Lý Tinh nhỏ nước bọt đạo.

Lãnh Phong bĩu môi một cái, hắn dĩ nhiên không nghĩ mang kính mát, nhưng đây cũng là không làm Pháp Sự tình.

Dù sao đây là đang khô đẳng trên đảo, cư dân mỗi một người đều rất kỳ quái, nếu như thấy cái kia mắt phải màu xanh lam, cũng không biết sẽ sẽ không khiến cho cái gì không ảnh hưởng tốt.

Mặc dù Ứng Nhân năng lực và dùng tốt, nhưng bao nhiêu cũng ảnh hưởng đến Lãnh Phong sinh hoạt, dù sao trên cái thế giới này, hai con ngươi màu sắc không đồng nhất người, cơ hồ không có.

"Coi là, ta không cùng bọn họ so đo, nhìn thì nhìn đi."

Lãnh Phong cười khổ lắc đầu một cái, sau đó cúi đầu tiếp tục ăn đến bữa ăn tối.

Ngay tại Lãnh Phong cúi đầu xuống thời điểm, nhìn hắn đảo nhỏ các cư dân, khóe miệng lộ ra một tia Kỳ Dị nụ cười.

Nhưng Lãnh Phong ba người cũng cúi đầu ăn bữa ăn tối, căn bản sẽ không lưu ý đến.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Đầu mỗi

Sau khi ăn xong bữa cơm tối, ba người trực tiếp trở về phòng trong nghỉ ngơi.

Ngay cả Lãnh Phong đều cảm giác được mệt mỏi, hai cô bé liền càng không cần phải nói.

Lãnh Phong ngồi ở trên giường, đánh mở Laptop, làm nhiệm vụ ghi chép.

Nhiệm vụ ghi chép thật ra thì có làm hay không đều có thể, chẳng qua là hấn không nghĩ nhằm chán như vậy mà thôi, dù sao ở nơi này ngăn cách với đời trên đảo, căn bản không có khả năng tiêu khiển địa phương.

Lãnh Phong muốn đi ra ngoài Phi một vòng, lại sợ bị người khác nhìn thấy, không thể làm gì khác hơn là đợi ở trong phòng, làm nhiệm vụ ghi chép để giết thời gian.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh sau khi tắm xong đi nằm ngủ thấy, các nàng là cô gái, thân thể dĩ nhiên sẽ kém nhiều chút.

Gõ một hồi bàn phím sau khi, Lãnh Phong đóng lại máy tính, ngáp một cái.

Đi tới nơi này ngôi đảo sau khi, Lãnh Phong có thể rõ ràng cảm giác mệt mỏi, một điểm này hấn là tối cảm thấy kỳ quái địa phương.

Trừ phi năng lực sử dụng qua độ, nếu hấn không là thì sẽ không mệt mỏi thành như vậy.

"Chẳng lẽ là thích ứng không nơi này khí hậu?" Lãnh Phong xoay vặn cổ, thân thể của hấn có chút đau nhức, hơn nữa đau nhức có chút khó chịu.

Lãnh Phong dùng sức rung hoảng nhất hạ đầu, sau đó đi vào trong phòng tắm tắm.

Lúc này đã là 21h, toàn bộ khô đằng trên đảo tràn đầy nín tĩnh khí hơi thở, không có côn trùng tiếng kêu, cũng không có chim ca xướng, có, chỉ có chết một loại yên tĩnh.

An tĩnh như vậy, để cho người đáy lòng có chút lạnh cả người.

Nửa giờ sau, Lãnh Phong tắm xong đi ra, hấn mặc vào một món ống tay áo, trên đảo ban đêm nhiệt độ cùng ban ngày bất đồng, buổi tối nhiệt độ ước chừng hạ xuống Baidu bên cạnh (trái phải).

Lãnh Phong đến giữa cạnh cửa sổ, nhìn ra phía ngoài.

Bên ngoài đen kịt một màu, căn bản không có ánh đèn, hơn nữa đen có chút Âm U.

"Cái quỷ gì địa phương." Lãnh Phong nhỏ khí, ngồi vào trên giường.

Đi tới nơi này ngôi đảo sau khi, Lãnh Phong luôn là cảm giác mình rất dễ dàng cảm thấy mệt mỏi, tâm tình cũng rất phiền não, một phiền não, tính khí cũng nóng nảy rất nhiều.

Lãnh Phong hoạt động một chút thân thể, sau đó đứng lên, hấn có chút đói, bữa ăn tối ăn quá ít.

Lầu một quán trọ trong phòng khách, lúc này chỉ có mấy cây nến ở điểm, mặc dù trong phòng khách có bóng đèn, nhưng không có ai mở ra.

Lãnh Phong đứng ở hành lang cạnh nhìn một hồi dưới lầu đại sảnh, sau đó từng bước từng bước đi xuống lầu.

Anna ngồi ở trước quầy, nắm một quyển sách nhìn.

Quầy trên mặt bàn để một cây nến, Anna liền mượn cây nến ánh đèn đọc sách.

Nghe được tiếng bước chân, nàng buông xuống tay Trung Thư Tịch, ngẩng đầu lên nhìn về phía tiếng bước chân truyền tới phương hướng.

Lãnh Phong nhìn Anna trong tay sách, quyển sách này kêu lão nhân cùng biển.

Đây chính là thể giới tên.

Theo đạo lý cái này phá đảo ngăn cách với đời, hấn không bao nhiêu người đọc sách mới đứng.

"Buổi tối khỏe." Anna đem sách thả vào sau lưng, có chút xấu hổ nhìn Lãnh Phong.

Lãnh Phong tương đối hiểu kỳ nàng tại sao phải đem sách thả vào sau lưng, sợ chính mình cướp?

"Buổi tối khỏe, xin hỏi có cái gì ăn không?" Lãnh Phong đi tới bên cạnh bàn ăn ngồi xuống, ngón tay nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn.

Anna suy tư một hồi, trả lời: "Bánh bích quy."

Lãnh Phong bấu môi một cái, loại vật này thế nào nhét đầy cái bao tử.

Bắt quá cũng hầu như so với không có được, đói bụng cảm giác có thể không tốt đẹp gì được.

"Cho ta tới một phần." Lãnh Phong nói.

Anna khẽ gật đầu, xoay người đi về phía quán trọ phòng bếp.

Nhìn Anna rời đi bóng lưng, Lãnh Phong đem hai tay gối đến sau ót.

Hắn không khỏi không thừa nhận, Anna là hắn ở khô đẳng trên đảo gặp qua nhiều như vậy đàn bà bên trong, xinh đẹp nhất một cái.

Trên cái đảo này có một cái thần kỳ nhất hiện tượng, chính là lấy nữ nhân chiếm đa số, nam nhân ít đáng thương.

Ngay cả Đảo Chủ là nữ.

Một lát nữa, Anna nắm một Tiểu Bàn bánh bích quy, đi tới Lãnh Phong trước người, nhẹ nhàng đặt ở trên bàn ăn.

"Cám ơn." Lãnh Phong xuất ra Thập Mỹ nguyên, thả vào Anna trong tay.

Trong khay bánh bích quy rất nhỏ, hơn nữa nhìn đi lên có chút nướng khét, cũng không có cái gì mùi thơm.

Lãnh Phong cầm lên cắn một cái, này bánh bích quy ăn rất khô khô, không tính là đồ ăn ngon (ăn ngon), nhưng có một loại đặc biệt mùi vị, có một chút ngọt.

"Các ngươi này bánh bích quy là lấy cái gì làm?" Lãnh Phong hỏi.

"Không biết, đây là a hoa sen kéo tỷ tỷ làm." Anna lắc đầu nói.

Anna sau khi nói xong, lại lần nữa đi vào phòng bếp.

Lãnh Phong khẽ cắn răng, mặc dù này bánh bích quy ăn chưa ra hình dáng gì, nhưng là dù sao cũng hơn đói bụng tốt.

Ở Lãnh Phong ăn xong bánh bích quy sau, Anna lần nữa từ trong phòng bếp đi ra, nàng cầm trong tay hai cái Apple.

Anna đi tới Lãnh Phong đối diện ngồi xuống, đưa cho Lãnh Phong một cái Apple.

Lãnh Phong mới vừa ăn xong bánh bích quy, cổ họng có chút liên quan (khô), có Apple ăn, dĩ nhiên sẽ không khách khí.

"Cám ơn." Lãnh Phong nhận lấy Apple, dùng sức cắn một cái.

Apple rất ngọt, cắn khẩu vị rất tốt, cùng Lãnh Phong lúc trước ăn rồi Apple so với, cái này có thể nói là ăn ngon nhất một cái.

"Đây là các ngươi trên đảo Apple sao?" Lãnh Phong một bên nhai một bên hỏi.

Anna gật đầu một cái.

Lãnh Phong lần nữa cắn một cái, "Ăn thật ngon."

Anna nhẹ nhàng cắn một cái Apple, nhìn Lãnh Phong hỏi "Ngươi đánh coi là lúc nào rời đi nơi này?"

"Không biết, ta tới nơi này là tìm người, tìm tới tự nhiên sẽ rời đi."

Đang khi nói chuyện sau khi, Lãnh Phong đã đem Apple ăn hơn phân nửa, mà Anna chỉ cắn một cái mà thôi.

"Ngươi đang ở đây tìm Caroline, đúng không?" Anna nói.

Nghe được Anna lời nói, Lãnh Phong nhất thời ngồi thẳng thân thể, sau đó cặp mắt chết nhìn chòng chọc Anna.

Anna bị Lãnh Phong nhìn truyền hình trực tiếp lông, hơn nữa Lãnh Phong lúc này là không có đeo kính mát, cái kia mắt phải màu xanh lam, ở trong bóng tối phảng phất đang lóe lên ánh sáng, giống như Lam Bảo Thạch.

"Ngươi con mắt!" Anna lúc này mới lưu ý đến Lãnh Phong hai chỉ con mắt màu sắc là không giống nhau, nhất thời tròn tròn cặp mắt, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

Lãnh Phong đem Apple để lên bàn, chậm rãi đứng lên, ánh mắt phong tỏa ở Anna trên người, mặt đầy âm trầm nói: "Nói cho ta biết, ngươi gặp qua nàng

sao?"

Anna thân thể có chút run rẩy, Lãnh Phong lúc này bộ dáng ở trong mắt nàng là kinh khủng như vậy.

"Nói, ngươi có thấy qua hay chưa nàng?" Lãnh Phong hai tay để ở trên bàn, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng, lạnh giá ánh mắt gắt gao nhìn Anna.

Anna có chút run rẩy gật đầu một cái, trong tay Apple sắp rơi xuống đất.

"Nàng ở đâu?" Lãnh Phong tiếp tục truy vấn.

"Ta ta không biết." Anna thanh âm cũng là run rẩy.

Nàng là lần đầu tiên thấy Lãnh Phong con mắt, cũng là lần đầu tiên thấy Lãnh Phong mặt đầy âm trầm bộ dáng.

Thấy Anna mặt đầy sợ hãi vẻ mặt, Lãnh Phong lúc này mới ý thức được chính mình thất thố, liền vội vàng điều chỉnh một chút tâm tình, ngồi về đến trên ghế, cầm lấy Apple, dùng sức cắn một cái, nói: "Xin lỗi, mới vừa rồi thoáng cái không khống chế xong tâm tình."

Anna hít sâu hai cái, làm cho mình tỉnh táo lại.

"Ta con mắt trời sinh cứ như vậy, thầy thuốc nói qua, là bình thường biến dị, không có bất kỳ ảnh hưởng." Lãnh Phong nói.

Lý do này đã bị dùng nát, nhưng mỗi lần đều rất có hiệu quả, bởi vì nghe qua người cũng không có tiếp tục truy vấn.

Anna khẽ gật đầu, bất quá trên mặt vẫn treo một chút sợ hãi, bởi vì Lãnh Phong mới vừa rồi quả thật đem nàng bị dọa cho phát sợ.

"Ngươi thật không biết Caroline ở đâu?" Lãnh Phong hỏi.

Anna dùng sức lắc đầu một cái, nói: "Ta chỉ gặp qua nàng một lần."

"Nói cho ta biết ngươi biết." Lãnh Phong đưa tay để lên bàn, mắt nhìn Anna.

Anna cúi đầu xuống, không dám nhìn thẳng Lãnh Phong con mắt, nhưng mờ miệng nói: "Nàng lúc trước ở chỗ này lớn lên, nhưng sau đó rời đi, cho đến hai tuần lễ trước mới trở về, nàng chỉ cùng ta gặp qua một lần, sau đó ta lại cũng chưa từng thấy qua nàng."

"Ngươi là ở đâu thấy nàng?" Lãnh Phong tiếp tục truy vấn.

"Ở nơi này, nàng ở chỗ này ăn bữa trưa." Anna trả lời.

Lãnh Phong tròn tròn con mắt, tiếp tục nói: "Kia lúc ấy có người ở chỗ này ăn cơm không?"

Anna gật đầu một cái, "Có, rất nhiều, toàn bộ đại sảnh cũng ngồi Mãn Nhân."

Lãnh Phong khẽ cắn răng, lúc này hần khẳng định kết luận, nhất định là có người đang giấu giếm cái gì, lên trưa những người đó cũng hoàn toàn ở lừa gạt mình.

"Đều có ai từng thấy nàng?" Lãnh Phong cắn răng hỏi.

"Cái này ta nhớ không Thái Thanh, mỗi ngày đều có rất nhiều người ở chúng ta nơi này dùng cơm."

Vừa nói, Anna dùng dùng một cái, sau đó lộ ra suy tư vẻ mặt.

Lãnh Phong cũng không nói gì, chờ đợi nàng nói tiếp.

"Elle lão sư khẳng định gặp qua nàng, Elle lão sư mỗi một ngày đều lại ở chỗ này dùng cơm."

"Ta nhớ được Elle lão sư cùng Caroline có trao đổi, hai người bọn họ là cùng rời đi."

Lãnh Phong gật đầu một cái, hỏi "Nàng ở nơi nào?"

"Trên đảo trường học, ở phía sau núi."

Vừa nói, Anna chỉ chỉ phía nam.

Lãnh Phong mị lên con mắt, hần nhớ quán trọ phía nam là có một tòa núi nhỏ, cũng không cao, muốn vượt qua rất dễ dàng.

"Cám ơn ngươi, những thứ này đối với ta rất có ích lợi." Lãnh Phong nói cảm tạ.

Mà hần tâm lý, ít nhiều có chút tức giận.

Nếu như dựa theo Anna nói, kia cái gì Elle lão sư mỗi ngày đều sẽ ở đây dùng cơm lời nói, kia buổi sáng nàng khẳng định cũng ở đây, lúc ấy tất cả mọi người đều xem qua Caroline hình, nàng cũng khẳng định nhìn.

Nhưng lúc đó tất cả mọi người đều nói chưa có xem qua, Elle cũng bao gồm ở bên trong.

Kia Lãnh Phong có thể khẳng định, Elle đang nói láo, đảo thượng nhân rất nhiều cũng đang nói láo.

Càng nghĩ tiếp, Lãnh Phong lại càng tức giận, chẳng qua là hấn không địa phương phát tiết.

"Người tại sao phải tìm nàng?" Anna nhìn Lãnh Phong, hỏi.

"Ta chỉ là hỗ trợ mà thôi, nàng là ta một người đồng bạn mẹ." Lãnh Phong trả lời.

Anna nha một tiếng, tiếp tục hỏi "Là cái đó Lý Tình sao?"

"Ừm." Lãnh Phong gật đầu một cái, sau đó mặt đầy kinh ngạc nhìn Anna, hỏi "Làm sao người biết?"

Anna nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Ta có thể nghe hiểu một ít tiếng Hoa, hơn nữa nàng và Caroline dài rất giống."

"Thì ra là như vậy." Lãnh Phong gật đầu.

"Người tìm tới Caroline liền sẽ rời đi, đúng không?" Anna hỏi.

"Ừ, tìm tới nàng là ta nhiệm vụ, nhiệm vụ hoàn thành, ta cũng không có đợi ở chỗ này cần phải, ta không thích nơi này, cho nên ta muốn cơm sáng tìm tới Caroline."

Nói xong, Lãnh Phong đem hai tay gối sau ót.

Hắn mặc dù nghĩ (muốn) nhanh lên một chút tìm tới Caroline, nhưng bây giờ đã là đại buổi tối, hắn chỉ có thể chờ đợi đến ngày mai.

"Vậy người lúc rời đi sau khi, có thể mang ta lên sao?" Anna nhìn Lãnh Phong, nhẹ nói đạo.

Nghe được Anna lời nói, Lãnh Phong lẳng lẳng, hắn không nghĩ tới Anna sẽ nói lên như vậy yêu cầu.

"Ta nghĩ rằng nhìn một chút thế giới bên ngoài, nhưng a hoa sen kéo tỷ tỷ không để cho ta đi, yêu cầu người." Anna nhìn Lãnh Phong, trong mắt tràn đầy chân thành.

Nhìn, nàng là thật nghĩ (muốn) rời đi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Truy lùng

"Cái này "

Lãnh Phong trong lúc nhất thời cũng không biết trả lời như thế nào Anna.

Mang nàng rời đi, này cơ bản là không thể nào sự tình, Lãnh Phong cùng nàng cũng không quen thuộc, làm sao có thể sẽ mang nàng rời đi nơi này.

Hơn nữa Lãnh Phong bây giờ đối với khô đẳng đảo thượng nhân tràn đầy oán niệm, mặc dù Anna giúp hắn bận rộn, nhưng Lãnh Phong cũng không trở thành mang nàng rời đi.

"Yêu cầu người, ta muốn rời khỏi nơi này."

Anna còn trực tiếp cầm Lãnh Phong tay, trong giọng nói tràn đầy khao khát.

Lãnh Phong liền tranh thủ tay rút ra, đứng lên, nhìn Anna nói: "Mang người rồi đi chuyện ta sẽ cân nhắc, sớm nghỉ ngơi một chút đi."

Nói xong, Lãnh Phong sải bước đi lên thang lầu.

Hắn cũng không dám tiếp tục cùng Anna nói một chút, Anna ngay từ đầu còn mặt đầy sợ hãi, kết quả hiện tại đang cầu xin Lãnh Phong mang nàng rời đi.

Đây cũng không phải là Lãnh Phong có thể quyết định, dù sao cùng hắn đồng hành là Trương Ảnh Hàm.

Anna nhìn Lãnh Phong rồi đi bóng lưng, khoe miệng phác họa lên một tia Kỳ Dị nụ cười, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Lãnh Phong trở lại gian phòng của mình trong, ngã đầu đi nằm ngủ.

Ngược lại biết đầu mối, hắn đã biết nên tìm ai, bây giờ yêu cầu là nghỉ ngơi cho khỏe.

Về phần Anna nơi đó, hắn chẳng muốn đi nghỉ, mặc dù ngoài miệng nói sẽ xem xét, nhưng hắn căn bản cũng sẽ không mang Anna rời đi.

Hắn và Anna không quen, hắn cũng không phải cái loại này thấy mỹ nữ liền phát thần kinh người.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, thời gian, qua trời vừa rạng sáng.

Lãnh Phong chậm rãi trợn mở con mắt, hắn trên trán có không ít mồ hôi.

Hắn căn bản liền ngủ không ngon, vẫn đang làm ác mộng.

Làm ác mộng này sự tình, Lãnh Phong đã cực kỳ lâu chưa từng thử qua.

"Mã lặc sa mạc, thật gặp quỷ sao?" Lãnh Phong từ trên giường ngồi dậy, cầm lên ly nước, uống một hớp nước.

Lãnh Phong xoa một chút trên trán mồ hôi, sau đó đi tới cạnh cửa sổ, nhìn bên ngoài, nặng nề thở khí.

Hắn là không có cách nào ngủ tiếp.

Cho dù rất mệt mỏi, nhưng một ngủ liền làm ác mộng, Lãnh Phong cũng sắp phát điên.

Đột nhiên, Lãnh Phong thấy một nữ nhân, đi ở phía ngoài nói trên đường.

Nữ nhân người mặc quần dài, tóc rất dài, bóng lưng nhìn nhìn rất quen mắt.

Lãnh Phong xoa một chút con mắt, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng, hắn dùng Ứng Nhãn dị năng quan sát bên ngoài nữ nhân.

Dù sao đại buổi tối, một nữ nhân ở bên ngoài đi, ít nhiều có chút kỳ quái.

Lúc này, nữ nhân dừng bước lại, quay đầu, nhìn về phía Lãnh Phong chỗ phương hướng.

Thấy nữ nhân bộ dáng sau, Lãnh Phong nhất thời sửng sốt.

Người này, chính là Lý Tinh mẫu thân, Caroline.

Nữ nhân khoe miệng mang theo vẻ tươi cười, giữ nhìn Lãnh Phong tư thế.

"Tình huống gì!" Lãnh Phong xuất ra Caroline hình, cùng nữ nhân so sánh một chút.

Quả nhiên là nàng!

Nhưng Lãnh Phong vừa định kêu thời điểm, Caroline bắt đầu bắt đầu chạy, căn bản không cho Lãnh Phong kêu lên cơ hội.

"Mẹ."

Lãnh Phong đem súng lục thả vào trong túi, sau đó một cái xoay mình, từ cửa sổ nhảy xuống.

"Àm!"

Lãnh Phong vững vàng rơi xuống đất, hai chân cùng mặt đất tiếp xúc, phát ra nhất thanh muện hưởng.

Trên đảo đêm tối là như vậy Âm U kinh khủng, chung quanh đen kịt một màu, căn bản không có ánh đèn.

Ứng Nhãn dị năng tăng cường Lãnh Phong ở hắc ám Trung Thị lực, mặc dù không mạnh, nhưng ít ra có thể thấy rõ chung quanh sự vật.

Lãnh Phong chạy thật nhanh đứng lên, đuổi theo Caroline.

Nhưng Caroline tốc độ rất nhanh, nàng một cái chuyển hướng, biến mất ở Lãnh Phong trong tầm mắt.

"Mẹ!" Lãnh Phong chửi một câu, hai cánh đưa ra, mang theo hấn bay về phía không trung.

Lãnh Phong lúc này cũng chỉ có thể sử dụng dị năng, bây giờ đen kịt một màu, đảo thượng nhân phỏng chừng đều ngủ, sẽ không có người thấy.

"Người đâu?"

Lãnh Phong bay đến 200m không trung, nhưng căn bản cũng không có thấy Caroline bóng người.

Nàng chỉ là một chuyển hướng, đi về phía nam vừa chạy đi, chuyển hướng nơi đó có một ngôi nhà, mới vừa rồi ngăn trở Lãnh Phong tầm mắt, nhưng nhà ở sau liền không có bất kỳ sự vật có thể ngăn cản tầm mắt.

Hướng chỉ Lãnh Phong bây giờ đang ở không trung, mượn Ứng Nhân dị năng, hấn có thể thấy rõ trên mặt đất từng ly từng tí.

Nhưng bây giờ lại mất đi Caroline bóng dáng, đây hoàn toàn không phù hợp lẽ thường.

Lãnh Phong bay đến mới vừa rồi Caroline biến mất địa phương, cũng vẫn không thu hoạch được gì.

"Gặp quỷ!"

Lãnh Phong hạ xuống mặt đất bên trên, từ quan sát kỹ đến.

Đột nhiên, hấn thấy một ít dấu chân, những thứ này dấu chân một mực đi phía trước, Lãnh Phong theo dấu chân đi phương hướng nhìn, phát hiện 100m xa địa phương, có một loại giống như thương khó kiến trúc.

Theo đạo lý Caroline không thể nào có nhanh chóng như vậy độ chạy đến trong kho hàng, mặc dù Lãnh Phong sử dụng dị năng bay lên dùng một chút thời gian, nhưng Caroline cũng không khả năng ở thời gian ngắn như vậy trong chạy đến 100m bên ngoài thương khó, trừ phi nàng là Dị Năng Giả.

Lãnh Phong theo dấu chân, hướng thương khó chạy đi.

Chung quanh đều là một mảnh đen nhánh, thoát nhìn là như vậy Âm U kinh khủng.

Còn lại địa phương, buổi tối bao nhiêu sẽ có một ít côn trùng tiếng kêu, nhưng trên cái đảo này căn bản cũng không có, giống như chết yên tĩnh.

Lãnh Phong chạy như điên đến thương khó lối vào, dấu chân tới đây liền biến mất.

Mà thương khó có một cái cửa gỗ lớn khóa, chung quanh cũng là gỗ làm thành tường rào.

Nhưng những thứ này tường rào cũng không cao, đối với Lãnh Phong mà nói không có áp lực chút nào.

Lãnh Phong ngừng đầu nhìn thương khó, sau đó hít sâu một hơi, tung người nhảy một cái, bay qua tường rào.

Roi xuống đất sau, Lãnh Phong dùng Ứng Nhân quan sát bốn phía, cũng không có phát hiện có bất kỳ dấu chân.

Nhưng dấu chân là tới đến thương khó lối vào, mà bốn phía cũng không có thể đi lại con đường, trừ thực vật chính là sùen đất, hơn nữa những thứ này sùen đất rất cao, một nữ nhân muốn bay vượt qua, cơ bản là không có khả năng.

Cho nên Caroline rất có thể, là đi vào nơi này.

Lãnh Phong lấy điện thoại di động ra, mở điện thoại di động lên đèn pin, dựa theo bốn phía.

Mặc dù Ứng Nhân tăng cường Lãnh Phong ở ban đêm thị lực, nhưng là cường không bao nhiêu, ít nhất có thể thấy rõ một ít, cũng không trở thành cái gì cũng không nhìn thấy.

Mượn trợ thủ máy ảnh đèn sẽ càng có lợi.

Thương khó rất lớn, không thua gì một cái tiểu hình chứa đựng kho, hơn nữa sau khi đi vào, thương khó cũng không có môn, có thể trực tiếp đi vào.

Lãnh Phong đi vào trong kho hàng, bốn phía tồn phóng rất nhiều hạt bắp, cùng một ít công cụ.

Trong kho hàng cũng không có ánh đèn, nhưng Lãnh Phong mở điện thoại di động lên đèn pin, dựa theo bốn phía.

Ánh đèn tám ảnh qua mỗi một xó xỉnh, nhưng căn bản không có phát hiện Caroline.

Mà có một cái thang lâu, thông hoàn thương khó Đệ Nhị Tầng.

Thang lầu cũng là tấm ván làm, phía trên phủ đầy tro bụi.

Đệ Nhị Tầng là một cái hành lang, thông hoàn thương khổ phía sau, quá đạo thượng tất cả đều là mạng nhện, nhìn rất lâu không người đến qua nơi này.

Trong kho hàng giống như chết yên tĩnh, có, chỉ có Lãnh Phong tiếng hít thở.

Vô cùng an tĩnh, ngược lại sẽ cảm thấy cổ quái.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn hành lang, sau đó quay đầu tiếp tục kiểm tra khác (đừng) địa phương.

Hắn Ứng Nhân đang không ngừng tìm kiếm, nhưng căn bản cũng không có phát hiện bất kỳ khả nghi địa phương.

"Đoàng đoàng đoàng "

Đột nhiên, phía trên truyền tới một trận dồn dập tiếng bước chân.

Lãnh Phong ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện Caroline chính ở trên hành lang chạy, một cái chuyển hướng, lần nữa biến mất ở Lãnh Phong trong tầm mắt.

Chuyển hướng sau chính là thương khổ bên kia, mà tầng thứ nhất có chặn một cái tấm ván tường ngăn trở, không có cách nào thông qua.

"Đứng lại!"

Lãnh Phong hô to một tiếng, sau đó chạy lên lầu thê.

Nhưng ngay tại hắn vừa mới đến trên hành lang thời điểm, "Rắc rắc" một tiếng, hành lang tấm ván trong nháy mắt bẻ tan tành, Lãnh Phong cả người hướng mặt đất rơi xuống.

Ở thế ngàn cân treo sợi tóc, Lãnh Phong bắt lại trước người tấm ván, không để cho mình té xuống.

"Tê đại!"

Lãnh Phong chửi một câu, hai tay dùng sức chống đỡ thân thể của mình, sau đó đi lên nhảy một cái, lần nữa trở lại trên hành lang.

Lúc rơi xuống đất, Lãnh Phong cố ý thả nhẹ bước chân, hắn lo lắng này hành lang sẽ lại đoạn một lần.

May mắn là lần này không có phát sinh bất cứ chuyện gì, tấm ván chèo chống thân thể của hắn.

Lãnh Phong rón rén chạy chậm ở trên hành lang, đến cuối hành lang sau, một cái chuyển hướng, đi tới thương khổ bên kia.

Bên kia là cất giữ hạt thóc, Lãnh Phong không nghĩ tới nơi này lại còn có hạt thóc.

Nhưng hắn quan tâm không phải là cái này, mà là, Caroline lần nữa không gặp người.

Hạt thóc bị bao bố trang, một túi một túi chồng chất vào, xếp thành một tòa núi nhỏ.

Những thức ăn này, hoàn toàn đủ Lãnh Phong ăn Thượng Sứ không nhiều mười năm.

Lãnh Phong dùng điện thoại di động đèn pin ánh đèn dựa theo bốn phía, sau đó rón rén đi xuống lầu.

Hắn cũng không có phát hiện trên đất có dấu chân.

Theo đạo lý thang lầu trên tấm ván đều là tro bụi, chân đạp lên nhất định sẽ có dấu ấn.

Lãnh Phong một cước đi lên, tự ra hiện tại chân hắn ấn.

Caroline là chạy ở trước mặt, nhưng bây giờ căn bản không có nàng dấu chân, điểm này là kỳ quái nhất địa phương.

Lãnh Phong đều bắt đầu hoài nghi Caroline có phải hay không Dị Năng Giả, nếu không không thể nào không lưu lại dấu vết nào.

"Thảo!" Đi xuống lầu sau, Lãnh Phong chửi một câu.

Hắn bây giờ là nổi giận trong bụng.

Hơn nửa đêm làm ác mộng không ngủ được, tỉnh ngủ còn thấy Caroline, một mực đuổi theo đến đây, kết quả cái gì cũng không phát hiện, thiếu chút nữa chết.

"Ta là xuất hiện ảo giác ấy ư, ngộ tào." Lãnh Phong vỗ vỗ đầu mình.

Nhưng cũng không giống là ảo giác, mới vừa rồi tiếng bước chân là thật thật tại tại.

Lãnh Phong đi ở trong kho hàng, nơi này nhìn một chút, nơi đó tìm một chút, tìm kiếm Caroline tung tích.

"Có ai không?" Lãnh Phong la lớn.

Nhưng trả lời hắn là tiếng vang.

"Gặp quý a!" Lãnh Phong cắn răng, giờ điện thoại di động, đèn pin chiếu sáng bốn phía.

Nếu như là những người khác lời nói, khẳng định không là gan này, mới vừa hơn nửa đêm ở một cái Âm U trong kho hàng đi.

Nhưng Lãnh Phong có thể không giống nhau, hắn là gan từ nhỏ đã bị đúc luyện qua, hơn nữa thân là một cái Dị Năng Giả, nắm giữ Siêu Năng Lực, hắn căn bản sẽ không đi sợ cái gì.

Bốn phía vẫn là chết một loại yên tĩnh, mà cái bên kia thương khổ rất lớn, chất đồng hạt thóc chừng vài chục tòa núi nhỏ, hơn nữa hai bên đều là chất đồng đứng lên hạt thóc.

Những thứ này nhìn qua cũng cất giữ cực kỳ lâu, mặt đất cùng bao bọc bên trên tất cả đều là tro bụi.

Hơn nữa nơi này không khí cũng rất bí bách, thoát nhìn là rất lâu không có ai đã tới nơi này.

"Hàng này là Dị Năng Giả sao?" Lãnh Phong Ứng Nhận dị năng một mực ở tra xét bốn phía, nhưng căn bản liền không có bất kỳ phát hiện nào.

Coi như là ẩn thân Dị Năng Giả, cũng không khả năng tránh được Lãnh Phong Ứng Nhận điều tra, nhưng bây giờ, Caroline hai lần biến mất ở Lãnh Phong Ứng Nhận bên dưới, đây đối với Lãnh Phong đã kích cũng không nhỏ.

Trừ phi Caroline cũng là một Dị Năng Giả, hơn nữa còn nếu có thể khắc chế Lãnh Phong Ứng Nhận, nếu không, nếu như nàng thật xuất hiện lời nói, tuyệt đối không thể nào cứ như vậy biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Vật lộn

Lãnh Phong đi ở trong kho hàng, bốn phía chất đầy chứa hạt thóc bao bọc, sàn nhà tích đầy tro bụi, mỗi giẫm đạp một bước đi lên, cũng sẽ lưu lại một cái dấu ấn.

Trong kho hàng không có bất kỳ ánh đèn, Lãnh Phong chỉ có thể mượn Ứng Nhận năng lực cùng điện thoại di động ánh sáng tới tìm kiếm bốn phía.

"Mẹ, để cho ta tìm tới ngươi, coi như ngươi là nhiệm vụ mục tiêu, ta Tm cũng phải đánh ngươi một hồi."

Lãnh Phong nổi giận trong bụng, chân phải hung hăng đá vào một túi hạt thóc bên trên.

"Àm!"

Đáp lại Lãnh Phong chỉ có lơ lửng tro bụi, Lãnh Phong một cước này, nhất thời chấn lên trên mặt đất tro bụi.

"Ngọa tào!"

Lãnh Phong liền vội vàng lui về phía sau mấy bước, tránh lơ lửng tro bụi.

Mới vừa rồi tro bụi thiếu chút nữa để cho hắn hít thở không thông, trên người cũng dính không ít.

Lãnh Phong một bên ho khan, một bên đánh phía trước trên người tro bụi.

Hắn không biết là, một cái bóng đen, đang chậm rãi hướng hắn đến gần.

Lãnh Phong đánh phía trước chính mình quần áo, trên y phục đều là tro bụi, hẳn có bệnh thích sạch sẽ, hoàn toàn không thể tiếp nhận những thứ này tro bụi dính vào trên y phục.

Bóng đen đi tới Lãnh Phong sau lưng, mà bóng đen trong tay, nắm một cái côn gỗ, lúc này, côn gỗ đã giơ lên, hướng về phía Lãnh Phong đầu.

Lãnh Phong tựa hồ cảm giác được cái gì, hơi nghi hoặc một chút quay đầu.

Một cây cánh tay lớn như vậy côn gỗ, hướng về phía Lãnh Phong đầu gõ đến, tốc độ cực nhanh.

Lãnh Phong nhất thời tròn tròn con mắt, bản năng phản ứng để cho Lãnh Phong giơ cánh tay lên, bảo vệ đầu mình.

"Ba "

Côn gỗ hung hăng đánh vào Lãnh Phong trên cánh tay, phát ra nhất thanh thủy hưởng, côn gỗ ứng tiếng mà đứt.

Mà Lãnh Phong cánh tay nóng bỏng đau đớn, người cũng bị đánh lui về phía sau mấy bước, thiếu chút nữa té ngã trên đất, điện thoại di động cũng rơi xuống đất.

Lãnh Phong thân thể đụng vào bao bố bên trên, chấn lên một đồng lớn tro bụi.

Nhưng lúc này, bệnh thích sạch sẽ cũng không phải là trọng yếu nhất, Lãnh Phong cũng không đoái hoài tới không chút tạp chất, liền vội vàng từ bao bố bên trên nhảy cồm lên.

Hắn rút cuộc thấy rõ con mắt người này.

Một người mặc màu xám vải thô áo khoác người đàn ông trung niên, nắm nửa đoạn côn gỗ, mắt lộ ra hung chỉ nhìn Lãnh Phong.

Tóc hắn rất ít, có thể nói là đầu trọc, thân thể cường tráng, so với Lãnh Phong cao hơn chừng nửa cái đầu.

Thấy Lãnh Phong đứng thẳng người sau, người đàn ông trung niên nắm nửa đoạn côn gỗ, tiếp tục hướng Lãnh Phong đi tới.

"Người là ai?" Lãnh Phong vuốt cánh tay trái, mới vừa rồi hắn cánh tay trái chịu đựng nhiều nhất công kích, đau đớn để cho hắn nhủ mảy.

Người đàn ông trung niên phảng phất không có nghe được Lãnh Phong nói chuyện một dạng tiếp tục đi về phía trước đến.

Lãnh Phong khẽ cắn răng, nếu hắn không nói lời nào, vậy mình cũng sẽ không khách khí nữa, dù sao cũng là người này trước tập kích.

Người đàn ông trung niên nắm nửa đoạn côn gỗ, lần nữa hướng Lãnh Phong phát động công kích.

Nửa đoạn côn gỗ vẫn có lực sát thương, người đàn ông trung niên hai tay nắm ở côn thân, hung hăng vung hướng Lãnh Phong đầu.

Lãnh Phong hướng bên trái giật mình, né tránh người đàn ông trung niên công kích.

Ngay sau đó, không đợi người đàn ông trung niên kịp phản ứng, Lãnh Phong tiến lên một bước, hữu quyền rơi ở người đàn ông trung niên trên lỗ mũi.

"Ba "

Người đàn ông trung niên nhất thời che mũi, không ngừng lui về phía sau.

Hắn sống mũi bị Lãnh Phong một quyền cắt đứt, bây giờ máu tươi không ngừng từ trong lỗ mũi xông ra.

Chung quanh đen thui một mảnh, chỉ có điện thoại di động đèn pin chống lên một mảnh ánh sáng, mà trong kho hàng, Lãnh Phong cùng người đàn ông trung niên chính đang đánh cận chiến đến.

Ở người đàn ông trung niên lui về phía sau thời điểm, Lãnh Phong đoạt lấy trong tay hắn nửa đoạn côn gỗ, đem côn gỗ ở trong tay toàn đi một vòng.

"Người sẽ hối hận người xuất hiện ở nơi này!"

Lãnh Phong nổi giận gầm lên một tiếng, côn gỗ hung hăng gõ vào người đàn ông trung niên trên người.

"Ba "

Tới nửa đoạn sau côn gỗ hoàn toàn đứt gãy, mà người đàn ông trung niên cánh tay trái trên y phục, trực tiếp xuất hiện một cái vết máu, nhìn thấy giật mình.

Lãnh Phong ném trong tay cuối cùng một đoạn côn gỗ, sau đó xoay vặn cổ, hướng người đàn ông trung niên đi tới.

Người đàn ông trung niên lui về phía sau không ngừng lui về phía sau, sau đó đột nhiên cầm lấy bên cạnh một cái xèng sắt, hét lớn một tiếng, hướng Lãnh Phong phóng tới.

Hai bên cũng chất đầy bao bố, Lãnh Phong căn bản là không có địa phương có thể tránh né.

Người đàn ông trung niên cách Lãnh Phong còn có một chút khoảng cách, Lãnh Phong một bên lui về phía sau, sau đó thấy một cái bao bố bên trên để một quyển sơi giấy.

Lãnh Phong liền vội vàng cầm lên sơi giấy, sau đó đem sơi giấy ở trong tay xoay tròn, sau đó hướng về phía người đàn ông trung niên ném đi.

Người đàn ông trung niên chỉ lo xông về phía trước, muốn né tránh sơi dây đã tới không kịp.

"Ba!"

Sơi dây hung hăng vấy ở người đàn ông trung niên trên cánh tay, đem trong tay hắn xèng sắt đánh rụng.

"Loảng xoảng "

Xèng sắt rơi xuống đất, phát ra nhất thanh thúy hường.

Lãnh Phong vứt bỏ trong tay sơi giấy, hai chân dùng sức đạp một cái, hướng người đàn ông trung niên phóng tới.

Chỉ cần dùng thích hợp, một cái sơi giấy cũng có thể trở thành vũ khí.

Lãnh Phong mới vừa rồi dùng hết lực khí toàn thân, xoay tròn sơi giấy, ở khí lực Trừ đến có thể tổn thương người trình độ sau, Lãnh Phong lại dùng lực đem sơi dây hất ra.

Nếu như không phải là cường độ còn chưa đủ, Lãnh Phong hoàn toàn có thể mang người đàn ông trung niên cánh tay đánh phí.

Người đàn ông trung niên hoàn toàn không phải là Lãnh Phong đối thủ, đàn đã độc đấu, Lãnh Phong có lòng tin một mình đấu mười mấy người.

Lãnh Phong một cước giẫm đạp ở bên phải bao bố bên trên, dùng sức đạp một cái, nhảy đến giữa không trung.

Ở giữa không trung Lãnh Phong nắm chặt hữu quyền, theo thân thể đi phía trước hạ xuống, quả đấm cũng đánh về phía người đàn ông trung niên ngực.

Người đàn ông trung niên căn bản tới không kịp trốn tránh, hắn cũng không Lãnh Phong tốt như vậy thân thủ.

"Ầm!"

Quả đấm hung hăng đánh ở người đàn ông trung niên trên ngực, phát ra nhất thanh muộn hường.

Ngay sau đó, không đợi người đàn ông trung niên lui về phía sau đi, Lãnh Phong chân trái quăng ra, đá ở người đàn ông trung niên trên đùi phải, nhất thời đưa hắn vấp ngã xuống đất.

Người đàn ông trung niên té lăn trên đất, vừa định bò dậy, Lãnh Phong một cước giẫm ở bụng hắn bên trên, đưa hắn gất gao giẫm đạp trên đất.

Nhìn người đàn ông trung niên còn muốn tiếp tục phản kháng, Lãnh Phong rên một tiếng, xuất ra trong túi súng lục, chỉ người đàn ông trung niên đầu.

"Nếu như ngươi dám nữa động một cái, ta đánh liền bạo nổ đầu ngươi."

Nhìn đen thùi họng súng, người đàn ông trung niên không có phản kháng nữa, ngoan ngoãn nằm trên đất.

"Ngươi là ai?" Lãnh Phong hỏi.

Người đàn ông trung niên không có phản ứng, chẳng qua là ánh mắt lạnh giá nhìn Lãnh Phong.

"Không nói a, rất tốt."

Lãnh Phong khẽ mỉm cười, nụ cười nhìn qua rất ôn hòa.

Mà người đàn ông trung niên tâm lý, lại xuất hiện thật sâu cảm giác sợ hãi.

Ngay sau đó, Lãnh Phong giơ chân lên, dùng sức giẫm đạp ở người đàn ông trung niên trên bụng.

"Ầm!"

Nhất thanh muộn hường, người đàn ông trung niên thân thể nhất thời co rúc, trong miệng cũng phun ra một ngụm máu tươi.

Hắn lục phủ ngũ tạng phảng phất đều bị đập lệch vị trí một dạng đau nhức không dứt.

"Người là ai?" Lãnh Phong tiếp tục hỏi.

Nhưng người đàn ông trung niên vẫn không có nói chuyện, tiếp tục ánh mắt lạnh giá nhìn Lãnh Phong.

Lãnh Phong nhíu mày lại, lần nữa dùng sức đập một cước, mắng: "Người là người câm sao?"

Người đàn ông trung niên vẫn không có lên tiếng, bị Lãnh Phong đập nhiều lần như vậy, ngay cả một câu kêu thảm thiết cũng không có phát ra.

"Ngọa tào!"

Lãnh Phong hoàn toàn bị chọc giận, hắn đem súng lục thả lại đến trong túi, khom người đem người đàn ông trung niên kéo lên.

"Không nói lời nào a, được, đây là người buộc ta."

Nói xong, Lãnh Phong đầu gối phải đi phía trước đỉnh đầu, đỉnh ở người đàn ông trung niên trên bụng, không đợi hắn từ trong đau nhức khôi phục như cũ, Lãnh Phong đưa hắn giơ lên giữa không trung, hung hăng nện trên mặt đất.

"Phanh "

Nhất thanh muồn hưởng truyền ra, người đàn ông trung niên nằm trên đất, liền ngay cả hô hấp cũng là một loại khó khăn.

Bất quá dù vậy, người đàn ông trung niên vẫn là không có nói một câu, trừ tiếng hít thở nặng nề, hắn không có phát ra một chút thanh âm.

Lãnh Phong cau mày, nhặt lên trên đất điện thoại di động, sau đó lôi kéo người đàn ông trung niên chân, hướng thương khó đi ra bên ngoài.

Khoảng cách Lãnh Phong cách đó không xa thì có một cánh cửa, bất quá bị khóa đầu khóa kín.

Lãnh Phong một bên lôi kéo người đàn ông trung niên, vừa móc ra súng lục, hướng về phía ổ khóa nà một phát súng.

"Ầm!"

Súng tiếng đécc tai nhức óc, ổ khóa ứng tiếng mà nát, Lãnh Phong cũng lười cố thượng còn lại, một cước đập ở trên cửa, tương môn bản cũng đập rách.

Mà phía sau hắn người đàn ông trung niên, căn bản không có bất kỳ phản kháng năng lực.

Nếu như Lãnh Phong sử dụng dị năng lời nói, người đàn ông này căn bản là không chịu nổi ba giây.

Nhưng này cái người đàn ông trung niên không phải là Dị Năng Giả, Lãnh Phong cũng không có ý định lợi dụng chính hắn một ưu thế đi đối phó người bình thường, huống chi lại không gặp phải chân chính nguy hiểm tánh mạng, cho nên Lãnh Phong vẫn luôn không có sử dụng tự Minh có thể (Kỷ Năng) lực.

Thương khó bên ngoài là một mảnh ruộng ngô, thật cao hạt bắp khắp nơi đều là.

Lãnh Phong lôi kéo người đàn ông trung niên, ở ruộng ngô trong đi lại.

Đi tới ruộng ngô trung gian sau, Lãnh Phong dừng bước lại, sau đó xoay người nhìn người đàn ông trung niên, cười lạnh nói: "Ta cũng không để ý người rốt cuộc là ai, ở trong kho hàng làm gì, ta chỉ là muốn nhìn một chút, người có thể sống sót hay không."

Nói xong, Lãnh Phong lỏng ra nắm người đàn ông trung niên tay, sau đó không ngừng lui về phía sau, tốc độ cực nhanh.

Người đàn ông trung niên chật vật từ dưới đất bò dậy, đối với Lãnh Phong thả hắn, hắn có chút không hiểu, hơn nữa hắn cũng không hiểu Lãnh Phong phía sau câu nói kia là cái gì.

Nhưng sau một khắc, trên mặt hắn liền tràn đầy thật sâu sợ hãi.

Trừ sợ hãi, hay lại là sợ hãi.

Ba cái Nhãn Kính Vương Xà, đang ở cách đó không xa bò đến.

Hơn nữa ba cái Xà Nhãn con người, cũng nhìn người đàn ông trung niên, lưỡi rắn không ngừng đưa ra.

Này ba cái Nhãn Kính Vương Xà đều đã đem người đàn ông trung niên phong tỏa là mục tiêu, về phần Lãnh Phong, hắn chạy quá nhanh, ba cái rắn muốn phong tỏa cũng không kịp.

Lãnh Phong cũng là thấy này ba cái rắn, mới quyết định bỏ qua cho người đàn ông trung niên.

Vốn là hấn là nghĩ (muốn) tìm cái địa phương đem hấn ném xuống coi là, có chết hay không liền một chuyện khác.

Nhưng thấy Xà Hậu, Lãnh Phong liền lập tức thay đổi chủ ý.

Lãnh Phong nhanh nhanh rời đi, sau đó đưa ra hai cánh, bay về phía không trung.

"A! ! !"

Lãnh Phong bay đến không trung sau, nghe được ruộng ngô trong người đàn ông trung niên tiếng kêu thảm thiết, hấn hấn đã gặp bất trắc.

"Hừ, rốt cuộc chịu mở miệng?" Lãnh Phong rên một tiếng, sau đó điều chỉnh phi hành đường đi, hướng quán trọ bay đi.

Hấn đã không muốn đem thời gian lãng phí ở trong kho hàng, thương khó hai bên hấn cơ bản cũng bay qua, căn bản không có phát hiện Caroline tung tích.

Nếu như không phải là dấu chân thật thật tại tại tồn tại, hấn nhất định sẽ cho là ảo giác.

Lãnh Phong cũng lười suy nghĩ, ban ngày lại đi tìm Anna lời muốn nói Elle lão sư, nhìn xem có thể hay không tìm tới một ít đầu mối.

Khoảng cách căn phòng cửa sổ còn có không tới ba mét thời điểm, Lãnh Phong thu hồi hai cánh, bay lượn đến tiến vào phòng trong.

"Àm!"

Lãnh Phong vững vàng rơi đến phòng trong trên sàn nhà.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Lý Tình bị bệnh

Sau khi trở lại phòng, Lãnh Phong trực tiếp đi vào trong phòng tắm tắm, lúc này hấn khắp người đều là tro bụi, nắm giữ nghiêm trọng bệnh thích sạch sẽ hấn hoàn toàn được không cái này.

Lúc này là rạng sáng hai giờ, tối nay phát sinh chuyện có thể nói là để cho Lãnh Phong bắt đắ dĩ tới cực điểm.

Bắt đắ dĩ sau khi, cũng tràn đầy không hiểu.

Trừ phi Caroline là Dị Năng Giả, nếu không là tuyệt đối không thể nào tránh được Lãnh Phong Ứng Nhận truy lùng.

Lùi một bước nói, nếu như Caroline là Lãnh Phong xuất hiện ảo giác, kia trên đất dấu chân muốn giải thích thế nào?

Điểm khả nghi, thật sự là rất nhiều.

Lãnh Phong rất khó đi từng bước từng bước suy nghĩ, hấn cũng không muốn đi lãng phí quá nhiều tinh lực ở nơi này nhiều chút suy nghĩ phía trên.

Nửa giờ sau, Lãnh Phong từ trong phòng tắm đi ra, hấn đổi một bộ quần áo mới.

Lãnh Phong rót cho mình ly nước, sau đó ngồi vào trên giường.

Hấn không muốn đi suy nghĩ tối nay rốt cuộc chuyện gì xảy ra, hết thấy, chỉ cần chờ tìm tới Caroline, liền có thể giải thích rõ ràng.

Trên toà đảo này kỳ quái địa phương thật sự là quá nhiều, coi như là kẻ ngu cũng nhìn ra.

"Mẹ, ngủ."

Lãnh Phong một hơi thờ uống sạch trong chén nước nước, sau đó nằm dài trên giường, nhắm lại con mắt.

Hấn vốn là rất mệt mỏi, trong lúc bất chợt còn cùng người đánh một trận, bây giờ toàn thân đều tràn đầy cảm giác mệt mỏi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, ban đêm đi qua, sáng sớm đến.

Mặt trời chói chan lặn nửa chiều sáng khô đàng đão, nóng bức tập kích cả hòn đảo nhỏ.

"Đoàng đoàng đoàng, đoàng đoàng đoàng "

Tiếng gõ cửa, đem Lãnh Phong đánh thức.

Lãnh Phong chậm rãi trợn mở con mắt, hấn cặp mắt tràn đầy tia máu, hấn căn bản liền ngủ không ngon.

"Lãnh Phong, mau dậy đi, xảy ra chuyện."

Ngay tại Lãnh Phong vừa muốn mắng chửi thời điểm, Trương Ảnh Hàm thanh âm, truyền vào Lãnh Phong trong tai.

Xảy ra chuyện?

Lãnh Phong nhất thời từ trên giường nhảy cồm lên, vội vàng vàng chạy đi mở cửa.

Hắn có thể nghe ra Trương Ảnh Hàm trong giọng nói tràn đầy nóng nảy, cho nên không dám chậm.

"Kéo kẹt "

Lãnh Phong mở cửa, nhìn đứng ở ngoài cửa Trương Ảnh Hàm, hỏi "Xảy ra chuyện gì?"

Trương Ảnh Hàm mặt đầy nóng nảy nói: "Lý Tĩnh, Lý Tĩnh nàng bị bệnh."

"Bị bệnh?"

Lãnh Phong nhất thời lẳng lẳng, Lý Tĩnh lại bị bệnh?

"Đúng vậy, nàng cái trán thật là nóng." Trương Ảnh Hàm mặt đầy nóng nảy, dù sao các nàng không có mang y tế đồ dùng, mà ở nơi này ngăn cách với đời trên đảo, có hay không thầy thuốc hay là cái vấn đề.

"Lên con sốt a."

Lãnh Phong hơi an tâm một chút, hấn còn tưởng rằng phát sinh đặc biệt gì nghiêm trọng chuyện, không nghĩ tới chính là Lý Tĩnh lên con sốt.

"Ta đi xem một chút."

Lãnh Phong đi về phía Lý Tĩnh căn phòng, Trương Ảnh Hàm liền vội vàng theo ở phía sau.

Lý Tĩnh nằm ở trên giường, sắc mặt tái nhợt, thân thể không ngừng run rẩy, nhìn còn thật nghiêm trọng.

Lãnh Phong ngồi vào Lý Tĩnh mép giường, đưa tay ra sờ một cái nàng cái trán.

"Ngọa tào, như vậy nóng!" Lãnh Phong cũng là bị dọa cho giật mình.

Lý Tĩnh phỏng chừng cũng sốt tới ba mươi chín độ.

"Đi nhanh cầm nhanh khăn lông đến, dùng nước lạnh giặt rửa xuống."

Lãnh Phong ngay cả bận rộn quay đầu nói với Trương Ảnh Hàm.

Trương Ảnh Hàm đáp một tiếng, vội vàng vàng chạy vào trong phòng tắm.

Lãnh Phong sờ Lý Tĩnh cái trán, hơi nhú lên Mi, nàng này lên con sốt còn thật nghiêm trọng.

Nghiêm trọng nhất là, nàng không nên vào lúc này bị bệnh.

Nhiệm vụ còn đang kéo dài, Lãnh Phong vẫn luôn nghĩ (muốn) com sáng tìm tới Caroline, như vậy có thể sớm một chút rời cái này đảo, đầu mối đã có, tiếp theo chính là muốn hành động.

Nhưng hành động còn chưa bắt đầu, Lý Tĩnh liền bị bệnh.

Nàng bệnh này còn thật không phải lúc, cũng quá xảo hợp.

Lúc này, Trương Ảnh Hàm cầm một khối này khăn lông, chạy đến Lý Tĩnh bên người, đem khăn lông thoa lên trên trán nàng.

"Ta không có mang cấp cứu được phẩm, nguoi trước chăm sóc kỹ năng, ta đi tìm thầy thuốc."

Nói xong, Lãnh Phong đứng lên, rời phòng.

Trương Ảnh Hàm ngồi ở Lý Tĩnh trước giường, cầm Lý Tĩnh tay, mặt đầy nóng nảy nói: "Lý Tĩnh, nguoi nhất định phải chống nổi a."

Lúc này Lý Tĩnh là nửa trạng thái hôn mê, căn bản không biện pháp trả lời Trương Ảnh Hàm.

39 độ cao sốt, cũng không phải là đùa giỡn.

Lãnh Phong đi tới quán trọ trong phòng khách, lúc này là buổi sáng tám giờ, nhưng lần này trong phòng khách lại không có bất kỳ khách nhân.

A hoa sen kéo đứng ở trước quầy, sửa sang lại quỹ Đài Đông tây.

"Xin hỏi các nguoi nơi này có thầy thuốc sao?" Lãnh Phong đi tới a hoa sen mì sợi trước, hỏi.

"Có nguoi bị bệnh sao?" A hoa sen kéo hỏi.

Lãnh Phong gật đầu một cái, tiếp tục nói: "Ta một nguoi bạn lên cơn sốt, các nguoi này có hay không thầy thuốc."

"Ta có lẽ có thể giúp nàng nhìn một chút." A hoa sen kéo nói.

"Ừ?"

Lãnh Phong nhìn a hoa sen kéo, nàng biết y thuật?

"Ta là chúng ta trên đảo thầy thuốc, mặc dù ta hiểu không nhiều, nhưng lên cơn sốt những thứ này bệnh nhẹ ta vẫn là có thể xử lý." A hoa sen kéo căng mặt tự tin nói.

"Vậy làm phiền nguoi." Lãnh Phong gật đầu một cái, nàng có thể giải quyết là được.

Lãnh Phong mang theo a hoa sen kéo tới đến Lý Tĩnh căn phòng, lúc này Trương Ảnh Hàm còn mặt đầy nóng nảy, nàng đã giúp Lý Tĩnh đổi một lần khăn lông.

"Nàng là thầy thuốc, nguoi tránh ra xuống." Lãnh Phong nói với Trương Ảnh Hàm.

Trương Ảnh Hàm gật đầu một cái, đứng lên, cho a hoa sen kéo tránh ra vị trí.

A hoa sen kéo ngồi vào Lý Tĩnh trước giường, đưa tay ra sờ một cái nàng cái trán, lại dò nàng một chút hô hấp.

"Chúng ta cái này không có các nguoi thường thường sử dụng được vật, có chẳng qua là cổ phương." A hoa sen kéo nói.

"Có tác dụng phụ sao?" Trương Ảnh Hàm ngay cả bận rộn hỏi.

A hoa sen kéo nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, sau đó cười lắc đầu, "Đảo thượng nhân bị bệnh cũng là tìm ta, hiện tại ở mỗi một nguoi đều sinh long hoạt hổ, nguoi nói có hay không tác dụng phụ?"

Trương Ảnh Hàm hơi ngần ra, sau đó mặt đầy áy náy cười: "Xin lỗi, vậy làm phiền nguoi."

"Ta đi lấy thuốc, các nguoi yên tâm đi, nàng sẽ không việc gì."

Nói xong, a hoa sen kéo đứng lên, rời phòng.

Lãnh Phong khoanh tay, nhìn trên giường Lý Tĩnh liếc mắt, sau đó đi tới Trương Ảnh Hàm trước nguoi, nói: "Ảnh hàm, xem ra hôm nay Lý Tĩnh là không có biện pháp tiếp tục cùng đến ta chạy ra ngoài."

"Đúng vậy, coi như uống thuốc, nàng hôm nay cũng muốn nghỉ ngơi cho khỏe xuống." Trương Ảnh Hàm gật đầu, Lý Tĩnh tình huống quá tệ.

Lãnh Phong chân chờ một hồi, nói: "Ta tới ngày hôm qua tìm tới một đầu manh mối, nói không chừng có thể tìm được Lý Tĩnh mẫu thân, ta không muốn bỏ qua."

Trương Ảnh Hàm hơi ngần ra, ngay cả bận rộn hỏi "Đầu mối gì?"

"Phía nam ngọn núi kia phía sau, có một trường học, nơi đó có một lão sư kêu Elle, nàng có thể có thể biết Lý Tĩnh mẫu thân ở đâu." Lãnh Phong khoanh tay, nói.

"Nguoi là làm sao biết cái này?" Trương Ảnh Hàm hỏi.

"Anna tối ngày hôm qua nói cho ta biết, nàng nói nàng hai tuần lễ trước thấy Caroline cùng Elle cùng rời đi."

"Ta vốn là muốn rời giường sau liền cùng các người nói, sau đó mọi người cùng nhau lên đường, nhưng Lý Tình như bây giờ tình huống, là không có biện pháp tiếp tục chạy khắp nơi."

Lãnh Phong khẽ cắn răng, đúng là có chút phiền phức.

Lúc này, a hoa sen kéo nắm một cái ly đi tới, trong ly chứa đầy nước, mà trong nước, nổi lơ lửng một ít màu xanh lá cây được thảo.

Đây chính là a hoa sen kéo lời muốn nói cô phương.

A hoa sen kéo ngồi vào Lý Tình mép giường, dứt nàng uống trong ly nước.

Lãnh Phong cũng không có ngăn cản, mặc dù hẳn không thể nào tín nhiệm đảo thượng nhân, nhưng Lý Tình như bây giờ tình huống, nếu như không chữa trị kịp thời lời nói, sẽ có rất nhiều hậu họa.

Lý Tình uống xong sau, ho khan một hồi, sau đó ở a hoa sen kéo dưới sự giúp đỡ, nằm sẽ tới trên giường.

Mà nàng sắc mặt, rất nhanh thì khôi phục một tia đỏ thắm, không có mới vừa rời như vậy tái nhợt.

"Nàng đã không việc gì, bất quá muốn nghỉ ngơi cho khỏe." A hoa sen kéo hướng về phía Lãnh Phong hai người nói.

Lãnh Phong khẽ gật đầu, sau đó lấy ra một trăm USD, đưa cho a hoa sen kéo, "Cảm ơn người, chuyện này người thù lao."

A hoa sen kéo cười cười, sau đó lắc đầu một cái, cũng không nói gì, trực tiếp rời phòng.

Lãnh Phong nhún nhún vai, đem tiền thả lại đến trong túi.

Trương Ảnh Hàm ngồi vào Lý Tình mép giường, thấy Lý Tình sắc mặt khôi phục một ít đỏ thắm sau, nhất thời thờ phào.

Lý Tình đột nhiên bị bệnh, quả thật đem nàng dọa cho chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Lãnh Phong cũng là bị hù dọa, bất quá hẳn hơi tỉnh táo một chút.

"Vậy dạng này đi, chính ta đi tìm người, người ở lại chỗ này chiếu cố Lý Tình, có chuyện gì liền lập tức liên lạc ta, có thể không?"

Đây cũng là không có làm Pháp Sự tình, bây giờ việc cần kíp trước mắt, là mau sớm tìm tới Caroline.

Mặc dù Lãnh Phong cũng không muốn đem Lý Tình cùng Trương Ảnh Hàm đơn độc lưu lại nơi này, chẳng qua nếu như nghĩ (muốn) mau rời khỏi, cũng chỉ có thể tìm tới Caroline.

Bây giờ đầu mối cũng có, mấu chốt là hành động.

"Người đi đi, ta phụ trách chiếu cố Lý Tình." Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong, nói.

Lãnh Phong có chút không yên lòng, dù sao lưu hai người bọn họ ở nơi này, đúng là không quá lý tưởng.

"Mấu chốt là, người có thể chăm sóc kỹ chính mình sao?" Lãnh Phong nói.

Trương Ảnh Hàm khẽ gật đầu, cười nói: "Cái này có gì thật lo lắng cho a."

Lãnh Phong cười khổ một tiếng, nói: "Này phá đảo là tình huống gì người nên nhìn ra, người ở đây rất cổ quái."

"Yên tâm đi, ta có thể chăm sóc kỹ mình và Lý Tình, mấu chốt là chăm sóc kỹ Lý Tình, nàng là bệnh nhân đâu." Trương Ảnh Hàm nắm Lý Tình tay, nói.

"Có chuyện gì, nhất định phải gọi điện thoại cho ta." Lãnh Phong vẫn có chút không yên lòng.

Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong, cười nói: "Được rồi, yên tâm, người hãy nhanh lên một chút đi đi, com sáng tìm tới Lý Tình mẫu thân, như vậy chúng ta mới có thể sớm một chút rời nơi này, nói thật, ta cũng không thích này cái địa phương."

Lãnh Phong gật đầu một cái, "Ta đi chuẩn bị một chút."

Nói xong, Lãnh Phong trở lại gian phòng của mình.

Ở trong phòng tắm sau khi đánh răng rửa mặt xong, Lãnh Phong cảm ra bản thân ba lô, cho điện thoại di động đổi khối pin, sau đó lấy ra súng lục.

Lãnh Phong nhìn một hồi m 9 súng lục, khẽ cắn răng, xoay người đi tới Lý Tình căn phòng.

"Ảnh hàm, súng cho người, người bảo vệ tốt chính mình." Lãnh Phong đi tới Trương Ảnh Hàm bên người, đem súng lục đưa cho nàng.

Trương Ảnh Hàm quay đầu, thấy Lãnh Phong trong tay m 9 súng lục, nhất thời tròn tròn con mắt, "À?"

"Ta sợ các người sẽ gặp nguy hiểm, cho nên cầm cây súng điểm an toàn." Lãnh Phong đem súng lục nhét vào Trương Ảnh Hàm trong tay.

"Ta không biết dùng a." Trương Ảnh Hàm liền vội vàng cây súng trả lại cho Lãnh Phong.

"Nắm đi, gặp phải chuyện gì, cũng có lực uy hiếp."

Vừa nói, Lãnh Phong muốn đem súng kín đáo đưa cho Trương Ảnh Hàm, nhưng Trương Ảnh Hàm thế nào cũng không nguyện ý muốn.

"Ta không cần, người nắm đi, ta ở trong phòng có thể có nguy hiểm gì, người ở bên ngoài mới nhiều nguy hiểm." Trương Ảnh Hàm lắc đầu, thế nào cũng không nguyện ý muốn Lãnh Phong súng.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Cút cho ta

"Lãnh Phong, ta không cần cái này, chính người giữ đi."

Trương Ảnh Hàm không ngừng lắc đầu, coi như Lãnh Phong trả lại cho, nàng cũng sẽ không tiếp tục.

Lãnh Phong khê cần rằng, bắt đắc dĩ đem súng thu hồi, Trương Ảnh Hàm không muốn, hấn cũng cũng không thể cưỡng bách.

"Vậy nếu như xảy ra chuyện gì, nhất định muốn gọi điện thoại cho ta, biết không?"

Lãnh Phong thật rất không yên tâm, nhưng đây cũng là không làm Pháp Sự, dù sao đầu mối đã có, chỉ cần tìm được Elle, nói không chừng là có thể tìm ra Caroline.

Hắn phải mau sớm, nếu không kéo buổi tối, cũng không biết còn sẽ xảy ra chuyện gì.

"Người yên tâm đi, người còn coi ta là con nít đây." Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong, khê cười nói: "Ta sẽ chiếu cố tốt chính mình."

Lãnh Phong gật đầu một cái, nhìn Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh liếc mắt, sau đó từ từ lui về phía sau, rồi phòng, thuận tay đóng cửa phòng.

Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong rời đi, nàng không biết là, trên giường Lý Tinh, có chút tròn một chút con mắt, nhìn Lãnh Phong sau khi rời đi, rất nhanh lại nhắm lại.

Này một chi tiết, Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm cũng không có phát hiện.

Lãnh Phong cách mở quán trọ, đi về phía nam vừa đi đi.

Phía nam có một tòa núi nhỏ, cũng không cao, vượt qua đứng lên không có khó khăn gì.

Cho dù là buổi sáng, mặt trời chói chan chiếu sáng trên người vẫn có một loại nóng bỏng cảm giác, hôm nay muốn so với hôm qua càng nóng.

Đi ở trên đường, Lãnh Phong có thể thấy rất nhiều trên đảo cư dân, bọn họ có lương thủ không không đi, có mấy người đồng thời mang một đại túi đồ vật.

Túi đều là bao bố, cho nên Lãnh Phong căn bản không thấy được bên trong là cái gì.

Lãnh Phong đi trên đường, không ít người đều đem ánh mắt dừng lại ở trên người hắn, có còn không ngừng chỉ chỉ trỏ trỏ.

Nhưng lúc này Lãnh Phong lười để ý bọn họ, vội vàng tìm tới Caroline, đây mới là trọng yếu nhất.

Bọn họ phải mau rời khỏi, Lãnh Phong có một loại rất bất an cảm giác, tựa hồ nơi này muốn sẽ phải phát sinh cái gì.

Mà hắn cũng nghe nói, nơi này muốn cử hành một cái nghi thức.

Lãnh Phong bất an, rất có thể cùng cái nghi thức này có liên quan.

Hai bên đường đi đều là thực vật, rất có nguyên thủy khí tức, nơi này mặc dù nhiệt, nhưng không khí người rất thanh tân, căn bản cũng không có trong thành phố lớn đục ngầu.

Dùng sức hít một hơi, đều có tâm thần sáng khoái cảm giác.

Lãnh Phong đi tới dưới chân núi, có một con đường có thể trực tiếp vượt qua ngọn núi này, đây cũng là cho hắn bớt đi rất nhiều phiền toái.

Ngọn núi này không lớn, hoàn toàn chính là một tòa núi nhỏ, nhìn thường thường có người vượt qua, nếu không cũng sẽ không có một con đường.

Lãnh Phong nhanh chóng vượt qua ngọn núi nhỏ này, mới vừa đi tới đỉnh núi, hắn liền thấy dưới chân núi, tọa lạc một căn phòng.

Nhà ở giống như một trong trường học, lúc này chính có không ít trẻ nít đi vào trong phòng.

Đây chính là trên đảo trường học, không trách sẽ có một cái Elle lão sư.

Lãnh Phong nhanh chóng hướng dưới núi đi tới, mà trước mặt hắn, vừa vặn đi tới một người nam nhân.

Nam nhân hai tay dâng một đồng lớn vật liệu gỗ, vật liệu gỗ rất nhiều, chất cơ hồ cũng sắp đến đầu hắn.

Bụng như vậy một đồng lớn vật liệu gỗ, nam nhân lộ ra rất cố hết sức.

Khoảng cách Lãnh Phong không xa thời điểm, một tấm gỗ tài rơi xuống đất.

Nam tử liền vội vàng dừng bước lại, muốn nhặt lên trên đất vật liệu gỗ, nhưng hai tay của hắn căn bản chẳng không ra, nếu như hắn tùy tiện lộn xộn, còn lại vật liệu gỗ cũng sẽ xuống.

Lãnh Phong liền vội vàng đi lên trước, đưa tay nhặt lên trên đất vật liệu gỗ, thả lại đến trong tay nam tử.

Nam tử không nói gì, chẳng qua là nhìn Lãnh Phong liếc mắt, tiếp theo sau đó đi về phía trước.

"Đứng lại!" Lãnh Phong kéo lại nam tử, trầm giọng nói: "Các ngươi cũng không biết nói chuyện sao?"

Nam tử quay đầu, lần nữa nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó tránh thoát Lãnh Phong, tiếp tục đi về phía trước đến.

"Ngạo tào." Lãnh Phong nhìn nam tử rời đi bóng lưng, không nhịn được chửi một câu, hàng này thật sự là thật không có lễ phép, cảm ơn đều không nói một câu.

Lãnh Phong cũng lười sẽ cùng nhà này tiểu nhị so với cái gì, xoay người, tiếp tục hướng dưới núi đi tới.

Bốn phía đều là phong phú thực vật, nhìn ngược lại thật thuận mắt.

Nếu như không phải là cái này đảo có quá nhiều cổ quái địa phương, này Ricken nhất định là một cái rất tốt du lịch thánh địa.

Lãnh Phong đi tới trước cửa nhà, đứng ở ngoài cửa sổ nhìn một chút, chỉ thấy một người mặc quần dài nữ nhân, đứng đang bực giảng bên trên, bụng một quyển sách nói giờ học.

Bên trong chính là một gian phòng học, ước chừng có sáu mươi trẻ nít ở bên trong giờ học.

Trên bực giảng nữ nhân, chắc là Anna lời muốn nói Elle lão sư.

Lãnh Phong không có đi suy nghĩ quá nhiều, đứng ở ngoài cửa sổ nhìn một lát sau, trực tiếp đẩy ra cửa phòng học, đi vào trong phòng học.

Nghe được thanh âm, tất cả mọi người đều đem ánh mắt nhìn về phía phòng học nơi cửa chính.

Lãnh Phong đến, đem tất cả mọi người đều dọa cho giật mình.

Kính ngạc nhất, chính là trên bực giảng lão sư.

Không đợi các nàng nói chuyện, Lãnh Phong đi thẳng tới trước mặt lão sư, nhìn nàng kia coi như đẹp đẽ gò má, trầm giọng nói: "Ngươi có phải hay không Elle?"

"Ta là." Elle có chút sợ hãi nhìn Lãnh Phong, dù sao Lãnh Phong xem ra không có một chút hảo ý.

"Rất tốt."

Lãnh Phong gật đầu, tiếp tục nói: "Người gặp qua nàng sao?"

Vừa nói, Lãnh Phong xuất ra Caroline hình, đưa đến Elle trước mặt.

Elle liếc mắt nhìn, sau đó lắc đầu một cái, "Ta chưa thấy qua."

Lãnh Phong mỉa mai lên con mắt, khẽ gật đầu, sau đó nắm hình, xoay người đi về phía ngòai ở bàn học trước bọn học sinh, sau đó đem hình thả vào một cô gái trong tay, đưa đến: "Các người có thấy qua hay chưa nữ nhân này."

Nữ hài nhận lấy hình, liếc mắt nhìn, dùng sức lắc đầu một cái, sau đó truyền cho sau lưng trẻ nít.

Cứ như vậy, nhận lấy trẻ nít cũng liếc mắt nhìn, sau đó lắc đầu một cái, một đường truyền, cuối cùng hình trở lại Lãnh Phong trong tay.

Hơn sáu mươi cái trẻ nít, toàn bộ lắc đầu.

Lãnh Phong đeo kính mát, lúc này không người thấy hấn ánh mắt là đáng sợ đến cỡ nào.

Hắn dĩ nhiên biết Elle đang nói láo, hắn chỉ là muốn nhìn một chút những đứa bé này có thấy qua hay chưa, dù sao Anna nói qua, Elle lúc ấy là cùng Caroline cùng rời đi.

"Elle, người chắc chắn người thật không đã thấy hình trong nữ nhân?"

Ở trẻ nít trên người không chiếm được đầu mối, Lãnh Phong đem mũi dùi chỉ hướng Elle.

Dù sao hai tuần lễ trước nàng là cùng Caroline cùng rời đi.

"Ta nói rồi, ta không nhận biết nàng, nàng là chúng ta đảo thượng nhân sao?" Elle nói.

Lúc nói chuyện, khóe miệng nàng mang theo một tia hài hước mỉa mai, "Nếu như nàng là chúng ta đảo thượng nhân, ta đây sẽ không không nhận biết, nhưng ta căn bản là không có gặp qua nàng."

Nghe Elle nói chuyện, Lãnh Phong vừa cười, một bên không điểm dứt đến đâu.

Ở Elle sau khi nói xong, Lãnh Phong ừ một tiếng, sau đó Mạnh đưa tay ra, một cái nắm Elle tóc, đưa nàng cả người quăng về phía tấm bảng đen.

"Àm!"

Tại chỗ có trẻ nít mặt đầy khiếp sợ dưới con mắt, Elle hung hăng đụng vào trên bảng đen, phát ra nhất thanh muôn hưởng.

Elle là một phụ nữ, chịu đựng năng lực có thể không mạnh, đụng vào trên bảng đen thời điểm, không thiếu chút nữa đụng ngất đi.

Toàn bộ trẻ nít cũng đứng lên, một người trong đó tuổi lớn một chút tiểu cô nương lớn tiếng nói: "Người này là đang làm gì!"

Lãnh Phong không để ý đến cái đó tiểu cô nương, đi tới Elle trước người, đem nàng kéo lên, tay phải bấm nàng cổ họng, cắn răng nói: "Nói cho ta biết, Caroline ở đâu!"

Lúc này Lãnh Phong chính đang bức bối bên trên, trong lòng tràn đầy bất an, hấn bây giờ chỉ nghĩ (muốn) mau rời khỏi nơi này, nếu hấn không là cũng sẽ không nổi giận như vậy.

Elle nửa choáng váng, căn bản không biện pháp trả lời Lãnh Phong lời nói.

Lãnh Phong quét nhìn liếc mắt bốn phía, thấy trên bục giảng có một ly nước, liền vội vàng một cái lấy tới, trực tiếp tạt vào Elle trên mặt.

Bị nước lạnh kích thích một chút, Elle nhất thời thanh tỉnh rất nhiều, nhưng thân thể đau đớn để cho nàng không đứng nổi.

Nhìn về phía Lãnh Phong thời điểm, trong mắt nàng cũng tràn đầy sợ hãi.

Không người có thể nghĩ đến, Lãnh Phong lại đột nhiên động thủ, hơn nữa hạ thủ ác như vậy.

"Ta hỏi người một lần nữa, Caroline ở đâu! ! !"

Lãnh Phong trực tiếp rút súng lục ra, hòng súng hướng về phía Elle, "Ta kiên nhẫn là có hạn độ, ta không phải là các người người ở đây, ta giết người cũng sẽ không có bất kỳ tội ác cảm giác, ta tới nơi này chỉ là muốn tìm một người, chỉ đơn giản như vậy."

"Ta căn bản là nghe không hiểu người đang nói gì." Elle uể oải vừa nói.

Toàn bộ trẻ nít đều đã sùng sờ, không người nghĩ đến Lãnh Phong sẽ như vậy ác.

Cái này đảo mặc dù ngăn cách với đời, nhưng các nàng vẫn biết sủng.

"Hai tuần lễ trước, ngươi và Caroline gặp mặt qua, thì ở quán trọ trong, ngươi lúc đó cùng nàng rời đi."

"Đừng cho là ta cái gì cũng không biết, ngươi đừng muốn nói sáo, ta cho ngươi biết, nói láo đối với ngươi không có chỗ tốt."

"Ta hoàn toàn không ngại ở chỗ này giết người, ta biết rất nhiều người cũng đang giấu giếm cái gì, giết người, có lẽ sẽ có nhiều chút lực uy hiếp."

"Ta cuối cùng hỏi ngươi một lần nữa, Caroline, ở đâu!"

Nói xong, Lãnh Phong trực tiếp đem hòng súng đề ở Elle trên đầu, ngón tay nhẹ nhàng đề xuống cò súng, chỉ cần hấn nhẹ nhàng dùng sức, Elle đầu sẽ nở hoa.

"Ha ha ha ha ha a." Elle đột nhiên bắt đầu cười lớn, trong nụ cười tràn đầy châm chọc.

Nàng như vậy cười một tiếng, Lãnh Phong nhất thời liền có chút kinh ngạc, nàng lại bật cười.

"Ngươi cười cái gì?" Lãnh Phong hỏi.

"Ngươi căn bản cũng không biết ngươi đang làm gì, ngươi cho rằng ngươi làm hết thấy, có ý nghĩa sao?"

Elle vừa cười, vừa dùng giễu cợt giọng.

"Rất có ý nghĩa, ta chỉ muốn tìm Caroline, sau đó rời đi các ngươi này cái quỷ địa phương, rác rưởi đảo." Lãnh Phong cắn răng nói.

Hắn đối với (đúng) cái này đảo là tràn đầy oán khí, hấn vô thời vô khắc cũng muốn rời đi.

Bất an trong lòng không ngừng ảnh hưởng Lãnh Phong tâm tình, chính hấn cũng không hiểu nổi rốt cuộc là thế nào.

Elle dừng lại cười, dùng một loại kỳ Quái Nhãn thần nhìn Lãnh Phong, khóe miệng cũng mang theo một tia hài hước nụ cười: "Không, ngươi sẽ không hiểu."

"Ta cần phải hiểu cái gì?" Lãnh Phong cười lạnh, hấn lúc này thật rất muốn một phát súng đem Elle cho băng, nhưng vô dụng, hấn phải từ Elle miệng ở bên trong lấy được đầu mối.

"Ngươi mãi mãi cũng sẽ không hiểu, chính ngươi đang làm gì." Elle hài hước cười, giọng tràn đầy châm chọc.

"Ngươi rút cho ta."

Lãnh Phong con mắt cũng sắp bốc lửa, thu tay về súng, chân phải hung hăng đá ra, đá vào Elle trên bụng, nhất thời đưa nàng cả người cũng đá bay.

"Ầm!"

Elle đụng vào lớp học trên vách tường, đem vách tường cũng đụng lõm đi vào một ít.

"Minh bạch ngươi đại gia." Lãnh Phong xoay vặn cổ, hấn bây giờ nổi giận trong bụng, hấn chỉ muốn phát tiết.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Nghi thức tôn giáo

"Các ngươi có ai biết, nhà nàng ở đâu?"

Lãnh Phong xoay người, nhìn trong phòng học trẻ nít, giọng âm trầm nói.

Trả lời Lãnh Phong, chỉ có chết một loại yên tĩnh.

Tất cả mọi người đều dùng kinh hoàng ánh mắt nhìn Lãnh Phong, ở trong mắt các nàng, lúc này Lãnh Phong tựa như cùng Ác Ma.

Vừa tiến đến, hỏi mấy câu nói, không nói hai lời trực tiếp đem Elle ném trên băng đen.

Những thứ này đối với tiểu hài tử mà nói, thật sự là quá mức kinh khủng, cũng khó mà tiếp nhận.

Nhưng Lãnh Phong không có bất kỳ cảm giác áy náy, cũng không có bất kỳ hối hận, trong lòng của hắn tràn đầy tức giận.

Lúc này Elle đã ngã xuống đất ngất đi, về phần lúc nào tỉnh lại, không biết đến.

Nhìn những đứa bé này mặt đầy kinh hoàng bộ dáng, Lãnh Phong cười lạnh một tiếng, xoay người rời đi phòng học.

Hắn mặc dù khí trên đầu, nhưng cũng không trở thành đối với (đúng) tiểu hài tử động thủ, một điểm này, hắn vô luận như thế nào đều làm không được đến.

Lãnh Phong đi tới phòng học bên ngoài, xoay vặn cổ, thấy cách đó không xa có một nữ nhân vừa vặn đi ngang qua.

"Chờ một chút." Lãnh Phong liền vội vàng đi tới trước mặt nữ nhân, ngăn lại nàng đường đi.

"Người không có đợi ở trên đảo cho phép." Nữ nhân nhìn Lãnh Phong liếc mắt, giọng không vui nói.

Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, trực tiếp mắng: "Cút mẹ mày đi cho phép, nói cho ta biết, người biết Elle nhà ở đâu sao?"

Nữ nhân bị Lãnh Phong bị dọa cho phát sợ, liền vội vàng lui về phía sau hai bước, bất quá ngay sau đó, trên mặt nàng xuất hiện vẻ tươi cười, nụ cười này, tràn đầy hài hước.

Nhìn người đàn bà nụ cười, Lãnh Phong nhẹ nhàng gõ đến đầu, sau đó Mạnh lấy súng lục ra, hòng súng nhắm ngay nữ đầu người.

"Nói cho ta biết, Elle nhà, ở đâu!"

Lãnh Phong đã hơi không khống chế được, đến khi hắn muốn biết Elle nhà ở đâu, rất đơn giản.

Coi như Caroline không có ở đây vậy, ít nhất có thể tìm tới một ít đầu mối.

Hỏi những người khác cơ bản là không có khả năng, tuyệt đối không có người nói cho hắn biết, một điểm này Lãnh Phong rất rõ.

Trên cái đảo này kỳ quái địa phương quá nhiều, Lãnh Phong không nghĩ (muốn) tiếp tục ở nơi này lãng phí quá nhiều thời gian, hắn muốn rời đi.

Nữ nhân thấy đen thui hòng súng, trên mặt xuất hiện một ít sợ hãi, nụ cười cũng đi theo biến mất.

"Nhà nàng, ở đâu?" Lãnh Phong khóe môi nhếch lên cười lạnh, tiếp tục hỏi.

"Liên ở phía dưới, lớn nhất một gian." Nữ nhân chỉ bên trái phía dưới.

Có một cái đường có thể đi xuống phía dưới, phía dưới có sáu phòng, trong đó có một gian lớn nhất, chính là nữ nhân từng nói, Elle nhà.

"Rất cảm tạ người." Lãnh Phong hướng về phía nữ nhân cười cười, sau đó đi xuống mặt đi tới.

Nữ nhân nhìn Lãnh Phong rời đi bóng lưng, khóe miệng lộ ra một tia Kỳ Dị nụ cười, chậm rãi phun ra ba chữ: "Dị Năng Giả."

Nhưng Lãnh Phong đi rất nhanh, căn bản cũng không có nghe được.

Lãnh Phong đi tới Elle trước cửa nhà, cũng lười cạy khóa, trực tiếp một cước đá tung cửa ra.

Bốn phía cũng có không ít người đang bận rộn, thấy Lãnh Phong cử động, tất cả mọi người đều dừng lại trong tay động tác, nhìn Lãnh Phong.

"Người đang làm gì, người đây không phải là pháp xâm phạm." Một người phụ nữ đi lên trước, chỉ trích.

"Ta chính là phi pháp xâm phạm, thế nào?"

Lãnh Phong dùng súng lục chỉ đàn bà, trầm giọng nói.

Thấy đen thui hòng súng, đàn bà nhất thời ngậm miệng, lui về phía sau mấy bước.

"Ai không thoải mái, tới a." Lãnh Phong cũng không gấp đi vào Elle nhà, mà là xoay người, nhìn trước mắt những cư dân này, lớn tiếng nói: "Ta biết các

ngươi đang giấu giếm, ta cũng biết các ngươi khăng định gặp qua Caroline, chỉ là các ngươi đều tại cho ta giả bộ ngu, không việc gì, các ngươi tiếp tục giả vờ, ta sẽ đưa nàng tìm ra, sau đó các ngươi những thứ này ngu xuẩn gia hỏa, liền tiếp tục ở đây cái rác rưởi địa phương ngăn cách với đời đi."

Nói xong, Lãnh Phong hướng về phía những người này giơ ngón tay giữa lên, sau đó đi vào Elle nhà, cũng không có đóng cửa phòng, hẳn đảo là hy vọng có người tới tìm hắn để gây sự, như vậy hắn liền có thể giết gà dọa khỉ.

Ngay tại Lãnh Phong đi vào Elle nhà sau, nguyên vốn có chút sợ hãi các cư dân, trên mặt cũng xuất hiện Kỳ Dị nụ cười.

Nếu như Lãnh Phong thấy lời nói, sợ rằng sẽ cảm thấy sợ hãi.

Mười mấy người. Đồng thời cười, nụ cười đều giống nhau, Kỳ Dị.

Elle trong nhà có một cỗ nhân nhạ thoang thoảng, giống như là nào đó hoa, mà Elle quần áo tùy ý thả ở trên ghế sa lon.

Lãnh Phong quan sát bốn phía, căn phòng này có hai căn phòng, Lãnh Phong một cước đá văng trong đó một gian môn, sải bước đi đi vào.

Cái này chắc là Elle căn phòng, trên giường cũng chất đống không ít quần áo, hẳn là Elle.

Trong căn phòng còn có một cái tủ sách, để nguyên quần áo quý, còn lại, không có vật gì khác.

Lãnh Phong mở ra tủ quần áo, bên trong trừ quần áo ra, lại cũng không có đảm nhiệm Hà Đông tây.

"Mẹ."

Lục soát một lúc sau, Lãnh Phong buông tha này cái địa phương.

Lãnh Phong đi tới căn phòng thứ hai trước cửa, dùng sức đập một cái, muốn đá tung cửa ra.

Nhưng sau một khắc, Lãnh Phong liền kinh ngạc, hẳn lại không có thể thoát cái đá văng cánh cửa này.

Lãnh Phong lui về phía sau ba bước, sau đó chạy nước rút hai bước, chân phải hung hăng đá ra.

"Ầm!"

Nhất thanh muộn hưởn truyền vào Lãnh Phong trong tai, nhưng môn vẫn không có bị phá hư.

"Ngọa tào!"

Lãnh Phong nhất thời liền sững sờ, như vậy chuyện hắn không khả năng phát sinh, này phiền chính là một cây môn, nhưng lại như vậy cứng rắn, hoàn toàn không phù hợp suy luận.

Còn lại môn cũng cùng này phiền giống nhau như đúc, nhưng này phiền lại hoàn toàn đập không mở.

Lãnh Phong khễ cắn răng, lấy súng lục ra, hòng súng nhắm ngay khóa cửa.

"Ầm!"

Tiếng súng vang lên, đạn từ trong nòng súng bay ra, phá vỡ không khí trở ngại, tinh chuẩn đánh vào khóa cửa bên trên.

Nổ súng sau khi, Lãnh Phong lần nữa hướng về phía cửa gỗ, dùng sức đập một cái.

Nhưng mà

Môn vẫn không có bị đá văng.

"Tình huống gì?" Lãnh Phong lần nữa lẳng lẳng, cửa này tình huống gì, đập ba lần, còn dùng súng gỗ cửa khóa, lại còn lấy nó không có cách.

Lãnh Phong đứng ở trước cửa, sau đó đem súng lục thả lại đến trong túi.

Màu đen lông chim, bắt đầu ở Lãnh Phong tay trái tâm lý xoay tròn, nhanh chóng tạo thành Kiếm Hình hình.

"Vực sâu" !

"Ta Tm cũng không tin." Lãnh Phong nắm vực sâu, nhìn trước mắt này Đạo Môn.

Đón lấy, Lãnh Phong hai tay nắm ở kiếm trong tay, nhắm ngay cửa gỗ.

"Phá cho ta!"

Theo âm thanh âm vang lên, Lãnh Phong trong tay vực sâu bắt đầu nhanh chóng quơ múa, kiếm quang không ngừng rơi vào trên cửa gỗ.

Một giây đi qua, Lãnh Phong trở lại mới vừa rồi đứng địa phương, vực sâu kiếm cũng từ từ biến mất.

Trên cửa gỗ nhiều vài vết rách, ngay sau đó

"Ầm!"

Cửa gỗ như là bom nổ, cả cánh cửa nhất thời bẽ tan tành, mặt gỗ Phi khắp nơi đều là.

Lãnh Phong rên một tiếng, sải bước đi vào gian phòng này.

Bất quá Lãnh Phong tâm lý thật ra thì tràn đầy khiếp sợ, hắn không hiểu cánh cửa này rốt cuộc là bởi vì cái gì, lại đập không mở, khóa bị đánh xấu cũng giống vậy không làm nên chuyện gì.

Cuối cùng còn phải dựa vào vực sâu kiếm lực lượng mới tưởng môn chém nát.

Đây là Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm cùng đi ra ngoài du lịch lâu như vậy, lần đầu tiên sử dụng phe cánh dị năng.

Trương Ảnh Hàm vẫn còn ở thời điểm, Lãnh Phong đương nhiên phải cố kỵ, không thể để cho nàng phát hiện.

Nhưng bây giờ nàng không có ở đây, chung quanh cũng không người nhìn, hắn có thể tùy tâm thật sự Dục Sứ dùng.

Trong căn phòng, thả chậm kệ sách, nhìn qua không có gì kỳ lạ.

Bất quá trong phòng đang lúc để một cái bàn đọc sách, trên bàn sách để mấy cuốn sách, cùng một bộ quần áo.

Lãnh Phong đi tới trước bàn đọc sách, cầm một quyển sách lên nhìn một chút.

Ngay sau đó, quyển sách này tên sách đem Lãnh Phong cho dọa cho giật mình.

Viễn Cổ nghi thức tôn giáo

"Cái quỷ gì?" Lãnh Phong mở sách nhìn mấy tờ, phát hiện bên trong nội dung tất cả đều là đối với (đúng) đủ loại nghi thức tôn giáo giảng giải, còn bao gồm hình ảnh.

Phần lớn cũng hình ảnh, đều là đem người buộc lại, sau đó dùng hỏa thiêu chết.

Đây là thường thấy nhất.

Mà Lãnh Phong thấy một cái cang trâu bò.

Đem người nhốt vào cang liễu trong đám người, cang liễu người là dùng cái làm thành, phi thường to lớn, chừng tám tầng lầu cao.

Mà Lãnh Phong thấy, có một cái nghi thức, chính là đem người nhốt vào cang liễu đầu người bộ, sau đó từ tầng dưới chót phóng hỏa, đem trọn cái cang liễu người thiêu hủy.

"Giời ạ" Lãnh Phong càng xem càng kinh hãi, nghi thức tôn giáo hắn nghe nói qua rất nhiều, nhưng tận mắt thấy hình ảnh giảng giải sau, ít nhiều có chút khiếp sợ.

Lãnh Phong đem sách vứt xuống trên mặt bàn, sau đó thấy trên mặt bàn còn có một quyển ghi chép.

Này quyển ghi chép nhìn rất phổ thông, mặt bìa cũng chỉ là màu trắng, không có bất kỳ đồ án.

Lãnh Phong đưa tay lấy tới, mở ra trang thứ nhất.

"Ồ nghi thức tôn giáo bên trong, bình thường tuyển dụng một người đàn bà coi như tế phẩm, ở Tế Ti dưới sự chủ trì, hiến tế cho thần linh."

Đây là trong sổ viết một đoạn văn.

Mà ghi chép trang kế tiếp, kẹp một tấm hình.

Lãnh Phong lấy hình ra nhìn một cái, nhất thời tròn tròn con mắt.

Đây là Caroline hình.

"Chẳng lẽ nàng bị chọn làm là tế phẩm?" Lãnh Phong khẽ cắn răng, mặc dù có chút không thể tin được, nhưng sự thật chắc là như vậy.

Như vậy nàng mất tích, cùng trên đảo những người này giấu giếm, thì có giải thích.

Cái này đảo thượng nhân khẳng định chuẩn bị một cái nghi thức tôn giáo, hơn nữa bọn họ phải đem Caroline coi là tế phẩm, hiến tế cho bọn hắc tín ngưỡng thần, như vậy tới dưới sự bảo đảm một năm thức ăn được mùa.

Nếu quả thật là như vậy, kia Lãnh Phong phải tăng thêm tốc độ đem Caroline tìm tới, bởi vì vì thời gian đã không nhiều.

Lãnh Phong dọc theo đường đi đều thấy rất nhiều người nắm không ít thứ, phỏng chừng những thứ này đều là một ít kèm theo tế phẩm, hãy cùng thông đảm người thường cúng bái thần linh như thế, trừ đốt pháo pháo, còn phải đốt Nguyên Bảo cây nến, đều là một cái nguyên lý.

Caroline là Lãnh Phong lần này nhiệm vụ mục tiêu, Lãnh Phong tiếp nhận Lý Tinh ủy thác, phải giúp nàng tìm tới Caroline.

Cơ bản nghề đạo đức Lãnh Phong là có, dù là khó khăn đi nữa cũng phải đi hoàn thành.

Lãnh Phong lần nữa bay vùn vụt ghi chép, không có tìm được hữu dụng đầu mối sau, đem ghi chép vứt xuống trên mặt bàn, sau đó đưa mắt, nhìn về phía trên mặt bàn một bộ quần áo.

Đây là một việc áo khoác, hơn nữa nhìn nhìn rất quen mắt.

Lãnh Phong nghĩ một lát, xuất ra Caroline hình, so sánh một chút.

Trong tấm ảnh Caroline mặc dù mặc một món quần dài, nhưng trên người còn khoác một cái áo khoác.

Trên mặt bàn áo khoác, cùng trong hình, giống nhau như đúc!

Sự tình cơ bản đã tỏ rõ, Caroline rất có thể bị tóm lên tới.

"Mẹ, cút mẹ mày đi nghi thức tôn giáo." Lãnh Phong một quyền đánh ở trên bàn.

"Àm!"

Nhất thanh muện hưởng đi qua, trên mặt bàn nhất thời phủ đầy vết rách.

Có thể tưởng tượng được Lãnh Phong một quyền này dùng bao nhiêu lực khí.

Tiếp theo có một cái vấn đề.

Biết Caroline bị giam lại, nhưng phải đi nơi nào tìm nàng?

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Đảo Chủ

Lãnh Phong mê mang, hắc cũng không thể đem toàn bộ đảo thượng nhân cũng lần lượt hỏi một lần, coi như đi hỏi, đảo thượng nhân cũng sẽ không nói.

Nên làm sao tìm được Caroline, đây mới là tối vấn đề trọng yếu.

Bây giờ, hết thấy trở về lại nguyên điểm.

Cho dù Lãnh Phong biết nhiều hơn nữa nguyên do, nhưng vấn đề chỉ có một, Caroline ở đâu.

Caroline còn ở trên đảo, điểm này là khẳng định, nhưng nàng bị giam ở đâu, cái này mới là trọng yếu nhất.

Lãnh Phong khế cắn răng, hắc bây giờ là hoàn toàn phát điên.

"Người ở nơi này làm gì?"

Một nữ nhân thanh âm, truyền vào Lãnh Phong trong tai.

Lãnh Phong xoay người, nhìn về phía ngoài cửa.

Chỉ thấy một cái tóc dài nữ nhân đứng ở trước cửa, mặt đầy phòng bị nhìn Lãnh Phong, mà trên mặt đất môn võ vận khiến nàng rất ngạc nhiên không dứt.

Nữ nhân dung mạo cũng không đẹp đẽ, mà lúc này Lãnh Phong cũng không tâm tư đi thưởng thức nàng đáng vẽ.

Lãnh Phong lấy súng lục ra, từng bước từng bước đi về phía đứng ở trước cửa tóc dài nữ nhân.

"Ta hỏi ngươi, Caroline, ở đâu?" Lãnh Phong đi tới tóc dài trước mặt nữ nhân, trong tay hắn súng lục, như cùng Lưỡi Hái Tử Thần một dạng cho tóc dài nữ nhân mang đến áp lực vô hình.

"Ta không hiểu ngươi đang nói gì." Tóc dài nữ nhân thanh âm run rẩy, hiển nhiên là sợ hãi tới cực điểm.

"Được, ha ha." Lãnh Phong gật đầu, lần này hắn cũng không có ý định động thủ, cũng không thể thấy người đó liền đánh.

Lãnh Phong không có lại lý hội trường phát nữ nhân, rời phòng, đi ra ngoài cửa.

Tóc dài nữ nhân nhìn Lãnh Phong bóng lưng, lớn tiếng nói: "Tự Nhiên thần sẽ nguyên rủa ngươi."

"Cút mẹ mày đi Tự Nhiên thần." Lãnh Phong cũng không quay đầu lại, trực tiếp mắng.

Nhìn Lãnh Phong sau khi rời đi, tóc dài nữ nhân khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, này tia (to) nụ cười cùng những người khác giống nhau như đúc, tràn đầy cổ quái, tựa hồ cất giấu cái gì.

Lãnh Phong rời đi Elle nhà, Elle trong nhà đã không có bất kỳ có thể tìm tìm cái gì, tiếp tục đợi ở bên trong cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Bên ngoài các cư dân vẫn đang bận rộn, thấy Lãnh Phong đi ra sau, nhất thời đưa mắt dừng lại ở trên người hắn.

Nhận ra được ánh mắt mọi người, Lãnh Phong dừng bước lại, ánh mắt quét nhìn những người này.

"Ta chỉ muốn biết, Caroline ở đâu."

Lãnh Phong từng bước từng bước đi về phía những người này, đem súng lục cầm ở trong tay, ánh mắt lạnh giá.

Nhưng căn bản không có người trả lời hắn, tất cả mọi người đều giống như không nghe được một dạng vẫn đứng tại chỗ, dùng Cổ Quái Nhãn thần nhìn hắn.

"Rất tốt."

Lãnh Phong nhìn những người này, hắn đã biết nguyên nhân.

Trên đảo tất cả mọi người đều biết Caroline sự tình, nhưng không người sẽ nói với hắn Caroline ở đâu, bọn họ đem Caroline giam lại, chuẩn bị tới hôm nay nghi thức.

Lãnh Phong khoe môi nhếch lên một nụ cười lạnh lùng, đi tới trước mặt một người đàn ông, mà nam nhân cũng nhìn hắn.

Ngay sau đó, Lãnh Phong không nói hai lời, một cước đá vào nam nhân trên bụng, đem cả người hắn đập bay ra ngoài.

Nam nhân bay ngược, đụng vào một ngôi nhà trên tường, đem tấm ván tường xô ra một cái lỗ thủng.

"Có ai khó chịu?"

Nhìn những thứ này mặt đầy khiếp sợ các cư dân, Lãnh Phong cầm súng lục lắc lư, mặt đầy cười lạnh.

Tất cả mọi người đều không hèn mà cùng lui về phía sau, thấy Lãnh Phong trong tay súng, bọn họ ít nhiều có chút sợ hãi.

"Thế nào, cũng thoải mái a."

Vừa nói, Lãnh Phong lần nữa đi tới trước mặt một người đàn ông, một quyền đánh vào hắn má trái bên trên, nhất thời đưa hắn đánh ngã xuống đất.

"Nhưng ta còn khó chịu."

Đánh xong sau, Lãnh Phong trực tiếp xoay người rời đi, lưu lại một mặt sợ hãi các cư dân.

Không người sẽ đoán được Lãnh Phong hạ thủ lại ác như vậy, không nói hai lời trực tiếp đánh người.

Nhưng Lãnh Phong trong tay có súng, cũng không có ai dám xông lên cùng Lãnh Phong đánh.

Lãnh Phong bây giờ muốn đi trước Đảo Chủ nhà, ngày hôm qua đi, kết quả nàng không có ở đây, bây giờ Lãnh Phong phải đi thử vận khí một chút.

Trước mắt mà nói, tìm tới Đảo Chủ là trọng yếu nhất, dù sao nàng là nơi này Đảo Chủ, không có thể không biết Caroline ở đâu.

Nếu như nàng không nói, kia Lãnh Phong cũng chỉ có thể dùng thống khoái nhất biện pháp, đem nàng cho đánh một trận, đánh tới nàng nói là dừng.

Về phần Đảo Chủ có phải hay không một cái Dị Năng Giả, một điểm này Lãnh Phong cũng lười suy nghĩ, nếu như nàng là, vậy dứt khoát điểm, dùng dị năng đánh một trận.

Lãnh Phong chỗ vị trí cách Ly Đảo Chúa chỗ ở rất xa, chạy tới ít nhất phải hoa một giờ.

Mặt trời lên không, Lãnh Phong sải bước đi trên đường, hần đều nhanh phát điên.

Quá nóng, hơn nữa còn không thể phi hành, nếu như có thể bay hành thoải, chạy tới Đảo Chủ nhà chỉ cần không tới mười phút.

Lãnh Phong dọc theo đường đi đều có thể thấy không ít người ở nắm một ít kỳ kỳ quái quái đồ vật đi, Lãnh Phong hoàn toàn xem không hiểu trong tay bọn họ nắm là cái gì.

"Chẳng lẽ đều là Tế Điện đồ dùng?" Lãnh Phong dừng bước lại, nhìn hai nữ nhân từ bên cạnh mình đi qua, mà hai nữ nhân chính nhất lên mang một cái thùng gỗ.

Lãnh Phong nhìn hai nữ nhân liếc mắt, sau đó nhìn về phía trước.

Phía trước có mấy người cũng hướng Lãnh Phong sang bên này đến, các nàng cũng mang kỳ quái mặt nạ.

Điều hầu mặt nạ, gấu mặt nạ, đủ loại động vật mặt nạ.

Lãnh Phong ý thức được, nghi thức hần cũng nhanh bắt đầu, hần phải nhanh lên đến Đảo Chủ nhà, có lẽ chỉ có Đảo Chủ mới biết Caroline ở đâu.

Lúc này, một cái cười xe đạp nữ nhân, từ Lãnh Phong bên người trải qua.

Xe đạp!

Lãnh Phong liền vội vàng đuổi kịp xe đạp, kéo đuôi xe, đem xe đạp dừng lại.

"Người đây là đang làm gì?" Xe cười nữ nhân không thiếu chút nữa ngã xuống, liền vội vàng ngoái.

"Xin lỗi, mượn dùng một chút xe người."

Lãnh Phong xuất ra một trăm USD, nhét vào trong tay nữ nhân, sau đó đem xe đạp đoạt lại, cười liền đi.

Bị cướp xe đạp nữ nhân đứng tại chỗ, nắm Lãnh Phong nhét vào trong tay nàng một trăm USD, khoe miệng lộ ra một tia Kỳ Dị nụ cười.

Mà vốn là từ Lãnh Phong bên người trải qua người, cũng rồi rít nhìn Lãnh Phong rồi đi bóng lưng, lộ ra vẻ tươi cười.

Lãnh Phong sẽ cỡi xe đạp, nhưng kỹ thuật chưa ra hình dáng gì, nhưng có thể bảo đảm không ngã xuống.

Có xe đạp, đến Đảo Chủ nhà thời gian có thể giảm bớt một nửa, không cần lãng phí nhiều thời gian như vậy.

Lãnh Phong cũng rất lâu chưa cười qua xe đạp loại vật này, ít nhiều có chút cảm giác mới mẻ.

Bình thường hần đều là dùng phi hành, rất ít sử dụng trên mặt đất công cụ giao thông.

Dọc theo đường đi, hần đều thấy rất nhiều mang mặt nạ cư dân, những thứ này mặt nạ nhìn qua, ít nhiều có chút kinh khủng.

Mà thấy Lãnh Phong cưỡi xe đạp, cư dân cũng sẽ dừng bước lại, đưa mắt dừng lại ở trên người hần.

Lãnh Phong cũng không để ý đến những người này, ngược lại bọn họ căn bản sẽ không cùng hần tiết lộ cái gì.

Về phần Caroline, Lãnh Phong phải ở tại bọn hần cử hành nghi thức trước tìm tới nàng.

Dĩ nhiên, còn có một cái biện pháp nhất định có thể tìm tới Caroline, đó chính là chờ bọn hần cử hành nghi thức thời điểm, thế nhưng dạng quá mạo hiểm.

Có lúc, phải tiên phát chế nhân.

Lãnh Phong dùng sức đi lên xe đạp, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới Đào Chủ thật sự ở địa phương.

Có lẽ, chỉ có Đào Chủ mới biết hết thấy các thứ này.

Nửa giờ sau, Lãnh Phong đi tới Đào Chủ nhà dưới chân núi, lắc người một cái, nhảy xuống xe đạp, sau đó hướng lên thang lầu, một đường chạy như điên.

Từ thang lầu đến Đào Chủ nhà muốn mười phút thời gian, nhưng Lãnh Phong chưa dùng tới hai phút sẽ đến Đào Chủ trước cửa nhà.

Hai cô bé ở trong vườn hoa, là đủ loại hoa cỏ tưới nước.

Lãnh Phong cũng không để ý đến hai người bọn họ, trực tiếp đi tới cửa biệt thự trước.

"Người muốn làm gì, người không có Hứa có thể vào nơi này." Hai cô bé nhất thời nghĩ (muốn) muốn ngăn cản Lãnh Phong.

Nhưng Lãnh Phong khỏi là hai người bọn họ cô gái yếu đuối liền có thể ngăn cản, Lãnh Phong không để ý đến các nàng, trực tiếp một cước đạp phải cửa biệt thự bên trên.

"Àm!"

Môn nhất thời bị đá văng, một cái hành lang xuất hiện ở Lãnh Phong trong mắt.

"Người rốt cuộc đang làm gì!"

Hai cô bé đứng ở trước cửa, ngăn lại Lãnh Phong đường đi, không để cho hắn tiến vào trong biệt thự.

"Đào Chủ có ở đây không?"

Lãnh Phong cũng không vội vã vọt vào, đứng ở trước mặt hai người, khóe môi nhếch lên một nụ cười lạnh lùng.

Hai cô bé cũng không nói gì, chẳng qua là mặt đầy phòng bị nhìn Lãnh Phong.

"Ta ở chỗ này."

Một nữ nhân thanh âm, truyền vào Lãnh Phong trong tai, hơn nữa nguồn thanh âm, là ở phía sau.

"Đào Chủ tỷ tỷ."

Hai cô bé chạy chậm đi tới Đào Chủ trước người, mặt đầy cung kính.

Lãnh Phong xoay người, nhìn về phía trong truyền thuyết Đào Chủ.

Đây là một cái rất nữ nhân xinh đẹp, tóc dài xõa ở sau lưng, từ dung mạo nhìn qua, căn bản không nhìn ra nàng tuổi tác, nhìn rất tuổi trẻ, nhưng nàng là Đào Chủ, không thể nào là một cái cô gái trẻ tuổi.

Nàng người mặc quần dài, nhưng cũng không phải là vải thô làm thành, mà là một loại mềm mại vải vóc.

"Người chính là Đào Chủ."

Lãnh Phong đi phía trước hai bước, con mắt chết nhìn chòng chọc cái này Đào Chủ.

"Ta chính là, người có thể gọi ta, vải Lan Kỳ." Đào Chủ nhìn Lãnh Phong, nhẹ khẽ cười.

"Rất tốt, vải Lan Kỳ đúng không."

Lãnh Phong đi tới vải Lan Kỳ trước mặt, trong tay hắn còn cầm súng lục.

Vải Lan Kỳ lại không có lộ ra sợ hãi vẻ mặt, ngược lại mang theo vẻ tươi cười.

"Nói cho ta biết, Caroline ở đâu?" Lãnh Phong hỏi.

"Người tuổi trẻ, không nên quá nóng lòng, người đi theo ta, chúng ta cùng đi đi."

Vừa nói, vải Lan Kỳ đưa tay khoác ở Lãnh Phong cánh tay, kéo hắn hướng dưới núi đi tới.

Hai cô bé liền vội vàng đi theo vải Lan Kỳ sau lưng, các nàng mặt đầy cung kính, hoàn toàn đem vải Lan Kỳ làm thành Thần.

Lãnh Phong cũng không có đẩy ra vài Lan Kỳ, hẳn rất muốn nhìn một chút, nữ nhân này rốt cuộc muốn làm cái gì.

"Người nhìn một chút này cái địa phương, đẹp không?"

Vài Lan Kỳ kéo Lãnh Phong, đi ở xuống núi trên thang ladder.

"Nếu như không phải là các người nơi này quá kỳ quái, này đúng là một cái du lịch tốt địa phương." Lãnh Phong cũng không có chối, nơi này phong cảnh quả thật rất tốt, nông nặc nguyên thủy khí tức.

Thói quen đại thành thị hấp tấp, đi tới này cái địa phương, quả thật có một loại cảm giác mới mẻ.

"Từ ta tổ tiên đi tới nơi này, vẫn ở chỗ này sinh hoạt, đảo thượng nhân cũng sẽ không rời đi đến, dĩ nhiên cũng không thiếu cá biệt."

Vài Lan Kỳ kéo Lãnh Phong tay, nhìn dưới núi phong cảnh, nói.

"Người nói là Caroline?" Lãnh Phong nói.

"Dạ, nàng ở khi hai mươi tuổi sau khi, len lén rời đi nơi này, cho đến hai tuần lễ trước mới trở về, chúng ta cũng biết, nàng đã có hài tử." Vài Lan Kỳ vừa nói, khe khẽ thở dài, một bộ tiếc cho bộ dáng.

"Ta tương đối muốn biết, các người tiếp đó, phải làm gì chuyện."

Lãnh Phong dừng bước lại, quay đầu nhìn vài Lan Kỳ, giọng âm trầm

Hắn đã không có bao nhiêu kiên nhẫn.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Sự tình phiến toái

"Lãnh Phong tiên sinh, người quá gấp."

Vài Lan Kỳ cũng đi theo dừng bước lại, chống lại Lãnh Phong ánh mắt, nàng không có bất kỳ sợ hãi, nhìn về phía Lãnh Phong thòi điểm, tựa như cùng đang nhìn một người bạn.

Lãnh Phong mới vừa thấy vài Lan Kỳ thòi điểm, liền phát hiện nàng chỗ bất đồng.

Những người khác thấy Lãnh Phong nắm cây súng, ít nhiều đều có nhiều chút lộ ra một ít sợ hãi về mặt, nhưng vài Lan Kỳ hoàn toàn không có, thậm chí còn kéo hẳn hướng dưới núi đi tới.

"Ta cuống cuống, ha ha ha a "

Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, hẳn thật ra thì rất muốn một phát súng băng cái này Đảo Chủ, nhưng hẳn không thể làm như thế.

Trực giác nói cho Lãnh Phong, chỉ có vài Lan Kỳ mới biết Caroline ở đâu.

Vài Lan Kỳ cười cười, kéo Lãnh Phong, tiếp tục hướng dưới núi đi tới, đi một hồi, chậm rãi mở miệng nói: "Chúng ta toà đảo này nữ nhân tương đối nhiều, nhưng nam nhân cũng rất ít, người biết tại sao không?"

"Nhìn ra, nơi này nam nhân dường như không địa vị gì, các người nơi này là Mẫu Hệ xã hội? Nam nhân chính là các người nô lệ?"

Lãnh Phong cười lạnh nói.

"Không, chúng ta yêu chúng ta nam nhân, chúng ta chẳng qua là không khuất phục cho bọn hắn."

"Nam nhân là chúng ta này cái địa phương, trọng yếu một bộ phận."

Vừa nói, vài Lan Kỳ lộ ra vẻ tươi cười, "Sinh sôi đời sau, ngươi biết."

Nghe vài Lan Kỳ lời nói, Lãnh Phong lộ ra một nụ cười lạnh lùng, "Các ngươi ở chỗ này thật tiêu dao a, ngăn cách với đời, sinh sôi đời sau."

Vài Lan Kỳ liền vội vàng lắc đầu, nói: "Không, chúng ta cũng không phải là ngăn cách với đời, chúng ta chỉ là không biết rời đi nơi này, nhưng sẽ cùng ngoại giới có buôn bán qua lại."

"Lãnh Phong tiên sinh, tin tưởng ngươi cũng thấy, chúng ta nơi này nông nghiệp rất phát đạt, nơi này trái cây cũng rất tươi ngọt."

"Mỗi tuần cũng sẽ có người tới chúng ta nơi này, đem nông tác vật chuyên chở ra ngoài tiêu thụ, chúng ta cũng không phải là ngăn cách với đời."

"Còn nữa, mời không nên phê bình ngươi một chữ cũng không biết sự tình."

"Chúng ta sinh con dưỡng cái, là thần chỉ ý, thần hội phù hộ chúng ta nắm giữ kiệt xuất đời sau."

"Tối cường tráng, ưu tú nhất, kiên cường nhất đời sau."

Vừa nói, vài Lan Kỳ trên mặt lộ ra sùng bái vẻ mặt.

Lãnh Phong bấu môi một cái, vài Lan Kỳ nói không một sao, về phần thần không thần, Lãnh Phong chỉ có thể tỏ vẻ khinh thường.

Hai người theo thang lầu đi xuống, cách Ly Sơn chân đã không xa, Lãnh Phong đều có thể nhìn đến chính mình kia chiếc xe đạp.

"Thần suất nói, ta không hiểu rõ các ngươi, cũng không hiểu rõ các ngươi này cái quý địa phương." Lãnh Phong nói.

"Ngươi biết, có lẽ đến thời gian ngươi liền sẽ rõ ràng." Vài Lan Kỳ thần bí cười, trong lời nói của nàng tựa hồ cất giấu chớ để ý nghĩ.

Đang khi nói chuyện đang lúc, hai người chạy tới dưới núi, nhưng vài Lan Kỳ cũng không có dừng bước lại ý tứ.

Lãnh Phong cũng không nói muốn dừng lại, vẫn do vài Lan Kỳ kéo chính mình, nhưng khoe miệng của hắn một mực treo một nụ cười lạnh lùng.

"Các ngươi thần, ha ha, Tự Nhiên thần?" Lãnh Phong cười lạnh nói, "Về phần ngươi là cái gì, ngươi là Thần Sứ người?"

"Ta là linh hồn nàng hóa thân, ta là này cái địa phương Tinh Thần Lãnh Tự." Vài Lan Kỳ cười nói.

Lãnh Phong mỉa mai con mắt, đẩy ra vài Lan Kỳ, trầm giọng nói: "Có lẽ ngươi nên dừng lại đối với ta nói bậy nói bạ, ta đối với các ngươi tín ngưỡng không có hứng thú, nói cho ta biết, các ngươi đem Caroline nhốt ở đâu."

"Nàng cần phải hiến thân cho vĩ đại Tự Nhiên thần, chúng ta cũng không có nhốt nàng, nàng là tự nguyện." Brand hơi mỉm cười nói.

"Cút mẹ mày đi Tự Nhiên thần, chỉ có các ngươi loại này suy nghĩ hóng gió người mới sẽ muốn đem chính mình hiến thân cho một cái không tồn tại một số thứ, nói cho ta biết, Caroline ở đâu."

Lãnh Phong là trực tiếp hô lên, hắn đã không muốn nghe vài Lan Kỳ tiếp tục nói hưu nói vượn đi xuống.

"Ngươi quá kích động, như vậy đối với ngươi không có chỗ tốt." Vài Lan Kỳ vẫn là một bộ e sợ cho thiên hạ không loạn bộ dáng.

"Nói cho ta biết, nếu không ta sẽ một phát súng băng ngươi."

Lãnh Phong trực tiếp lấy súng lục ra, hòng súng nhắm ngay vài Lan Kỳ.

"Ngươi sẽ không nổ súng." Vài Lan Kỳ không có bất kỳ khẩn trương ý tứ, ngược lại nở nụ cười.

"Ngươi làm sao lại cho là ta sẽ không nổ súng?" Lãnh Phong đưa ngón tay đặt ở trên cò súng, chỉ cần hắn có chút dùng sức, vài Lan Kỳ sẽ bể đầu.

Vài Lan Kỳ nhẹ nhàng nhả khí, cười nói: "Bởi vì ngươi rời đi không nơi này."

Nghe được vài Lan Kỳ lời nói, Lãnh Phong tròn tròn con mắt, hắn tựa hồ cảm giác được cái gì.

Sau một khắc, Lãnh Phong Mãnh xoay người, hướng bờ biển chạy đi.

Hắn cũng không doái hoài tới tìm Caroline, hắn cảm giác một cái càng trọng yếu sự tình.

Hắn du thuyền, ngừng ở bên cạnh bến tàu du thuyền.

Lãnh Phong dùng hết lực khí toàn thân chạy như điên, đi ngang qua người căn bản là không thấy rõ hắn bóng người.

Sau hai mươi phút, Lãnh Phong đi tới trên bến tàu, nhưng thấy mặt nước sau, hắn liền hoàn toàn sững sờ.

Vốn là đầu sất bờ du thuyền, đã chìm đến trong nước, chỉ chừa ra một cái tiếm giác.

"Ta thảo! !!"

Lãnh Phong cơ hồ là rống lên tiếng, trong lòng của hắn tràn đầy tức giận cùng khiếp sợ.

Cái này đảo thượng nhân rốt cuộc muốn làm gì, vì sao lại đưa hắn du thuyền phá hư.

Lãnh Phong tựa hồ ý thức được, có đại sự gì muốn phát sinh, hơn nữa còn là rất trọng yếu sự tình.

Lúc này Lãnh Phong chính đang bức bối bên trên, hoàn toàn không có lưu ý đến, phía sau hắn 100m bên ngoài trong buồm cỏ, ba cái mang mặt nạ nữ nhân, chính quan sát hắn nhất cử nhất động.

Lãnh Phong nắm quả đấm, hắn lúc này khí nhanh điên, nhưng hắn phải tỉnh táo lại, tìm đối sách.

Nếu quả thật đến vạn bất đắc dĩ, Lãnh Phong hoàn toàn có thể mang theo Trương Ảnh Hàm phi hành rời đi.

Lãnh Phong không ngừng hít thở sâu, làm cho mình tỉnh táo một chút, sau đó lấy ra điện thoại di động, bấm Trương Ảnh Hàm điện thoại.

"Thật xin lỗi, ngài gọi điện thoại đã tắt máy."

Tắt máy?

Lãnh Phong ý thức được cái gì, nhất thời trợn tròn con mắt, trong ánh mắt cũng xuất hiện kinh hoàng.

Hắn trước khi đi không ngừng dặn dò Trương Ảnh Hàm, gặp phải chuyện gì nhất định phải gọi điện thoại cho hắn, nhưng bây giờ Trương Ảnh Hàm điện thoại di động lại tắt máy?

Sự tình quá không đúng.

Lãnh Phong ở trên màn ảnh nhanh chóng điểm mấy cái, bấm Lý Tinh điện thoại, nhưng vẫn nhắc nhở tắt máy.

Xem ra hai người cũng gặp phải cái gì.

Mà Lãnh Phong lo lắng nhất, chính là Trương Ảnh Hàm.

"Ảnh hàm, người ngàn vạn lần không nên xảy ra chuyện!"

Lãnh Phong cắn răng, hướng quán trọ phương hướng chạy đi.

Hắn tạm thời vẫn không thể đi sử dụng tự mình có thể (Kỷ Năng) lực, bây giờ là đại ban ngày, hơn nữa đảo thượng nhân quá nhiều.

Đi quán trọ thời gian, coi như dùng chạy, Lãnh Phong cũng phải dùng không sai biệt lắm mười lăm phút, này mười lăm phút đối với Lãnh Phong mà nói, hoàn toàn chính là giày vò cảm giác.

Cho dù hắn chạy rất mệt mỏi, nhưng hắn không thể ngừng xuống.

Hắn lo lắng Trương Ảnh Hàm sẽ tạo ngộ nguy hiểm, nếu như Trương Ảnh Hàm gặp phải nguy hiểm, kia Lãnh Phong nhất định sẽ giết sạch trên đảo tất cả mọi người, nhất định!

Lãnh Phong không ngừng chạy như điên, nhưng bởi vì mệt mỏi, tốc độ của hắn bao nhiêu chậm một chút.

Hắn mới vừa rồi là hết tốc lực chạy tới bến tàu, bây giờ lại hết tốc lực chạy về phía quán trọ.

Cho dù Lãnh Phong là Dịch Năng Giả, nhưng là được không như vậy mệt nhọc.

Lãnh Phong tốc độ càng ngày càng chậm, nhưng hắn vẫn còn ở cắn răng kiên trì.

Bởi vì tốc độ chậm rất nhiều, Lãnh Phong ở sau mười tám phút, đi tới quán trọ trước cửa.

Hết tốc lực chạy mười tám phút, Lãnh Phong mệt mỏi sắp đứng không vững, lúc này hắn đứng ở quán trọ trước cửa, dựa xuống hai chân, không ngừng thở hào hển.

Hắn sắp hít thở không thông.

Lãnh Phong không ngừng hít thở sâu, dùng sức lắc đầu một cái, làm cho mình thanh tỉnh một ít, sau đó đi vào trong quán trọ.

Lúc này quán trọ đại sảnh trống rỗng, căn bản cũng không có người.

Ngay cả a hoa sen kéo cùng Anna cũng không thấy tăm hơi.

Lãnh Phong liền vội vàng đi tới lầu cuối, lại phát hiện, Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm trong căn phòng, cũng không có một bóng người!

Lý Tinh cùng Trương Ảnh Hàm hành lý đều còn ở, nhưng các nàng người nhưng không biết đi đâu.

Lãnh Phong đi vào Lý Tinh căn phòng, hắn trước khi rời đi, Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh đều ở chỗ này, nói không chừng nơi này có thể tìm được đầu mối gì.

Vừa đi vào trong căn phòng, Lãnh Phong liền thấy, Trương Ảnh Hàm điện thoại di động, chính Tinh Tinh nằm ở trên sàn nhà, điện thoại di động pin bị hủy đi đi ra.

Bất quá Lý Tinh điện thoại di động, Lãnh Phong cũng không nhìn thấy.

Lãnh Phong ngồi xổm người xuống, nhặt lên Trương Ảnh Hàm điện thoại di động, nhìn hai mắt, sau đó bỏ vào trong túi tiền của mình.

Coi như là kẻ ngu, cũng nhìn ra, này sự tình phiền toái.

Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh mất tích, để cho Lãnh Phong cả người cũng hoảng lên.

Dù sao Trương Ảnh Hàm là hãn phái bảo vệ tốt đối tượng, nhưng bây giờ nàng lại mất tích, Lãnh Phong làm sao có thể không nóng lòng.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, làm cho mình tỉnh táo một chút, sau đó cầm lấy tú trên đầu giường ly nước, rót cho mình ly nước.

Hắn rất miệng khát, chạy như điên lâu như vậy, hao phí quá nhiều thể lực.

Nước uống vào có rất mùi kỳ quái, Lãnh Phong uống một hớp sau cũng chưa có uống nữa, nhìn trong ly nước.

"Mùi vị gì?"

Nước uống có một chút đau khổ, giống như khổ qua mùi vị.

Lãnh Phong đem chén nước để lên bàn, coi như miệng hãn khát, nhưng là không uống nổi khổ sở nước.

Ở Lý Tinh căn phòng quan sát một hồi, không có phát hiện tin tức hữu dụng sau, Lãnh Phong trở lại gian phòng của mình.

Hành lý toàn bộ đều còn ở, Lãnh Phong mở ra tự mình công bao, đem băng đạn tất cả đều thả vào trong túi, lại mang theo một chai nhỏ tế bào tu bổ dịch.

Trực giác nói cho hãn biết, tiếp theo phát sinh sự tình, có thể sẽ là một trận cuộc chiến sinh tử.

Lãnh Phong cầm lên tự mình công trong túi xách so với là đồ trọng yếu, sau đó đi xuống lầu dưới.

Nhưng ngay tại Lãnh Phong mới vừa đi tới quán trọ trong phòng khách thời điểm, một bóng người từ trong phòng bếp xuất hiện, xông về Lãnh Phong.

Nghe được tiếng bước chân Lãnh Phong vừa định xoay người, lại bị đụng vào trên đất.

Trong hoảng loạn, Lãnh Phong thấy rõ người tập kích bộ dáng, người này lại là Anna.

Anna đè ở Lãnh Phong trên người, dùng hai tay bấm hãn cổ họng, muốn đem Lãnh Phong bóp chết.

Lãnh Phong ngay cả vội vàng nắm được Anna cánh tay, dùng sức đẩy ra.

Anna khí lực rất lớn, đây là Lãnh Phong tuyệt đối không ngờ rằng.

Một cái nhìn rất nhu nhược nữ hài, lại có khí lực lớn như vậy.

Lãnh Phong đang khiếp sợ sau khi, gia tăng lực đạo, đem Anna đẩy ra.

Nhưng ngay sau đó, ngay tại Lãnh Phong muốn từ dưới đất nhảy lên thời điểm, a hoa sen kéo xuất hiện ở Lãnh Phong trước người, nàng cầm trong tay một cái xẻng sắt.

Sau một khắc, a hoa sen kéo giờ lên xẻng sắt, hung hăng vung hướng Lãnh Phong.

"Ngọa tào!"

Lãnh Phong nhìn xẻng sắt hướng thân thể của mình bỏ tới, liền vội vàng hướng bên phải lẩn một vòng.

Ngay tại Lãnh Phong vừa mới lẩn đến bên phải thời điểm, xẻng sắt liền đập trên mặt đất.

Nếu như Lãnh Phong không tránh ra lời nói, như vậy bỏ một cái, Lãnh Phong coi như không chết, cũng phải trọng thương!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Âm hiểm

Lãnh Phong không nghĩ tới đột nhiên sẽ có hai nữ nhân tới công kích nàng, hơn nữa hai nữ nhân này đánh còn rất mãnh.

Tránh thoát a hoa sen kéo công kích sau, Lãnh Phong lẩn nửa hướng bên phải lộn một vòng, sau đó mới từ dưới đất nhảy cõn lên.

Nhưng ngay tại hân vừa mới đứng lên thời điểm, Anna đập mạnh đến trên lưng hân, hơn nữa dùng hai tay gài Lãnh Phong cổ họng, tựa hồ muốn cào nát hân động mạch.

Anna kèm chế Lãnh Phong, a hoa sen kéo nắm tay trong xẻng sắt, hướng Lãnh Phong bụng vỗ tới.

Lãnh Phong cũng không đoái hoài thượng tượng Anna từ trên lưng ném xuống đến, không ngừng lui về phía sau, muốn né tránh a hoa sen kéo công kích.

Nhưng đã tới không kịp, xẻng sắt hung hăng vỗ vào Lãnh Phong trên bụng.

"Ba!"

Bụng không xẻng sắt vỗ trúng, Lãnh Phong nhất thời đau nhe răng trợn mắt.

Nhưng Lãnh Phong rất may mắn, a hoa sen kéo là dùng chụp, mà không phải nằm ngang xẻng sắt vỗ tới.

Nếu như xẻng sắt nhọn bộ phận đánh trúng Lãnh Phong lời nói, kia bụng hân nhất định sẽ bị phách mở.

Lãnh Phong bởi vì bị xẻng sắt vỗ trúng, không ngừng lùi lại đến, thân thể đụng vào trên bàn ăn.

Mà Anna vẫn còn ở sau lưng của hân, dùng sức nắm hân cổ họng.

"Cho ta đi xuống!"

Lãnh Phong nổi giận gầm lên một tiếng, chịu đựng bụng đau nhức, hai tay lui về phía sau, bắt trên lưng Anna, sau đó dụng lực ném một cái, đưa nàng vút xuống phía trước.

"Àm!"

Anna căn bản không cách nào phản kháng, nhất thời bị Lãnh Phong ném xuống đất.

Lãnh Phong ôm bụng, không ngừng lui về phía sau, khoảng cách a hoa sen kéo xa một chút.

Anna từ dưới đất bò dậy, cùng a hoa sen kéo đứng chung một chỗ, ánh mắt lạnh giá nhìn Lãnh Phong.

"Hai cô gái kia, ở đâu?" Lãnh Phong thở hào hển, chịu đựng bụng đau nhức, hỏi.

Nhưng a hoa sen kéo cùng Anna căn bản cũng không có nói chuyện, vẫn dùng lạnh giá ánh mắt nhìn hân.

"Ta đây đánh liền đến các ngươi nói!"

Lãnh Phong nổi giận gầm lên một tiếng, cầm lấy bên người một cái ly, xông về hai người.

Mới vừa rồi Lãnh Phong là bị đánh lén, căn bản không có bất kỳ phòng bị nào, nhưng nếu như chính diện đánh một trận lời nói, Lãnh Phong căn bản sẽ

không sợ hai người này, cho dù a hoa sen kéo có vũ khí cũng vô dụng, hấn căn bản không coi vào đâu.

Lãnh Phong chạy như điên hai bước, mà a hoa sen kéo cũng nắm xềng sắt, chuẩn bị bỏ về phía Lãnh Phong.

Nhưng Lãnh Phong cũng sẽ không ngu như vậy, ly trong tay từ Mãnh ném ra, đập về phía a hoa sen kéo đầu.

Lúc này a hoa sen kéo vừa vặn nắm xềng sắt, đang chuẩn bị quơ múa đi ra ngoài, căn bản tới không kịp trốn tránh.

"Àm!"

Ly rất căng cứng rắn, đập trúng a hoa sen kéo sau căn bản không có bề tan tành.

A hoa sen kéo bị đau kêu thảm một tiếng, trong tay xềng sắt rơi xuống đất, ôm đầu không ngừng lui về phía sau.

Mà Lãnh Phong thừa cơ hội này, chân phải giẫm ở trên ghế, mượn lực đập một cái, nhảy đến giữa không trung, thân thể xông về Anna.

Anna mới vừa rồi có thể được sính, hoàn toàn chính là dựa vào đánh lén, năng sức chiến đấu căn bản cũng không phải là Lãnh Phong đối thủ, sức phản ứng cũng căn bản không làm được Lãnh Phong nhanh như vậy.

Ngay sau đó, Lãnh Phong đưa nàng đựng ngã xuống đất, đầu gối đỡ lấy nàng bụng, vuron tay phải ra, hung hăng ở Anna trên mặt phiến một cái tát.

Về phần a hoa sen kéo, nàng chính ôm đầu, không ngừng kêu thảm.

Anna bị phiến choáng váng, trong lúc nhất thời mất đi chiến đấu lực.

Lãnh Phong lo lắng nàng sẽ còn đánh lén, đứng lên, một cước đá vào Anna ngang hông, đưa nàng cả người đá bay, trực tiếp đựng vào bữa ăn dưới đáy bàn.

Giải quyết Anna sau, Lãnh Phong nắm chặt quả đấm, đi về phía vẫn còn ở kêu thảm a hoa sen luôn.

Nhận ra được Lãnh Phong đến, a hoa sen kéo giùng giàng muốn công kích Lãnh Phong, nhưng Lãnh Phong cũng sẽ không cho phép nàng làm như thế, trực tiếp một quyền đánh vào trên mặt nàng, nhất thời đưa nàng đánh ngất xỉu trên đất.

Thấy nằm trên đất hai người, Lãnh Phong thờ phào, ngay sau đó, đau đón lần nữa truyền tới, Lãnh Phong nhất thời ôm bụng, trên trán cũng xuất hiện một ít mồ hôi.

"Mẹ."

Lãnh Phong ngồi ở trên ghế, xuất ra tể bào tu bổ dịch, xúc ở trên bụng mình.

Bụng hấn có một cái to lớn hồng ấn, mới vừa rồi a hoa sen kéo là dùng tấn lực khí toàn thân công kích, mặc dù một nữ nhân khí lực lớn hơn nữa cũng lớn không tới cầm đi, nhưng vỗ vào Lãnh Phong trên bụng nhưng là xềng sắt, đồ chơi này tổn thương cũng không nhỏ.

Tỏ tể bào tu bổ dịch, Lãnh Phong đau đón giảm ít một chút.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, sau đó rót cho mình ly nước, từng ngụm từng ngụm uống.

A hoa sen kéo cùng Anna đều nằm trên đất, a hoa sen kéo là bị đánh ngất xỉu đi qua, nhưng Anna lại còn thanh tỉnh, chẳng qua là không còn khí lực bỏ dậy.

Lãnh Phong cũng sẽ không có bất kỳ thương hương tiếc ngọc, có người công kích hấn, hấn sẽ phản kích, cũng sẽ không quản nặng nhẹ, coi như đối phương là nữ nhân cũng giống vậy.

Uống nước xong sau, Lãnh Phong đi về phía Anna, a hoa sen kéo đã té xỉu rồi, căn bản là hỏi không nói gì.

Anna thấy Lãnh Phong đi tới, muốn từ dưới đất bò dậy, nhưng đau đón để cho nàng căn bản là không lên nổi.

"Ngươi đừng nghĩ (muốn) động, coi như nhĩ ta cũng sẽ sẽ cho ngươi một cước."

Vừa nói, Lãnh Phong kéo qua một cái ghế, ngồi ở Anna trước người.

Anna cắn răng, miễn cưỡng lật người, ánh mắt lạnh giá nhìn Lãnh Phong.

Lãnh Phong chống lại Anna ánh mắt, cười lạnh một tiếng, lấy súng lục ra, "Nói cho ta biết, hai cô gái kia ở nơi nào, như vậy ngươi có thể ít chịu khổ một chút."

Anna không nói gì, ngay cả ánh mắt cũng chưa từng thay đổi.

"Rắc rắc."

Lãnh Phong đem đạn lên nòng, sau đó rời đi cái ghế, cúi xuống thân, dùng họng súng nhắm ngay Anna mặt, giọng âm trầm nói: "Các nàng ở đâu?"

Nhưng trả lời Lãnh Phong chỉ có lạnh giá ánh mắt.

Lãnh Phong khề cần rắng, hấn biết, súng lục đối với Anna tới nói không có bất kỳ lực uy hiếp.

"Rất tốt." Lãnh Phong đem súng lục thả lại đến bên hông súng trong túi, sau đó đôi tay nắm lấy Anna cổ áo, đưa nàng cả người kéo lên.

"Người đã không nói, ta đánh liền đến người nói!"

Nói xong, Lãnh Phong Anna hướng vách tường ném đi.

Anna hoàn toàn không có phản kháng năng lực, bị Lãnh Phong ném tới trên tường.

"Àm!"

Anna thân thể đụng ở trên vách tường, đem vách tường cũng đụng lõm đi vào một ít.

Ngay sau đó, Lãnh Phong cầm lấy một cái ghế, hướng về phía Anna thân thể, hung hăng đập xuống.

"Ba!"

Cái ghế nện ở Anna trên người, nhất thời tán giá.

Anna cũng bị đánh hoàn toàn ngất đi.

Thấy ngã xuống đất ngất đi Anna, Lãnh Phong khề cần rắng, sự tình đại điều, thoáng cái không khống chế xong, đưa nàng đánh ngất xỉu.

Nhưng coi như không có đánh ngất xỉu nàng, Lãnh Phong cũng giống vậy cái gì cũng hỏi không tới, Anna căn bản cũng sẽ không nói một chữ.

Lần này a hoa sen kéo cùng Anna đánh lén, Lãnh Phong là hoàn toàn minh bạch, đảo thượng nhân, là muốn đối với (đúng) ba người bọn họ động thủ.

Lãnh Phong, Trương Ảnh Hàm, Lý Tinh, ba người này đều là trên đảo cư dân con mồi.

Lúc này Lãnh Phong tâm lý tràn đầy nóng nảy, hấn phải biết Trương Ảnh Hàm bị bắt nơi nào.

Trương Ảnh Hàm, mới là Lãnh Phong khẩn trương nhất.

Ở a hoa sen kéo cùng Anna này căn bản cái gì cũng không hỏi được, Lãnh Phong tâm lý tràn đầy lửa giận, nhưng hấn bây giờ căn bản không địa phương phát tiết.

Lãnh Phong cần rắng, cách mở quán trọ.

Trong quán trọ là nhất định cái gì cũng phát hiện không, hấn phải đi bên ngoài tìm.

Phía ngoài nói trên đường căn bản không có người, Lãnh Phong tìm kiếm khắp nơi đến, hấn phải tìm tới Trương Ảnh Hàm.

Chạy như điên một lát sau, Lãnh Phong tựa hồ nghe được tiếng hoan hô.

Hơn nữa tiếng hoan hô rất tạp, tựa hồ rất nhiều người tập trung ở đồng thời.

Lãnh Phong liền vội vàng hướng thanh âm truyền tới phương hướng chạy đi.

Hấn phải nhanh lên, dù là lãng phí một giây đồng hồ, Trương Ảnh Hàm khả năng cũng sẽ gặp bất trắc.

Thanh âm càng ngày càng lớn, Lãnh Phong biết, hấn đã rất gần gũi.

Sau một khắc, Lãnh Phong đi tới một cái huyền nhai biên thượng, mà bên dưới vách núi phương, chính là một mảng lớn thảo nguyên.

Thảo nguyên chừng một cái sân bóng đá lớn như vậy, mà trên thảo nguyên, đứng đầy quần áo quái dị mọi người, bọn họ từng cái mặc kỳ trang dị phục, mang động vật mặt nạ.

Số người rất nhiều, chừng hơn ngàn người, mà bọn họ phía trước, chính thẳng đứng ba cây cọc gỗ, mỗi một cái cái cọc gỗ, cũng trói một người.

Trương Ảnh Hàm, Lý Tinh còn nữa, Caroline.

Ba người dưới chân cũng chất đầy vật liệu gỗ, Lãnh Phong nhìn một cái, cũng đã đoán được muốn xảy ra chuyện gì.

Mà ba cái tay cầm cây đuốc nữ nhân, đang đứng ở ba cây cọc gỗ trước, các nàng đang chuẩn bị đem Trương Ảnh Hàm ba người đốt chết.

Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không cho phép như vậy sự tình phát sinh, hắn phải đem Trương Ảnh Hàm cứu ra.

Vách đá cũng không cao, chỉ có không tới năm mét, Lãnh Phong tung người nhảy một cái, nhảy xuống vách đá.

"Àm!"

Lãnh Phong vững vàng rơi vào trên thảo nguyên, sau đó hướng đám người chạy đi.

Mọi người cũng đang hoan hô đến, hét lên, tựa hồ rất chờ mong thấy Trương Ảnh Hàm ba người bị đốt chết hình ảnh.

Đám người ngăn trở Lãnh Phong đường đi, mà Lãnh Phong cũng sẽ không lại đi có kỵ cái gì, nếu những người này muốn đốt chết Trương Ảnh Hàm, vậy hắn cũng sẽ không có phân nửa khách khí.

"Àm!"

Lãnh Phong một cước đá vào ngăn trở chính mình đường đi trên người, sau đó hướng về phía phía trước người quyền nắm cước đá, đưa bọn họ từng cái đánh ngã, đánh bay.

Đám người nhất thời rối loạn lên, thấy Lãnh Phong đến, mọi người rối rít khủng hoảng nhường đường, dù sao không người nghĩ (muốn) bị đánh.

Lãnh Phong dùng hết lực khí toàn thân, mỗi một quyền cũng sẽ đánh ngã một người.

"Ta tới cứu các người!"

Lãnh Phong hướng về phía Trương Ảnh Hàm hô to một tiếng, lần nữa đạp ngã một người, sau đó chạy như điên xông về Trương Ảnh Hàm phương hướng.

Thấy Lãnh Phong đến, Trương Ảnh Hàm cùng Lý Tinh trên mặt cũng xuất hiện vui sướng vẻ mặt, dù sao có Lãnh Phong ở, các nàng cũng không cần bị đốt chết.

Ba cái nắm cây đuốc trên mặt nữ nhân cũng xuất hiện kinh hoảng, dù sao Lãnh Phong nhìn qua tựa như cùng ma quỷ.

Các nàng nghĩ (muốn) muốn trốn khỏi, nhưng Lãnh Phong cũng sẽ không cho phép.

"Đoàng đoàng đoàng!"

Lãnh Phong giống như quỷ mị, ba cái quả đấm rơi vào ba nữ nhân trên mặt, đem ba người đánh ngã xỉu trên đất.

Quả đấm khí lực rất lớn, Lãnh Phong trong lòng tràn đầy lửa giận, hắn yêu cầu phát tiết, nếu hắn không là cũng sẽ không một đường đánh vào tới.

Đánh ngã ba nữ nhân sau, Lãnh Phong liền vội vàng đi tới Trương Ảnh Hàm cái cọc gỗ trước, nhanh chóng cho nàng cởi dây.

Cởi ra Trương Ảnh Hàm sợi dây sau, Lãnh Phong lại cho Lý Tinh cùng Caroline cởi dây.

"Các người không có sao chứ?" Lãnh Phong hỏi.

Ba người nhẹ nhàng lắc đầu một cái, mà Caroline nói: "Cảm ơn người, chúng ta phải đuổi nhanh rồi đi nơi này."

Mọi người cũng vây ở cách đó không xa, nhìn Lãnh Phong ba người.

"Được." Lãnh Phong nhìn bốn phía một cái, gật đầu một cái, sau đó mang theo Trương Ảnh Hàm đi ở phía trước.

Trương Ảnh Hàm trên mặt còn treo một chút sợ hãi, nhưng có Lãnh Phong ở, nàng không khỏi cảm thấy an lòng.

Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm sóng vai đi chung với nhau, đưa lưng về phía Lý Tinh mẹ con.

Lý Tinh cùng Caroline hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó khóe miệng đều lộ ra một tia âm hiểm nụ cười.

Sau một khắc, Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm đều đột nhiên té lăn trên đất, bất tỉnh nhân sự.

Mà Lý Tinh cùng Caroline trong tay, đều cầm một cây màu xanh lá cây gai.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Ta là Di Năng Giả

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Lãnh Phong chậm rãi tỉnh lại.

Đập vào mi mắt, là thật cao mặt đất, cùng Bàn Đại Nhân bày, ước chừng hơn ngàn người đứng ở phía dưới trên cỏ.

Lãnh Phong lúc này mới phát hiện, chính mình lại trên không trung, hơn nữa, là ở một cái trong lồng tre!

"Tình huống gì?"

Lãnh Phong lắc đầu, làm cho mình thanh tỉnh một ít.

Hắn nhớ mang máng, chính mình cứu Trương Ảnh Hàm cùng Caroline mẹ con, sau đó mang theo ba người rời đi, nhưng không đi hai bước, cũng cảm giác được quay cuồng trời đất, mất đi ý thức.

Đầu thanh tỉnh một ít sau, Lãnh Phong nhào nặn nhào nặn con mắt, rốt cuộc thấy rõ chung quanh hết thảy.

Lãnh Phong phát hiện Trương Ảnh Hàm ở nơi này cái vẩy tay vách tường, nàng hai mắt nhắm nghiền, thân thể tựa vào cái lồng trên vách tường, hiển nhiên vẫn còn đang hôn mê bên trong.

"Ảnh hàm!"

Lãnh Phong liền vội vàng leo đến Trương Ảnh Hàm bên người, nhẹ nhàng lắc lắc thân thể nàng.

"À?"

Bị Lãnh Phong lay tỉnh Trương Ảnh Hàm chậm rãi trợn mở con mắt, nàng lộ ra rất suy yếu.

"Người không sao chứ, cảm giác thế nào?" Lãnh Phong đỡ bả vai nàng, mặt đầy ân cần hỏi.

"Ta đau đầu quá." Trương Ảnh Hàm che đầu mình, có chút thống khổ nói.

Thấy Trương Ảnh Hàm trạng thái, Lãnh Phong tâm lý có chút cảm giác khó chịu, sau đó sờ một cái miệng túi mình, muốn cầm tế bào tu bổ dịch cho nàng uống.

Nhưng sau một khắc, Lãnh Phong biểu tình liền đông đặc.

Miệng hắn túi rỗng tuếch, đừng nói tế bào tu bổ dịch, liền cả súng ngắn cũng không thấy tăm hơi.

"Chúng ta ở đâu?" Trương Ảnh Hàm trợn tròn con mắt, quan sát bốn phía.

Sau một khắc, nàng liền phát ra một tiếng thét chói tai.

"A! ! !"

"Đây là chuyện gì xảy ra?"

Trương Ảnh Hàm trên mặt tràn đầy kinh hoàng.

Nàng và Lãnh Phong lúc này đang bị đóng ở một cái trong lồng tre, nói cho đúng hẳn không phải là cái lồng, mà là một cái càn liểu người.

Càn liểu bện thành một cái nhân hình hình, hai người bọn họ lúc này ngay tại càn liểu đầu người bộ trong.

Mà càn liểu người chừng Lục Tầng lầu cao!

Không trách Trương Ảnh Hàm sẽ kinh hoàng như vậy, ngay cả Lãnh Phong thấy, cũng là bị dọa cho giật mình.

Hắn mới vừa rồi đem sự chú ý hoàn toàn đặt ở Trương Ảnh Hàm trên người, căn bản cũng không có lưu ý hoàn cảnh chung quanh.

Bây giờ thấy, trên mặt hắn cũng là xuất hiện kinh hoàng về mặt.

Hắn mặc dù là Dị Năng Giả, nhưng hắn là như vậy người, gặp phải một ít đột phát tình trạng, cũng khó tránh khỏi sẽ xuất hiện khác tâm tình.

"Tình huống gì!"

Lãnh Phong cũng là mặt đầy khiếp sợ nói.

Trương Ảnh Hàm nhìn về phía mặt đất, dưới đất là một mảnh Đại Thảo Nguyên, mà hơn ngàn người, chính tụ tập ở trên thảo nguyên, ngẩng đầu nhìn cảnh liêu người.

Lý Tinh cùng Caroline, còn có Đào Chủ vài Lan Kỳ, đang đứng ở đám người phía trước nhất, các nàng trên mặt, cũng treo vẻ mỉm cười.

"Lý Tinh, đây là chuyện gì xảy ra!"

Lãnh Phong la lớn.

Trương Ảnh Hàm cũng là nhìn trên mặt đất Lý Tinh, nàng cũng rất muốn biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

"Chúng ta bày ra hết thấy các thứ này." Lý Tinh khoe môi nhếch lên nụ cười nhàn nhạt, nói: "Ta đem hai người các ngươi lừa gạt tới nơi này, cho các ngươi trở thành Tự Nhiên chi Thần Tế phẩm."

"Cái gì?" Lãnh Phong trên mặt lộ ra dao động Kinh Thần tình.

Trương Ảnh Hàm cũng là mặt đầy không thể tin được, chuyện này thật không khỏi vô cùng kinh người.

Vài Lan Kỳ chậm rãi mở miệng, nói: "Chúng ta một mực ở tìm một cái tế phẩm, một cái nắm giữ Siêu Năng Lực nhân loại."

"Ba năm trước đây, chúng ta nông tác vật thu được chế lịch sử mới thấp, kể từ ngày đó, chúng ta liền bắt đầu tìm nắm giữ Siêu Năng Lực nhân loại, cho đến người xuất hiện."

"Từ phát hiện người thời điểm bắt đầu, chúng ta liền chuẩn bị này cái kế hoạch, chúng ta rất may mắn, bởi vì người thật tới."

"Chúng ta tin tưởng, chỉ cần sắp có được Siêu Năng Lực nhân loại, hiến tế cho chúng ta vĩ đại Tự Nhiên thần, như vậy chúng ta cái đảo thì sẽ khôi phục thành lúc trước phồn vinh bộ dáng."

Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm cũng hoàn toàn sững sờ, kinh hãi nhất chính là Trương Ảnh Hàm, nàng rất muốn biết, vài Lan Kỳ từng nói, nắm giữ Siêu Năng Lực nhân loại, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

"Tới Vu Na cô gái, người là Lãnh Phong đồng bạn, thật sự bằng vào chúng ta không thể rời đi, mà người, cũng sẽ trở thành tế phẩm."

"Hai người các ngươi sắp có được kèm theo ở Tự Nhiên thần bên người, cùng nàng đồng thời bảo vệ chúng ta, đây là vinh dự, các ngươi không cách nào cự tuyệt vinh dự."

Vài Lan Kỳ giang hai tay ra vừa nói, trên mặt nàng tràn đầy hưng phấn cùng kích động.

Ở nàng lời nói sau khi nói xong, đám người phát ra tiếng hoan hô, trên mặt mỗi người đều tràn đầy vui sướng.

"Ta thảo "

Lãnh Phong cắn răng, hắn gần như sắp phải đem răng cho cắn nát.

Không nghĩ tới thứ này lại có thể là một cái trò lừa bịp, hơn nữa cái âm mưu này, là muốn để cho hắn và Trương Ảnh Hàm bỏ ra sinh mệnh.

Một ngàn vạn USD nhất định không lấy được, hắn làm hết thấy cố gắng, đều là uống phí sức lực.

Tức giận, Lãnh Phong bây giờ chỉ có tức giận.

Trương Ảnh Hàm mặt đầy kinh hoàng, nàng rất rõ, nàng lập tức phải chết.

Nhưng có một việc nàng rất muốn biết, vài Lan Kỳ nói, nắm giữ Siêu Năng Lực nhân loại, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ là Lãnh Phong?

"Lãnh Phong, làm sao bây giờ?" Trương Ảnh Hàm thanh âm run rẩy, đối mặt Từ Vong, là người cũng biết sợ.

Lãnh Phong không trả lời Trương Ảnh Hàm, mà là chậm rãi đứng lên.

Cảnh liễu đầu người bộ rất lớn, Lãnh Phong đứng lên hoàn toàn không thành vấn đề.

"Ta nghĩ các ngươi cũng biết, ta nắm giữ Siêu Năng Lực." Lãnh Phong mắt nhìn xuống mặt đất thượng nhân bày, giọng âm trầm.

"Dạ, chúng ta rất rõ." Vải Lan Kỳ cười nói.

"Vậy các ngươi liền chuẩn bị đi gặp con chó kia thí Tự Nhiên thần đi!"

Nói xong, Lãnh Phong giơ lên hai cánh tay mở ra, sử dụng phe cánh năng lực.

Nhưng là

Sau một khắc, Lãnh Phong trên mặt, tràn đầy khiếp sợ và kinh hoàng.

Hắn lại không cách nào sử dụng năng lực.

Hắn căn bản không cảm giác được năng lực tồn tại!

"Ngươi bên trong chúng ta trên đảo đặc biệt độc, trong vòng hai canh giờ không cách nào sử dụng ngươi Siêu Năng Lực, hai giờ đối với chúng ta mà nói, đủ." Vải Lan Kỳ cười, trên mặt tràn đầy người thắng vẻ mặt.

Lý Tinh cùng Caroline cũng cười, các nàng hoàn toàn không có bất kỳ áy náy.

"Các ngươi" Lãnh Phong đã bị khí sắp nói không ra lời.

Hắn rất hốt hoảng, bởi vì không có cách nào sử dụng năng lực lời nói, hắn hoàn toàn không trốn thoát này cái địa phương.

Nếu như có thể sử dụng dị năng, vậy hắn hoàn toàn có thể mang theo Trương Ảnh Hàm bay đi, hơn nữa giết sạch người ở đây cũng không có vấn đề gì.

Nhưng bây giờ, hắn năng lực hai giờ bên trong không cách nào sử dụng, này quá kinh khủng.

Cái này cũng ý nghĩa, hai cái giờ này bên trong, hắn muốn chờ chết ở đây.

Hơn nữa Trương Ảnh Hàm cũng phải bồi hắn cùng chết!

"Lý Tinh, ngươi tại sao có thể như vậy, ta là ngươi bằng hữu a!"

Trương Ảnh Hàm nhìn trên mặt đất Lý Tinh, la lớn.

"Thật xin lỗi, bằng hữu của ta." Lý Tinh nhẹ khẽ cười, nàng lúc này căn bản không có bất kỳ áy náy, ngược lại mặt đầy hưng phấn, "Hiển tế cho Tự Nhiên thần, đây là một cái to lớn vinh dự, ngươi đem kèm theo ở Tự Nhiên thần bên người, cho đến vĩnh viễn."

"Cút mẹ mày đi Tự Nhiên thần!"

Lãnh Phong một quyền đánh vào cảnh liễu trên kệ, nhưng đáp lại hắn chỉ có quả đấm đau đớn.

Cảnh liễu đầu người bộ là dùng cứng rắn cây trúc làm thành, Lãnh Phong một quyền này đánh lên đi, trừ tay mình đau lợi hại ra, không chỗ dùng chút nào.

"Lãnh Phong, chúng ta phải chết sao?" Trương Ảnh Hàm trong mắt tràn đầy hơi nước, nàng hoàn toàn không có biện pháp tiếp nhận, Lý Tinh lại muốn giết chết nàng.

Ở tin ngưỡng trước mặt, hữu tình, thân tình, hoàn toàn không đáng giá một đồng.

Trương Ảnh Hàm tuyệt vọng khóc, nàng thật không có biện pháp tiếp nhận sự thật này.

Nàng chỉ là một cô gái yếu đuối, căn bản phản kháng không cái gì.

Lãnh Phong cắn răng, nghe Trương Ảnh Hàm tiếng khóc, hắn tâm lý có chút đau.

"Đừng lo lắng, chúng ta sẽ không chết." Lãnh Phong đi tới Trương Ảnh Hàm trước người ngồi xuống, lau đi trên mặt nàng nước mắt.

Nhưng hắn lại hoàn toàn an ủi không Trương Ảnh Hàm, bởi vì hắn mình cũng tự thân khó bảo toàn.

"Ta vẫn luôn muốn giúp nàng, ta vẫn luôn muốn giúp nàng." Trương Ảnh Hàm khóc, Lý Tinh làm hết thấy, thật sâu đau nhói nàng tâm.

Nàng một mực đem Lý Tinh trở thành bạn tốt, nhưng căn bản không có nghĩ đến, Lý Tinh lại sẽ làm ra như vậy sự tình.

"Ta không phải là không." Lãnh Phong cười khỏ, Lý Tinh là Trương Ảnh Hàm bằng hữu, cho nên Lãnh Phong vẫn muốn mau sớm giúp nàng tìm tới Caroline.

Không người có thể nghĩ đến, sẽ phát sinh như vậy sự tình.

Lúc này, Lý Tinh, Caroline, vài Lan Kỳ, ba trong tay người, cũng nhiều cây đuốc.

Các nàng chuẩn bị đốt cành liễu người, đem Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm đốt chết.

"Có thể vĩnh viễn kèm theo ở thân bên người, đây là các người vĩnh dự, to lớn vĩnh dự." Vài Lan Kỳ mặt đầy kích động nói.

Nghe được vài Lan Kỳ lời nói, Lãnh Phong xoay người, nhìn trên mặt đất vài Lan Kỳ, cắn răng nói: "Cút mẹ mày đi vĩnh dự, cút mẹ mày đi Tự Nhiên thần, người Tm thế nào không chính mình chết!"

Lãnh Phong đã sắp tức hộc máu, thấy Lý Tinh cùng Caroline mặt tươi cười, hần thì có loại muốn giết chết các nàng xung động.

Nhưng hần năng lực bây giờ căn bản là không cách nào sử dụng, hần bây giờ liền một người bình thường.

"Không, nếu như có thể, ta rất vui lòng đem chính mình dâng hiến cho vĩ đại Tự Nhiên thần, nhưng người là nắm giữ Siêu Năng Lực nhân loại, người đến, sẽ để cho vĩ đại Tự Nhiên thần thật cao hứng." Vài Lan Kỳ mặt đầy kích động nói.

Lãnh Phong cắn răng, lại vừa là một quyền đánh vào trên gáy trúc, đem trọn cái cành liễu đầu người bộ cùng dao động động một cái.

"Lãnh Phong, chúng ta đều phải chết, người nói cho ta biết, nàng nói cho cùng là chuyện gì xảy ra, người nắm giữ Siêu Năng Lực?" Trương Ảnh Hàm dừng lại khóc tí tì, nhìn Lãnh Phong, hỏi.

Lãnh Phong chần chờ một chút, quay đầu nhìn Trương Ảnh Hàm, hần mắt phải màu xanh lam, giống như Lam Bảo Thạch một dạng hấp dẫn Trương Ảnh Hàm ánh mắt.

"Còn nhớ ở trên biển thời điểm, ta hỏi người đối với (đứng) Dị Năng Giả là thấy thế nào." Lãnh Phong nhẹ nói đạo.

Trương Ảnh Hàm khẽ gật đầu, nàng còn nhớ Lãnh Phong có nói qua, lúc ấy nàng còn cho là loại ngừng người này quái vật, không nên xuất hiện ở trên thế giới này.

Nhìn Trương Ảnh Hàm mỹ lệ mặt, Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, "Ta chính là Dị Năng Giả."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Trương Ảnh Hàm tròn tròn con mắt, mặt đầy khiếp sợ.

Mới vừa rồi vài Lan Kỳ nói thời điểm, nàng bao nhiêu đoán được một ít, nhưng Lãnh Phong chính miệng nói ra thời điểm, nàng hay lại là sững sờ.

Dù sao, ở trên biển thời điểm, nàng vẫn cùng Lãnh Phong nói, phản đối thứ người như vậy tồn tại, cho là những người này là quái vật.

Lúc ấy Lãnh Phong trên mặt lộ ra một chút bất đắc dĩ vẻ mặt, nhưng Trương Ảnh Hàm cũng không thể nào đi để ý.

Bây giờ, nghe được Lãnh Phong nói chuyện, nàng rốt cuộc minh bạch, tại sao Lãnh Phong sẽ hỏi vấn đề như vậy.

Bởi vì Lãnh Phong, chính là một cái nắm giữ Siêu Năng Lực nhân loại!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Chạy thoát thân

Trương Ảnh Hàm tròn tròn con mắt, ngơ ngác nhìn Lãnh Phong.

Một lát nữa, Trương Ảnh Hàm rốt cuộc mở miệng nói: "Người năng lực là cái gì?"

"Cánh, đáng tiếc bây giờ không có cách nào dùng, nếu không ta lập tức là có thể mang người đi ra ngoài."

Lãnh Phong cười khở, hiện tại hấn cùng Trương Ảnh Hàm là dữ nhiều lành ít, dị năng trong vòng hai canh giờ dùng không, nhưng phỏng chừng không cần mười phút, hai người cũng sẽ bị đốt chết.

Trương Ảnh Hàm nhìn về phía Lãnh Phong ánh mắt bắt đầu biến hóa có chút cổ quái, nàng bây giờ đã biết Lãnh Phong cũng không phải là người bình thường.

Mà nàng lần trước cũng đã nói, nàng rất không ưa Dị Năng Giả, không đồng ý thứ người như vậy tồn tại.

Lãnh Phong cũng nhận ra được Trương Ảnh Hàm ánh mắt biến hóa, trong ánh mắt thoáng qua một chút bất đắc dĩ.

Hấn đã hồi hận nói cho Trương Ảnh Hàm.

"Ta sẽ nghĩ biện pháp mang ngươi rời đi." Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, sau đó nhìn trước mắt cây trúc.

Những cây trúc này lạ thường cứng rắn, Lãnh Phong rất khó đánh vỡ.

Lúc này, trên cỏ nắm cây đuốc Lý Tinh ba người, bắt đầu hướng cành liễu người đến gần, các nàng sắp đốt cành liễu người.

Trương Ảnh Hàm trong mắt tràn đầy tuyệt vọng, nàng chỉ là một cô gái yếu đuối, căn bản cái gì cũng làm không.

Lúc này nàng cũng lười suy nghĩ Lãnh Phong là Dị Năng Giả chuyện, bây giờ đối mặt sống còn thời khắc, trên mặt nàng trừ kinh hoàng, hay lại là kinh hoảng.

Ngay cả Lãnh Phong cũng căn bản ổn định không, dù sao không có biện pháp sử dụng dị năng, hấn bây giờ liền một người bình thường.

"Chúng ta phải chết sao."

Trương Ảnh Hàm lộ vẻ sầu thảm cười, mặt trước khi Từ Vong thời điểm, lòng người thái sẽ thành Vô Bi Vô Hi.

"Không biết, tuyệt đối sẽ không."

Vừa nói, Lãnh Phong một quyền đánh vào trên gậy trúc.

Toàn bộ cành liễu đầu người bộ lần nữa dao động một cái.

Mà Lý Tinh ba người đã đứng ở cành liễu chân người xuống, cành liễu chân người bên cũng chất đầy dễ cháy nhiên liệu, chỉ cần một chút hỏa, lập tức sẽ thiêu đốt.

Trương Ảnh Hàm vô lực tê liệt trên mặt đất, nàng đã tuyệt vọng.

Chẳng qua là tới một lần du lịch, lại muốn bỏ ra sinh mệnh giá, một điểm này ai cũng không có biện pháp tiếp nhận.

Lãnh Phong quả đấm không ngừng đánh vào trên gậy trúc, trước mắt hấn cũng chỉ có thể làm như thế, không cách nào sử dụng dị năng, hấn bây giờ phải nghĩ biện pháp thoát đi này cái địa phương.

"Đoàng đoàng đoàng "

Rất nhanh, trên gậy trúc dính đầy máu, đó là Lãnh Phong máu.

Lãnh Phong hữu quyền không ngừng chảy máu, nhưng hấn căn bản cũng không có dừng lại.

Trương Ảnh Hàm không nói gì, Tinh Tinh nhìn Lãnh Phong bóng lưng.

Lúc này, Lý Tinh ba người, cầm trong tay cây đuốc, vút xuống cành liễu chân người cạnh.

"Àm!"

Ngon lửa nhất thời bốc cháy, hơn nữa nhanh chóng hướng cành liễu người phía trên lan tràn.

Thấy ngọn lửa bốc cháy, Trương Ảnh Hàm trên mặt tuyệt vọng nồng hơn.

Nhưng Lãnh Phong không có chút nào buông tha, quả đấm không ngừng nện ở trên gậy trúc.

Rốt cuộc, công phu không phụ hữu tâm nhân, cây trúc nứt ra một cái vết rách.

Thấy vết rách xuất hiện, Lãnh Phong trên mặt lộ ra sợ Hi Thần tình, nhất thời gia tăng cường độ, hơn nữa dùng tới hai tay.

Nhưng Trương Ảnh Hàm không có vui sướng chút nào, bởi vì cảnh liễu người chừng Lục Tầng lầu cao, dù là Lãnh Phong có thể đem cái lồng đập ra một cái hang, cũng căn bản không khả năng bình an rơi xuống mặt đất.

Dù sao, Lục Tầng lầu cao, đủ té chết người.

Đây tờ bầy không ngừng phát ra tiếng hoan hô, mà Lý Tĩnh ba người lui về phía sau mấy chục thước, vải Lan Kỳ giơ hai tay, hô lớn: "Vĩ đại Tự Nhiên thần a, mời tiếp nhận chúng ta công hiến cho ngài tế phẩm đi, bình tức ngài tức giận, chúng ta mãi mãi cũng là ngài người làm!"

Vải Lan Kỳ nói xong, trên thảo nguyên tất cả mọi người đều lộ ra thành khăn vế mặt, rồi rít tái diễn vải Lan Kỳ lời mới vừa nói.

Lúc này, Lãnh Phong lần nữa dùng sức một quyền nện ở trên gậy trúc.

"Àm!" Cây trúc nhất thời đứt gãy.

Ngay sau đó, Lãnh Phong hai chân đạp ở bên cạnh hai cái trên gậy trúc, đem cây trúc đập gãy.

Mất đi một cây ủng hộ, còn lại cây trúc rất dễ dàng là có thể phá hư mất.

Mà Lãnh Phong đã đánh mở một cái đủ để cho hắn và Trương Ảnh Hàm nhảy xuống lỗ.

Đất thượng nhân bầy thấy Lãnh Phong cử động, nhất thời hoảng loạn lên.

Ngon lửa thiêu đốt đến cảnh liễu đầu người bộ còn cần một ít thời gian, nhưng bây giờ Lãnh Phong lại đánh mở một cái lỗ.

"Không thể để cho hắn rời đi, nếu không Tự Nhiên thần biết phản nộ." Vải Lan Kỳ nhất thời hô.

Lý Tĩnh liền vội vàng lấy súng lục ra, hướng về phía cảnh liễu đầu người bộ, mở hai phát súng.

"Huu Huu "

Dạn cũng lau qua cảnh liễu đầu người bộ bay qua, nàng căn bản không có Lãnh Phong lợi hại như vậy thương pháp.

Nhưng nàng nổ súng, vẫn là đem Lãnh Phong cho dọa cho giật mình.

"Chúng ta đi thôi."

Lãnh Phong nhìn Trương Ảnh Hàm, mặt đầy nóng nảy nói.

"Chúng ta đi sao, nơi này chừng Lục Tầng lầu cao, chúng ta nhất định sẽ té chết." Trương Ảnh Hàm vẫn ngồi dưới đất, thân thể dựa vào cây trúc, mặt đầy tuyệt vọng, "Liền coi như chúng ta đi xuống, mặt đất chừng hơn ngàn người, chúng ta có thể tránh được bọn họ đuổi bắt sao?"

Trương Ảnh Hàm vừa dứt lời, Lãnh Phong cũng ngây tại chỗ.

Đúng vậy, coi như không té chết, mặt đất thượng nhân cũng không khả năng để cho bọn họ cứ như vậy rời đi.

"Bất kể, dù sao cũng hơn ngồi ở chỗ này chờ bị đốt chết tốt."

Lãnh Phong lúc này đã có thể cảm giác được ngon lửa mạng đến nóng bức, mặt đầy nóng nảy nói.

Nhưng Trương Ảnh Hàm hay lại là mặt đầy tuyệt vọng lắc đầu, nàng không cho là Lãnh Phong có thể mang theo nàng còn sống rời đi.

Lãnh Phong cắn răng một cái, Trương Ảnh Hàm tình huống như vậy, muốn cho nàng phối hợp chính mình căn bản cũng không khả năng.

"Tin tưởng ta."

Nói xong, Lãnh Phong một cái ôm lấy Trương Ảnh Hàm, đi tới cái lồng bên bờ.

Trương Ảnh Hàm không nói gì, cũng không có phản kháng, chẳng qua là Tĩnh Tĩnh nhìn Lãnh Phong.

"Chúng ta hôm nay tuyệt đối có thể rời đi nơi này!"

Lãnh Phong nhìn Trương Ảnh Hàm, lộ ra vẻ tươi cười, sau đó ôm nàng, từ cảnh liễu đầu người bộ nhảy xuống.

Thấy hai người nhảy xuống, mặt đất thượng nhân bầy hét lên kinh ngạc âm thanh.

Mà vải Lan Kỳ trên mặt cũng xuất hiện khiếp sợ.

Hai người cấp tốc rơi xuống đến, ngay tại Lãnh Phong mới vừa nhảy xuống không tới nửa giây, ngon lửa liền đốt tới cảnh liễu đầu người bộ.

"Bọn họ sẽ té chết." Lý Tinh cảm sung lục, mặt đầy cười lạnh.

Lãnh Phong đã sớm thói quen ở trên không bay tới bay lui, cho nên trên không trung, hắn cũng có thể rất tốt khống chế được thân thể của mình.

Cách xa mặt đất còn có không tới 2m thời điểm, Lãnh Phong ôm chặt trong tay Trương Ảnh Hàm, sau đó có chút cong thân thể.

Hai chân mới vừa tiếp xúc mặt đất, Lãnh Phong lộn một vòng, lầy lặn tới giảm bớt Trùng lực.

Nếu như hắn chỉ có một người lời nói, như vậy rơi xuống, cũng không trở thành bị thương.

Nhưng trong lòng ngực của hắn ôm Trương Ảnh Hàm, đang đánh cút thời điểm, Lãnh Phong điều chỉnh thân thể, dùng tự mình công bộ tới chịu đựng dư thừa Trùng lực, để cho Trương Ảnh Hàm nằm ở trong lòng ngực của mình, không để cho nàng được đến bất kỳ lực trùng kích.

"Chi "

Lãnh Phong phản lưng lau qua bãi cỏ, trượt đi ra cách xa mấy mét.

Trương Ảnh Hàm không có được đến bất cứ thương tổn gì, nhưng Lãnh Phong có thể rõ ràng cảm giác tự mình công bộ giống như bị đao cắt một dạng nóng bỏng đau đớn.

"Người không sao chứ." Lãnh Phong chịu đựng sau lưng đau nhức, ôm Trương Ảnh Hàm, ân cần hỏi.

Trương Ảnh Hàm cảm giác mình giống như từ Tử Thần chạy đi đâu một vòng một dạng nàng cho là mình chết chắc, nhưng cảm giác Lãnh Phong ôm trong ngực ấm áp sau khi, nàng biết, nàng sống sót.

"Ta không sao." Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng lắc đầu một cái.

Lãnh Phong cười khổ một tiếng, nói: "Nhưng ta có việc."

Phản lưng đau đớn để cho hắn thật sâu nhíu mày lại, hắn biết không có gãy xương, nhưng thương tổn đến bắp thịt.

"Mau dậy đi." Lãnh Phong thấy cảnh liễu người đã đột không sai biệt lắm, có không ít tàn tiết rớt xuống, nếu như đập phải người lời nói, người kia tuyệt đối chết.

Trương Ảnh Hàm đáp một tiếng, liền vội vàng từ trên người Lãnh Phong bò dậy.

Lãnh Phong chịu đựng đau nhức, từ dưới đất nhảy lên, sau đó kéo Trương Ảnh Hàm, rời đi cái người bên dưới.

Ở tại bọn hắn vừa rời đi thời điểm, cảnh liễu người liền phát sinh sụp đổ, rầm rập thanh âm truyền ra cực xa, tựa như cùng quả bom nổ mạnh.

Mà mặt đất thượng nhân bầy cũng rồi rít lui về phía sau, không người nghĩ (muốn) bị đập chết.

Vài Lan Kỳ chết nhìn chòng chọc Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm, cắn răng nói: "Đem bọn họ bắt trở lại, nếu không vĩ đại Tự Nhiên thần biết phần nộ!"

Nàng tiếng nói vừa dứt, hơn ngàn người bắt đầu xông về Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm phương hướng.

Sau lưng đau nhức để cho Lãnh Phong hành động chậm rất nhiều rất nhiều, thấy mọi người hướng đã biết trong chạy tới, liền vội vàng đẩy Trương Ảnh Hàm một dạng cắn răng nói: "Người trước đi, ta có thể cản bọn họ lại."

"Không được!"

Trương Ảnh Hàm liền vội vàng kéo Lãnh Phong, tiếp tục chạy về phía trước đến, "Ta tại sao có thể bản thân một người rời đi."

Lãnh Phong bị thương, hành động tốc độ còn không bằng Trương Ảnh Hàm nhanh như vậy, sau lưng đau đớn để cho Lãnh Phong sắp đứng không vững.

Nhưng Trương Ảnh Hàm không hề từ bỏ hắn, một điểm này để cho Lãnh Phong có chút làm rung động, nhưng làm rung động sau khi, hắn càng hy vọng Trương Ảnh Hàm đi trước, dù sao mình bây giờ chính là một cái gánh nặng.

Hướng chỉ hắn bao nhiêu có thể ngăn cản một số người, cho Trương Ảnh Hàm một ít chạy trốn thời gian.

"Àm!"

Một viên đạn, từ bên cạnh hai người bay qua.

Lý Tinh vừa chạy đến, vừa hướng Lãnh Phong nổ súng.

"Ngọa tào!" Lãnh Phong liền vội vàng kéo Trương Ảnh Hàm, tiếp tục chạy về phía trước đến, lúc này bọn họ đã hoảng hốt chạy bừa, cũng không để ý chạy đến đâu.

Lý Tinh nỗ lực, coi như Lãnh Phong muốn lưu lại ngăn một số người cũng không khả năng, bây giờ việc cần kíp trước mắt chính là chạy, chạy được xa đến đâu thì cố mà chạy.

Trương Ảnh Hàm hành động cũng chậm rất nhiều, dù sao nàng thể lực có hạn.

Một cái chạy chậm, một cái bị thương, hai người lúc này đã là đi tới đường cùng.

Người phía sau vẫn còn ở điên cuồng đuổi theo đến, hơn ngàn người đuổi theo ở phía sau bọn họ, nếu như từ không trung nhìn, sẽ biết khủng bố đến mức nào.

Chạy ra rất xa một khoảng cách sau, Lãnh Phong phát hiện, hắn và Trương Ảnh Hàm, chết chắc.

Lúc này hắn đã không để ý tới sau lưng thương.

Trương Ảnh Hàm trên mặt, xuất hiện lần nữa tuyệt vọng vẻ mặt.

Bọn họ phía trước, chính là một cái vách đá, bên dưới vách núi mặt, chính là mệnh mỏng bất ngát biển khơi.

"Chúng ta xong." Trương Ảnh Hàm dừng bước lại, nhìn về phía trước biển khơi, nàng đã cái gì cũng không nói ra được.

Lãnh Phong cắn răng, trong lòng của hắn tràn đầy tức giận cùng bất đắc dĩ.

Lúc trước hắn, trừ mười tuổi năm ấy bị Tuyết Lang đuổi theo qua bên ngoài, lại cũng không có bị người đuổi giết qua.

Nhưng bây giờ, lại bị một đám người bình thường đuổi theo, mà hắn căn bản là không có cách sử dụng tự mình có thể (Kỷ Năng) lực, hơn nữa còn bị thương.

Sau lưng đau nhức không ngừng kích thích Lãnh Phong đại não, hắn lúc này cũng là sức cùng lực kiệt.

Đám người cũng từ từ dừng bước lại, vài Lan Kỳ cùng Lý Tinh dẫn đầu đi ở phía trước.

Thấy phía trước là vách đá thời điểm, hai người bọn họ đều lộ ra người thắng nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Một mình đấu hơn ngàn người

"Các ngươi không trốn thoát, các ngươi mãi mãi cũng không trốn thoát Tự Nhiên thần lãnh địa!"

Vài Lan Kỳ nhìn đứng ở huyền nhai biên thượng Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm, trên mặt tràn đầy người thắng nụ cười.

Tất cả mọi người đều đem vách đá bao bọc vây quanh, hoàn toàn phong tỏa Trương Ảnh Hàm cùng Lãnh Phong đường, hai người căn bản không biện pháp quay đầu.

Muốn rời khỏi, có thể, chỉ có thể từ vách đá nhảy xuống.

Trương Ảnh Hàm mặt xám như tro tàn, Lãnh Phong mặt đầy tức giận cùng bất đắc dĩ, hắn đã không có bất kỳ biện pháp nào.

Lãnh Phong đem Trương Ảnh Hàm kéo đến phía sau mình, chịu đựng sau lưng đau nhức, đứng thẳng người, cặp mắt chết nhìn chòng chọc cách đó không xa đám người.

Hắn sẽ không khuất phục, Mộ Thi Vân nói qua, làm người, mãi mãi cũng không khuất phục phục với địch nhân.

Cho dù là chết, cũng phải chết có tôn nghiêm

"Ảnh hằm, nếu như đợi một hồi ta không ngăn được bọn họ, liền nhảy xuống, chúng ta cho dù chết, cũng không thể chết ở trong tay những người này!"

Lãnh Phong quay đầu lại, nhìn mặt xám như tro tàn Trương Ảnh Hằm, trong giọng nói tràn đầy bất đắc dĩ.

Hắn cũng chỉ có thể làm được như vậy, hắn đã hết sức.

Trương Ảnh Hằm khẽ gật đầu, nàng mặc dù nhưng đã tuyệt vọng, nhưng nàng cũng không muốn chết ở trong tay những người này.

"Tự Nhiên thân bọn nhỏ, chúng ta đưa bọn họ bắt trở lại, Tự Nhiên thân sẽ còn tha thứ chúng ta!" Vải Lan Kỳ giang hai tay ra, lớn tiếng nói.

"Xông lên a!"

Đám người phát ra đỉnh tai nhức óc tiếng hoan hô, sau đó xông về Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hằm.

Thấy đám người bắt đầu xông về phía mình bên này, Trương Ảnh Hằm liền vội vàng lui về phía sau mấy bước, lúc này nàng khoảng cách bên vách đá, đã không tới ba mét.

"Các người đám này rác rưởi, cút mẹ mày đi Tự Nhiên thân!"

Lãnh Phong rống giận, xông về đám người.

Một mình hắn, một mình đấu hơn ngàn người!

"Àm!" Lãnh Phong một quyền đánh vào gần đây một người trên mặt, đưa hắn đánh ngã xuống đất, sau đó cúi phải đá ra, đem một nữ nhân đá bay.

Trong đám người nữ có nam có, trong đó lấy nữ nhân chiếm đa số, nhưng những nữ nhân này sức chiến đấu hoàn toàn không thua gì nam nhân.

Tất cả mọi người đều đem sự chú ý tạm thời đặt ở Lãnh Phong trên người, dù sao hắn là có khả năng nhất đánh một cái, về phần Trương Ảnh Hằm, chỉ phải giải quyết Lãnh Phong, nàng cũng chạy không.

Lãnh Phong giống như Sát Thần một dạng quyền cước không ngừng rơi vào trên người địch nhân, hắn mỗi một lần công kích, cũng sẽ đem một người đánh bay.

Trương Ảnh Hằm nhìn ở trong đám người phản chiến Lãnh Phong, trong mắt xuất hiện một giọt nước.

Nàng tựa hồ lại thấy sống tiếp hy vọng, nhưng lập tức khiến cho rất mong manh.

Nàng rất muốn đi lên giúp Lãnh Phong, nhưng này căn bản là không thể nào, nàng đi lên lời nói, không tới một giây đồng hồ cũng sẽ bị người đánh gục.

Lúc này Trương Ảnh Hằm, đang cầu khẩn đến có thể xuất hiện kỳ tích, dù sao Lãnh Phong bây giờ mặc dù có thể ngăn cản những người này, nhưng căn bản là cản không bao lâu.

Lãnh Phong bây giờ không có biện pháp sử dụng dị năng, sau lưng lại bị thương, thể lực cũng dần dần chống đỡ hết nổi.

Mới vừa rồi Lãnh Phong còn có thể một quyền đem một người đánh bay, nhưng bây giờ chỉ có thể đưa bọn họ đánh lui về phía sau.

Mà trên người hắn, cũng ai hai cây gậy.

"Ba "

Một cái côn gỗ, hung hăng đánh vào Lãnh Phong sau lưng.

"Ngọa tào!"

Lãnh Phong bị đánh lão đảo một cái, thiếu chút nữa té ngã trên đất.

"Phanh."

Ngay sau đó, một cái quả đấm, rơi vào Lãnh Phong trên mặt, Lãnh Phong khóe miệng nhất thời xuất hiện một tia máu tươi.

Lãnh Phong còn không có đứng vững thân thể, liền nghe được phía bên phải truyền tới tiếng xé gió.

Một cái côn gỗ vung hướng thân thể của hắn, tốc độ cực nhanh.

Lãnh Phong cắn răng, chịu đựng thân thể đau nhức, lui về phía sau sau một chút, tránh thoát côn gỗ công kích.

"Ba "

Công kích rơi vào khoảng không, côn gỗ đập trên mặt đất, nhưng không có gãy.

Lãnh Phong nhắm ngay thời cơ này, một cước đá vào nắm côn gỗ trên thân người kia, hơn nữa đoạt lấy côn gỗ, bên cạnh (trái phải) các hất một cái, đánh vào hai người trên người, đưa bọn họ quất bay.

Điều này côn gỗ cứng rắn vô cùng, Lãnh Phong dùng sức rất mạnh, nhưng cũng không có gãy, độ cứng không thể so với Thiết Côn kém.

Có vũ khí, Lãnh Phong công kích lần nữa nhanh mạnh đứng lên, bên trái một côn bên phải một côn, hung hăng quất vào trên người địch nhân.

Bọn họ đều muốn Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm mệnh, Lãnh Phong hạ thủ dĩ nhiên sẽ không khách khí, nếu như không phải là vũ khí không được, hẳn đã sớm giết người.

Lãnh Phong đánh đỏ mắt, cây gậy bên trên dính đầy máu.

Hắn mỗi một côn đánh tới trên người địch nhân, cũng có thể ở trên người đối phương lưu lại một đạo nhìn thấy giết mình vết máu, vô luận là nam nhân, hay lại là nữ nhân, hắn cũng sẽ không có bất kỳ nương tay.

Mỗi một nghĩ (muốn) đòi mạng hắn người, đều là hắn chết địch, tuyệt đối sẽ không lại có bất kỳ khách khí.

Chừng hơn một trăm người, bị Lãnh Phong đánh ngã xuống đất, mất đi chiến đấu lực.

Nhưng bọn hắn nhưng là có hơn ngàn người, một cái ngã xuống, một cái khác bổ tức vị trí.

Cho dù Lãnh Phong sức chiến đấu mạnh hơn nữa, cũng hầu như vừa một thời điểm.

"Àm!"

Đột nhiên, ngay tại Lãnh Phong vẫn còn ở vùng cây gậy thời điểm, một viên đạn, từ hắn bên tai bay qua.

Lãnh Phong động tác dừng dừng một cái, nhìn về phía trước.

Lý Tình cảm súng lục, một bên hướng Lãnh Phong đến gần, vừa hướng hắn nổ súng.

"Đoàng đoàng đoàng" lại vừa là ba viên đạn, hướng Lãnh Phong bay tới.

Mặc dù Ứng Nhân dị năng cũng dùng không, nhưng Lãnh Phong bằng vào phong phú kinh nghiệm chiến đấu, cơ thể hơi một bên, né tránh ba viên đạn.

Nhưng có một viên đạn dán hắn vai phải bay qua, lưu lại một đạo vết máu.

Lãnh Phong nhất thời che vai phải, nhanh chóng lui về phía sau.

Sau lưng đau đớn vốn là cho hắn gia tăng rất lớn gánh nặng, nhưng bây giờ vai phải lại bị thương tổn đến, hắn đã là vết thương chồng chất.

Lãnh Phong khỏe môi nhếch lên một tia máu tươi, trên người có rất nhiều máu ứ đọng, vai phải không ngừng chảy máu, sau lưng đau đớn để cho hắn sắp đứng không vững.

Hắn sắp đi đến cực hạn.

"Đầu hàng đi, ngoan ngoãn đem mình dâng hiến cho vĩ đại Tự Nhiên thần, như vậy ngươi có thể ít chịu khổ một chút." Lý Tình cảm súng lục, đem họng súng nhắm ngay Lãnh Phong, một bên đi về phía trước đến, vừa nói: "Có thể vĩnh viễn kèm theo ở thần bên cạnh (trái phải), là ngươi vinh hạnh, ngươi không nên cự tuyệt."

Lý Tình nói chuyện trong lúc, tất cả mọi người đều dừng lại tấn công, đứng tại chỗ nhìn Lãnh Phong.

Nghe Lý Tình nói chuyện, Lãnh Phong khỏe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, cười rất châm chọc.

Lúc này Lý Tình, khoảng cách Lãnh Phong sẽ không đến năm mét.

Trong tay nàng có súng, nàng cho là đối với (đứng) Lãnh Phong tạo thành uy hiếp.

Nhưng kỳ thật, cũng không có, ngược lại, nàng cho Lãnh Phong một cái rất cơ hội tốt.

Giết chết nàng cơ hội!

"Ngươi đã như vậy sùng bái Tự Nhiên thần, ừ, ta đưa ngươi đi gặp nàng!"

Nói xong, Lãnh Phong chịu đựng thân thể đau đớn, nắm chặt trong tay côn gỗ, hướng về phía Lý Tinh ném đi.

Trên côn gỗ dính đầy máu tươi, Lãnh Phong này một ném ra, tất cả mọi người chỉ thấy một đạo bóng đỏ thoáng qua.

Trương Ảnh Hàm tròn tròn con mắt, nàng tựa như có lẽ đã đoán được tiếp đó sẽ phát sinh cái gì.

Lý Tinh căn bản không biện pháp kịp phản ứng, ngo ngắc đứng tại chỗ, nhìn nhanh chóng bay tới côn gỗ.

"Xuy!"

1m5 trường mộc côn, xuyên thấu Lý Tinh ngực, ước chừng xuyên thấu đi một nửa.

Lý Tinh tròn tròn con mắt, cúi đầu nhìn một chút xen vào ở bộ ngực mình bên trên côn gỗ, sau đó ngẩng đầu nhìn Lãnh Phong, ngay sau đó khóe miệng nàng máu tươi chảy ra.

"Đi gặp người Tự Nhiên thần đi."

Nói xong, Lãnh Phong lắc người một cái, đi tới Lý Tinh trước người, đoạt lấy trong tay nàng súng lục, sau đó một cái sờ nàng túi, đem hai cái băng đạn lấy ra.

Lãnh Phong cũng không có phát hiện té bào tu bỏ dịch, liền vội vàng sờ khắp Lý Tinh trên người toàn bộ túi, rốt cuộc tìm được một cái bình nhỏ.

Đây chính là Lãnh Phong muốn té bào tu bỏ dịch.

Lãnh Phong thở phào, đem tất cả mọi thứ bỏ vào trong túi tiền của mình.

Về phần Lý Tinh, nàng đã chết xuyên thấu qua, nhưng bởi vì Lãnh Phong đỡ, nàng mới không té lăn trên đất.

"Không!"

Thấy nữ nhi mình bị giết chết, Caroline phát ra một tiếng gào thét, sau đó hướng Lãnh Phong phương hướng vọt tới.

Lãnh Phong cười lạnh một tiếng, không ngừng lui về phía sau, thối lui đến Trương Ảnh Hàm trước người, sau đó lấy ra té bào tu bỏ dịch, đảo tại chính mình sau lưng.

Sau lưng đau đớn để cho Lãnh Phong sắp không nhịn được, hấn trước hết chữa trị sau lưng tổn thương.

Caroline ôm Lý Tinh, không ngừng khóc rống.

Về phần những người khác, toàn bộ đều ngây tại chỗ, qua lâu như vậy, bọn họ cũng không có phản ứng kịp.

"Người giết nàng!" Caroline cặp mắt đỏ bừng nhìn Lãnh Phong, cắn răng nói.

"Người nên cảm thấy cao hứng, nàng là đi gặp Tự Nhiên thần." Lãnh Phong mặt đầy châm chọc nói.

Nói xong, Lãnh Phong đem còn thừa lại té bào tu bỏ dịch đảo ở những vết thương khác bên trên, cũng không đoái hoài tới lãng phí không lãng phí, dù sao bây giờ là sống còn thời khắc, hấn phải chuẩn bị xong.

Té bào tu bỏ dịch chữa trị hấn vết thương trên người, sau lưng đau đớn dần dần biến mất, Lãnh Phong trạng thái khôi phục một ít.

Nhưng té bào tu bỏ dịch là tu bỏ ngoại thương, không thể để cho Lãnh Phong khôi phục dị năng, nếu hấn không là nhất định sẽ đều uống hết đi.

"Ta giết người!"

Caroline mắt đỏ, xông về Lãnh Phong.

Này thật rất châm chọc, các nàng tất cả mọi người một lòng muốn giết xuống Lãnh Phong, nhưng bây giờ Lãnh Phong đem Lý Tinh giết chết, Caroline là bắt đầu trách cứ Lãnh Phong.

"Àm!"

Một tiếng súng vang, truyền vào tất cả mọi người trong tai.

Lãnh Phong đơn tay cầm súng lục, lúc này họng súng đang không ngừng bốc khói.

Vốn là đang ở chạy nước rút Caroline dừng bước lại, sau đó hành động càng ngày càng chậm, cho đến quỳ ở trên mặt đất, cặp mắt vô thần nhìn Lãnh Phong.

Nàng cổ họng nơi, có một cái lỗ máu, đó là đạn lưu lại vết tích.

Lãnh Phong một phát súng, cướp đi Caroline sinh mệnh.

Từ mới vừa đến bây giờ, đây là Lãnh Phong giết người thứ hai.

Vốn là Caroline là Lãnh Phong nhiệm vụ mục tiêu, nhưng bây giờ, nàng lại chết ở Lãnh Phong dưới súng.

Này một cái nhiệm vụ, nguyên bản chính là một cái hồ, chờ Lãnh Phong nhảy xuống, hơn nữa Trương Ánh Hàm cũng bị liên lụy.

Trương Ánh Hàm trên mặt thoáng qua một tia bi thương, dù sao Lý Tinh, là nàng bằng hữu, nhưng bây giờ, lại chết ở Lãnh Phong thủ hạ, ngay cả Lý Tinh mẫu thân, cũng bị Lãnh Phong nổ súng bắn chết.

Nhưng Trương Ánh Hàm lại nói không ra bất kỳ trách cứ lời nói, bởi vì Lãnh Phong, là đang ở cứu nàng.

Nếu như không phải là bởi vì Lãnh Phong, nàng chỉ sợ sớm đã bị đốt chết.

"Chúc mừng ngươi, ngươi cũng đi thấy Tự Nhiên thần." Lãnh Phong cười, cười rất khoái trá.

Hắn bây giờ hả giận, Lý Tinh cùng Caroline cũng muốn hại chết hắn, nhưng bây giờ cũng bị hắn giết xuống.

Lúc này Lãnh Phong là đưa lưng về phía Trương Ánh Hàm, cho nên căn bản không thấy được nàng về mặt.

"Tới a, ai ngờ đi gặp Tự Nhiên thần a, ta đưa hắn đi!"

Lãnh Phong lớn tiếng kêu, họng súng nhắm ngay người trước mặt bây.

Có súng uy hiếp, những người này thoáng cái không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể không ngừng lui về phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Liều mạng thủ hộ

"Tới a, các ngươi không là phải đem chúng ta đốt chết sao?"

Lãnh Phong rộng to, đi về phía trước hai bước, đen thui họng súng nhắm ngay mắt tiền nhân bây.

Có súng, Lãnh Phong sức lực liên chân rất nhiều, chẳng qua là bây giờ không thể sử dụng dị năng, đây là tới không lý tưởng.

Nếu như dị năng có thể dùng lời nói, Lãnh Phong căn bản cũng không cần phí nhiều khí lực như vậy, vẫn còn ở cảnh liễu người thời điểm, hắn liền có thể mang theo Trương Ánh Hàm phi hành rồi đi.

Vải Lan Kỳ sắc mặt rất khó nhìn, nàng căn bản là không có nghĩ đến sẽ xuất hiện tình huống như vậy.

Trên đất nằm Lý Tinh cùng Caroline thi thể, mà cơn gió còn cầm ở Lý Tinh trên ngực, máu tươi còn theo cơn gió trích (dạng) rơi xuống mặt đất, thoát nhìn là như vậy nhìn thấy giết mình.

"Ngươi sẽ gặp phải Tự Nhiên thần trừng phạt!"

Vải Lan Kỳ cắn răng nói.

"Ta ngược lại thật ra nghĩ (muốn) gặp phải trừng phạt, tới a, gọi ngươi Tự Nhiên thần đi ra trừng phạt ta à, để cho ta biết một chút về trong truyền thuyết Thiên Khiển là như thế nào." Lãnh Phong khiêu khích vừa nói, hắn ngược lại rất nghĩ (muốn) biết một chút về trong truyền thuyết Thiên Khiển, hắn lớn như vậy cũng chưa từng thấy.

Vải Lan Kỳ nhất thời cái gì cũng không nói ra được, một lát nữa, mới cắn răng nói: "Mọi người đi lên đem hắn bắt lại, không cần sợ, Tự Nhiên thần sẽ phù hộ chúng ta."

Nhưng nói lời này thời điểm, nàng lại lui về phía sau mấy bước, rất sợ Lãnh Phong đối với nàng nổ súng.

Nhìn vài Lan Kỳ cử động, Lãnh Phong khóe miệng thoáng qua một tia khinh thường nụ cười.

Đám người một lát nữa mới phản ứng được, sau đó la lên xông về Lãnh Phong.

Phảng phất kia cái gọi là Tự Nhiên thần, thật sẽ phù hộ bọn họ như thế.

Tề bào tu bỏ dịch tu bỏ Lãnh Phong trên người nghiêm trọng nhất vết thương, chỉ còn lại một ít hơi thương nhẹ vết, hấn căn bản không cần đi để ý.

Lần nữa đối mặt hơn ngàn người, Lãnh Phong áp lực khẳng định rất lớn, dù sao hấn bây giờ không có cách nào sử dụng dị năng.

Huống chi, Lãnh Phong căn bản không nghĩ tới, những thứ này sủa bức lại xông lên.

"Đoàng đoàng đoàng đoàng!"

Lãnh Phong hướng về phía đám người liền nổ bốn phát súng, giết chết bốn người.

"Rắc rắc "

Lãnh Phong thay một cái mới băng đạn, sau đó xông về đám người.

Hấn phải đem chiến đấu trường đất đi phía trước chuyển dời một ít, như vậy thì sẽ không có người đi đối phó Trương Ảnh Hàm.

Vô luận lúc nào, Lãnh Phong đều là đem Trương Ảnh Hàm an toàn đặt ở vị thứ nhất.

"Phun!"

Lãnh Phong đánh gục một cái cách mình gần đây nữ nhân, sau đó hai chân dùng sức nhảy lên, mượn Trùng lực, một cước đạp ở một cái cô gái trẻ tuổi trên người, đưa nàng đạp bay.

Chiến đấu lần nữa khai hỏa, Lãnh Phong một thân một mình đối chiến hơn ngàn người, tình cảnh lại cùng mới vừa rồi như vậy, nhưng bất đồng là, Lãnh Phong trong tay nhiều một khẩu súng, ở gặp nguy hiểm thời điểm, hấn có thể nhanh chóng nổ súng, đem nguy hiểm bóp giết từ trong trứng nước.

Trương Ảnh Hàm nhìn trước mắt chiến đấu, nhìn không ít người bị Lãnh Phong nổ súng bắn chết, ánh mắt lóe lên vẻ bất nhẫn.

Nếu để cho Lãnh Phong biết Trương Ảnh Hàm trong mắt không đành lòng lời nói, không biết sẽ ra sao.

Dù sao lúc này là sống còn thời khắc, không có ai sẽ lo lắng thủ đoạn vấn đề.

Tình huống bây giờ, Lãnh Phong cũng chỉ có thể không chọn thủ đoạn, có thể làm cho mình sống sót mới là trọng yếu nhất.

Về phần những người này có nên hay không chết, hấn căn bản cũng sẽ không lo lắng.

Phàm là muốn mạng hấn người, hấn căn bản cũng sẽ không cô tức, có thể giết liền giết.

"Ầm!" Lãnh Phong lại vừa là một phát súng, đánh gục một cái nam nhân trẻ tuổi, sau đó lui về phía sau mở, tránh thoát một cái Thiết Côn, chân trái hung hăng đá ra, đạp ở đối phương trên bụng, tay phải cầm súng lục, tay phải giống như quỷ mị cho súng lục thay một cái mới băng đạn.

Đây là hấn người cuối cùng băng đạn.

Ngay sau đó, Lãnh Phong tay phải tránh thoát Thiết Côn, hung hăng rút ra ở một cái cô gái trung niên trên mặt, đưa nàng răng cũng đánh bay.

Chừa khỏi trên lưng thương sau, Lãnh Phong sức chiến đấu tăng lên một cái tầng thứ, dù sao không có đau đớn ảnh hưởng, hấn hành động muốn mau lẹ nhiều.

Vài Lan Kỳ nhìn ở trong đám người giết đỏ mắt Lãnh Phong, trong mắt tràn đầy tức giận, sau đó nàng lưu ý đến đứng ở huyền nhai biên thượng Trương Ảnh Hàm, lúc này nàng khoảng cách bên bờ chỉ có không tới ba mét.

"Đi tóm lấy nàng!" Vài Lan Kỳ hướng về phía bên người người hô.

Đám người bắt đầu phân tán ra một nhóm, hướng Trương Ảnh Hàm phóng tới.

Lãnh Phong nhất thời lo lắng, hướng về phía xông lên phía trước nhất người nả một phát súng.

"Ba "

Nhưng cũng bởi vì hấn phân tâm, một cái Thiết Côn hung hăng quất vào trên lưng hấn, đưa hấn đánh đi phía trước ngã xuống.

Lãnh Phong té lăn trên đất, trên đất đánh biến, sau đó nhanh chóng từ dưới đất nhảy cồm lên, tay phải Thiết Côn hung hăng quất người chung quanh, bất kể nam nữ, bất kể tuổi trẻ hay lại là lớn tuổi, Lãnh Phong thấy người liền rút ra.

Có một người đàn ông đầu bị Lãnh Phong một gây kéo xuống, đầu cái cốt nhất thời bị đánh lồm đi xuống, hấn tại chỗ Tử Vong.

Lãnh Phong giết đỏ mắt, hấn rất nóng nảy, dù sao có một đám người hướng Trương Ảnh Hàm kia phóng tới, nhưng người chung quanh căn bản cũng không sợ chết, vô luận hấn thế nào công kích, đánh bay bao nhiêu người, luôn sẽ có người điền vào mới vừa rồi vị trí.

"Chết đi cho ta!"

Lãnh Phong nổi giận gầm lên một tiếng, tay phải Thiết Côn quất vào trước người trên người nữ nhân, Lãnh Phong nửa giây bên trong huoi ra năm côn, tất cả đều đánh vào trên đầu nữ nhân, nằng đầu nhất thời bị đánh bạo nổ, nổ. Trương cùng máu tươi dính đầy Thiết Côn, đem nước sơn đen Thiết Côn nhuộm thành màu đỏ thẫm.

Mà xông về Trương Ảnh Hàm người khoảng cách Trương Ảnh Hàm càng ngày càng gần, Trương Ảnh Hàm trên mặt cũng tràn đầy kinh hoảng, không ngừng lui về phía sau, nhưng nằng phía sau chính là bên vách núi, nằng đã không có bất kỳ đường lui nào.

"Đoàng đoàng đoàng!" Lãnh Phong có một ít thời gian thờ dốc, vội vàng hướng xông về Trương Ảnh Hàm đám người nổ súng, nhưng rất nhanh thì bắn sạch đạn.

Hấn đã không có băng đạn, nhưng xông về Trương Ảnh Hàm người còn nói liền không dứt.

"Mẹ!"

Lãnh Phong chửi một câu, vứt bỏ trong tay súng lục, Thiết Côn đổi được tay trái, hung hăng quất bên người địch nhân.

Nhưng Lãnh Phong công kích đồng thời, có không ít quả đấm cùng gây gộc cũng rơi ở trên người hấn.

"Phốc!"

Lãnh Phong rút cuộc không cầm cự nổi, phun ra một ngụm tiên huyết, quỳ một chân trên đất.

Mặc dù hấn vẫn luôn giết rất khùng, nhưng hấn thể lực đã sớm hao hết sạch, hấn hoàn toàn là dựa vào nghị lực ở chống giữ.

Ở Lãnh Phong quỳ một chân trên đất sau, ba nam nhân nắm côn gỗ, hướng về phía đầu hấn gõ xuống.

Lãnh Phong nhận ra được nguy hiểm, một căn lờ, làm cho mình thanh tỉnh một ít, sau đó huoi ra trong tay Thiết Côn, đem ba người công kích ngăn trở, ngay sau đó tung người nhảy lên, một gây đánh vào gần đây trên người, đưa hấn quất bay.

Nhưng Lãnh Phong còn chưa kịp công kích hai người khác, liền thấy Trương Ảnh Hàm bị người bức đến bên bờ bên trên, phía sau nằng không tới 5 cm, chính là xanh thẳm biển khơi.

Lãnh Phong ánh mắt nhất thời tràn đầy kinh hoảng, liền vội vàng quăng ra hai côn, đem bên người người đánh bay, sau đó hướng Trương Ảnh Hàm phương hướng chạy đi.

Nhưng ước chừng mười mấy người ngăn ở trước mặt hấn, Lãnh Phong muốn chạy tới cũng phải bỏ chút thời gian, chớ nói chi là hấn thể lực đã sớm chống đỡ hết nổi.

Trương Ảnh Hàm nhìn tay cầm vũ khí mọi người, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Nằng lui về phía sau nhìn một chút, phía dưới chính là xanh thẳm biển khơi, nhưng vách đá phía dưới cùng, tất cả đều là đá ngầm, nếu như té xuống rơi vào những thứ này trên đá ngầm lời nói, tuyệt đối sẽ té tan xương nát thịt.

Nếu như rơi vào nước biển bên trên lời nói, có lẽ còn có một chút hi vọng sống.

Trương Ảnh Hàm nhìn về phía Lãnh Phong phương hướng, chỉ thấy Lãnh Phong chính hướng nằng phương hướng chạy tới, Thiết Côn không ngừng gõ vào căn ở trước mặt trên người, mỗi một côn đi xuống, cũng sẽ tràn ra không ít máu tươi.

Mà Lãnh Phong trên người cũng có rất nhiều vết thương, hấn màu trắng kia ống tay áo đã bị máu tươi nhuộm đỏ, Lãnh Phong động tác so với mới vừa rồi muốn chậm rất nhiều, hấn hoàn toàn là dựa vào nghị lực chống giữ.

Dù sao người đều có cực hạn, Lãnh Phong có thể một người một mình đấu hơn ngàn người, hơn nữa còn có thể kiên trì lâu như vậy, đã là kỳ tích.

Trương Ảnh Hàm khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, có lẽ trước khi chết, có thể thấy một người liều mạng bảo vệ chính mình, cũng là một kiện vui sướng chuyện.

Lãnh Phong tựa hồ nhận ra được Trương Ảnh Hàm phải làm gì, liền vội vàng một giây gõ trong người tiền nhân trên người, sau đó hô lớn: "Không!"

Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong, hướng về phía hắn nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó giang hai cánh tay, nhảy xuống vách đá.

"A! ! ! !"

Lãnh Phong nổi giận gầm lên một tiếng, hắn này gầm lên giận dữ, dường như muốn đao động Phá Thương Khung.

Ngay sau đó, màu đen hai cánh xuất hiện ở Lãnh Phong phía sau, Lãnh Phong cầm trong tay Thiết Côn ném ra, hai cánh hung hăng phui một cái, bay đến huyền nhai biên thượng, sau đó từ vách đá nhảy xuống, hướng về phía Trương Ảnh Hàm cấp tốc lao xuống đến.

Có hai cánh gia tốc, Lãnh Phong tốc độ nếu so với Trương Ảnh Hàm rơi xuống mau hơn rất nhiều, không tới một giây đồng hồ, Lãnh Phong liền bay đến Trương Ảnh Hàm trước người, ôm nàng vào lòng.

Ôm lấy Trương Ảnh Hàm sau, hai cánh không ngừng đánh phía trước, Lãnh Phong một cái cực hạn leo lên, trở lại trên bầu trời.

Nếu như hắn chậm nửa một giây, Trương Ảnh Hàm sẽ ngã tại trên đá ngầm, tan xương nát thịt.

Nhưng là, hắn rất may mắn, hắn vượt qua.

Trương Ảnh Hàm nguyên vốn cho là mình phải chết, nhưng khi nàng trọn mở con mắt thời điểm, lại phát hiện, thân thể của mình chính huyền phù tại không trung.

Ngay sau đó, nàng nghe được có cái gì ở đánh phía trước.

Trương Ảnh Hàm ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Lãnh Phong mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng, mà sau lưng của hắn, dài một đôi cộng lại chừng dài bốn mét cánh màu đen!

Này hai cánh lúc này đang không ngừng phiến động, mang theo nàng hướng trời cao bay đi.

Mặc dù nghe Lãnh Phong nói qua, hắn năng lực là cánh, nhưng chính mắt thấy được thời điểm, Trương Ảnh Hàm hay lại là sùng sờ.

Tình cảnh trước mắt, thấy nàng lấy trước thế giới quan, hoàn toàn đánh nát.

Nhận ra được Trương Ảnh Hàm ánh mắt, Lãnh Phong cúi đầu nhìn một chút, sau đó hướng về phía Trương Ảnh Hàm lộ ra vẻ mỉm cười, nói: "Ta nói rồi, chúng ta có thể còn sống sót."

Nói xong, Lãnh Phong dừng lại leo lên.

Lúc này hắn đã bay đến đám người trên đỉnh đầu, mắt nhìn xuống trên mặt đất tất cả mọi người.

Thấy cánh dài Lãnh Phong, trên mặt đất tất cả mọi người đều sửng sốt, bao gồm vài Lan Kỳ.

Bọn họ mặc dù đều biết Lãnh Phong là nắm giữ Siêu Năng Lực người, nhưng căn bản không nghĩ tới, Lãnh Phong năng lực, lại là cánh!

"Vài Lan Kỳ, người làm ác đến đây chấm dứt!" Lãnh Phong ôm Trương Ảnh Hàm, nổi bông bênh giữa không trung, mắt nhìn xuống trên mặt đất vài Lan Kỳ.

Lúc này Lãnh Phong, tựa như cùng thiên sứ hạ phàm một dạng mắt nhìn xuống chúng sinh.

Giống như chết yên tĩnh, không người nào dám nói một câu, tất cả mọi người đều trọn tròn con mắt, ngẩng đầu nhìn không trung Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm.

Trên mặt đất còn nằm rất nhiều thi thể, Lãnh Phong đang không có dị năng dưới tình huống, giết ước chừng hơn tám mươi người.

Nhưng lúc này, không có ai đi quản những thứ này chết đi người, bởi vì mỗi người tâm lý, đều tràn đầy sợ hãi.

Không trung Lãnh Phong, tựa như cùng Thiên Thần!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Tàn nhẫn sao?

Cho dù là bị thương ngã xuống đất người, cũng đều quên đau đớn, rớt rít từ dưới đất đứng lên, ngẩng đầu nhìn trên bầu trời Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm.

Lãnh Phong ôm Trương Ảnh Hàm, hai cánh vỗ nhẹ nhẹ đánh, trời lơ lửng ở vô ích giữa không trung, mắt nhìn xuống mặt đất thượng nhân bấy.

Khúc khuỷu, Lãnh Phong mới vừa rồi cũng nhanh bị những người này đánh chết, Trương Ảnh Hàm cũng bị ép nhảy núi.

May mắn là, ở cuối cùng, Lãnh Phong khôi phục dị năng, đem Trương Ảnh Hàm từ sinh Tử Quan đầu cứu trở về.

Lúc này Lãnh Phong, trong lòng tràn đầy lửa giận, hắn muốn phát tiết, hắn muốn giết sạch nơi này tất cả mọi người.

Toàn bộ nghĩ (muốn) đòi mạng hắn người, vô luận nam nữ, đều phải chết!

Nhưng trên mặt đất có không ít người cũng quỳ sụp xuống đất, hướng Lãnh Phong không ngừng quỳ lạy.

Lúc này bọn họ đem Lãnh Phong làm thành Thần.

Mặc dù bọn họ biết Lãnh Phong là nắm giữ Siêu Năng Lực nhân loại, nhưng chính mắt thấy được Lãnh Phong lại có một hai cánh thời điểm, trong lòng bọn họ tín ngưỡng bắt đầu sụp đổ.

"Hắn không phải là thần, hắn chỉ là một quái vật!"

Vải Lan Kỳ lớn tiếng kêu, nhưng rất hiển nhiên, căn bản sẽ không có người tin tưởng nàng nói chuyện.

Tất cả mọi người đều không nhìn vải Lan Kỳ, trừ nàng một người ra, còn lại tất cả đều quỳ sụp xuống đất, hướng lên trời không trung Lãnh Phong quỳ lạy.

Lãnh Phong từ từ đáp xuống trên mặt đất, nhẹ nhàng lỏng ra ôm lấy Trương Ảnh Hàm tay.

Trương Ảnh Hàm rơi xuống đất, nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó bản năng cách xa Lãnh Phong hai bước.

Dù sao một người bình thường, chính mắt thấy được một cái cánh dài nhân loại, ít nhiều cũng sẽ có chút sợ hãi.

Đĩ nhiên, Mạch Nhiên ngoại trừ, nàng chẳng qua là trước kinh ngạc một hồi, sau đó mặt đầy sùng bái, nàng coi như là kỳ nhất ba một cái.

"Người không phải là Tự Nhiên chi Thần Sứ người sao, gọi nàng đi ra a, gọi người kia cái gọi là Tự Nhiên thần đi ra a, ta trước biết một chút về."

Lãnh Phong đi về phía trước hai bước, nhìn vải Lan Kỳ, mặt đầy châm chọc vừa nói.

Khôi phục dị năng, kia Lãnh Phong liền không cần phải nữa lo lắng, này Reagan vốn cũng không có Dị Năng Giả, không người nào có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn.

Vải Lan Kỳ nắm chặt quả đấm, nhưng nàng căn bản cái gì cũng làm không, nàng chính là một cái bình thường người, cái gọi là Tự Nhiên thần, thật ra thì chính nàng cũng chưa từng thấy.

Nhưng loại tín ngưỡng này, là thật sâu khắc ở nàng tâm lý, nếu không nàng cũng sẽ không trở thành loại này đảo Đảo Chủ.

Về phần trên đảo các cư dân, bọn họ chẳng qua là bị vải Lan Kỳ giật giây loại tín ngưỡng này, bọn họ biết Dị Năng Giả tồn tại, nhưng chưa từng thấy qua.

Nhưng Lãnh Phong năng lực là cánh, có thể bay lượn trên không trung, đây không khỏi vô cùng nghịch thiên, cho nên thoáng cái đánh nát tất cả mọi người tín ngưỡng.

Nhìn không nói ra lời vải Lan Kỳ, Lãnh Phong cười càn Xán Lạn, dù sao mới vừa rồi thiếu chút nữa bị nàng cho hại chết, bây giờ Phong Thủy Luân Lưu Chuyển, hắn là thời điểm báo thù.

"Rắc rắc "

Lãnh Phong tay phải đồng hồ đeo tay tự động cởi ra, bay đến Lãnh Phong trước người, không ngừng phát ra tiếng cơ giới, biến thành một cái súng bắn tia bộ dáng.

Ở không thể sử dụng dị năng thời điểm, Lãnh Phong cây súng này liền không có bất kỳ ý nghĩa gì, dù sao cây súng này chỉ có thể dùng lông chim coi như

đạn, không có dị năng lời nói, súng này chính là ngăn lại thiết.

Lãnh Phong đem cò súng kéo về phía sau, ngay sau đó, một cái lông chim bay vào buồng đạn trong.

"Rắc rắc" Lãnh Phong đem cò súng đẩy trở về, sau đó giờ lên trong tay súng bắn tia, hòng súng nhắm ngay vào Lan Kỳ.

Hắn trước phải cầm miếng vải Lan Kỳ khai đao, dù sao nòng là hết thấy các thứ này sự kiện chủ mưu.

Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong cử động, trong mắt nòng tràn đầy hiếu kỳ, nhưng hiếu kỳ trong, mang theo một vẻ ghét.

Nàng không thể nào tiếp thu được Dị Năng Giả tồn tại.

"Người chuẩn bị xong, đi gặp người kia cái gọi là Tự Nhiên thần sao?" Lãnh Phong đưa ngón tay nhẹ khẽ đặt ở trên cò súng, chỉ cần hắn nhẹ khẽ dùng sức một chút, là có thể cướp đi vải Lan Kỳ sinh mệnh.

Vải Lan Kỳ trên mặt xuất hiện kinh hoàng, sau đó bắn năng lui về phía sau hai bước, mặt đối với (đúng) sống còn thời điểm, cái gọi là tín ngưỡng, nhất định chính là chỗ má.

"Người đi không." Lãnh Phong cười lạnh, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng, "Người muốn giết ta, nên làm xong bị giết chuẩn bị."

Nói xong, Lãnh Phong không có nói nhảm nữa, bóp cò.

"Ầm!"

Một tiếng súng vang, nòng súng nhẹ nhàng run lên, một viên lông chim hóa thành đạn từ trong nòng súng bay ra, phá vỡ không khí trở ngại, hướng vào Lan Kỳ đầu bay đi.

Vải Lan Kỳ cho dù muốn tránh né cũng căn bản không kịp, Lãnh Phong cái thanh này súng bắn tia bắn tốc độ nếu so với Barrett mạnh hơn.

"Xuy "

Đạn, xuyên thấu vào Lan Kỳ cái trán.

Nàng trong nháy mắt Từ Vong.

Nhìn chậm rãi sụp ló đến trên đất vào Lan Kỳ, Lãnh Phong trên mặt chỉ có cười lạnh.

Nàng mong muốn Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm đốt chết, nhưng bây giờ lại chết ở Lãnh Phong giành lại.

Chuyện này nhân quả báo ứng!

Tại loại này chuyện bên trên, Lãnh Phong sẽ không có bất kỳ nhân từ, đối đãi địch nhân, hắn chưa bao giờ sẽ nương tay.

Chẳng qua là Trương Ảnh Hàm trong mắt, lại thoáng qua vẻ bất nhẫn.

"Người nên môn."

Lãnh Phong đem súng bắn tia thu hồi, nhìn những thứ này quỳ sụp xuống đất thượng nhân môn, trên mặt hắn xuất hiện nụ cười tàn nhẫn.

Ngay sau đó, màu đen lông chim, bắt đầu nhanh chóng xuất hiện ở chung quanh thân thể hắn, theo xoay tròn, càng chuyển càng nhiều.

"Các người cũng muốn đi gặp Tự Nhiên thần ấy ư, à?" Lãnh Phong vừa nói, một bên giờ lên tay trái, lông chim nhanh chóng theo cánh tay hắn, Phi trên không trung.

Không trung tụ tập rậm rạp chẳng chịt lông chim, giống như giọt mưa.

Chỉ cần Lãnh Phong vung xuống tay, những người này tất cả đều phải chết!

Nhưng trên đảo các cư dân vẫn té quỵ dưới đất, đôi mắt giống như Thiên Thần một loại Lãnh Phong, thân thể bọn họ run không ngừng đến.

"Lãnh Phong "

Ngay tại Lãnh Phong chuẩn bị động thủ giết chết nơi này tất cả mọi người thời điểm, Trương Ảnh Hàm thanh âm, truyền vào lỗ tai hắn.

Lãnh Phong nghi ngờ quay đầu nhìn Trương Ảnh Hàm, hắn không hiểu Trương Ảnh Hàm lúc này gọi lại hắn làm gì.

"Không muốn lại giết người." Trương Ảnh Hàm cắn môi, nhìn Lãnh Phong.

"Tại sao?"

Mặc dù ngoài miệng hỏi như vậy, nhưng Lãnh Phong hay lại là thu hồi lòng chim, giống như mây đen một loại lòng chim trong nháy mắt biến mất, ánh mặt trời lần nữa chiếu sáng mặt đất.

Té quy dưới đất cái đảo các cư dân có một loại từ lý đào sinh cảm giác, nhưng vẫn là không dám từ dưới đất bò dậy, ngoan ngoãn quỳ.

"Nói cho ta biết nguyên nhân." Lãnh Phong xoay người, đi tới Trương Ảnh Hàm trước người, trong ánh mắt tràn đầy không hiểu.

Trương Ảnh Hàm không nói gì, chẳng qua là Tĩnh Tĩnh nhìn Lãnh Phong.

Lãnh Phong cau mày một cái, sau đó đem chính mình cánh thu hồi, tiếp tục chờ đợi Trương Ảnh Hàm trả lời.

"Bọn họ chẳng qua là bị nói gạt." Trương Ảnh Hàm cắn môi nói.

"Cho nên ngươi thấy cho bọn họ không đáng chết?" Lãnh Phong ngoẹo đầu hỏi.

Trương Ảnh Hàm khẽ gật gật đầu, không có chối.

Lãnh Phong không nhịn được lộ ra một nụ cười lạnh lùng, nói: "Chúng ta mới vừa rồi thiếu chút nữa chết ở trong tay những người này, ngươi lại còn sẽ cảm thấy không đành lòng?"

"Nơi này có hơn ngàn người, nếu như ngươi đem bọn họ toàn bộ sát quang, ngươi không cảm thấy rất tàn nhẫn sao?" Trương Ảnh Hàm bắt đầu cùng Lãnh Phong tranh chấp.

"Ta không cảm thấy, bọn họ muốn giết ta, liền là địch nhân của ta, đối đãi địch nhân, ta chưa bao giờ sẽ có bất kỳ tàn nhẫn cảm giác, bọn họ đáng chết, chỉ đơn giản như vậy."

Lãnh Phong cũng là có chút điểm tức giận, dù sao Trương Ảnh Hàm bây giờ, không khỏi vô cùng thiên kích.

Nàng lại sẽ không đành lòng.

Nàng lại cảm thấy tàn nhẫn.

Chẳng lẽ nàng quên nàng mới vừa rồi thiếu chút nữa chết ở trong tay những người này.

Chẳng lẽ nàng quên nàng mới vừa rồi bị ép nhảy núi?

Chẳng lẽ nàng quên Lãnh Phong mới vừa rồi liều mạng ngăn lại những người này?

"Lãnh Phong, ta sẽ không cho phép ngươi giết ánh sáng bọn họ."

Nói xong câu đó sau, Trương Ảnh Hàm đột nhiên nghĩ đến, nàng có cái gì năng lực đi ngăn lại Lãnh Phong?

"Ta đây giết một nửa."

Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, tay trái vung lên, lông chim lần nữa từ Lãnh Phong trong tay xuất hiện, nhưng cũng không có công kích các cư dân.

"Bọn họ chẳng qua là bị nói gạt, ít nhất bọn họ bây giờ tỉnh ngộ lại, cái này thì đủ." Trương Ảnh Hàm lui về phía sau hai bước, thấy Lãnh Phong lông chim, trong mắt tràn đầy sợ hãi, nhưng vẫn là không ngừng khuyên Lãnh Phong.

"Cho nên ngươi liền tha thứ bọn họ." Lãnh Phong cười khở, hẳn không hiểu tại sao Trương Ảnh Hàm lúc này còn có Thánh Mẫu tâm.

"Lãnh Phong ngươi tỉnh táo một chút đi, ta không hy vọng trên tay ngươi dính quá nhiều vô tội sinh mệnh máu tươi." Trương Ảnh Hàm cắn môi, nàng lời như vậy không có sức thuyết phục.

"Ta không cảm thấy bọn họ có chỗ nào vô tội, ta cũng không hiểu ngươi lại có thể tha thứ những người này, ta mới vừa rồi liều mạng với bọn họ thời điểm, ngươi làm sao không biết cảm thấy tàn nhẫn? Ta mới vừa rồi giết hơn một trăm người, ngươi thế nào không cảm thấy tàn nhẫn? Bây giờ ta muốn trả thù, ngươi làm sao lại cảm thấy tàn nhẫn?"

Lãnh Phong đã bị Trương Ảnh Hàm khí sắp bốc khói, dù sao bản thân hẳn cũng không phải là cái gì tính khí tốt người, Trương Ảnh Hàm lúc này nói chuyện, không thể nghi ngờ là buộc hắn nổi giận.

Trương Ảnh Hàm lúc này một câu nói cũng không nói được.

Đúng vậy, Lãnh Phong mới vừa rồi cùng những người này liều mạng, Thiết Côn cũng không biết gõ bẻ bao nhiêu người sợ đầu, nàng làm sao lại không đứng ra nói tàn nhẫn.

Lúc này, một trận máy bay tiếng động cơ, truyền vào tất cả mọi người trong tai.

Lãnh Phong nguyên vốn còn muốn nói tiếp chút gì, nhưng nghe đến tiếng động cơ, liền vội vàng ngừng đầu lên.

Một khung máy bay, chính nhanh chóng hướng vách đá bay tới.

Máy bay toàn thân màu đen, bề ngoài tương tự với sr- 71 phi cơ trinh sát, nhưng khung máy bay muốn càng nhỏ một chút, thân phi cơ cũng không sr- 71 phi cơ trinh sát dài như thế.

Lãnh Phong ngừng đầu nhìn chiếc phi cơ này, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

Nhìn đáng đáp, là Lăng Ảnh bọn họ tới.

Máy bay bay đến trên vách đá vô ích, sau đó trôi lơ lửng ở giữa không trung, đầu phi cơ đổi lại, sau đó từ từ hạ xuống.

Trương Ảnh Hàm thấy đột nhiên bay tới một khung máy bay, nhất thời cũng sốt.

Khi nhìn đến Lãnh Phong nụ cười sau khi, nàng tựa hồ nghĩ đến cái gì.

Máy bay đuôi phi cơ nhắm ngay vách đá, ngay sau đó, đuôi phi cơ cửa khoang từ từ mở ra, hai bóng người xuất hiện ở Lãnh Phong trong mắt.

Một là Lăng Ảnh, một người khác, chính là mang mắt kính tóc dài nữ hài.

Nàng không phải là Lăng Mặc, nữ hài thân cao nếu so với Lăng Ảnh thấp một ít, hơn nữa nhìn đi lên tuổi tác phải cùng Lăng Ảnh không sai biệt lắm.

Nàng chắc là người mới, Phan Mộc Mộc.

Mà trong tay nàng, nắm một cây dài nửa thước cây sáo, Dịch Từ Thông thể màu xanh lá cây, Dịch thân có thật nhiều lỗ nhỏ.

"Lãnh Phong đại ca, người đây là tình huống gì?" Lăng Ảnh đi tới trên vách đá, nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, sau đó ánh mắt dừng lại ở quỳ sụp xuống đất cái đảo các cư dân.

Mà hắn cũng lưu ý đến Lãnh Phong máu me khắp người.

"Trong lúc nhất thời rất khó nói rõ ràng, các người chăm sóc kỹ năng, ta đi cầm lại ta hành lý."

Nói xong, Lãnh Phong đưa ra hai cánh, bay về phía không trung.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Trở lại Hoa Hạ

Lãnh Phong bay đến quán trọ bầu trời, quanh quẩn một vòng sau, đáp xuống quán trọ trước cửa.

Quán trọ trong phòng khách, a hoa sen kéo cùng Anna đã không thấy tăm hơi, có lẽ các nàng ở trong đám người, hoặc là trốn.

Nhưng Lãnh Phong cũng lười đi để ý tới hai người bọn họ, ngược lại hắn lập tức phải đi, hơn nữa đời này cũng sẽ không lại trở lại này cái quý địa phương, về phần Anna, từ nàng công kích Lãnh Phong một khác kia trở đi, Lãnh Phong cũng đã xem nàng như thành địch nhân, không có giết chết nàng đã coi là rất nhân từ.

Lãnh Phong đi tới quán trọ lầu cuối, đem chính mình hành lý cùng Trương Ảnh Hàm hành lý mang theo, sau đó phi hành rời đi.

Tại hắn phi hành sau khi rời đi, a hoa sen kéo cùng Anna từ phụ cận một cái nhà nhà nhỏ bên trong đi ra đến, sau đó hướng về phía Lãnh Phong phương hướng, không ngừng quỳ lạy.

Các nàng cũng sắp Lãnh Phong làm thành Thần linh.

Các nơi trên thế giới cũng có không ít địa phương coi Dị Năng Giả là thành Thần linh, đã từng một cái B cấp Dị Năng Giả, ở Phi Châu một cái quốc gia xưng bá, nguyên nhân rất đơn giản, tất cả mọi người đều coi hắn là thành Thần.

Đĩ nhiên, cuối cùng hắn bị một người khác quốc gia quân đội nổ chết.

Lãnh Phong bay đến huyện nhai biên thượng, mà trên vách đá các cư dân đều còn ở tại chỗ, nhưng có còn quỳ, có đứng.

Lúc này máy bay vẫn trôi lơ lửng ở huyện nhai biên thượng, nhưng Trương Ảnh Hàm đoán người đã lên phi cơ.

Thấy Lãnh Phong bay tới, tất cả mọi người lập tức quỳ dưới đất.

Lãnh Phong chẳng muốn đi để ý tới những người này, bọn họ có bọn họ tín ngưỡng, nhưng Lãnh Phong cũng không phải là bọn họ thần.

Phi cửa máy bay vẫn là mở ra, cả khung máy bay cũng chỉ có đuôi phi cơ một cái cửa khoang.

Lãnh Phong điều chỉnh một chút phương hướng, sau đó bay vào trong buồng phi cơ.

Thấy Lãnh Phong bay vào, vốn là ngồi trên ghế ngồi Lăng Ảnh liền vội vàng đứng lên, cười nói: "Lãnh Phong đại ca."

Lãnh Phong gật đầu một cái, sau đó nhìn ngồi trên ghế ngồi Trương Ảnh Hàm, ánh mắt lóe lên một chút bất đắc dĩ.

Lúc này Phan Mộc Mộc đang cùng Trương Ảnh Hàm trò chuyện, cô gái luôn là có rất cũng chung nhau đề tài.

Về phần Lăng Mặc, nàng đang ngồi ở cơ trưởng chỗ ngồi, điều chỉnh máy bay số liệu.

"Được, chúng ta cất cánh đi." Lãnh Phong nói.

Lãnh Phong đối với (đúng) chiếc phi cơ này rất quen thuộc, đây là Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty chế tạo, vốn là Ám Dạ có một trận, bất quá đoạn thời gian trước cầm đi thăng cấp, mà Băng Lôi nói qua, hắn lại mua một trận, bộ này chắc là mới.

Cơ trưởng chỗ ngồi Lăng Mặc đáp một tiếng, đóng lên phi cơ cửa khoang, sau đó động cơ phát ra nhỏ nhẹ tiếng nổ, máy bay chậm rãi thẳng đứng leo lên đến.

Máy bay leo lên đến độ cao nhất định sau, Lăng Mặc đẩy một cái chân ga cái, máy bay giống như đạn đại bác một loại bắn ra đi, tốc độ cực nhanh.

Mặc dù máy bay tốc độ phi hành rất nhanh, nhưng buồng phi cơ Reagan vốn không sẽ có bao nhiêu cảm giác chấn động.

Lãnh Phong cho mình cầm chai nước, từng ngụm từng ngụm uống.

Hắn bây giờ không dám đi cùng Trương Ảnh Hàm nói cái gì, dù sao vừa mới làm ồn hoàn một trận.

"Lãnh Phong lão đại người khỏe, ta là người mới, ta gọi là Phan Mộc Mộc." Phan Mộc Mộc đi tới Lãnh Phong trước người, mặt đầy xấu hổ nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, thả ra trong tay bình nước, nói: "Ta nghe Băng Lôi Lão Đại nói qua người, người năng lực rất mạnh đúng không, ta ngược lại thật ra nghĩ (muốn) biết một chút về."

Phan Mộc Mộc nhìn bốn phía một cái, nói: "Nơi này không có phương tiện thi triển."

"Vậy được đi, các loại (chờ) hạ xuống lại thi triển cho ta nhìn xem một chút." Lãnh Phong cười nói.

Trương Ảnh Hàm nhìn trong buồng phi cơ bốn gã Ám Dạ thành viên, nàng đoán được, ngoài ra ba người, đều là Dị Năng Giả.

"Lãnh Phong, chúng ta bây giờ đi đâu?" Lăng Mặc quay đầu hỏi.

Lãnh Phong trầm ngâm một hồi, nói: "Trở về Hoa Hạ đi, trực tiếp đi ta quây rệu."

Lăng Mặc đáp một tiếng, sau đó thiết lập tốt lái tự động.

"Lần này rốt cuộc xảy ra chuyện gì, còn người nữa trên người thế nào nhiều máu như vậy?" Lăng Ảnh nhìn Lãnh Phong, không hiểu hỏi.

Lãnh Phong cười khổ lắc đầu một cái, nói: "Liên lạc Băng Lôi Lão Đại đi, ta nói với hắn nói lần này sự tình, các người nghe liền có thể."

"Được." Lăng Mặc gật đầu một cái, sau đó liên lạc Ám Dạ trụ sở chính.

Một lát nữa, Băng Lôi bóng người xuất hiện ở trong buồng phi cơ, bất quá đây là đầu bắn ra hình ảnh.

"Lãnh Phong, trên người của người máu là chuyện gì xảy ra?" Băng Lôi thấy Lãnh Phong sau, nhất thời mặt đầy nghi ngờ hỏi.

Lãnh Phong cười khở một tiếng, nói: "Ta đơn giản đem sự tình từ đầu tới cuối nói một lần đi."

"Ta ở Hoa Hạ thời điểm nhận được một cái nữ ủy thác, nàng ra giá mười triệu USD, thuê ta theo nàng đi tới khô đẳng đảo, giúp nàng tìm mẹ của nàng, nhưng ta đi tới nơi này ngôi đảo sau, mới phát hiện cổ quái địa phương có rất nhiều, hơn nữa người ở đây tựa hồ đang cố ý giấu diếm cái gì."

"Cho tới hôm nay, ta mới phát hiện đây là một cái trò lừa bịp, người ở đây gạt ta đến, phải đem ta đốt chết, hiến tế cho bọn hán tín ngưỡng thần linh."

"Hơn nữa ta bên trong một loại độc, hai giờ bên trong căn bản là không có cách sử dụng dị năng, may mắn là, ta chống nổi này hai giờ, cho nên ta bây giờ còn còn sống."

Nói xong, Lãnh Phong cười khở lắc đầu.

"Đại khái sự tình ta minh bạch." Băng Lô gật đầu, trầm ngâm một chút, giọng âm trầm nói: "Kia toàn bộ đảo thượng nhân cũng muốn giết ngươi, ngươi có hay không đưa bọn họ giết sạch?"

"Không có."

"Tại sao? Bọn họ cũng muốn giết ngươi, ngươi lại cứ như vậy bỏ qua cho bọn họ? Theo đạo lý ngươi tính cách có thể sẽ không như vậy, chúng ta Âm Dạ đối phó địch nhân cũng cho tới bây giờ cũng sẽ không nhân từ." Băng Lô không hiểu hỏi.

Không chỉ là Lãnh Phong, Âm Dạ thành viên làm việc chưa bao giờ sẽ có bất kỳ nhân từ, chỉ cần có người nghĩ (muốn) giết bọn hán, bất kể đối phương là ai, Âm Dạ cũng sẽ mở ra trả thù.

Lãnh Phong cười khở một tiếng, nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, nói: "Hỏi rất hay."

"Mẹ, lần này nhiệm vụ ta là thua thiệt, một phen tiền đều không bắt được, thiếu chút nữa đem mệnh ngòi."

Lãnh Phong lúc này mới nhớ tới, Lý Tinh căn bản là không có cho nàng tiền.

"Coi là, chúng ta cũng không kém chút tiền này, ngươi nghỉ ngơi cho khỏe đi."

Nói xong, Băng Lô tắt nói chuyện điện thoại.

Lãnh Phong nhở khí, ngồi vào ghế ngồi, vuốt huyệt Thái dương.

Trương Ảnh Hàm ngờ ngác nhìn Lãnh Phong, nàng rốt cuộc minh bạch, tại sao Lãnh Phong sẽ cùng đi Maldives, nguyên lai là Lý Tinh bỏ tiền thuê hán.

Mà Lãnh Phong vì sao lại như vậy ra sức giúp Lý Tinh tìm mẫu thân nàng, này sự tình cũng có giải thích.

"Lãnh Phong, nàng là ai?" Lăng Ảnh nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, thấp giọng hỏi.

"Trở về ta lại cùng các ngươi nói đi, ngược lại nàng là ta trọng điểm bảo vệ đối tượng." Lãnh Phong thấp giọng nói.

Hai người nói chuyện rất nhỏ tiếng, cho nên Trương Ảnh Hàm không có nghe được.

Mà Phan Mộc Mộc kéo Trương Ảnh Hàm, nhỏ giọng trò chuyện, cũng không biết các nàng đang nói cái gì.

Bất quá nhìn, Trương Ảnh Hàm tâm tình cũng không tốt, xem ra là nhờ vào lần này sự tình ảnh hưởng.

Về phần nàng nhận thức là bạn tốt nhất, Lý Tinh, đã chết ở Lãnh Phong thủ hạ.

Có thể nói, Trương Ảnh Hàm bây giờ đã không có gì bằng hữu.

"Đi ra lẩn lộn lâu như vậy, ta lần đầu tiên bị người hãm hại thảm như vậy, thiếu chút nữa chết ở vậy, ta suy nghĩ đều có chút sợ."

Lãnh Phong cười khở nói.

Tiền cái gì hán không quan tâm, chẳng qua là hán lần đầu tiên chấp hành như vậy bầy cha nhiệm vụ, thiếu chút nữa đem mệnh cho ngòi.

"Ổn định, người luôn có một hai lần sẽ sủa bức." Lăng Ảnh nói.

Lãnh Phong quyết miệng, chịu đựng đem Lăng Ảnh đánh một trận xung động, nói: "Nói thế nào."

"Ha ha ha ha ha, tỉnh táo, tỉnh táo."

Nhìn còn cười Lăng Ảnh, Lãnh Phong cười khở lắc đầu một cái, sau đó đứng lên, xoay vặn cổ, nói: "Lăng Mặc, phiền toái đem cửa buồng mở ra, ta đi phụ cận quốc gia mua chút quần áo."

Vừa nói, Lãnh Phong đi tới trong buồng phi cơ trang bị trên đài, cầm một cái tai nghe, đeo vào trên lỗ tai.

"Đợi thêm hai phút." Lãng Mặc nói.

"Được." Lãnh Phong gạt đầu một cái, sau đó lấy chút tiền thả vào trong túi.

Lãnh Phong bay được, cho nên hẳn có thể rất tự do phóng khoáng.

"Người có cái gì không cần muốn ta giúp người mua?" Lãnh Phong nhìn Trương Ảnh Hàm, hỏi.

Đây là Lãnh Phong cùng nàng cãi nhau sau khi nói câu nói đầu tiên, đánh vỡ cái này lúng túng.

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng lắc đầu một cái, tỏ ý chính mình không cần gì cả mua.

Xem ra nàng vẫn còn có chút canh cánh trong lòng.

Từ mới vừa rồi Lãnh Phong cùng Băng Lôi nói chuyện trong, nàng liền nhìn ra, Lãnh Phong cái vòng này tất cả đều là hung ác loại người.

Nàng bản thân liền không ưa Dị Năng Giả tồn tại, hơn nữa bây giờ nàng biết Lãnh Phong cũng là Dị Năng Giả.

Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm quan hệ, bắt đầu kết lên một tầng băng.

Hai phút sau, Lãng Mặc mở ra cửa máy bay.

"Các người tốc độ giảm bớt điểm, nếu không ta sẽ không đuổi kịp."

Nói xong, Lãnh Phong đeo kính mát lên, len lén nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, sau đó đi tới cửa khoang bên bờ, tung người nhảy một cái, nhảy xuống máy bay.

Hắn rất thích chơi đùa trời cao rơi xuống, bởi vì loại cảm giác này rất kích thích.

Huống chi hẳn có thể bay, hoàn toàn liền không cần lo lắng té chết.

Gió lớn ào ạt đến Lãnh Phong thân thể, cách xa mặt đất còn có không tới 1000m thời điểm, Lãnh Phong mới mở ra hai cánh, giảm bớt hạ xuống tốc độ, sau đó hướng Maldives một hòn đảo bay đi.

Trong buồng phi cơ, Phan Mộc Mộc cùng Trương Ảnh Hàm nhỏ giọng trò chuyện, Lãng Ảnh đi tới bộ lái trước, ngồi ở phó cơ trưởng vị trí.

"Chị, người nói cái này nữ là người nào a, dường như Lãnh Phong rất quan tâm nàng đáng vẽ." Lãng Ảnh nhỏ giọng nói với Lãng Mặc.

"Đệ, người biến hóa." Lãng Mặc quay đầu nhìn Lãng Ảnh, mặt đầy tiếc cho nói.

Nghe Lãng Mặc lời nói, Lãng Ảnh nhất thời lẳng lẳng, không giải thích đạo: "Ta sao?"

Lãng Mặc thờ dài, mặt đầy hận thiết bất thành cương đáng vẽ, nói: "Người lúc trước ngốc ngây thơ, ngốc khả ái, tại sao bây giờ ngốc như vậy vượt quá bình thường đầu rồi, ta đây cái làm tỷ tỷ, thật thay người cảm thấy mất mặt."

"Chửi thề một tiếng!"

Lãng Ảnh bị tức thiếu chút nữa học mẫu, cắn răng nghiêng lợi nói: "Người là chị ruột ta sao, nói thế nào."

Lãng Mặc vừa cười, vừa nói: "Người ngốc a, không nhận ra đi ra a, đây nhất định là Lãnh Phong bạn gái, bằng không hẳn làm gì như vậy quan tâm nàng a, bất quá bây giờ xem ra, nàng hẳn là cùng Lãnh Phong xào xáo."

"Ừ, ta cũng cảm thấy, nàng dường như đối với (đúng) Lãnh Phong xa cách." Lãng Ảnh quay đầu lại nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, gạt đầu nói.

Lãng Mặc nhún nhún vai, nói: "Ta cũng vậy đoán, cụ thể hay là hỏi Lãnh Phong tự mình tương đối khá, bất quá hẳn có thể sẽ không nói a."

"Ho khan một cái, ta đến lúc đó đi tìm hiểu hỏi dò."

Nói xong, Lãng Ảnh hất đầu phát, nói: "Chị, người có phát hiện hay không ta hiện ngày đặc biệt soái."

Lãng Mặc nhìn Lãng Ảnh, không điểm dứt đến đầu, mặt đầy khen ngợi nói: "Ừ, đệ đệ của ta thật là đẹp trai."

"Này phải a." Lãng Ảnh nhất thời mặt đầy kiêu ngạo.

Nhưng ngay sau đó, Lãng Mặc bổ sung nói: "Cũng soái thành sủa bức."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Già Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Phan Mộc Mộc năng lực

Lăng Ảnh bị tức sắp học máu, hẳn đã không dám nói chuyện với Lăng Mặc, trời mới biết bọn nàng : nàng chờ sẽ còn sẽ có cái gì thần nhỏ nước bọt.

"Chị, ta sợ người, ta đi trước."

Nói xong, Lăng Ảnh hãy cùng trốn tự đắc, rồi đi phó cơ trường chỗ ngồi.

Lăng Mặc nhẹ nhàng cười một tiếng, nàng những thứ này thần nhỏ nước bọt, đều là từ Băng Lôi cùng Nanh Sói nơi đó học được.

Ở Ám Dạ trong tổng bộ, Băng Lôi cùng Nanh Sói cơ hồ mỗi ngày đều sẽ làm ồn một lần, sau đó tuôn ra đủ loại thần trả lời, Lăng Mặc nghe nhiều, dần dần cũng học được không ít.

Lăng Mặc đột nhiên nghĩ đến cái gì, liền vội vàng giảm bớt máy bay tốc độ, dù sao Lãnh Phong đợi một hồi muốn đuổi tới, nếu như không giảm tốc độ lời nói, nhất định sẽ đem Lãnh Phong vậy rất xa.

"Người là Lãnh Phong đại ca bạn gái sao?"

Phan Mộc Mộc ngồi ở Trương Ảnh Hàm bên người, một mực cùng nàng trò chuyện, trò chuyện rất lâu sau đó, Phan Mộc Mộc đột nhiên hỏi ra một cái kinh người vấn đề.

Trương Ảnh Hàm nhất thời sững sờ, mà Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc cũng vểnh tai, chờ đợi Trương Ảnh Hàm trả lời.

Dù sao đây chính là bùng nổ đề tài a, bọn họ cũng một mực thật tò mò cái này, chẳng qua là Lãnh Phong không có ở đây, bọn họ không có cách nào hỏi.

"Ta không vâng." Trương Ảnh Hàm lắc đầu nói.

Nàng quả thật không phải là.

"Không phải đâu, Lãnh Phong đại ca nhìn rất quan tâm người a." Phan Mộc Mộc mặt đầy kinh ngạc nói.

Trương Ảnh Hàm cười khổ một tiếng, không nói gì nữa.

Lãnh Phong quan tâm nàng là bình thường, dù sao tám năm trước chuyện, Lãnh Phong cũng một mực nhớ ở tâm lý.

Mà Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc trên mặt cũng thoáng qua thần tình kinh ngạc, hai người cũng vẫn cho là Trương Ảnh Hàm là Lãnh Phong bạn gái, nhưng không nghĩ tới Trương Ảnh Hàm lại chối.

Nhìn về mặt mọi người, Trương Ảnh Hàm nói lần nữa: "Ta thật không phải là bạn gái."

Nói lời này thời điểm, Trương Ảnh Hàm giọng tràn đầy nghiêm túc.

Lăng Ảnh nhún nhún vai, một điểm này hẳn cũng có chút không hiểu, nếu như nàng không phải là Lãnh Phong bạn gái, Lãnh Phong vì sao như vậy quan tâm nàng, dù sao Lãnh Phong tính cách, Băng Lôi đám người ở nước Mỹ thời điểm liền cùng bọn họ nói qua, Lãnh Phong có lúc rất cô tịch, tuyệt đối sẽ không cùng chưa quen thuộc người có quá nhiều qua lại.

"Được rồi được rồi, ta liền tùy tiện hỏi một chút, người có muốn ăn chút gì hay không đồ vật?"

Phan Mộc Mộc ý thức được Trương Ảnh Hàm không nghĩ ở cái đề tài này bên trên kéo dài nữa, liền vội vàng kéo khai thoại đề.

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng lắc đầu một cái, nói: "Ta nghĩ rằng ngủ một hồi."

"Được, ta đây không quấy rầy người nghỉ ngơi." Vừa nói, Phan Mộc Mộc đứng lên, giúp Trương Ảnh Hàm để nằm ngang một chút ghế ngồi, nói: "Ghế ngồi là có thể điều chỉnh."

"Được, cảm ơn người." Trương Ảnh Hàm hướng về phía Phan Mộc Mộc nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó nhắm lại con mắt.

Phan Mộc Mộc đi tới Lăng Mặc bên người, thấp giọng nói: "Nhìn nàng và Lãnh Phong có không ít sâu xa."

"Coi là, này là người khác sự tình, ta còn không có cũng không cần hỏi quá nhiều, nếu không đến lúc đó Lãnh Phong tức giận, chúng ta liền phiền toái." Lăng Mặc thấp giọng nói.

Phan Mộc Mộc khẽ gật gật đầu, sau đó ngồi ở phó cơ trường chỗ ngồi.

"Chúng ta còn bao lâu mới có thể đến Hoa Hạ?" Phan Mộc Mộc hỏi.

Lăng Mặc liếc mắt nhìn tốc độ cây kim chỉ, nói: "Theo như cứ như vậy tốc độ lời nói, muốn mười giờ, hết tốc lực toàn bộ vào liền năm giờ."

"Oa nha, Lãnh Phong trở về trước khi tới, chúng ta được (phải) giữ như vậy tốc độ." Phan Mộc Mộc nhìn trước mắt số liệu, nói.

"Đúng vậy, chiếc phi cơ này hết tốc lực quá nhanh, Lãnh Phong sợ rằng sẽ không đuổi kịp, thật sự bằng vào chúng ta được (phải) vân vân.

Vừa nói, Lăng Mặc lần nữa giảm chậm một chút tốc độ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, mười phút sau, vô tuyến điện trong truyền ra Lãnh Phong thanh âm.

"Lăng Mặc, đem cửa buồng mở ra."

Lăng Mặc đáp một tiếng, liền vội vàng mở ra đuôi phi cơ cửa khoang.

Ba giây sau, Lãnh Phong bay vào trong buồng phi cơ.

Lúc này Lãnh Phong đổi một bộ quần áo, trên người vết máu cũng rửa sạch, lúc này hắn giống như vừa mới tắm.

"Hô, một chết ta." Lãnh Phong ngồi vào ghế ngồi, hắn vẫn luôn dùng phi hành hết tốc lực, nếu không căn bản không khả năng nhanh như vậy đuổi kịp chiếc phi cơ này.

"Lại nói, chúng ta máy bay có che giấu Radar điều tra chức năng ấy ư, ta dường như phát hiện phía dưới có một cái căn cứ không quân." Lãnh Phong hai tay gối sau ót, nói.

"Chửi thề một tiếng, ta quên mở ra!" Lăng Mặc nhất thời kinh hô thành tiếng.

Ngay sau đó, vô tuyến điện trong truyền ra tiếng hô.

"Không biết thân phận máy bay, mệnh lệnh người lập tức hạ xuống đến mười ngàn Feet, do chúng ta hộ tống trở lại Tập Luyện Mổ này căn cứ không quân, giới hạn các người trong vòng mười giây làm theo!"

Nghe vô tuyến điện trong truyền ra tiếng hô, Lãnh Phong nhất thời từ ghế ngồi nhảy lên, mà vốn là đang buồn ngủ Trương Ảnh Hàm cũng bị đánh thức.

"Tính khí còn không nhỏ đầu rồi, làm sao bây giờ?" Lăng Mặc quay đầu nhìn Lãnh Phong.

Bây giờ Lãnh Phong trở thành dẫn đầu, dù sao trong mọi người, liền hắn năng lực mạnh nhất.

Mà hai chiếc Ác Điều chiến đấu cơ, xuất hiện ở máy bay hai bên.

Lăng Mặc nhìn về phía bên trái chiến đấu cơ, chỉ thấy chiến đấu cơ phi công hướng về phía mọi người làm một cái đi xuống động tác, tỏ ý bọn họ hạ xuống.

"Bất Danh thân phận máy bay, mệnh lệnh người lập tức hạ xuống đến mười ngàn Feet, do chúng ta hộ tống trở lại Tập Luyện Mổ này căn cứ không quân, đây là cảnh cáo một lần cuối cùng, nếu không người đem gặp phải đánh rơi."

Lãnh Phong đi tới bộ lái trước, nhìn bên trái chiến đấu cơ, hướng về phía phi công giơ ngón tay giữa lên, "Lăng Mặc, gia tốc, vứt bỏ bọn họ."

"Được rồi, mọi người ngồi vững vàng, nịt chặt dây an toàn."

Nói xong, Lăng Mặc dùng sức đẩy một cái chân ga cái.

Máy bay hai cái động cơ nhất thời phát ra tiếng nổ, động cơ phản đuôi phun ra một đoàn ngọn lửa màu xanh lam, máy bay tốc độ nhất thời tăng lên thập bội, đem hai chiếc chiến đấu cơ bỏ lại đằng sau.

Hai gã chiến đấu cơ phi công nhất thời đem chiến đấu cơ tốc độ tăng lên tới cực hạn, nhưng muốn đuổi kịp Lãnh Phong đám người máy bay vẫn rất có độ khó.

"Khai hỏa, khai hỏa!" Một tên chiến đấu cơ phi công nhắm Lãnh Phong đám người máy bay, hô: "Rắn đuôi chuông Phi Đạn bắn!"

Một trận chiến đấu cơ khai hỏa, một cái khác chiếc cũng đi theo bắn Phi Đạn.

Hai quả rắn đuôi chuông Phi Đạn tốc độ nhanh đến cực điểm, chính lấy mỗi giây 850 thước tốc độ, nhanh chóng đến gần Lãnh Phong đám người máy bay.

"Mẹ kiếp, còn có thể mau hơn chút nữa sao?" Lãnh Phong nhìn trên ra đa biểu hiện, nhất thời hô.

"Không thể, rắn đuôi chuông Phi Đạn vốn chính là đối không vô ích, muốn đuổi kịp chúng ta máy bay rất dễ dàng." Lăng Mặc mặt đầy bất đắc dĩ nói.

Lãnh Phong khẽ cắn răng, nói: "Mở cửa khoang ra, ta đi ra ngoài giải quyết."

Nói xong, Lãnh Phong hướng đuôi phi cơ đi tới.

Lăng Mặc không có chút gì do dự, mở ra đuôi phi cơ cửa khoang.

Cuồng phong nhất thời thổi vào trong buồng phi cơ, Lãnh Phong mắt phải bắt đầu lóe lên ánh sáng, hắn đã thấy hai khóa Phi Đạn, mà hai quả rắn đuôi chuông Phi Đạn chỉ cần chưa tới 10 giây, là có thể đánh trúng chiếc phi cơ này, cho Lãnh Phong thời gian đã còn dư lại không có mấy.

"Rắc rắc "

Lãnh Phong tay phải đồng hồ đeo tay nhanh chóng biến thành súng bắn tia, Lãnh Phong đem đạn lên nòng, nhắm một viên Phi Đạn.

"Ầm!"

"Ầm!"

Lãnh Phong không có chút gì do dự, nhanh chóng nả một phát súng, sau đó di động hòng súng, lần nữa nả một phát súng.

Hai khóa lông chim biến thành đạn, bay về phía hai quả tên lửa rắn đuôi kền kền.

Đạn cơ hồ là đồng thời đánh trúng hai quả rắn đuôi chuông Phi Đạn.

Ngay sau đó, hai tiếng nổ "Ầm! ! !"

Nổ mạnh uy lực cũng chấn động máy bay, trong buồng phi cơ người cũng có thể rõ ràng cảm giác chấn động.

Trương Ảnh Hàm tròn tròn con mắt, nhìn tay cầm súng bắn tia Lãnh Phong.

Lúc này Lãnh Phong, bộ dáng khốc tới cực điểm, nhưng Trương Ảnh Hàm vẫn là không có biện pháp tiếp nhận hẳn là Dị Năng Giả chuyện này.

"Kia hai chiếc chiến đấu cơ vẫn còn ở đuổi theo, làm sao bây giờ?" Lăng Mặc hỏi.

"Mộc Mộc, hiện ra ngươi năng lực thời điểm đến, cho ta giải quyết hết này hai chiếc Ác Điều chiến đấu cơ!" Lãnh Phong thu hồi súng bắn tia, quay đầu lại, nhìn Phan Mộc Mộc.

"Được."

Phan Mộc Mộc gạt đầu một cái, cầm lên cây sáo, đi tới Lãnh Phong bên người.

"Để cho ta biết một chút về." Lãnh Phong lui về phía sau hai bước, khoanh tay, chờ Phan Mộc Mộc hiện ra năng lực dị năng.

Trương Ảnh Hàm cũng là nhìn Phan Mộc Mộc, dù sao mới vừa rồi hai người bọn họ trò chuyện rất này, Trương Ảnh Hàm cũng biết nàng là Dị Năng Giả.

Phan Mộc Mộc nắm chính mình ống sáo, đem ống sáo để ngang môi trước, sau đó nhẹ nhàng thổi đứng lên.

"Ô ô "

Tiếng địch chậm rãi truyền vào trong tai mọi người, tiếng địch thanh thúy dễ nghe, thanh xa du dương.

Lãnh Phong mắt phải thấy, từ cây sáo trong lỗ nhỏ, phát ra một trận không khí ba động.

"Rầm rầm!"

Ngay sau đó, hai tiếng nổ, truyền vào tất cả mọi người trong tai.

"Chửi thế một tiếng !" Lãnh Phong nhất thời nhìn sừng sờ, này năng lực ngạo mạn a, lại ác như vậy.

Lãnh Phong vội vàng dùng Ứng Nhãn đi năng nhìn về phía chiến đấu cơ phương hướng, chỉ thấy hai chiếc Ác Điều chiến đấu cơ đang không ngừng rũ xuống, hai chiếc chiến đấu cơ động cơ cũng phun lên hỏa diễm, sau đó hai gã người điều khiển cũng nhanh chóng nhảy dù chạy thoát thân.

Phan Mộc Mộc chỉ huy diệt chiến đấu cơ động cơ, không có giết chết hai gã phi công.

Nàng dù sao cũng là một cô gái, làm việc không có biện pháp giống như Lãnh Phong đám người ác như vậy.

"Được rồi." Phan Mộc Mộc thả tay xuống trong cây sáo, mặt tươi cười nhìn về phía Lãnh Phong.

Lãnh Phong một bên hải lòng gật đầu, một bên gợn lên ngón tay cái.

Hắn không thể không nói, Phan Mộc Mộc thật rất lợi hại, không trách Băng Lôi sẽ đồng ý nàng gia nhập Âm Dạ.

Không điểm tiềm lực người, Băng Lôi là coi thường.

Ác Điều chiến đấu cơ đã giải quyết hết, Lăng Mặc cũng đóng lại cửa khoang.

"Có thể cùng ta người nói một chút năng lực sao?" Lãnh Phong hỏi.

Phan Mộc Mộc khẽ gật gật đầu, nói: "Thật ra thì rất đơn giản á..., ta năng lực là thay đổi cái này cây sáo truyền tới thanh âm hình dáng, cũng tăng thêm cường hóa."

"Chỉ cần này cây sáo tiếng nhạc có thể truyền đến địa phương, ta đều có thể tiến hành công kích."

Nghe Phan Mộc Mộc nói chuyện, Lãnh Phong gật đầu một cái, "Thanh âm truyền bá."

"Dạ, ở trong không khí truyền bá tốc độ âm thanh, bởi vì không khí nhiệt độ, độ ẩm, mật độ các loại (chờ) bất đồng mà bất đồng, nhiệt độ càng cao, tốc độ âm thanh càng nhanh; độ ẩm khá lớn lúc, tốc độ âm thanh cũng so với nhanh."

"Tỷ như ở 20 độ, khô ráo, không gió trong không khí, tốc độ âm thanh ước là 343 thước mỗi giây, mà ở 0 độ lúc, tức là 331 thước mỗi giây."

Phan Mộc Mộc mặt tươi cười vừa nói.

Lăng Ảnh vỗ đầu một cái, cười khổ nói: "Ai u ta đi, nghe ta sừng sột một chút."

Nhưng Lãnh Phong lại nhiều hứng thú gật đầu, "Xa nhất có thể truyền tới bao xa."

Phan Mộc Mộc suy tư một hồi, sau đó lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, bởi vì thanh âm có ở đây không cùng giới chất bên trong, truyền bá tốc độ bất đồng, cho nên sinh ra thanh âm phản xạ cùng khúc xạ hiện tượng, cho nên những thứ này đều là nói không chừng."

Bạn đang đọc truyện *Âm Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Gặp quỷ

Lăng Ảnh ở một bên nghe sừng sột một chút, vậy làm sao thoáng cái còn kéo tới thanh âm truyền bá đi.

Lãnh Phong sờ lên cằm, như có điều suy nghĩ nói: "Vậy nếu như mượn ngoại lực, tỷ như loa phóng thanh, đem ống sáo phát ra âm thanh truyền xa hơn "

"Không được."

Nhưng Lãnh Phong còn chưa nói hết, Phan Mộc Mộc đánh liền đoạn hắn lời nói, "Nếu như có ngoại lực thay đổi thanh âm, kia ta năng lực cũng sẽ mất đi tác dụng, đây cũng là ta năng lực lớn nhất thiếu sót."

"Người bây giờ mới B cấp, từ từ đi đi, ta tin tưởng người năng lực còn có tiến bộ rất lớn không gian."

Phan Mộc Mộc năng lực đúng là đem Lãnh Phong cho khiếp sợ đến, hẳn rồi cuộc mình bạch tại sao Nanh Sói khảo sát Phan Mộc Mộc năng lực thời điểm sẽ bị ngược.

Cho dù Phan Mộc Mộc chỉ có B cấp, nhưng năng lực ưu thế lại so với những người khác mạnh hơn, Lãnh Phong nếu như muốn đánh thắng nàng, phỏng chừng cũng phải làm tốt bị ngược chuẩn bị.

Mọi người đều an tĩnh lại, Lăng Mặc lái máy bay, Phan Mộc Mộc đến Trương Ảnh Hàm bên người, thỉnh thoảng cùng nàng trò chuyện một đôi lời.

Lăng Ảnh ngồi ở Lãnh Phong bên trái, một lát nữa, hẳn mở miệng nói: "Lãnh Phong, chúng ta lúc nào ra nhiệm vụ, ta gia nhập Âm Dạ lâu như vậy, đều không chấp hành qua nhiệm vụ, lần này chạy tới vốn là muốn giúp người bạn rộn, nhưng đi tới mới phát hiện người đã giải quyết, ta cũng không biết làm nhiệm vụ là cái gì cảm giác a."

Nghe Lăng Ảnh lời nói, Lãnh Phong cười khổ nói: "Làm một len sợi, trong thời gian ngắn Hoa Hạ nơi này cũng sẽ không có nhiệm vụ chấp hành."

"Chửi thề một tiếng, ta đây chẳng phải là muốn buồn chán chết." Lăng Ảnh nhất thời mặt đầy như đưa đám.

Lãnh Phong kiều hai chân, nói: "Chúng ta chỉ có thể nhìn một chút nước Mỹ trụ sở chính nơi đó, Băng Lô Lão Đại sẽ sẽ không tiếp nhận ủy thác."

"Chúng ta Âm Dạ bây giờ là tách ra hai cái đội ngũ, ta phụ trách mang bọn người những thứ này người mới, Băng Lô Lão Đại cùng Nanh Sói phụ trách nước Mỹ nhiệm vụ, trừ phi là đại hình nhiệm vụ, chúng ta Âm Dạ mới có cơ hội toàn thể điều động."

Lăng Ảnh bĩu môi một cái, có chút thất vọng nói: "Thế nào mới tính đại hình nhiệm vụ."

"Ta cũng không biết, dù sao chúng ta Âm Dạ là lần đầu tiên tách ra hai cái đội ngũ, nếu như Băng Lô Lão Đại bọn họ cần giúp đỡ lời nói, sẽ cho chúng ta biết."

Nói xong, Lãnh Phong hai tay gối sau ót, "Tiểu hình nhiệm vụ lời nói, phỏng chừng Băng Lô Lão Đại một người cũng có thể giải quyết được, bọn họ cần chúng ta hỗ trợ tỷ lệ không lớn, mà trong thời gian ngắn ta ở Hoa Hạ là sẽ không tiếp nhận nhiệm vụ, dù sao ta phải chậm một chút, tới cho các người những thứ này người mới, ta tạm thời vẫn chưa yên tâm các người đơn độc chấp hành nhiệm vụ, cho nên vẫn là tạm một cái ngủ đi."

"Dựa vào" Lăng Ảnh mặt đầy như đưa đám.

"Thật tốt, ta đương nhiên sẽ không để cho các người ở trong phân bộ nhàn rỗi, ta có một cái ý nghĩ." Lãnh Phong vỗ Lăng Ảnh bả vai, nói.

Nghe Lãnh Phong lời nói, Lăng Ảnh nhất thời hứng thú, liền vội vàng nói: "Cái gì ý tưởng?"

Lãnh Phong khoanh tay, nói: "Vương Giả chi đạo trong còn rất nhiều bỏ trống cửa hàng, tự các người chọn một đang lúc, sau đó mở nhiều chút phòng ăn a, tiệm sửa chữa a, phòng cà phê a cái gì, như thế nào đây?"

"Ta nghĩ đến người muốn an bài cho ta công việc gì đâu rồi, nguyên lai là để cho ta làm lão bản." Lăng Ảnh trên mặt thoáng qua vẻ thất vọng, nhưng rất nhanh thì bị hưng phấn thay thế, "Không đúng, cái này có thể có, ta muốn gian phòng ăn."

Ở một bên Phan Mộc Mộc cũng hứng thú, vung tay nói: "Ta muốn gian phòng cà phê."

"Tự các người thích đi, phần Chính Vương người chỉ đạo bây giờ là ta địa bàn, bên trong bỏ trống cửa hàng, các người tùy ý chọn một gian đi." Lãnh Phong cười nói.

"Kia cứ như vậy định." Lăng Ảnh hưng phấn vừa nói.

Trương Ảnh Hàm nhìn trước mắt những thứ này Dị Năng Giả, trong mắt mang theo một vẻ ghét.

Nàng vẫn luôn không đồng ý Dị Năng Giả tồn tại, cho dù là ở trong phim ảnh, nàng cũng không thích những người này, nhưng bọn hắn lại là chân thực tồn tại, Trương Ảnh Hàm đang khiếp sợ sau khi, cũng tràn đầy không ưa.

Máy bay chính lấy hết tốc lực hướng Hoa Hạ bay đi, Lãnh Phong đã rơi vào trạng thái ngủ say, hẳn thật sự là quá mệt mỏi.

Cho dù dùng tế bào tu bổ dịch chữa khỏi vết thương, nhưng vẫn là không có biện pháp khôi phục thể lực, Lãnh Phong bây giờ cần nghỉ ngơi.

Trương Ảnh Hàm căn bản không có bất kỳ buồn ngủ, nàng tồn tại cảm giác cực kỳ nhỏ, Phan Mộc Mộc cũng không có lại tìm nàng nói chuyện phiếm, mà là ngồi ở phó cơ trưởng chỗ ngồi, cùng Lăng Mặc trò chuyện Vương Giả chi đạo sự tình.

Lăng Ảnh cũng đứng sau lưng Lăng Mặc, thỉnh thoảng dựng một câu nói.

Nghe ba người đang nói chuyện, Trương Ảnh Hàm nhếch miệng, quay đầu nhìn Lãnh Phong liếc mắt.

Lãnh Phong dựa vào trên ghế ngồi, hai mắt nhắm nghiền, nhìn ngửa chính hướng.

" Xin lỗi, ta muốn hỏi một chút." Trương Ảnh Hàm hướng về phía Lăng Mặc đám người phương hướng, nói: "Chúng ta còn bao lâu đến Hoa Hạ?"

"Chừng ba giờ." Lăng Mặc quay đầu lại, nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, thấp giọng nói: "Nói nhỏ thôi được không, Lãnh Phong hấn ngủ."

"Há, xin lỗi." Trương Ảnh Hàm lúng túng cười cười, không nói gì thêm.

Bộ lái trước, Lăng Mặc lặng lẽ phiết Trương Ảnh Hàm liếc mắt, sau đó thấp giọng nói: "Nói thật, ta không thể nào thích cô gái này."

"Ta cũng không thể nào thích nàng." Phan Mộc Mộc nhẹ nhàng gõ đầu.

"Các người có nhìn không ra, nàng xem hướng chúng ta thời điểm, trong mắt tràn đầy không ưa, xem ra nàng rất ghét chúng ta." Lăng Ảnh thấp giọng nói.

Lăng Mặc lần nữa nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, thấp giọng nói: "Không, nàng không phải là không ưa chúng ta, mà là không ưa Dị Năng Giả tồn tại."

"Ta cũng cho rằng như thế, dù sao trên thế giới không đồng ý chúng ta tồn tại người, quá nhiều." Phan Mộc Mộc nhỏ giọng vừa nói.

Ba người cũng rất nhỏ tiếng nói chuyện với nhau, mà Trương Ảnh Hàm căn bản là không nghe được.

Mặc dù Trương Ảnh Hàm rất muốn biết ba người đang nói gì, nhưng nàng không dám lên đi trước hỏi, vốn là không ưa Dị Năng Giả tồn tại, để cho nàng đi lên câu hỏi, căn bản là không thể nào chuyện.

Trương Ảnh Hàm bây giờ hoàn toàn bị cô lập, Lãnh Phong đang buồn ngủ, Lăng Mặc ba người nhỏ giọng trò chuyện, nàng không có bất kỳ tồn tại cảm giác.

Máy bay vừng vàng phi hành, qua sau hai giờ, máy bay tiến vào Hoa Hạ biên giới.

"Tại sao ta cảm giác có người ở nhìn ta chăm chăm môn?"

Tiến vào Hoa Hạ biên giới sau, Lăng Mặc nhìn bộ lái trước màn hình, có chút bất an nói.

"Ta cũng có loại cảm giác này, chẳng lẽ có Dị Năng Giả?" Lăng Ảnh vỗ ngực một cái, hấn tâm lý có một tí bất an.

"Đánh thức Lãnh Phong." Lăng Mặc liền vội vàng nói.

"Được." Lăng Ảnh xoay người chạy đến Lãnh Phong trước người, dùng sức lắc lắc thân thể của hấn, nói "Lãnh Phong, đứng lên."

Vốn là ngủ chính hương Lãnh Phong nhất thời bị Lăng Ảnh cho lay tỉnh, mặt đầy khó chịu trợn mở con mắt, mắng: "Làm gì vậy, máy bay rơi phi cơ?"

"Người có cảm giác hay không đến một cỗ vô hình áp lực?" Lăng Ảnh mặt đầy bất an nói.

Lãnh Phong nhú mày lại, hấn cũng cảm giác, một cỗ bất an tâm tình ở hấn tâm lý đè nén, ít nhiều có chút khó chịu.

"Chuyện gì xảy ra?" Lãnh Phong cời giây nịt an toàn ra, đứng lên, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng.

"Không biết." Lăng Ảnh lắc đầu, "Ta muốn là biết lời nói cũng sẽ không đánh thức người."

Lãnh Phong ừ một tiếng, nói: "Mở cửa khoang ra, ta đi ra xem một chút."

"Được, người cẩn thận một chút."

Nói xong, Lăng Mặc mở ra đuôi phi cơ cửa khoang.

Lãnh Phong đeo kính mát lên, đi tới cửa khoang trước, tung người nhảy một cái, nhảy xuống máy bay.

Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong nhảy xuống bóng lưng, ánh mắt lóe lên một chút bất đắc dĩ.

Nàng hy vọng đường nào, Lãnh Phong là người bình thường.

Đáng tiếc hấn không phải là, hấn là cái Dị Năng Giả!

Gió lớn ào ạt đến Lãnh Phong thân thể, tại hạ rút không tới 100m sau, Lãnh Phong liền đưa ra hai cánh, cấp tốc hướng trời cao leo lên.

Bạch Vân từ Lãnh Phong bên người thoáng qua, lúc này Lãnh Phong là đang ở mười lăm ngàn mét trên bầu trời, đường khí ít nhiều có chút mỏng manh, chẳng qua là hấn đã sớm thói quen.

Ở giữa trời cao, hấn có thể mang hô hấp điều chỉnh đến mỗi phút năm lần, dùng để ứng đối đường khí mỏng manh vấn đề.

Lãnh Phong một mực cấp tốc leo lên, bay đến trên phi cơ phương 1000m bầu trời, tháo kính mát xuống, mắt phải màu xanh lam bắt đầu lóe lên ánh sáng.

Hắn quan sát máy bay bốn phía, cũng không có phát hiện bất kỳ khả nghi sự tình, chung quanh trừ Bạch Vân, không có vật gì khác.

Lãnh Phong lại nhìn về phía mặt đất, cũng không có phát hiện bất kỳ kỳ quái địa phương.

Nhưng hắn tâm lý vẫn có một loại cảm giác bất an thấy, loại cảm giác này để cho hắn có chút khó chịu.

"Mẹ, chuyện gì xảy ra?" Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, làm cho mình huyền phù tại không trung.

Chung quanh căn bản không có bất kỳ có cái gì không đúng địa phương, trừ Bạch Vân, hay lại là Bạch Vân.

Lãnh Phong lại quan sát một lát sau, vẫn không có phát hiện bất kỳ kỳ chuyện lạ tình, không thể làm gì khác hơn là bay trở về đến trong buồng phi cơ.

"Ta không phát hiện gì hết." Lãnh Phong thu hồi hai cánh, nói.

"Vậy thì thật là gặp quý thể nào ta tâm lý tràn đầy cảm giác bất an thấy." Lăng Ảnh dùng sức vỗ vỗ bộ ngực mình.

"Ta cũng thế." Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc đồng thời nói.

Lãnh Phong nhô khí, nhìn về phía Trương Ảnh Hàm, hỏi "Người thì sao, có hay không cảm giác bất an thấy?"

Nhưng để cho mọi người kinh ngạc là, Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng lắc đầu một cái, nói: "Ta không có."

"Kia loại cảm giác này chắc là chỉ châm đối với chúng ta, có Dịch Năng Giả nhìn ta chăm chăm môn." Lãnh Phong sắc mặt biến hóa lạnh giá, Trương Ảnh Hàm không có cảm giác được, liền mấy người bọn hắn Dịch Năng Giả cảm giác, kia này sự tình tuyệt đối có gì đó quái lạ.

Trừ Trương Ảnh Hàm ra, mọi người sắc mặt cũng biến hóa rất khó nhìn, Lãnh Phong mới vừa rồi đi ra ngoài điều tra, căn bản liền không có bất kỳ phát hiện nào, này sự tình thật phiền toái.

"Ồ, kỳ quái, cảm giác bất an thấy biến mất." Lăng Ảnh đột nhiên nói.

"Đúng vậy, chuyện gì xảy ra?" Lăng Mặc cũng nói theo.

Lãnh Phong khẽ cắn răng, hắn bất an trong lòng cũng biến mất, này sự tình quá quý dị.

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra." Lãnh Phong nắm quả đấm, này sự tình để cho hắn có chút căm tức, dù sao mới vừa rồi hắn có một loại bị người nhìn chăm chăm cảm giác, nhưng hắn vẫn không phát hiện gì hết.

"Có thể là cái nào ủng có tâm lý cảm ứng năng lực Dịch Năng Giả phát hiện chúng ta, đối với chúng ta làm ảnh hưởng." Phan Mộc Mộc nhỏ giọng nói.

"Không thể nào, trừ phi cái này Dịch Năng Giả ở bên người chúng ta, tâm linh cảm ứng không thể nào không chế xa như vậy." Lãnh Phong liền vội vàng bác bỏ đạo.

Mười lăm ngàn mét trên mặt đất, nam tử tóc bạc ngẩng đầu nhìn xanh thẳm không trung, mà hắn cặp mắt, chính lóe lên ánh sáng màu trắng.

"Ám Dạ thành viên mới, ha ha ha ha ha a, cũng là một đám ủng có vô hạn tiềm lực trẻ nít."

Nói xong, nam tử tóc bạc trong mắt ánh sáng biến mất, hắn chậm rãi thu hồi ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Trương Ảnh Hàm nói xin lỗi

Sau một tiếng, máy bay rốt cuộc tiến vào h trong thành phố, Lăng Mặc điều khiển máy bay, trôi lơ lửng ở Vương Giả chi đạo bầu trời.

"Mở ra ản thân kiều."

Lăng Mặc ở trên màn ảnh nhanh chóng điểm, ngay sau đó, màu đen thân phi cơ, từ từ dung nhập vào hoàn cảnh chung quanh trong, từ bên ngoài nhìn, tựa như cùng ản thân.

"Thật ra thì đây là hoàn cảnh mô nghi khí, hệ thống tự động bắt hoàn cảnh chung quanh, sau đó đem số liệu chuyển trong thân máy, máy tính tự động biến thành." Lăng Mặc cười nói.

Lãnh Phong khoanh tay, không điểm dứt đến đâu, nói: "Nói trắng ra giống như là một chiếc gương, phản xạ chung quanh cảnh tượng."

"Thông tục một chút lời nói, cũng có thể nói như vậy." Lăng Mặc nói.

Máy bay thân phi cơ cũng không lớn, hoàn toàn có thể ngừng ở Vương Giả chi đạo trong đường phố.

Lăng Mặc buông xuống hạ cánh, máy bay vững vàng dừng trên mặt đất.

"Được rồi, chúng ta đến."

Vừa nói, Lăng Mặc mở ra đuôi phi cơ cửa khoang.

"Ta vẫn là lần đầu tiên đi tới nơi này cái truyền kỳ địa phương đâu rồi, Vương Giả chi đạo, hắc hắc, nơi này đã từng ở ba mươi một tên gọi s cấp Dị Năng Giả, không nghĩ tới ta lại có cơ hội có thể tới đến nơi này."

Phan Mộc Mộc trên mặt tràn ngập chờ mong, biết này cái địa phương Dị Năng Giả, cũng sẽ xuất phát từ nội tâm sùng bái.

Dù sao, ban đầu nơi này chính là ở ba mươi một tên gọi s cấp Dị Năng Giả, bọn họ đều là Dị Năng Giả trong thế giới, Vương Giả như vậy tồn tại.

Đáng tiếc bọn họ đều đã biến mất ở trên thế giới này, không biết đến bọn họ đi nơi nào, có lẽ đã vẫn lạc, có lẽ lựa chọn ẩn cư.

Cho dù bọn họ đã im tiếng thu mình lại, nhưng Vương Giả chi đạo truyền kỳ, vẫn tồn tại!

"Đi thôi, chúng ta tới trước trong quán rượu nghỉ ngơi một chút."

Lãnh Phong còi giấy nịt an toàn ra, đứng lên.

Hắn chẳng muốn đi nghỉ (muốn) vừa mới phát sinh chuyện, không có ai xuất hiện công kích bọn họ, một điểm này mới là trọng yếu nhất.

"Hô, cả ngày Lữ ** Tm mệt mỏi." Lăng Ảnh vận eo bẻ cổ, ngồi cả ngày máy bay, bao nhiêu sẽ có nhiều chút mệt mỏi.

Lúc này Hoa Hạ chính là sáu giờ tối, màn đêm đã hạ xuống.

Cửa buồng mở ra sau, Lãnh Phong nhất thời rung mình một cái, hắn lúc này mới nhớ tới, Hoa Hạ lúc này là mùa đông!

Lãnh Phong quay đầu nhìn Lăng Ảnh đám người liếc mắt, chỉ thấy trên người bọn họ đều mặc áo bông, bọn họ cũng sớm có chuẩn bị.

"Chửi thề một tiếng, lạnh chết!" Lãnh Phong nhất thời khoanh tay, thân thể run không ngừng đến.

Trương Ảnh Hàm cũng là lạnh sắc mặt tái nhợt, nàng thấm nhất, nàng mặc đến một cái quần short jean, đùi đẹp lộ ở băng không khí lạnh lẽo trong, giá rét không ngừng tập kích thân thể nàng.

"Lăng Ảnh, nhanh, đi quây rượu trong giúp ta cầm mấy món áo bông đi ra, băng không đợi một hồi muốn lạnh xảy ra án mạng!" Lãnh Phong thanh âm run rẩy nói.

h thành phố nhiệt độ vừa vặn ở 0 độ, không trung chính hạ Tiểu Tuyết.

"Lập tức." Lăng Ảnh hừ một tiếng, chạy xuống máy bay.

"Lăng Mặc, máy bay có lò sưởi ấy ư, nhanh mở xuống." Lãnh Phong toàn thân cũng run rẩy, hắn vốn là rất sợ hãi mùa đông, sợ hơn giá rét.

Trương Ảnh Hàm rằng không ngừng phát ra khanh khách âm thanh, chẳng qua là nàng cố nén không có tổ khổ.

Lăng Mặc đáp một tiếng, đánh lái phi cơ bên trên lò sưởi, Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm lúc này mới tỉnh lại.

"Mẹ, ta có chung quy từ Địa Ngục bên bờ đi một lần cảm giác."

Lãnh Phong thật sự coi chính mình sắp bị lạnh chết.

"Chúng ta cũng quên cho Lãnh Phong người chuẩn bị áo bông, ta nghĩ đến người chính mình sẽ nhớ tốt." Phan Mộc Mộc cười nói.

Lãnh Phong bấu mỗi một cái, các nàng thật là không có phúc hậu.

Một lát nữa, Lăng Ảnh nắm một món thật dày áo khoác đi vào trong buồng phi cơ, đưa cho Lãnh Phong.

"Người làm gì vậy chỉ lấy một món?" Lãnh Phong không có đưa tay tiếp tục, trợn mắt nhìn Lăng Ảnh nói.

Lăng Ảnh lúc này mới nhớ tới còn có Trương Ảnh Hàm, nhất thời vỗ đầu một cái, "Trách ta, ta quên."

"Không việc gì, ta có thể chống nổi." Trương Ảnh Hàm mở miệng nói.

Lãnh Phong không nói gì, cầm lấy Lăng Ảnh trong tay áo bông, đi tới Trương Ảnh Hàm trước người, trực tiếp đem áo bông phi đến trên người nàng, hơn nữa giúp nàng kéo được rồi liền.

Làm xong hết thấy các thứ này sau khi, Lãnh Phong lớn tiếng nói: "Được, xuống máy bay đi."

"Lãnh Phong đại ca, bên ngoài nhiệt độ là thua a, người chắc chắn người muốn tiếp tục như thế?" Lăng Ảnh mặt đầy kinh ngạc nói.

"Ai bảo người nha cầm không nhiều lắm một bộ quần áo, đi thôi, khác (đừng) bb."

Nói xong, Lãnh Phong đi xuống máy bay.

Ba người người xem ta, ta xem người, sau đó đều đem ánh mắt dừng lại ở Trương Ảnh Hàm trên người.

Hai giây sau, Lăng Ảnh cùng Phan Mộc Mộc đi xuống máy bay, mà Lăng Mặc cũng tất trong phi cơ toàn bộ dụng cụ, cùng đi theo xuống máy bay.

Trương Ảnh Hàm đi ở cuối cùng, nàng nhìn Lãnh Phong bóng lưng, nhẹ khẽ cắn môi.

"Con bà nó."

Mới vừa đi xuống máy bay sau, Lãnh Phong liền ôm lấy giờ lên hai cánh tay, bên ngoài giá rét vượt qua hấn tưởng tượng.

Sau một khắc, Lãnh Phong đưa ra hai cánh, trực tiếp hướng quây rượu bay đi.

Cho dù hấn ở bên ngoài chờ lâu một giây đồng hồ, cũng cảm giác mình lúc nào cũng có thể sẽ đóng băng.

"Hoa Hạ lạnh quá, so với New York còn phải khen." Phan Mộc Mộc cũng là có chút run rẩy nói.

"Mau vào đi thôi, nếu không chúng ta đều phải đóng băng."

Nói xong, Lăng Mặc sải bước chạy về phía quây rượu.

Lăng Ảnh cùng Phan Mộc Mộc vội vàng đuổi theo Lăng Mặc bước chân, chỉ có Trương Ảnh Hàm Tĩnh Tĩnh đi ở phía sau.

Nàng nhìn Lãnh Phong bóng lưng, trong lúc nhất thời con mắt có chút ướt át.

Lãnh Phong mặc đơn bạc áo sơ mi cộc tay, hai cánh không ngừng đánh phía trước, bay vào trong quán rượu.

Trương Ảnh Hàm có thể rõ ràng thấy Lãnh Phong thân thể đang run rẩy.

Ở nơi này băng thiên tuyết địa trong, Lãnh Phong đem chính mình áo bông cho nàng.

Lãnh Phong trở lại trong quán rượu, trước tiên chính là mở ra trong quán rượu lò sưởi, sau đó cầm một cái áo khoác khoác lên người, nhưng cho dù là như vậy, thân thể của hấn vẫn run không ngừng đến.

Hấn ước chừng hai lần, thiếu chút nữa bởi vì giá rét mà mất đi tánh mạng.

Lần đầu tiên, liền là mới vừa ra đời hấn, bị ném bỏ ở băng thiên tuyết địa trong.

Lần thứ hai, hấn là khắc sâu nhất, bởi vì khi đó hấn đã mười tuổi.

Bị Tuyết Lang điên cuồng đuổi theo, từ lý đào sinh hấn lại thiếu chút nữa bị đông cứng chết.

Lãnh Phong trong đầu hồi tưởng đã từng từng ly từng tí, đây cũng là tại sao hấn một mực sợ hãi mùa đông, một mực sợ hãi giá rét nguyên nhân.

Mới vừa rồi những thứ kia thiếu chút nữa bị đông cứng cảm giác, câu khôi hấn nhớ lại.

Lãnh Phong thân thể mặc dù còn đang run rẩy, nhưng cả người hấn lại đứng tại chỗ.

Ở Lãng Ảnh đám người vừa đi vào trong quán rượu thời điểm, Lãnh Phong mở miệng nói: "Ta đi trước lầu hai nghỉ ngơi một chút."

Nói xong, hắn mại khai bộ tử, từng bước từng bước đi lên lầu hai.

Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong bóng lưng, tựa hồ nhớ tới cái gì.

Lãng Ảnh đám người là cái gì cũng không biết, ngồi ở quầy rượu trong ghế dài, hưởng thụ lò sưởi, vừa nói vừa cười.

Chỉ có Trương Ảnh Hàm một người đứng ở một bên, suy tính cái gì.

Lãnh Phong đi tới gian phòng của mình trong, ngồi ở trên giường.

Kinh nghiệm đã từng trải, giống như phim như vậy, từ trong đầu của hắn thả về đến.

Cái loại này sắp bị đông cứng chết cảm giác, thật sự là quá mức sâu sắc, hắn đòi này cũng sẽ không quên.

"Sur phó "

Lãnh Phong vĩnh viễn quên không, đưa hắn nuôi lớn người, Mộ Thi Vân!

"Sur phó, ta lạnh quá." Lãnh Phong cắn răng, cặp mắt đỏ bừng.

Cho dù có lò sưởi, có quần áo, Lãnh Phong thân thể hay lại là run không ngừng đến.

Ngay sau đó, màu đen lông chim xuất hiện ở Lãnh Phong chung quanh thân thể, không ngừng vòng quanh thân thể của hắn xoay tròn.

Khi còn bé, hắn chính là chỗ này sao cùng Mộ Thi Vân làm nũng, mỗi khi hắn kêu lạnh thời điểm, Mộ Thi Vân cũng sẽ ôm hắn, sau đó mặt đầy ôn nhu hỏi hắn còn có lạnh hay không.

Cho dù Lãnh Phong việc trải qua nhiều hơn nữa, cho dù Lãnh Phong như thế nào đi nữa thành thực, nhưng hắn tuổi tác, đúng là vẫn còn mười tám, cho dù tuổi tác bên trên là trưởng thành, nhưng trên thực tế, hắn vẫn cùng một đứa bé không khác nhau gì cả.

Hắn cũng rất muốn tiếp tục làm một đứa bé, nhưng thực tế, lại không cho phép hắn như vậy.

Lãnh Phong cặp mắt đỏ bừng, nước mắt ở trong mắt lớn vồn, nhưng không có rơi xuống.

Lông chim không ngừng vòng quanh thân thể của hắn xoay tròn, có lẽ hắn đây là đang khơi thông.

Quầy rượu trong phòng khách, Lãng Ảnh ba người uống rượu, trò chuyện.

Bọn họ đều không thích Trương Ảnh Hàm, cho nên cũng không có đi cùng nàng nói chuyện phiếm.

Phan Mộc Mộc ngược lại gọi nàng tới ngồi chung ngồi, nhưng Trương Ảnh Hàm mỉm cười cự tuyệt.

Không người nào dám đi quầy rầy Lãnh Phong, dù sao hắn mới vừa nói, là đi nghỉ ngơi.

Trương Ảnh Hàm suy tư hồi lâu, rốt cuộc lựa chọn bên trên lầu hai nhìn một chút.

"Lãnh Phong đang nghỉ ngơi, người không nên đi quầy rầy hắn."

Thấy Trương Ảnh Hàm muốn lên lầu hai, Phan Mộc Mộc liền vội vàng nói.

"Ta sẽ không làm ồn đến hắn." Trương Ảnh Hàm khẽ cười nói.

Nói xong, nàng lần nữa đi lên lầu hai.

"Lãnh Phong nếu như bị đánh thức, có thể hay không nổi dóa a." Lãng Ảnh thấp giọng nói.

"Chúng ta thì chờ một chút nhìn lạc~, mới vừa rồi Lãnh Phong nói đi nghỉ ngơi, nàng lại còn muốn lên đi quầy rầy hắn, quá không biết lễ phép." Lãng Mặc có chút không ưa Trương Ảnh Hàm, dù sao Trương Ảnh Hàm nhìn về phía các nàng trong mắt, cũng tràn đầy không ưa.

Trương Ảnh Hàm đi tới lầu hai, nghe được một tia tiếng ồn ào, nàng chần chờ một hồi, hướng Lãnh Phong căn phòng đi tới.

Nhưng ngay tại nàng mới vừa đi đến cửa miệng thời điểm, màu đen lông chim nhất thời bay đến trước mặt nàng, hơn nữa tạo thành một cái Kiểm Hình hình, mũi kiếm hướng về phía nàng cổ họng.

Lãnh Phong vươn tay phải ra, lòng bàn tay hướng về phía Trương Ảnh Hàm phương hướng.

Chỉ cần hấn nhẹ nhàng vừa động thủ, Trương Ảnh Hàm cũng sẽ bị giết chết.

Trương Ảnh Hàm có chút kinh hoàng, nhưng nàng hay lại là ngẩng đầu lên, chống lại Lãnh Phong ánh mắt.

Sau một khắc, Trương Ảnh Hàm thấy Lãnh Phong con mắt.

Cặp mắt đỏ bừng, hơn nữa đỏ đáng sợ, hơn nữa còn có không ít nước mắt đang đánh chuyển, chỉ là không có hạ xuống.

"Người thế nào?" Trương Ảnh Hàm chịu đựng trong lòng sợ hãi, hỏi.

"Không có gì." Lãnh Phong thu hồi lông chim, xoa một chút khóe mắt, chậm rãi đứng lên.

Trương Ảnh Hàm thở phào, mới vừa rồi nàng thật ngửi đến cảm giác tử vong.

Nàng lần đầu tiên cảm thấy, Tử Vong là cách nàng gần như vậy.

Chỉ cần trường kiếm đi về trước nữa di động một chút, là có thể đâm rách nàng cổ họng.

"Người bên trên tới làm gì?" Lãnh Phong không hiểu hỏi.

"Hôm nay chuyện, thật xin lỗi." Trương Ảnh Hàm cắn môi, nói.

Ở Lãnh Phong đem áo bông phi đến trên người nàng thời điểm, nàng cũng đã quyết định nói khiếm.

Trương Ảnh Hàm lời nói, để cho Lãnh Phong hơi ngần ra.

Hắn không nghĩ tới, Trương Ảnh Hàm lại sẽ chọn nói xin lỗi.

Ở khô đẳng đảo thời điểm, Trương Ảnh Hàm cảm thấy hắn tàn nhẫn, thậm chí cùng hắn cãi vã.

Nhưng trở lại Hoa Hạ sau, nàng lại quyết định nói khiếm?

Lãnh Phong nhìn Trương Ảnh Hàm con mắt, hỏi "Người tại sao phải nói xin lỗi?"

Trương Ảnh Hàm cắn môi, không nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Nói chuyện phiếm

"Người không tất phải nói xin lỗi."

"Chúng ta chẳng qua là cái nhìn bất đồng, người là hiền lành người, nhưng ta không phải là, sự tình đã qua, cũng không cần phải nhắc lại, "

Lãnh Phong nhìn Trương Ảnh Hàm con mắt, giọng bình thản.

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng Lãnh Phong trong lòng vẫn là có chút không vui.

Nếu như không phải là Lãnh Phong cách đấu năng lực không kém lời nói, phỏng chừng sớm đã chết ở khô đẳng đảo cư dân trong tay, mà hắn liều mạng ngăn lại những người này, tất cả đều là vì bảo vệ Trương Ảnh Hàm, nhưng Trương Ảnh Hàm phía sau lại trách cứ hắn hạ thủ tàn nhẫn.

Trương Ảnh Hàm nếu là thật cảm thấy Lãnh Phong hạ thủ tàn nhẫn, tại sao không ngay từ đầu liền ngăn hắn, Lãnh Phong ngay từ đầu cùng khô đẳng đảo cư dân vật lộn thời điểm, Thiết Côn không biết gõ bẻ bao nhiêu người sọ đầu, máu tươi bắn đầy đất, tại sao khi đó Trương Ảnh Hàm không ngăn trở, lại cứ lách tại hắn khôi phục dị năng sau, muốn giết sạch tất cả mọi người thời điểm, mới cảm giác hắn tàn nhẫn.

Đây cũng là Lãnh Phong tới không thể hiểu được.

Một người một mình đầu hàng ngàn người, lúc ấy Lãnh Phong là làm tốt hẳn phải chết chuẩn bị, Trương Ảnh Hàm nói chuyện, thật là thương tổn đến hẳn tâm.

"Chúng ta thế giới quan không giống nhau, mà người cũng không có biện pháp tiếp nhận chúng ta những thứ này Dĩ Năng Giả tồn tại, đây là chúng ta lớn nhất khác nhau."

Lãnh Phong sắc mặt bình tĩnh vừa nói.

Trương Ảnh Hàm cắn môi, không nói gì, nàng tâm bây giờ rất loạn rất loạn, nàng không biết nên như thế nào cùng Lãnh Phong câu thông.

"Chỗ này của ta có áo dày phục, bọn người sẽ thay sau liền về nhà đi, cùng mẹ người báo tin bình an, ta phải bằng hữu của ta đưa người trở về, ta rất mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi."

Lãnh Phong hạ lệnh trực khách.

Thật ra thì Lãnh Phong không phải là không muốn đưa nàng trở về, chẳng qua là bây giờ hai người cũng có sự bất đồng, mà Lãnh Phong đúng là mệt chết đi.

"Được, ta đây sẽ không quấy rầy người." Trương Ảnh Hàm khẽ gật đầu, xoay người rời phòng.

Lãnh Phong nhẹ nhàng đóng cửa cửa phòng, xuất ra vô tuyến điện, nói: "Mộc Mộc, đợi một hồi giúp ta đưa Trương Ảnh Hàm về nhà."

"Không thành vấn đề." Phan Mộc Mộc nhanh chóng đáp lại.

Sau năm phút, Trương Ảnh Hàm mặc một bộ lông áo khoác ngoài, ở Phan Mộc Mộc cùng đi, rời đi quầy rượu.

Lãnh Phong đứng ở trong phòng cạnh cửa sổ, nhìn hai người từng bước từng bước đi xa.

Vương Giả chỉ đạo trong đường phố, máy bay còn dừng trên mặt đất, bất quá máy bay là toàn bộ ẩn thân, không đi vào nhìn lời nói, căn bản phát hiện không nơi này còn có một khung máy bay.

"Lãnh Phong, người ngủ chưa?"

Vô tuyến điện trong truyền ra Lăng Mặc thanh âm.

"Không có, thế nào?" Lãnh Phong hỏi.

"Kia đi xuống trò chuyện một chút chứ, ta cùng Lăng Ảnh có một số việc muốn hỏi người." Lăng Mặc nói.

"Chờ một chút."

Nói xong, Lãnh Phong đổi một bộ mùa đông quần áo, chậm rãi đi xuống lầu.

Hắn thật ra thì rất mệt mỏi, bất quá bây giờ còn chưa ngủ, tán gẫu một chút cũng không có gì.

Lăng Ảnh Lăng Mặc ngồi ở quầy rượu trong ghế dài, trong tay hai người đều cầm một chai rượu tinh độ không cao Cocktail.

Lãnh Phong trạng thái tinh thần cũng không tốt, bất quá hắn vẫn lên tinh thần, cho mình cầm bình Vodka, sau đó ngồi vào trước người hai người.

"Lãnh Phong, người sắc mặt nhìn qua không tốt lắm." Lăng Mặc đánh giá Lãnh Phong, nói.

"Quả thật a, người sẽ không xảy ra bệnh đi." Lăng Ảnh nói theo.

Lãnh Phong sờ một cái trán mình, là có chút nóng.

"Không việc gì, phát nóng lên mà thôi, bao lớn chút chuyện." Lãnh Phong phát tay một cái, tỏ ý chính mình không việc gì.

"Vậy cũng tốt, chúng ta tới trò chuyện một chút mời ăn phòng lớn." Lăng Ảnh đổi một chút tư thế ngồi, mặt đầy hưng phấn nói: "Nhớ ở trên máy bay, Lãnh Phong người đã nói, để cho chúng ta ở Vương Giả chỉ đạo chọn một căn phòng, sau đó mở cửa hàng."

Lãnh Phong gật đầu, hắn đúng là đã nói lời như vậy.

"Chúng ta hai chị em mới vừa rồi trò chuyện xuống, chúng ta nghĩ (muốn) mở một gian phòng ăn, ngay cả nhà ở cũng chọn xong, sẽ ở đó."

Vừa nói, Lăng Ảnh chỉ hướng quầy rượu phía bên phải một gian hai tầng tiểu phòng, nhà ở nếu so với quầy rượu lớn hơn nhiều, mà kia đang lúc tiểu phòng lầu một nguyên bốn chính là một gian phòng ăn.

"Tự các người thích lạc~, ngược lại bây giờ Vương Giả chỉ đạo là chúc tại chúng ta Âm Dạ, các người muốn thế nào thì làm thế đó." Lãnh Phong cười nói.

Wương Giả chỉ đạo trong toàn bộ cửa hàng đều là bỏ trống, chính là có nhiều chút cũ kỹ, nhưng chỉ cần tân trang một chút là được.

"Mộc Mộc nàng nói muốn mở một gian phòng cà phê, liền mở ở chúng ta phòng ăn đối diện, nơi đó nguyên bản chính là một gian phòng cà phê." Lăng Mặc chỉ quầy rượu bên trái một gian cũ kỹ phòng cà phê, nói.

Lãnh Phong sờ mũi một cái, nói: "Được rồi, các người quyết định ra đến lời nói ngày mai sẽ mời một ít giả bộ Tu Nhân viên tới tân trang một chút, sau đó sẽ mua yêu cầu vật phẩm, tiền lời nói không cần lo lắng, lần trước ta cho các người thẻ vẫn còn chứ?"

"Vẫn còn, một phen tiền cũng không vài lên sọc." Lăng Mặc xuất ra Lãnh Phong lần trước cho thẻ ngân hàng, để lên bàn.

"Ừ, tự các người quyết định một chút thế nào làm, không đủ tiền cùng ta nói." Lãnh Phong vuốt huyệt Thái dương, hần hơi nhức đầu.

Lăng Ảnh con mắt lóe lên hưng phấn ánh sáng, cười nói: "Hắc hắc, chúng ta phòng ăn tên liền kêu Âm Dạ phòng ăn, Mộc Mộc liền kêu Âm Dạ phòng cà phê, danh tự này ra sức đi."

"Ha ha ha ha ha, rất ra sức." Lãnh Phong đem chân để lên bàn, hai tay tựa vào đầu, cười nói: "Thật ra thì Băng Lôi Lão Đại mới là am hiểu nhất nấu cơm, hần ban đầu nói qua, sau này nếu như ở lại Hoa Hạ lời nói, nhất định phải mở một gian phòng ăn, người bây giờ là cướp hần chén cơm a."

Lăng Ảnh suy tư một hồi, nói: "Ta nhớ được Băng Lôi Lão Đại nói qua, hần là Băng Lôi là New York Tư Đặc quốc tế học viện tốt nghiệp, nấu hệ."

Nghe được Lăng Ảnh lời nói, Lãnh Phong nhất thời lẳng lẳng, "Cái quý gì? Hần không phải là mới Đông Phương ấy ư, thế nào biến thành New York Tư Đặc quốc tế học viện."

"Hần là như vậy nói với ta a, còn có Nanh Sói, hần nói hần là Bruce Frye quốc tế học viện tốt nghiệp." Lăng Ảnh nói.

Lãnh Phong bữu môi một cái, đứa bé này bị Băng Lôi hai tên kia hãm hại không nhẹ a, này cũng tin.

"Chẳng lẽ không đúng?" Lăng Ảnh vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Lãnh Phong liền vội vàng nói: "Dĩ nhiên không phải, Băng Lôi hần nha là mới Đông Phương, Nanh Sói là lam bay liệng đi ra, người bị hai người bọn họ hãm hại."

Lăng Ảnh vỗ trán một cái, "Chửi thẻ một tiếng, bị lừa, ta còn cho hai người bọn họ là cái gì cao tài sinh."

"Lông gà, hai người bọn họ lời nói người đều tin, hần tại sao không nói hần là Harvard, dựa vào." Lãnh Phong đẩy về khinh bỉ, hần ban đầu cũng là thiếu chút nữa bị hai người cho hãm hại, sau đó hần lên mạng tra, cái gì đó quý trường học thật ra thì chính là mới Đông Phương cùng lam bay liệng.

Lam bay liệng =blud fly= Bruce Frye.

Mới Đông Phương = New York Tư Đặc.

Hần lúc ấy cũng bị hãm hại không nhẹ, Băng Lôi cùng Nanh Sói tán gẫu năng lực quá mạnh mẽ.

"Nha nha, đang ngồi xạo lên~ trên đường, hai người bọn họ đi quá xa, ta đuổi theo cũng không đuổi kịp a." Lăng Ảnh gõ bàn, mặt đầy khó chịu, "Một ngày nào đó ta muốn vượt qua bọn họ, trở thành mới Đệ nhất giả bộ thần."

Lãnh Phong bữu môi một cái, không nhịn được nhỏ nước bọt đạo: "Được, theo chân bọn họ so với giả bộ, người lái phi cơ cũng không đuổi kịp, ta lăn lộn nhiều năm như vậy, đều không gần qua bọn họ."

"Em trai, bọn họ nói thời điểm ta cũng đã đoán được, chẳng qua là nhìn người như vậy sùng bái bọn họ hai, ta sẽ không vạch trần." Lăng Mặc ở một bên che miệng cười nói.

"Ta liền hỏi một câu, người có phải hay không chị ruột ta, lại nhẫn tâm nhìn ta bị hãm hại." Lăng Ảnh một bộ cắn răng nghiêng lợi bộ dáng.

Lãnh Phong khẽ mỉm cười, nhìn này hai chị em.

Âm Dạ thành viên bầu không khí luôn là tràn đầy trêu chọc so với cùng sung sướng, ở không có người mới gia nhập trước cũng vẫn luôn là như vậy, bây giờ người mới gia nhập, may mắn là bọn hần có thể dung nhập vào cái không khí này trong. bây giờ nhìn lại, Lăng Ảnh là càng ngày càng giống Băng Lôi cùng Nanh Sói.

Một đoàn đội, bầu không khí rất trọng yếu, tâm cảnh cùng thái độ cũng sẽ cải biến rất nhiều chuyện, Lãnh Phong ban đầu vừa mới gia nhập Âm Dạ lúc, tâm tình vẫn luôn xuống rất thấp, sau đó cũng là bị Băng Lôi cùng Nanh Sói trêu chọc so với bầu không khí cho lấy, mới từ trong bi thương đi ra.

Lãnh Phong uống Vodka, cười nói: "Trêu chọc so với thanh niên nhiều sung sướng, không việc gì, hai người bọn họ cứ như vậy, thói quen liền có thể."

"Ta quyết định ta muốn mua một quyển giả bộ kỹ xảo đại toàn tới xem một chút, ta nhớ được Nanh Sói đầu giường để một quyển, Băng Lô cũng có."

Vừa nói, Lăng Ảnh lấy điện thoại di động ra, chuẩn bị mua trên net.

"Ngừng, ta đề nghị ngươi đừng mua." Lãnh Phong nhất thời ngăn lại Lăng Ảnh, cười khổ nói: "Sách này ta xem qua, quá có thâm ý, ta mua ba năm, đều không đọc hiểu sách này bên trong 10%, ta sợ ngươi vui lấp quá sâu, không đi ra lọt tới a!"

"Thật sao, ta đây càng muốn nhìn một chút, nghe ngươi nói như vậy, kia quyển sách này tuyệt đối là Thần Tác, phải nhìn." Lăng Ảnh không để ý Lãnh Phong ngăn trở, bắt đầu ở trên mạng lục soát quyển sách này.

Một lát nữa, Lăng Ảnh nhanh chóng ở trên màn ảnh điểm mấy cái, "Được, ta mua một bộ Anh Văn bản."

"Ai u ta đi, hay lại là Anh Văn bản, ngao mạn." Lãnh Phong vỗ vỗ trán, thật ra thì hắn cũng có một quyển như vậy sách, nhưng thật sự là quá thâm ảo, hắn hoàn toàn xem không hiểu, chỉ có thể buông tha.

Lăng Mặc đánh một cái Lăng Ảnh bả vai, mặt đầy nghiêm túc nói: "Đệ, ngươi biến hóa, ngươi lúc trước ngốc ngây thơ, ngốc khả ái "

"Ngươi đừng nói, lại nói ta với ngươi gấp!" Lăng Ảnh nhất thời cắt đứt Lăng Mặc lời nói.

"Ha ha ha ha ha cấp, này thần nhỏ nước bọt là từ Băng Lô kia học đi, ban đầu Nanh Sói nghe đến lúc đó thiếu chút nữa tức hộc máu." Lãnh Phong nhất thời cười to nói.

Lăng Ảnh che miệng cười nói: "Đúng vậy, bọn họ thần nhỏ nước bọt quá nhiều, ta học cũng học không tới."

Lúc này, quầy rượu cửa bị mở ra, Phan Mộc Mộc đi vào trong quán rượu, nàng trên tóc dính đầy bông tuyết, bên ngoài chính hạ tuyết rơi nhiều.

"Khô cực." Lãnh Phong liền vội vàng đứng lên, đi tới trước quầy ba, cho Phan Mộc Mộc rót một ly sữa bò nóng.

Nhưng làm những khi này, Lãnh Phong có thể cảm giác được thân thể của mình rất mệt mỏi, mặt cũng rất nóng.

"Chẳng lẽ ta lên cơn sốt?" Lãnh Phong rung hoảng nhất hạ đầu, đầu hắn cũng rất thương.

"Không thể nào a."

Lãnh Phong không có lại nghĩ quá nhiều, đem sữa bò thả vào Phan Mộc Mộc trước người.

Phan Mộc Mộc cầm lên sữa bò, nhẹ nhàng uống một hớp, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc hỏi "Lãnh Phong, cái đó nữ rốt cuộc là ai vậy, thế nào ngươi sẽ đối nàng tốt như vậy."

"Đúng vậy, nàng không phải là bạn gái ngươi đi, bất quá nàng chối a." Lăng Mặc cũng đi theo hỏi.

Nhìn vẻ mặt hiếu kỳ ba người, Lãnh Phong cười khổ nói: "Nàng xác thực không phải là bạn gái của ta."

"Nàng kia rốt cuộc là ai vậy, ngươi làm gì vậy đối với nàng tốt như vậy chứ, hơn nữa nàng xem hướng chúng ta ánh mắt mang theo nồng nặc không ưa." Lăng Ảnh nói.

Lăng Mặc nói theo: "Đúng vậy, ta không thích cái này nữ, ta rất ghét nàng loại ánh mắt này."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Bầu không khí rất trọng yếu

"Ta cũng không thích, nói chuyện cùng nàng thời điểm, nàng luôn là một bộ xa cách đáng vẻ, thật là cao lạnh nha."

Phan Mộc Mộc cũng là đối với (đúng) Trương Ảnh Hàm có chút ý kiến, dù sao Trương Ảnh Hàm có chút lạnh lẽo cô quanh quá mức.

Coi như là không ưa Dị Năng Giả, đối đãi người khác thái độ cũng cũng không thể quá lạnh lãnh đạm, đây là tối thiểu phép cơ bản vấn đề.

Nhìn ba người cũng đối với (đúng) Trương Ảnh Hàm tràn đầy ý kiến, Lãnh Phong tâm lý có chút cảm giác khó chịu, khóe miệng mang theo một chút bất đắc dĩ cười khổ.

Hắn cũng có thể rõ ràng thấy, Trương Ảnh Hàm đang nhìn hướng Lăng Mặc đám người thời điểm, trong mắt mang theo một vẻ ghét.

"Nàng biết ta là Dĩ Năng Giả thời điểm, xem ta ánh mắt cũng là mang theo không ưa, ở không biết trước, nàng không phải như vậy."

Lãnh Phong cười khổ, hắn là như vậy rất bất đắc dĩ.

"Ài, trên thế giới 98% người cũng không đồng ý chúng ta tồn tại, ta nhớ được chúng ta có rất nhiều gọi tới, quái vật gì a, dị loại a, hoặc là dị nhân a." Lăng Ảnh cười nói.

"Thế nào, tự ti?" Lăng Mặc nhìn Lăng Ảnh, hỏi.

"Dĩ nhiên không có, ta tại sao phải tự ti a." Lăng Ảnh liền vội vàng chối.

Lãnh Phong cười cười, nói: "Chúng ta không cần phải tự ti, dù sao chúng ta ừng có người khác không có năng lực, này đối với chúng ta mà nói là chuyện tốt, ta ngược lại thật ra rất kiêu ngạo, bởi vì ta có dĩ năng, ta có thể làm rất nhiều người khác không làm được sự tình."

"Lãnh Phong ngươi năng lực thật là làm cho ta quá hâm mộ, ta cũng không biết Phi là cái gì cảm giác." Lăng Ảnh mặt đầy hâm mộ nói: "Băng Lô cùng Nanh Sói vẫn luôn nói ngươi năng lực là trong chúng ta trâu bò nhất."

"Làm sao có thể, Băng Lô Lão Đại muốn ngược chết ta chỉ là nửa phút sự tình, hắn mới là trong chúng ta lợi hại nhất, không tin ngươi có thể tìm hắn một mình đấu xuống." Lãnh Phong cười nói.

Lăng Ảnh liền vội vàng lắc đầu, cười khổ nói: "Miễn, ta theo hắn đánh, bị ngược không nên không nên, hắn thiểm điện quá trâu bò."

Lãnh Phong trầm ngâm một hồi, nói: "Ta không cùng hắn đánh, phỏng chừng đánh cũng là bị ngược."

"Ít nhất ta cho là hắn là trong chúng ta mạnh nhất, hắn năng lực rất chiếm ưu thế, coi như ta trên không trung, hắn hoàn toàn có thể một đạo thiểm điện bỏ xuống, nửa phút là có thể ngược chết ta."

"Các ngươi nói, Băng Lô Lão Đại nghe được những lời này, có thể hay không cười trộm đầu rồi, dù sao chúng ta nhưng là ở đáng khen hắn ư." Phan Mộc Mộc che miệng cười nói.

"Đúng đúng đúng, không muốn cho hắn biết chúng ta ở đáng khen hắn, hàng này nếu là kiêu ngạo đứng lên, bảo đảm ngươi nghĩ bắt hắn cho đánh một trận." Lãnh Phong liền vội vàng nói.

Tất cả mọi người cười rất khoái trá, chính là Lãnh Phong tinh thần có chút kém.

"Ta vô cùng yêu thích Âm Dạ, tất cả mọi người rất tốt trò chuyện." Phan Mộc Mộc khẽ cười nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, "Trong đêm tối bầu không khí là những tổ chức khác không có, ở chỗ này mọi người đều là bằng hữu, tùy tiện trò chuyện, đùa giỡn tùy tiện mở, mọi người vui vẻ là được rồi."

"Đúng vậy, ta thích nhất như vậy." Lăng Ảnh rất đồng ý Lãnh Phong nói chuyện.

"Nhìn ra, Băng Lô Lão Đại cùng Nanh Sói cơ hồ mỗi ngày đều làm ồn, nhưng quan hệ bọn hắn thật ra thì rất tốt, coi như làm ồn lợi hại hơn nữa, cũng không thấy đánh qua, hơn nữa bọn họ luôn là có thể tuôn ra một ít thần trả lời, làm chúng ta cũng đỡ khóc đỡ cười." Lăng Mặc cười nói.

Lãnh Phong cười nói: "Hắc hắc, các ngươi nhàn rồi buồn chán tùy tiện nhỏ nước bọt một chút bọn họ cũng tốt, ta rất ủng hộ ngươi môn làm như vậy."

"Miễn, ta có thể đánh không lại hắn." Lăng Ảnh liền vội vàng lắc đầu.

"Ha ha, yên tâm đi, không thể nào đánh, chúng ta Âm Dạ âm i thế nào đều tốt, liền thì sẽ không đánh."

Nói xong, Lãnh Phong đứng lên, xoay vặn cổ, "Lăng Mặc ngươi đem máy bay đậu ở nóc nhà đi đi, nhìn một chút phòng nào từ nóc nhà tương đối lớn liền dừng lại đi, đừng có ngừng ở trong đường phố, bị người phát hiện sẽ không tốt."

"Ta đi trước tắm một cái ngủ, hôm nay thật rất mệt mỏi, có chuyện gì ngày mai rồi hãy nói."

"Được, ngủ ngon." Ba người cười vẫy tay.

Lãnh Phong hướng về phía ba người cười cười, xoay người đi lên lầu hai.

Hắn có thể cảm giác được thân thể mệt mỏi dị thường, loại cảm giác này làm cho hắn rất khó chịu.

Lãnh Phong vừa đi vào trong căn phòng, liền nghe được chuông điện thoại di động.

Lúc này ai biết gọi điện thoại tới?

Lãnh Phong mặt đầy nghi ngờ cầm điện thoại di động lên, điện thoại gọi đến biểu hiện là Mạch Nhiên.

"A lô?" Lãnh Phong tiếp thông điện thoại.

"Người có phải hay không trở lại?" Bên đầu điện thoại kia Mạch Nhiên nói.

Nghe Mạch Nhiên lời nói, Lãnh Phong lẳng lẳng, nàng là làm sao biết chính mình trở lại.

"Làm sao người biết?" Lãnh Phong không hiểu hỏi.

"Đó chính là trở lại lạc~, hắc hắc."

"Ta tương đối hiểu kỳ người là làm sao biết."

"Đoán, ta bây giờ đi qua tìm người."

"Miễn, ta mệt chết đi, ngày khác đi, bây giờ không có thời gian chơi với người, ta phải chuẩn bị nghỉ ngơi."

Lãnh Phong đúng là rất mệt mỏi, nếu như Mạch Nhiên tới lời nói, vậy hẳn tự vô pháp ngủ.

"Vậy ngày mai lạc~, ta sáng sớm ngày mai tới tìm người." Mạch Nhiên nói.

Lãnh Phong trầm ngâm một chút, hẳn rất chỉ muốn thoát khỏi xuống cái phiền toái này tình, dù sao hẳn không muốn cùng Mạch Nhiên đi quá gần.

"Ngày mai rồi hãy nói, ta ngày mai cũng không biết có thời gian hay không, ta có lời nói suông sẽ cùng người nói, trước như vậy, ta đi ngủ."

Nói xong, Lãnh Phong trực tiếp cúp điện thoại, không cho Mạch Nhiên nói tiếp cơ hội.

"Ừc ực "

Nghe trong điện thoại âm thanh bận, Mạch Nhiên mặt đầy thất vọng để điện thoại di động xuống, sau đó quay đầu nhìn trong gương chính mình, đưa tay sờ chính mình tóc ngắn, "Chẳng lẽ bởi vì ta không phải là tóc dài sao?"

"Hô" Lãnh Phong nhỏ khí, đem điện thoại di động vứt xuống một bên, sau đó ngồi ở trên giường, trên mặt tràn đầy mệt mỏi vẻ mặt.

Giá rét xâm nhập thân thể của hẳn, cho dù hẳn mặc thật dày áo bông, cũng có thể cảm giác được lạnh giá.

Lãnh Phong không nhớ nổi, mình là bao lâu không có cảm giác được như vậy mệt mỏi.

Vừa nghĩ tới mười giờ trước, mình và hơn một ngàn người kịch chiến, hơn nữa còn là ở không có cách nào sử dụng dị năng dưới tình huống, bây giờ suy nghĩ một chút, tự mình có thể (Kỷ Năng) sống sót, thật là rất may mắn.

Nhưng nghĩ đến Trương Ảnh Hàm chỉ trích thời điểm, Lãnh Phong cũng có chút lòng chua xót, hẳn rất không hiểu, cũng nghĩ không thông.

Hắn thật ra thì rất không ưa những thứ kia có Thánh Mẫu tâm người, Băng Lôi cùng Nanh Sói cũng giống vậy.

Hắn không biết nên như thế nào cùng Trương Ảnh Hàm trao đổi, lần này sự tình, để cho bọn họ sinh ra rất lớn khác nhau, quan hệ cũng xuất hiện vết rách.

Huống chi Trương Ảnh Hàm phi thường ghét Dị Năng Giả, một điểm này mới là phiền toái nhất.

Lãnh Phong vỗ đầu một cái, lúc này đầu hẳn hỗn loạn tung bùng, như đầu cùng phiền não để cho hẳn càng khó chịu.

"Ngủ." Lãnh Phong rung hoảng nhất hạ đầu, không muốn nghĩ tiếp nữa, trực tiếp chui vào trong chăn, nhắm lại con mắt.

Hoa Hạ, thủ đô Kinh Hoa thị, nhất cá dưới đất trong trụ sở.

Hồng Trạch Hiền cầm trong tay một phần tài liệu, nhìn ngồi ở trên ghế Từ Long, "Quan chỉ huy, Lãnh Phong trở lại thành phố, hơn nữa mang ba cái B cấp Dị Năng Giả, hai nữ một nam."

"Người biết ba người kia B cấp Dị Năng Giả là cái gì năng lực sao?" Từ Long xoa xoa huyệt Thái dương, hỏi.

Hồng Trạch Hiền lắc đầu một cái, "Không biết, bắt quá nhìn, bọn họ chắc cũng là Âm Dạ thành viên."

"Trọng yếu nhất một chút, bọn họ là lái một khung máy bay trở lại, chiếc phi cơ kia có thể trôi lơ lửng khỏi hàng, hơn nữa có thể ngừng ở Vương Giả chỉ đạo trong đường phố, mấu chốt nhất, chiếc phi cơ kia có thể ẩn hình."

Nghe Hồng Trạch Hiền lời nói, Từ Long tròn tròn con mắt, mặt đầy khiếp sợ ngẩng đầu lên.

"Ta nghĩ bọn họ hẳn đã phát hiện chúng ta đang giám thị, chẳng qua là còn không làm ra hành động." Hồng Trạch Hiền tiếp tục nói.

Từ Long gõ gõ bàn, nói: "Đem người cũng rút về đến đây đi, bọn họ còn không có chọn lựa hành động, đây là chuyện tốt, nếu như Âm Dạ cùng chúng ta vạch mặt, vậy thì phiền toái."

"Ta đã an bài xong xuôi, tất cả mọi người đều đã trở lại thành phố căn cứ, đang chuẩn bị trở lại trụ sở chính." Hồng Trạch Hiền nói.

Từ Long nhìn về phía Hồng Trạch Hiền, mặt đầy khen ngợi gật đầu một cái, nói: "Liên quan (khô) không tệ, thiếu tá."

Hồng Trạch Hiền cười cười, không nói gì.

Từ Long vuốt huyệt Thái dương, nói: "Chiều mộ Âm Dạ trước đó chậm một chút, ít nhất chúng ta bây giờ đi lời nói, nhất định sẽ không công mà về, bọn họ cũng không phải là cái gì hạng người bình thường, ta điều tra qua Băng Lôi, Nanh Sói, còn có không trung Sát Thần, bọn họ đều là hung ác loại người, nếu như không cẩn thận xích mịch, chúng ta đây tuyệt đối sẽ phiền toái không ngừng."

"Chúng ta Long Tổ cùng bọn họ khai chiến lời nói, sẽ có bao nhiêu phần thắng?" Hồng Trạch Hiền cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Chúng ta sẽ thắng." Từ Long rất khẳng định vừa nói, nhưng rất nhanh, hần liền lộ ra một nụ cười khổ: "Nhưng chúng ta tuyệt đối sẽ tổn thất nặng nề."

Hồng Trạch Hiền gật đầu, hần rất giống như Từ Long nói chuyện.

"Chớ quên, Âm Dạ là Vương Triều, z chủ yếu chiều mộ đối tượng, bọn họ bây giờ cũng giống như chúng ta, án binh bất động, trước không đi quấy rầy Âm Dạ thành viên."

"Dù sao đoạn thời gian trước, hai người bọn họ tổ chức đều tại Vương Giả chỉ đạo gây chuyện, bao gồm chúng ta cũng vậy."

Nói xong, Từ Long thở dài, đứng lên, đi tới trước máy vi tính, gõ gõ bàn, nói: "Chúng ta trước đưa ánh mắt chuyển trở về trong nước, người để cho đề phòng huynh đệ xem chừng điểm, khoảng thời gian này không nên để cho Hoa Hạ trong ra cái gì chuyện, dù sao thủ trưởng bên kia có rất trọng yếu sự tình, khoảng thời gian này lục tục đều sẽ có còn lại người lãnh đạo quốc gia đến thăm, nếu như xảy ra chuyện gì, tất cả mọi người không dễ chịu."

"Ta minh bạch, thủ trưởng chúng ta đây hẳn không cần lo lắng, mấu chốt là tới chơi người lãnh đạo an toàn." Hồng Trạch Hiền gật đầu nói.

Từ Long ừ một tiếng, nói: "Thủ trưởng bên người có Hoa Hạ Tử Thần, căn bản cũng không cần chúng ta đi bận tâm, về phần tới chơi người lãnh đạo, chúng ta làm một chút mặt ngoài công phu liền có thể, bên cạnh bọn họ không thể nào không có ai thủ hộ, chúng ta chỉ cần bảo đảm Hoa Hạ biên giới, trong nửa tháng này, sẽ không xuất hiện bất kỳ Dị Năng Giả gây chuyện."

"Người và những huynh đệ khác khoảng thời gian này liền khổ cực điểm."

Vừa nói, Từ Long vỗ vỗ Hồng Trạch Hiền bả vai.

"Ta biết." Hồng Trạch Hiền gật đầu một cái, tiếp tục nói: "Trước mắt thành phố bên kia chúng ta tạm thời không cần bận tâm."

"Âm Dạ trước đó thả thả, chiều mộ bọn họ là nhất định phải, nhưng bây giờ còn chưa phải lúc." Từ Long nói.

Hồng Trạch Hiền thả ra trong tay tài liệu, cầm lên một máy bình bản, "Ta minh Thiên Khai trình đi một chút nam phương, chúng ta tham trắc khí có phát hiện."

"Đi đi, ta sớm cũng cảm giác được, đó là Phật đất cương người, chính người cẩn thận một chút, bọn họ có thể không phải là cái gì người tốt."

"Còn nữa, người bây giờ là Trung Tá."

Nói xong, Từ Long Tương một cái Trung Tá lon cầu vai, thả vào Hồng Trạch Hiền trước người.

Bạn đang đọc truyện *Âm Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Bị bệnh

Sáng sớm, yếu ớt ánh mặt trời chiếu sáng đến h thành phố.

Ở dưới ánh mặt trời chiếu sáng, bao trùm trên mặt đất tuyết đọng lóc lên ánh sáng.

Tuyết rơi nhiều, ước chừng xuống một đêm.

Trên đường phố, hoàn vệ công nhân đang bận dọn dẹp trên mặt đất tuyết đọng.

Lúc này nhiệt độ là dưới năm độ, đây là h thành phố lần đầu tiên việc trải qua thấp như vậy nhiệt độ, đối mới ghi chép.

Khí tượng ngành dự trù, tiếp theo trong một tháng, nhiệt độ thấp nhất sẽ xuống đến dưới mười độ, thậm chí muốn thấp hơn, đây là h từ trước tới nay lạnh nhất một mùa đông.

Rất nhiều người cũng không muốn ra ngoài, dù sao bọn họ cũng thói quen ấm áp khí hậu, thấp như vậy nhiệt độ, bọn họ cũng vẫn là lần đầu tiên gặp phải.

Nhưng vì cuộc sống, bọn họ không thể không mạo hiểm chống cự giá rét, ra đi làm.

Chợ trời đường phố, cũng chính là Vương Giả chi đạo trong, Âm Dạ quầy rượu ánh đèn vẫn sáng, nhưng lầu một trong phòng khách cũng không có người.

Quầy rượu lầu hai, Lãnh Phong vẫn còn ngủ say đến, Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc một gian phòng, Lăng Ảnh chính mình một gian phòng.

Tất cả mọi người đều còn chưa tỉnh ngủ, cả trong cái quầy rượu tràn đầy nình tĩnh khí hơi thờ.

Ở nơi này giá rét mùa đông trong, thoải mái nhất, không thể nghi ngờ chính là co rút trong chăn ngủ nướng, Lãnh Phong cũng có ngủ nướng thói quen, chẳng qua là hán mỗi sáng sớm sáu giờ đến bảy giờ bên trong, cũng sẽ tự động tỉnh một lần.

Lúc này, Lãnh Phong chậm rãi trợn mở con mắt.

Trong mắt của hán tràn đầy mệt mỏi, cả người nhìn qua thờ ơ vô tình, mà sắc mặt hán cũng rất kém cỏi, thậm chí có chút tái nhợt.

"Ho khan một cái ho khan một cái ho khan "

Mới vừa trợn mở con mắt sau, Lãnh Phong sẽ không đoan ho khan, sẽ không thiếu chút nữa đem máu cho ho ra tới.

" Chửi thề một tiếng, chẳng lẽ ta bệnh?" Lãnh Phong sờ một cái trán mình.

Cái trán rất nóng, ít nhất có ba mươi chín độ.

Lãnh Phong còn chưa kịp phản ứng, nhất thời một cái hắt hơi.

Rất hiển nhiên, hán là cảm mạo phát thêm sốt.

Không chỉ có như thế, Lãnh Phong còn cảm giác đầu mình đau lợi hại, xem ra hán lần này bệnh không nhẹ.

"Mẹ, lại bệnh."

Lãnh Phong vỗ đầu một cái, vén chăn lên.

Một vén chăn lên, giá rét sẽ để cho hán không nhịn được rung mình một cái, dưới năm độ nhiệt độ, cũng không phải là đùa giỡn.

Lãnh Phong lúi kéo suy yếu thân thể, đi xuống giường, mặc vào một món áo lông.

Vừa mới đi hai bước, Lãnh Phong cũng có chút đứng không vững, lần này hán là thật bệnh rất nghiêm trọng.

"Ta Tm bao nhiêu năm không có xảy ra bệnh, dựa vào." Lãnh Phong vịn tường, lộ ra một nụ cười khổ.

Hán đã ước chừng ba năm không có bệnh qua, ba năm qua, đừng nói lên con sốt, ngay cả cảm mạo hán cũng sẽ không có, nhưng lần này lại cảm mạo nóng sốt cùng đi.

Lãnh Phong đi tới lầu hai trong phòng khách, cho mình rót ly nước nóng, từng ngụm từng ngụm uống.

Một ly nước nóng xuống bụng, Lãnh Phong mới cảm giác thoải mái một ít, cả người đều có loại ấm áp cảm giác.

Lãnh Phong dùng sức lắc lắc đầu, trong đầu tràn đầy cảm giác hôn mê cùng cảm giác đau đớn, để cho hắn rất khó chịu.

Hắn từ nhỏ đã tiếp nhận rất nhiều đúc luyện, thân thể khỏe mạnh rất, bị bệnh chuyện này ít lại càng ít, đây là hắn ba năm qua lần đầu tiên bị bệnh, cũng coi là nghiêm trọng nhất một lần.

Lãnh Phong đi vào trong phòng tắm, cho dù bây giờ nhiệt độ chỉ có dưới năm độ, nhưng vẫn thay đổi không hắn mỗi sáng sớm cũng tắm thói quen.

Một lát nữa, Lăng Ảnh đám người dần dần tỉnh lại.

Nửa giờ sau, Lãnh Phong từ trong phòng tắm đi ra, thấy ngồi ở trong phòng khách Lăng Ảnh, nói: "Buổi sáng khỏe."

"Buổi sáng khỏe." Lăng Ảnh quay đầu nhìn Lãnh Phong liếc mắt, nhất thời lẳng lẳng, mặt đầy kinh ngạc nói: "Lãnh Phong, ngươi sắc mặt thật là tệ a."

Phan Mộc Mộc nhào nặn đến con mắt từ trong phòng đi ra, thấy Lãnh Phong sau, cũng là lẳng lẳng, nói: "Lãnh Phong, ngươi có phải hay không bị bệnh?"

"Ngươi nói sao." Lãnh Phong cười khở, sau đó lại không nhịn được một cái hắt hơi.

Lãnh Phong rút ra sụt sụt cái mũi, nói: "Mẹ, này cũng ít nhiều năm, lần đầu tiên bị bệnh."

"Có muốn hay không đi xem thầy thuốc?" Lăng Mặc đi ra khỏi phòng, nói.

"Nhìn lên soi, thân là một cái Dị Năng Giả, ngươi để cho ta đi xem thầy thuốc? Miễn."

Lãnh Phong lắc đầu, một bộ rất kháng cự bộ dáng.

"Đại ca, Dị Năng Giả cũng là người a, ta nghe nói lên con sốt lâu sẽ cháy hồng suy nghĩ, nếu như ngươi đốt ngốc ai làm." Lăng Ảnh mặt đầy lo âu đáng về.

Nghe Lăng Ảnh lời nói, Lãnh Phong không thiếu chút nữa một cái lão huyết phun ra, cười mắng: "Muội ngươi, ta đốt ngốc thứ nhất giết chết ngươi."

"Được, Tiểu Tiểu lên con sốt mà thôi, ta đi ngủ một lát, không đại sự gì cũng đừng làm ồn ta."

Nói xong, Lãnh Phong trực tiếp đi vào phòng trong, đóng cửa phòng.

Bởi vì lên con sốt, hắn bây giờ toàn thân vô lực, gần như sắp đứng không vững.

Lãnh Phong sờ một cái trán mình, dường như đều có ba mươi chín độ năm.

"Hô" Lãnh Phong uống hóp nước nóng, sau đó nằm dài trên giường.

Hắn thật ra thì rất nhớ Phi đi ra ngoài, chẳng qua là hiện tại tại thân thể suy yếu thành cái bộ dáng này, căn bản không biện pháp tự do phóng khoáng phi hành.

Bị bệnh cảm giác Giác Chân tâm không dễ chịu, Lãnh Phong chỉ có thể ngoan ngoãn nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

Lầu hai trong phòng khách, Lăng Ảnh ngồi ở trên ghế sa lon, cầm trong tay một ly nóng hổi cà phê, bắt quá hắn mang trên mặt một vẻ lo âu, "Lãnh Phong quá quật cường đi, bị bệnh không nhìn thấy thuốc không thể được a, đây nếu là đem suy nghĩ đốt xấu, vậy cũng ai làm."

"Được, ngươi còn nói, đợi một hồi hắn nghe được không phải là giết chết ngươi không thể." Lăng Mặc cười nói.

Phan Mộc Mộc nâng cằm lên, nói: "Lãnh Phong sắc mặt thật tốt kém, Ta đoán hắn nhất định là nóng sốt."

"Nhìn ra, nhưng hắn không chịu đi bệnh viện a, chúng ta nơi này vừa không có thuốc hạ sốt." Lăng Mặc nói.

Lăng Ảnh đề cả phê xuống, nói: "Nếu không chúng ta đi ra ngoài mua?"

"Nếu là hắn không chịu ăn làm sao bây giờ?" Phan Mộc Mộc có chút không yên lòng, dù sao Lãnh Phong cũng không muốn đi bệnh viện.

"Vậy thì cưỡng ép để cho hắn ăn, ta cũng không tin, ba người chúng ta Dị Năng Giả, còn nén không được hắn một cái bị bệnh A Cấp Dị Năng Giả, cứ làm như vậy, ta đi mua thuốc."

Vừa nói, Lăng Ảnh phù thêm áo khoác, chuẩn bị ra ngoài.

Nhưng một tiếng xe hơi tiếng thắng xe, truyền vào ba trong tai người.

Ba người hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó đưa mắt về phía ngoài cửa sổ.

Chỉ thấy một chiếc màu đỏ Ferrari, ngừng ở quầy rượu trước cửa, một người mặc Hắc Y tóc ngắn nữ hài, chậm rãi đi xuống xe.

"Nàng là ai?" Lăng Mặc nói.

"Không biết, nhìn dáng dấp có chút lai giả bất thiện a, này sáng sớm chạy tới cái này không có gì người địa phương, nhất định là có cổ quái." Lăng Ảnh mang trên mặt một tia phòng bị, ở nước Mỹ trong một tuần, Lăng Ảnh học được rất nhiều kinh nghiệm tác chiến, Băng Lôi cùng Nanh Sói cơ hồ là độc tũ truyền cho.

Phan Mộc Mộc cảm ra bản thân ông sáo, nói: "Chúng ta đi xuống xem một chút đi, không biết đến nàng có phải hay không Dị Năng Giả."

Nói xong, Phan Mộc Mộc dẫn đầu đi xuống lầu.

Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc vội vàng đuổi theo.

Làm ba người đi xuống lầu thời điểm, lại phát hiện Mạch Nhiên mở ra quầy rượu môn, đi vào trong quán rượu.

"Người là thế nào đi vào?" Phan Mộc Mộc cầm trong tay ống sáo, mặt đầy phòng bị nhìn Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên thấy ba người, đầu tiên là lẳng lẳng, sau đó giơ lên trong tay chìa khóa, lắc lư, nói: "Dùng chìa khóa chứ sao."

"Chửi thề một tiếng, người là thế nào có nơi này chìa khóa." Lăng Ảnh liền vội vàng nói.

"Hỏi rất hay." Mạch Nhiên cười thần bí.

Chìa khóa này hay lại là nàng trộm Lãnh Phong, Lãnh Phong cũng không hỏi nàng muốn trở về.

"Người rốt cuộc là ai?" Lăng Mặc ánh mắt lạnh giá nhìn Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên nhìn qua không giống như là Dị Năng Giả, nhưng nàng có nơi này chìa khóa, mới đưa tới ba người lòng phòng bị.

"Lãnh Phong người đâu?" Mạch Nhiên không trả lời Lăng Mặc vấn đề, mà là nhìn chung quanh, tìm Lãnh Phong bóng người.

Ba người cũng lẳng lẳng, hai mắt nhìn nhau một cái, Phan Mộc Mộc hỏi "Người biết Lãnh Phong?"

"Đúng vậy, bằng không ta tại sao có thể có nơi này chìa khóa đây." Mạch Nhiên nói.

Ba người cũng thờ phào, trong mắt cũng phòng bị cũng tiêu đi.

"Hắn bị bệnh, người liền không nên quấy rầy hắn." Lăng Mặc nói.

"Bệnh?" Mạch Nhiên ngoẹo đầu, có chút không dám tin tưởng nói: "Hắn không phải là Dị Năng Giả mà, làm sao biết bị bệnh?"

Ba người hai mắt nhìn nhau một cái, từ Mạch Nhiên trong lời nói có thể nghe ra, nàng chính là một cái bình thường người, cũng không phải là Dị Năng Giả.

"Dị Năng Giả cũng là người a, khó tránh khỏi sẽ có thân thể không thời điểm tốt, người ngày khác trở lại đi, hắn bây giờ cần nghỉ ngơi." Lăng Ảnh nói.

Nhưng Mạch Nhiên cũng không hề rời đi ý tứ, mà là tiến lên một bước, nói: "Ta nghĩ rằng đi lên xem một chút, được không?"

Phan Mộc Mộc nói: "Cũng không cần đi, hắn mới vừa ngủ."

"Hắn sinh bệnh gì à?" Mạch Nhiên hỏi.

"Lên cơn sốt, còn có cảm mạo." Lăng Mặc trả lời.

Mạch Nhiên trầm ngâm một hồi, nói: "Ta đi lên xem một chút."

Nói xong, nàng chạy đến xông lên lầu hai, ba người muốn cản cũng không ngăn được.

"Chửi thề một tiếng, tốc độ này, Uy, chờ một chút!" Lăng Ảnh liền vội vàng xoay người đuổi theo hướng Mạch Nhiên.

"Ta nghe Băng Lôi Lão Đại nói, Lãnh Phong có thức dậy khí, nàng nếu là làm ồn đến hắn lời nói, há chẳng phải là!" Phan Mộc Mộc trên mặt nhất thời tràn đầy lo âu về mặt, nhưng sau đó xoay người xông về lầu hai.

"Con bà nó." Lăng Mặc cũng vội vàng đuổi theo.

Mạch Nhiên chạy đến Lãnh Phong trước cửa phòng, nhẹ nhàng đẩy đẩy cửa, nhưng khoá cửa lại bên trên, nàng căn bản là đẩy không mở.

Nhưng Mạch Nhiên cũng không có lộ ra thất vọng về mặt, mà là nhìn chung quanh một cái, sau đó đi tới tủ TV cạnh, cầm một cây Tiểu Thiết tuyến, lại đi trở lại Lãnh Phong trước cửa phòng, đem dây sắt nhét vào lỗ chìa khóa trong.

"Người làm gì vậy!" Lăng Ảnh đi tới phía sau nàng, về mặt vô cùng nghi hoặc nói.

"Người đừng làm ồn." Mạch Nhiên cũng không quay đầu lại nói.

Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc đi tới lầu hai trong phòng khách, thấy đang ở cạy khóa Mạch Nhiên, nhất thời sững sờ.

"Nhìn dáng dấp nàng phải cùng Lãnh Phong rất quen, nếu không Lãnh Phong cũng sẽ không đem chìa khóa cho nàng." Phan Mộc Mộc kéo chuẩn bị tiến lên Lăng Mặc, nói.

"Chẳng lẽ nàng là Lãnh Phong bạn gái?" Lăng Mặc nói.

Lăng Ảnh lui về phía sau hai bước, thối lui đến Lăng Mặc bên người, nói: "Chúng ta nên ai làm? Căn còn chưa cạy, không ngăn cản lời nói ta lo lắng đợi một hồi nàng sẽ bị Lãnh Phong đánh chết, Bằng Lôi Lão Đại nói qua, Lãnh Phong có rất nghiêm trọng thức dậy khí, đây nếu là làm ồn đến hấn ngủ, bắt kẻ là ai đều phải chết."

"Xem một chút đi, nếu như nàng có thể còn sống lời nói, cơ bản liền có thể xác định, nàng là Lãnh Phong bạn gái." Phan Mộc Mộc cười nói.

Lúc này ba người cũng đã buông xuống toàn bộ phòng bị, không có đi ngăn trở Mạch Nhiên.

"Cô em này thật đáng yêu, nếu như nàng thật là Lãnh Phong bạn gái lời nói, ta thứ nhất tán thành." Lăng Mặc cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Có thể thành hay không thực một chút

Ở ba người nhìn soi mói, Mạch Nhiên dùng một cái giấy kẽm, cạy ra Lãnh Phong cửa phòng khóa.

"Ta đi, nàng thật đem cửa cho cạy ra." Lăng Ảnh mặt đầy kinh ngạc, dù sao Lãnh Phong cửa phòng khóa đều là tốt nhất, nhưng ở nơi này cô em trước mặt, lại như vậy không chịu nổi một kích.

Phan Mộc Mộc trên mặt tràn đầy lo âu về mặt, nói: "Cũng không biết Lãnh Phong thế nào."

"Ta cũng muốn biết, hấn chính là đang sốt đầu rồi, hy vọng hấn không có sao chứ." Lăng Mặc nói.

Mạch Nhiên đẩy ra Lãnh Phong cửa phòng, đi vào.

Ba người cũng muốn đi vào Lãnh Phong trong căn phòng, nhưng Mạch Nhiên lại đóng cửa phòng.

"Chửi thề một tiếng, nàng đây là làm gì." Lăng Ảnh cười khổ nói.

"Được rồi được rồi, xem ra Lãnh Phong cùng nàng nhất định là có chút gì, hắc hắc." Phan Mộc Mộc che miệng cười nói.

"Hấn là." Lăng Mặc gật đầu cười nói.

Mạch Nhiên ngay cả cửa phòng cũng đóng lại, mọi người khẳng định trong lòng bọn họ ý tưởng.

"Chúng ta đi nấu điểm bữa ăn sáng đi." Lăng Mặc đề nghị.

"Đi thôi, đói chết ta." Lăng Ảnh dẫn đầu xoay người, đi xuống lầu.

Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc cũng theo ở phía sau, dù sao các nàng bây giờ ở lại lầu hai cũng không có ý nghĩa gì.

Lãnh Phong trong căn phòng, Mạch Nhiên đứng ở mép giường, nhìn đang ngủ Lãnh Phong.

"Ngươi là tên khốn kiếp, nói cái gì không rành, trên thực tế là ở ngủ nướng." Mạch Nhiên một bộ tức giận bộ dáng, sau đó ngồi vào Lãnh Phong mép giường.

Đến gần Lãnh Phong sau, nàng mới nhìn thấy Lãnh Phong sắc mặt rất kém cỏi, cặp mắt có thật sâu vành mắt đen.

"Thật bị bệnh." Mạch Nhiên đưa tay ra, sờ Lãnh Phong cái trán.

"Thật là nóng."

Mạch Nhiên thu tay về, hơi nhíu lên Mi, Lãnh Phong bây giờ phát ra sốt cao, hơn nữa rất nghiêm trọng.

"Lãnh Phong, tỉnh lại đi." Mạch Nhiên liền vội vàng lắc lắc Lãnh Phong thân thể, muốn đưa hắn lay tỉnh.

Vốn là chính đang say ngủ bên trong Lãnh Phong nhất thời bị lay tỉnh, mở ra một mắt con mắt, thấy là Mạch Nhiên sau, uể oải nói: "Làm gì, quấy rầy ta ngủ, có tin ta hay không ném ngươi đi ra ngoài."

"Ngươi đang ở đây nóng sốt a." Mạch Nhiên mặt đầy lo âu nói.

"Ta Tm dĩ nhiên biết ta lên cơn sốt, cái này không đang nuôi bệnh ấy ư, ngươi đánh thức ta xong rồi mà, mau dứt." Vừa nói, Lãnh Phong đẩy Mạch Nhiên một cái, nhưng hắn bây giờ căn bản không khí lực gì, căn bản liền không đẩy được Mạch Nhiên.

Nghe Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên cũng không có tức giận, mà là nắm Lãnh Phong tay, muốn kéo hắn lên, "Ta dẫn ngươi đi bệnh viện."

"Đi muộn ngươi, ngươi quấy rầy ta ngủ, còn muốn gọi ta đi ra ngoài, miễn." Lãnh Phong đẩy ra Mạch Nhiên tay, mặt đầy khó chịu.

Lãnh Phong không thích người khác quấy rầy hắn ngủ, hắn không xuất thủ đem Mạch Nhiên ném ra ngoài đã coi là rất tốt.

"Vậy là ngươi tại bệnh này chết ấy ư, bị bệnh còn không nhìn tới thầy thuốc." Mạch Nhiên cả giận nói.

"Ngươi quản ta." Lãnh Phong sẽ bị từ nắp qua đỉnh đầu, lười lại để ý tới Mạch Nhiên.

"Ngươi!" Mạch Nhiên không thiếu chút nữa bị Lãnh Phong tức chết, đưa tay dùng sức vỗ một cái chần.

Nhưng Lãnh Phong căn bản không để ý đến nàng, một câu nói cũng không có nói nữa.

"Như ngươi vậy không được a, lên cơn sốt thì đi nhìn thầy thuốc." Mạch Nhiên tiếp tục kiên nhẫn khuyên nhủ.

"Ta ngủ một giấc liền có thể." Lãnh Phong nói.

"Ngủ ngươi đại gia a."

Vừa nói, Mạch Nhiên dùng sức tháo ra Lãnh Phong chần.

Không có bị từ giữ ẩm, Lãnh Phong nhất thời cảm giác thấu xương giá rét, nhất thời rùng mình một cái.

Hắn vốn là đang sốt, hơn nữa cộng thêm cảm mạo, vừa cảm thụ đến giá rét, nhất thời không nhịn được một cái hắt hơi.

"Ngươi có bệnh ấy ư, dắt ta chần làm gì." Lãnh Phong rút ra sụt sịt cái mũi, mặt đầy tức giận.

Nhìn Lãnh Phong kia tái nhợt mặt, Mạch Nhiên không có chút nào lùi bước, mà là một quyền đánh vào Lãnh Phong trên ngực, mắng: "Có bệnh là ngươi, lên cơn sốt còn không nhìn tới thầy thuốc, ngược lại chờ chết ở đây, ngươi là chấy hổng suy nghĩ ấy ư, à?"

Vừa nói, Mạch Nhiên lại đánh một quyền.

Lãnh Phong vốn là thân thể suy yếu, bị Mạch Nhiên đánh hai quyền, nhất thời bị đánh đến mép giường.

Nhìn Mạch Nhiên quyền thứ ba muốn đánh đến, Lãnh Phong ngay cả vội vươn tay bắt cánh tay nàng, mắng: "Ngươi phát cái gì thần kinh."

Bị Lãnh Phong bắt tay trái, Mạch Nhiên tiếp tục dùng tay phải đánh Lãnh Phong, nói: "Ngươi có đi hay không nhìn thầy thuốc, ngươi có đi hay không."

"Ngừng, mặc dù ta không thoải mái, nhưng muốn giết ngươi chẳng qua là nửa phút sự tình, ngươi chớ quá mức." Lãnh Phong bắt Mạch Nhiên hai cái tay, giọng âm trầm nói.

Mạch Nhiên dừng lại công kích Lãnh Phong, rút về hai tay, Tĩnh Tĩnh nhìn Lãnh Phong cặp mắt.

Lãnh Phong bị nàng xem truyền hình trực tiếp lông, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nói: "Làm gì nhìn như vậy ta?"

Mạch Nhiên không nói gì, nhưng Lãnh Phong có thể rõ ràng thấy, nàng cặp mắt có chút đỏ lên.

Lãnh Phong còn muốn nói chút gì, nhưng đại não cảm giác hôn mê để cho hắn khó chịu tới cực điểm, không nhận được đưa tay ra, dùng sức gõ đầu mình.

Mạch Nhiên vốn là muốn đối với (đúng) Lãnh Phong nổi giận, nhưng thấy hắn bộ dáng này, liền vội vàng cây đuốc đề xuống, đỡ Lãnh Phong, "Ta dẫn ngươi đi bệnh viện."

"Ta nói ta không đi." Lãnh Phong đẩy ra Mạch Nhiên, nhưng dùng sức quá mạnh, ngược lại chính mình không cẩn thận rơi xuống giường.

Lãnh Phong có chút chật vật té lăn trên đất, thân thể suy yếu để cho hắn thoáng cái không có thể từ dưới đất bò dậy.

Mạch Nhiên liền vội vàng chạy đến Lãnh Phong bên người, đưa hắn đỡ dậy.

"Ngươi có thể thành hay không thực một chút, ngươi cũng bệnh thành cái bộ dáng này, không đi bệnh viện, chờ chết sao?" Mạch Nhiên lớn tiếng nói.

Nghe Mạch Nhiên ở bên tai mình hầm hừ, Lãnh Phong yên lặng nói: "Không cần ngươi quan tâm."

Mạch Nhiên an tĩnh lại, lỏng ra đỡ Lãnh Phong tay, nhìn cái kia suy yếu bộ dáng, dùng sức cắn môi.

Một lát nữa, Mạch Nhiên rút cuộc mở miệng nói: "Ta đi mua thuốc."

Nói xong, Mạch Nhiên rời đi Lãnh Phong căn phòng, nhanh chóng đi xuống lầu.

Lầu một trong phòng khách, Lăng Ảnh ba người chính nấu bữa ăn sáng, thấy Mạch Nhiên đi xuống, vừa định nói chút gì.

Nhưng Mạch Nhiên căn bản không cho bọn hắn nói chuyện cơ hội, trực tiếp rời đi quầy rượu, ngồi lên xe rời đi.

Lãnh Phong đứng ở trong phòng trước cửa sổ, nhìn lái xe rời đi Mạch Nhiên, tâm lý rất cảm giác khó chịu.

Hắn nghĩ (muốn) xa lánh Mạch Nhiên, nhưng Mạch Nhiên luôn là để cho hắn ứng phó không kịp, cho dù Lãnh Phong lời mới vừa nói khó đi nữa nghe, nàng cũng không nổi giận.

Lãnh Phong lấy tay xanh tại trước cửa sổ, chỉ có như vậy hắn có thể đứng vững.

Hắn là lần đầu tiên bệnh thành cái bộ dáng này, sốt cao cùng thấy nặng bốc lên, cho dù là làm bằng sắt thân thể cũng được không.

"Lãnh Phong, ngươi có khỏe không?" Phan Mộc Mộc đi vào Lãnh Phong căn phòng, hỏi.

"Còn chết không." Lãnh Phong quay đầu, lộ ra vẻ tươi cười.

Phan Mộc Mộc nhìn Lãnh Phong kia tái nhợt mặt, hỏi "Ngươi muốn ăn chút gì không, chúng ta ở nấu bữa ăn sáng."

"Ta không muốn ăn đồ vật." Lãnh Phong lắc đầu nói.

"Ngươi chính là đi xem thầy thuốc đi, ngươi đang ở đây phát ra sốt cao a, thân thể thật sẽ được không." Phan Mộc Mộc mặt đầy lo âu nói.

"Nàng đi mua thuốc." Lãnh Phong nhìn phủ kín tuyết động đường phố, cười khổ nói.

Hắn thật rất không hy vọng Mạch Nhiên cách hắn gần như vậy, dù sao bọn họ không phải là cùng một thế giới người.

"Nàng là bạn gái ngươi mà, đối với ngươi tốt như vậy." Phan Mộc Mộc cười nói.

"Không vâng." Lãnh Phong cười khổ lắc đầu.

"Được rồi, ta hiểu, ngươi không nói cũng không liên quan, ta đi trước lầu một, ngươi có chuyện gì liền báo chúng ta đi."

Nói xong, Phan Mộc Mộc xoay người rời đi Lãnh Phong căn phòng, hoàn toàn không cho nói một chút cơ hội.

"Sự phó, ta nên làm cái gì?" Lãnh Phong cười khổ, hắn đối với (đúng) Mạch Nhiên hoàn toàn không có cảm giác, hắn cũng không hiểu cái gì ái tình, hắn chỉ biết là đơn thuần có hảo cảm cùng không hảo cảm.

Ngược lại hắn đối với (đúng) Mạch Nhiên là tuyệt đối không có hảo cảm, hắn chỉ hy vọng Mạch Nhiên không muốn chung quy quán hắn.

Về phần Trương Ảnh Hàm, hắn bao nhiêu có một ít hảo cảm.

Dù sao Trương Ảnh Hàm ở tám năm trước, để lại cho hắn quá nhiều ấn tượng, nếu hắn không là cũng sẽ không lựa chọn ở lại Hoa Hạ.

Nhưng thực tế luôn là để cho Lãnh Phong cảm thấy bất đắc dĩ, Trương Ảnh Hàm không ưa Dị Năng Giả, cái này làm cho Lãnh Phong có chút không biết làm sao.

Đầu hắn tràn đầy cảm giác hôn mê, mà nhức đầu cũng kèm theo mê muội, xâm nhập hắn đại não.

Coi như Lãnh Phong là Dị Năng Giả, nắm giữ Siêu Năng Lực, nhưng thân thể của hắn cuối cùng là thịt làm, không thể nào không có bất kỳ ốm đau.

Lãnh Phong sờ một cái đầu mình, lộ ra một nụ cười khổ.

Bốn mươi độ.

Bốn mươi độ cao đốt, Lãnh Phong cũng có thể rõ ràng cảm giác thân thể của mình rất nóng, nhưng nhưng có chút sợ hãi giá rét.

Đây là điển hình sốt cao triệu chứng.

"Thật Tm phiền." Lãnh Phong một quyền đánh ở trên vách tường, để cho cả gian phòng cũng dao động động một cái.

Nhưng một quyền này, lại để cho Lãnh Phong chính mình cảm thấy đau, quả đấm cũng đánh đỏ.

"Tê" Lãnh Phong hít một hơi lãnh khí, ở nơi này đại mùa đông trong, đau đón là sẽ gấp bội.

Lãnh Phong uống ly nước nóng, ngồi về đến trên giường, cho mình đắp kín mền.

Hắn không thích như bây giờ, bởi vì lên cơn sốt, toàn thân vô lực, cái gì cũng làm không, loại cảm giác này, hắn thật rất không thích.

Dựa theo dĩ vãng, lúc này hắn sẽ vòng quanh thành phố Phi một vòng, nhưng bây giờ, nếu như hắn bay ra ngoài lời nói, hắn không có thể bảo đảm chính mình có thể hay không từ không trung rơi xuống.

Ngay cả đứng ổn đều rất khó khăn, đừng nói phi hành.

Lãnh Phong suy đoán, chính mình sẽ xảy ra bệnh, nguyên nhân rất lớn là bởi vì ngày hôm qua, đầu tiên là một mình đấu một ngàn người, vết thương chưa kịp xử lý, về sau nữa chính là lạnh nhạt.

Dường như những thứ này đều là bởi vì Trương Ảnh Hàm.

"Ha ha "

Lãnh Phong cười khổ, gõ gõ đầu.

Bị bệnh rất khó chịu, tâm lý không thoải mái càng khó chịu.

Hắn ngược lại thật hy vọng Trương Ảnh Hàm có thể xuất hiện ở nơi này, cho dù là thăm hỏi sức khỏe một câu cũng tốt.

Nhưng rất rõ ràng, này là không thể nào sự tình.

Lãnh Phong tay trái lóe lên ánh sáng, hắn dùng Ứng Nhãn, nhìn ngoài cửa sổ.

Mặc dù Lãnh Phong thân thể rất không thoải mái, nhưng dùng Ứng Nhãn vẫn là không có vấn đề.

Không trung bay bông tuyết, h thành phố chính hạ Tiểu Tuyết.

Ánh mặt trời rất yếu ớt, cho dù chiếu sáng ở trên người, cũng không khả năng cảm giác ấm áp.

Lãnh Phong dần dần cảm giác đại não rất mệt mỏi, hắn rất buồn ngủ.

Từ từ, Lãnh Phong nhắm lại con mắt, tựa vào mép giường ngủ.

Hắn còn phát ra sốt cao, nhưng chính là như vậy ngủ.

Khoảng cách chợ trời đường phố không tới ba cây số một gian tiệm thuốc trong, Mạch Nhiên một võ quầy, hướng về phía mặc áo choàng dài trắng ông chủ hét: "Lùi cho ta đốt thuốc cùng thuốc cảm mạo, nhanh lên một chút."

Ông chủ không thiếu chút nữa bị Mạch Nhiên bệnh tim đến, thanh âm run rẩy nói: "Xin hỏi là cho trẻ nít ăn hay lại là người trưởng thành ăn."

"Nói nhảm, đương nhiên là người trưởng thành a, dựa vào."

Vừa nói, Mạch Nhiên lần nữa một võ quầy, nắn: "Hắn lên cơn sốt cùng cảm mạo, nhanh lên một chút đi lấy thuốc, nếu không ta đập ngói tiệm."

Ông chủ không dám nói gì nữa, vội vội vàng vàng chạy đi lấy thuốc.

Một lát nữa, ông chủ đem hai hộp thuốc giao cho Mạch Nhiên trong tay, dặn dò: "Hai loại ăn chung, một ngày ba lần, không thể bụng rỗng ăn."

"Biết." Mạch Nhiên đem một trăm khối vút xuống ông chủ trong tay, sau đó tiêu sái xoay người rời đi.

Ông chủ cúi đầu nhìn lấy trong tay một trăm khối, một lát nữa mới phản ứng được, lớn tiếng nói: "Này, không đủ tiền a!"

Nhưng trả lời hần chỉ có xe hơi tiếng động cơ.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Hộ tống

Lãnh Phong cảm giác mình đại não rất hỗn loạn, khi hần trọn mở con mắt thời điểm, đập vào mi mắt, là căn phòng trần nhà, cùng một đôi như nước trong veo đại con mắt.

"Ngươi một cái sỏa bức, tỉnh a."

Mạch Nhiên ngồi ở mép giường, nhìn Lãnh Phong.

Lãnh Phong không trả lời Mạch Nhiên, mà là nhìn trần nhà ngẩn người.

Hần cảm giác mình ngủ cực kỳ lâu.

Mạch Nhiên tựa hồ đoán được Lãnh Phong đang suy nghĩ gì, nói: "Không cần suy nghĩ, bây giờ là buổi tối, ngươi ngủ cả ngày."

"À?"

Lãnh Phong nhất thời từ trên giường nhảy cồm lên, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Quả nhiên, không trung một mảnh đen nhánh, bây giờ là buổi tối.

"Ta lại ngủ một ngày?" Lãnh Phong mặt đầy khiếp sợ.

Ngay sau đó, Lãnh Phong cảm giác thân thể của mình không có ban ngày như vậy mệt mỏi, nhức đầu cũng sẽ không ảnh hưởng hần đại não.

"Ta lúc trở về, ngươi là tên khốn kiếp cũng sắp chết, ta liền cưỡng ép đồ cho ngươi thuốc, nếu không, hừ hừ, ngươi còn không mau cảm tạ ta." Mạch Nhiên mặt đầy khó chịu nhìn Lãnh Phong.

"Ta tương đối muốn biết ngươi là thể nào cho ta uống thuốc." Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên, hỏi.

Mạch Nhiên không trả lời Lãnh Phong, chẳng qua là đồ mặt đỏ, nhưng rất nhanh thì điều chỉnh xong, một cái tát chụp ở trên người hần, mắng: "Đi ngươi đại gia, ngươi quản nhiều như vậy làm gì, nếu không phải ta lời nói, ngươi đã sớm chết, lên con sốt còn không đi bệnh viện, ngươi cái ngu ngốc."

Vừa nói, Mạch Nhiên lại đánh Lãnh Phong hai bàn tay.

Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không để cho Mạch Nhiên tiếp tục đánh xuống, ngay cả vội vàng nắm được tay nàng, nói: "Dừng."

"Dừng ngươi đại gia."

Vừa nói, Mạch Nhiên đẩy ra Lãnh Phong tay.

Nhưng nàng không nghĩ tới là, nàng này đẩy một cái, ngược lại làm cho mình lui về phía sau ngã xuống, nếu như như vậy té xuống lời nói, Mạch Nhiên nhất định sẽ trước tiên chầm đất, hậu quả kia khẳng định thiết tưởng không chịu nổi.

Lãnh Phong liền vội vàng bắt lại Mạch Nhiên tay, đưa nàng kéo trở về.

"Ta cứu ngươi, ngươi phải làm sao cảm tạ ta." Lãnh Phong lỏng ra Mạch Nhiên tay, cười nói.

Mạch Nhiên xoa bóp mình bị nắm đau tay, mặt đầy khó chịu nói: "Cảm tạ muội ngươi, nếu không phải ta mua cho ngươi thuốc, ngươi đã sớm chết, còn muốn để cho ta cảm tạ ngươi, không thể nào."

"Ta nói ngươi một cô gái thế nào nhiều như vậy thô tục đầu rồ, làm người có thể hay không văn minh một chút." Lãnh Phong nói.

Nhưng Mạch Nhiên một chút cũng không nể mặt hắn, lại một cái tát đánh ở trên người hắn, nói: "Ta liền thô tục nhiều, thế nào, ngươi cắn ta a."

Lãnh Phong bĩu môi một cái, hắn là hoàn toàn bị Mạch Nhiên đánh bại, nhưng lại đối với nàng không phát ra được tính khí.

"Lãnh Phong, cảm giác thế nào?" Lăng Ảnh ba người đi vào phòng trong, nhìn Lãnh Phong.

"Không có chuyện gì." Lãnh Phong trả lời.

"Vậy thì tốt." Ba người cũng thở phào.

Lăng Mặc nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, nói: "Lãnh Phong, ngươi phải thật tốt cảm tạ một chút Mạch Nhiên, toàn dựa vào nàng mua tới cho ngươi thuốc, lúc trở về nàng chạy gấp, té một "

Nhưng Lăng Mặc còn chưa nói hết, Mạch Nhiên liền ngắt lời nói: "Đừng nói."

"Cái gì?" Lãnh Phong nhìn Lăng Mặc, hắn không có nghe rõ Lăng Mặc phía sau lời nói.

"Cái gì ngươi đại gia a, ngu ngươi thấy đi, vốn tiểu thư đi về nhà ăn cơm, không để ý tới ngươi."

Vừa nói, Mạch Nhiên sẽ bị từ đáp lại Lãnh Phong đầu, sau đó sải bước rời đi Lãnh Phong căn phòng.

Bất quá nàng đi bộ thời điểm, tựa hồ đi có chút chật vật.

Lãnh Phong lấy ra chăn, nhìn Mạch Nhiên bóng lưng.

"Nàng thế nào?" Lãnh Phong hỏi.

"Nàng chạy lên lầu thế thời điểm chạy quá mau, không cẩn thận té một cảm giác, trật chân." Lăng Mặc nhỏ giọng nói.

Rất nhanh, mọi người liền nghe được xe hơi tiếng động cơ.

"Lãnh Phong, ta không biết nàng và ngươi là quan hệ như thế nào, nhưng cái này là cô bé tốt, thật." Phan Mộc Mộc ở một bên nói.

Lãnh Phong còn chưa nói hết, đi xuống giường, mặc quần áo tử tế, đi tới cạnh cửa sổ, nhìn Mạch Nhiên Ferrari dần dần đi xa, khe khẽ thở dài.

"Ta đi ra ngoài một hồi."

Nói xong, Lãnh Phong từ cửa sổ nhảy xuống, mở ra hai cánh, bay về phía trời cao.

"Nhìn dáng dấp Mạch Nhiên không phải là Lãnh Phong bạn gái a, ai, đáng tiếc, hi vọng bọn họ hai có thể chung một chỗ." Phan Mộc Mộc nhìn bay về phía trời cao Lãnh Phong, thở dài nói.

Lăng Mặc gật đầu, "Đúng vậy, hai người bọn họ quá thích hợp."

Lãnh Phong bay ở Ferrari phía trên, ở trong bóng tối yên lặng bảo vệ.

Mạch Nhiên không biết Lãnh Phong liền ở phía trên, hai tay dùng sức vỗ tay lái, mặt đầy khó chịu nói: "Hỏi Lãnh Phong, tại sao ngươi một mực cũng không biết ta, ngươi còn cướp đi ta nụ hôn đầu, ngươi là tên khốn kiếp."

Ngay sau đó, Mạch Nhiên dùng sức đạp cần ga, Ferrari động cơ phát ra tiếng gầm gừ, Mạch Nhiên lái xe, ở trên đường chạy như điên.

Lãnh Phong thấy như vậy một màn, liền vội vàng tăng nhanh tốc độ phi hành.

Ở Lãnh Phong hôn mê thời điểm, căn bản không biện pháp để cho hắn đem thuốc ăn hết, Mạch Nhiên là dùng miệng đối miệng phương pháp, mới để cho Lãnh Phong đem thuốc uống xuống.

Chuyện này, chỉ có nàng tự mình biết.

Đây cũng là mới vừa rồi Lãnh Phong hỏi đến lúc đó, Mạch Nhiên sẽ đổ mặt nguyên nhân.

Nhưng chuyện này, Lãnh Phong nhất định sẽ không biết.

Lãnh Phong chỉ biết là Mạch Nhiên Uy chính mình uống thuốc, nhưng không biết nàng dùng phương pháp gì, Lăng Ảnh đám người cũng không biết.

Từ cảm kích, Lãnh Phong mới sẽ cùng theo Mạch Nhiên, bảo vệ nàng an toàn.

Giống như Mạch Nhiên lái xe như vậy, đổi thành ai cũng biết bị dọa cho giật mình.

Mạch Nhiên không có trực tiếp lái về nhà, mà là ở trên đường cao tốc bảo tấp đến.

Đối với lần này, Lãnh Phong chỉ có thể cười khổ.

Lúc này hán, chính là một cái trong đêm tối Thủ Hộ Giả.

Nếu như Mạch Nhiên biết Lãnh Phong liền ở phía trên bảo vệ nàng lời nói, không biết sẽ là phản ứng gì.

Ước chừng sau một tiếng, Mạch Nhiên mới hướng Mạch gia trang viên lái đi.

Giống như nàng như vậy tự do phóng khoáng người, toàn bộ Hoa Hạ phòng chừng đều không tìm ra cái thứ 2.

Nhìn Mạch Nhiên lái xe vào Mạch gia trong trang viên, Lãnh Phong cũng thở phào.

Cũng là toàn dựa vào Mạch Nhiên mua thuốc, Lãnh Phong mới có thể tốt, cho nên Lãnh Phong cũng sẽ hộ tống Mạch Nhiên về nhà.

Coi như Lãnh Phong nghĩ (muốn) có ý xa lánh Mạch Nhiên, nhưng hán biết cảm ơn, Mạch Nhiên lần này vì hán, thậm chí còn ở trên thang lầu té một cái, cho dù Lãnh Phong như thế nào đi nữa xa lánh nàng, cũng không khả năng không sẽ cảm động.

Lãnh Phong từ từ đáp xuống Mạch gia biệt thự nóc phòng, dưới chân hán, chính là Mạch Nhiên căn phòng.

Mạch Nhiên đem xe tùy ý ngừng ở trong trang viên trên đất trống, sau đó đi xuống xe.

Mặc tây trang màu đen Hoa Dũng xuất hiện ở trong trang viên, đi về phía Mạch Nhiên.

"Tiểu thư buổi tối khỏe, mới vừa rồi ông chủ để cho ta gọi điện thoại gọi ngài về nhà, nhưng ngài điện thoại vẫn không gọi được, ta đều chuẩn bị an bài các anh em đi ra ngoài tìm ngài." Hoa Dũng mặt đầy lo âu nhìn Mạch Nhiên, nói.

"Ai cần ngươi lo." Mạch Nhiên nhìn cũng chưa từng nhìn Hoa Dũng liếc mắt, trực tiếp hướng biệt thự đi tới.

Từ lần trước Hoa Dũng để cho người vây quanh Lãnh Phong thời điểm, Mạch Nhiên liền bắt đầu không ưa Hoa Dũng, cơ hồ là gặp một lần liền mắng một lần.

"Tiểu thư, ông chủ hán là thật rất lo lắng ngài, xin ngài sau này báo tin bình an được không?" Hoa Dũng đuổi kịp Mạch Nhiên bước chân, nói.

Mạch Nhiên dừng bước lại, nhìn Hoa Dũng liếc mắt, mặt đầy không nhịn được nói: "Ngươi phiền quá à, cuộn cuộn biến, không để cho ta gặp lại ngươi."

Nói xong, Mạch Nhiên sải bước đi hướng biệt thự.

Hoa Dũng chỉ ngây ngốc đứng tại chỗ, sau đó thở dài, tiếp tục cùng ở Mạch Nhiên phía sau.

Lãnh Phong đứng ở nóc nhà, nhìn phía dưới cuộc nháo kịch này, lộ ra một nụ cười khổ.

Mạch Nhiên tính khí thật đúng là để cho người không đoán ra.

Trong biệt thự, Mạch Chấn thật ngồi ở trên ghế sa lon xem sách, trước người hán trên mặt bàn, để một ly đại hồng bào.

"Ba, ta trở lại."

Mạch Nhiên rất tiêu sái ngồi vào Mạch Chấn đối diện, cho mình cũng rót ly trà.

"Ngươi này cả ngày làm gì đi, đánh như thế nào điện thoại cũng không tiếp tục." Mạch Chấn thả tay xuống trong sách, có chút không vui nói.

"Ta đi tìm Lãnh Phong chơi đùa, về phần điện thoại, điện thoại di động ta ném trên xe, không lưu ý." Mạch Nhiên uống trà, nói.

"Lãnh Phong?" Mạch Chấn hơi ngẩn ra, nói: "Hán trở lại?"

"Ừm." Mạch Nhiên gật đầu một cái.

"Bất kể như thế nào, người đi đâu cũng trước cùng ta nói một tiếng đi, dù sao người cho tới bây giờ cũng không để cho ta phải người bảo vệ người, người đi đâu, ít nhất ta tâm lý có một đáy." Mạch Chấn tận tình khuyên bảo vừa nói.

Dù sao, ai không lo lắng cho mình hài tử đâu.

"Ai, thế nào người cũng như vậy phiền."

Mạch Nhiên đặt ly trà trong tay xuống, đứng lên, mặt đầy khó chịu nói: "Người không phải là ở ta trên xe giả bộ định vị thiết bị ấy ư, còn dùng hỏi ta đi đâu sao?"

Nói xong, Mạch Nhiên sải bước rời đi, đi lên lầu hai.

"Người đem định vị thiết bị tuyến cũng rút ra, ta giả bộ với không giả bộ như thế a." Mạch Chấn mặt đầy cười khổ, hẳn là như vậy cảm Mạch Nhiên không có bất kỳ biện pháp nào.

Nhìn Mạch Nhiên đi vào phòng trong, Mạch Chấn khe khẽ thở dài, trên mặt thoáng qua một tia hối tiếc, "Từ mẹ của nàng sau khi qua đời, nàng vẫn như vậy."

"Tiểu thư chỉ là không có từ trong bóng tối đi ra, ông chủ ngài không nên tự trách." Hoa Dững liền vội vàng nói.

Mạch Chấn khoát khoát tay, nhẹ nhàng lắc đầu một cái.

Hoa Dững rất thức thời ngậm miệng, cung kính đứng ở một bên, không nói gì nữa.

"Nàng đi tìm Lãnh Phong, ít nhất ta có thể cảm giác được, nàng là thật vui vẻ, coi như Lãnh Phong không phải là cái gì người bình thường, nhưng chỉ cần hẳn có thể để cho nữ nhi của ta vui vẻ, còn lại cũng không đáng kể."

Nói xong, Mạch Chấn dựa vào ở trên ghế sa lon, trên mặt mang một tia bi thương, "Hy vọng Lãnh Phong có thể làm cho nàng quên mất bi thương, chân chính vui vẻ."

Nghe Mạch Chấn lời nói, Hoa Dững trên mặt thoáng qua một tia không cam lòng, nhưng rất nhanh thì biến mất.

Mạch Nhiên trong căn phòng, Mạch Nhiên ngồi ở trên giường, cầm trong tay Lãnh Phong ban đầu đưa cho nàng lông chim.

"Lãnh Phong người là tên khốn kiếp, ta hận chết người." Nói xong, Mạch Nhiên đem lông chim hung hăng té ở trên giường, nàng phảng phất đem lông chim trở thành Lãnh Phong.

Nàng không biết là, Lãnh Phong lúc này ngay tại trên nóc nhà, mắt nhìn xuống toàn bộ Mạch gia trang viên.

"Nên đi."

Lãnh Phong nhỏ khí, Mạch Nhiên đã trở lại trong biệt thự, hẳn hộ tổng công việc cũng kết thúc.

Ngay sau đó, Lãnh Phong mở ra hai cánh, chân phải dùng sức đạp một cái, cả người bay về phía trời cao.

Mạch Nhiên nghe được một chút âm thanh, liền vội vàng nhìn phía ngoài cửa sổ đi, nhưng chẳng có cái gì cả thấy.

"Là ta ảo giác sao?" Mạch Nhiên trên mặt tràn đầy nghi ngờ, nàng mới vừa rồi rõ ràng nghe được cánh vỗ vào thanh âm.

Lãnh Phong càng bay càng cao, h thành phố trong mắt hẳn, biến hóa càng ngày càng nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Đi xem thầy thuốc

Ám Dạ quỳ rượu trước cửa, đậu một chiếc màu bạc Audi a 8, đó là Lãnh Phong mua cho Trương Ảnh Hàm xe.

Lúc này là buổi tối tám giờ rưỡi, vừa lúc là Trương Ảnh Hàm tới giờ làm việc.

Trong quán rượu, Trương Ảnh Hàm chính quét dọn đại sảnh vệ sinh, Lăng Ảnh ba người là không biết đi đâu.

Lãnh Phong bay đến chợ trời trên đường vô ích, thấy ngừng ở quầy rượu trước cửa xe, nhất thời có chút sững sờ.

Trương Ảnh Hàm sẽ tới làm, đây là Lãnh Phong tuyệt đối không ngờ rằng, dù sao ngày hôm qua vẫn còn ở xào xáo, theo đạo lý Trương Ảnh Hàm cũng sẽ không tới làm mới đúng.

Lãnh Phong giảm bớt tốc độ phi hành, đáp xuống quầy rượu trước cửa.

Dù sao Trương Ảnh Hàm đã biết Lãnh Phong là Dị Năng Giả, cho nên cũng không cần phải lại đi giấu giếm cái gì.

Nghe phía bên ngoài truyền tới tiếng vang, Trương Ảnh Hàm quay đầu, nhìn về phía Lãnh Phong.

"Buổi tối khỏe." Lãnh Phong chủ động chào hỏi.

Trương Ảnh Hàm lộ ra vẻ tươi cười, "Buổi tối khỏe."

"Ba tên kia đâu?" Lãnh Phong quét nhìn quầy rượu đại sảnh, nhưng không nhìn thấy ba người bóng dáng.

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng lắc đầu một cái, "Ta không biết, ta tới đến lúc đó, quầy rượu Reagan vốn không người."

Lãnh Phong hơi nghi hoặc một chút, ba người bọn hắn sẽ đi thi sao? Theo đạo lý bọn họ đối với (đúng) h thành phố cũng không quen thuộc, không nên chạy loạn mới đúng.

Bất quá bọn hắn ba người đều là Dị Năng Giả, Lãnh Phong cũng không lo lắng ba người vấn đề an toàn.

"Người có hay không cùng mẹ người nói người đi đâu?" Lãnh Phong cho mình rót ly sữa bò, hỏi.

"Không có, nàng căn bản cũng không biết ta đi Maldives."

"Con bà nó ? ? ?" Lãnh Phong lẳng lẳng, cái này cũng rất có ý tứ đi.

Trương Ảnh Hàm đi Maldives lâu như vậy, Trương Tuyết Bình lại không biết?

Không nói trước Trương Ảnh Hàm không có cùng nàng nói, vấn đề là, Trương Tuyết Bình chẳng lẽ cũng không có phát hiện Trương Ảnh Hàm không có ở nhà không?

Đây không khỏi cũng rất có ý tứ.

Trương Ảnh Hàm quay đầu, nhìn về mặt kính ngác Lãnh Phong, lộ ra một nụ cười khổ, "Ta không có lừa người, đây là sự thật."

"Được rồi." Lãnh Phong không có tiếp tục nói nữa, hắn có thể rõ ràng cảm giác, Trương Ảnh Hàm tâm tình có chút thấp.

Dù sao, chính mình rời đi lâu như vậy, nhưng tự mình nhà (Kỷ Gia) người cũng không nghe không hỏi, này đổi thành ai cũng biết lòng chua xót.

"Nàng luôn là bề bộn nhiều việc công việc, làm sao có thời giờ quản ta."

Nói xong, Trương Ảnh Hàm tiếp tục lau chùi quầy ba.

Lãnh Phong nhún nhún vai, sau đó ngửa đầu đem trong ly sữa bò uống sạch.

Lúc này, quầy rượu ngoài truyền tới xe hơi tiếng động cơ, ngay sau đó, một chiếc BMW màu đen đời 7 ngừng ở quầy rượu trước cửa.

Ngay sau đó, Phan Mộc Mộc bước xuống xe, mặt đầy hưng phấn.

"Tình huống gì." Lãnh Phong thả ra trong tay ly, đi ra ngoài cửa.

Lăng Ảnh từ chỗ cạnh tài xế đi xuống, thấy Lãnh Phong sau, liền vội vàng nói: "Lãnh Phong, chúng ta chiếc xe này không tệ chứ."

Lăng Mặc ngồi ở chỗ tài xế ngồi, nàng còn đang nhìn xe tham số.

Lãnh Phong quét nhìn liếc mắt trước người BMW đời 7, nói: "Các người mới vừa rồi đi mua xe?"

"Đúng vậy, chúng ta dù sao phải có chiếc xe thay đi bộ đi." Vừa nói, Phan Mộc Mộc vỗ vỗ bên người xe, "Ta cùng Lăng Ảnh cũng còn không bằng lái, chỉ có thể mua trước một chiếc, Lăng Mặc phụ trách mở."

"Quay lại giúp ta cũng mua một chiếc, ta đem tiền đánh tới người Caly." Lãnh Phong lấy điện thoại di động ra, nhanh chóng cho Lăng Ảnh thẻ chuyển năm triệu USD.

Lăng Ảnh nhận được chuyển tiền tin nhắn ngắn, lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, nói: "Ngày mai lại đi lạc~, bên ngoài quá lạnh, ta cũng không muốn đi một chuyến nữa."

"Tùy tiện, về phần bằng lái, bao lớn chút chuyện, người biết lái là được, ta cho các người thêm tiền, tự các người các mua một chiếc tốt."

Nói xong, Lãnh Phong lại chuyển năm triệu USD, đến Lăng Ảnh Caly.

"Hào hào hào, chúng ta ngày mai đi mua." Lăng Ảnh gật đầu, liền nói như vậy thời gian, thì có mười triệu USD vào sổ, hắn không thể không than thở Âm Dạ nhiều tiền lắm của.

Lãnh Phong lần nữa nhìn trước mắt BMW Thất Hệ, nhưng sau đó xoay người đi trở về trong quán rượu.

Lăng Ảnh lạnh chà xát xoa tay, nhưng không tưởng được là, ngọn lửa từ trong tay hắn nhô ra.

Hắn này chà một cái, lại chà xát ra hỏa.

"Con bà nó." Lăng Ảnh liền vội vàng vung tay, đem ngọn lửa thu hồi.

Nhưng Lãnh Phong hay lại là thấy, xoay người mắng: "Muội người, đừng ở chỗ này đùa lửa, nếu là đốt ta quấy rượu, ta nhất định xé người."

"Xin lỗi xin lỗi, ngoài ý muốn." Lăng Ảnh mặt đầy áy náy cười.

Trương Ảnh Hàm ở trong quán rượu, thấy quấy rượu trước cửa đã phát sinh hết thảy.

Lăng Ảnh tay đột nhiên toát ra ngọn lửa, ngay sau đó hắn lại đem hỏa diễm thu vào đi, những thứ này, Trương Ảnh Hàm đều tại nhìn ở trong mắt.

Trương Ảnh Hàm là lần thứ ba thấy Dịch Năng Giả sử dụng năng lực, lần đầu tiên là Lãnh Phong, lần thứ hai là Phan Mộc Mộc, lần thứ ba là Lăng Ảnh.

Nhưng những thứ này năng lực trong, để cho Trương Ảnh Hàm rung động, hay lại là Lãnh Phong cánh.

Dù sao, ở trong thần thoại, ừng có cánh, là thiên sứ.

Lãnh Phong cầm bình Vodka, sau đó ngồi vào tạp tọa trên ghế sa lon.

"Lãnh Phong, người vẫn còn ở bị bệnh, uống rượu không tốt lắm đâu." Phan Mộc Mộc nói.

"Bao lớn chút chuyện, ta cũng không sợ, người sợ cái gì." Vừa nói, Lãnh Phong ngửa đầu uống một hớp rượu.

"Đại ca, người đây là đang liều mạng a." Lăng Ảnh ngồi vào Lãnh Phong đối diện, nói.

Lãnh Phong phát tay một cái, không để cho Lăng Ảnh nói tiếp, "Được, ta muốn là còn có việc lời nói cũng sẽ không bay ra ngoài, đặc đặc, đừng nói."

"Lãnh Phong người bị bệnh?"

Trương Ảnh Hàm nghe được mọi người nói chuyện, đi tới Lãnh Phong bên người, hỏi.

"Một điểm nhỏ lên cơn sốt mà thôi, không việc gì." Lãnh Phong mặt đầy dễ dàng nói.

"Người không giả bộ sẽ chết mà, ban ngày thời điểm là ai muốn sống muốn chết." Lăng Ảnh không nhịn được nhỏ nước bọt.

"Nha, người không nói cái mạng sẽ chết sao." Lãnh Phong một cước đạp về phía Lăng Ảnh.

Lăng Ảnh liền vội vàng né tránh, cười nói: "Người đánh không tới ta, ha ha."

"Con bà nó." Lãnh Phong bừa bãi một cái, nhưng không có tiếp tục công kích Lăng Ảnh.

"Có muốn hay không đi xem thầy thuốc?" Trương Ảnh Hàm đứng ở một bên, tiếp tục nói.

Lãnh Phong lắc đầu một cái, "Không cần, ta đã không việc gì."

"Nhưng người sắc mặt vẫn là rất kém, muốn không đi nhìn một chút thầy thuốc đi, ta lái xe đưa người đi, được không?" Trương Ảnh Hàm tiếp tục khuyên nhủ.

Lãnh Phong không có trả lời ngay, chẳng qua là nhỏ khí, nương đến trên ghế sa lon.

Thật ra thì hấn không là hoàn toàn được, đầu hấn còn rất thương, đây là cảm mạo hậu di chứng.

"Lãnh Phong người chính là đi gặp bác sĩ đi, người sắc mặt có chút kém." Phan Mộc Mộc mấy người cũng khuyên nhủ.

"Đi thôi, ta lái xe đưa người đi." Trương Ảnh Hàm kéo Lãnh Phong, sau đó hướng quầy rượu môn đi ra ngoài.

Bị Trương Ảnh Hàm kéo đi, Lãnh Phong cũng không có kháng cự, yên lặng theo ở phía sau.

"Các vị Đại Hiệp, làm xong bữa tiệc lớn chờ ta trở lại." Lãnh Phong quay đầu lại, hướng về phía ba người nói.

"Yên tâm" Lăng Ảnh làm một ok thủ thế.

Phan Mộc Mộc cùng Lăng Ảnh hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó khe khẽ thở dài.

"Hai người các ngươi than thở gì à?" Lăng Ảnh không hiểu hỏi.

Nhìn Trương Ảnh Hàm lái xe rời đi, Phan Mộc Mộc thấp giọng nói: "Lăng Ảnh người liền thật cái gì cũng không nhìn ra được sao? Lãnh Phong đối với (đúng) cái này nữ thái độ."

Nghe được Phan Mộc Mộc lời nói, Lăng Ảnh nhất thời lẳng lẳng.

Quả thật, Lãnh Phong đối đãi Mạch Nhiên cùng đối đãi Trương Ảnh Hàm thái độ, hoàn toàn bất đồng.

Lãnh Phong cũng quên, ở ban ngày thời điểm, Mạch Nhiên phải dẫn hấn đi bệnh viện, hấn là đủ loại kháng cự.

Nhưng bây giờ, Trương Ảnh Hàm phải dẫn hấn đi bệnh viện, hấn lại không nói ra cự tuyệt lời nói, ngược lại mặc cho Trương Ảnh Hàm kéo hấn lên xe.

Không biết Mạch Nhiên biết, sẽ là phản ứng gì, thương tâm sao? Còn là sinh khí, không biết đến.

Xe hơi chạy ở trên đường, Trương Ảnh Hàm chuyên tâm lái xe.

"Đi một ít chỗ khám bệnh được, không tất phải đi bệnh viện, chẳng qua là phổ thông lên cơn sốt cảm mạo, lại không phải là cái gì bệnh nặng." Lãnh Phong vuốt huyệt Thái dương, nói.

Đầu hấn rất thương, đau có chút khó chịu.

"Được, ta vừa vận nhận biết một cái mở phòng khám bệnh thầy thuốc, hấn y thuật rất tốt." Vừa nói, Trương Ảnh Hàm đem tay lái hướng bên phải đánh, lái lên ngoài ra một con đường bên trên.

Lãnh Phong trầm ngâm một hồi, rốt cuộc mở miệng nói: "Ta hy vọng, chúng ta vẫn có thể giống như trước như thế."

"Cái gì?" Trương Ảnh Hàm thoáng cái không có nghe biết Lãnh Phong nói chuyện, về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn về phía Lãnh Phong.

"Người trước chuyên tâm lái xe." Lãnh Phong liền vội vàng nói.

Trương Ảnh Hàm ừ một tiếng, tiếp tục đem sự chú ý thả đang lái xe bên trên.

"Ta nghĩ rằng nói là, ta hy vọng người không nên đem ta là Dị Năng Giả sự tình nói ra, một điểm này rất trọng yếu, trên thế giới biết chúng ta tồn tại người không nhiều, nếu như chúng ta thân phận bị truyền đi, này tương hội ở trên thế giới đưa tới khủng hoảng, đến lúc đó, sự tình liền phiền toái."

Lãnh Phong từng chữ từng câu vừa nói, hấn trong giọng nói tràn đầy nghiêm túc, trên mặt cũng không có mang theo nụ cười.

Trương Ảnh Hàm khẽ gật đầu, ánh mắt lóe lên một vẻ ghét ánh sáng, nhưng vẫn là tiếp tục nói: "Ta biết."

"Ta cũng hy vọng, chúng ta có thể giống như trước như thế, người coi như ta không phải là Dị Năng Giả." Vừa nói, Lãnh Phong thở dài, đưa mắt dừng lại ở Trương Ảnh Hàm trên mặt, nói: "Ta biết người cũng không thích Dị Năng Giả tồn tại, nhưng là xin người không muốn kỳ thị chúng ta, bởi vì chúng ta vừa sinh ra, vận mệnh liền đã định trước."

"Ừm." Trương Ảnh Hàm gật đầu một cái, gương mặt biểu tình không có bất kỳ biến hóa nào.

Nhìn Trương Ảnh Hàm mặt, Lãnh Phong bất đắc dĩ cười cười, đưa mắt đầu đến ngoài cửa sổ, hấn không biết Trương Ảnh Hàm có nghe được hay không, nhưng hấn cũng không muốn nói tiếp.

Dù sao, một người nếu quả thật không ưa một chuyện, những lời ấy nhiều hơn nữa, cũng không khả năng thay đổi gì.

Một lát nữa, Trương Ảnh Hàm đột nhiên mở miệng nói: "Người sẽ cho rằng người mình là thiên sứ sao?"

Nghe được Trương Ảnh Hàm lời nói, Lãnh Phong hơi ngẩn ra, sau đó liền vội vàng lắc đầu nói: "Ta sẽ không cho là ta mình là thiên sứ."

"Tại sao?" Trương Ảnh Hàm hỏi.

"Thứ nhất, ta cánh là màu đen, mà thiên sứ cánh là bạch, cho nên ta không thể nào là một cái thiên sứ."

"Cái thứ 2, thiên sứ hẳn là hiền lành, nhưng ta không phải là, ta hành động, cho tới bây giờ cũng không hiền lành lương sát thực tế."

"Cái thứ 3, ta là một cái Dị Năng Giả, hơn nữa ta cũng không cho là cái thế giới này có Thượng Đế tồn tại, kia cái gọi là thiên sứ, cũng không khả năng tồn tại."

Nói xong, Lãnh Phong dùng sức gõ gõ đầu mình, muốn cho nhức đầu giảm nhẹ một chút.

Trương Ảnh Hàm trầm ngâm một hồi, nói: "Ta hy vọng ngươi có thể làm một cái thiên sứ."

Lãnh Phong lẳng lẳng, quay đầu, nhìn Trương Ảnh Hàm mặt, trong lúc nhất thời cái gì cũng không nói ra được.

Lúc này, Trương Ảnh Hàm một phanh xe, xe vững vàng ngừng ở một gian phòng khám bệnh trước cửa, nhẹ giọng nói: "Chúng ta đến."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vợ Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: La Cường vợ chồng

Đậu xe ở một gian tên là "Lão La phòng khám bệnh" trước cửa.

Có không ít bệnh nhân ở phòng khám bệnh xếp hàng xem bệnh, trong đó phần lớn đều là ôm hài tử nữ nhân, mà các nàng trong ngực hài tử, có đang buồn ngủ, có đang gào khóc đến.

"Đi thôi."

Trương Ảnh Hàm cời giấy nịt an toàn ra, đẩy cửa xe ra.

Lãnh Phong nhún nhún vai, hẳn là thật tâm không thích những thứ này địa phương, vô luận là bệnh viện hay lại là phòng khám bệnh, hẳn giống như là có thể không đến liền không đi.

Phòng khám bệnh tràn đầy mùi thuốc, nhưng không tính là gay mũi.

Lãnh Phong vừa đi vào một bước, liền hơi nhíu lên Mi, hẳn rất không ưa những thuốc này vị.

Phòng khám bệnh chỉ có một bác sĩ nam, cùng một cái nữ trợ thủ.

Nam tuổi tác nhìn qua chắc có chừng năm mươi tuổi, mang một cặp mắt kiếng, mặt đầy chuyên tâm cho một đứa bé nhìn bệnh.

Nữ muốn trẻ hơn một chút, nhìn qua có hơn 40 tuổi, mặt mũi đáng đẹp, chẳng qua là trên mặt có không ít năm tháng vết tích.

"Người thầy thuốc này kêu la mạnh, là mẹ của ta bằng hữu, mà cái đó nữ, kêu Mao Ngọc Lan, là hẳn thê tử."

"La thầy thuốc là h thành phố Y Học Viện tốt nghiệp, bác sĩ học vị, sau khi tốt nghiệp ở h trung tâm thành phố bệnh viện làm hơn hai mươi năm chữa cấp cứu thầy thuốc, sau đó từ chức trở về tới nơi này mở một gian phòng khám bệnh, hẳn thê tử là h trung tâm thành phố bệnh viện y tá, sau đó la thầy thuốc từ chức, nâng cũng theo trở lại nơi này hỗ trợ, hẳn căn này phòng khám bệnh, ở h thành phố cũng là rất có tên gọi." Trương Ảnh Hàm ở Lãnh Phong bên tai thấp giọng nói.

Lãnh Phong gật đầu, bắt quả hẳn đối với (đúng) cái này la thầy thuốc hứng thú không lớn.

Nhưng Lãnh Phong thấy một cái rất có ý tứ sự tình.

La Cường đem dược đơn viết xong sau, trực tiếp đưa cho Mao Ngọc Lan, Mao Ngọc Lan chẳng qua là liếc mắt nhìn, liền xoay người đi lấy thuốc.

Liên tục ba lần, nàng đều là như vậy.

La Cường lại rất tín nhiệm Mao Ngọc Lan, mà bệnh nhân cũng không có nói ra bất cứ ý kiến gì.

"Người không cảm thấy, cái đó Mao Ngọc Lan có cái gì kỳ quái địa phương sao?" Lãnh Phong thấp giọng nói.

Trương Ảnh Hàm liếc mắt nhìn Mao Ngọc Lan, sau đó cười nói: "Đây không phải là kỳ quái, mà là Mao Ngọc Lan a di nhãn lực cùng trí nhớ đều rất tốt, liếc mắt là có thể nhìn xong cũng sẽ nhớ ở được đơn trên viết, hai mươi năm, cho tới bây giờ đều không sai lầm lắm."

"Thật sao." Lãnh Phong có chút kinh ngạc, sau đó tháo kính mát xuống, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng, nhìn chăm chú Mao Ngọc Lan.

Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong kia mắt phải màu xanh lam, không nhịn được nói: "Người con mắt, cũng là bởi vì người năng lực mới biến thành như vậy phải không?"

Lãnh Phong liền vội vàng đeo kính mát lên, tránh cho người khác thấy chính mình con mắt, sau đó nhỏ giọng nói: "Ừ, người muốn biết dị năng chuyện, chúng ta trở về rồi hãy nói, nhiều người ở đây."

Trương Ảnh Hàm gật đầu một cái, nhưng nàng nhìn qua cũng không muốn quá nhiều biết những chuyện này.

Lãnh Phong vẫn còn ở xếp hàng, mà con mắt thỉnh thoảng nhìn về phía Mao Ngọc Lan.

Nàng phản ứng không khỏi quá nhanh, cái này rất khác thường.

Một lát nữa, Lãnh Phong khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, hân đã minh bạch.

Xếp hàng cuối cùng kết thúc, Lãnh Phong ngồi ở La Cường đối diện, nhưng không có tháo kính mát xuống.

Hắn không muốn để cho La Cường thấy chính mình con mắt.

"Xin hỏi người khó chịu chỗ nào?" La Cường hỏi.

"Ngạch, cảm mạo, lên cơn sốt." Lãnh Phong trả lời.

La Cường đưa tay ra, sờ Lãnh Phong cái trán, "38 độ."

Nói xong, La Cường thu tay về, sau đó nhìn Lãnh Phong mặt, nói: "Người sắc mặt rất kém cỏi, còn nữa, người có phải hay không ăn thuốc hạ sốt."

Lãnh Phong trầm ngâm một chút, nói: "Hình như là."

"Người đã lên cơn sốt cả ngày, thật may ăn thuốc hạ sốt, nếu không hậu quả khó mà lường được, người nên tới sớm một chút nhìn thầy thuốc."

La Cường xuất ra một cái ống nghe, xoa xoa tay mình, sau đó bưng bít ở ống nghe bên trên.

Hắn làm như thế, là để cho ống nghe ấm áp một ít, nghe bệnh người trái tim thời điểm, không cần đem bệnh nhân lạnh nhạt.

Này một cái động tác nhỏ, lại có thể ở nơi này đại mùa đông trong, mang đến cho người khác ấm áp.

Lãnh Phong khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, thầy thuốc này quả thật thật tốt.

"Ta nghe nghe người tim."

La Cường nắm ống nghe, đặt ở Lãnh Phong vị trí trái tim.

Một lát nữa, La Cường buông xuống ống nghe, cầm bút lên, một bên viết được đơn vừa nói: "Người là cảm mạo đưa tới lên cơn sốt, nhưng chữa trị quá muộn, thuốc hạ sốt cũng không có tác dụng gì, ta mở hai bình Dược Thủy cho người."

"Ý là muốn treo châm rồi." Lãnh Phong lộ ra một nụ cười khổ.

"Ừ, ta cũng muốn cho thuốc cho người, nhưng nếu như không treo châm lời nói, ta lo lắng người bệnh sẽ nghiêm trọng hơn, không nên xem thường một cái cảm mạo nóng sốt, có lúc cũng có thể chết người."

Nói xong, La Cường tưởng được đơn đưa cho sau lưng Mao Ngọc Lan.

Mao Ngọc Lan liếc mắt nhìn, sau đó đem được đơn bỏ qua một bên, xoay người đi lấy thuốc.

Lúc này phòng khám bệnh bệnh nhân cũng lục tục rời đi, không ít người cũng hướng La Cường ngó ý cảm ơn, La Cường là mỉm cười vẫy tay.

Nhìn ra, La Cường ở khu vực này danh tiếng rất tốt.

Lãnh Phong ngồi vào trên ghế sa lon, chờ đợi Mao Ngọc Lan đem Dược Thủy đem ra.

"Muốn treo châm." Lãnh Phong mặt đầy cười khổ nhìn Trương Ảnh Hàm.

Trương Ảnh Hàm ngồi ở Lãnh Phong bên người, nhẹ nói đạo: "Không việc gì a, com sáng chữa khỏi."

Lãnh Phong nhở khí, hần cảm giác mình đã không có gì chuyện, nhưng tới cũng đến, cũng không thể đi bây giờ.

Một lát nữa, Mao Ngọc Lan đi tới Lãnh Phong trước người, cầm lên hần tay phải, thành thạo đem ống chích cắm vào Lãnh Phong trong mạch máu.

Lãnh Phong nhìn treo ở đỉnh đầu của mình ngay ngắn một cái bình Dược Thủy, lộ ra một nụ cười khổ.

Này chừng hai bình đầu rồi, được (phải) hoa thời gian bao lâu mới có thể treo xong.

"Phòng chừng chúng ta phải rất muộn mới có thể trở về đi." Lãnh Phong cười khổ nói.

Trương Ảnh Hàm cũng ngừng đầu nhìn một chút, nói: "Không việc gì, ta chờ ngươi."

Lúc này, La Cường nắm một ly nước nóng, đem chén nước đặt ở Lãnh Phong bên người, hỏi "Ngươi có cái gì không không thoải mái?"

"Không có, cảm ơn thầy thuốc." Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, người thầy thuốc này quả thật thật tốt.

La Cường khẽ mỉm cười, chuẩn bị xoay người rời đi.

"Chờ một chút." Lãnh Phong lại gọi ở La Cường.

La Cường xoay người, "Thế nào?"

Lãnh Phong từ từ tháo xuống chính mình kính râm, mắt phải màu xanh lam phảng phất đang kè lên ánh sáng, "Ngươi thê tử, là một Dị Năng Giả đi."

Lúc này phòng khám bệnh cũng chỉ còn lại La Cường vợ chồng, còn có Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm.

Cho nên nghe nói như vậy, cũng chỉ có La Cường vợ chồng cùng Trương Ảnh Hàm.

Trừ Lãnh Phong ra, tất cả mọi người đều ngây tại chỗ.

Trương Ảnh Hàm tròn tròn con mắt, nhìn Lãnh Phong, mà La Cường đầu tiên là sững sờ, sau đó mặt đầy phòng bị nhìn Lãnh Phong, hơn nữa không ngừng lui về phía sau, ngăn ở Mao Ngọc Lan trước người.

"Ngươi là người nào?" La Cường mặt đầy phòng bị.

Nhìn ra, La Cường rất khẩn trương.

Mà Mao Ngọc Lan nhìn Lãnh Phong, trên mặt tràn đầy kinh hoàng.

"Chớ khẩn trương." Lãnh Phong đem kính râm bỏ qua một bên, nói: "Đầu tiên, ta cũng vậy cái Dị Năng Giả, sau đó, ta không có ác ý gì."

"Ta không thể tin ngươi, ngươi là Vương Triều hay lại là z người?" La Cường trong thanh âm mang theo vẻ run rẩy, hiển nhiên hần trải qua cái gì.

"Vương Triều? z?" Lãnh Phong hơi ngần ra, "Ngươi thê tử là kia cái tổ chức người?"

"Đều không phải là." La Cường mạnh lấy Mao Ngọc Lan, không ngừng lui về phía sau.

Hiển nhiên, hai vợ chồng hần trải qua cái gì, nếu không cũng sẽ không như thế sợ hãi Lãnh Phong.

"Lãnh Phong, rốt cuộc thế nào?" Trương Ảnh Hàm thấy La Cường vợ chồng như vậy sợ hãi, liền vội vàng tròn mắt nhìn Lãnh Phong.

"Không cần khẩn trương, ta thật không có ác ý gì, ta cũng không phải Vương Triều cùng z người, ta chính là đến khám bệnh." Lãnh Phong cười khổ, hần chẳng qua là tùy tiện hỏi một chút, nhưng không nghĩ tới hai người bọn họ lại có thể khẩn trương thành như vậy.

Nghe được Lãnh Phong không phải là Vương Triều cùng z thành viên, hai vợ chồng cũng thở phào, phòng bị cũng buông xuống một ít, nhưng vẫn cách xa đến Lãnh Phong.

"Ngươi lấy cái gì để chứng minh?" La Cường không yên tâm hỏi.

Lãnh Phong bữu môi một cái, nói: "Trên người của ta không có z xâm, cũng không có Hoàng Quan xâm, ngươi không tin lời nói có thể tới xem một chút."

La Cường nghĩ (muốn) phải đi hết trước, nhưng Mao Ngọc Lan kéo hắn, không để cho hắn đi phía trước.

"Không việc gì, ta đi xem một chút." La Cường nhẹ nhàng đẩy ra Mao Ngọc Lan, đi tới Lãnh Phong trước người.

Lãnh Phong rất chủ động giờ từ bản thân tay trái.

La Cường kéo Lãnh Phong tay áo, nhìn kỹ.

Lãnh Phong cánh tay rất trắng, phía trên căn bản không có bất kỳ xăm.

"Vương Triều cùng z thành viên xâm một loại đều là ở tay trái." Lãnh Phong cười nói.

Chắc chắn Lãnh Phong không phải là Vương Triều hoặc là z thành viên sau, La Cường thở phào, mà đứng ở đằng xa Mao Ngọc Lan không ngừng vỗ ngực, hiển nhiên nàng mới vừa rồi bị hù dọa không nhẹ.

Trương Ảnh Hàm mặt đầy mồ mịt, nàng còn chưa biết rốt cuộc phát sinh cái gì.

"Thật xin lỗi, la thầy thuốc, ta mới vừa rồi hù được các ngươi, tin tưởng ta, ta thật không có ác ý gì, ta dùng tánh mạng bảo đảm, ta mới vừa rồi thật là tùy tiện hỏi một chút." Lãnh Phong giờ tay trái, một bộ thề bộ đáng.

La Cường rút cuộc lộ ra vẻ tươi cười, hắn đã chắc chắn Lãnh Phong cũng không phải là người xấu.

"Có thể hay không nói cho ta biết, ngươi là làm sao thấy được." La Cường hỏi.

Lãnh Phong nhỏ khí, nói: "Ngươi thê từ bắt được được đơn sau, chỉ liếc mắt nhìn thì dễ xuống, hơn nữa có thể chính xác bắt được được đơn trên viết thuốc, người bình thường tuyệt đối không làm được, ta đoán ngươi thê từ là nắm giữ tốc kí năng lực, đúng không?"

Nghe xong Lãnh Phong lời nói, La Cường quay đầu nhìn Mao Ngọc Lan liếc mắt, sau đó hướng về phía Lãnh Phong gật đầu một cái.

La Cường cầm lấy một cái ghế, ngồi vào Lãnh Phong đối diện, mà Mao Ngọc Lan là đứng ở La Cường Thân cạnh, Tĩnh Tĩnh nhìn Lãnh Phong.

"Ngươi là làm sao biết này loại năng lực." La Cường hỏi.

"Ta nghe nói qua, có một loại năng lực có thể dễ dàng người ta nhanh chóng nhớ một ít gì đó, chúng ta gọi chung là tốc kí, ngươi thê từ năng lực chắc cũng là tốc kí bên trong một loại, nhanh chóng vẫn tự trí nhớ." Lãnh Phong từng chữ từng câu nói.

La Cường gật đầu, "Ngươi nói không sai."

"Người tuổi trẻ, có thể hay không nói cho ta biết, ngươi tên là gì?" Mao Ngọc Lan mở miệng nói.

"A di ngài khỏe chứ, ta gọi là Lãnh Phong, thật xin lỗi mới vừa rồi hù được ngài." Lãnh Phong hướng về phía Mao Ngọc Lan cười cười, biểu thị áy náy.

Mao Ngọc Lan mỉm cười gật đầu một cái, "Không việc gì, chẳng qua là nhiều năm như vậy, ta lần đầu tiên nghe được có người nhắc lên Dị Năng Giả ba chữ kia, ta nghĩ đến ngươi là Vương Triều hoặc là z người, cho nên ta cùng chồng ta mới có thể bị hù dọa."

"Vương Triều cùng z làm gì?" Lãnh Phong nhìn La Cường vợ chồng, hỏi.

Trương Ảnh Hàm ngồi ở Lãnh Phong bên người, Tĩnh Tĩnh nghe ba người nói chuyện, trong mắt nàng, mang theo một vẻ ghét.

Nhưng nàng lại không có muốn rời khỏi ý tứ, nàng thật tò mò, tiếp theo bọn họ sẽ nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Một cái để cho người tức giận cố sự

Lãnh Phong còn ngồi ở trên ghế sa lon treo chân, La Cường vợ chồng ngồi đối diện hắn, hai trên mặt người cũng thoáng qua một chút bất đắc dĩ cùng sợ hãi.

Nhìn ra, hai người khẳng định trải qua cái gì.

La Cường nhìn Lãnh Phong, chậm rãi mở miệng: "Có thể hay không nói cho ta biết, người là kia cái tổ chức người?"

"Ám Dạ, một cái tiểu tổ đơn độc." Vừa nói, Lãnh Phong dừng dừng một cái, "Chúng ta không cùng Vương Triều, z giao thiệp với, la thầy thuốc người có thể yên tâm."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Mao Ngọc Lan thờ phào, La Cường sắc mặt cũng đẹp mắt rất nhiều, bọn họ đã hoàn toàn buông xuống lòng phòng bị.

Nhìn hai người về mặt, Lãnh Phong càng hiểu kỳ hơn, Vương Triều cùng z rốt cuộc đối với bọn họ làm qua cái gì.

Lúc này, Mao Ngọc Lan đóng lại phòng khám bệnh đại môn.

La Cường trên mặt lộ ra nhớ lại vẻ mặt, chậm chậm bắt đầu kể lể: "Ta thê tử đã từng là Vương Triều thành viên, bởi vì nàng năng lực không phải là chiến đấu loại hình, cho nên chỉ phụ trách hậu cần công việc, nàng công việc chính là truyền tin tức, bởi vì nàng năng lực ưu thế, cho nên hẳn làm rất xuất sắc."

"Ồ nàng trở thành Vương Triều thành viên trước, nàng đã từng là một tên y tá, nhưng bởi vì nàng cùng người khác bất đồng, cường bức áp lực dưới tình huống mới gia nhập Vương Triều."

"Mười lăm năm trước, nàng và còn lại Vương Triều thành viên tới h trung tâm thành phố bệnh viện chấp hành nhiệm vụ, mà ta lúc ấy là ở đâu phòng cấp cứu thầy thuốc, đêm hôm đó đang chuẩn bị một trận giải phẫu, lúc ấy nàng giả dạng làm y tá bộ dáng, ta cũng không có nhận ra, ta cho là nàng là thực sự y tá, ta gặp được nàng thời điểm, để cho nàng cầm lên công cụ tới phòng giải phẫu."

"Nàng thật đến, hiệp trợ ta hoàn thành giải phẫu, hơn nữa hoàn thành rất xuất sắc."

Vừa nói, La Cường quay đầu, hướng về phía Mao Ngọc Lan lộ ra một tia ôn nhu nụ cười, sau đó cầm tay nàng.

Mao Ngọc Lan đem người nhẹ khẽ tựa vào La Cường Thân bên trên, mang trên mặt vẻ mỉm cười, nhưng mỉm cười trong tràn đầy bi thương.

La Cường nhỏ khí, tiếp tục nói ra: "Giải phẫu sau khi làm xong, ta mới phát hiện nàng có chút xa lạ, ta liền hỏi nàng là cái nào ngành y tá, lúc ấy nàng nói láo, muốn lừa dối vượt qua kiểm tra, lúc ấy ta còn muốn tiếp tục hỏi tiếp, ta liền nghe được một tiếng súng vang, ngay sau đó là liên tục bốn súng."

"Mười lăm năm trước h trung tâm thành phố bệnh viện án nổ súng, không biết các người có nghe nói hay không qua." La Cường nhìn Trương Ảnh Hàm cùng Lãnh Phong, hỏi.

Lãnh Phong lắc đầu một cái, "Ta không biết, ta cũng không phải là h thành phố thị dân, hơn nữa ta là nửa tháng trước mới trở về Hoa Hạ, đối với (đúng) Hoa Hạ không hiểu."

"Ta nghe nói qua, lúc ấy chết một người ở h bệnh viện thành phố tiếp nhận chữa trị phú hào, còn có mấy cái đến bồi hộ thân nhân." Trương Ảnh Hàm nói.

La Cường nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, lộ ra vẻ tươi cười, "Người là Trương Tuyết Bình con gái đi, thật xin lỗi, bây giờ mới nhận ra người."

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng cười một tiếng, "Không việc gì La thúc thúc, mẹ của ta thường thường nhắc lên ngài, nói ngài y thuật rất Cao Minh."

"Giúp ta cảm ơn người mẫu thân." La Cường tiếu gật đầu một cái, tiếp tục nói: "Lúc ấy cả bệnh viện cũng bởi vì súng vang lên mà hỗn loạn lên, ta vị trí cách súng vang lên địa phương gần đây, cho nên ta trước tiên chạy tới, có năm người trúng thương, một người trong đó là bệnh nhân."

"Ta trước tiên đi kiểm tra bệnh nhân tình huống, mà nàng cũng với ở bên cạnh ta, nàng trước tiên đi xem nằm trên đất bốn người."

"Ta nhớ được nàng lúc ấy đang kêu đến vài người tên, lúc ấy tình huống rất nóng nảy, ta cũng không lưu ý quá nhiều, ta một lòng muốn cứu bệnh nhân mệnh, bởi vì hẳn bị thương rất nặng, đạn đánh thủng hẳn dạ dày, lúc ấy hẳn đã sắp chảy máu mà chết."

"Ta chính đối với bệnh nhân mở ra cấp cứu, nằm trên đất bốn người là đã chết, nàng mặt đầy nóng nảy, nhưng vẫn là tới giúp ta bận rộn, bên ngoài đã loạn thành nhất đoàn, chỉ có trong phòng bệnh an tĩnh nhất."

Lúc này, Mao Ngọc Lan mở miệng nói: "Ta đi giúp hẳn bận rộn, nhưng người bệnh nhân kia bắt được ta tay, kín đáo đưa cho ta một trang giấy, ta mở ra xem, phát hiện bên trong là mười ba vị Anh Văn con số mật mã, ta không có suy nghĩ nhiều, liền nhớ ở trong đầu, mà người bệnh nhân kia ở đem tờ giấy giao cho ta sau, liền mất máu quá nhiều bỏ mình."

La Cường ngẩng đầu nhìn Mao Ngọc Lan liếc mắt, khẽ mỉm cười, tiếp tục nói: "Nàng lúc ấy nhanh chóng đem tờ giấy xé thành mảnh nhỏ, sau đó từ ngoài cửa sổ ném xuống, ta còn chưa kịp phản ứng rốt cuộc phát sinh cái gì."

"Ngay sau đó, nàng kéo trong tay ta ra bên ngoài chạy, vừa chạy vừa nói: Bọn họ muốn theo đuổi đến, nhanh theo ta đi."

"Lúc ấy ta đều mộng, mới vừa đi ra cửa phòng bệnh, ta theo thói quen lui về phía sau liếc mắt nhìn, sau đó, ta liền thấy đời ta cũng vĩnh viễn quên không chuyện."

La Cường trên mặt lộ ra một vẻ hoảng sợ cùng sợ, Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm Tĩnh Tĩnh nghe hắn kể lể.

"Một người, từ phòng bệnh trần nhà rơi xuống, thân thể của hắn hoàn toàn chính là một trang giấy mảnh nhỏ, từ trần nhà kẻ hở trượt xuống tới."

"Ta lúc ấy dọa sợ, nàng trực tiếp kéo ta chạy, một đường chạy đến bệnh viện hầm đậu xe, nàng trực tiếp đem ta ném vào trong xe, khí lực nàng rất lớn, ta lại phản kháng không."

"Nàng lái xe, mang theo ta rồi đi hầm đậu xe, bệnh viện bên ngoài cũng là loạn thành nhất đoàn, bộ đội cảnh sát mau đưa bệnh viện bao vây ở, không trung cũng có phi cơ trực thăng ở quanh quần."

"Chúng ta rồi đi rất xa sau, ta mới hỏi nàng rốt cuộc chuyện gì xảy ra, nàng chỉ nói một câu: Chúng ta cũng than thương chuyện."

Mao Ngọc Lan tiếp lời, nói: "Chết bốn người kia là Vương Triều B cấp Dị Năng Giả, chúng ta nhiệm vụ, liền là bảo vệ cái đó phú hào an toàn, nhưng không nghĩ tới z chỉ phải một cái A Cấp Dị Năng Giả, liền đem ta đồng bạn toàn bộ giết chết."

"Sau đó, ta đem tình huống báo cáo cho tổ chức, nhưng không có bao gồm kia một chuỗi mật mã, lúc ấy ta cũng không biết này mật mã sẽ ảnh hưởng ta cả đời, còn có hắn cả đời."

Vừa nói, Mao Ngọc Lan nhìn La Cường liếc mắt, trong mắt mang theo nồng nặc áy náy.

La Cường chống lại Mao Ngọc Lan ánh mắt, sau đó nhẹ khẽ lắc đầu, nói: "Người không cần phải tự trách."

Mao Ngọc Lan nhẹ nhàng cười một tiếng, tiếp theo sau đó nói: "Ta cùng hắn có thể nói là vừa thấy đã yêu, ta không nhận được, đem thân phận ta, còn có Dị Năng Giả hết thấy, toàn bộ nói cho hắn biết, lúc ấy hắn là bị lừa dối, nhưng hắn không có cùng những người khác liếc mắt sợ hãi ta, ngược lại tiếp nạp chúng ta Dị Năng Giả tồn tại."

"Chúng ta từ từ yêu nhau, vì hắn, ta chưa có trở lại trong tổ chức, mà là ở lại h trung tâm thành phố bệnh viện khi hắn trợ thủ, chẳng qua là, chúng ta cũng không nghĩ tới, Vương Triều cùng z cùng lúc tìm tới cửa."

Nói đến đây, Mao Ngọc Lan trên mặt tràn đầy bi thương, trong lúc nhất thời cái gì cũng không nói ra được.

La Cường nắm tay nàng, tiếp lời, "Đó là không sai biệt lắm một năm sau sự tình, lúc ấy ta cùng nàng đã chuẩn bị kết hôn, mà nàng cũng có con nít."

"Khi đó nàng đều quên nàng là một cái Vương Triều thành viên, mà ta cũng quên nàng thân phận dị năng giả, cho đến hai cái tổ chức đồng thời tìm tới cửa."

"Trước nhất tới là Vương Triều, ba cái Dị Năng Giả hỏi nàng ban đầu chuyện, còn có mật mã."

"Chúng ta còn chưa kịp phản ứng, z người sẽ tới, vẫn là cái đó kẻ người, hắn lần nữa một người đánh chết ba cái Dị Năng Giả, sau đó đem ta đánh ngất xỉu."

"Ta tỉnh lại thời điểm, phát hiện ta cùng nàng bị giam ở một cái trong căn phòng nhỏ, cái đó kẻ người đứng ở chúng ta trước người, mắt nhìn xuống chúng ta."

"Hắn ánh mắt rất khủng bố, xem chúng ta thời điểm, hắn chỉ nói hai chữ, mật mã."

"Ngọc Lan nàng không có nói, nàng kéo ta không ngừng lui về phía sau, nhưng căn phòng rất nhỏ, chúng ta rất nhanh thì thối lui đến góc tường."

"Kẻ người không ngừng đến gần chúng ta, trong miệng vẫn vừa nói 'Mật mã' hai chữ."

"Ta lúc ấy dọa hỏng, hỏi nàng mật mã là cái gì."

"Nhưng nàng không có nói, liền vào lúc đó, Vương Triều người sát tiến đến, cùng kẻ người mở ra kịch chiến."

"Ta thề, đó là ta gặp qua rung động nhất tình cảnh, thật xin lỗi, ta không biết nên thế nào đi miêu tả cái đó tình cảnh."

La Cường cùng Mao Ngọc Lan trên mặt đều tràn đầy sợ hãi và sợ, Lãnh Phong nhẹ nhàng gõ đầu, tỏ ra là đã hiểu.

Trương Ảnh Hàm thì thôi trải qua nghe sừng sò, nàng là lần đầu tiên nghe được cùng Dị Năng Giả có liên quan cố sự.

Lúc này, Lãnh Phong một chai từng chút đã treo xong, Mao Ngọc Lan liền vội vàng tiến lên đổi một chai.

La Cường trầm ngâm một hồi, nói tiếp: "Kẻ người bị đánh chạy, lúc ấy Vương Triều là ba cái Dị Năng Giả đồng thời vây công hắn, hắn căn bản không phải đối thủ, ở sau khi bị thương liền chạy trốn, ta cùng Ngọc Lan cũng cho là Vương Triều người sẽ cứu chúng ta, nhưng chúng ta thất vọng."

Nói đến đây, La Cường thống khổ nhắm lại con mắt, Mao Ngọc Lan cũng là nắm thật chặt la tay gối.

"Vương Triều người cũng hỏi Ngọc Lan mật mã chuyện, lúc này, Ngọc Lan đem mật mã nói cho bọn hắn biết, chúng ta cho là sự tình liền sẽ kết thúc như vậy, nhưng nhưng "

"Nhưng Vương Triều người hướng về phía Ngọc Lan bụng nả một phát súng, nói này là đối với nàng trừng phạt, lúc ấy Ngọc Lan, là ôm hải tử a!"

La Cường vợ chồng trên mặt, cũng chậm rãi nước mắt chảy xuống.

Hướng về phía mang thai nữ nhân nổ súng, này cách làm không khỏi quá tàn nhẫn.

Lãnh Phong nắm chặt quả đấm, hấn tức giận.

Ở Dĩ Năng Già trong thế giới, z danh tiếng là kém cỏi nhất, bởi vì bọn họ làm việc vẫn luôn là không chọn thủ đoạn.

Vương Triều muốn khá hơn một chút, cho nên phần lớn độc lập Dĩ Năng Già, gia nhập chọn đầu đều là Vương Triều.

Nhưng hiện tại xem ra, Vương Triều thật ra thì cũng là cùng z một cái loại hình, làm việc đều là hèn hạ tới cực điểm!

Trương Ảnh Hàm trên mặt tràn đầy khiếp sợ, nhưng nàng không nói gì, bởi vì bây giờ còn là không phải là nói chuyện thời điểm.

La Cường xoa một chút nước mắt, nghẹn ngào nói: "Bởi vì phát súng kia, Ngọc Lan trong bụng hải tử không có, hơn nữa cả đời không thể lại mang thai."

"Sau đó nàng bị khu trục ra Vương Triều, nàng cũng không có sẽ cùng Dĩ Năng Già đã từng quen biết, Ở lại bên cạnh ta - Sobaniirune, yên lặng làm ta trợ thủ."

"Đây cũng là ta tại sao nghe được người nói chuyện sau, sẽ sợ hãi nguyên nhân, chúng ta lo lắng Vương Triều cùng z người sẽ tìm tới cửa, chúng ta đã mai danh ẩn tính sinh hoạt mười bốn năm, chưa có tiếp xúc qua bất kỳ Dĩ Năng Già."

Có sự, hấn kết thúc.

Đây đúng là một cái đề cho người cảm thấy bi thương, đề cho người cảm thấy tức giận có sự.

"Thật xin lỗi, là ta đem các người hù được." Lãnh Phong chậm rãi thấp kém đầu mình, hướng hai người biểu đạt chính mình áy náy.

Hấn tâm lý tràn đầy tức giận, đổi thành ai nghe được cái này có sự cũng biết phần nộ, Vương Triều cách làm, quá tàn nhẫn.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Già Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Đánh đau thể người

Trương Ảnh Hàm trên mặt mang nước mắt, nàng nghe khóc.

Lãnh Phong đem người dựa vào ghế, nhìn La Cường vợ chồng, nói: "Các người cứ như vậy qua mười bốn năm."

"Ừ, thời gian qua rất nhanh, bất tri bất giác, đã mười bốn năm." La Cường nắm thật chặt Mao Ngọc Lan tay, trên mặt thoáng qua một tia hạnh phúc.

Cùng mình người yêu qua cả đời, cho dù lại bình thường, cũng là một kiện rất hạnh phúc chuyện.

Mao Ngọc Lan nắm la tay giỏi, trên mặt còn treo móc nước mắt, nói: "Thật xin lỗi, nếu như ta chưa từng xuất hiện ở người trong sinh mệnh, có lẽ người sẽ có tốt đẹp gia đình, có chính mình hải tử."

"Không, gặp phải người, là đời ta hạnh phúc nhất chuyện, đã nhiều năm như vậy, người biết ta là thế nào nghĩ, người không cần lại đi tự trách cái gì."

La Cường ngẩng đầu nhìn Mao Ngọc Lan, trong mắt tràn đầy kiên định.

Lãnh Phong nhìn trước mắt đôi vợ chồng này, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, cho dù mười lăm năm trước bọn họ việc trải qua cả đời đều khó mà quên được chuyện, nhưng ít ra bọn hắn bây giờ qua rất hạnh phúc.

"Tiểu tử, cảm ơn ngươi chịu nghe ta môn cổ sự." La Cường lau khô nước mắt, hướng Lãnh Phong ngỏ ý cảm ơn.

"Không, hẳn là phải cảm tạ ngươi." Lãnh Phong liền vội vàng nói: "Cảm ơn ngươi chịu nói cái này với ta cổ sự."

Trương Ảnh Hàm lau nước mắt, nói theo: "Cảm ơn ngươi La thúc thúc."

"Hài tử, có thể cùng ta nói nói, ngươi năng lực là cái gì không?" Mao Ngọc Lan mặt đầy hiếu kỳ nhìn Lãnh Phong, nhưng rất nhanh nàng liền nói: "Xin lỗi, ta biết đây là Dịch Năng Giả cấm kỵ, ta chỉ là tò mò, ngươi có thể không nói."

Hướng một cái Dịch Năng Giả hỏi hẳn năng lực, đây là Dịch Năng Giả giữa cấm kỵ, mỗi một Dịch Năng Giả cũng rất rõ, bởi vì đây là chính mình bí mật nhất, không người nguyên nhân chia sẻ điều bí mật này.

"Ta năng lực là cánh." Lãnh Phong không có tính toán giấu giếm.

Đây đối với vợ chồng đem chính bọn hắn trong đời thống khổ nhất việc trải qua chia sẻ đi ra, Lãnh Phong đem tự mình có thể (Kỹ Năng) lực nói cho bọn hắn biết cũng không sao.

"Cánh?" La Cường vợ chồng hai mắt nhìn nhau một cái, hai người bọn họ trên mặt cũng xuất hiện hiếu kỳ.

Lãnh Phong cười cười, đứng lên, đi về phía trước hai bước.

Ngay sau đó, dài bốn mét màu đen hai cánh liền ra hiện tại sau lưng hắn.

La Cường vợ chồng trên mặt nhất thời tràn đầy khiếp sợ, dù sao Lãnh Phong năng lực thật sự là vô cùng kinh người.

"Ta có thể bay." Lãnh Phong khẽ mỉm cười, trên mặt thoáng qua vẻ kiêu ngạo.

"Ta đã rất nhiều năm chưa từng thấy qua Dịch Năng Giả, cảm ơn ngươi, Lãnh Phong, ít nhất ngươi để cho ta biết, Dịch Năng Giả giữa vẫn có người tốt." Mao Ngọc Lan cười nói.

"Ta coi là là người tốt." Lãnh Phong liền vội vàng nói.

La Cường đứng lên, nói: "Ồ trong mắt chúng ta, ngươi vàng."

Lãnh Phong thu hồi cánh, hẳn là lần đầu tiên nghe được có người nói hắn là người tốt.

"Ngồi xuống đi, ngươi còn đang đánh treo chân, không nên lộn xộn." Mao Ngọc Lan đỡ Lãnh Phong ngồi về đến trên ghế sa lon.

"A di, ngài nghe nói qua, Vương Giả chi đạo sao?" Lãnh Phong mỉm cười nói.

Lãnh Phong trong lòng, có một cái ý nghĩ.

"Vương Giả chi đạo? Dĩ nhiên nghe nói qua, đó là Dịch Năng Giả trên thế giới vĩ đại nhất truyền kỳ, hơn nữa ngay tại chúng ta thành phố, ta biết kia cái địa phương ở đâu, nhưng cho tới bây giờ đều không đi qua, bởi vì ta không nơi này tư cách tiến vào cái này truyền kỳ địa phương."

Mao Ngọc Lan vừa nói thời điểm, trong mắt tràn ngập chờ mong.

"Ta cũng đã nghe nói qua cái địa phương, ta trải qua rất nhiều lần, nhưng không dám đi vào." La Cường đã nói theo.

Hắn mặc dù không là Dịch Năng Giả, nhưng là nghe Mao Ngọc Lan nói qua rất nhiều Dịch Năng Giả thế giới cổ sự, Vương Giả chi đạo, hắn vẫn nghe nói qua.

Lãnh Phong trầm ngâm một chút, nói: "Bây giờ Vương Giả chi đạo là thuộc về ta địa phương, cho nên ta muốn mời các ngươi vào ở đến Vương Giả chi đạo trong, dù sao bên trong cửa tiệm cơ bản đều là vô ích."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, La Cường vợ chồng trên mặt đều tràn đầy dao động Kinh Thần tình, Vương Giả chi đạo, bây giờ lại là thuộc về này cái người tuổi trẻ?

Một lát nữa, hai vợ chồng mới phản ứng được, sau đó đồng thời lắc đầu, La Cường mở miệng nói: "Tiểu tử, cảm ơn hảo ý của ngươi, ta tin tưởng ngươi nói chuyện, nhưng Vương Giả chi đạo, chúng ta hay là không đi."

"Tại sao?" Lãnh Phong không hiểu hỏi.

"Chúng ta ở chỗ này nhiều năm như vậy, chung quanh nhai phường chúng ta đều rất thực, chúng ta không muốn rời đi, hơn nữa nơi này cách Vương Giả chi đạo cũng không xa, nếu như các ngươi có cần gì hỗ trợ, gọi điện thoại cho chúng ta là được." Mao Ngọc Lan mỉm cười nói.

Mao Ngọc Lan nụ cười làm cho người ta một loại thật ấm áp cảm giác, nàng đúng là một cái rất tốt y tá.

"La thúc thúc, ta chỉ biết là ngài và lòng a đi rất ân ái, nhưng không biết các người việc trải qua nhiều như vậy." Trương Ảnh Hàm lau nước mắt, nàng mặc dù không ưa Dị Năng Giả, nhưng đối với Mao Ngọc Lan, nàng là thật không ưa không đứng lên.

La Cường cùng Mao Ngọc Lan câu chuyện tình yêu mặc dù ngắn gọn, nhưng thật dễ cho Trương Ảnh Hàm làm rung động rơi lệ, trừ làm rung động, càng nhiều là đồng tình, bi thương.

Dù sao, La Cường cùng Mao Ngọc Lan đều đã người đến trung niên, nhưng nhất định đời này cũng sẽ không có con nít, khi bọn hắn lão vô sở y thời điểm, là có bao nhiêu bi ai.

"La thầy thuốc, có một chút ta phải nhắc nhở một chút ngài, z là sẽ không bỏ qua bọn họ địch nhân, cho dù là qua lại lâu cũng giống như vậy."

Lãnh Phong có chút lo âu, z phong cách làm việc hắn biết rõ, bọn họ sẽ không bỏ qua cho bất kỳ cùng bọn họ từng có đụng chạm người.

Đặc biệt là đối mặt Vương Triều thành viên thời điểm, z càng sẽ không có bất kỳ nhân từ.

Để cho người trí nhớ sâu sắc, chính là 40 năm trước, Vương Triều cùng z thành viên, bởi vì nhiệm vụ phát sinh đấu tranh, sau đó sự tình qua bốn mươi năm, z thành viên nhắc lên chuyện này, sau đó đi giết ánh sáng ban đầu cùng nhiệm vụ có liên quan tất cả mọi người.

Sự tình qua bốn mươi năm, bọn họ cũng còn sẽ nhắc tới, có thể tưởng tượng được, z là có nhiều thù dai.

Cho nên Lãnh Phong mới có thể lo lắng, dù sao z thành viên cũng tàn nhẫn vô cùng.

Nghe Lãnh Phong lời nói, Mao Ngọc Lan cười khổ nói: "Chúng ta cũng rất rõ z phong cách làm việc, cho nên ta vẫn luôn đang lo lắng bọn họ hội triển mở trả thù, sự tình đã qua mười lăm năm, bọn họ đến bây giờ còn không tới tìm chúng ta, đây là chuyện tốt, nhưng ta không dám hứa chắc, bọn họ sau này sẽ tới hay không."

La Cường nhẹ nhàng ôm lấy Mao Ngọc Lan bả vai, nói: "Không sợ, chúng ta cho dù là chết, cũng sẽ chết cùng một chỗ, vĩnh viễn không xa rời nhau."

"Ta biết." Mao Ngọc Lan nhẹ khẽ tựa vào La Cường trên bả vai, có chút ghen ngào nói: "Chẳng qua là đời này quá ngắn, ta và người còn không có qua đủ."

Nhìn hai vợ chồng thương cảm như vậy, Trương Ảnh Hàm nhìn về phía Lãnh Phong, cắn môi nói: "Lãnh Phong, có biện pháp gì hay không có thể giải quyết?"

Lãnh Phong mất phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng, hắn tựa hồ phát hiện cái gì.

"Lãnh Phong?" Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng đẩy một chút Lãnh Phong, tiếp tục nói: "Người có biện pháp gì hay không có thể giúp bọn hắn một chút."

"Đương nhiên là có." Lãnh Phong khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, trong nụ cười tràn đầy lạnh giá, "z người đã tới."

Lãnh Phong vừa nói, tất cả mọi người đều ngây tại chỗ, La Cường cùng Mao Ngọc Lan trên mặt nhất thời tràn đầy kinh hoàng.

Ngay sau đó, phòng khám bệnh trần nhà phát ra một tia tiếng va chạm thanh âm, một cái nhân hình thê, từ trần nhà rớt xuống, rơi vào phòng khám bệnh trong phòng khách.

La Cường liền vội vàng kéo Mao Ngọc Lan, không ngừng lui về phía sau.

Hai trên mặt người đều tràn đầy sợ hãi, không người nghĩ đến, sự tình liền sẽ phát sinh ở tối nay.

Hình người thê từ từ lớn lên, biến thành một cái người đàn ông trung niên bộ dáng, trong tay hắn, nắm một cây súng lục.

"Buổi tối khỏe a." Lãnh Phong từ từ đứng lên, hơn nữa nhỏ ra trên mu bàn tay ống chích.

Trương Ảnh Hàm trên mặt tràn đầy kinh hoàng, vừa mới cái kia hình người thê, thật sự là vô cùng kinh khủng.

Người đàn ông trung niên nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó đưa mắt dừng lại ở Mao Ngọc Lan trên người.

"Mười lăm năm, các người lại còn không buông xuống ban đầu sự kiện kia." Mao Ngọc Lan cắn răng nói.

"Dĩ nhiên sẽ không, chúng ta z, mãi mãi cũng là như vậy thù dai."

Nói xong, người đàn ông trung niên giơ lên trong tay súng lục.

La Cường liền vội vàng ngăn ở Mao Ngọc Lan trước người, làm xong vì nàng đỡ đạn chuẩn bị.

Nhưng Lãnh Phong ở nơi này, làm sao biết cho phép người đàn ông trung niên nổ súng.

"Người cho là ta sẽ để cho người nổ súng sao?"

Theo âm thanh âm vang lên, màu đen hai cánh trong nháy mắt xuất hiện sau lưng Lãnh Phong.

Ngay sau đó, Lãnh Phong sẽ đến người đàn ông trung niên trước người, đôi tay nắm lấy bả vai hắn, hai cánh dùng sức đánh một cái!

"Ầm!"

Người đàn ông trung niên phía sau chính là phòng khám bệnh đại môn, Lãnh Phong hai cánh đánh một cái, chạy nước rút lực lượng trong nháy mắt đem người đàn ông trung niên hướng trên cửa đẩy đi, nhất thời cửa sắt xô ra một cái lỗ thủng to.

Vang lón đi qua, Trương Ảnh Hàm đám người mới phản ứng được, ngay cả vội vàng đi theo chạy ra phòng khám bệnh.

Lãnh Phong nắm người đàn ông trung niên, đem thân thể của hắn hung hăng vẩy trên đất, phát ra một tiếng vang thật lớn.

Lúc này là buổi tối, cộng thêm giá rét, mọi người ríu rít đợi ở nhà không muốn ra ngoài, cho nên bên ngoài đường phố căn bản không có người.

Lãnh Phong hai cánh dùng sức đánh một cái, mang theo người đàn ông trung niên bay về phía trời cao.

Trương Ảnh Hàm cùng La Cường vợ chồng đứng ở phòng khám bệnh ngoài cửa, ngẩng đầu nhìn bay về phía trời cao Lãnh Phong.

Ở hướng trời cao leo lên thời điểm, Lãnh Phong không ngừng dùng quả đấm đập đến người đàn ông trung niên bụng.

Bụng bị thương nặng, người đàn ông trung niên không nhịn được phun ra một ngụm tiên huyết, trong máu tươi xen lẫn nội tạng mảnh vụn, hắn đã bị Lãnh Phong đánh không nữa cái mạng.

"Nghe nói người rất trâu bò, ha ha."

Ngay sau đó, Lãnh Phong lại đấm một quyền đánh ở người đàn ông trung niên bụng, một quyền này cường độ là vừa mới gấp đôi.

"Phốc "

Lãnh Phong hướng bên phải chột lóe, mau tránh ra người đàn ông trung niên phun ra máu tươi, hắn có bệnh thích sạch sẽ, không thích người khác máu dính ở trên người mình.

"Nên đưa người đi gặp Chúa Jesus."

Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, nắm nửa chết nửa sống người đàn ông trung niên, hướng biển khơi bay đi.

h là một cái Lâm Hải Thành thành phố, trung tâm thành phố khoảng cách biển khơi cũng không xa, ở Lãnh Phong không ngừng gia tốc phi hành xuống, rất nhanh thì đi tới trên mặt biển.

Lúc này nhiệt độ là dưới Baidu, nước biển lạnh giá thấu xương, nếu như té xuống lời nói, không cần một phút cũng sẽ bị lạnh cứng.

Lãnh Phong nhìn sóng mãnh liệt nước biển, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

Hắn không có bất kỳ lòng nhân từ, hắn chỉ biết là, này cái trung niên nam nhân cùng Vương Triều hỷ La Cường vợ chồng nhân sinh.

"Bái bai." Lãnh Phong buông tay ra.

Người đàn ông trung niên nhất thời hướng lạnh giá đâm Cốt Hải máng xối đi, theo phốc thông một tiếng, hắn trong nháy mắt bị nước biển nuốt mất.

Lãnh Phong rên một tiếng, đánh phía trước hai cánh, hướng La Cường phòng khám bệnh bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Có lúc không thể quá nhân từ

Không trung bay bông tuyết, nhiệt độ thấp để cho rất nhiều người cũng ứng phó không kịp, rồi rít tránh ở trong nhà, không muốn ra ngoài.

Trương Ảnh Hàm cùng La Cường vợ chồng vẫn còn đang phòng khám bệnh trước cửa, chờ đợi Lãnh Phong trở về.

Lãnh Phong mới vừa rồi bày ra sức chiến đấu khiếp sợ La Cường vợ chồng, thế người đang ở trong địa vị rất cao, nhưng cơ hồ bị miếu sát, trong nháy mắt liền bị Lãnh Phong đánh không tỳ khí.

La Cường vợ chồng đang khiếp sợ đồng thời, cũng ở đây vui mừng, thật may Lãnh Phong tối nay tới, nếu hắn không là môn thật sẽ chết ở thềm trong tay người.

Lần nữa thấy Lãnh Phong sử dụng dị năng, Trương Ảnh Hàm không có lấy trước như vậy khiếp sợ, nhưng ít nhiều vẫn là bị hù dọa một chút.

Ba người cũng đứng ở phòng khám bệnh trước cửa, chờ Lãnh Phong trở lại.

Lúc này, trên bầu trời tránh qua một cái bóng đen, ngay sau đó, Lãnh Phong đáp xuống ba người trước người.

"La thầy thuốc, thật xin lỗi hủy nhà người môn." Lãnh Phong thu hồi hai cánh, trên mặt mang vẻ kiêu ngạo nụ cười.

Ở ở trong địa vị hiển hách A Cấp Dị Năng Giả, trong nháy mắt liền bị hấn đánh không tỳ khí, Lãnh Phong không thể nào không kiêu Ngạo.

"Không việc gì." La Cường đi lên trước, dùng sức nắm Lãnh Phong tay, trong mắt mang theo không ít hơi nước, "Lãnh Phong, cảm ơn người, chúng ta đã sớm biết ở người sớm muộn sẽ tới tìm chúng ta, thật may tối nay người đang ở đây."

Mặc dù La Cường vợ chồng biết ở người sớm muộn cũng sẽ tìm tới cửa, nhưng không người có thể chắc chắn bọn họ lúc nào sẽ đến, nhưng La Cường vợ chồng rất may mắn, bởi vì tối nay Lãnh Phong vừa vặn tới nơi này xem bệnh, cũng biết bọn họ cố sự.

La Cường không phải là Dị Năng Giả, mà Mao Ngọc Lan dị năng cũng không phải là chiến đấu loại hình, nếu như Lãnh Phong không có ở đây, vậy bọn họ tối nay cũng chỉ có chết phần.

"Lãnh Phong, chúng ta rất cảm kích người giúp chúng ta giải quyết cái này đại họa tâm phúc, nhưng ta rất lo lắng, người giết hấn, ở là sẽ không bỏ qua cho người."

Mao Ngọc Lan mặt đầy lo âu, ở là có thù phải trả, một điểm này cơ hồ mỗi một Dị Năng Giả rất rõ.

Lãnh Phong cười cười, mặt đầy nụ cười ung dung, hấn hoàn toàn không đem ở coi ra gì, "A di ngài không cần lo lắng cho ta, ở không động dấy ta."

Mặc dù nghe được Lãnh Phong nói như vậy, nhưng Mao Ngọc Lan vẫn mặt đầy lo âu, hiển nhiên nàng không tin Lãnh Phong lời nói.

"Đi vào trước đi, bên ngoài lạnh lẽo." La Cường nói.

Mọi người lần nữa trở lại phòng khám bệnh, nhưng phòng khám bệnh đại môn cái hang lớn kia là nổi bật như vậy, thỉnh thoảng còn hóng gió đi vào.

Lãnh Phong vốn là vẫn còn ở treo châm, nhưng là đối phó thềm người, hấn đem ống chích cho rút ra.

Trở lại phòng khám bệnh sau, Lãnh Phong liền vội vàng cầm cần (cái) quần bông gòn, lau chùi mu bàn tay máu.

Mao Ngọc Lan liền vội vàng tiến lên hỗ trợ xử lý, Lãnh Phong là vì trợ giúp bọn họ mới nhổ châm quần, vô luận là từ cảm kích hay lại là nghề bản năng, Mao Ngọc Lan cũng sẽ tiến lên hỗ trợ.

Xử lý xong mu bàn tay tươi mới Huyết Hậu, Lãnh Phong ho khan hai tiếng, ngồi ở trên ghế sa lon.

Treo không sai biệt lắm hai bình Dược Thủy, hấn bây giờ chỉ muốn ngủ một hồi.

Lãnh Phong đem sau dựa lưng vào ở trên ghế sa lon, nói: "La thầy thuốc, ở phái người đến, nhưng bây giờ người bị ta giết, ở không thể nào không phát hiện được."

La Cường hơi nhủ lên Mi, gật đầu một cái, hấn cũng đang lo lắng cái này.

"Nhưng người yên tâm, ở bên kia ta sẽ xử lý tốt, ta sẽ trực tiếp cùng bọn họ nói, người là ta giết, đến lúc đó bọn họ sẽ đem mũi dùi chỉ đến trên người của ta, mà các người bên này, cũng sẽ không có bất cứ vấn đề gì."

Nghe xong La Cường vợ chồng cố sự sau, Lãnh Phong liền quyết định muốn giúp bọn hấn, hấn mặc dù không phải là cái gì người tốt, nhưng trợ giúp người, hấn vẫn biết.

Về phần ở bên kia, Lãnh Phong căn bản liền không lo lắng, ở không thể nào cùng Âm Dạ khai chiến, bởi vì Âm Dạ sức chiến đấu nếu so với còn lại A Cấp Dị Năng Giả cường hấn nhiều, ở muốn tiêu diệt toàn bộ Âm Dạ, ít nhất phải phải ra bọn họ toàn bộ A Cấp Dị Năng Giả, hơn nữa phải bỏ ra tổn thất nặng nề giá.

Nếu như z chiến lược tổn thất nặng nề, kia Vương Triều liền có cơ hội hoàn toàn tiêu diệt z.

Đổi thành bên kia, Vương Triều cùng Âm Dạ nổi lên va chạm, cũng phải cần bỏ ra tổn thất nặng nề giá, mà z liền có thể thừa lúc vắng mà vào.

Đây cũng là tại sao, Vương Triều cùng z cũng không dám cùng Âm Dạ nổi lên va chạm nguyên nhân.

Cho nên Lãnh Phong rất bình tĩnh, Âm Dạ thành viên cũng rất bình tĩnh, bọn họ có thể nói là trừ Vương Triều cùng z ra, chiến lực mạnh nhất tổ chức.

"Lãnh Phong, chúng ta có tài đức gì, cho người giúp chúng ta như vậy." Mao Ngọc Lan nói.

"Đúng vậy, như người vậy chỉ cho chính người thêm phiền toái, chúng ta đã lão, chết sớm chết chậm đều giống nhau, người bất đồng, người còn tuổi trẻ, người không cần phải là hai người chúng ta lão đầu đi cùng z nổi lên va chạm, như vậy không đáng giá a." La Cường đã nói theo.

"Người tới nay giúp chúng ta giải quyết hết tới ám sát người, chúng ta đã rất cảm kích, người "

Nhưng Mao Ngọc Lan còn chưa nói hết, liền bị Lãnh Phong cắt đứt.

"Được, không cần lại nói, tin tưởng ta, z không động đây ta, Vương Triều cũng giống vậy, La thúc thúc các người không cần cảm thấy thiếu nợ ta cái gì, ta là rất vui lòng hỗ trợ, ta vẫn luôn nhìn Vương Triều cùng z khó chịu, thỉnh thoảng khiêu khích một chút bọn họ cũng thật có ý tứ."

Lãnh Phong đứng lên, liếc mắt nhìn Trương Ảnh Hàm, sau đó nói: "La thúc thúc, lòng a đi, hai người các người không cần lo lắng nữa cái gì, đây là ta điện thoại." Vừa nói, Lãnh Phong đem điện thoại mình viết trên giấy, giao cho la tay giỏi trong, "Có chuyện gì gọi điện thoại cho ta là được."

"Ta nghĩ rằng z người cũng sẽ không đến, ta đi về nghỉ trước." Vừa nói, Lãnh Phong chuẩn bị rời đi.

"chờ một chút." La Cường liền vội vàng gọi lại Lãnh Phong, sau đó đi tới giá thuốc bên trên, bắt đầu Phối Dược.

"Trước chờ chút, người còn lên con sốt, chúng ta khai điểm thuốc cho người." Mao Ngọc Lan giải thích.

Lãnh Phong cười gật đầu một cái, thuốc này vẫn là phải ăn.

Trương Ảnh Hàm đứng ở Lãnh Phong bên người, nàng vẫn luôn nghe Lãnh Phong cùng La Cường vợ chồng nói chuyện, nàng bây giờ có rất nhiều nghi vấn, nhưng nàng không có mở miệng, bởi vì bây giờ còn chưa phải là hỏi thời điểm.

La Cường tướng thuốc giao cho Lãnh Phong trong tay, sau đó dụng lực nắm tay hắn, "Cảm ơn người Lãnh Phong, người đại ân đại đức, chúng ta cả đời khó quên."

"Không việc gì La thúc thúc, một cái nhắc tay mà thôi, các người sự tích thật sự là làm rung động ta." Lãnh Phong cười, hắn là thật bị làm rung động.

Ý thức được nên rời đi, Trương Ảnh Hàm nói: "Ta đi lái xe."

Nói xong, Trương Ảnh Hàm xoay người đi về phía cửa ngoài cách đó không xa Audi a 8.

Thấy Trương Ảnh Hàm rời đi trước, Lãnh Phong trầm ngâm một chút, nhỏ giọng đối với (đứng) La Cường nói: "La thúc thúc, ta muốn hỏi một chút."

"Người nói." La Cường nói.

"Cái gì là ái tình." Lãnh Phong mím môi, hỏi.

La Cường cùng Mao Ngọc Lan hai mắt nhìn nhau một cái, hai người cũng không nhịn được cười cười.

"Người thích Trương Ảnh Hàm cô bé kia sao?" La Cường tiểu hỏi.

Lãnh Phong lắc đầu một cái, có chút lúng túng nói: "Ta không biết."

"Hài tử, ta nhìn ra, người xem nàng trong đôi mắt mang theo một tia ái mộ." Mao Ngọc Lan đi lên trước, vỗ nhẹ đến Lãnh Phong bả vai, cười nói: "Thích một người, liền còn lớn tiếng hơn nói ra, nếu như bỏ qua, vậy người hối hận cũng không kịp."

"Nhưng ta không hiểu ta cảm giác này đến cùng phải hay không thích, ta không biết cái gì là thích, cái gì là yêu." Lãnh Phong mặt đầy mờ mịt, hắn thật không biết những thứ này.

Lãnh Phong cho tới bây giờ chưa có tiếp xúc qua cái gì là thích, cái gì là yêu, hắn không có xem qua bất kỳ ái tình điện ảnh hoặc là tiểu thuyết, cũng không có tháo qua.

"Hài tử, ta cũng không biết làm như thế nào cùng người nói." Mao Ngọc Lan trầm ngâm một chút, khẽ mỉm cười, nói: "Thử coi nàng, nếu như có một ngày, nàng nhất cử nhất động có thể lấy cả hữu người tâm tình, đó phải là."

Lãnh Phong cắn môi, trong lúc nhất thời không có nghe biết Mao Ngọc Lan nói chuyện.

"Nàng còn đang chờ người, nhanh đi đi." Mao Ngọc Lan nhẹ nhàng đẩy đẩy Lãnh Phong, nói.

"Được, ta đây đi trước."

Nói xong, Lãnh Phong nắm thuốc, vội vội vàng vàng chạy về phía Audi a 8.

La Cường ôm Mao Ngọc Lan bả vai, khe khẽ thở dài, nói: "Hai người bọn họ rất hợp thích."

Mao Ngọc Lan nhẹ nhàng cười một tiếng, tựa vào La Cường Thân bên trên, nói: "Nhưng ta cảm thấy được (phải) Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm, sẽ có rất nhiều lận đận."

"Ta cũng cảm thấy, hi vọng bọn họ có thể hết thấy thuận lợi đi." La Cường nói.

Lãnh Phong ngồi vào chỗ cạnh tài xế, nịt chặt giây an toàn.

Nhìn Lãnh Phong ngồi xong sau, Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng đạp chân ga.

Audi a 8 động cơ phát ra nhỏ nhẹ tiếng nổ, xe chậm rãi chạy, rồi đi phòng khám bệnh trước cửa.

Phòng khám bệnh khoảng cách chợ trời đường phố cũng sẽ không đến mười phút chặng đường, nhưng bây giờ Trương Ảnh Hàm mở rất chậm, phải đi về ít nhất phải mười lăm phút.

Ban đêm tầm nhìn rõ rất ngắn, thêm lên thiên không hạ Tiểu Tuyết, mặt đất có không ít tuyết đọng, mở chậm rất bình thường, phòng ngừa đột nhiên mang đến trượt.

Lúc này, Trương Ảnh Hàm mở miệng hỏi "Lãnh Phong, z cùng Vương Triều, rốt cuộc là cái gì?"

"Hò" Lãnh Phong nhỏ khí, nói: "Vương Triều cùng z đều là tổ chức, do Dị Năng Giả liên hợp lại tổ chức, Vương Triều cùng z cũng là chúng ta Dị Năng Giả thế giới lớn nhất hai cái tổ chức, hai cái này tổ chức vẫn luôn mâu thuẫn không ngừng, thường thường sẽ phát sinh tranh đấu."

"Vậy còn người, người là cái gì tổ chức?" Trương Ảnh Hàm tiếp tục hỏi.

Lãnh Phong đem hai tay gối sau ót, nói: "Ta ở một cái tên là Âm Dạ tổ chức, rất ít người, lúc trước cộng thêm ta liền ba cái, lời bây giờ, lại nhiều ba cái người mới, 6 cái."

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng gõ đầu, nàng còn rất nhiều nghi vấn, nhưng trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói như thế nào.

Lãnh Phong cũng không nói gì nữa, trong lúc nhất thời, xe Lý An lắng xuống.

Audi a 8 chậm chạp chạy ở trên đường, Lãnh Phong nhìn ngoài cửa sổ phiêu Lạc Tuyết hoa, nhẹ nhàng nhỏ khí.

Lãnh Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhất thời cười nói: "Ha ha ha, đột nhiên nghĩ đến, ta mới vừa rồi không có đưa tiền a."

Trương Ảnh Hàm cũng không nhận được lộ ra vẻ tươi cười, "Người mới vừa rồi cứu bọn họ mệnh, điểm này xem bệnh Tiểu Tiễn, bọn họ mới sẽ không để ý đây."

"Đúng, vừa mới cái kia tới tập kích người, người là giết hấn sao?" Trương Ảnh Hàm tiếp tục nói.

"Ừ, ta đem hấn đánh hơi dừng sau, trực tiếp ném xuống biển, ở thấp như vậy nhiệt độ xuống, hấn không thể có thể còn sống sót." Lãnh Phong không có giấu giếm, toàn bộ nói cho Trương Ảnh Hàm.

Trương Ảnh Hàm nhếch miệng, nhưng không có nói gì.

Lúc này, nàng cũng không tư cách đi nói Lãnh Phong tàn nhẫn.

Dù sao, nếu như không phải là Lãnh Phong lời nói, La Cường vợ chồng nhất định sẽ chết ở thò người giành lại.

Nếu như Trương Ảnh Hàm còn nói Lãnh Phong tàn nhẫn lời nói, nàng kia liền thật là quá ngốc.

Trương Ảnh Hàm cũng biết rõ một điểm này, cho nên hấn không nói gì.

Huống chi, Lãnh Phong cũng không có cái gì tàn nhẫn không tàn nhẫn nói đến, nếu như không giết chết thò người, hấn sẽ còn tiếp tục đến tìm La Cường vợ chồng phiền toái.

Có lúc, làm người thật không có thể nhân từ.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Già Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Uy hiếp Kevin

Audi a 8 chậm rãi dừng ở Ám Dạ cửa quán rượu, Lãnh Phong cách cửa sổ xe nhìn về trong quán rượu, chỉ thấy Lăng Ảnh đám người ngồi ở trong ghế dài, không biết đang thương lượng cái gì.

Nhận ra được đèn xe ánh sáng, Lăng Ảnh ba người rồi rít đưa mắt đầu đến quầy rượu bên ngoài.

Lãnh Phong đi xuống xe, nhanh chóng đi vào trong quán rượu, lớn tiếng nói: "Lăng Mặc, thông báo z cao tầng, nói cho bọn hần biết, bọn họ có một cái A Cấp Dị Năng Già bị ta giết, tên kia năng lực là đem người biến thành thê."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, trong quán rượu tất cả mọi người đều sùng sờ.

"Đại ca, người nói cái gì? Người đem z người giết chết? Hơn nữa còn là A Cấp Dị Năng Già!" Lăng Ảnh mặt đầy khiếp sợ nói.

Theo đạo lý Lãnh Phong là đi ra ngoài xem bệnh, thê nào đi ra ngoài một lần liền để người ta z thành viên cho giết, điều này thật sự là thật là làm cho người ta kinh ngạc.

Lăng Mặc mặc dù mặt đầy kinh ngạc, nhưng vẫn là theo thói quen xuất ra máy tính, cho z cao tầng phát Phong email.

"Lãnh Phong người mới vừa rồi làm gì, tại sao giết một cái z thành viên?" Phan Mộc Mộc hỏi.

Ba người cũng rất muốn biết Lãnh Phong mới vừa rồi rốt cuộc làm chuyện gì, dù sao hần mới vừa nói xong đi xem bệnh, kết quả trở lại một cái liền nói giết z người, hơn nữa còn là một cái A Cấp Dị Năng Già, giết coi như, còn phải chủ động thông báo đối phương, Lăng Ảnh ba người cũng không hiểu.

Lúc này, Trương Ảnh Hàm cũng đi vào trong quán rượu, nhưng Lăng Ảnh ba người đều không thèm nhìna nàng, tiếp tục đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người.

Lãnh Phong tăng hăng một cái, đem thuốc thả ở trên quầy bar, sau đó cầm bình Vodka, ngồi vào trong ghế dài.

Ba người tiếp tục xem Lãnh Phong, chờ đợi hần trả lời.

Lãnh Phong uống một hớp rượu, sau đó chậm rãi đem La Cường vợ chồng cố sự nói ra. Lãnh Phong nói rất chậm, khi hần nói đến mang thai Mao Ngọc Lan bị người hướng về phía bụng nà một phát súng sau, Lăng Ảnh ba người trong nháy mắt kinh hô thành tiếng.

Lăng Ảnh tròn tròn con mắt, trực tiếp một câu: "Ngoa tào!"

Lãnh Phong tiếp tục nói ra La Cường vợ chồng cố sự, còn có tại sao giết chết z thành viên.

Mười phút sau, cố sự kể lại xong, Lãnh Phong một hơi thở uống sạch chai rượu trong rượu.

"Lãnh Phong, làm xong." Lăng Mặc hướng về phía Lãnh Phong giờ ngón tay cái lên.

"Không sai, làm xong." Lăng Ảnh cũng đi theo giờ ngón tay cái lên.

Phan Mộc Mộc sờ lên cằm, một lát nữa mới mở miệng nói: "Theo đạo lý lời nói, toàn bộ sai đều tại Vương Triều trên người, dù sao lông a di là bọn hần thành viên, bọn họ chẳng những không có xuất thủ bảo vệ, ngược lại còn phải đối với (đúng) lông a di hạ ngoan thủ, quá mức."

"Còn có z, sự tình cũng qua mười lăm năm, bọn họ lại còn phải người đến, thật may Lãnh Phong người đang ở đây, nếu hần không là môn hai chắc chắn phải chết."

"Bất quá sự tình không khỏi vô cùng trùng hợp, Lãnh Phong người vừa vận đi xem bệnh, cố sự mới vừa kể xong, người sẽ tới, điều này thật sự là có chút trùng hợp quá mức."

Phan Mộc Mộc nói ra trong lòng nàng nghi vấn.

Lãnh Phong để chai rượu xuống, xoa một chút khóe miệng, "Ta cũng vậy cảm thấy quá xảo hợp, nhưng lúc đó ta căn bản không có quá suy tính nhiều thời gian, dù sao kia hàng lập tức phải nổ súng, ta chỉ có thể xuất thủ đưa hần giết chết."

"Ta cảm thấy được (phải) toàn bộ sai hần là Vương Triều, lại nói, Vương Triều thành viên lại cũng yếu thành quỹ này đáng vẽ, liên tục mấy lần đều bị z cho ngược, quá mất mặt đi." Lăng Ảnh mặt coi thường.

Nhưng hần đảo không có nói sai, Lãnh Phong cũng cho là như vậy.

Lăng Mặc đeo mắt kiếng lên, nhìn một hồi Laptop, mở miệng nói: "Ta mới vừa tra cái đó thẻ người tài liệu, thật ra thì Vương Triều thành viên đánh không lại hần cũng là rất bình thường, dù sao hần năng lực là đem người biến thành thẻ hình dáng, thích hợp nhất dùng cho ám sát, hần có thể núp ở trên trần nhà, trực tiếp đối với người khác nổ súng. Chẳng qua là hần mới vừa rồi trực tiếp xuất hiện ở Lãnh Phong trước mặt, mà hần cũng không biết Lãnh Phong là Dị Năng Giả, đối với (đúng) hần không có bất kỳ phòng bị, cho nên mới bị Lãnh Phong miếu sát."

Nghe tỷ tỷ mình nói chuyện, Lăng Ảnh nhảy mắt mấy cái kính, "Ai u ta đi, này phân tích thật thấu triệt."

"Quả thật, nếu như hàng này chơi đùa ám sát lời nói, sợ rằng lúc ấy tại chỗ chúng ta cũng phải gặp nạn, chẳng qua là hàng này không có, hần quá tự tin."

Lãnh Phong cũng đồng ý Lăng Mặc nói chuyện, năng phân tích không có sai.

Trương Ảnh Hàm hoàn toàn không có bất kỳ tồn tại cảm giác, nàng chỉ có thể đứng ở một bên nghe mọi người nói chuyện, nàng không phải là Dị Năng Giả, căn bản là nghe không hiểu.

"Ta đang nghĩ, z sẽ thế nào đáp lại lần này sự tình." Phan Mộc Mộc có vẻ hơi lo âu.

Lãnh Phong nhìn Phan Mộc Mộc, mặt đầy dễ dàng nói: "Yên tâm đi, z thì sẽ không cùng chúng ta Âm Dạ khai chiến, Băng Lôi Lão Đại không cùng các người nói qua sao?"

"Có nói qua, chỉ là một A Cấp Dị Năng Giả bị giết, z không thể nào không có bất kỳ thành tựu, A Cấp Dị Năng Giả coi như là đỉnh cấp chiến lực, mà cái đó thẻ người năng lực cũng không yếu, z tuyệt đối sẽ không không có bất kỳ phản ứng." Phan Mộc Mộc tiếp tục nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, không có chối Phan Mộc Mộc nói chuyện, nàng nói rất có đạo lý.

"Ta minh bạch, ta đợi z người đến, thời gian, hần cũng không kém."

Nói xong, Lãnh Phong đưa mắt, dừng ở lại bên ngoài trên đường phố.

"Người hần tới." Lãnh Phong đứng lên, khóe môi nhếch lên một tia nụ cười nhân nhật.

Lăng Ảnh ba người cũng đi theo thân, nhìn bên ngoài trống rỗng đường phố.

Máy bay ngừng ở một tòa cao ốc trên lầu chót, cho nên trong đường phố trừ mấy chiếc xe ra, không có vật gì khác.

"Àm!"

Đột nhiên, một người vóc dáng cường tráng người trung niên, rơi xuống từ trên không, vững vàng rơi vào trong đường phố.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn, trong nháy mắt liền nhận ra, hàng này chính là lần trước tới nơi này uống rượu z tiểu đội trưởng, lúc ấy vẫn cùng Long Tô thành viên khai chiến.

Người này năng lực, là đem người trở nên lớn.

Hần trở nên lớn hậu thân thể, tăng cường lực công kích cùng lực phòng ngự, nhưng tốc độ thông thả rất nhiều.

Như vậy năng lực, ở Lãnh Phong trước mặt, dường như không có gì trướng dùng.

"Đi thôi, chúng ta đi gặp gỡ z người, ảnh hàm, người ở lại trong quán rượu."

Nói xong, Lãnh Phong đứng lên, dẫn đầu đi ra quầy rượu.

Lăng Ảnh ba người liền vội vàng theo sau lưng, mà Lăng Mặc từ trong túi đeo lưng xuất ra một cây súng lục, đem đạn lên nòng sau, nhanh chóng đuổi theo Lãnh Phong đám người bước chân.

Trương Ảnh Hàm rất thức thời đội ở trong quán rượu, thông qua quầy rượu thủy tinh tường, nhìn bên ngoài tình cảnh.

"Buổi tối khỏe, muốn vào tới uống một ly sao?" Lãnh Phong đi tới khoảng cách người đàn ông trung niên xa ba mét dừng lại.

Lăng Mặc vừa đi, một bên nắm khu vực nền tảng bản nhanh chóng điểm, nói: "Kevin, 48 tuổi, năng lực là thân thể trở nên lớn, z nhân viên cao tầng, mười hai ủy viên một trong."

Nghe được Lăng Mặc lời nói, Kevin nhất thời lẳng lẳng, trầm giọng nói: "Người là làm sao biết những thứ này?"

"Ta tiến vào các ngươi z tài liệu hệ thống, tra cứu các ngươi toàn bộ tài liệu." Lăng Mặc rung rung vẩy tay Trung Bình bản máy tính, trên mặt mang nụ cười nhàn nhạt.

Kevin sắc mặt nhất thời biến hóa rất khó nhìn, trong lòng của hắn tràn đầy khiếp sợ.

Hắn vốn chỉ muốn đến tìm Lãnh Phong hưng sư vấn tội, nhưng không nghĩ tới lại xuất hiện Lăng Mặc này nhân vật số má, hơn nữa biết hắn toàn bộ tin tức.

"Đây chính là ngươi năng lực?" Kevin mặt đầy âm trầm nói.

Lăng Mặc mặt đầy chề bộ dáng, nói: "Nếu không đâu rồi, các ngươi z nội bộ hệ thống, ta tùy thời có thể đi vào chơi đùa, ta chỉ có thể nói, các ngươi z hệ thống phòng ngự quá yếu, Vương Triều có thể đem ta ngăn lại, nhưng các ngươi z, ài, thật lòng không muốn nói, yếu bỏ đi."

"Này ép giả bộ ta cho mặt phân." Lăng Ảnh nhất thời vỗ bàn tay nói.

Phan Mộc Mộc cũng không nhịn được cười, đi theo chụp lên bàn tay.

Lãnh Phong cũng cười cười, sau đó nhìn Kevin, nói: "Ta nhớ ngươi cũng nhận được ta thông báo, ừ, các ngươi tổ chức một cái A Cấp Dị Năng Giả, chết trong tay ta."

Kevin đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người, mặt đầy âm trầm nói: "Không trung Sát Thần, ngươi rốt cuộc là ý gì, ngươi không ngừng khiêu khích chúng ta ranh giới cuối cùng."

"so?" Lãnh Phong hai tay cầm ở trong túi quần, mặt coi thường.

"Chúng ta z vẫn muốn chiêu mộ ngươi và bọn ngươi bạn, lần trước ở chỗ này, ngươi chủ động công kích chúng ta chuyện, chúng ta có thể không nhắc chuyện cũ, nhưng ngươi mỗi lần xuất thủ giết chết chúng ta z cao tầng, lại là ý gì? Ngươi là muốn cùng chúng ta khai chiến không?"

Kevin mặt đầy tức giận, hiển nhiên lần này bọn họ là thật bị tức đến.

Thật ra thì bọn họ sẽ tức đến như vậy cũng rất bình thường, dù sao một cái A Cấp Dị Năng Giả, ở mỗi cái tổ chức trong đều là đứng đầu chiến lực, bây giờ đột nhiên chết một cái, z nội bộ không thể nào không khiếp sợ.

"Ngươi hẳn biết kia hàng tới h thành phố là làm gì chứ ?" Lãnh Phong phản hỏi.

"Hắn bị phái tới giết chết đã từng địch nhân." Kevin nói.

Lãnh Phong nhún nhún vai, "Ngươi biết là được, ta cũng là bởi vì chuyện này mới giết chết hắn, thế nào trích (dạng)?"

"Ngươi!" Kevin thiếu chút nữa bị tức học máu, cả giận nói: "Ngươi đây là ý gì?"

"Rất đơn giản, này sự tình ta quản định, cứ như vậy, các ngươi nếu như còn đi tìm đôi phu phụ kia phiền toái, tới bao nhiêu người ta giết bấy nhiêu, nếu như các ngươi dám giết xuống đôi phu phụ kia, ta liền dẫn người gia nhập Vương Triều, cùng Vương Triều đồng thời đem các ngươi z cho diệt!"

Nói xong, Lãnh Phong đưa ra hai cánh, bay tới cao ba mét không trung, mắt nhìn xuống Kevin, tiếp tục nói: "Các ngươi muốn khai chiến, có thể, ta bây giờ là có thể đem ngươi cho giết, tựa xem như là cho các ngươi z xuống Chiến Thư!"

Ngay sau đó, Lăng Ảnh trong tay xuất hiện ngọn lửa, Phan Mộc Mộc cũng xuất ra ống sáo, Lăng Mặc là lấy súng lục ra.

Lãnh Phong một người liền có thể đem Kevin giết chết, cộng thêm Lăng Ảnh đám người, nửa phút là có thể đem Kevin cho miểu sát.

Kevin không nhịn được lui về phía sau hai bước, trên mặt tràn đầy tức giận, nhưng hắn không dám cùng Lãnh Phong chân chính đánh, bởi vì chống lại Lãnh Phong, hắn tâm lý không có bất kỳ phần thắng, huống chi Lãnh Phong sau lưng còn có ba cái Dị Năng Giả trợ giúp, hắn nửa phút sẽ bỏ mạng ở chỗ này.

"Các ngươi không khỏi quá khinh người quá đáng!" Kevin cắn răng, hắn bây giờ sắp bị khí bốc khói.

"Ta chính là như vậy khinh người quá đáng, đôi phu phụ kia nơi đó ta sẽ nhìn chăm chăm, nếu như bên cạnh bọn họ xuất hiện một cái z thành viên, ta đây liền gia nhập Vương Triều, sau đó, ha ha ha a."

Lãnh Phong cười lạnh, z người hắn vẫn luôn không ưa, lần này sự tình sau, hắn ngay cả Vương Triều cũng không ưa.

Dù sao ở lần này trong chuyện, Vương Triều cũng không là thứ tốt gì.

Lãnh Phong sẽ nói như vậy, hoàn toàn chính là dùng để uy hiếp Kevin.

Kevin cơ hồ phải đem răng cho cắn nát, một lát nữa, hắn vùng tay lên, lựa chọn xoay người rồi đi.

"Xem như người lợi hại." Đi xa Kevin lưu lại một câu nói như vậy.

Dù sao hắn không dám thật cùng Lãnh Phong đánh, đây tuyệt đối là một con đường chết.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Mạch Nhiên lưu lại đồ vật

Nhìn Kevin rời đi, Lãnh Phong hạ xuống mặt đất bên trên, thu hồi hai cánh.

Lăng Ảnh ba người cũng thu hồi dị năng, rồi rít xoay người trở lại quầy rượu.

"Thật biết điều, mới vừa rồi chúng ta đem một cái A Cấp Dị Năng Giả dọa cho chạy, ha ha ha ha."

Lăng Ảnh nắm bình Vodka, ngồi ở tạp tọa trên ghế sa lon, cười lớn.

"Các người mới vừa rồi có hay không lưu ý đến sắc mặt hắn, một bộ nghĩ (muốn) nổi giận lại không dám phát đáng về, rất có ý tứ." Phan Mộc Mộc cũng cười theo đạo.

Lăng Mặc cũng cười, thả tay xuống Trung Bình bản.

Bây giờ bình bản máy tính là Ám Dạ mỗi người đều có một máy, loại này bình bản là Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty sinh sản, vận chuyển nội tồn đạt tới 32 G, ngành bản (hard disk) đạt tới 1 T, đây là trên thị trường bình bản máy tính cũng không sánh nổi.

Lãnh Phong dùng Ứng Nhãn quét nhìn bốn phía một cái, bảo đảm không có bất kỳ Dị Năng Giả sau, mới trở lại quầy rượu.

Trương Ảnh Hàm nhỏ khí, cầm từ bản thân xách tay, đi tới Lãnh Phong trước người, nói: "Lãnh Phong, ta về nhà trước."

Lãnh Phong gật đầu một cái, "Đi đi, chú ý an toàn."

Trương Ảnh Hàm ừ một tiếng, sau đó ngồi vào Audi a 8 chỗ tài xế ngồi, nhanh chóng lái xe rời đi.

Thấy mới vừa rồi tình cảnh, Trương Ảnh Hàm ít nhiều có chút mặt trái tâm tình.

Dù sao nàng một mực đều không thích Dị Năng Giả tồn tại, mà vừa mới nhìn thấy Lãnh Phong đám người thiếu chút nữa cùng Kevin khai chiến, nàng lúc ấy thật cho là bọn họ sẽ đánh, may mắn là không có có.

Nàng không thích thấy như vậy tình cảnh, cho nên ở Lãnh Phong đám người trở lại quầy rượu sau, nàng chọn rời đi, nàng không thích cùng những thứ này Dị Năng Giả đối chung một chỗ.

Cho dù Lãnh Phong dùng dị năng trợ giúp La Cường vợ chồng, nhưng nàng trong tiềm thức vẫn là không có biện pháp tiếp nhận những thứ này Dị Năng Giả tồn tại.

"Ta biết nàng tại sao phải rời đi." Lăng Ảnh kiều hai chân nói.

Lăng Mặc đánh hắn một cái tát, cau mày nói: "Người đừng làm ồn."

Lăng Ảnh nha một tiếng, ngoan ngoãn ngậm miệng.

Lãnh Phong nhìn ba người liếc mắt, nói: "Ta đi ra ngoài một chút."

Nói xong, Lãnh Phong chạy rời đi quầy rượu, đi tới đường phố sau, mở ra hai cánh, hướng trời cao bay đi.

"Hắn làm gì đi?" Lăng Ảnh không hiểu hỏi.

"Hộ tống cô gái kia về nhà." Phan Mộc Mộc nhìn bay về phía không trung Lãnh Phong, thờ dài một hơi.

Lăng Mặc uống một hộp nước trái cây, cũng đi theo thử dài, "Lãnh Phong bây giờ cùng hai cô bé đây đưa không rõ a, ta vẫn tương đối hy vọng hẳn cùng với Mạch Nhiên, bất quá bây giờ xem ra, Lãnh Phong càng thích cái này Trương Ảnh Hàm."

"Ừ, vận mệnh chính là chỗ này sao trên cột người." Phan Mộc Mộc nói.

"Cái đó Mạch Nhiên thật tốt a, tại sao Lãnh Phong sẽ đuổi theo Trương Ảnh Hàm không thả đâu rồi, thật không hiểu nổi Trương Ảnh Hàm có cái gì tốt, nàng hoàn toàn không chấp nhận chúng ta những thứ này Dị Năng Giả tồn tại, ai, ta không thích nàng xem chúng ta ánh mắt."

Lăng Ảnh một bộ tức giận bất bình bộ dáng.

"Ta cũng không thích, nhưng này không phải chúng ta có thể quản, người dám cùng Lãnh Phong nói những thứ này sao?" Lăng Mặc nhìn Lăng Ảnh, nói.

Lăng Ảnh lắc đầu một cái, không nói gì nữa.

Ba người cũng khe khẽ thử dài, cũng không nói gì nữa, dù sao đây không phải là các nàng có thể quản.

Lãnh Phong từ từ phi hành ở Trương Ảnh Hàm bầu trời, vì nàng bảo giá hộ hàng.

Vô luận Trương Ảnh Hàm gặp phải cái gì, Lãnh Phong cũng có lòng tin ở trong vòng ba giây đưa nàng cứu ra.

Trương Ảnh Hàm một mực cũng không biết, nàng mỗi lần về nhà trên đường, Lãnh Phong cũng ở trong bóng tối, bảo vệ nàng an toàn.

Chẳng qua là, Lãnh Phong không biết, Trương Ảnh Hàm về nhà, hẳn mỗi lần đều đi theo. Mạch Nhiên về nhà, hẳn cũng chỉ có tối nay hộ tống qua một lần.

Đây chính là chênh lệch.

Lãnh Phong cũng không có lưu ý qua những thứ này.

Trương Ảnh Hàm là người thứ nhất đi vào Lãnh Phong tâm lý nữ hài, cho nên khó tránh khỏi sẽ khắc sâu ấn tượng. Nếu như Mạch Nhiên là người thứ nhất đi vào Lãnh Phong tâm lý nữ hài, có lẽ sự tình cũng sẽ không giống như bây giờ.

Giống như Phan Mộc Mộc nói, vận mệnh, luôn là như vậy trên cột người.

Hộ tống Trương Ảnh Hàm sau khi về đến nhà, Lãnh Phong quay lại phương hướng, hướng Âm Dạ quỳ rượu bay đi.

h thành phố ban đêm rất lạnh, đang phi hành trên đường Lãnh Phong thân thể không ngừng đánh chiến tranh lạnh, hẳn mặc quần áo quá ít.

Mười phút sau, Lãnh Phong trở lại quỳ rượu, cảm bộ quần áo phi ở trên người mình.

Lăng Ảnh ba người nhìn Lãnh Phong, rồi rít nhún nhún vai, không có nói gì.

Lãnh Phong cho mình rót ly sữa bò, ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn Lăng Ảnh ba người, nói: "Đến đến, chúng ta nói một chút con đường này sửa đổi chuyện."

"Người định làm gì?" Lăng Mặc hỏi.

Lãnh Phong sờ lên cằm, trầm ngâm một hồi, chậm rãi nói: "Ta dự định ở con đường này trong xây một cái bãi đậu máy bay, ừ liền xây ở ta nơi này tòa nhà nóc nhà đi, cái kiến một chút liền có thể biến thành bãi đậu máy bay."

"Sau đó ở trên bãi đậu máy bay chứa một ít sửa chữa máy bay cùng máy bay cần thiết công cụ, còn có cố gắng lên, dù sao máy bay yêu cầu nhiên liệu." Lăng Mặc ngay cả bận rộn nói theo.

Lãnh Phong gật đầu, hẳn cũng nghĩ như vậy.

"Sau đó sẽ bãi đậu máy bay chung quanh cộng thêm một ít nguy trang, không nên để cho người khác nhìn thấy." Phan Mộc Mộc nói.

Lăng Ảnh vỗ bàn một cái, lớn tiếng nói: "Cái này dễ thôi, thêm một bức tường không là được, ở sau đó ở phía trên lại thêm cái che giấu, miễn cho bị hàng bá khí chụp tới."

"Cứ làm như vậy!" Lãnh Phong vỗ tay một cái, đồng ý mọi người cách nói.

"Vấn đề là mời người nào làm cái này? Chúng ta công trình phải giữ bí mật." Lăng Mặc hỏi.

Lăng Ảnh cùng Phan Mộc Mộc trên mặt cũng xuất hiện suy tư về mặt, dù sao đây chính là đại công trình, không phải ai cũng có thể làm đến, huống chi cần phải giữ bí mật, tìm ai làm, đây là một vấn đề khó khăn.

Lãnh Phong cười cười, nói: "Cái này dễ thôi, xem ta kêu gọi một người."

Nói xong, Lãnh Phong xuất ra bình bản máy tính, nhanh chóng ở phía trên điểm

Không cần một phút, một đạo ánh sáng màu vàng, bao phủ quây rợp đại sảnh.

Lăng Ảnh ba người cũng không nhận được che con mắt, dù sao kim quang quá nhức mắt.

Chỉ có Lãnh Phong bấu môi một cái, trên mặt tràn đầy khinh bỉ bộ dáng.

Một người mặc áo khoác bằng da nam tử xuất hiện ở quây rợp trong phòng khách, cười lớn đi tới Lãnh Phong bên người, dùng sức vỗ vỗ bả vai hắn.

Lãnh Phong mới vừa muốn mở miệng, liền bị nam tử cắt đứt, "Ngừng, đừng gọi ta Trùng Tử, sau này gọi ta Nelson, thân phận ta đã đổi, ngươi xem, ta đáng về cũng biến hóa."

Nghe được Nelson lời nói, Lãnh Phong quay đầu nhìn một chút, nhất thời sửng sờ.

Người này vốn là Trùng Tử, nhưng bây giờ hắn bộ dáng đã hoàn toàn biến hóa, trên mặt vết sẹo không có, trở nên đẹp trai khí một ít, mà thân thể của hắn cũng cường tráng rất nhiều, không có lấy trước như vậy gầy gò, vốn là hắc phát cũng thay đổi thành tóc vàng.

"Ta xem qua ngươi hình, nhưng cùng hiện tại cái này hoàn toàn không giống a." Lăng Ảnh mặt đầy kinh ngạc nói.

"Kia lúc trước ta, bởi vì một ít nguyên nhân, ta không thể không thay đổi thân phận, các ngươi sau này gọi ta Nelson đi, đây là ta bây giờ tên, Nelson Bale."

Vừa nói, Nelson lấy ra một tấm danh thiếp, đưa tới Lãnh Phong trong tay.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn, không nhận được bấu môi một cái.

Nelson Bale, Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty tổng tài, Thủ Tịch chấp hành quan, chủ tịch HĐQT.

"Tại sao phải đổi thân phận." Lãnh Phong đem danh thiếp trả lại cho Nelson, không hiểu hỏi.

"Đầu tiên, ta lúc trước đáng về quá khó coi, còn có chính là ta phải lấy một cái thân phận mới cùng người khác giao thiệp với, lúc trước ta đều là đang ở phía sau màn điều khiển hết thảy, nhưng bây giờ ta phải đứng ở phía trước bệ, cho nên phải đổi một cái mới tương mạo, mới danh xưng" Nelson nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, không có lại tiếp tục truy vấn.

Nelson quét nhìn Lăng Ảnh đám người liếc mắt, mặt đầy tán thưởng nói: "Các ngươi chính là Âm Dạ người mới đi, ta nghe Băng Lôi nói qua các ngươi, ừ, mỗi một người đều thật tôn chỉ, ta cũng xem qua các ngươi tài liệu, các ngươi cũng là một đám rất có tiền đồ hài tử, không tệ."

Lăng Ảnh bấu môi một cái, bất mãn nói: "Đại ca, ngươi tuổi tác dường như cũng không lớn đi."

"Lông gà, ta tuổi tác làm ngươi già già đều được, ngươi tin không?" Nelson cười nói.

Lăng Ảnh mới vừa muốn phản bác, nhưng bị Lãnh Phong cắt đứt, "Được, hàng này thật tuổi đã cao, nhưng dùng một ít biện pháp để cho hắn nhìn qua tương đối tuổi trẻ, các ngươi chắc biết thân phận của hắn."

"Dĩ nhiên biết." Lăng Mặc nói.

"Muội ngươi, cái gì gọi là tuổi đã cao." Nelson không nhận được mắng.

"Thật tốt, ta tìm ngươi tới là nói chuyện chính sự." Lãnh Phong nghiêm mặt nói.

Nelson gật đầu một cái, "Nói."

"Ta muốn ở ta nơi này tòa nhà mái nhà xây dựng một cái bãi đậu máy bay, bây giờ chiếc phi cơ kia chúng ta tốt hơn theo liền dùng, cũng không thể một mực cứ như vậy ném ở kia." Lãnh Phong nói.

"Ta minh bạch, còn phải cộng thêm sửa chữa dụng cụ, nhiên liệu dụng cụ, cuối cùng giả bộ một che giấu cùng cửa tự động." Nelson trong nháy mắt liền biết Lãnh Phong muốn chứa đồ vật, cười nói.

"Thông minh." Lãnh Phong không nhận được gờ ngón tay cái lên.

"Ta ngày mai sẽ phái người đến, bọn họ đều tại Châu Âu trụ sở chính, tới nơi này yêu cầu một ít thời gian, các ngươi tạm thời liền chờ một chút đi." Nelson nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, "Tùy tiện, ngược lại chúng ta không gấp."

"Kia không có chuyện gì ta về trước nước Pháp, trụ sở chính bên kia sự tình tương đối bận rộn, người có chuyện gì kêu nữa ta đi."

Vừa nói, Nelson lui về phía sau hai bước, chuẩn bị rời đi.

"Người bây giờ chuyển tới phía trước bộ, quả thật rất nhiều chuyện đều cần người ra mặt, đi đi đi đi." Lãnh Phong phát tay một cái.

Một vệt kim quang, lần nữa bao phủ quầy rượu đại sảnh, Lăng Ảnh đám người lần nữa che con mắt, ngăn trở đâm nhãn quang mang.

"Hắn liền thích chơi như vậy, thói quen liền có thể, ha ha ha." Lãnh Phong uống sữa bò, hắn sau đưa lưng về phía Nelson, cho nên sẽ không bị kim quang soi sáng.

"Đặc biệt sao, đã sớm nghe Băng Lô Lão Đại nói qua hàng này là một thô bỉ tới cực điểm người, hôm nay coi như là kiến thức." Lăng Ảnh nhỏ nước bọt đạo.

"Ha ha ha ha, thô bỉ đảo không tính là, bất quá làm việc quả thật thật có ý tứ."

Lãnh Phong đứng lên, duỗi người một cái, "Ta đi ngủ trước, các loại (chờ) Nelson phái người đến, các người lại để cho bọn họ đem cà phê Sảnh cùng quán ăn cũng giả bộ sửa một cái."

Nói xong, Lãnh Phong cầm từ bản thân thuốc, đi lên lầu hai.

Trở lại gian phòng của mình sau, Lãnh Phong thấy mép giường trong hộc tủ, để hai hộp thuốc, cùng một tờ giấy.

"Lãnh Phong đại sỏa bức, nhớ đúng hạn uống thuốc, một ngày ba lần —— Mạch Nhiên."

Nhìn Mạch Nhiên để lại cho mình thuốc cùng tờ giấy, Lãnh Phong nhếch miệng, cúi đầu liếc mắt nhìn trong tay mình nắm thuốc, tâm lý ngũ vị tạp trần.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Mười hai ủy viên

Lãnh Phong tâm lý ngũ vị tạp trần, hắn cầm trong tay thuốc thả trên tủ đầu giường, sau đó đi tới trước cửa sổ, nhìn bên ngoài trống rỗng đường phố, khe khẽ thở dài.

Mạch Nhiên dường như vẫn luôn vì hắn lo nghĩ, hơn nữa không phải là một lần ra tay giúp hắn.

Lần đầu tiên, ở Lãnh Phong lần trước đối phó Kính Tượng người trọng thương thời điểm, Mạch Nhiên dùng thân thể gầy yếu, đưa hắn vác đến lầu hai, luống cuống tay chân vì hắn cầm máu.

Lần thứ hai, cũng chính là hôm nay, sốt cao hắn không muốn đi bệnh viện, Mạch Nhiên đi ra ngoài vì hắn mua thuốc, lúc trở về quá nóng lòng, vẫn còn ở trên thang lầu té một cái.

Về phần Mạch Nhiên là thể nào đem thuốc dứt cho Lãnh Phong ăn, cũng chỉ có Mạch Nhiên tự mình biết.

Lãnh Phong tâm lý không tha cho cái thứ 2 nữ hài, hắn mặc dù không biết là cái gì ái tình, nhưng hắn không phải là cái loại này thấy mỹ nữ liền mất lý trí người.

"Người lại không thể thật tốt đợi ở nhà sao?" Lãnh Phong cười khổ thở dài, xoay người đi về phía phòng tắm.

h thành phố ban đêm rất yên lặng, giá rét mùa đông để cho rất nhiều người đều không nguyện ra ngoài, ngoan ngoan đợi ở nhà, hưởng thụ lò sưởi.

Nhưng là không thiếu một ít đặc biệt ở buổi tối mới ra ngoài này người, bọn họ đem thức đêm xưng là sinh hoạt ban đêm, ở quầy rượu, Ktv, trong hộp đêm suốt đêm điên cuồng.

Thời gian từ từ đến rạng sáng, dưới bầu trời đến tuyết rơi nhiều, tuyết đọng chừng mười phân thâm.

Một gian suốt đêm buồn bán trong quán rượu, mặt đầy tức giận Kevin đi tới lầu hai cửa bao sương trước, dùng sức đá tung cửa.

Trong bao sương ngồi ba gã thân quần áo màu sắc không đồng nhất ông già, ba người cũng đầu tóc bạc trắng, trên mặt phủ đầy nếp nhăn.

Ba người thân mặc quần áo theo thứ tự là, màu trắng, màu đen, cùng màu xám.

Mà ba người tay trái trên mu bàn tay, đều có một cái z xăm.

Thấy Kevin mặt đầy tức giận đi tới, một tên trong đó người mặc đồ trắng ông già mở miệng nói: "Vì sao nổi giận như vậy."

"Chẳng lẽ còn muốn ta nói sao, vừa mới phát sinh chuyện các ngươi hẳn rất rõ ràng." Kevin dùng sức đóng cửa lại, trên mặt tức giận không giảm chút nào.

Thân xuyên lão nhân áo xám cho Kevin rót một ly rượu vang, thanh âm khàn khàn nói: "Sự tình chúng ta đã biết, cái này không trung Sát Thần không khỏi cũng quá kiêu ngạo."

Kevin rên một tiếng, nói: "Nhưng chúng ta cũng không thể bắt hắn thế nào, không phải sao?"

Lão nhân áo xám sắc mặt thoáng qua một vẻ tức giận, nhưng rất nhanh thì biến mất.

"Không trung Sát Thần giết chúng ta mười hai ủy viên một trong, chúng ta cũng không thể cứ như vậy khoanh tay đứng nhìn, chuyện này nếu để cho Vương Triều biết, chúng ta z còn dùng ở Dị Năng Giả trong thế giới đặt chân sao?" Hắc Y ông già gõ bàn, hiển nhiên hẳn tính khí muốn so với những người khác muốn nóng nảy.

"Thế nào, ngươi phải đi tìm hắn để gây sự? Băng Lô, Nanh Sói, những thứ này đều là hung ác loại người, nếu như chúng ta động không trung Sát Thần, kia Âm Dạ tuyệt đối sẽ dốc toàn bộ ra." Quần áo trắng ông già có chút lo âu nói.

"Hắc." Hắc Y trên mặt lão nhân tràn đầy khinh thường, "Bọn họ Âm Dạ cứ như vậy ba người, chúng ta mười hai ủy viên toàn bộ điều động, ta cũng không tin diệt không bọn họ."

"Ngươi là sỏ bức ấy ư, mới vừa rồi chuyện ngươi không thấy? Bọn họ chiêu ba cái người mới." Kevin dùng liếc si ánh mắt nhìn Hắc Y ông già.

Hắc Y ông già vỗ bàn một cái, "Ngươi thế nào nói chuyện với ta."

"Được, chẳng lẽ chúng ta z trước phải lên lục đục sao." Quần áo trắng ông già liền vội vàng khuyên nhủ hai người.

Lão nhân áo xám tăng hắng một cái, trầm giọng nói: "Nói nói chính sự đi, mới vừa rồi sự tình chúng ta cũng rất rõ, cái đó nắm mấy tính nữ nhân năng lực quá kinh khủng, năng lực có thể mức độ lấy chúng ta toàn bộ tin tức, chúng ta ở trước mặt năng, hoàn toàn không có bất kỳ bí mật."

"Máu chốt nhất một chút, ngàn vạn lần không nên xem thường Âm Dạ, bọn họ câu chuyện truyền kỳ ở toàn bộ Dị Năng Giả thế giới cũng truyền khắp, liền coi như chúng ta mười hai ủy viên toàn bộ điều động, ta cũng không dám hứa chắc chúng ta sẽ có nhiều coi là phần thắng, chớ nói chi là chúng ta mới vừa tổn thất một cái ủy viên." Quần áo trắng ông già nói theo.

Kevin trên mặt tức giận biến mất một ít, hẳn dần dần tỉnh táo lại, nhẹ nhàng gõ gõ bàn, nói: "Ta minh bạch, đây cũng là tại sao ta mới vừa rồi không cùng bọn họ nổi lên va chạm nguyên nhân, muốn tiêu diệt Âm Dạ, chúng ta phải phải ra trong tổ chức toàn bộ A Cấp Dị Năng Giả, hơn nữa ở tổn thất nặng nề dưới tình huống mới có thể đem bọn họ cho tiêu diệt toàn bộ."

"Máu chốt nhất một chút, chúng ta diệt Âm Dạ, giả là tổn thất rất nhiều A Cấp Dị Năng Giả, đến lúc đó Vương Triều nhất định sẽ nhìn đúng thời cơ, nhân cơ hội công kích chúng ta z, bọn họ người lãnh đạo không phải người ngu, cơ hội tốt như vậy, ai cũng sẽ không buông qua."

Vừa nói, Kevin nhìn về phía Hắc Y ông già, cười lạnh nói: "Ngươi nếu là trâu như vậy ép, đi tìm không trung Sát Thần phiền toái a, ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi có nhiều Đại Năng chịu, nếu như ngươi có thể đem hắn giết, vậy cho dù ngươi lợi hại, ngươi để cho ta làm cái gì cũng được."

Hắc Y trên mặt lão nhân tràn đầy khó chịu, nhưng hẳn cũng không nói gì nữa.

Chống lại Lãnh Phong, hẳn quả thật không có gì đây.

"Được, mọi người đều là đồng bạn, không cần phải cạnh tranh cái sống chết." Quần áo trắng ông già liền vội vàng giảng hòa.

"Bây giờ việc cần kíp trước mắt, là phải lập tức chọn lựa một cái mới ủy viên, chúng ta mười hai ủy viên, cũng không thể thiếu một cái vị trí." Lão nhân áo xám nói.

Hắn này vừa nói, trong bao sương người đều rí rít gật đầu, cái này đúng là trọng yếu nhất.

"Cùng ta các ngươi nói một chút trong tâm khảm nhân tuyển." Quần áo trắng lão nhân nói.

Mọi người lập tức lâm vào trầm tư, trong lúc nhất thời ló ghé riêng Lý An lắng xuống.

Kevin suy tư một hồi, chậm rãi nói: "Ta đề cử Âm Nữ, trước mắt cũng chỉ có nàng thích hợp nhất."

"Ta phản đối, nàng quá tuổi trẻ." Hắc Y ông già thứ nhất đứng ra phản đối.

Nghe được Hắc Y ông già lời nói, Kevin vỗ bàn một cái, đứng lên mắng: "Ta cút mẹ mày đi, Lão Tử nói cái gì ngươi đã có ý kiến, có phải hay không nghĩ (muốn) đánh một trận a."

Kevin tức giận, là tất cả mọi người đều bất ngờ, Hắc Y ông già cũng là bị dọa cho giật mình, không người nghĩ đến hắn sẽ nổi giận như vậy.

"Được, Kevin ngươi tỉnh táo lại, làm gì nổi giận như vậy." Quần áo trắng ông già liền tranh thủ hắn theo như trở lại trên ghế sa lon.

Bị Kevin chụp một cái tát mặt bàn, xuất hiện cân nhắc đạo liệt gân.

Hắc Y ông già vừa định nói chút gì, lão nhân áo xám liền vội vàng đề lại bả vai hắn, trầm giọng nói: "Nếu như ngươi muốn tranh chấp, vậy cũng chớ nói chuyện, nếu như ngươi phải nói ngươi trong tâm khảm nhân tuyển, vậy cũng lấy."

"Hừ." Hắc Y ông già không nói gì nữa.

Quần áo trắng ông già nhìn quét nhìn liếc mắt mọi người, gõ bàn, nói: "Ta đồng ý Âm Nữ trở thành mới ủy viên, mặc dù nàng rất tuổi trẻ, nhưng thực lực không yếu, ở còn lại A Cấp Dịch Năng Giả bên trong, nàng coi như là người xuất sắc."

"Ta cũng đồng ý đề cử Âm Nữ trở thành mười hai ủy viên một trong, dùng Hoa Hạ lại nói, trò giỏi hơn thầy, nàng còn như vậy tuổi trẻ, sau này nhất định sẽ vượt qua chúng ta những thứ này lão gia hỏa." Lão nhân áo xám không điểm dứt đến đâu, biểu thị đồng ý.

Kevin rút cuộc lộ ra vẻ tươi cười, nói: "Kia cứ như vậy định, Âm Nữ trở thành mới ủy viên."

Quần áo trắng ông già gật đầu một cái, "Ừ, ta sẽ chờ báo lên cho thủ lĩnh."

"Đến nói một chút chuyện khác, không trung Sát Thần nói lên yêu cầu, ta cho là nên tiếp nhận." Lão nhân áo xám nói.

"Ừ, ta cũng cảm thấy, không thể mạo hiểm, coi như hắn nói là lời tức giận, nhưng không ai không có thể bảo đảm hắn có thể hay không thật làm được, hắn thật gia nhập Vương Triều, đối với chúng ta z tuyệt đối là một cái đã kích rất lớn."

Kevin mặc dù bị Lãnh Phong hung hăng đánh mặt, nhưng ở trái phải rõ ràng bên trên, hắn vẫn rất có phân tặc.

"Kia lần này sự tình chúng ta cứ như vậy nhần?" Hắc Y ông già mặt đầy khó chịu nói.

"Bằng không ngươi muốn như thế nào, ngươi ngạo mạn, ngươi đi tìm hắn a, ở chỗ này bb có ích lợi gì?" Kevin mắng.

Thấy hai người lại phải cãi vã, lão nhân áo xám rên một tiếng, trầm giọng nói: "Được, hai người các ngươi muốn làm ồn tới khi nào, tất cả câm miệng."

Kevin vốn là nói tiếp chút gì, nhưng nghe đến lão nhân áo xám âm trầm thanh âm, nhanh chóng ngậm miệng.

Hắc Y ông già cũng chỉ là rên một tiếng, nhưng không có tiếp tục lên tiếng khiêu khích.

"Sự tình cứ như vậy đi, không trung Sát Thần nói lên yêu cầu chúng ta toàn bộ tiếp nhận, La Cường vợ chồng sự tình liền xóa bỏ, tới ở không trung Sát Thần giết chết chúng ta mười hai ủy viên một trong chuyện, ta đi xin phép một chút thủ lĩnh, nhìn một chút thủ lĩnh có ý kiến gì, ở thủ lĩnh mệnh lệnh không truyền đạt trước, ai đều không thể đi tìm không trung Sát Thần."

Quần áo trắng ông già hiển nhiên là địa vị tối cao, hắn vừa nói, trong bao sương người cũng gật đầu, tất cả cũng không có dị nghị.

"Mặc dù ta cũng rất khó chịu, nhưng là z tương lai lo nghĩ, chúng ta phải nuốt vào cục tức này." Quần áo trắng ông già tiếp tục nói.

"Ai." Hắc Y ông già thờ dãi, không nói gì nữa.

Quần áo trắng ông già đứng lên, nói: "Được, chúng ta cũng nên rời đi h thành phố, ba người các ngươi đi một chuyến Hoa Hạ nam phương, Vatican người gần đây đang ở Hoa Hạ săn giết không có tổ chức Dịch Năng Giả, nghe nói bọn họ đem 12 cái Giáo Chủ cũng phái ra."

"Mười hai Giáo Chủ? Quá ác đi." Kevin nhất thời kinh hô.

"Ừ, mười hai Giáo Chủ là đang ở Hoa Hạ biên giới hoạt động, cho nên Hoa Hạ Long Tổ không thể nào không có thành tựu, các ngươi đi nam phương, đi đem những thứ kia bị đuổi giết Dịch Năng Giả chiêu mộ đi vào, về phần đối phó mười hai Giáo Chủ chuyện cũng không cần chúng ta bận tâm, Hoa Hạ Long Tổ sẽ giải quyết." Quần áo trắng lão nhân nói.

Vatican mười hai Giáo Chủ, cùng z nội bộ mười hai ủy viên như thế, đều là do cường đại nhất mười hai tên gọi A Cấp Dịch Năng Giả tạo thành.

"Hừ, bọn họ Vatican quân cũng quá rộng, hàng năm cũng không biết có bao nhiêu Dịch Năng Giả vẫn rơi vào trong tay bọn họ." Hắc Y ông già mặt đầy khó chịu mắng.

"Tín ngưỡng có lúc thật là một kiện rất có thể sợ sự tình." Kevin cũng nói theo.

Quần áo trắng ông già gạt đầu một cái, "Ở trong mắt Vatican, Thượng Đế mới là vạn năng thần, về phần dị năng, là Thượng Đế mới cho phép ủng có năng lực, mà những thứ kia ủng có dị năng người, hoặc là đi thấy Thượng Đế, hoặc là thành vì bọn họ giáo đồ, vì chính mình chuộc tội."

"Có ý tứ nhất, chính là bọn hắn mười hai tên gọi Giáo Chủ, đều là Dị Năng Giả, nhưng bọn hắn lại kêu đó là Thượng Đế ban cho bọn họ năng lực, không thuộc về dị năng." Lão nhân áo xám cười lạnh nói.

"Đây hoàn toàn chính là lừa mình dối người." Kevin mặt đầy khinh thường.

"Được, các người bây giờ tự ra phát đi nam phương, tận lực không nên cùng mười hai Giáo Chủ nổi lên va chạm, các người không thể nào là bọn họ đối thủ." Quần áo trắng ông già dặn dò.

Ba người gạt đầu một cái, rồi rít đứng lên, rồi đi quầy rượu lô ghé riêng.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Kế hoạch

Ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ, chiếu sáng ở Lãnh Phong trên giường.

Nhận ra được nhức nhắt ánh mặt trời, Lãnh Phong chậm rãi tròn mở con mắt, mắt lim dim buồn ngủ từ trên giường ngồi dậy.

Xuống một đêm tuyết rơi nhiều rồi cuộc dừng lại, lưu lại là đầy đất tuyết đọng, tuyết đọng sắp đạt tới hai mươi centimet dày.

Nhiệt độ mặc dù duy trì ở dưới năm độ bên cạnh (trái phải), nhưng có ánh mặt trời, bao nhiêu sẽ cảm giác một tia ấm áp.

Lãnh Phong đi tới trước cửa sổ, nhìn bị tuyết đọng che giấu đường phố, hơi lộ ra vẻ tươi cười.

Mặc dù hắn không thích mùa đông, nhưng tuyết rơi xuống sau đường phố, thật rất đẹp, làm cho người ta một loại mộng lung mỹ cảm.

Lãnh Phong ho khan hai tiếng, sau đó mở cửa phòng, đi tới phòng tắm.

Hắn đốt đã lui, nhưng cảm mạo còn chưa khỏe.

Nửa giờ sau, Lãnh Phong từ trong phòng tắm đi ra, bây giờ là buổi sáng tám giờ, nhưng Lăng Ảnh đám người vẫn còn ngủ say bên trong.

Lãnh Phong cũng không có đi gọi tỉnh bọn họ, đi tới trong phòng bếp, động thủ nấu bữa ăn sáng.

Làm bữa ăn sáng mùi thơm bay vào mỗi người trong căn phòng sau, Lăng Ảnh đám người mới chậm rãi tỉnh lại.

Thứ nhất đi ra khỏi phòng là Lăng Ảnh, hắn một bộ chưa tỉnh ngủ bộ dáng, lão đảo đi tới trong phòng bếp, dùng sức đại hít một hơi, "Chửi thề một tiếng, thật là thơm a."

"Đi nhanh rửa mặt một chút, chuẩn bị ăn điểm tâm." Lãnh Phong đang ở nướng bánh rán, cũng không quay đầu lại nói.

"Ta đi gọi ta tỷ các nàng thức dậy."

Nói xong, Lăng Ảnh chạy đến Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc căn phòng, dùng sức gõ cửa: "Này, thức dậy ăn điểm tâm á."

Một lát nữa, trong căn phòng truyền ra Lăng Mặc thanh âm, "Biết."

Sau hai mươi phút, tất cả mọi người rửa mặt xong tất, Lãnh Phong cũng sắp bữa ăn sáng bung đến trên bàn ăn.

Mỗi người đều có một phần bánh rán, một chén bảo ngư cháo, một ly sữa bò nóng, còn có hai cái trứng gà.

"Bữa ăn sáng thật phong phú chứ sao." Phan Mộc Mộc nhìn trên bàn ăn nóng hổi bữa ăn sáng, cười nói.

Lăng Mặc ngồi vào trước bàn ăn, vắn eo bẻ cổ, cười nói: "Chúng ta Ấm Dạ cơm nước chính là tốt."

"Này phải a, ở nơi này đại mùa đông, mang đến thịnh soạn như vậy bữa ăn sáng, chính là khoái trá." Vừa nói, Lăng Ảnh cầm lên một cái trứng gà liền nhét vào trong miệng.

"Ăn từ từ, không có người giành với người." Lăng Mặc nói.

Lãnh Phong cũng ngồi vào trước bàn ăn, chậm rãi ăn bữa ăn sáng.

Lăng Mặc đột nhiên nghĩ đến cái gì, liền vội vàng nói: "Đúng, ta tối ngày hôm qua trước khi ngủ thấy một cái tin, Vatican ở Hoa Hạ có đại động tác, bọn họ phải ra mười hai Giáo Chủ tới Hoa Hạ săn giết vô tổ chức Dị Năng Giả."

Nghe được Lăng Mặc nói chuyện, chính đang ăn điểm tâm tất cả mọi người rồi rít dừng động tác lại, ngẩng đầu nhìn Lăng Mặc.

"Nếu quả thật là lời như vậy, những Hoa Hạ đó Long Tổ nhất định sẽ có đại động tác, bọn họ không thể nào khoanh tay đứng nhìn, dù sao đây là đang Hoa Hạ biên giới." Lãnh Phong thả ra trong tay nĩa, nói.

Phan Mộc Mộc ngay cả bận rộn hỏi "Ồ cái gì địa phương?"

"Ồ Hoa Hạ nam phương mấy thành phố, khoảng cách h thành phố cũng không coi là rất xa." Lăng Mặc trả lời.

"Chuyện này chúng ta cũng không cần nhúng tay." Lãnh Phong gõ gõ bàn, nói: "Vatican làm việc, một loại cũng là muốn yêu cầu những thứ kia Dị Năng Giả thành vì bọn họ giáo đồ, nếu như bọn họ không theo, sẽ đưa bọn họ đi thấy Thượng Đế, cũng chính là giết chết bọn họ, những chuyện này ta cùng Băng Lô Lão Đại lúc trước cũng gặp qua, bất quá ở chúng ta giết chết hai người bọn họ Giáo Chủ sau, Vatican sẽ thấy cũng không đi tìm chúng ta, những tên kia chỉ có thể khi dễ người yếu."

"Hoa Hạ Long Tổ nhất định sẽ ra mặt ngăn cản, cho nên chuyện này rất nhanh sẽ biết kết thúc, chúng ta không cần phải đi nhúng tay."

Nói xong, Lãnh Phong cầm lên nĩa, tiếp tục ăn điểm tâm.

Tất cả mọi người rồi rít gật đầu một cái, không có lại đem chuyện này để trong lòng, dù sao Vatican cũng sẽ không tới tìm bọn họ để gây sự, cho nên cũng không cần phải đi lo lắng.

Ăn điểm tâm xong sau, tất cả mọi người có chút buồn chán, Phan Mộc Mộc cùng Lăng Mặc có linh cảm, chạy đến đường phố bên ngoài chất người tuyết.

Dù sao trong đường phố tất cả đều là tuyết đọng, chất một chút người tuyết cũng là thật tốt.

Lãnh Phong ngồi ở tạp tọa trên ghế sa lon, uống cà phê.

Lăng Ảnh cũng ngồi ở một bên, nhìn ở trong đường phố chơi đùa chính này Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc, cười nói: "Ta có loại muốn một cây đuốc đem những này tuyết đốt xung động."

Lãnh Phong nhất thời không nhịn được cười lớn, "Ha ha ha ha ha ha, nếu như người dám phóng hỏa đi ra ngoài, ta dám cam đoan người sẽ bị đánh chết."

"Cái này quả thật, cho nên ta chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi." Lăng Ảnh cười, cầm lên cà phê uống một cái.

"Đến, ta đối với người năng lực có một ít ý tưởng, có lẽ người có thể tiếp nhận xuống." Lãnh Phong thả ra trong tay cà phê, nói.

Lăng Ảnh nhất thời hứng thú, mặt đầy hưng phấn hỏi "Cái gì ý tưởng."

Lãnh Phong tăng hắng một cái, chậm rãi nói: "Người ngọn lửa có thể biến thành rất nhiều hình dáng, mà người cũng có thể đem chính mình biến thành một hòa nhân."

"Ừ." Lăng Ảnh gật đầu, Lãnh Phong nói không có sai.

"Người thích chơi đùa Parkour sao?" Lãnh Phong hỏi.

"Dĩ nhiên, Parkour ta chơi đùa rất quen."

"Vậy người có lẽ có thể đem Parkour, thêm vào người năng lực trong." Lãnh Phong nói ra ý nghĩ của mình.

Lăng Ảnh lẳng lẳng, hẳn không có nghe hiểu Lãnh Phong nói chuyện, "Làm gì?"

"Ta lúc đầu cùng người khi đối chiến, người sử dụng ngọn lửa năng lực, tăng cường chính người sức bật, có lẽ người có thể thử tăng cường tốc độ người,

có tốc độ tăng phúc, người liền có thể tùy tâm sở dục tiến hành Parkour, đến lúc đó truy lùng địch nhân thời điểm, người sẽ dễ dàng rất nhiều."

Nói xong, Lãnh Phong cầm lên cà phê, nhẹ nhàng uống một hớp.

Nghe xong Lãnh Phong nói chuyện, Lăng Ảnh lâm vào trầm tư.

"Từ từ đi, cái này rất khảo nghiệm đối với (đúng) dị năng thao túng, ta tin tưởng người có thể làm được, nhưng đây cũng không phải là nhất thời bán hội có thể hoàn thành." Lãnh Phong uống cà phê, hơi mỉm cười nói.

"Ta nghĩ rằng luyện tập một chút, nhưng là cái này không có sân." Lăng Ảnh quét nhìn bốn phía, chung quanh căn bản không có khả năng cho hắn luyện tập địa phương.

Lãnh Phong để ly xuống, gõ ngón tay, nói: "Dễ làm, ta cùng Nelson nói một chút, để cho hắn cho chúng ta này xây nhất cá dưới đất sân huấn luyện."

"Ha ha ha ha, có sân huấn luyện lời nói, ta luyện tập liền thuận lợi nhiều, giống như ở nước Mỹ thời điểm, chúng ta trụ sở chính nơi đó liền có một cái rất lớn sân huấn luyện, ta ở Băng Lô Lão Đại dưới sự chỉ đạo tiến hành huấn luyện, thật học được rất nhiều." Lăng Ảnh cười nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, Băng Lô cùng Nanh Sói mặc dù trêu chọc so với điểm, nhưng bọn hắn quả thật có thể dạy cho người khác rất nhiều.

"Chúng ta đây làm một cái đại công Trình Hảo, để cho Nelson phải thêm chọn người đến, bãi đậu máy bay chúng ta không muốn, dứt khoát một chút, xây cái trụ sở trong lòng đất, gia cố một chút đường phố mặt đất, sau đó chúng ta làm cái lên xuống khí, để cho máy bay dừng ở phía trên, lại rơi nữa đến trụ sở trong lòng đất trong." Lãnh Phong có linh cảm nói.

"Cái này tốt, ta đồng ý." Lăng Ảnh vỗ tay một cái, Lãnh Phong cái ý nghĩ này quả thật rất tốt.

Quyết định ra đến sau, Lãnh Phong nhanh chóng xuất ra bình bản máy tính, cho Nelson phát một phong email, nói ý nghĩ của mình.

Không bao lâu Nelson trở về phục, "Có thể, giá cả muốn đất một chút, đây là đại công trình, được (phải) tốn trên trăm triệu USD, ta hãy thu người 50 triệu tốt."

Lãnh Phong cười cười, không nói hai lời đem tiền chuyển tới Nelson tài khoản trong.

Nhận được tiền sau, Nelson nhanh chóng trả lời: "Ta đây phải đi an bài."

"Giải quyết, chờ hắn phái người tới làm." Lãnh Phong buông xuống bình bản máy tính, cười nói.

Lãnh Phong mới vừa buông xuống bình bản máy tính, điện thoại di động liền vang lên, Lãnh Phong bắt đầu cười cười, hắn đã đoán được là ai điện thoại.

"Này, Băng Lô Lão Đại." Lãnh Phong nhanh chóng kết nối, cười nói.

"Tiểu tử ngươi mua cái gì, thế nào ta nhìn thấy tài khoản trong có 50 triệu chuyển đi ra ngoài." Bên đầu điện thoại kia Băng Lô tràn đầy nghi ngờ.

"Không, ta dự định để cho Nelson giúp ta xây nhất cá dưới đất căn cứ, thuận lợi chúng ta tiến hành huấn luyện." Lãnh Phong nói.

"Sách sách sách, đây chính là đại công trình, lại chỉ tốn 50 triệu, quá tiện nghi đi."

"Nếu không đâu rồi, người quen làm việc, hắc hắc."

"Vậy được đi, người nghĩ thế nào làm liền thế nào làm, không có chuyện gì trước hết bái bai, ta chính là tùy tiện hỏi một chút."

Nói xong, Băng Lô cúp điện thoại.

Lãnh Phong nhún nhún vai, để điện thoại di động xuống.

"Lớn như vậy công trình, muốn làm bao lâu à?" Lăng Ảnh hỏi.

Lãnh Phong suy tư một hồi, cười lắc đầu một cái, "Ta không biết a, đại khái muốn mấy tháng đi, dù sao đây là đại công trình, cũng không phải là nói một hai tuần có thể hoàn thành sự tình, muốn đào địa đạo a, làm cái này làm cái đó, nhất định phải làm rất lâu, bất quá những thứ này cũng không cần chúng ta bận tâm, dù sao Nelson công ty nhân vật ngu bức nhiều lắm."

Nói xong, Lãnh Phong đứng lên đi rót cà phê.

Lăng Ảnh không điểm dứt đến đâu, sau đó đột nhiên nghĩ đến cái gì, nói: "Lãnh Phong, người không phải nói hôm nay đi mua xe sao?"

"Đúng vậy, không phải là các người giúp ta đi mua sao, ta sẽ không đi." Lãnh Phong ngồi về đến trên ghế sa lon, chậm rãi uống cà phê.

"Vậy hãy để cho tỷ của ta cùng Mộc Mộc đi mua đi, ta cũng không đi, người nhanh cùng ta nói một chút dị năng chuyện, người đưa ý kiến quá tuyệt, tiếp

tục nghĩ nhiều nói mấy cái."

Nhìn về mặt hưng phấn Lăng Ảnh, Lãnh Phong cười khỏ một tiếng, nói: "Muội nguoi, nguoi cho rằng là nói muốn là có thể nghĩ ra được a, ta cũng chỉ suy nghĩ nhiều như vậy, còn lại phải dựa vào nguoi từ từ đi lĩnh ngộ."

"Vậy cũng tốt." Lăng Ảnh nhún nhún vai, ngồi về đến trên ghế sa lon, sau đó trên mặt thoáng qua một tia hướng tới, nói: "Tốt kỳ đợi chúng ta có thể tập thể ra một lần nhiệm vụ."

Lãnh Phong nhất thời cười nói: "Ha ha ha ha, cái này cũng không có nhanh như vậy, chúng ta bên này muốn tiến hành sửa đổi, tạm thời sẽ không nhận ủy thác, muốn chấp hành nhiệm vụ, vậy sẽ phải các loại (chờ) Băng Lôi Lão Đại bên kia có hay không nhận được ủy thác."

"Bất quá ta nghĩ cũng mau, dù sao gần đây chúng ta Âm Dạ chi tiêu quá lớn, vốn cũng sắp không đủ dùng, nên đi kiếm tiền bù đồ xài trong nhà."

Lăng Ảnh gật đầu một cái, "Cái này quả thật a, chúng ta mua khung máy bay, bây giờ lại xây nhất cá dưới đất sân huấn luyện, quả thật tốn quá nhiều tiền."

"Cho nên nói, đợi thêm một đoạn thời gian, nguoi muốn nhiệm vụ sẽ tới." Lãnh Phong uống cà phê, mặt đầy ổn định.

Có hay không ủy thác thần mã, hấn ngược lại không có vấn đề, dù sao hấn chấp hành nhiệm vụ đi nhiều.

Lăng Ảnh hưng phấn cũng rất bình thường, dù sao hấn là người mới, còn không có tham gia qua bất kỳ nhiệm vụ.

"Đúng, Hoa Hạ bên này mùa xuân sắp đến." Lăng Ảnh nói.

"Mùa xuân?" Lãnh Phong lẳng lẳng, sau đó nghĩ đến cái gì.

"Ở Hoa Hạ bên này, cũng gọi hết năm, đúng không?" Lãnh Phong hỏi.

Lăng Ảnh gật đầu một cái, nói: "Ta ở Hoa Hạ ở mười năm, cho nên đối với này cái quốc gia cũng rất biết."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Chết người tuyệt

"Ta nhớ được ta lúc trước vẫn còn ở trong núi sâu thời điểm, mỗi một năm tháng giêng hoặc là tháng hai phần, sư phụ ta đều biết làm rất nhiều thức ăn ngon, dán lên một ít câu đối hai bên cửa cái gì, ta hỏi nàng tại sao, nàng nói đây là Hoa Hạ mùa xuân."

Lãnh Phong nhớ lại đã từng các loại, không nhịn được lộ ra vẻ tươi cười, đã từng hấn thật qua rất hạnh phúc, Mộ Thi Vân vẫn còn ở thời điểm, hấn qua không buồn không lo, căn bản không cần đi nghĩ quá nhiều.

Nhưng từ nàng sau khi qua đời, hết thảy đều bất đồng.

"Hoa Hạ mùa xuân quả thật thật có ý tứ, mặc dù chúng ta sau đó di dân nước Mỹ, nhưng Hoa Hạ một ít tập tục ta vẫn nhớ." Lăng Ảnh nói.

Lãnh Phong đuổi người một cái, chậm rãi nói: "Ừ, nếu chúng ta ở Hoa Hạ, vậy thì nhập gia tùy tục, mùa xuân phải thế nào làm, chúng ta đi học đến thế nào làm đi."

Lăng Ảnh liếc mắt nhìn trên đường phố Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc, cười nói: "Cũng mau, còn có không tới một tuần lễ, bây giờ trên đường phố náo nhiệt đầu rồi, rất nhiều người đều đợi đến mua đồ tết."

"Đồ tết là cái gì?" Lãnh Phong hỏi.

Lăng Ảnh bĩu môi một cái, vừa định nói Lãnh Phong đang giả ngu, nhưng thấy Lãnh Phong một bộ cái gì cũng không biết về mặt, nhất thời bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là giải thích: "Đồ tết là đang ở trước tết mua một ít tốt vật phẩm, mà mua quá trình lại xưng là làm đồ tết."

"Ồ." Lãnh Phong như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, tiếp theo sau đó hỏi "Vậy phải mua chút gì."

"Rất nhiều a, bánh bích quy, kẹo, người miền bắc sẽ chuẩn bị xong một ít thịt muối, mẩu chót là câu đối xuân, còn có đến đêm ba mươi, trường bối đều phải cho bao tiền lì xì." Nói đến đây, Lăng Ảnh mặt đầy xấu cười nói: "Lãnh Phong a, nói thế nào người đều là Âm Dạ Lão Thành Viên, cũng coi là trường bối, đêm ba mươi thời điểm, có phải hay không hẳn, ý tứ ý tứ xuống."

Nhìn vẻ mặt cười đều Lăng Ảnh, Lãnh Phong có loại nghĩ (muốn) một cái tát chết hẳn xung động.

"Tiền là chuyện nhỏ, người được làm tốt cái gì đồ tốt loại quý đồ vật, những chuyện này liền giao cho các người đi làm." Lãnh Phong lấy ra một tờ thẻ ngân hàng, giao cho Lăng Ảnh trong tay, "Trong thẻ có một triệu USD, đủ đi, ta đều nhanh không tiền để dành."

Lăng Ảnh nắm thẻ ngân hàng, cười nói: "Đại ca, quá nhiều, người coi là mua phòng ốc đâu rồi, một triệu USD!"

"Tùy các người đi, không xài hết coi như tiền xài vật tốt." Lãnh Phong một bộ thò hào phong phạm, phảng phất không đem những này tiền coi ra gì.

Thật ra thì nhiều tiền, ở trong mắt Lãnh Phong cũng chỉ là biến thành một cái hội nhảy lên con số, ba năm này hắn tồn rất nhiều tiền, trong lúc nhất thời nghĩ (muốn) hoa cũng xài không hết, thỉnh thoảng tự do phóng khoáng một chút cũng là một kiện rất không tồi chuyện.

"Lãnh Phong, Lăng Ảnh, nhanh ra xem một chút chúng ta chất người tuyết." Phan Mộc Mộc đứng ở quây rượu ngoài cửa, la lớn.

"Đi thôi, chúng ta đi nhìn một chút." Lãnh Phong cười cười, nắm ly cà phê, đi ra ngoài cửa.

Lăng Ảnh ngược lại không có hứng thú gì, nhưng các nàng cũng gọi đến, chung quy không thể không cấp mặt mũi, không thể làm gì khác hơn là đuổi theo.

Lãnh Phong uống cà phê, đi tới Lăng Mặc trước người hai người, hỏi "Nơi nào?"

"Nhìn." Lăng Mặc tránh người ra, chỉ sau lưng người tuyết.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn, nhất thời

"Phốc" Lãnh Phong trong miệng cà phê toàn bộ phun ra ngoài, thiếu chút nữa phun đến Lăng Mặc trên người.

"Chửi thề một tiếng, đây là cái gì quý." Lãnh Phong xoa một chút miệng, nhìn trước mắt cái này kỳ lạ tới cực điểm người tuyết.

Lăng Ảnh đi tới Lãnh Phong bên người, nhìn một cái, nhất thời cười phun.

"Ha ha ha ha ha ha ha ha "

"Các người chất nửa giờ, liền xếp thành quý này đáng vẽ, có thể có thể." Lăng Ảnh cười trên đất không ngừng lăn lộn, trên người cũng dính rất nhiều bông tuyết, nhưng hắn không thêm để ý chút nào, vẫn cười không dứt.

Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc bị hai người mặt mày vui vẻ cũng xanh, Lăng Mặc một cước đá vào Lăng Ảnh trên người, mắng: "Đứng lên, còn cười, có tin ta hay không đá chết người."

Vừa nói, lại đá hai chân.

Nhưng Lăng Ảnh còn tiếp tục ôm bụng, không ngừng cười to.

Lãnh Phong nhìn trước mắt cái này kỳ lạ tới cực điểm người tuyết, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải, chỉ có thể nhin cười, nhưng hắn cũng sắp nội thương.

Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc chất người tuyết, nhức đầu, thân tiểu, người tuyết hai cái con mắt hay là dùng Apple thay thế.

Nhức đầu cũng không tính, thân tiểu cũng không tính, người tuyết tay, lại là hai cái chổi.

Cũng chính là hai cái này chổi, để cho Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh cười cũng sắp tắt thở.

"Ta nói các người dùng cái nhánh cây thay thế một chút đều được, dùng chổi, con bà nó, ha ha ha ha ha ha ha" Lãnh Phong rốt cuộc không nhịn được, cười cả phê cũng rơi vãi trên đất.

Đây là Lãnh Phong gặp qua kỳ nhất ba người tuyết, không ai sánh bằng.

Ngay cả trên chọc so với tới cực điểm Nanh Sói chất người tuyết cũng so với cái này đẹp mắt.

"Hừ, không hiểu thường thức." Phan Mộc Mộc rên một tiếng, sau đó lấy ra ống sáo, hướng về phía người tuyết thổi lên.

Một giây kế tiếp, người tuyết liền đứt gãy thành ba khối, từ từ rơi xuống đất.

Lãnh Phong vừa định uống chút cà phê, mới phát hiện trong ly cà phê bởi vì mới vừa rồi cười thời điểm toàn bộ xuất ra tới mặt đất bên trên.

Lăng Ảnh cũng từ dưới đất bò dậy, vỗ vỗ trên người bông tuyết, hần còn muốn tiếp tục cười, nhưng thấy Lăng Mặc một bộ muốn đánh hần bộ dáng, liền vội vàng kim nén.

"Ho khan một cái, chúng ta mà nói nói chính sự." Lãnh Phong liền vội vàng đổi đề tài, nếu hần không là còn cười một cái đi lời nói, sẽ bị quần đầu.

"Qua mấy ngày chính là Hoa Hạ mùa xuân đúng không, chúng ta mọi người đều là thuộc về Hoa Hạ người chứ?" Lãnh Phong quét nhìn liếc mắt mọi người, hỏi.

Phan Mộc Mộc thứ nhất gơ tay lên, nói: "Ta là Hoa Hạ cùng nước Mỹ hỗn huyết."

"Ta cùng đệ đệ của ta thuộc về Hoa Hạ người, chẳng qua là ở năm năm trước di dân nước Mỹ." Lăng Mặc nói.

Lãnh Phong nhún nhún vai, cười nói: "Ta cũng không biết chính ta là Hoa Hạ người còn là người nào, ta từ nhỏ đã cuộc sống ở Hoa Hạ, tựu xem như là Hoa Hạ người tốt."

"Nếu chúng ta bây giờ ở Hoa Hạ, vậy thì nhập gia tùy tục, qua một chút Hoa Hạ mùa xuân, dường như thật có ý tứ."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Phan Mộc Mộc cùng Lăng Mặc liền vội vàng gật đầu, các nàng đều rất tán thành đề nghị này.

"Ta cũng không biết mùa xuân là gì chứ, lúc trước ở nước Mỹ thường thường có thể thấy Hoa Hạ qua mùa xuân tân văn, nghe nói có bao tiền lì xì nha." Phan Mộc Mộc cười nói.

"Ta cùng đệ đệ của ta lúc trước ngược lại qua không ít lần mùa xuân, trí nhớ còn rất sâu sắc, năm ấy hàng chuyến liền quần ở ta cùng Lăng Ảnh trên người, chúng ta biết muốn mua cái gì đó." Lăng Mặc đề nghị.

Lãnh Phong gật đầu một cái, biểu thị tán thành, "Tiền ta đã cho Lăng Ảnh, các người giải quyết liền có thể, còn nữa, chớ quên mua cho ta chiếc xe trở lại, ta muốn một chiếc xe thể thao, huyền khóa cái loại này."

"Được, chúng ta đây ngay bây giờ đi ra ngoài rồi." Lăng Mặc nhìn về phía Phan Mộc Mộc, hỏi "Có muốn hay không đồng thời?"

"Được." Phan Mộc Mộc liền vội vàng tiến lên khoác ở Lăng Mặc tay, "Lăng Mặc người tốt nhất, nhanh mang ta đi nhìn một chút đồ tết đều phải mua cái gì đó."

Lăng Mặc cười đi đi lái xe, Phan Mộc Mộc liền vội vàng theo sau lưng.

Lãnh Phong nhìn Lăng Ảnh liếc mắt, nói: "Này, người không đi à? Nói tốt mua cho ta chiếc xe đây?"

"Đồng thời a, ta muốn là mua người không thích, đây chẳng phải là thua thiệt tiền?" Nói xong, Lăng Ảnh kéo dài Lãnh Phong, đi về phía BMW đời 7.

"Muội người, đợi một hồi, ta đi thay quần áo khác." Lãnh Phong liền vội vàng tránh ra khỏi, hướng quầy rượu đi tới.

Trong tay hần còn nắm ly cà phê, cũng không thể nắm cái ly đi ra ngoài đi.

"Lãnh Phong cũng phải đi a." Phan Mộc Mộc ngồi ở ghế cạnh tài xế, nịt chặt giây an toàn.

"Ừ, hần đi mua xe." Lăng Ảnh ngồi vào trong ghế sau.

Lãnh Phong thay quần áo khác, đeo lên một cặp kính mát, khóa kỹ quầy rượu môn, sau đó ngồi vào trong xe.

"Đi thôi." Lãnh Phong xoa xoa huyết Thái dương, hần vẫn cảm giác đầu mình có đau một chút.

"Đối với (đúng) Lãnh Phong, người có biết hay không Hoa Hạ thủ trưởng." Lăng Ảnh đột nhiên nói.

Nghe được Lăng Ảnh lời nói, Lãnh Phong hơi ngần ra, nói: "Hoa Hạ thủ trưởng Long sáng chói, ta đương nhiên biết, nhưng không hiểu người này."

"Người đều không nhìn tân văn mà, gần đây có rất nhiều còn lại người lãnh đạo quốc gia tới Hoa Hạ nơi này họp, hội nghị là Long sáng chói tổ chức, nói cái gì phát triển kinh tế cái quý gì." Lăng Ảnh xuất ra một phần báo chí, đưa cho Lãnh Phong.

Lãnh Phong phết liếc mắt liền bỏ qua một bên, hần đối với (đúng) những thứ này tân văn không có hứng thú gì, ngược lại cái này thủ trưởng muốn làm gì, cùng hần không có nửa xu quan hệ.

"Này nhiều chút cái gì quốc gia đại sự ta một loại chẳng muốn đi quan tâm, ngược lại cùng ta không quan hệ gì, chẳng qua là cái này Long sáng chói dường như thật ngạo mạn, ừ, Long gia vẫn là Hoa Hạ trông coi Hoa Hạ quyền lực tối cao, cái này ta ngược lại thật ra biết."

Long gia, Hoa Hạ tối thần bí gia tộc, cũng là Hoa Hạ quyền lực tối cao người nắm quyền.

Mà Hoa Hạ Long Tổ, chính là dành riêng cho Long gia dị năng tổ chức, vô điều kiện phục tùng Long gia mệnh lệnh.

Đang lái xe Lăng Mặc đột nhiên nói: "Tại sao ta cảm giác lần này Vatican ở Hoa Hạ biên giới hoạt động, là đang ở đánh Hoa Hạ mặt, dù sao gần đây có nhiều như vậy ngoại quốc người lãnh đạo tới chơi, mà Long Tổ khẳng định phần lớn đều đi phụ trách việc gìn giữ an ninh, căn bản không có bao nhiêu người lực đi đối phó Vatican mười hai Giáo Chủ."

Nàng vừa nói như thế, trong xe người cũng hơi ngẩn ra, dường như thật đúng là.

Ngoại quốc người lãnh đạo tới chơi, Hoa Hạ nhất định là cả nước giới nghiêm, mà Long Tổ thành viên nhất định phải trong bóng tối phụ trách việc gìn giữ an ninh, Vatican vừa vẫn ở Hoa Hạ biên giới hoạt động, bọn họ căn bản không có bao nhiêu người lực đi đối phó Vatican mười hai Giáo Chủ.

Mười hai Giáo Chủ tất cả đều là A Cấp Dị Năng Giả, Long Tổ mặc dù ngạo mạn, nhưng A Cấp Dị Năng Giả cũng không nhiều, phải đối phó mười hai Giáo Chủ, trừ phi Từ Long tự mình điều động.

Nhưng rất hiển nhiên, Từ Long là không phân thân nổi.

"Cái này ngược lại thật có ý tứ a." Lãnh Phong nhất thời hứng thú.

Lăng Ảnh gõ cái hường chỉ, đề nghị: "Chúng ta có muốn hay không thò một chân vào, lần này sự tình dường như chơi rất khá."

"Trước xem một chút đi, nếu như cũng nhân rồi buồn chán lời nói, chúng ta đây liền đi chơi một chút được, xem náo nhiệt thần mã, có ý tứ nhất." Lãnh Phong không có phản đối Lăng Ảnh đề nghị, Ám Dạ thành viên cũng giống nhau, thích nhất tham gia náo nhiệt, hơn nữa còn thích gây chuyện.

"Ta buổi tối bay đi nam phương thành phố đi dạo một chút được, ta xem một chút này mười hai Giáo Chủ ở đâu, Long Tổ chắc có hành động, về phần Vương Triều cùng z, bọn họ cũng nhất định sẽ thò một chân vào, dù sao mười hai Giáo Chủ săn giết đều là không có tổ chức Dị Năng Giả, Vương Triều cùng z lúc này nhất định sẽ phái người đi chiêu mộ những thứ này Dị Năng Giả, cấp cho bọn họ che chở."

Lãnh Phong đã hạ quyết tâm đi xem một chút, đối với mười hai Giáo Chủ, hắn ép căn bản không hề đi quan tâm, hắn bay được, căn bản không người có thể bắt lấy hắn!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Tuyên Triết Tam

Lãnh Phong trong lời nói ý tứ, là hắn tự mình đi, Lăng Ảnh nhất thời tức giận, nói: "Chừi thề một tiếng, vậy chúng ta thì sao?"

"Hỏi rất hay, ta chính là đi tham gia náo nhiệt, ngươi muốn là ưa thích lời nói liền lái phi cơ đi theo ta chứ sao." Lãnh Phong kiêu hai chân, một bộ không thèm để ý chút nào bộ dáng.

Lăng Ảnh thiếu chút nữa bị Lãnh Phong tức học máu, bất đắc dĩ nói: "Ta đây không đi, ta hiện buổi tối đang hoàng ở nhà xem phim tốt."

"Thật hâm mộ Lãnh Phong năng lực, có thể bay thật tốt." Phan Mộc Mộc mặt đầy hâm mộ.

Lăng Ảnh mặt đầy chê nhìn Lãnh Phong, "Đúng vậy, vé máy bay tiền cũng tỉnh."

"Trách ta rồi." Lãnh Phong dở khóc dở cười nói: "Đi nam phương thành phố không phải là rất xa, ta trực tiếp bay qua liền có thể, ta lại không thể mang theo người khác Phi, cho nên chỉ có thể tự mình đi."

"Lại nói, mười hai Giáo Chủ đều là chiến đấu loại hình A Cấp Dị Năng Giả, các ngươi cùng theo một lúc lời nói, ta lo lắng các ngươi sẽ gặp nguy hiểm, ta mình ngược lại là không có vấn đề, ta tùy thời cũng có thể bay đến trời cao, không người có thể bắt được ta."

Nói đến đây, Lãnh Phong trên mặt xuất hiện kiêu Ngạo Thần tình.

Lúc này, Lăng Mặc cũng mở miệng nói: "Ừ, em trai ngươi yên tĩnh một chút, Lãnh Phong nói không sai, mười hai Giáo Chủ đều không phải là đùa giỡn, ta xem qua bọn họ tài liệu, những người này mặc dù rất làm người ta ghét, nhưng bọn họ năng lực thật rất mạnh, mặc dù ngươi cũng rất tốt, nhưng đối đầu với bọn họ lời nói, vẫn là rất nguy hiểm, là chính ngươi an toàn, ngươi chính là ngoan ngoãn ở nhà xem phim đi."

"Cứng cỏi, ta biết." Lăng Ảnh chỉ có thể ngoan ngoãn nhận mệnh.

"Chúng ta thuận tiện mua nhiều chút sửa sang tài liệu, buổi tối đem chúng ta phòng ăn và phòng cà phê cải trang một chút." Lăng Mặc nói.

"Các người tự Minh tới (Kỷ Lai)? Không phải đợi Nelson thủ hạ lúc tới sau khi lại làm sao?" Lãnh Phong hơi nghi hoặc một chút nói.

Phan Mộc Mộc tiếp lời, nói: "Không đợi á..., những chuyện này chúng ta tự Minh tới (Kỷ Lai) liền có thể."

Lãnh Phong ừ một tiếng, không nói gì nữa.

Sửa sang chuyện quả thật không khó, mà những thứ kia cửa hàng bản thân thì có trùng tu xong, chẳng qua là yêu cầu Lăng Mặc các nàng chính mình cải trang một chút là được, đổi lại một ít đồ gia dụng.

Một ngày rất nhanh thì đi qua, Lăng Mặc phụ trách mua đồ tết, mà Lãnh Phong mang theo Lăng Ảnh cùng Phan Mộc Mộc đi 4s tiệm, mỗi người cũng mua một chiếc xe.

Lãnh Phong mua chiếc BMW i 8, Lăng Ảnh mua chiếc Audi r 8, Phan Mộc Mộc là mua chiếc Mara toa để.

Hoa này tiền đều không khác mấy năm triệu USD.

Màn đêm buông xuống, Lãnh Phong ăn rồi bữa ăn tối sau, rồi đi quây rượu, đi về phía nam phương thành phố bay đi.

Lăng Mặc đám người là ở lại Vương Giả chi đạo trong, cho hai gian cửa hàng tiến hành sửa chữa.

Lãnh Phong mặc một bộ màu đen áo khoác bằng da, dù sao ở nơi này đại mùa đông trong, ban đêm rất lạnh.

Rời đi h thành phố sau, không trung bông tuyết dần dần biến mất, nam phương thành phố rất ít tuyết rơi, nhiệt độ cũng tương đối cao, duy trì ở năm độ bên cạnh (trái phải).

Lãnh Phong giữ ở 8000 mét trời cao, lấy tốc độ đều đặn đi tới.

Hắn đã từng cùng Băng Lôi, Nanh Sói cùng nhau đối mặt qua Vatican mười hai Giáo Chủ, rất rõ thực lực bọn hắn khủng bố đến mức nào, ban đầu ba người bọn họ cũng là liều mạng mới giết ngược đối diện ba cái Giáo Chủ, sau đó mới đem bọn hắn cường chế đi đời.

Một lần kia chiến đấu, Lãnh Phong cùng Băng Lôi cũng được không nhẹ thương, Nanh Sói là nắm giữ tự lãnh năng lực, một chút việc đều không.

Ở trong mắt Lãnh Phong, mười hai Giáo Chủ liền là một đám bất nạt kẻ yếu gia hỏa, bị Lãnh Phong đám người giết chết ba cái thành viên sau, bọn họ liền lại cũng không có tới tìm Âm Dạ phiền toái.

Mười hai Giáo Chủ cũng chỉ là sẵn giết không có tổ chức Dị Năng Giả, hoặc là sẵn giết một ít tiểu tổ đan dệt, nhưng cho tới bây giờ cũng không có cùng Vương Triều, z những thứ này đại hình tổ chức khai chiến qua.

Bọn họ không dám, dù sao Vương Triều cùng z là trên thế giới lớn nhất hai cái Dị Năng Giả tổ chức, nắm giữ cùng Vatican chống lại lực lượng.

Phi hành hơn một tiếng sau, Lãnh Phong tiến vào nam phương tối đại thành thị, Dương Thành.

Dương Thành là Hoa Hạ Đệ Tam Đại thành phố, đứng sau h thành phố.

Lãnh Phong bay đến một tòa Đại Hạ mái nhà, mắt nhìn xuống toàn bộ Dương Thành.

Dương Thành là cả nam phương phồn vinh nhất thành phố, dân số so với h thành phố còn nhiều hơn.

Lãnh Phong là lần đầu tiên tới cái thành phố này, hắn vẫn nhìn bản đồ đến, mà nam phương trong thành phố, hắn chọn đầu là cái này, dù sao đây là nam phương tối đại thành thị, mười hai Giáo Chủ không phải người ngu, nhất định sẽ trước ở trong thành phố này hoạt động.

"Hô" Lãnh Phong nhỏ khí, đánh phía trước hai cánh, tìm cái hẻm nhỏ hạ xuống.

Phi lâu như vậy, hắn có chút đói.

Bữa ăn tối hắn ăn cũng không nhiều, mà phi hành sẽ hao phí hắn thể lực, đối với hắn mà nói, ăn, chính là bổ sung thể lực mau lẹ nhất đường tắt.

Lãnh Phong đi ở Dương Thành trên đường phố, bốn phía cũng cho hắn một loại cảm giác xa lạ thấy, cái cũng khó trách, dù sao hắn rất ít ở Hoa Hạ biên giới hoạt động, đi nhiều nhất thành phố chính là Sở Giang thành phố cùng h thành phố, ngay cả Hoa Hạ thủ đô Kinh Hoa thị hắn đều không đi qua.

Đường phố đạo thượng nhân người vừa tới hướng, dù sao mùa xuân sắp đến, rất nhiều người đều bận rộn làm đồ tết, hoặc là mua quần áo mới.

Đối với Hoa Hạ người mà nói, mùa xuân, mới thật sự là năm đầu.

Náo nhiệt đường phố để cho Lãnh Phong có chút không thích ứng, hắn nhìn vòng quanh bốn phía một cái, đi vào một gian quán mì.

Trong quán ngồi Mãn Nhân, Lãnh Phong tìm một cái bàn trống ngồi xuống, lúc này một tên cô bán hàng đi tới, lễ phép tính cười nói: "Hoan nghênh đến chơi, xin hỏi muốn ăn chút gì."

Lãnh Phong liếc mắt nhìn Menu, nói: "Một tô mì thịt bò, cảm ơn."

"Được, xin chờ một chút." Phục vụ viên khẽ mỉm cười, xoay người rời đi.

Lãnh Phong nhờ khí, hần nghĩ (muốn) tháo kính mắt xuống, nhưng người chung quanh quá nhiều, một khi bị người thấy cái kia mắt phải màu xanh lam, sợ rằng lại sẽ đưa tới một ít không cần thiết phiền toái.

Người chung quanh cũng ở vừa ăn mì vừa nói chuyện phiếm, rất nhiều người cũng đang nói chuyện lý tưởng mình, hoặc là đối với (đúng) một năm qua này cảm tưởng.

Lãnh Phong đem hai tay để lên bàn, đem kính râm có chút dơ xuống động một chút, nhìn bốn phía có hay không hình tích người khả nghi.

Dị Năng Giả phần lớn cũng rất khó dung nhập vào người bình thường trong xã hội, cho nên cho dù bọn họ ẩn núp sâu hơn, cũng rất dễ dàng bị dò xét ra tới.

Mà Lãnh Phong Ứng Nhân, cũng rất dễ dàng bắt được một ít đặc thù chi tiết.

Đáng tiếc là, Lãnh Phong nhìn có hai phút, lại không phát hiện gì hết, một điểm này để cho Lãnh Phong có chút thất vọng.

Hần lần này tới Dương Thành, con mắt chính là muốn nhìn một chút Hoa Hạ biên giới rốt cuộc có bao nhiêu vô tổ chức Dị Năng Giả, nếu như có thể mà nói, hẳn sẽ ra tay trợ giúp bọn họ thoát đi mười hai Giáo Chủ đuổi bắt.

Lớn hơn con mắt, chính là muốn nhìn một chút Hoa Hạ Long Tổ phải thế nào đối phó mười hai Giáo Chủ.

Ở Từ Long không có cách nào dẫn đội dưới tình huống Long Tổ vừa có thể phát huy ra bao lớn chiến lực?

Một điểm này Lãnh Phong thật thật tò mò.

Sau năm phút, Lãnh Phong điểm mì thịt bò được bung lên đến, thịt trâu mùi thơm nhất thời bay vào Lãnh Phong trong lỗ mũi.

Lãnh Phong con mắt lóe sáng phát sáng, này mì thịt bò mùi thơm rất đủ.

Ngay tại Lãnh Phong vừa định bắt đầu ăn thời điểm, một nữ nhân thanh âm, truyền vào Lãnh Phong trong tai, "Suất ca, ta có thể ngồi này sao?"

"Ừ?"

Lãnh Phong ngẩng đầu lên, chỉ thấy một người mặc màu đen áo khoác ngoài mỹ nữ, đứng ở trước người mình.

Nữ nhân này rất đẹp, tinh xảo tới cực điểm môi, tinh xảo tới cực điểm mũi, tinh xảo tới cực điểm cặp mắt, nàng con mắt phảng phất đang lóe lên ánh sáng, làm cho người ta một loại chỉ có thể đứng xa nhìn cảm giác.

Cô ấy là nhu thuận tóc dài xõa ở sau lưng, mỗi một cái sợi tóc đều tựa như tràn đầy sức sống.

Nàng thân cao cùng Lãnh Phong không sai biệt lắm, da thịt rất trắng, một bộ mười phần Ngự Tỷ phong phạm.

Càng hấp dẫn người ánh mắt, chính là nàng hai cái hung khí, ước chừng 36d!

Lãnh Phong trước mắt nữ nhân liếc mắt, sau đó nhìn bốn phía, phát hiện chung quanh vị trí đều đã ngồi Mãn Nhân, chỉ có chính hắn một vị trí có thừa.

"Ngồi đi." Mặc dù đàn bà trước mắt này rất đẹp, nhưng Lãnh Phong cũng không có nhiều nhiều hứng thú, hẳn không phải là cái loại này tình tròng lên óc người, hẳn rất hiểu phân tặc.

"Cảm ơn." Nữ nhân ngòn ngọt cười, ngồi ở Lãnh Phong đối diện.

"Xin chào, ta gọi là, Tuyên Triết Tam"

Lãnh Phong lần nữa ngẩng đầu lên, nhẹ nhàng trả lời: "Ta gọi là Lãnh Phong."

Nói xong, hắn tiếp tục cúi đầu xuống ăn mì.

Mỹ nữ thấy nhiều, rất nhanh thì có thể thích ứng, cho nên thấy như thế nào đi nữa cô gái xinh đẹp, Lãnh Phong cũng sẽ không bao lớn phản ứng, nhiều nhất chính là kinh ngạc xuống.

Hơn nữa cái này Tuyên Triết Tam ở trong mắt Lãnh Phong, dường như còn không có Trương Ảnh Hàm đẹp đẽ.

Tuyên Triết Tam là một loại thành thực mỹ, mà Trương Ảnh Hàm là một loại thanh thuần mỹ, hai người làm cho người ta cảm giác cũng không giống nhau.

Dĩ nhiên, đây chẳng qua là Lãnh Phong cái nhìn, ở trong mắt người khác, Tuyên Triết Tam hoàn toàn chính là một cái Ngự Tỷ, nữ thần.

Lúc này trong quán đã có không ít người nghị luận âm ỉ, không ít trên mặt nữ nhân cũng xuất hiện ghen tị vẻ mặt, dù sao Tuyên Triết Tam so với các nàng đẹp đẽ, mà nam trên mặt người là xuất hiện ái mộ vẻ mặt.

Lãnh Phong tương đối hiểu kỳ, là nữ nhân này tại sao có thể có Tuyên Triết Tam như vậy một cái tên, danh tự này nghe có chút cổ quái.

Tuyên triết tam mục ánh sáng dừng lại ở Lãnh Phong kính râm bên trên, nàng dường như muốn đem Lãnh Phong kính râm nhìn thấu.

Nhận ra được tuyên triết tam mục ánh sáng, Lãnh Phong nhú mày lại, hắn không thích người khác luôn là nhìn hắn chăm chăm.

"Người xem ta làm gì?" Lãnh Phong đề đưa xuống, có chút bất mãn nói.

Lúc này, phục vụ viên tiến lên hỏi Tuyên Triết Tam muốn ăn chút gì, Tuyên Triết Tam cũng điểm một phần mì thịt bò.

Phục vụ viên sau khi rời đi, Tuyên Triết Tam nhìn Lãnh Phong kính râm, khoe miệng phác họa lên một tia mê người nụ cười, thấp giọng nói: "Dị Năng Giả."

Lãnh Phong: "!!!"

"Người là ai?" Lãnh Phong cau mày, trên mặt tràn đầy phòng bị vẻ mặt.

Mà hắn tay trái nắm lên quả đấm, nếu như nữ nhân này là không có hảo ý lời nói, hắn sẽ không ngại ở chỗ này khai chiến.

"Ta cũng vậy Dị Năng Giả, vô tổ chức." Tuyên Triết Tam thấp giọng nói.

Nghe được nàng lời nói, Lãnh Phong lỏng ra quả đấm, nhưng vẫn có chút phòng bị.

"Ta không phải là người địch nhân, chẳng qua là gặp lại người mắt phải là màu xanh da trời, ta mới cảm giác người nên là Dị Năng Giả." Tuyên Triết Tam tiếp tục nói.

Lãnh Phong gạt đầu một cái, cầm đưa lên, trầm ngâm một hồi, nói: "Người nếu là vô tổ chức Dị Năng Giả, vậy người không lo lắng bị mười hai Giáo Chủ đuổi giết sao?"

Tuyên triết Tam Tiểu cười, một bộ rất dễ dàng bộ dáng, "Bọn họ còn không tìm được ta, ta tại sao phải lo lắng."

"Theo đạo lý bọn họ hẳn ở trong thành phố này." Lãnh Phong nói.

"Đúng vậy, bọn họ đúng là, cho nên ta đã chuẩn bị rồi đi, mặc dù ta không sợ bọn họ, nhưng những người này rất đáng ghét."

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng tuyên triết tam nhãn sắc đến một tia khinh thường.

Rất hiển nhiên, nàng căn bản sẽ không đem mười hai Giáo Chủ coi ra gì.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: Hồng Y Chủ Giáo

"Thật giống như rất trâu bò đáng về!"

Lãnh Phong quan sát tỉ mỉ đến Tuyên Triết Tam, xem ra nàng năng lực hẳn không yếu, nếu không không sẽ lớn lối như vậy.

"Ta dường như ở đâu gặp qua người." Tuyên Triết Tam cũng nhìn Lãnh Phong, đôi mắt đẹp tựa hồ đang lóe lên ánh sáng.

"Nhưng ta cũng không nhận ra ngươi, ngươi rốt cuộc muốn làm gì."

Cái này Tuyên Triết Tam cho Lãnh Phong cảm giác là sâu không lường được, nàng thứ nhất là nhìn ra Lãnh Phong là Dị Năng Giả, hơn nữa không đem Vatican mười hai Giáo Chủ coi ra gì.

"Đừng kích động, ta chính là tới ăn mì." Tuyên triết Tam Tiểu nói đạo.

Lúc này, phục vụ viên đem bưng mì lên, quan sát Lãnh Phong liếc mắt, sau đó vội vã rời đi.

Nhận ra được phục vụ viên ánh mắt, Lãnh Phong không để ý đến, tiếp tục nhìn chăm chăm Tuyên Triết Tam.

Tuyên Triết Tam không có lại nói chuyện với Lãnh Phong, ưu nhã ăn mì.

Thấy Tuyên Triết Tam không nhìn chính mình, Lãnh Phong bĩu môi một cái, này Nữ Chân là có ý tứ, mới vừa rồi chủ động nói chuyện với mình, bây giờ lại không Điều Nhân.

Lãnh Phong cũng lười nói nữa cái gì, cúi đầu ăn mì thịt bò.

Năm phút trôi qua sau, Lãnh Phong cầm cái khăn giấy xoa một chút miệng, trả tiền sau, trực tiếp sải bước rời đi.

Mặc dù cảm thấy cái này Tuyên Triết Tam có chút cổ quái, nhưng Lãnh Phong cũng không có lại đem thời gian lãng phí ở trên người nàng.

Bởi vì hần mắt phải bắt được một cái rất có ý tứ sự tình.

Một bóng người, mới vừa rời ở quán mì trước cửa, nhanh chóng thoáng qua.

Tốc độ đến gần tốc độ ánh sáng!

Trong chớp nhoáng này đưa tới Lãnh Phong chú ý.

Ngay tại Lãnh Phong mới vừa đi ra quán mì thời điểm, hai cái mặc màu đỏ áo khoác ngoài người trung niên từ Lãnh Phong trước người đi qua, bọn họ quần áo, đỏ rất tươi kiêu diễm ướt át.

Nhìn hai cái mặc màu đỏ áo khoác ngoài người trung niên, Lãnh Phong khóe miệng phác họa lên vẻ tươi cười.

Vatican, Hồng Y Chủ Giáo!

Đang lúc này, một cái khô khan bàn tay, đè ở Lãnh Phong trên bả vai.

Lãnh Phong quay đầu, nhìn thấy bàn tay chủ nhân.

Một người mặc màu đỏ áo khoác ngoài ông già, chính lấy một bộ hiền hòa ánh mắt nhìn Lãnh Phong.

"Buổi tối khỏe." Lãnh Phong khẽ mỉm cười, một bộ dễ dàng bộ dáng.

Nhưng Lãnh Phong biết, mười hai Giáo Chủ một người trong đó, đã để mắt tới chính mình.

"Người tuổi trẻ, ngươi là Thiên Khiển người chứ?" Lão già áo đỏ không có buông tay ra, mà là dùng khăn khăn thanh âm nói.

Vatican đem Dị Năng Giả xưng là Thiên Khiển người, ý tứ chính là: Sẽ tạo Thiên Khiển người.

"Ngươi cũng không phải là sao?" Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, trong đôi mắt mang theo một tia khinh thường.

Chung quanh người đến người đi, thỉnh thoảng sẽ có người liếc mắt nhìn Lãnh Phong cùng lão già áo đỏ, nhưng đều rất mau rời đi.

Bởi vì hai người nhìn qua, chính là giống như là lão nhân tại dạy dỗ người tuổi trẻ, căn bản không có bất kỳ chỗ kỳ quái.

"Không, Thượng Đế đã khoan thứ chúng ta, đây là Thượng Đế ban cho chúng ta năng lực." Nói đến Thượng Đế, lão già áo đỏ mặt hiện lên ra kính sợ vẻ mặt.

Lãnh Phong khinh thường cười một tiếng, bả vai khẽ động, đánh văng ra lão già áo đỏ cánh tay, mắng: "Cút mẹ mày đi Thượng Đế, cút."

Nói xong, Lãnh Phong sải bước rời đi.

Hắn dĩ nhiên muốn đem hàng này cho đánh một trận, nhưng nơi này cũng không phải là tốt địa phương, người chung quanh quá nhiều, một khi đánh, trong nháy mắt sẽ bị bại lộ thân phận dị năng giả.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, lão già áo đỏ trên mặt nhất thời xuất hiện phần Nộ Thần tình, sau đó yên lặng với sau lưng Lãnh Phong.

Lãnh Phong không nghĩ tới, tự Minh tới (Kỷ Lai) xem nào nhiệt, bây giờ lại bị một cái Hồng Y Chủ Giáo cho đề mắt tới, cái này coi như không để chơi.

Dù sao những người này luôn là đem Thượng Đế treo ở mép, đem cứu rồi cưỡng bách làm đến trên người người khác.

Cái gọi là cứu rồi có hai cái, thứ nhất, chính là đem Dị Năng Giả cưỡng bách mang tới Vatican trong, để cho bọn họ thành là Thiên Chúa Giáo Đồ.

Cái thứ 2, chính là đưa Dị Năng Giả đi thấy Thượng Đế, nói trắng ra chính là giết chết bọn họ.

Những thứ này ở rất nhiều Dị Năng Giả trong mắt, không thể nghi ngờ là vô sỉ tới cực điểm.

Dĩ nhiên cũng không thiếu Dị Năng Giả bị mười hai Giáo Chủ cưỡng bách mang đi, sau đó bị cảm hóa, thành là Thiên Chúa Giáo Đồ.

Thà nói là cảm hóa, còn không bằng nói là tẩy não.

Nhận ra được lão già áo đỏ theo chính mình, Lãnh Phong rên một tiếng, bước nhanh hơn, sau đó một cái chuyển hướng, chạy vào trong một cái hẻm nhỏ.

Trong hẻm nhỏ còn có thật nhiều rắc rối phức tạp lối đi, giống như là một cái mê cung.

Lãnh Phong nhanh chóng ở trong hẻm nhỏ đi lại, hắn rất nhớ Phi đi ra ngoài, nhưng bốn phía đều là nhà lầu, hắn một khi bay lên, nhất định sẽ bị người thấy.

Ứng Nhân dị năng có thể để cho Lãnh Phong phân biệt ra chính xác đường đi, cho nên hắn mới không lại ở chỗ này lạc đường.

Dương Thành trong có thật nhiều những thứ này Thành trung thôn, Thành trung thôn trong hẻm nhỏ rắc rối phức tạp, không quen người không cẩn thận sẽ lạc đường.

Lãnh Phong ở trong hẻm nhỏ liên tục quẹo mấy cua quẹo, thuận lợi đem lão già áo đỏ bỏ rơi xuống.

Lão già áo đỏ mặc dù là một cái A Cấp Dị Năng Giả, nhưng hắn cũng không có Lãnh Phong Ứng Nhân, vừa tiến vào trong hẻm nhỏ sau, hắn liền mộng.

"Đống cặn bã." Lãnh Phong núp ở một cái hẹp hòi trong lối đi, nhìn về mặt mộng ép lão già áo đỏ, không nhịn được cười cười.

Hắn đối với mấy cái này Hồng Y Chủ Giáo không có bất kỳ hảo cảm, trêu chọc một chút bọn họ cũng là thật có ý tứ.

"Ha, người anh em."

Đột nhiên, một người nam nhân thanh âm xuất hiện ở Lãnh Phong bên trái.

Lãnh Phong nhất thời bị dọa cho giật mình, liền vội vàng hướng bên trái nhìn.

Chỉ thấy một người mặc áo khoác màu đen nam tử, đứng ở Lãnh Phong bên trái, đầu hắn đội một nón, tướng mạo rất bình thường.

Lúc này hắn chính thở hổn hển, hiển nhiên mới vừa trải qua cái gì.

"Người là ai?" Bị dọa cho giật mình Lãnh Phong tâm tình rất khó chịu, chịu đựng một quyền đánh tới xung động, nói.

Hẻm nhỏ trong lối đi lão già áo đỏ tựa hồ nghe được cái gì, nhất thời hướng Lãnh Phong phương hướng nhìn tới.

Lãnh Phong chỗ là một cái rất hẹp lối đi nhỏ, là Thành trung thôn trong dùng cho thoát nước, không có ánh đèn, bằng mắt thường căn bản không nhìn thấy trong lối đi có cái gì.

"Huynh đệ, những người này rất khó đối phó, ta rút lui trước, không cẩn thận bại lộ người vị trí, ta thật xin lỗi, có cơ hội ta mời người ăn cơm, bái bai."

Nói xong, không đợi Lãnh Phong nói chút gì, nam tử trong nháy mắt từ Lãnh Phong bên người biến mất.

"Ngọa tào!" Lãnh Phong lần nữa bị dọa cho giật mình, hàng này tốc độ không khỏi cũng quá nhanh.

Lúc này, một cỗ cảm giác nguy hiểm từ Lãnh Phong trong đầu lóe lên, lão già áo đỏ đã tới Lãnh Phong trước người, hơn nữa một tay nắm giữ ở Lãnh Phong trên bả vai.

Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không cho hắn phát lực cơ hội, cùi chỏ dùng sức hất một cái, đụng vào lão già áo đỏ bụng, đưa hắn đụng lui về phía sau hai bước, ngay sau đó, Lãnh Phong nhanh chóng xoay người, một cước đưa hắn đạp ngã xuống đất.

"Bái bai!"

Nói xong, Lãnh Phong xoay người chạy.

Nơi này không phải là chiến đấu tốt địa phương, Lãnh Phong căn bản không thi triển được hấn thực lực chân chính.

Lão già áo đỏ từ dưới đất nhảy lên, hấn mặc dù thực lực cường hấn, nhưng nói thế nào cũng là một cái lão nhân gia, không có biện pháp đuổi kịp Lãnh Phong.

Lãnh Phong dùng hết tốc độ nhanh nhất chạy như điên, qua lại trong ngõ hẻm, giống như quỷ mị.

Làm Lãnh Phong đi tới một cái trống rỗng ngã tư đường lúc, lại phát hiện mới vừa rồi nam tử đứng ở ngã tư đường trung tâm.

"Làm gì?" Lãnh Phong đi tới nam tử bên người, hỏi.

"Bấy cha." Nam tử cười khổ nói.

Ngay sau đó, mười một người mặc người áo đỏ ảnh, xuất hiện ở trong bóng tối. Tám nam tam nữ.

"Người anh em, ta gọi là Lý Hâm Sâm." Nam tử vỗ vỗ Lãnh Phong bả vai, nói.

"Lúc này ngươi còn có tâm tình tự giới thiệu mình?" Lãnh Phong không nhịn được cười nói.

"Ai, nếu đều phải chết, ít nhất cũng phải để cho người khác biết ta sống qua a." Lý Hâm Sâm một bộ nhìn thấu hồng trần bộ dáng.

Thấy hàng này bộ dáng, Lãnh Phong cười cười, sau đó dùng lạnh giá ánh mắt nhìn bốn Chu Hồng y Giáo Chủ.

Lúc này, theo ở phía sau lão già áo đỏ cũng đuổi theo.

Mười hai người, đem Lãnh Phong cùng Lý Hâm Sâm bao bọc vây quanh.

"Các người đều là Thiên Khiển người, các người bây giờ có hai con đường, theo chúng ta trở về Vatican chuộc tội, hoặc là do chúng ta tới đưa các người đi thấy Thượng Đế." Lão già áo đỏ dùng khăn khăn thanh âm nói.

"Ta cút mẹ mày đi Thượng Đế, các người những thứ này cái gọi là Hồng Y Chủ Giáo còn chưa phải là giống như chúng ta ừng có dị năng." Lý Hâm Sâm lớn tiếng mắng.

Lúc này, một nữ tính Hồng Y Chủ Giáo dùng không mang theo bất kỳ cảm tình gì thanh âm nói: "Không, đây là Thượng Đế ban cho chúng ta thần lực, chúng ta đã hướng Thượng Đế sám hối qua."

"Mà lặc sa mạc, lại bắt đầu giảng đạo." Lãnh Phong quét nhìn bốn phía một cái, sau đó vỗ vỗ Lý Hâm Sâm bả vai, nói: "Người anh em, ta tránh trước, ngươi tự cầu nhiều phúc đi."

Nói xong, Lãnh Phong hướng về phía mười hai Giáo Chủ giơ ngón tay giữa lên, nói: "Cút mẹ mày đi Thượng Đế."

Sau một khắc, hai cánh xuất hiện ở Lãnh Phong sau lưng, dùng sức phui một cái, nhất thời mang theo Lãnh Phong bay về phía trời cao.

Lý Hâm Sâm ngẩng đầu nhìn Lãnh Phong, mặt đầy kinh ngạc, "Chửi thề một tiếng, huynh đệ, ngươi ngược lại mang ta lên đồng thời chạy a, như ngươi vậy bản thân một người đi, quá không có phúc hậu đi."

Mười hai Giáo Chủ cũng ngẩng đầu nhìn bay về phía không trung Lãnh Phong, một tên nữ tính Hồng Y Chủ Giáo đột nhiên nghĩ tới cái gì, chỉ không trung Lãnh Phong, kinh hô: "Hấn chính là không bên trong Sát Thần, hai năm trước giết chết ba chúng ta tên gọi Giáo Chủ, không thể để cho hấn chạy."

Nhưng ở tràng Hồng Y Chủ Giáo không có một là nắm giữ phi hành năng lực, chỉ có thể trơ mắt đứng trên mặt đất, nhìn Lãnh Phong càng bay càng cao.

Trên mặt đất Lý Hâm Sâm bắt của bọn hấn sừng sờ thời cơ, thân hình chợt lóe, hướng phía bên phải chạy đi, muốn thoát khỏi mười hai Giáo Chủ bao vây.

Đáng tiếc mười hai Giáo Chủ đều không phải là ăn chay, trong nháy mắt liền phát hiện hấn cử động, một tên Hồng Y Chủ Giáo đưa ra tay trái, cách nắm vào trong hư không một cái.

Lý Hâm Sâm có thể lấy tốc độ ánh sáng tốc độ tiến tới, nhưng đây không phải là Thuần Gian Di Động, này dường như cũng là hấn nhược điểm chỗ.

Mặc dù tốc độ rất nhanh, nhưng ở một ít thực lực cường hấn Dị Năng Giả trước mặt, vẫn sẽ bị phát hiện.

Hồng Y Chủ Giáo cách không một trảo, Lý Hâm Sâm nhất thời cảm giác mình bị một cái đại thủ bắt một dạng cả người có định hình ảnh tại chỗ.

Lãnh Phong huyền phù tại không trung, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng, nhìn ngã tư đường bên trên phát sinh hết thảy.

Lý Hâm Sâm lần nữa bị mười hai Giáo Chủ bao bọc vây quanh, lần này hấn là thật mất đi chạy trốn cơ hội.

Mà mười hai Giáo Chủ cũng biết rõ không bắt được có thể bay đi Lãnh Phong, không thể làm gì khác hơn là đem mũi dùi nhắm ngay Lý Hâm Sâm, dù sao người này tương đối kém một ít.

"Người có hai cái lựa chọn." Một nữ tính Hồng Y Chủ Giáo nhìn Lý Hâm Sâm, từng chữ từng câu nói: "Theo chúng ta trở về Vatican, thỉnh cầu Thượng Đế khoan thứ, nếu như người không theo, chúng ta đây sẽ đưa người đi thấy Thượng Đế."

"Ta nhờ vào, đây là các người lần thứ hai theo ta nói những lời nhảm nhí này, người cho là ta sẽ nghe các người sao? Thân là một người nam nhân, tuyệt đối không thể kinh sợ!" Lý Hâm Sâm một bộ dáng có chết bất khuất bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Già Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Long Tổ VS Hồng Y Chủ Giáo

Nhìn trên mặt đất bị bao bọc vây quanh Lý Hâm Sâm, Lãnh Phong trầm ngâm một hồi, tay trái vung lên, trên cánh tay trái đồng hồ đeo tay nhanh chóng biến thành Thư Kích Bộ Thương.

Hắn không thể thấy chết mà không cứu, cái này Lý Hâm Sâm thật có ý tứ, hướng chỉ Lãnh Phong cùng mười hai Giáo Chủ vốn là có mâu thuẫn, xuất thủ phá hư bọn họ chuyện tốt, đối với Lãnh Phong mà nói là trăm lợi mà không có một hại.

Xuất thủ dạy dỗ một chút bọn họ, tránh cho những người này luôn là tới đáng ghét.

"Rắc rắc "

Lãnh Phong đem đạn lên nòng, thông qua ống kính nhắm, phong tỏa nắm Lý Hâm Sâm Hồng Y Chủ Giáo, ngón tay nhẹ khẽ đặt ở trên cò súng.

Chỉ cần hắn có chút dùng sức, cái này Hồng Y Chủ Giáo đầu trong nháy mắt sẽ nổ lên.

Đột nhiên, ngay tại Lãnh Phong chuẩn bị mở súng thời điểm, một mũi tên, nhanh chóng bay về phía bên trái nhất Hồng Y Chủ Giáo.

"Xuy "

Mũi tên xuyên qua tên này Hồng Y Chủ Giáo thân thể, cắm ở cách đó không xa cột đèn bên trên.

"Ừ ?" Lãnh Phong từ từ thả ra trong tay súng, xem ra, không cần hắn xuất thủ.

Ngã tư đường chung quanh xuất hiện không ít bóng người, một người trong đó người nổi bật nhất.

Hắn chính là Hồng Trạch Hiền.

Hồng Trạch Hiền người mặc màu xám tro đồng phục tác chiến, trên bả vai, Trung Tá lon cầu vai là nổi bật như vậy.

Mà hắn cầm trong tay một cái 1m5 dài chiến thuật Cung, sau lưng của hắn, trước sau như một cổng lấy sau lưng một cái bao đựng tên, bao đựng tên bên trong tràn đầy mũi tên.

Hồng Trạch Hiền đi theo phía sau mười lăm tên Long Tổ thành viên, có lưỡng thủ không không, có nắm một cái súng trường, trên mặt mỗi người cũng có vẻ khăn trương về mặt.

Dù sao, bọn họ đối mặt là Vatican mười hai tên gọi Hồng Y Chủ Giáo, mười hai người này mỗi một đều là A Cấp Dị Năng Giả.

Một tên nữ tính Hồng Y Chủ Giáo liền vội vàng đi tới bị thương đồng bạn bên người, đưa tay đề ở vết thương của hắn bên trên.

Sau một khắc, vết thương tự lấy tốc độ kinh người phục hồi như cũ.

Tri Dũ, là cái này nữ tính Hồng Y Chủ Giáo năng lực.

"Isabel, ta không sao." Bị thương Hồng Y Chủ Giáo từ dưới đất đứng lên, nói.

Tên là Isabel Hồng Y Chủ Giáo gật đầu một cái, thu hồi dị năng.

"Các người ở Hoa Hạ biên giới lạm dụng dị năng, cho chúng ta Hoa Hạ xã hội trị an tạo thành ảnh hưởng nghiêm trọng, các người phải lập tức rời đi Hoa Hạ, nếu không "

Vừa nói, Hồng Trạch Hiền rút ra một mũi tên, trầm giọng nói: "Ta sẽ đưa các người đi gặp kia cái gọi là Thượng Đế."

Lúc này, mười hai Giáo Chủ đều đưa sự chú ý đặt ở Long Tổ thành viên trên người, không người để ý Lý Hâm Sâm, Lý Hâm Sâm dĩ nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, thân hình chợt lóe, đi tới Hồng Trạch Hiền bên người.

Hắn xuất hiện, nhất thời đem Long Tổ thành viên cũng dọa cho giật mình, vài tên cầm súng Long Tổ thành viên nhất thời đem họng súng nhắm ngay Lý Hâm Sâm.

"Uy Uy Uy, tỉnh táo một chút, ta là người bị hại." Lý Hâm Sâm nhất thời bị sợ hãi hai tay lên, biểu thị chính mình không có địch ý.

"Hắn không là địch nhân." Hồng Trạch Hiền nói.

Long Tổ các thành viên lúc này mới buông lỏng cảnh giác, sau đó đưa mắt dừng lại ở mười hai Giáo Chủ trên người, nhìn của bọn hắn tiếp đó sẽ có phản ứng gì.

Mười hai đám giáo chủ rồi rít hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó lão già áo đỏ mở miệng nói: "Chúng ta chẳng qua là ở chấp hành Thượng Đế chỉ ý, đem Thiên Khiển người mang về giáo đường."

"Được, không cần nói với ta những thứ vô dụng này, nơi này là Hoa Hạ, chúng ta không thể có lẽ các người những người này ở chỗ này làm vậy, có bản lĩnh, các người đem ta cũng bắt đi a."

"Mà lặc sa mạc, chúng ta Long Tổ cũng không biết xử lý bao nhiêu lần cùng các người có liên quan sự tình, các người những thứ này cái gọi là giáo đồ, kêu Thượng Đế danh nghĩa, ở Hoa Hạ làm xằng làm vậy, ta nói cho các người biết, nếu như các người không đi, ta đây coi như liều mạng, cũng muốn giết chết các người những thứ này cái gọi là Thượng Đế sứ giả."

Hồng Trạch Hiền là chân hỏa, không Thiếu Long tổ thành viên cũng là mặt đầy tức giận nhìn những thứ này Hồng Y Chủ Giáo.

"Cần rõ, chúng ta là chấp hành Thượng Đế chỉ ý, cũng không có làm xằng làm vậy, người làm sao có thể bêu xấu chúng ta." Isabel lớn tiếng nói.

"Đội trưởng, chúng ta không nên cùng bọn họ nói nhảm, trực tiếp lên đi!"

"Đúng vậy, năm ngoài chúng ta có một cái thành viên chết ở trong tay bọn họ, lần này chúng ta rốt cuộc có cơ hội có thể báo thù."

"Đội trưởng, chúng ta lên đi, những người cận kề này luôn là nói nhảm một đồng lớn!"

Long Tổ các thành viên rồi rít rục rịch, bọn họ cũng nhẫn rất lâu.

Hồng Trạch Hiền dùng sức gật đầu một cái, hét lớn: "Được, chúng ta đừng nói nhảm, bên trên, đem bọn họ mệnh ở lại Hoa Hạ!"

Nói xong, hắn nhanh chóng kéo động mũi tên dây, một mũi tên bay về phía lão già áo đỏ.

Lão già áo đỏ rất rõ ràng chính là mười hai Giáo Chủ bên trong địa vị tối cao, bởi vì hắn đứng thời điểm, chung quanh Hồng Y Chủ Giáo đều rất chủ động hướng di động về phía sau một chút, để cho hắn đứng ở phía trước nhất.

Mũi tên Phi cực nhanh, nhanh chóng bay đến lão già áo đỏ trước người.

Một tên Hồng Y Chủ Giáo hô to một tiếng: "Gabriel, cẩn thận."

Tên là Gabriel lão già áo đỏ nhìn hướng tự bay tới mũi tên, tay phải cùng tay trái đồng thời làm ra một cái cổ quái thủ thế.

Nguyên bản là sắp đánh trúng Gabriel mũi tên, đột nhiên ngừng giữa không trung bên trong, không có tiếp tục tiến lên, cũng không có rơi xuống đất.

Ngay sau đó, mũi tên lấy tốc độ kinh người biến mất đến, từ đuôi tên, rồi đến mũi tên chóp đỉnh, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Nhìn như vậy cảnh tượng, Hồng Trạch Hiền hơi ngần ra, sau đó từ bao đựng tên trong rút ra ba cây mũi tên, toàn bộ khoác lên chiến thuật trên cung, đem mũi tên dây kéo đến chặt nhất.

Long Tổ các thành viên cũng rồi rít sử dụng tự Minh có thể (Kỷ Năng) lực, nhất thời, toàn bộ ngã tư đường, bùng nổ một trận đại chiến.

Bốn phía cư dân tựa hồ cũng bị giải tán, chung quanh không có bất kỳ một thường dân.

Không trung Lãnh Phong nhìn trên mặt đất đại chiến, cũng không có thu hồi súng bắn tỉa, hắn đang nghĩ, muốn không nên ra tay trợ giúp Hoa Hạ Long

Tổ.

Hắn đối với (đúng) Hoa Hạ Long Tổ cùng mười hai Giáo Chủ cũng không có bất kỳ hảo cảm, dù sao Hoa Hạ Long Tổ lần trước mới ở Vương Giả chi đạo náo một lần, một lần kia, Từ Long thiếu chút nữa đem Lãnh Phong cho giết.

Nhưng Long Tổ bên này phần lớn đều là B cấp Dị Năng Giả, A Cấp Dị Năng Giả liền ba cái, mà mười hai Giáo Chủ năng lực đều là chiến đấu loại hình, từng cái cũng rất cường hãn, đối phó Long Tổ thành viên, căn bản không có bao nhiêu khó khăn.

Về phần Lý Hâm Sâm, đang chiến đấu bùng nổ sau, hắn liền chạy mất tăm.

Nếu như Lãnh Phong không ra tay trợ giúp Long Tổ thành viên, vậy bọn họ rất có rất lớn tỷ lệ sẽ chiến bại.

Một tên Long Tổ thành viên biến thành lão hồ bộ dáng, phát ra rít lên một tiếng, sau đó đánh ở một cái Hồng Y Chủ Giáo trên người, không ngừng cắn xé thân thể của hắn.

Hồng Y Chủ Giáo không ngừng gãy gãy, nhưng đánh ở trên người hắn là lão hồ, có thể không phải là cái gì mèo con, hắn muốn tránh thoát, nói dễ vậy sao.

Hồng Trạch Hiền chống lại Gabriel, trong tay mũi tên một nhánh một nhánh bắn ra, nhưng tất cả đều bị Gabriel dùng năng lực ngăn trở.

Gabriel năng lực rất đặc biệt, phạm là đến gần thân thể của hắn đồ vật, vô luận là cái gì, hắn đều có thể toàn bộ hủy diệt.

Nhưng hắn này loại năng lực dường như phạm vi không xa, chỉ giới hạn với chung quanh thân thể hắn.

Đây cũng là tại sao hắn ở Lãnh Phong bên cạnh thời điểm, dùng bàn tay đè xuống Lãnh Phong bả vai.

Không Thiếu Long tổ thành viên dùng trong tay súng trường, không ngừng hướng Hồng Y Chủ Giáo môn bắn, bọn họ năng lực đều không phải là chiến đấu loại hình, chỉ có thể dùng súng ống đến giúp đỡ.

Nhưng đạn súng trường căn bản lên không bao lớn tác dụng, nhiều nhất liền trì hoãn một chút Hồng Y Chủ Giáo môn hành động.

Mười hai Giáo Chủ năng lực đều là chiến đấu loại hình, đối phó đạn chẳng qua là nhẹ nhàng thoái mái chuyện.

Những thứ này súng trường, cũng không sánh nổi Lãnh Phong trong tay súng bắn tỉa.

Hồng Trạch Hiền dùng sức khê cắn răng, lần nữa bắn ra một mũi tên.

"Àm!"

Mũi tên bay đến Gabriel trước người, không đợi hắn sử dụng năng lực, nhất thời phát sinh nổ mạnh.

Nổ mạnh uy lực đem Gabriel cùng hai gã khác Hồng Y Chủ Giáo nổ lui về phía sau mấy bước.

Hồng Trạch Hiền tròn tròn con mắt, bởi vì mũi tên nổ mạnh uy lực không thể nào là yếu như vậy, rất hiển nhiên có người dùng năng lực hạn chế nổ mạnh.

Biến thành lão hồ Long Tổ thành viên bị hai gã Hồng Y Chủ Giáo vây công, thân thể của hắn đã vết máu loang lổ, tấn công cũng chậm rất nhiều.

Nhìn trên mặt đất chiến đấu, Lãnh Phong biết, lại tiếp tục như thế, Long Tổ thành viên nhất định sẽ thất bại, dù sao thực lực khác xa quá lớn.

Không nói trước Long Tổ thành viên dị năng phần lớn đều không phải là chiến đấu loại hình, trọng yếu nhất một chút, chính là mười hai Giáo Chủ đều không phải là ăn chay, bọn họ dám đi săn giết Dị Năng Giả, bởi vì bọn họ có tư bản, mỗi người bọn họ đều có cường hãn năng lực.

Lãnh Phong nhỏ khí, hắn là thời điểm xuất thủ, nếu không những thứ này Long Tổ thành viên sợ rằng sẽ bị tiêu diệt hết.

Chỉ có Hồng Trạch Hiền cùng biến thành lão hồ Long Tổ thành viên có thể tạo được một ít tác dụng, còn lại, cơ hồ đều tại bị ngược.

Mặc dù không có người bị đánh chết, nhưng không Thiếu Long tổ thành viên trên người đều mang thương.

Về phần Hồng Y Chủ Giáo bên này, có Isabel ở, nàng Trì Dữ năng lực là Hồng Y Chủ Giáo môn lớn nhất hậu thuẫn, cái nào bị thương, rút lui trước đi xuống chữa trị, chữa khỏi tiếp tục bên trên.

Đây chính là Hồng Y Chủ Giáo môn ưu thế lớn nhất chỗ.

Lãnh Phong giờ lên trong tay súng bắn tỉa, nhắm Isabel.

Nàng mới là đáng ghét nhất một cái, nếu như không có nàng chữa trị năng lực, Hồng Y Chủ Giáo môn bao nhiêu sẽ bị kiểm chế.

"Àm!"

Nòng súng nhẹ nhàng run lên, lông chim hóa thành đạn lấy tốc độ kinh người bay về phía Isabel.

Isabel nhận ra được nguy hiểm nhanh chóng đến gần, nàng muốn né tránh là không có khả năng, bản năng cầu sinh để cho nàng cơ thể hơi động một cái.

"Xuy!"

Đạn xuyên thấu nàng phổi, đánh ở phía sau trên sàn nhà.

Lực trùng kích đem Isabel dao động ngã xuống đất, nàng vết thương nhất thời ra bên ngoài trào máu tươi.

Nếu như không phải là nàng dời động thân thể một chút lời nói, đã sớm bị bẻ đầu.

Thấy Isabel ngã xuống đất, một tên Hồng Y Chủ Giáo liền tranh thủ quần hấn hai gã Long Tổ thành viên đánh vắng ra, sau đó chạy đến Isabel trước người, đưa nàng đỡ dậy.

Phổi bị thương, Isabel nhất thời sự khó thở, nàng ngay cả vội vươn tay ra đề ở trên vết thương, muốn sử dụng Trì Dũ năng lực.

Nhưng Lãnh Phong sao có thể làm cho nàng được như ý, "Ầm!" Lại vừa là một phát súng, đánh trúng Isabel bụng.

Lúc này, mặt đất thượng nhân môn mới lưu ý đến, trên không trung, một cái cánh dài nhân loại, chính đoan đến một cái súng bắn tia, mắt nhìn xuống mặt đất.

"Không trung Sát Thần, hấn tại sao lại ở đây?" Hồng Trạch Hiền ngẩng đầu nhìn Lãnh Phong, nhất thời mặt đầy kinh ngạc.

Kinh ngạc thuộc về kinh ngạc, phong phú kinh nghiệm chiến đấu nhanh chóng để cho Hồng Trạch Hiền điều chỉnh xong.

Hấn biết, Lãnh Phong bây giờ không phải là bọn họ địch nhân.

Dù sao Lãnh Phong nổ súng bắn thương Isabel.

Long Tổ các thành viên cũng rối rít vùi đầu vào trong chiến đấu, mất đi Isabel chữa trị, Hồng Y Chủ Giáo môn chỉ có thể mang thương tác chiến.

Hồng Trạch Hiền sử dụng nổ mạnh mũi tên, mỗi một mũi tên đều đưa Gabriel dao động lui về phía sau, dù sao nổ mạnh uy lực cũng không phải là đùa giỡn.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Không trung đánh lén

Có Lãnh Phong gia nhập, chiến hướng nhất thời nghịch chuyển, Isabel trọng thương, Hồng Y Chủ Giáo môn không có chữa trị, chỉ có thể mang thương tác chiến.

Bị thương ngã xuống đất Isabel bị một tên Hồng Y Chủ Giáo bảo vệ, bất quá dường như không có tác dụng gì, Lãnh Phong muốn giết xuống nàng, chẳng qua là nửa phút sự tình.

Dù sao, Lãnh Phong là trên không trung, hấn có thể nhắm trên mặt đất bất cứ người nào.

Bảo vệ Isabel Hồng Y Chủ Giáo ngẩng đầu lên, nhìn nổi bông bênh giữa không trung Lãnh Phong, trong mắt tràn đầy tức giận.

Chẳng qua là hấn bây giờ cái gì cũng làm không, nếu như hấn dám công kích, kia một giây kế tiếp hấn cũng sẽ bị bẻ đầu!

Mặc dù Hồng Y Chủ Giáo môn đều là mang thương tác chiến, nhưng thực lực khác xa vẫn rất lớn, Long Tổ các thành viên chẳng qua là gia tăng tinh thần, nhưng vẫn không có biện pháp đem mười hai Giáo Chủ đánh bại.

Đã có bốn gã Long Tổ thành viên bị thương, mất đi tác chiến năng lực, ở đồng đội dưới sự bảo vệ thối lui đến phía sau.

May mắn là mười hai Giáo Chủ trong không có ai nắm giữ đại quy mô công kích dị năng, nếu không Long Tổ thành viên cũng chỉ có bị tiêu diệt hết phần.

"Àm!"

Lãnh Phong lần nữa nổ một phát súng, đánh trúng một tên Hồng Y Chủ Giáo bả vai.

Hắn không có hạ tử thù, chẳng qua là đưa bọn họ đã thương.

Mặc dù Lãnh Phong nhìn những người này khó chịu, nhưng cũng không tính được có thù oán, cho nên không đến nỗi hạ tử thù.

Hai gã Hồng Y Chủ Giáo bị Lãnh Phong súng bắn tia đánh trúng, rồi rớt mất đi tác chiến năng lực.

Bảo vệ Isabel Hồng Y Chủ Giáo lần nữa thấy đồng bạn bị Lãnh Phong bắn bị thương, nổi giận gầm lên một tiếng, tay trái xuất hiện một cái Trường Kích, hướng Lãnh Phong phương hướng, hung hăng ném ra.

Toàn thân đen nhánh Trường Kích hướng Lãnh Phong bay đi, tốc độ thậm chí vượt qua đạn.

Lãnh Phong mắt phải lóe lên Lam Quang, Trường Kích trong mắt hắn, tốc độ giống như thả chậm rất nhiều lần.

Không trung là Lãnh Phong địa bàn, cho nên hắn có thể tùy tâm sở dục, đối mặt Hồng Y Chủ Giáo công kích, hắn căn bản cũng không có lo lắng, hai cánh nhẹ nhàng phui một cái, nhất thời Phi cao hơn một chút, tránh thoát Trường Kích công kích.

Nhìn Lãnh Phong tránh thoát công kích, trên mặt đất Hồng Y Chủ Giáo đang chuẩn bị lần nữa mở ra công kích, nhưng một chỉ lão Hồ Phác đến ở trên người hắn, cản xé thân thể của hắn.

Nguyên lai ngay mới vừa rồi, biến thành lão hồ Long Tổ thành viên đột phá ba gã Giáo Chủ vòng vây, thấy Isabel bên người đứng một cái Hồng Y Chủ Giáo, nhất thời chạy như điên đi lên.

Một cái như vậy sắp xếp ở trước mắt cơ hội tốt, hắn dĩ nhiên sẽ không bỏ qua.

Mặc dù tên này Long Tổ thành viên trên người cũng treo không ít thương, nhưng hắn vẫn không có thối lui ra chiến đấu, mà là tiếp tục hướng Hồng Y Chủ Giáo môn phát động công kích.

Bị ngã nhào xuống đất Hồng Y Chủ Giáo vội vàng dùng tay đỡ lấy lão hồ miệng, không để cho nó cắn phải chính mình cổ họng.

Nằm trên đất Isabel chính trị liệu vết thương mình, chẳng qua là nàng bị thương quá nặng, trong lúc nhất thời rất khó Trì Dữ.

Lãnh Phong đánh lên, cũng không phải là đùa giỡn.

Mà đạn súng ngắm, là hắn trên cánh lông chim hóa thành, tạo thành tổn thương muốn đánh thắng toàn bộ đạn.

Nhìn mình đồng bạn bị lão hồ cắn xé, Isabel vô lực nằm trên đất, chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Nàng bây giờ liền đứng lên khí lực cũng không có, chớ nói chi là đi hỗ trợ.

Lão hồ không ngừng cắn xé trước người tên này Hồng Y Chủ Giáo cánh tay, trực tiếp gắng gượng cắn tới một miếng thịt.

Lúc này, một tên Giáo Chủ cội ra Long Tổ thành viên bao vây, đi tới Isabel bên người, thấy đồng bạn nhanh phải bị giết, ngay cả vội vươn tay ra bàn tay, hướng về phía lão hồ thân thể, nổi giận gầm lên một tiếng: "Đánh vào!"

Ngay sau đó, một cổ vô hình lực lượng, đánh trúng lão hồ thân thể, nhất thời đưa nó đánh bay.

Lão hồ thân thể bay ra ước chừng xa mười mét, sau đó nặng nề ngã xuống đất.

Hồ trên người một cái nhìn thấy giết mình Chương Ấn, máu tươi chính theo Chương Ấn không ngừng xông ra.

Lão hồ thân thể từ từ biến mất, cướp lấy là một cái đàn ông trẻ tuổi, toàn thân hắn đều bị máu tươi nhuộm đỏ, lúc này hắn đã hôn mê bất tỉnh.

"Giết hắn!" Gabriel khoảng cách nam tử không xa, nhất thời hô lớn.

Một tên Hồng Y Chủ Giáo tiến lên một bước, năm ngón tay mở ra, hướng về phía nam tử thân thể, cách không một trào!

"Xuy "

Nhưng không đợi hắn đem dị năng dùng được, một mũi tên bắn liền bên trong cánh tay hắn.

"Mang Hàn Đức rời đi." Hồng Trạch Hiền vừa nói, một vừa đưa tay đến sau lưng bao đựng tên bên trên.

Sau một khắc, Hồng Trạch Hiền liền lảng lảng, hẩn mũi tên, đã dùng xong.

Hai gã Long Tổ thành viên nhanh chóng mang theo bị thương nặng Hàn Đức rời đi, bây giờ có thể đứng Long Tổ thành viên đã không nhiều.

Bị tên bắn bên trong Hồng Y Chủ Giáo dùng sức đem xen vào nơi cánh tay mũi tên rút ra, máu tươi nhất thời theo cánh tay hẩn chảy xuống, trích (dạng) rơi xuống mặt đất.

Không trung Lãnh Phong giờ lên súng bắn tỉa, nhắm Gabriel.

Người này mới là mười hai Giáo Chủ đứng đầu, bắt giặc phải bắt vua trước.

"Àm!" Nòng súng nhẹ nhàng run lên, một viên đạn nhanh chóng bay về phía Gabriel.

Gabriel ý thức được mình bị phong tỏa, ngay cả vội vàng chuyển người, nhìn không trung Lãnh Phong, sau đó hai tay đưa ra, đem đạn phá hư mắt.

"Có ý tứ." Lãnh Phong kéo động một cái cò súng, sau đó sẽ lần nổ một phát súng.

Nhưng kết quả cũng giống nhau, đạn đều bị Gabriel ngăn cản xuống.

Hẩn năng lực quá thích hợp dùng cho phòng ngự, hoàn toàn không đánh thủng.

Lãnh Phong khê cau mày, lần nữa nhắm Gabriel, hẩn cũng không tin, người này nên cái gì cũng có thể ngăn cản.

Nổi giận Lãnh Phong, nhưng là rất khủng bố.

"Àm!"

Lần này tiếng súng so với mấy lần trước còn lớn tiếng hơn nhiều, hơn nữa còn là oanh một tiếng.

Tiếng súng tựa như cùng tiếng pháo một dạng đình tại nhức óc.

Đạn bay về phía Gabriel, Lãnh Phong lần này công kích, làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy nguy hiểm, không hẹn mà cùng dừng lại công kích, nhìn về phía Gabriel phương hướng.

Gabriel trong lòng toát ra kịch liệt sợ hãi, đối mặt đối diện bay tới đạn, hẩn lại có loại cảm giác vô lực.

Mặc dù trong lòng tràn đầy sợ hãi, nhưng bản năng cầu sinh hay là để cho Gabriel kịp phản ứng, sử dụng dị năng, ở trước người vãi hạ một đạo vô hình phòng ngự.

Trong mắt hẩn, chỉ cần đạn tiến vào hẩn thật sự bố trí vòng phòng ngự, nhất định sẽ biến thành mảnh vụn.

Ở trước mặt trong chiến đấu, Hồng Trạch Hiền bắn xuất tiễn, tiến vào hẩn cái này vòng phòng ngự, thật giống như đều bị bốc hơi một dạng hoàn toàn biến mất.

Ở tất cả mọi người nhìn soi mói, đạn tiến vào vòng phòng ngự trong, ngay sau đó, đánh trúng Gabriel ngực.

Đáng tiếc là, Gabriel ngực cũng không có nổ lên, chẳng qua là bị đạn lực trùng kích đánh ngã xuống đất, đạn tạo thành vết thương đang không ngừng trào máu tươi.

"Ngọa tào!"

Lãnh Phong có chút khiếp sợ, dù sao hẩn muốn gặp đến một màn cũng không có phát sinh.

Dựa theo bình thường suy luận mà nói, Gabriel bị viên đạn này đánh trúng, ngực hẩn sẽ nổ lên mới đúng, nhưng bây giờ lại không có, hẩn chẳng qua là bị chút thương, đạn thậm chí cũng đánh không sâu.

Bị đạn bắn trúng Gabriel cũng chưa chết, mười hai đám giáo chủ sinh mệnh lực cũng lạ thường cường.

Isabel bị Lãnh Phong bắn hai phát súng, đến bây giờ còn chưa tắt hơi, thậm chí còn ở trị liệu vết thương mình.

Ở trong mắt Lãnh Phong, lần này công kích là thất bại.

Nhưng Long Tổ thành viên cùng mười hai Giáo Chủ tất cả đều bị khiếp sợ đến.

Dù sao Gabriel năng lực dùng để phòng ngự lời nói, nhất định chính là lì lợm, mà Lãnh Phong một thương này, lại có thể đưa hẩn đã thương.

Hồng Trạch Hiền ngẩng đầu nhìn không trung Lãnh Phong, chỉ có thể yên lặng than thở, Lãnh Phong nếu so với hẩn cái này Long Tổ đội trưởng cường hẩn nhiều.

Mà Hồng Trạch Hiền không có mũi tên, tựa như cùng không có đạn súng một dạng hần căn bản không phát huy ra thực lực chân chính.

Lãnh Phong cầm súng bắn tia, từ từ hạ xuống, cuối cùng trôi lơ lửng ở cao mười mét không trung, mắt nhìn xuống trên mặt đất tất cả mọi người.

Hần mắt phải chính lóe lên ánh sáng, ở trong bóng tối, tựa như cùng mỹ lệ Lam Bảo Thạch.

Một tên Long Tổ nữ thành viên nhìn Lãnh Phong, lộ ra ái mộ vẻ mặt.

Dù sao, bây giờ Lãnh Phong, nhìn qua tựa như cùng Thiên Thần hạ phạm.

Dài bốn mét cánh chim màu đen chính vỗ nhẹ đánh, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng, ở trong mắt người ngoài, hần và Thiên Thần không khác nhau gì cả.

"Đọa Lạc Thiên Sứ." Một tên Hồng Y Chủ Giáo có chút sùng sờ nói.

"Không, hần chỉ là một Ác Ma." Isabel rút cuộc chữa khỏi trên người thương, có chút chật vật từ dưới đất bò dậy.

Tất cả mọi người đều dừng lại chiến đấu, ngẩng đầu nhìn không trung Lãnh Phong.

Gabriel che ngực, chật vật từ dưới đất bò dậy.

Mặc dù đạn không có đoạt lấy tính mệnh của hần, nhưng là để cho hần bị thương nặng.

"Còn muốn ăn đạn sao?"

Vừa nói, Lãnh Phong kéo động một cái cò súng, một cái lông chim nhanh chóng bay vào buồng đạn trong.

Gabriel không nói gì, còn lại Hồng Y Chủ Giáo cũng không nói gì, tất cả mọi người đều nhìn không trung Lãnh Phong.

"Tiếp tục nữa, song phương đều khó khăn miễn sẽ có người chết trận, mời các người rời đi Hoa Hạ!" Hồng Trạch Hiền Tương ánh mắt dừng lại ở Gabriel trên người, trầm giọng nói.

"Thượng Đế sẽ nguyên rủa các người Hoa Hạ!" Gabriel mặt đầy khó chịu.

Nếu như không có Lãnh Phong hỗ trợ, vậy cuộc chiến đấu này bọn họ tuyệt đối có thể đánh thắng, một điểm này, tất cả mọi người đều rất rõ.

Cũng là bởi vì Lãnh Phong, chiến đấu mới có thể dừng lại.

Nếu không lời nói, Long Tổ nhất định sẽ có người chết trận.

Hồng Trạch Hiền không nói gì, chẳng qua là lạnh lùng nhìn Gabriel, sau đó từ súng trong túi lấy súng lục ra, nếu như Gabriel còn không rời đi, vậy hần tuyệt đối sẽ liều mạng.

Gia nhập Long Tổ mỗi một Dị Năng Giả đều trở thành quân nhân, bọn họ tiếp nhận huấn luyện quân sự, hướng Hoa Hạ quốc kỳ tuyên qua thể.

Thân thể bọn họ cũng chảy xuôi Hoa Hạ quân nhân nhiệt huyết, thực hiện quân nhân chức trách.

Đảm bảo Vệ Quốc nhà!

Cho nên, nếu như mười hai đám giáo chủ còn không rời đi lời nói, bọn họ cũng sẽ liều mạng đi ngăn cản mười hai Giáo Chủ.

Lãnh Phong đều thấy Long Tổ các thành viên trong mắt kiên quyết, trong lòng có chút kinh ngạc.

Loại ánh mắt này trong xen lẫn thấy chết không sờn, xem ra bọn họ cũng làm xong chết trận chuẩn bị.

Thậm chí có một cái Long Tổ thành viên xuất ra lục đạn, bất cứ lúc nào cũng sẽ cùng địch nhân đồng quy vu tận.

Thấy Long Tổ các thành viên ánh mắt, Lãnh Phong khẽ cắn răng, mặc dù hần đối với (đúng) Long Tổ cũng không có hảo cảm gì, nhưng những thứ này nhân tính thần đúng là làm rung động hần.

Lãnh Phong quyết định, tiếp tục ra tay trợ giúp Long Tổ, đem mười hai Giáo Chủ đuổi đi.

Mười hai đám giáo chủ cũng còn đứng tại chỗ, nhìn qua cũng không có phải rời khỏi ý tứ.

"Ta cho các người 10 giây Chung Ly mở, nếu không lời nói "

Vừa nói, Lãnh Phong giơ lên trong tay súng bắn tia, nhắm Gabriel đầu, mặt âm trầm nói: "Ta liền đem toàn bộ các người tru diệt!"

Những lời này vừa ra, tất cả mọi người tâm đều ác ác rung một cái.

Lãnh Phong lời này tràn đầy ngang ngược, tự tin!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Đuổi đi mười hai Giáo Chủ

Lãnh Phong năng lực ưu thế lớn nhất, chính là hắn có thể tùy tâm sở dục phi hành trên không trung, mặt đất thượng nhân nghĩ (muốn) phải bắt được hắn, cơ bản không thể nào.

Mười hai Giáo Chủ trong cũng không có người nắm giữ khắc chế Lãnh Phong năng lực, cho nên Lãnh Phong lúc nói chuyện, trong giọng nói tràn đầy tự tin.

Một tên Long Tô thành viên ngẩng đầu nhìn nổi bông bênh giữa không trung Lãnh Phong, không nhịn được thở dài nói: "Này ép giả bộ, ta cho miễn phần."

Toàn bộ Hồng Y Chủ Giáo môn cũng không nói gì, chẳng qua là ngẩng đầu nhìn Lãnh Phong, trong con mắt của bọn họ tràn đầy tức giận, dù sao Lãnh Phong quá kiêu ngạo, hoàn toàn là ở đánh bọn họ mặt.

Mười hai Giáo Chủ ở Vatican trong đều là giống như như thần tồn tại, bị vô số giáo đồ cũng kính ngưỡng, rời đi Vatican sau, bọn họ đi đâu đều sẽ có một loại cao cao tại thượng cảm giác, đối mặt bị bắt Dị Năng Giả, bọn họ cũng dùng thượng vị giả giọng nói chuyện, phảng phất ở mệnh lệnh người khác, nhưng bây giờ, Lãnh Phong cũng không đem bọn họ coi ra gì.

Mà Isabel rất rõ Lãnh Phong là ai, hai năm trước cùng Ám Dạ khi đối chiến nàng ngay tại tràng, lúc ấy Lãnh Phong một người đánh chết hai gã Hồng Y Chủ Giáo, Băng Lôi cùng Nanh Sói là liên thủ đánh chết một tên Hồng Y Chủ Giáo, sau đó còn lại Giáo Chủ người cũng bị thương nặng, rồi rút lui.

Mặc dù hai năm trước chiến đấu đánh lưỡng bại câu thương, nhưng là rung động thật sâu lúc ấy mười hai Giáo Chủ, dù sao bọn họ là mười hai người đi vây quét Ám Dạ ba người, kết quả còn chết trận ba cái Hồng Y Chủ Giáo.

Bây giờ đám giáo chủ đều là một nhóm mới, chỉ có Isabel là tồn tại lâu nhất Hồng Y Chủ Giáo, đã từng lão một nhóm, đang cùng Ám Dạ sau khi chiến đấu liên không nữa làm Hồng Y Chủ Giáo, mà là phụ trách cảm hóa bị mang về Vatican vô tổ chức Dị Năng Giả, đưa bọn họ biến hóa Thành Phật để cương giáo đồ.

Thà nói là cảm hóa, còn không bằng nói là đem người khác tẩy não.

Gabriel chịu đựng đau nhức, mở miệng nói: "Thượng Đế sẽ phù hộ chúng ta, liền coi như chúng ta chết, cũng sẽ đi thiên đường, mà các ngươi những thứ này Thiên Khiên người, chỉ có thể trọn đời đợi ở trong địa ngục chịu đựng hành hạ."

"Mẹ, cũng sắp chết người còn nói nhảm nhiều như vậy!" Lãnh Phong mắng một tiếng, giơ lên trong tay súng bắn tia, một phát súng đánh về phía Gabriel bả vai.

Gabriel căn bản không năng lực đi phản kháng, trở mắt nhìn đạn đánh trúng chính mình bả vai.

"Xuy" đạn xuyên thấu Gabriel bả vai, mang theo máu tươi, đánh ở phía sau xa xa trong phòng.

Đau nhức kích thích Gabriel đại não, trên mặt hắn nhất thời tràn đầy thống khổ vẻ mặt, thân thể không bị khống chế lui về phía sau hai bước.

Lãnh Phong nếu như muốn giết hắn, sẽ trực tiếp nhắm đầu hắn, mà không phải nhắm bả vai.

"Ta đã rất nhân từ, mới vừa rồi ta hoàn toàn có thể một phát súng băng đầu ngươi."

Vừa nói, Lãnh Phong lần nữa đem đạn lên nòng.

Cây súng này lớn nhất khuyết điểm chính là bán tự động, nả một phát súng thì nhất định phải kéo động một cái cò súng, đem đạn lên nòng.

Mười hai đám giáo chủ thân thể cũng không bị khổng chế lui về phía sau hai bước, ai cũng không biết một giây kể Lãnh Phong sẽ nhắm ai.

"Không trung Sát Thần, người nghĩ cùng Vatican khai chiến?" Isabel nhìn Lãnh Phong, mặt đầy âm trầm.

Nói lời này thời điểm, Isabel dường như quên, mới vừa rồi nàng thiếu chút nữa chết ở Lãnh Phong dưới súng.

"Khai chiến thì thế nào, chúng ta Long Tổ thứ nhất ủng hộ hẳn." Hồng Trạch Hiền nhất thời lớn tiếng nói, "Các người Vatican người trước tiên ở Hoa Hạ gây chuyện, nếu như các người muốn khai chiến, chúng ta rất vui lòng phụng bồi!"

Lãnh Phong nhìn về phía Hồng Trạch Hiền, trong mắt mang theo một tia cảm ơn, dù sao Hồng Trạch Hiền là đang giúp hắn.

Hồng Trạch Hiền chống lại Lãnh Phong ánh mắt, khẽ gật đầu.

Mười hai đám giáo chủ rồi rít người xem ta, ta xem người, trong lúc nhất thời không biết nên làm sao bây giờ.

"Chúng ta rút lui trước." Gabriel che vai phải, chịu đựng ngực cùng bả vai đau đớn, hắn đã sắp đứng không vững.

Gabriel là mười hai Giáo Chủ đứng đầu, hắn vừa nói, không ai dám phản đối.

Ở Lãnh Phong cùng Long Tổ các thành viên nhìn soi mói, mười hai Giáo Chủ rồi rít rồi đi, biến mất ở trong bóng tối.

Hai gã Long Tổ thành viên cũng đi theo biến mất ở trong bóng tối, bọn họ muốn theo dõi mười hai Giáo Chủ, bảo đảm những người này là thật rồi đi Hoa Hạ.

Thấy mười hai đám giáo chủ rồi đi, Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, hướng trời cao bay đi.

Hồng Trạch Hiền vừa định cùng Lãnh Phong nói chút gì, nhưng hắn đã bay đến rất cao rất cao, căn bản không cho Hồng Trạch Hiền nói chuyện cơ hội.

Lãnh Phong hướng h thành phố phương hướng bay đi, suy nghĩ một chút tối nay phát sinh sự tình, hắn không nhịn được cười cười.

Thật ra thì hắn chính là nghĩ (muốn) tới xem một chút Long Tổ đối với (đứng) mười hai Giáo Chủ, nhưng không nghĩ tới mình cũng nhúng tay chuyện này, thậm chí đem mười hai Giáo Chủ dọa cho chạy.

"Có ý tứ." Lãnh Phong cười, tăng nhanh tốc độ phi hành.

Ngã tư đường bên trên, Long Tổ các thành viên còn đứng tại chỗ, Hồng Trạch Hiền nhìn Lãnh Phong Phi càng ngày càng xa, đem súng lục thả lại đến súng trong túi.

"Đội trưởng, tiếp theo chúng ta nên làm cái gì?" Một tên Long Tổ thành viên đi lên trước hỏi.

Hồng Trạch Hiền xoay người, quét nhìn liếc mắt đội viên mình, nói: "Đem thương binh đưa đi cứu chữa, đem tình huống hồi báo cho trụ sở chính, còn nữa, bảo đảm truyền tin thông suốt, khác (đừng) quên chúng ta có hai cái huynh đệ đang theo dõi mười hai Giáo Chủ, ta muốn mỗi năm phút nghe một lần báo cáo."

"Phải!" Tên này Long Tổ thành viên hướng về phía Hồng Trạch Hiền kính một cái Hoa Hạ quân lễ, sau đó chạy đi truyền đạt mệnh lệnh.

Hồng Trạch Hiền nhìn xa phương thiên không, thờ dài, tự nhủ: "Người như vậy mới, tại sao không phải chúng ta Long Tổ, ai."

Sau một tiếng, Lãnh Phong trở lại Vương Giả chi đạo, đáp xuống quầy rượu trước cửa.

Bây giờ là mười một giờ đêm, trong quán rượu đèn đuốc sáng choang, Trương Ảnh Hàm ngồi ở trước quầy ba phút ra ngây ngô, mà Lăng Ảnh đám người là không thấy tăm hơi.

"Buổi tối khỏe."

Lãnh Phong đi vào trong quán rượu, hướng về phía Trương Ảnh Hàm khẽ mỉm cười, sau đó bỏ đi trên người áo khoác.

Trong quán rượu mờ ra lò sưởi, áo khoác vào lúc này cũng có chút dư thừa.

Trương Ảnh Hàm quan sát tỉ mỉ đến Lãnh Phong, sau đó nói: "Người liền không lo lắng sẽ bị người gặp lại người năng lực sao?"

Lãnh Phong rót cho mình một ly sữa bò nóng, nói: "Sợ, cho nên ta mỗi lần cũng không phải là rất cao."

Trương Ảnh Hàm nhếch miệng, không nói gì nữa.

Lúc này, quầy rượu truyền ra ngoài ra một ít tiếng ồn ào, Lãnh Phong xoay người nhìn lại, chỉ thấy Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc chặt vật mang một cái cũ kỹ ghế sa lon, từ phía bên phải tiểu phòng bên trong đi ra tới.

"Ta đi." Lãnh Phong hơi ngần ra, sau đó thả ra trong tay ly, chạy đến Lăng Ảnh bên người, đưa tay mang ghế sa lon bên dưới, giúp hai người giảm nhẹ một tí gánh nặng.

Ba người đồng thời đem ghế sa lon mang lên trên đường phố, đem ghế sa lon sau khi để xuống, Lăng Ảnh thở hào hển, vỗ vỗ Lãnh Phong bả vai, nói: "Huynh đệ, tạ, này ghế sa lon thật gò ả nặng."

Lãnh Phong lại không có tiếp nhận Lăng Ảnh cảm tạ, một cái tát đánh xuống tay hắn, lui về phía sau hai bước, mắg: "Đi người đại gia, người toàn thân đều là tro bụi, cách ta xa một chút."

"Ho khan một cái." Lăng Ảnh tăng hắng một cái, vỗ tay, nói: "Ta chỉ có thể nói, trong này quá bản, ta cùng tỷ của ta làm một đêm đều không giải quyết, những gia cụ này quá cũ kỹ, muốn đổi xuống."

Lãnh Phong cúi đầu liếc mắt nhìn trước người ghế sa lon, thở dài, nói: "Cũng không cần vứt bỏ những thứ này đem, lau sạch là được rồi."

"Tại sao?" Lăng Ảnh không hiểu hỏi.

"Đại ca, này ghế sa lon chẳng qua là tro bụi nhiều mà thôi, lại không phá lại không nát, tại sao phải vứt bỏ, lại nói, Vương Giả chi đạo trong cái gì cũng rất đáng giá kỷ niệm, người đừng nói bỏ liền bỏ a."

Lãnh Phong quả thật không hy vọng Lăng Ảnh vứt bỏ đảm nhiệm Hà Đông tây, dù sao nơi này là truyền kỳ địa phương, trong này bất kỳ một cái nào đồ vật, đều là đáng giá kỷ niệm.

Lăng Mặc một cái tát vỗ vào Lăng Ảnh trên đầu, nắg: "Ta mới vừa rồi một mực nói đừng ném, người nha không nghe."

"Ta sai ta sai, ta đây liền dọn về đi." Lăng Ảnh ôm đầu, mặt đầy ủy khuất.

"Chính người dòi, ta đi nghỉ ngơi xuống, mệt chết ta." Lăng Mặc trực tiếp xoay người hưởng quầy rượu đi tới, lưu lại một mặt mộng ép Lăng Ảnh.

Lăng Ảnh bị tức thiếu chút nữa hộc máu, "Người là hôn tử sao, nào có như vậy, quá không nể mặt mũi đi."

Nhưng Lăng Mặc căn bản không chĩm hĩn, trực tiếp trở lại trong quán rượu, rót cho mình ly nước.

Lăng Ảnh dùng nhò giúp đỡ ánh mắt nhìn về phía Lãnh Phong.

Lãnh Phong dĩ nhiên biết hĩn là ý gì, đầu tiên là mặt đầy hòa ái nụ cười, sau đó rên một tiếng, xoay người rồi đi.

"Chĩr thể một tiếng!" Lăng Ảnh không thiếu chút nữa xĩu vì tức, "Đại ca, người không thể như vậy a, này ghế sa lon quá đặc biệt sao nặng, ta một người sao dòi a."

Lãnh Phong cười xoay người, thiên về một bên lui vừa nói: "Hỏi rất hay, người dùng dị năng thử một chút."

Lăng Ảnh nhất thời nghe hiểu Lãnh Phong lời nói, dùng sức gĩt đầu một cái.

Lăng Mặc cũng nghe đến, liền vội vàng đi tới quầy rượu trước cửa, nhìn Lăng Ảnh, chờ đợi hĩn tiếp theo động tác.

Lúc này, Lăng Ảnh hít sâu một hơi, ngọn lửa từ trong thân thể hĩn toát ra, không tới một giây đồng hồ, hĩn thì trở thành một hỏa nhĩn.

Nhưng hĩn quần áo cũng không có thiêu đốt, ngọn lửa nhìn qua giống như là bám vào trên thân thể hĩn một dạng Lãnh Phong có thể rõ ràng thấy trong ngọn lửa Lăng Ảnh.

Trong quán rượu Trương Ảnh Hàm bị một màn này kinh ngạc đến ngĩ người, như vậy tình cảnh, nàng chỉ ở trong phim ảnh thấy qua.

Lăng Ảnh cúi xuống thân, hai tay kéo ghế sa lon bên dưới, sau đó trên thân thể hĩn ngọn lửa cũng lan tràn đến ghế sa lon bên dưới, nhưng cũng không phải là thiêu đốt, những ngọn lửa này giống như là cánh tay hĩn.

"A ! ! !"

Lăng Ảnh rỏg to một thân, đem ghế sa lon nâng lên.

"Không sai." Đĩng ở quầy rượu trước cửa Lãnh Phong nhìn Lăng Ảnh cử động, mặt đầy tán thưởng gĩt đầu một cái.

Nhưng ngay tại Lãnh Phong đáng khen xong không tới một giây đồng hồ, Lăng Ảnh liền không nhĩn được, ghế sa lon rơi xuống đất, đem trên mặt đất tuyết động chĩn lên.

Lăng Ảnh cũng té rỏt ở Địa, Hỏa diễm cũng đi theo tất.

Lãnh Phong cùng Lăng Mặc bị dọa cho gĩt mình, liền vội vàng chạy lên kiểm tra trước Lăng Ảnh tình huống.

Lăng Ảnh nhanh chóng từ dưới đất nhảy lên, vỗ vỗ trên người tuyết đọng, cười nói: "Ho khan một cái, giả bộ thất bại, này ghế sa lon quá lớn cái, thật lòng nhắc không được."

"Ha ha ha ha." Lãnh Phong không nhịn được cười ra tiếng, sau đó vỗ vỗ Lăng Ảnh bả vai, cười nói: "Ta chỉ có thể nói, ta một người cũng nhắc không tới đây cái, ta giúp ngươi đi."

"Được, đi lên." Lăng Ảnh đi tới trước ghế sa lon, lấy tay kéo ghế sa lon phần đáy.

Lãnh Phong cũng đi theo kéo ghế sa lon phần đáy, hai người đồng thời dùng sức, đem ghế sa lon nâng lên, sau đó hướng trong phòng đi tới.

Lăng Mặc nhún nhún vai, nói: "Ta đi giúp Mộc Mộc."

Nói xong, nàng xoay người chạy về phía quầy rượu bên trái nhà ở, đó là một gian phòng cà phê, Phan Mộc Mộc chính ở bên trong quét dọn vệ sinh.

Nàng không có vứt bên trong đảm nhiệm Hà Đông tây, chẳng qua là đem toàn bộ vật phẩm cũng lau chùi một bên, làm sạch sẽ.

Trương Ảnh Hàm một người ở trong quán rượu, không có bất kỳ tồn tại cảm giác.

Thật thật xin lỗi, gần đây gỗ chữ trạng thái không tốt lắm, có lúc tốt mấy giờ cũng không viết ra được chương một đến, thời gian đổi mới có chút loạn, có lỗi với mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Mạch Nhiên mời

Lăng Mặc đám người không phải là không muốn cùng Trương Ảnh Hàm tiếp xúc, chẳng qua là Trương Ảnh Hàm cho Âm Dạ các thành viên ấn tượng quá kém.

Trương Ảnh Hàm nhìn về phía Dị Năng Giả trong mắt mang theo một vẻ ghét, hơn nữa không có chút nào che giấu.

Nhìn về phía Lãnh Phong thời điểm, nàng ánh mắt sẽ ôn hòa một ít, thế nhưng vẻ ghét lại như cũ tồn tại.

Không có cái nào Dị Năng Giả sẽ nguyện ý tiếp nhận loại ánh mắt này, cho nên Lăng Mặc đám người rồi rít không để ý tới Trương Ảnh Hàm, nhiều nhất liền hỏi một chút được, sau đó cũng chưa có sau đó.

Trương Ảnh Hàm cũng không có chủ động cùng những thứ này các dị năng giả tiếp xúc, nàng không ưa Lăng Mặc đám người, Lăng Mặc mấy người cũng không ưa nàng.

Lăng Ảnh đám người bận bịu quét dọn vệ sinh, Lãnh Phong trở lại trong quán rượu, uống mới vừa rồi không có uống xong sữa bò.

"Ngươi mới vừa rồi, đi nơi nào?" Trương Ảnh Hàm mở miệng nói.

"Ta đi một chuyến Dương Thành."

"Dương Thành? Tốt lắm xa."

"Đối với ta mà nói không xa, chớ quên, ta biết bay."

Lãnh Phong trên mặt mang vẻ kiêu ngạo, quả thật, hấn năng lực cũng đáng giá để cho hấn kiêu ngạo, dù sao, trước mắt đã biết Dị Năng Giả bên trong cũng chỉ có một mình hấn có thể tự do phóng khoáng bay lượn trên không trung.

Lúc này, Lăng Ảnh ba người trở lại trong quán rượu.

"Hô, một chết ta." Phan Mộc Mộc đi tới trước quầy ba, rót cho mình ly nước.

"Thật là một mỗi một đêm, những phòng ốc này vứt bỏ quá lâu, tro bụi quá nhiều, một đêm hoàn toàn không giải quyết được." Lăng Ảnh vỗ vỗ trên người tro bụi, nói.

Lăng Mặc là nhìn Lãnh Phong, hơi nghi hoặc một chút hỏi "Lãnh Phong, ngươi không phải đi Dương Thành ấy ư, ta nghĩ đến ngươi tối hôm nay không về được đây."

"Nào có, ta chính là đi tham gia náo nhiệt, thuận tiện đem mười hai Giáo Chủ cho đánh một trận, bọn họ chạy, ta thì trở lại."

Nói lời này thời điểm, Lãnh Phong giọng phảng phất đang nói một món nhỏ nhặt không đáng kể tiểu sự tình.

Nhưng Lăng Ảnh đám người lại sững sờ.

"Đại ca ngươi nói cái gì, ngươi đem mười hai Giáo Chủ cho đánh một trận." Lăng Ảnh mặt đầy kinh ngạc đi tới Lãnh Phong trước mặt.

Lãnh Phong liền vội vàng đẩy ra Lăng Ảnh, mặt đầy chề nói: "Cách ta xa một chút, nha nha, ngươi toàn thân đều là tro bụi."

"Ho khan một cái, không cần để ý những chi tiết kia, nói nhanh lên ngươi đang ở đây Dương Thành làm gì." Lăng Ảnh vỗ nửa thân vọt bên trên tro bụi, tiếp tục hỏi.

Lãnh Phong mới vừa muốn mở miệng, Trương Ảnh Hàm liền đứng lên, nói với Lãnh Phong: "Chênh lệch thời gian không nhiều, ta về nhà trước."

"Được." Lãnh Phong đáp một tiếng.

Trương Ảnh Hàm cầm từ bản thân xách tay, rồi đi quây rượu.

Lãnh Phong nhìn Lăng Ảnh đám người liếc mắt, cười nói: "Ta đi ra ngoài trước một hồi, trở lại hẵng nói."

Nói xong, Lãnh Phong cũng đi theo rồi đi quây rượu.

Trương Ảnh Hàm lái xe, chậm rãi hành sử ở trên đường, Lãnh Phong bay ở 1000m không trung, con mắt quét nhìn bốn phía, dự trừ đến có thể sẽ xuất hiện nguy hiểm.

May mắn là dọc theo đường đi Trương Ảnh Hàm không có gì cả gặp phải, nàng rất an toàn về đến nhà.

Lãnh Phong đáp xuống Trương Ảnh Hàm nóc nhà này bên trên, dùng Ứng Nhãn quét nhìn bốn phía một cái, bảo đảm không có ẩn núp nguy hiểm sau, mới quyết định rồi đi.

Hai cánh không ngừng đánh phía trước, mang theo Lãnh Phong bay về phía trời cao.

Nhưng Lãnh Phong không có lưu ý đến, Trương Ảnh Hàm đứng ở cạnh cửa sổ, nhìn bay về phía trời cao hẩn.

Trương Ảnh Hàm ánh mắt tràn đầy phức tạp, nàng bây giờ mới biết, Lãnh Phong một mực ở âm thầm bảo vệ nàng an toàn, khi nàng Thủ Hộ Giả.

Rất nhiều chuyện, Lãnh Phong không biết nên như thế nào đi biểu đạt, Lãnh Phong bây giờ cũng không biết, trong lòng cái loại này cảm giác kỳ dị đến cùng phải hay không thích.

Nếu như phải nói báo ân, trên thực tế Lãnh Phong đã không nợ Trương Ảnh Hàm cái gì, hẩn đã không chỉ một lần ra tay trợ giúp Trương Ảnh Hàm, thiếu Trương Ảnh Hàm, đã sớm trả hết nợ.

Chẳng qua là, mỗi lần Trương Ảnh Hàm phải về nhà thời điểm, Lãnh Phong luôn là không khống chế được chính mình, yên lặng ở trong bóng tối bảo vệ nàng an toàn.

Lãnh Phong không thể chắc chắn này đến cùng phải hay không thích, còn là đơn thuần cảm ơn.

Chính hẩn, cũng không suy nghĩ ra.

Lãnh Phong đáp xuống quây rượu trước cửa, sải bước đi vào trong quán rượu.

Lúc này, Lăng Ảnh đám người đang ngồi ở trên ghế sa lon uống rượu nói chuyện phiếm, thấy Lãnh Phong trở lại, Lăng Ảnh liền vội vàng nói: "Mau nói một chút ngươi đang ở đây Dương Thành làm chuyện gì tốt."

Lãnh Phong cười cười, đi tới trước quây ba, rót cho mình ly nước, từng ngụm từng ngụm uống.

Lăng Ảnh mấy người cũng không có thúc giục, chờ Lãnh Phong nói chuyện.

Uống nước xong sau, Lãnh Phong mới ngồi vào trong ghế dài, kiêu hai chân, nói: "Nói như thế nào đây, ta liên thủ với Long Tổ, đem mười hai Giáo Chủ đánh tề ra quần."

"Chờ sẽ đợi một hồi." Lăng Ảnh cắt đứt Lãnh Phong nói chuyện, mặt đầy kinh ngạc nói: "Ngươi liên thủ với Long Tổ?"

"Ừm." Lãnh Phong gật đầu một cái, sau đó đem mới vừa rồi ở Dương Thành phát sinh chuyện, toàn bộ nói ra.

Bắt quá gấp phải Tuyên Triết Tam một đoạn kia hấn ngược lại không có nói.

Sau mười lăm phút, Lãnh Phong tăng hắng một cái, hấn đã nói xong.

Lãnh Phong quét nhìn liếc mắt Lăng Ảnh đám người, sau đó đứng lên đi rót nước uống, hấn mới vừa nói khô miệng khô lưỡi.

"Sách sách sách, sớm biết ta cũng đi, quá đặc biệt sao có ý tứ." Lăng Ảnh mặt đầy hối tiếc.

"Được (phải) đi, mười hai đám giáo chủ đều không phải là ăn chay, trong Long Tổ cũng không thiếu cùng người thực lực tương đương Dịch Năng Giả, tất cả đều bị ngược một hồi, thật may các người cũng không có đi theo, nếu không lời nói, ta thế nào giả bộ a." Lãnh Phong nói.

"Giờ à, phía sau câu kia mới là trọng điểm." Lăng Ảnh dùng khinh thường ánh mắt nhìn Lãnh Phong.

Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc cũng là mặt đầy chê.

Lãnh Phong không nhịn được cười cười, sau đó thả ra trong tay ly, "Ta ngủ đi."

Nói xong, Lãnh Phong nhanh chóng đi lên lầu hai.

Lăng Ảnh đem chân để lên bàn, hai tay gối sau ót, nửa mị đến con mắt nói: "Không biết Long Tổ người xuất hiện ở sẽ ra sao, mới vừa rồi Lãnh Phong giúp bọn hấn, những người này có thể hay không chạy tới chiêu mộ Lãnh Phong đây."

"Rất khó nói, nói không chừng thật biết." Phan Mộc Mộc nói.

Lãnh Phong trở về phòng trong, đánh mở máy tính, thả một bài nhạc êm dịu, cho đại não buông lỏng một chút.

Mới vừa rồi cùng mười hai đám giáo chủ đánh một trận, lại phi hành lâu như vậy, hấn ít nhiều có chút mệt mỏi.

Đột nhiên, hấn trong túi điện thoại di động reo tới.

Lãnh Phong lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, phát hiện là Mạch Nhiên gọi điện thoại tới.

Này cũng nhanh rạng sáng, Mạch Nhiên vào lúc này gọi điện thoại đến, khó tránh khỏi có chút kỳ quái.

Lãnh Phong tiếp thông điện thoại, nói: "Hơn nửa đêm, có chuyện gì?"

Bên đầu điện thoại kia Mạch Nhiên trầm ngâm một hồi, mở miệng nói: "Lãnh Phong, ngày mai là sinh nhật của ta, ta dự định ở buổi tối cử hành một cái sinh nhật dạ yến, người có muốn tới hay không?"

Mạch Nhiên giọng tràn đầy mong đợi, nàng là thật hy vọng Lãnh Phong có thể tham gia nàng sinh nhật dạ yến.

Mà nghe, Mạch Nhiên hấn là nghĩ (muốn) rất lâu, mới quyết định cho Lãnh Phong gọi điện thoại.

"Sinh nhật dạ yến?" Lãnh Phong hơi ngần ra, sau đó hỏi "Người mấy tuổi tới?"

"Sinh nhật ta chính là mười tám á." Mạch Nhiên có vẻ hơi hưng phấn, tiếp tục nói: "Người nên không có chuyện gì phải làm đi, có thể tới hay không tham gia?"

Lãnh Phong chần chờ, hấn không biết nên không nên đi tham gia, dù sao hấn không muốn cùng Mạch Nhiên đi quá gần.

Nhưng đây chính là Mạch Nhiên mười tám tuổi sinh nhật, Mạch Nhiên trợ giúp qua hấn rất nhiều lần, nếu như không đi lời nói, không khỏi cũng quá không nể mặt mũi.

Nhận ra được Lãnh Phong chần chờ, bên đầu điện thoại kia Mạch Nhiên tâm tình nhất thời thấp rất nhiều, nhưng vẫn là tiếp tục mang theo vẻ mong đợi nói: "Lãnh Phong, ta hy vọng người có thể đến, ta là thật đem người trở thành bằng hữu, lần này sinh nhật dạ yến, ta ra mặt mời chỉ có một mình người, bất kể người có tới hay không, ta ngày mai cũng phái người đem thiệp mời đưa tới cho người, dạ yến lúc bắt đầu đang lúc ở tám giờ tối, ta hy vọng có thể nhìn thấy người."

Nói xong, Mạch Nhiên cúp điện thoại.

Nghe điện thoại di động trong ống nghe truyền ra ục ục âm thanh, Lãnh Phong trong lòng ngũ vị tạp trần.

"Người đây là làm sao khổ." Lãnh Phong để điện thoại di động xuống, đứng ở trước cửa sổ, nhìn bên ngoài không trung.

Bông tuyết lần nữa từ không trung bay xuống, gió nhẹ thổi lên, không ít bông tuyết bị thổi vào Lãnh Phong trong căn phòng.

Lãnh Phong thở dài, đóng lại cửa sổ.

Hắn lần nữa mê mang, không đi lời nói, không thể nghi ngờ là không nể mặt Mạch Nhiên, nhưng Mạch Nhiên có lẽ cũng sẽ không không nể quăn Lãnh Phong.

Nhưng là, nếu như vậy lời nói, đối với (đúng) Mạch Nhiên mà nói, có thể hay không quá không công bình?

Dù sao nàng đã ra mặt mời, lời nói cũng nói rất rõ, Lãnh Phong là nàng thứ nhất ra mặt mời người, nói cách khác, tối mai nàng sinh nhật dạ yến trong toàn bộ khách mời, đều không phải là nàng mời, mà là Mạch Chấn mời tới.

Mạch Nhiên đã rất cho Lãnh Phong mặt mũi, bây giờ thì nhìn Lãnh Phong cho không nể mặt nàng.

Lãnh Phong cười khổ một tiếng, sau đó đi tới trước máy vi tính, tắt máy tính ở phát ra âm nhạc.

Hắn yêu cầu an tĩnh.

Lúc này, lầu hai trong phòng khách truyền tới Lăng Ảnh đám người nói chuyện phiếm thanh âm, Lãnh Phong chần chờ một chút, đi ra khỏi phòng.

"Cái đó, các người cảm thấy, đưa một cô gái quà sinh nhật, hẳn đưa cái gì tốt?"

Lãnh Phong sẽ hỏi vấn đề này, hoàn toàn là bởi vì, hắn đã quyết định phải đi Mạch Nhiên sinh nhật dạ yến.

Dù sao Lãnh Phong thiếu nàng không ít ân nghĩa, quan trọng hơn một chút, bởi vì đây là Mạch Nhiên mười tám tuổi sinh nhật.

Nghe được Lãnh Phong vấn đề, ba người cũng sững sờ, trong lúc nhất thời không người trả lời Lãnh Phong lời nói.

Nhìn chỉ ngây ngốc ba người, Lãnh Phong bĩu môi một cái, nói lần nữa: "Này, nói chuyện a, cô gái sinh nhật hẳn đưa cái gì tốt."

"Ta tương đối hiếu kỳ, nữ hài tử kia, là ai?" Lăng Ảnh đáp một nẻo, mặt đầy hiếu kỳ.

"Đúng đúng đúng, chúng ta cũng muốn biết." Phan Mộc Mộc cùng Lăng Mặc cũng nói.

Lãnh Phong không thiếu chút nữa tức hộc máu, những người này lại không thể đáng tin một chút sao.

"Các vị đại thần, mau nói cho ta biết, rốt cuộc nên đưa cái gì tốt?" Lãnh Phong nhanh tức giận.

Nhưng rất rõ ràng Lăng Ảnh bọn người đem trọng tâm đặt ở cô em là ai cái vấn đề này, căn bản không trả lời thẳng Lãnh Phong, mà là tiếp tục hỏi: "Muội tử kia là ai?"

Lãnh Phong vỗ trán một cái, hắn hoàn toàn bị ba người này đánh bại.

"Huynh đệ, rốt cuộc là ai sinh nhật a, là Mạch Nhiên đâu rồi, hay lại là Trương Ảnh Hàm, hoặc là còn lại cô em?" Lăng Ảnh dùng sức vỗ Lãnh Phong bả vai, mặt đầy cười đều nói, "Thật ra thì người có thể đem mình làm lễ vật, đem chính mình đưa cho muội tử kia, cái này tuyệt đối đáng khen."

"Đáng khen muội người a." Lãnh Phong đẩy ra Lăng Ảnh, bắt đắc dĩ nói: "Coi là, chính ta lên mạng lục soát đi."

"Thật tốt, chúng ta đừng đùa Lãnh Phong, nếu như là cô gái lời nói, lấy ta cái nhìn cá nhân, đưa một gấu bông đi, hắc hắc." Phan Mộc Mộc cười nói.

Rất nhiều cô gái, dường như cũng ưa loại vật này.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Mua lễ vật

"Ta cảm thấy được (phải) đưa gấu bông quá quê mùa, hẳn ngang ngược điểm." Lăng Mặc sờ lên cằm, suy tư một lát sau, dùng sức vỗ vỗ Lãnh Phong bả vai, nói: "Đưa cây súng lục đi, cái này đủ thô bạo."

Lăng Ảnh cũng đi theo đề nghị: "Không đúng, đưa một cây chùy thủ, Lãnh Phong ngơoi trên cánh lông chim không phải có thể biến thành chùy thủ hình dáng sao, đưa cánh hóa thành chùy thủ, tuyệt đối có thể thể hiện ra tâm ý."

"Ta vẫn cảm thấy đưa một gấu bông tương đối khá, dù sao cũng là cô gái mà, cũng sẽ thích loại vật này, các ngơoi nói đều là vũ khí, không phải là mỗi một cô gái cũng dám dùng vũ khí được không." Phan Mộc Mộc khoanh tay, mặt đầy bất mãn nhìn hai người.

"Đưa chùy thủ."

"Đưa súng lục!"

"Đưa gấu bông!"

"Đều nói đưa chùy thủ, chùy thủ ngang ngược a, hơn nữa còn là Lãnh Phong lông chim hóa thành."

"Đưa súng lục, đặt làm một cái, thân thương in lại lông chim ký hiệu không là được."

"Đưa gấu bông, đưa một 1m8 lớn như vậy."

Ba người bắt đầu tranh chấp, người một câu ta một câu, mỗi người ý kiến cũng không giống nhau.

Lãnh Phong nhìn một chút Lăng Ảnh, nhìn một chút Lăng Mặc, nhìn thêm chút nữa Phan Mộc Mộc, trong lúc nhất thời cũng không có quyết định ra đến.

"Lãnh Phong, người tự quyết định, này ba loại, đưa đâu dạng?"

Ba người đồng thời nhìn Lãnh Phong, chờ đợi hắn làm ra quyết định.

Bọn họ nói nhiều hơn nữa đều vô dụng, bởi vì quyền quyết định ở Lãnh Phong trên người.

Lãnh Phong lâm vào trầm tư, Lăng Ảnh ba người nói đều có thể tiếp nhận.

Một lát nữa, Lãnh Phong rốt cuộc nghĩ xong, nói: "Dứt khoát một chút, ba cái cũng đưa."

Lăng Ảnh ba người hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó gật đầu một cái, "Ý kiến hay."

"Kia cứ như vậy khoát trá quyết định, đem súng lục cùng chùy thủ thả đang món đồ chơi gấu trong, đến lúc đó trực tiếp đem gấu bông đưa cho nàng."

Xác định được sau, Lãnh Phong gõ ngón tay, nhưng sau đó xoay người trở về phòng trong, đóng cửa phòng.

Mà Lăng Ảnh ba người đứng tại chỗ, còn chưa kịp phản ứng.

"Đại ca, nói nhanh lên mười từ kia là ai a." Lăng Ảnh liền vội vàng chạy đến Lãnh Phong trước cửa phòng, dùng sức vỗ môn.

Nhưng trong căn phòng Lãnh Phong lựa chọn không nhìn, đánh mở máy tính, cho Nelson phát Phong email, hướng hắn đặt làm một cây súng lục.

Không bao lâu Nelson trở về phục, "Không thành vấn đề, muốn lúc nào?"

"Ngày mai, người trực tiếp mang tới cho ta đi." Lãnh Phong trả lời.

Trả lời xong, Lãnh Phong đóng lại máy tính, sau đó nằm dài trên giường, vuốt huyệt Thái dương.

Mạch Nhiên sinh nhật tới quá đột ngột, Lãnh Phong căn bản không có bất kỳ chuẩn bị gì.

Thời gian, từ từ nhảy qua rạng sáng 12h, mà nằm ở trên giường Lãnh Phong, đã rơi vào trạng thái ngủ say.

Ban đêm rất yên lặng, chỉ có cuồng phong thanh âm ở trên trời bồi hồi.

Mạch gia trong trang viên, Mạch Nhiên đứng ở trong phòng trước cửa sổ, nhìn bên ngoài trang viên, nàng bóng lưng lộ vẻ có chút cô đơn.

"12h." Mạch Nhiên nhìn thời gian một chút, sau đó khe khẽ thở dài.

Trong giấc mộng thời gian gấp qua rất nhanh, bất tri bất giác, đêm tối đi qua, sáng sớm đến.

Lãnh Phong thật sớm thức dậy, đang chuẩn bị vòng quanh thành phố Phi một vòng, lại thấy ba chiếc xe tải lái vào trong đường phố.

Mà trên xe tải ký hiệu, để cho Lãnh Phong liếc mắt liền nhận ra, đây là Tỉnh Không Khoa Kỹ Công Ty xe.

Nelson phái người tới.

Lãnh Phong bỏ đi bay ra ngoài ý nghĩ, mặc vào một cái áo khoác, đi xuống lầu.

Ba chiếc xe tải dừng ở trên đường phố đang lúc, một tên người mặc màu xanh da trời đồng phục làm việc Đại Hán đi xuống xe, thấy Lãnh Phong sau, liền vội vàng đi nhanh đến Lãnh Phong trước người, đưa ra tay trái, mỉm cười nói: "Lãnh Phong tiên sinh ngài khỏe chứ, ta gọi là Marcus, là lần này công trình đốc công."

Lãnh Phong cùng Marcus nắm chặt tay, nói: "Cảm tạ các người đến."

Lúc này, xe tải người bên trong rồi rít đi xuống xe, ước chừng hai mươi người.

"Lãnh Phong tiên sinh, các người nước Mỹ trụ sở chính trụ sở trong lòng đất cũng là chúng ta phụ trách xây, chúng ta rất có kinh nghiệm, trước khi tới ta đã xem qua cái địa khu này kế hoạch xây dựng, trụ sở trong lòng đất có thể xây đến 300m thâm, phạm vi có thể bao trùm cả con đường đạo, người xem có thể không?" Marcus nhìn Lãnh Phong, hỏi.

Lãnh Phong trầm tư một hồi, khẽ gật gù đầu, hẳn không có ý kiến gì, dù sao hẳn đối với mấy cái này một chữ cũng không biết.

"Vậy xin hỏi lúc nào có thể thi công?" Marcus tiếp tục hỏi.

"Tùy thời đều có thể, công trình chuyển liền giao cho các người." Lãnh Phong vỗ vỗ Marcus bả vai.

Hắn rất biết cái đoàn này đội, Âm Dạ trụ sở chính cho nên xây dựng cũng là bọn hắn làm, ban đầu bọn họ thi công thời điểm Lãnh Phong cũng nhìn ở trong mắt.

Đây là một cái toàn bộ Dự Năng Giả thi công đoàn đội, ở phương diện kiến tạo, bọn họ chuyên nghiệp đi nữa bất quá.

"Được, đại khái chừng một tháng liền có thể làm xong."

Nói xong, Marcus xoay người rồi đi, đi tới đoàn đội thành viên trước, bắt đầu an bài tiếp theo công việc.

Lãnh Phong ngáp một cái, hẳn còn có chút mệt, hẳn bỏ đi bay ra ngoài ý tưởng, trở lại hai nhà lầu thời gian, tiếp tục ngủ.

Làm Lăng Ảnh đám người tỉnh ngủ sau, thấy đường phố bên ngoài xe tải cùng nhân viên xây cất, nhất thời sững sờ.

"Ta đi, đây là tình huống gì?" Lăng Ảnh đứng ở lầu hai trước cửa sổ, nhìn đường phố, mặt đầy kinh ngạc.

"Bọn họ hẳn là đến cho chúng ta xây trụ sở trong lòng đất, xem bọn họ xe tải ký hiệu, là Tỉnh Không khoa học kỹ thuật tập đoàn." Lăng Mặc chỉ xe tải thân xe nói.

Nghe Lăng Mặc lời nói, Lăng Ảnh mới nhớ, vội vàng gật đầu, nói: "Có thể có thể, thật nhanh chóng."

Phan Mộc Mộc nắm một ly sữa bò, nhẹ nhàng uống một hợp, nói: "Ta nghĩ rằng cái công trình này hẳn không dùng rất lâu, đại khái chừng một tháng liền có thể giải quyết, ta nghe nói cái này thi công trong đoàn đội mỗi người đều là Dự Năng Giả."

"Đúng vậy, ta nghe nói qua những người này, cái đó đốc công ta biết, hẳn năng lực là đem vật thể biến thành kiên đá cứng, dụng pháo đàn cũng đánh bất lực." Lăng Ảnh nói.

Phan Mộc Mộc có chút khiếp sợ, "Chửi thề một tiếng, cái này lợi hại, kia bị hắn gần người lời nói, đây chẳng phải là liền hoàn?"

"Nếu không đây." Lăng Ảnh nhún nhún vai, cười nói.

"Lãnh Phong chống lại hắn lời nói, sẽ có bao nhiêu phần thắng đây." Lăng Mặc nhẹ khẽ cười.

Lúc này, Lãnh Phong cửa phòng đột nhiên mở ra, Lãnh Phong ngáp đi ra, nói: "Ai đang nói ta ư?"

"Ha ha ha, Lãnh Phong, người tỉnh, chúng ta ở thảo luận người và cái đó đốc công Đại Hán, nếu như đánh lời nói, ai sẽ thắng." Phan Mộc Mộc cười nói.

"Chưa thử qua, bất quá ta nghĩ hẳn thắng tỷ lệ tương đối lớn, dù sao hẳn năng lực là có thể đem cho nên vật thể biến thành đá, hơn nữa còn là rất cứng rắn cái loại này, nếu như ta trên không trung đánh lén, hẳn có thể đem ta đạn biến thành đá, nếu như ta dùng toàn bộ phạm vi công kích, vậy hẳn có thể mang chung quanh vật thể biến thành đá để ngăn cản ta công kích, cho nên ta cùng hắn nói chuyện, ta rất khó chiếm được tiện nghi, trừ phi là liều mạng."

Lãnh Phong rất khách quan phân tích mình và Marcus chênh lệch, cũng không có phóng đại chính mình.

Lăng Ảnh bọn người như có điều suy nghĩ gật đầu, bọn họ đối với (đúng) Marcus cũng có một ít biết, hơn nữa Marcus lợi hại nhất một chút, chính là hẳn chỉ có B cấp, A Cấp Lãnh Phong chống lại hẳn cũng không có gì phần thắng, có thể tưởng tượng được Marcus thực lực mạnh bao nhiêu.

Dị năng cấp bậc cũng không thể đại biểu hết thấy, còn phải xem dị năng cùng dị năng giữa chênh lệch.

Mười giờ sáng, Lãnh Phong ăn điểm tâm xong, mở ra chính mình vừa mua Audi i 8, rồi đi Vương Giả chi đạo.

Hắn phải đi cửa hàng bán tặng phẩm, cho Mạch Nhiên mua quà sinh nhật.

h thành phố trung tâm thành phố có thật nhiều cửa hàng bán tặng phẩm, Lãnh Phong ở trên đường mở hồi lâu, sau đó ngừng ở một gian tương đối lớn hình cửa hàng bán tặng phẩm trước cửa.

Trong cửa hàng quà tặng đề rất nhiều thật to quà nho nhỏ, gấu bông là bị xếp đặt ở trên cái giá.

Lãnh Phong đi vào trong cửa hàng quà tặng, còn chưa kịp nhìn chung quanh một chút, một cái cô gái trẻ tuổi liền đi tới, nhiệt tình nói: "Tiên sinh ngài khỏe chứ, xin hỏi ngài muốn mua nhiều chút lễ vật gì."

"Ta muốn cái kia gấu bông." Lãnh Phong chỉ trên cái giá một cái gấu bông, hỏi "Xin hỏi như vậy tới Đại Năng bao lớn."

Cô gái trẻ tuổi theo Lãnh Phong chỉ phương hướng nhìn, sau đó nói: "Lớn nhất là 1m8, xin hỏi có thể không?"

Lãnh Phong gật đầu một cái, 1m8 độ cao có thể, phải biết Mạch Nhiên chỉ có 1m6.

Nhớ lại đến Mạch Nhiên ôm cái này so với nàng còn Cao Ngoạn cụ gấu bộ đáng, Lãnh Phong không nhịn được cười cười, đây quả thật là thật có ý tứ.

Một lát nữa, cô gái trẻ tuổi chặt vật ôm một cái màu hồng ôm một cái gấu đi ra.

"Xin lỗi, 1m8 chỉ còn lại loại màu sắc này." Cô gái trẻ tuổi đem ôm một cái gấu đưa tới Lãnh Phong trong tay.

Lãnh Phong cầm ở trong tay nhìn một chút, cũng không vấn đề gì, đối với chọn lễ vật những chuyện này hắn không có bất kỳ kinh nghiệm nào.

Ôm một cái gấu ngực có một cái đỏ sắc tâm hình, hình trái tim bao trùm ôm một cái gấu toàn bộ ngực, mà hình trái tim trung gian có một cái dây khóa kéo.

"Tiên sinh, lòng này hình dây khóa kéo là có thể kéo ra, ngài có thể thả một ít gì đó ở trong đó." Cô gái trẻ tuổi cười nói.

Lãnh Phong hài lòng gật đầu một cái, hắn còn nghĩ phải thế nào cây chủy thủ cùng súng lục nhét vào ôm một cái gấu trong, nhưng bây giờ, lòng này hình ngực lại giúp hắn giải quyết cái vấn đề khó khăn này.

"Ta mua, xin hỏi bao nhiêu tiền."

"Tổng cộng là năm trăm nguyên."

Lãnh Phong gật đầu một cái, trả tiền sau, ôm cái này còn cao hơn hắn ôm một cái gấu, rời đi cửa hàng bán tặng phẩm.

Ôm một cái gấu chừng 1m8, mà Lãnh Phong có 1m76, này ôm một cái gấu nếu so với hắn rất nhiều. Lãnh Phong ôm cũng có chút chật vật, hắn bây giờ rất muốn thấy Mạch Nhiên ôm này ôm một cái gấu là dạng gì bộ đáng, phỏng chừng ngay cả đi bộ đều khó khăn.

Lãnh Phong đem ôm một cái gấu thả vào xe chỗ cạnh tài xế, sau đó nhanh chóng lái xe rời đi.

Buổi tối chính là Mạch Nhiên sinh nhật dạ yến, nếu quyết định muốn đi tham gia, vậy thì phải xuyên chính thức một chút.

Quầy rượu trong tủ treo quần áo không thiếu quần áo, nhưng chính là không có âu phục, Lãnh Phong chuẩn bị đi mua một bộ.

Lãnh Phong rất ít mặc chính thức quần áo, nhưng lần này là Mạch Nhiên sinh nhật dạ yến, Mạch Chấn ở h thành phố sức ảnh hưởng so với Thị trường còn phải trâu, đến lúc đó tới tham gia dạ yến không giàu thì sang, nói thế nào Lãnh Phong cũng là Mạch Nhiên tự mình ra mặt mời, đến lúc đó không thể ném Mạch Nhiên mặt.

Dù sao, như vậy trường hợp, Lãnh Phong cũng không thể mặc một bộ nhân nhả quần áo đi đi, như vậy Lãnh Phong mình cũng nhìn không được.

Lãnh Phong ở trên bản đồ tra hỏi một chút nơi nào có âu phục tiệm sau, quay ngược đầu xe, dùng sức đạp chân ga, nhanh chóng lái xe rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Già Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Mạch Nhiên sinh nhật dạ yến

Màn đêm buông xuống, Lãnh Phong mặc vào buổi sáng mưa thanh niên âu phục, đem ôm một cái gấu nhét vào ngồi kế bên tài xế trong.

Lăng Ảnh đứng ở quầy rượu trước cửa, vẫy tay nói: "Huynh đệ, chúc người tán gái thành công."

Lãnh Phong cười khò một tiếng, sau đó ngồi vào ghế lái trong, đi xe rời đi.

Lúc này là 19h, Lãnh Phong đi Mạch gia trang viên đại khái phải dùng nửa giờ bên cạnh (trái phải).

Ôm một cái hùng tâm hình bên trong đến một cái ấn cánh dấu ấn súng lục, cùng một cái lông chim hóa thành chủy thủ, cộng thêm một tờ giấy.

Dĩ nhiên này tờ giấy cũng không phải là biểu lộ, trên tờ giấy viết súng lục tham số tài liệu, cùng Lãnh Phong muốn kể một ít lời nói.

Lãnh Phong lái xe, chạy ở trung tâm thành phố trên đường phố, người đi đường đều mặc thật dày áo bông, mặc dù nhiệt độ lên cao một ít, nhưng vẫn là làm cho người ta cảm thấy giá rét vô cùng.

Không trung đã không tại hạ tuyết, trên đường phố cửa hàng cũng dán lên mùa xuân đôi liên, để cho người nhìn có loại vui mừng cảm giác.

Nửa giờ sau, Lãnh Phong xe đến gần Mạch gia trang viên.

Mới vừa gia nhập Mạch gia ngoài trang viên vậy, Lãnh Phong liền sững sờ.

Mấy chục chiếc xe chính đứng xếp hàng tiến vào trong trang viên, mỗi chiếc xe đều phải qua lính gác cửa kiểm tra mới có thể đi vào, bao gồm kiểm tra thư mời cùng có hay không mang theo vật phẩm nguy hiểm.

Thư mời chuyện Lãnh Phong cũng không lo lắng, buổi trưa thời điểm, một tên Mạch Chấn thủ hạ đem thư mời đưa đến Lãnh Phong trong tay.

Chẳng qua là này xếp hàng muốn tốn không ít thời gian, trước mặt ước chừng ba mươi ba chiếc xe ở xếp hàng, lính gác cửa muốn kiểm tra thư mời cùng kiểm tra trong xe, còn phải bao gồm đuôi xe rương, nhanh nhất cũng phải 30 giây mới có thể kiểm tra xong một chiếc xe.

Lãnh Phong nhỏ khí, lựa chọn xếp hàng, đến phiên hẳn còn rất lâu, hẳn chỉ có thể lấy điện thoại di động ra, buồn chán nhìn tân văn.

Mười phút sau, lính gác cửa gia tăng nhân viên, kiểm tra tốc độ nhất thời nhanh rất nhiều.

Chưa tới năm phút, rốt cuộc đến phiên Lãnh Phong.

"Tiên sinh ngài khỏe chứ, xin lấy ra thư mời." Lính gác cửa nhìn trong xe Lãnh Phong, nói.

Lãnh Phong hơi không kiên nhẫn đem thư mời đưa cho lính gác cửa, hẳn đã đợi rất không nhịn được, những lính gác cửa này làm việc năng lực thật sự là quá chậm, kiểm tra đều phải tốn thời gian dài như vậy.

Lính gác cửa kiểm tra xong thư mời, quét nhìn vừa xuống xe trong, sau đó thấy ngồi ở ghế cạnh tài xế ước chừng 1m8 ôm một cái gấu, nhất thời lẳng lẳng, sau đó nói: "Tiên sinh, chúng ta muốn quét xem một chút ngài vật này, chúng ta gánh trong lòng có vật phẩm nguy hiểm."

Lãnh Phong hơi ngăn ra, nếu để cho hắn tra lời nói, nhất định sẽ tra được vật phẩm nguy hiểm, dù sao ôm một cái gấu Riese đến một cây súng lục cùng một cây chủy thủ, đến lúc đó nhất định sẽ bị ngăn lại.

"Nếu như ta cự tuyệt đây." Lãnh Phong tháo kính mát xuống, lộ ra mắt phải màu xanh lam, trong đôi mắt mang theo một tia sát ý.

Lãnh Phong ánh mắt nhất thời đem cửa Vệ dọa cho giật mình, theo bản năng lui về phía sau hai bước.

"Xin lỗi, tiên sinh, đây là quy định, xin ngài phối hợp." Lính gác cửa đưa tay đặt ở bên hông súng túi bên trên, Lãnh Phong ánh mắt quả thật bắt hắn cho hù được, thân thể bản năng để cho hắn theo bản năng muốn móc súng, nhưng hắn nhịn được.

"Ta là Mạch Nhiên tự mình mời, cái này là tặng cho ngài lễ vật, người chắc chắn người muốn động?" Lãnh Phong giọng âm trầm, một bộ rất bất mãn bộ dáng.

Đây là Lãnh Phong giả bộ đến, hẳn không thể để cho người khác kiểm tra này ôm một cái gấu, bởi vì bên trong thật có vật phẩm nguy hiểm, một khi tra được liền phiền toái.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, lính gác cửa hơi ngăn ra, liền vội vàng nói: "Nguyên lai ngài chính là Lãnh Phong tiên sinh, ngưng ngưng, Mạch Nhiên tiểu thư có giao phó, nếu như ngài tới lời nói, chúng ta không thể kiểm tra, thật thật có lỗi, mời vào, mời vào."

Lính gác cửa mặt đầy áy náy làm một cái mời thủ thế, trước mặt ngăn hai gã cầm thương lính gác cũng nhanh chóng tránh ra.

Lãnh Phong bất đắc dĩ cười cười, đeo kính mát lên, cho xe chạy.

Nguyên lai Mạch Nhiên đã sớm an bài xong hết thảy, nàng thật rất chờ mong Lãnh Phong đến.

Mà Lãnh Phong làm hết thảy chuẩn bị, ít nhất đối với (đúng) lên nàng mong đợi.

Mặc dù Lãnh Phong đối với (đúng) Mạch Nhiên không có cảm giác nào, nhưng nàng đối với (đúng) Lãnh Phong làm rất nhiều chuyện cũng để cho hắn tâm tồn cảm kích, lần này nàng sinh nhật, Lãnh Phong ngay từ đầu là có do dự có muốn hay không đi, nhưng nghĩ tới sau khi, Lãnh Phong vẫn là quyết định tới tham gia, hơn nữa phải cho chân Mạch Nhiên mặt mũi.

Một bộ Lãnh Phong rất ít mặc thanh niên âu phục, một cái to lớn ôm một cái gấu, hơn nữa cộng thêm một cái Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty chế tác súng lục, còn có lông chim hóa thành chủy thủ.

Cái này quả sinh nhật, đã có thể nói hoàn mỹ.

Phù hợp Mạch Nhiên thỉnh thoảng bán manh, lại thỉnh thoảng ngang ngược tính cách.

Lãnh Phong nguyên vốn còn muốn rút cuộc nên đưa nhiều chút lễ vật gì cho nàng được, nhưng Lăng Ảnh ba người cho ra ý kiến cũng thật tốt, tất cả đều đóng lại, chính là một phần hoàn mỹ quà sinh nhật.

Trang viên trong bãi đậu xe dừng tràn đầy đủ loại Limousine, trên một triệu Audi tùy ý có thể thấy, xa hoa nhất, không ai bằng là Maybach, chừng ba chiếc nhiều.

Rolls-Royce cũng có bốn chiếc.

Cái này đã không gọi sinh nhật dạ yến, mà là phú hào tụ họp.

Lãnh Phong tìm cái vị trí dừng xe lại, ôm lên muốn tặng cho Mạch Nhiên ôm một cái gấu, đi xuống xe, hướng Mạch gia trang viên một gian to Đại Biệt Thự đi tới.

Đó là Mạch gia chuyên môn dùng để cử hành yến hội biệt thự.

Cử hành yến hội đều có độc lập một gian biệt thự, Mạch gia có nhiều tiền, có thể tương tượng được.

Lúc này biệt thự bốn phía đứng đầy lính gác, bốn phía cũng phủ đầy bí mật tay súng bắn tỉa.

Những tay súng bắn tỉa này nhìn qua là rất bí mật, nhưng Lãnh Phong không cần một giây liền xác nhận bọn họ vị trí.

Không người có thể tránh được Ứng Nhân phong tỏa!

Lúc này chính có không ít mặc hào Hoa Tây chứa người tiến vào tân khách trong phòng khách, mà Lãnh Phong là kỳ nhất ba một cái, bởi vì hắn ôm một cái to lớn ôm một cái gấu.

Thấy Lãnh Phong ôm một cái ôm một cái gấu đi tới, một tên lính gác nín cười, nhanh chóng tiến lên đón, nói: "Tiên sinh, xin lấy ra thư mời."

"Tại sao lại muốn kiểm tra thư mời." Lãnh Phong bất đắc dĩ xuất ra thư mời, đưa cho lính gác.

"Tiên sinh mời vào, còn nữa, ngài vật phẩm có thể giao cho chúng ta bảo quản." Lính gác tiếp tục nói.

"Không cần, đây là tặng cho các người Mạch Nhiên tiểu thư quà sinh nhật." Nói xong, Lãnh Phong đi vào trong phòng yến hội.

Quà sinh nhật?

Ngoài cửa bọn thủ vệ thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Bọn họ là lần đầu thấy đã có người đưa một ôm một cái gấu.

Dĩ vãng mỗi lần Mạch Nhiên tiệc sinh nhật, mỗi người khách mời tặng quà tất cả đều là giá trị Liên Thành, bọn họ hay lại là lần đầu thấy đã có người đưa loại giả này giá trị mấy trăm khối ôm một cái gấu.

Yến hội trong phòng khách đèn Huy Hoàng, sang trọng cái từ này đã không thể hình dung cái này đại sảnh, trang sức cực kỳ xa hoa nhưng lại không mất tao nhã đại khí, đỉnh cấp cẩm thạch sàn nhà, giống như như sao lông lánh thủy tinh treo đèn, êm tai âm nhạc ở trong phòng khách quanh quẩn, mặc gọi cảm áo dài mỹ cô bán hàng, nắm thả có rượu đĩa bàn, trong đám người rực rộ.

Đủ loại mỹ lệ hoa tươi tô điểm ở trái vải trắng trên bàn dài, phía trên để đủ loại tinh mỹ điểm tâm, cung khách mời ăn.

Trình diện khách mời bên trong, nam nữ già trẻ đều có, nam mặc quý giá âu phục, một bộ hào hoa phong nhã bộ dáng.

Nữ mặc đắt tiền dạ phục, cử chỉ ưu nhã.

Bất kể là biết hay là không biết, bọn họ cũng mặt mỉm cười hướng nghênh đón người nâng ly tỏ ý.

Những nam nam nữ nữ này có thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ, có mỉm cười nói chuyện với nhau, có qua lại ở trong đám người, triển hiện chính mình xã giao năng lực.

Chẳng qua là những người này trong nụ cười, hoặc nhiều hoặc ít sẽ mang một ít dối trá, đây là thượng lưu xã hội dạ yến, thành công nhân sĩ cùng phú hào thích nhất xã giao trò chơi.

Mạch Chấn mặt đầy hồng quang cùng một ít phú hào trao đổi, dù sao hôm nay là nữ nhi mình mười tám tuổi sinh nhật, tâm tình của hắn tốt không được.

Lãnh Phong đi vào yến hội đại sảnh sau, trong lúc nhất thời hấp dẫn không ít người ánh mắt, rất nhiều người đều có nhìn kỳ lạ ánh mắt nhìn hắn.

Lãnh Phong người mặc quý giá màu xanh da trời thanh niên âu phục, nhìn qua soái giặn tới cực điểm.

Nhưng những thứ này đều không phải là trọng điểm.

Trọng điểm là hắn nắm một cái to lớn ôm một cái gấu, cái này ôm một cái gấu chừng 1m8, so với Lãnh Phong cao hơn.

Trong lúc nhất thời trong đám người xuất hiện không ít tiếng cười, những thứ này tiếng cười, tất cả đều là hướng về phía Lãnh Phong đi.

Tới tham gia dạ hội mỗi người đều có đưa quà sinh nhật, nhưng bọn hắn sớm cũng làm người ta chuyển giao cho Mạch Chấn, để cho Mạch Chấn lại giao cho Mạch Nhiên.

Lãnh Phong là duy nhất một năm quà sinh nhật tiến vào yến hội đại sảnh.

Tất cả mọi người đều dùng cười nhạo ánh mắt nhìn Lãnh Phong, ở trong mắt bọn hắn Lãnh Phong đúng là rất buồn cười.

Dù sao, cái này ôm một cái gấu nhiều nhất chỉ trị giá năm trăm khối.

Lãnh Phong quét nhìn liếc mắt yến hội đại sảnh, không có phát hiện Mạch Nhiên bóng người, hắn thấy, chỉ có những người này cười nhạo ánh mắt.

Những người này căn bản cũng không biết ôm một cái gấu trong còn để một cây súng lục cùng chủy thủ.

Mà cây súng lục kia, là bọn hắn có tiền cũng không mua được đồ vật.

Lãnh Phong nhìn một ít thời gian, khoảng cách dạ yến chính thức bắt đầu còn có không tới năm phút, Mạch Nhiên chắc cũng sẽ ở sau năm phút đi ra.

Lúc này, một tên mỹ cô bán hàng đi tới Lãnh Phong trước người, nín cười, lễ phép hỏi "Tiên sinh, xin hỏi đây là đưa cho Mạch Nhiên tiểu thư quà sinh nhật ấy ư, cần ta chuyển giao sao?"

Lãnh Phong lắc đầu một cái, "Không cần."

Phục vụ viên khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rồi đi.

Ở trong mắt rất nhiều người, Lãnh Phong giống như một cái Tiểu Sứ, dù sao không người sẽ đưa chỉ giá trị năm trăm khối đồ vật.

Huống chi còn trực tiếp nắm đi vào yến hội đại sảnh.

Cái yến hội này trong phòng khách tất cả đều là phú hào cùng đủ loại cao quan, dường như chỉ có Lãnh Phong dễ thấy nhất, bởi vì hắn ôm cái 1m8 ôm một cái gấu.

Tất cả mọi người đều dùng cười nhạo ánh mắt nhìn Lãnh Phong, chỉ có một người không có, đó chính là Mạch Chấn.

Lãnh Phong đến, để cho hắn kinh ngạc không thôi.

Mạch Chấn không có lại để ý tới bên cạnh hai cái phú hào, trực tiếp đi về phía đứng ở lối vào Lãnh Phong.

"Lãnh Phong huynh đệ, ta không nghĩ tới người sẽ đến." Mạch Chấn nở nụ cười nghênh hướng Lãnh Phong, đưa ra tay trái, muốn cùng Lãnh Phong bắt tay.

Nhưng Lãnh Phong tay trái chính ôm ôm một cái gấu, không có cách nào cùng Mạch Chấn bắt tay.

Mạch Chấn cười cười, thu hồi tay trái, đưa ra tay phải.

"Buổi tối khỏe Mạch Chấn tiên sinh." Lãnh Phong đưa ra tay phải, cùng Mạch Chấn nắm chặt tay.

Mạch Chấn cử động, khiếp sợ yến hội trong phòng khách tất cả mọi người, bọn họ không người nghĩ đến, Mạch Chấn lại sẽ nhiệt tình như vậy đi chăm

sóc này cái người tuổi trẻ.

Này cái người tuổi trẻ, ở trong mắt bọn hấn tựa như cùng Tiểu Sưu.

Nhưng Mạch Chấn lại không có cho là như thế, ngược lại mặt đầy nhiệt tình nghênh đón.

Bọn phú hào này thế nào cũng nghĩ không thông.

"Người có thể đến, Mạch Nhiên nhất định sẽ rất vui vẻ." Mạch Chấn mặt đầy kích động nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Già Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Mạch Nhiên sinh nhật dạ yến 2

"Mạch thúc thúc ngài nặng lời, ta rất vinh hạnh có thể nhận được mời."

Lãnh Phong lễ phép tính đáp lại, dù sao nhiều người như vậy ở, Mạch Chấn mặt mũi là nhất định phải cho.

Yến hội trong phòng khách người rối rít suy đoán Lãnh Phong thân phận, bọn họ đều rất tò mò này cái người tuổi trẻ rốt cuộc là ai, lại có thể để cho Mạch Chấn nhiệt tình như vậy tiến lên nghênh đón.

Khách mời môn đến thời điểm, Mạch Chấn cho tới bây giờ không tự mình đi nhận lấy ai, vẫn luôn không có.

Nhưng bây giờ cái này ở trong mắt bọn hấn Tiểu Sưu, lại có thể được Mạch Chấn như vậy đi hoan nghênh, bọn họ không thể không hiếu kỳ.

"Đến đến, người một đường tới khẳng định mệt mỏi, ở nơi này nghỉ ngơi một chút, Mạch Nhiên đợi một hồi tự ra đến, nàng khẳng định rất muốn gặp người." Mạch Chấn chào hỏi Lãnh Phong, để cho hấn ngồi vào yến hội đại sảnh trên ghế sa lon.

Yến hội đại sảnh ghế sa lon rất mềm mại, trong phòng khách tất cả mọi thứ giá trị Liên Thành, Lãnh Phong không nhận được hiếu kỳ, cái này Mạch Chấn, rốt cuộc có bao nhiêu thổ hào.

"Ta đi thông báo một tiếng Mạch Nhiên, để cho nàng cơm sáng đi ra." Mạch Chấn hướng về phía Lãnh Phong nói.

Lãnh Phong khẽ gật đầu, "Được."

Mạch Chấn hướng về phía bên người phục vụ viên nói: "Chăm sóc tốt Lãnh Phong huynh đệ, hấn là chúng ta tối tôn quý khách nhân."

Nói xong, Mạch Chấn rời đi yến hội đại sảnh.

Nhìn Mạch Chấn bộ dáng, Lãnh Phong có chút cười khổ, hấn hành động, không thể nghi ngờ là để cho Lãnh Phong trở thành yến hội trong phòng khách dễ thấy nhất người.

Hấn ngay từ đầu ôm cái ôm một cái gấu cũng đã rất nổi bật, lúc này ngược lại tốt, Mạch Chấn nhiệt tình như vậy chăm sóc, càng làm cho trong phòng khách tất cả mọi người ánh mắt cũng dừng lại ở Lãnh Phong trên người.

Lãnh Phong bắt đầu dĩ cười khổ, đem ôm một cái gấu thả ở trên ghế sa lon, nhìn đứng ở trước người mình mỹ cô bán hàng liếc mắt, nói: "Phiền toái cho ta tới ly Whiskey."

"Được, tiên sinh xin chờ một chút." Mỹ cô bán hàng liền vội vàng có chút cúi người, xoay người đi là Lãnh Phong lấy rượu.

Mới vừa rồi Mạch Chấn nói, phải thật tốt chăm sóc Lãnh Phong, cho nên hấn một bộ cung kính bộ dáng.

Tại chỗ khách mời cũng không giàu thì sang, nhưng chỉ có Lãnh Phong một người là lấy được Mạch Chấn như vậy hoan nghênh.

Nhận lấy phục vụ viên đưa tới say rượu, Lãnh Phong kiều hai chân, yên lặng chơi đùa điện thoại di động.

Hấn đối với (đứng) chung quanh những phú hào kia không có bất kỳ hứng thú, cũng lười cùng bọn họ giao thiệp với.

Ám Dạ tổng tư sản đủ để cho Lãnh Phong trở thành Hoa Hạ quốc nội số một số hai phú hào, không thể so với này yến hội trong phòng khách bọn phú hào kém bao nhiêu.

Trọng yếu nhất, là Lãnh Phong không thích những nguy quân tử này, bọn họ những người này trong nụ cười đều mang một ít dối trá, đối với bọn hắn mà nói, không có chân chính bằng hữu, chỉ có Vinh Hưởng lợi ích.

Ồ lợi ích trước mặt, hữu nghị? Đó là vật gì.

Ở nước Mỹ thời điểm, Lãnh Phong liên gặp rất nhiều người như vậy, nước Mỹ phú hào cùng Hoa Hạ quốc nội thật ra thì cũng giống nhau, cũng đem lợi ích nhìn nặng nhất.

Có lẽ hôm nay vẫn là bằng hữu, nhưng ngày thứ hai khả năng sẽ bởi vì lợi ích mà biến thành địch nhân. Đây đối với tại chỗ bọn phú hào mà nói, là bình thường nhất bất quá sự tình.

Lãnh Phong chơi đùa một hồi điện thoại di động sau, một người mặc quý giá dạ phục nữ nhân, đi tới Lãnh Phong trước người.

Nhận ra được có người đi tới, Lãnh Phong ngẩng đầu lên, nhìn về phía trước người nữ nhân.

Nữ nhân nhìn qua chỉ có chừng hơn hai mươi tuổi, mỹ lệ gò má để cho trong phòng khách không thiếu nữ người cũng âm thầm phai mờ.

Trong tay nữ nhân nắm một ly rượu chất, lúc này nàng quan sát tỉ mỉ đến Lãnh Phong, sau đó khoe miệng phác họa lên vẻ tươi cười, nói: "Suất ca người khỏe, xin hỏi ta có thể ngồi ở bên cạnh người sao?"

Lãnh Phong mị lên con mắt, bất quá hắn đeo kính mát, không người nào có thể thấy hắn ánh mắt.

Không đợi Lãnh Phong trả lời, nữ nhân an vị đến Lãnh Phong bên tay phải.

Lãnh Phong bên trái để ôm một cái gối, nàng chỉ có thể ngồi vào bên phải.

"Người có chuyện gì?" Vừa nói, Lãnh Phong hướng bên trái dời một chút, cách xa nữ nhân này.

Nữ nhân này nụ cười để cho Lãnh Phong rất không thoải mái, nàng nụ cười cho người khác một loại tươi đẹp cảm giác, bởi vì nàng cười lên rất đẹp mắt.

Nhưng ở trong mắt Lãnh Phong, nữ nhân này nụ cười quả thật có thể hấp dẫn người, nhưng tựa hồ cất giấu chỗ để ý nghĩ.

Nàng rất dễ dàng là có thể để cho một người đối với nàng mê muội!

Bị người thao túng tâm linh, vậy coi như nguy hiểm.

May mắn là, nữ nhân này mặc dù rất đẹp, nhưng Lãnh Phong đối với nàng không có bất kỳ hứng thú.

Nhận ra được Lãnh Phong cách xa mình, nữ nhân nhẹ nhàng cười một tiếng, hướng Lãnh Phong thân thể đến gần một ít, cười nói: "Suất ca, xin hỏi người tên là gì?"

Lãnh Phong hơi nhíu lên Mi, nữ nhân này không khỏi cũng quá chủ động đi.

"Ta tên gọi là gì, này có trọng yếu không? Cùng người lại có quan hệ gì?" Lãnh Phong có chút không vui nói.

Lãnh Phong trả lời để cho nữ nhân này hơi ngẩn ra, nàng không nghĩ tới Lãnh Phong lại sẽ không cho mặt mũi như vậy.

Thân là Hoa Hạ đang ăn khách nữ ca sĩ, Tống Xảo Vân hay lại là lần đầu tiên bị người đối xử như thế, tâm lý nhất thời có chút khó chịu.

"Tiểu Suất Ca, người nói như vậy thì không đúng, chúng ta đều là bị mạch tiên sinh mời, tụ chung một chỗ mọi người đều là bằng hữu." Tống Xảo Vân dùng dạy dỗ giọng cùng Lãnh Phong vừa nói.

Nghe Tống Xảo Vân lời nói, Lãnh Phong cười nhạt, nữ nhân này tỏ rõ là muốn dò xét thân phận của mình.

"Ta trước tự giới thiệu mình, ta gọi là Tống Xảo Vân." Tống Xảo Vân nhìn Lãnh Phong, chờ đợi hắn trả lời.

Mà nàng tâm lý đang suy đoán Lãnh Phong một giây kể phản ứng, là khiếp sợ đây? Hay là sùng bái đây?

Nhưng mà một giây sau, nàng liền thất vọng.

Lãnh Phong chẳng qua là nhàn nhạt "Ồ" một tiếng, sau đó cũng chưa có sau đó.

"Người người không biết ta?" Tống Xảo Vân mặt đầy kinh ngạc.

"Ừ?" Lãnh Phong quay đầu lại, nhìn Tống Xảo Vân mỹ lệ mặt, hơi kinh ngạc nói: "Biết người cái gì? Người rất nổi danh sao?"

"Người" Tống Xảo Vân nhất thời bị tức cái gì cũng không nói ra được.

Không ít đang nghe hai người nói chuyện người cũng rồi rít dùng liếc si ánh mắt nhìn Lãnh Phong, bọn họ đang hoài nghi Lãnh Phong có phải hay không từ nông thôn đến, thậm chí ngay cả Tống Xảo Vân là ai cũng không biết.

Thấy Tống Xảo Vân biểu tình cùng chung quanh giễu cợt ánh mắt, Lãnh Phong cũng liền ha ha, Tống Xảo Vân là ai, cùng hắn nửa xu quan hệ cũng không có.

Tống Xảo Vân dùng sức hít thở sâu, làm cho mình tỉnh táo lại, sau đó khôi phục mặt đầy mỉm cười bộ dáng, tiếp tục nói: "Kia Tiểu Suất Ca, người đã biết tên ta, có thể nói cho ta biết tên người sao?"

"Ta gọi là Lãnh Phong." Lãnh Phong dùng bình thản giọng trả lời.

Coi như những người này biết Lãnh Phong tên, cũng căn bản tra không ra hắn đảm nhiệm thân phận như thế nào.

Cho nên Lãnh Phong rất bình tĩnh, bọn họ biết, cũng nhất định cái gì cũng không tra được.

"Rất êm tai tên." Tống Xảo Vân nhẹ khẽ cười.

Mới vừa rồi nàng còn mặt đầy kinh ngạc và một bụng bất mãn, nhưng bây giờ liền trong nháy mắt khôi phục nụ cười, nhìn ra, cái này Tống Xảo Vân giao thiệp năng lực rất mạnh.

"Kia có thể hay không nói cho ta biết, người là làm công việc gì?" Tống Xảo Vân tiếp tục hỏi.

Nàng đã tại hỏi dò Lãnh Phong bối cảnh, mà người chung quanh cũng vểnh tai nghe.

Ở trong mắt những người này, Lãnh Phong chịu Định Thân phần bất phàm, nếu không Mạch Chấn cũng sẽ không như thế nhiệt tình đi nghênh đón.

"Ta à, một cái tiểu ông chủ quầy rượu." Lãnh Phong trả lời.

Nếu như dựa theo Lãnh Phong bây giờ nghề mà nói, hắn thật đúng là một cái ông chủ quầy rượu.

Nhưng nếu như bỏ qua một bên ông chủ quầy rượu cái thân phận này, kia Lãnh Phong chân chính bối cảnh, là những người này không tư cách coi.

"Ông chủ quầy rượu?" Tống Xảo Vân hơi ngẩn ra, sau đó cười nói: "Lãnh Phong người thật biết nói đùa."

Đối với Lãnh Phong ông chủ quầy rượu cái thân phận này, nàng là chắc chắn sẽ không đi tin, chung quanh đang trộm nghe người ta cũng không một cái sẽ tin tưởng.

Dù sao, một cái ông chủ quầy rượu, làm sao có thể lấy được Mạch Chấn như vậy đi nhiệt tình chào mời.

"Ta đùa?" Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, từ tốn nói: "Người thích tin hay không."

Lãnh Phong câu nói sau cùng để cho Tống Xảo Vân lần nữa lẳng lẳng, Lãnh Phong thái độ làm cho rất nhiều người cũng cảm thấy bất mãn.

Tống Xảo Vân điều chỉnh một chút tâm tình mình, không để cho mình lòng tràn đầy tỉnh táo lại, tiếp tục nói: "Vậy người và mạch tiên sinh là quan hệ như thế nào đầu rồi, người không phải là hắn con rể chứ?"

Nói xong lời cuối cùng, Tống Xảo Vân là cười nói ra tới.

Nàng vừa nói, để cho người chung quanh rồi rít đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người, này cũng là bọn hắn tò mò nhất.

Mà mới vừa rồi Mạch Chấn cũng đã nói, Lãnh Phong đến, Mạch Nhiên sẽ rất vui vẻ.

Tại chỗ bọn phú hào vẫn luôn suy đoán Lãnh Phong có phải hay không Mạch Chấn con rể, bây giờ Tống Xảo Vân hỏi, bọn họ theo bản năng vểnh tai nghe.

"Con rể?" Lãnh Phong lẳng lẳng, liền vội vàng lắc đầu, "Dĩ nhiên không phải."

Nghe được Lãnh Phong trả lời, đang ở vểnh tai nghe bọn phú hào cũng hơi ngẩn ra, này để cho bọn họ càng hiếu kỳ hơn Lãnh Phong thân phận.

"Ồ?"

Tống Xảo Vân còn muốn tiếp tục hỏi tiếp, nhưng thời gian, từ từ nhảy đến tám giờ tối.

Lãnh Phong không để ý đến bên người Tống Xảo Vân, mà là đưa mắt đầu đến đại sảnh lối vào.

Trong phòng khách âm nhạc cũng đột nhiên đổi thành dễ nghe hòa âm, tất cả mọi người theo bản năng đưa mắt dừng lưu ở đại sảnh lối vào.

Tần tiến tới là hai gã lính gác, hai người đứng ở cửa vào hai bên, thần sắc nghiêm túc.

Ngay sau đó, một thân tây trang màu đen Mạch Chấn trước đi tới, hướng về phía trong phòng khách người cười cười, sau đó đi tới một bên.

Ở tất cả mọi người nhìn soi mói, Mạch Nhiên bóng người, xuất hiện ở đại sảnh lối vào.

Nàng xuất hiện, trong nháy mắt để cho trong phòng khách ánh đèn cũng ảm đạm phai mờ, mà trong phòng khách toàn bộ mỹ nữ, tựa hồ cũng trở thành nàng nền.

Vốn là huyền ảo đại sảnh bây giờ biến hóa yên lặng như tờ, tất cả mọi người đều Tĩnh Tĩnh nhìn chăm chú giống như Thiên Tiên như vậy Mạch Nhiên.

Lúc này Mạch Nhiên, người mặc màu đen nhạt quần dài, tóc ngắn chẳng những không có giảm bớt nàng mỹ lệ, ngược lại gia tăng nàng đặc biệt khí chất.

Khỏe miệng nàng mang theo vẻ tươi cười, như nước trong veo đại con mắt nhẹ nhàng nháy, để cho người không nhận được nghĩ muốn chìm đắm trong nàng trong ánh mắt.

Sáng ngời ánh đèn ở cô ấy là hoa lệ màu đen nhạt dưới váy dài, trong nháy mắt biến hóa ảm đạm vô quang.

Nàng xuất hiện, giống như mặt trời rực rỡ mới lên như vậy Quang Hoa chói mắt, mọi người chỗ sâu trong óc, đều bị nàng bóng người lấp đầy, bị nàng mỹ lệ chiếm cứ thật sự có tâm thần, trong bọn họ, rất nhiều người đều gặp Mạch Nhiên, nhưng tối nay Mạch Nhiên, để cho bọn họ cũng không thể tin được.

Nàng mỹ, để cho người hít thở không thông, để cho người mê mẩn.

Thật sự có nam nhân trẻ tuổi tim cũng "Phốc thông phốc thông" cuồng loạn đến, bọn họ đã bị Mạch Nhiên hoàn toàn mê đảo.

Như thế dung nhan, như thế bối cảnh gia đình.

Một cô gái thật sự mơ mộng hết thảy, nàng cũng có.

Vào giờ phút này, trong phòng khách trừ Lãnh Phong ra thật sự có nam nhân trẻ tuổi, cũng chỉ có một ý tưởng, đó chính là, lấy được nàng!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Mạch Nhiên tiệp sinh nhật 3

Cảm thụ trong phòng khách tất cả mọi người ánh mắt, Mạch Nhiên không có bất kỳ khẩn trương, loại tràng diện này nàng từ nhỏ đã thấy nhiều, sớm thành thói quen.

Thân là Mạch Chấn con gái, trên người nàng bao phủ rất nhiều diệu nhãn quang châu, mỗi lần đi tham gia yến hội, nàng được hoan nghênh trình độ muốn vượt qua Mạch Chấn.

Nàng mỹ lệ cùng бурong bình tính cách, để cho không ít công tử trẻ tuổi Ca, cũng thật sâu ái mộ.

Lãnh Phong ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn giống như tiên nữ hạ phàm một loại Mạch Nhiên, hắn không khỏi không thừa nhận, tối nay Mạch Nhiên thật rất đẹp.

Mạch Nhiên dừng bước lại, con mắt khắp nơi quét nhìn, nàng tìm Lãnh Phong bóng người.

Lúc này, trong phòng khách mọi người rối rít vỗ bàn tay, là Mạch Nhiên đến biểu thị hoan nghênh, bởi vì nàng mới là tối nay nhân vật chính.

Tuổi trẻ nam sĩ môn rối rít dùng ái mộ ánh mắt nhìn Mạch Nhiên, miêu điều thực nữ, quân tử hảo cầu, không có ai sẽ không thích mỹ nữ, huống chi Mạch Nhiên có như vậy dung mạo, có như vậy thân thể, mỗi cô gái mơ muốn có đồ vật Mạch Nhiên đều có, nàng chính là một cái Công Chúa, bị tất cả mọi người bùng tại trên lòng bàn tay Công Chúa.

"Mạch Nhiên cháu gái quả nhiên càng ngày càng đẹp đề."

"Sinh nhật vui về, Mạch Nhiên."

"Mạch Nhiên muội muội, người thật là thật xinh đẹp, hâm mộ chết tỷ tỷ."

"Ha ha ha ha ha cáp, Mạch Nhiên cô em, người thật là trên đời tôi cô gái xinh đẹp."

Trong lúc nhất thời, trong phòng khách mọi người rồi rít tán dương đến Mạch Nhiên mỹ lệ.

Chỉ có một người không hề bị lay động, đó chính là Lãnh Phong.

Hắn vẫn ngồi ở trên ghế sa lon, kiêu hai chân, nhẹ nhẹ vỗ bàn tay.

Mạch Nhiên mỹ lệ quả thật làm cho hắn mở rộng tầm mắt, bất quá hắn vẫn không có cảm giác gì, lúc này là hắn dùng thường thức ánh mắt nhìn Mạch Nhiên, mà không phải giống như những người khác như vậy, trong mắt mang theo cuồng nhiệt.

Rất nhiều người cũng muốn có được Mạch Nhiên, bọn họ ánh mắt đã hoàn toàn bại lộ bọn họ ý tưởng.

Mạch Nhiên quét nhìn liếc mắt đại sảnh, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người, nàng rốt cuộc thấy nàng muốn gặp người.

Mạch Chấn mới vừa rồi có nói cho nàng biết, Lãnh Phong đến, ngay từ đầu Mạch Nhiên tâm lý còn có chút không dám tin tưởng, bây giờ chính mắt thấy được sau, nàng tim không nhịn được ùm ùm nhảy cồm lên, nàng lại có vẻ khẩn trương.

Mạch Nhiên trong mắt tràn đầy kinh hi, nàng một mực ở lo lắng Lãnh Phong sẽ không tới, nhưng bây giờ, nàng treo tâm rốt cuộc có thể buông xuống.

Nhận ra được Mạch Nhiên một mực đang nhìn mình, Lãnh Phong liền vội vàng làm thủ thế, tỏ ý Mạch Nhiên không muốn nhìn mình chăm chăm.

Mạch Nhiên lĩnh hội Lãnh Phong ý thức, nhẹ nhàng cười một tiếng, thu hồi ánh mắt.

Nàng nụ cười nhất thời để cho bên trong đại sảnh rất nhiều tuổi trẻ đàn ông hoàn toàn mê muội, chỉ là bọn hắn cũng không biết, Mạch Nhiên cái nụ cười này, là đối Lãnh Phong.

Có một ít con mắt sắc bén, phát hiện Mạch Nhiên vẫn nhìn chăm chú vào Lãnh Phong nhìn, trong lòng bọn họ nhất thời hiện ra rất nhiều nghi vấn.

Mạch Chấn nhiệt tình, Mạch Nhiên nhìn chăm chú, dường như người thanh niên này, thật không đơn giản.

Lúc này, một người mặc dạ phục nữ nhân xinh đẹp đi tới trên đài, nắm Microphone, nhẹ nói đạo: "Thưa quý ông quý bà, tiên sinh, các tương lai tự bốn phương tám hướng bằng hữu, nơi này là Mạch gia trang viên, tối nay là chúng ta Mạch gia Công Chúa sinh nhật, bất tri bất giác, chúng ta Mạch Nhiên tiểu thư đã mười tám tuổi, cảm tạ mọi người ở trong lúc cấp bách rút ra chút thời gian tới tham gia chúng ta Mạch Nhiên tiểu thư tiệc sinh nhật, ta đại biểu Mạch gia, đối với (đúng) các vị đến ngõ ý cảm ơn "

Người chủ trì thanh âm làm cho cả đại sảnh lần nữa an tĩnh lại, Mạch Chấn không có đi lên đài, mà là đứng ở một bên, mặt đầy mỉm cười nhìn Mạch Nhiên.

Dựa theo thông lệ, Mạch Chấn nhất định phải đi lên nói hai câu, nhưng tối hôm nay, hắn lựa chọn yên lặng, Mạch Nhiên, mới là tối nay nhân vật chính.

Người chủ trì dừng lại một hồi, mặt nở nụ cười tiếp tục nói: "Mười tám năm lớn lên, chúng ta Công Chúa đã tới trong đời tốt đẹp nhất tuổi tác, nàng là Thượng Đế sủng nhi, nàng là chúng ta Mạch gia long nữ nhất minh châu, nàng sinh nhật, cũng là chúng ta toàn bộ Mạch gia ngày lễ, cũng thừa tái chúng ta vô số tốt đẹp chúc mừng cùng kỳ vọng, các bạn, cảm tạ các người cùng chúng ta đồng thời làm chứng Mạch Nhiên tiểu thư lớn lên, phía dưới thì có mời chúng ta nhân vật chính, Mạch Nhiên Công Chúa, leo lên thuộc về nàng vũ đài!"

Đèn thủy tinh lóe lên càng ánh sáng sáng ngời, làm cho cả đại sảnh giống như ban ngày.

Nhưng hoa lệ đi nữa ánh đèn, ở Mạch Nhiên mỹ lệ xuống, đều phải biến hóa âm đạm vô quang, tất cả mọi người ánh mắt một mực dừng lại ở Mạch Nhiên trên người, vẫn luôn không rời đi.

Hôm nay Mạch Nhiên, giống như là tiên nữ hạ phàm một dạng nhìn lâu, vô luận là tầm mắt hay lại là nội tâm, đều sẽ có một loại Kỳ Dị mộng lung cảm giác.

Mạch Nhiên lần nữa len lén nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó nhẹ nhàng mại khai bộ tử, chậm rãi đi về phía trước đài.

Ở nàng bắt đầu lúc đi, nàng phía trước người rất thẳng thấy tránh ra vị trí, rất nhanh, Mạch Nhiên phía trước tự ra hiện tại một con đường, tất cả mọi người đều đứng ở hai bên, mặt mỉm cười nhìn Mạch Nhiên.

Một lát nữa, Mạch Nhiên rốt cuộc đi tới trên đài, nàng một cái nhẹ nhàng 180 độ xoay người, nhìn toàn bộ nhìn chăm chú người nàng, có chút cúi người, hướng tất cả mọi người ngõ ý cảm ơn.

Trong lúc giờ tay nhắc chân, làm cho người ta một loại cao quý ưu nhã cảm giác.

Nhìn giống như Công Chúa như vậy Mạch Nhiên, Lãnh Phong có chút sùng sờ, cái này thật là tính khí có chút nóng nảy Mạch Nhiên sao? Nàng bình thường nhất cử nhất động cùng hiện tại hoàn toàn không tương xứng.

Bình thường Mạch Nhiên chính là một cái tùy tiện xấu bụng Laury, nhưng bây giờ nàng chính là một cao quý Công Chúa, Lãnh Phong cảm thấy, mình đã không nhận biết nàng.

"Cám ơn mọi người có thể đặc biệt chạy tới, cám ơn các người đồng thời theo ta sinh nhật, có nhiều người như vậy theo ta đồng thời sinh nhật, đây là ta vinh hạnh, cũng là ta hạnh phúc nhất."

"Hy vọng mọi người tới hôm nay có thể chơi đùa vui vẻ, cũng hi vọng mỗi người các người cũng có thể qua hạnh phúc, vui vẻ, cám ơn."

Nói xong, Mạch Nhiên lần nữa nhẹ nhàng cúi người.

Nàng thanh âm linh hoạt kỳ ảo mà chân thành, tựa hồ mang theo nồng nặc sức cảm hóa.

Nàng tiếng nói rơi xuống sau, trả lời nàng là tất cả người tiếng vỗ tay, nàng nói cái gì cũng không trọng yếu, loại này bộ sách võ thuật lời nói bọn họ đã nghe qua rất nhiều lần, chẳng qua là tới nay Mạch Nhiên thật sự là vô cùng mỹ lệ, cho để cho một loại chỉ có thể đứng xa nhìn mà không thể gần nhìn cảm giác.

Bọn họ có chút không dám đi nhìn thẳng, nhưng lại không nỡ bỏ dời đi ánh mắt.

Rất nhiều người cũng đang âm thầm đoán, như vậy tiên nữ, rốt cuộc có thể rơi vào nhà nào, ai lại có như vậy vận khí, có thể nhất thân phượng trạch.

Lãnh Phong mặt mỉm cười nhìn trên đài Mạch Nhiên, không nhận được vỗ bàn tay.

Đây là Mạch Nhiên sân nhà, nàng mới là tới hôm nay nhân vật chính.

Tiếng vỗ tay đi qua, một người mặc quý giá âu phục thanh niên đẹp trai bước lên trước, dùng ái mộ ánh mắt nhìn trên đài Mạch Nhiên, mở miệng nói: "Mạch Nhiên muội muội, sinh nhật vui vẻ, ta biết ta làm như vậy có thể sẽ đánh loạn tràng này tiệc sinh nhật trình tự, nhưng ta thật sự là không kịp chờ đợi, bởi vì ta nguyện vọng lớn nhất, đó là có thể thứ nhất cho người đưa lên quà sinh nhật."

Thanh âm hạ xuống, không đợi Mạch Nhiên trả lời, một người nắm một cái màu đen hình vuông cái hộp đi tới.

Thanh niên đẹp trai cầm lấy cái hộp, từ từ mở ra.

Theo cái hộp mở ra, một đạo trắng như tuyết Quang Hoa ở ánh đèn chiếu rọi xuống tận tình thả ra, trong hộp, rõ ràng là một cái giống như Bạch Ngọc một loại vòng tay.

Thấy vòng tay sau, tại chỗ không ít người cũng hít vào một hơi, trong lòng tràn đầy khiếp sợ.

Cái hộp vừa mới mở ra thời điểm, bọn họ đều có thể nhìn ra cái vòng tay này bất phàm, đặc biệt là ở ánh đèn chiếu rọi xuống, vòng tay phảng phất đang lóe lên ánh sáng.

Nhìn một cái liền biết không phải là vật phàm!

"Cái vòng tay này là từ mẹ của ta tổ tổ bối bối nơi đó truyền xuống, là dùng tốt nhất hòa điền ngọc chế tạo, đã có hơn ba trăm năm lịch sử, là ta nhà bảo vật gia truyền, cũng chỉ có loại bảo vật này, mới xứng lên Mạch Nhiên muội muội mỹ lệ, đây là ta đưa người quà sinh nhật, thích không?"

Thanh niên đẹp trai bung cái hộp, ngẩng đầu nhìn trên đài Mạch Nhiên, trong ánh mắt ái mộ không giảm chút nào.

"Cám ơn người, Luru Dương ca ca." Mạch Nhiên nhẹ khẽ cười, chẳng qua là nụ cười này là lễ phép tính nụ cười.

Lãnh Phong nhìn ra, Mạch Nhiên đối với (đúng) cái này Luru Dương không có bất kỳ hứng thú.

Chẳng qua là hàng này thậm chí ngay cả truyền gia bảo cũng đưa ra, ý hấn đã rất rõ ràng.

Tất cả mọi người tại chỗ đều hiểu cái này Luru Dương là ý gì, bao gồm Mạch Nhiên ở bên trong.

Chẳng qua là từ Mạch Nhiên nụ cười liền nhìn ra, nàng đối với (đúng) cái này Luru Dương không có bất kỳ hứng thú, thậm chí có nhiều chút không ưa.

Đối với bọn phú hào này mà nói, không có hữu nghị, càng không có ái tình.

Những thứ này tuổi trẻ công tử nhà giàu chẳng qua là tham đồ Mạch Nhiên gia thế, còn có nàng mỹ lệ.

Bọn phú hào hôn nhân, xen lẫn nhiều nhất, chính là lợi ích.

Nếu như ai có thể cưới Mạch Nhiên, kia có thể có được Mạch Chấn ủng hộ, đến lúc đó, cho dù là một cái mất tất cả người, cũng sẽ trở thành ức vạn phú ông.

Mạch Chấn không chỉ là ở h thành phố có sức ảnh hưởng, hần danh tiếng ở toàn bộ Hoa Hạ nước cũng truyền rất vang, ở Hoa Hạ phú hào trên bảng xếp hạng, Mạch Chấn xếp hạng thứ hai, chung quy tài sản năm mươi tỉ USD, cùng con thứ nhất chênh lệch 200 triệu USD.

Tại chỗ mỗi người đều biết, Mạch Chấn là hắc đạo xuất thân, sau đó đem thủ hạ bang phái tẩy trắng, biến thành mạch thức tập đoàn.

Cho tới bây giờ, trở thành Hoa Hạ nước xếp hàng thứ hai phú hào, mà muốn vượt qua con thứ nhất là vấn đề thời gian.

Đứng ở một bên Mạch Chấn khẽ mỉm cười, mở miệng cười nói: "Ha ha ha ha, Luru Dương hiền chất, đây là mẹ ngươi mẫu thân đồ cưới đi, ta đã sớm nghe nói qua nhà các người cái đồ Bạch Ngọc vòng tay, ta nhớ được ban đầu có người ra 100 triệu tiền hoa hạ đi mua, các người đều không bán, bây giờ lại đưa cho Mạch Nhiên, các người xuất thủ cũng quá hào phóng."

Luru Dương xoay người nhìn về phía Mạch Chấn, hướng về phía Mạch Chấn có chút cúi người biểu thị chính mình kính ý, nói: "Đây chính là Mạch Nhiên mười một tuổi sinh nhật, qua hôm nay, nàng chính là một cái người trưởng thành, cái này Bạch Ngọc vòng tay không tính là cái gì, ta còn lo lắng không xứng với Mạch Nhiên mười một tuổi."

"Ha ha ha ha ha, rất cảm tạ người đưa cho tiểu nữ lễ vật, người vừa tới, đem lễ vật bảo tồn." Mạch Chấn cười lớn, hiển nhiên tâm tình của hần rất tốt.

Một cái Mạch gia người giúp việc đi lên trước, nhận lấy Luru Dương đưa cho Mạch Nhiên Bạch Ngọc vòng tay.

Không ít người ánh mắt còn dừng lại ở Bạch Ngọc vòng tay bên trên, không thể không nói, cái vòng tay này quả thật rất chói mắt.

"Nếu Luru Dương huynh đệ xuất thủ như vậy hào phóng, ta đây cũng không thể roi ở phía sau."

Lúc này, một người mặc màu trắng bạc âu phục thanh niên cũng đi ra, hần mang một bộ mắt kiếng gọng vàng, khí chất cao quý nhìn một cái không sót gì.

Hần khoe môi nhếch lên một tia cao ngạo nụ cười, nhìn về phía Luru Dương thời điểm, trong mắt mang theo một ít khiêu khích ý.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Lễ vật

"Liều văn sơn, ta muốn biết người cho Mạch Nhiên mười một tuổi chuẩn bị cái gì?"

Luru Dương chống lại liều văn sơn kia khiêu khích ánh mắt, giọng có chút không vui.

Nhưng ở như vậy trường hợp xuống, Luru Dương cũng không dám cùng văn sơn nổi lên va chạm, người chung quanh cũng không giàu thì sang, nếu như hần cùng người xé ép, đó không phải chỉ là ném chính hần mặt, còn ném hần cả gia tộc mặt.

Liều văn sơn mặt đầy khiêu khích cười, hướng sau lưng ngoắc ngoắc tay, nói: "Một cái chính là Bạch Ngọc vòng tay làm sao có thể thể hiện ra chúng ta Mạch Nhiên mười một tuổi mỹ lệ, Mạch Nhiên mười một tuổi tối nay có thể nói hoàn mỹ, nhưng không được hoàn mỹ là ít một sợi dây chuyện."

Lúc này, một người mặc màu đen hình tròn cái hộp đi tới liều văn sơn sau lưng.

Liều văn sơn mở hộp ra, một cái sáng chói vòng cổ thủy tinh phơi bày ở trước mắt mọi người.

Ở dưới ngọn đèn, vòng cổ thủy tinh lóe lên diệu nhãn quang mang, giây chuyền do tám viên bảo thạch tạo thành, tám viên màu sắc bất đồng thủy tinh làm thành một cái hình trái tim hình, nhìn qua là như vậy Huyền Thái chói mắt.

Những người chung quanh thấy vòng cổ thủy tinh sau, rồi rít phát ra tiếng than thở thanh âm.

Trong đó một tên người trung niên nói: "Sợi dây chuyện này ta ở một cái buổi đấu giá bên trên từng thấy, lúc ấy là lấy 150 triệu tiền hoa hạ đồng ý, cụ thể là ai vỗ xuống ta quên."

Liễu Văn Sơn đối với (đúng) tên này người trung niên nói chuyện rất hài lòng, cười nói: "Này vị tiên sinh nói không sai, sợi dây chuyền này ở Kinh Hoa một cái buổi đầu giá thượng phẩm bán, lúc ấy ba ba của ta dùng 150 triệu võ xuống đến, sau đó nghe nói Mạch Nhiên muội muội sinh nhật, cha ta liền lấy ra đến cho ta, để cho ta đưa cho Mạch Nhiên muội muội."

Vừa nói, Liễu Văn Sơn nhìn về phía trên đài Mạch Nhiên, lộ ra một tia hân tự cho là rất mê người nụ cười, nói: "Mạch Nhiên muội muội, người thích không?"

Mạch Nhiên đáp lại lễ phép tính mỉm cười, "Tạ Tạ Văn Sơn ca Ca,, ta rất thích."

"Ta đây có thể tự tay cho người đeo lên sao? Người còn thiếu một sợi dây chuyền, đeo lên liền hoàn mỹ." Liễu Văn Sơn cầm cái hộp lên trong giây chuyền, nhìn Mạch Nhiên, "Sợi dây chuyền này tượng trưng cho Vĩnh Hằng cùng hy vọng, thích hợp nhất Mạch Nhiên muội muội."

Nghe được Liễu Văn Sơn lời nói, Mạch Nhiên nụ cười dừng dừng một cái, nàng dĩ nhiên không vui Liễu Văn Sơn làm như thế, nàng đối với (đúng) cái này Liễu Văn Sơn cũng không có bất kỳ hứng thú.

Đến khi hân tặng quà, Mạch Nhiên căn bản là nhìn không thuận mắt, nàng một mực đều không thích đeo dây chuyền, đeo lên giây chuyền lời nói, nàng luôn là có một loại cổ bị ghim đến cảm giác.

Nàng nghĩ (muốn) đeo lời nói đã sớm đeo, mới vừa rồi còn ở trang điểm thời điểm, thợ hóa trang liền chuẩn bị cho nàng một sợi dây chuyền, chẳng qua là nàng liếc mắt nhìn liền cự tuyệt.

Mạch Chấn liếc mắt liền nhìn ra Mạch Nhiên ý tưởng, liền vội vàng vì nàng giải vây, "Ha ha ha ha, văn sơn hiền chất, rất cảm tạ người đưa cho tiểu nữ lễ vật, nàng người này tương đối xấu hổ, cho nên ta trước giúp nàng nhận lấy, đợi nàng có thời gian thời điểm ta lại để cho nàng đeo lên thử nhìn một chút, như thế nào?"

Liễu Văn Sơn hơi ngần ra, sau đó nhanh chóng điều chỉnh xong, mặt đầy mỉm cười đem giây chuyền thả lại đến trong hộp, bình tĩnh nói: "Dĩ nhiên có thể, chỉ cần Mạch Nhiên muội muội có thể thích, đó mới là trọng yếu nhất."

Lúc này, Mạch gia người giúp việc đi tới, nhận lấy chứa giây chuyền cái hộp.

Tiếp theo không hề Thiếu Công Tử Ca, đều rồi rít dâng lên chính mình lễ vật, Mạch Nhiên vẫn luôn mặt mỉm cười tiếp nhận, mà Mạch Chấn cũng ở đây công tử ca môn giới thiêu xong lễ vật sau, liền để cho người giúp việc tiến lên đem lễ vật nhận lấy.

Cũng chỉ có những công tử ca này mới chủ động tiến lên tặng quà, còn lại người thế hệ trước là sớm đã đem lễ vật âm thầm đưa đến Mạch gia.

Mạch Nhiên một bên tiếp nhận những công tử ca này lễ vật lúc, vừa đem ánh mắt đầu đến Lãnh Phong trên người, Lãnh Phong một mực ngồi ở trên ghế sa lon, cầm trong tay một cái trang bị rượu vang ly rượu, nhẹ nhàng lắc lắc, một bộ việc không liên quan đến mình bộ dáng.

Nhận ra được Mạch Nhiên nhìn mình, Lãnh Phong quay đầu, hướng về phía Mạch Nhiên lộ ra vẻ tươi cười.

Thấy Lãnh Phong nụ cười, Mạch Nhiên tâm tình nhất thời thoải mái rất nhiều, vẫn đứng ở trên đài một chỗ cũng trong nháy mắt biến mất.

Công tử ca môn cũng dần dần đưa xong lễ vật, bọn họ như vậy tặng quà nguyên nhân cũng rất đơn giản, ở tặng quà đồng thời, cũng biểu đạt ra chính mình đối với (đúng) Mạch Nhiên ái mộ.

Những thứ này Mạch Nhiên đều thấy ở trong mắt, nhưng trong lòng chút nào không gọn sóng, nàng đối với mấy cái này hoa tâm công tử ca không có bất kỳ hứng thú.

Vô luận bọn họ có nhiều tiền, có nhiều quyền, nhưng cũng không cách nào cùng nàng Mạch gia so với.

Trọng yếu nhất, ở trong mắt Mạch Nhiên, những người này cũng không cách nào cùng Lãnh Phong so với.

Nếu như Lãnh Phong biết Mạch Nhiên bây giờ muốn pháp, không biết sẽ ra sao.

Không có ai ở tặng quà sau, Mạch Nhiên thở phào, cuối cùng không có người phiền đến nàng. Mạch Nhiên liền vội vàng cầm lấy Microphone, nói: "Cảm tạ mọi người đưa cho ta lễ vật, ta muốn đi xuống trước nghỉ ngơi một hồi, đợi một hồi còn rất nhiều xuất sắc biểu diễn, hy vọng mọi người có thể chơi đùa vui vẻ."

Nói xong, nàng đem Microphone giao cho người chủ trì trong tay, nhanh chóng đi xuống đài.

"Ha ha ha ha, Mạch Nhiên cháu gái nghỉ ngơi cho khỏe, đứng lâu như vậy khẳng định mệt mỏi."

"Đừng, làm khó dễ người, đi nghỉ trước một chút đi."

Một số người liền vội vàng cười nói.

Mạch Nhiên lần nữa hướng về phía dưới đài người khê mỉm cười, sau đó đi tới Lãnh Phong trước người.

Lãnh Phong ngẩng đầu lên, chống lại Mạch Nhiên ánh mắt.

"Đây là đưa ta quà sinh nhật sao?" Mạch Nhiên chỉ Lãnh Phong bên người ôm một cái gấu, mặt mỉm cười nói.

Lãnh Phong gạt đầu một cái, đem ly rượu trong tay bỏ qua một bên, "Đúng vậy, sinh nhật vui vẻ."

"Cám ơn, ta vô cùng yêu thích." Vừa nói, Mạch Nhiên đi lên trước, đem ôm một cái gấu ôm vào trong ngực.

Nhưng ôm một cái gấu chừng 1m8, Mạch Nhiên chỉ có 1m6, ôm rất chật vật.

"Ồ kia, thật là nặng." Mạch Nhiên chật vật ôm lấy màu hồng ôm một cái gấu, trên mặt tràn đầy vui sướng, nằng đây là xuất phát từ nội tâm vui vẻ.

Mạch Nhiên cử động tất cả mọi người đều thấy ở trong mắt, trong lúc nhất thời, mới vừa mới tặng lễ vật công tử ca môn rồi rít lộ ra khó chịu về mặt.

Mới vừa rồi bọn họ tặng quà, Mạch Nhiên cũng chỉ là mỉm cười nói cảm ơn, sau đó lại cũng không có bất kỳ phản ứng nào.

Mà bây giờ, Mạch Nhiên lại chủ động tới đến trước mặt một người đàn ông, tiếp nhận cái này chỉ giá trị năm trăm khối lễ vật, còn vui vẻ thành cái bộ dáng này.

Cái này làm cho công tử ca môn cảm thấy không hiểu đồng thời, trong lòng cũng tràn đầy khó chịu.

Tất cả mọi người lần nữa bắt đầu suy đoán Lãnh Phong thân phận, Mạch Chấn nhiệt tình, Mạch Nhiên chủ động, làm cho tất cả mọi người trong lòng đều tràn đầy nghi ngờ.

Mạch Chấn nhìn Mạch Nhiên nhất cử nhất động, khẽ mỉm cười, chỉ cần Mạch Nhiên có thể vui vẻ, hẳn ngược lại không có vấn đề.

Cho dù Lãnh Phong không là người bình thường, hẳn cũng sẽ không đi để ý.

Nhìn vẻ mặt vui vẻ Mạch Nhiên, Lãnh Phong khẽ mỉm cười, đứng lên, nói: "Người thích là được, lễ vật đưa đến, ta cũng nên đi."

"Khác (đừng) a." Mạch Nhiên một bên ôm ôm một cái gấu, một bên kéo Lãnh Phong, khẽ cười nói: "Theo ta đi ra ngoài một chút."

Lãnh Phong nhíu miêng, không có cự tuyệt, "Được rồi, vừa vặn ta đi lái xe."

"Đi." Mạch Nhiên hai tay ôm cao hơn nằng hai mươi centimet ôm một cái gấu, nở nụ cười đi ở phía trước.

Ở tất cả mọi người nhìn soi mói, Lãnh Phong với sau lưng Mạch Nhiên, rồi đi tân khách đại sảnh.

"Người này ai vậy con bà nó, lại cùng Mạch Nhiên quan hệ tốt như vậy."

"Hắn chẳng lẽ là Mạch Nhiên bạn trai? Không trách mới vừa rồi Mạch Nhiên chung quy là hướng ta môn xa cách."

"Sách sách sách, còn đeo kính mắt trang khốc."

Trong lúc nhất thời, trong phòng khách nghị luận âm ỉ, công tử ca môn biểu đạt chính mình bất mãn, những người khác đến suy đoán Lãnh Phong thân phận.

Thậm chí có không thiếu nữ lấy điện thoại di động ra vỗ xuống Lãnh Phong hình, chuẩn bị đi trở về điều tra Lãnh Phong bối cảnh.

Một cái cùng Mạch Chấn tuổi tác không sai biệt lắm người trung niên đi tới bên cạnh hắn, vỗ nhẹ chụp Mạch Chấn bả vai, nói: "Mạch huynh, có thể hay không nói cho ta biết kia cái người tuổi trẻ là ai."

Mạch Chấn cười cười, ý vị thâm trường nói: "Hắn là một cái chúng ta cũng không chọc nổi người, ta chỉ chúng ta, là chỉ tất cả mọi người tại chỗ!"

Lúc này yến hội trong phòng khách, Tổng Xảo Vân đi tới trên đài, nắm Microphone biểu diễn đến, bất quá hiển nhiên không có bao nhiêu người sẽ đi nghe nằng bài hát.

Đứng ở Mạch Chấn bên người người trung niên mặt đầy khiếp sợ, Mạch Chấn lời còn ở trong đầu hắn quanh quẩn.

Mạch gia trang viên trên đường nhỏ, Mạch Nhiên ôm 1m8 ôm một cái gấu, chật vật đi, bất quá nằng không có cần buông tay ra ý tứ, Lãnh Phong mới vừa rồi biểu thị mình có thể hỗ trợ nắm, nhưng Mạch Nhiên rất dứt khoát cự tuyệt.

Nhìn, nằng là thật rất thích lễ vật này.

Mạch Nhiên dùng sức ôm trong ngực ôm một cái gấu, nhẹ nói đạo: "Ta không nghĩ tới người sẽ đến, hơn nữa đưa ta tốt như vậy quà sinh nhật."

Lãnh Phong hai tay cầm ở trong túi quần, mắt nhìn phía trước, hơi mỉm cười nói: "Người cũng tự mình mời, nếu như ta không đến cũng quá không nể mặt người, còn nữa, lễ vật này rất tiện nghi, chỉ trị giá năm trăm khối, thật, không trêu chọc người."

"Năm trăm khối làm sao, ta rất thích, đây là ta lớn như vậy, nhận được giỏi nhất một món lễ vật, cảm ơn ngươi." Mạch Nhiên thủy thanh đạo.

Nàng thủy thanh có thể nói là đang bán đáng yêu, Mạch Nhiên bộ dáng khả ái có thể mê đảo rất nhiều người, chẳng qua là Lãnh Phong không hiểu phong tình, không có chút nào là lay động.

"Ha ha ha, ngươi thật sẽ trêu chọc ta vui vẻ, mới vừa rồi những người đó đưa đầu cái không phải là giá trị mười triệu cấp bậc, ta đây cái chỉ trị giá năm trăm khối đồ vật, nói thế nào cũng có chút mộc mạc đi." Lãnh Phong cười nói.

"Làm sao biết, những thứ đó ta cũng nhìn không thuận mắt, mỗi lần sinh nhật của ta những người này cũng biết đưa nhiều chút quý trọng đồ trang sức a cái gì, nhưng không biết đến, ta chỉ thích những thứ này lông xù ôm một cái gấu." Vừa nói, Mạch Nhiên lại dùng sức ôm chặt trong ngực ôm một cái gấu.

Lãnh Phong quay đầu, nhìn Mạch Nhiên.

Lúc này Mạch Nhiên ôm lớn hơn nàng không sai biệt lắm gấp đôi ôm một cái gấu, có chút chật vật đi, nhìn qua có chút buồn cười, nhưng Mạch Nhiên lại mặt đầy vui sướng.

Nhìn Mạch Nhiên bộ dáng, Lãnh Phong không nhịn được cười cười, nói: "Ngươi thích là được."

Hai người bắt tri bắt giác đi tới bãi đậu xe, Lãnh Phong xuất ra chìa khóa xe, chuẩn bị hướng xe mình đi tới.

Mới vừa đi hai bước, Lãnh Phong thả chậm bước chân, xoay người nhìn Mạch Nhiên, mỉm cười nói: "Ta đi về trước, lần nữa chúc ngươi sinh nhật vui vẻ, còn nữa, nói cho ngươi biết một câu, kính hi, thường thường ở phía sau, nhớ kiểm tra một chút cái này ôm một cái gấu nha, nói không chừng sẽ có ngươi không tưởng được sự tình phát sinh."

Nói xong, Lãnh Phong sải bước hướng xe mình đi tới, lưu lại nở nụ cười Mạch Nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Như thế nào ái tình

Nhìn Lãnh Phong lái xe rời đi, Mạch Nhiên trong lòng mang theo một tia Bất Xá, nàng còn muốn Lãnh Phong chờ lâu một hồi, chẳng qua là nàng cũng không có lên tiếng giữ lại, nàng biết, nàng bây giờ còn chưa biện pháp đi vào Lãnh Phong tâm lý.

Ít nhất Lãnh Phong tối nay có thể tới, hơn nữa đưa như vậy tốt lễ vật, Mạch Nhiên trong lòng tràn đầy thỏa mãn.

Mà Lãnh Phong trước khi rời đi câu nói sau cùng, để cho Mạch Nhiên theo bản năng nhìn về phía trong ngực ôm một cái gấu.

Lãnh Phong muốn biểu đạt ý tứ, hình như là cái này ôm một cái gấu trong có vật gì.

Mạch Nhiên ý thức được cái gì, liền vội vàng hướng chính mình ở biệt thự đi tới, nàng phải thật tốt kiểm tra một chút cái này ôm một cái gấu, nhìn một chút bên trong ẩn tàng cái gì.

h thành phố trên đường, Lãnh Phong đem lái xe rất nhanh, hắn đang ở trở lại Ám Dạ quấy rầy.

Hắn con mắt đã đạt tới, đem lễ vật đưa cho Mạch Nhiên.

Nhưng Lãnh Phong bây giờ đang ở lo lắng một chuyện, đó chính là qua tối hôm nay, Mạch Nhiên chỉ sợ cũng sẽ quyết một lòng quán chính mình, Lãnh Phong vẫn luôn nghĩ (muốn) phải tránh Mạch Nhiên, nhưng bây giờ nàng lại càng đi càng gần.

Lãnh Phong lắc đầu một cái, không lại suy nghĩ những thứ này chuyện, thêm xe tốc hành tốc độ, mặc cho cuồng phong thông qua cửa sổ xe thổi lát phát ở trên người mình.

Vương Giả chỉ đạo trong chính tiến hành đại công trình, xây trụ sở trong lòng đất công trình đã tiến hành một ngày, mà bây giờ là buổi tối, nhân viên xây cất môn rối rít đi nghỉ ngơi.

Đường phố trung ương đào mở một cái rộng 2m lỗ lớn, lỗ lớn dọc theo đi xuống chừng 300m thâm, chỉ là một ngày, bọn họ liền đào ra như vậy một cái

lỗ thùng to, này làm việc năng lực đúng là nhanh vượt quá bình thường.

Lúc này lỗ lớn đổ lên một cái nắp, tránh cho người khác té xuống.

Lãnh Phong vòng qua nắp, dừng xe ở quầy rượu trước cửa.

Cả người tro bụi Lăng Ảnh từ quầy rượu phía bên phải trong phòng đi ra, có chút kinh ngạc nói: "Huynh đệ, tại sao trở về sớm như vậy, ta nghĩ đến người muốn mình thiên tài có thể trở về."

Lãnh Phong đi xuống xe, nhìn về phía cả người tro bụi Lăng Ảnh, cười nói: "Ta chỉ là đi tham gia cuộc sống khác ngày dạ yến, người nghĩ rằng ta phải đi làm gì à?"

"Ho khan một cái, còn muốn ta nói sao, người biết a." Lăng Ảnh nhảy mắt đến con mắt, một bộ tất cả mọi người biết bộ dáng.

Nhìn Lăng Ảnh bộ dáng, Lãnh Phong cũng biết hắn muốn biểu đạt cái gì, bĩu môi một cái, không có lại để ý tới hắn, sải bước trở lại trong quán rượu.

Trong quán rượu, Trương Ảnh Hàm cũng không có ở, Lãnh Phong hơi nghi hoặc một chút, hiện tại cũng 21h 30 phút, nàng lại còn không .

Lãnh Phong hơi nghi hoặc một chút, lấy điện thoại di động ra, chuẩn bị cho Trương Ảnh Hàm gọi điện thoại.

Nhưng vào lúc này, một người mang kính mắt thanh niên, đi vào trong quán rượu.

Thanh niên nhìn qua chừng hơn hai mươi tuổi, tướng mạo anh tuấn, mặc một bộ áo khoác màu đen, hẳn lúc này bộ dáng lộ vẻ có chút mệt mỏi.

"Ngài khỏe chứ, người là nơi này ông chủ đi, xin hỏi ta có thể ở nơi này nghỉ ngơi một chút sao? Ta quá mệt mỏi." Vừa nói, thanh niên lấy mắt kiếng xuống, nhào nặn nhào nặn con mắt.

Lãnh Phong gật đầu một cái, "Có thể, nơi này là quầy rượu, người có thể ở nơi này đợi đến rạng sáng."

Nhìn người này cũng không có ủy thác, cũng không biết nơi này là Dị Năng Giả địa phương, hẳn chỉ là một rất bình thường thanh niên.

"Cám ơn, ta đợi một hồi liền đi." Thanh niên ngồi ở trước quầy ba trên ghế, trên mặt mệt mỏi rất nổi bật.

"Muốn uống chút gì không?" Lãnh Phong hỏi.

"Một ly nước sôi liền có thể, cám ơn." Thanh niên rất lễ phép nói.

Lãnh Phong ừ một tiếng, cho thanh niên rót một ly nước ấm.

Quầy rượu ánh đèn có chút phát sáng, cả người mệt mỏi thanh niên không có lưu ý đến Lãnh Phong con mắt.

Lần nữa nói với Lãnh Phong tiếng cám ơn sau khi, thanh niên cầm lên ly nước, từng ngậm từng ngậm uống.

Lãnh Phong dùng Ứng Nhân quan sát trước người người thanh niên này, hẳn nhìn qua không giống như là Dị Năng Giả, hẳn xác xác thật thật là một người bình thường.

Hắn coi là là người thứ nhất Âm Dạ quầy rượu khách nhân.

Uống nước xong sau, thanh niên buông xuống ly nước, duỗi ra bản thân tay trái, mỉm cười nói: "Cám ơn người, ta gọi là Trương Tiểu Thất."

Lãnh Phong cùng Trương Tiểu Thất nắm chặt tay, "Ta gọi là Lãnh Phong."

"Ta vừa mới đến thành phố, mới xuống xe không bao lâu, quá mệt mỏi, liền nghĩ (muốn) tìm cái địa phương nghỉ ngơi một chút, không nghĩ tới nơi này có một cái quầy rượu, ta còn lo lắng không buôn bán." Trương Tiểu Thất cười nói.

"Mỗi ngày đều sẽ buôn bán đến rạng sáng." Vừa nói, Lãnh Phong lần nữa cho Trương Tiểu Thất rót cốc nước.

"Lãnh Phong huynh đệ, ta nói một câu hy vọng người không nên tức giận, quầy rượu này vị trí quá hẻo lánh, người rất khó kiếm được tiền." Trương Tiểu Thất cẩn thận từng li từng tí vừa nói, sau khi nói xong, hắn còn trộm nhìn lên một chút Lãnh Phong biểu tình, rất sợ Lãnh Phong tức giận.

Trương Tiểu Thất nói, Lãnh Phong dĩ nhiên biết, ban đầu Trương Ảnh Hàm cũng không ít nói chuyện này, nhưng Âm Dạ quầy rượu cũng không phải là dùng để kiếm tiền, mà là Lãnh Phong dùng để tiêu khiển.

"Kiếm không kiếm tiền cũng không trọng yếu, có lúc làm một ít chuyện, không nhất định phải lấy tiền làm mục tiêu."

"Nếu quả thật phải kiếm tiền, ta đã sớm đem quán bar này lái đến trung tâm thành phố."

Vừa nói, Lãnh Phong cho mình rót ly sữa bò.

"Có thể cùng ta nói nói nguyên nhân sao?" Trương Tiểu Thất mặt đầy hiếu kỳ.

"Không có gì, cái nhìn cá nhân vấn đề đi, quầy rượu này cũng không cần dùng để kiểm tiền, tiền trong mắt ta chỉ là một sẽ nhảy lên con số."

Lãnh Phong vô hình giả bộ một lần b.

"Người nhìn qua rất mệt mỏi, ta xem người phong trần phó phó, muốn đuổi đi đâu?" Lãnh Phong hỏi.

Trương Tiểu Thất lộ ra một nụ cười khô, sau đó từ trong túi móc ra một tấm hình, thả ở trên quầy bar, nhẹ nhàng đẩy tới Lãnh Phong trước mặt.

Lãnh Phong có chút hiếu kỳ cầm hình lên, đập vào mi mắt là một cái mỹ lệ tóc dài nữ hài, tóc dài nữ hài mặc váy ngắn, hình này rất rõ ràng là đang ở Hạ Thiên chụp.

Trương Tiểu Thất lộ ra vẻ tươi cười, trong nụ cười mang theo vẻ khổ sở, nói: "Nàng kêu Trương Tiểu Nhân."

"Muội muội của người, hay lại là tỷ tỷ?" Lãnh Phong tiếp tục hỏi.

Hai người tên họ như vậy tương cận, Lãnh Phong theo bản năng cho là hai người này là người thân.

"Đều không phải là, nàng là bạn gái của ta." Nói đến bạn gái ba chữ kia thời điểm, trương Tiểu Thất giọng có chút do dự.

Lãnh Phong hơi ngần ra, có chút không dám tin tưởng, "Ừ? Nàng tên cùng người rất giống, nàng không phải là người thân thích cái gì không?"

"Nàng họ trương, ta cũng họ Trương, chúng ta không có liên hệ máu mủ, cũng không phải là thân thích, nàng và ta cuộc sống ở cùng một cái trong thôn, chúng ta từ nhỏ đã là thanh mai trúc mã."

Lãnh Phong nhẹ nhàng gõ đến đầu, nghe trương Tiểu Thất kể lể.

"Mặc dù chúng ta không có ngoài mặt thừa nhận qua lẫn nhau quan hệ, nhưng nội tâm đã sớm đem đối phương làm Thành Ái người. Ta cùng nàng đều giống nhau, đối với (đúng) tương lai tràn ngập chờ mong cùng ước mơ, chẳng qua là ở nửa tháng trước, ta làm một món có lỗi với nàng chuyện, thật sâu thương nàng tâm."

"Nàng rời đi ta, bản thân một người đi Kinh Hoa thị."

Nói đến đây, trương Tiểu Thất khóe mắt xuất hiện một giọt nước mắt, hấn ngay cả vội vờn tay xoa một chút, cười khô một tiếng, tiếp tục nói: "Kinh Hoa thị, ta sớm muốn đi, bởi vì ta lý tưởng, chính là ở nơi đó xông ra một mảnh thuộc về chính ta thiên hạ. Mà nàng bây giờ, ngay tại Kinh Hoa thị, ta phải tìm được nàng, hơn nữa ở nơi nào, vì chính mình mục tiêu mà phấn đấu."

Nghe xong trương Tiểu Thất kể lể, Lãnh Phong nhẹ nhàng gõ gõ quầy ba, nói: "Ta tương đối hiếu kỳ, người làm gì có lỗi với nàng chuyện, có thể làm cho nàng thương tâm rời đi người."

"Ta bị lạc, đoạn thời gian trước, ta bị lạc chính mình, đó là ta trong đời tôi tâm nhất một đoạn thời gian, ta không có mục tiêu, không có phương hướng, nàng khuyên ta, khuyên bảo ta, cho tới sau này nàng cũng buông tha ta, chọn rời đi."

"Chẳng qua là, nàng rời đi, cũng là vì ta, bởi vì nàng biết ta mục tiêu, nàng biết ta nghĩ rằng ở Kinh Hoa đánh liều ra bản thân thiên hạ, cho nên hấn một thân một mình đi Kinh Hoa, nàng biết ta sẽ tìm nàng."

Đây là một đoạn Lãnh Phong không có nghe biết cố sự, nhưng hấn nghe ra trong đó xen lẫn nhiều nhất, là ái tình.

La Cường vợ chồng ái tình để cho Lãnh Phong làm rung động, mà trương Tiểu Thất cùng Trương Tiểu Nhân ái tình, để cho Lãnh Phong hiếu kỳ.

Lãnh Phong bắt đầu hiếu kỳ, ái tình, rốt cuộc là một loại gì kiểu đồ.

"Xin lỗi, ta không có không chế được tâm tình mình." Trương Tiểu Thất lau qua khóe mắt, hấn lại không nhìn được rơi lệ.

Lãnh Phong uống một hớp sữa bò, nói: "Nhìn ra, người rất yêu nàng."

Trương Tiểu Thất khẽ gạt gạt đầu, sau đó lộ ra một tia nhớ lại vẻ mặt, trên mặt tràn đầy hạnh phúc, "Còn có lệ thuộc vào, chúng ta yêu đối phương, cũng rất lệ thuộc vào đối phương, ta không thể rời bỏ nàng, nàng cũng không thể rời bỏ ta."

"Nhưng cho ta, nàng là sẽ không trở về, ta biết, nàng bây giờ đang ở Kinh Hoa thị một hẻm lách chờ ta, chờ ta đi tìm nàng."

Lãnh Phong có chút sững sờ, chậm rãi nói: "Đây chính là ái tình sao?"

"Ừ, là ái tình, cũng là lệ thuộc vào." Trương Tiểu Thất gạt đầu nói.

"Ta minh bạch, cảm ơn người." Lãnh Phong minh bạch, rốt cuộc mình bạch.

Chính mình đối với (đúng) Trương Ảnh Hàm cái loại này cảm giác kỳ dị, nguyên lai chính là yêu.

Nhớ La Cường vợ chồng nói qua, nếu như Trương Ảnh Hàm mọi cử động có thể làm động tới Lãnh Phong tâm tình, vậy thì chứng minh, Lãnh Phong là yêu bên trên Trương Ảnh Hàm

Mà Trương Ảnh Hàm nhất cử nhất động, vẫn luôn dẫn động tới Lãnh Phong tâm tình.

Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, hẳn bây giờ rốt cuộc xác nhận trong lòng cảm giác đây là cái gì.

Vận mệnh, thật rất trêu cợt người.

Mạch Nhiên thích Lãnh Phong, nàng biểu hiện ra hết thảy cho dù là kẻ ngu cũng nhìn ra, nhưng Lãnh Phong lại đối với nàng không có cảm giác nào, ngược lại thích một cái không ưa Dị Năng Giả nữ hài.

Cho dù Trương Ảnh Hàm rất đẹp, cho dù nàng tâm địa thiện lương, nhưng nàng chính là không thích Dị Năng Giả.

Cho nên, Lãnh Phong ái tình, nhất định là một cái bi kịch!

"Vì sao phải cảm ơn ta?" Trương Tiểu Thất vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, Lãnh Phong đột nhiên nói tạ để cho hắn có chút không hiểu.

Lãnh Phong khẽ mỉm cười, "Cảm ơn ngươi để cho ta minh bạch như thế nào ái tình."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Trương Tiểu Thất cười cười, uống sạch trong chén nước nước, xuất ra ví tiền, nói: "Ta không sai biệt lắm phải đi, xin hỏi bao nhiêu tiền?"

"Không cần, hai chén nước mà thôi, ngươi uống cũng không phải là rượu." Lãnh Phong lắc đầu nói.

Trương Tiểu Thất thu hồi ví tiền, không có cưỡng cầu.

"Ta đây đi trước, cảm ơn ngươi, Lãnh Phong huynh đệ, cảm ơn ngươi nguyện ý nghe ta cổ sự, một ngày nào đó, ta sẽ ở Kinh Hoa đánh ra thuộc về chính ta thiên hạ."

Nói xong, Trương Tiểu Thất hướng về phía Lãnh Phong phát tay một cái, sải bước rồi đi quây rượu.

Hắn bóng lưng tràn đầy tự tin, có lẽ, hắn lý tưởng thật có thể thực hiện.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Hoàn mỹ

Mạch gia trang viên, Mạch Nhiên ngồi ở trên giường, nhìn Lãnh Phong đưa cho nàng ôm một cái gối.

Mới vừa rồi nàng đem toàn bộ ôm một cái gối cũng bay lên khắp, vẫn không có phát hiện cái gì kỳ quái địa phương.

"Nơi nào?"

Mạch Nhiên vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, con mắt không ngừng đánh giá toàn bộ ôm một cái gối, cuối cùng dừng lại ở ôm một cái gối ngực hình trái tim bên trên.

"Ta thực ngạc, thế nào ngay từ đầu không có phát hiện." Mạch Nhiên dùng sức vỗ vỗ trán mình.

Lòng này hình có một cái rất nhỏ giấy khóa kéo, không nhìn kỹ lời nói căn bản không nhìn ra.

Mạch Nhiên mới vừa rồi một mực cố tìm phía sau, không có lưu ý trước mặt hình trái tim, coi như lưu ý đến, cũng rất khó phát hiện điều này tiểu giấy khóa kéo, dù sao cái này quá không dễ thấy.

"Tê" Mạch Nhiên đem hình trái tim giấy khóa kéo kéo ra, đập vào mi mắt, là một cái hộp gỗ, còn có một tờ giấy.

Mạch Nhiên có chút chật vật đem hộp gỗ xuất ra, nàng có chút hiếu kỳ, cái hộp gỗ này là thể nào nhét vào.

Hộp gỗ rộng ba mươi phân, dài ba mươi lăm cm, cứ như vậy một cái hộp, lại có thể nhét vào ôm một cái bụng tâm hình trong, đây quả thật là để cho người khó hiểu.

Mạch Nhiên cẩn thận từng li từng tí mở hộp gỗ ra, sau một khắc, miệng nàng ba liền trương thành o hình, mặt đầy kinh ngạc.

Trong hộp, để một cây súng lục, một cái băng đạn, còn có một đem dài 30 cm chủy thủ.

Súng lục toàn thân màu đen, thân thương in một cái cánh dẫu ấn, toàn thể lớn nhỏ cùng m9 súng lục không sai biệt lắm, bề ngoài huyền khóc.

Chủy thủ cũng là toàn thân màu đen, chủy thủ bụng bộ cũng là có cánh dẫu ấn, chủy thủ tốt đỉnh có chút cong, lưỡi đao lóe lên hàn mang, làm cho người ta một loại thật sâu cảm giác sợ hãi.

Mạch Nhiên trên mặt kinh ngạc từ từ biến mất, cướp lấy là kinh hi, những lễ vật này thật sự là quá thích hợp nàng.

Nàng tính cách rất cổ quái, có lúc giống như một con không có dãi Đại La Ly, lại thời điểm vừa giống như một cái bạo lực cuồng, mà Lãnh Phong tặng quà, đối với Mạch Nhiên mà nói, thật sự là lại không quá thích hợp.

Lãnh Phong tặng quà, thậm chí có thể dùng hoàn mỹ để hình dung.

Mạch Nhiên đột nhiên nghĩ đến còn có một tờ giấy, liền vội vàng cầm lên nhìn.

"Súng lục là ta hướng nước ngoài một gian vũ khí công ty đặt làm, toàn thể giới bản limited, còn lại súng lục không cách nào so sánh được, cây súng lục này sử dụng đạn là 9 li súng lục đàn, băng đạn người có thể dùng m9 súng lục băng đạn thay thế, xạ trình 100m, đầu đạn sơ tốc 400m mỗi giây."

"Về phần chủy thủ, là ta trên cánh lông chim hóa thành, người phải cẩn thận sử dụng cây chủy thủ này, bởi vì lưỡi đao rất sắc bén, nếu như không cẩn thận bị vết cắt, vậy người phải lập tức tiến hành chữa trị, bởi vì người vết thương sẽ bị ăn mòn, nếu như không chiếm được hữu hiệu chữa trị, kia kết quả liền chỉ có một con đường chết."

"Còn nữa, sinh nhật vui vẻ! —— Lãnh Phong."

Nhìn trên tờ giấy chữ, Mạch Nhiên không nhận được lộ ra vẻ tươi cười, nàng cười rất vui vẻ, rất đẹp.

"Thật khóc!"

Mạch Nhiên buông xuống tờ giấy, lấy súng lục ra, hướng về phía cửa sổ làm một cái nổ súng thủ thế.

Nhưng nàng cũng không có thật bóp cò, chẳng qua là cầm cây súng này tới chơi chơi đùa.

"Lãnh Phong, ta đã không thể rời bỏ người, làm sao bây giờ?" Mạch Nhiên nắm Lãnh Phong ban đầu đưa cho nàng lông chim, nhẹ khẽ cười, "Dù là người không quan tâm ta, đòi ta cũng ý lại vào người, người đừng muốn đuổi ta đi."

Lúc này, ngoài cửa phòng vang lên tiếng gõ cửa.

Mạch Nhiên khẽ cau mày, liền tranh thủ chủy thủ cùng súng lục thả lại đến trong hộp, sau đó đem cái hộp bỏ vào trong sách trong ngăn kéo.

Làm xong hết thảy các thứ này sau, Mạch Nhiên mới vỗ tay, đi đi mở cửa.

Cửa phòng mở ra sau, người mặc tây trang màu đen Hoa Dững đứng ở trước cửa, nắm một cái màu hồng cái hộp nhỏ, mặt nở nụ cười nhìn Mạch Nhiên.

"Có chuyện gì?" Mạch Nhiên khẽ cau mày, nàng bây giờ càng ngày càng không thích Hoa Dững.

Hoa Dững bình thường nhất cử nhất động tựa hồ cũng đang quan tâm Mạch Nhiên, nhưng Mạch Nhiên cũng không thích hấn như vậy.

Lần trước Hoa Dững chủ động khiêu khích Lãnh Phong sau, Hoa Dững ở Mạch Nhiên tâm lý hình tượng liền rút xuống ngàn trượng, cuối cùng phát triển thành ghét mức độ.

"Mạch Nhiên tiểu thư, sinh nhật vui vẻ, đây là ta đưa người quà sinh nhật." Hoa Dững có chút khom người, cầm trong tay lễ vật đưa tới Mạch Nhiên trước mặt.

Mạch Nhiên cau mày một cái, sau đó đưa tay nhận lấy, từ tốn nói: "Cám ơn."

Những người khác tặng quà, Mạch Chấn để cho người sau khi nhận lấy, một loại cũng sẽ thả vào một cái trong căn phòng nhỏ, Mạch Nhiên muốn thời điểm lại để cho người đi cầm, bất quá những lễ vật kia nhất định không cách nào thấy mặt trời lần nữa, bởi vì lấy Mạch Chấn bối cảnh, những lễ vật kia Mạch Nhiên còn nhìn không thuận mắt, cho nên đưa cũng là phí.

Hoa Dững biết rõ một điểm này, cho nên hắn đem muốn tặng cho Mạch Nhiên lễ vật chủ động giao cho trong tay nàng, như vậy, lễ vật cũng không cần bị vứt bỏ.

Mạch Nhiên dĩ nhiên nhìn ra Hoa Dững ý tưởng, nhưng cũng không có cự tuyệt hẳn lễ vật, nói xong cảm ơn sau, nàng liền chuẩn bị đóng cửa phòng.

Hoa Dững liền vội vàng nói: "Tiểu thư xin chờ một chút, ông chủ để cho ngài nghỉ ngơi tốt sau khi đi một chuyến nữa yến hội đại sảnh, dù sao ngài là tối nay nhân vật chính."

"Ta biết."

Nói xong, Mạch Nhiên nhanh chóng đóng cửa phòng.

Hoa Dững cười khở một tiếng, xoay người rời đi Mạch Nhiên trước cửa.

Trong căn phòng Mạch Nhiên mở ra cái hộp, phát hiện bên trong cũng là một cây súng lục, đây là một cái Beretta 92f hình súng lục, là trước mắt toàn thể giới hạng cao nhất một cây súng lục.

Nhưng Mạch Nhiên liếc mắt nhìn liền không có bất kỳ hứng thú, bởi vì cây súng lục này, cùng Lãnh Phong đưa thanh kia, hoàn toàn không cách nào so sánh được.

Trọng yếu nhất, là Lãnh Phong đưa cây súng lục kia thân thương, khắc cánh dấu ấn, đây là Mạch Nhiên thích nhất.

Mạch Nhiên đem Hoa Dững tặng quà tiện tay vứt xuống trên bàn sách, quay đầu nhìn trên giường ôm một cái gấu liếc mắt, lộ ra vẻ tươi cười, sau đó như thẳng bé con một dạng nhanh chóng nhảy đến trên giường, nằm ở ôm một cái gấu trên người, ôm so với nàng còn lớn hơn một vòng ôm một cái gấu, ở trên giường lăn một vòng.

"Lãnh Phong, ta yêu thích người." Mạch Nhiên nằm ở trên giường, nhìn trần nhà, nhẹ khẽ cười.

Lãnh Phong cũng không biết Mạch Nhiên đang làm gì vậy, lúc này hắn đang giúp Lăng Ảnh sửa sang đến quầy rượu phía bên phải nhà ở, mà căn phòng này, gần sẽ trở thành một gian phòng ăn.

Mặc dù căn này nguyên bốn chính là một gian phòng ăn, nhưng sửa sang lần nữa đi qua, cùng vốn là phong cách hoàn toàn bất đồng.

Vệ sinh đã hoàn toàn quét sạch sẽ, mỗi một xó xỉnh Lăng Ảnh cũng quét dọn sạch sẽ, đây cũng là tại sao hắn sẽ cả người tro bụi nguyên nhân, tảo sạch sẽ như vậy, không dính lên cả người màu xám lời nói, đó mới kêu kỳ quái.

Sửa sang đã tiến vào hồi cuối, cộng thêm có Lãnh Phong trợ giúp, không cần một giờ liền hoàn toàn sửa chữa xong.

"Giải quyết!" Lãnh Phong vỗ tay, đứng ở phòng ăn trong phòng khách, lộ ra vẻ tươi cười.

Lầu một đại sảnh là dùng bữa ăn khu, bày ra năm cái bàn ăn, mà trong đại sảnh chính là phòng bếp, lầu hai là là dùng để người ở.

Căn phòng này bản thân liền là một gian phòng ăn, nhưng vứt bỏ quá lâu, có một ít không thể dùng đồ vật phải đổi, tỷ như du yên cơ cùng hơi ga lò, cho nên mới cần dùng nhiều thời gian như vậy.

Cuối cùng sửa sang, chẳng qua là cho một lầu đại sảnh cộng thêm một ít trang sức, tỷ như đem đèn treo đổi thành sang trọng đèn thủy tinh, trên vách tường dán lên một ít hải báo vân vân.

Sửa chữa xong sau, Lăng Ảnh cùng Lãnh Phong mặt đầy hài lòng nhìn bên trong phòng ăn bộ, vui vẻ nhất chính là không ai bằng hoàn thành tự mình nghĩ làm việc, Lăng Ảnh hai ngày này tân tân khổ khổ, là vì đem căn này phòng ăn trùng tu xong, hiện tại đang hoàn thành, tâm lý nhất thời tràn đầy vui sướng.

Về phần Lăng Mặc, nàng đã sớm chạy đi giúp Phan Mộc Mộc, lưu lại Lăng Ảnh một người khổ ép vội vàng, nếu như không phải là Lãnh Phong đến giúp đỡ lời nói, hắn tối hôm nay tuyệt đối không giải quyết được.

"Hắc hắc, rốt cuộc giải quyết, ta muốn hướng đi tỷ của ta lấy le một chút." Nói xong, Lăng Ảnh như một làn khói chạy về phía đối diện phòng cà phê.

Lãnh Phong cười cười, lần nữa dùng sức vỗ tay, đem trên tay tro bụi đánh xuống, sau đó lấy ra điện thoại di động, cho Trương Ảnh Hàm gọi điện thoại.

Nàng tối hôm nay không tới làm, Lãnh Phong vẫn luôn có chút bận tâm, mà mới vừa rồi bận bịu quá chưa kịp gọi điện thoại cho nàng.

Điện thoại vang rất lâu mới kết nối, Lãnh Phong nhanh chóng mở miệng nói: "Ảnh hàm, người tối nay có chuyện gì, tại sao không tới làm?"

"Thật xin lỗi, ta quên gọi điện thoại cho người, mẹ của ta bị bệnh, ta bây giờ đang ở bệnh viện theo nàng." Bên đầu điện thoại kia Trương Ảnh Hàm nhỏ giọng nói.

Lãnh Phong trầm ngâm một chút, giọng ôn hòa đi xuống, nói: "Vậy có muốn hay không ta đi bệnh viện nhìn một chút."

Trương Ảnh Hàm không có cự tuyệt, nhỏ giọng nói: "Nếu như có thể mà nói vậy tốt nhất, buổi tối bệnh viện thật là đáng sợ."

Nàng giọng nói mang vẻ vẻ kinh hoàng, xem ra nàng thật rất sợ hãi.

"Kia đang lúc bệnh viện?" Lãnh Phong ngay cả bận rộn hỏi.

"h trung tâm thành phố bệnh viện, khu nội trú lầu ba, 305."

Chắc chắn Trương Ảnh Hàm thật sự ở địa phương sau, Lãnh Phong để điện thoại di động xuống, đi tới nhà cầu thủy long đi trước rửa mặt một chút cùng tay, sau đó nhanh chân đi ra phòng ăn.

"Các vị, ta trước đi ra ngoài một chút."

Lãnh Phong hướng về phía trong quán cà phê ba người kêu một tiếng, sau đó mở ra hai cánh, hướng trời cao bay đi.

Trong quán cà phê Lăng Ảnh ba người vốn là đang nói chuyện ngày, nghe được Lãnh Phong thanh âm sau, rồi rít bị dọa cho giật mình, mới vừa quay đầu lại, liền thấy Lãnh Phong bay ra ngoài.

"Các người nói, hần này đại buổi tối, đi đâu đi?" Lăng Ảnh sờ lên cằm mặt đầy hiếu kỳ.

Phan Mộc Mộc nhún nhún vai, cười khở nói: "Hỏi rất hay, ta cũng muốn biết."

"Nhất định là chạy đi ước hẹn." Lăng Mặc nói.

"Ta cảm thấy được (phải) không giống." Lăng Ảnh nhẹ khê lắc đầu, hủy bỏ Lăng Mặc suy đoán.

"Vậy người nói hần làm gì đi." Lăng Mặc nhìn đệ đệ mình, nói.

"Hần nhìn qua có chút nóng này, liền xe đều không mở, trực tiếp dùng cánh bay ra ngoài, cho nên nhất định là có cái gì việc gấp." Lăng Ảnh phân tích nói.

Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc nhìn về phía Lăng Ảnh, đồng thời nói: "so?"

"Làm gì, ta cũng chỉ đoán được hần có việc gấp, còn lại cái gì cũng không biết a, hần lại không nói Uy, đừng đánh a "

Lăng Ảnh lời nói cũng chưa nói xong, liền gặp phải Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc đánh một trận.

"Không biết còn giả trang cái gì b, thực sự là." Lăng Mặc dùng sức vỗ Lăng Ảnh, mặt đầy bất mãn nói.

Lãnh Phong bay trên trời cao bên trong, hướng h trung tâm thành phố bệnh viện bay đi, chẳng đường có chút xa, hần mặc dù gấp, nhưng không thể Phi quá nhanh.

Bởi vì hần đi ra quá mau, không có mặc bên trên áo khoác, trên người chỉ mặc một bộ áo lông, bay ở này trên bầu trời, hần đã sớm lạnh không được.

Về phần áo khoác, hần cho Lăng Ảnh hỗ trợ thời điểm, bởi vì có chút nóng liền cởi xuống, trực tiếp ném ở trong phòng ăn.

Cho nên bây giờ Lãnh Phong rất khó ép chịu đựng giá rét, bay lượn ở h thành phố trên bầu trời.

Để cho Lãnh Phong có chút hiếu kỳ, chính là Trương Tuyết Bình đột nhiên bị bệnh.

Nếu như không phải là Trương Ảnh Hàm nhắc lên, Lãnh Phong cũng sắp quên người này tồn tại.

Bởi vì Lãnh Phong đối với (đúng) Trương Tuyết Bình không có hảo cảm gì, nàng là một cái chủ nghĩa hiện thực người, mọi việc cũng lấy lợi ích làm trọng.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Khu nội trú

Trương Ảnh Hàm cùng Trương Tuyết Bình quan hệ vẫn luôn không là rất tốt, Trương Tuyết Bình quá bận rộn công việc, rất ít chiều cố được Trương Ảnh Hàm.

Từ lần trước đi Maldives liền nhìn ra, Trương Ảnh Hàm rời đi nhanh một tuần lễ, nhưng Trương Tuyết Bình lại một mực cũng không biết.

Nghĩ tới những thứ này, Lãnh Phong liền không nhịn được cười khổ một tiếng, Trương Ảnh Hàm rốt cuộc là cảm thụ gì hắn không biết, nhưng bất kể là ai, gặp phải như vậy mẹ, ít nhiều cũng sẽ có chút lòng nguội lạnh đi.

Gia đình ám áp rốt cuộc là dạng gì một loại cảm giác, Lãnh Phong không biết, hắn chỉ biết là, khi còn bé ở Mộ Thi Vân chiều cố cho, hắn qua rất hạnh phúc, cho dù có lúc phải đối mặt rất nhiều gian khổ huấn luyện, hắn cũng không có than phiền qua.

Loại cảm giác đó, chắc là gia đình ám áp.

Phi hồi lâu sau, h trung tâm thành phố bệnh viện cao ốc dần dần gọi vào Lãnh Phong mi mắt.

Lãnh Phong rất không thích bệnh viện, bên trong nồng nặc mùi nước thuốc để cho hắn rất không thoải mái.

Đây cũng là tại sao ban đầu Mạch Nhiên phải dẫn hắn đi bệnh viện, khác các loại kháng cự nguyên nhân, cho dù phía sau Trương Ảnh Hàm dẫn hắn đi, hắn cũng chỉ nguyện ý đi chỗ khám bệnh.

Lãnh Phong vòng quanh bệnh viện cao ốc Phi một vòng, sau đó đáp xuống khu nội trú lầu cuối.

Khu nội trú là độc lập đi ra một tòa cao ốc, bất quá cùng Y Viện Chủ lầu là ngay cả.

Nằm viện cao ốc cũng không cao, chỉ có năm tầng, hơn nữa Đệ Ngũ Tầng không thuộc về phòng bệnh, mà là cất giữ một ít bệnh hào phục cùng một ít máy móc dụng cụ.

Lãnh Phong thu hồi cánh, đi tới lầu cuối trước đại môn, dùng sức đẩy đẩy, lại phát hiện lầu cuối đại cửa đang khóa chết.

Thật ra thì khóa kín nguyên nhân rất đơn giản, bệnh viện đề phòng dùng bệnh nhân không nghĩ ra nhảy lầu.

Rất nhiều được (phải) bệnh nặng người mắc bệnh cũng sẽ được không ốm đau hành hạ, lựa chọn kết chính mình sinh mệnh, h trung tâm thành phố bệnh viện hàng năm cũng sẽ xuất hiện không ít nhảy lầu tự sát bệnh nhân, cuối cùng viện sắp khu nội trú lầu cuối đại môn hoàn toàn khóa kín, không người nào có thể mở ra.

Hơn nữa môn là từ phía sau khóa lại, Lãnh Phong căn bản là không có cách cạy khóa, dĩ nhiên, hắn có thể dùng dị năng đem cửa này đập ra, chỉ là như vậy lời nói, cánh cửa này liền hoàn toàn vô dụng, đến lúc đó ra lại mấy cái không nghĩ ra nhảy lầu chết, kia Lãnh Phong tội quá liền đại.

Lãnh Phong có chút khó chịu một cước đạp ở trên cửa, tưởng môn đập keng keng vang, chẳng qua là như thế nào đi nữa phát tiết đều vô ích, cũng không thể thật đem cửa cho hủy đi, hắn chỉ có thể đổi một phương pháp tiến vào ở viện bộ.

Chỗ cao gió khó tránh khỏi sẽ tương đối đại, Lãnh Phong mới ở lầu chót đứng một lúc, cũng nhanh bị gió thổi thành sỏa bức.

Lãnh Phong mặt đầy bất đắc dĩ, chỉ có thể đi tới mái nhà bên bờ, đi xuống mặt nhìn.

Trên mặt đất trống rỗng, căn bản không có người đi đi lại lại, chẳng qua là bốn phía cũng trang bị đầy đủ máy thu hình, rất khó tìm ra góc chết.

Nhưng cái này ở Lãnh Phong Ứng Nhãn trước mặt, căn bản không đáng nhắc tới.

Ba giây sau, Lãnh Phong liền phong tỏa một xó xinh, nơi đó vừa lúc là máy thu hình góc chết, ở đó hạ xuống lời nói liền không cần lo lắng bị chụp tới.

Mặc dù khoảng cách khu nội trú có chút xa, nhưng là lý do an toàn, Lãnh Phong cũng chỉ có thể đi xa đường.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, đưa ra hai cánh, nhanh chóng bay đến không trung.

Làm Lãnh Phong hạ xuống mặt đất bên trên sau, thời gian đã sắp đến gần mười hai giờ khuya, ban đêm bệnh viện nhất Âm U kinh khủng, đặc biệt là ở nơi này giá rét Đông Thiên Hạ, càng khiến người ta cảm thấy lạnh giá thấu xương.

Lãnh Phong đi nhanh vào khu nội trú trong, lúc này khu nội trú trong cũng không thiếu y tá ở trực, Lãnh Phong rất thức thời đi tới trước đài, hướng trực y tá ghi danh một chút tự Minh tới (Kỷ Lai) thăm bệnh nhân.

Y tá có chút thờ ơ vô tình, cũng không hỏi Lãnh Phong vấn đề gì, tùy tiện phát tay một cái, tỏ ý Lãnh Phong có thể đi.

Lãnh Phong cười cười, này người y tá liền không cảm thấy, nửa đêm canh ba thăm bệnh nhân có chút kỳ quái sao, chẳng qua là nàng không có hỏi nhiều, Lãnh Phong cũng không có dừng lại thêm, nhanh chóng đi về phía thang máy.

Cho dù khu nội trú trong có không ít y tá ở trực, nhưng bây giờ căn bản không có người dùng thang máy, Lãnh Phong đứng ở trống rỗng trong thang máy, cảm thấy tối nay bệnh viện Âm U có chút đáng sợ, không trách Trương Ảnh Hàm biết sợ.

Lúc này, "Keng" một tiếng, cửa thang máy từ từ mở ra.

Lãnh Phong nhỏ khí, nhanh chóng đi ra thang máy.

Bên ngoài thang máy là một cái có chút Âm U lối đi, lối đi bên trái chính là phòng bệnh.

Lúc này đã là rạng sáng, trong lối đi đèn đuốc sáng choang, nhưng cho dù là như vậy, vẫn sẽ dễ cho người tùy tiện cảm giác kinh khủng.

Lãnh Phong tìm tới số 305 cửa phòng bệnh trước, nhẹ nhàng gõ cửa một cái.

Cửa phòng nhanh chóng mở ra, Trương Ảnh Hàm mặt đầy mệt mỏi đứng ở Lãnh Phong trước người, thấy Lãnh Phong sau, hơi lộ ra vẻ tươi cười.

"Ta bây giờ là phải nói buổi sáng khỏe sao?" Lãnh Phong cười, không nhịn được mở ra đùa giỡn.

"Mẹ của ta ngủ, chúng ta đi ra ngoài nói." Vừa nói, Trương Ảnh Hàm đi ra, thuận tay đóng cửa phòng.

Hai người ngồi ở trong hành lang ghé ngồi, Trương Ảnh Hàm mặt mệt mỏi bộ dáng nhìn Lãnh Phong có chút thương tiếc.

Không sai, Lãnh Phong lại có một tia thương tiếc.

"Mẹ người thế nào?" Lãnh Phong nhìn Trương Ảnh Hàm mặt, hỏi.

"Thầy thuốc nói là mệt nhọc quá độ, còn có tụt huyết áp, muốn ở bệnh viện nghỉ ngơi một đêm, buổi sáng mới có thể xuất viện." Trương Ảnh Hàm mặt vô biểu tình nói.

Mệt nhọc quá độ, Trương Tuyết Bình rất hiển nhiên chỉ lo bề bộn nhiều việc công việc, không có nghỉ ngơi cho khỏe.

Trọng yếu nhất, chính là nàng không có thật tốt theo Trương Ảnh Hàm.

Vẫn luôn không có.

Đây cũng là tại sao, Trương Ảnh Hàm sẽ mặt vô biểu tình nguyên nhân.

Nhưng bất kể như thế nào, Trương Tuyết Bình đều là mẫu thân nàng, Trương Ảnh Hàm coi như tâm lý bất mãn đi nữa, cũng phải ở bệnh viện phụng bồi nàng, cũng không thể để cho nàng bản thân một người cô linh linh ở bệnh viện nghỉ ngơi một đêm, mà bây giờ Trương Tuyết Bình, cũng cần cần người chiều cổ.

"Tiền, có lúc thật trọng yếu như vậy mà, tại sao mẹ người muốn liều mạng như vậy công việc." Lãnh Phong có chút không hiểu.

Trương Tuyết Bình một mực đem tâm tư đặt ở trên công việc, căn bản không có thật tốt theo Trương Ảnh Hàm, có cái gì so qua chính mình hài từ? Lãnh Phong quả thật rất khó hiểu.

"Ta hỏi qua nàng, nàng thì nói ta sẽ không hiểu." Trương Ảnh Hàm lộ ra một nụ cười khổ, trong nụ cười tràn đầy bất đắc dĩ, "Nhưng nàng đều không nói, làm sao sẽ biết ta không hiểu."

Lãnh Phong đem người dựa vào ghế, cười nói: "Nói như thế nào đây, bọn họ chính là như vậy, ha ha ha, luôn là nói chúng ta cái gì cũng không biết, nhưng một số thời khắc chúng ta biết so với bọn hắn đều phải nhiều."

"Đúng vậy, nhưng nàng nói đúng là ta không hiểu, vô luận ta hỏi bao nhiêu lần nàng đều là trả lời như vậy, cuối cùng ta dứt khoát không hỏi."

"Mẹ người công ty rất cuộc làm gì, làm sao biết bận rộn như vậy, theo đạo lý này cũng nhanh mùa xuân, hẳn sẽ dễ dàng hứa nhiều mới đúng đi."

"Ta cũng không biết, nàng mở là đồ trang điểm công ty, nàng công ty ta chỉ đi qua mấy lần, gần đây khoảng thời gian này nàng đều bận rộn đem công ty đưa ra thị trường, nàng vốn là bề bộn nhiều việc, muốn chuẩn bị đưa ra thị trường sau khi thì càng bận rộn, ngày ngày đều là đi sớm về trễ, ta nghĩ rằng nàng hẳn là gặp phải khó khăn gì, nếu không nàng không biết cái gì chuyện cũng thân lực thân vi." Vừa nói, Trương Ảnh Hàm cũng nương đến trên ghế, làm cho mình thất lưng thoải mái một ít, tiếp tục nói: "Ta hai ngày trước lên lên đi qua nàng công ty một lần, nàng luôn là đang họp, ngày kế, cũng không thể nào nghỉ ngơi qua."

"Mẹ người công ty tên gọi là gì?" Lãnh Phong hỏi.

Lãnh Phong thật tò mò, một cái công ty, coi như là muốn lên thành phố, cũng không trở thành bận rộn mệt nhọc quá độ.

"Elise đồ trang điểm công ty." Trương Ảnh Hàm trả lời.

Nghe được Trương Ảnh Hàm trả lời, Lãnh Phong lấy điện thoại di động ra, lục soát cái công ty này.

Rất nhanh Lãnh Phong liền tra được cái công ty này tài liệu, cái công ty thành lập nhanh năm năm, tổng tư sản hai mươi lăm triệu, tổng tài là Trương

Tuyết Bình.

Không trách cái công ty này còn chưa lên thành phố, bọn họ tổng tư sản còn kém năm triệu mới có thể đến đưa ra thị trường tư cách, Trương Tuyết Bình sẽ bận rộn như vậy cũng rất bình thường, nàng cần phải nhanh một chút điền vào cái này rành.

Nhưng Trương Tuyết Bình cái công ty này không tính là cái gì công ty lớn, không thể nào lập tức làm tới năm triệu, năm triệu đối với Lãnh Phong mà nói chẳng qua là nháy mắt mấy cái sự tình, nhưng đối với Trương Tuyết Bình mà nói, nhưng là khó khăn nặng nề, nếu không nàng cũng sẽ không lữ tiễn bệnh viện.

Lãnh Phong có loại muốn xuất thủ trợ giúp Trương Tuyết Bình xung động, nhưng rất nhanh thì bỏ đi cái ý nghĩ này.

Hắn thích là Trương Ảnh Hàm, cho dù Trương Tuyết Bình là Trương Ảnh Hàm mẫu thân, nhưng cái này cùng Lãnh Phong không có bao nhiêu quan hệ.

Bởi vì Trương Tuyết Bình cho Lãnh Phong ấn tượng thật sự là quá kém.

Trương Tuyết Bình ở không biết Lãnh Phong chân thực bối cảnh dưới tình huống, trực tiếp hủy bỏ Lãnh Phong, hơn nữa còn lấy một bộ tư cách người bề trên cùng Lãnh Phong nói chuyện.

Nhưng nàng không biết, Lãnh Phong tài sản, đủ để đập Thượng Hoa hạ phú hào bầy.

Mà chính nàng, chỉ là một Tiểu Công Ty tổng tài mà thôi, mà cái công ty này, tổng tư sản hai mươi lăm triệu, hơn nữa còn là tiền hoa hạ.

Lãnh Phong thù rất dai, chống lại lần chuyện một mực canh cánh trong lòng, cho nên coi như bây giờ Trương Tuyết Bình cần giúp đỡ, hắn cũng sẽ không xuất thủ hỗ trợ, trừ phi Trương Ảnh Hàm thỉnh cầu.

Chỉ cần Trương Ảnh Hàm mở miệng, kia Lãnh Phong tuyệt đối sẽ không có bất cứ chút do dự nào.

Đừng nói năm triệu tiền hoa hạ, cho dù là năm triệu USD, Lãnh Phong cũng sẽ không một chút nhú mày.

Lãnh Phong đưa điện thoại di động thả lại đến trong túi, chậm rãi nói: "Mẹ ngươi công ty vốn còn chưa đủ, không đạt tới đưa ra thị trường yêu cầu, nàng sẽ như vậy bận rộn, chắc là là chuẩn bị vốn."

"Ta cũng đoán được, ta học là kinh tế quản lý, liền là hy vọng sau này ta có thể đi trợ giúp nàng, nhưng nàng cho tới bây giờ cũng không nghe qua ta ý kiến, nàng căn bản cũng không tin tưởng ta có thể giúp nàng." Nói xong, Trương Ảnh Hàm chậm rãi nhắm lại con mắt, tựa như đang tự hỏi cái gì.

"Ta cảm thấy được (phải) đi, nếu như mẹ ngươi nguyện ý ngươi đi hỗ trợ, nàng kia căn bản liền không cần bận rộn như vậy, bởi vì ngươi có thể giúp rất nhiều." Lãnh Phong nói.

Trương Ảnh Hàm khẽ gật đầu, cười khổ nói: "Đúng vậy, ta nghiên cứu qua nàng công ty kinh doanh bộ sách võ thuật, trong đó tồn tại rất nhiều vấn đề, ta làm qua một cái pp T cho nàng, chỉ ra nàng công ty chưa đủ, còn có thay đổi phương pháp, nhưng nàng ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn, ta không hiểu, tại sao nàng sẽ không chịu tin tưởng ta."

Lãnh Phong bất đắc dĩ cười cười, hắn cũng không biết nên nói cái gì, trầm ngâm một lúc sau, mới lên tiếng: "Ài, các ngươi nên thật tốt nói một chút, nói không chừng nói qua sau khi, nàng liền chịu tiếp nhận ngươi ý tưởng."

"Nàng căn bản sẽ không cho ta cùng nàng nói cơ hội, nói chuyện đến công ty chuyện, nàng thì nói ta vẫn không rõ, để cho ta đi học cho giỏi, học xong đại học lại suy nghĩ những thứ này chuyện."

Nói đến đây, Trương Ảnh Hàm khóe mắt xuất hiện một giọt nước mắt.

Nàng là thật muốn trợ giúp Trương Tuyết Bình, nhưng Trương Tuyết Bình cho tới bây giờ cũng không đã cho nàng cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Bóng đen

Trương Ảnh Hàm mặt đầy bất đắc dĩ, bất đắc dĩ bên trong xen lẫn một ít không giúp.

Lãnh Phong trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì, Trương Ảnh Hàm tình huống gia đình có chút phức tạp, Trương Tuyết Bình dường như không một chút nào quan tâm Trương Ảnh Hàm, bình thường thăm hỏi một câu cũng không có, nhưng có lúc làm lên sự tình tới lại bá đạo vô cùng.

"Không muốn còn muốn, các loại (chờ) mẹ người yêu cầu người trợ giúp thời điểm, nàng biết lái miệng."

Vừa nói, Lãnh Phong muốn đưa tay vỗ vỗ Trương Ảnh Hàm bả vai, nhưng tay nâng đến một nửa, hắn vẫn bỏ ý niệm này đi, đưa tay lùi về.

Trương Ảnh Hàm lúc này chính nhắm đến con mắt, cho nên không nhìn thấy Lãnh Phong nhất cử nhất động, chỉ nghe được hắn nói chuyện.

Lúc này, Lãnh Phong tựa hồ nhận ra được có cái gì không đúng, chung quanh rất an tĩnh, an tĩnh đáng sợ.

Cả cái lối đi trống rỗng, phần lớn bệnh nhân đều ngủ, trực y tá cũng đội ở trong phòng trực ban.

Chung quanh đều rất Âm U, Âm U để cho người rợn cả tóc gáy.

Lãnh Phong mắt phải lóe lên ánh sáng, phong phú kinh nghiệm chiến đấu để cho hắn luôn cảm thấy có cái gì không đúng.

Trương Ảnh Hàm cái gì cũng không biết, vẫn nhắm đến con mắt, dựa vào ghế.

"Ảnh hàm, ảnh hàm" Lãnh Phong nhẹ nhàng đẩy đẩy Trương Ảnh Hàm bả vai.

Nhưng Trương Ảnh Hàm không phản ứng, nhìn qua giống như là ngủ.

Lúc này, lối đi bên trái nhất thứ nhất bóng đèn, đột nhiên tắt!

Ngay sau đó, lối đi ngoài cùng bên phải nhất một cái bóng đèn, cũng đột nhiên tắt.

Lãnh Phong nhíu mày, hắn biết, phiền toái đến, mặc dù không biết cái phiền toái này có phải hay không hướng về phía tự Minh tới (Kỷ Lai), nhưng vẫn là muốn cẩn thận là hơn.

Nhưng Trương Ảnh Hàm đã bởi vì mệt mỏi mà ngủ, Lãnh Phong đẩy hai cái cũng không thể đưa nàng đánh thức.

Hai bên bóng đèn chính từng bước từng bước tắt, không cần 30 giây, cả cái lối đi sẽ biến hóa một mảnh đen nhánh.

Lãnh Phong khẽ cắn răng, nhanh chóng đem Trương Ảnh Hàm ôm lấy, sau đó đi tới số 305 cửa phòng bệnh trước, tướng môn đẩy ra.

Trương Ảnh Hàm thật sự là quá mệt mỏi, cho dù bị Lãnh Phong ôm nhanh chóng đi đi lại lại, cũng không có tỉnh lại.

Nếu như không phải là có thể nghe được cô ấy là đều đều tiếng hít thở, Lãnh Phong nhất định sẽ cho là nàng xảy ra chuyện gì.

Lãnh Phong đóng cửa phòng, hơn nữa đem cửa phòng khóa kín, sau đó đem Trương Ảnh Hàm đặt ở trong phòng bệnh trên ghế sa lon.

Đây là một người phòng bệnh, hơn nữa còn là thật sang trọng cái loại này, phân phối ghế sa lon.

Lãnh Phong đi tới trước cửa sổ, đem rèm cửa sổ kéo ra, nhìn bên ngoài lối đi.

10 giây sau, lối đi ánh đèn hoàn toàn tắt, trong lối đi biến hóa đen kịt một màu.

Lãnh Phong bởi vì có Ứng Nhân năng lực, ở trong bóng tối không đến nỗi cái gì cũng không nhìn thấy.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Lãnh Phong trong lòng tràn đầy cảnh giác, đèn này đột nhiên tắt, hơn nữa là rất có quy luật từ từ tắt, đây tuyệt đối không thể nào là mạch điện trở ngại.

Có Dịch Năng Giả ở chỗ này!

Đây là Lãnh Phong trong lòng duy nhất một ý tưởng.

Lãnh Phong cau mày, lần này thật sự là lai giả bất thiện, nhưng Lãnh Phong không thể chắc chắn đối phương là muốn tìm chính mình, vẫn là phải tìm ai.

Đột nhiên, một bóng người, nhanh chóng từ trước cửa sổ thoáng qua, tốc độ nhanh đến cực điểm, ngay cả Lãnh Phong Ứng Nhân đều không có thể thấy rõ.

Lý Hâm Sâm?

Lãnh Phong trong lòng tránh qua một cái tên.

Ở Dương Thành thời điểm, Lãnh Phong liền gặp qua Lý Hâm Sâm năng lực, hắn năng lực chính là đem tốc độ phát huy đến cực hạn, tốc độ cùng súng

trường bắn ra đạn không sai biệt lắm.

Sau một khắc, Lãnh Phong liền hủy bỏ ý nghĩ trong lòng, Lý Hâm Sâm tốc độ mặc dù nhanh, nhưng vẫn không có thể sắp đến trình độ đó.

Ít nhất Lý Hâm Sâm tốc độ, Lãnh Phong có thể dùng Ứng Nhân phong tỏa, nhưng đột nhiên từ trước cửa sổ thoáng qua người, Lãnh Phong lại không thấy rõ hân bóng người.

Lãnh Phong ngay cả vội vàng xoay người đầu nhìn bốn phía một cái, trong căn phòng không có bất kỳ dị thường, Trương Tuyết Bình còn nằm ở trên giường bệnh ngủ, Trương Ảnh Hâm cũng bên nằm ngủ trên ghế sa lon, hai người bọn họ không có bất cứ vấn đề gì.

Thấy hai người không sau đó, Lãnh Phong len lén thở phào, mắt phải tiếp tục lóe lên ánh sáng, hân mặc dù muốn đi xem một chút, nhưng Trương Ảnh Hâm vẫn còn ở trong phòng bệnh, hân không thể rời đi, không người có thể bảo đảm một giây kế tiếp Chung Hội phát sinh cái gì.

Một khi Lãnh Phong đi ra ngoài, Trương Ảnh Hâm gấp tập kích lời nói, kia Lãnh Phong đời này cũng sẽ không tha thứ chính mình.

Chung quanh giống như chết yên tĩnh, phạm vi có hạn, Lãnh Phong chỉ có thể nhìn được ngoài cửa sổ bên lối đi.

Lãnh Phong vẫn là lần đầu tiên đối mặt như vậy Âm U kinh khủng sự tình, rạng sáng đợi ở một gian trong bệnh viện, mà đang lúc bệnh viện còn đèn điện còn đột nhiên tắt, chung quanh đen kịt một màu dưới tình huống, đột nhiên có một bóng người nhanh chóng từ trước mắt thoáng qua.

Đổi thành một người bình thường, phỏng chừng đã sớm dọa ngất.

Lãnh Phong trong lòng tư chất tương đối mạnh, hân là một cái Vô Thần Luận Giả, cái gì thần cùng quỷ hân cho tới bây giờ cũng không tin.

Coi như là thật có quỷ xuất hiện, hân cũng tình nguyện đi tin tưởng đối phương là một cái Dị Năng Giả.

Dù sao, ở Dị Năng Giả trong thế giới, mỗi một dị năng đều là bất đồng, cái dạng gì năng lực cũng có thể sẽ xuất hiện.

Lãnh Phong khoanh tay, hân đang các loại, hân muốn biết tiếp đó sẽ xảy ra chuyện gì mới.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, lúc này, một tiếng nhỏ nhẹ tiếng bước chân, truyền vào Lãnh Phong trong lỗ tai.

Ngay sau đó, một cái bóng đen, chậm rãi xuất hiện ở trước cửa sổ, một đôi không mang theo bất kỳ cảm tình gì con mắt, chính cách cửa sổ, trực câu câu nhìn chăm chăm Lãnh Phong.

Lãnh Phong nhìn thẳng bóng đen con mắt, trên mặt không có bất kỳ hốt hoảng.

Nhưng Lãnh Phong trong lòng thật ra thì đã sớm khiếp sợ không thôi, hân là lần đầu tiên thấy như vậy băng lạnh con mắt, đừng nói cảm tình, người này cặp mắt đơn giản là không tức giận chút nào.

Giống như chết người con mắt.

"Dị Năng Giả?"

Lãnh Phong bên tai vang lên một cái có chút khàn khàn thanh âm.

"Con bà nó?" Lãnh Phong bị dọa cho giật mình, mới phát hiện phòng bệnh cửa bị mở ra, bóng đen xuất hiện ở Lãnh Phong bên người.

Trong phòng bệnh không có mở đèn, nhưng có ánh trăng chiếu đến, bao nhiêu có một ít ánh sáng, Lãnh Phong lúc này mới thấy rõ bên người bóng đen.

Người này thân cao tức đạt tới 1m8, một thân Hắc Y, nhìn qua chừng hơn ba mươi tuổi, tay trái cầm một cái lóe lên hàn quang chủy thủ, hơn nữa chủy thủ trên thân đao còn dính máu tươi.

Hiển nhiên người này mới vừa giết người!

"Người muốn làm cái gì?" Lãnh Phong đứng vững thân thể, chống lại nam tử ánh mắt.

Lãnh Phong dĩ nhiên không biết sợ, hân chỉ lo lắng người này có thể hay không đối với (đúng) Trương Ảnh Hâm động thủ.

"Ta chỉ là tới chấp hành nhiệm vụ, hy vọng ngươi không nên nhúng tay, còn nữa, ta cũng hy vọng ngươi không nên đem ngươi bản thân nhìn thấy sự tình nói ra, nếu không lời nói, ta và ngươi cũng sẽ không tốt lắm." Thanh âm nam tử có chút khàn khàn, nghe có chút chói tai.

"Uy hiếp ta?" Lãnh Phong khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, hân không thích nhất liền là bị người uy hiếp.

Nam tử cười lạnh một tiếng, "Ngươi có thể cho là như thế, nhưng ta cảm thấy được (phải) đây là cảnh cáo, cũng không có uy hiếp."

"Cũng giống nhau." Lãnh Phong đem hai tay thả vào phía sau, nhìn qua một bộ lười biếng bộ dáng, nhưng kỳ thật hân đã sớm chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, chỉ muốn người đàn ông này có cái gì hành động thiếu suy nghĩ, hân có lòng tin ở nửa giây bên trong đem đối phương ngăn lại.

"Chỉ cần ngươi không làm uy hiếp được chuyện ta liền không thành vấn đề, còn có việc sao? Không việc gì cũng nhanh biến, đừng làm ồn tới đây người ngủ."

Nói xong, Lãnh Phong tay trái chậm rãi đưa ra, mà hắc trong tay phải, vực sâu kiếm chính lóe lên hàn mang.

Nam tử con mắt Chariton lúc xuất hiện vẻ khiếp sợ, hắc mới vừa rồi căn bản không có phát hiện Lãnh Phong lại sử dụng năng lực.

Không biết địch nhân mãi mãi cũng là kinh khủng nhất!

Một điểm này, cơ hồ mỗi một Dịch Năng Giả đều biết.

"Còn không đi sao?" Lãnh Phong khẽ miệng phác họa lên một nụ cười lạnh lùng, đối mặt địch nhân, Lãnh Phong chưa bao giờ sẽ kinh sợ, cho dù là đối phương mạnh hơn nữa, hắc cũng sẽ lộ ra một bộ cường thế bộ dáng.

"Hy vọng ngươi không nên đem sự tình nói ra."

Nói xong, thanh âm nam tử trong nháy mắt biến mất ở Lãnh Phong trước người.

Giống như Thuần Gian Di Động!

Nam tử sau khi rời đi, bên ngoài đèn lần nữa sáng lên, trong lối đi lần nữa khôi phục bừng sáng.

Lãnh Phong nhỏ khí, thu hồi vực sâu kiếm.

Vực sâu kiếm nhanh chóng biến thành mấy chục cây cánh, sau đó tiến vào Lãnh Phong trong thân thể.

Lãnh Phong quay đầu lại nhìn Trương Ảnh Hàm cùng Trương Tuyết Bình hai người liếc mắt, may mắn là hai người cũng còn ngủ chính hương, mới vừa rồi xảy ra chuyện gì, các nàng hết thảy đều không biết.

Nam tử năng lực cùng Lý Hâm Sâm rất tương tự, hai người đều là có thể đem tốc độ phát huy đến cực hạn, nhưng rất rõ ràng, này cá nhân năng lực nếu so với Lý Hâm Sâm cường hãn rất nhiều.

Lãnh Phong có thể sử dụng Ứng Nhãn bắt Lý Hâm Sâm hành động, nhưng lại không thể bắt người đàn ông này hành động, phải đối phó người này, Lãnh Phong chỉ có thể dự trừ hắc lần kế xuất hiện địa điểm, sau đó trước thời hạn phát động công kích, như vậy mới có thể đem đối phương đánh bại.

Mặc dù Lãnh Phong mới vừa rồi biểu hiện rất cường thế, nhưng trong lòng của hắc lại không hy vọng thật đánh, một khi đánh, kia tiếng đánh nhau nhất định sẽ đem Trương Ảnh Hàm cùng Trương Tuyết Bình hai người đánh thức, đến lúc đó, mới thật sự là phiền toái.

Trương Ảnh Hàm còn khá hơn một chút, nàng biết trên cái thế giới này có Dịch Năng Giả, nhưng Trương Tuyết Bình cái gì cũng không biết, bị nàng phát hiện Lãnh Phong không là người bình thường, kia Lãnh Phong đời này sợ rằng cũng đừng nghĩ đón thêm gần Trương Ảnh Hàm.

Lãnh Phong hít thật sâu một cái, sau đó chậm rãi phun ra.

Vận mệnh thật rất kỳ diệu, không người có thể biết một giây kế tiếp sẽ gặp phải cái gì.

Lãnh Phong không thể không cảm giác than mình vận khí này, chẳng qua là đến bởi một chút Trương Ảnh Hàm, lại gặp phải Dịch Năng Giả chấp hành nhiệm vụ, may mắn là không có đánh đứng lên, mặc dù Lãnh Phong không sợ đối phương, nhưng hắc phải chiếu cố được Trương Ảnh Hàm an toàn.

Cho nên coi như đánh, Lãnh Phong đang chiến đấu đồng thời, cũng phải bảo vệ tốt Trương Ảnh Hàm.

Về phần Trương Tuyết Bình, Lãnh Phong không có cần nhắc đến nàng, cho dù nàng là Trương Ảnh Hàm mẫu thân, nhưng này cũng không có cách nào, dù sao hắc không thể nào thoả cái bảo vệ hai người.

Trương Ảnh Hàm vẫn còn ngủ say, Lãnh Phong không đành lòng làm ồn đến nàng, mệt mỏi người thường thường rất khó gọi tỉnh.

Lãnh Phong muốn đem chính mình quần áo đắp lên Trương Ảnh Hàm trên người, lại nhớ tới chính mình chỉ mặc một bộ áo lông, xuyên so với Trương Ảnh Hàm còn ít hơn.

"Thực xin lỗi!" Lãnh Phong cười khò một tiếng, sau đó rời đi phòng bệnh.

Hắc không phải là phải về quầy rượu, mà là trực tiếp ngồi ở ngoài phòng bệnh mặt trên ghế.

Trương Tuyết Bình đối với (đúng) Lãnh Phong có ý kiến, nếu như nàng tỉnh lại thấy hắc ở lời nói, không biết sẽ xảy ra chuyện gì, cho nên Lãnh Phong rất thức thời ngồi ở bên ngoài, về phần trong phòng bệnh có gió thổi cỏ lay gì, hắc đều có thể lập tức nhận ra được.

Thật ra thì Lãnh Phong đã sớm mệt, nhưng tình huống bây giờ không cho phép hắc ngủ, dù sao Dịch Năng Giả mới vừa tới qua, không người có thể biết tiếp theo còn sẽ phát sinh cái gì, hắc phải giữ cảnh giác.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Trở về quây rệu

Ban đêm, ở trong lúc lơ đãng đi qua, đương đương quang xuyên thấu qua bên ngoài cửa sổ chiếu vào thời điểm, Lãnh Phong chậm rãi trợn mở con mắt.

Trong mắt của hắn tràn đầy mệt mỏi, hẳn một đêm này đều là ngồi ở trên ghế, sắp trời sáng thời điểm hắn rốt cuộc không nhịn được ngủ, nhưng cho dù là ở trong giấc ngủ, hắn cũng duy trì cảnh giác, một có gió thổi cô lay gì liền ngay lập tức sẽ tỉnh lại.

Lãnh Phong nhào nặn nhào nặn con mắt, lấy điện thoại đi động ra liếc mắt nhìn, phát hiện thời gian sắp tiếp cận sớm hơn bảy giờ.

h thành phố không có lại có tuyết rơi, ánh nắng rực rỡ, nhiệt độ cũng lên lên tới năm độ, cộng thêm ánh mặt trời chiếu sáng, để cho người cảm thấy rất ấm áp.

Lúc này trên lối đi có thật nhiều y tá chính bận trước bận sau, ở Lãnh Phong trước người nhanh chóng trải qua.

Đột nhiên, một người y tá từ thứ một căn phòng bệnh trong chạy ra, hô lớn: "301 trong phòng bệnh bệnh nhân không được, đi nhanh kêu thầy thuốc."

Lãnh Phong mị lên con mắt, 301 trong phòng bệnh bệnh nhân, chắc là tối ngày hôm qua bị giết chết, Dị Năng Giả lên vào ám sát, người bình thường căn bản phát hiện không.

Thân nhân bệnh nhân ở khóc rống, nghe kia thê thảm tiếng khóc, Lãnh Phong nội tâm chút nào không dao động, bởi vì ám sát như vậy sự tình, hắn ban đầu không làm thiếu, nội tâm đã sớm chết lạng.

Lãnh Phong không nhìn truyền tới tiếng khóc, đứng lên, đi vào Trương Tuyết Bình phòng bệnh.

Trương Tuyết Bình còn nằm ở trên giường bệnh nghỉ ngơi, Trương Ảnh Hàm thì thôi trải qua tỉnh ngủ, đang ở vịn eo bẻ cổ.

Nàng cả buổi tối, đều dựa vào ở trên ghế sa lon ngủ.

Nghỉ ngơi qua sau, Trương Ảnh Hàm đã không có cảm giác mệt mỏi, nàng cũng không cần đi trường học, Vân Hải đại học đã sớm thả nghỉ đông, mà hai ngày sau, chính là mùa xuân.

"Buổi sáng khỏe" Lãnh Phong đi tới Trương Ảnh Hàm trước người, đưa tay thả ở trên ghế sa lon, mặt đầy mỉm cười nhìn Trương Ảnh Hàm.

"Là người đem ta ôm vào nơi này sao?" Trương Ảnh Hàm ngẩng đầu lên hỏi.

Trương Ảnh Hàm mơ hồ nhớ được bản thân ngay từ đầu là ở hành lang trên ghế, không cẩn thận ngủ, tỉnh ngủ sau lại phát hiện mình dựa vào ở trên ghế sa lon.

"Ừ, ở bên ngoài cái ghế ngủ không thoải mái, ta chỉ có thể đem người ôm vào tới." Lãnh Phong cười nói.

Trương Ảnh Hàm đỏ mặt đỏ, sau đó nói âm thanh "Cảm ơn."

Sau đó Trương Ảnh Hàm tựa hồ nghĩ đến cái gì, ngay cả bận rộn hỏi "Vậy người một đêm này là thế nào trải qua?"

Lãnh Phong cười cười, nói: "Ở bên ngoài trên ghế a."

"Ta nhớ người mẫu thân không bao lâu nữa sẽ tỉnh lại, nàng đối với ta ấn tượng không là rất tốt, ta hãy đi về trước."

Vừa nói, Lãnh Phong lui về phía sau hai bước, hẳn mơ hồ cảm thấy, Trương Tuyết Bình lập tức phải tỉnh lại.

"Ừ, quay đầu ta mời người ăn cơm" Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng gật đầu, Trương Tuyết Bình đối với (đúng) Lãnh Phong ấn tượng quả thật không được, nàng cũng có chút bận tâm hai người gặp được.

"Gặp lại sau." Lãnh Phong lần nữa hướng về phía Trương Ảnh Hàm cười cười, nhưng sau đó xoay người rời đi phòng bệnh.

Ngay tại Lãnh Phong mới vừa đóng lại cửa phòng bệnh sau, trên giường bệnh Trương Tuyết Bình chậm rãi trợn mở con mắt.

Nếu như Lãnh Phong đi chậm một giây chung, cũng sẽ bị Trương Tuyết Bình thấy.

Mặc dù nhiệt độ lên cao, nhưng Lãnh Phong vẫn cảm thấy rất lạnh, dù sao hắn chỉ mặc một bộ áo lông.

Lãnh Phong khoanh tay, đi ngang qua 301 phòng bệnh thời điểm, theo bản năng quay đầu nhìn một chút.

Chỉ thấy ba người thanh niên chính quỳ xuống trước giường bệnh khóc rống, hai gã thầy thuốc đang ở cho trên giường bệnh bệnh nhân làm kiểm tra, nhưng một tên trong đó thầy thuốc bất đắc dĩ lắc đầu một cái, biểu thị người này không cứu.

"Bệnh nhân ở rạng sáng cũng đã qua đời, nhưng hắn nhịp tim dừng lại thời điểm, tại sao không có báo động vang lên?" Một gã khác thầy thuốc cau mày nói.

H trung tâm thành phố bệnh viện tiến cử một nhóm tân tiến thiết bị đo lường, chỉ cần bệnh nhân nhịp tim dừng lại, báo động liền tự động sẽ vang lên, từ đó thông báo trực thầy thuốc cùng y tá chạy tới tiến hành cấp cứu, nhưng bệnh nhân này qua đời thời điểm, báo động lại không có vang.

Nhưng kỳ thật suy nghĩ một chút liền thư thái, Dị Năng Giả chấp hành ám sát nhiệm vụ, làm sao có thể sẽ lưu lại dấu vết.

Quỳ dưới đất ba tên thanh niên khóc lợi hại hơn, nhưng bọn hắn trong tiếng khóc, lại mang theo rất nhiều dối trá, hiển nhiên bọn họ cũng không phải là thật thương tâm, mà là ở diễn xuất.

Lãnh Phong liếc mắt liền nhìn ra những người này tâm tư, lộ ra một tia khinh thường nụ cười.

Cái bệnh này trên giường ông già rất hiển nhiên là một cái phú hào, từ ba người thanh niên quần áo liền nhìn ra, ba người cũng là Công Tử Ca,.

Ba người này khóc lợi hại như vậy, không thể nghi ngờ chính là nghĩ tại phút đi sản thời điểm có thể nhiều chia một ít.

Bởi vì ở ông già bên cạnh, đứng một cái thần sắc bi thương lão thái thái, cái này lão thái thái chắc là lão người thê tử, phỏng chừng phút đi sản đại quyền liền nắm giữ ở trên tay nàng.

Lãnh Phong chẳng qua là chăm chú nhìn một hồi, liền không có bất kỳ hứng thú, chọn rời đi.

Như vậy chuyện hắn gặp rất nhiều, ở mỗi lần chấp hành hoàn ám sát nhiệm vụ sau, hắn đều thích ở lại nhiệm vụ địa điểm nhìn một hồi, nhìn một chút nhiệm vụ mục tiêu mọi người trong nhà sẽ là phản ứng gì.

Nhưng đều không ngoại lệ, cũng cùng như bây giờ tình huống như thế.

Nhiệm vụ mục tiêu các thân nhân cũng khóc rất dối trá, không có một người là thật thương tâm.

Lãnh Phong rời bệnh viện, ngồi lên một chiếc xe taxi, trở lại quây rượu.

Ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ xe, soi ở Lãnh Phong trên người, để cho Lãnh Phong cảm giác một tia ấm áp.

Lãnh Phong nhìn về phía ngoài cửa sổ, có chút nhức mắt ánh mặt trời để cho hắn眯 lên con mắt, bất quá như vậy ấm áp cảm giác, hắn rất hưởng thụ.

Mùa đông giá rét để cho Lãnh Phong cả người cũng không thoải mái, nhưng có ánh mặt trời, ít nhất sẽ thoải mái một ít.

Lãnh Phong xoa xoa huyệt Thái dương, hắn thần thái có chút mệt mỏi, hắn bây giờ chỉ muốn trở về trong quán rượu ngủ một giấc thật ngon.

Tài xế xe taxi là một tên trung niên Đại Hán, mới vừa rời ở tiếp đãi Lãnh Phong thời điểm, luôn là mặt đầy thật thà nụ cười.

Tài xế xuyên qua kính chiếu hậu, thấy mặt đầy mệt mỏi Lãnh Phong, không nhịn được mở miệng nói: "Tiểu tử, người sắc mặt không tốt lắm, có phải là không thoải mái hay không?"

Vốn là nhanh phải ngủ Lãnh Phong đột nhiên nghe được tài xế thanh âm, nhất thời từ ngủ gật bên trong tỉnh lại, rung hoảng nhất hạ đầu, miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười, nói: "Không phải là, chẳng qua là một đêm không thể nào ngủ, có chút mệt mà thôi."

"Người là bị bệnh sao? Hay lại là?" Tài xế tiếp tục hỏi.

"Không phải là, ta chỉ là đang ở bệnh viện theo bằng hữu." Lãnh Phong vuốt huyệt Thái dương, để cho đầu mình nhẹ nhóm một chút.

"Nguyên lai là như vậy, ha ha ha, cũng thật là khổ cực người." Tài xế cười, sau đó mặt đầy thật thà bộ dáng, nói: "Huynh đệ, không phải là ta đòi người, ta chỉ là lo lắng ta sẽ chờ mở sai địa phương, cho nên yêu cầu người chỉ đường, người nói con phố kia ta ngay cả nghe cũng chưa nghe nói qua, trên bản đồ cũng không có, ta chỉ biết là đại khái vị trí, ngưng ngưng a."

Vừa nói, tài xế gãi đầu một cái, mặt đầy áy náy.

Lãnh Phong cười gật đầu một cái, "Không việc gì, ngài chỉ để ý mở, ta sẽ không ngủ."

Lúc này, Lãnh Phong lưu ý đến tài xế bàn tay phủ đầy vết chai.

"Tài xế, xin hỏi ngài trước kia là quân nhân sao?" Lãnh Phong cười hỏi.

Tên này tài xế bàn tay vết chai rất nổi bật, mà loại vết chai, chỉ có thường thường cảm sủng người mới sẽ có.

Lãnh Phong cũng thường thường cảm sủng, khi còn bé cảm nhiều nhất chính là kiếm, nhưng hân da thịt rất tốt, cho tới bây giờ cũng sẽ không lên kén.

"Tiểu huynh đệ nhân quang không tẻ a, này cũng cho người nhìn ra." Tài xế không có chối, vẫn mặt đầy thật thà nụ cười, "Ta ở bắc phương quân khu làm hơn hai mươi năm Lục Quân, nửa năm trước mới giải ngũ, giải ngũ thời điểm là thiếu tá quân hàm."

Nói đến đây, tài xế mặt đầy kiêu ngạo.

Làm lính là vinh quang, ít nhất Lãnh Phong là cho là như vậy.

"Vậy tại sao ngài sẽ tới lái xe taxi đây." Lãnh Phong hỏi.

"Ha ha ha, ta chỉ là giúp con của ta thay mặt ban mà thôi, hôm nay hân có chút không thoải mái, ta sẽ để cho hân ở nhà nghỉ ngơi, ta tới thay hân đi làm, nếu không ta làm sao biết không biết đường đi đâu rồi, ngưng ngưng a." Tài xế mặt đầy áy náy.

Lãnh Phong khẽ mỉm cười, nói: "Không việc gì, ngài tài lái xe rất tốt."

Từ tài xế trong nụ cười, Lãnh Phong thấy nhiều nhất, là hạnh phúc!

Loại này mang theo hạnh phúc nụ cười, Lãnh Phong tâm khẽ động, hân cũng rất muốn thể hội một chút đó là cái gì dạng một loại cảm giác.

Mộ Thi Văn không qua đời thời điểm, Lãnh Phong mỗi ngày đều là hạnh phúc, nhưng ba năm này, hân không biết hạnh phúc là như thế nào một loại cảm giác.

"Tài xế, không đúng, ta còn là gọi ngài thúc thúc đi." Lãnh Phong cười, tiếp tục cùng tài xế tiếp lời, ở làm cho mình thanh tỉnh một ít đồng thời, cũng muốn nhiều hiểu một chút tên này tài xế gia đình, hân không có chỗ để ý nghĩ, liền là đơn thuần muốn biết.

"Thúc thúc, xin hỏi con trai của ngài bao lớn."

Tài xế cũng không có bởi vì Lãnh Phong tiếp tục hỏi mà tức giận, ngược lại mặt đầy nhiệt tình nói: "Ha ha, hân mới vừa tròn đầy 23 tuổi, hơn nữa a, hân hài tử cũng sắp ra đời, cũng chính là ta Tôn Tử, ta à, ngày ngày cũng mong đợi đâu rồi, ta sẽ giải ngũ trở lại, nguyên nhân rất lớn chính là muốn giúp hân mang hài tử, để cho hân hai người dễ dàng một chút."

Nói đến đây, tài xế khe khẽ thở dài, tiếp tục nói: "Hân mụ mụ hai năm qua thân thể không được, hân hai người lại có công việc, cho nên mang hài tử trách nhiệm nặng nề liền rơi vào trên người của ta."

"Mang hài tử" Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, mang hài tử chuyện này hân thật chưa thử qua.

"Ha ha ha ha, mặc dù ta thật hoài niệm ban đầu quân đội sinh hoạt, bất quá bây giờ như vậy sinh hoạt cũng rất phong phú, bởi người nhà một chút, thỉnh thoảng các loại hoa hoa thảo thảo, thời gian cũng qua thật thoải mái."

Lãnh Phong nhẹ nhàng gõ đến đầu, bất quá hân cái tuổi này, là không có khả năng giống như tài xế như vậy, dù sao hân còn tuổi trẻ, tâm tính còn chưa có đi đến tài xế như vậy trình độ.

Lúc này, Lãnh Phong đã mơ hồ thấy Vương Giả chỉ đạo cửa vào, liền vội vàng nói: "Được, ta đến, ở nơi này dừng xe đi."

Tài xế đáp một tiếng, chậm rãi đạp chân phanh, dừng xe ở ven đường.

Lãnh Phong đưa cho tài xế một Trương Bách nguyên giấy lớn, tài xế đưa tay nhận lấy, cho Lãnh Phong lấy lẻ sau khi, nhanh chóng đi xuống xe, cho Lãnh Phong mở cửa xe.

Tài xế thái độ phục vụ để cho Lãnh Phong có chút kinh ngạc, dù sao như vậy tài xế cũng không nhiều.

Lãnh Phong mỉm cười đi xuống xe, cùng tài xế nắm chặt tay, cười nói: "Cám ơn ngài thúc thúc, cùng ngài nói chuyện ta minh bạch rất nhiều, còn nữa, ngài tài lái xe rất tốt, lái xe rất ổn."

"Ha ha ha ha, huynh đệ, người đời này rất dài, phải từ từ đi, gia đình, thường thường đều là người cả đời này lớn nhất ràng buộc." Tài xế vỗ vỗ Lãnh Phong bả vai, cười nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, hướng tài xế cáo biệt, sau đó hướng Vương Giả chỉ đạo đi tới.

Bây giờ Lãnh Phong, đôi gia đình có một ít hướng tới, cái loại này tràn đầy cảm giác hạnh phúc, hẳn thật muốn đi thể hội một chút.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Giao thừa

Quầy rượu bên ngoài trên đường phố, nhân viên xây cất môn chính tiến hành thi công, Lãnh Phong đi tới Marcus bên người, nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai hắn, nói: "Mùa xuân sắp đến, ta không biết các người qua bất quá mùa xuân, nhưng vẫn là cho các người thả mấy ngày nghỉ được, một tuần lễ sau lại tiếp tục tới thi công đi."

Lãnh Phong lời nói để cho Marcus lẳng lẳng, liền vội vàng nói: "Lãnh Phong tiên sinh, chúng ta đều là người Pháp, chúng ta bất quá mùa xuân."

"Không việc gì, cho các người thả một tuần lễ giả, các người đem nơi này làm một chút nguy trang, sau đó đi trở về nghỉ ngơi cho khỏe đi, Nelson bên kia ta sẽ nói với hắn, yên tâm đi, đây là mang lương nghỉ phép."

Mùa xuân là toàn bộ Hoa Hạ ngày lễ, Lãnh Phong cũng chuyện đương nhiên nên cho Marcus đám người nghỉ, tới với trụ sở trong lòng đất xây dựng, hẳn không có chút nào cuồng cuồng.

Nghỉ ngơi đối với rất nhiều muốn công nhân mà nói đều là tha thiết ước mơ, Marcus đám người mặc dù không qua mùa xuân, nhưng có thể nghỉ ngơi một ngày cho khỏe tuần lễ, trong bọn họ tâm vẫn là rất tình nguyện.

"Kia cảm ơn trước Lãnh Phong tiên sinh, chúng ta đem hôm nay công trình làm xong sẽ rời đi." Marcus cùng Lãnh Phong nắm chặt tay, hướng Lãnh Phong biểu đạt chính mình cảm tạ.

Lãnh Phong mỉm cười cùng Marcus nắm chặt tay, sau đó vỗ vỗ Marcus bả vai, nói: "Ta đi về nghỉ trước, các người làm xong liền về nhà đi, một tuần lễ sau trở lại bắt đầu làm việc tốt."

Nói xong, Lãnh Phong hướng quầy rượu đi tới.

Sớm thượng không khí rất thanh tân, Lãnh Phong đi trên đường, không nhịn được hít một hơi thật sâu, để cho không khí mát mẻ tại chính mình phổi trong còn quán.

Lãnh Phong rón rén trở lại trong quán rượu, Lăng Ảnh bọn người vẫn còn ngủ say đến, Lãnh Phong cũng không nỡ tâm đi đánh thức bọn họ, dù sao tới hôm qua ba người cũng bận đến rất khuya.

Huống chi Lãnh Phong mình cũng mệt mỏi không được, cũng không tâm tư đi quấy rầy bọn họ.

Lãnh Phong trở lại gian phòng của mình, tung người một cái, nhảy đến trên giường, hơn nữa thuận tay đắp chăn.

10 giây sau, Lãnh Phong liền tiến vào trong ngủ mê.

Hẳn thật sự là quá mệt mỏi.

Hoa Hạ, Kinh Hoa thị, Long Tổ trụ sở chính.

Từ Long đứng ở một cái to lớn màn ảnh trước, nhìn khuya ngày hôm trước chiến đấu thu hình.

Khi hắn thấy Lãnh Phong ra tay trợ giúp Long Tổ thời điểm, lòng mảy không nhịn được lựa chọn.

Mặc dù trước đó liền nhận được nhiệm vụ báo cáo, nhưng thấy chiến đấu thu hình sau, Từ Long hay lại là không che giấu được trong lòng khiếp sợ, mất thấy mới là thật, Lãnh Phong bày ra thực lực và phách lối giọng thật sự là để cho Từ Long bội phục không thôi.

Ban đầu ở Vương Giả chi đạo, Long Tổ, Vương Triều, z, ba tổ chức này khai chiến thời điểm, Lãnh Phong cũng là lộ ra như vậy thái độ.

Mặc dù cuối cùng Lãnh Phong bị Từ Long cho đánh một trận, nhưng Từ Long cũng không tốt hơn, cuối cùng bị Vân Tại Thiên như vậy s cấp Dị Năng Giả cho chém một đao.

Lãnh Phong có hậu đãi, mà hấn bản thân mình thực lực chiến đấu cũng có thể đề cho hấn ở Dị Năng Giả thế giới đi ngang, bởi vì toàn bộ Dị Năng Giả thế giới, trước mắt đã biết Dị Năng Giả bên trong, chỉ có Lãnh Phong một người có thể tự do phóng khoáng ở trên trời phi hành.

Lúc này, Hồng Trạch Hiền xuất hiện ở trước cửa, nhẹ nhàng gõ cửa một cái.

Từ Long tắt màn ảnh, xoay người.

"Quan chi huy, tướng quân muốn gặp người." Hồng Trạch Hiền không có đi vào phòng, mà là đứng ở trước cửa nói.

Từ Long khước miệng co quắp rút ra, cười khổ nói: "Ta đã đoán được hấn tìm ta có chuyện gì, hấn khẳng định đã xem qua video chiến đấu, hấn tìm ta, không phải là là chiêu mộ không trung Sát Thân sao."

"Ta cũng cho rằng như thế." Hồng Trạch Hiền cũng đi theo cười khổ nói.

"Đi thôi, nhìn một chút kia lão gia hỏa được bao nhiêu nói nhảm." Từ Long Nhất bên cười khổ, một bên đi ra khỏi phòng.

Hồng Trạch Hiền liền vội vàng đi theo Từ Long Hậu mặt, bây giờ Hồng Trạch Hiền đã là Trung Tá quân hàm, thực lực cũng từng bước một đi lên trên, muốn ngồi lên Long Tổ chỉ huy chức quan đưa, trong tầm tay.

Hai ngày sau

Hôm nay là Hoa Hạ mùa xuân một ngày trước, cũng chính là giao thừa, ở ngày này buổi tối, Hoa Hạ nhân dân sẽ cùng người nhà tụ chung một chỗ, ăn một dạng bữa cơm đoàn viên, chờ đợi rạng sáng đến.

Ở này một Thiên Lăng Thần, Hoa Hạ sẽ cử quốc vui mừng, bởi vì đây là Hoa Hạ độc nhất ngày lễ, cũng là Hoa Hạ nhân dân tối hướng tới một cái ngày lễ.

Ở Ngoại Vụ công phu Hoa Hạ người, sẽ chọn ở mùa xuân trước chạy về nhà, vô luận nhiều khổ nhiều mệt mỏi, bọn họ cũng sẽ không có câu oán hận nào, cho dù đường đi ở xa xôi, bọn họ cũng sẽ không dừng bước lại.

Về nhà, mới là hạnh phúc nhất.

Cùng người nhà đoàn viên, đây chính là mùa xuân ý nghĩa.

Cho dù Lãnh Phong không quá biết Hoa Hạ tập tục, nhưng hấn vẫn có thể cảm giác được mùa xuân vui mừng.

Nửa giờ trước hấn và Lăng Ảnh đi ra ngoài mua đồ, dọc theo đường đi đều thấy rất nhiều người ở mua qua mùa xuân đồ tết, cho dù hôm nay đã là giao thừa, nhưng trên đường phố đi người hay là nối liền không dứt.

Thậm chí ở Lãnh Phong mua quần áo thời điểm, còn nhận được lão bản nướng cho Đại Hồng Bao, lý do là Lãnh Phong dài quá tuấn tú.

Đứng ở bên cạnh Lăng Ảnh hô to không công bình, nhưng lão bản nướng trực tiếp đem Lăng Ảnh cho không nhìn.

Trở lại quầy rượu sau, Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh hai người bận bịu cho cửa sổ dán lên câu đối hai bên cửa, mà Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc là chuẩn bị tối nay thức ăn.

Đêm ba mươi com tối, ở Hoa Hạ gọi chung là một dạng bữa cơm đoàn viên.

Về phần bữa ăn tối, chính là ở "Ám Dạ phòng ăn" tiến hành, cũng chính là Lăng Mặc cùng Lăng Ảnh hai tỷ đệ mời ăn Sảnh.

Phan Mộc Mộc phòng cà phê là đem tên lấy là "Ám Dạ phòng cà phê".

Toàn bộ sửa sang cũng tiến hành xong tất, ba người cũng đã dọn vào mỗi người trong phòng ở.

Ở dán hoàn một tấm câu đối hai bên cửa sau, Lăng Ảnh đứng sau lưng Lãnh Phong, mặt đầy xấu cười nói: "Huynh đệ, người nhưng là Ám Dạ Lão Thành Viên, chớ quên tối nay phát hồng bao."

Lãnh Phong bữu môi một cái, hấn lại không lời chống đỡ.

Một lát nữa, Lãnh Phong mới cười mắng: "Muội người, lần trước cho các người tiền còn thiếu a, ta tiền gửi ngân hàng đã còn dư lại không có mấy, lại như vậy tự do phóng khoáng đi xuống, phòng chừng vừa muốn đi ra bán mình."

"Ai, đợi một hồi, nói đến bán mình, ta ngược lại thật ra có thật nhiều tốt địa phương đề cử cho người, nơi đó phú bà tương đối nhiều, giống như người dài đẹp trai như vậy, đi những thứ kia địa phương bán lời nói, nửa phút là có thể gặp phải phú bà đến lúc đó, ho khan một cái, người biết."

Nghe Lăng Ảnh lời nói, Lãnh Phong khước miệng co quắp rút ra, chịu đựng đem hấn ném ra ngoài xung động, từ trong hàm răng sắp xếp mấy chữ: "Vội vàng dán câu đối hai bên cửa."

Lăng Ảnh cười hắc hắc, cầm lên trên đất câu đối hai bên cửa, tiếp tục hỗ trợ dán.

Ám Dạ trong phòng ăn, Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc chính tẩy rửa nguyên liệu nấu ăn, tối nay Ám Dạ các thành viên một dạng bữa cơm đoàn viên chính là nồi lẩu.

Thịt dê canh đậu, đủ loại thịt, rau cải, còn có thật nhiều viên thịt.

Nguyên liệu nấu ăn nhiều mặt, bảo đảm để cho bốn người có thể ăn sáng khoái lại thỏa mãn.

Phan Mộc Mộc cùng Lăng Mặc không lo lắng những nguyên liệu nấu ăn này sẽ lãng phí, thậm chí có chút bận tâm sẽ không đủ, bởi vì Lăng Ảnh cùng Lãnh Phong ăn mạnh vẫn luôn kinh hãi người.

Bốn người mỗi lần ăn cơm cũng sẽ không có bất kỳ còn thừa lại, phần lớn đều là Lăng Ảnh cùng Lãnh Phong tiêu diệt.

Lúc ăn cơm sau khi, Phan Mộc Mộc một mực dùng nhìn quái vật ánh mắt nhìn Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh, bởi vì hai người kia vô luận như thế nào ăn đều không hội trường mập, nàng vẫn luôn rất muốn biết hai người là làm sao làm được.

Đối với cô gái mà nói, giữ vóc người, là một kiện gian khổ lại lại không thể buông lỏng sự tình.

Các nàng thường thường muốn ăn uống điều độ, có lúc thấy nghĩ (muốn) ăn đồ ăn chỉ có thể nhìn một chút, nhưng không thể đi ăn, bởi vì không cần thận liên hội trường mập.

Trở lại chuyện chính, Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh dán hoàn toàn bộ câu đối hai bên cửa sau, cũng cầm một chai bia, tựa vào quầy rượu bên ngoài trên vách tường, hưởng thụ ánh mặt trời chiếu sáng.

Lăng Ảnh uống một hớp bia, mặt đầy thích ý nói: "Ta đang chờ buổi tối bữa tiệc lớn."

"Ta cũng thế." Lãnh Phong nhẹ khẽ cười, đêm ba mươi, mùa xuân, hẳn đã ba năm không có trải qua.

Lúc trước ở trong núi sâu thời điểm, đến mỗi đêm ba mươi, Mộ Thi Vân đều biết làm rất nhiều Lãnh Phong ưa thích món ăn hào, làm Lãnh Phong hỏi đây là cái gì thời gian thời điểm, Mộ Thi Vân tổng hội cười nói, hôm nay là giao thừa.

Hồi tưởng ban đầu từng ly từng tí, Lãnh Phong không nhận được lộ ra vẻ tươi cười, hẳn rất hoài niệm ban đầu, nhưng lại rất quý trọng bây giờ.

"Nếu như ta sự phó có thể thấy ta bây giờ bộ dáng, không biết có thể hay không kiêu ngạo, bởi vì ta còn sống thật tốt, chẳng qua là làm rất nhiều thương thiên hại quản lý."

Nói xong, Lãnh Phong uống một hơi cạn nửa chai bia, nhưng bởi vì uống quá mau, không nhận được ho khan.

"Huynh đệ, ta ít nhiều nghe nói qua một ít người cổ sự, ta biết sự phụ của người ở trong lòng của người chiếm rất lớn vị trí, nhưng người dù sao phải nhìn về phía trước." Lăng Ảnh ở một bên an ủi.

Lăng Ảnh đám người ở Băng Lôi kia bao nhiêu nghe qua Lãnh Phong một ít cổ sự, cho nên Lãnh Phong đang cảm thán thời điểm, Lăng Ảnh không nhận được mở lời an ủi.

"Hắc hắc, yên tâm đi, ta mặc dù có thời điểm sẽ đa sầu đa cảm một ít, nhưng rất nhiều chuyện ta đều hiểu, ta sẽ không sống trong quá khứ trong, nếu không ta ba năm trước đây đã sớm chết."

Lãnh Phong ngẩng đầu nhìn không trung ánh mặt trời, không nhận được lộ ra vẻ tươi cười.

Ánh mặt trời chiếu sáng trên người, thật ấm áp, để cho người có loại lười biếng cảm giác.

Lúc này, hẳn là thích hợp nhất ngủ.

Lăng Ảnh đột nhiên nghĩ đến cái gì, liền vội vàng nói: "Lại nói, chúng ta có hay không mua thuốc lá hoa bạo trúc loại, rạng sáng thời điểm muốn thả."

"Có, Lăng Mặc mua về một đồng lớn, đến lúc đó ngay tại quầy rượu mái nhà thả." Vừa nói, Lãnh Phong không nhận được cười cười, "Còn nữa, các nàng nói, đốt lửa chuyện liên giao cho người."

Lăng Ảnh năng lực ở trong cuộc sống có thể tạo được rất mãnh liệt dùng, tỷ như Đông thiên thời sau khi, cũng không cần sợ lạnh, hoặc là dùng để đốt điều thuốc hoa bạo trúc loại.

Nghe Lãnh Phong lời nói, Lăng Ảnh không nhận được bĩu môi một cái, hẳn muốn phản bác, nhưng không biết nên nói cái gì, dù sao Lãnh Phong nói không có sai, đốt lửa chuyện này hẳn tới chuyên nghiệp.

"Mùa xuân sắp đến." Lãnh Phong đuổi người một cái, sau đó đem cuối cùng nửa chai bia uống sạch.

"Rất lâu không có ở Hoa Hạ qua mùa xuân, cũng sắp quên là cái gì cảm giác." Lăng Ảnh cũng là gấp nói.

"Đúng, cha mẹ người đây?" Lãnh Phong hỏi.

Lăng Mặc Lăng Ảnh hai tỷ đệ gia nhập Âm Dạ lâu như vậy, Lãnh Phong cũng không nghe bọn hắn nhắc qua bọn họ cha mẹ.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Lăng Ảnh sắc mặt nhất thời biến hóa có chút khó coi, giọng cũng thay đổi có chút âm trầm: "Không muốn nói bọn họ."

Lăng Ảnh lời nói để cho Lãnh Phong hơi ngần ra, sau đó gật đầu một cái, không có lại cái đề tài này bên trên tiếp tục tiếp.

Hắn biết, hai chị em khẳng định trải qua cái gì, nếu không Lăng Ảnh sẽ không lộ ra như vậy thái độ.

"Được, ổn định, chúng ta đi nhìn một chút hai mỹ nữ kia giải quyết không, mặt trời sắp lặn." Nói xong, Lãnh Phong sai bước đi hướng phòng ăn.

Lăng Ảnh cũng điều chỉnh một chút tâm tình, đuổi theo Lãnh Phong bước chân.

Bạn đang đọc truyện *Âm Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Com tất niên

Màn đêm buông xuống, Âm Dạ trong phòng ăn, Âm Dạ các thành viên ngồi quanh ở một tấm trên bàn ăn, con mắt nhìn chăm chăm trên mặt bàn đang ở bốc hơi nóng nồi lẩu.

Đây là bọn hắn Com tất niên, tất cả mọi người đều rất chờ mong, đặc biệt là Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh, hai người này đã đợi một buổi chiều, đã sớm đói không được.

"Canh đấy là cái gì canh?" Lãnh Phong ngửi được trong nồi bay ra mùi thơm, có chút hiếu kỳ hỏi.

"Thịt dê a, chúng ta ở bên ngoài mua thịt dê canh đấy, dùng để làm nồi lẩu giò nhất, thế nào, có phải hay không rất thơm." Phan Mộc Mộc nắm đôi đũa, cười nói.

Lãnh Phong còn chưa lên tiếng, Lăng Ảnh liền giành nói trước: "Thơm, quá thơm, lại nói có thể ăn không."

Vừa nói, Lăng Ảnh xoa một chút khoe miệng nước miếng, trong nồi không ngừng bay ra mùi thơm kích thích hắn khứu giác, hắn đã sớm đói không được, gặp phải như vậy kích thích, càng được không.

Trong nồi mọo hiểm nóng hơi hơi nước, mùi thơm không ngừng bay vào chúng lỗ mũi người trong, cho dù là kêu muốn ăn uống điều độ Phan Mộc Mộc cùng Lăng Mặc cũng không nhịn được thôn khẩu thổ mạt.

Thịt dê canh đấy, trong nồi để rất nhiều thịt dê mảnh nhỏ, còn có chính là các chủng loại hình viên thịt.

Canh đấy đốt lên sau, Lăng Mặc đem một Tiểu Bản tôm bự bỏ vào trong nồi.

"Đói chết ta, còn bao lâu nữa a." Lăng Ảnh nắm đôi đũa, không ngừng gõ mặt bàn.

"Ổn định, ở ăn phương diện ngàn vạn lần không nên gấp, nóng lòng ăn không đậu hủ nóng." Lãnh Phong so ra hơn nhiều tỉnh táo nhiều, mặc dù hắn cũng đói, nhưng cũng không trở thành giống như Lăng Ảnh như vậy một bộ mười năm chưa ăn cơm đáng về.

Sau năm phút, Lăng Ảnh cắn đũa, nhìn trước mắt nồi lẩu, cơ hồ phải đem đũa cho ăn hết.

Hắn mỗi qua 20 giây liền hỏi một lần có thể ăn không, cho tới bây giờ.

"Chị, hôn tỷ, có thể ăn không a, ta xem thịt này đều chín." Lăng Ảnh dùng sức cắn đũa, bây giờ mỗi một giây đồng hồ với hắn mà nói đều là giày vò cảm giác.

Lăng Mặc bạch Lăng Ảnh liếc mắt, tức giận mắng: "Đệ, người biến hóa, người lúc trước ngốc ngây thơ, ngốc khả ái, nhưng bây giờ thế nào ngốc như vậy hoàn toàn, ta đây cái làm tỷ cũng thay người cảm thấy mất mặt."

Lăng Ảnh thiếu chút nữa một cái lão huyết phun ra ngoài, nhưng là ăn, hấn hấn.

Lãnh Phong vừa vặn đang uống nước trái cây, nghe được Lăng Mặc lời nói, nhất thời toàn bộ phun ra ngoài, thật may hấn phun thời điểm nhanh chóng đem đầu chuyển qua một bên, nếu không ngồi đối diện hấn Phan Mộc Mộc liền phải gặp nạn.

Phan Mộc Mộc cũng là cười nhanh tắt thở, Lăng Mặc câu này thần nhỏ nước bọt nàng nghe một lần liền cười một lần.

Lăng Mặc cũng là theo chân cười lên, mà Lăng Ảnh mặt đầy khổ ép, chỉ có thể than thở, hôn tỹ, quả nhiên là hôn tỹ!

Chưa tới hai phút, ở Lăng Ảnh mặt đầy mong đợi về mặt xuống, Lăng Mặc đem nắp mở ra, nói: "Được, có thể ăn."

"Oh ư, các loại (chờ) lâu như vậy, rốt cuộc có thể chạy! !!" Lăng Ảnh hô to, cầm đũa lên, nhanh chóng đem một khối thịt dê mảnh nhỏ kẹp vào chính mình trong chén.

Ba người khác nhìn Lăng Ảnh bộ dáng, rồi rít một bộ không nhận biết hấn biểu tình.

Sau đó Lãnh Phong mấy người cũng là cầm đũa lên, nhanh chóng mở động.

Đây là Ám Dạ các thành viên một dạng bữa cơm đoàn viên, bọn họ đến từ bất đồng địa phương, nhưng bởi vì vận mệnh mà tụ chung một chỗ, cho dù bọn họ chút nào Vô Huyết duyên quan hệ, nhưng bây giờ lại tình đồng thù tặc.

Lãnh Phong đảo bốn ly rượu chất, thả vào ba người khác trước người, sau đó nắm ly rượu đứng lên, nói: "Đến đến, các vị, trước uống một ly."

Lăng Mặc ba người liền vội vàng nắm ly rượu đứng lên.

"Kính vận mệnh." Lãnh Phong cười nói.

"Kính vận mệnh, Ám Dạ vận tuế." Ba người khác hô lớn.

"Keng"

Bốn một ly rượu đụng vào nhau.

"Năm mới vui vẻ, các vị." Lãnh Phong khẽ mỉm cười, sau đó đem chén rượu trong rượu một hơi thờ uống sạch.

Lăng Mặc ba người cũng ngửa đầu uống sạch trong ly rượu rượu.

Lãnh Phong để ly rượu xuống, cười nói: "Uống rượu xong, chạy đi, đã sớm đói không được."

"Ăn." Lăng Ảnh nhanh chóng ngồi vào trên ghế, cầm đũa lên, ăn chính mình trong chén thịt dê.

Lãnh Phong cũng cho mình kẹp một cái tôm bự, mới vừa cái miệng muốn ăn, kết quả trong túi điện thoại di động liền vang lên.

"Giời ạ, còn có thể ăn nhiều cơm sao." Lãnh Phong mặt đầy bất đắc dĩ lấy điện thoại di động ra, phật liếc mắt, phát hiện là Băng Lô điện thoại.

"Băng Lô Lão Đại điện thoại." Lãnh Phong hướng về phía mọi người nói xong, ấn nút tiếp nghe.

Điện thoại mới vừa kết nối, Băng Lô liền lớn tiếng nói: "Tiểu tử, ta xem một chút lịch ngày, giờ ạ, hôm nay không phải là Hoa Hạ giao thừa sao?"

Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, nói: "Đúng vậy, mấy người chúng ta ở ăn Cơm tất niên."

"Ai u ta đi, ta đặc biệt sao sớm biết sẽ tới Hoa Hạ, Hoa Hạ mùa xuân vui mừng a, đặc biệt có ý tứ, ta nói thế nào cũng là Hoa Hạ người, cũng hẳn qua một chút mùa xuân a."

"so người phải về Hoa Hạ sao?" Lãnh Phong hỏi.

"Ho khan một cái, cái này hay lại là coi vậy đi, ta hiện buổi tối liền làm ngừng bữa tiệc lớn, vui mừng vui mừng."

"Còn có chuyện gì không, chúng ta này vừa ăn Cơm tất niên đâu rồi, đặc biệt sao, còn không mau lời nói phòng chừng đợi một hồi sẽ không ta phản."

"Ừ, vậy các người ăn đi, mẫu thân, sớm biết ta cũng trở về Hoa Hạ."

"Cứ như vậy, có đại sự gì sẽ liên lạc lại, bái bai."

Nói xong, Lãnh Phong nhanh chóng cúp điện thoại.

Lãnh Phong đưa điện thoại di động thả lại trong túi, cầm đũa lên, kẹp trong chén tôm bự, chuẩn bị bỏ vào trong miệng.

Nhưng mà, trong túi điện thoại di động lại vang lên lần nữa tới

"Ngọa tào, gặp quý sao." Lãnh Phong bắt đầu đi để đưa xuống, lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, trên màn ảnh điện thoại di động hiện lên Mạch Nhiên điện thoại gọi đến.

Lãnh Phong tiếp thông điện thoại, có chút không kiên nhẫn nói: "Này, làm gì."

"Lãnh Phong, năm mới vui vẻ!" Bên đầu điện thoại kia Mạch Nhiên lộ vẻ rất hưng phấn, trong giọng nói tràn đầy vui sướng.

"Còn chưa tới năm mới, hôm nay giao thừa." Lãnh Phong nói.

"Ồ kia, bắt kẻ rồi. Lại nói, người ăn cơm không? Ta nghĩ rằng mời người tới nhà ta ăn cơm." Mạch Nhiên nói ra bản thân gọi điện thoại tới chủ yếu con mắt.

Đi Mạch Nhiên nhà ăn cơm?

Lãnh Phong không hề nghĩ ngợi, trực tiếp nói: "Không không, ta đã ở ăn, nôi lẩu đây."

"Người và ai ăn chung?" Mạch Nhiên hỏi.

Lãnh Phong cũng không doái hoài tới còn lại, xốc lên trong chén tôm bự, nhanh chóng bỏ vào trong miệng, không ngừng nhai, mơ hồ không rõ nói: "Cùng ta đồng bạn a, mấy cái Âm Dạ thành viên."

"Ồ" Mạch Nhiên trong giọng nói tràn đầy thất vọng, một lát nữa mới lên tiếng: "Vậy cũng tốt, ta xem một chút đợi một hồi cơm nước xong có thời gian hay không, có thời gian lời nói liền tới tìm người chơi đùa được, như thế nào đây?"

Nghe được Mạch Nhiên lời nói, Lãnh Phong cái trán thoáng qua ba cái hắc tuyến, trong lúc nhất thời cái gì cũng không nói ra được.

Không có được Lãnh Phong đáp lại, Mạch Nhiên có chút hưng phấn nói: "Kia cứ như vậy định á..., ăn cơm trước, ta sẽ chờ lại gọi điện thoại cho người."

"Tút TUT TUT "

Nghe trong điện thoại truyền ra âm thanh bần, Lãnh Phong mặt đầy cười khổ.

Này tính là gì chuyện, Mạch Nhiên đây cũng quá thống khoái điểm, căn bản không cần để ý tới ý nghĩ của mình, cũng không suy tính một chút tự mình nghĩ không muốn đi.

Lãnh Phong cười khổ lắc đầu một cái, đưa điện thoại di động thả lại đến trong túi, Mạch Nhiên này tính khí, hần chỉ có thể biểu thị bất đắc dĩ.

"Huynh đệ, rất bận rộn a." Lăng Ảnh ăn thịt dê, mơ hồ không rõ nói.

"Bận rộn cộng lông, đều không thể ăn nhiều cơm." Lãnh Phong xốc lên một viên viên thịt, ăn nói.

"Hắc hắc, ta mơ hồ nghe được đó là cô em thanh âm, huynh đệ, nói nhanh lên muội tử kia là ai, thế nào thanh âm nghe giống như vậy Mạch Nhiên." Lăng Ảnh vẫn ở chỗ cũ cái đề tài này bên trên quán không thả.

Lãnh Phong phỉết Lăng Ảnh liếc mắt, không nói gì thêm, chuyên tâm ăn nôi lẩu, nếu là hần nói tiếp lời nói, phỏng chừng Lăng Mạc mấy người cũng sẽ cùng theo nhò nước bọt.

Bữa này bữa ăn tối, vui mừng nhanh trong bầu không khí trải qua.

Phong phú thức ăn, phong phú rượu, mỗi người đều ăn rất sáng khoái.

Giống vậy tình cảnh, ở Hoa Hạ những địa khu khác cũng xuất hiện, vô luận thức ăn tốt hay xấu, nhưng rất nhiều người đều ăn rất vui vẻ, bởi vì đây là Com tất niên, một dạng bữa com đoàn viên.

Tần tần khổ khổ một năm, mùa xuân cùng người nhà một dạng tụ chung một chỗ, ăn Com tất niên, dù là một năm này qua khổ đi nữa một mội đi nữa, nhưng cũng không có quan hệ, có thể cùng người nhà đoàn tụ, đây mới là hạnh phúc nhất.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 127: Buồn rầu

Com tắt niên đi qua, mọi người đợi ở trong quán rượu, xem ti vi tiết mục.

Hoa Hạ mùa xuân đều sẽ có một cái chương trình ti vi, được gọi là "Xuân Văn".

Rất nhiều ăn xong Com tắt niên Hoa Hạ người cũng sẽ ngồi ở trước máy truyền hình, quan sát Xuân Văn.

Chẳng qua là lần này Xuân Văn gặp phải rất nhiều người nhỏ nước bọt, bởi vì Hoa Hạ đài truyền hình không có mời một gã tên gọi nghệ thuật gia tới biểu diễn, ngược lại mời một nhóm không thể nào tuyển người thích ngôi sao, cho nên Xuân Văn mở một cái truyền bá, liền gặp phải rất nhiều người chửi rủa.

Bốn người ngồi ở trên ghế sa lon, con mắt nhìn chăm chăm Xuân Văn phát ra tiết mục, nhìn một lát sau, bốn người không hên mà cùng ngáp một cái.

"Mẹ, đây là cái gì quỷ, quá giờ ả khó coi." Lăng Ảnh ngáp, cầm lên hộp điều khiển ti vi, hoán đổi đài truyền hình.

Lúc này, trong đài truyền hình phát một đoạn thu hình, là Hoa Hạ thủ trưởng Long sáng chói năm mới chúc phúc.

Long sáng chói ngồi ở trước bàn làm việc, mặt mỉm cười nhìn máy quay phim, nói: "Hoa Hạ những đồng bào, các người khỏe, bắt tri bắt giác, chúng ta Hoa Hạ long trọng nhất ngày lễ, mùa xuân, lập tức phải đến, ở chỗ này, ta đại biểu Hoa Hạ chính phủ, hướng cả nước nhân dân trí dĩ năm mới chúc phúc!"

Thân là Hoa Hạ thủ trưởng Long sáng chói, hẳn đã người đến trung niên, nhưng hai mắt lại tràn đầy ác liệt, cho dù cách máy truyền hình, nhưng Ám Dạ các thành viên vẫn có thể cảm giác được Long sáng chói trên người lực uy hiếp.

"Các người có phát hiện hay không." Lăng Ảnh xem ti vi, sau đó quay đầu nhìn Lãnh Phong liếc mắt, hơi kinh ngạc nói: "Lãnh Phong cùng Hoa Hạ thủ trưởng thật giống."

Hắn vừa nói, Phan Mộc Mộc cùng Lăng Mặc cũng liền tranh thủ Lãnh Phong cùng Hoa Hạ thủ trưởng so sánh một chút, hai người này quả thật có không ít chỗ tương tự.

"Mọi người, cõi đời này đụng mặt đi nhiều." Lãnh Phong một cái tát vỗ vào Lăng Ảnh trên đầu, tức giận mắng.

"Là thật giống, thật là đúng dịp a, Lãnh Phong người lại cùng Hoa Hạ thủ trưởng dáng vẻ như vậy tương tự." Phan Mộc Mộc mặt đầy kinh ngạc, nàng thậm chí hiểu kỳ Lãnh Phong có phải hay không là Hoa Hạ con trai của thủ trưởng.

"Lãnh Phong, người có hay không chính là Hoa Hạ thủ trưởng thất lạc nhiều năm con trai." Lăng Mặc che miệng cười nói.

Nghe được Lăng Mặc lời nói, Lãnh Phong cái trán bốc lên ba cái hắc tuyến, tức giận mắng: "Mẹ kiếp, đùa giỡn đừng làm loạn mở, ta cùng hắn dáng vẻ này, cũng liền đụng mặt mà thôi, lại nói, hắn nào có ta soái."

"Này ép giả bộ ta cho 82 phút, còn lại 18 phút ta lấy 666 hình thức cho người." Lăng Ảnh ở một bên cười nói.

"Giờ ả" Lãnh Phong không thiếu chút nữa bị Lăng Ảnh cho tức chết.

Phan Mộc Mộc cùng Lăng Mặc ở một bên cười sấp không thở nổi, về phần trong ti vi Long sáng chói nói cái gì, lúc này cũng không có ai đi để ý.

Lúc này, Lãnh Phong điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Lãnh Phong dừng lại cùng mọi người đùa giỡn, lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, phát hiện là Trương Ảnh Hàm điện thoại.

Điện thoại sau khi tiếp thông, Trương Ảnh Hàm nhanh chóng nói: "Buổi tối khỏe."

"Buổi tối khỏe, có chuyện gì?" Lãnh Phong hỏi.

"Người bây giờ có rảnh không?" Trương Ảnh Hàm cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Từ giọng nói của nàng có thể nghe được, hỏi ra cái vấn đề này, nàng lấy hết dũng khí.

Lãnh Phong nhìn một ít thời gian, bây giờ mới buổi tối tám giờ rưỡi, liền vội vàng nói: "Có a, thế nào?"

"Vậy cũng lấy đi ra ngoài một chút sao? Ta bây giờ đang ở nhà." Trương Ảnh Hàm nhỏ giọng nói.

"Được, kia ta bây giờ đi qua."

"Ừm."

Lãnh Phong cúp điện thoại, cầm lên một cái áo khoác khoác lên người.

"Người đây là muốn đi khai hỏa năm mới đệ nhất pháo sao?" Lăng Ảnh cười hỏi.

Lãnh Phong bấu môi một cái, nói: "Người đoán."

Nói xong, Lãnh Phong nhanh chân đi ra quầy rượu, đi một hồi, xoay người hướng về phía trong quán rượu ba người hô: "Các người này, ta không biết ta khi nào trở lại."

"Đi đi, chúng ta tối nay suốt đêm, đợi một hồi thịt nướng đây." Lăng Ảnh vẫy tay nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, thịt nướng, đây là một cái rất tốt sự tình, đặc biệt là có Lăng Ảnh cái này Hỏa Diễm Dĩ Năng Giả ở, căn bản không cần gánh Tâm Hỏa mầm vấn đề.

Lãnh Phong đã quyết định, đi nhanh về nhanh, trở lại hưởng thụ thịt nướng.

Ở trên đường phố đi một lát sau, Lãnh Phong chạy nước rút hai bước, sau đó đưa ra hai cánh, bay về phía trời cao.

Hắn không nghĩ thông xe, từ Vương Giả chỉ đạo chạy tới Trương Ảnh Hàm chỗ ở phải bỏ ra hơn một tiếng, phi hành có thể tiết kiệm 80% thời gian.

Nhiệt độ muốn so với hôm qua ấm áp càng nhiều, cho nên Lãnh Phong phi hành trên không trung căn bản là không cảm giác được giá rét.

Thời tiết này nói thay đổi liền thay đổi ngay, mấy ngày trước còn để cho người có loại muốn đóng băng cảm giác, nhưng hôm nay liền ấm áp rất nhiều.

Sau mười lăm phút, Lãnh Phong đáp xuống Trương Ảnh Hàm cửa biệt thự trước, chung quanh biệt thự mặc dù đèn đuốc sáng choang, nhưng cũng không có ở bên ngoài, cho nên Lãnh Phong mới dám nghênh ngang trực tiếp hạ xuống.

Lãnh Phong lấy điện thoại di động ra, cho Trương Ảnh Hàm phát cái tin nhắn ngắn, nói cho nàng biết chính mình liền ở ngoài cửa.

20 giây sau, biệt thự đại cửa bị mở ra, Trương Ảnh Hàm người mặc ở nhà trang trí, từ trong biệt thự đi ra.

Trên người là một kiện màu trắng áo lông, thân dưới mặc màu đen khố miệt, hai chân là mặc một đôi lông xù giày bông.

"Người là bay tới?" Trương Ảnh Hàm lưu ý đến Lãnh Phong sau lưng cũng không có xe, ngay cả bận rộn hỏi.

"Nếu không đâu rồi, lái xe quá lãng phí thời gian." Lãnh Phong cười, đi tới cửa biệt thự trước, chần chờ một chút, nói: "Tìm ta có chuyện gì?"

"Tân tiến tới ngồi một chút đi." Trương Ảnh Hàm lui về phía sau một bước, cho Lãnh Phong tránh ra vị trí.

Nhưng Lãnh Phong không có lập tức đi vào, mà là có chút chần chờ.

Trương Ảnh Hàm nhìn ra Lãnh Phong ý tưởng, cười nói: "Yên tâm đi, mẹ của ta không ở nhà, nàng còn ở công ty, tối nay hẳn là không trở lại."

Lãnh Phong lẳng lẳng, hôm nay là giao thừa, coi như là bận bịu, Trương Tuyết Bình cũng hẳn trở lại theo Trương Ảnh Hàm ăn bữa cơm, nhưng nàng lại đợi ở công ty?

Thấy vẻ mặt vô cùng nghi hoặc Lãnh Phong, Trương Ảnh Hàm lộ ra một nụ cười khổ, nói lần nữa: "Tân tiến tới ngồi một chút đi, ta nấu bữa ăn tối."

Lãnh Phong vừa định nói mình ăn rồi, nhưng Trương Ảnh Hàm tâm tình nhìn qua cũng không tốt, Lãnh Phong cũng không nói ra cự tuyệt lời.

Trong biệt thự không có mở lò sưởi, bởi vì nhiệt độ đã thật ấm áp, cho nên lò sưởi cũng chỉ là một chưng bày.

Trong phòng bếp không ngừng bay ra mùi thơm, mùi thơm rất mê người, nhưng Lãnh Phong đã ăn no.

Trương Ảnh Hàm cho Lãnh Phong rót ly trà, trầm ngâm một chút, nói: "Người trước ngồi một hồi, ta đi đem món ăn này xào xong, chớ quên, ta còn thiếu người một bữa cơm."

Vừa nói, Trương Ảnh Hàm hướng về phía Lãnh Phong cười cười.

Mà Lãnh Phong trong lòng đủ loại bất đắc dĩ, Trương Ảnh Hàm muốn mời hắn ăn cơm, hẳn trước thời hạn nói với hắn, lời như vậy hẳn mới vừa rồi cũng sẽ không ăn nhiều như vậy.

Toàn bộ nỗi lâu, hắn và Lăng Ảnh hai người tiêu diệt 80%.

Hiện tại hân bụng còn ăn no đến, nhưng Trương Ảnh Hàm lại nói muốn mời hân ăn cơm, hơn nữa thức ăn đã tại làm, Lãnh Phong cái đó bắt đắc dĩ a, cũng không thể nói mình ăn rồi đi, nếu là như vậy thì để cho Trương Ảnh Hàm thất vọng.

Đưa mắt nhìn Trương Ảnh Hàm đi vào phòng bếp, Lãnh Phong bắt đắc dĩ nhỏ khí, đem người dựa vào ở trên ghế sa lon, không ngừng vuốt huyệt Thái dương.

Thật ra thì Lãnh Phong có thể đoán được, Trương Ảnh Hàm bữa cơm này vốn là chuẩn bị cho Trương Tuyết Bình, nhưng nàng tối nay cũng không trở về, Trương Ảnh Hàm mới sẽ nghĩ tới đem Lãnh Phong gọi tới, thuận tiện trả cho hân một cái nhân tình.

Hai ngày trước Lãnh Phong ở bệnh viện theo Trương Ảnh Hàm một đêm, Trương Ảnh Hàm nói qua muốn mời hân ăn cơm, cái này không, thật đúng là mời, nhưng lại không phải lúc.

Lãnh Phong có chút buồn bực, Trương Ảnh Hàm tâm tư hân vẫn luôn không nhìn thấu.

Có câu nói, lòng của nữ nhân kim dưới đáy biển, Trương Ảnh Hàm hành động có lúc thật để cho Lãnh Phong khó hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Các loại (chờ)

Trong phòng bếp không ngừng bay ra mùi tức ăn thơm, Trương Ảnh Hàm tài nấu ăn nhìn qua là rất không tồi, nhưng Lãnh Phong bây giờ thật sự là không có gì khẩu vị, hân đã ăn no, nếu quả thật muốn ăn lời nói, hân cũng ăn không bao nhiêu.

Lãnh Phong rất bắt đắc dĩ, tại sao Trương Ảnh Hàm không sớm một chút gọi điện thoại cho hân, ít nhất để cho hân làm chuẩn bị, mà không phải tại hân ăn no sau mới xin hân tới dùng cơm, nói thật, như vậy không có ý gì.

Nhìn ở trong phòng bếp bận rộn Trương Ảnh Hàm, Lãnh Phong lời gì cũng nói không ra, lúc này, hân muốn rời đi cũng không kịp.

Lúc này, Lãnh Phong trong túi điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Lãnh Phong cười khổ một tiếng, không cần nhìn, hân đều biết đây là người nào điện thoại, tuyệt đối là Mạch Nhiên.

Quả nhiên, điện thoại gọi đến hiện lên "Mạch Nhiên điện thoại gọi đến", Lãnh Phong vỗ vỗ trán, ấn nút tiếp nghe.

"Lãnh Phong, người ở đâu?" Bên đầu điện thoại kia không ngừng truyền tới hóng gió thanh âm, Mạch Nhiên hân là ở bên ngoài.

"Ta bây giờ không có ở đây trong quán rượu." Lãnh Phong nói.

Bên đầu điện thoại kia Mạch Nhiên lẳng lẳng, một lát nữa mới lên tiếng: "Vậy người đi thì sao?"

"Ở bên ngoài, có chút việc phải làm, tối nay hân là không có thời gian cùng người đi ra ngoài chơi."

Nói cho đúng không phải là hân, là hoàn toàn không có biện pháp theo Mạch Nhiên.

Nếu như Lãnh Phong nguyện ý, bây giờ hoàn toàn có thể cùng Trương Ảnh Hàm nói mình ăn rồi, sau đó lập tức rời đi, nhưng Lãnh Phong cũng không có làm như thế.

Hân tâm căn bản cũng không ở Mạch Nhiên trên người.

Hân bỏ không thể cự tuyệt Trương Ảnh Hàm, lại chịu cự tuyệt Mạch Nhiên.

Nếu như Mạch Nhiên biết Lãnh Phong bây giờ Trương Ảnh Hàm trong nhà, chuẩn bị ăn cơm lời nói, không biết nàng sẽ ra sao.

Lãnh Phong cự tuyệt nàng nhiều lần lắm, cũng để cho nàng thất vọng qua rất nhiều lần.

Chẳng qua là Mạch Nhiên chưa bao giờ buông tha cho, cho tới nay cũng yên lặng biểu đạt ý nghĩ của mình, nhưng Lãnh Phong cũng chưa từng tiếp thụ qua, cũng chưa từng nhìn thẳng qua.

"Ngươi thật một chút thời gian cũng không có sao?" Bên đầu điện thoại kia Mạch Nhiên cắn môi, cơ thể hơi có chút run rẩy.

Lãnh Phong không biết nàng lúc này tâm tình, chẳng qua là nhẹ nhàng nhỏ khí, nói: "Ừ, khả năng đi, nếu như ta có thời gian biết gọi điện thoại cho ngươi."

"Tốt lắm, ta chờ ngươi điện thoại."

Nói xong, Mạch Nhiên cúp điện thoại.

Lãnh Phong chậm rãi để điện thoại di động xuống, nhìn phòng bếp liếc mắt, nhẹ nhàng nhỏ khí.

Đường phố lối vào Mạch Nhiên, trong tay nắm thật chặt điện thoại di động, mắt nhìn một mảnh đen nhánh Vương Giả chi đạo, thân thể run không ngừng đến.

Khóe mắt nàng xuất hiện một giọt nước mắt, hai giây sau, theo gò má, chậm rãi trích (dạng) rơi xuống mặt đất.

"Ta chỉ là yêu cầu ngươi mấy giờ mà thôi, tại sao, ngươi thật bận rộn như vậy sao?" Mạch Nhiên cắn môi, nước mắt không ngừng từ trong hốc mắt chảy ra.

Nàng đang khóc, hơn nữa khóc rất thương tâm.

Chẳng qua là, Lãnh Phong cũng không tại bên người nàng, tâm tư cũng không ở trên người nàng, nàng thương tâm, cuối cùng không có bất kỳ hồi báo, mà Lãnh Phong cũng sẽ không biết hết thảy các thứ này.

Một lát nữa, Mạch Nhiên xoa một chút khóe mắt nước mắt, liếc mắt nhìn điện thoại di động, sau đó trở lại trong xe, khóa kỹ cửa xe.

Nàng không có cho xe chạy động cơ, chẳng qua là Tĩnh Tĩnh ngồi ở chỗ tài xế ngồi.

Nàng không tính rời đi.

Mạch Nhiên lộ ra vẻ tươi cười, tự nhủ: "Không sao, ta có thể chờ, chờ đến ngươi trở lại mới thôi."

Nàng nụ cười nhìn qua sẽ cho người cảm thấy không khỏi thương tiếc, nhưng những thứ này Lãnh Phong nhất định không thấy được.

Lúc này Lãnh Phong, ngồi ở trước bàn ăn, nhìn trên bàn mỹ vị món ngon, không nhìn được lộ ra một nụ cười khổ, hẳn là thật ăn no.

Thấy Lãnh Phong cười khổ, Trương Ảnh Hàm hơi nghi hoặc một chút hỏi "Thế nào?"

"Không có gì." Lãnh Phong liền vội vàng lắc đầu.

Trương Ảnh Hàm trầm ngâm một chút, có chút chần chờ nói: "Đừng, đợi một hồi cơm nước xong, ngươi có thể hay không theo ta đi một chuyến mẹ của ta công ty, ta nghĩ rằng mang nhiều chút bữa ăn tối cho nàng, hôm nay là giao thừa, ta không muốn để cho nàng ăn bữa ăn công tác."

"Dĩ nhiên có thể, này bao lớn chút chuyện." Lãnh Phong khoát khoát tay, không đem chuyện này để trong lòng, dù sao đây cũng không phải là đại sự gì.

"Chúng ta ăn trước đi." Trương Ảnh Hàm đem đĩa đưa cho Lãnh Phong.

Lãnh Phong nhận lấy đĩa, nhìn trước mắt trang bị đầy đủ tràn đầy cơm, còn có một bàn thức ăn, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

Hắn thật hy vọng Nelson công ty có thể có một ít nhanh chóng tiêu hóa thuốc, như vậy hắn liền có thể ăn những thức ăn này.

Nhưng bây giờ hắn ăn no rất, thật phải tiếp tục ăn lời nói, phòng chừng sẽ chống đỡ không nhúc nhích.

"Ăn đi, thế nào?" Trương Ảnh Hàm ngồi ở Lãnh Phong đối diện, ánh mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người, khẽ cười nói: "Những thức ăn này ta hoa một ngày đi chuẩn bị, mặc dù ta tài nấu ăn không tính là rất tốt, nhưng ta nghĩ rằng nhất định có thể cho ngươi mở rộng tầm mắt, chớ quên, ta còn thiếu ngươi một bữa cơm nha, khác (đừng) không nể mặt mũi dặt."

Nói xong, Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng nháy mắt nháy mắt con mắt, một bộ nghịch ngợm bộ dáng.

Nàng rất hiếm có bán cái mạnh, nhất thời để cho Lãnh Phong sửng sốt.

Trương Ảnh Hàm là một cái thanh thuần nữ thần, này một bán mạnh, đổi thành ai cũng được không.

"Hào hảo hảo, ta lập tức ăn!" Lãnh Phong tới tinh thần, cầm đĩa lên, xốc lên một khối thịt trâu, nhanh chóng nhét vào trong miệng.

Thấy Lãnh Phong ăn rất này đáng vẻ, Trương Ảnh Hàm cười gật đầu một cái, cũng chậm rãi ăn.

Nửa giờ sau, Lãnh Phong ợ một cái, hắt thật sự là không ăn được.

Là không để cho Trương Ảnh Hàm thất vọng, hắt miễn cưỡng ăn hai chén cơm, hơn nữa ăn sạch ba giấy gấp thức ăn, nhưng trên bàn ăn thức ăn còn có một hơn nữa, có một ít thậm chí cũng không động tới.

"Người thế nào ăn ít như vậy a." Trương Ảnh Hàm cắn đũa, cười nói.

"Há, mới vừa rồi lúc ra cửa sau khi gặm hai cái bánh bao, người biết, bánh bao quản ăn no, cho nên ăn ít." Vừa nói, Lãnh Phong lại ợ một cái.

"Ta đây trước tiên đem mẹ của ta bữa ăn tối chuẩn bị xong, người trước nghỉ ngơi một chút." Trương Ảnh Hàm đứng lên, hướng phòng bếp đi tới.

Lãnh Phong nhở khí, hắt bây giờ từ bỏ ý định đều có, dạ dày thật sự là quá chống đỡ.

Trương Ảnh Hàm cầm hai cái hộp cơm, một cái trang bị đầy đủ cơm, một người khác là chứa thức ăn.

"Nhà người lại còn chuẩn bị hộp cơm?" Lãnh Phong mặt đầy kinh ngạc nói.

"Ta thường cho mẹ của ta đưa cơm, lâu ngày, ta liền ở nhà chuẩn bị hộp cơm, thuận lợi mang theo." Trương Ảnh Hàm cười nói.

Nàng trong nụ cười mang theo một chút bất đắc dĩ, cái này cũng chứng minh, Trương Tuyết Bình rất ít ở nhà ăn cơm.

Lãnh Phong gật đầu một cái, không nói gì nữa.

Trương Tuyết Bình không có cho dư Trương Ảnh Hàm bất kỳ quan tâm, ở trong mắt nàng, chỉ có công ty.

Lãnh Phong hít sâu một cái, làm cho mình dạ dày tiêu hóa mau một chút, bằng không đợi sẽ căn bản không nhúc nhích.

"Thế nào, ăn quá ăn no a." Trương Ảnh Hàm lưu ý đến Lãnh Phong cử động, khẽ cười nói.

"Ừ, người làm đồ ăn ăn quá ngon, không cần thận ăn quá ăn no." Lãnh Phong tùy tiện biên cái lý do.

Trương Ảnh Hàm đem hộp cơm bỏ vào trong túi, quay đầu nhìn Lãnh Phong, cười nói: "Nhưng người cũng không có ăn quá nhiều a."

"Ho khan một cái, hôm nay quá dễ dàng ăn no, không có biện pháp." Lãnh Phong nuốt người một cái, hắt cảm giác dạ dày đều phải nổ.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Trương Tuyết Bình công ty

Sau hai mươi phút, thu thập xong Trương Ảnh Hàm mặc vào một bộ màu trắng áo khoác, nắm trang bị hộp cơm túi, cùng Lãnh Phong cùng rời đi biệt thự.

Nàng rất thích màu trắng, ở Lãnh Phong trong ấn tượng, nàng vẫn luôn xuyên quần áo màu trắng.

Bất quá cũng chỉ có màu trắng, mới phù hợp nàng khí chất.

Lãnh Phong ăn quá ăn no, lựa chọn ngồi ghé kế bên tài xế, để cho Trương Ảnh Hàm lái xe.

Trương Ảnh Hàm vốn là không có xe, nhưng từ Lãnh Phong cho nàng phân phối một chiếc Audi a 8 sau, nàng ra ngoài liền thuận lợi rất nhiều.

Trương Tuyết Bình hỏi qua Trương Ảnh Hàm xe này là thế nào đến, Trương Ảnh Hàm đúng sự thật nói cho Trương Tuyết Bình, đây là Lãnh Phong phân phối cho nàng xe, sau đó Trương Tuyết Bình cũng không có nói gì, đối với (đúng) Lãnh Phong cái nhìn cũng thay đổi một ít.

Ít nhất, như vậy một chiếc xe, nàng không mua nổi.

Chẳng qua là sau đó Trương Tuyết Bình một mực không có cơ hội cùng Lãnh Phong gặp mặt, nếu không hai người vừa chạm mặt, lúng túng khẳng định ít không.

Trương Ảnh Hàm nịt chặt giấy an toàn, quay đầu nhìn Lãnh Phong liếc mắt, khẽ mỉm cười, đạo: "Người mới ăn hai chén cơm, thế nào ăn no thành cái bộ dáng này."

"Ta cũng không biết, khả năng kia hai cái bánh bao quá quản ăn no." Vừa nói, Lãnh Phong lại ợ một cái.

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó cho xe chạy.

Lãnh Phong ít nhiều có chút mong đợi, bởi vì hắn không biết Trương Tuyết Bình công ty là dạng gì, một cái tài sản chỉ có hai mươi lăm triệu công ty, dường như cũng lớn không đi nơi nào.

Audi a 8 chậm chạp chạy ở h thành phố trên đường, Trương Ảnh Hàm lái xe rất chậm, một điểm này từ Lãnh Phong lần đầu tiên nhìn nàng lái xe cũng biết, cho dù là ở trên đường cao tốc, nàng tốc độ xe nhanh nhất sẽ không vượt qua năm mươi km.

Lãnh Phong nhìn ngoài cửa sổ chậm rãi thoáng qua cảnh đêm, đột nhiên có một tí mỏi mệt.

Hắn đã ăn no, sau đó liền buồn ngủ.

Lãnh Phong cười khổ một tiếng, chính mình hôm nay thật lòng muốn chết, ăn quá ăn no đối với (đúng) thân thể không có gì hay nơi, may mắn là bây giờ đã tiêu hóa rất nhiều, không cần giống như mới vừa rồi như vậy.

Mới vừa ăn xong thời điểm, hắn thật cảm thấy dạ dày muốn nổ mạnh.

Nửa giờ sau, một cái nhà cao bảy tầng cao ốc, gọi vào Lãnh Phong mí mắt.

Cao ốc tường trên người, treo tên công ty "Elise đồ trang điểm công ty" .

Tòa cao ốc này khoảng cách trung tâm thành phố có ước chừng nửa giờ chặng đường, phụ cận có thật nhiều xí nghiệp, hiển nhiên nơi này coi như là một cái khu công nghiệp.

Cao ốc phía sau chính là một đại đang lúc xường, hiển nhiên là dùng để chế tạo đồ trang điểm.

Đồ trang điểm thị trường cạnh tranh rất lớn, mỗi ngày đều có thật nhiều đồ trang điểm công ty sập tiệm, cũng có thật nhiều đồ trang điểm công ty nổi dậy, Trương Tuyết Bình công ty có thể ở dưới tình huống như vậy đứng vững bước chân, thậm chí chuẩn bị đưa ra thị trường, thật thật không dễ dàng.

Chẳng qua là Hoa Hạ quốc nội đưa ra thị trường đồ trang điểm công ty nhiều không đếm xuể, coi như nàng đem công ty đưa ra thị trường, không tới chợ cũng không nhất định có thể tốt đảo đi đâu.

Huống chi nàng dưới cờ đồ trang điểm lượng tiêu thụ khẳng định chưa ra hình dáng gì, nếu không sẽ không bận rộn lâu như vậy, một mực kém này năm triệu, hơn nữa còn là tiền hoa hạ.

Trương Ảnh Hàm dừng xe ở công ty đối diện một cái trong bãi đậu xe, quay đầu nhìn Lãnh Phong, nói: "Chúng ta đến."

Lãnh Phong ừ một tiếng, cởi giấy nịt an toàn ra, đi xuống xe.

Trương Ảnh Hàm nắm hai cái túi, mang theo Lãnh Phong, hướng cửa công ty đi tới.

Hôm nay là giao thừa, trong công ty người phần lớn đều đã nghỉ, thậm chí ngay cả trực an ninh cũng không có, chỉ có một trước đài cô em ở gác, hơn nữa nàng con mắt không ngừng liếc về phía trên vách tường đồng hồ treo, nàng đang chờ tan việc.

Thấy có người đi tới, nàng mới nhấc lên một ít tinh thần, thấy là Trương Ảnh Hàm sau khi, liền vội vàng đứng lên, đạo: "Ảnh hàm tiểu thư, tổng tài nàng ở năm tầng họp."

Trương Ảnh Hàm gật đầu một cái, "Ta biết."

Nói xong, mang theo Lãnh Phong hướng thang máy đi tới.

Trước đài cô em quan sát tỉ mỉ đến Lãnh Phong, nàng là lần đầu tiên thấy Trương Ảnh Hàm mang theo người khác tới.

Từ giọng nói của nàng là có thể nghe được, Trương Ảnh Hàm lúc trước không ít tới nơi này, cho nên hắn liếc mắt liền nhìn ra Trương Ảnh Hàm tới con mắt.

Lãnh Phong quét nhìn liếc mắt lầu một đại sảnh bốn phía, công ty trang sức nhìn qua vẫn là có thể, bất quá phần lớn đồ trang điểm công ty trang sức cũng hình dáng kia, trên vách tường dán đầy tuyên truyền hải báo.

Chẳng qua là liếc mắt nhìn, Lãnh Phong liền không có bất kỳ hứng thú, trang sức cũng không có nghĩa là cái gì, trọng yếu nhất là nhìn đồ trang điểm có dùng được hay không, khách hàng hài lòng mới là trọng yếu nhất.

Trương Ảnh Hàm cùng Lãnh Phong đứng trong thang máy, Trương Ảnh Hàm đưa tay theo như lần 7 nút ấn.

Lãnh Phong có chút không hiểu hỏi "Mẹ người không phải là ở năm tầng hợp ấy ư, người thế nào đi lần 7?"

"Nàng khai hoàn gấp trở lại phòng làm việc, ta trước tiên đem bữa ăn tối thả vào nàng phòng làm việc, đợi một hồi chúng ta lại đi lên lên nghe nàng một chút môn hợp, như thế nào đây?" Trương Ảnh Hàm nói.

Nàng rất quen thuộc nơi này, cũng rất quen thuộc Trương Tuyết Bình thói quen.

Lãnh Phong gật đầu một cái, hắn ngược lại không có gì dị nghị, hắn liền là theo chân tới tham gia náo nhiệt, hắn cũng không muốn nhúng tay Trương Tuyết Bình công ty bất cứ chuyện gì vù, hắn không hiểu buồn bán.

Chỉ cần Trương Ảnh Hàm mở miệng nhờ giúp đỡ, hắn sẽ không chút do dự xuất ra năm triệu giao cho trong tay nàng, nhưng nếu như Trương Ảnh Hàm không mở miệng, vậy hắn là tuyệt đối sẽ không chủ động đi trợ giúp Trương Tuyết Bình, bởi vì hắn thích là Trương Ảnh Hàm, mà không phải Trương Tuyết Bình, Trương Tuyết Bình cho hắn quá nhiều ấn tượng xấu, coi như Trương Tuyết Bình là Trương Ảnh Hàm mẹ cũng không được.

"Keng "

Thang máy vang một chút, môn chậm rãi mở ra.

Trương Ảnh Hàm dẫn đầu đi ở phía trước, Lãnh Phong lặng lẽ đi theo, con mắt quét nhìn bốn phía.

Trần nhà trang bị máy thu hình, cơ hồ chút nào không góc chết.

Trương Ảnh Hàm đi tới một đang lúc cửa phòng làm việc trước dừng lại, môn bài trên viết "Tổng tài phòng làm việc" .

Mà cửa phòng làm việc trước có một cái tiểu hình trước đài, nhưng lúc này cũng không có nhân viên làm việc ở nơi này, rất hiển nhiên là nghỉ về nhà.

Trương Ảnh Hàm lấy chìa khóa ra, mở ra cửa phòng làm việc.

Lãnh Phong đi theo Trương Ảnh Hàm đi vào phòng làm việc, nhanh chóng quét nhìn liếc mắt.

Phòng làm việc trang sức rất đơn giản, một trương bàn làm việc, một cái ghế, trước bàn làm việc phương cách đó không xa có hai cái ghế sa lon, còn có một cái bàn uống trà nhỏ.

Trương Ảnh Hàm đi tới trước bàn làm việc, đem hộp com để lên bàn.

Lãnh Phong đi tới Trương Ảnh Hàm bên người, trầm ngâm một chút, nói: "Tốt đơn giản trang sức."

"ừ, mẹ của ta nàng không thích quá sang trọng."

Vừa nói, Trương Ảnh Hàm cầm lên trên mặt bàn một phần văn kiện, chậm rãi lật xem.

Nhìn một hồi, Trương Ảnh Hàm chân mày hơi nhíu lại, sau đó đem văn kiện vứt xuống trên mặt bàn.

Nhận ra được Trương Ảnh Hàm vẻ mặt, Lãnh Phong hỏi "Thế nào?"

"Người sử dụng phản hưởng không được, có chừng mấy cửa hàng đã trả lại hàng, công ty hao tổn một triệu." Trương Ảnh Hàm cau mày, nàng có chút nóng nảy.

Lãnh Phong khoanh tay, hắn ngược lại không chút nào để ý, đồ trang điểm hiệu quả tùy theo từng người, mà bây giờ trên thị trường đồ trang điểm bày la liệt, hiệu quả không được, kia nhất định phải bị loại bỏ.

Chẳng qua là này một hao tổn một triệu, cái công ty này trong khoảng cách thành phố lại xa một chút, ước chừng thiếu sáu trăm vạn vốn.

"Không trách mẹ người ở nơi này đem ba mươi điều lựa chọn ở lại công ty, nàng nhất định phải vội vàng nghĩ ra đối sách." Lãnh Phong không chút hoang mang nói.

Này sự tình cùng hắn không có quan hệ gì, cho nên hắn mới sẽ không nóng nảy.

Nhưng này sự tình đối với Trương Ảnh Hàm mà nói nhưng là một cái đại phiền toái, bởi vì Trương Tuyết Bình cả ngày bận rộn, nàng căn bản không cảm giác được nhà ấm áp.

Huống chi Trương Tuyết Bình là mẹ của nàng, chính mình mẫu thân gặp phải khó khăn, làm con gái khẳng định nghĩ (muốn) phải giúp một tay.

"Chúng ta đi phòng họp nhìn một chút." Vừa nói, Trương Ảnh Hàm sẵn bước đi ra phòng làm việc.

Lãnh Phong nhún nhún vai, vói ở sau lưng nàng.

Hai người tới năm tầng, len lén đi tới cửa phòng họp trước.

Lúc này cửa phòng họp đóng chặt, nhưng cửa sổ mở một chút, có thể thấy bên trong tình cảnh, hơn nữa có thể nghe được một ít thanh âm.

Hai người đứng ở cạnh cửa sổ, nhìn bên trong tình cảnh.

Trong phòng họp, bao gồm Trương Tuyết Bình ở bên trong, tam nữ hai nam ngồi quanh ở trước bàn hội nghị, hai nam nhân nhìn qua cũng sẽ không vượt qua ba mươi tuổi, coi như là rất tuổi trẻ.

"Những người này cũng là công ty nguyên lão, ban đầu cùng mẹ của ta đồng thời gây dựng sự nghiệp." Trương Ảnh Hàm nhỏ giọng nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, vểnh tai, nghe lén đến vào trong nói lời nói.

Một người trong đó mặc trang phục màu đỏ cô gái trung niên gõ bàn, nói: "Công ty chúng ta bây giờ còn kém sáu trăm vạn tới điền vào cái này vốn trống chỗ, còn kém này sáu trăm vạn, chúng ta mới có thể đem công ty đưa ra thị trường, bất quá này sáu trăm vạn không phải nói có sẽ có, bây giờ đồ trang điểm lượng tiêu thụ không được, chúng ta chừng mấy khoản sản phẩm mới cũng không có đạt tới kỳ vọng cao lượng tiêu thụ, thậm chí còn gặp phải trả lại hàng, cũng là bởi vì cái này sản phẩm mới, chúng ta mới hao tổn một triệu."

Nghe nữ nhân này nói chuyện, Lãnh Phong thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Hàng này một bộ việc không liên quan đến mình bộ dáng, mà lại nói tất cả đều là nói nhảm.

Lãnh Phong mới vừa rồi cũng len lén liếc mắt nhìn Trương Tuyết Bình trên bàn làm việc văn kiện, liếc mắt liền nhìn ra tất cả vấn đề.

Trương Tuyết Bình công ty ra hai khoản mới đồ trang điểm, một cái là đưa đến trắng đẹp hiệu quả, ngoài ra một cái là về nhãn ảnh, nhưng tiếng tăm không được, khách hàng rồi rít không muốn mua, tiến hóa thương gia toàn bộ đều lựa chọn trả lại hàng, đưa đến đồ trang điểm làm được không có biện pháp tiêu thụ ra đi, toàn bộ chất đóng ở trong kho hàng.

Thật ra thì xử lý phương pháp rất đơn giản, chỉ cần đem những này đồ trang điểm từng nhóm tiêu thụ đến các cái địa phương là được.

Bởi vì này nhiều chút đồ trang điểm chẳng qua là tập trung tiêu thụ đến một cái đại hình trong thương trường, chừng mấy đang lúc bán đồ trang điểm của hàng đều có, một gian trả lại hàng, còn lại mấy gian cũng đi theo lui, cho nên hao tổn cũng rất bình thường.

Về phần tại sao sẽ chỉ tập trung tiêu thụ đến một cái đại hình trong thương trường, thật ra thì cũng rất đơn giản, bởi vì một cái sản phẩm mới, muốn nhìn một chút tiếng tăm cùng lượng tiêu thụ, vậy trước tiên thử nghiệm mới, lượng tiêu thụ được, kia nhiều đến đâu sinh sản.

Nhưng Trương Tuyết Bình công ty lại trực tiếp sinh sản một nhóm lớn, sau đó sẽ thử nghiệm mới, như vậy kinh doanh bộ sách võ thuật, có thể không hao tổn sao?

Tiêu phí một số tiền lớn đem thành phẩm làm được, nhưng không có cách nào tiêu thụ ra đi, chỉ có thể chất đóng ở trong kho hàng, nhìn đều sẽ cảm giác e rằng nại.

"Chúng ta phải nghĩ biện pháp xử lý xong lần này sự tình, công ty chúng ta vẫn luôn không có biện pháp đem lượng tiêu thụ tăng lên, lượng tiêu thụ ở một cái điểm không ngừng quanh quẩn, tiếp tục như vậy không được, đừng nói trước đưa ra thị trường, chúng ta có thể hay không kiếm còn là một vấn đề." Một người đàn ông mặt đầy lo âu nói.

"Tổng tài, chúng ta nếu không đem sản phẩm mới lấy giá thấp bán đi được, trước đem những này chất đóng nguồn hàng hóa thanh, ít nhất có thể điền vào một ít trống chỗ." Một gã nam tử khác nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Không thể để cho nàng biết

"Cái này tuyệt đối không được!" Trương Tuyết Bình không hề nghĩ ngợi, trực tiếp hủy bỏ.

"Nhóm này sản phẩm mới sử dụng nguyên liệu đều là từ nước ngoài vào bên, giá vốn rất cao, chúng ta tiêu thụ ra đi căn bản là kiếm không bao nhiêu

tiền, nếu như giá thấp tiêu thụ, kia thua thiệt gặp nhau càng nhiều."

Trương Tuyết Bình trên mặt tràn đầy mệt mỏi, nhưng nàng không có biện pháp nghỉ ngơi, toàn bộ công ty phải dựa vào nàng một người chống đỡ, về phần những thứ này cái gọi là nguyên lão, các nàng cái gì cũng làm không, những người này liền là một đám ăn cơm khô, bình thường cái gì cũng không làm, sẽ chờ lấy tiền, một khi công ty xảy ra vấn đề gì, chỉ biết kể một ít nói nhảm, chẳng có tác dụng gì có.

"Chúng ta đây chẳng lẽ sẽ để cho những thứ này thành phẩm chờ lên mốc sao?" Nam tử mặt đầy nóng nảy nói.

"Chúng ta có thể mang những thứ này thành phẩm từng nhóm tiêu thụ đến các cái địa phương." Trương Tuyết Bình cắn môi, nàng đã sức cùng lực kiệt.

Bốn cái nguyên lão đều lộ ra một chút bất đắc dĩ nụ cười, một người trong đó cô gái trung niên nói: "Tuyết bèo, người cũng không phải không biết, hợp tác với chúng ta thương gia cứ như vậy mấy gian, bây giờ trả lại hàng những thứ kia thương gia đều đã kết thúc hợp tác với chúng ta, chúng ta bây giờ phải dựa vào lúc trước sản phẩm chống đỡ, chúng ta tiêu thụ vòng rất hẹp, mấy năm nay chúng ta vẫn muốn mở rộng điểm, nhưng cho tới bây giờ cũng không thành công qua."

Lãnh Phong nghe vào trong nói lời nói, lộ ra vẻ tươi cười.

Thật ra thì hẳn có năng lực để cho cái công ty này nổi dậy, chẳng qua là hẳn không có làm như thế.

Chỉ cần Lãnh Phong nguyện ý, hoàn toàn có thể cùng Nelson nói một chút, để cho Nelson giúp cái công ty này mở rộng tiêu thụ vòng, đối với Nelson mà nói, đó cũng không phải việc khó gì.

Lãnh Phong đã không có hứng thú tiếp tục nghe vào trong nói lời nói, bởi vì không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Cho dù bọn họ trò chuyện cái suốt đêm, cũng trò chuyện không ra cái gì đối sách.

Bây giờ đồ trang điểm bày la liệt, cái thế giới này không thiếu đồ trang điểm, một gian đồ trang điểm công ty muốn nổi dậy, mấu chốt nhất là dựa vào tuyên truyền, cũng chính là làm quảng cáo.

Khách hàng biết nhiều, sẽ muốn đi mua cái này đồ trang điểm thử nhìn một chút.

Nhưng mỗi ngày đều có nhiều như vậy đồ trang điểm quảng cáo, thật chính là muốn làm được làm cho tất cả mọi người đều chín biết, thật không phải là suy nghĩ một chút liền có thể thành công.

Liên vền vẹn là một khoản tiền quảng cáo, là có thể để cho Trương Tuyết Bình công ty phá sản.

Nàng không vốn liếng này đi làm quảng cáo, cho nên hẳn tiêu thụ vòng rất hẹp, nguyện ý hợp tác với nàng thương gia ít lại càng ít, nếu không nàng cũng sẽ không luôn là kém kia năm triệu đưa ra thị trường.

Đưa ra thị trường sau khi công ty có thể dung tư, sau đó mở rộng kinh doanh, hơn nữa có thể được vốn, gia tăng cổ đông lưu động tính.

Trọng yếu nhất, có miễn phí hỏi ý kiến cùng quảng cáo hiệu ứng, xí nghiệp đưa ra thị trường sau, trở thành một nhà công chúng xí nghiệp, đối với tăng lên công ty nhãn hiệu có nhất định tác dụng, khuếch trương công ty lớn nổi tiếng.

Đây cũng là tại sao Trương Tuyết Bình muốn đem công ty đưa ra thị trường nguyên nhân.

Một khi đưa ra thị trường, nàng công ty có thể được rất nhiều tài nguyên, sau đó nàng liền có thể mở rộng kinh doanh, mà nàng dưới cờ đồ trang điểm lượng tiêu thụ liền sẽ đề cao thật lớn, từ đó thu hoạch được lớn hơn lợi nhuận.

Nhưng nàng tới tới lui lui, cũng thiếu này năm triệu, không đúng, là sáu trăm vạn.

Sáu trăm vạn đối với nàng mà nói là một cái số lượng lớn, nàng muốn hướng ngân hàng vay tiền, nhưng ngân hàng cự tuyệt, về phần lý do, ngân hàng không có cho dư một hợp lý câu trả lời, hiển nhiên là có người ở âm thầm gian lận.

Lãnh Phong đã không có bất kỳ hứng thú gì lại nghe tiếp, thậm chí không nhận được gấp một cái.

Nhưng Trương Ảnh Hàm nghe rất nghiêm túc, nàng không chớp mắt nhìn trong phòng họp nhất cử nhất động.

Nàng nghe, hơn nữa tiến hành phân tích.

Nàng học là kinh tế Quản Lý học, cho nên rất rõ thế nào đi quản lý một cái công ty.

Trương Tuyết Bình cũng không có nàng biết nhiều, chẳng qua là Trương Tuyết Bình cho tới bây giờ cũng không có nghe qua nàng ý kiến.

Nếu như Trương Tuyết Bình chịu tiếp nhận Trương Ảnh Hàm ý kiến, kia cái công ty này căn bản sẽ không xuất hiện nhiều vấn đề như vậy.

Có thể nói, Trương Tuyết Bình một mực sống ở chính nàng trong thế giới.

Thời gian trôi qua hai mươi phút, trong phòng họp một mực ở thảo luận, nhưng thảo luận tới thảo luận đi, căn bản cũng không có thảo luận ra cái gì có thể giải quyết biện pháp.

Mặc dù Lãnh Phong không hiểu buôn bán, nhưng hắn liếc mắt là có thể nhìn ra, công ty nguyên lão không có mấy người là biết kinh tế quản lý, tới đa cũng liền Trương Tuyết Bình có chút tài nghệ, nhưng cũng không tốt gì.

Lúc này, Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng đẩy một chút Lãnh Phong, thấp giọng nói: "Hội nghị nhanh kết thúc, chúng ta đi thôi, không nên để cho nàng xem thấy chúng ta."

Rời đi nơi này, Lãnh Phong dĩ nhiên câu cũng không được, ngay cả vội vàng đi theo Trương Ảnh Hàm rời đi.

Nghe những thứ này không chuyên nghiệp người họp, Lãnh Phong chỉ mong sớm một chút rời, bởi vì này thuần túy là lãng phí thời gian.

Những người này nói lên ý kiến, chỉ sẽ để cho cái công ty này sập tiệm.

Lãnh Phong không hiểu, tại sao Trương Tuyết Bình muốn giữ lại những thứ này không có dùng nguyên lão, chẳng lẽ liền bởi vì bọn họ ban đầu cùng nàng đồng thời gây dựng sự nghiệp?

Mặc dù nghi ngờ, nhưng Lãnh Phong cũng lười đi nghĩ quá nhiều, dù sao những chuyện này không có quan hệ gì với hắn, hắn cũng lười đi nhúng tay, trừ phi Trương Ảnh Hàm thỉnh cầu nàng trợ giúp.

Trương Ảnh Hàm cùng Lãnh Phong rời đi công ty cao ốc, trở lên xe.

"Nếu như đổi thành ta tới quản lý cái công ty này, ta sẽ trước tiên đem mấy cái này cái gọi là công ty nguyên lão đuổi." Trương Ảnh Hàm ngồi ở chỗ tài xế ngồi, sắc mặt có chút khó coi.

Lãnh Phong gật đầu một cái, đổi lại là hắn tới quản lý, hắn cũng khẳng định sẽ làm như vậy.

Trương Ảnh Hàm cắn môi, cơ thể hơi có chút run rẩy, "Tại sao mẹ của ta sẽ không chịu nghe một chút ta ý kiến, nàng kinh doanh bộ sách võ thuật tồn tại quá nhiều vấn đề, tiêu thụ phương hướng cũng quá hẹp hòi, chỉ cần nàng đồng ý, ta thậm chí có thể nghỉ học đến giúp đỡ nàng xử lý công ty, nhưng nàng chính là không chịu, ta thật thật muốn biết tại sao."

"Ta sẽ đi đọc kinh tế quản lý, chính là muốn lấy sau có thể giúp được nàng, ta không nghĩ ta hoàn thành học nghiệp sau, đi những công ty khác công việc, ta chỉ muốn giúp nàng a, ta thật muốn."

Nói xong, Trương Ảnh Hàm gục trên tay lái, không ngừng khóc thút thít.

Lãnh Phong nhìn thương tâm Trương Ảnh Hàm, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

Trương Ảnh Hàm không mở miệng lời nói, hắn thì sẽ không chủ động ra tay trợ giúp, bởi vì Trương Tuyết Bình cho hắn ấn tượng xấu.

Coi như Trương Ảnh Hàm bây giờ rất thương tâm cũng giống vậy.

Lãnh Phong không biết nên thế nào đi an ủi Trương Ảnh Hàm, trong lúc nhất thời trong xe chỉ có Trương Ảnh Hàm tiếng nước nỏ.

Một lát nữa, Lãnh Phong do dự một chút, đưa tay ra, vỗ nhẹ nhẹ chụp Trương Ảnh Hàm bả vai, nói: "Đừng thương tâm, có lẽ sau này mẹ ngươi sẽ chủ động nhờ giúp đỡ ngươi, bây giờ nàng khả năng còn không thể hiểu được, nhưng người tổng hội mở mang trí tuệ."

Sau khi nói xong, Lãnh Phong phát hiện mình dường như giống như chưa nói vậy.

Trương Ảnh Hàm ngồi thẳng thân thể, xoa một chút trên mặt nước mắt, thanh âm có chút khàn khàn, đạo: "Nàng không hiểu ta, ta cũng không hiểu nàng, ta cùng nàng giữa mãi mãi cũng cách một bức tường."

Lãnh Phong chần chờ một chút, mở miệng nói: "Ngươi có thể chính mình gây dựng sự nghiệp, lấy ngươi đầu não, ta tin tưởng ngươi rất dễ dàng là có thể vượt qua mẹ ngươi, nhưng điều kiện tiên quyết là, ngươi nguyện ý làm như vậy mới được."

Vừa nói, Lãnh Phong dừng dừng một cái, từ mảnh nhỏ quan sát một chút Trương Ảnh Hàm sắc mặt không có bất kỳ biến hóa nào sau khi, mới tiếp tục nói: "Chỉ cần ngươi nguyện ý lời nói, ta có thể cho ngươi toàn bộ tài nguyên ủng hộ, vô luận là tiền, hay lại là nhân viên quản lý, hoặc là công ty cao ốc, ta đều có thể giúp ngươi giải quyết."

Những thứ này Lãnh Phong không có chút nào thiếu, tiền hắn có, về phần ưu tú nhân viên quản lý, Nelson Khoa Kỹ Công Ty phần nhiều là, Lãnh Phong hoàn toàn có thể đi mượn một hai.

"Tại sao ngươi muốn cho ta làm như vậy?" Trương Ảnh Hàm mặt vô biểu tình hỏi.

Lãnh Phong nhếch miệng, nói: "Mẹ ngươi vẫn luôn không có đồng ý ngươi ý tưởng, ta nhớ ngươi đem tự Minh có thể (Kỷ Năng) lực biểu hiện ra, để cho nàng biết, ngươi thật có thể làm được."

"Ta đây tương đương với cùng nàng đối nghịch."

"Ừ, cho nên nói muốn người đồng ý, chỉ cần người nguyện ý, vô luận người cần gì, ta cũng có thể giúp người."

"Ta sẽ không như thế làm." Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong, sắc mặt bình tĩnh, nhưng con mắt có chút đỏ lên, "Ta sẽ tiếp tục hướng nàng biểu đạt ta quan điểm mình, cho đến có một ngày nàng áp dụng mới thôi."

"Vây cũng tốt." Nói xong, Lãnh Phong ngậm miệng, không nói gì nữa.

Nàng không muốn, Lãnh Phong cũng không có cách nào những chuyện này chỉ có thể nàng tự Minh tới (Kỷ Lai) quyết định.

Trong xe một chút Từ An lắng xuống, bầu không khí ít nhiều có chút lúng túng.

Một lát nữa, Trương Ảnh Hàm mới mở miệng nói: "Các người Dị Năng Giả, đều là có tiền như vậy sao?"

"Không vâng." Lãnh Phong lắc đầu nói.

"Vậy người tiền là thế nào tới?" Trương Ảnh Hàm có chút hiếu kỳ hỏi.

"Làm nhiệm vụ, giống như là lính đánh thuê, chúng ta tiếp nhận người khác ủy thác, sau đó dựa theo đối phương ý tứ đi chấp hành." Lãnh Phong thành thật trả lời, nhưng không có tiết lộ quá nhiều, bởi vì biết quá nhiều, đối với (đúng) Trương Ảnh Hàm không có bất kỳ chỗ tốt.

"Kia giống như là cái gì nhiệm vụ?" Trương Ảnh Hàm tiếp tục truy vấn.

Lãnh Phong nhếch miệng, không có trả lời ngay, một lát nữa mới lên tiếng: "Một loại cũng là bảo vệ nhiệm vụ, bảo vệ người thuê không bị người ám sát."

"Kia nếu như đối phương ủy thác người đi giết người đầu rồi, người cũng sẽ đi làm sao?"

Trương Ảnh Hàm vấn đề để cho Lãnh Phong thoáng cái sững sốt.

Lãnh Phong nhìn về phía Trương Ảnh Hàm, chỉ thấy Trương Ảnh Hàm sắc mặt bình tĩnh nhìn mình, nàng đang đợi chính mình trả lời.

Trương Ảnh Hàm tính cách Lãnh Phong rất rõ, nếu để cho nàng biết rõ mình chấp hành qua rất nhiều lần ám sát nhiệm vụ lời nói, sợ rằng nàng đối với (đúng) thái độ mình, sẽ có một cái nghịch thiên lộn.

Nói trắng ra, chính là sẽ cách xa mình.

Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không cho phép loại sự tình này phát sinh, hắn không thể để cho Trương Ảnh Hàm biết.

"Ha ha ha ha ha, giết người nhiệm vụ, ta ngược lại thật ra không có nhận đã đến, ta phần lớn đều là chấp hành bảo vệ nhiệm vụ, hoặc là đi cứu người thân mã, giết người chuyện này ngược lại chưa làm qua." Lãnh Phong cười nói.

"Thật sao?" Trương Ảnh Hàm biểu tình không có bất kỳ biến hóa nào, mà là Tĩnh Tĩnh nhìn Lãnh Phong.

Nàng vẻ mặt để cho người không nhìn ra nàng đang suy nghĩ gì, ngay cả Lãnh Phong cũng không nhìn thấu.

"Đương nhiên là thật, thế nào, không tin?" Lãnh Phong tiếp tục cười, hắn mượn dùng cười để che giấu lúng túng.

Trương Ảnh Hàm tiếp tục nhìn chăm chăm Lãnh Phong nhìn một hồi lâu, mới thu hồi ánh mắt, cho xe chạy, bình tĩnh nói: "Chúng ta đi thôi, sắp đến rạng sáng."

Nghe được Trương Ảnh Hàm lời nói, Lãnh Phong theo bản năng nhìn một chút thời gian, phát hiện bây giờ là mười một giờ đêm nữa, khoảng cách mùa xuân còn có nửa giờ.

Nghe nói đến rạng sáng, Hoa Hạ nhân dân cũng sẽ đốt pháo hoa pháo cối tới ăn mừng, nhưng thành phố không cho phép đốt dây pháo, ngược lại là có thể thả pháo hoa.

"Chúng ta đi bờ sông đi, ta nghĩ rằng đến 12h, nơi đó sẽ rất náo nhiệt." Trương Ảnh Hàm quay đầu nhìn Lãnh Phong, nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, hắn không có bất kỳ ý kiến.

Chẳng qua là, Lãnh Phong cũng không biết, Mạch Nhiên, lúc này đang ở Vương Giả chi đạo cửa vào, Tĩnh Tĩnh chờ đợi hắn trở về.

Chương 131: Bao tiền lì xì

h thành phố có một cái 300m rộng Bắc Giang, điều này Bắc Giang đem h lạng cái khu chốn.

Bắc Giang đi ngang qua toàn bộ h thành phố, toàn trường chừng một ngàn cây số.

Lúc này hai bên cao ốc Đại Hạ đèn đuốc sáng choang, tường ngoài bên trên ánh đèn không ngừng lóe lên, ở trong bóng tối là chói mắt như vậy.

Trương Ảnh Hàm dừng xe ở bờ sông trên đường, nhìn một ít thời gian, khoảng cách 12h còn có không tới mười phút.

"Chúng ta ở nơi này đi, ta nghe nói đợi một hồi có rất xuất sắc Diễm Hòa biểu diễn."

Nói xong, Trương Ảnh Hàm đẩy cửa xe ra.

Lãnh Phong không có cự tuyệt, cùng đi theo xuống xe.

Trương Ảnh Hàm đem người tựa vào bờ sông trên hàng rào, nhờ gió thổi lát phát thân thể nàng, đưa nàng tóc dài thổi lên.

"Đây là cái tốt địa phương." Lãnh Phong đứng ở Trương Ảnh Hàm bên người, nghe nàng thân Thượng Thanh thơm tho, hơi mỉm cười nói.

Trương Ảnh Hàm xoay người, nhìn không ngừng lưu động nước sông, nhẹ nói đến: "Đúng vậy, nước sông rất thanh, rất ít người sẽ hướng bên trong ném rác rưởi."

"Thị dân tư chất vẫn là có thể." Lãnh Phong thở dài nói.

Lúc này, Trương Ảnh Hàm đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người, nói: "Lãnh Phong, ta hỏi ngươi một cái vấn đề."

"Ngươi nói?" Lãnh Phong quay đầu, chống lại Trương Ảnh Hàm ánh mắt.

"Nếu như ngươi không có dị năng, vậy ngươi sẽ nhớ làm những gì?" Trương Ảnh Hàm hỏi.

Lãnh Phong không có trả lời ngay, mà đưa mắt chuyển tới trên mặt nước, tựa hồ đang suy tư điều gì.

Trương Ảnh Hàm cũng không có thúc giục, lẳng lặng nhìn Lãnh Phong, chờ đợi hần trả lời, nàng biết, Lãnh Phong sẽ trả lời.

"Ta không có nghĩ qua chuyện này, không biết trả lời như thế nào ngươi, bởi vì ta cũng không biết mình nên làm những gì." Lãnh Phong đưa tay đề ở trên hàng rào, nhìn nhanh chóng lưu động nước sông, nhẹ nhàng nhỏ khí.

"Vậy nếu như có một ngày, ngươi mất đi ngươi năng lực, vậy ngươi sẽ nhớ làm những gì?" Trương Ảnh Hàm tiếp tục hỏi.

Trương Ảnh Hàm vấn đề để cho Lãnh Phong lẳng lặng, sau đó quay đầu, nhìn thẳng Trương Ảnh Hàm con mắt.

"Ta năng lực chính là ta mệnh, nếu như không có cánh, ta nghĩ ta sẽ không sống nổi." Lãnh Phong mặt đầy bình tĩnh nói.

Lãnh Phong trả lời để cho Trương Ảnh Hàm hơi ngẩn ra, nàng có chút không hiểu.

Một lát nữa, Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, "Bất quá, nếu quả thật có ngày hôm đó, ta nghĩ ta sẽ đi lữ hành, cho đến ta đi mệt, sẽ rời đi cái thế giới này, bởi vì ta không thể tiếp nhận mất đi dị năng, ta cánh chính là ta mệnh."

"Ngươi liền sẽ không cảm thấy mình không phải là người bình thường sao? Bởi vì ngươi cùng những người khác không giống nhau." Trương Ảnh Hàm cẩn thận từng li từng tí nói.

Nói xong, Trương Ảnh Hàm từ quan sát kỹ đến Lãnh Phong sắc mặt, nàng có chút bận tâm Lãnh Phong sẽ tức giận.

Nhưng Lãnh Phong không có, mà là cười cười, không thêm đề ý chút nào nói: "Ta tại sao phải cho là như thế, ta sẽ không bởi vì ta tự mình có (Kỷ Hữu) dị năng mà cảm giác đến bất kỳ bất an gì hoặc là tự ti, bởi vì ta có người khác tha thiết ước mơ năng lực, bởi vì ta có thể bay đi, ta có thể bay lượn ở trên trời, mắt nhìn xuống chúng sinh."

Lãnh Phong trên mặt tràn đầy kiêu ngạo, hần rất ưa thích chính mình dị năng.

Trương Ảnh Hàm nhếch miệng, không nói gì nữa, nàng không lời chống đỡ.

Lúc này, thời gian cây kim chỉ, từ từ nhảy đến 12h.

Lãnh Phong nhận ra được cái gì, ngẩng đầu nhìn không trung.

"Hừ "

Vô số đạo Diễm Hỏa, bay đến không trung.

Toàn bộ không trung ngay sau đó bị đủ loại đủ mọi màu sắc pháo hoa bao trùm, pháo hoa tiếng nổ ở toàn bộ h thành phố quanh quần.

Mùa xuân, tới.

"Sự phỏ, mùa xuân vui về." Lãnh Phong nhìn không trung pháo hoa, ở trong lòng nói.

"Năm mới vui về." Trương Ảnh Hàm cũng nhìn không trung, nhẹ nói đạo.

Vương Giả chỉ đạo cửa vào, Mạch Nhiên ngồi ở trong xe, nhìn trên bầu trời sáng lạng Diễm Hỏa, lộ ra vẻ khổ sở nụ cười, thấp giọng ní non: "Năm mới vui về."

Trương Ảnh Hàm không chớp mắt nhìn trên bầu trời Diễm Hỏa, bởi vì đây là rất khó thấy.

Dĩ vãng h thành phố cảm chỉ đốt pháo hoa pháo cối, nhưng năm nay lại cho phép thả khói lửa, cho nên thời gian vừa quá 12h, mọi người chất đông đã lâu nhiệt tình nhất thời thả ra ngoài.

Năm phút trôi qua, nhưng Diễm Hỏa phảng phát sẽ không dừng lại một dạng một mực kéo dài.

Lúc này, Trương Ảnh Hàm trong túi điện thoại di động reo tới.

Trương Ảnh Hàm phục hồi tinh thần lại, lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, phát hiện là Trương Tuyết Bình điện thoại.

"Này, mẫu thân." Trương Ảnh Hàm tiếp thông điện thoại, nói.

Trương Ảnh Hàm nghe bên đầu điện thoại kia Trương Tuyết Bình nói chuyện, một lát nữa, mới lên tiếng: "Ta biết, ta bây giờ đi về."

"Thế nào?" Lãnh Phong hỏi.

Trương Ảnh Hàm đưa điện thoại di động thả lại đến trong túi, đạo: "Mẹ của ta về nhà, ta cũng phải đi về."

Lãnh Phong gật đầu một cái, thật ra thì hắn đã sớm buồn ngủ, nhưng Trương Ảnh Hàm mời hắn tới bờ sông, hắn chung quy không thể cự tuyệt.

Mà lần này cũng không có tới uống, ở bờ sông nhìn Diễm Hỏa cảm giác rất không giống nhau, mặt nước ảnh ngược đến Diễm Hỏa bóng dáng, giống như là trên dưới Lưỡng Trọng Thiên.

Trương Ảnh Hàm xuất ra chìa khóa xe, nói: "Ta trước đưa ngươi trở về đi thôi."

"Không cần, chớ quên ta biết bay." Lãnh Phong lắc đầu nói.

"Nhưng này đây trời đều là Diễm Hỏa, ngươi phải thế nào bay trở về?" Trương Ảnh Hàm nghi ngờ hỏi.

Lãnh Phong hơi ngần ra, đây quả thật là a, coi như hắn bay được, nhưng ở dưới tình huống như vậy, bay đến không trung hoàn toàn là muốn chết, nửa phút cũng sẽ bị Diễm Hỏa đánh trúng.

"Đi thôi, cùng lắm ta đem xe mở nhanh một chút." Nói xong, Trương Ảnh Hàm hướng Audi a 8 đi tới.

Lãnh Phong nhún nhún vai, hắn ngược lại nghĩ (muốn) bay trở về, nhưng là an toàn nghĩ, hắn không thể không ngồi xe.

Trương Ảnh Hàm chạy xe hơi, lần này nàng thêm xe tốc hành tốc độ, không còn là chậm chạp chạy.

Cửa sổ xe cũng không có đóng lại, gió nhẹ thổi vào trong xe, thổi lên Lãnh Phong trên trán sợi tóc.

Ấm lên sau, cho dù là ở buổi tối, h thành phố nhiệt độ cũng có mười độ, cho nên cho dù gió thổi, trong xe cũng sẽ không cảm thấy giá rét.

Hai người cũng không nói lời nào, bầu không khí trong lúc nhất thời có chút lúng túng.

Một lát nữa, Lãnh Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì, mở miệng đánh vỡ cái này lúng túng, đạo: "Đúng, này cũng mùa xuân, ta đây làm lão bản, dĩ nhiên phải cho bao tiền lì xì."

"Ừ? Bao tiền lì xì?" Trương Ảnh Hàm hơi ngần ra, sau đó lộ ra vẻ tươi cười, khẽ cười nói: "Ta rất chờ mong nha."

Lãnh Phong xuất ra ví tiền, bay vùn vụt trong bao tiền tiền, phát hiện tiền mặt đã không có bao nhiêu, ngược lại có một đồng lớn thẻ ngân hàng.

Trầm ngâm một lúc sau, Lãnh Phong lấy ra một tờ thẻ ngân hàng, sau đó lấy ra điện thoại di động, cho tẩm thẻ này chuyển một trăm ngàn USD.

"Cho, đây là người bao tiền lì xì, mặt mã là sáu cái 0, ta tiền mặt không có bao nhiêu, mà lợi nhuận là Phong ta không mang, chỉ có thể chấp nhận." Lãnh Phong đem thẻ đưa cho Trương Ảnh Hàm, cười nói.

Trương Ảnh Hàm không nhịn được cười cười, nhận lấy thẻ ngân hàng, đạo: "Đây là ta gặp qua đặc biệt nhất bao tiền lì xì, bên trong có bao nhiêu tiền?"

"Hỏi rất hay, chính người trở về tra một chút chứ, ngược lại tiền không là rất nhiều, dù sao gần đây ta cũng nghèo." Nói xong, Lãnh Phong ngáp một cái, hần đã buồn ngủ.

"Ta thế nào cảm giác này Caly sẽ có rất nhiều tiền." Trương Ảnh Hàm nhận lấy thẻ, cười nói.

"Ai ai ai, lo lái xe đi." Phía trước vừa vặn có một cái cua queo, Lãnh Phong liền vội vàng nhắc nhở Trương Ảnh Hàm.

Trương Ảnh Hàm nha một tiếng, đem thẻ thả vào trong túi, chuyên tâm lái xe.

"Cám ơn người rồi, cám ơn người bao tiền lì xì." Trương Ảnh Hàm con mắt nhìn thẳng phía trước, cười nói.

Lãnh Phong đem hai tay gối sau ót, nửa hí mắt, nói: "Không có gì, đây là ta nên làm, ai bảo ta là người ông chủ, ông chủ cho nhân viên bao tiền lì xì, đây là không thể bình thường hơn được sự tình."

Lúc này Trương Ảnh Hàm tăng tốc độ xe, muốn trở lại quầy rượu chỉ cần không tới nửa giờ.

Mà trên đường cũng không có gì xe cộ, ở mùa xuân rạng sáng, phần lớn người cũng đợi ở nhà, không có ai biết lái xe chạy khắp nơi.

Sau hai mươi phút, Audi a 8 khoảng cách Vương Giả chỉ đạo đã không xa, mà Lãnh Phong Ứng Nhãn, tựa hồ bắt được cái gì.

"Được, ở chỗ này dừng xe đi." Lãnh Phong đột nhiên nói.

Nhưng Trương Ảnh Hàm cũng không có dừng xe, ngược lại thêm mau một chút tốc độ xe, đạo: "Chúng ta đã sắp đến, nhưng từ nơi này đi bộ đi qua lời nói phải bỏ ra không thiếu thời gian, ta còn là đem người đến cửa quán rượu đi."

"Không cần, dừng xe đi." Lãnh Phong tiếp tục nói.

Trương Ảnh Hàm mặt đầy nghi ngờ nhìn Lãnh Phong liếc mắt, nhưng lần này nàng lựa chọn nghe theo Lãnh Phong lời nói, dừng xe ở ven đường.

"Tại sao phải ở chỗ này xuống xe?" Trương Ảnh Hàm không hiểu hỏi.

"Không có gì, ta chỉ là muốn cho người tiết kiệm một ít thời gian mà thôi, được, ta đi về trước, trên đường cẩn thận."

Lãnh Phong đi xuống xe, đóng kỹ cửa xe sau, lại tiếp tục nói: "Còn nữa, năm mới vui vẻ."

Nói xong, Lãnh Phong sải bước hướng đường phố cửa vào đi tới.

Trương Ảnh Hàm xuyên thấu qua xe kính chắn gió, nhìn Lãnh Phong bóng lưng, nàng không có hiểu Lãnh Phong tại sao phải lựa chọn ở chỗ này xuống xe.

Nhưng lúc này Lãnh Phong đã rời đi, cho dù nàng trong lòng tràn đầy nghi vấn, cũng không cách nào đi hỏi.

Mà lúc này khoảng cách Vương Giả chỉ đạo, ước chừng còn có 300m khoảng cách.

Đi xa Lãnh Phong nhận ra được Trương Ảnh Hàm lái xe rời đi, sau đó mới thở khí.

Lúc này, Mạch Nhiên chiếc kia màu đỏ Ferrari, gọi vào Lãnh Phong mi mắt.

Cũng là bởi vì thấy chiếc xe này, Lãnh Phong mới sẽ chọn trước thời hạn xuống xe, không để cho Trương Ảnh Hàm đưa mình tới cửa quán rượu.

Bởi vì Mạch Nhiên ở nơi này, Lãnh Phong không hy vọng hai người đụng phải.

Từ Mạch Nhiên sinh nhật sau, Lãnh Phong cũng chưa có cùng Mạch Nhiên chạm qua mặt, cho dù Mạch Nhiên gọi điện thoại tới mời Lãnh Phong đi ra ngoài chơi, Lãnh Phong đều dùng đủ loại tán gẫu lý do từ chối.

Lãnh Phong không nghĩ tới, Mạch Nhiên lại ở chỗ này chờ hần trở lại, dù sao này cuối năm, nàng nên đợi ở trong nhà mới đúng.

Lúc này Diễm Hòa đã dừng lại đốt, bốn Chu Nhất mảnh nhỏ yên tĩnh, mà Lãnh Phong tiếng bước chân, truyền vào Mạch Nhiên trong tai.

Vốn là buồn ngủ Mạch Nhiên thanh tỉnh một ít, đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người, sau đó ánh mắt lóe lên một vẻ vui mừng.

Bạn nàng : nàng chờ một đêm, vẫn không có buông tha.

Bây giờ, Lãnh Phong trở lại.

Mạch Nhiên rung hoảng nhất hạ đầu, làm cho mình thanh tỉnh một ít, sau đó nhanh chóng đi xuống xe.

"Người tại sao lại ở đây?" Lãnh Phong vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, hẳn không hiểu nổi Mạch Nhiên tại sao phải ở chỗ này.

"Chờ người trở lại a." Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười, nhưng nàng nụ cười tựa hồ xen lẫn vẻ khổ sở.

Nàng cũng không biết mình tại sao phải các loại, nàng chỉ là muốn gặp được Lãnh Phong một mặt.

Lãnh Phong đưa cho nàng ôm một cái gối, đến nay còn đặt ở phòng nàng trong, mỗi đêm lúc ngủ sau khi, Mạch Nhiên đều phải ôm cái này ôm một cái gối, mới có thể an tâm chìm vào giấc ngủ.

Về phần tại sao nàng có thể như vậy, thật ra thì cũng rất đơn giản, bởi vì đây là Lãnh Phong đưa cho nàng lễ vật.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Già Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Không lời chống đỡ

"Người chờ bao lâu?"

Nhìn Mạch Nhiên nụ cười, Lãnh Phong không khỏi có loại cảm giác áy náy, loại cảm giác này trực tiếp từ đáy lòng toát ra, để cho Lãnh Phong cảm thấy rất khó chịu.

Mạch Nhiên hai tay thả ở sau lưng, mang trên mặt nụ cười, đạo: "Không lâu a, cũng liền mấy giờ."

Mấy giờ

Nhìn Mạch Nhiên một bộ rất dễ dàng đáng vẻ, nhưng Lãnh Phong tưởng tượng đến, nàng một người ngồi ở trong xe, đợi chờ mình trở lại tình cảnh, trong lúc nhất thời trên mặt tràn đầy nồng nặc áy náy.

Lãnh Phong cảm thấy rất kỳ quái, chính mình rõ ràng không thích Mạch Nhiên, nhưng tại sao chính mình còn sẽ cảm thấy khó chịu?

Mạch Nhiên vẫn nở nụ cười, không để ý chút nào chính mình các loại (chờ) Lãnh Phong lâu như vậy, thấy Lãnh Phong sau, nàng khổ sở trong lòng trong nháy mắt biến mất.

"Người làm gì vậy phải ở chỗ này chờ ta." Lãnh Phong nhìn về mặt nụ cười Mạch Nhiên, nói.

"Tìm người chơi đùa a." Mạch Nhiên tiếp tục cười, nàng càng cười, Lãnh Phong trong lòng cảm giác áy náy lại càng nồng.

Nhìn Lãnh Phong vẻ mặt, Mạch Nhiên nháy mắt nháy mắt con mắt, đi về phía trước một bước.

Lúc này Mạch Nhiên khoảng cách không tới nửa thước, Lãnh Phong có thể rõ ràng nghe được nàng tiếng hít thở, còn có thể nghe đến trên người nàng mùi thơm cơ thể.

"Ta tương đối muốn biết, người mới vừa rồi đi đâu, nói tốt chơi với ta, kết quả người lại chạy ra ngoài." Vừa nói, Mạch Nhiên trên mặt lộ ra vẻ bất mãn về mặt.

Lãnh Phong quấy nhiễu cái đầu, có chút lúng túng nói: "Ngạch, không có cách nào đột nhiên có chút việc, xin lỗi, ta cũng không muốn."

Thật ra thì Lãnh Phong cũng không có đáp ứng Mạch Nhiên chính mình phải bồi nàng chơi đùa, nhưng Mạch Nhiên ở nơi này chờ mấy giờ, Lãnh Phong cho dù như thế nào đi nữa muốn rời xa Mạch Nhiên, lúc này cũng không nói ra khác (đứng) lời.

Đáng tiếc Lãnh Phong không biết, Mạch Nhiên ở bắt đầu các loại (chờ) thời điểm, là một mực chảy nước mắt, nàng thật rất khó chịu, nhưng nàng không có đem khổ sở biểu hiện ở Lãnh Phong trước mặt.

"Vậy cũng tốt, là bồi thường ta, ngươi có phải hay không hẳn mời ta đi vào uống một ly?" Mạch Nhiên khẽ cắn môi, kia bộ dáng khả ái để cho Lãnh Phong có chút sùng sờ.

Thấy Lãnh Phong một bộ chỉ ngây ngốc đáng yêu, Mạch Nhiên đưa tay đánh Lãnh Phong một chút, nói: "Này, này đại buổi tối thật lạnh ư, còn không mời ta đi vào lời nói, ta liền muốn cảm mạo."

Lãnh Phong liền vội vàng kịp phản ứng, có chút lúng túng cười cười, hẳn là lần đầu tiên bị một cô gái như vậy mê hoặc, hẳn cũng là lần đầu tiên phát hiện nguyên lai Mạch Nhiên là đáng yêu như thế.

"Đi thôi."

Nói xong, Lãnh Phong dẫn đầu đi ở phía trước.

Mạch Nhiên ừ một tiếng, chậm rãi với sau lưng Lãnh Phong.

Lãnh Phong bóng lưng có vẻ hơi cô đơn, Mạch Nhiên chần chờ một chút, chạy chậm đi tới Lãnh Phong bên trái, cơ hồ muốn cùng hắn sát nhau.

"Áp sát như thế làm gì?" Lãnh Phong quay đầu nhìn Mạch Nhiên, không hiểu hỏi.

Mạch Nhiên bấu môi ba, rất tự do phóng khoáng nói: "Ta thích."

Lãnh Phong bấu môi một cái, hẳn cảm Mạch Nhiên là hoàn toàn không có cách nào Mạch Nhiên tính khí thật sự là rất cổ quái, khi thì khả ái, khi thì lại rất bạo lực, nói cho đúng là rất ngang ngược.

Nàng an tĩnh thời điểm chính là một đáng yêu cô em, cuồng bạo chính là một cái bạo lực cuồng.

Đây là Lãnh Phong đối với (đúng) Mạch Nhiên đánh giá cùng cái nhìn.

Hai người trở lại trong quán rượu, lúc này quầy rượu không có đóng đèn, Lãng Ảnh ba người đang đánh đến chơi đánh bài, trên mặt bàn để mười vài chai bia, hơn nữa tất cả đều là chai không.

Lãnh Phong tròn tròn con mắt, nhìn ba người.

Lúc này, Lãng Ảnh đánh ra hai tờ a, một bộ nắm chắc phần thắng bộ đáng.

Ngay sau đó, Phan Mộc Mộc ném ra hai cái quý, Lãng Ảnh bắt đặc dĩ nhún nhún vai, biểu thị chính mình không bài.

Lãng Ảnh là Chúa.

Phan Mộc Mộc tay bài chỉ còn lại bốn tờ, nàng cười thần bí, cầm trong tay bốn tờ bài toàn bộ ném ra.

Bốn cái 2.

Nhìn trên mặt bàn bài, Lãng Ảnh khoe miệng co giật một chút, hẳn đã thua liền ba cục.

"Ừ, chúng ta lại thắng."

Lãng Mặc cùng Phan Mộc Mộc giờ hai tay lên đánh cái bàn tay.

Lãng Ảnh rất tự giác cầm lên một chai bia, vặn ra nắp bình, ngửa đầu uống sạch.

"Ta đi, các ngươi nào dạng kia." Lãnh Phong đi tới ba người bên cạnh, liếc mắt nhìn trên mặt bàn bia, lại liếc mắt nhìn đang uống rượu Lãng Ảnh.

"Chơi đánh bài a, ai thua ai uống một chai, chúng ta đã chơi đùa một đêm, Lãnh Phong ngươi có muốn hay không đồng thời a." Phan Mộc Mộc có chút đỏ mặt, hiển nhiên nàng uống không ít.

Lãng Ảnh cùng Lãng Mặc hai người mặt cũng là bởi vì uống rượu biến hóa rất đỏ, nhưng ít ra ba người đều vẫn là thanh tỉnh.

"Lãnh Phong, ngươi nếu là cùng đi lời nói, chúng ta có thể đánh mặt chược." Lãng Mặc cũng đi theo mời.

Nhưng sau đó, Lãng Ảnh ba người đều thấy đứng sau lưng Lãnh Phong Mạch Nhiên.

Ba người đầu tiên là hơi ngẩn ra, sau đó không hẹn mà cùng thu cất trên mặt bàn bài, đồng thời đứng lên, sải bước rời đi.

"Ha ha ha ha ha, Lãnh Phong, chúng ta sẽ không quấy rầy người và Mạch Nhiên cô em, chúng ta đến cách vách đánh bài, còn nữa, năm mới vui vẻ, ha ha ha ha ha." Lăng Ảnh thiên về một bên lui vừa nói.

"Lãnh Phong a Lãnh Phong, người rót cuộc mở mang trí tuệ." Lăng Mặc cười nói.

"Mạch Nhiên muội muội năm mới vui vẻ, chúc người chơi đùa vui vẻ nha." Phan Mộc Mộc hướng Mạch Nhiên vẫy tay.

Lãnh Phong cái trán toát ra ba cái hắc tuyến, ba tên này là nào dạng kia.

Mạch Nhiên cũng là đầu óc mơ hồ, nhẹ nhàng đẩy một chút Lãnh Phong, nói: "Bọn họ làm gì a."

Lần trước Lãnh Phong bị bệnh thời điểm, Mạch Nhiên một mực ở chiếu cố Lãnh Phong, cho nên cùng Lăng Mặc mấy người cũng là quen thuộc, Lăng Mặc đảm người muốn đi gặp nhất chính là Lãnh Phong cùng với Mạch Nhiên, cái này không, Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong đồng thời trở về, vừa vặn phù hợp ba người tâm tư, ba người rất thức thời rời đi, không quấy rầy Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên.

"Bọn họ có bệnh, tối nay không uống thuốc." Lãnh Phong mắng.

"Ta thế nào cảm giác bọn họ trong lời nói khác biệt ý tứ đây." Mạch Nhiên che miệng, nhẹ nhàng cười.

"Quản bọn hần đầu rồi, bọn họ không có một ngày là bình thường, nhìn, chạy nhanh như vậy, mặt bàn cũng không thu thập." Lãnh Phong nhìn một mảnh hỗn độn mặt bàn, mặt đầy bất đắc dĩ.

Trên mặt bàn không chỉ có rất nhiều chai rượu, còn có một đồng lớn ăn còn dư lại quả vật, bánh bích quy.

"Người trước ngồi uống chút rượu, ta đi quét dọn một chút vệ sinh."

Nói xong, Lãnh Phong từ trên kệ rượu cầm một chai rượu tinh độ hơi thấp Cocktail cho Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên nhận lấy rượu, nhẹ nhàng gạt đầu, ngồi ở trong ghế dài trên ghế sa lon, nhìn Lãnh Phong nhát cừ nhát động.

Lãnh Phong đem mặt bàn thu thập sạch sẽ, sau đó cầm một khối giẻ lau đi lặp lại lau qua mặt bàn, đem bàn lau sạch sẽ.

Thu thập xong mặt bàn sau, Lãnh Phong lại bắt đầu quét dọn mặt đất, đem đại sảnh tảo một lần sau khi, Lãnh Phong lại đem cây lau nhà, đem mặt đất kéo một lần.

Lãnh Phong có bệnh thích sạch sẽ, cho nên không thể tiếp nhận quầy rượu có bất kỳ vết bẩn.

Mạch Nhiên không nhịn được khen ngợi, nàng lần đầu tiên thấy có nam Sinh Hội chăm chỉ như vậy đi quét dọn vệ sinh.

Rót cuộc đem vệ sinh quét sạch sẽ sau, Lãnh Phong nhỏ khí, cho mình cầm bình Cocktail, sau đó ngồi ở Mạch Nhiên đối diện.

"Người tốt chăm chỉ." Mạch Nhiên không chớp mắt nhìn Lãnh Phong, cười nói.

Lãnh Phong quay đầu, tránh Mạch Nhiên ánh mắt, đạo: "Ta có bệnh thích sạch sẽ."

Nói xong, Lãnh Phong uống một hớp rượu.

"Nhìn ra, ta biết người thời điểm cũng biết người có bệnh thích sạch sẽ, hơn nữa còn là rất nghiêm trọng bệnh thích sạch sẽ." Mạch Nhiên nâng cằm lên, tiếp tục xem Lãnh Phong, phảng phất mãi mãi cũng xem không đủ.

"Ta sẽ có bệnh thích sạch sẽ đều là bị bồi dưỡng ra, sư phụ ta nói qua, làm người nhất định phải nói vệ sinh, thích sạch sẽ, cho nên ta một mực đều bảo trì thích sạch sẽ thói quen tốt, từ từ thì trở thành bệnh thích sạch sẽ, ta trong phòng không cho phép có một chút bẩn."

Vừa nói, Lãnh Phong lộ ra nhớ lại vẻ mặt, Mộ Thi Vân dạy cho hần, thật sự là rất nhiều.

"Sư phụ của người thật là giỏi." Mạch Nhiên nháy như nước trong veo đại con mắt, vẫn nhìn Lãnh Phong.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn thời gian, nói: "Đúng, bây giờ đã là năm mới."

"Đúng vậy, người có phải hay không nên cho ta cái bao tiền lì xì a." Mạch Nhiên cười nói.

"Tại sao là ta cho?"

"Bởi vì người tuổi tác lớn hơn ta."

Lãnh Phong bữu môi một cái, "Đây là suy luận gì."

"Ta bắt kẻ, ta muốn bao tiền lì xì, ta muốn bao tiền lì xì." Mạch Nhiên không ngừng vừa nói.

Nàng cái bộ dáng này có điểm giống là làm nũng, nhìn Lãnh Phong sùng sốt một chút.

"Ta muốn bao tiền lì xì, nếu không người tối nay cũng đừng nghỉ ngủ." Nói xong, Mạch Nhiên khoanh tay, trợn tròn con mắt, gắt gao trợn mắt nhìn Lãnh Phong, một bộ người không cho bao đồ ta liền ăn người bộ dáng.

Lãnh Phong xoa một chút trên trán mồ hôi lạnh, hẳn là hoàn toàn bại bởi nàng.

"Hảo hảo hảo, ta cho, ta cho, người chờ một chút." Lãnh Phong rồi đi tạp tọa, đi lên lầu hai.

Lăng Mặc đám người mua đồ tết thời điểm cũng mua một ít lợi nhuận là Phong, cho bao tiền lì xì không thể không có cái này.

Lãnh Phong từ lầu hai trong phòng khách tìm tới lợi nhuận là Phong, sau đó suy tư một hồi, đem một tấm thẻ ngân hàng nhét vào.

Làm xong hết thấy các thứ này sau, Lãnh Phong trở lại lầu một đại sảnh, đem lợi nhuận là Phong đưa cho Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên nhận lấy, nhanh chóng mở ra, phát hiện bên trong là một tấm nước Mỹ Morgan ngân hàng thẻ ngân hàng.

"Mặt mã là sáu cái 0, Caly tiền chính là cho người tiền mừng tuổi." Lãnh Phong ngồi ở trên ghế sa lon mềm mại, cầm chai rượu lên uống một hớp.

"Bên trong có bao nhiêu tiền?" Mạch Nhiên có chút hiếu kỳ hỏi.

"Hỏi rất hay, chính người đi xem một chút chứ, tấm thẻ này ở Hoa Hạ quốc nội là thông dụng, bất kỳ một cái nào quỹ viên cơ đều có thể lấy tiền, hoặc là người cũng có thể trên mạng tra hỏi, ngược lại người có mặt mã." Lãnh Phong kiêu hai chân, hơi mỉm cười nói.

"Người bây giờ nói cho ta biết sẽ chết sao?" Mạch Nhiên trợn mắt nhìn Lãnh Phong, mắng.

Lãnh Phong gạt đầu một cái, mặt đầy bình tĩnh, chậm rãi phun ra một chữ: "Biết."

"Người!" Mạch Nhiên thiếu chút nữa tức chết, nhưng không chế được chính mình tính khí, không có phát tác.

Bởi vì nàng nghĩ đến, Lãnh Phong như vậy thô hào, xuất thủ chắc chắn sẽ không ít.

Nghĩ tới chỗ này, Mạch Nhiên liền nhanh chóng tỉnh táo lại.

"Trẻ như vậy, người vẫn chưa về nhà nghỉ ngơi?" Lãnh Phong hỏi.

Mạch Nhiên lại một bộ không thèm để ý chút nào bộ dáng, đem người dựa vào ở trên ghế sa lon, hai cái đùi đẹp là để lên bàn, nói: "Gấp cái gì, ta cũng không vội, thế nào, người muốn đuổi ta đi à?"

Lãnh Phong bữu môi một cái, Mạch Nhiên như vậy, là muốn ý ở chỗ này không đi.

"Ta là lo lắng người mệt, các loại (chờ) biết lái xe không an toàn." Lãnh Phong nói bậy một cái lý do, muốn cho Mạch Nhiên về nhà sớm.

"Ta lái xe kỹ thuật còn cần lo lắng mà, người lại không phải là không có lãnh giáo qua."

Nghĩ đến lần trước chạy như gió lốc lúc Lãnh Phong bộ dáng, Mạch Nhiên không nhịn được cười lên.

Lãnh Phong suy tư một hồi, nhớ tới lần trước Mạch Nhiên chạy như gió lốc chuyện, nhất thời không lời chống đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Nàng đang khóc

"Ta đói bụng, ta muốn ăn đồ ăn."

Mạch Nhiên không chớp mắt nhìn chăm chăm Lãnh Phong, sau đó đuổi người một cái.

Nàng vóc người có thể nói hoàn mỹ, này một vron vai, có chút chặt quần áo đem thân thể nàng đường cong hoàn mỹ buộc vòng quanh đến, nhưng Lãnh Phong lại không có đi thường thức, mà là cúi đầu chơi đùa điện thoại di động.

"Trong tủ lạnh có ăn." Lãnh Phong không ngẩng đầu nói.

Mạch Nhiên úp sấp trên mặt bàn, nói: "Ta nghĩ rằng ăn nguoi làm."

Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, ngẩng đầu nhìn Mạch Nhiên, lộ ra vẻ tươi cười, sau đó nói: "Không được."

"Tại sao a!" Mạch Nhiên ngồi thẳng thân thể, trợn mắt nhìn Lãnh Phong.

"Không có vì cái gì, ta không nghĩ xuống bếp." Lãnh Phong tránh Mạch Nhiên ánh mắt, tiếp tục cúi đầu chơi đùa điện thoại di động.

Mạch Nhiên ngáp một cái, nói: "Ồ kìa, nguoi nhần tâm nhìn ta đói bụng mà, ta bắt kê ta bắt kê, ta muốn ăn nguoi nấu đồ vật."

Vừa nói, Mạch Nhiên ngồi vào Lãnh Phong bên người, đoạt lấy trong tay hắn điện thoại di động, chu cái miệng nhỏ nhắn, đạo: "Ta cho nguoi một triệu, đi nhanh cho ta nấu ăn khuya."

Lãnh Phong bữu môi một cái, nàng đây là náo dạng kia, nghĩ (muốn) ăn một bữa chính mình nấu ăn khuya, lại có thể sẵn sàng hoa một triệu?

"USD hay lại là tiền hoa hạ?" Lãnh Phong hỏi.

"Nguoi thích, loại hình gì loại tiền tệ đều có thể." Mạch Nhiên mặt đầy quật cường vừa nói.

Nhìn Mạch Nhiên kia mỹ lệ mặt, Lãnh Phong bất đắc dĩ thờ dài, hắn càng ngày càng không hiểu nổi cô gái này.

"Hảo hảo hảo, nguoi chờ chút, ta đi nấu." Lãnh Phong đứng lên, điện thoại di động cũng không cầm, trực tiếp hướng phòng bếp đi tới.

Mạch Nhiên ngáp một cái, nàng có chút mệt.

Lãnh Phong sau khi rời đi, Mạch Nhiên nắm Lãnh Phong điện thoại di động, chơi đùa một lúc sau, không có phát hiện cái gì có ý tứ đồ vật, không thể làm gì khác hơn là vứt xuống một bên.

Trong phòng bếp, Lãnh Phong đang nướng đến thịt bò bít tết.

Lãnh Phong tài nấu ăn cũng coi là một cái cao cấp đầu bếp, hắn biết làm rất nhiều món ăn, những thứ này đều là khi còn bé từ Mộ Thi Vân kia học được, Mộ Thi Vân máy cơ hồ cái gì cũng biết, chỉ cần Lãnh Phong nguyện ý học, nàng đều có thể dạy.

Trong nồi là tiêu đen thịt bò bít tết, đây là Lãnh Phong thường làm nhất thịt bò bít tết.

Thịt bò bít tết làm xong sau, Lãnh Phong rót một ly rượu vang, sau đó đem hai người cũng bỏ vào trong khay.

Ăn thịt bò bít tết, rượu vang là ắt không thể thiếu.

Đối với Mạch Nhiên, Lãnh Phong là đủ loại bất đắc dĩ.

Mình muốn cách xa nàng, nhưng nàng lại càng đi càng gần, cho dù Lãnh Phong nghĩ như thế nào đi kháng cự cũng vô dụng, bởi vì Lãnh Phong căn bản làm không ra bất kỳ tuyệt tình sự tình, cái này cũng đào tạo (tạo nên) Mạch Nhiên tự do phóng khoáng.

Lãnh Phong bụng mâm, đi ra phòng bếp.

Quầy rượu trong phòng khách một mực để chậm chạp nhạc êm dịu, ánh đèn cũng có chút thăm. Ở nơi này trong đêm tối, như vậy cảnh tượng làm cho người ta một loại cảm giác cô độc.

Làm Lãnh Phong đi tới tạp tọa trước, lại phát hiện Mạch Nhiên đã nằm ở trên bàn ngủ.

Mạch Nhiên nằm ở trên bàn, trong tay còn nắm Lãnh Phong điện thoại di động, nhìn qua ngủ chính hương.

Lãnh Phong cười khổ một tiếng, nàng đây là náo dạng kia, mới vừa rồi kêu đói bụng, bây giờ ăn khuya làm xong, nàng lại ngủ.

Mà Lãnh Phong đi vào làm ăn khuya đến đi ra, vẫn chưa tới mười phút, nàng đây là có nhiều mệt?

Mạch Nhiên ngủ bộ dáng rất khả ái, làm cho người ta một loại phải bảo vệ nàng xung động.

Lãnh Phong nhỏ khí, đem mâm để lên bàn, từ Mạch Nhiên cầm trong tay trở về điện thoại di động của mình.

Rạng sáng nhiệt độ có chút lạnh, Mạch Nhiên xuyên cũng không nhiều, nếu như cứ như vậy ngủ một đêm lời nói, nhất định sẽ cảm lạnh.

Mặc dù Lãnh Phong muốn cách xa Mạch Nhiên, nhưng cũng làm không được đối với nàng bỏ mặc, dù sao Mạch Nhiên giúp qua hấn rất nhiều lần.

"Sợ ngại." Lãnh Phong cười khỏ, đem Mạch Nhiên ôm lấy.

Mạch Nhiên thân thể rất mềm mại, hơn nữa rất thon nhỏ, nàng chính là một cái đáng yêu cô em, nhưng có lúc nàng hành động lại cùng nàng bộ dáng rất không tương xứng.

Lãnh Phong ôm Mạch Nhiên, từng bước từng bước đi lên lầu hai.

Mạch Nhiên ngủ rất quen, cho dù Lãnh Phong ôm nàng đi đi lại lại, nàng cũng không có tỉnh lại.

Mà trong ngủ say Mạch Nhiên chân mày hơi nhíu lại, hiển nhiên là đang làm mơ, hơn nữa còn là một cái ác mộng.

Lãnh Phong đem Mạch Nhiên đưa vào bình thường Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc ở trong căn phòng, lúc này Lăng Ảnh ba người cũng đã dời đến mỗi người trong cửa hàng ở, cho nên những thứ này căn phòng cũng trống ra.

Trong ngủ say Mạch Nhiên chân mày vẫn nhíu chặt đến, nàng ngủ rất không yên ổn.

Lãnh Phong đem Mạch Nhiên nhẹ nhẹ đặt lên giường, giúp nàng đắp kín mền.

Đang lúc Lãnh Phong chuẩn bị lúc rời đi sau khi, nằm ngang Mạch Nhiên chuyển thân, thân thể co ro, chau mày, nàng tựa hồ nằm mơ thấy cái gì cảnh tượng đáng sợ.

Lãnh Phong đứng ở mép giường, nhìn đang ở làm ác mộng Mạch Nhiên, trong lúc nhất thời không biết nên không nên rời khỏi.

Cũng có lẽ bây giờ Mạch Nhiên, yêu cầu một người đi cùng ở bên người nàng, thương yêu đến nàng.

Cho dù ngoài mặt nàng là một cái làm việc cổ quái Laury, vô luận nàng bối cảnh có mạnh đến đâu, vô luận nàng như thế nào đi nữa cổ quái, nhưng nàng cuối cùng là một cái mới vừa tròn đầy mười tám tuổi nữ hài.

Lãnh Phong ngồi ở mép giường, nhìn chau mày Mạch Nhiên, đưa tay ra, vén lên Mạch Nhiên trên trán một cây sợi tóc.

Tóc ngắn thật ra thì thích hợp hơn Mạch Nhiên, bởi vì nàng dài rất khả ái.

Lúc này, Lãnh Phong hơi ngần ra, hấn không biết mình tại sao phải làm ra như vậy thân mật cử động.

Vừa lúc đó, Mạch Nhiên khóe mắt xuất hiện một giọt nước mắt, chậm rãi thấp đến trên gối đầu, nàng đang khóc.

Nàng chân mày vẫn thật chặt nhíu, thân thể co ro, thỉnh thoảng co quắp xuống.

Lãnh Phong nhíu miệng, hấn không biết nên làm sao bây giờ.

Giờ phút này Mạch Nhiên cho Lãnh Phong một loại rất cảm giác kỳ quái, Lãnh Phong không hiểu, chính mình rõ ràng thích là Trương Ảnh Hàm, tại sao nhìn Mạch Nhiên thời điểm, sẽ cảm thấy thương tiếc, sẽ có một loại cảm giác áy náy.

"Tại sao sẽ như vậy" Lãnh Phong che tim mình vị trí, giờ phút này Mạch Nhiên để cho Lãnh Phong cảm thấy thương tiếc.

Nàng rốt cuộc trải qua cái gì, tại sao nàng có thể như vậy.

"Mẹ" Mạch Nhiên thấp giọng ní non.

Nghe được Mạch Nhiên thanh âm, Lãnh Phong liền vội vàng nhìn về phía Mạch Nhiên mặt, lại phát hiện nàng con mắt vẫn đóng chặt lại, căn bản không có tỉnh lại, nàng đang nói mơ.

Mẫu thân?

Lãnh Phong đột nhiên nghĩ tới, ban đầu ở bờ biển thời điểm, Mạch Nhiên có nói lên mẫu thân nàng, dường như đã qua đời.

Mỗi một người sống trên đời, chung quy có một ít mãi mãi cũng sẽ không quên mất ràng buộc, tỷ như Lãnh Phong sư phó Mộ Thi Vân, còn có Mạch Nhiên mẹ.

Mạch Nhiên giờ phút này bộ dáng, giống như Lãnh Phong nhớ tới Mộ Thi Vân thời điểm.

Thật ra thì, Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong, thật có rất nhiều chỗ tương tự.

Lãnh Phong nhẹ nhàng thở dài, đứng lên, rời phòng.

Hắn biết Mạch Nhiên lúc này cần người phụng bồi, nhưng hắn chính là chọn rời đi.

Lãnh Phong quên, ban đầu ở phòng khám bệnh, Mao Ngọc Lan nói qua, nếu như có một cô gái mọi cử động có thể làm động tới tâm tình của hắn, đó phải là thích.

Chẳng qua là Lãnh Phong trong lòng chỉ có Trương Ảnh Hàm, không tha cho Mạch Nhiên.

Nếu như trước nhất đi vào Lãnh Phong trong lòng là Mạch Nhiên, có lẽ sự tình liền sẽ không như vậy.

Lãnh Phong cuối cùng nhìn lại Mạch Nhiên liếc mắt, sau đó nhẹ nhàng đóng cửa phòng.

Trên giường Mạch Nhiên vẫn co ro, nàng vẫn còn ở khóc.

Lãnh Phong trở lại gian phòng của mình, nằm thẳng ở trên giường, hồi tưởng hôm nay từng ly từng tí.

Hắn không hiểu nhất, chính là Mạch Nhiên tại sao phải chờ hắn lâu như vậy, theo đạo lý, đêm ba mươi nàng nên đợi ở nhà, chờ đợi mùa xuân tới, mà không phải đem thời gian lãng phí ở cái này phía trên.

"Hô "

Lãnh Phong nhỏ khí, chậm rãi nhắm lại con mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Nàng tiếng hát

Sáng sớm, thái dương còn không có bò dậy, Lãnh Phong đặt ở đầu giường điện thoại di động lại đột nhiên vang lên.

"Ngọa tào!"

Lãnh Phong liền tranh thủ chặn nắp qua đỉnh đầu, không muốn nghe đến đáng ghét chuông điện thoại di động.

Hắn có thức dậy khí, một khi bị người đánh thức, hắn cũng rất dễ dàng nổi điên.

Chuông điện thoại di động vang dừng sau, trong chăn Lãnh Phong nhỏ khí, tiếp tục tiến vào trong ngủ say. Hắn cũng lười suy nghĩ là ai điện thoại, đối với (đúng) ở hiện tại hắn mà nói, ngủ mới là trọng yếu nhất.

Nhưng mà Lãnh Phong mới vừa ngủ không tới mười giây đồng hồ, điện thoại di động lại vang lên lần nữa đến, nhất thời bắt hắn cho đánh thức.

"Giời ạ!" Lãnh Phong đưa tay đưa điện thoại di động lấy tới, cũng không nhìn gọi điện thoại tới là ai, dùng sức bóp một cái.

"Àm!"

Điện thoại di động nhất thời bị bóp vỡ, mấy cây màu đen lông chim ở Lãnh Phong tay cạnh còn quần.

Lãnh Phong trương biến thành phế phẩm điện thoại di động vứt xuống một bên, vỗ vỗ tay, lần nữa đắp kín mền.

Hôm nay là đầu năm mừng một, thời gian vừa qua khỏi bảy giờ, bốn phía liền vang lên tiếng pháo. h thành phố là cấm đốt dây pháo, nhưng có thật nhiều người cũng không nhìn thẳng quy định này, đêm ba mươi không ai dám thả, nhưng này sáng sớm, không người giam quản, rất nhiều người cũng gan lớn đứng lên, đốt một ít dây pháo, ở năm đầu đồ cái cát lợi.

Thậm chí Lăng Ảnh cũng xuất ra một đại quyền dây pháo, nhét vào trước cửa nhà hàng, một cây đuốc ném qua đi.

"Đùng đùng "

Tiếng pháo bao phủ toàn bộ Vương Gia chi đạo, đem Lăng Mặc, Lãnh Phong, Phan Mộc Mộc ba người toàn bộ đánh thức.

Trong chấn Lãnh Phong bị đánh thức sau, một cái vén chăn lên, cầm lên thả trên tủ đầu giường đồng hồ đeo tay, đi tới cạnh cửa sổ, mắng: "Hôm nay là ma quỷ lộng hành sao? Còn Tm có nhường hay không người ngủ."

Đồng hồ đeo tay nhanh chóng biến thành súng bắn tia, Lãnh Phong kéo một chút cò súng, đem đạn lên nòng.

Lăng Ảnh lại lấy ra một đại quyền dây pháo, đang chuẩn bị đốt, nhưng nghe đến Lãnh Phong thanh âm, liền vội vàng dừng lại.

"Ngọa tào, này sáng sớm giờ trò quỷ gì, còn có nhường hay không người ngủ!" Lãnh Phong ghim súng, mặt đầy tức giận nhìn Lăng Ảnh.

Lăng Ảnh thấy đen thui hòng súng, theo bản năng lui về phía sau hai bước, giờ tay, nở nụ cười nói: "Huynh đệ, người không hiểu a, đầu năm mừng một buồng xuống dây pháo, đồ cái cát lợi a."

"Đồ cộng lông cát lợi, những thứ này phá phong kiến mê tín người cũng tin a." Nói xong, Lãnh Phong giờ súng, một bộ muốn nổ súng bộ dáng, uy hiếp nói: "Người còn thả ta liền băng người."

"Hắc hắc, ta biết người sẽ không nổ súng, để cho người cuối cùng, thật, Sự bất quá Tam, ta để cho hai cái."

Nói xong, Lăng Ảnh trực tiếp một cây đuốc vút xuống dây pháo bên trên, dây pháo lần nữa bùng bùng vang lên.

Lãnh Phong bắt đắc dĩ bừa bãi một cái, hắc quả thật sẽ không nổ súng, chỉ là muốn dọa một chút Lăng Ảnh, nhưng không nghĩ tới hàng này căn bản sẽ không nghe.

Tiếng pháo để cho Lãnh Phong nhàu mày lại, hắc không thích như vậy ồn ào.

Một lát nữa, dây pháo dừng lại, Lăng Ảnh hướng về phía Lãnh Phong cười cười, xoay người chuẩn bị trở lại phòng ăn, lại thấy mặt đầy tức giận Lăng Mặc chính nắm cái chổi, đứng ở trước cửa nhà hàng.

Thấy Lăng Mặc vẻ mặt, Lăng Ảnh nhất thời lảng lảng, sau đó cười chào hỏi: "Chị, chào buổi sáng a."

"Sớm người một cái Đại Đầu Quỷ, ai cho người đốt pháo pháo, không biết rất nhiều dân sao?" Lăng Mặc vén tay áo lên, nắm chổi từng bước từng bước đi về phía Lăng Ảnh.

"Tỷ ta sai, người tinh táo, tinh táo, a! !!"

Lãnh Phong không có sau khi nhìn tiếp theo tình cảnh, đem súng bắn tia tiện tay ném một cái, sau đó trở lại trên giường.

Vốn là này đầu năm mừng một hắc còn muốn ngủ nướng, kết quả căn bản là không có cách thật tốt ngủ.

"Khanh khách "

Ngay tại Lãnh Phong vừa mới chuẩn bị tiếp tục ngủ thời điểm, lại nghe được tiếng gõ cửa.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, cười khổ lắc đầu một cái, sau đó từ trên giường ngồi dậy, lúc này hắc có loại muốn giết người xung động.

Hắn liền muốn thật tốt ngủ một giấc, kết quả sáng sớm đủ loại tiếng ồn, căn bản không có cách nào ngủ.

Lãnh Phong đi xuống giường, mặt đầy tức giận mở cửa phòng.

Hắn muốn nhìn một chút, rốt cuộc là ai sáng sớm ăn no chống giữ không ngủ chạy tới quấy rầy hắn.

"Kêu kệt "

Cửa mở ra sau, một cái thân ảnh kiều tiêu, xuất hiện ở Lãnh Phong trước người.

Mạch Nhiên.

Lúc này nàng nắm một cái Đàn ghi-ta, nở nụ cười đứng ở trước cửa, nàng nhìn qua rất hưng phấn, hiển nhiên là gặp phải cái gì vui vẻ sự tình.

"Làm gì, sáng sớm không ngủ, tới làm ồn ta có ý tứ sao?" Lãnh Phong đem tức giận cũng phát tiết ở Mạch Nhiên trên người, những lời này hắc cơ hồ là hàm hừ nói ra.

Mạch Nhiên bị Lãnh Phong thái độ cho dọa cho giật mình, nàng không nghĩ tới Lãnh Phong sẽ phát lớn như vậy tính khí.

Nhưng một giây sau, nàng cứ tiếp tục nở nụ cười nhìn Lãnh Phong, hưng phấn nói: "Lãnh Phong Lãnh Phong, ta ở trong phòng tìm tới một cái Đàn ghi-ta, người xem."

Vừa nói, nàng cầm trong tay Đàn ghi-ta giờ lên Lãnh Phong trước người.

"Sau đó thì sao?" Lãnh Phong cau mày, giọng vẫn âm trầm.

"Ta sẽ đàn Đàn ghi-ta, ta hát một bài hát cho người như thế nào đây?" Mạch Nhiên không có để ý Lãnh Phong thái độ, nàng bây giờ chỉ muốn ở Lãnh Phong trước mặt biểu hiện một chút chính mình.

"Ta không có hứng thú." Vừa nói, Lãnh Phong chuẩn bị đóng cửa phòng.

Mạch Nhiên ngay cả vội vàng nắm được Lãnh Phong tay, không để cho hắn quan môn, có chút cầu khẩn nói: "Ta liền hát một bài, sẽ không quấy rầy người rất lâu."

Nói xong, nàng cũng không lo Lãnh Phong phản đối, trực tiếp đi vào phòng trong, ngồi vào Lãnh Phong trên giường.

Lãnh Phong xoay người, nhìn người ở mép giường, nắm Đàn ghi-ta Mạch Nhiên, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

Trong lòng của hắn vẫn tràn đầy khó chịu, liên tục mấy lần bị đánh thức, hắn không có nâng cốc đi nổ đã coi là tốt, hắn bây giờ chỉ muốn đi thật tốt ngủ một giấc, không muốn nghe cái gì ca hát.

Mạch Nhiên liên tục đàn mấy cái Đàn ghi-ta, mức độ tốt Âm chi sau, ngừng đầu nhìn Lãnh Phong, hướng về phía hắn lộ ra một tia mỹ lệ nụ cười.

Nàng hiển nhiên cũng là mới vừa tỉnh ngủ không bao lâu, tóc có chút loạn, nhưng không có ảnh hưởng nàng mỹ lệ.

Mạch Nhiên đàn đến Đàn ghi-ta, chậm rãi hát lên: "Ta tóc ngắn tung bay, ngay cả bóng lưng cũng tỏa sáng, biết bao ngời (muốn) có thể bị người yêu."

Nghe được Mạch Nhiên hát câu thứ nhất, Lãnh Phong trong lòng tức giận nhất thời biến mất rất nhiều, sau đó khoanh tay, Tĩnh Tĩnh lắng nghe Mạch Nhiên đàn hát.

"Trở lại kia mảnh nhỏ bãi cát, gió hơi lạnh, nghe sóng biển, hát một hát."

"Kia Thiên Hải gió thổi phất, ta dựa khế người bả vai, cảm giác hạnh phúc, nắm ta không thả, người đang ở đây đoạn phim, ta mưu đồ cất giữ."

"Sáng sớm ánh mặt trời chiếu sáng, người lắng nghe ta đàn hát, cảm giác hạnh phúc, vòn quanh ở thân ta cạnh."

"Ta nhớ người, vĩnh viễn đi cùng ở thân ta cạnh "

Hát xong, Mạch Nhiên buông xuống Đàn ghi-ta, lần nữa hướng về phía Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, nàng cười rất vui vẻ, xuất phát từ nội tâm cao hứng.

Lãnh Phong tựa hồ nghe biết ca từ trong ý tứ, nàng hát nội dung, chính là lần trước mình và nàng cùng đi bờ biển chuyện.

Khi đó, Hải Phong thối lui phát thân thể hai người, Mạch Nhiên tựa vào Lãnh Phong trên bả vai, nói ra đối với mẫu thân Tư Niệm.

Bây giờ, ánh mặt trời chiếu sáng vào phòng trong, Mạch Nhiên nắm Đàn ghi-ta, là Lãnh Phong hát một bài hát.

"Êm tai sao?" Mạch Nhiên ngoẹo đầu, mong đợi Lãnh Phong trả lời.

Lãnh Phong cơ hồ là theo bản năng nói ra: "Êm tai."

Thật rất êm tai.

"Thật sao?" Mạch Nhiên đứng lên, mặt đầy kích động nhìn Lãnh Phong, tiếp tục hỏi "Thật là dễ nghe sao?"

"Ừ, ta không trêu chọc người chơi đùa." Lãnh Phong gật đầu, hắn không khỏi không thừa nhận, Mạch Nhiên ca hát thật rất tốt rất tốt, cho dù hắn như thế nào đi nữa muốn rời xa Mạch Nhiên, nhưng không có biện pháp chối nàng tiếng hát.

Mạch Nhiên che chính mình mặt, mặt đầy hưng phấn nói: "Chính ta biên ca từ cùng bài hát, ta còn lo lắng cho người sẽ không thích."

Quả nhiên

Lãnh Phong cười cười, không trách bài hát này từ ý tứ cùng lần trước sự tình giống như vậy, nguyên lai là chính nàng biên ca từ cùng bài hát.

Cho dù Lãnh Phong là kẻ ngu, cũng nhìn ra Mạch Nhiên muốn biểu đạt ý tứ.

Hắn đã không còn là cảm tình ngu si, hắn đã minh bạch cái gì là ái tình.

"Hát rất tốt, bài hát cùng ca từ đều có thể, người là một cái rất có thiên phú ca sĩ." Lãnh Phong một bộ rất chuyên nghiệp bộ dáng.

Mạch Nhiên đem hai tay thả ở sau lưng, nhẹ nhàng cười, đạo: "Vậy ngươi có nghe hay không ra, ca từ trong ý tứ?"

"Có a, ta tưởng tượng ra một cái rất đẹp cảnh tượng, ừ, rất đẹp cảnh tượng." Lãnh Phong tránh Mạch Nhiên vấn đề, hắn không muốn đi trả lời.

Mạch Nhiên trên mặt thoáng qua vẻ thất vọng, đây không phải là nàng muốn nghe được trả lời.

"Cũng chưa có khác (đừng) sao?" Mạch Nhiên tiếp tục truy vấn, nàng tâm lý không ngừng mắng Lãnh Phong đần, cái này đã ám chỉ rất rõ, hắn lại còn không biết?

"Đói bụng, ta đi nấu bữa ăn sáng."

Nói xong, Lãnh Phong với trôn tự đắc, rời phòng.

Tiếp tục nửa lời nói, bầu không khí tuyệt đối sẽ rất lúng túng, Lãnh Phong không nghĩ bụng phải như vậy tình cảnh.

Hắn không biết nên thế nào cự tuyệt Mạch Nhiên, cho nên chỉ có thể lựa chọn né tránh.

Không chọc nổi, còn không trốn thoát chứ sao.

"Ngươi" Mạch Nhiên thiếu chút nữa tức hộc máu.

Mạch Nhiên ngồi về đến Lãnh Phong trên giường, cầm lên Đàn ghi-ta, ngơ ngác nhìn Đàn ghi-ta Cẩm Huyền.

Nàng không ngốc, nàng nhìn ra, Lãnh Phong là cô ý né tránh cái vấn đề này.

Mới vừa rồi ca từ trong đã ám chỉ rất rõ, coi như là kẻ ngu cũng nghe được bên trong ý tứ, huống chi Mạch Nhiên còn nói, bài hát này từ là mình biên, này tương đương với trực tiếp nói cho Lãnh Phong, mình thích hắn.

Nhưng Lãnh Phong hay lại là lựa chọn giả bộ ngu.

"Tại sao?" Mạch Nhiên mím môi, nhẹ nhàng sờ Cẩm Huyền, không có đạn động, chẳng qua là nhẹ nhàng sờ.

"Bởi vì ta không phải là tóc dài sao? Hay là ta không bằng cái đó Trương Ảnh Hàm?"

"Lãnh Phong, ta sẽ không rời đi ngươi, coi như ngươi muốn giết ta, ta cũng sẽ không bỏ rơi, đòi ta, chỉ thích một mình ngươi, cho dù ngươi không yêu ta cũng không có vấn đề, chỉ cần I love You, vậy thì đủ."

Mạch Nhiên khoe mắt chảy nước mắt, nhưng nàng là cười nói hoàn những lời này.

"Ta sau này mỗi ngày cho ngươi hát một bài bài hát, ta muốn để cho ngươi biết, ta Mạch Nhiên, là rất đa tài đa nghệ."

Nói xong, Mạch Nhiên nhẹ nhàng đàn động một cái Cẩm Huyền, sau đó đem Đàn ghi-ta bỏ qua một bên, chuẩn bị rời phòng.

Nhưng Mạch Nhiên mới vừa đứng lên, liền lưu ý đến phòng trên bàn sách, để một cái toàn thân màu đen súng bắn tia.

Mạch Nhiên nhớ mang máng, lần trước ở trong đường phố gặp gỡ Dị Năng Giả tập kích thời điểm, Lãnh Phong đã từng sử dụng qua như vậy một khẩu súng, hơn nữa cây súng này là Lãnh Phong đồng hồ đeo tay biến thành.

"Oa tắc!" Mạch Nhiên đi tới bên bàn đọc sách, cầm lên trên mặt bàn súng bắn tia, mặt đầy hiếu kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Làm điểm tâm

Mạch Nhiên từ nhỏ đã thích tiếp xúc đủ loại súng ống, nàng đối với (đúng) rất nhiều súng ống cũng rất quen thuộc.

Nàng thương pháp không thua gì một người lính, thậm chí so với binh lính bình thường còn cường hãn hơn nhiều.

Lãnh Phong súng bắn tia hình dáng cùng m40 súng bắn tia có chút tương tự, nhưng cái thanh này súng bắn tia nòng súng muốn lâu hơn một chút, hòng súng cũng tương đối lớn.

Mạch Nhiên xem qua Lãnh Phong sử dụng cây súng này, đạn là hấn trên cánh lông chim, mà không phải phổ thông đạn súng ngắm.

"Cây súng này thật là giỏi." Mạch Nhiên cầm súng thân, đưa tay đặt ở trên cò súng.

Thân thương rất lạnh, vào tay giống như là một khối băng.

Mạch Nhiên cầm súng đi tới bên cạnh cửa sổ, nòng muốn nổ súng thử một chút cảm giác, dù sao cây súng này là Lãnh Phong súng.

"Rắc rắc" Mạch Nhiên kéo một chút cò súng, phát hiện bên trong có một phát đạn, nói cho đúng là lông chim, lông chim cuốn, nhìn qua giống như là một viên đạn súng ngắm.

Mạch Nhiên thông qua đánh lên kính, nhắm xa xa một tấm bảng.

Bảng hiệu khoảng cách Mạch Nhiên vị trí ước chừng có chừng hai trăm thước, ngay tại đường phố cửa vào.

Mạch Nhiên đưa ngón tay đặt ở trên cò súng, chậm rãi dùng sức.

"Ầm!"

Nòng súng nhẹ nhàng run lên, đạn lấy tốc độ kinh người bay ra, tốc độ so với bình thường súng bắn tia còn nhanh hơn rất nhiều.

Đạn đánh trúng bảng hiệu trung tâm, nhưng Mạch Nhiên cũng không phải là nhắm trung tâm, mà là góc trên bên phải.

Nhưng mà Mạch Nhiên lại không có biện pháp đi xem đánh trúng nơi nào, bóp cò sau, nòng cả người cũng bởi vì lực đàn hồi đánh vào, thân thể không bị không chế lui về phía sau bốn bước, sau đó té ngã xuống giường, mà súng bắn tia cũng rơi xuống đất.

Cây súng này không phải ai cũng có thể dùng, ít nhất Mạch Nhiên không được.

Ở lâu một phòng bếp nấu bữa ăn sáng Lãnh Phong nghe được tiếng súng, nhất thời sững sờ, liền vội vàng thả ra trong tay súng, chạy như điên đến lầu hai.

"Ồ kia, té chết ta." Mạch Nhiên che eo, từ trên giường bò dậy.

Lãnh Phong đứng ở trước cửa phòng, liếc mắt nhìn trên đất súng bắn tia, lại liếc mắt nhìn Mạch Nhiên.

"Người làm gì?" Lãnh Phong mặt đầy mộng ép nói.

"Thử súng a, người cây súng này thật là đẹp trai, ta chỉ muốn thử một chút uy lực thế nào." Mạch Nhiên đứng thẳng người, cánh tay nòng bị lực đàn hồi dao động làm đau, hoạt động một chút cánh tay sau, tiếp tục nói: "Này lực đàn hồi thật là mạnh a, đau chết ta."

Lãnh Phong xoa một chút trên trán mồ hôi lạnh, trong lòng tràn đầy hối hận.

Hắn hận chính mình mới vừa mới rời khỏi thời điểm làm gì không đem súng bắn tia thu hồi, lời như vậy Mạch Nhiên liền cũng không xằng bậy.

Lãnh Phong nhặt lên trên đất súng bắn tia, súng bắn tia phát ra một tiếng cơ giới chuyển động thanh âm, sau đó biến trở về đồng hồ đeo tay, lần nữa đeo trở về đưa tới tay.

"Oa tác, so với biến hóa Ma Thuật còn 6." Mạch Nhiên mặt đầy khen ngợi.

Lãnh Phong đi tới Mạch Nhiên bên người, vừa định mắng lên, nhưng thấy Mạch Nhiên kia bộ dáng khả ái sau, nhưng lại cái gì cũng không nói ra được, khẽ cắn răng, nói: "Người mới vừa rồi nhắm cái gì?"

"Khối kia bảng hiệu." Mạch Nhiên chỉ xa xa đầu đường bên trái một tấm bảng.

Lãnh Phong xoay người, mở ra Ứng Nhãn dị năng, quả nhiên ở bảng hiệu trung tâm thấy một cái dấu đạn.

"Giỏi a." Lãnh Phong vỗ trán một cái, hắn có loại muốn chém chết Mạch Nhiên xung động.

Đó là một gian tiệm đồng hồ, căn này tiệm đồng hồ chính là ban đầu Văn Tại Thiên lái.

Về phần Ám Dạ quỳ rượu, thật ra thì ngay từ đầu là Mộ Thi Vân mở, sau đó thuộc về Lãnh Phong toàn bộ.

Mạch Nhiên ôm Lãnh Phong bả vai, mặt đầy khao khát nói: "Cây súng này rất lợi hại, người có còn hay không a, ta muốn một cái."

"Không, toàn thể giới liền một cái." Lãnh Phong đưa cánh tay rút ra, hơi không kiên nhẫn nói.

Thật may Mạch Nhiên mới vừa rồi nổ súng không có đánh trúng người, nếu không tội quá liền đại.

Lăng Ảnh bộn người bởi vì tiếng súng mà rối rít đi tới quầy rượu dưới lầu, Lăng Ảnh ngẩng đầu nhìn Lãnh Phong căn phòng cửa sổ, hô lớn: "Lãnh Phong mới vừa rồi tiếng súng là tình huống gì."

Lãnh Phong không có lại để ý tới Mạch Nhiên, đi tới cạnh cửa sổ, trả lời: "Không việc gì, sáng sớm đứng lên luyện Luyện Thương."

"Muội người, sáng sớm ngủ mở cái gì súng, làm ta cho là có địch nhân." Lăng Ảnh mắng.

"Nha, người mới vừa rồi đốt pháo pháo chuyện ta còn không tính sổ với người, ảnh hưởng ta ngủ." Lãnh Phong cũng mắng.

Lăng Mặc liền vội vàng giảng hòa, "Được, trước đừng làm ồn, ta có chút chuyện muốn nói một chút."

Lăng Ảnh quay đầu nhìn Lăng Mặc, hỏi "Chuyện gì?"

"Mới vừa rồi Băng Lô Lão Đại gọi điện thoại đến, nói bọn họ chính đang chạy tới Hoa Hạ, chúng ta Âm Dạ phải tập thể ra nhiệm vụ."

Tập thể ra nhiệm vụ?

Lãnh Phong hơi ngần ra, đột nhiên nghĩ tới mới vừa rồi điện thoại di động của mình một mực ở vang, đó phải là Băng Lô gọi điện thoại tới, nhưng điện thoại di động bị chính mình nỡ giận cho bóp vỡ.

"Oh ư, rốt cuộc phải ra nhiệm vụ, mấy ngày nay ta đều nhanh chết ngột." Lăng Ảnh mặt đầy hưng phấn, hán vẫn luôn đang mong đợi nhiệm vụ đến, hiện tại hán mơ mộng rốt cuộc thực hiện.

Phan Mộc Mộc cũng là mặt đầy mong đợi, coi như Âm Dạ mới nhất người mới, nàng chỉ mong lập tức lên đường.

"Băng Lô Lão Đại có hay không nói là cái gì nhiệm vụ?" Lãnh Phong nằm ở trước cửa sổ, có chút hiếu kỳ.

Lăng Mặc lắc đầu một cái, nói: "Không có, hán nói đến lại nói với chúng ta."

"Vậy hán chạy tới còn cần thời gian bao lâu?" Lãnh Phong tiếp tục hỏi.

"Mười giờ tới là có thể đến." Lăng Mặc trả lời.

"Kia còn rất dài thời gian, thật tốt, cũng tán đi, nên để làm chi đi." Lãnh Phong vỗ tay, sau đó rời đi cửa sổ.

Hán đối với (đúng) cái này nhiệm vụ cũng có chút mong đợi, có thể để cho Âm Dạ toàn thể điều động, nhất định là đại nhiệm vụ.

Lãnh Phong cũng rất lâu chưa thử qua tập thể ra nhiệm vụ, cho là Âm Dạ tập thể ra nhiệm vụ đều là ba người, nhưng bây giờ gia tăng đến sáu cái, nhất định sẽ rất có ý tứ.

Mạch Nhiên cũng nghe đến mới vừa rồi mọi người nói chuyện, thấy Lãnh Phong xoay người, liền vội vàng tiến lên đón, nói: "Người có nhiệm vụ a, có thể hay không mang ta lên."

"Người là tới khôi hài sao?" Lãnh Phong dùng liếc si ánh mắt nhìn Mạch Nhiên, nói: "Người cũng không phải là Dị Năng Giả, đi theo đi làm à?"

Nghe Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên trên mặt thoáng qua vẻ thất vọng, nhếch miệng, đạo: "Vậy cũng tốt, vậy người phải đi bao lâu?"

"Ta làm sao biết, ta hiện tại cũng còn không biết nội dung nhiệm vụ, cụ thể phải đi bao lâu ta cũng không biết."

Nói xong, Lãnh Phong nhặt lên trên đất bị bóp vỡ điện thoại di động, đem bên trong thẻ điện thoại di động lấy ra.

"Ta đây đến lúc đó sẽ không người chơi." Mạch Nhiên nhìn Lãnh Phong, một bộ đáng thương bộ dáng.

Lãnh Phong nhún nhún vai, đi tới trước bàn đọc sách, mở ra ngăn kéo, từ bên trong cầm một bộ điện thoại di động đi ra.

Không có được Lãnh Phong trả lời, Mạch Nhiên đi tới Lãnh Phong phía sau, trầm ngâm một chút, nói: "Vậy người đến lúc đó nhiệm vụ kết thúc, lúc trở về có thể hay không cùng ta nói một tiếng."

"Được." Lãnh Phong gật đầu một cái, không có cự tuyệt.

Mặc dù trên đầu môi đáp ứng, nhưng Lãnh Phong đến lúc đó còn nhớ hay không, vậy cũng không biết.

"Ta quyết định, ta mỗi ngày hát một bài hát, sau đó phát cho người." Mạch Nhiên khẽ cười nói.

Lãnh Phong giả bộ điện thoại di động tốt thê, đưa điện thoại di động mở máy, sau đó xoay người, nhìn Mạch Nhiên, cười nói: "Người thật là có lòng rồi rành."

"Người đã nói yêu thích ta tiếng hát, kia ta đương nhiên muốn mỗi ngày cho người hát một bài hát, như vậy người liền ngày ngày cũng có thể nghe được ta thanh âm." Mạch Nhiên cười nói.

Mạch Nhiên ý tưởng rất tốt đẹp, nếu như là đổi thành khác (đừng) nam nhân, phỏng chừng sẽ cảm động không nói ra lời.

Nhưng Lãnh Phong lại một bộ xem thường bộ dáng, nghe được Mạch Nhiên lời nói sau, nhún nhún vai, nói: "Tùy người."

Nói xong, Lãnh Phong đưa điện thoại di động thả vào trong túi, đi ra khỏi phòng.

Lãnh Phong thái độ làm cho Mạch Nhiên có chút ứng phó không kịp, nhưng nàng vẫn nở nụ cười, với sau lưng Lãnh Phong.

Lầu một trong phòng bếp vẫn còn ở nấu cháo, Lãnh Phong mới vừa mới rời khỏi thời điểm đem hỏa điều chỉnh đến nhỏ nhất, cho nên đến bây giờ cũng còn không nấu xong.

Mạch Nhiên đi theo Lãnh Phong đi vào phòng bếp, trong phòng bếp bay mê người mùi thơm, Mạch Nhiên không nhịn được hít sâu một hơi, thở dài nói: "Thật là thơm a."

"Bên trong là cái gì? Thật là thơm." Mạch Nhiên nhìn nồi cơm điện, mùi thơm chính là từ bên trong truyền ra.

"Tiểu mạch cháo." Lãnh Phong đem hỏa mức độ lớn một chút.

"Đúng, người có cái gì không muốn ăn?" Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên, hỏi.

Lãnh Phong vấn đề để để cho Mạch Nhiên có chút ngoài ý muốn, càng có một tí kinh hi, bởi vì Lãnh Phong chủ động hỏi nàng muốn ăn cái gì.

Mạch Nhiên suy tư một hồi, nhẹ nhàng lắc đầu một cái, "A dường như không có gì muốn ăn, ta bữa ăn sáng một loại ăn rất ít, một chén cháo đã đủ."

"Ta đi làm một ít bánh bích quy đi, trong tủ lạnh còn có làm bánh bích quy tài liệu, cũng không thể bữa ăn sáng liền ăn cháo, quá nhàm chán."

Nói xong, Lãnh Phong đi tới trước tủ lạnh, đem làm bánh bích quy tài liệu lấy ra.

Trứng gà, thập bột, mật ong cùng một ít đường.

"Người muốn làm gì bánh bích quy à?" Mạch Nhiên có chút hiếu kỳ vấn đề.

"Trứng gà bánh bích quy, lần trước ta mua nhiều chút tài liệu trở lại vẫn không có làm, bây giờ vừa vặn dùng tới." Lãnh Phong xuất ra một ít bánh bích quy khuôn, sau đó bắt đầu nhanh lên.

Mạch Nhiên đứng ở một bên, nhìn vội vàng Lãnh Phong, trong lúc nhất thời nhìn si.

Có câu nói, chuyên chú nam nhân mê người nhất, huống chi Lãnh Phong bây giờ là ở làm điểm tâm, mọi cử động đem Mạch Nhiên cho mê hoặc.

Lãnh Phong đánh năm cái trứng gà vào một cái chậu nhỏ trong, sau đó nắm máy đánh trứng không ngừng khuấy, qua một lúc sau, Lãnh Phong đảo một ít mật ong vào trứng gà trong.

"Có cái gì không cần ta hỗ trợ?" Mạch Nhiên đi tới Lãnh Phong bên người, một bộ nhao nhao muốn thử bộ dáng.

Mạch Nhiên đột nhiên phát hiện, tự mình ở trong phòng bếp dường như cái gì cũng sẽ không làm, không biết làm thức ăn, cái gì cũng sẽ không.

"Không cần, người không muốn làm loạn là được." Lãnh Phong không ngẩng đầu, đem thập bột rót vào trong chậu, tiếp tục khuấy đều.

Mạch Nhiên nhếch miệng, lặng lẽ lui về phía sau hai bước, không quấy rầy Lãnh Phong làm việc.

Mạch Nhiên bắt đầu hận tại sao mình cái gì cũng sẽ không, nếu không lời nói sẽ có thể giúp bên trên Lãnh Phong bận rộn.

Lãnh Phong đem trứng gà cùng thập bột khuấy thành hồ nhão, sau đó rót vào một cái phiếu hoa trong túi.

Ngay sau đó, Lãnh Phong xuất ra nung bàn, đem bánh bích quy khuôn đặt ở nung trên khay.

Bánh bích quy khuôn so với nung bàn nhỏ hơn một vòng, có thể làm ba mươi bánh bích quy.

Lãnh Phong đem phiếu hoa túi phần đáy kéo ra một cái lỗ nhỏ, sau đó đem hồ nhão một giọt từng giọt đến bánh bích quy khuôn trong.

Mười phút sau, Lãnh Phong trích (dạng) hoàn toàn bộ hồ nhão, hồ nhão chỉ có thể làm 23 cái bánh bích quy.

Lãnh Phong cầm lên bánh bích quy khuôn, đem nướng bàn thả lại đến trong lò nướng.

Lãnh Phong đang nướng rưng nút ấn bên trên theo như mấy cái, thiết lập tốt thời gian, sau đó vỗ tay, "Giải quyết, đợi một hồi thì có ăn."

Đứng ở một bên Mạch Nhiên vẫn luôn nhìn Lãnh Phong nhất cử nhất động, nàng đem Lãnh Phong làm bánh bích quy bước cũng nhớ kỹ.

Nàng đã quyết định quyết tâm, phải học tập nấu.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Sáng sớm

Quầy rượu đại sảnh trong ghế dài, Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên ngồi đối mặt nhau, hai người đều tại ăn bữa ăn sáng.

Lãnh Phong mới vừa rồi có thông báo Lăng Ảnh đám người tới ăn chung bữa ăn sáng, nhưng ba tên kia thấy Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong đợi chung một chỗ thời điểm, rồi rít cầm chén cháo cùng bánh bích quy chạy, Lăng Ảnh còn hướng vỗ vỗ Lãnh Phong bả vai, mặt đầy khen ngợi về mặt.

Ba người cử động để cho Lãnh Phong cảm thấy không giải thích được, ba tên này buổi sáng cũng không ăn thuốc?

Mạch Nhiên nắm thang thi, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ đất ăn trong chén tiểu mạch cháo.

Một lát nữa, Lãnh Phong buông xuống thang thi, nhìn Mạch Nhiên nói: "Người đi ra một đêm, ba của người thế nào không tìm người?"

"Ta đi ra thời điểm cùng ta ba nói qua, ta nói ta tới tìm người chơi đùa, buổi tối không đi trở về, sau đó hán cũng rất yên tâm để cho ta đi ra." Mạch Nhiên khẽ cười nói.

Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, Mạch Chấn đối với chính mình thật đúng là yên tâm a.

"Ta ăn no á." Mạch Nhiên buông xuống thang thi, nàng đã ăn xong một chén tiểu mạch cháo.

"Ừm."

Lãnh Phong cầm lên một khối trứng gà bánh bích quy, nhẹ cắn một cái.

Mạch Nhiên cũng đi theo cầm lên bánh bích quy, cắn một cái sau khi, thờ dài nói: "Ta phát hiện người vô luận làm cái gì cũng rất đồ ăn ngon (ăn ngon)."

"Ta tài nấu ăn không tính là tốt." Lãnh Phong quay đầu nhìn ngoài cửa sổ, nhẹ nhàng nhỏ khí, không biết đang suy nghĩ gì.

"Người tài nấu ăn vẫn còn không tính là được a, ta cảm thấy rất tốt, tiểu mạch cháo rất thơm, bánh bích quy rất ngọt, hơn nữa cắn rất giòn, ăn thật ngon, đây là ta ăn rồi ăn ngon nhất bữa ăn sáng." Vừa nói, Mạch Nhiên lần nữa cắn một cái bánh bích quy.

Lãnh Phong không có nói gì, chẳng qua là lẳng lặng nhìn ngoài cửa sổ.

Không có được Lãnh Phong đáp lại, Mạch Nhiên nhếch miệng, nằm ở trên bàn, tử quan sát kỹ đến Lãnh Phong gương mặt.

Lãnh Phong có một Phó Soái khí bộ dáng, hướng chi hán mới mười tám tuổi, nhìn qua là như vậy thanh tú, nhưng hán ánh mắt lại mang theo một tia nhân nhật u buồn, đây không phải là hán cái tuổi này nên có.

Một lát nữa, Lãnh Phong nhỏ khí, mang lên tai nghe, mở ra vô tuyến điện, nói: "Mộc Mộc, làm phiền người pha cho ta một ly cà phê, muốn khô cà phê, không thêm đường."

"Được, chờ một chút." Phan Mộc Mộc đáp lại.

"Ta cũng phải." Mạch Nhiên liến vội vàng nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, "Tới hai chén đi."

Từ Phan Mộc Mộc ở cách vách gian phòng cà phê sau, Lãnh Phong cũng không cần chỉnh mình hướng cà phê uống, Phan Mộc Mộc sẽ mài hạt cà phê, hơn nữa rất chuyên nghiệp.

Lãnh Phong lúc trước uống đều là một bọc giả bộ, mùi vị không có mài đi ra hạt cà phê như vậy thuần khiết.

"Ta không cho là ngươi có thể uống xong đi, đó là khổ cà phê." Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên, nói.

"Ta cũng không tin có thể khổ ta uống không trôi, ta lúc trước cũng thường thường uống khổ cà phê, một chút việc đều không." Mạch Nhiên mặt đầy không chịu thua bộ dáng.

"Hào hảo hảo, vậy đợi lát nữa ngươi cũng biết."

Nói xong, Lãnh Phong bắt đầu động thủ thu thập trên mặt bàn chén đĩa.

"Ta giúp ngươi." Mạch Nhiên cũng đi theo thân.

"Không cần, ngươi ngồi đi, những việc nặng này làm sao có thể cho ngươi cái này đại tiểu thư tới." Vừa nói, Lãnh Phong nắm chén đĩa đi vào phòng bếp.

Mạch Nhiên nhìn Lãnh Phong rồi đi bóng lưng, mím môi, nàng không thích Lãnh Phong gọi nàng đại tiểu thư, nàng cảm thấy như vậy sẽ kéo xa mình và Lãnh Phong khoảng cách.

"Uy Uy Uy, không phải nói tốt không được kêu ta đại tiểu thư ấy ư, ta hữu danh tự." Mạch Nhiên đuổi theo Lãnh Phong bước chân, mặt đầy bất mãn nói.

Mạch Nhiên trên người bao phủ rất nhiều điều nhân quang khôi, nàng có ngạo mạn hồng hồng bối cảnh. Nhưng ở Lãnh Phong trước mặt, nàng buông tha toàn bộ kiêu ngạo, vứt bỏ toàn bộ hào quang, chủ động hướng Lãnh Phong đến gần.

Chẳng qua là Lãnh Phong cho tới nay cũng không có tiếp thụ qua, đối đãi nàng thái độ cũng là lúc tốt lúc xấu, cái này làm cho Mạch Nhiên rất buồn bực, nàng không hiểu nổi Lãnh Phong rốt cuộc đang suy nghĩ gì.

Đối với (đúng) Mạch Nhiên chuyện tốt, đó chính là đưa nàng quà sinh nhật, còn có sáng sớm hôm nay hỏi nàng muốn ăn cái gì bữa ăn sáng.

Đối với nàng chuyện xấu, vậy thì không thể đếm hết được.

Lãnh Phong đem chén đĩa cũng ném vào máy rửa bát trong, xoay người, lại thấy Mạch Nhiên đứng ở trước người mình.

"Làm gì?" Lãnh Phong hỏi.

Mạch Nhiên chết nhìn chòng chọc Lãnh Phong mặt, đem Lãnh Phong nhìn truyền hình trực tiếp lông.

Lãnh Phong lui về phía sau hai bước, nói: "Có chuyện gì liền nói, khác (đừng) lão nhìn ta chăm chăm nhìn, ta biết ta dài soái."

"Sau này không cho kêu nữa ta đại tiểu thư." Mạch Nhiên nhìn chăm chăm Lãnh Phong, sau khi nói xong, bổ sung lại một câu: "Ta là nghiêm túc."

Lãnh Phong nhún nhún vai, không hiểu phong tình nói: "Ngươi vốn chính là đại tiểu thư."

"Ta tình nguyện ta không phải là!" Mạch Nhiên mất đồ, những lời này nàng cơ hồ là hàm hừ nói ra.

Lãnh Phong bị Mạch Nhiên cho dọa cho giật mình, hần không nghĩ tới Mạch Nhiên lại đột nhiên hô lên âm thanh.

"Bởi vì ta là đại tiểu thư, mẹ của ta chết, chết ở sát thủ dưới súng, bởi vì ta là đại tiểu thư, cho tới nay ta cũng không có chân chính bằng hữu, ngươi là người thứ nhất." Mạch Nhiên cắn môi, gần như sắp đem môi cho cắn ra máu.

Nghe xong Mạch Nhiên lời nói, Lãnh Phong sửng sốt.

Hai người đứng tại chỗ, cùng nhìn nhau đến.

Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên, hỏi "Tại sao ta là người thứ nhất chân chính bằng hữu."

"Cho tới nay, cùng ta làm bạn, tất cả đều là bởi vì ta bối cảnh gia đình, cho nên ta cũng không thích cùng người khác tới hướng, chỉ có ngươi không giống nhau." Mạch Nhiên cắn môi, cơ thể hơi có chút run rẩy, "Ta thích "

Nhưng nàng lời còn chưa nói hết, quây rượu đại sảnh liền truyền tới Phan Mộc Mộc thanh âm, "Cà phê tới rồi."

"Đi thôi, uống cà phê đi." Lãnh Phong cười cười, sau đó đi ra phòng bếp.

Mạch Nhiên vẫn đứng tại chỗ, nàng quay đầu lại nhìn Lãnh Phong bóng lưng, mím môi.

Nàng muốn nói chuyện, vẫn chưa nói hết.

Phan Mộc Mộc cầm trong tay hai ly cà phê, đứng ở quầy rượu trong phòng khách, nhìn chung quanh, tìm Lãnh Phong bóng người.

"Ta tới." Lãnh Phong từ trong phòng bếp đi ra, từ Phan Mộc Mộc trong tay nhận lấy hai ly cà phê.

"Mạch Nhiên đây?" Phan Mộc Mộc hỏi.

"Ta cũng tới." Mạch Nhiên theo sát ở phía sau.

Lãnh Phong xoay người, đưa cho Mạch Nhiên một ly cà phê, cười nói: "Chờ sẽ khác (đùng) kêu khô."

"Mới sẽ không." Mạch Nhiên mặt đầy quật cường.

Lãnh Phong rất thích uống khô cà phê, Phan Mộc Mộc bọn người rất biết hấn cái thói quen này.

"Các người từ từ trò chuyện cáp, ta tránh trước." Nói xong, Phan Mộc Mộc trốn tự đắc rời đi quầy rượu.

Nhìn Phan Mộc Mộc rời đi bóng lưng, Lãnh Phong bữu môi một cái, từ Mạch Nhiên đến từ sau, những người này cũng cố ý không tới quấy rầy, cái này làm cho Lãnh Phong bất đắc dĩ tới cực điểm.

Mạch Nhiên uống một hớp cà phê, sau một khắc, nàng liền mặt đầy khó chịu hô: "Chửi thề một tiếng, thật là khô."

Lãnh Phong xoay người nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, mặt đầy cười trên nỗi đau của người khác nói: "Ta cứ nói đi."

Vừa nói, Lãnh Phong uống một hớp cà phê, biểu tình không có bất kỳ biến hóa nào, hấn sớm thành thói quen thứ mùi này. Nhưng Mạch Nhiên là lần đầu tiên uống khô như vậy cà phê, trong lúc nhất thời rất khó tiếp nhận.

"Được, được không cũng đừng miễn cưỡng chính mình." Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, nói.

"Ai nói, ta có thể uống xong." Mạch Nhiên lại vẫn không có buông tha, mặt đầy quật cường vừa nói.

Lãnh Phong nhún nhún vai, "Tùy người vậy."

Nói xong, Lãnh Phong đi ra quầy rượu, đứng ở quầy rượu trước cửa, ngẩng đầu nhìn đã leo đến không trung thái dương, hít sâu một cái không khí mát mẻ.

Mạch Nhiên đi tới bên cạnh hấn, nhìn thẳng phía trước.

Bóng lưng hai người cũng làm cho người ta một loại cảm giác cô độc, có lẽ là hai người việc trải qua cũng có thật nhiều tương tự địa phương, hai người cũng mất đi trong cuộc đời trọng yếu nhất người.

Lãnh Phong cao Mạch Nhiên ước chừng một cái đầu, hai người đứng chung một chỗ, tạo thành tối đáng yêu thân cao kém.

Ánh mặt trời chiếu sáng đến, hai bóng dáng từ từ xuất hiện ở dưới chân.

"Hô" Lãnh Phong nhẹ nhàng nhỏ khí, lần nữa uống một hớp cà phê.

Mạch Nhiên nhắm hai mắt, hưởng thụ ánh nắng ấm áp, sau đó quay đầu, nhìn Lãnh Phong kia đẹp trai gương mặt, nhẹ nói đạo: "Nếu như có một ngày, người biến thành người bình thường, người sẽ nhớ làm những gì?"

Lãnh Phong cười khô một tiếng, nói: "Tại sao chung quy là có người thích hỏi ta vấn đề như vậy."

"Còn có ai hỏi qua?" Mạch Nhiên hiếu kỳ hỏi.

"Không." Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không nói cho Mạch Nhiên Trương Ảnh Hàm cũng hỏi qua vấn đề như vậy.

"Vậy người nói cho ta biết không?" Mạch Nhiên đến gần một ít, hai người bả vai đã dựa chung một chỗ, nhưng Mạch Nhiên không sẽ để ý những thứ này, tiếp tục nói: "Ta muốn biết, nếu như có một ngày người biến thành người bình thường, sẽ nhớ làm những gì."

Lãnh Phong ngẩng đầu nhìn không trung, khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói: "Ta sẽ đi lữ hành, đi khắp ta nghĩ rằng đi địa phương, sau đó, có lẽ ta sẽ trở lại đã từng cùng sự phụ ta đồng thời sinh hoạt địa phương, có lẽ, ta sẽ rời đi cái thế giới này, bởi vì ta không thể tiếp nhận mất đi dĩ năng."

Vừa nói, Lãnh Phong cúi đầu xuống, nhìn dưới mặt đất, đạo: "Ta dĩ năng chính là ta hết thảy, ta không yêu mến bọn người hỏi ta vấn đề như vậy."

"Ta biết, thật xin lỗi, ta sẽ không hỏi lại." Mạch Nhiên cũng đi theo cúi đầu xuống, sau đó đưa tay ôm Lãnh Phong cánh tay.

Lãnh Phong hơi ngần ra, quay đầu nhìn Mạch Nhiên.

"Nếu như người phải đi lữ hành, có thể mang ta lên sao?" Mạch Nhiên ngẩng đầu nhìn Lãnh Phong mặt, nhẹ nhàng cười, "Vô luận người có hay không mất đi dị năng, nhưng nếu như người có một ngày lựa chọn đi lữ hành, ta hy vọng ta có thể cùng người đồng thời."

Lãnh Phong cười cười, "Đến lúc đó rồi hãy nói."

Nói xong, Lãnh Phong nhẹ nhàng đẩy ra Mạch Nhiên, nói: "Nam nữ thụ thụ bất thân a, như người vậy thật tốt chứ sao."

"Ta cũng không sợ, người sợ cái gì a." Mạch Nhiên tiếp tục ôm Lãnh Phong cánh tay, trước ngực b tráo bôi vô tình hay cố ý ma sát Lãnh Phong cánh tay.

"Thật tốt, đừng làm rộn, ta đi gọi điện thoại." Lãnh Phong lần nữa đẩy ra Mạch Nhiên, xoay người đi về phía lầu hai.

Gọi điện thoại chẳng qua là mượn cớ, Lãnh Phong chỉ muốn bỏ chạy cách Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên biểu hiện ra thái độ, Lãnh Phong làm sao có thể không nhìn ra, chẳng qua là Lãnh Phong không biết nên như thế nào đi cự tuyệt, nếu quả thật đem Mạch Nhiên cho thương tổn đến, Lãnh Phong tâm lý nhất định sẽ áy náy.

Lãnh Phong đóng cửa phòng, dựa vào ở trên cửa, uống một hớp trong ly cà phê.

Mạch Nhiên vẫn đứng ở quầy rượu trước cửa, nàng không có cần rời đi ý tứ, cụ thể muốn đợi bao lâu, chỉ có nàng tự mình biết.

Lãnh Phong nhìn một ít thời gian, bây giờ đã là cơm sáng tám giờ rưỡi, này một thiên tài mới vừa bắt đầu, thời gian, dài đằng đẳng.

Hắn không biết Mạch Nhiên lúc nào sẽ rời đi, cũng không biết, tiếp theo những thời giờ này, phải như thế nào cùng nàng sống chung.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 137: Tù thời lên đường

Ban đêm, Lãnh Phong ngồi ở quầy rượu trên ghế sa lon, nhìn cửa sổ thủy tinh bên ngoài không trung.

Mạch Nhiên ở sau khi ăn cơm trưa xong liền về nhà, nàng đi vô thanh vô tức, không có ai phát hiện nàng rời đi.

Lãnh Phong cũng không hề để ý, nàng về nhà sớm tốt hơn, như vậy không cần luôn là nghĩ biện pháp tránh nàng ám chỉ.

Bây giờ là buổi tối tám giờ rưỡi, Trương Ảnh Hàm còn không tới làm, hôm nay là đầu năm mừng một, nàng có tới hay không đi làm cũng không đáng kể, Lãnh Phong cũng sẽ không thúc giục nàng tới.

Mà sau hai giờ Băng Lôi cùng Nanh Sói sẽ đến Đạt Hoa hạ, nếu như Trương Ảnh Hàm ở lời nói sợ rằng sẽ không tốt lắm, dù sao nàng không thích Dị Năng Giả.

Lãnh Phong ngáp một cái, liếc mắt nhìn trên mặt bàn ly, phát hiện bên trong cà phê đã uống xong.

Lúc này, Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc hai tỷ đệ đi vào trong quán rượu.

"Buổi tối khỏe." Lãnh Phong cười chào hỏi.

"Này, buổi tối khỏe." Lăng Mặc ngồi vào Lãnh Phong đối diện, sau đó lấy ra bình bản máy tính, nhanh chóng theo như mấy cái, nói: "Vừa lấy được Băng Lôi Lão Đại phát điện thư tới, bọn họ sau một giờ đến."

"Làm xong tùy thời lên đường chuẩn bị, chúng ta Ám Dạ ra nhiệm vụ chú trọng nhanh chóng, một loại biết nhiệm vụ mục tiêu sau liền lập tức lên đường." Lãnh Phong về mặt thành thật nói.

Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc cũng gật đầu một cái, hai người bọn họ cũng mặt đầy hưng phấn.

"Cáp lâu, ta tới." Phan Mộc Mộc nắm hai ly cà phê đi vào trong quán rượu.

"Kia ly là ta?" Lãnh Phong cười hỏi.

Phan Mộc Mộc đem một ly khá lớn cà phê đưa cho Lãnh Phong, nói: "Cho, người muốn khổ cà phê."

Lãnh Phong đưa tay nhận lấy, đạo: "Cám ơn."

Lăng Ảnh nhìn Lãnh Phong trong tay cà phê liếc mắt, nói: "Lãnh Phong, khổ cà phê uống nhiều cũng không có gì chỗ tốt a."

Lãnh Phong uống một hớp cà phê, nói: "Ta biết."

"Hôm nay người cũng uống ba chén." Phan Mộc Mộc uống trong chén nước trái cây, nhìn Lãnh Phong nói.

"Ta cũng là lần đầu tiên trong một ngày uống khổ nhiều như vậy cà phê." Lãnh Phong cười khổ nói.

Lúc trước Lãnh Phong một loại đều là một ngày uống một ly, nhưng hôm nay lại ước chừng uống ba chén, cái này làm cho Lăng Ảnh đám người kinh ngạc không thôi.

Nếu là phổ thông cà phê còn dễ nói, nhưng khổ cà phê đối với thân thể con người cũng không có gì chỗ tốt.

"Có phải là có tâm sự gì hay không? Người có thể nói với chúng ta a, không cần phải như vậy đối với (đúng) thân thể của mình." Lăng Mặc có chút lo âu nói.

"Không có gì." Lãnh Phong nhẹ nhàng lắc đầu một cái, tỏ ý chính mình không việc gì.

Phan Mộc Mộc ngồi vào Lãnh Phong bên người, hỏi "Đúng, người và Mạch Nhiên như thế nào đây?"

Lãnh Phong hơi ngần ra, không giải thích đạo: "Cái gì như thế nào đây?"

"Hai người các người tới hôm qua là không phải là làm chuyện tốt gì, ta nhớ được nàng sáng sớm hôm nay ngay tại phòng người a." Lăng Ảnh mặt đầy xấu cười nói.

Phan Mộc Mộc không ngừng vỗ Lãnh Phong bả vai, một bộ vui vẻ yên tâm bộ dáng, "Buổi sáng còn ngồi chung một chỗ ăn điểm tâm, quá thân thiết a."

"Nhanh nói các người hai tiến triển thế nào, chúng ta nhưng là rất coi trọng các người hai cái a, Mạch Nhiên cô em này thật sự là quá tốt, ta muốn là một nam, nhất định sẽ yêu nàng." Lăng Mặc cũng nói theo.

"Lãnh Phong, không thể không nói, Mạch Nhiên cô em này người thật tốt, lần trước người bệnh thời điểm, nàng tức giận lệ cũng rơi ra đến, người có thể muôn ngàn lần không thể bỏ qua." Lăng Ảnh tiếp tục nói.

Nghe ba người tức tức oai oai vừa nói, Lãnh Phong bĩu môi một cái, không cái gì tâm tư đi nghe bọn hắn nói.

Lãnh Phong đã không phải là lấy trước kia cái cảm tình ngu si, dĩ nhiên nhìn ra Mạch Nhiên đối với chính mình ý tứ, nhưng Lãnh Phong đối với (đúng) Mạch Nhiên lại không có bất kỳ ý tưởng, hắn tâm chỉ đặt ở Trương Ảnh Hàm trên người.

"Này, người có nghe hay không chúng ta nói a." Phan Mộc Mộc đẩy Lãnh Phong một chút, nói: "Chúng ta là nghiêm túc, không có nói đùa a."

Lãnh Phong có chút nhúc nhúc xoa xoa huyệt Thái dương, bất đắc dĩ nói: "Ta tự mình biết nên làm như thế nào."

"Thế nào người một bộ không nhận được dáng vẻ, huynh đệ, người cũng đừng thương Mạch Nhiên cô em tâm a, giống như nàng tốt như vậy cô em cũng không dễ tìm." Lăng Ảnh nói.

Lãnh Phong ừ một tiếng, uống một hớp cà phê, sau đó đứng lên, rồi đi tạp tạt, "Các người trò chuyện đi, ta đi ra ngoài hóng mát một chút."

Nói xong, Lãnh Phong đi ra quầy rượu, mở ra hai cánh, bay về phía trời cao.

"Xem ra chính hắn đều có chút mê mang a." Lăng Mặc nhìn bay về phía trời cao Lãnh Phong, đỡ nâng kính mắt.

Phan Mộc Mộc đem người tựa vào trên ghế sa lon mềm mại, khoanh tay nói: "Ừ, nhìn ra, thật ra thì hắn không thể nào thích Mạch Nhiên, hắn tâm hắn là ở đó một Trương Ảnh Hàm trên người."

"Ai, Mạch Nhiên là cô gái tốt." Lăng Mặc than thở, đối với (đúng) Lãnh Phong có chút thất vọng.

"Hy vọng Lãnh Phong có thể làm ra lựa chọn chính xác." Lăng Ảnh cũng đi theo thở dài.

Không trung Lãnh Phong càng bay càng cao, hắn dùng tốc độ nhanh nhất phi hành, cuối cùng đến một vạn mét trời cao.

Lãnh Phong thân thể có thể tiếp nhận cực hạn độ cao là hai vạn mét, nhưng đến một vạn mét nhiệt độ cũng đã là dưới, hắn ở 2 vạn mét độ cao vô ích nhiều nhất có thể dừng lại không tới một phút, vượt qua một phút, thân thể của hắn sẽ đóng băng, cánh cũng sẽ lạnh cứng.

Ở một vạn mét không trung lơ lửng một lúc sau, Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, hướng mặt đất bay đi.

Độ cao này nhiệt độ thật sự là quá lạnh, hắn không cách nào dừng lại quá lâu.

Lãnh Phong xuống đến 3000 m không trung, vòng quanh h thành phố phi hành.

h thành phố rất lớn, Lãnh Phong dùng tốc độ nhanh nhất phi hành cũng phải tốn hơn nửa canh giờ thời gian.

Lãnh Phong vòng quanh h thành phố Phi một vòng, sau đó trở lại quầy rượu.

Mà Lãnh Phong mới vừa hạ xuống quầy rượu trước cửa, Trương Ảnh Hàm xe liền dừng sau lưng hắn, đèn xe chiếu sáng Lãnh Phong thân thể.

Lãnh Phong thu hồi cánh, xoay người nhìn trong xe Trương Ảnh Hàm.

Lăng Ảnh đám người nghe được động tĩnh, rồi rít đi ra quầy rượu kiểm tra tình huống.

Ban đêm nhiệt độ đã so với cao một chút, bây giờ ngày đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày đã không lớn, phổ biến duy trì ở năm độ đến mười độ bên cạnh (trái phải), cho nên Trương Ảnh Hàm chỉ mặc một bộ màu trắng áo khoác, bên trong là mặc một bộ thật mỏng áo lông.

Lãnh Phong cũng là xuyên rất ít, hắn sợ hãi giá rét, lại không thích xuyên quá nhiều quần áo.

"Buổi tối khỏe." Trương Ảnh Hàm đi xuống xe, nhìn Lãnh Phong, lộ ra một tia nụ cười nhàn nhạt.

Nàng nhìn thấy Lãnh Phong từ không trung hạ xuống, cũng lần nữa thấy Lãnh Phong cánh, trong lòng vẫn có một ít không ưa, nhưng ngoài mặt cũng không có biểu hiện ra.

Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, nói: "Buổi tối khỏe, thật ra thì ngươi có thể không tới đi làm."

"Trong nhà chỉ có mình ta một cái, còn không bằng qua tối làm." Trương Ảnh Hàm cười nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, hắn hiểu được Trương Ảnh Hàm trong lời nói ý tứ, Trương Tuyết Bình khẳng định lại trở về công ty, này đầu năm mừng một vẫn như thế bận rộn, có thể tưởng tượng được bây giờ công ty vẫn đề có bao nhiêu khó giải quyết.

"Vào đi thôi, trong quán rượu ấm áp." Lãnh Phong nói.

Trương Ảnh Hàm ừ một tiếng, mại khai bộ tử, hướng quầy rượu đi tới.

Thấy Trương Ảnh Hàm đến, Lăng Ảnh bọn người có chút không vui, bọn họ đều không thích Trương Ảnh Hàm, dù sao Trương Ảnh Hàm rất không ưa Dị Năng Giả.

Lăng Mặc nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, sau đó hướng về phía Lãnh Phong nói: "Lãnh Phong, Băng Lô Lão Đại bọn họ nói tối trước, bọn họ mới vừa xuống máy bay, đại khái sau mười lăm phút tới đây."

"Hai người bọn họ gia hỏa ngồi Hàng không dân dụng máy bay a." Lãnh Phong cười nói.

"Đúng vậy, Nanh Sói nói muốn thử nghiệm một chút Hàng không dân dụng máy bay cảm giác, sau đó bọn họ trực tiếp từ New York ngồi máy bay tới nơi này, hoa mười mấy tiếng, ta nghĩ rằng Băng Lô Lão Đại bây giờ khẳng định muốn đem Nanh Sói cho xé." Lăng Mặc cười nói.

"Ha ha ha ha." Lãnh Phong đã có thể nhớ lại đến hai người một đường đòi trở lại tình cảnh, sau đó hướng về phía Lăng Ảnh nói: "Ngươi đi nấu ăn chút gì đó đi, hai người bọn họ hân hoan."

"Được, ta đây dùng nơi này phòng bếp, trực tiếp nướng thịt bò bít tết." Nói xong, Lăng Ảnh xoay người đi về phía phòng bếp.

"Cho ta cũng tới một phần." Lãnh Phong tiếp tục nói.

"Ta cũng phải."

"Ta cũng phải."

Phan Mộc Mộc cùng Lăng Mặc cũng đi theo hô.

"Giời ạ!" Lăng Ảnh có loại muốn mắng người xung động, cắn răng nghiêng lợi nói: "Các ngươi không phải là cũng ăn xong cơm tối sao? Thoáng cái nướng nhiều như vậy thịt bò bít tết, nghĩ (muốn) một chết ta?"

"Đói."

Lãnh Phong ba người đồng thời nói.

"Con bà nó" Lăng Ảnh mặt đầy khổ ép hướng phòng bếp đi tới, hần phản kháng cũng vô dụng, số ít phục tùng đa số.

Đứng ở một bên Trương Ảnh Hàm nhìn mọi người nhất cử nhất động, không nhận được lộ ra vẻ tươi cười, như vậy hài hòa không khí nàng vẫn là lần đầu tiên cảm nhận được.

"Người có muốn hay không cũng tới một phần?" Lãnh Phong quay đầu nhìn Trương Ảnh Hàm, hỏi.

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng lắc đầu một cái, đạo: "Không cần, ta đã ăn rồi bữa ăn tối."

Lãnh Phong gật đầu một cái, không có cưỡng cầu.

Trương Ảnh Hàm nhớ tới Lãnh Phong đám người mới vừa rồi nội dung nói chuyện, không nhận được hỏi "Băng Lô, Nanh Sói, là ai?"

"Bọn họ là huynh đệ của ta, cũng là chúng ta cái tổ chức này thành viên." Lãnh Phong thành thật trả lời.

Ở Trương Ảnh Hàm trước mặt, những chuyện này không cần phải giấu giếm, Lãnh Phong là cho là như vậy.

"Ồ." Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng gật đầu, sau đó hướng về phía Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, đạo: "Ta đây đi trước quét dọn một chút quầy rượu vệ sinh."

"Đi đi." Lãnh Phong cười cười.

Thật ra thì quầy rượu rất sạch sẽ, căn bản cũng không cần quét dọn. Nhưng Trương Ảnh Hàm ở nơi này cũng không thể sẽ ở đó ngồi chuyện gì đều không liên quan (khô), nàng dù sao phải tìm chút chuyện để giết thời gian.

"Người đoán lần này chúng ta phải làm gì nhiệm vụ?" Lăng Mặc nhìn Lãnh Phong, nói.

"Có thể để cho chúng ta toàn thể điều động, lần này nhiệm vụ có thể sẽ có chút khó khăn." Lãnh Phong khoanh tay, một bộ kinh nghiệm mười phần bộ dáng.

Phan Mộc Mộc lộ ra mong đợi vẻ mặt, có chút hướng tới nói: "Ta thật muốn biết là cái gì nhiệm vụ, ngược lại ta là các loại (chờ) cực kỳ lâu."

Lãnh Phong nhỏ khí, nói: "Chờ sẽ chẳng phải sẽ biết, Băng Lô Lão Đại bọn họ đã tại trên đường, rất nhanh thì có thể tới, ngược lại các người làm xong tùy thời có thể lên đường chuẩn bị, ta cảm thấy phải đợi sẽ Băng Lô Lão Đại nói xong nhiệm vụ mục tiêu sau khi, chúng ta sẽ lên đường."

"Ta không có vấn đề a, tùy thời đợi lệnh." Lăng Mặc cười nói.

"Ta cũng vậy, ta chỉ mong lập tức lên đường, ta chờ đợi ngày này các loại (chờ) rất lâu." Phan Mộc Mộc cười nói.

Các nàng cũng là người mới, không giống Lãnh Phong như vậy kinh nghiệm phong phú, cho nên đều rất nghĩ (muốn) thể nghiệm một chút ra nhiệm vụ cảm giác.

Đang lúc này, quầy rượu đường phố cửa vào, xuất hiện hai cái thân ảnh.

Lãnh Phong nhận ra được cái gì, xoay người, nhìn bên ngoài.

"Các anh em, ta tới!"

Băng Lô thanh âm, truyền vào tất cả mọi người trong tai.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Nhiệm vụ mục tiêu

Trong quán rượu tất cả mọi người đều nhìn ngoài cửa, Băng Lô cùng Nanh Sói bóng người từ từ gọi vào mọi người mi mắt.

Hai người đều mặc thật dài áo khoác, nhất Hắc nhất Bạch, hơn nữa mang mũ trùm.

"Ta đi, Hắc Bạch Vô Thường?" Lãnh Phong nhìn hai người, không nhận được cười nói.

"Còn mang mũ trùm, thích khách tín điều?" Lăng Mặc cũng cười theo đạo.

Phan Mộc Mộc sờ lên cằm, từ mảnh nhỏ quan sát một chút Băng Lô cùng Nanh Sói trang phục, cười nói: "Hai người bọn họ là tới khôì hài."

"Ha ha ha ha ha, không sai, hai người này là tới khôì hài." Lãnh Phong cười lớn, đối với (đúng) Phan Mộc Mộc cách nói biểu thị đồng ý.

Lăng Mặc vỗ bàn tay, đạo: "Nói thật hay."

Trương Ảnh Hàm đứng tại chỗ, nhìn càng đi càng gần Băng Lô cùng Nanh Sói, nàng có chút hiếu kỳ, hai người kia năng lực, vậy là cái gì?

Băng Lô cùng Nanh Sói đi vào trong quán rượu, tháo xuống mũ trùm.

Không đợi hai người nói chuyện, Lãnh Phong liền giành nói trước: "Hai người các ngươi là tới khôì hài sao?"

"Cái gì?" Băng Lô không có nghe biết Lãnh Phong trong lời nói ý tứ.

Phan Mộc Mộc đi lên trước, dùng ngón tay đâm đâm Băng Lô quần áo, cười nói: "Chúng ta muốn biết hai người các ngươi làm gì mặc như vậy, cosplay thích khách tín điều?"

"Ho khan một cái ho khan một cái." Băng Lô tăng hắng một cái, nói: "Các ngươi không biết, New York bên kia có bán ra loại này quần áo, ta nhìn thuận mắt liền mua."

Tất cả mọi người đem sự chú ý đặt ở hai người trên y phục, không người đi hỏi nhiệm vụ sự tình.

Một lát nữa, Nanh Sói nhận ra được không đúng, liền vội vàng nói: "Chờ sẽ đợi một hồi, ta có thể nói tương đối trọng yếu sự tình trước sao? Đợi một hồi sẽ lên đường, không thể lãng phí thời gian."

"Ồ đúng đến đến, cũng ngồi xuống trước, lần này nhiệm vụ có chút khó giải quyết." Băng Lô nói.

Ở trong phòng bếp Lăng Ảnh liền vội vàng chạy đến, lớn tiếng nói: "Chờ xuống a Uy, ta còn đang nướng thịt bò bít tết, đợi một hồi lại nói như vậy được chưa?"

"Vội vàng, chết đói Lão Từ." Nanh Sói thúc giục.

Tất cả mọi người ngồi vào trong ghế dài, ở Lãnh Phong tỏ ý xuống, Trương Ảnh Hàm cầm sáu cái ly cùng hai chai rượu chất, để lên bàn.

Băng Lô nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, hỏi "Nàng là?"

"Quầy rượu phục vụ viên." Lãnh Phong một bên rót rượu chất vừa nói.

"Dài không tệ." Nanh Sói cũng nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, hài lòng gật đầu một cái.

"Ngươi đi thu thập một chút quầy ba đi, mấy ngày nay làm thật loạn." Lãnh Phong nói với Trương Ảnh Hàm.

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng gật đầu, đạo: "Được."

Nanh Sói lần nữa nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, sau đó hạ thấp giọng, nói với Lãnh Phong: "Nàng rốt cuộc là thân phận gì, ta nhìn ra, nàng không phải là Dịch Năng Giả, theo đạo lý ngươi không nên lưu một người bình thường ở chúng ta Âm Dạ Phân Bộ mới đúng."

"Ta cũng có chút hiếu kỳ, nhưng vẫn luôn không dám hỏi." Phan Mộc Mộc nói.

Lúc này Trương Ảnh Hàm ở cách đó không xa quầy ba, nhưng mọi người cũng hạ thấp giọng, cho nên hẳn không nghe được bọn họ nói chuyện.

"Nanh Sói, ngươi còn nhớ ta lúc đầu ở lại chỗ này nguyên nhân sao?" Lãnh Phong phản hỏi.

Nanh Sói hơi ngần ra, có chút sùng sờ nói: "Chẳng lẽ nàng chính là?"

Lãnh Phong gật đầu một cái, "Ừ, nếu không ta cũng sẽ không đem nàng lưu lại nơi này."

"Thì ra là như vậy, tiểu tử ngươi vận khí không tệ a, này cũng cho ngươi đem nàng cho tìm tới." Băng Lô vỗ Lãnh Phong bả vai, mặt đầy vui vẻ yên tâm nói: "Tiểu tử rốt cuộc mở mang trí tuệ, biết đi tán gái."

Lãnh Phong bấu môi một cái, không nói gì.

Lúc này, Lăng Ảnh nắm một cái khay đi ra, trong khay để sáu quỳ ngư xếp hàng.

"Mẹ, nhanh lên một chút ăn no, đợi một hồi nói xong nhiệm vụ chi tiết sau tụt ra phát, các người chuẩn bị sẵn sàng." Nanh Sói cầm lấy một chồng thịt bò bít tết, cầm dao nĩa lên liền chạy.

"Lần này nhiệm vụ được (phải) có nhiều chặt?" Lãnh Phong ung dung thông thả ăn thịt bò bít tết, không có bất kỳ bộ dáng khẩn trương.

"Coi như là rất khẩn cấp nhiệm vụ, trước ăn đồ ăn, ăn no lại nói." Băng Lôi trong miệng nhai thịt bò bít tết, mơ hồ không rõ nói.

Nhiệm vụ?

Trương Ảnh Hàm nghe được một ít, vểnh tai nghe mọi người nói chuyện.

Ám Dạ các thành viên nhanh chóng ăn xong thịt bò bít tết, Lãnh Phong thu thập xong chén đĩa.

"Lãnh Phong, cái đó nữ đang trộm nghe." Nanh Sói thấp giọng nói.

"Không việc gì, nàng biết chúng ta đều là Dị Năng Giả, hơn nữa lần này không phải là ám sát nhiệm vụ đúng không." Lãnh Phong nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, sau đó thấp giọng nói.

"Không phải là ám sát nhiệm vụ, mà là một lần cứu viện nhiệm vụ." Băng Lôi nói.

"Vậy không sợ nàng biết, ngược lại nàng cũng làm không cái gì." Lãnh Phong thấp giọng nói.

Băng Lôi cùng Nanh Sói hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó gật đầu một cái, nếu Lãnh Phong cũng yên tâm, bọn họ cũng không tiện nói gì, mà Trương Ảnh Hàm đối với (đúng) Lãnh Phong ý nghĩa, bọn họ cũng rất rõ.

"Tốt lắm, cũng nghiêm túc nghe." Băng Lôi đứng lên, vỗ tay.

Nanh Sói là lấy ra một bộ bản đồ, chia đều ở trên bàn.

Băng Lôi quét nhìn liếc mắt Ám Dạ các thành viên, sau đó mặt đầy nghiêm túc nói: "Lần này chúng ta phải đi địa phương là Syria, nhiệm vụ mục tiêu là một tên thầy thuốc, nữ, 28 tuổi, tên là Claire Warren."

"Syria? Kia địa phương đang đánh giặc chứ?" Lăng Ảnh kinh ngạc nói.

"Ừm." Băng Lôi gật đầu một cái, tiếp tục nói: "Claire là một gã vô biên giới thầy thuốc, đặc biệt làm một nhiều chút chiến loạn địa khu cung cấp y tế trợ giúp."

"Chúng ta đây rốt cuộc muốn làm gì?" Phan Mộc Mộc hỏi.

"Nàng mất tích, chúng ta phải tìm được nàng." Nanh Sói trả lời.

"Mất tích?" Lăng Mạc lẳng lẳng, hỏi "Xảy ra chuyện gì?"

Băng Lôi tăng háng một cái, đạo: "Syria có một cái tên là đồ Meyer thành phố, nơi đó có một cái vô biên giới thầy thuốc y tế cứu điểm, nàng ở nơi nào công việc, nhưng ngay tại ba ngày trước, thành phố đó bị tổ chức khủng bố tập kích, không bao lâu liền bị chiếm lĩnh, mà nàng cũng mất tích."

"Ở thành phố bị chiếm lĩnh sau mười tiếng, nàng có hướng Syria Chính Phủ Quân phát ra cầu cứu tần số, đáng tiếc không bao lâu lại lần nữa mất đi liên lạc."

"Này cái nữ Nhân Phụ hôn, là nước Mỹ một cái phú hào, Victor Warren, các người hẳn đều biết tên hắn đi." Băng Lôi quét nhìn liếc mắt mọi người, nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, nói: "Trừ danh xí nghiệp gia, dưới cờ có một nhà tàu thủy xưởng chế tạo, hơn nữa giúp nước Mỹ chế tạo Quân Hạm."

"Dạ, hắn vẫn một cái nhà từ thiện, nữ nhi của hắn cũng thừa kế hắn một điểm này, sau đó trở thành một vô biên giới thầy thuốc." Nanh Sói nói.

Băng Lôi gõ gõ bàn, trầm giọng nói: "Victor Warren bỏ vốn ba chục triệu USD, mời chúng ta giúp hắn tìm tới Claire. Nếu như Claire còn sống, chúng ta liền đem nàng mang về nước Mỹ, nếu như nàng chết, chúng ta đây liền phải tìm được nàng đã chết chứng cứ, vô luận Claire sống hay chết, chúng ta cũng có thể bắt được tiền thuê."

"Hàng này rất tiêu sái, hẳn duy nhất cho chúng ta hai chục triệu USD, tìm tới Claire sau, lại đem cuối cùng mười triệu trả hết." Nanh Sói cười nói.

"Chúng ta nhiệm vụ, chính là đi Syria, tìm tới Claire, sau đó đưa nàng mang về nước Mỹ." Băng Lôi trầm giọng nói.

Tất cả mọi người gật đầu một cái, nhiệm vụ đã rất rõ.

"Cái này nhiệm vụ không tính là khó khăn a, tìm người mà thôi." Lăng Ảnh mặt đầy ổn định.

Băng Lô lắc đầu một cái, "Không, ta tới cùng người nói một chút chúng ta lần này chấp hành nhiệm vụ chi tiết, người liền biết cái gì gọi là phiền toái."

"Syria bây giờ đứng đắn trải qua chiến tranh loạn, hơn nửa Syria đều đã bị tổ chức khủng bố chiếm lĩnh, không có một địa phương là an toàn."

"Máu chốt nhất một chút, Syria biên giới có thật nhiều vũ khí phòng không, ta dùng vệ tinh quan sát qua đồ Meyer cái thành phố này, cả thành phố bây giờ là tổ chức khủng bố cứ điểm, nơi đó bố trí tiên tiến nhất Radar cùng tên lửa phòng không, máy bay trải qua sợ rằng sẽ bị hỏa tiễn công kích, thật sự bằng vào chúng ta phải ở đồ Meyer ngoài hai cây số tiến hành nhảy dù."

"Hơn nửa chúng ta lần này là tiến vào chiến khu tìm người, không thể bại lộ tự thân năng lực, một khi năng lực bại lộ, sợ rằng toàn thế giới cũng sẽ biết, cho nên lần này chúng ta muốn nguy trang thành bình dân, tiến vào chiến khu lục soát Claire."

Nói xong, Băng Lô nhìn Lăng Ảnh, cười nói: "Thế nào, còn nhẹ thả lỏng sao?"

"Giời ạ, không thể sử dụng năng lực, trêu chọc ta chơi đùa, kia làm sao còn làm!" Lăng Ảnh mặt đầy khổ ép.

"Dĩ nhiên, cũng không phải nói thật không thể dùng, phải gấp gờ nguy hiểm trí mạng thời điểm mới có thể dùng. Bất quá, trong thành phố là có rất nhiều thị dân, Syria mặc dù đang việc trải qua chiến loạn, nhưng bên trong bình dân cũng không coi là rơi ở phía sau, bọn họ biết sử dụng The Social Network, một khi chúng ta là thân phận dị năng giả bị ra ánh sáng, vậy thì thật phiền phức."

"Cho nên, chúng ta muốn nguy trang thành bình dân, trừ phi vạn bất đắc dĩ, nếu không nhất định không nên sử dụng dị năng, dù sao chúng ta lần này nhiệm vụ cũng không phải là bảo vệ nhiệm vụ hoặc là ám sát nhiệm vụ, lần này nhiệm vụ so với dĩ vãng đều phải khó giải quyết nhiều, không thể sử dụng năng lực, đây mới là phiền toái nhất khổ nhất ép."

"Bất quá, ta, Nanh Sói, Lãnh Phong, ba người chúng ta lúc trước cũng tiếp thụ qua một ít huấn luyện quân sự, cho nên phải tương đối dễ dàng nhiều chút, nhưng ta lo lắng là Lăng Ảnh cùng Phan Mộc Mộc."

Vừa nói, Băng Lô nhìn Lăng Ảnh cùng Phan Mộc Mộc liếc mắt, có chút lo âu nói: "Lăng Mặc phụ trách lái máy bay, kia Phan Mộc Mộc cùng Lăng Ảnh làm sao bây giờ, chiến khu cũng không phải là đùa giỡn, khả năng bất cứ lúc nào cũng sẽ gặp tập kích."

"Ta không sợ!" Lăng Ảnh nói nhanh: "Đây chính là ta lần đầu tiên chấp hành nhiệm vụ, tại sao có thể lùi bước."

"Ta cũng không sợ, chẳng qua là ta không quá biết sử dụng súng ống, làm sao bây giờ?" Phan Mộc Mộc có chút lúng túng nói.

Lãnh Phong sờ lên cằm, suy tư một lúc sau, nói: "Như vậy đi, Phan Mộc Mộc lưu ở trên máy bay hiệp trợ Lăng Mặc, dù sao không biết đến một giây kế tiếp sẽ tạo ngộ cái gì, Lăng Mặc không có sức chiến đấu, cho nên lưu Phan Mộc Mộc ở trên máy bay bảo vệ năng, Lăng Ảnh liền theo chúng ta, ta phụ trách bảo vệ hấn an toàn."

"Cũng được đi, quay đầu ta phải thật tốt tiếp nhận một ít huấn luyện quân sự, tránh cho lần sau còn có như vậy nhiệm vụ, ta giúp cái gì cũng không giúp được." Phan Mộc Mộc chu cái miệng nhỏ nhắn, đối với (đúng) tự Minh có (Kỷ Hữu) nhiều chút thất vọng.

Băng Lô gật đầu một cái, đối với (đúng) Lãnh Phong an bài rất hài lòng.

"Kia liền an bài như vậy đi xuống, ta lại đem nhiệm vụ lặp lại một lần." Băng Lô quét nhìn liếc mắt mọi người, mặt đầy nghiêm túc nói: "Chúng ta nhiệm vụ, là nguy trang thành bình dân, mang theo một ít vũ khí phòng thân, tiến vào đồ Meyer tòa thành thị này, lục soát Claire tung tích, sống phải thấy người chết phải thấy thi thể, nếu như ngay cả thi thể đều không, tìm được nàng chết chứng cứ."

Nói xong, Băng Lô uống một hớp rượu vang, hỏi "Các người có cái gì không muốn bổ sung?"

Lãnh Phong lắc đầu một cái, nói: "Không có, chuẩn bị lên đường đi."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 139: Lên đường

Băng Lô vỗ tay, trầm giọng nói: "Trong vòng nửa giờ chuẩn bị xong, mang theo yêu cầu mang trang bị."

"Ta đi cầm nhiều chút vũ khí phòng thân cho các người."

Nói xong, Lãnh Phong đứng lên, đi lên lầu hai.

Vô luận là ở Âm Dạ trụ sở chính hay lại là Phân Bộ, cũng tồn phóng rất nhiều súng ống, để ngừa bất cứ tình huống nào. Nếu như không có phương tiện sử dụng dị năng, vậy bọn họ liền có thể sử dụng súng ống bảo vệ mình.

Băng Lô, Nanh Sói cùng Lãnh Phong ba người cũng tiếp thụ qua một ít huấn luyện quân sự, ba người đều rất thiện Trường Sử dùng súng ống. Đặc biệt là Lãnh Phong, ở Ứng Nhân dị năng trợ giúp xuống, Lãnh Phong cơ hồ là không phát nào trượt.

Lăng Ảnh đám người ở nước Mỹ trụ sở chính thời điểm cũng tiếp thụ qua một ít huấn luyện tác xạ, đối với (đúng) súng ống cũng có một chút biết, ít nhất không biết cái gì cũng không đánh trúng.

Trương Ảnh Hàm vẫn luôn đợi ở sau quây ba, lẳng lặng nghe mọi người nói chuyện.

Mới vừa rồi Băng Lô nói mỗi một câu nói nàng đều nghe vào trong tai, nàng bây giờ đã kinh ngạc đến lời gì cũng nói không ra.

Syria có nhiều hỗn loạn, toàn thế giới đều biết, nhưng Lãnh Phong đám người nhưng bây giờ muốn nguy trang thành binh dân, tiến vào chiến khu tìm nhiệm vụ mục tiêu.

Để cho Trương Ảnh Hàm kinh ngạc, là bọn hắn tiền thuê lại là ba chục triệu USD.

Không trách Lãnh Phong sẽ có tiền như vậy, một lần nhiệm vụ liền thu nhập mấy triệu USD, nghĩ (muốn) không phát tài đều khó khăn.

Trương Ảnh Hàm đang khiếp sợ sau khi, cũng có chút bận tâm Lãnh Phong an nguy, dù sao mới vừa rồi Băng Lô cũng nhắc tới, bọn họ lần này chấp hành nhiệm vụ không thể sử dụng dị năng.

Trương Ảnh Hàm không cách nào tưởng tượng, Lãnh Phong mỗi lần chấp hành nhiệm vụ tình cảnh, đặc biệt là lần này, bọn họ muốn đi vào lẩn lộn Loạn Chiến khu, Trương Ảnh Hàm thậm chí cũng không dám nghĩ tới.

Hai phút sau, Lãnh Phong xách hai cái to lớn màu đen cái rương đi xuống, cái rương nhìn qua rất nặng, Lãnh Phong xách rất cố hết sức.

Băng Lô liền vội vàng tiến lên cầm qua một cái cặp, để cho Lãnh Phong dễ dàng nhiều chút.

"Àm!"

Lãnh Phong cùng Băng Lô đem cái rương để lên bàn.

"Mẹ, mệt chết ta, quá giỏi ả nặng," Lãnh Phong hoạt động một chút cánh tay, liền đi xuống lầu công phu, tay hắn đều có chút đau nhức.

"Đến đến, uống ly nước nghỉ giọng," Nanh Sói cầm qua một cái ly, đưa cho Lãnh Phong.

Lãnh Phong nhận lấy ly, vừa mới chuẩn bị uống, lại nghe đến nồng nặc mùi rượu, cẩn thận ngửi một chút sau, nhất thời mắng: "Muội người, ta còn tưởng rằng đây thật là nước."

"Ha ha ha ha ha cấp, Mao Đài, người đáng giá nắm giữ," Nanh Sói cười to nói.

Trên mặt bàn hai chai rượu chất đã sớm uống xong, Nanh Sói không biết lúc nào cầm bình Mao Đài.

"Ngọa tào, người lại mở bình Mao Đài, thật may ta thông minh, nếu không một ly đi xuống ta phỏng chừng cũng không cần đi," Lãnh Phong mắng.

"Thật tốt, vội vàng, đem mình trang bị tốt tự ra phát," Nói xong, Băng Lô mở ra hai cái màu đen cái rương.

Một cái cặp bên trong đến ba cây m4 súng trường, một cái rương khác trong là sáu sáu cây m9 súng lục, còn có ba cây súng ổ xoay.

Cái rương một bên khác thả chậm băng đạn, trang bị băng đạn đủ sáu người dùng.

Băng Lô quét nhìn liếc mắt trong rương vũ khí, nói: "Súng trường sợ rằng không dùng được, chúng ta là nguy trang thành binh dân, mang theo súng trường quá rõ ràng, cũng sợ trường súng đi, đến lúc đó giấu trong quần áo."

Lãnh Phong cầm lên một cái m9 súng lục, cùng bốn cái băng đạn, đạo: "Những thứ này đều cho các người, ta mang một cây súng lục là được, chớ quên ta tùy thân mang theo một cái súng bắn tia."

"Đến đây đi, cây súng cầm lên," Băng Lô cầm lên một cái m9 súng lục cùng súng lục ổ quay, có chút hiếu kỳ nói: "Lãnh Phong, người nơi này lại còn thả súng lục ổ quay."

"m 29 Revolver, được khen là là toàn thế giới uy lực lớn nhất súng lục, lớn nhất khuyết điểm là lực đàn hồi quá lớn." Lãnh Phong một bộ rất chuyên nghiệp bộ đáng, đơn giản cây súng ở xoay giới thiệu một lần.

Băng Lô, Nanh Sói cùng Lăng Ảnh cũng cầm một cái m 9 súng lục cùng súng lục ở quay, hơn nữa cũng cho hai cây súng trang bị hai cái băng đạn.

Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc cũng cầm một cây súng lục, tất cả mọi người đều trang bị đầy đủ hết.

"Được, mang đủ dụng cụ truyền tin, đổi bộ quần áo, chúng ta chuẩn bị lên đường." Băng Lô nói.

Mọi người liền vội vàng đứng lên, Lăng Mặc hai tỷ đệ cùng Phan Mộc Mộc phân biệt trở lại chỗ mình ở chuẩn bị.

Lãnh Phong đi tới Trương Ảnh Hàm trước người, trầm ngâm một chút, nói: "Ta muốn ra nhiệm vụ, không biết lúc nào sẽ trở lại, ở ta không trở lại khoảng thời gian này, người cũng không cần qua tới làm."

Trương Ảnh Hàm nhếch miệng, nhẹ giọng nói: "Ta sẽ mỗi ngày tới quét dọn vệ sinh."

"Cũng được đi, khoảng thời gian này chính người chú ý an toàn, có chuyện gì liền gọi điện thoại cho ta." Lãnh Phong có chút không yên lòng, hần một mực ở âm thầm bảo vệ Trương Ảnh Hàm, nhưng bây giờ muốn ra nhiệm vụ, không cách nào nữa đi bảo vệ Trương Ảnh Hàm.

"Người yên tâm đi, ta lại không phải là cái gì tiểu hài tử, chớ quên, ta nhưng là lớn hơn người một tuổi." Trương Ảnh Hàm rất hiếm có cùng Lãnh Phong nhạo báng.

"Ta lúc đầu cũng đã nói đi, chúng ta ra nhiệm vụ một loại cũng là bảo vệ nhiệm vụ hoặc là cứu viện nhiệm vụ, không có ám sát nhiệm vụ, bây giờ người chịu tin tưởng ta đi." Lãnh Phong cười nói.

Trương Ảnh Hàm tính cách Lãnh Phong rất rõ, một khi để cho Trương Ảnh Hàm biết hần đã từng chấp hành qua vô số lần ám sát nhiệm vụ lời nói, vậy đòi này phòng chừng cũng không cần cùng Trương Ảnh Hàm gặp mặt.

Bây giờ vừa vặn có một cái cứu viện nhiệm vụ, mà nội dung nhiệm vụ Trương Ảnh Hàm cũng toàn bộ đều nghe được, đây là một cái cơ hội tốt, Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không bỏ qua.

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng gật đầu, "Ừ, ta tin."

Bây giờ nàng không tin cũng không được, Lãnh Phong lần này là mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng đi cứu người.

"Ta đi trước chuẩn bị một chút." Lãnh Phong hướng về phía Trương Ảnh Hàm cười cười, sau đó đi lên lầu hai thay quần áo.

Trương Ảnh Hàm rất không ưa Dị Năng Giả tồn tại, nhưng Lãnh Phong vì nàng làm nhiều như vậy sự tình, đối mặt Lãnh Phong thời điểm, cho dù nàng như thế nào đi nữa không ưa, cũng không nói ra cái gì lời khó nghe đến, nàng đã từ từ tiếp nhận Lãnh Phong là Dị Năng Giả sự thật này.

Sau năm phút, Lãnh Phong đổi một bộ quần áo.

Một món thật dài áo khoác, bề ngoài cùng Băng Lô mặc áo khoác không sai biệt lắm, nhưng Lãnh Phong cái này là màu xanh da trời.

Lúc này, Lăng Ảnh mấy người cũng chuẩn bị xong, rồi rít đi ra nhà ở.

"Lăng Mặc đi đem máy bay lái tới, chúng ta chuẩn bị lên đường." Băng Lô lớn tiếng nói.

Lăng Mặc gật đầu một cái, đi lên một ngôi nhà nóc nhà, máy bay liền ngừng ở trên nóc nhà.

Lãnh Phong đi tới Trương Ảnh Hàm trước người, nói: "Ta nên lên đường, ta sau khi rời khỏi người liền về nhà đi."

"Ừ, người chú ý an toàn, Syria bây giờ rất hỗn loạn." Trương Ảnh Hàm có chút lo âu nói.

Trương Ảnh Hàm quan tâm để cho Lãnh Phong có chút kích động, hần không nghĩ tới Trương Ảnh Hàm sẽ nói ra quan tâm hần lời nói tới.

"Ta biết." Lãnh Phong dùng sức gật đầu.

"Lãnh Phong, nên đi." Băng Lô đứng ở quầy rượu bên ngoài hô lớn.

Máy bay đã ngừng ở trong đường phố, tất cả mọi người đều đang đợi Lãnh Phong.

"Biết, lập tức tới ngay." Lãnh Phong kêu.

"Mau đi đi, ta cũng nên về nhà." Trương Ảnh Hàm nói.

Lãnh Phong nhếch miệng, nhẹ nhàng gật đầu, có chút Bất Xá nhìn Trương Ảnh Hàm liếc mắt, nhưng sau đó xoay người rồi đi quầy rượu.

Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong bóng lưng, trong lòng không khỏi thoáng qua một tia Bất Xá.

Lãnh Phong sải bước đi đến máy bay khoang sau trước cửa, xoay người nhìn trong quán rượu Trương Ảnh Hàm, sau đó phất tay một cái.

Trương Ảnh Hàm cũng vẫy tay, lộ ra vẻ tươi cười.

"Gặp lại sau." Lãnh Phong khẽ mỉm cười, sau đó lên phi cơ.

"Lãnh Phong đi lên, chúng ta đi thôi." Băng Lô ngồi ở ghế cạnh tài xế, không ngừng đề xuống bộ lái bên trên nút ấn, thiết lập đến máy bay tham số.

Lăng Mặc gạt đầu một cái, đem chân ga cái đẩy tới đáy, nói: "Cũng ngồi vững vàng, chúng ta muốn cất cánh, mục đích, Syria đồ Meyer."

Vừa dứt lời, máy bay liền bắt đầu tràn đầy đất hướng không trung đi lên.

Lãnh Phong đám người ngồi trên ghế ngồi, nịt chặt giây an toàn.

Băng Lô theo như xuống một cái nút, nói: "Mở ra ẩn hình kiểu."

Cả khung máy bay trong nháy mắt biến hóa trong suốt, sau đó giống như đạn đại bác một dạng Đạn Xạ hướng không trung.

"Tiến vào phi hành hết tốc lực, thiết lập lái tự động." Lăng Mặc đề xuống mấy cái nút, sau đó ngáp một cái.

"Lãnh Phong, nhìn ra người không nở bô đi a." Ngồi ở một bên Nanh Sói lưu ý đến Lãnh Phong về mặt, cười vỗ vỗ bả vai hắn.

Nanh Sói vừa nói, trong buồng phi cơ tất cả mọi người đều đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người.

Lãnh Phong bị mọi người thấy truyền hình trực tiếp lông, mắng: "Làm gì, khác (dùng) nói xấu ta được không, ai nói ta không nở bô."

"Giải thích chính là che giấu, huynh đệ, người liền nhận thức đi." Băng Lô cời giây nịt an toàn ra, đi tới Lãnh Phong bên người ngồi xuống, vỗ bả vai hắn, nói: "Mới vừa rồi muốn xuất phát thời điểm người còn không ngừng đất cùng nàng nói lời từ biệt, chúng ta cũng nhìn ra, người thích nàng, đúng không."

"Không có." Lãnh Phong lập tức chối.

"Sách sách sách, cùng chúng ta người còn dùng che giấu cái gì, nói thế nào ca ca ta ở tình trường phong lưu nhiều năm như vậy, làm sao có thể không nhìn ra người tâm tư, thật tốt, có yêu mến người là chuyện tốt, ít nhất từ người nở mang trí tuệ, biết đi cura em gái từ."

Ngồi ở một bên Nanh Sói thiêu thiêu mi mao, đầy vẻ khinh bỉ nhìn Băng Lô, nói: "Ta đi, Băng Lô lời này nhìn qua là đang ở khen Lãnh Phong, nhưng trên thực tế đem chính hắn cũng đáng khen, này ép già bộ ta cho 82 phút, còn lại 18 phút ta lấy 666 hình thức cho người."

Băng Lô chịu đựng một cước đạp tới xung động, mắng: "Người đi, không muốn ảnh hưởng ta già bộ."

"Ha ha ha ha ha cấp "

Trong buồng phi cơ một mảnh tiếng cười.

Vương Giả chi đạo bên ngoài, một chiếc màu đỏ Ferrari ngừng ở ven đường, Mạch Nhiên ngồi ở trong xe, ngẩng đầu nhìn không trung.

Nàng vừa mới nhìn thấy máy bay cất cánh, ngay từ đầu mặt đầy kinh ngạc, sau đó nàng đoán được đây là Âm Dạ các thành viên máy bay, sau đó liền lâm vào thất lạc bên trong.

Bởi vì, máy bay cất cánh, cái này cũng chứng minh Lãnh Phong đã rời đi.

Mạch Nhiên lấy điện thoại di động ra, cho Lãnh Phong gọi điện thoại.

Trong phi cơ, Băng Lô cùng Nanh Sói lại bắt đầu đủ loại thần nhổ nước bọt, Lãnh Phong mang tai nghe ngồi vào một bên, mở ra bên cạnh cửa sổ, nhìn bên ngoài nhanh chóng trôi qua cảnh sắc.

Điện thoại di động đột nhiên vang lên, Lãnh Phong thấy là Mạch Nhiên điện thoại sau, hơi ngần ra, hắn không nghĩ tới Mạch Nhiên sẽ vào lúc này gọi điện thoại cho hắn, theo đạo lý nàng hắn ở nhà ngủ mới đúng.

Lãnh Phong tiếp thông điện thoại, hỏi "Thế nào?"

"Người là đi chấp hành nhiệm vụ sao?" Mạch Nhiên hỏi.

"Ừm."

"Đi nơi nào?"

"Syria."

"Syria? Nơi đó bây giờ còn đang đánh giặc a!"

"Ta biết, nhưng chúng ta tiếp nhận người khác ỳ ỳ thác, thu người tiền tài trừ tai họa cho người."

"Cái gì ỳ ỳ thác?"

"Cứu người!"

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Nhiên liệu chưa đủ

Bên đầu điện thoại kia Mạch Nhiên hơi ngần ra, mặt đầy hiếu kỳ hỏi "Cứu người?"

"Ừ, một cái vô biên giới thầy thuốc ở Syria một thành phố trong mắt tích, phụ thân nàng thuê chúng ta đi tìm đến nàng, sống phải thấy người chết phải thấy thi thể."

"Nếu như ngay cả thi thể cũng không ai làm?"

"Như vậy nhất định Tu tìm tới nàng Từ Vọng chứng cứ."

"Đủ phiền toái a, vậy người lúc trở về nhất định phải nói cho ta biết, Syria rất loạn, người phải chú ý an toàn."

"Ừm"

"Ta đây không quấy rầy người, ngủ ngon."

Điện thoại cắt đứt, Mạch Nhiên để điện thoại di động xuống, nhìn bên ngoài đèn nhánh đường phố, nhẹ nhàng thở dài, nàng hận tại sao mình không phải là một cái Dị Năng Giả, lời như vậy liền có thể cùng Lãnh Phong đồng thời chấp hành nhiệm vụ.

Lãnh Phong nhìn ngoài cửa sổ nhanh chóng trôi qua cảnh đêm, ban đêm h thành phố vẫn đèn đuốc sáng choang, nhưng chói mắt dưới ánh đèn lại làm cho người ta một loại cô đơn cảm giác.

Lúc này, ngồi ở cơ trường chỗ ngồi Lăng Mặc mở miệng nói: "Chúng ta đến Syria yêu cầu tám giờ, thừa dịp thời gian này, tất cả mọi người nghỉ ngơi cho khỏe xuống, tiến vào Syria sau ta sẽ đánh thức các người."

"Cũng tốt, ta đã sớm mệt mỏi không được, ngủ." Vừa nói, Nanh Sói để nằm ngang ghế ngồi, nằm ngang ở trên ghế, hơn nữa đeo cái che mắt.

Băng Lô ngập một cái, để nằm ngang ghế ngồi, híp mắt nói: "Mệt không nên không nên, có đại sự gì lời nói liền kêu tỉnh ta."

Lãnh Phong cũng không có để nằm ngang ghế ngồi, con mắt vẫn nhìn ngoài cửa sổ, hấn ư trên không trung thường thức ban đêm cảnh sắc.

Băng Lô bọn người tiến vào trong giấc mộng, ngay cả Lăng Mặc cũng ngủ, bất quá nàng vẫn ngồi ở cơ trường chỗ ngồi, một khi máy bay phát ra cái gì báo động nàng lập tức có thể tỉnh lại.

Duy nhất vẫn chưa có ngủ, cũng chỉ có Lãnh Phong.

"Vo ve "

Đột nhiên, Lãnh Phong điện thoại di động dao động động một cái.

Lãnh Phong lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, phát hiện mình nhận được một phong email, phát cái người là Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên nói qua, mỗi ngày đều sẽ hát một bài hát, sau đó lấy email hình thức phát cho Lãnh Phong.

Lãnh Phong mở điện thư ra, quả nhiên, trong thư cho mang theo một cái âm nhạc văn kiện.

"Có ý tứ." Lãnh Phong cười khở một tiếng, đang suy nghĩ có muốn nghe một chút hay không.

Suy tư một lúc sau, Lãnh Phong rút cuộc điểm xuống phát ra, dù sao hần bây giờ chính mang tai nghe, phát ra âm nhạc cũng sẽ không làm ồn đến người khác.

Mạch Nhiên tiếng hát, thông qua tai nghe, truyền vào Lãnh Phong trong tai, lần này, nàng hát một bài Anh Văn bài hát.

"he said le T s Ge T ou T This Town, drive ou T of The ci Ty, away fr The crowds."

Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, bài hát này hần rất quen thuộc, đây là nước Mỹ một cái nữ ca sĩ Taylor swif T hát, bài hát này bài hát tên là wildes T dreams.

Ở nước Mỹ thời điểm, Lãnh Phong còn cố ý đi xem qua cái này ca sĩ ca nhạc hội, hần rất thích Taylor swif T mỗi một ca khúc.

Lãnh Phong nghiêm túc nghe xong cả bài hát, Mạch Nhiên hát ra cùng Taylor swif T cảm giác bất đồng, Mạch Nhiên làm cho người ta cảm giác giống như là ở kẻ lẻ bài hát này ý tứ.

Làm âm nhạc sau khi dừng lại, Lãnh Phong khoe miệng phác họa lên vẻ tươi cười, hần không khỏi không thừa nhận, Mạch Nhiên ca hát thật rất có thiên phú, vô luận là tiếng Hoa bài hát hay lại là Anh Văn bài hát nàng đều có thể cười rất tốt.

Máy bay ở 15,000 Feet trời cao phi hành, tốc độ là chiến đấu cơ gấp đôi.

Lãnh Phong nhỏ khí, lần nữa nhìn về phía ngoài cửa sổ cảnh sắc, lúc này máy bay đã rời đi h thành phố, chính đi ngang qua Sở Giang trên chợ vô ích.

Khi còn bé Lãnh Phong, liền là sinh hoạt ở Sở Giang thành phố trong núi sâu.

Máy bay muốn bước ngang qua toàn bộ Hoa Hạ, bay đi Syria, liền chỉ một ở Hoa Hạ biên giới, liền muốn phi hành bốn giờ.

Nhìn một hồi ngoài cửa sổ sau, Lãnh Phong ngáp một cái, lúc này thời gian đã đến gần rạng sáng, hần có chút mệt.

Ngay tại Lãnh Phong mới vừa buồn ngủ thời điểm, lại lần nữa nhận được một phong email.

Lãnh Phong nhìn một chút, lại vừa là Mạch Nhiên phát điện thư tới, nhưng lần này không phải là ca hát, mà là một phong văn tự email.

"Lãnh Phong, Syria rất loạn, ngươi phải chú ý an toàn."

Cứ như vậy mấy chữ.

Mặc dù cứ như vậy ngắn ngủi mấy chữ, nhưng Lãnh Phong lại có thể cảm giác được Mạch Nhiên đối với (đúng) mình quan tâm.

Mạch Nhiên hành động, Lãnh Phong dĩ nhiên nhìn ra nàng nghĩ (muốn) biểu đạt ý tứ.

Lãnh Phong suy tư một hồi, trả lời: "Ta sẽ, cảm ơn."

Đem email phát ra ngoài sau, Lãnh Phong để điện thoại di động xuống, quét nhìn liếc mắt buông phi cơ, thời cơ này trong khoang cũng chỉ có hần vẫn chưa có ngủ.

Băng Lô cùng Nanh Sói nhất mệt mỏi, hai người từ nước Mỹ chạy tới, ngồi mười mấy tiếng máy bay, không thể nào nghỉ ngơi liền trực tiếp lên đường, bọn họ mặc dù là Dị Năng Giả, nhưng thân thể vẫn là sinh động, cũng sẽ cảm thấy mệt mỏi.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, sau đó chậm rãi phun ra.

Hần cũng buồn ngủ, Syria là một hỗn loạn địa phương, cơ hồ mỗi một góc đều tràn đầy khói lửa chiến tranh, hần phải nghỉ ngơi dưỡng sức.

Trong buồng phi cơ tất cả mọi người đều đang ngủ say đến, bọn họ đều phải dưỡng túc tinh thần, đi đối mặt Syria trong đủ loại nguy hiểm.

Máy bay đang ở bước ngang qua toàn bộ Hoa Hạ, ước chừng bốn giờ là có thể bay ra Hoa Hạ biên giới.

Hoa Hạ quốc thổ diện tích rất lớn, đứng hàng thế giới thứ ba. Mà h thành phố ở Hoa Hạ bên phải nhất, thuộc về Lâm Hải Thành thành phố.

Sau bốn tiếng, máy bay rời đi Hoa Hạ, tiến vào Afghanistan biên giới.

Afghanistan cũng kinh nghiệm đã từng trải qua lãn lộn Loạn Chiến hòa, nhưng trước mắt đã ổn định rất nhiều, không giống bây giờ Syria.

Trong giấc mộng Lăng Mặc bị thanh âm nhắc nhở đánh thức, nàng không thể ngủ lại, dù sao hiện tại ở máy bay đã rời đi Hoa Hạ, ở Hoa Hạ biên giới không cần lo lắng cái gì, nhưng rời đi Hoa Hạ sau coi như không an định.

Máy bay phải trải qua Afghanistan, Iran, Iraq, cuối cùng lại tiến vào Syria.

Lăng Mặc thiết lập tốt máy bay một ít tham số, sau đó cầm một chai lon giả bộ cà phê, ngồi về đến cơ trường chỗ ngồi gấp.

Lụy nhân nhất, phỏng chừng chính là Lăng Mặc, bởi vì nàng căn bản không nghỉ ngơi, ở sau đó trong vòng bốn tiếng phải vẫn nhìn chăm chăm vào máy bay nghỉ biểu bàn.

Mặc dù máy bay bây giờ thuộc về lái tự động trạng thái, nhưng có chút thiết lập hay lại là phải thông qua nhân tạo tới thao tác.

Lăng Mặc ngồi ở cơ trường chỗ ngồi uống cà phê, nàng con mắt quét nhìn liếc mắt nghỉ biểu bàn, đột nhiên, nàng lưu ý đến máy bay nhiên liệu đã không nhiều.

"Chữi thế một tiếng !" Lăng Mặc liền vội vàng thả ra trong tay cà phê, sau đó tính toán máy bay còn lại nhiên liệu có thể bay bao lâu.

Mặc dù chiếc phi cơ này có thể xưng là trên thế giới tiên tiến nhất máy bay, nhưng máy bay động cơ vẫn yêu cầu nhiên liệu tới khởi động.

Lâm Băng Lôi đem chiếc phi cơ này mua tới sau, Nelson liền phái người đem máy bay lái đứng chỗ với nước Mỹ New York Ám Dạ trụ sở chính, dừng lại vài ngày sau, Lăng Mặc đám người liền lái máy bay đi Maldives tìm Lãnh Phong, sau đó sẽ trở lại Hoa Hạ.

Trong khoảng thời gian này, máy bay vẫn không có bổ sung nhiên liệu, bây giờ lại lấy tốc độ nhanh nhất phi hành bốn giờ, nhiên liệu đã sắp phải dùng xong.

Lăng Mặc tính toán một lát sau, vỗ vỗ trán, cái kết quả này không phải là nàng muốn.

"Các vị, mau dậy giường, có cái chuyện khẩn yếu!" Lăng Mặc lớn tiếng kêu, nàng phải thông báo tất cả mọi người.

Lãnh Phong thứ nhất trợn mở con mắt, ngáp hỏi "Thế nào?"

Băng Lôi mấy người cũng lục tục tỉnh lại, rồi rít hỏi thăm xảy ra chuyện gì.

Nhìn tất cả mọi người đều sau khi tỉnh lại, Lăng Mặc thần sắc có chút khẩn trương, chậm rãi nói: "Máy bay nhiên liệu không nhiều "

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Nhảy dù

Tánh khí nóng nảy Nanh Sói trong nháy mắt từ ghế ngồi nhảy lên, lớn tiếng nói: "Cái gì? Nhiên liệu chưa đủ?"

"Ừm." Lăng Mặc mặt đầy bất đắc dĩ gật đầu một cái.

Mọi người đang trước khi cất cánh cũng không có cân nhắc đến nhiên liệu tình huống, Lăng Mặc cùng Băng Lôi cũng không có đi kiểm tra nhiên liệu có hay không đầy đủ.

Cất cánh sau tất cả mọi người cũng bởi vì mệt mỏi đi ngủ, ai cũng không cân nhắc đến nhiên liệu vấn đề.

Băng Lôi hơi tỉnh táo, tấn tốc độ rời ghế ngồi, đi tới Lăng Mặc bên người, liếc mắt nhìn nhiên liệu biểu hiện, hỏi "Nhiên liệu còn có thể kiên trì bao lâu?"

Lăng Mặc cầm lên một cái quyển sổ nhỏ, nói: "Ta mới vừa tính toán một chút, có thể đến Syria, đem các người cũng đưa đến Syria sau, ta phải lái trước phi cơ hướng ở vào nước Pháp Tỉnh Không Khoa Kỹ Công Ty trụ sở chính đi cố gắng lên, ở cố gắng lên trong lúc ta không cách nào cung cấp không trung điều tra trợ giúp."

Nghe được có thể đến tới Syria, tất cả mọi người thở phào, Nanh Sói vỗ ngực nói: "Giời ạ, hừ chết ta, có thể tới Syria là được, tới ở không trung điều tra ngược lại không có vấn đề, Lãnh Phong hàng này có thể đại lao."

"Chờ xuống, ta mặc dù có thể đem các người đưa đến Syria, nhưng không có biện pháp đem bọn người đưa đến chỗ Meyer, ta nhiều nhất có thể đem bọn người đưa đến chỗ Meyer hai mươi km bên ngoài, sau đó ta liền muốn điều chỉnh hàng hướng đi nước Pháp Paris, đến Paris vừa vặn dùng xong

nhiên liệu." Lăng Mặc cẩn thận từng li từng tí vừa nói, ánh mắt lưu ý về mặt mọi người.

Lăng Ảnh từ ghế ngồi nhảy lên, mặt đầy kinh ngạc nói: "Chỉ thè một tiếng, hai mươi km bên ngoài!"

"Ổn định, chúng ta có thể tới Syria đã là trong bất hạnh vạn hạnh." Băng Lôi nói.

Nanh Sói ngồi về đến ghế ngồi, hai tay gối sau ót, mặt đầy ổn định nói: "Nhiệm vụ có thể tiếp tục tiếp là được, không việc gì, hai mươi km liền hai mươi km, đến lúc đó cướp chiếc xe đi đồ Meyer không là được."

"Hô, hù chết ta, ta còn tưởng rằng chúng ta đến không Syria." Phan Mộc Mộc mới vừa rồi bị Lăng Mặc nói nhiên liệu chưa đủ bị dọa cho phát sợ.

Băng Lôi nhìn về phía Phan Mộc Mộc, nói: "Mộc Mộc, người và Lăng Mặc đồng thời trở về nước Pháp, cũng không thể sẽ để cho nàng một người."

"Được." Phan Mộc Mộc gật đầu một cái, không có dị nghị.

Phan Mộc Mộc cùng Lăng Mặc quan hệ rất tốt, mặc dù nhận biết thời gian không lâu, nhưng đã trở thành bạn tốt nhất.

Lần này nhiệm vụ Phan Mộc Mộc cũng không giúp được gì, nàng gia nhập thời gian hơi trễ cũng không có tiếp nhận huấn luyện, coi như cùng theo một lúc tiến vào Syria, nàng cũng chỉ có thể là cái gánh nặng, cho nên hẳn rất thức thời lưu lại phụng bồi Lăng Mặc.

Lăng Mặc không có bất kỳ chiến đấu năng lực, gặp phải nguy hiểm gì cũng không cách nào bảo vệ mình, cho nên Phan Mộc Mộc lưu lại là lựa chọn tốt nhất.

Phan Mộc Mộc năng lực ngay cả Băng Lôi cũng tự nhận khó mà đánh bại, mặc dù bọn nàng : nàng chờ cấp không cao, nhưng phải đối phó A Cấp Dị Năng Giả cũng không phải là cái gì việc khó.

Huống chi, ở Dị Năng Giả thế giới không phải nói cấp bậc cao tựu nhất định cường đại, muốn xem năng lực mạnh yếu, còn có Dị Năng Giả bản thân đối với (đứng) dị năng thao túng.

Băng Lôi nhìn kỹ liếc mắt máy bay phi hành tham số, nói: "Tùy thời lưu ý máy bay tình trạng, chúng ta ẩn thân kiểu nhất định phải một mực mở ra, một khi mất đi ẩn thân, chúng ta sẽ bị bại lộ ở Radar quét xem bên dưới."

"Được." Lăng Mặc gật đầu một cái, nàng là người điều khiển, đây cũng là nàng chức trách.

May mắn là nhiên liệu mặc dù không chân, nhưng vẫn là có thể đảm đông đưa đến Syria, cũng mà còn có dư thừa nhiên liệu đi nước Pháp, đây là không may mắn bên trong vạn hạnh.

"Chúng ta còn bao lâu nữa mới có thể đến đạt đến Syria?" Lãnh Phong hỏi.

"3h hai mươi phút, các người muốn trước thời hạn hai phần Chung Tiến đi nhảy dù, như vậy ta mới có thể tốt hơn điều chỉnh hàng hướng." Lăng Mặc dừng dừng một cái, tiếp tục nói: "Ta tính toán qua, vô luận là mở cửa khoang ra cho các người nhảy dù hoặc là điều chỉnh hàng hướng, ta đều phải làm được số không sai số, cho dù là lãng phí một giây đồng hồ nhiên liệu, ta cũng có thể không cách nào đến Đạt Ba lê dân."

"Ta đi, phiền toái như vậy." Lăng Ảnh mặt đầy kinh ngạc nói.

Lăng Mặc bất đắc dĩ cười cười, nói: "Đúng vậy, cao khoa học kỹ thuật là có rất nhiều chỗ tốt, nhưng là có chỗ xấu, nhiên liệu chưa đủ đối với máy bay mà nói là nguy hiểm trí mạng, chúng ta coi như là may mắn, nếu như không cách nào đến Syria, đó mới là tối đại phiền toái, bởi vì chúng ta chiếc phi cơ này không thể bộc lộ ra đi, nếu không nhất định sẽ đưa tới sóng to gió lớn."

Lãnh Phong khoanh tay, mở miệng nói: "Trọng yếu nhất, nếu như chúng ta không cách nào đến Syria, kia nhiệm vụ liền không cách nào tiến hành, chúng ta lần này coi như là may mắn."

"Ừ, thừa dịp còn có thời gian, lại nghỉ ngơi thật khỏe một chút đi, chúng ta muốn ở đồ Meyer hai mươi km bên ngoài nhảy dù, thời gian phải nắm chặt tốt." Băng Lôi nói.

Nhưng mọi người hiện tại cũng không buồn ngủ, ở trên máy bay là rất khó bảo toàn cảm bình thường giấc ngủ.

"Không muốn ngủ, xem phim xem phim." Lăng Ảnh cầm lấy một máy bình bản máy tính, đeo tai nghe lên.

Lãnh Phong tiếp tục ngồi cạnh cửa sổ ghế ngồi, từ đầu đến cuối, hẳn đều không rời đi chính mình vị trí.

3h sau

Băng Lôi từ ghế ngồi nhảy lên, lớn tiếng nói: "Thật tốt, tất cả đứng lên, trên lưng nhảy dù bao, chúng ta muốn xuất phát."

Vốn là buồn ngủ Lãnh Phong nhất thời trợn mở con mắt, mặt đầy mệt mỏi đứng lên.

"Chúng ta đã tại Syria biên giới." Lăng Mặc nhìn đài điều khiển trong màn ảnh, mở ra mặt đất quét xem.

Quan sát một hồi Radar sau, Lăng Mặc kinh hô: "Ta trời ạ, trận địa chiến hỏa không ngừng."

Băng Lô một bên mặc nhảy dù bao, vừa nói: "Syria bây giờ là rạng sáng hai giờ, bóng đêm có thể che chở chúng ta nhảy dù."

Lãnh Phong đi tới ghế lái cạnh, nhìn đài điều khiển Radar biểu hiện.

Radar hiện lên mặt đất đang tiến hành chiến tranh, năm chiếc xe tăng xếp thành một hàng, hướng về phía xa xa địch nhân tiến hành công kích, hơn nữa còn có không ít bộ binh đang ở xông về phía trước.

Lăng Mặc tra ra được bộ đội trên đất liền tài liệu, nói: "Đây là Russia bộ đội, bọn họ đang ở đối với (đúng) tổ chức khủng bố công kích."

Lãnh Phong gật đầu một cái, không nói gì.

Băng Lô cùng Nanh Sói hai người cũng vác tốt nhảy dù bao, Lăng Ảnh cũng đang vụng về chuẩn bị.

Lăng Ảnh không giống Băng Lô đám người như vậy kinh nghiệm phong phú, hẳn chỉ là một người mới, chẳng qua là tiến hành qua không tới một Chu Quân chuyên huấn luyện, đối với (đúng) nhảy dù bao còn không quá quen thuộc.

"Tiểu tử đừng nóng, từ từ đi." Băng Lô ở một bên nói.

Về phần Lãnh Phong, hẳn dĩ nhiên không cần nhảy dù bao, hẳn có thể bay, chính là chỗ này sao tự do phóng khoáng.

"Được, mở cửa khoang ra, ba phút Hậu Khiêu ô dù." Vừa nói, Lăng Mặc ở trên màn ảnh nhanh chóng điểm mấy cái, đánh lái phi cơ phần sau cửa khoang.

Lãnh Phong cầm lấy hai cái túi đeo lưng, phân biệt ném cho Băng Lô cùng Nanh Sói.

"Bên trong là cái gì?" Phan Mộc Mộc mặt đầy hiếu kỳ hỏi.

"Thức ăn." Lãnh Phong trả lời: "Không biết đến chúng ta ở Syria sẽ tạo ngộ cái gì, cho nên phải đem thức ăn chuẩn bị xong, bằng không người không tìm được, chúng ta trước hết chết đói."

"Muội người, người thế nào không tự mình công, làm gì cột cho chúng ta." Nanh Sói ở một bên mắng.

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng Nanh Sói hay là đem ba lô vác ở trước người.

"Hỏi rất hay, ta trên không trung Phi thích tùy tâm sở dục, không thích mang theo đồ vật, cho nên liền khổ cực hai người các người." Lãnh Phong cười nói.

"Giời ạ." Băng Lô không thiếu chút nữa tức hộc máu.

"Hai phút." Lăng Mặc lớn tiếng nói.

Băng Lô, Nanh Sói cùng Lăng Ảnh ba người cũng đi tới thượng khổ trước cửa, chuẩn bị xong nhảy dù.

Lãnh Phong là không chút hoang mang, hẳn căn bản liền không cần khăn trương.

Phan Mộc Mộc đứng ở một bên cười nói: "Các vị, lên đường xuôi gió cáp, ta cùng Lăng Mặc phải đi Paris uống cà phê á."

"Có thể lời nói liền giúp ta tìm cái nước Pháp con dâu." Băng Lô quay đầu nói.

Sắp tới đem nhảy dù thời điểm, Băng Lô còn có tâm tình đùa, này tâm cảnh có thể không được.

"Ha ha ha ha ha, hảo hảo hảo, ta hết sức." Phan Mộc Mộc che miệng cười nói.

"Một phút, mở ra vô tuyến điện truyền tin." Lăng Mặc ở trên các đồng hồ đo nhanh chóng điểm, bảo đảm không sơ hờ tý nào.

"Vô tuyến điện kiểm tra." Lãnh Phong đem tiểu hình máy truyền tin đeo lên trong tai.

"Xác nhận."

"Xác nhận."

"Xác nhận."

Băng Lô ba người rồi rít đáp lại.

Kiểm tra xong vô tuyến điện sau, Băng Lôi đảm người rồi rít đeo lên kiềng an toàn.

"10 giây, chuẩn bị nhảy dù." Lãng Mặc lớn tiếng nói.

Lãnh Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì, ngay cả bận rộn hỏi "Vũ khí thần mã các người cũng mang được không?"

"Mang được, một mực ở trong quần áo để." Băng Lôi nói.

Lãng Mặc nhìn chăm chăm màn ảnh, đạo: "3 "

"2 "

"Mộc Mộc, chớ quên tìm cho ta cái nước Pháp con dâu." Băng Lôi quay đầu nói.

"1, nhảy!"

Thứ nhất nhảy xuống là Nanh Sói, ở Lãng Mặc vừa dứt lời, hắn liền tung người nhảy một cái, nhảy xuống máy bay.

Ngay sau đó là Băng Lôi cùng Lãng Ảnh.

Ở ba người cũng nhảy xuống máy bay sau, Lãnh Phong gấp một cái, không chút hoang mang đi tới cửa khoang cạnh, đeo lên kiềng an toàn sau, xoay người hướng về phía Lãng Mặc cùng Phan Mộc Mộc phát tay một cái.

"Tránh, bái bai."

Nói xong, Lãnh Phong tung người nhảy một cái, nhảy xuống máy bay.

"Trong đêm tối tối tự do phóng khoáng phỏng chừng chính là Lãnh Phong." Phan Mộc Mộc che miệng cười nói.

Lãng Mặc cũng cười theo đứng lên, sau đó ở trên màn ảnh điểm một chút, nói: "Cửa khoang đóng lại, hàng tuyến điều chỉnh, mục đích, nước Pháp Paris."

"Các vị, lên đường xuôi gió."

Mọi người nhảy dù độ cao là sáu ngàn mét, ở tại bọn hắn nhảy dù trước, Lãng Mặc liền hạ thấp độ cao, thuận lợi bọn họ nhanh hơn đến mặt đất.

"Các vị, cảm giác như thế nào à?" Lãnh Phong không có mở ra hai cánh, mà là trực tiếp vật rơi tự do.

Băng Lôi thứ nhất đáp lại: "Cũng còn khá, chính là lạnh điểm."

"Lãnh Phong, người xem Lãng Ảnh, hắn lần đầu tiên nhảy dù, nếu như xảy ra vấn đề gì người lập tức đi giúp hắn bận rộn." Nanh Sói nói.

"Không thành vấn đề." Lãnh Phong mở ra Ứng Nhân dị năng tìm kiếm Lãng Ảnh vị trí.

Lãnh Phong hơi trễ nhảy phi cơ, cho nên khoảng cách ba người cũng rất xa, chênh lệch ước chừng 300m, bất quá khoảng cách này đối với Lãnh Phong mà nói coi là không cái gì.

"Lãng Ảnh, cảm giác kiểu nào?" Lãnh Phong hỏi.

"Huynh đệ, ta bây giờ không muốn nói chuyện!" Lãng Ảnh thờ hào hể đáp lại.

Từ hắn giọng là có thể nghe được, hắn bây giờ đã hù dọa sắp nói không ra lời.

"Ha ha ha ha, tĩnh táo một chút, làm người nhất định phải ổn định, không thể kinh sợ." Băng Lôi cười to nói.

Băng Lôi hạ xuống nhanh nhất, hắn trọng lượng cơ thể là trong đêm tối nặng nhất một cái, cho nên coi như Nanh Sói là người thứ nhất nhảy, không bao lâu cũng bị Băng Lôi kéo dài khoảng cách.

Bốn người duy trì vật rơi tự do, nhanh chóng hạ xuống đến 2000m không trung.

"1000m lại mở ra dù để nhảy, ta tới cho các người thông báo." Lãnh Phong mắt phải lóe lên ánh sáng, bọn họ không cần máy đo độ cao, dựa vào Lãnh Phong mắt phải là có thể tính toán ra vô ích bên trong cách xa mặt đất trị số.

Chương 142: Syria

Có bóng đêm che chở, mặt đất người rất khó phát hiện Ám Dạ các thành viên, nhưng cho dù là như vậy, Lãnh Phong cũng không có buông xuống phòng bị, Ứng Nhân không ngừng quét nhìn mặt đất, bảo đảm không có ẩn nấp nguy hiểm.

Dưới đất là một cái rộng lớn bình nguyên, chu vi hai cây số bên trong không có bất kỳ nhà ở, càng không thấy được người.

Này vừa vận cho mọi người một cái rất cơ hội tốt, như vậy thì sẽ không bị người khác thấy.

Lăng Mặc lái máy bay, điều chỉnh hàng hướng, hướng nước Pháp bay đi.

Băng Lô vốn là kế hoạch là để cho Lăng Mặc mở ra máy bay quanh quần trên không trung, hơn nữa cấp cho bọn họ điều tra trợ giúp, nhưng bây giờ nhiên liệu chưa đủ, không thể làm gì khác hơn là để cho nòng đi nước Pháp.

Kế hoạch, vĩnh viễn không cần nổi biến hóa.

"Năm giây sau mở ra dù để nhảy!" Lãnh Phong lớn tiếng nói.

"543 2 "

"1, mở ra dù để nhảy!"

Băng Lô ba người nhanh chóng mở ra dù để nhảy, động tác nước chảy mây trôi, không có bất kỳ dừng lại.

Lãnh Phong quét nhìn liếc mắt ba người, bảo đảm bọn họ cũng thuận lợi mở ra dù để nhảy sau, khoe miệng phác họa lên vẻ tươi cười, hẳn cũng nên đại triển thân thủ.

Sau một khắc, dài bốn mét màu đen hai cánh trong nhảy mất từ Lãnh Phong sau lưng dài ra, hai cánh dùng sức đánh một cái, đem hạ xuống Trùng lực toàn bộ triệt tiêu.

Chính nắm dù để nhảy thừng chậm rãi hạ xuống Băng Lô đám người mặt đầy hâm mộ, Lãnh Phong này năng lực thật là, ngay cả dù để nhảy cũng tinh.

Băng Lô ba người vững vàng hạ xuống mặt đất bên trên, Lăng Ảnh mặc dù là lần đầu tiên sử dụng dù để nhảy, nhưng may mắn là không có có xảy ra vấn đề gì, hết thảy đều tiến triển rất thuận lợi.

Lãnh Phong lượn quanh đến đỉnh đầu bọn họ Phi một vòng mấy lúc sau mới rơi xuống mặt đất, bộ dáng kia tiêu sái không được.

Băng Lô đứng lên, vỗ vỗ trên người đất sét, sau đó lấy ra bình bản máy tính, tra nhìn mình thật sự nơi vị trí.

"Huynh đệ, nhảy dù cảm giác kiểu nào?" Nanh Sói vỗ vỗ Lăng Ảnh bả vai, cười nói.

Lăng Ảnh ngay cả có chút tái nhợt, có thể là hù dọa, cũng có thể là bị gió thổi.

"Cũng còn khá, thật kích thích, chính là Tim gió quá lớn." Lăng Ảnh sửa sang một chút chính mình bởi vì hóng gió mà trở nên hỗn loạn kiểu tóc.

"Cũng tới tập trung xuống." Băng Lô nắm bình bản máy tính, chân mày hơi nhíu lại.

Thấy Băng Lô về mặt, Lãnh Phong tháo xuống kiếng an toàn, liền vội vàng đi lên trước, hỏi "Thế nào?"

Lăng Ảnh cùng Nanh Sói cũng liền bận rộn đi tới Băng Lô trước người, một bộ nghi ngờ bộ dáng.

Băng Lô nhìn màn ảnh, trầm giọng nói: "Chúng ta lệch đặt trước vị trí, bây giờ chúng ta khoảng cách đồ Meyer ước chừng 20 ba cây số."

"So với đặt trước nhiều ba cây số mà thôi, không việc gì, chúng ta nhanh lên một chút đi đường, thuận tiện nhìn một chút nơi nào có xe, cướp một chiếc không là được." Lãnh Phong bình tĩnh nói.

Syria là lẩn lộn Loạn Chiến khu, bọn họ cũng không nhất định tuân thủ cái gì luật pháp, mà nhiều chút luật pháp chẳng qua là châm đối với người bình thường, cùng bọn họ Dị Năng Giả không liên quan.

"Lăng Ảnh, đem dù để nhảy tiêu hủy, chúng ta đi." Băng Lô thu hồi bình bản máy tính, cổng lấy sau lưng trang bị thức ăn ba lô, bắt đầu đi đường.

"Được rồi." Lăng Ảnh hoạt động tay chân một chút, ba đám hỏa cầu liên tục từ tay tâm lý phát ra, đánh trúng trên mặt đất dù dễ nhảy.

Dù dễ nhảy nhanh chóng bốc cháy, ánh lửa chiếu sáng bốn phía.

Bốn người thật sự nơi vị trí là một cái bình nguyên, mệnh mông bát ngát bình nguyên.

"Giời ạ, này bình nguyên thật Tm đại!" Lăng Ảnh vừa đi vừa nói chuyện.

Băng Lôi đi ở phía trước, mặt đầy ổn định nói: "Cũng không lớn, chúng ta không cần mười phút là có thể đi ra ngoài, đi ra bình nguyên sau chúng ta có thể thấy một cái Công Lộ, theo Công Lộ đi mười lăm phút chúng ta sẽ trải qua qua một cái trấn nhỏ, đến lúc đó ở trong trấn nhỏ làm chiếc xe, sau đó sẽ đi đồ Meyer."

"Cũng còn khá đây là bình nguyên, không phải là sa mạc, nếu là sa mạc đi chết người đều được." Nanh Sói cười nói.

Syria khí Ôn Bì Hoa Hạ cao hơn nhiều, chẳng qua là ngày đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày tương đối lớn, bây giờ nhiệt độ là Baidu, nhưng đến ban ngày liền sẽ đạt tới hơn hai mươi độ.

Ám Dạ các thành viên mặc quần áo cũng không nhiều, trước khi tới bọn họ cũng xem qua Syria khí trời tình huống, nhiệt độ không thấp, dĩ nhiên là xuyên ít một chút.

"Không có nhiều thời gian, dùng chạy!" Nói xong, Băng Lôi liền bắt đầu tiêu chạy.

Chấp hành cứu viện nhiệm vụ, mỗi phút mỗi giây đều rất trân quý, không biết đến Claire bây giờ đang trải qua cái gì.

"Nếu không ta trước tự bay đến đồ Meyer trình tra một chút tình huống, hoặc là có thể tìm được cái gì tin tức hữu dụng." Lãnh Phong đề nghị.

"Không được, chúng ta muốn hành động chung." Băng Lôi không do dự, lập tức bác bỏ, "Ta mới vừa rồi dùng vệ tinh tra xét đồ Meyer, nơi đó có trọng binh canh giữ, người nếu là bay qua, bị phát hiện liền phiền toái."

Lãnh Phong không hề từ bỏ ý nghĩ của mình, nói: "Ta có thể bay cao điểm, ta Ứng Nhận cao nhất có thể ở mười lăm ngàn mét không trung quan sát mặt đất."

"Miễn, chúng ta bây giờ yêu cầu người Ứng Nhận quan sát bốn phía, người chính là ở lại chỗ này đi." Băng Lôi lần nữa bác bỏ.

"Vậy cũng tốt." Lãnh Phong bắt đầu đi gạt đầu một cái, mặc dù hắn thật rất nhớ Phi đến đồ Meyer kiểm tra tình huống, nhưng Băng Lôi là lão đại, dù sao cũng phải nghe hắn.

Mười phút sau, bốn người chạy đến một cái trên quốc lộ, Công Lộ rộng 40m thước, hiển nhiên là một cái tốc độ cao Công Lộ.

Chẳng qua là điều này Công Lộ có không ít khanh khanh oa oa, Lãnh Phong liếc mắt liền nhìn ra, đây là đạn đại bác tạo thành.

Lúc này là rạng sáng hai giờ ba mươi phút, bởi vì chiến tranh, Syria ban đêm căn bản không có đảm nhiệm Hà Bình Dân cất bước ở bên ngoài, mà điều này tốc độ cao Công Lộ cũng không có bất kỳ xe cộ trải qua.

"Bây giờ là dùng đi hay là dùng chạy?" Lăng Ảnh thờ hào hèn hỏi.

"Đi, chúng ta trước ăn một chút gì." Băng Lôi đem ba lô lấy xuống, xuất ra một ít áp súc bánh bích quy, ném cho ba người khác.

Lãnh Phong xé ra đóng gói, nhanh chóng ăn áp súc bánh bích quy.

Hắn là thật đói.

Bốn người vừa đi vừa ăn, kết quả bất tri bất giác, một cái ba lô thức ăn cứ như vậy ăn sạch.

"Giời ạ, ăn xong?" Băng Lôi uống một chai sữa bò, bay vùn vụt ba lô, bên trong không có vật gì.

"Không có cách nào thật đói, ở trên máy bay lại không ăn đồ ăn." Lăng Ảnh cũng uống đến sữa bò, cắn ống hút nói.

Nanh Sói ợ một cái, nói: "Sớm biết ở máy bay thời điểm liền ăn một chút gì."

Lãnh Phong đem sữa bò bình tiện tay ném một cái, đạo: "Bây giờ cũng chỉ có Nanh Sói công lấy sau lưng thức ăn, Syria bây giờ loạn rất, có thể hay không lấy ăn cũng không biết, cho nên làm hết sức tiết kiệm thức ăn."

"Hắc hắc hắc hắc, ta nhưng là nằm trong tay thức ăn người, các người cũng chớ chọc Lão Tử tức giận, nếu không tất cả đều muốn đói bụng." Nanh Sói mặt đầy âm hiểm nụ cười.

"Giời ạ." Băng Lôi vỗ vỗ trán, một bộ hồi hận nhận biết Nanh Sói bộ dáng.

Lăng Ảnh cùng Lãnh Phong cũng hướng Nanh Sói đầu đi khinh thường ánh mắt.

Đối mặt với ba người khinh thường ánh mắt, Nanh Sói mặt không chân thật đáng tin, da mặt vậy kêu là một cái dày.

"Ta còn muốn ăn đồ ăn làm sao bây giờ." Lăng Ảnh len lén liếc mắt nhìn Nanh Sói đeo túi đeo lưng, một bộ ăn chưa no bộ dáng.

"Đói cũng không cho, toàn bộ tài sản chỉ những thứ này." Nanh Sói liền vội vàng nắm ba lô, bước nhanh hơn, không để cho Lăng Ảnh đến gần.

Lăng Ảnh mặt đầy khó ép thu hồi ánh mắt, đạo: "Được rồi, ta chịu đựng."

Lãnh Phong tựa hồ cảm giác được cái gì, lui về phía sau liếc mắt nhìn.

Sau một khắc, Lãnh Phong liền vội vàng nói: "Nhanh trốn, có xe tới."

Nói xong, Lãnh Phong dẫn đầu chạy ra Công Lộ bên ngoài, trốn một cái trong bụi cỏ.

Băng Lô ba người không do dự, với sau lưng Lãnh Phong.

Ba chiếc quân dụng xe tải từ trước mắt ba người trải qua, trên xe chở đầy toàn bộ vũ trang binh lính, mỗi trong tay người đều cầm một cái ak 47.

"Móa" ** tổ chức." Lãnh Phong thấp giọng nói.

"Ta tương đối hiểu kỳ chúng ta tại sao phải tránh?" Lăng Ảnh không hiểu hỏi.

"Chúng ta khoảng cách phía trước trấn nhỏ còn có không tới một km khoảng cách, nếu như chúng ta xuất thủ cùng bọn họ đánh, người cho là trong trấn nhỏ người lại không biết?"

"Muốn giết chết hần môn đối với chúng ta mà nói chẳng qua là mười mấy giây chuyện, nhưng chúng ta ai cũng không biết trong trấn nhỏ sẽ có hay không có tổ chức khủng bố người nắm tay, nếu như có lời nói, chúng ta đây liền phiền toái, ta không phải nói sợ bọn họ, chỉ là chúng ta một khi bị vây công, vậy kể tiếp chuyện chính là tru diệt, phía sau vấn đề, không cần ta nói, người nên có thể đoán được đi."

Lãnh Phong kiên nhẫn giải thích xong, sau đó vỗ vỗ trên người đất sét, từ trong bụi cỏ đi ra.

"Thì ra là như vậy, ta minh bạch, nhìn đề cân nhắc trong chuyện ta còn chưa đủ thành thực a." Lăng Ảnh cũng cùng đi theo ra bụi cỏ, gỡ đầu, mặt đầy lúng túng.

"Hắc hắc, đây cũng là tại sao chúng ta mới vừa rồi không chút do dự đi theo Lãnh Phong, hàng này đầu não rất khôn khéo." Nanh Sói cười nói.

"Được, chúng ta rồi đi Công Lộ, trực tiếp ở trên bình nguyên đi, lên vào trong trấn nhỏ, nhìn một chút trấn nhỏ là tình huống gì, cũng được mới vừa rồi những xe kia chẳng qua là đi ngang qua trấn nhỏ." Băng Lô nói.

Lãnh Phong mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng, nhìn thẳng phía trước, nói: "Ta cho rằng bọn họ chẳng qua là đi ngang qua."

"Người thấy cái gì sao?" Băng Lô hỏi.

"Không thấy được, nhà ở ngăn trở, bất quá trấn trên cư dân dường như không nhiều."

Băng Lô nha một tiếng, sau đó dẫn đầu đi ở phía trước, đạo: "Đi thôi đi thôi, lên đường, đi trước trấn nhỏ, nhìn xem có thể hay không làm chiếc xe."

Lãnh Phong ba người liền vội vàng theo ở phía sau.

"Ta cảm thấy chúng ta hần ở trấn nhỏ kia nhìn một chút có hay không quán trọ, nghỉ ngơi một đêm, ban ngày lại đi." Lăng Ảnh đề nghị.

"Huynh đệ, cứu người là tranh đoạt từng giây từng phút a, người còn muốn nghỉ ngơi." Nanh Sói đầu tiên là khiển trách Lăng Ảnh, sau đó đột nhiên lời nói gió biến đổi, đạo: "Được rồi, thật ra thì ta cũng muốn nghỉ ngơi, mẫu thân, ở trên máy bay căn bản không biện pháp thật tốt ngủ, ngủ với không ngủ như thế."

"Nhìn tình huống đi, tới trước trấn nhỏ nhìn một chút, trời mới biết nơi đó còn có không có quán trọ, phải biết Syria là chiến khu." Vừa nói, Băng Lô ngáp một cái, thật ra thì hần cũng mệt.

Lãnh Phong cũng có vẻ uể oải, đang nhảy máy trước hần chính buồn ngủ, nếu như không phải là bị Băng Lô đánh thức, hần sớm liền ngủ mất.

Lúc này, vô tuyến điện trong truyền ra Lăng Mặc thanh âm, "Các anh em, tình huống như thế nào?"

"Cũng còn khá, không vấn đề gì, chính là ăn không đủ." Nanh Sói trả lời.

"Ăn không đủ, các người làm gì không nhiều mang một ít." Phan Mộc Mộc nói.

Băng Lô phiết Lãnh Phong liếc mắt, lại phiết Nanh Sói liếc mắt, nói: "Hỏi rất hay, ta cũng muốn biết bọn họ làm gì không nhiều mang một ít ăn."

"Trách ta lạc~, nếu không phải ta lấy hai túi ăn, phỏng chừng tất cả mọi người đều muốn đói bụng." Lãnh Phong mắng.

Nanh Sói ngáp nói: "Ồn định, ta cũng không tin Syria không có thứ gì, đi trước mặt trần nhô nhìn một chút, nói không chừng có thể cướp một ít."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 143: Trần nhỏ

Nanh Sói vừa dứt lời, Băng Lô liền một hồi đồ ập xuống mắng chửi: "Cái gì gọi là cướp, người nha không mang tiền sao? Ta mặc dù là Dị Năng Giả, nhưng cũng phải Hữu Đạo đức, đạo đức, biết không?"

Băng Lô một bộ chính nghĩa lắm nhiên bộ đáng để cho Lãnh Phong không nhịn được cười ra tiếng, cười lắc đầu một cái, nói thầm: Hai người này lại bắt đầu.

Bị mắng một trận Nanh Sói xoa một chút trên mặt nước miếng, chịu đựng một cước đạp tới xung động, mắng: "Giời ạ, còn đạo đức, ta thế nào không nhìn ra người có cái gì đạo đức."

"Ca, đây là ả núp thâm, dáng vẻ này người, toàn thân cao thấp cũng tiết lộ ra thô bỉ khí tức, liếc mắt nhìn sang cũng biết người không là người tốt." Băng Lô tức giận tiếp tục nhổ nước bọt Nanh Sói.

"Ngọa tào, người một ngày không nói cái máng sẽ chết sao?" Nanh Sói rút cuộc không nhịn được, này giới ạ tuyệt đối là thân thể con người công kích, thậm chí thể nhịn, thúc thúc đều không thể nhẫn.

"Biết, ít mắng người một ngày cũng sẽ thận hư."

"Mẹ nó!" Nanh Sói sắp bạo tẩu.

Lăng Ảnh ở một bên cầm điện thoại di động thu hình, như vậy kinh điển cãi nhau tình cảnh có thể tuyệt đối không thể bỏ qua.

Lãnh Phong cười khở đi lên trước giảng hòa, đạo: "Thật tốt, đừng làm ồn, chớ quên đây cũng không phải là cái gì tốt địa phương, trời mới biết đội một hồi sẽ có hay không có một phát hỏa tiễn bay tới, muốn làm ồn các loại (chờ) nhiệm vụ sau khi kết thúc lại làm ồn, đến lúc đó các người đánh Thiên Băng Địa Liệt ta đều không ngăn các người."

"Xem ở Lãnh Phong mặt mũi, ta liền có mà làm tha thứ người." Băng Lô rất đại khí phát tay một cái.

Nanh Sói không thiếu chút nữa một cái lão huyết phun ra, cắn răng nghiêng lợi nói: "Giời ạ, theo đạo lý hẳn là ta tha thứ người mới đúng."

Băng Lô cắt đứt Nanh Sói lời nói, một bộ ta tha thứ người bộ đáng, đạo: "Thật tốt, không cần phải nói, ta biết người nghĩ nói xin lỗi, không cần phải, ta nhiều năm như vậy huynh đệ, đúng không, chút chuyện nhỏ này ta liền tha thứ người, cái gì cũng không phải nói, nhiệm vụ quan trọng hơn, đi một chút đi."

"Ta" Nanh Sói cảm giác mình cả người khí huyết cũng đang lẫn lộn, hơn nữa cổ họng truyền ra một tia mùi máu tanh, lần này thật là phải bị tức hộc máu.

Hắn lần đầu tiên thấy một người không biết xấu hổ cảnh giới lại có thể cao như vậy, da mặt này, xuyên giáp đạn cũng không đánh thủng!

Băng Lô sải bước đi ở phía trước, một bộ ngẩng đầu ưỡn ngực bộ đáng, khoe môi nhếch lên một tia người thắng nụ cười, hắn bây giờ vui a không phải, lần đầu tiên đem Nanh Sói phun không lời nói, còn kém hộc máu.

Lãnh Phong khoe miệng một mực ở co quắp, hắn ở nín cười, hơn nữa sắp biệt xuất nội thương.

Lăng Ảnh cũng không ngoại lệ, hắn nhiều lần thiếu chút nữa đem điện thoại di động cũng cho xuống trên đất, nguyên nhân chính là một mực ở nín cười, tay cũng một mực ở phát run.

Nanh Sói rất dứt khoát không nói gì thêm, nếu là hắn còn nói tiếp, trời mới biết Băng Lô còn sẽ làm ra cái gì không biết xấu hổ chuyện đến, lần này hắn

nhận tài.

"Không hổ là Băng Lôi Lão Đại, da mặt này, đừng nói xuyên giáp đạn, ngay cả hòa tiễn liên lục địa cũng không đánh thủng." Lăng Ảnh ở một bên không ngừng khen ngợi, hân hoan với (đúng) Băng Lôi có một cái mới nhận thức.

Lãnh Phong vỗ ngực một cái, nín cười cũng không dễ chịu, hân thiếu chút nữa biệt xuất nội thương.

Mọi người tiếp tục đi về phía trước sau năm phút, một cái trần nhỏ, giọi vào mọi người mi mắt.

Do ở hiện tại là đêm tối, không có Ứng Nhân dị năng Băng Lôi đám người phải đi rất gần mới có thể thấy được trần nhỏ.

Lãnh Phong là một mực đang quan sát trần nhỏ, nhưng nhà ngăn trở hân tầm mắt, đưa đến hân cái gì tình báo cũng quan sát không ra.

Nếu có thể bay đến không trung, là hân có thể thấy tiểu Trần Địa mặt thật sự có tình huống, đáng tiếc Băng Lôi không cho phép hân làm như thế.

"Chúng ta không thể từ con đường trực tiếp đi vào, ta nhìn thấy trần nhỏ cửa vào hai bên có người." Lãnh Phong nhắc nhở.

Băng Lôi gật đầu một cái, chỉ trần nhỏ mặt bên một bức tường, nói: "Chúng ta liền từ bức tường này lật qua tiến vào trần nhỏ, mẫu thân, này trần nhỏ thế nào làm với pháo đài tự đắc, còn dùng tường vây quanh."

"Những thứ này tường là dùng để chống đỡ địch nhân tấn công, thủ Vệ Quân đội có thể tốt hơn tiến hành phòng ngự cùng phản kích." Nanh Sói một bộ rất chuyên nghiệp bộ dáng.

"Huynh đệ, người thật là chuyên nghiệp." Lăng Ảnh thờ dài nói.

Nanh Sói phiết Lăng Ảnh liếc mắt, tức giận mắng: "Nói nhảm, Lão Từ trước kia là Hải Báo Đột Kích Đội Trung Úy, 17 tuổi liền tiến vào quân đội huấn luyện, người nói ta chuyên nghiệp không."

"Con bà nó." Lăng Ảnh bị dọa cho giật mình.

Hải Báo Đột Kích Đội a, thế giới thập đại bộ đội đặc chủng một trong.

"Ồ, nhìn người dạng Từ Ứng nên Hoa Hạ người a, thế nào đi Hải Báo?" Lăng Ảnh vừa đi vừa nói.

"Ai nói Hoa Hạ người lại không thể ở khác quốc gia làm lính, Băng Lôi kia hàng cũng là Hoa Hạ người a, sau đó cũng không phải là đi Anfa huấn luyện sao?" Vừa nói, Nanh Sói phiết Băng Lôi liếc mắt, mặt coi thường nói: "Chẳng qua là hàng này đợi thời gian giống như ta dài, kết quả là lẫn lộn cái Thượng Sĩ, hắc hắc hắc hắc, hân không ta ngạo mạn."

"Không trách các người biết nhiều như vậy, nguyên lai hai người các người gia hòa lúc trước đều tại trừ danh bộ đội đặc chủng đợi qua, ta đi, các người ần núp thật đúng là thâm a, các người không nói lời nào ta há chẳng phải là đời này cũng không biết." Lãnh Phong nói.

Nanh Sói cười hắc hắc, đạo: "Vây cũng là lúc trước sự tình, chúng ta đi vào cũng chỉ là nghỉ (muốn) đức luyện đức luyện, không muốn muốn đợi bao lâu, ta đợi đến hai mươi tuổi liền rời đi, sau đó liền theo Băng Lôi đồng thời lẫn lộn."

"Mẹ, ta chỉ có thể nói Russia thắng quân hàm thật đặc biệt sao muốn nhiều hơn yêu cầu, hơn nữa còn chậm, Lão Từ hoàn thành nhiều lần như vậy nhiệm vụ, so với Nanh Sói kia hàng còn nhiều hơn, liền đặc biệt sao lên tới Thượng Sĩ, kết quả Nanh Sói cũng đặc biệt sao Trung Úy, sớm biết ta không đi Anfa." Băng Lôi mặt đầy bất mãn, ở quân hàm trong chuyện này, hân thật đúng là không Nanh Sói ngạo mạn.

"Các người không phải là Dị Năng Giả mà, chạy thế nào đi quân đội." Lăng Ảnh không hiểu hỏi.

"Đức luyện chứ, khi đó chúng ta cũng đã là B cấp Dị Năng Giả, nhưng chỉ biết dùng dị năng, khác (đừng) cái gì cũng sẽ không, ta thương lượng với Băng Lôi một chút, liền mỗi người chạy đến bắt đồng bộ đội đặc chủng huấn luyện đi, trực tiếp gia nhập bộ đội đặc chủng, nếu so với tiếp nhận những quân sự đó huấn luyện hữu dụng nhiều, bởi vì bộ đội đặc chủng sẽ việc trải qua thực chiến, đặc biệt là Hải Báo cùng Anfa, hai cái này bộ đội là toàn thể giới bận rộn nhất bộ đội đặc chủng, nhiệm vụ đi nhiều."

Nanh Sói kiên nhẫn giải thích.

Bốn người vừa đi vừa nói, khoảng cách trần nhỏ đã không xa.

"Ta cùng Băng Lôi đồng thời đầu quân, sau đó đồng thời giải ngũ, hắc hắc, hàng này ở quân hàm phương diện căn bản liền kém hơn ta, a ha ha ha ha ha ha." Nanh Sói cười lớn, nghĩ tới đây sự tình, tâm lý nhất thời liền thăng bằng, mới vừa rồi bị Băng Lôi phun chuyện cũng quên không còn một mống.

"Giời a." Băng Lôi mặt đầy bức bối, hân thật đúng là nhỏ nước bọt không đứng lên, dù sao đây là sự thật.

"Cười muội người a, nhỏ tiếng một chút, đợi một hồi bị người khác nghe được liền phiền toái." Lãnh Phong liền vội vàng nói.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Nanh Sói lúc này mới dừng lại cười to.

"Đường như cũng chỉ có ta cùng Lăng Ảnh không có trải qua quân đội sinh hoạt a." Lăng Phong sờ lên cằm, đối với (đúng) quân đội sinh hoạt bao nhiêu có một ít hướng tới, bất quá cho dù có vài hướng tới, hẳn cũng sẽ không đi.

"Nanh Sói, ta có một vấn đề muốn hỏi một chút người, người không phải là nắm giữ tự lãnh năng lực sao, vậy người chấp hành nhiệm vụ thời điểm bị thương làm sao bây giờ, người đồng đội sẽ không biết?" Lăng Ảnh nói ra bản thân muốn hỏi nhất vấn đề.

"Hắc hắc, ta chấp hành nhiệm vụ thời điểm cho tới bây giờ không để cho mình bị thương, đây cũng là tại sao ta sẽ ở trong ba năm lên tới Trung Ủy nguyên nhân, bởi vì Lão Tử ngạo mạn." Nanh Sói mặt đầy kiêu ngạo.

"Được, đừng nói, chuẩn bị leo tường đi." Lăng Phong cắt đứt Nanh Sói lời nói.

Ở trò chuyện ngày trong, bốn người bắt tri bắt giác sẽ đến trần nhỏ bên tường.

"Ta hãy đi trước kiểm tra tình huống, không vấn đề gì ta sẽ gọi người môn."

Nói xong, Lăng Phong tung người nhảy một cái, nhảy lên cao bốn mét tường.

Bốn người thật sự nơi vị trí cách trần nhỏ cửa vào chừng 400m khoảng cách, vách tường đem trần nhỏ vây ở bên trong, tựa như cùng một ngòi pháo đài.

Lăng Phong dùng Ứng Nhân quét nhìn bốn phía một cái, phát hiện bốn phía đều không người sau, mới yên tâm bay qua tường rào, vững vàng rơi xuống mặt đất, sau đó gõ gõ trong lỗ tai máy truyền tin, nói: "Bên này không người, đến đây đi, bất quá vẫn là nhỏ tiếng một chút, ta vẫn không thể chắc chắn nơi này có không có tổ chức khủng bố người."

Vừa dứt lời, Lăng Ảnh liền bay qua tường rào, chẳng qua là lúc rơi xuống đất thiếu chút nữa ngã xuống đất, hẳn còn chưa đủ chuyên nghiệp.

Băng Lô cùng Nanh Sói cũng nhanh chóng bay qua tường rào, hai người rơi xuống đất đều rất vững vàng, những thứ này đối với (đúng) hai người bọn họ mà nói cũng tính là gì.

"Đối với (đúng) Nanh Sói, ta còn muốn hỏi lại một cái vấn đề, người và Băng Lô Lão Đại có phải hay không từ nhỏ đã nhận biết." Lăng Ảnh hỏi.

Băng Lô cùng Nanh Sói hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó Nanh Sói mở miệng nói: "Đúng vậy, hàng này từ nhỏ đã ở tại nhà ta cách vách, lúc trước không ít tới chùa com, hẳn khi còn bé cũng đã rất không biết xấu hổ, trải qua nhiều năm như vậy tu luyện, nhìn, da mặt này, thật giỏi ạ dày."

"Ngạo tào!" Băng Lô không thiếu chút nữa bạo tẩu, nhưng nghĩ tới cảnh tượng này không thích hợp, cắn Nha Tượng trong lòng hòa khí cho đề xuống.

Nhìn Băng Lô cật biết bộ dáng, Nanh Sói tâm lý vậy kêu là một cái sáng khoái, đại thù rốt cuộc báo cáo.

Lăng Phong cười cười, nhìn vòng quanh bốn phía một cái sau, mở miệng nói: "Được, chúng ta đi."

Trần nhỏ bốn chu toàn là rậm rạp chằng chịt nhà ở, đường phố khoảng cách cũng chỉ có không tới 20m.

Trong đường phố không có đèn đường, một mảnh đen nhánh, chỉ có số ít nhà ở đèn vẫn sáng ánh sáng.

Bốn người qua lại ở trong đường phố, phụ cận cũng không có người, cho nên bọn họ có thể rất tự do phóng khoáng đi.

Một khi có người xuất hiện, Lăng Phong liền ngay lập tức sẽ báo cáo.

Hai bên đường phố nhà ở đều là cửa đóng chặt, mà ven đường ngay cả một chiếc xe hơi cũng không có, cái này làm cho bốn người rất là thất vọng, dù sao bọn họ tới cái trần nhỏ này con mắt chính là tìm một chiếc xe, như vậy bọn họ mới có thể nhanh hơn chạy tới đồ Meyer.

Bốn người đi một hồi, tới đến đường lớn bên trên, trên đường chính cũng là trống rỗng, đừng nói xe, ngay cả đèn đường đều không, mọi người sau lưng, chính là trần nhỏ cửa vào.

Lăng Phong nhìn chăm chăm trần nhỏ cửa vào nhìn một hồi, phát hiện hai bên quả thật có người đứng, ước chừng muốn tám người, hơn nữa đều cầm súng, xem bọn họ quần áo, là tuyệt đối y. Này. Lan giáo đồ.

"Tổ chức khủng bố thành viên, chúng ta trước ẩn nấp." Lăng Phong liền vội vàng tỏ ý ba người lui về phía sau.

Nhưng đã tới không kịp, một tên tổ chức khủng bố thành viên vừa vận quay đầu, chú ý tới thân ảnh bốn người.

"×%&!*" tên này tổ chức khủng bố thành viên chỉ Băng Lô đám người phương hướng, tức tức oai oai không biết đang nói gì.

"Được rồi, chúng ta là cố ý." Băng Lô nhún nhún vai, mặt đầy dễ dàng nói: "Cố ý để cho bọn họ phát hiện, đem bọn họ cũng làm xuống, sau đó ép hỏi bọn họ nơi nào có xe, chúng ta là có thể rất khoái trá đi đồ Meyer, này chú ý có phải hay không rất tốt, chung quy so với chúng ta chỉ ngây ngốc tìm khắp nơi mạnh hơn."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Thảm vấn

Tám gã tổ chức khủng bố thành viên ghim súng hướng Băng Lôi đám người phương hướng chạy như điên, trong miệng tức tức oai oai không biết đang nói gì.

Song phương chênh lệch khoảng cách khá xa, bốn người vẫn rất tiêu sái đứng tại chỗ, không chút hoang mang.

Lãnh Phong vỗ vỗ trán, cười khò nói: "Ta mới vừa rồi làm sao lại không nghĩ tới đâu rồi, lãng phí nhiều thời gian như vậy vòng quanh đường phố đi, nơi này đường phố với mê cung tự đắc."

"Mẹ, sớm nên tìm những người này, mới vừa rồi lượn quanh ta đều muốn ới." Nanh Sói nhớ tới mới vừa rồi không ngừng đi vòng, nhất thời sẽ không thoải mái.

"Chuẩn bị một chút, chung quanh dường như không người đi, dùng dị năng kiểu nào?" Băng Lôi nhìn xung quanh bốn phía, nói.

Lãnh Phong mở ra Ứng Nhân quét nhìn bốn phía, cũng không có phát hiện có người ở chung quanh.

"Chung quanh không người, dùng dị năng đi, bắt quá dùng giết, chúng ta còn muốn thẩm vấn những tên kia, Băng Lôi động thủ liền có thể." Lãnh Phong nói.

Có thể sử dụng dị năng, Băng Lôi trong nháy mắt liền sáng khoải, đem trên lưng túi đeo lưng không ném cho Lăng Ảnh, hoạt động một chút cánh tay.

Tám gã tay cầm ak 47 tổ chức khủng bố thành viên càng ngày càng gần, khoảng cách bốn người còn có không tới 100m khoảng cách sau, rồi rít chậm xuống nhịp bước, đem họng súng nhắm ngay bốn người, một tên trong đó tổ chức khủng bố thành viên dùng A Rập ngữ tức tức oai oai vừa nói, nhìn cách Từ Ứng nên cái tiểu đầu mục.

"Bọn họ nói cái gì?" Lăng Ảnh ngoáy ngoáy lỗ tai, hoàn toàn nghe không hiểu.

"Tên kia hỏi chúng ta là ai, nơi này đang ở thực hành cấm đi lại ban đêm, không cho phép bất luận kẻ nào buổi tối ở trên đường phố đi đi lại lại, chúng ta không tuân theo Chân Chủ An Lạc mệnh lệnh, sau đó, hắn nói muốn bắn chết chúng ta, nhìn, bọn họ phải chuẩn bị nổ súng." Vừa nói, Lãnh Phong chỉ chỉ tám gã tổ chức khủng bố thành viên.

Lãnh Phong cùng Nanh Sói, còn có Băng Lôi ba người cũng học qua rất nhiều quốc gia ngôn ngữ, trong đó liền bao gồm Ả Rập ngữ.

"Rắc rắc" đạn tiếng lên nòng thanh âm truyền vào trong tai mọi người.

"Giời ạ, đùa thật." Lăng Ảnh thấy như vậy một màn, nhất thời bị dọa cho giật mình, liền vội vàng nói: "Băng Lôi Lão Đại, động thủ, tạt hắn nha."

Băng Lôi cười lạnh một tiếng, vươn tay trái ra, màu xanh da trời thiểm điện trong nháy mắt bao phủ tám gã cầm thương tổ chức khủng bố thành viên.

"A a "

Tám người trong nháy mắt bị điện chết đi sống lại, thân thể giống như cơ giới như vậy gãy dựa, phăng phắt đang nhảy cơ giới múa.

"Thật tốt, khác (đùng) cũng giết." Lãnh Phong liền vội vàng khuyên can.

"Không việc gì, lưu một người sống là được, về phần còn lại, chết thì chết." Vừa nói, Băng Lôi không chế thiểm điện, đem lời mới vừa nói tên kia đầu mục vứt xuống một bên.

Ngoài ra bảy tên tổ chức khủng bố thành viên, cũng không lâu lắm, liền lại cũng không có thanh âm phát ra, thân thể cũng xụi lơ đi xuống.

Băng Lôi thu hồi thiểm điện, đối phó những người này, hắn chưa bao giờ sẽ nương tay.

Mặc dù bọn họ là Dị Năng Giả, nhưng thỉnh thoảng cũng sẽ chú ý một ít trên quốc tế tân văn, những thứ này tổ chức khủng bố thành viên hành động làm người ta tức lộn ruột, rất nhiều quốc gia rồi rít khiển trách.

Mà cái tổ chức khủng bố gọi tắt is, là con mắt tiền thế giới bên trên lớn nhất tổ chức khủng bố.

"Đi thôi, tìm hèo lãnh, chúng ta thật tốt thăm hỏi một chút người này." Nanh Sói đi lên trước, một cước đá vào đầu mục trên người.

Tê liệt trên mặt đất đầu mục phát ra một tiếng gào thét bi thương, hân toàn thân cao thấp cũng không có bất kỳ khí lực, thiểm điện lực lượng cũng không phải là đùa giỡn, nếu là nhiều hơn nữa điện mấy cái, coi như Băng Lô không muốn giết hân, thân thể của hân cũng chịu đựng không loại hành hạ này.

Nanh Sói lười nói nhảm nữa, cúi xuống thân nắm đầu mục cánh tay, xoay người rồi đi.

Mà nằm trên đất đầu mục, cứ như vậy bị Nanh Sói lôi kéo đi, hoàn toàn không có bất kỳ phản kháng năng lực.

"Ngày bây cô thi thể ai làm?" Lăng Ảnh hỏi.

"Liên ném, ngược lại không biết đến là chúng ta liên quan (khô), đợi một hồi hỏi xong lời nói, cũng đem người này giết." Nói những lời này thời điểm, Băng Lô ngay cả mắt cũng không nháy một cái.

Lãnh Phong đám người không có bất kỳ dị nghị, những thứ này is thành viên không người nào là người tốt, có thể giết nhiều là hơn giết, cũng coi là vì dân trừ hại.

Bốn người mang theo không có chút nào phản kháng năng lực is tiểu đầu mục đi tới một cái xó xỉnh âm u, Nanh Sói tiện tay ném một cái, sau đó lấy ra súng lục, chỉ tiểu đầu mục đầu, dùng Á Rập ngữ nói: "Nói cho ta biết, nơi nào có xe hơi?"

Tiểu đầu mục thân thể run không ngừng đến, hân quên không mới vừa rồi tình cảnh, hân nằm mơ cũng không nghĩ tới, lại có thể có người có thể phát ra thiểm điện.

Đang khiếp sợ sau khi, tiểu đầu mục ngẩng đầu lên, nhìn Băng Lô liếc mắt.

"Ba!"

Nanh Sói một cái tát ở trên mặt hân, mắng: "Chớ nhìn hân, nhìn ta, nói cho ta biết, nơi nào có xe."

Một tát này vũ xuống đi, tiểu đầu mục má trái nhất thời sưng lên đến, ngay cả răng đều bị phiến dẫn ra, có thể tưởng tượng được Nanh Sói dùng bao nhiêu lực khí.

Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh cũng hít một hơi lãnh khí, Nanh Sói này thăm vấn phương thức còn thật đặc biệt a.

Nếu để cho Lãnh Phong các loại (chờ) biết đến, Nanh Sói đã từng dùng các loại phương thức hành hạ Từ Phạm lời nói, không biết sẽ là biểu tình gì.

Ở Hải Báo Đột Kích Đội thời điểm, Nanh Sói liền tự mình thăm vấn qua một ít Từ Phạm, đủ loại hành hạ phương thức đều dùng tới, tỷ như nước Hình, tước đoạt giấc ngủ, rất nhiều hành hạ phương thức, thông qua những thứ này tới để cho phạm nhân mở miệng.

Mặc dù thủ đoạn tàn nhẫn, nhưng những thứ kia Từ Phạm thường thường bởi vì được không mở ra miệng, nói cho quân Mỹ muốn biết tình báo.

Bất quá sau đó Nanh Sói hành động bị cao tầng biết, liền không nữa cho phép hân đi thăm vấn phạm nhân.

Về phần những thứ này hành hạ thủ đoạn, tất cả đều là nước Mỹ CIA phát minh.

Nanh Sói một tát này, đã coi như là rất nhân từ, nếu như không phải là cảnh tượng không cho phép, hân nhất định sẽ đối với (đúng) này tiểu đầu mục dùng nước Hình.

"Ta không biết người đang nói gì." Tiểu đầu mục che sung lên má trái, thân thể không ngừng run rẩy.

"Thảo!" Nanh Sói nổi giận gầm lên một tiếng, đem súng lục thu hồi, một cái nắm tiểu đầu mục cổ áo, đem cả người hân nhấc tới, sau đó hung hăng đập phải trên tường.

"Àm!"

Tiểu đầu mục sau lưng cùng vách tường mang đến tiếp xúc thân mật, phát ra nhất thanh muộn hường.

Nanh Sói lần này ác tới cực điểm, vách tường bị đụng lõm đi vào ước chừng hai mươi centimet, tiểu đầu mục cũng bởi vì va chạm, phun ra một ngụm tiên huyết.

Tiểu đầu mục thân thể dựa vào vách tường chậm rãi xụi lơ đến trên đất, bị Nanh Sói như vậy ném một cái, hân cảm giác lục phủ ngũ tạng đều phải nát bấy.

"Người Tm lại dám cho Lão Từ giả bộ ngu, ta cuối cùng hỏi người một lần nữa, xe! Ở đâu!" Nanh Sói một bộ hung thần ác sát bộ dáng, cặp mắt lóe lên sát cơ.

Đứng ở một bên xem cuộc vui Băng Lô cười lạnh một tiếng, mắng: "Đáng đời, mẫu thân, đơn giản như vậy mình vẫn đề, còn lại còn nói không biết Nanh

Sói đang nói gì."

Nanh Sói quay đầu lại dựa vào Lăng Ảnh, đạo: "Lăng Ảnh, đem người hòa thả ra, ta cũng không tin này sỏ bức còn không nói, mẩu thân, nếu là hấn còn không nói, người để cho cây đuốc hấn Nhị đệ đốt."

"Được rồi." Lăng Ảnh đáp một tiếng, hai tay trong nháy mắt thiêu đốt hỏa diễm.

Nhìn Lăng Ảnh tay đột nhiên thiêu đốt hỏa diễm, hơn nữa ngọn lửa này còn đốt không được hấn quần áo, tiểu đầu mục thiếu chút nữa sợ mất mặt,

Mới vừa rồi Băng Lô phát ra thiểm điện đã để cho hấn sắp tan vỡ, lúc này còn tới một sẽ thả hỏa, này tiểu đầu mục trong nháy mắt tan vỡ.

"Xe đều bị những người khác lái đi, chỉ có một chiếc vẫn còn ở trong trú địa." Tiểu đầu mục cơ hồ là hô lên, hấn bây giờ từ bỏ ý định đều có.

Không cùng người thấy Dị Năng Giả không có cùng phản ứng, tỷ như Trương Ảnh Hàm thấy Dị Năng Giả chính là kinh ngạc, sau đó liền thật sâu không ư. Rồi đến Mạch Nhiên, Mạch Nhiên đầu tiên là kinh ngạc một hồi, sau đó chính là sùng bái.

Rồi đến này cái đầu mục, hấn thậm chí cho là Chân Chủ An Lạc hiển linh.

"Chỗ ở ở nơi nào?" Nanh Sói tiếp tục hỏi.

Tiểu đầu mục chặt vật chuyển động đầu, quan sát bốn phía một cái sau, chỉ một cái phương hướng, nói: "Liền từ này đi, ngoài hai trăm thước có một gian quán trọ, xe đang ở bên trong."

"Lãnh Phong, người đi xem một chút." Băng Lô nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, không có chút gì do dự, nhanh chóng hướng tiểu đầu mục chỉ phương hướng chạy đi.

200m, đối với hấn mà nói coi là không cái gì.

Chạy như điên 100m sau, Lãnh Phong chạy đến đường lớn bên trên.

Đường lớn bốn chu toàn là thật to Tiểu Tiểu nhà ở, trên đường phố vẫn là trống rỗng, một chiếc xe hơi cũng không có, đoán chừng là bị is thành viên toàn bộ cướp đi.

Trên đường phố một mảnh đen nhánh, không có đèn đường, cơ hồ là đưa tay không thấy được năm ngón, ở nơi này dạng địa phương mang theo, trong lòng chịu đựng năng lực hơi kém, phỏng chừng sẽ bị hù dọa cái không nhẹ.

Lãnh Phong mượn Ứng Nhân năng lực, tìm kiếm tiểu đầu mục lời muốn nói kia tòa quán trọ.

Đi về phía trước 50 mét sau, Lãnh Phong rốt cuộc thấy một gian bề ngoài như có chút giống như quán trọ nhà ở.

Nhà ở có bốn tầng, có chút cũ, trang sức có chút giống quán trọ, cửa đóng chặt đến, bất quá bên trong loáng thoáng truyền ra ánh đèn.

Quán trọ môn rất lớn, có thể để cho một chiếc cỡ trung lái xe đi vào.

"Lãnh Phong, tìm tới chưa?" Vô tuyến điện trong truyền ra Băng Lô thanh âm.

"Chờ một chút."

Trả lời xong sau, Lãnh Phong liền rón rén đi tới trước đại môn, thông qua một cái khe hở, nhìn tình huống bên trong.

Bên trong đèn đuốc sáng choang, trong phòng khách đậu một chiếc màu bạc Bì Táp, mà Bì Táp buồng sau xe đỡ một cái 50 súng máy, mà hai gã is thành viên chính bận cho súng máy nhét vào đạn dược.

Còn có hai gã is thành viên ngồi ở một bên hút thuốc.

"Băng Lô Lão Đại, tên kia nói không sai, nơi này quả thật có một chiếc xe, bất quá bên trong có is thành viên, các người đến đây đi, ta trước đi giết bọn họ."

Nói xong, Lãnh Phong hít sâu một hơi, ánh mắt nhất thời lạnh xuống, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng.

Một cái lông chim hóa thành chủy thủ xuất hiện ở Lãnh Phong trong tay phải, chủy thủ lưỡi đao lóe lên hàn mang, ở trong bóng tối là như vậy sấm nhân.

Lãnh Phong một cước đá vào trên cửa, nhất thời đem đại môn đá văng.

Ở đại môn đá văng sau, không đợi bên trong bốn người làm ra phản ứng, Lãnh Phong trong tay phải chủy thủ Mãnh ném ra, đâm trúng một tên ngồi ở trên ghế hút thuốc is thành viên.

Đánh chết một người sau, Lãnh Phong không hề dừng lại, chân trái dùng sức đạp một cái, chạy nước rút đến ngoài ra bên cạnh xe một tên is thành viên trước người, đôi tay nắm lấy đầu hắn, dùng sức hướng bên phải vặn một cái!

"Rắc rắc!"

Tên này is thành viên chậm rãi xụi lơ đến trên đất, không có bất kỳ khí tức.

"Buổi tối khỏe." Lãnh Phong khoe miệng phác họa lên một tia lạnh giá nụ cười, trong nụ cười cất giấu thật sâu sát cơ.

Ở đối mặt địch nhân thời điểm, hắn sẽ không có bất kỳ nhân từ.

Còn thừa lại hai gã is thành viên này mới phản ứng được, vội vội vàng vàng muốn đi lấy súng, nhưng bọn hắn động tác, đột nhiên dừng lại

Hai cái lông chim, vạch qua bọn họ cổ họng, lưu lại một cái huyết tuyến.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Giết người

Ngay sau đó, máu tươi từ bọn họ cổ họng phun ra, máu tươi bắn đầy đất.

Lãnh Phong lui về phía sau hai bước, hắn có bệnh thích sạch sẽ, không thể cho phép người khác huyết dịch dính vào trên người hắn.

Thân thể hai người chậm rãi xụi lơ đến trên đất, mà bọn họ muốn cầm súng, cách bọn họ còn có xa hai mét.

Lãnh Phong thật ra thì nghĩ (muốn) chơi đùa với bọn họ, nhưng lại lo lắng tiếng súng sẽ đưa tới trong trấn nhỏ còn lại is thành viên chú ý, hắn không thể chắc chắn trong cái trấn nhỏ này có còn hay không còn lại is thành viên, cho nên không thể làm gì khác hơn là sử dụng dị năng đưa bọn họ giết chết.

Ngoài hai trăm thước trong góc, Nanh Sói nắm chủy thủ, mũi dao đề ở tiểu đầu mục trên cổ họng.

"Nhanh lên một chút, Lãnh Phong còn đang chờ chúng ta." Băng Lô thấy Nanh Sói hàng này còn không có động thủ, liền vội vàng thúc giục.

"Biết." Nanh Sói hơi không kiên nhẫn đáp một tiếng, sau đó lộ ra một tia nụ cười âm trầm, nhìn trước người tiểu đầu mục, dùng Á Rập ngữ nói: "Ta bây giờ sẽ đưa ngươi đi gặp cái gì đó quý An Lạp."

Nói xong, Nanh Sói có chút dùng sức, đem chủy thủ đâm vào tiểu đầu mục trong cổ họng.

Nanh Sói động tác rất chậm, chậm rãi đẩy chủy thủ, rất chậm, rất chậm.

Đau nhức để cho tiểu đầu mục muốn gãy gập, nhưng cánh tay hắn bị Nanh Sói cho đánh trật khớp, căn bản không biện pháp phản kháng, chỉ có hai chân đang không ngừng đạp.

Đứng ở một bên Lăng Ảnh nhìn tê cả da đầu, hắn không nghĩ tới, bình thường giống như trêu chọc so với bình thường Nanh Sói, lại tàn nhẫn như vậy, tàn nhẫn để cho người rừng mình.

Băng Lô lại một bộ xem thường bộ dáng, hắn đã sớm thói quen, hơn nữa hắn đối phó địch nhân thủ đoạn cũng không so với Nanh Sói nhân từ bao nhiêu.

Tiểu đầu mục trở mặt nhìn chủy thủ hoàn toàn xuyên thấu cổ họng mình, tối sau nghiêng đầu một cái, hoàn toàn tắt thở.

Máu tươi, theo chủy thủ cùng vết thương kẽ hở, không ngừng chảy ra.

May mắn là Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc chưa cùng đến, nếu không các nàng phòng chừng sẽ hù dọa hoa dung thất sắc.

Nanh Sói thủ đoạn, chỉ có chính mắt thấy được người, mới hiểu rõ cuộc có bao nhiêu kinh khủng, ngôn ngữ, thì không cách nào đi hình dung.

Nhìn tiểu đầu mục hoàn toàn tắt thở, Nanh Sói đem chủy thủ rút ra, dùng tiểu đầu mục quần áo đem trên chủy thủ máu tươi lau sạch sau, Nanh Sói mới

đưa chủy thủ thu hồi, đứng lên vỗ tay, khôi phục nở nụ cười.

"Đi thôi." Nanh Sói một bộ chẳng có chuyện gì phát sinh bộ dáng.

"Nanh Sói, người nha quá hung tàn." Lăng Ảnh theo ở phía sau, nghĩ đến mới vừa rồi Nanh Sói thủ đoạn, không nhận được rằng mình một cái.

Tay trật khớp, không cách nào phản kháng, chỉ có thể trợ mắt nhìn chủy thủ xuyên thấu cổ họng mình, này thủ đoạn, suy nghĩ một chút cũng làm người ta tê cả da đầu.

Nanh Sói quay đầu lại nhìn Lăng Ảnh, lộ ra một tia người hiền lành nụ cười, đạo: "Hắc hắc, người cũng có thể."

"Không không, chuyện này ta có thể không làm được, quá tàn nhẫn." Lăng Ảnh liền vội vàng lắc đầu, như vậy sự tình hẳn đánh chết đều không liên quan (khó).

"Tàn nhẫn sao?" Nanh Sói cười cười, đạo: "Không, nếu để cho người biết những thứ này is thành viên đã làm gì sự tình, người phỏng chừng liền sẽ không cảm thấy tàn nhẫn."

"Những người này đã làm chuyện gì?" Lăng Ảnh hỏi.

"Giời ạ, người lại không biết?" Nanh Sói dùng nhìn Ngoại Tinh Nhân ánh mắt nhìn Lăng Ảnh, đạo: "Người không nhìn tân văn?"

Lăng Ảnh nhún nhún vai, mặt đầy vô tội, đạo: "Rất ít nhìn, ta chỉ biết là is là một tổ chức khủng bố, không biết bọn họ đã làm chuyện gì."

"Được rồi, người thắng." Nanh Sói quay đầu lại, không nói gì nữa.

Ba người đi tới đại môn mở ra mở quán trọ, khi bọn hắn thấy chiếc kia Bì Tạt sau, nhất thời lộ ra dao động Kinh Thần tình.

"Ta đi, xe này, đủ phá, còn có thể mở sao?" Nanh Sói đi tới bên cạnh xe, đưa tay vỗ vỗ nắp xe.

"Còn có thể, ta đã kiểm tra qua." Lãnh Phong nắm một chai nước suối, trong miệng còn cắn bánh bích quy.

Băng Lô nhìn Lãnh Phong liếc mắt, hỏi "Người từ đâu tìm tới ăn."

"Trong xe, bất quá đã không có." Vừa nói, Lãnh Phong uống một hớp nước suối.

"Người có hay không kiểm tra qua phía trên tầng lầu?" Băng Lô tiếp tục hỏi.

"Không có, mới vừa rồi có ăn đồ ăn, cái này thì đi."

Lãnh Phong buông xuống nước suối, lấy súng lục ra, hơn nữa cho súng lục chứa ống hầm thanh.

Nhìn Lãnh Phong cử động, Băng Lô lần nữa không hiểu hỏi "Người lấy ở đâu ống hầm thanh?"

"Hỏi rất hay, trong xe tìm." Lãnh Phong vừa nói, một bên cho súng lục lên nòng.

"Giời ạ, thế nào cái gì đều là trong xe tìm, trong xe còn có cái gì?" Nanh Sói ở một bên nhỏ nước bọt đạo.

"Thật không có, không tin tự các người bay vùn vụt."

Lãnh Phong đi tới thang lầu cạnh, quay đầu nhìn ba người, nói: "Lăng Ảnh đi theo ta, Băng Lô cùng Nanh Sói liền kiểm tra một chút xe còn có vấn đề gì."

Lăng Ảnh đáp một tiếng, lấy súng lục ra, chạy đến Lãnh Phong bên người.

"Đi thôi." Thấy Lăng Ảnh đuổi theo, Lãnh Phong cầm súng, đi lên thang lầu.

Thang lầu tay vịn rỉ loang lổ, bởi vì Syria lâu dài việc trải qua chiến loạn, căn này quán trọ sau đó cũng trở thành is căn cứ, những người này đầu chỉ có cái gì đó Chân Chủ, không người sẽ đi chú ý trang sức vấn đề.

"Chờ sẽ có chuyện gì ta tới ứng thua, trừ phi gặp phải nguy hiểm tánh mạng, nếu không người không cần nổ súng, người súng không ống hầm thanh, ta lo lắng tiếng súng đưa tới những người khác chú ý." Lãnh Phong nhỏ giọng nói.

Lăng Ảnh gật đầu một cái, không có bất kỳ dị nghị.

Hai người tới lầu hai, lầu thể có thể một mực đi lên, bất quá bọn hắn dự định đem trọn tòa nhà thanh trừ sạch sẽ, mỗi căn phòng cũng không buông tha.

Hành lang hai bên đều có căn phòng, cộng lại tổng cộng có sáu gian phòng.

"Một gian một gian kiểm tra, người đi theo ta phía sau." Lãnh Phong thấp giọng nói.

Hai người đi tới gian phòng thứ nhất trước cửa, Lãnh Phong xuất ra lông chim hóa thành chủy thủ, ở trên cửa đâm một cái hang, sau đó dùng mắt phải tra xét tình huống bên trong.

"Bên trong có người, ta đánh trận đầu." Nói xong, Lãnh Phong nhẹ nhàng vặn ra chốt cửa.

Môn cũng không có khóa lại, cho nên Lãnh Phong thoáng cái liền vặn ra.

Căn phòng cũng không lớn, có một cái giường lớn, lúc này trên giường đang nằm một tên dài nòng đậm râu nam tử, hắn hai mắt nhắm nghiền, hiển nhiên ngủ chính hương.

Bên cạnh hắn từ đầu giường để một cái m 16 súng trường, còn có một đem mang theo ống hãm thanh súng lục.

Nhìn hàng này đáng vẻ, chắc là is thành viên.

Lãnh Phong đem họng súng nhắm ngay nằm ở trên giường nam tử, đang chuẩn bị lúc nổ súng sau khi, đột nhiên nghĩ đến cái gì, lại thả tay xuống súng.

"Thế nào, làm gì không nổ súng?" Lãng Ảnh không hiểu vấn đề.

"Ta hỏi hắn một vài vấn đề." Lãnh Phong thu hồi, sau đó lấy ra chủy thủ, đi tới mép giường.

Lần này, Lãnh Phong không có thả nhẹ bước chân.

Trong giấc mộng nam tử nghe được tiếng bước chân, nhanh chóng trợn mở con mắt.

Lãnh Phong thấy nam tử trợn mở con mắt, có chút khen ngợi một tiếng, hàng này phản ứng năng lực còn rất khá.

Nhưng Lãnh Phong liền là có ý cho hắn biết, sau một khắc, không đợi nam tử từ trên giường nhảy lên, Lãnh Phong liền đem chủy thủ đâm vào nam tử bắp đùi trong, máu tươi nhất thời từ vết thương chảy ra, nhìn thấy giết mình.

Nam tử nhất thời trợn tròn cặp mắt, đau đớn kích thích hắn đại não, hắn theo bản năng muốn kêu thảm thiết.

Lãng Ảnh sớm ở bên cạnh chuẩn bị xong, ở nam tử muốn kêu thảm thiết thời điểm, dùng một tấm vải che miệng hắn, không để cho hắn phát ra âm thanh.

Nếu để cho hắn phát ra tiếng kêu thảm, vậy còn, người chung quanh nhất định sẽ bị đánh thức.

"A a "

Nam tử không ngừng giùng giàng, trên đùi truyền tới đau nhức để cho hắn thống khổ không dứt.

Lãng Ảnh sắp nén không được người đàn ông này, tức giận bên dưới, một quyền đánh vào bộ ngực hắn bên trên, đem nam tử đánh về đến trên giường.

"Ta đi, xuất thủ tên này ác." Lãnh Phong cười cười, không có rút chủy thủ ra, mà là nắm nam Tử Y dẫn, đưa hắn kéo tới dưới giường, mà một bên Lãng Ảnh cũng buông tay ra.

"Ta chân, ta chân!" Đào ở dưới giường nam tử không có phát ra tiếng kêu thảm, mà là nhìn mình bị thương bắp đùi, mặt đầy kinh hoàng.

Lãnh Phong ngồi xổm người xuống, mặt mỉm cười nhìn nam tử, nói: "Người có phải hay không is thành viên?"

"Người là ai?" Nam tử đáp một nêo.

Không có được mình muốn trả lời, Lãnh Phong rên một tiếng, cầm lấy một tấm vải, một cái bưng bít ở nam tử trên miệng, sau đó tay trái hướng về phía chủy thủ cán đao, hung hăng đánh một cái.

Chủy thủ bị ngoại lực thúc đẩy, thân đao nhất thời hoàn toàn không có vào nam tử bắp đùi trong.

"A a "

Nam tử không ngừng giùng giàng, hai tay nghĩ (muốn) muốn đẩy ra Lãnh Phong.

Lãnh Phong tay trái nắm chặt quả đấm, một quyền đánh vào nam tử trên ngực.

"Phốc "

Nam tử bị đánh phun ra máu tươi, nhưng có vải che, máu tươi không có phun ra ngoài.

Lãnh Phong liền vội vàng lui ra, liếc mắt nhìn tay mình, có phát hiện không dính vào tươi mới Huyết Hậu, mới thở phào.

Nam tử không có phát ra tiếng kêu thảm, chẳng qua là thở hổn hển.

"Ta hỏi một lần nữa, ngươi có phải hay không is thành viên, nếu như ngươi trả lời không phải là ta nghĩ rằng nghe được, ta đây sẽ không lại cùng ngươi lãng phí thời gian."

Lãnh Phong mặt đầy âm trầm hỏi.

Nếu như không phải là có một tấm vải cách, vậy hán khẳng định dính vào máu tươi, đây là Lãnh Phong không thể chịu đựng.

"Phải!" Nam tử kia chống lại như vậy hành hạ, chỉ có thể thở hào hển trả lời.

"Vậy ngươi nói cho ta biết, đồ Meyer bây giờ là không phải là bị các ngươi is hoàn toàn chiếm lĩnh." Lãnh Phong tiếp tục hỏi.

"Dạ, người chúng ta đã chiếm lĩnh nơi đó." Nam tử thành thật trả lời.

"Nơi đó có bao nhiêu đóng quân?"

"Ta không biết."

"Ngươi có nghe nói hay không qua Claire nữ nhân này?"

"Không có."

Không có được hài lòng trả lời, Lãnh Phong cười gật đầu một cái, hán muốn hỏi cũng hỏi xong, hàng này cũng không có bất kỳ giá trị lợi dụng.

Lãnh Phong đem tù trên đầu giường súng lục ném cho Lăng Ảnh, nói: "Nổ súng giết hán."

"Ta ta tới?" Lăng Ảnh cầm trong tay súng lục, có chút không xác định hỏi.

"Đúng vậy, ngươi lúc trước chưa từng giết người sao?" Nhìn Lăng Ảnh bộ dáng, Lãnh Phong hỏi.

Lăng Ảnh gật đầu một cái, hán thật đúng là chưa từng giết người.

"Vậy thì cho ngươi giết hán cơ hội, nổ súng đi, những chuyện này ngươi chung quy phải trải qua, không cách nào tránh khỏi." Lãnh Phong đứng lên, nhìn thẳng Lăng Ảnh.

"Được." Lăng Ảnh lấy dũng khí, đem họng súng nhắm ngay trên đầu nam tử.

Nam tử thấy Lăng Ảnh cầm súng chỉ mình, nhất thời hoảng lên, liền vội vàng nói: "Ta đã nói cho ngươi biết ta biết hết thảy, yêu cầu ngươi bỏ qua cho ta."

"Nổ súng đi." Lãnh Phong khoanh tay, không có bất kỳ nhân từ.

Nhân tử, đối với hán mà nói, là một cái rất dư thừa đồ vật, hán cũng không cần.

Lăng Ảnh không do dự, nhanh chóng bóp cò.

"Hừ "

Đạn từ trong nòng súng bắn ra, đánh trúng nam tử đầu, trong nháy mắt đoạt lấy tính mệnh của hán.

"Làm rất khá, cái gì cảm giác?" Lãnh Phong cười hỏi.

"Không có cảm giác a, cái gì cảm giác đều không." Lăng Ảnh buông tay một cái, phảng phất chẳng có chuyện gì phát sinh như thế.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 146: Đi đổ Meyer

Nhìn Lăng Ảnh bộ dáng, Lãnh Phong bấu mỗi một cái, hàng này quá trâu bò a, lần đầu tiên giết người lại cảm giác gì đều không, nhìn hấn đáng vẻ cũng không giống là giả bộ.

Suy nghĩ một chút mình ban đầu lần đầu tiên giết người thời điểm tim không ngừng cuồng loạn, qua hồi lâu mới điều chỉnh xong, nhưng Lăng Ảnh người này lại không có bất kỳ không thoải mái phản ứng, điều này không khỏi làm cho Lãnh Phong nhìn với cặp mắt khác xưa.

"Được rồi, vớ vết một chút nơi này, chúng ta tiếp tục kiểm tra căn này quán trọ."

Nói xong, Lãnh Phong cầm lên tủ trên đầu giường m 16 súng trường, sau đó lục tung tìm kiếm trong căn phòng có thể dùng đến đồ vật.

Lăng Ảnh liền vội vàng gia nhập tìm giúp, hai người đồng thời đem cả phòng cho bay lên khắp, cuối cùng chỉ tìm tới một cái súng lục băng đạn cùng hai cái m 16 đạn súng trường kẹp.

Lãnh Phong đem các loại toàn bộ ném vào Lăng Ảnh đeo túi đeo lưng trong.

"Đi." Lãnh Phong cầm súng lục, rời phòng.

Phía sau tìm kiếm bên trong, Lãnh Phong hai người lại cũng không có phát hiện bất kỳ một cái nào is thành viên.

Làm hai người tới lâu một thời điểm, Nanh Sói cùng Băng Lôi chính ngáp, hiển nhiên là mệt lợi hại.

"Mẹ, ta đều nhanh ngủ." Thấy hai người đi xuống lầu, Nanh Sói bắt mẫn nói.

"Ta cũng hối hận đi lục soát, liền phát hiện một cái is thành viên, bắt được một cây súng lục cùng súng trường, còn không bằng không đi, lãng phí nhiều thời gian như vậy." Lãnh Phong cũng ngáp, hấn cũng mệt.

Lăng Ảnh ngồi ở trên ghế, thần sắc có chút mệt mỏi, đạo: "Vậy bây giờ là thế nào làm, trực tiếp lên đường đi đổ Meyer? Hay là trước nghỉ ngơi một chút?"

"Nghỉ ngơi hai giờ đi." Băng Lôi ngồi vào xe ngồi kế bên tài xế trong, dựa vào nệm ghế nghỉ ngơi.

Nanh Sói cũng ngồi vào trên xe, bắt quá hấn là ngồi ở chỗ tài xế ngồi, hấn đảm nhiệm người điều khiển.

"Mẹ, vậy ta." Lãnh Phong ngồi vào ghế sau xe.

"Đúng, đây là Claire hình, ở Phân Bộ thời điểm ta quên cho các người nhìn." Băng Lôi từ trong túi lấy ra một tấm hình, sau đó đưa cho Lãnh Phong.

Lãnh Phong đưa tay nhận lấy, sau đó nhìn hình Rick Lell.

Claire có tóc dài màu vàng kim, màu xanh da trời đại con mắt, mỹ lệ mặt mũi để cho người qua con mắt khó quên.

Nàng trên người có Tây Phương mỹ nữ độc có khí chất, 1m75 thân cao, nàng là một cái người tài giỏi nam nhân trở nên điên cuồng mỹ nữ.

"Dài không tệ lắm, Băng Lôi Lão Đại có hứng thú hay không?" Lãnh Phong buông xuống hình, cười nói.

"Được, nàng thật giống như đã có bạn trai, cùng người khác cướp nữ nhân chuyện, ta có thể không làm được." Băng Lôi cười lắc đầu.

"Người làm sao lại chắc chắn người cướp qua nhân gia." Lãnh Phong kiêu hai chân, cười nói.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Băng Lôi hất đầu phát, một bộ tràn đầy tự tin bộ dáng, đạo: "Lão đại người ta dài đẹp trai như vậy, làm sao có thể cướp bất quá."

"Giời ạ, lời này nghe ta muốn ối." Nanh Sói làm ra một bộ muốn nôn mửa bộ dáng.

Băng Lôi ngay cả vội vàng cắt đứt Nanh Sói lời nói, mặt đầy khó chịu mắng: "Muội người, đừng quấy rầy ca ca ta giả bộ."

Lúc này, Lăng Ảnh đứng lên đến, cầm lấy hình nhìn một hồi, nói: "Ta đi, cô em này đẹp đề a, thật có bạn trai?"

Băng Lôi gật đầu một cái, nói: "Ừ, nàng bạn trai cũng là một cái vô biên giới thầy thuốc, là nàng đồng nghiệp, cũng cùng nàng đồng thời mất tích, bắt quá người này không phải chúng ta nhiệm vụ mục tiêu, thật sự bằng vào chúng ta cũng không có tìm hấn cần phải, chúng ta chỉ cần đem Claire mang về nước Mỹ là được, những người khác sống chết không liên quan gì đến chúng ta."

"Nếu như Claire yêu cầu chúng ta đem hấn cũng cứu ra ai làm?" Lãnh Phong hỏi.

"Vậy thì nhìn tình huống đi." Nói xong, Băng Lôi liền nhắm lại con mắt.

Hai giờ thời gian nghỉ ngơi cũng không nhiều, nhưng là dù sao cũng hơn không có được, ở nơi này hỗn loạn địa phương, nghỉ ngơi dường sức là rất trọng yếu.

Lãnh Phong mấy người cũng rói rít rói rít nhắm lại con mắt nghỉ ngơi, dọc theo đường đi chạy tới bọn họ đã sớm mệt mỏi không chịu nổi, ngắn ngủi này hai giờ tuyệt đối không thể lãng phí.

Bởi vì cái trấn nhỏ này đang ở làm thử cấm đi lại ban đêm, cho nên toàn bộ trấn nhỏ cũng không có người ở trên đường đi đi lại lại, Lãnh Phong mấy người cũng không có đóng nhắm quán trọ đại môn, mặc cho nó mở ra, ánh đèn cũng truyền tới đường phố bên ngoài, nhưng bốn người cũng không có chút nào lo lắng, nếu như có người đến gần, bọn họ lập tức sẽ phát hiện.

Sau hai giờ, rạng sáng năm giờ.

Bốn người đứng lúc trọn mở con mắt, bắt quá trên mặt mỗi người cũng treo vẻ uể oải, rất hiển nhiên, hai giờ thời gian nghỉ ngơi căn bản cũng không đủ.

"Được, Nanh Sói, lái xe đi." Băng Lôì ngập, hấn vẫn mệt không được.

Lăng Ảnh đuổi người một cái, đạo: "Thật giờ ọ mệt."

Nanh Sói nhào nặn nhào nặn con mắt, sau đó cho xe chạy.

Xe hơi động cơ phát ra tiếng nổ, sau đó ở Nanh Sói lái xuống, cách mở quán trọ, chạy bên trên đường lớn.

"Theo con đường này đi suốt, đợi một hồi chúng ta sẽ lái lên một cái Công Lộ, con đường kia thẳng Dadou Meyer." Băng Lôì nắm bình bản máy tính, nhìn phía trên bản đồ vệ tinh.

Lúc này là rạng sáng năm giờ nhiều, nhưng toàn bộ trấn nhỏ vẫn không có bất kỳ người đi đường, bốn người lái xe, rồi đi trấn nhỏ.

Trấn nhỏ chỉ có hai cửa vào, hơn nữa một cái đường lớn xuyên qua toàn bộ trấn nhỏ, từ cửa vào đến cửa ra đều là trực tiếp một con đường.

Xe hơi nhanh chóng ở Công Lộ bên trên chạy, trên đường có không ít khanh khanh oa oa, lác lư để cho Lãnh Phong đám người âm thầm kêu khổ.

Băng Lôì nhìn kỹ bình bản trong máy vi tính tin tức, qua một lúc sau, đạo: "Đến Dadou Meyer muốn hai mươi km, tới chỗ nào sau chúng ta phải khiêm tốn một chút, bây giờ toàn bộ đồ Meyer đều bị ị chiếm đoạt, trời mới biết bọn họ còn có nhường hay không người ngoại lai tiến vào, một khi chúng ta và bọn họ nổi lên va chạm, chúng ta đây đối mặt sẽ là khắp thành is ** **."

Lăng Ảnh hỏi "Chúng ta phải thế nào tìm Claire?"

"Đơn giản, đi trước kia đang lúc bệnh viện nhìn một chút, nếu như không có Claire tung tích, vậy thì bắt một cái is đầu mục hỏi một chút, bọn họ trước mấy thiên tài tấn công đồ Meyer, nhân viên chủ yếu khẳng định còn không hề rời đi, đến lúc đó hỏi bọn họ một chút đem vô biên giới thầy thuốc đóng kia."

Nói xong, Băng Lôì tiếp tục xem đồ Meyer bản đồ vệ tinh.

"Chúng ta vẫn là lần đầu tiên tiến vào như vậy lộn lộn Loạn Chiến khu tìm một người, lúc trước chấp hành tương tự cứu viện nhiệm vụ, đều là đi một ít hơi an ổn địa phương." Lãnh Phong nhìn ngoài cửa xe, hơi mỉm cười nói.

Lúc này không trung đã xuất hiện một mảnh màu trắng bạc, có lẽ đến sáu giờ, ban ngày sẽ thay thế đêm tối vị trí.

"Chờ biết, ta phát hiện đồ Meyer có một cái sân bay, vệ tinh biểu hiện bên trong có không ít phi cơ trực thăng, giờ ọ, thật là quá tốt." Băng Lôì dùng sức vỗ vỗ bắp đùi.

"Vì sao cao hứng như vậy?" Lăng Ảnh vẻ mặt vô cùng nghi hoặc hỏi.

"Có một cái sân bay, chúng ta có thể ở Lăng Mặc không đuổi trước khi tới, ngồi phi cơ trực thăng rời đi nơi này, dĩ nhiên, rời đi nơi này tiền đề, là chúng ta phải tìm được Claire." Lãnh Phong thay Băng Lôì giải thích.

Băng Lôì đối với (đúng) Lãnh Phong giải thích rất hài lòng, gật đầu một cái sau khi, đạo: "Dạ, hy vọng Claire vẫn còn ở đồ Meyer, trực giác nói cho ta biết, nàng còn sống."

"Ta cũng cho là như vậy." Lăng Ảnh cười nói.

Nanh Sói vẫn luôn không nói gì, hấn ở hết sức chăm chú lái xe, toàn bộ trên quốc lộ có thật nhiều khanh khanh oa oa, xe hành sử muốn chậm rất nhiều, một khi lái quá nhanh, chiếc xe này khẳng định được không như vậy lác lư, mà trong xe người cũng được không.

Buồng sau xe 50 súng máy đã bị Băng Lôì cùng Nanh Sói cho tháo ra, bởi vì này quá rõ ràng, lái một chiếc chiếc có 50 súng máy Bì Tạt tiến vào đồ Meyer, nhất định sẽ đưa tới is thành viên chú ý, cho nên bọn họ không thể không đem súng máy cho tháo ra.

"Ta tương đối hiểu kỳ là, bọn chúng ta sẽ phải thế nào tiến vào đồn Meyer, nếu như có người trông chừng làm sao bây giờ?" Lãnh Phong hỏi.

"Ta cảm thấy chúng ta có thể cải trang thành is thành viên, xuyên cửa bọn hấn quần áo." Lăng Ảnh đề nghị.

Lăng Ảnh vừa dứt lời, Lãnh Phong liền nói: "Ta mới không cần, những thứ kia quần áo quá dở ẹc xấu xí."

"Được rồi, thật ra thì ta cũng vậy cảm thấy như vậy, hắc hắc." Lăng Ảnh cười nói.

"Nhìn tình huống lạc~, ta chuẩn bị một đồng lớn USD, có tiền có thể khiến mài đẩy quỹ, ta cũng không tin bọn họ không thấy tiền sáng mắt." Vừa nói, Băng Lôi từ trong túi xuất ra một ngàn USD.

Thấy Băng Lôi lấy tiền đi ra, Lăng Ảnh hơi ngần ra, đạo: "Ta đi, người muốn cho bọn hấn tiền a."

"Không ít người gia nhập is là vì tiền, mẫu thân, đợi một hồi chúng ta nếu như bị ngăn lại, ta liền lần lượt phát tiền, để cho bọn họ thả chúng ta đi vào, ngược lại một ngàn này USD coi là không cái gì, ngay cả chúng ta tiền thuê số lẻ cũng không đủ."

Nhìn Băng Lôi kia nhiều tiền lắm của bộ dáng. Mọi người ríu rít giờ ngón tay cái lên, có tiền quả thật có thể còn lại rất nhiều phiền toái.

Lãnh Phong xuất ra nước suối uống một hộp, trầm giọng nói sau khi, mở miệng nói: "Ta tương đối hiểu kỳ Syria Chính Phủ Quân lúc nào tới đoạt lại đồn Meyer, phải biết đồn Meyer thành phố kích thước rất lớn, khoảng cách Syria thủ đô Damascus cũng không xa, is chiếm cứ cái thành phố này, bước kế tiếp chính là trực công Damascus, bắt lại Damascus, kia Syria liền thuộc về is."

Lúc này, một mực ở chuyên tâm lái xe Nanh Sói mở miệng: "Trực giác nói cho ta biết Syria Chính Phủ Quân nhất định sẽ đoạt lại đồn Meyer, chỉ là bọn hấn quân đội nhân thủ không đủ, cho nên đồn Meyer mới vừa bị đoạt xuống thời điểm bọn họ không năng lực đi đoạt lại, mấy ngày nay bọn họ khẳng định chuẩn bị."

"Nanh Sói nói có đạo lý, bất quá is cũng khẳng định chuẩn bị đến ứng đối Syria Chính Phủ Quân tấn công, chớ quên mấy giờ trước chúng ta ở trên đường thấy kia ba chiếc xe tải, trên xe tải tất cả đều là is binh lính."

"Ta tương đối lo lắng là, nếu như chúng ta ở chấp hành nhiệm vụ thời điểm, Syria Chính Phủ Quân tới tấn công đồn Meyer, chúng ta đây nên ai làm, đến lúc đó là tuyệt đối đại chiến a."

Băng Lôi sờ lên cằm, khóe môi nhếch lên vẻ tươi cười, trong lời nói mặc dù tràn đầy lo lắng, nhưng trên thực tế Băng Lôi có một ít hưng phấn.

Lớn như vậy tình cảnh, cũng không phải là ai cũng có thể gặp được đến.

"Ta ngược lại thật ra nghĩ (muốn) gặp phải bọn họ khai chiến, đến lúc đó cùng lắm chúng ta trước giúp Syria Chính Phủ Quân đoạt lại đồn Meyer, lại đi tìm Claire cũng không muộn." Nanh Sói cũng mặt đầy hưng phấn nói.

"Nếu là thật khai chiến, Lão Tử không cần dị năng, trực tiếp cầm súng cùng is liên quan (khô)." Băng Lôi mặt đầy kiên quyết nói.

"Có chí khí." Nanh Sói giờ ngón tay cái lên.

Lãnh Phong cười khở lắc đầu một cái, nói: "Kéo xuống đi, nào có vận khí tốt như vậy, chúng ta thứ nhất Syria Chính Phủ Quân liền tấn công? Ta cho là tỷ lệ không lớn, mặc dù ta cũng rất muốn gia nhập này tràng chiến tranh, nhưng không có trùng hợp như vậy, thật sự bằng vào chúng ta hay lại là ở trong đầu tự sướng xuống đi."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147: Dấu vết

"Ai ai ai." Băng Lôi khoát khoát tay, tỏ ý Lãnh Phong không nên nói nữa đi xuống.

"Tiểu tử, thế sự không có tuyệt đối, không muốn khẳng định như vậy, không người có thể biết một giây kế tiếp sẽ phát sinh cái gì, trực giác nói cho ta biết, Syria Chính Phủ Quân nhất định sẽ có đại động tác."

"Phải biết, tòa thành thị này khoảng cách Damascus cũng không xa, có thể nói là kết nối những thành thị khác trọng yếu trạm trung chuyển, hơn nữa, còn

có một cái sân bay."

Dừng lại một lúc sau, Băng Lôi tiếp tục nói: "Thành phố bị chiếm lĩnh ba ngày, ta cũng không tin Syria Chính Phủ Quân sẽ không thành tựu."

"Hy vọng những thứ này Syria người không để cho chúng ta thất vọng, ta rất chờ mong này tràng chiến tranh." Lãnh Phong khoanh tay, cười nói.

Bốn người cũng đã quyết định, nếu như Syria Chính Phủ Quân tấn công đổ Meyer, vậy bọn họ sẽ đi trợ giúp Syria quân đội, có Dị Năng Giả trợ giúp, Syria Chính Phủ Quân nghĩ (muốn) không thắng đều khó khăn.

"Nếu như khai chiến lời nói, chúng ta đây tốt nhất liền không nên sử dụng dị năng, dù sao đây là chiến tranh, quá nhiều người." Băng Lôi nói.

Ba người rồi rít gât đầu, bọn họ cũng không có ý định dùng, trừ phi gặp phải nguy hiểm tánh mạng.

Xe hơi chậm rãi ở lại trên đường đến, bởi vì trên đường hố nhỏ quá nhiều, Nanh Sói không thể không thả chậm tốc độ xe, vốn là chỉ cần nửa giờ chặng đường, nhưng bọn hắn bây giờ phỏng chừng phải tốn một canh giờ mới có thể chạy tới đổ Meyer.

Mặc dù tốc độ xe đã thả rất chậm, nhưng vẫn có rung xóc, trong xe bốn người khổ không thể tả.

Lắc lư để cho Lãnh Phong nhanh muốn nổi điên, mắng: "Giời ạ, ta thật sự muốn xuống xe bay đi."

"Ta đều muốn dùng đi." Lăng Ảnh cũng là được không.

Băng Lôi lại có nhiều chút lo âu nói: "Chiếc xe này có thể hay không tán giá a."

"Khác (dùng) bb, cũng liền nơi này sẽ lắc lư một chút, đợi một hồi liền sẽ không như vậy." Đang lái xe Nanh Sói rốt cuộc không nhịn được mắng.

"Làm sao người biết, người lại không Ứng Nhãn." Băng Lôi nói.

"Đoán."

"Giời ạ."

Bất quá thật đúng là để cho Nanh Sói cho đoán đúng, một phút đồng hồ sau, con đường rốt cuộc biến hóa bằng phẳng, mọi người rồi rít thở phào, hay lại là bằng phẳng con đường được a, ít nhất không cần lắc lư chết đi sống lại.

Nanh Sói thêm xe tốc hành tốc độ, mới vừa rồi ở đó nhiều chút khanh khanh oa oa trên đường lãng phí quá nhiều thời gian, hắn phải đem lãng phí hết thời gian bù lại.

"Dường như chúng ta sắp đến." Lãnh Phong uống một hộp nước suối, một ít nhà lầu tiến vào hắn tầm mắt, hơn nữa hắn không có sử dụng Ứng Nhãn, trực tiếp bằng nhìn bằng mắt thường.

Băng Lôi mấy người cũng chú ý tới, tân tân khổ khổ đuổi lâu như vậy đường, bọn họ rốt cuộc phải đi tới mục đích.

"Hy vọng Claire còn ở đây." Băng Lôi cười khổ nói.

Nếu như Claire không có ở đây, vậy bọn họ liền phải tiếp tục chạy khắp nơi, đây cũng không phải là bọn họ muốn gặp được.

Lãnh Phong khoanh tay, nhẹ nhàng nhổ khí, đạo: "Chúa Jesus phù hộ lạc~, ngược lại ta thì không muốn ở này cái quỷ địa phương chạy khắp nơi."

"Ta cũng thế." Lăng Ảnh cũng biểu thị đồng ý.

Nhà lầu càng ngày càng gần, Lãnh Phong mở ra Ứng Nhãn, nhìn thẳng phía trước.

Nhìn một lúc sau, Lãnh Phong cũng không có phát hiện có đường chướng loại đồ vật, cũng không có thấy bất kỳ một tên is thành viên, "Dường như không có ai trông coi."

"Không người trông coi a, vậy cũng không cần phải tiền, mẫu thân, ta còn muốn giả bộ một chút thổ hào, bây giờ lại không cho ta cơ hội này." Băng Lôi đem tiền thả lại đến trong túi, mặt đầy tiếc cho.

Ba người vội vàng hướng Băng Lôi đầu đi khinh thường ánh mắt, gấp qua giả bộ, chưa thấy qua giả bộ như vậy ép.

"Món vũ khí chuẩn bị xong, trời mới biết có cái gì không biết nguy hiểm đang chờ chúng ta."

Nói xong, Lãnh Phong kiểm tra một chút trên người vũ khí trang bị, một cái m 9 súng lục, còn có bốn cái súng lục băng đạn.

Mới vừa rồi bọn họ thu được một cái m 16 súng trường, đặt ở Lăng Ảnh đeo túi đeo lưng trong.

Băng Lôi đám người thật sự mang vũ khí cũng không nhiều, hơn nữa mang tất cả đều là súng lục, nếu như khai chiến, vậy bọn họ nhất định sẽ cướp is

quân đội vũ khí trang bị.

Bì Táp nhanh chóng lái vào trong thành phố, trên đường phố trống rỗng, ngay cả cái bóng người cũng không có, phẳng phất một tòa Quý Thành.

Lãnh Phong nhìn một ít thời gian, nói: "Bây giờ là năm giờ năm mươi phút, phỏng chừng người ở đây còn không có thức dậy."

"Sớm khởi thân thể được a, người ở đây thật không có điểm thể dục tinh thần, dậy sớm một chút đúc luyện thật tốt." Băng Lôi không ngừng lắc đầu, một bộ rất thất vọng bộ dáng.

Lãnh Phong phất Băng Lôi liếc mắt, khinh bỉ nói: "Ta đi, người da mặt thật là đủ dày, người nha lúc nào dậy sớm qua?"

"Ho khan một cái ho khan một cái, cái này hả." Băng Lôi quấy nhiễu cái đầu, mặt đầy lúng túng, "Có thể hay không khác (đừng) hử đi ta vùng, để cho ta thật tốt giả bộ một ép được không?"

"Ta giả bộ muốn giả bộ có tài nghệ một chút, người cái này liền giả bộ xấu hổ mất mặt." Lãnh Phong tiếp tục nhỏ nước bọt.

Băng Lôi rất thức thời ngậm miệng, không có sẽ cùng Lãnh Phong nói một chút, Lãnh Phong nhỏ nước bọt năng lực có thể không yếu hơn hán bao nhiêu, nói tiếp chỉ có thể bị Lãnh Phong nói không đặt dung thân.

Nanh Sói thả chậm tốc độ xe, hỏi "Chúng ta bây giờ đi đâu?"

Băng Lôi xuất ra bình bản máy tính nhìn một chút, nói: "Đi suốt, ba cái khu phố sau quẹo phải, sau đó đi suốt 200m sau quẹo trái, là có thể thấy kia đang lúc bệnh viện."

Nanh Sói nha một tiếng, đem tốc độ xe thêm mau một chút.

Đỗ Meyer ở Syria trong cũng coi là một cái đại thành thị, nhưng cùng Hoa Hạ vừa so sánh với, nhất thời yếu bỏ đi.

Toàn bộ đỗ Meyer, chỉ có h thành phố 10% đại, trong thành phố nhà ở có thật nhiều cũng gặp phải đạn đại bác oanh tạc, đạn lưu lại vết tích tùy ý có thể thấy.

"Ta đi, này thật là phá a." Lăng Ảnh nhìn bên ngoài nhà ở, mặt đầy kinh ngạc.

"Bình thường, chiến loạn địa phương chính là như vậy, ta tương đối hiểu kỳ là nơi này cư dân còn có bao nhiêu." Lãnh Phong sờ lên cằm, trầm ngâm một lúc sau, mở ra Ứng Nhãn.

Lãnh Phong thông qua Ứng Nhãn, thấy không ít trong phòng đều có binh dân ở.

"Bình dân vẫn có thật nhiều, ta tương đối muốn biết là is quân đội, ở đâu?" Lãnh Phong cũng không có phát hiện có bất kỳ is binh lính tồn tại.

"Nơi này có một cái ban đầu Syria Chính Phủ Quân căn cứ quân sự, ta nghĩ bọn họ hẳn là đem quân đội tập trung đến vậy đi." Băng Lôi nhìn bản đồ vệ tinh, giải thích.

Đang lái xe Nanh Sói khinh thường cười một tiếng, đạo: "Vây những thứ này is cũng quá trâu chọc so với, đoạt người kế tiếp thành phố, không thiết lập đưa quan sát điểm, không phong tỏa con đường coi như, lại còn không phải quân đội ở trên đường phố tuần tra, bọn họ quan chỉ huy thật Tm là sỏa bức."

"Quả thật, ta mới vừa rồi dùng Ứng Nhãn nhìn khắp nơi một chút, căn bản không có phát hiện bất kỳ quan sát điểm, nếu như Syria Chính Phủ Quân đến, phỏng chừng có thể trực tiếp nghênh ngang đi tới." Lãnh Phong cười nói.

Bì Táp chậm rãi ở lại trên đường đến, lúc này có không ít nhà ở đã mở ra cửa nhà, Lãnh Phong có thể thấy trong phòng có người chính muốn đi ra tới.

Mà hai bên đường phố cũng rất cuộc có thể thấy xe hơi, mà không phải giống như vừa mới cái kia trần nhỏ như thế, ngay cả một chiếc xe cũng không có.

Ban ngày hoàn toàn thay thế đêm tối, sáng sớm khí tức bao phủ cả thành phố.

Nhưng trong tòa thành thị này vẫn tràn ngập một cỗ khói lửa chiến tranh khí tức, bởi vì ba ngày trước, nơi này mới vừa việc trải qua một cái tiểu hình chiến tranh.

Syria Chính Phủ Quân cũng chẳng có bao nhiêu người nơi này trú đóng, is đánh bọn họ một trở tay không kịp, chỉ dùng một giờ, liền công hạ cái thành phố này.

Thậm chí trên đường phố còn có thể thấy lúc ấy lưu lại vết máu.

Chiến tranh, bị thương tổn lớn nhất, mãi mãi cũng là binh dân.

Cả trong tòa thành thị có thật nhiều nhà ở cũng bị tổn thương, nếu như lại trải qua một lần chiến tranh lời nói, tòa thành thị này sợ rằng thời gian phải rất

lâu mới có thể khôi phục như cũ.

Nhưng bây giờ is ngồng cuồng vô cùng, chiến tranh là không có biện pháp tránh cho.

Mười phút sau, Bì Tập ngừng ở một khu nhà trước cửa bệnh viện.

Này thật sự bệnh viện cũng không tính đại, Y Viện Chủ lầu có Lục Tầng cao, cửa bệnh viện cũng đóng chặt lại, trên cửa còn dính rất nhiều vết máu.

Bệnh viện là ở vào trên một con đường, bốn chu toàn là cư dân lầu, nhưng lúc này cả con đường trên đường cũng không có người đi đi lại lại, bây giờ mới không tới sáu giờ, rất nhiều người cũng không có thức dậy.

"Xuống xe, chúng ta trước tìm kiếm một chút nơi này." Vừa nói, Băng Lôi thứ nhất đi xuống xe.

Lãnh Phong cũng cùng đi theo xuống xe, xuất ra trang bị ống hầm thanh súng lục, rắc rắc một tiếng, cho súng lục lên nòng.

Nanh Sói vẫn ngồi trên xe, không có cần rời đi ý tứ, "Các người đi vào đêm, ta lưu lại nơi này hóng gió, Lăng Ảnh, đem m 16 súng trường cho ta."

Lăng Ảnh gật đầu một cái, đem ba lô ném cho Nanh Sói, sau đó nhanh chóng xuống xe.

"Cửa bị khóa lại." Băng Lôi nhìn đại môn, nói.

"Có muốn hay không ta một cây đuốc đem cửa cho nổ." Lăng Ảnh một bộ muốn động thủ bộ dáng.

Lãnh Phong cùng Băng Lôi cũng cười cười, bọn họ dĩ nhiên sẽ không cho phép Lăng Ảnh làm như thế, ngay sau đó, Lãnh Phong giơ tay lên bên trong súng lục, hướng về phía đại môn ngay cả nổ năm phát súng, mỗi một súng cũng đánh vào giữa cửa trên ống khóa.

"Giải quyết, đập cửa đi." Lãnh Phong lui về phía sau một bước.

Đập cửa loại sự tình này, nhất định là để cho thân hình cao lớn Băng Lôi tới.

Băng Lôi hoạt động tay chân một chút, sau đó đi tới trước đại môn, nâng chân phải lên, hướng về phía đại môn hung hăng đập một cái.

"Ầm!" Đại môn trong nháy mắt bị đá vỡ.

Sau khi cửa mở, một cỗ nồng nặc mùi máu tanh truyền vào tất cả mọi người trong lỗ mũi.

Trên đất tất cả đều là vết máu, bất quá không có thi thể.

Mùi máu tanh để cho Lãnh Phong nhú mày lại, hẳn không thích thứ mùi này.

Lăng Ảnh cũng là cảm thấy có chút chán ghét, ngay cả vôi vàng che mũi.

Băng Lôi dẫn đầu đi ở phía trước, hẳn cũng không có cầm súng.

Bệnh viện trong phòng khách không có một bóng người, có, chỉ có trên đất để cho người nôn mửa máu tươi, trong máu tươi thậm chí còn kèm theo bên trong trường mảnh vụn, rất hiển nhiên, bệnh viện Ricken định trải qua tru diệt.

Bởi vì vết máu rất tập trung, hơn nữa như vậy một vũng lớn vết máu, không thể nào là một người chảy ra, ít nhất phải mười người trờ lên.

"Tiếp theo thế nào làm?" Lăng Ảnh chịu đựng nôn mửa xung động, cắn răng hỏi.

Băng Lôi suy tư một hồi, đạo: "Trong này nhất định là có người, chúng ta mỗi tầng lầu mỗi tầng lầu lục soát."

Lãnh Phong dùng Ứng Nhãn quét nhìn bốn phía, phát hiện trên mặt đất có không ít dấu chân.

"Trên mặt đất có dấu chân, chắc có người đến qua." Lãnh Phong ngồi xổm người xuống, nhìn trên mặt đất dấu chân.

"Nơi nào? Ta thế nào không thấy?" Lăng Ảnh nhìn dưới mặt đất, nhưng cái quỷ gì cũng không thấy.

"Người không Ứng Nhãn, khẳng định không thấy được." Lãnh Phong từ mảnh nhỏ nhìn trên mặt đất dấu chân, những thứ này dấu chân lưu lại thời gian chắc chắn sẽ không vượt qua một ngày, hơn nữa căn cứ dấu chân lớn nhỏ đến xem, lưu lại dấu chân người nhất định là một nam.

"Một cái dấu chân mà thôi, không cần phải đi để ý, chúng ta đi trước lục soát đi, nhìn một chút có không có manh mối gì." Băng Lôi đối với (đúng) cái dấu chân này không cần thiết chút nào.

Nhưng Lãnh Phong lại lắc đầu một cái, nói: "Đây chính là chúng ta muốn tìm dấu vết!"

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Phá cửa

Băng Lôĩ hiển nhiên không muốn đem thời gian lãng phí ở điều tra dấu chân bên trên, liếc mắt nhìn thang lầu, đạo: "Ta đây cùng Lăng Ảnh đi trên lầu lục soát một chút, nơi này liên giao cho người."

"Đi đi, ta ở chỗ này đi dạo một chút, ta luôn cảm thấy cái này đại sảnh cất giấu cái gì."

Lãnh Phong rất tin tưởng chính mình trực giác, Ứng Nhân năng lực không chỉ có cho hắn tăng cường mắt phải thị lực, còn tăng cường hắn suy nghĩ năng lực, cho nên hắn trực giác, cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện sai lầm.

Băng Lôĩ mang theo Lăng Ảnh đi lên lầu, bệnh viện cao ốc có Lục Tầng, bọn họ nghĩ (muốn) phải hoàn toàn lục soát xong, được (phải) tồn trên thời gian rất lâu.

Lãnh Phong mở ra Ứng Nhân, quan sát trên đất dấu chân, sau đó cùng dấu chân đi về phía trước.

Bệnh viện trong phòng khách thật ra thì lưu lại rất nhiều dấu chân, nhưng lưu lại thời gian đại khái là ba ngày trước, cũng chính là tập kích phát sinh thời điểm, mà cái dấu chân này là mới, lưu lại thời gian sẽ không vượt qua một ngày.

Lãnh Phong cảm ứng lục, một mực đi theo dấu chân đi.

Bệnh viện đại sảnh cũng không lớn, rất nhanh, Lãnh Phong sẽ đến đại sảnh cửa sau.

Y Viện Chủ sau lầu là một cái đồ lật vật phòng, đặc biệt cất giữ một ít bệnh viện cũ dụng cụ, cửa cũng có thật nhiều vết máu, thậm chí trên cửa cũng có, hiển nhiên có người trốn đồ lật vật trong phòng, nhưng bị is phát hiện ra, sau đó, chính là một trận cực kỳ tàn ác tru diệt.

Lãnh Phong đi tới trước cửa, đưa tay đẩy đẩy cửa, lại phát hiện căn bản là không đẩy được, hơn nữa môn là không có khóa đứng lên, Lãnh Phong có thể trực tiếp véo động chốt cửa.

Rất hiển nhiên, phía sau cửa khẳng định đỡ lấy đồ vật.

Lãnh Phong khẽ cau mày, đem súng lục thả lại đến trong bao súng, sau đó đem hai tay theo như ở trên cửa, dùng sức đi phía trước đẩy.

Qua một lúc sau, đầu đầu đại hãn Lãnh Phong buông tha dùng mạn lực đẩy cửa, bởi vì hoàn toàn chính là uống phỉ sức lực.

"Giời ạ, chẳng lẽ dùng chiếc xe tăng đỡ lấy môn?" Lãnh Phong xoa một chút trên trán mồ hôi, hãn cơ hồ đem bú sữa mẹ khí lực đều dùng tới, kết quả hay lại là không đẩy được.

Lãnh Phong lui về phía sau thấp bộ, sau đó hít sâu một hơi, chân trái dùng sức đạp một cái, mượn chạy nước rút lực lượng, nhấc chân phải lên, hung hăng đạp ở trên cửa.

"Ầm!"

Sau một khắc, Lãnh Phong liền hít một hơi lãnh khí, che mũi phải hướng Hậu Khiêu mở.

Cánh cửa lõm đi xuống một tầng lớn, thậm chí nứt ra một cái khe hở, nhưng môn chính là không có bị đá vỡ.

Lãnh Phong không ngừng vượt chính mình mũi phải, đau đớn để cho hắn nhanh muốn điên.

Mới vừa rồi một cước kia, hãn vốn là cho là nhất định có thể đá vỡ, kết quả là tướng môn bản đạp lõm đi xuống, phản chấn lực lượng để cho Lãnh Phong mũi phải sắp mất đi cảm giác.

"Mà lặc sa mạc, chẳng lẽ cửa này thật dùng xe tăng đỡ lấy? Ngạo tào!" Lãnh Phong đứng lên, nhìn trước người môn, khẽ cắn răng, hãn cũng không tin.

Lãnh Phong sắc mặt từ từ âm trầm xuống, ngay sau đó, hãn đưa ra tay trái, thấp giọng nói: "Vực sâu."

Một giây sau, vô số cây màu đen lông chim xuất hiện ở Lãnh Phong trên cánh tay phải, sau đó ở tay tâm lý hội tụ thành một thanh trường kiếm.

Toàn thân đen nhánh vực sâu kiếm, mũi kiếm lóe lên hàn mang, làm cho người ta một loại hít thở không thông cảm giác.

Lãnh Phong thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình sẽ bị một cánh cửa bức cho được (phải) sử dụng dị năng.

"Ta liền muốn nhìn một chút, bên trong lấy cái gì đỡ lấy!"

Nói xong, Lãnh Phong tay trái nhanh như tia chớp huơ ra, vô số đạo Kiếm Mang ở trên cửa vạch qua, để cho người hoa cả mắt.

Mà Lãnh Phong bóng người, cũng theo Kiếm Mang lóe lên, biến hóa hư ảo.

Ba giây sau, Lãnh Phong thu hồi vực sâu kiếm, khoe miệng phác họa lên vẻ tươi cười. Chỉ có hắn tự mình biết, ở nơi này trong vòng ba giây, thân thể của hắn biến đổi hơn trăm lần vị trí.

Mộ Thi Vân để cho Lãnh Phong từ nhỏ đã luyện kiếm, kiếm, là Lãnh Phong lần đầu tiên tiếp xúc vũ khí, cũng là dùng lâu nhất, thuần thục nhất vũ khí.

Chẳng qua là Mộ Thi Vân cho tới bây giờ cũng không bắt buộc hắn luyện quá lâu, hết thầy đều theo Lãnh Phong, chỉ cần Lãnh Phong không thích, nàng cũng sẽ không đi cưỡng bách hắn học tập.

Bất quá Lãnh Phong cho tới bây giờ không có để cho Mộ Thi Vân thất vọng qua, nắm giữ hai cánh dị năng hắn, dùng kiếm tốc độ nhanh đến cực hạn, hơn nữa hắn là thân theo kiếm động, người khác bằng mắt thường căn bản là không thấy rõ hắn bóng người.

Lãnh Phong, từ nhỏ đến lớn, cũng không có để cho Mộ Thi Vân thất vọng qua một lần, cho tới bây giờ không có!

Nhìn trước người môn, Lãnh Phong khoe miệng phác họa lên vẻ tươi cười.

Sau một khắc, cánh cửa chậm rãi xuất hiện một vết nứt, ngay sau đó, một đạo một vết nứt nhanh chóng xuất hiện.

Đến cuối cùng, cả cánh cửa đều là từng đạo thẳng tắp vết rách, nhìn thấy giết mình!

Nếu như mới vừa rồi những Kiếm Mang đó là chém vào trên người, vậy kết quả chính là, biến thành cục thịt!

Cả cánh cửa rốt cuộc biến thành từng cái cục sắt, sau đó rơi xuống đất, chấn lên rất nhiều tro bụi.

Môn sau khi biến mất, phơi bày ở Lãnh Phong trước mắt, là ba cái rì loang lồ thiết quỳ.

Chính là chỗ này ba cái thiết nóc tù đến môn, Lãnh Phong cười khò một tiếng, không trách chính mình đập không mở, một cái thiết quỳ có lẽ có thể đá vỡ, nhưng ba cái thiết quỳ chồng, vậy thì càng thêm khó khăn.

Trọng yếu nhất, là môn còn đòi hai cái Thiết Côn.

Lãnh Phong mới vừa rồi không chế được chính mình kiếm khí, không để cho Kiếm Mang xuyên thấu quá sâu, nếu không những thứ này Thiết Côn cùng tù cũng muốn biến thành mảnh vụn.

"Bên trong nhất định là có người." Lãnh Phong mở ra Ứng Nhân năng lực, sau đó lấy ra Thiết Côn, vòng qua tù, đi vào đồ lật vật trong phòng.

Đồ lật vật phòng rất lớn, kích thước đến gần một cái sân bóng rổ, bên trong để rất nhiều cũ kỹ Y dùng máy móc.

Một ít quỳ tổ chức cho Syria trợ giúp rất nhiều dụng cụ, căn này bệnh viện khẳng định cũng nhận được trợ giúp, cho nên nơi này mới để rất nhiều cũ kỹ dụng cụ.

Lãnh Phong nghe được hai tia (to) yếu ớt vô cùng tiếng hít thở, khoe miệng nhất thời phác họa lên một tia khinh thường nụ cười.

Từ thấy dấu chân một khắc kia trở đi, Lãnh Phong cũng biết này Ricken nhất định sẽ có người. Thấy cửa bị ngăn trở, Lãnh Phong càng chắc chắn trong lòng mình ý tưởng.

"Đi ra đi, ta biết nơi này có người." Lãnh Phong dùng Anh Văn nói.

Giống như chết yên tĩnh, không có ai đáp lại.

"Còn tránh, ha ha." Lãnh Phong đi về phía trước đến, sau đó đi tới một cái rương gỗ cạnh.

Rương gỗ rất lớn, hai người đội ở bên trong cũng sẽ không cảm thấy chật chội.

Lãnh Phong cúi xuống thân, chuẩn bị đem rương gỗ mở ra.

Bởi vì hắn có thể rõ ràng nghe được, nơi này truyền ra yếu ớt tiếng hít thở.

Ngay tại Lãnh Phong chuẩn bị mở ra rương gỗ thời điểm, một cái Thiết Côn, vung hướng đầu hắn

Lãnh Phong ánh mắt lóe lên một tia khinh thường, hắn đã sớm ngờ tới sẽ có một kích như vậy.

Từ đi vào đồ lật vật phòng một khác kia, hắn liền thông qua Ứng Nhân, quan sát được có một người tránh ở cách mình không xa xó xỉnh, còn có một người núp ở trong rương gỗ.

Hắn đi mở ra rương gỗ, là vì dẫn một người khác đi ra.

Ở rương gỗ khoảng cách Lãnh Phong đầu còn có không tới ba mươi phân thời điểm, Lãnh Phong thân hình chợt lóe, tại chỗ biến mất.

Lãnh Phong xuất hiện ở ngoài một thước, nhìn trước người mặc áo choàng dài trắng nam tử, khinh thường nói: "Đánh lên ta, chỉ bằng người?"

Mặc áo choàng dài trắng nam tử mang một cặp mắt kiếng, bên trái trên tấm kính có một vết nứt, mà hắn thân cao so với Lãnh Phong còn muốn cao hơn một chút, tướng mạo anh tuấn.

"Người là ai?" Nam tử thở hào hển, mới vừa rồi một cơn đó hắn dùng tấn lực khí toàn thân, muốn một cơn đem Lãnh Phong cho quất chết, nhưng hắn tính sai, Lãnh Phong bày ra thực lực để cho hắn khiếp sợ không thôi.

"Ta? Ha ha, ta là tới cứu nàng." Lãnh Phong chỉ chỉ rương gỗ.

Nói xong, Lãnh Phong không nhìn mặc áo choàng dài trắng nam tử, đi tới rương gỗ cạnh, đem rương gỗ nắp mở ra.

"Không cho phép người động nàng!" Nam tử không có lại dùng Thiết Côn công kích Lãnh Phong, mà là đem hắn kéo ra.

Lãnh Phong ánh mắt lóe lên một chút tức giận, sau đó dụng lực đẩy ra nam tử tay.

Lãnh Phong khí lực há là người đàn ông này có thể so sánh, bị tên này đẩy một cái, hắn nhất thời té ngã trên đất, Thiết Côn cũng rơi xuống đất.

"Nếu như người không nghĩ nàng chết lời nói, liền đừng can ta." Lãnh Phong mặt coi thường nhìn té xuống đất nam tử, trầm giọng nói: "Ta nói rồi, ta là tới cứu nàng, nếu như người còn gây trở ngại ta, ta sẽ không chút do dự đem người giết, bởi vì người không phải là ta nhiệm vụ mục tiêu."

Nói xong, Lãnh Phong lần nữa đi tới rương gỗ cạnh, đem trong rương gỗ cô gái tóc vàng ôm ra.

Cô gái tóc vàng này, chính là Lãnh Phong nhiệm vụ mục tiêu, Claire.

Claire trên người đang đắp một món thầy thuốc mặc áo choàng trắng, hiển nhiên là để dùng cho nàng giữ ấm.

Lãnh Phong có thể rõ ràng cảm giác, nàng hô hấp rất yếu ớt, yếu ớt đến tùy thời có thể dừng lại cái loại này.

"Chuyện gì xảy ra?" Lãnh Phong đem Claire thả vào một tấm cũ kỹ trên giường bệnh, sau đó lấy ra nắp ở trên người nàng áo choàng dài trắng.

"Chửi thề một tiếng!"

Claire bụng vết máu loang lổ, máu tươi đưa nàng quần áo nhuộm đỏ, lúc này Claire hô hấp yếu ớt, mỹ lệ trên mặt chút nào không có chút máu.

Thấy nhiệm vụ mục tiêu bị thương thành như vậy, Lãnh Phong cũng không đoái hoài tới còn lại, vén lên nàng quần áo kiểm tra thương thế.

Claire bụng bị một tấm vải túi, nhưng vải trắng đã bị máu tươi nhuộm đỏ.

Lãnh Phong cởi ra túi nàng bụng Từ Bố, thấy Claire vết thương sau, nhất thời nhú mày lại.

"Nàng bụng trúng một phát súng, đạn xuyên qua thân thể nàng, nhưng nàng không có được chữa trị kịp thời, vết thương đã lây." Té xuống đất nam tử không biết lúc nào đứng ở Lãnh Phong bên người, mặt đầy thống khổ nhìn Claire, khóe mắt thậm chí xuất hiện một giọt nước mắt.

"Nàng là ba ngày trước bị thương?" Lãnh Phong hỏi.

Nhưng sau khi hỏi xong, Lãnh Phong liền cảm giác mình cái vấn đề này hỏi rất ngu si.

"Dạ, những thứ kia vạn ác is binh lính hướng về phía nàng nổ súng, ta tìm tới nàng thời điểm, nàng bởi vì mất máu quá nhiều bất tỉnh, ta đưa nàng mang tới đây ẩn núp, ở is binh lính sau khi rời đi, ta tìm khắp cả tòa cao ốc, nhưng không tìm được bất kỳ Y dụng vật phẩm, bọn họ đem trong bệnh viện tất cả mọi thứ lấy đi."

Nói đến đây, nam tử nắm chặt quả đấm, trên mặt lộ ra phần hận, "Ta ác chính mình không có năng lực cùng bọn họ đối kháng, ta ác chính mình không có thể thật tốt bảo vệ Claire."

"Chớ nói nhảm, chuẩn bị rời đi này đi, trời đã sáng, is quân đội một khi đi ra tuần tra, chúng ta cũng đừng nghĩ rời đi." Lãnh Phong ôm lấy Claire, chuẩn bị rời đi.

"Người tốt cuộc là ai?" Nam tử nhìn Lãnh Phong, hỏi.

Lãnh Phong dừng bước lại, quay đầu nhìn nam tử liếc mắt, nhàn nhạt nói: "Người có thể coi ta là lính đánh thuê."

"Lính đánh thuê?" Nam tử hơi ngẩn ra, hẳn không thể tin được, trước mắt cái này nhìn tuổi còn trẻ thanh niên, lại là lính đánh thuê!

Mặc dù không thể tin được, nhưng nam tử hay lại là mặt đầy cảm kích nhìn Lãnh Phong, đạo: "Cám ơn người tới cứu chúng ta, ta gọi là Duke, là Claire bạn trai."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149: Ăn móng heo gây họa

"Ta chỉ là cứu nạng, cũng không phải là cứu người, phụ thân nạng thuê chúng ta tới đem nạng mang về nước Mỹ, nhưng không có nói tới người, cũng không có yêu cầu chúng ta đem người cứu ra ngoài, người cũng không phải chúng ta nhiệm vụ mục tiêu, thật sự bằng vào chúng ta cũng không có cứu người nghĩa vụ." Lãnh Phong cũng không quay đầu lại, căn bản là không có đem Duke coi ra gì.

Nghe Lãnh Phong lời nói, Duke nhất thời lẳng lẳng, trước mắt người thanh niên này làm cho người ta một loại từ chối người ngoài ngàn dặm cảm giác, mặc dù Lãnh Phong lời nói có chút cay nghiệt, nhưng Duke lại không tức giận được đến, dù sao Lãnh Phong là tới cứu Claire.

Duke ánh mắt lóe lên một tia kiên quyết, đạo: "Không việc gì, chỉ cần Claire có thể còn sống là được."

Lãnh Phong dừng bước lại, quay đầu nhìn Duke liếc mắt.

Lúc này Lãnh Phong là đeo kính mát, cho nên Duke không thấy được cái kia mắt phải màu xanh lam, cũng không nhìn thấy hẳn ánh mắt.

"Người trước đi theo ta, có thể hay không mang người đi không phải là ta có thể làm chủ."

Nói xong, Lãnh Phong quay đầu lại, tiếp tục đi về phía trước.

Duke lần nữa lẳng lẳng, sau đó nhanh chóng đuổi theo Lãnh Phong bước chân, có thể được một cái còn sống cơ hội, hẳn dĩ nhiên sẽ không cứ như vậy bỏ qua.

"Ta là Lãnh Phong, ta đã tìm được Claire, nạng người bị thương nặng, các người có ai cấp cứu được vật, nếu như không thể kịp thời chữa trị cho nạng, nạng sẽ chết!"

Lãnh Phong thông qua vô tuyến điện, hò hét Ám Dạ các thành viên.

"Chửi thề một tiếng, trọng thương? Giời ạ, chúng ta cái gì được vật đều không mang, có cũng ở trên máy bay." Nanh Sói thứ nhất đáp lại, trong giọng nói tràn đầy kinh ngạc.

Bất quá Nanh Sói thanh âm kèm theo trận trận kỳ quái cần xé âm thanh, hiển nhiên Nanh Sói ở ăn thứ gì.

"Băng Lô Lão Đại, người và Nanh Sói tìm kiếm một chút căn này bệnh viện, nhìn một chút có cái gì không còn thừa lại cấp cứu được phẩm, liền lục soát năm phút, trong vòng năm phút không có tìm được xuống ngay bệnh viện đại sảnh, ta ở đó chờ các người."

"Được, biết, sau năm phút thấy."

Đang khi nói chuyện thời gian, Lãnh Phong ôm Claire, đi tới bệnh viện đại sảnh, nhưng không có đi ra khỏi bên ngoài, bởi vì lúc này đã là buổi sáng, cho nên trên đường phố nhất định là có người, hơn nữa rất có thể sẽ có is quân đội đang đi tuần, là lý do an toàn, hẳn không thể không trước đợi ở bệnh viện trong phòng khách.

"Nanh Sói, người xem bên ngoài, không nên để cho bất luận kẻ nào tiến vào bệnh viện." Lãnh Phong nói.

"Không thành vấn đề."

Nghe Lãnh Phong không đứng ở nói chuyện, Duke mặt đầy hiếu kỳ hỏi "Các người lại có bao nhiêu người?"

Lãnh Phong đem Claire thả ở đại sảnh trên quầy, cũng không quay đầu lại nói: "Bón cái."

"Bón người?" Duke hơi ngần ra, sau đó trên mặt thoáng qua một chút tuyệt vọng, có chút chán chường nói: "Các người sợ rằng không có biện pháp dẫn chúng ta rời đi, cả thành phố đều bị is khống chế, bọn họ một khi phát hiện ta, lập tức sẽ tiến hành vây công."

"Vì sao lại vây công?" Lãnh Phong không hiểu hỏi.

"Ta gặp phải là truy nã, bọn họ sợ dĩ sẽ đối với căn này bệnh viện tiến hành tru diệt, nguyên nhân rất lớn chính là muốn dụ ta đi ra, nhưng bọn hấn tiến hành tru diệt thời điểm ta cũng không tại trong bệnh viện, khi ta lúc trở về, bọn họ đã rời đi."

Nói đến đây, Duke mặt đầy tự trách, hấn là gián tiếp hại chết trong bệnh viện tất cả mọi người.

"Bọn họ tại sao phải truy nã người." Lãnh Phong tiến hành hỏi.

"Bởi vì ta đã từng làm của bọn hấn mặt, cứu đi một tên Syria Chính Phủ Quân sĩ quan, từ ngày đó trở đi, ta liền trở thành is ở Syria trong đuổi giết mục tiêu, ta ẩn núp đến tòa thành thị này, hơn nữa ở nơi này đang lúc bệnh viện hỗ trợ, nhưng ta không nghĩ tới is sẽ tấn công nơi này."

Duke nắm quả đấm, hấn tự trách, hấn ác chính mình không năng lực, hấn ác chính mình liên lụy tất cả mọi người.

Lãnh Phong lần nữa nhìn kỹ liếc mắt Duke, trên người hấn tiết lộ ra hiện lãnh, hấn là một người vui vẻ giúp người thầy thuốc giỏi, nhưng hấn là như vậy một cái Tai Tinh, nếu như không phải là hấn, căn này bệnh viện cũng sẽ không gặp phải tru diệt.

Bất quá Lãnh Phong cũng sẽ không đi chỉ trích Duke cái gì, Syria phát sinh nhiều hơn nữa chuyện, cùng hấn cũng không có bao nhiêu quan hệ, hấn chỉ là tới nơi này chấp hành nhiệm vụ, chỉ như vậy mà thôi.

"Ho khan một cái "

Đột nhiên, nằm ở trên quầy Claire ho khan, hơn nữa ho ra một ít máu tươi.

"Claire, Claire." Duke liền vội vàng tiến lên đỡ Claire, khẽ vuốt ve mặt nàng, nghẹn ngào nói: "Khắc Lạp người, ta là Duke, ta ở bên cạnh người, tin tưởng ta, người có thể sống được."

Claire chậm rãi trợn mở con mắt, nàng trong đôi mắt tràn đầy tia máu.

"Duke, người chạy mau, không cần lo ta." Claire chặt vật giờ tay lên, muốn sờ về phía Duke mặt.

Duke liền vội vàng nắm Claire tay, cúi đầu hôn nàng một chút tay, chảy nước mắt nói: "Tin tưởng ta, người có thể sống được, phụ thân người phải người tới cứu người, người xem."

Vừa nói, Duke chỉ chỉ sau lưng Lãnh Phong.

Claire đưa mắt về phía Lãnh Phong, trong lúc nhất thời nàng có chút khó mà tin được, cái này nhìn tuổi còn trẻ vị thành niên, lại là tới cứu người nàng?

Lãnh Phong mặc một bộ màu xanh da trời dài áo khoác, thật dài áo khoác che kín hấn bắp đùi cạnh bao súng, một bộ kính mát màu đen, che kín hấn Ứng Nhãn.

Lúc này Lãnh Phong, huyễn khóc tới cực điểm

"Ta biết người không tin, nhưng ta thật là tới mang người rời đi, mọi việc, không thể nhìn mặt ngoài." Lãnh Phong đi tới Claire bên người, nghiêm túc nói: "Người bây giờ lúc nào cũng có thể ngắt đi, người tỉnh lại là một chuyện tốt, chỉ cần có thể kịp thời trị liệu cho người, người mới có thể sống sót, cho nên, người phải giữ vững thanh tỉnh, không thể ngủ đến, một khi người ngủ, vậy thì cái gì cũng xong "

Vừa nói, Lãnh Phong nhìn Duke liếc mắt, trầm giọng nói: "Người, cùng nàng trò chuyện, không nên để cho nàng ngủ."

Claire mặt đầy cảm kích nhìn Lãnh Phong, cắn môi nói: "Cảm ơn, cảm ơn."

Lãnh Phong khẽ mỉm cười, Claire rất hiện lãnh, mà Trương Ảnh Hàm, cũng rất hiện lãnh, các nàng cũng đang làm đủ khả năng sự tình. Trương Ảnh Hàm đem chính mình tiền xài vật toàn bộ quyền đi ra ngoài, mà Claire, chính là tự mình đến đến chiến khu, cho địa phương cung cấp y tế trợ giúp.

Lúc này, vô tuyến điện trong truyền ra Băng Lô thanh âm, "Lãnh Phong, xin lỗi, chúng ta không có thể tìm được bất kỳ được phẩm, những quân trời đánh đổ is đem tất cả mọi thứ vơ vét đi."

Lãnh Phong ánh mắt lóe lên về thất vọng, trả lời: "Ta đã đoán được kết quả, các người xuống đây đi."

"Được."

Kết thúc nói chuyện điện thoại sau, Lãnh Phong nhỏ khí, hấn trong lúc nhất thời không biết nên làm sao bây giờ, Claire phải mau sớm được trị liệu, nếu

không nằng nhất định sẽ chết.

May mắn là đạn xuyên thấu thân thể nằng, không có ở lại trong cơ thể nằng, nếu không nằng căn bản sống chẳng phải lâu.

"Là Cha ta phải nguoi tới à?" Claire tiếp tục xem Lãnh Phong, hỏi.

Lãnh Phong gật đầu một cái, trả lời: "Ừ, hần thuê ta cùng ta đồng bạn tới Syria cứu nguoi, may mắn là nguoi còn sống."

"Các nguoi là lính đánh thuê sao?"

"Coi là vậy đi."

Lúc này, Băng Lôi cùng Lăng Ảnh từ thang lầu trong chạy xuống, đi tới bệnh viện đại sảnh, làm hai người thấy nằm ở trên quầy, hô hấp yếu ớt Claire thời điểm, nhất thời cũng nhủu mày.

Đặc biệt là Băng Lôi, hần có thể rõ ràng cảm giác Claire có nhiều suy yếu, nằng lúc nào cũng có thể Từ Vong!

Lăng Ảnh lúc này không tâm tư đi thương thức Claire mỹ lệ, mặt đầy nóng nảy nói: "Chúng ta đều không mang cấp cứu được phẩm, làm sao bây giờ?"

Băng Lôi nhếch miệng, hần trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm cái gì, hần mặc dù là Dị Năng Giả, nhưng cũng không phải vạn năng.

Trên phi cơ có được phẩm, nhưng bây giờ máy bay tại phía xa nước Pháp, căn bản không có biện pháp cho bọn họ cung cấp trợ giúp.

"Nơi nào có thể tìm được được phẩm?" Lãnh Phong đưa mắt đầu đến Duke trên người.

Duke suy tư một hồi, sau đó vỗ đùi, kích động nói: "Bọn họ căn cứ, is đang tập kích hoàn bệnh viện sau liền trú đóng ở ban đầu Syria Chính Phủ Quân trong căn cứ quân sự, cho nên bọn họ cướp đoạt đi được phẩm khẳng định cũng ở căn cứ."

Băng Lôi ba người hai mắt nhìn nhau một cái, rồi rít găt đầu một cái.

"Chúng ta đây phải đi is căn cứ cướp được vật, Lãnh Phong, nguoi bảo vệ Claire, ta cùng Lăng Ảnh còn có Nanh Sói đánh trận đầu, còn nữa, hàng này là ai?" Vừa nói, Băng Lôi chỉ chỉ Duke, hỏi.

"Hần chính là Claire bạn trai, kêu Duke." Lãnh Phong nói.

Băng Lôi nha một tiếng, sau đó không có nhìn lại Duke.

Duke vừa định hướng Băng Lôi vấn an, nhưng thấy hần thu hồi nhãn thần, gắng gượng đem muốn nói chuyện cho nghẹn trở về.

"Đoàng đoàng đoàng đoàng phanh "

Đột nhiên, bên ngoài truyền tới kịch liệt tiếng súng.

"Chuyện gì xảy ra?" Băng Lôi lẳng lẳng, nhưng nói thế nào hần là như vậy trải qua bách chiến, lập tức điều chỉnh xong.

"Ta đi ra xem một chút, các nguoi đợi ở đây."

Nói xong, Băng Lôi chạy ra bệnh viện.

Tiếng súng một mực ở kéo dài, Lãnh Phong nhìn Claire liếc mắt, chân mày lần nữa nhủu lại.

Claire trên mặt đã không có bất kỳ huyết sắc, Duke không ngừng cho nằng khích lệ, hy vọng nằng có thể kiên trì tiếp.

Nhưng lại tiếp tục như thế, không ra nửa giờ, Claire liền sẽ Từ Vong.

Tìm tới được phẩm, là trọng yếu nhất!

"Lăng Ảnh, nguoi đảm bảo bảo vệ bọn họ, ta đi ra xem một chút."

Nói xong, Lãnh Phong cũng chạy ra ngoài.

"Giời ạ" Lăng Ảnh cũng nghĩ (muốn) đi theo ra, nhưng lúc này bệnh viện trong phòng khách chỉ còn lại hần một cái Dị Năng Giả.

Lãnh Phong đi tới cửa bệnh viện bên ngoài, mới vừa một bước đi ra, một viên đạn liền hướng hần bay tới.

"Ngọa tào." Lãnh Phong liền vội vàng một cái né nguoi, né tránh xông tới mặt đạn.

Làm Lãnh Phong đứng vững sau, gọi vào hần mi mắt, là mười mấy tên tay cầm súng trường is ** **, lúc này Băng Lôi cùng Nanh Sói chính cùng bọn

họ giao đấu, về phần mới vừa rồi kia một phát đạn, là là một gã is ** ** tay run đánh lệch, vừa vặn Lãnh Phong đi ra, cho nên hắn rất xui xẻo thiếu chút nữa trúng thương.

Lãnh Phong móc súng lục ra, hướng về phía xa xa is ** ** mở hai phát súng, đánh gục hai người sau, chạy đến Bì Tạt cạnh, lớn tiếng hỏi "Chuyện gì xảy ra, bọn họ làm sao biết hướng chúng ta khai hỏa."

"Ta làm sao biết." Băng Lô cũng là không hiểu rõ, hắn vừa ra tới thiếu chút nữa bị đạn bắn trúng, liền vội vàng móc súng tiến hành phản kích, cũng chưa kịp tuần hồi đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

"Ta đặc biệt sao cũng muốn biết." Ngồi ở chỗ tài xế ngồi Nanh Sói nắm m 16 súng trường, vừa nổ súng vừa nói: "Lão Từ liền ăn móng heo, kết quả một sô bức tới nói ta ăn móng heo phạm pháp, Lão Từ hóa liền một cái tát đưa hắn tát bay, sau đó những người này liền hướng ta nổ súng, ngay cả gọi cũng không gọi một cái."

Vừa nói, Nanh Sói nhanh chóng thay đổi một cái băng đạn, "Mẹ, kỳ lạ hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều, ăn móng heo cũng phạm pháp, ta thảo."

Nghe xong Nanh Sói lời nói, Băng Lô không thiếu chút nữa bạo tẩu, mắng: "Trời ạ, người không biết Doyle. Đây. Lan. Giáo đồ thức ăn là muốn yêu cầu trong sạch ấy ư, người đang ở đây trên đường chính ăn móng heo, rõ ràng là gây chuyện a."

Lãnh Phong là dùng Ứng Nhãn quét nhìn bốn phía một cái, quả nhiên phát hiện có một người rớt ở cách đó không xa, nhìn hắn bộ dáng chắc là bị tát bay, nửa bên mặt sưng với móng heo tự đắc.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Chiến tranh

Lãnh Phong dùng kính nê ánh mắt nhìn Nanh Sói liếc mắt, đạo: "Ăn móng heo cũng có thể làm ra sự tình đến, người Tm thật ngạo mạn."

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng Lãnh Phong đối với (đúng) này cái sự tình bất đắc dĩ tới cực điểm.

Bọn hắn bây giờ muốn rời khỏi, có thể không dễ dàng như vậy.

Mang theo một cái nặng thương binh, hơn nữa phụ cận đây binh dân đông đảo, bọn họ không cách nào sử dụng dị năng, nếu không nhất định sẽ bại lộ.

Lãnh Phong nhìn về phía Băng Lô, hỏi "Thế nào làm, bên trong nhưng là còn có một cái trọng thương, nếu như trong vòng nửa giờ không cho nàng tiến hành cấp cứu, nàng liền xong."

Băng Lô là lão đại, lúc này, hắn không thể nghi ngờ trở thành chủ định.

Tiếng súng vẫn không có dừng lại, ở Lãnh Phong cùng Băng Lô nói chuyện với nhau trong lúc, Nanh Sói một mực nắm m 16 súng trường hướng is các binh lính khai hỏa.

Nanh Sói nói thế nào cũng là ở Hải Bảo Đột Kích Đội lẫn lộn qua, thương pháp muốn đánh thắng is binh lính, liền trong khoảng thời gian ngắn, Nanh Sói liền đánh gục mười người, đánh is các binh lính núp ở che người trong không dám ra tới.

Liên tục nổ ba phát súng sau khi, Nanh Sói quay đầu hô lớn: "Các người nhanh lên thương lượng xong đối sách, cây súng này nhanh không đạn."

Băng Lô suy tư một hồi, rốt cuộc mở miệng nói: "Như vậy đi, Lãnh Phong người và Lăng Ảnh phụ trách tấn công is căn cứ, ta cùng Nanh Sói phụ trách bảo vệ Claire, có ta cùng Nanh Sói bảo vệ, nàng không có việc gì, nhưng người cùng Lăng Ảnh phải dùng thời gian ngắn nhất tìm tới được phẩm."

Lãnh Phong gật đầu một cái, đây là trước mắt biện pháp tốt nhất.

Dĩ vãng bọn họ ra nhiệm vụ, cũng sẽ mang theo tể bào tu bổ dịch, nhưng lần này, bọn họ hết thảy cũng không có mang.

Đột nhiên, ngay tại Lãnh Phong chuẩn bị xoay người trở lại bệnh viện thời điểm, một tiếng vang thật lớn, đem bọn họ cũng dọa cho giật mình.

"Ầm!"

Một ánh lửa hướng về phía chân trời!

"Chửi thề một tiếng, chuyện gì xảy ra?" Lãnh Phong ngẩng đầu nhìn xa xa, cách bọn họ 500m địa phương, phát sinh nổ mạnh.

Ngay sau đó, tiếng súng nổi lên bốn phía.

Vốn là ở công kích Nanh Sói đám người mười mấy tên is thành viên tựa hồ nhận được tin tức gì, rồi rít xoay người rồi đi, hơn nữa cũng chạy rất gấp.

Băng Lô khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, đạo: "Ta nghĩ (muốn) chỉ có một nguyên nhân, Syria Chính Phủ Quân tới."

"Ngọa tào?" Lãnh Phong có chút không dám tin tưởng, này đặc biệt sao tới cũng quá là thời điểm đi.

"Vội vàng, khác (đừng) lãng phí thời gian, bọn họ hiện tại bận nghênh chiến Syria Chính Phủ Quân, người và Lăng Ảnh nhanh lên một chút đi tấn công bọn họ căn cứ, tìm được phẩm." Băng Lô chụp Lãnh Phong một cái tát, lớn tiếng nói.

Lãnh Phong này mới phản ứng được, xoay người chạy vào trong bệnh viện.

Trong bệnh viện người vẫn là đầu óc mơ hồ, không hiểu rõ cuộc xảy ra chuyện gì.

Lãnh Phong chạy đến ba người bên cạnh, nói nhanh: "Lăng Ảnh người theo ta đi, Duke, người xem Claire, không nên để cho nàng ngủ."

"Xảy ra chuyện gì?" Duke hỏi.

"Syria Chính Phủ Quân đến, chúng ta phải thừa dịp đến cái này thời gian rảnh rồi, đi is căn cứ tìm được phẩm, Claire còn có hi vọng, người không nên để cho nàng ngủ, một khi nàng ngủ, nên cái gì cũng xong." Nói xong, Lãnh Phong một cái kéo dài Lăng Ảnh, chạy như điên rồi đi, lúc rồi đi sau khi, Lãnh Phong quay đầu lớn tiếng nói: "Ta đồng bạn sẽ bảo vệ các người."

Nhìn Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh rồi đi bóng lưng, Duke liền vội vàng nắm Claire tay, chảy nước mắt nói: "Claire, người nghe được ấy ư, người có thể sống được, người phải kiên cường."

Mặt không có chút máu Claire dùng sức gật đầu một cái, có thể tiếp tục còn sống, ai sẽ không muốn chứ?

"Lãnh Phong, liền hai người chúng ta đi tấn công is căn cứ?" Lăng Ảnh đi theo Lãnh Phong phía sau chạy, nói.

Lãnh Phong cũng không quay đầu lại, trực tiếp ừ một tiếng.

Hai người chạy ra bệnh viện, cũng chưa kịp hướng Băng Lô chào hỏi, trực tiếp quẹo phải, chạy về phía is căn cứ.

Căn cứ liền cách bọn họ không tới 500m xa, chạy qua hai cái khu phố liền đến.

"Hai người bọn họ đã chạy tới, chúng ta lưu lại nơi này trông coi này cái địa phương, một khi thấy is người liền lập tức giết chết." Băng Lô cho súng lục thay một cái băng đạn, nói.

"Được rồi, Lão Tử thích nhất chính là giết người." Nanh Sói liếm liếm khoe miệng, cặp mắt lóe lên khát máu Hồng Mang.

Lúc này cả thành phố cũng loạn cả một đoàn, Syria Chính Phủ Quân chính thức đối với (đúng) is phát động tấn công, trong thành phố các binh dân rồi rít thét lên thoát đi, có là tránh ở nhà Riise sắt phát run.

Chiến tranh lớn nhất người bị hại, mãi mãi cũng là dân chúng vô tội.

Đỗ Meyer có ba cái chủ yếu Công Lộ, này ba cái Công Lộ là rồi đi đỗ Meyer cùng tiến vào đỗ Meyer Chúa lối đi.

Lúc này, ba cái Công Lộ cũng xuất hiện trên trăm tên gọi Syria Chính Phủ Quân, bao gồm xe tăng.

Ba chiếc xe tăng, thông qua ba cái Công Lộ, chậm rãi tiến vào đỗ Meyer.

Syria Chính Phủ Quân đột nhiên xuất hiện, đánh is các binh lính một trở tay không kịp, rồi rít cầm vũ khí lên vội vàng đánh trả.

Mặc dù Syria Chính Phủ Quân đến có chuẩn bị, nhưng is ở về số người chiếm ưu thế, trú đóng ở đỗ Meyer is binh lính vượt qua 1,500 người, mà Syria Chính Phủ Quân tổng số người cộng lại, cũng bất quá là năm trăm người mà thôi.

Bất quá Chính Phủ Quân có xe tăng hiệp trợ, có lẽ thật có khả năng đánh bại is, đoạt lại thành phố.

Huống chi, Ám Dạ thành viên cũng ở này tràng trong chiến tranh, bọn họ đã quyết định quyết tâm muốn nhúng tay này tràng chiến tranh.

"Thật Tm trùng hợp, chúng ta mới đến không bao lâu, Syria Chính Phủ Quân liền thật tới." Lăng Ảnh với sau lưng Lãnh Phong chạy, mặc dù Lãnh Phong tốc độ rất nhanh, nhưng hẳn cũng không có rơi xuống.

Ở Âm Dạ trụ sở chính huấn luyện ngắn ngủi một tuần lễ, hẳn thực lực tổng hợp nhanh chóng tăng trưởng.

"Ta cũng vậy không suy nghĩ ra, lại trùng hợp như vậy." Lãnh Phong cười khỏ một tiếng, nói: "Thật đúng là để cho Băng Lôi Lão Đại cho nói trúng, thế sự không có tuyệt đối, lần này là ta nhìn lầm."

Đột nhiên, ngay tại Lãnh Phong nói chuyện với Lăng Ảnh thời điểm, mười bảy tên gọi cầm súng is binh lính, từ trước mặt bọn họ chạy qua.

Hai người liền vội vàng dừng bước lại, Lăng Ảnh nhìn Lãnh Phong liếc mắt, trong đôi mắt mang theo hoài ý tứ, ý là có muốn hay không đối với những người này động thủ.

Lãnh Phong nhẹ nhàng lắc đầu một cái, bây giờ việc cần kíp trước mắt là tìm đến được phẩm, mà không phải tấn công.

is các binh lính cũng không đem sự chú ý đặt ở Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh trên người, vội vội vàng vàng rời đi, hiển nhiên bọn họ cũng còn chưa kịp phản ứng.

Các loại (chờ) is binh lính sau khi rời đi, Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh tiếp tục chạy như điên đến.

Tiếng súng cùng tiếng nổ truyền khắp cả thành phố, Syria Chính Phủ Quân cùng is chiến tranh lúc đó kéo ra.

Chạy như điên sau năm phút, Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh dừng bước lại, một cái tiểu hình căn cứ quân sự, giội vào bọn họ mi mắt.

"Cái này không thể coi như là căn cứ quân sự, cũng không có sân bay, một cái hoàn chỉnh căn cứ quân sự, hẳn phân phối có sân bay." Lãnh Phong nhìn trước mắt căn cứ này, khẽ cau mày nói.

"Trước bất kể hẳn coi là không coi là hoàn chỉnh, chúng ta phải thế nào đi vào tìm được phẩm?" Lăng Ảnh nhìn căn cứ cửa vào, hỏi.

Căn cứ cửa vào cửa đóng chặt, bốn gã tay cầm ak 47 is binh lính đứng ở hai bên canh giữ, mà Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh cũng có thể loáng thoáng nghe được trong trụ sở truyền ra còi báo động.

Ở hai người quan sát thời điểm, đại môn đột nhiên mở ra, lại vừa là mười tên tay cầm súng trường is binh lính từ trong trụ sở chạy ra, hiển nhiên là đi trước tiếp viện.

Lãnh Phong lấy súng lục ra, đem ống hãm thanh tháo, sau đó sải bước đi về phía trước, vừa đi vừa nói chuyện: "Trực tiếp cường công, bao lớn chút chuyện."

Ống hãm thanh mặc dù có thể cho vũ khí hãm thanh, nhưng sẽ trình độ nhất định giảm Thiếu Tử bắn ra uy lực, mà bây giờ phải đi cường công, cho nên không giả bộ ống hãm thanh cũng không có vấn đề.

"Àm!"

Một phát đạn từ Lãnh Phong trong súng lục bay ra, vô cùng tinh chuẩn đánh trúng một tên lính gác đầu.

Thấy đồng bạn bị đánh gục, ngoài ra ba gã lính gác liền vội vàng kịp phản ứng, giơ tay lên trúng thương, chuẩn bị hướng Lãnh Phong khai hỏa.

"Đoàng đoàng đoàng!"

Ba tiếng súng vang lên, kèm theo là ba phát đạn bay ra.

Còn sót lại ba gã lính gác, rồi rít té xuống đất.

Bọn họ cái trán, cũng có một cái dấu đạn.

Mà bọn họ ngón tay, vẫn đặt ở trên cò súng, còn không có giữ lại đi.

Một bên Lăng Ảnh tròn tròn cặp mắt, Lãnh Phong này thương pháp thật sự là chuẩn không thể lại chuẩn, hoàn toàn chính là không phát nào trượt.

Lãnh Phong nhận ra được Lăng Ảnh kinh ngạc, quay đầu cười nói: "Hắc hắc, chớ quên ta có Ứng Nhãn."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Lăng Ảnh nhất thời bừng tỉnh đại ngộ, Lãnh Phong Ứng Nhãn năng lực hẳn vẫn có tháo qua.

Lúc này, sáu gã is binh lính chạy đến tới căn cứ cửa vào, bọn họ cũng nghe được ngoài cửa lớn truyền tới tiếng súng, rồi rít hướng nơi cửa chính chạy tới.

Một tên trong đó is binh lính cầm súng bắn tia leo lên khán đài, đem họng súng nhắm ngay khoảng cách cửa căn cứ cách đó không xa Lãnh Phong.

"Chuẩn bị xong muốn ác chiến, đợi một hồi vọt vào trong trụ sở sau, gặp phải nguy hiểm tánh mạng lời nói sẽ dùng dị năng đi, chúng ta là Dị Năng Giả, chủ yếu tác chiến hay lại là dựa vào tự Minh có thể (Kỹ Năng) lực."

Nói xong, Lãnh Phong không để ý đến is các binh lính cảnh cáo, cầm súng đi về phía trước đến.

Lăng Ảnh vẫn đứng tại chỗ, hấn không có sợ hãi, không có sợ hãi, có, chẳng qua là hưng phấn, kích động.

Đây là hấn lần đầu tiên tham dự nhiệm vụ, chỉ là lần đầu tiên tham gia nhiệm vụ, hấn liền gặp phải chiến tranh, đây cũng không phải là ai cũng có vận tốt như vậy.

Hấn đã sớm mong đợi có một ngày như thế.

"Rắc rắc!"

Lăng Ảnh lấy súng lục ra, nhanh chóng đem đạn lên nòng, sau đó cùng bên trên Lãnh Phong bước chân.

"Àm!"

Đứng ở trên khán đài is binh lính bóp cò, nòng súng nhẹ nhàng run lên, một phát đạn bay về phía Lãnh Phong.

Lãnh Phong khoe miệng phác họa lên một tia khinh thường nụ cười, sau một khắc, cấp tốc bay tới đạn trong nháy mắt biến mất, một cây màu đen lông chim, vòng quanh thân thể của hấn không ngừng xoay tròn.

Ứng Nhẫn!

Nếu như không có Ứng Nhẫn, kia Lãnh Phong căn bản không biện pháp bắt được đạn quỹ tích, cũng không có biện pháp làm được không phát nào trượt.

Thấy một phát súng đánh hụt, đứng ở trên khán đài tay súng bắn tia nhất thời sửng sò, sau đó vội vàng vàng lần nữa nhắm Lãnh Phong.

Nhưng ngay tại hấn vừa định lúc nổ súng sau khi, lại phát hiện, chính mình căn bản là không có cách khống chế ngón tay.

Đại não truyền tới đau nhức, để cho hấn mất đi đối với (đứng) thân thể khống chế.

Súng bắn tia rơi xuống đất, tên này tay súng bắn tia cũng chậm rãi xụi lơ trên đất, trước khi chết, hấn thấy, là đeo kính mát Lãnh Phong, Lãnh Phong giờ súng lục, họng súng chính đang bốc khói.

Thấy tay súng bắn tia bị giết chết, đứng ở sau đại môn năm tên is binh lính rồi rít gờ lên trong tay súng, hướng Lăng Ảnh cùng Lãnh Phong khai hỏa.

"Lăng Ảnh, Hòa Tường!" Lãnh Phong lớn tiếng nói.

Chung quanh không có một bóng người, toàn bộ binh dân cũng tránh ở trong nhà, không dám ra tới.

Toàn bộ Lãnh Phong dám để cho Lăng Ảnh sử dụng dị năng, ngược lại sẽ không có người thấy.

Lăng Ảnh đáp một tiếng, tay phải huơ ra, ở Lãnh Phong trước người tạo thành một đạo Hòa Tường, bay tới đạn rồi rít bắn vào trong ngọn lửa, nhưng không có lại bay ra.

Những đạn này đều bị nhiệt độ cao cho hòa tan.

Lăng Ảnh trước mắt ngọn lửa nhiệt độ có thể đạt tới năm Thiên Độ, bất quá ngọn lửa màu sắc vẫn dừng lại ở đỏ màu cam. Theo đạo lý ngọn lửa nhiệt độ đạt tới năm Thiên Độ, màu sắc hấn biến thành màu xanh mới đúng, nhưng Lăng Ảnh lại không có bất kỳ biến hóa nào.

Thấy đột nhiên xuất hiện Hòa Tường, năm tên is binh lính nhất thời sửng sốt, cho tới quên tiếp tục lái hỏa.

Hòa Tường sau khi biến mất, Lãnh Phong giờ lên trong tay súng lục.

"Đoàng đoàng đoàng đoàng àm!"

Tiếng súng sau khi biến mất, năm tên is binh lính, ngã trong vũng máu.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Xuyên thấu

"Đi thôi, chúng ta thời gian không nhiều, trong vòng hai mươi phút, chúng ta phải tìm tới được vật, chạy về bệnh viện."

Nói xong, Lãnh Phong cho súng lục thay một cái mới bằng đạn, sau đó sải bước đi vào trong căn cứ quân sự.

Lăng Ảnh ừ một tiếng, nhanh chóng với sau lưng Lãnh Phong.

Chiến tranh vẫn đang kéo dài, is không biết từ đâu lấy rất nhiều rpg, đem xe tăng gặt gao kéo ở thành phố lối vào, Syria Chính Phủ Quân trong lúc nhất thời không cách nào tiến vào thành thị trong.

Mặc dù xe tăng không cách nào tiếp tục đi tới, nhưng có thể cung cấp pháo binh tiếp viện, is cùng Syria Chính Phủ Quân không ngừng có người thương vong, bây giờ ai cũng không có chiếm đến bất kỳ ưu thế nào.

Băng Lô trở lại bệnh viện đại sảnh kiểm tra Claire tình huống, Nanh Sói là đi xuống xe, cầm súng phòng thủ cửa bệnh viện, chỉ cần có is binh lính đến gần, hắn sẽ không chút do dự nổ súng.

Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh ghim súng vọt vào is trong trụ sở, một tên is binh lính phát hiện bọn họ, vừa mới chuẩn bị nổ súng, một phát đạn tự xuyên thấu hắn cổ họng, đoạt lấy tính mệnh của hắn.

Cái căn cứ này có năm tòa cao ốc, mỗi tầng lầu có năm tầng, hơn nữa mỗi tầng lầu cũng liền cùng một chỗ, nhà lầu phía sau, chính là một cái to lớn sân huấn luyện.

Trong cao ốc không ngừng truyền ra tiếng ồn ào, hiển nhiên có thật nhiều người ở trong đó.

"Đoàng đoàng đoàng đoàng phanh "

Đột nhiên, một cái nắm isa T súng máy is binh lính đứng ở lầu hai sân thượng nơi hướng Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh khai hỏa.

Lãnh Phong liền vội vàng kéo Lăng Ảnh né tránh súng máy phạm vi công kích, sau đó trốn một bức tường sau, nếu như bị này súng máy bắn trúng, cho dù là bọn họ là Dị Năng Giả, cũng sẽ trong nháy mắt toi mạng.

Lúc này, trên lầu hành lang xuất hiện rất nhiều tay cầm vũ khí is binh lính, rồi rít hướng Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh nổ súng.

"Ngọa tào! Nhiều người như vậy." Lăng Ảnh tức giận mắng một tiếng, sau đó giơ lên súng lục mình, hướng phe địch khai hỏa.

"Che chở ta, ta xông lên."

Nói xong, Lãnh Phong cũng không để ý Lăng Ảnh có ý kiến gì, cầm súng chạy ra che người.

"Chửi thề một tiếng, khác (đừng) vọng động như vậy a!" Lăng Ảnh còn chưa kịp phản ứng, Lãnh Phong cũng đã chạy ra ngoài, căn cứ không ngăn được.

Mặc dù Lăng Ảnh trong lòng có chút bất mãn, nhưng cũng là giờ súng lục lên hướng phe địch khai hỏa, cho Lãnh Phong cung cấp che chở.

Lầu hai cùng lầu ba cũng đứng tràn đầy is binh lính, nhưng số người cộng lại cũng không đến năm mươi người mà thôi, hiển nhiên phần lớn binh lính đều đi ra ngoài đối phó Syria Chính Phủ Quân, này cho Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh rất lớn cơ hội.

Lãnh Phong một bên chạy, một bên hướng trên lầu nổ súng.

Ở đánh gục hai người sau khi, Lãnh Phong đi tới lầu chính trước đại môn.

Mới vừa rồi hắn chạy nước rút thời điểm, hơn mười người tại triều hắn khai hỏa, nhưng có hai cánh dị năng tốc độ của hắn há là người bình thường có thể so sánh, hướng chi hắn có Ứng Nhân, ở Ứng Nhân xuống, đạn tốc độ tựa như cùng thả chậm rất nhiều lần một dạng để cho hắn có thể dự trù đạn bắn trúng vị trí, từ đó làm ra phản ứng.

Ứng Nhân cùng hai cánh, đều là hắn không thể thiếu mất năng lực.

Lãnh Phong gõ gõ trong tai vô tuyến điện, nói: "Lăng Ảnh, người trước đội ở nơi này cùng bọn họ giao đấu, ta đến lầu thượng đi."

Nói xong, Lãnh Phong một cước đá văng đại môn, chạy vào lầu chính.

Năm tòa nhà liền cùng một chỗ, nhưng có một cái nhà rất dễ dàng là có thể nhìn ra là lầu chính.

Bởi vì lầu chính bên trên treo is cờ xí, mà còn lại là không có.

Lãnh Phong mới vừa vào cửa, liền gặp phải hai gã cầm thương is binh lính.

"Đoàng đoàng đoàng đoàng phanh "

Hai tên lính hiền nhiên cũng là trải qua bách chiến, ở thấy Lãnh Phong sau, không có bất kỳ dừng lại, nhanh chóng hướng Lãnh Phong nổ súng, đánh hấn một trở tay không kịp.

May mắn là trong tay bọn họ súng độ chính xác cũng không thể nào cao, lực đàn hồi rất mạnh, bọn họ đánh ra mười mấy phát đạn, cũng không có đánh trúng Lãnh Phong.

"Mẹ!"

Lãnh Phong trên đất đánh biến, né tránh hai người phạm vi công kích, sau đó hướng hai người nổ súng.

Nhưng ngay tại Lãnh Phong nổ một phát súng sau, lại phát hiện đạn đã bắn sạch.

Còn thừa lại một tên lính thấy hai người không có đạn sau, lộ ra một tia người thắng vẻ mặt, sau đó giơ lên trong tay súng, dùng sức bóp cò.

"Đoàng đoàng đoàng đoàng!"

Liên tục bốn súng, bốn phát đạn vô tình bay về phía Lãnh Phong.

Nhìn xông tới mặt đạn, Lãnh Phong rên một tiếng, tay trái vùng lên, năm cái lông chim bay ra, trong đó bốn cái lông chim ngăn trở bốn phát đạn, cuối cùng một cái lông chim, xuyên thấu binh lính cổ họng, đoạt đi tính mạng hắn.

Nhìn binh lính ngã xuống, Lãnh Phong nhỏ khí, mới vừa rồi một màn kia quả thật rất kinh hiểm, nếu như không phải là hắn ừng có dị năng, mới vừa rồi một khắc kia, thì hắn sẽ chết ở is binh lính dưới súng.

Lãnh Phong đứng lên, cho súng lục thay một cái mới băng đạn, sau đó đi lên lầu.

Bên ngoài Lăng Ảnh vẫn núp ở vách tường sau, thỉnh thoảng hướng is các binh lính nả một phát súng, hắn đã không có bao nhiêu đạn được, chỉ có thể tiết kiệm đạn.

Lãnh Phong vừa đi, một bên thu tay về súng, cảm ra bản thân Thư Kích Bộ Thương.

Vào lúc này, có lẽ cây súng này có thể tạo được tác dụng lớn nhất.

"Rắc rắc!"

Lãnh Phong đem đạn lên nòng, sau đó ghim súng, đi tới lầu hai trên hành lang.

Nghe được tiếng bước chân, một tên is binh lính theo bản năng quay đầu, sau một khắc, hắn liền tròn tròn cặp mắt.

Đen thui họng súng, đối diện đầu hắn.

Hắn đang chuẩn bị kêu to, một tiếng súng vang, truyền vào lỗ tai hắn.

"Xuy "

Đạn xuyên qua đầu hắn, mang theo não. Tương bay ra, sau đó đánh trúng phía sau hắn một gã khác is binh lính.

Những thứ này is binh lính vừa vịn đứng thành một hàng, nếu không Lãnh Phong cũng sẽ không dùng cái thanh này súng bắn tia.

Cây súng này bắn ra đạn có ba loại, loại thứ nhất là phổ thông, không có bất kỳ thêm năng lực. Loại thứ hai là đạn nổ tung, ở đánh trúng địch nhân thời khắc đạn sẽ nổ lên.

Về phần loại thứ ba, chính là xuyên thấu!

"Xuy xuy xuy "

Đạn xuyên thấu lần lượt từng is binh lính, làm một tên sau cùng binh lính ngã xuống sau, toàn bộ lầu hai hành lang, trừ Lãnh Phong, không có bất kỳ một người sống!

Bọn họ rất xui xẻo đứng ở một hàng, vừa vặn có thể để cho Lãnh Phong sử dụng xuyên thấu đạn.

Lăng Ảnh thấy Lãnh Phong làm hết thấy, nhất thời mặt đầy khiếp sợ, hắn không nghĩ tới Lãnh Phong Thư Kích Bộ Thương lại có mạnh mẽ như vậy lực lượng, lại có thể liên tục xuyên thấu hai mươi người thân thể!

"Rắc rắc!"

Lãnh Phong lần nữa đem đạn lên nòng.

Cây súng này lớn nhất khuyết điểm thì là không thể liên phát, mỗi nả một phát súng đều phải lần trước đạn.

Về phần thương tử đàn, chỉ có thể là Lãnh Phong cánh lông chim, còn lại đạn là không được.

Nếu như có một ngày Lãnh Phong mất đi hai cánh dị năng, vậy khẩu súng này cũng sẽ biến thành chưng bày.

Cho nên Lãnh Phong rất sợ hãi sẽ mất đi tự mình có thể (Kỹ Năng) lực, vô luận là hai cánh hay lại là Ứng Nhân, hẳn đều thiếu một thứ cũng không được.

Lầu ba is binh lính nghe được động tĩnh, rồi rít chạy nhanh xuống lầu dưới đi.

Lãnh Phong đem súng bắn tia bắn kiểu đổi thành phổ thông, sau đó nhanh chóng xoay người, Mạnh bóp cò.

"Xuy "

Đạn vô cùng tinh chuẩn đánh trúng một tên is binh lính cái trán, hẳn là người thứ nhất lao xuống, cũng rất xui xẻo để cho Lãnh Phong nghe được bước chân hẳn âm thanh.

"Lãnh Phong, người cẩn thận, bọn họ hướng lầu ba lao xuống tìm người."

Nói xong, Lăng Ảnh rời đi che người, xông về cao ốc.

Lầu ba Thượng Sĩ Binh rồi rít đến lầu hai tìm Lãnh Phong đi, cho nên cũng không có lại đi cố Lăng Ảnh.

Lãnh Phong ừ một tiếng, hẳn đã sớm đoán được lầu ba địch nhân sau đó đến, nếu không mới vừa rồi cũng sẽ không lưu ý truyền tới tiếng bước chân.

Nghe dồn dập tiếng bước chân, Lãnh Phong khoe miệng phác họa lên một tia nụ cười âm trầm, hẳn muốn, đại khai sát giới!

Hàng trăm cây màu đen lông chim bắt đầu ở chung quanh thân thể hắn xoay tròn, hơn nữa chuyển càng lúc càng nhanh, tốc độ nhanh để cho người hoa cả mắt.

Làm hạng nhì is binh lính vọt tới lầu hai thời điểm, một cái lông chim Mạnh bay ra, đánh trúng hẳn cổ họng.

"Xuy "

Hắn ngay cả chết cũng không thấy rõ mình tại sao chết, liền ngã trong vũng máu.

Vội sau lưng hắn hạng ba binh lính thấy như vậy tình cảnh, nhất thời hoảng hốt, liền vội vàng tỏ ý sau lưng đồng bạn dừng lại, sau đó núp ở vách tường sau, không dám thò đầu ra.

Lãnh Phong phía trước địch nhân không dám ra đến, nhưng bên kia địch nhân nhưng không biết phát sinh cái gì, vẫn một tia ý thức đi xuống hướng.

Nhưng từng cái xuất hiện ở lầu hai is binh lính, đều bị lông chim trong nháy mắt cướp lấy tánh mạng, bọn họ ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn thanh rốt cuộc phát sinh cái gì, chỉ cảm thấy cổ họng chợt lạnh, sau đó trừng đến con mắt, không cam lòng chết đi.

Cứ như vậy, mười hai tên gọi is binh lính, cứ như vậy ngã trong vũng máu.

Bọn họ toàn bộ đều bị Lãnh Phong lông chim cho giết chết, nếu như bọn họ không một tia ý thức hướng lời nói, sự tình liền sẽ không như vậy.

Đột nhiên, một quả lựu đạn, từ hành lang phía sau thang lầu trong bay ra, hướng Lãnh Phong bay đi.

Lãnh Phong ánh mắt lạnh lẽo, liền vội vàng thúc giục lông chim, nhanh chóng vây quanh bay tới lựu đạn.

"Ầm!"

Lựu đạn phát sinh nổ mạnh, nhưng tiếng nổ rất nhỏ.

Lông chim bao bọc vây quanh lựu đạn, ở nó phát sinh nổ mạnh thời điểm, triệt tiêu xuống toàn bộ uy lực.

Nghe được lựu đạn tiếng nổ vang, núp ở sau tường is các binh lính hưng phấn cho là Lãnh Phong chết, liền vội vàng vọt tới trên hành lang.

Nhưng sau một khắc, bọn họ liền tròn tròn con mắt.

Lãnh Phong, vẫn bình yên vô sự!

Hơn nữa chung quanh thân thể hắn, không ngừng xoay tròn màu đen lông chim, tốc độ xoay tròn cực nhanh, bọn họ trong lúc nhất thời nhìn mông.

"Chết đi!" Lãnh Phong rên một tiếng, giờ lên trong tay súng bắn tia, Mãnh bóp cò.

"Xuy xuy xuy!"

Đứng ở trong hành lang ba tên lính nhất thời ngã trong vũng máu, xuyên thấu đàn đánh trúng bọn họ đầu.

Bất quá bọn hắn ít nhất, là biết rõ mình chết như thế nào.

Bây giờ, còn sống is binh lính, chỉ còn lại tám gã.

Toàn thân bọn họ cũng đang phát run, không ai dám tiếp tục xông lên trước, bởi vì vừa lên bỏ tới là chết.

Bọn họ chính mắt thấy mới vừa rồi một màn kia, một phát đạn đánh chết ba người.

Barrett ở Lãnh Phong cây súng này trước mặt, hoàn toàn chính là một cận bắn!

Lãnh Phong biết còn có tám người núp ở thang lầu trong, các loại (chờ) một lúc sau, Lãnh Phong cười cười, bước chân, đi về phía thang lầu.

"Đạp đạp đạp "

Lãnh Phong tiếng bước chân, tựa như cùng bùa đòi mạng một dạng nghe bọn hắn run sợ trong lòng.

Bọn họ vốn là vô tình đao phủ, không biết cướp lấy bao nhiêu dân chúng vô tội tánh mạng, ở giết người thời điểm, bọn họ cho tới bây giờ cũng sẽ không nháy mắt một chút mắt.

Nhưng bây giờ, đích thân đối mặt Từ Vong, bọn họ mới biết, cái gì gọi là chân chính sợ hãi.

Tràn đầy đất, Lãnh Phong bóng người ra bọn hắn bây giờ trước người, nhưng không có một người nổ súng.

Bởi vì bọn họ đều bị Lãnh Phong chung quanh thân thể lông chim dọa cho ở.

Lãnh Phong chung quanh thân thể nổi lơ lửng màu đen lông chim, nhưng những thứ này lông chim cũng không có xoay tròn, chẳng qua là lẳng lặng nổi lơ lửng.

"Xin hỏi, nơi nào có được vật?" Lãnh Phong lộ ra một tia nhìn rất hữu cùng nụ cười, từ tốn nói.

Thấy Lãnh Phong nụ cười, đứng ở thang lầu trong các binh lính tâm lý cũng hơi hồi hộp một chút, bọn họ không cảm giác được bất kỳ hữu hảo.

Lãnh Phong cho bọn hắn cảm giác, là sợ hãi!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Tìm được vật

Lãnh Phong mặc dù bình thường rất cô tịch, nhưng bắt đầu sau giết người, cả người hắn đều sẽ có biến hóa lớn.

Hắn sẽ thành vô tình, biến hóa hung tàn, biến hóa có chút bất cần đời.

Ngay cả chính hắn, cũng không có nhận ra được sự biến hóa này.

Giống như chết yên tĩnh, nếu như bây giờ có một cây châm rơi xuống đất, thanh âm tuyệt đối sẽ truyền vào tất cả mọi người trong tai.

Không có người trả lời Lãnh Phong vấn đề, còn sống tám gã is binh lính cũng mặt đầy sợ hãi nhìn Lãnh Phong, không người nào dám đi mở súng.

Lúc này, Lăng Ảnh ghim súng xông lên, thấy Lãnh Phong cùng tám tên lính mặt đứng đối diện, nhất thời hơi ngần ra, sau đó đi tới Lãnh Phong bên người,

thấp giọng nói: "Thế nào làm?"

Lãnh Phong cười cười, nói: "Cứ như vậy làm!"

Nói xong, Lãnh Phong tay trái vung lên, bảy cái màu đen lông chim bay ra ngoài.

Sau một khắc, bảy cổ thi thể, ngã trong vũng máu.

Đứng ở một bên Lăng Ảnh thấy như vậy một màn, tròn tròn con mắt, cả kinh nói: "Ngọa tào, ác."

Lãnh Phong dị năng phương thức công kích rất ít, nhưng uy lực tuyệt đối cực kỳ cường hãn.

Cuối cùng đứng is trong tay binh lính súng loảng xoảng một tiếng, rơi xuống đất.

Hắn lúc này chỉ có một ý tưởng, đó chính là chạy trốn.

"Ta biết ngươi là nơi này quan chỉ huy, cho nên ta giữ lại mạng ngươi, nói cho ta biết, các ngươi đem được phẩm giấu ở nơi nào?" Lãnh Phong dùng Ả Rập ngữ, mặt đầy âm trầm hỏi.

Người này mặc cùng còn lại binh lính bình thường không giống nhau quần áo, bả vai cũng treo một cái lon cầu vai, mà cái lon cầu vai là những binh lính khác không có, đây không phải là quan chỉ huy là cái gì.

is quan chỉ huy tề liệt trên mặt đất, một câu nói cũng không nói được.

Phát sinh trước mắt hết thảy, vượt qua hắn với cái thể giới này nhận thức.

"Trả lời ta, ta không muốn cùng ngươi lãng phí thời gian!" Lãnh Phong nổi giận gầm lên một tiếng, đem is quan chỉ huy cho dọa cho giật mình.

Lăng Ảnh động linh cơ một cái, hai tay nhất thời thiêu đốt lên ngọn lửa, để cho vốn là sắp tan vỡ is quan chỉ huy, hù dọa hoàn toàn tan vỡ.

Hai cái Dị Năng Giả, đứng ở hắn trước người, hơn nữa cũng thả ra tự Minh có thể (Kỷ Năng) lực.

Lãnh Phong có chút kinh ngạc nhìn Lăng Ảnh liếc mắt, người này năng lực dùng thật là đúng lúc.

Ngay sau đó, Lãnh Phong cũng duỗi ra bản thân hai cánh, hai bên cộng lại tổng cộng dài bốn mét cánh, nhất thời để cho thang lầu trong biến hóa có chút hẹp hòi.

"Nói cho ta biết được phẩm ở đâu! !" Lãnh Phong như cùng ở tại Thảm Phán một dạng cặp mắt gắt gao tròn mắt nhìn is quan chỉ huy.

Tên này quan chỉ huy đã bị hù dọa sắp hít thở không thông, nếu như không phải là mới vừa rồi Lãnh Phong giết hắn quá nhiều người, hắn thậm chí cho là Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh là bọn hắn tín ngưỡng bên trong An Lạc phái tới sứ giả.

"Khấp nơi ở lầu ba."

is quan chỉ huy thanh âm không ngừng run rẩy, sợ hãi để cho hắn sắp bất tỉnh khuyết đi qua.

"Rất tốt, ngươi có thể đi thấy các ngươi An Lạc, Lăng Ảnh, giết hắn."

Nói xong, Lãnh Phong thu hồi hai cánh, vượt qua tên này quan chỉ huy thân thể, hướng lầu ba đi tới.

Lăng Ảnh đáp một tiếng, có chút hưng phấn chà xát xoa tay, không để ý đến is quan chỉ huy cầu xin tha thứ ánh mắt, tay trái vung lên, một đám lửa liền bao phủ tên này quan chỉ huy thân thể.

is quan chỉ huy ngay cả kêu thảm thiết cũng chưa kịp phát ra, ngọn lửa liền hoàn toàn nuốt mất thân thể của hắn, toàn thân hắn chính lấy tốc độ kinh người hòa tan vào, trước nhất hoà tan đi, chính là đầu hắn.

Lăng Ảnh ngọn lửa chừng năm Thiên Độ nhiệt độ cao, người bình thường thân thể làm sao có thể tiếp nhận được.

Lãnh Phong đi tới lầu ba, hắn mới vừa rồi cũng lười đi hỏi đến tột cùng ở phòng nào, hắn Ứng Nhân ở khoảng cách gần có thể thấu thị, dĩ nhiên, muốn rất gần mới có thể, hơn nữa thấu thị phạm vi cũng không xa, nhiều nhất không tới mười mét.

"Ứng Nhân!" Lãnh Phong đứng ở lầu ba trên hành lang, gầm nhẹ một tiếng.

Sau một khắc, Lãnh Phong mắt phải liền lóe lên diệu nhãn quang mang, lần này ánh sáng so với bình thường còn phải lóe sáng.

Lúc này Lãnh Phong mắt phải, hoàn toàn chính là ở tỏa sáng lấp lánh!

"Tìm tới." Lãnh Phong rốt cuộc tìm được cất giữ được phẩm căn phòng.

Lãnh Phong đi nhanh đến trước cửa, dùng súng lục hướng chốt cửa nổ ba phát súng, trực tiếp đem ổ khóa cho đánh hư.

"Àm!"

Lãnh Phong một cước đá văng đại môn, không làm bất kỳ dừng lại gì, nhanh chóng chạy vào trong phòng.

Trong phòng để lần lượt cái giá, trên cái giá để rất nhiều dược vật, dược vật đều là tùy ý bày ra, bất quá is vơ vét đến toàn bộ dược vật đều đã chất đống ở chỗ này.

Lãnh Phong đi tới một cái vẻ bề ngoài trước, tìm kiếm có thể dùng đến dược vật, đặc biệt là có thể khử độc cái loại này.

Bởi vì Claire vết thương đã lây, phải tiến hành khử độc, nếu không vết thương sẽ tiếp tục trở nên ác liệt.

Trước cho nàng ổn định tốt thương thế, sau đó sẽ mang nàng rời đi.

Lãnh Phong tìm hồi lâu, rốt cuộc tìm được hai bình Pênixilin.

Nhìn trong tay hai chai nhỏ Pênixilin, Lãnh Phong nặng nề thở phào, ít nhất có này hai chai nhỏ đồ vật, Claire có thể sống sót.

Lãnh Phong không có lại đem thời gian tiêu phí sẽ tìm tìm dược phẩm bên trên, bởi vì để lại cho hắn thời gian đã không nhiều, có hai bình này Pênixilin đã quá.

"Lăng Ảnh, chuẩn bị rời đi."

Nói xong, Lãnh Phong chạy rời phòng.

Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh dựa theo đường cũ trở về, hướng bệnh viện chạy như điên.

Bọn họ chỉ còn lại năm phút thời gian, hơn nữa bọn họ không có thể bảo đảm, Claire có thể hay không chống nổi này năm phút, bởi vì Claire thương thế quá nặng.

Chiến tranh từ từ khuếch tán đến trong thành phố, Syria Chính Phủ Quân quan chỉ huy phái ra một ít bộ binh tiểu đội len lén vòng qua is lính gác, chạy vào trong thành, hướng is phát động tập kích.

Ngay tại Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh trở lại trên đường, vừa giòi một cái Syria Chính Phủ Quân mười người tiểu đội cùng is binh lính xảy ra ác chiến.

Syria Chính Phủ Quân rất tốt nhận thức, bọn họ đều mặc quần dụng đồ rằn ri, màu sắc khá sâu, mà is xuyên tạt cả đều là Hắc Y.

Song phương giao chiến, ngăn lại Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh đường đi.

Mà Syria Chính Phủ Quân chỉ có mười người, is binh lính lại ước chừng hơn ba mươi người, thực lực khác xa, ai thắng ai thua, tựa hồ đang chiến đấu lúc bắt đầu khắc cũng đã quyết định.

Bất quá, vận mệnh ngã về phía Syria Chính Phủ Quân, bởi vì vừa vặn Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh phải trải qua.

Thấy song phương ở giao chiến, Lãnh Phong cau mày một cái, lấy súng lục ra, rắc rắc một tiếng đem đạn lên nòng, sau đó nói: "Lăng Ảnh, ta trợ giúp Syria Chính Phủ Quân kéo địch nhân, ngươi thừa cơ hội này chạy tới."

Lăng Ảnh gật đầu một cái, hắn hiện tại tâm tình kích động, đây chính là chấp hành nhiệm vụ cảm giác, hắn chỉ có thể than thở quá kích thích.

Lãnh Phong đem hai bình Pênixilin giao cho Lăng Ảnh trong tay, sau đó cầm súng chạy đến Syria Chính Phủ Quân phòng thủ che người sau, dùng Ả Rập ngữ lớn tiếng nói: "Ta là tới giúp đỡ bọn ngươi."

Nói xong, Lãnh Phong thò đầu ra, hướng về phía is các binh lính phương hướng nổ súng, ở lúc nổ súng sau khi, Lãnh Phong dùng vô tuyến điện thấp giọng nói: "Lăng Ảnh, đi!"

Lăng Ảnh đem Pênixilin thả vào trong túi, sau đó nhanh chóng chạy qua đường phố.

Mà Vô Tình Từ đàn, gào thét từ bên cạnh hắn bay qua, kinh hiểm vô cùng.

Lăng Ảnh tốc độ muốn so với người bình thường nhanh Thượng Sứ không nhiều gấp đôi, ở Âm Dạ trụ sở chính ngăn ngừa một tuần lễ huấn luyện, để cho thực lực của hắn tăng lên đến gần gấp đôi.

Đưa mắt nhìn Lăng Ảnh rời đi, Lãnh Phong thở phào, lấy tốc độ của hắn, trong vòng năm phút nhất định có thể chạy về bệnh viện.

"Ngươi là ai?" Một tên Syria Chính Phủ Quân lớn tiếng hỏi.

"Đến giúp đỡ các người người."

Nói xong, Lãnh Phong tiếp tục hướng is các binh lính nổ súng, trong nháy mắt đánh gục hai người.

Hắn thương pháp há là binh lính bình thường có thể so sánh, ở Ung Nhãn dị năng dưới sự hỗ trợ, cơ hồ là không phát nào trượt.

"Cám ơn."

Không ít Syria Chính Phủ Quân cũng hướng Lãnh Phong đầu đi cảm kích ánh mắt, mặc dù không biết người này là ai, nhưng ít ra hắn đến giúp đỡ, cho bọn hắn hóa giải rất nhiều áp lực.

Bởi vì số người chênh lệch, cái này mười người tiểu đội cũng đã làm tốt hắn phải chết chuẩn bị, nhưng trước khi chết, bọn họ cũng muốn kéo lên một hai chịu tội thay, cho nên đều điên cuồng bóp đến cò súng.

Syria bị is từng bước ép sát, nhưng Chính Phủ Quân môn chưa bao giờ buông tha cho, bọn họ nguyện ý bỏ ra sinh mệnh đi lính gác chính mình quốc gia, lính gác chính mình đồng bào.

Mười người tiểu đội đã có hai người tử trận, nhưng is binh lính tử trận số người là nơi này gấp ba, có Lãnh Phong gia nhập, is thua không nghi ngờ!

Lúc này, Lãnh Phong trốn che người sau, muốn thay đổi băng đạn.

Nhưng hắn sờ túi một cái, lại phát hiện mang đến băng đạn đã toàn bộ bắn sạch, một người cũng không còn.

"Ta yêu cầu một cái m 9 súng lục băng đạn!" Lãnh Phong lớn tiếng nói.

"Ta có, tiếp lấy." Một tên Syria binh lính xuất ra hai cái súng lục băng đạn, ném cho Lãnh Phong.

"Cám ơn." Lãnh Phong nhận lấy băng đạn, liền vội vàng chứa, tiếp theo sau đó hướng is binh lính khai hỏa.

Che người là một chiếc cũ nát xe hơi, Lãnh Phong cùng ba tên lính đội chung một chỗ, ngoài ra còn sống sót năm tên lính là núp ở ngoài ra hai chiếc xe sau.

Về phần is binh lính, bọn họ cũng núp ở một cái nhà bị phá hư trong phòng.

Lãnh Phong vô cùng tinh chuẩn thương pháp đánh bọn họ rồi rít núp ở che người trong không dám ra đến, dù sao không người nghĩ (muốn) chịu chết!

"Dừng lựu đạn!" Syria Chính Phủ Quân một tên lính hô lớn.

Nhất thời, tám gã Syria binh lính xuất ra lựu đạn, kéo ra móc kéo sau khi, dừng lại ước chừng một giây đồng hồ, sau đó rồi rít đất ném về is binh lính.

is các binh lính thấy lựu đạn đập tới, nhất thời trợn tròn cặp mắt, cầu sinh ý thức để cho bọn họ rồi rít ngã nhào xuống đất.

"Ầm! !!"

Tám quả lựu đạn có ở đây không cùng địa phương nổ mạnh, nhất thời đem is các binh lính ẩn núp nhà lầu nổ ngã sập, mà tránh ở bên trong tất cả mọi người, toàn bộ đều bị đập chết.

Nhìn nhà lầu sụp đổ tình cảnh, Lãnh Phong cười khò một tiếng, ngay từ đầu Syria Chính Phủ Quân nên dùng lựu đạn nổ, lời như vậy chiến đấu đã sớm kết thúc.

"Hô "

Lãnh Phong nhỏ khí, chậm rãi đứng lên.

"Cảm tạ người, nếu như không có người trợ giúp, chúng ta căn bản là không có cách đánh lui địch nhân." Một tên lính đi tới Lãnh Phong trước người, hướng hắn đưa tay ra, đạo: "Ta gọi là A Đức Nam, là chỉ tiểu đội này đội trưởng."

Lãnh Phong đưa tay ra cùng A Đức Nam cầm cầm, đạo: "Ta gọi là Lãnh Phong."

"Thật xin lỗi chúng ta không thể thật tốt cảm ơn người, bây giờ chúng ta phải tiếp tục cùng vạn ác is tác chiến, nếu như có cơ hội gặp lại sau, ta nhất định thật tốt cảm tạ người trợ giúp." A Đức Nam mặt đầy áy náy nói.

"Không việc gì, một cái nhắc tay mà thôi, hi nhìn chúng ta có cơ hội gặp lại sau đi."

Nói xong, Lãnh Phong trực tiếp sải bước rồi đi.

Mặc dù hắn muốn cùng Syria Chính Phủ Quân môn đồng thời tác chiến, nhưng hắn nhiệm vụ là bảo vệ Claire, ở không có được Băng Lô cho phép trước, hắn không thể tự tiện rồi đi.

"Các anh em, chúng ta nhất định có thể đoạt lại thành phố, để cho chúng ta tiếp tục tiêu diệt is đi!" A Đức Nam rống to!

Tiểu đội các đội viên rồi rít phát ra gào thét, thời gian dài đối với (đúng) is oán hận, vào giờ khắc này bộc phát ra, hóa thành bọn họ tinh thần.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 153: Chuẩn bị rời đi

Lăng Ảnh chạy như điên trở lại bệnh viện, mà đứng ở cửa bệnh viện Nanh Sói thật xa liền thấy hắn.

"Tiểu tử, thuốc bắt được sao? Claire muốn không nhịn được." Nanh Sói tiến lên đón, có chút tiêu gấp hỏi.

Băng Lô cùng Nanh Sói đều rất nóng lòng, dù sao Claire là bọn hắn muốn cứu mục tiêu, nếu như cứ như vậy chết, kia Ám Dạ danh tiếng nhất định sẽ giảm xuống rất nhiều.

Lần này chấp hành nhiệm vụ, bởi vì quá mức vội vàng, đưa đến tất cả mọi người đều không có mang tế bào tu bổ dịch, thậm chí cơ bản cấp cứu được phẩm cũng không có mang, đây là bọn hắn lớn nhất sơ sót.

Nếu như mang tế bào tu bổ dịch lời nói, kia căn bản cũng sẽ không có phiền toái nhiều như vậy.

Tội tự trách là Băng Lô, bởi vì hắn là Ám Dạ lão đại, nhưng ngay cả chính hắn cũng không nghĩ tới phải dẫn theo tế bào tu bổ dịch, nghe được Claire trọng thương yêu cầu cấp cứu thời điểm, Băng Lô thật rất muốn tát mình hai bàn tay.

"Thuốc bắt được." Lăng Ảnh từ trong túi xuất ra hai bình Pênixilin.

Nanh Sói nhìn Lăng Ảnh trong tay thuốc liếc mắt, sau đó dồn dập nói: "Nhanh đưa vào đi, Băng Lô đang chờ."

"Được." Lăng Ảnh đáp một tiếng, sau đó bước nhanh chạy vào trong bệnh viện.

Lúc này Lãnh Phong đang chạy hướng bệnh viện, hắn lúc này cũng chỉ có một mình hắn còn không có về hàng.

"Các vị, tình huống thế nào?" Lãnh Phong mở ra vô tuyến điện, vừa chạy đến một bên hỏi.

"Băng Lô Lão Đại cùng Duke đang ở cho Claire chữa trị." Lăng Ảnh trả lời.

"Ta sắp đến."

Nói xong, Lãnh Phong tăng nhanh tốc độ chạy trốn.

Lúc này, hai gã is binh lính xuất hiện ở Lãnh Phong trong tầm mắt, một người trong đó nắm rập G, còn có một người là công lấy sau lưng r Gp đạn được.

Lãnh Phong cười lạnh một tiếng, cơ hội tốt như vậy, hắn làm sao biết bỏ qua cho, những người này hoàn toàn chính là tới đưa vũ khí.

Bởi vì không có nhiều thời gian, Lãnh Phong mới vừa rồi căn bản không có đi nhặt is các binh lính rơi xuống vũ khí, nhưng bây giờ thời gian hơi đầy đủ, Lãnh Phong dĩ nhiên không sẽ bỏ qua cơ hội này.

"Bịch bịch!"

Chạy băng băng bên trong Lãnh Phong hướng hai gã is binh lính mở hai phát súng.

Theo tiếng súng hạ xuống, hai tên lính té xuống đất, từ đầu đến cuối, bọn họ cũng không biết là ai giết bọn hắn.

Chung quanh có rất nhiều binh dân, nhưng bây giờ phần lớn binh dân cũng tránh ở trong nhà không dám ra môn, bởi vì khói lửa chiến tranh chính ở trong thành phố này lan tràn, bọn họ một khi chạy loạn, kia không người có thể bảo đảm bọn họ có thể hay không bị đánh chết.

Lãnh Phong chạy đến hai cỗ thi thể cạnh, nhặt lên trên đất rập G cùng đạn được, tiếp theo sau đó hướng bệnh viện chạy đi.

Chiến tranh vẫn đang kéo dài, lúc này Syria Chính Phủ Quân ở thế yếu.

Chính Phủ Quân môn mặc dù tấn công vào trong thành phố, nhưng có một chiếc xe tăng bị tạc hủy, hơn nữa is viện quân càng ngày càng nhiều, mới vừa rồi chỉ có 1,500 người, nhưng bây giờ gia tăng đến 2000 người.

Mặc dù Chính Phủ Quân cũng có viện quân, nhưng is quân đội số người lại là bọn hấn gấp đôi.

Mà Syria Chính Phủ Quân xe tăng cũng chỉ còn lại hai chiếc, hơn nữa cũng được tới trình độ nhất định hư hại.

Khói lửa chiến tranh, vẫn đang kéo dài

Syria Chính Phủ Quân môn không có một người lùi bước, cho dù biết thực lực khác xa, nhưng bọn hấn vẫn cố gắng tới đa hết mình bắn chết đến is binh lính.

Lãnh Phong rút cuộc đi tới cửa bệnh viện trước, Nanh Sói thấy Lãnh Phong trong tay rọ G, nhất thời hai mắt sáng lên, này có thể là đồ tốt a.

"Cho người, thứ hư này thật gọi ả nặng." Lãnh Phong trực tiếp cầm trong tay rọ G cùng đạn được toàn bộ ném cho Nanh Sói.

Nanh Sói luống cuống tay chân nhận lấy, sau đó đem rọ G cống lên sau lưng.

"Ta tiến vào nhìn một chút tình huống, người tiếp tục ở đây trông coi." Nói xong, Lãnh Phong sải bước đi vào trong bệnh viện.

Nanh Sói không cây số bừa bãi một cái, mắng: "Giời ả, coi ta là giữ cửa."

Lãnh Phong tiến vào bệnh viện trong phòng khách, thấy Băng Lôi cùng Lăng Ảnh còn có Duke cũng vây ở Claire bên người.

"Thế nào?" Lãnh Phong đi tới mọi người bên cạnh, hỏi.

"Không có gì, Claire đã không việc gì, ta mới vừa rồi đang hỏi nàng cảm giác thế nào, có thể đi hay không động, ta nghĩ rằng mang nàng rời đi." Băng Lôi có chút nhăn Mi, trầm giọng nói: "Bây giờ Syria Chính Phủ Quân cùng is đang ở kịch chiến, chiến đấu bây giờ đã tiến vào trong thành phố, trễ nữa lời nói, sợ là chúng ta sẽ đi không."

"Cái này quả thật, mặc dù Syria Chính Phủ Quân không sẽ chủ động công kích chúng ta, nhưng khói lửa chiến tranh đã tại trong thành phố lan tràn ra, không người có thể bảo đảm có thể xuất hiện hay không ngộ thương." Lãnh Phong cũng tán thành mang Claire rời đi.

Nhưng Duke lại mặt đầy lo âu nói: "Mặc dù chúng ta đã đối với (đúng) Claire tiến hành chữa trị, nàng tạm thời sẽ không có nguy hiểm tánh mạng, nhưng nàng tình huống hay lại là quá tệ, sợ rằng sẽ không chịu nổi như vậy mệt nhọc."

Tựa hồ lo lắng Băng Lôi đám người sẽ hiểu lầm, Duke liền vội vàng nói: "Ta không có chớ để ý nghĩ, các người không nên tức giận."

Dù sao Băng Lôi đám người là tới cứu Claire, hấn chờ đợi ngày này đã đợi rất lâu.

Băng Lôi ba người cũng phớt Duke liếc mắt, sau đó rồi rít đưa mắt dừng lại ở Claire trên người, chờ đợi nàng ý kiến.

"Claire, ta hy vọng người có thể minh bạch, nếu như người không đi, ở lại chỗ này sợ rằng cũng chỉ có một con đường chết, người cũng là thầy thuốc, ta nhớ người cũng hấn biết, mặc dù chúng ta đối với người tiến hành chữa trị, nhưng thân thể người vẫn chống đỡ không bao lâu, người cần phải tiến hành giải phẫu, nhưng ở chỗ này không có bất kỳ được vật, mang người rời đi là việc cần kíp trước mắt." Băng Lôi dùng dùng một cái, tiến hành nói: "Người không cần phải lo lắng vấn đề an toàn, chúng ta bốn người người mới có thể bảo vệ được người, người sẽ không phải thương đến một cái tóc."

Duke không nói gì nữa, hấn cũng đang đợi Claire ý kiến.

Hấn mặc dù rất lo lắng Claire thân thể vấn đề, nhưng rời đi cái này chiến loạn địa phương, đúng là việc cần kíp trước mắt.

Bởi vì tiến hành chữa trị, Claire tinh thần đã khôi phục một ít, nàng dùng ánh mắt nhẹ nhàng quét qua Băng Lôi ba người mặt, sau đó dụng lực gật đầu một cái, cần môi nói: "Cảm ơn các người tới cứu ta."

"Người không cần cảm ơn chúng ta, muốn cảm ơn thì cảm ơn phụ thân người đi."

Nói xong, Băng Lôi xoay người, hướng Lãnh Phong đám người truyền đạt mệnh lệnh.

"Lãnh Phong, người đang ở đây ghé sau xe dùng súng bắn tia phụ trách bảo vệ Claire, nàng an toàn liền giao cho người." Vừa nói, Băng Lôi mở ra vô tuyến điện, tiếp tục nói: "Ta phụ trách lái xe, Lăng Ảnh ngồi kế bên người lái, Nanh Sói đi thao túng 50 súng máy."

Ngay sau đó, Băng Lôi quét nhìn liếc mắt Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh, hỏi "Có vấn đề sao?"

Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh lắc đầu một cái, biểu thị không có bất kỳ ý kiến.

"Xin hỏi, các người rốt cuộc là lính đánh thuê, hay lại là Dị Năng Giả?" Nằm ở trên quầy Claire đột nhiên mở miệng nói.

Băng Lô ba người ánh mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc, sau đó đưa mắt dừng lại ở Claire trên người.

"Claire, người đang nói gì?" Duke đầu óc mơ hồ, hoàn toàn nghe không hiểu Claire nói chuyện.

"Người là làm sao biết?" Băng Lô mặt đầy bình tĩnh hỏi.

"Ta khi còn bé tiếp xúc qua các người thứ người như vậy, mà bây giờ không có bao nhiêu lính đánh thuê sẽ tiến vào Syria, các người có thể xông vào is trong trụ sở bắt được được vật, coi như là lính đánh thuê cũng không khả năng tùy tiện làm được, nhưng các người lại làm được, hơn nữa không có bị thương."

Vừa nói, Claire đột nhiên ho khan, năng vốn là rất suy yếu, lần này nói dài như vậy lời nói, phổi nhất thời liền được không.

Duke liền vội vàng tiến lên đỡ Claire, mặt đầy lo âu.

Băng Lô ba người cũng hai mắt nhìn nhau một cái, bọn họ không thể không than thở Claire quan sát năng lực.

"Victor thật là sinh một nữ nhi tốt, kia người hẳn biết chúng ta quy củ chứ?" Băng Lô cười nói.

Claire nhẹ nhàng gật đầu, đạo: "Ta sẽ không nói ra đi, rất cảm tạ các người cứu ta, đời ta cũng sẽ không quên các người đối với ta trợ giúp."

Vừa nói, Claire trong mắt có hơi nước đang chuyển động đến.

Nàng vô số lần cho là, chính mình chết chắc.

Nàng cứu qua rất nhiều người sinh mệnh, nhưng lại không có biện pháp cứu mình, nhưng bây giờ, Âm Dạ các thành viên cho nàng sống tiếp hy vọng, có thể tiếp tục còn sống, không người sẽ nhớ đi chết.

"Các người rốt cuộc đang nói gì, ta thế nào nghe không hiểu?" Duke vẫn là đầu óc mơ hồ.

"Duke, hy vọng người không muốn đem hôm nay sự tình nói ra, điều này rất trọng yếu, nếu không, người gặp nhau mất đi ta." Claire vẻ mặt thành thật nói.

Duke mặc dù rất nghi ngờ, nhưng vẫn là nặng nề gật đầu một cái, Claire yêu cầu, hẳn chưa bao giờ sẽ cự tuyệt.

"Chúng ta đây có thể mang người đi sao?" Lãnh Phong hỏi.

Hắn không nghĩ lãng phí nữa quá nhiều thời gian.

Claire nhẹ nhàng gật đầu, đạo: "Cám ơn người."

Lãnh Phong nhẹ nhàng cười một tiếng, đi tới Claire bên người, sau đó nhìn Duke liếc mắt, đạo: "Ôm lấy nàng đi, ta sẽ bảo vệ các người."

Nói xong, súng bắn tia xuất hiện trong tay Lãnh Phong.

Duke nhất thời một bộ gặp quỷ vẻ mặt, hắn thấy súng bắn tia xuất hiện cảnh tượng.

Lãnh Phong trên tay trái đồng hồ đeo tay tự động thoát khỏi, sau đó nhanh chóng biến thành một cái súng bắn tia, hơn nữa tự động bay đến Lãnh Phong trong tay.

Tràng cảnh này, ở trong đầu hắn cố định hình ảnh.

Bất luận kẻ nào thấy Dị Năng Giả phản ứng, cơ bản đều cùng Duke không sai biệt lắm.

"Không nên kinh ngạc, chúng ta cũng có Siêu Năng Lực, nếu không cũng không có biện pháp đem bạn gái người cứu đi, hy vọng người không nên đem người bản thân nhìn thấy sự tình nói ra, lời hay nhất, quên mất những chuyện này đi." Lãnh Phong nhìn Duke, vẻ mặt thành thật nói.

Duke từ trong khiếp sợ kịp phản ứng, sau đó dụng lực gật đầu một cái.

Về phần quên, loại này sự tình, làm sao có thể sẽ quên mất xuống.

"Nhanh lên một chút, ôm lấy nàng, chúng ta phải đi, hoặc là, ta tới ôm?" Lãnh Phong thúc giục.

Duke liền vội vàng đáp một tiếng, có chút chật vật đem Claire ôm vào trong ngực.

"Chúng ta đi thôi." Băng Lô sải bước đi ở phía trước, sau đó mở ra vô tuyến điện, nói: "Nanh Sói, 50 súng máy già trang tốt chưa?"

"Đã già trang tốt, nhưng đạn dược cũng không nhiều, chỉ có bốn trăm phát, ngại tiết kiệm điểm" Nanh Sói đáp lại.

Ban đầu Băng Lôị bọn họ đem 50 súng máy tháo ra sau, cũng không có vứt bỏ, mà là trực tiếp đặt ở buồng sau xe bên trên, bây giờ, mới vừa dễ dàng phải thượng dụng tràng.

Mọi người đi ra bệnh viện, Duke đem Claire thả vào ghế sau xe bên trên, đáng tiếc vị trí không đủ, Claire chỉ có thể ngồi.

Duke ngồi vào Claire bên trái, mà Lãnh Phong ngồi vào Claire phía bên phải, hẳn chức trách liền là bảo vệ Claire.

Nanh Sói là đứng ở phía sau buồng xe bên trên, phụ trách thao tác 50 súng máy.

Đây là tối nguy hiểm vị trí, nhưng Nanh Sói căn bản liền không quan tâm, bởi vì hắn nắm giữ tự lãnh năng lực, vô luận bị cái gì thương, cũng có thể ở trong vòng ba giây phục hồi như cũ.

Nắm giữ tự lãnh năng lực, thì tương đương với ụng có Bất Từ Chi Thân.

Này, chính là từ khỏi bệnh năng lực cường đại!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Lăng Mặc đến

Ngồi ở sau xe ngồi Duke từ quan sát kỹ đến Băng Lôị đám người, hẳn chính là một cái bình thường người, lần đầu thấy đến Dị Năng Giả, hẳn làm sao có thể không khiếp sợ.

Bất quá Duke đã đáp ứng Claire, mãi mãi cũng sẽ không đem này cái sự tình nói ra.

Coi như Claire không nói, Duke cũng không lá gan này.

Dị Năng Giả Chân Chân Thực Thực tồn tại, nhưng biết bọn họ người lại ít lại càng ít, Duke không phải là đũa ngọc, hẳn có thể đoán được Dị Năng Giả bị ra ánh sáng sau khi ra ngoài quả.

Lãnh Phong đám người có thể nhận ra được Duke ánh mắt, nhưng cũng không có đi để ý, Duke phản ứng rất bình thường, nếu là trong lòng chịu đựng có thể sức yếu một chút, phỏng chừng sẽ bị hù dọa ngắt đi.

Nghĩ tới những thứ này, Lãnh Phong không nhịn được nghĩ lên Mạch Nhiên, cái này thích biết Dị Năng Giả nữ hài.

"Ta làm sao sẽ nghĩ đến nàng?" Lãnh Phong dùng sức lắc đầu một cái, không để cho mình tiếp tục suy nghĩ.

Lúc này, Băng Lôị cho xe chạy, lớn tiếng nói: "Chúng ta phải đi!"

Đuôi xe rương bên trên Nanh Sói làm một cái ok thủ thế, tỏ ý có thể lái xe.

Băng Lôị dùng sức đạp chân ga, đem Bì Tạt chạy rời chỗ.

Tiếng súng, tiếng nổ, truyền khắp cả thành phố, chiến tranh, vẫn đang kéo dài

"Chúng ta không phải muốn đi trợ giúp Syria Chính Phủ Quân sao?" Ngồi ở ghế cạnh tài xế Lăng Ảnh hỏi.

"Bây giờ không có thời gian, chúng ta việc cần kíp trước mắt là đối với (đúng) Claire tiến hành cấp cứu, về phần chiến tranh, ta đương nhiên muốn tham gia." Nói chuyện trong lúc, Băng Lôị ánh mắt lóe lên một tia tức giận, không phải ai đều có như vậy vận khí gặp phải một tràng chiến tranh, bỏ qua, sợ rằng sau này đều sẽ không còn có cơ hội.

Đột nhiên, mọi người vô tuyến điện trong, truyền ra Lăng Mặc thanh âm

"Các vị, nghĩ tới chúng ta không có à?"

Nghe được Lăng Mặc thanh âm, bốn người nhất thời nặng nề thở phào, nàng tới thật là quá kịp thời.

"Nghĩ, dĩ nhiên muốn, mau nói cho ta biết người ở đâu?" Lăng Ảnh cướp lời nói.

Lăng Ảnh rất muốn tham dự vào này tràng trong chiến tranh, chỉ mong lập tức thấy Lăng Mặc mở ra máy bay xuất hiện.

Trên phi cơ có tể bào tu bổ dịch, lên phi cơ sau Claire liền an toàn.

"Đã tiến vào Syria biên giới, khoảng cách đồ Meyer còn có hai mươi phút, các người mở ra định vị thiết bị, ta sẽ truy lùng các người vị trí."

"Căn cứ vệ tinh biểu hiện, đồ Meyer bây giờ đang ở đánh giấc a, các người dễ tìm nhất cái trống trải địa phương, miễn cho bị người khác phát hiện."

Lăng Mặc từng chữ từng câu vừa nói.

Lãnh Phong không biết lúc nào cầm lấy bình bản máy tính, nhìn màn ảnh nói: "Khoảng cách đồ Meyer mười km bên ngoài chính là một cái Đại Bình Nguyên, nơi đó hoang tàn vắng vẻ, chúng ta bây giờ chạy tới."

"Được, đợi một hồi thấy."

"Băng Lô, thêm xe tốc hành tốc độ, chúng ta đi vòng bọn họ chiến đấu địa phương, từ chỗ khác tiểu đạo lộ ra đi." Lãnh Phong buông xuống bình bản máy tính, nói.

"Được." Băng Lô gạt đầu một cái, dùng sức đi lên chân ga.

Claire ngồi trên ghế ngồi, Bì Tạt thỉnh thoảng lắc lư một chút, để cho nàng đau phi tiêu so với.

Nhận ra được Claire hô hấp biến hóa, Lãnh Phong quay đầu liếc nhìn nàng một cái, nói: "Người sẽ không việc gì, chúng ta đồng bạn đã tại chạy tới, hai mươi phút, chỉ cần hai mươi phút, người sẽ tốt, kiên trì tiếp."

Claire che vết thương mình, nhẹ nhàng gạt đầu.

"Có thể cùng ta trò chuyện sao?" Claire đột nhiên nói.

Lãnh Phong khẽ cau mày, đạo: "Người nên tìm người bạn trai nói, chớ quên, hẩn an vị ở người bên trái."

"Hẩn ngủ."

Lãnh Phong: "

Duke không biết lúc nào đã ngủ, đầu tựa vào trên cửa sổ xe, ngủ rất an ổn.

Ba ngày qua này hẩn căn bản không có nghỉ ngơi cho khỏe qua, lo lắng Claire an nguy, lại không dám mang theo Claire thoát đi, cho là cả thành phố đều bị is binh lính cho chiếm cứ, bọn họ đi ra ngoài chính là chết.

Nhưng bây giờ có người tới cứu bọn họ, Duke tinh thần có một ít buông lỏng, liên tục mấy ngày tích lũy mệt mỏi nhất thời bắt hẩn cho đánh sụp.

"Ta lo lắng ta một khi ngủ, cũng sẽ không tỉnh nữa tới." Claire nhẹ giọng nói.

"Không biết, người chỉ cần kiên trì nữa hai mươi phút." Lãnh Phong hơi nhíu đến Mi, theo đạo lý mới vừa rồi Băng Lô cùng Duke cho Claire chữa trị qua, có thể bảo đảm nàng hôm nay bên trong cũng sẽ không có nguy hiểm tánh mạng mới đúng, nhưng giọng nói của nàng thể nào tràn đầy tuyệt vọng?

"Người yên tâm đi, ta không hề từ bỏ, ta chỉ là không muốn ngủ." Claire lộ ra vẻ tươi cười, tỏ ý Lãnh Phong không cần khẩn trương.

Nàng cười lên rất đẹp, để cho Lãnh Phong không thể không than thở, Duke thật đúng là một hạnh phúc gia hòa, có thể gặp được đến Claire tốt như vậy người.

"Có thể hay không nói cho ta biết tên người?" Claire nhìn Lãnh Phong, hỏi.

Lãnh Phong cho nàng rất sâu ấn tượng, cái này nhìn tới đa chỉ có mười tám tuổi thanh niên, lại tàn mát ra cùng hẩn tuổi tác không tương xứng thành thực.

Nhìn Claire trắng bệch sắc mặt, Lãnh Phong nhỏ khí, nói: "Ta gọi là Lãnh Phong."

"Bao lớn?" Claire tiếp tục hỏi.

"Mười tám."

Biết Lãnh Phong tuổi tác sau, Claire ánh mắt lóe lên vẻ khiếp sợ, nàng quả nhiên không đoán sai, người thanh niên này thật chỉ có mười tám tuổi.

"Các ngươi thật quá lợi hại." Claire nói.

Lãnh Phong cười cười, lợi hại sao? Có lẽ vậy, coi như không có dị năng, bọn họ cũng tuyệt đối là một tên xuất sắc lính đánh thuê.

Lúc này, đỉnh tai như óc tiếng súng, truyền vào tất cả mọi người trong tai.

Đứng ở đuôi xe rương bên trên Nanh Sói chính gắt gao bầu 50 súng máy cò súng, hướng phía trước một đám is binh lính khai hỏa.

Claire được không những thứ này tiếng súng, liền vội vàng kinh hoàng che chính mình lỗ tai.

Phía trước ước chừng có bốn mươi tên is binh lính, lúc này bọn họ đang cùng Syria Chính Phủ Quân một tiểu đội giao đấu, nhưng không nghĩ tới nửa đường giết ra tới một chiếc Bì Tập.

"Ha ha ha ha, cũng chết đi cho ta, các ngươi những người cặn bã này!" Nanh Sói điên cuồng bóp đến cò súng, trong mắt lóe lên khát máu hồng quang.

Một ít kịp phản ứng is binh lính rồi rít xoay người, hướng Bì Tập khai hỏa.

Đạn đánh trúng xe bán tải nắp cùng đèn xe, nhất thời đèn xe cho đánh bể, thậm chí còn có mấy phát đạn đánh trúng kính chắn gió, đánh vào Băng Lôi ghế ngồi, đem Băng Lôi cho dọa cho giật mình.

"Đem đầu nằm xuống!" Lãnh Phong liền vội vàng hô lớn.

Bị thương Claire căn bản là không có cách cúi xuống thân, một khi khom người, nàng bị băng kỹ vết thương nhất định sẽ chảy máu nhiều.

Lãnh Phong phát hiện cái tình huống này, nhất thời nhíu mày lại, sau đó giơ lên trong tay súng bắn tia, hô lớn: "Lăng Ảnh, cúi đầu xuống!"

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Lăng Ảnh không có chút gì do dự, nhanh chóng đem cúi đầu.

"Àm!"

Súng bắn tia nòng súng nhẹ nhàng run lên, một cây cuốn lại lông chim nhất thời bay ra, đánh trúng một tên nắm m 60 súng máy is binh lính.

"Xoạt xoạt!"

Lãnh Phong nhanh chóng kéo động một cái cò súng, tiếp theo sau đó nổ súng.

"Băng Lôi Lão Đại, không muốn thả chậm tốc độ xe, trực tiếp đừng tới." Lãnh Phong vừa nổ súng vừa nói.

Có Nanh Sói súng máy cùng Lãnh Phong đánh lên, lại có Syria Chính Phủ Quân công kích, is các binh lính nhất thời bị vây quét.

Nhìn Bì Tập nhanh chóng lái tới, is binh lính rồi rít mau tránh ra, nếu như bọn họ không tránh ra, vậy bọn họ nhất định sẽ bị đụng chết.

is các binh lính đem sự chú ý đều đặt ở Bì Tập bên trên, không có đi đối phó Syria Chính Phủ Quân, Syria Chính Phủ Quân dĩ nhiên sẽ không bỏ qua cái cơ hội tốt này, nhất thời thêm Hỏa Liệt lực.

Ở hai mặt giáp công xuống, is binh lính số người nhất thời giảm bớt đến một nửa trở xuống.

Bì Tập nhanh chóng thừa qua song phương giao chiến địa khu, không có bất kỳ ai đụng vào, bất quá ngược lại nghiền qua hai cỗ thi thể.

Syria Chính Phủ Quân lúc này đã chiếm thượng phong, tinh thần ngẩng cao, mãnh liệt hỏa lực đánh is binh lính núp ở che người trong không dám ra tới.

"Mẹ, mới vừa rồi khoái chết." Đuôi xe rương bên trên Nanh Sói mặt đầy hưng phấn, hân mới vừa rồi một người liền trực tiếp đánh gục mười is binh lính.

"Ngươi nha không có chút nào biết tiết kiệm đạn dược, trực tiếp bắn càn quét." Đang lái xe Băng Lôi mắng.

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng Băng Lôi lại sáng khoái không dứt, ở nơi này đang trong chiến tranh, không có chút nào nhân từ có thể nói, ngược lại, đối phó những thứ này is, nên giết nhiều, giết càng nhiều càng tốt.

Bì Tập ở đồ Meyer trên đường phố nhanh chóng chạy, chẳng mấy chốc sẽ rời đi tòa thành thị này, một khi rời đi, vậy cũng đại biểu bọn họ nhiệm vụ muốn kết thúc.

"Hô "

Lăng Ảnh nhỏ khí, nói: "Đáng tiếc a, không tham ngộ cùng này tràng chiến tranh, cũng không biết Syria Chính Phủ Quân có hay không thể đánh thắng."

"Ta cảm thấy được (phải) có thể, chúng ta phỏng chừng cũng giết tới trăm cái is binh lính, cho bọn hắn giảm bớt không ít gánh nặng, mà Syria Chính Phủ Quân viện quân không ngừng chạy tới, ta cảm thấy được (phải) này tràng chiến tranh bọn họ có thắng lợi khả năng." Lãnh Phong nói.

Băng Lôì động linh cơ một cái, nói: "Ta có một ý tưởng, nếu không chúng ta đem Claire đưa lên phi cơ sau, để cho Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc chiếu cố nàng, sau đó chúng ta lại thêm vào tiến vào chiến trường, như thế nào?"

"Ý kiến hay, bất quá chúng ta như vậy tự do phóng khoáng thật tốt à?" Lãnh Phong hơi mỉm cười nói.

"Làm người nên tự do phóng khoáng điểm, cứ làm như vậy, mẫu thân, đây chính là chiến tranh a, người khác cả đời cũng không nhất định có thể gặp được đến, chúng ta bây giờ gặp, tuyệt đối không thể bỏ qua."

Vừa nói, Băng Lôì đem đạp lút cần ga, hần huyết dịch toàn thân cũng đang sôi trào đến.

Lãnh Phong suy tư một hồi, hần nay Thiên Sát người đã đủ nhiều, không quá nghĩ (muốn) lại trở lại lãn lộn Loạn Chiến tràng thượng.

"Như vậy đi, các người bỏ tới được, ta ở trên máy bay cho các người cung cấp đánh lên tiếp viện." Lãnh Phong nói.

"Người thích, có người đánh lên tiếp viện, chúng ta còn cần lo lắng bị súng bắn chết sao, ha ha." Đứng ở đuôi xe rương bên trên Nanh Sói cười to nói.

Hần chỉ mong bây giờ đã đi xuống xe cùng is đánh một trận.

"Hắc hắc, ta súng bắn tia xa nhất xạ trình có thể đạt tới bảy ngàn mét, hơn nữa ta có Ưng Nhãn năng lực, cho tới bây giờ không cần lo lắng không đánh trúng." Lãnh Phong trên mặt thoáng qua vẻ kiêu ngạo, từ bảy ngàn mét khoảng cách ám sát địch nhân, toàn thế giới cũng chỉ có hắn mới có thể làm được.

"Ngọa tào, bảy ngàn mét!" Lăng Ảnh bị dọa cho giật mình, mặt đầy khiếp sợ, hắn là lần đầu tiên biết Lãnh Phong súng bắn tia xa trình, trong lúc nhất thời không thể tin được.

"Đại ca, trên thế giới xạ trình xa nhất súng bắn tia tối đa chỉ có 2,500 mét đi, người cây súng này bảy ngàn mét? Quá khen đi!" Lăng Ảnh vẫn không thể tin được.

Lãnh Phong cười cười, đưa tay sờ lấy trong tay súng bắn tia, đạo: "Có tin hay không, đợi một hồi người chẳng phải sẽ biết."

"Ha, không nên quá kinh ngạc, những chuyện này thói quen liền có thể, Lãnh Phong hàng này mặc dù có chút hai, nhưng chưa bao giờ khoác lác, hắn nói là thật, hàng này ở bảy ngàn mét bên ngoài cũng có thể tinh chuẩn đánh trúng địch nhân, có Ưng Nhãn chính là được a." Băng Lôì mặt đầy hâm mộ, hắn hy vọng dường nào hắn cũng nắm giữ như vậy năng lực.

Có thể bay đi, đây là toàn thế giới mỗi người cũng tha thiết ước mơ năng lực a!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Đánh lên tiếp viện

Bi Tập rút cuộc thông qua một cái lối nhỏ đường, rồi đi đổ Meyer, chạy bên trên hoang tàn vắng vẻ bình nguyên.

Duke cũng bởi vì mới vừa rồi tiếng súng tĩnh lại, theo Claire nhỏ giọng trò chuyện.

Hai người cũng đã quyết định sa thải vô biên giới thầy thuốc thân phận, trở lại nước Mỹ.

Bọn họ đã vì quốc tế từ thiện sự nghiệp bỏ ra đến gần năm năm thanh xuân, cũng nên để cho suy nghĩ thật kỹ mình một chút tương lai.

Hai người ở thảo luận trở lại nước Mỹ sau này sinh hoạt, Duke muốn tiếp tục làm thầy thuốc, Claire là nghĩ (muốn) mở một gian tiệm bán hoa.

Nghe này hai cái miệng nhỏ thảo luận, Lãnh Phong khẽ mỉm cười, bọn họ sau này sinh hoạt, sẽ rất hạnh phúc.

Bọn họ cũng yêu say đắm với nhau, sau này sinh hoạt khẳng định rất hạnh phúc.

Lãnh Phong nhẹ nhàng nhở khí, hắn lại có chút hâm mộ Claire cùng Duke sinh hoạt, hắn đang suy nghĩ, nếu như có một ngày, mình cũng có thể cùng Trương Ảnh Hàm qua như vậy thời gian, kia buông tha tiêu sái thì thế nào.

Bất tri bất giác, Trương Ảnh Hàm đã chiếm cứ Lãnh Phong tâm lý rất lớn vị trí.

Từ cửa sổ xe nhìn về đồ Meyer, có thể rõ ràng thấy cuộn cuộn khói dày đặc, tiếng súng, tiếng nổ truyền ra cực xa, Lãnh Phong có thể thông qua Ứng Nhân, thấy Syria Chính Phủ Quân chính đang không ngừng vọt vào trong thành phố, is bắt đầu có bị bại hiện tượng.

Làm Bì Tập mở ra rất xa sau, mọi người vô tuyến điện trong truyền ra Lãng Mặc thanh âm, "Được, chung quanh không người, các người có thể dừng xe."

Băng Lô ừ một tiếng, chậm rãi đạp chân phanh.

Làm Bì Tập sau khi dừng lại, Lãng Mặc lái máy bay, xuất hiện ở Bì Tập bầu trời, sau đó bay đến phía trước, chậm rãi hạ xuống mặt đất bên trên.

Lãnh Phong đem Claire cùng Duke trong mắt khiếp sợ thu vào đáy mắt, sau đó hơi mỉm cười nói: "Xuống xe đi."

Duke ôm Claire đi xuống xe, Băng Lô đảm người là lưu ở trên xe, bọn họ không tính lên phi cơ, mà là muốn trở lại chiến khu.

Lãnh Phong đi xuống xe, mang theo Duke cùng Claire đi tới máy bay khoang sau trước cửa.

"Lãng Mặc, mở cửa khoang ra." Lãnh Phong nói.

Hắn vừa dứt lời, khoang sau môn liền chậm rãi mở ra, Phan Mộc Mộc bóng người ra bọn hắn bây giờ trước mắt.

"Nàng chính là Claire?" Phan Mộc Mộc thấy Duke ngực Rick Lell, hỏi.

"Ừ, người nam này là Claire bạn trai, mặc dù không phải chúng ta nhiệm vụ mục tiêu, nhưng chúng ta cũng mang theo hắn rời đi đi."

Phan Mộc Mộc nhẹ nhàng gật đầu, sau đó lưu ý đến Claire bụng Tinh Hồng, khẽ cau mày, đạo: "Mau lên đây đi."

Lãnh Phong mang theo Duke cùng Claire lên phi cơ, Băng Lô đảm người là vẫn ngồi ở Bì Tập bên trên.

Không nhìn thấy Băng Lô đảm người lên máy bay, Phan Mộc Mộc nghi ngờ hỏi "Băng Lô Lão Đại bọn họ đâu?"

Không đợi Lãnh Phong giải thích, Băng Lô liền thông qua vô tuyến điện nói: "Ta cùng Nanh Sói còn có Lãng Ảnh trở lại chiến trường cùng is khai chiến đi, các người trước hết vòng quanh đồ Meyer Phi mấy vòng, xin lỗi cấp, trì hoãn một chút các người thời gian."

"Bọn họ thật là tiêu sái a." Phan Mộc Mộc nhẹ nhàng cười, mặc dù nàng cũng muốn cùng Băng Lô đảm người cùng đi chiến trường, nhưng nàng không có tiếp thụ qua huấn luyện quân sự, cho nên ra chiến trường rất nguy hiểm.

Lãnh Phong đi tới ghế lái cạnh, nói: "Cất cánh đi, bay đến 5000m không trung, không cần đóng cửa khoang, ta muốn trên không trung cho Băng Lô bọn họ đánh lên tiếp viện."

"Được." Lãng Mặc gật đầu một cái.

Máy bay lần nữa mở ra ẩn hình kiểu, sau đó nhanh chóng hướng không trung đi lên.

Lãnh Phong cầm lấy một chai nước suối, uống mấy hớp sau khi, đối với (đúng) Phan Mộc Mộc nói: "Mộc Mộc, người giúp một chút Claire, nàng bị thương, cầm nhiều chút tế bào tu bổ dịch cho nàng."

"Ta vừa mới chuẩn bị cầm đây." Phan Mộc Mộc nhẹ nhàng cười một tiếng, xuất ra một chai nhỏ tế bào tu bổ dịch, đi tới Claire bên người.

Duke để nằm ngang ghế ngồi, để cho Claire nằm.

Phan Mộc Mộc nhìn Duke liếc mắt, nói: "Giao cho ta đi."

Duke gật đầu một cái, lui về phía sau hai bước.

"Claire, người sẽ tốt." Phan Mộc Mộc hướng về phía Claire cười cười, sau đó vén lên nàng quần áo, cõi ra nàng nơi vết thương băng vải.

Vết thương đã rỉ ra một chút máu tươi, thậm chí cùng băng vải dính chung một chỗ, cõi ra băng vải thời điểm, Claire bởi vì đau đớn mà phát ra một tiếng kêu đau.

Thật may vết thương chẳng qua là rỉ ra, mà không phải chảy máu nhiều, nếu không tế bào tu bổ dịch cũng không nhất định có thể cứu nàng.

Phan Mộc Mộc dùng khăn giấy nhẹ nhàng lau đi Claire nơi vết thương máu tươi, sau đó đem tế bào tu bổ dịch rót ở nàng trên vết thương.

Claire cảm giác vết thương một trận mát lạnh, mà nàng vết thương chính lấy mất thương có thể thấy tốc độ nhanh tốc độ phục hồi như cũ.

Đứng ở một bên Duke nhất thời tròn cặp mắt, Claire bị thương bụng lúc này đã dài ra mới da thịt, vết thương đã biến mất không thấy gì nữa.

"Tốt thật thần kỳ!" Duke khiếp sợ sắp không nói ra lời, hẳn là lần đầu tiên thấy trên thế giới lại có như vậy được vật, nếu như loại này được vật tiêu thụ đến toàn thế giới lời nói, kia lại có bao nhiêu người có thể giữ được tánh mạng.

Nghĩ tới đây, Duke nhất thời hai mắt sáng lên, hẳn có loại muốn mua loại này được vật xung động.

Nhưng Duke có một chút không nghĩ tới, thần như vậy Kỳ Được vật, giá cả làm sao có thể sẽ tiện nghi.

"Ta biết ngươi đang suy nghĩ gì." Lãnh Phong nhìn ra Duke ý tưởng, ánh mắt lóe lên một tia khinh thường, nhàn nhạt nói: "Đề nghị ngươi chớ hòng mơ tưởng, cũng không cần đem ngươi thấy nói ra, loại này được vật toàn thế giới chỉ có một cái công ty ở sinh sản, hơn nữa không đối ngoại tiêu thụ, không có đường giây đặc thù là không lấy được, ngươi biết một chai nhỏ này muốn bao nhiêu tiền sao?"

"Bao nhiêu?" Duke theo bản năng hỏi.

"Mười triệu USD, mới vừa rồi rót ở Claire trên người, liền giá trị không sai biệt lắm năm trăm ngàn USD." Lãnh Phong mặt đầy bình thản nói.

"Tê "

Duke hít một hơi lãnh khí, mặc như vậy, hơn nữa cứ như vậy một chai nhỏ, hẳn nhất thời bỏ đi trong đầu ý tưởng, bởi vì hẳn không mua nổi.

Hai người nói chuyện cũng truyền tới Claire trong tai, nàng đã cảm giác đau đớn biến mất, tinh thần cũng khôi phục rất nhiều.

Claire ở Phan Mộc Mộc nâng đỡ ngồi thẳng thân thể, sau đó nhìn Lãnh Phong nói: "Ta sẽ đem tiền cho các ngươi."

Lãnh Phong cười cười, nhẹ nhàng lắc đầu, đạo: "Không cần, phụ thân ngươi sẽ cho chúng ta tiền thuê."

Lúc này, Lăng Mặc hướng Lãnh Phong hô: "Lãnh Phong, đã bay đến 5000m, Băng Lôị bọn họ đã tiến vào chiến trường, ngươi tốt nhất nhanh lên một chút tiếp viện bọn họ."

Lãnh Phong ừ một tiếng, xuất ra súng bắn tia, sau đó nhìn Claire liếc mắt, nói: "Ăn một chút gì đi, nơi này có thức ăn."

Nói xong, Lãnh Phong đi tới cửa khoang cạnh, nhìn phía dưới đất đai.

Ứng Nhãn mở ra, Lãnh Phong có thể rõ ràng thấy trên chiến trường từng ly từng tí.

Băng Lôị đám người và Syria Chính Phủ Quân chào hỏi một tiếng, sau đó gia nhập chiến trường.

Syria Chính Phủ Quân đề bày tỏ cảm ơn cho ba người cũng phát một cái tốt nhất m4 súng trường, những thứ này m4 súng trường đều là nước Mỹ cho Syria cung cấp trang bị.

Băng Lôị cầm trong tay súng trường, nhắm một tên is binh lính, ngay tại hắn trang bị bóp cò thời điểm

"Xuy "

Một viên đạn, đánh trúng tên lính này đầu, nhất thời đem đầu hắn đánh bể.

Nhìn mình con mồi chậm rãi xụi lơ đến trên đất, Băng Lôị bữu môi một cái, hẳn thấy đạn là từ không trung bay tới, sau đó Băng Lôị mở ra vô tuyến điện, nhắc: "Lãnh Phong mọi người, người làm gì cướp ta con mồi."

Trên phi cơ Lãnh Phong một bên kéo động cò súng một bên cười nói: "Xin lỗi a Băng Lôị Lão Đại, thoáng cái nhanh tay."

"Trời ạ, không muốn mù nổ súng được không, Lão Từ thật vất vả nhắm được, kết quả bị người nha cướp." Trên mặt đất Băng Lôị thờ hỏn hển mắng.

"Tĩnh táo một chút, đại ca, chớ quên người bây giờ thuộc về bại lộ vị trí, vội vàng tránh, phe địch tay súng bắn tia phong tỏa người!"

Lãnh Phong vừa dứt lời, is tay súng bắn tia liền nhanh chóng đất bóp cò.

Băng Lôị há là người bình thường có thể so sánh, Lãnh Phong lời còn chưa nói hết, hẳn liền trốn che người sau, mà vừa vận tay súng bắn tia cũng bóp cò, đạn bắn vào hắn mới vừa rồi thật sự nơi vị trí.

Lãnh Phong phong tỏa tay súng bắn tia kia, bóp cò.

"Xuy "

Đạn vô cùng tinh chuẩn đánh trúng tên này núp ở che người bên trong is tay súng bắn tia, đoạt đi tính mạng hắn.

"Vội Lão Từ chơi đùa đánh lên?" Lãnh Phong kéo động cò súng, mặt coi thường.

Không người có thể biết đạn là từ đâu bắn tới, cũng không biết đến, không trung đang có một khung máy bay, vòng quanh đồ Meyer xoay quanh.

Nanh Sói cùng Lăng Ảnh đi theo Syria Chính Phủ Quân tấn công vào trong thành phố, không ngừng bắn chết đến is binh lính.

Đối với Nanh Sói cùng Băng Lôi mà nói, đây là đã lâu chiến tranh, bọn họ đều vô cùng hoài niệm. Bởi vì bọn họ hai người cũng từng tại bộ đội đặc chủng đợi qua, tham gia thật to Tiểu Tiểu vài chục lần nhiệm vụ, loại này giết người cảm giác bọn họ đã rất lâu chưa từng có.

Mà đối với Lăng Ảnh mà nói, chính là sung mãn hoàn toàn mới lạ cảm giác.

Hắn xem qua rất nhiều chiến tranh điện ảnh, đã sớm mong đợi có một ngày có thể tự mình thể nghiệm một chút ra chiến trường cảm giác, hiện tại hắn mơ mộng thực hiện.

Nếu như bất quá gia nhập Âm Dạ, vậy hắn đời này cũng không nhất định có thể có như vậy thể nghiệm.

Ba người đi theo Syria Chính Phủ Quân không ngừng đi sâu vào, Lãnh Phong là trên không trung vì bọn họ cung cấp đánh lên tiếp viện, một khi phát hiện có người uy hiếp được ba người an toàn, kia Lãnh Phong liền ngay lập tức sẽ nổ súng, đem nguy hiểm bóp chết trong trứng nước.

Trên không trung đánh lên, vô hình thu cắt đối với (đúng) Phương Sinh mệnh, hơn nữa những người đó đến chết, sẽ không biết là ai giết bọn hắn.

Duke cùng Claire đều nhìn Lãnh Phong, nhìn Lãnh Phong không ngừng nổ súng, bên trên đạn, nổ súng

Bọn họ cũng không thể tin được, trên đời này lại có như vậy một cái súng bắn tia có thể ở giữa trời cao tiến hành đánh lên.

Hôm nay phát sinh chuyện lật đổ hai người thể giới quan, mặc dù Claire biết có Dịch Năng Giả tồn tại, nhưng tận mắt thấy Lãnh Phong đám người năng lực thời điểm, vẫn kinh ngạc không thôi.

Về phần Duke, hắn một câu nói đều không nói được, cái thể giới này cho hắn quá nhiều kinh hi, hắn trong lúc nhất thời rất khó tiếp nhận.

Nhưng hắn không muốn tiếp nhận cũng phải tiếp nhận, bởi vì những thứ này đều là sự thật, không cách nào thay đổi, mà hắn cũng không thể đi thay đổi.

Thậm chí Duke bắt đầu hâm mộ lên Lãnh Phong đám người đứng lên, bởi vì bọn họ nắm giữ cường hãn năng lực, có thể ở cái thể giới này đi ngang, không người có thể không biết sao bọn họ.

Người bình thường là phải bị rất nhiều ràng buộc, hơn nữa cũng không nhất định có thể bảo vệ mình.

Nếu như lần này không phải là có Lãnh Phong đám người, kia Claire coi như không bị is binh lính giết chết, cũng sẽ bởi vì vết thương lây mà chết.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Gặp lại Tuyên Triết Tam

Duke cùng Claire cũng đối với (đúng) Âm Dạ các thành viên tâm tồn cảm kích, cho dù biết bọn họ đều là bị thuê đến, nhưng nếu như không có những người này, kia Duke cùng Claire cũng căn bản không sống nổi.

"Àm!"

Lãnh Phong lại vừa là nổ một phát súng, lần nữa đánh gục một tên is binh lính.

Ở thời gian ngắn như vậy trong, hắn đã ám sát ba mươi sáu tên is binh lính, giết người tổng số muốn vượt qua Băng Lôi cùng Lăng Ảnh cộng lại tổng cộng.

Về phần Nanh Sói, hàng này nhất định chính là giết đồ mất, hắn cướp một ổ súng máy, hướng is binh lính phương hướng chính là bắn càn quét, hoàn toàn không để ý địch nhân công kích.

Coi như bị đạn bắn trúng, Nanh Sói ngay cả chân mày đều không nhú một cái, nói thế nào hắn là như vậy nắm giữ tự lãnh năng lực người, bị đạn đánh trúng, nhiều nhất sẽ đau xuống.

Đánh vào trong da thịt đạn, không cần ba giây thì sẽ từ trong vết thương rơi ra đến, sau đó vết thương sẽ nhanh chóng khép lại, khôi phục lại bị thương

trước bộ dáng.

Toàn thế giới phỏng chừng cũng chỉ có Nanh Sói mới có thể như vậy tự do phóng khoáng, dù sao mỗi một Dị Năng Giả năng lực đều là độc nhất vô nhị.

Dĩ nhiên, cũng không loại bỏ có một ít tương tự năng lực, tỷ như Lý Hàm Sâm, còn có ban đầu Lãnh Phong đi bệnh viện theo Trương Ảnh Hàm thời điểm gặp phải tên kia Dị Năng Giả, hai người kia năng lực rất tương tự, đều là lấy tốc độ làm chủ.

Có Âm Dạ thành viên gia nhập, Syria Chính Phủ Quân tấn công càng lúc càng nhanh, is binh lính lại tiếp tục chống cự đi xuống, cũng chỉ có bị tiêu diệt hết phần, dù sao có Lãnh Phong trên không trung vô hình ám sát, còn có Băng Lô ba người cường đại chiến lực.

Lúc này, Lăng Ảnh vọt vào trong một căn phòng, căn phòng này trong cũng không có binh dân, nhưng lại có bốn gã is tay súng bắn tia, chính là chỗ này bốn cái tay súng bắn tia, mới vừa rồi ám sát không ít Syria Chính Phủ Quân, thiếu chút nữa đem Lăng Ảnh cho thương tổn đến.

Lăng Ảnh đang chuẩn bị đối với (đúng) bốn gã tay súng bắn tia nổ súng, nhưng lại phát hiện mình súng không có đạn.

Bốn cái tay súng bắn tia cũng phát hiện hắn, rồi rút lấy súng lục ra, hướng Lăng Ảnh nổ súng.

Đây là đang trong phòng, Lãnh Phong Ứng Nhãn không thấy được, thật sự dĩ vô pháp cho hắn cung cấp trợ giúp.

Ở thời khắc mấu chốt, Lăng Ảnh nổi giận gầm lên một tiếng, ngọn lửa nhất thời từ trong thân thể toát ra, bao trùm ở mặt ngoài thân thể.

Chỗ trống đàn đánh tới trên ngọn lửa thời điểm, nhất thời bị ngọn lửa cho hòa tan, không cách nào đối với (đúng) Lăng Ảnh tạo thành tổn thương gì.

Thấy trước mắt cái này "Hỏa nhân", bốn gã tay súng bắn tia nhất thời mặt đầy khiếp sợ, trong lúc nhất thời quên tiếp tục lái hỏa, bọn họ đời này là lần đầu thấy đến lại có thể toàn thân bốc lửa người.

Bốn gã tay súng bắn tia còn không có từ trong lúc khiếp sợ khôi phục như cũ, cơ hội tốt như vậy Lăng Ảnh làm sao biết bỏ qua cho.

Hỏa Diễm Phân thành bốn đạo, đánh phía bốn gã tay súng bắn tia, ngọn lửa xuyên qua thân thể bọn họ, trực tiếp đưa bọn họ đánh ra nhà ở.

Nhà ở phát ra tiếng ầm ầm, vách tường nhất thời bị đánh ra bốn người hình, bốn gã tay súng bắn tia giống như chó chết, thân thể trực tiếp bị ném đi ra bên ngoài nơi phế tích.

Lăng Ảnh thu hồi ngọn lửa, một bên cho súng trường đối băng đạn, một bên rời đi nhà ở.

Băng Lô nhìn nơi phế tích bốn cỗ thi thể liếc mắt, cười nói: "Tiểu tử ngươi dùng dị năng a."

"Đúng vậy, không có cách nào mới vừa rồi thiếu chút nữa chết." Lăng Ảnh mặt đầy cười khổ, mới vừa rồi đúng là rất kinh hiểm, nếu như không phải là hắn ừng có dị năng, vậy nhất định sẽ bị bắn loạn đánh chết.

Hai người nói đều là tiếng Hoa, cho nên cũng không lo lắng bị những người khác nghe, ngược lại bọn họ nghe cũng nghe không hiểu.

"Tiếp tục, này tràng chiến tranh muốn kết thúc, Syria Chính Phủ Quân lập tức sẽ chiếm dẫn toàn bộ đồ Meyer." Nói xong, Băng Lô ghim súng, lần nữa xông về phía trước.

Lăng Ảnh liền vội vàng với sau lưng Băng Lô, này tràng chiến tranh cho hắn rất lớn lớn lên.

Có câu nói, không có trải qua thực chiến binh lính, mãi mãi cũng là một gã tân binh.

Trải qua này tràng chiến tranh, Lăng Ảnh phát sinh biến hóa rất lớn, vô luận là phản ứng năng lực hay lại là tác chiến năng lực hắn đều có tăng lên rất nhiều.

Mặc dù còn cần tiếp tục ma luyện, nhưng là so với lúc trước tốt hơn rất nhiều, không còn là trước kia kia cái gì cũng không biết Tiểu Bạch.

"Ầm!"

Lại vừa là một phát súng, một tên is binh lính ngã trong vũng máu, hắn đến chết, cũng không biết là ai giết hắn.

"Hô "

Lãnh Phong nhỏ khí, hắn đều ám sát đều có chút mệt mỏi, thậm chí là chán nản.

Đào ở dưới tay hắn sinh mệnh rốt cuộc có bao nhiêu, chính hắn cũng không nhớ rõ.

"Mộc Mộc, cảm ly nước cho ta, cảm ơn." Lãnh Phong đứng thẳng thân, hoạt động một chút có chút đau nhức thân thể.

Mới vừa rồi kia nửa giờ, hắn đều là ghim súng, một mực ở đánh lên, vị trí hoàn toàn không có biến động qua.

Phan Mộc Mộc cầm một ly nước cho Lãnh Phong, khẽ cười nói: "Được, người đánh lên cũng quá lâu, nghỉ ngơi thật khỏe một chút đi, ta nghĩ rằng Băng Lô Lão Đại bọn họ chắc yêu cầu người trợ giúp, ta mới vừa rồi ở trên vệ tinh thấy bọn họ đã tiến vào thành thị trung tâm, chiến tranh cũng nhanh muốn kết thúc."

Lãnh Phong cười gật đầu một cái, sau đó một hơi thờ đem nước uống ánh sáng, đem ly trả lại cho Mộc Mộc sau, Lãnh Phong mới lên tiếng: "Không việc gì, ta lại tránh một hồi."

"Tùy người nha, ta đây trước không quấy rầy người, không trung Sát Thần!"

Nói xong, Phan Mộc Mộc xoay người rời đi.

Lãnh Phong cười khổ một tiếng, sau đó kéo động một cái cò súng, tiếp tục nhắm ngay mặt đất.

Syria Chính Phủ Quân căn bản cũng không biết không trung còn có như vậy nhất tôn đại thần [pro] tự cấp dư bọn họ đánh lên tiếp viện, is cũng không biết không trung có người ở sẵn giết bọn họ.

Máy bay là ở vào ẩn thân trạng thái, vệ tinh cũng phát hiện không, chứ nói chi là bằng mắt thường.

Lãnh Phong lần nữa ám sát một tên is binh lính sau, đột nhiên nhận ra được cái gì, mắt phải lóe lên một chút, nhìn về phía phương xa.

Khoảng cách chỗ Meyer hai mươi km bên ngoài trên bình nguyên, nơi đó lóe lên ánh sáng khác thường.

"Dị Năng Giả!" Lãnh Phong có thể thông qua Ứng Nhân, nhìn đến nơi đó phát sinh từng ly từng tí.

Hai gã Dị Năng Giả chính đang giằng co đến, một người trong đó người mặc màu đen đường vân áo khoác, thân thể của hắn cạnh đứng hai cụ Khô Lâu.

Về phần một người khác, Lãnh Phong từng thấy, hơn nữa biết nàng tên.

Nàng rất đẹp, hoàn toàn Ngự Tỷ loại hình.

Nàng chính là, Tuyên Triết Tam!

Lãnh Phong chân mày nhất thời nhíu lại, bởi vì hắn thấy, mặc áo khoác màu đen nam tử nơi cổ có một cái Hoàng Quan xâm.

Hắn là Vương Triều người!

Vương Triều người tại sao lại xuất hiện ở Syria, tại sao Tuyên Triết Tam cũng lại ở chỗ này?

Lãnh Phong trong lòng toát ra rất nhiều nghi vấn.

"Lăng Mặc, Mộc Mộc, ta phải rời khỏi xuống."

Nói xong, Lãnh Phong thu hồi súng bắn tỉa, đưa ra hai cánh, hướng Tuyên Triết Tam phương hướng bay đi.

Thấy Lãnh Phong sau lưng lại dài ra một đôi dài bốn mét cánh, Duke cùng Claire khiếp sợ thiếu chút nữa con người cũng rớt xuống.

Bọn họ nay Thiên Kinh lịch sự, thật sự là quá mức hư ảo, làm cho người ta một loại không chân thực cảm giác.

Claire mặc dù biết Lãnh Phong là Dị Năng Giả, nhưng căn bản cũng không biết nàng lại có một hai cánh.

Ở Tây Phương trong thần thoại, nắm giữ màu trắng cánh là thiên lương thiên sứ, mà nắm giữ cánh màu đen, chính là Đọa Lạc Thiên Sứ.

"Hắn hắn hắn là thần sao?" Duke lắp ba lắp bắp nói.

Claire cố gắng làm cho mình tỉnh táo lại, sau đó nhẹ nhàng lắc đầu một cái, đạo: "Không, hắn chẳng qua là Dị Năng Giả."

Lãnh Phong không có đem phát hiện Dị Năng Giả tình huống nói cho trong đêm tối thành viên khác, hắn quyết định trước đi kiểm tra một chút tình huống, Băng Lô đám người vẫn còn ở cùng is giao chiến, Lãnh Phong không muốn để cho bọn họ phân tâm.

Hai cái Dị Năng Giả cũng đều là A Cấp, hai cái A Cấp Dị Năng Giả, Lãnh Phong có lòng tin đối phó tới.

Ngay tại Lãnh Phong hướng hai người bay đi thời điểm, Tuyên Triết Tam mặt đầy âm trầm mở miệng, nhìn cách mình xa tám mét nam tử, trầm giọng nói: "Vì sao phải theo dõi ta."

Nam tử lộ ra một tia nụ cười tàn nhẫn, giọng âm lãnh, trả lời cũng chỉ có đơn giản hai chữ, "Giết người."

"Giết ta, chi bằng người? Vương Triều tổ thứ nhất tổ trưởng, ác linh!" Tuyên triết tam nhãn thần mang theo nhàn nhạt khinh thường, hoàn toàn không đem nam tử coi ra gì, "Mặc dù người đang ở đây Vương Triều địa vị rất cao, vốn lấy người năng lực, vẫn không làm gì được ta!"

Nói xong, Tuyên Triết Tam dưới chân bộc phát ra một trận Băng Phong, mặt đất bắt đầu nhanh chóng đóng băng, chung quanh nhiệt độ nhất thời hạ xuống đến gần mười độ.

Băng, nàng năng lực là băng!

Lạnh giá khí lạnh đến tận xương để cho ác linh thân Thể Nhẫn không ngừng run rẩy một chút, nhưng thân là Vương Triều cao tăng, hấn há là dễ dàng như vậy bị đánh bại.

"Rất lợi hại dị năng." Ô khen ngợi một câu sau khi, ác linh lui về phía sau ba bước, làm cho mình cách xa khí lạnh.

"Người cho rằng là người đi?" Tuyên Triết Tam lạnh rên một tiếng, tay phải dùng sức vung lên, trước người của nàng trong nháy mắt xuất hiện hai cái Băng Mâu, Băng Mâu lấy tốc độ kinh người bắn về phía ác linh.

Ác linh cặp mắt lạnh lẽo, hai cựa Khô Lâu liền vội vàng che ở trước người hấn, Băng Mâu đánh trúng Khô Lâu thân thể, nhất thời đem hai cựa Khô Lâu đánh cho thành bể xương, mà Băng Mâu cũng đi theo biến mất.

Nhìn mình triệu hoán đi ra Vong Linh bị đánh nát, ác linh trong miệng liền vội vàng nhớ tới kỳ quái chú ngữ, sau đó hai tay khoanh chung một chỗ, làm ra một tên kỳ quái Thủ Ấn.

Đang lúc này, Tuyên Triết Tam nhận ra được một tia không đúng, nàng có thể rõ ràng cảm giác mặt đất hơi có chút run rẩy.

Đột nhiên, một cái tay, từ mặt đất đưa ra, bắt Tuyên Triết Tam chân.

Tuyên triết tam liền vội cúi đầu nhìn, chỉ thấy trên mặt đất chẳng biết lúc nào xuất hiện một cánh tay, cánh tay không có bất kỳ máu thịt, có, chẳng qua là màu trắng xương, hơn nữa xương trong khe hở còn kèm theo đất sét.

Ngay sau đó, một cái đầu khô lâu cũng xuất hiện ở Tuyên Triết Tam dưới chân, hai cái tay cánh tay cũng bắt Tuyên Triết Tam một cái chân khác.

Tuyên Triết Tam vội vàng dùng lực gãy giữa, nhưng hai chân bị gắt gao nắm, đầu đón để cho nàng hơi nhú lên Mi.

Nhìn Tuyên Triết Tam bị khốn trụ, ác linh cười lạnh một tiếng, vung hai tay lên, Tuyên Triết Tam chung quanh thân thể xuất hiện tám cựa Khô Lâu, hơn nữa những thứ này Khô Lâu đều cầm đao kiếm, rất nguyên thủy vũ khí lạnh.

"Người giết ta tổ thứ nhất hai gã thành viên, Vương Triều cao tăng há có thể cho phép người như vậy làm xằng làm bậy, người ngoan ngoãn đầu hàng đi, như vậy ta còn có thể lưu cho ta một cựa toàn thân!" Ác linh giọng không mang theo bất kỳ cảm tình gì, mặc dù Tuyên Triết Tam là cái đại mỹ nữ, nhưng hấn hoàn toàn không có bị ảnh hưởng đến.

"Người cho rằng là bằng những thứ này liền có thể vây khốn ta?" Tuyên Triết Tam vẫn mặt coi thường.

"Ồ?" Ác linh hơi ngần ra, sau đó cười lạnh nói: "Không muốn làm tiếp vô vị gãy giữa, người cho rằng là người vào lúc này còn có thể làm ra cái gì phản kháng? Mạng người đã không chế ở trên tay ta, chỉ cần trong tay ta chỉ nhẹ nhàng động một cái, đầu người sẽ cùng thân thể tách ra."

Vừa nói, hai cựa Khô Lâu đi tới Tuyên Triết Tam bên người, đem tay Trung Võ khí gác ở cổ nàng bên trên.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Đông lạnh vòng xoáy

Này tựa như có lẽ đã đến sống còn thời khắc, nhưng Tuyên Triết Tam khoe miệng vẫn treo một tia nụ cười nhàn nhạt, trong nụ cười tràn đầy khinh thường.

Tuyên triết Tam Tiểu cho nhìn ác linh tâm lý có chút thấp thỏm, chẳng lẽ nữ nhân này còn có cái gì chiêu số không dùng ra tới?

Sau một khắc, ác linh ý tưởng liền ứng nghiệm.

Từ Tuyên Triết Tam trong thân thể bộc phát ra một cỗ kinh người khí lạnh, khí lạnh lấy thân thể nàng làm trung tâm, giống như sóng một loại lao ra, đem

chung quanh Khô Lâu toàn bộ đánh thành bể xương, mặt đất cũng kết một tầng thật dày bằng, trên mặt đất hai cụ Khô Lâu cũng vì vậy bị đông lại.

Tuyên Triết Tam đi về phía trước hai bước, mặt coi thường nhìn ác linh.

Ác linh bị Tuyên Triết Tam bày ra thực lực hoàn toàn cả kinh nói, không nghĩ tới nữ nhân này sẽ có mạnh mẽ như vậy thực lực.

Cảm thụ thấu xương giá rét, ác linh thân thể thậm chí đều có chút phát run.

Nhưng thân là Vương Triều nhân viên cao tầng, ác linh há sẽ tùy tiện bị đánh bại, hắn còn có thật nhiều lá bài tẩy không bày ra.

Hai người chiến đấu vẫn đang kéo dài, mà Lãnh Phong lúc này cũng tới đến hai người bầu trời, ở tại bọn hắn không nhìn thấy độ cao mắt nhìn xuống.

Tuyên Triết Tam trên người không ngừng bộc phát ra khí lạnh, ác linh cho gọi ra Khô Lâu rồi rít bị đông lại, căn bản là không phát huy ra nên có tác dụng.

"Người rất mạnh." Ác linh sắc mặt nghiêm túc nhìn Tuyên Triết Tam, nói.

"Người rất yếu." Tuyên Triết Tam lại không có cho hắn bất kỳ mặt mũi gì.

Ác linh sầm mặt lại, sau đó giận quá thành cười, lộ ra vẻ tươi cười, đạo: "Người quả thật có cuồng vọng tư cách, nhưng thân ta là Vương Triều cao tầng, há có thể bại trong tay người bên trên, hôm nay người phải chết!"

Nói xong, ác linh trên người bộc phát ra một cỗ kinh người sát khí, ngay sau đó, ác linh phát ra gầm lên giận dữ: "Ác linh phụ thân!"

Sau một khắc, ác linh toàn thân liền bị quỷ dị hắc khí cho bao phủ, giống như từ Địa Ngục đi ra ác quỷ.

Tuyên Triết Tam sắc mặt cũng bắt đầu biến hóa ngưng trọng, nàng mặc dù tính cách cuồng vọng, nhưng tuyệt không phải đánh mất sung mãn mập mạp người, nàng nhìn ra, ác linh bây giờ mới cho thấy thực lực chân chính.

Mặc dù nàng cũng không có sử dụng toàn lực, nhưng bây giờ ác linh, cho dù là đem hết toàn lực, cũng không nhất định có thể tùy tiện đánh bại hắn.

Trên không trung Lãnh Phong thấy ác linh biến hóa, nhất thời tròn tròn cặp mắt, không nghĩ tới Vương Triều cao tầng bên trong lại có một cái mạnh mẽ như vậy tồn tại!

Lãnh Phong liền vội vàng hạ thấp độ cao, đem đến 1000m không trung sau, Lãnh Phong đã có thể cảm giác được rõ ràng năng lượng ba động.

Ác linh cặp mắt đã biến thành quỷ dị màu đen, toàn thân cao thấp tản ra khiến người sợ hãi hắc khí.

Không trách hắn sẽ để cho ác linh, nguyên lai năng lực là quỷ dị như vậy.

"Băng Phong!"

Tuyên Triết Tam khẽ quát một tiếng, ngay sau đó, ác linh hai chân bắt đầu bị đóng băng lại, hơn nữa băng vẫn còn đi lên lan tràn, Tuyên Triết Tam đây là muốn đem ác linh cho đông lại tiết tấu.

Đối mặt với nhanh chóng lan tràn băng, ác linh lại không có bất kỳ sợ hãi, ngược lại lộ ra một tia nụ cười tàn nhẫn.

Ác linh cười lạnh một tiếng, đạo: "Người cho rằng là người có thể đông lại ta?"

Ở Tuyên Triết Tam nhìn soi mói, vốn là đang ở đi lên lan tràn băng bắt đầu lấy tốc độ kinh người biến mất đến.

Tuyên Triết Tam cau mày, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể né ra nàng Băng Phong, nhưng trước mắt cái này Vương Triều cao tầng làm được, hơn nữa còn là hòa tan nàng băng, mà không phải né tránh.

Đông lại ác linh băng toàn bộ biến mất, ác linh khôi phục hành động năng lực, sau đó mặt đầy cười lạnh hướng Tuyên Triết Tam đi tới.

Dựa vào càng gần, Tuyên Triết Tam lại càng có thể cảm giác được ác linh trên người khí tức âm lãnh.

"Hừ, giả thần giả quỷ." Tuyên Triết Tam sắc mặt lạnh lẽo, hai tay đẩy về phía trước.

"Hô "

Một cỗ lạnh giá cuồng phong thổi qua, thổi chung quanh thực vật cũng bị đông cứng, mặt đất cũng kết một tầng rất dày băng.

Cuồng phong tạo thành một cái vòng xoáy, trực tiếp hướng ác linh phóng tới.

Đông lạnh vòng xoáy năng lực cường hãn tới cực điểm, ngay cả trên không trung Lãnh Phong cũng có thể rõ ràng cảm giác giá rét, có thể tưởng tượng được trên mặt đất ác linh trải qua biết bao sợ hãi lạnh giá!

Ác linh sắc mặt kịch biến, mặc dù hần bây giờ lực lượng toàn thân cũng tăng gấp đôi, nhưng đối mặt với Tuyên Triết Tam công kích, hần từ đáy lòng toát ra một cỗ thật sâu cảm giác vô lực.

Tuyên Triết Tam mới vừa rồi công kích hần đều có thể thân nhiên đối mặt, cho nên hần mới có thể tự tin hướng Tuyên Triết Tam đi lên, muốn dùng thân thể sát khí đưa nàng chấn nhiếp, nhưng không nghĩ tới nàng lại sử dụng ra ác như vậy một chiêu.

Ác linh vừa mới sử dụng "Ác linh phụ thân" không bao lâu, ngay cả một chiêu công kích cũng còn không sử dụng ra, chẳng lẽ cứ như vậy bị đánh bại?

Hần dĩ nhiên không cam lòng, rất không cam tâm.

"Uống a a a ! ! !"

Ác linh nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân hắc khí nhất thời bùng nổ mà ra, tạo thành năm cái màu đen hình người Năng Lượng Thể, ngăn cản ở trước người mình.

Năng Lượng Thể thân hình đều cùng ác linh giống nhau như đúc, chỉ là không có dáng vẻ, những thứ này đều là ác linh trên thân thể hắc khí tạo thành.

Ở Lãnh Phong nhìn soi mói, đông lạnh vòng xoáy đánh trúng ác linh tạo thành Năng Lượng Thể, sau đó bộc phát ra một cỗ kinh người khí lạnh.

Cảm thụ lạnh giá khí lạnh đến tận xương, Lãnh Phong khẽ cau mày, nói cao hơn một chút độ cao.

Hần không thích giá rét.

Vòng xoáy không ngừng bộc phát ra khí lạnh, thậm chí còn kèm theo rất nhiều bẻ gãy.

Khí lạnh dần dần tản đi, Tuyên Triết Tam cùng ác linh thân hình xuất hiện lần nữa.

Lúc này ác linh, khoe môi nhếch lên một tia máu tươi, trên người hắc khí đã biến mất, "Ác linh phụ thân" trạng thái đã thối lui.

Tuyên Triết Tam cũng là sắc mặt tái nhợt, trong mắt mang theo vẻ khiếp sợ, đó là nàng một chiêu mạnh nhất, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể ở chiêu này dưới sự công kích bình yên vô sự, nhưng cái này ác linh lại liên bị chút thương?

"Thật là mạnh, quá mạnh mẽ." Lãnh Phong cau mày, phía dưới hai cái Dị Năng Giả cũng khác Thường Cường hần, hai người cơ hồ là lực lượng tương đương.

Về phần mới vừa rồi Tuyên Triết Tam chiêu đó đông lạnh vòng xoáy, Lãnh Phong cũng không có gì tự tin có thể bình yên vô sự tiếp, trừ phi hần bay đến không trung.

"Ta nghĩ chúng ta hai cái hiện tại cũng không có chiến đấu năng lực." Ác linh lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, hần bây giờ cảm giác thân thể sắp bị đông cứng.

Mặc dù chặn chiêu đó cường hần công kích, nhưng giá rét vẫn không ngừng xâm nhập thân thể của hần.

Tuyên Triết Tam không nói gì, chẳng qua là lạnh rên một tiếng.

Dùng đông lạnh vòng xoáy, nàng yêu cầu hơn nửa canh giờ thời gian mới có thể khôi phục như cũ, mặc dù trong lúc có thể sử dụng dị năng, nhưng cũng không cách nào giết chết ác linh.

Cho nên tương đương với không có chiến đấu năng lực.

"Cứ như vậy đi, ngươi rất mạnh, ta rất lâu chưa từng thấy qua mạnh mẽ như vậy Dị Năng Giả." Ác linh xoa một chút khoe miệng máu tươi, tiếp tục nói: "Từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể ở ta trạng thái mạnh nhất xuống để cho ta bó tay toàn tập, ngươi là người thứ nhất, cho nên ta quyết định, ta không truy cứu nữa ngươi xử phạt, ngươi có thể đi."

"Hừ." Tuyên Triết Tam lạnh rên một tiếng, khinh thường nói: "Ngươi thể nào một bộ tha thứ ta bộ đáng, ngươi cho là ta sẽ sợ các ngươi Vương Triều?"

"Nếu như ngươi không sợ, vì sao phải trốn Syria?" Ác linh phản hồi.

"Tôi Syria ta Tự Nhiên có chính ta lý do, ta lười cùng ngươi tranh luận, ngươi không nên bài ra một bộ cao cao tại thượng bộ đáng, lúc này để cho ta cho rằng các ngươi Vương Triều người đều là sôa bức." Tuyên Triết Tam mặt đầy âm lãnh nói.

Ác linh khẽ cau mày, cái này Tuyên Triết Tam tính khí thật sự là không lớn đất a.

Lãnh Phong cười cười, hần cũng đang cảm thán, Tuyên Triết Tam nữ nhân này tính cách cùng Mạch Nhiên hơi có chút giống như.

"Ồ? Tại sao ta lại sẽ nghĩ tới Mạch Nhiên." Lãnh Phong lăm bằm lăm bầu nói.

"Ai?"

Ác linh cùng Tuyên Triết Tam gần như cùng lúc đó ngẩng đầu nhìn chỗ không bên trong.

Lãnh Phong cười khỏ một tiếng, không nghĩ tới hai người này cảm giác năng lực còn rất cường a, này cũng có thể phát hiện mình.

Ác linh cùng Tuyên Triết Tam đều thấy không trung một điểm đen, hơn nữa điểm đen càng ngày càng gần, một bóng người giọi vào hai người mi mắt.

Lãnh Phong không ngừng hạ xuống đến độ cao, nếu cũng bị phát hiện, vậy thì đi ra gặp thấy.

Làm Lãnh Phong hạ xuống mặt đất bên trên thời điểm, ác linh nhất thời tròn tròn cặp mắt, một bộ gặp quỷ biểu tình.

Tuyên triết tam nhãn trong cũng là thoáng qua một vẻ kinh ngạc, nàng không nghĩ tới Lãnh Phong cũng ở đây.

"Là người?" Tuyên triết tam đôi mắt chết nhìn chòng chọc Lãnh Phong, mặt đầy kinh ngạc nói.

"Không trung Sát Thần!" Ác linh chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, Lãnh Phong truyền kỳ hấn chính là rõ ràng rất.

Thấy ác linh phản ứng, Lãnh Phong bữu môi một cái, hàng này khẩn trương cộng lông, chính mình cũng không phải là tới giết hấn.

"Đừng kích động, ta chính là tới thăm đám các người đánh nhau, ai biết này cũng bị các người phát hiện ra." Lãnh Phong buông tay một cái, có chút bất đắc dĩ.

"Không nghĩ tới chúng ta lại gặp mặt." Tuyên Triết Tam nhẹ nhàng cười, nàng cười lên rất đẹp.

Lãnh Phong gật đầu một cái, không có bị tuyên triết Tam Tiểu cho cho ảnh hưởng, nói: "Người thế nào ở Syria."

"Tôi chơi đùa a, Syria bây giờ náo rất lợi hại, ta nghĩ rằng tới xem một chút." Tuyên Triết Tam nói.

Lãnh Phong cái trán thoáng qua ba cái hắc tuyến, cô em này có thể a, chuyên khiêu chiến khu tới chơi, có chút ý tứ.

"Đúng vậy, bên kia còn đang đánh ý vào đây." Lãnh Phong chỉ chỉ đồ Meyer phương hướng.

Hai người ở cổ nói chuyện phiếm, hoàn toàn không thấy một bên ác linh.

Ác linh bây giờ cũng không biết nên làm cái gì được, nói chuyện, dường như không hấn nói chuyện phần. Hướng Lãnh Phong phát động công kích? Đó là muốn chết, đừng nói trước hấn không có đánh bại Lãnh Phong phần thắng, máu chó là hấn bây giờ bị thương, chống lại Lãnh Phong, ngay cả chạy trốn cơ hội cũng không có.

"Vậy người lại ở chỗ này làm gì?" Tuyên Triết Tam hỏi.

"Giống như người, tới chơi."

Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không nói cho chính nàng là tới chấp hành nhiệm vụ, đây chính là cơ mật, huống chi Lãnh Phong hoàn toàn không hiểu nữ nhân này, đây chỉ là lần thứ hai gặp mặt.

Tuyên Triết Tam lần nữa cười cười, đạo: "Vậy cũng tốt, không nghĩ tới người cũng thế nào tự do phóng khoáng."

Ở một bên ác linh vậy kêu là một cái lúng túng, bây giờ hoàn toàn không hấn nói chuyện phần, hơn nữa hấn đã có muốn rời khỏi xung động.

Nghe Tuyên Triết Tam nói chuyện với Lãnh Phong, ác linh cũng biết, hai người kia nhận biết, nếu như còn đánh xuống lời nói, Lãnh Phong nhất định sẽ giúp Tuyên Triết Tam.

Mà Lãnh Phong cùng Tuyên Triết Tam vẫn còn ở trò chuyện, hoàn toàn không thấy bên cạnh ác linh, ác linh khẽ cắn răng, xoay người rời đi.

Hấn không thể không nhận tài.

Nhận ra được ác linh rời đi, Lãnh Phong cùng Tuyên Triết Tam đều không hèn mà cùng cười cười, hàng này hoàn toàn chính là bị buộc đi.

"Ta cũng phải đi, trở về Hoa Hạ." Lãnh Phong nhìn Tuyên Triết Tam liếc mắt, nói.

Tuyên Triết Tam gật đầu một cái, quét nhìn bốn phía một cái, đạo: "Vậy cũng tốt, ta rất chờ mong chúng ta lần gặp mặt sau."

Lãnh Phong cười cười, đưa ra hai cánh, hướng trời cao bay đi.

Lần kế gặp mặt? Không, hấn không có chút nào mong đợi.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Ảo ảnh số hiệu

Cái này Tuyên Triết Tam thật sự là quá mức thần bí, tính cách cũng để cho người không đoán ra, Lãnh Phong bên trong tâm lý có chút mâu thuẫn nữ nhân này.

Tuyên Triết Tam ngừng đầu nhìn bay về phía trời cao Lãnh Phong, hơi nhếch khóe môi lên lên, lộ ra một tia mê người nụ cười.

Lãnh Phong tăng nhanh tốc độ phi hành, bay về phía ở vào 5000m trời cao máy bay.

"Lãnh Phong, tiểu tử ngươi đi đâu?" Vô tuyến điện trong truyền ra Băng Lô thanh âm.

"Không đi đâu, ta đã đến trong phi cơ." Vừa nói, Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, sau khi thông qua cửa khoang, tiến vào trong buồng phi cơ.

Lăng Mặc ở Lãnh Phong sau khi rời đi cũng không có tắt khoang sau môn, trực giác nói cho nàng biết Lãnh Phong sẽ không đi quá lâu.

Lãnh Phong Ứng Nhận có thể thấy ẩn thân bên trong máy bay, hoàn toàn không cần để cho Lăng Mặc tắt ẩn thân kiêu.

Thấy Lãnh Phong bay vào trong buồng phi cơ, Phan Mộc Mộc người đầu tiên đứng lên hỏi "Lãnh Phong người mới vừa rồi đi đâu?"

Lãnh Phong rót cho mình ly nước, uống một hớp sau khi mới hỏi đáp: "Ta nhìn thấy có hai cái Dị Năng Giả đang chiến đấu, cho nên đi qua nhìn một chút náo nhiệt."

"Hai cái Dị Năng Giả?"

Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc cũng lẳng lẳng, các nàng không nghĩ tới ở nơi này hỗn loạn Syria lại còn khác biệt Dị Năng Giả.

"Ừ, một là vô tổ chức Dị Năng Giả, còn có một cái là Vương Triều cao tầng, ác linh." Lãnh Phong tiếp tục nói.

"Ác linh người này ta biết, ta xem qua hần tài liệu, hần rất mạnh, năng lực là kêu gọi Vong Linh, hần là Vương Triều cao tầng bên trong số một số hai Dị Năng Giả." Lăng Mặc nói.

"Ta biết, cái đó vô tổ chức Dị Năng Giả cũng rất mạnh, thậm chí so với ác linh còn phải mạnh hơn một chút, năng năng lực là đông lạnh."

"Đông lạnh? Hơn nữa lại so với ác linh mạnh hơn?" Lăng Mặc ánh mắt lóe lên về khiếp sợ.

"Ừm." Lãnh Phong gật đầu một cái, vừa mới chuẩn bị nói tiếp thời điểm, vô tuyến điện trong truyền ra Băng Lô hò hét.

"Thêm mực, đem máy bay hạ xuống đồ Meyer mười km bên ngoài trên bình nguyên, chúng ta bây giờ chạy về."

"Được." Lăng Mặc ngồi về đến cơ trưởng chỗ ngồi, khống chế máy bay chuyển hướng.

Lãnh Phong nhỏ khí, ngồi vào ghế ngồi.

Về phần Duke cùng Claire, hai người cũng bởi vì mệt mỏi mà rồi rít ngủ mất.

Phan Mộc Mộc không biết khi nào thì đi đến Lãnh Phong bên người, nhìn cách đó không xa Claire cùng Duke liếc mắt, đạo: "Ta mới vừa rồi cho thức ăn bọn họ ăn, hai người bọn họ đều cần bổ sung dinh dưỡng, đặc biệt là Claire, mặc dù tể bào tu bổ dịch chữa khỏi nàng thương, nhưng nàng vẫn rất suy yếu, cần số lớn thức ăn và giấc ngủ, nếu như nàng không nghỉ ngơi cho khỏe lời nói, sẽ lưu lại mầm bệnh."

Nghe Phan Mộc Mộc nói chuyện, Lãnh Phong hơi ngần ra, kinh ngạc nói: "Ngươi lại biết nhiều như vậy?"

"Thật ra thì ta đối với (đúng) y thuật không hiểu lắm, chẳng qua là đọc sách nhìn nhiều mà thôi." Phan Mộc Mộc mặt đầy xấu hổ.

Máy bay rời đi đồ Meyer Không Vực, bay đến trên bình nguyên, hơn nữa không ngừng hạ xuống đến độ cao.

Lăng Mặc ngồi ở chỗ tài xế ngồi, không ngừng điểm màn ảnh màn ảnh, nói: "Chuẩn bị hạ xuống, tắt ẩn thân kiêu."

Máy bay ẩn thân giải trừ, sau đó đáp xuống trên bình nguyên.

Hạ xuống rất ổn, Duke cùng Claire cũng không có bị đánh thức, vẫn còn đang ngủ say đến.

Băng Lô ba người đi vào trong buồng phi cơ, Nanh Sói trên y phục dính không ít máu tươi, nhưng hàng này mặt đầy hưng phấn, hiển nhiên mới vừa rồi giết người giết rất thoải mái.

"Thoải mái sao?" Lãnh Phong quay đầu nhìn ba người, hơi mỉm cười nói.

"Thoải mái đến bạo nồ, tham gia chiến tranh cảm giác chính là không giống nhau." Lăng Ảnh ngồi vào ghế ngồi, mặt đầy kích động.

Lần này nhiệm vụ, để cho Lăng Ảnh thành dài hơn nhiều, đặc biệt là tham gia lần này chiến tranh, càng làm cho hắn cảm nhận được cái gì gọi là sinh tử liền ở bên người.

Chỗ trống đàn từ đầu bên cạnh gào thét mà quá hạn sau khi, hắn liền biết cái gì gọi là chiến tranh.

Đây chính là chiến tranh, nhất cá bất lưu thân, thì có thể bỏ mạng.

Băng Lô đi tới Lăng Mặc bên người, cố ý lưu ý một chút máy bay nhiên liệu chỉ thị đồng hồ, chắc chắn nhiên liệu đầy đủ sau, nói: "Được, mở ra ẩn thân kiêu, cất cánh, chúng ta đi nước Mỹ."

Lăng Mặc gật đầu một cái, ở trên các đồng hồ đo nhanh chóng điểm, đạo: "Sau cửa khoang đóng lại, máy bay cất cánh, mục đích, nước Mỹ New York."

Nước Mỹ, New York?

Lãnh Phong nhất thời lẳng lẳng, liền vội vàng từ ghế ngồi nhảy lên, nói nhanh: "Chúng ta thế nào đi nước Mỹ?"

"Chúng ta nhiệm vụ chính là đem Claire đưa về nước Mỹ, chẳng lẽ để cho nàng ở Hoa Hạ ngồi máy bay trở về à." Băng Lô tức giận mắng.

Lãnh Phong cau mày một cái, hắn lại không muốn đi nước Mỹ, hắn bây giờ chỉ muốn trở về Hoa Hạ, trở lại Trương Ảnh Hàm bên người.

"Chúng ta đây đi ngang qua Hoa Hạ sao?" Lãnh Phong đi tới cơ trưởng ngồi sau, hỏi.

"Biết, chúng ta sẽ dựa theo đường cũ trở về, bước ngang qua Hoa Hạ sau, cá hồi Viễn Dương đi." Lăng Mặc trả lời.

"Đường kia qua h thành phố thời điểm đem cửa buồng mở ra, ta không đi nước Mỹ."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Ám Dạ các thành viên rồi rít lẳng lẳng, Băng Lô khẽ cau mày, sau đó nhìn Lãnh Phong, nói: "Tiểu tử ngươi trở về h thành phố làm gì, ngươi không theo chúng ta đồng thời đem Claire đưa trở về?"

"Có các ngươi đã đủ, ta có đi hay không cũng không đáng kể, ngược lại Claire bây giờ cũng không nguy hiểm gì." Lãnh Phong nói.

"Tiểu tử ngươi, có phải hay không lại đang suy nghĩ Trương Ảnh Hàm." Băng Lô nhìn kỹ Lãnh Phong gương mặt biểu tình, sau đó dụng lực vỗ vỗ bả vai hắn, cười to nói: "Không tệ không tệ, ha ha, ngươi muốn trở về trở về đi, tiểu tử ngươi có thể rút cuộc mở mang trí tuệ, là cô em, ta ủng hộ ngươi."

Ngồi trên ghế ngồi Nanh Sói nắm một chai nước, đi theo cười nói: "Lãnh Phong tiểu tử này ban đầu ở nước Mỹ thời điểm cũng không biết có bao nhiêu mỹ nữ đuổi theo hắn, kết quả hàng này ngay cả không thèm đếm xỉa tới qua các nàng liếc mắt, không nghĩ tới bây giờ lại bắt đầu cura em gái từ, không dễ dàng, Lăng Mặc, trải qua h thành phố thời điểm nhớ mở cửa khoang ra để cho Lãnh Phong đi xuống, cô em quan trọng hơn, nhiệm vụ thân mã cũng là cái loại chim nhỏ."

Lãnh Phong khước miệng không ngừng co quắp, hai người này ngay trước nhiều người như vậy mặt tổn hại chính mình thật tốt mà

Lăng Mặc hai tỷ đệ cùng Phan Mộc Mộc trên mặt cũng thoáng qua một tia tiếu nuối, các nàng muốn nhìn nhất đến, chính là Lãnh Phong cùng với Mạch Nhiên, bất quá cái này hy vọng rất mong manh, Lãnh Phong đối với (đúng) Mạch Nhiên thái độ thật sự là quá lạnh lãnh đạm.

Máy bay dựa theo đường cũ trở về, lần này Lăng Mặc cũng là sử dụng cấp tốc.

Lăng Ảnh dựa vào trên ghế ngồi, suy tư một hồi, đột nhiên mở miệng nói: "Lại nói chúng ta có muốn hay không cho chiếc phi cơ này làm cái tên, luôn là kêu máy bay máy bay khó nghe chết."

Băng Lô đối với (đúng) cái này không có hứng thú gì, bất quá vẫn nói: "Kêu cái gì, Nanh Sói số hiệu?"

Nghe được Băng Lô nói chuyện, Nanh Sói nhất thời từ ghế ngồi nhảy lên, mắng: "Trời à, Băng Lô ngươi muốn ăn đòn đúng không?"

Băng Lô buông tay một cái, kia khiêu khích bộ dáng đem Nanh Sói cho khí nhe răng trợn mắt.

"Nếu không kêu Ám Dạ số hiệu?" Phan Mộc Mộc nói ra ý nghĩ của mình.

"Không dễ nghe." Lãng Mặc lắc đầu, hủy bỏ Phan Mộc Mộc đề nghị.

Lãnh Phong sờ lên cằm, đứng không máy đặt tên chuyện này, hắn vẫn rất quan tâm.

Nghĩ (muốn) hồi lâu sau, Lãnh Phong mở miệng nói: "Áo ảnh số hiệu đi, này máy bay tốc độ hãy cùng ảo ảnh như thế, để cho người bắt không tới bóng dáng."

"Danh tự này không tệ, vậy sau này này máy bay liền kêu ảo ảnh số hiệu." Băng Lô thứ nhất đồng ý.

Những người khác hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó rồi rít gật đầu, bởi vì này tên quả thật có thể.

Ảo ảnh số hiệu tiếp tục hướng Hoa Hạ phương hướng bay đi, Ám Dạ các thành viên nói chuyện với nhau hồi lâu sau liền rồi nghỉ ngơi, chỉ có Lãng Mặc ngồi ở cơ trường chỗ ngồi phụ trách lái máy bay.

Tất cả mọi người đều dựa vào trên ghế ngồi vì vu Đại Thụy, trở lại Hoa Hạ muốn tám giờ, bọn họ có rất đầy đủ thời gian nghỉ ngơi.

Sau tám tiếng

Ngồi ở trên ghế Lãnh Phong tròn mở con mắt, này một cảm giác hắn ngủ rất an ổn, một hơi thở ngủ tám giờ, cảm giác này có thể không phải bình thường thoải mái.

Lãnh Phong duỗi người một cái, từ trên ghế đứng lên.

Cơ trường chỗ ngồi Lãng Mặc nhận ra được Lãnh Phong tỉnh lại, quay đầu cười nói: "Tỉnh rồi, chuẩn bị một chút đi, còn có ba phút chúng ta liền tiến vào h thành phố biên giới."

Lãnh Phong ừ một tiếng, cầm lấy một chai nước suối, từng ngụm từng ngụm uống.

Liên tục ngủ tám giờ, hắn một thức tỉnh lại phản ứng đầu tiên chính là muốn uống nước.

Băng Lô bọn người vẫn còn ngủ say bên trong, mà Claire lại tỉnh lại, nháy màu xanh da trời đại con mắt, nhìn đang uống nước Lãnh Phong.

Nhận ra được Claire ánh mắt, Lãnh Phong hỏi "Ngươi tỉnh bao lâu?"

"So với ngươi sớm nửa giờ." Claire trả lời.

Lãnh Phong đánh giá Claire, phát hiện nàng sắc mặt đã khôi phục một tia huyết sắc, nếu so với mới vừa thấy nàng thời điểm tốt hơn rất nhiều rất nhiều.

"Ngươi bây giờ cảm giác thế nào?" Vừa nói, Lãnh Phong cầm một chai nước suối, đưa cho Claire.

Claire nhẹ nhàng lắc đầu một cái, tỏ ý chính mình không cần uống nước.

"Đã tốt hơn rất nhiều, cảm ơn ngươi." Claire khẽ cười nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, tiếp tục nói: "Bọn họ sẽ đưa ngươi về nhà."

"Vậy còn ngươi?" Claire nghe ra Lãnh Phong trong lời nói ý tứ, hỏi.

"Ta có việc, sẽ không đi nước Mỹ."

Lãnh Phong tiếng nói vừa dứt, Lãng Mặc liền lớn tiếng nói: "Sau cửa buồng mở ra, một phút đồng hồ sau tiến vào h thành phố."

Băng Lô đám người ngủ với heo chết tự đắc, ngay cả Phan Mộc Mộc cũng nằm ở phó cơ trường chỗ ngồi ngủ.

"Được." Lãnh Phong đáp một tiếng, sau đó đưa mắt dừng lại ở Claire trên người, cười nói: "Ngươi có một cái rất yêu ngươi bạn trai, tin tưởng ngươi sau này sẽ rất hạnh phúc."

Claire quay đầu nhìn chính đang say ngủ bên trong Duke liếc mắt, trên mặt hiện ra hạnh phúc nụ cười.

"Cảm ơn ngươi, tùy thời hoan nghênh ngươi tới nước Mỹ chơi đùa." Claire đứng lên, đứng ở Lãnh Phong trước người.

Claire thân cao chẳng qua là so với Lãnh Phong lùn một chút xíu, Lãnh Phong 176, mà nàng 175.

"Ta sẽ, ta nhóm bạn đều tại nước Mỹ, mà ta lúc trước cũng ở tại nước Mỹ, chẳng qua là khoảng thời gian này ở Hoa Hạ có sự tình bận rộn." Lãnh Phong cười nói.

"Được, Lãnh Phong, ngươi có thể rồi đi." Lãng Mặc hô.

Lãnh Phong ừ một tiếng, chuẩn bị xoay người rời đi.

"Chờ xuống." Claire lại gọi ở Lãnh Phong.

"Thế nào?" Lãnh Phong xoay người, hơi nghi hoặc một chút hỏi "Còn có chuyện gì sao?"

"Cám ơn người, cám ơn người cứu chúng ta, nếu như không có người tìm được trước chúng ta, chỉ sợ ta cùng Duke đều không cách nào sống sót, ta không muốn biết như thế nào đi báo đáp người ân tình, ta có thể, ôm người một cái sao?"

Claire nhìn chăm chú Lãnh Phong, trong mắt mang theo cảm kích.

Lãnh Phong hơi ngẩn ra, sau đó lộ ra vẻ tươi cười, nhẹ nhàng gật đầu.

Người Mỹ đều như vậy, thường thường dùng hôn hoặc là ôm để diễn tả mình cảm tình, Claire chỉ là muốn đơn thuần ôm một cái Lãnh Phong, không có những ý nghĩ khác.

Claire cười cười, sau đó ôm lấy Lãnh Phong.

Lăng Mặc ở một bên khẽ cười, Claire là một cái rất hiền lành người, lần đầu tiên thấy nàng thời điểm, Lăng Mặc liền nhìn ra.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 159: Mạch Chấn gấp tập kích

Lăng Mặc thả chậm tốc độ phi hành, tránh cho đội một hồi bay qua đầu.

Claire lặng lẽ ôm Lãnh Phong, sau đó nhẹ giọng nói: "Cám ơn."

Lãnh Phong cười cười, hắn đều không nhớ rõ Claire rốt cuộc nói bao nhiêu lần cám ơn, nhưng nàng mỗi một lần nói cám ơn, đều là xuất phát từ nội tâm.

Claire lỏng ra Lãnh Phong, lui về phía sau hai bước, mặt mỉm cười nhìn hắn, nhẹ giọng nói: "Thượng Đế sẽ phù hộ người."

"Gặp lại sau." Lãnh Phong hướng về phía Claire nhẹ nhàng cười một tiếng, nhưng sau đó xoay người đi tới cửa khoang cạnh.

"Lãnh Phong, chúng ta không xác định lúc nào trở về Hoa Hạ." Lăng Mặc hướng về phía Lãnh Phong hô lớn.

"Ta biết, không có vấn đề."

Nói xong, Lãnh Phong tung người nhảy một cái, nhảy xuống máy bay.

Lãnh Phong nhảy xuống sau, Lăng Mặc tắt cửa khoang.

Gió lớn ào ạt đến Lãnh Phong thân thể, giá rét để cho Lãnh Phong rung mình một cái. Ở trên không trung mười ngàn mét nhiệt độ ở dưới, Lãnh Phong mặc quần áo cũng không nhiều, coi như xuyên nhiều hơn nữa cũng chống cự không cường phong.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, lạnh giá tại hắn phổi còn quán, để cho cả người hắn thanh tỉnh vô cùng.

Lúc này h thành phố nhiệt độ đã tại độ ẩm thấp nhất mười độ, nhiệt độ cao nhất độ mười bảy độ, mùa đông sắp hết, mùa xuân gần sắp đến.

Trong khi rơi Lãnh Phong đã có thể rõ ràng thấy cao ốc Đại Hạ lóe lên ánh đèn, hơn nữa không phải là dựa vào Ứng Nhãn.

Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, sau đó đưa ra hai cánh, chậm lại hạ xuống tốc độ.

Bây giờ Hoa Hạ là sáu giờ tối 30 phút, mới vừa gia nhập ban đêm, không trung cũng đã tối tăm vô cùng.

Đang lúc này, Lãnh Phong trong túi điện thoại di động reo đến, dồn dập chuông điện thoại để cho Lãnh Phong hơi nhíu lên Mi.

Lúc này, lại có thể có người gọi điện thoại cho hắn?

Lãnh Phong hạ xuống một tòa Đại Hạ trên lầu chót, lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, phát hiện là Mạch Nhiên điện thoại.

"Chuyện gì?" Lãnh Phong tiếp thông điện thoại, nhanh chóng hỏi.

"Lãnh Phong, cứu ta!" Bên đầu điện thoại kia Mạch Nhiên nóng nảy nói.

"Àm!"

Mạch Nhiên vừa mới dứt lời, bên đầu điện thoại kia liền truyền tới kịch liệt tiếng nổ.

Lãnh Phong nhất thời tròn tròn con mắt, ngay cả bận rộn hỏi "Người ở đâu?"

Lúc này, Lãnh Phong không thể lãng phí bất kỳ thời gian, hắn cũng không có thời gian đi hỏi Mạch Nhiên gặp phải chuyện gì, mấu chốt là phải biết trước nằm ở nơi nào.

"Số 9 tốc độ cao Công Lộ!" Mạch Nhiên trả lời.

Bên đầu điện thoại kia không ngừng truyền tới tiếng nổ cùng tiếng súng, Lãnh Phong không do dự, sau khi cúp điện thoại, dùng tốc độ nhanh nhất, hướng số 9 Công Lộ bay đi.

Mạch Nhiên đã cứu mạng hắn, trợ giúp qua hắn rất nhiều lần, dù là Lãnh Phong như thế nào đi nữa muốn cách xa nàng, nhưng nàng bây giờ gặp gỡ nguy hiểm tánh mạng, Lãnh Phong không thể khoanh tay đứng nhìn.

Số 9 tốc độ cao trên quốc lộ, Mạch Chấn ở Hoa Dững dưới sự bảo vệ trốn một chiếc xe sau, nhưng Mạch Nhiên lại không thấy tăm hơi.

Vốn là Mạch Chấn là mang theo Mạch Nhiên đi Sở Giang thành phố tham gia một cái dạ yến, nhưng không nghĩ tới ở chỗ này gặp tập kích, hơn nữa còn là Đột Như Kỳ Lai tập kích, không có bất kỳ báo trước.

Đi ở đoàn xe trước nhất xe Mercedes dẫn đầu phát sinh nổ mạnh, ngay sau đó là phía sau cùng xe cũng đi theo nổ mạnh.

Nổ mạnh dừng lại sau, hai bên rừng cây cũng lao ra rất nhiều cầm thương che mặt nam tử hướng đoàn xe bắn, trong thời gian ngắn liền có không ít Mạch Chấn bảo tiêu bị đánh gục, căn bản không kịp phản kháng.

Nhưng có thể trở thành Mạch Chấn bảo tiêu, cái nào không phải là tinh anh.

Đang bị đánh gục không ít người sau, bọn cận vệ rối rít làm ra phản ứng, lấy súng lục ra hướng địch nhân bắn, hơn nữa che chở xe phía sau đội bắt đầu lui về phía sau.

Mạch Chấn xe là chống đạn, nhưng vào lúc này, hắn không thể luôn là đội ở trong xe, bởi vì không biết đến có thể hay không rọ G.

"Nữ nhi của ta đây? Nói cho ta biết nàng ở đâu!" Mạch Chấn rống to.

Mạch Nhiên không có cùng Mạch Chấn cùng một chiếc xe, mà là ngồi ở thứ hai đếm ngược chiếc xe bên trên, nhưng Mạch Chấn thấy, chỉ không hề ngừng thiêu đốt xe hơi Hải Cốt, Mạch Nhiên lại không thấy tăm hơi.

Hoa Dững khẽ cắn răng, nội tâm của hắn cũng nóng nảy tới cực điểm, nhưng hắn chức trách là bảo vệ Mạch Chấn.

"Ông chủ, Mạch Nhiên tiểu thư có thể có thể chết." Hoa Dững cắn răng nói.

"Người nói bậy."

Mạch Chấn một cái tát ở Hoa Dững trên mặt, nổi giận mắng: "Nhanh lên cho ta đi tìm, nàng là Lão Tử con gái, nàng không thể nào chết!"

Mặc dù trong giọng nói tràn đầy tức giận cùng uy nghiêm, nhưng Mạch Chấn nội tâm lại tràn đầy sợ hãi.

Hắn sợ.

Hắn sợ hãi Mạch Nhiên chết thật.

Hắn đã mất đi thế tử, hắn không nghĩ lại mất đi duy nhất con gái.

Nhưng thấy Mạch Nhiên thật sự ngồi kia chiếc xe Mercedes đang cháy, hắn lòng đang rỉ máu.

Hoa Dững không để ý đến trên mặt đau đớn, mà là mặt đầy kiên quyết nói: "Ông chủ, ta không thể rời đi, ta phải bảo vệ ngài an toàn."

Đang nói chuyện trong lúc, Hoa Dững cầm thương tay trái nhanh như tia chớp giơ lên, ngay cả trù hai cái cò súng, đánh gục một tên người tập kích.

Hoa Dững động tác giống như nước chảy mây trôi trôi lọt, ở đánh chết địch nhân thời điểm, hấn ánh mắt cũng không có phát sinh bất kỳ biến hóa nào.

Mạch Chấn bảo tiêu còn lại không tới hai mươi người, bọn họ dùng xe hơi làm thành che người, hướng địch nhân phát động phản kích.

Ở đây sao hỗn loạn tình cảnh, rất khó phát hiện có ai không thấy.

"Bảo vệ cái rắm, Lão Tử yêu cầu người bảo vệ? Mẫu thân, tự lão tử đi tìm."

Vừa nói, Mạch Chấn chuẩn bị đứng lên.

Hoa Dững liền vội vàng run sợ trong lòng đem Mạch Chấn cho đè lại, không để cho hấn đứng lên, nóng nảy nói: "Ông chủ, ta sẽ đi tìm Mạch Nhiên tiểu thư, ngài mười triệu không phải rời đi nơi này."

Nói xong, Hoa Dững xuất ra một cây súng lục, giao cho Mạch Chấn trong tay, đứng lên hướng địch nhân phương hướng mở hai phát súng, nhưng sau đó xoay người chạy về phía sau.

Mạch Chấn nhanh chóng đem đạn lên nòng, sau đó rời đi che người, cùng thủ hạ bảo tiêu đồng thời hướng địch nhân phản kích.

Đang lúc này, phía trước xuất hiện ba chiếc thương vụ biệt khắc, biệt khắc sau khi dừng lại, trong xe nhảy xuống 20 tên gọi năm súng trường người bị mặt.

"Địch nhân viện quân, nhanh, mang ông chủ đi rừng cây, chúng ta phụ trách che chở." Một tên bảo tiêu đội trưởng dùng vô tuyến điện hô.

"Không được a, chúng ta phía sau cũng có địch nhân, phía trước cùng phía sau cũng bị phong tỏa lại, một khi rời đi che người, chúng ta cũng sẽ bị đánh cho thành ong vò vẽ ô." Một tên bảo tiêu đáp lại.

"Cái gì?" Bảo tiêu đội trưởng liền vội vàng nhìn về phía sau, quả nhiên thấy phía sau cũng có hai chiếc thương vụ biệt khắc, mười tên cầm thương người bị mặt chính hướng đoàn xe nơi này đến gần.

Mà Hoa Dững chính cầm súng hướng phía sau địch nhân khai hỏa, lúc này hấn muốn đi tìm Mạch Nhiên cũng căn bản không kịp.

Khoảng cách bắn nhau vị trí 100m bên ngoài địa phương, một tên mặc Ninja phục, sau lưng công lấy sau lưng hai cây Thái Dao người bị mặt tựa vào một chiếc BMW cạnh, hấn che mặt, không người nhìn ra hấn lúc này biểu tình.

Hấn đối diện, đứng một tên thân mặc tây trang màu đen nam tử, nam tử nhìn qua hơn ba mươi tuổi, tướng mạo bình thường.

"Ta cảm thấy đến mức hoàn toàn không cần chúng ta động thủ, chỉ bằng những người bình thường này cũng có thể làm được." Trong tay nam tử vuốt vuốt một cái bật lửa, mang trên mặt nụ cười nhàn nhạt.

"

Không có được người bị mặt đáp lại, nam tử lạnh nhạt cười cười, không nói gì nữa.

Mạch Chấn đem băng đạn bắn sạch sau, hướng phía sau Hoa Dững hô: "Hoa Dững, nữ nhi của ta đây?"

"Ông chủ, ta bây giờ không có thời gian."

Hoa Dững không ngừng hướng phía sau địch nhân khai hỏa, mười tên cầm thương người bị mặt càng ngày càng gần, Hoa Dững căn bản không phân thân nổi.

P phía trước cùng phía sau cũng bị địch nhân giáp công, rất nhiều bảo tiêu tâm lý cũng có một tí tuyệt vọng.

Mạch Chấn không một chút nào quan tâm chính mình sinh tử, hấn chỉ quan tâm Mạch Nhiên an toàn, dù là chính mình bất hạnh chết ở chỗ này, chỉ cần Mạch Nhiên còn sống, đó mới là trọng yếu nhất.

Lúc này, Mạch Chấn nghĩ đến Lãnh Phong, hấn hy vọng đường nào Lãnh Phong có thể ở đây.

Nhưng hấn từ Mạch Nhiên kia nghe nói, Lãnh Phong đi Syria chấp hành nhiệm vụ.

Nghĩ tới đây, Mạch Chấn có một tí tuyệt vọng.

Ở thế giới ngầm đánh liều nhiều năm như vậy, Mạch Chấn đã sớm coi nhẹ sinh tử, hấn không e ngại Từ Vong, hấn sợ, là ngay cả một mối Mạch Nhiên.

Nếu như lần này sự tình đưa đến Mạch Nhiên bị giết, kia Mạch Chấn đời này cũng sẽ không tha thứ chính mình, bởi vì Mạch Nhiên là hấn ở trên đời này thân nhân duy nhất.

Hoa Dững cũng là lòng như lửa đốt, Mạch Chấn đang nóng nảy, hấn làm sao thường phải không ?

Nhìn tận mắt Mạch Nhiên lớn lên, nhìn nàng biến hóa, Hoa Dững sớm liền thích Mạch Nhiên, chẳng qua là do thân phận hạn chế nguyên nhân, hấn vẫn luôn không dám hướng Mạch Nhiên biểu lộ.

Thấy Mạch Nhiên ngồi xuống xe đang cháy, Hoa Dững vô số lần nghĩ (muốn) muốn liều lĩnh tiến lên tìm Mạch Nhiên, nhưng bảo vệ Mạch Chấn là hấn chức trách.

Bây giờ, phía sau cũng gặp gỡ địch nhân tập kích, hấn không thể không buông tha đi tìm Mạch Nhiên, trước đối phó đang đến gần địch nhân.

Để cho người cảm thấy quý dị, chính là chỗ này cái Công Lộ, không có còn lại xe cộ trải qua.

Hiển nhiên đây là một trận đã sớm bày cục.

Ở gặp tập kích thời điểm, Mạch Chấn cũng đã nghĩ đến.

Chẳng qua là, hiện tại hấn biết nhiều hơn nữa cũng vô ích, hỗn loạn như vậy tình cảnh, không người rút ra thân đi tìm Mạch Nhiên.

Ngay cả Mạch Chấn chính mình, cũng phải trợ giúp bọn cận vệ hướng địch nhân phản kích.

Một khi hấn chạy loạn, kết quả chính là bị đánh gục.

"Ta nữ nhi ngoan, người nhất định phải không việc gì, chỉ cần người có thể bình yên vô sự trở lại, người sau này phải làm gì, ba cũng đáp ứng người."

Mạch Chấn tay run run, cho súng lục thay một cái mới bằng đạn.

Hấn tâm đang run rẩy, toàn thân hấn đều run rẩy.

Thời gian kéo càng lâu, nội tâm của hấn lại càng sợ hãi, hấn rất sợ.

Thân là h thành phố Hắc Đạo Giáo Phụ, Mạch Chấn căn bản cũng không biết chữ sợ viết như thế nào, nhưng bây giờ, hấn sợ hãi.

Ngồi ở Hắc Đạo Giáo Phụ vị trí, Mạch Chấn đã sớm biết sẽ có một ngày như thế, nhưng không nghĩ tới ngày này tới là nhanh như vậy, hơn nữa Mạch Nhiên cũng dính dấp ở trong đó.

"Xuy "

Một viên đạn đánh Trung Hoa dững cánh tay phải, mang theo máu tươi bay ra, đánh ở phía sau xe cộ bên trên.

Hoa Dững rên lên một tiếng, liền vội vàng trốn che người sau.

Hấn không để ý tới xử lý vết thương, vội vàng cấp súng lục thay đổi bằng đạn.

Mạch Chấn bảo tiêu mang tất cả đều là súng lục, mặc dù bọn họ là người trong hắc đạo, nhưng cũng không thể mang quá rõ ràng vũ khí, nếu không thì là đối với (đúng) Hoa Hạ cảnh sát khiêu khích.

Cho dù Mạch Chấn thực lực cường hấn, nhưng cũng không dám chính diện và toàn bộ quốc gia đối nghịch.

Ngại vì Mạch Chấn sức ảnh hưởng, Hoa Hạ chính phủ đối với (đúng) Mạch Chấn cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt.

"Đoàng đoàng đoàng đoàng "

Tiếng súng vang thông thiên vô ích, kịch chiến vẫn đang kéo dài.

Bất quá Mạch Chấn bọn cận vệ dần dần chiếm thượng phong, bởi vì bọn họ có che người, mà người tập kích là trực tiếp cầm thương xông về phía trước.

Không biết lúc nào, Mạch Chấn bảo tiêu bên trong, nhiều thân ảnh kiêu tiêu.

Tay nàng nắm một thanh ẩn cánh dấu ẩn súng lục, hướng về phương xa địch nhân khai hỏa.

"Àm!"

Chỉ là một phát súng, nàng liền đánh gục một tên địch nhân.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Nữ Ninja

Mạch Chấn cùng Hoa Dững đồng thời nhận ra được cái gì không đúng, rồi rít nhìn về phía cái đó thân ảnh kiều tiếu.

Khi nhìn đến một khắc kia, Mạch Chấn cùng Hoa Dững thân thể cũng không nhịn được rung một cái.

Là Mạch Nhiên, nàng bình yên vô sự.

Lúc này nàng nắm Lãnh Phong đưa cho nàng cây súng lục kia, hướng địch nhân phương hướng khai hỏa, kia chuyên chú bộ dáng, mỹ lệ tới cực điểm.

Thấy Mạch Nhiên không việc gì, Mạch Chấn đột nhiên có loại muốn lớn tiếng khóc xung động.

Cái này ở thế giới ngầm đánh liều cả đời nam nhân, vừa mới việc trải qua trong đời sợ hãi nhất mấy phút, nhưng bây giờ, sợ hãi đi qua, cướp lấy là sợ.

"Nữ nhi ngoan, đừng xung động, trở lại!" Mạch Chấn hướng Mạch Nhiên phương hướng hô.

Nhìn Mạch Nhiên cầm súng hướng địch nhân khai hỏa, Mạch Chấn không thiếu chút nữa hù dọa tim cũng nhảy ra.

Mạch Nhiên liếc mắt nhìn Mạch Chấn, cũng không có trả lời, hướng cách đó không xa bảo tiêu hô: "Cho ta băng đạn."

Tên kia bảo tiêu nào dám cự tuyệt, liền vội vàng xuất ra hai cái băng đạn đưa cho Mạch Nhiên, cũng dặn dò: "Tiểu thư, ngài nhất định phải cẩn thận, không nên rời khỏi che người."

Mạch Nhiên ừ một tiếng, đem băng đạn thay sau, hướng địch nhân phương hướng nổ ba phát súng, sau đó hướng Mạch Chấn phương hướng chạy đi.

Thấy Mạch Nhiên hướng chính mình chạy tới, Mạch Chấn liền vội vàng hướng địch nhân khai hỏa, cho Mạch Nhiên cung cấp che chở.

"Ba." Mạch Nhiên đi tới Mạch Chấn bên người, đầu nàng phát có chút loạn, trên người màu đen quần dài cũng dính vào một ít tro bụi.

Mạch Chấn thấy Mạch Nhiên không có bị thương, mới nặng nề thở phào, sau đó có chút trách cứ hỏi "Người mới vừa rồi đi đâu?"

"Ta đang nổ trước nhảy xuống xe, sau đó trốn một chiếc xe đẩy xe xuống, nếu không phải ta thông minh, ta đã sớm bị nổ chết." Mạch Nhiên mặt đầy kiều ngạo, không ngừng than thở chính mình.

"Con gái, thật xin lỗi, là ba không có thể bảo vệ tốt người." Mạch Chấn mặt đầy tự trách, nghe được Mạch Nhiên trốn đẩy xe trong, Mạch Chấn nội tâm hung hăng co quắp xuống.

Mạch Nhiên từ nhỏ đã nuông chiều từ bé, nào có bị như vậy tội?

"Được rồi được rồi, bây giờ không phải là nói những khi này, ta đã gọi điện thoại cho Lãnh Phong, hắn bây giờ đang ở chạy tới, thật sự bằng vào chúng ta có thể ổn định một chút."

Mạch Nhiên lắc lư trong tay điện thoại di động, không có chút nào sợ hãi, ngược lại mặt đầy hưng phấn.

Nàng tin chắc, Lãnh Phong sẽ đến cứu nàng.

Mạch Chấn lẳng lẳng, kinh ngạc nói: "Lãnh Phong? Hắn không phải là ở Syria sao?"

"Ta gọi điện thoại cho hắn trước cũng cần nhắc đến cái vấn đề này, nhưng trực giác nói cho ta biết hắn hắn trở lại, cho nên ta liền thử gọi điện thoại cho hắn, không nghĩ tới hắn thật trở lại, bây giờ đang ở chạy tới đây."

"Àm!"

Phía trước nhất một chiếc hoàn chỉnh xe Mercedes phát sinh nổ mạnh, núp ở chiếc xe này phía sau ba gã bảo tiêu trong nháy mắt bị tạc chết.

"Những người này thật vô dụng, lâu như vậy lại cũng không giết chết Mạch Chấn, ta chỉ có thể tự mình xuất thủ." Mặc tây trang màu đen nam tử lăm bầm lâu lâu đi về phía đoàn xe phương hướng, trong tay không ngừng vuốt vuốt này bật lửa.

Hắn trong giọng nói tràn đầy khinh thường, nhìn về phía những người khác nhân quang tràn đầy khinh thường, tựa như cùng đang nhìn một con giun dế.

Có thật nhiều Dị Năng Giả đều là cao ngạo, tự cho là tài trí hơn người, mà tên gọi âu phục nam, rất rõ ràng chính là một cái trong số đó.

Thấy âu phục nam xuất thủ, đang ở tấn công người bị mặt rối rít dừng lại công kích, bọn họ cũng đều biết âu phục nam thân phận.

"Các người toàn bộ tất cả lui ra, nơi này không nữa cần các người phải, mang theo các người thi thể đồng bạn, đi thôi." Âu phục nam hướng một tên người bị mặt nói.

Người bị mặt gạt đầu một cái, hướng đồng bạn đánh thủ thế, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Tất cả mọi người người bị mặt cũng lái xe rời đi, hiện trường chỉ còn lại âu phục nam cùng Mạch Chấn còn có Mạch Chấn bảo tiêu chống cự.

"Hắn là ai?" Một tên bảo tiêu nghi ngờ nói.

Người này vừa xuất hiện, toàn bộ người bị mặt rối rít ngừng bắn, một bộ nghe lệnh y bộ dáng, điều này không khỏi làm cho bọn họ nghi ngờ.

"Chẳng cần biết hắn là ai, hắn nhất định là địch nhân chúng ta, giết hắn."

Bảo tiêu đội trưởng giờ lên trong tay súng, chuẩn bị về phía tây giả bộ nam khai hỏa.

Âu phục nam nhận ra được bảo tiêu đội trưởng cử động, cười lạnh một tiếng, ngón tay nhẹ nhàng động một cái.

"Ầm!"

Bảo tiêu đội trưởng trong tay súng lục nhất thời phát sinh nổ mạnh, nổ mạnh uy lực cực kỳ cường hãn, đem bảo tiêu đội trưởng cả cái tay trái cũng nổ bay.

"A! ! !"

Bảo tiêu đội trưởng hét thảm một tiếng, bị dư âm đánh bay, ngã xuống ở cách xa năm mét trên mặt đất, không ngừng kêu thảm.

Mặc dù nổ mạnh uy lực rất mạnh, nhưng âu phục nam rất rõ ràng áp chế bán kính nổ tung, chỉ có bảo tiêu đội trưởng bị tạc thương, mà bên cạnh hắn người không có được đến bất cứ thương tổn gì.

"Dị Năng Giả!" Mạch Nhiên nhất thời nhủ mảy mai, thấy như vậy máu tanh tình cảnh, nàng cũng không có sợ hãi, chỉ là đang nghĩ đến nên làm cái gì.

Nàng bây giờ hy vọng nhất Lãnh Phong lập tức xuất hiện ở trước mặt nàng, bởi vì chỉ có Lãnh Phong, mới có thể đối phó thứ người như vậy.

Tất cả mọi người tại chỗ đều là người bình thường, không cách nào cùng Dị Năng Giả đối kháng.

"Mạch Chấn, ta khuyên ngươi tốt nhất ngoan ngoãn đi ra, nếu không, ta liền từng bước từng bước giết sạch dưới tay ngươi tất cả mọi người."

Vừa nói, âu phục nam ngón tay lần nữa động động, một tên bảo tiêu trong tay súng nhất thời nổ lên.

Kèm theo tiếng kêu thảm thiết vang lên, như vậy bảo tiêu bị tạc bay đến mười mét bên ngoài, ngã rầm trên mặt đất, toàn thân cao thấp cũng phủ đầy máu tươi.

Mạch Chấn ánh mắt lạnh lẽo, chuẩn bị đi ra ngoài, nhưng bị Mạch Nhiên chết từ địa bắt.

"Ba, đừng đi ra, chúng ta lại chờ thêm một chút, Lãnh Phong lập tức phải đến."

"Không được, lại như vậy đi xuống chúng ta sẽ chết sạch, ta phải đi ra ngoài, huống chi bọn họ không cần tùy tiện giết ta."

Nói xong, Mạch Chấn đẩy ra Mạch Nhiên, đi ra che người.

Hoa Dững muốn ngăn cản cũng cản bản không kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn Mạch Chấn rời đi che người, đi tây giả bộ nam đi tới.

"Dừng tay, ta chính là người muốn tìm người." Mạch Chấn từng bước từng bước đi tây giả bộ nam đi tới.

"Ông chủ, mau trở lại a!"

"Ông chủ, chúng ta có thể cùng hắn đụng một cái, không muốn xảy ra đi."

Còn thừa lại bảo tiêu rối rít la lên.

Một tên bảo tiêu mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng vọt tới Mạch Chấn bên người, muốn đưa hắn kéo trở về, nhưng bị Mạch Chấn đẩy ra.

"Lại như vậy đi xuống các ngươi toàn bộ đều phải chết, ta là lão bản của các ngươi, ta có trách nhiệm cho các ngươi cũng còn sống." Mạch Chấn mặt đầy kiên quyết.

"Ha ha ha a." Âu phục nam cười lạnh lạnh đến, đạo: "Thật là một cái là thuộc hạ cân nhắc kỹ ông chủ, bất quá, Mạch Chấn, mạng ngươi, thì sẽ đến đầu."

Âu phục nam vừa nói, tất cả mọi người tại chỗ cũng trợn tròn con mắt.

Mạch Chấn cũng là lạnh lùng, hắn vốn cho là âu phục nam sẽ không dễ dàng giết hắn, bởi vì hắn bao nhiêu còn có chút chỗ dùng, nhưng không nghĩ tới âu phục nam nhanh như vậy liền quyết định động thủ.

"Ha ha." Mạch Chấn cười khô một tiếng, có lẽ cuộc đời hắn, sẽ vào hôm nay bị chung kết.

Nhưng Mạch Chấn không có tiếc nuối, Mạch Nhiên cũng có yêu mến người, mà nàng thích người, có năng lực bảo vệ tốt nàng.

"Giết ta, ngươi có thể bỏ qua cho những người này sao?" Mạch Chấn hỏi.

"Ta mục tiêu chính là ngươi." Âu phục nam biến hình đáp ứng Mạch Chấn yêu cầu.

Mạch Chấn cười cười, mặt đầy bình tĩnh nói: "Động thủ đi."

"Không!" Một tên bảo tiêu nổi giận gầm lên một tiếng, từ che người trong chạy ra, giờ trong tay súng lục, hướng âu phục nam không ngừng khai hỏa.

Âu phục nam lạnh rên một tiếng, năm ngón tay mở ra, hướng đạn phương hướng ra sức vỗ một cái.

"Rầm rầm rầm rầm"

Đạn toàn bộ phát sinh nổ mạnh, nhưng nổ mạnh yếu ớt vô cùng, chẳng qua là thanh âm so với vang.

"Ngươi đang làm gì, đi mau!" Mạch Chấn giận dữ hét.

"Ta không thể để cho ông chủ có chuyện." Tên này bảo tiêu luống cuống tay chân thay đổi đến băng đạn.

Che người sau toàn bộ bọn cận vệ cũng rối rít đi ra, hướng âu phục nam khai hỏa.

Những thứ này bảo tiêu cử động để cho âu phục nam lạnh lùng, sau đó liền vội vàng sử dụng dị năng đem toàn bộ đạn cũng nổ.

Hắn năng lực, chính là đem món hàng kim loại nổ, đặt tới A Cấp hắn, có thể tự do thao túng nổ mạnh uy lực.

Âu phục nam bị triệt để chọc giận, nổi giận gầm lên một tiếng: "Các ngươi đã muốn chết, ta thành toàn cho các ngươi!"

Ngay sau đó, hai tay của hắn giờ lên, cánh tay Thượng Thanh gân nổi lên.

Mà toàn bộ bảo tiêu trong tay khẩu súng cũng đang khẽ run đến, bao gồm dùng ở trên đường xe cộ, toàn bộ đều run rẩy.

Nhận ra được cảm giác nguy cơ Hoa Dũng liền vội vàng hét lớn: "Đi mau, gặp nguy hiểm!"

Nhưng không có ai đáp lại hắn, tất cả mọi người đều ngây tại chỗ, coi như muốn đi cũng căn bản không kịp.

Mạch Nhiên cũng không hề rời đi, nàng lạnh lùng nhìn lấy trong tay súng.

Tất cả mọi người súng đều run rẩy, cũng chỉ có cái thanh này không có, cái thanh này, là Lãnh Phong đưa cho nàng vũ khí.

Mạch Nhiên tựa hồ cảm giác được cái gì, liền vội vàng rời đi che người, giờ lên trong tay súng, hướng âu phục đàn trai hướng liền nổ hai phát súng.

"Không biết tự lượng sức mình!" Âu phục nam lúc này ở vận hành năng lực, nhưng thấy Mạch Nhiên hướng mình mở súng, khinh thường cười lạnh, sau đó tay phải khẽ động, muốn nổ xông tới mặt đạn.

Nhưng sau một khắc, hắn liền hoàn toàn sững sờ.

Hắn dị năng không cách nào không chế này hai phát đạn.

"Xuy"

Hai viên đạn, phân biệt đánh vào âu phục nam cái trán cùng trên cổ họng, đây đều là trí mạng chỗ yếu.

Tất cả mọi người tại chỗ cũng hoàn toàn sững sờ, không người có thể nghĩ đến, Mạch Nhiên này hai phát súng, lại cứ như vậy đánh gục cái này nắm giữ Siêu Năng Lực người!

Mạch Chấn quay đầu nhìn nữ nhi mình liếc mắt, trong lúc nhất thời, hấn cũng rất khó tiếp nhận sự thật này, dù sao thật sự là quá thần kỳ.

Âu phục nam mặt đầy không cam lòng té xuống đất, hấn chết không nhắm mắt.

Mạch Nhiên thở phào, khi nàng nhìn thấy trong tay súng không có run rẩy thời điểm, nàng cũng đã đoán được, chính mình đạn khẳng định có thể đánh gục âu phục nam.

"Tiểu thư, người là làm sao làm được?" Hoa Dững mặt đầy khiếp sợ nói.

"Không phải là ta, là dựa vào cây súng này." Mạch Nhiên rung hoảng nhất hạ trong tay súng lục, mặt đầy kiêu ngạo.

Thấy súng phía trên cánh dấu ấn, Hoa Dững cơ bản đoán được, cây súng này khẳng định cùng Lãnh Phong có liên quan.

Khoảng cách bắn nhau địa điểm 100m bên ngoài địa phương, mặc Ninja phục người bật mặt mờ hai mắt ra, ánh mắt lóe lên một đạo hàn quang, hơi nhú lên Mi, tự nhủ: "Ừ ? Đây rác rưởi lại bị giết?"

Thứ này lại có thể là một cái giọng nữ!

Cái này mọi cử động làm cho người ta cảm giác sợ hãi người, lại là một nữ nhân!

Nàng là một cái Ninja!

"Ta ngược lại muốn nhìn một chút, là ai có thể có như vậy bản lĩnh!" Nữ Ninja nói xong, thân hình chợt lóe, đi tới âu phục nam bên cạnh thi thể.

Ngay trong nháy mắt này, nàng thuấn di hơn trăm thước!

Thấy đột nhiên có người xuất hiện ở trước người, Mạch Chấn bị dọa cho giật mình, sau đó móc súng lục ra, chỉ nữ Ninja.

Nữ Ninja không nhìn toàn bộ cầm súng chỉ về phía nàng người, mà là đưa mắt dừng lại ở Mạch Nhiên trên người.

Nói cho đúng là nhìn Mạch Nhiên trong tay súng lục.

"Thì ra là như vậy, Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty sản phẩm." Nữ Ninja như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, sau đó sẽ lần một cái Thuấn Thân, đi tới Mạch Nhiên bên người.

Hoa Dững phản ứng đầu tiên, một quyền đánh về phía nữ Ninja.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 161: Âm Ảnh thích khách

Hoa Dững từ nhỏ đã tiếp thụ qua đủ loại huấn luyện, phản ứng năng lực muốn vượt qua rất nhiều tình anh Đặc Chung Binh, mặc dù không cách nào cùng Lãnh Phong so sánh, nhưng là không tính là yếu.

Ở nhận ra được nữ Ninja xuất hiện ở Mạch Nhiên trước người thời điểm, hấn liền theo bản năng hướng nữ Ninja công kích, bởi vì hấn phải bảo vệ Mạch Nhiên.

Nữ Ninja vẫn che mặt, thấy Hoa Dững công kích, cặp mắt thoáng qua một tia hàn mang, hàn mang sấm đến một tia nhàn nhạt khinh thường, hiển nhiên ở châm chọc Hoa Dững không biết tự lượng sức mình.

Hoa Dững ra quyền rất nhanh, thấy nữ Ninja không có tránh, nội tâm của hấn thoáng qua một tia cảm giác nguy cơ.

Cảm giác nguy cơ chợt lóe lên, ngay sau đó, nữ Ninja hai tay đưa ra, kẹp lại Hoa Dững quả đấm.

Hoa Dững cau mày một cái, gia tăng cường độ.

Nhưng nữ Ninja vẫn không nhúc nhích, nàng cũng không có làm ra động tác khác, cứ như vậy kẹp lại Hoa Dững cánh tay, tựa hồ đang mong đợi Hoa

Dũng còn có cái gì chiêu số.

Hoa Dũng sắc mặt nhất thời biến hóa rất khó nhìn, mặc dù biết đối phương có thể là cái Dị Năng Giả, nhưng Hoa Dũng cũng không có lùi bước, nhưng hẳn không có nghĩ, là một cái như vậy đối mặt, hẳn liền bị người khổng chế được cánh tay.

"Tốt yếu."

Nói xong, nữ Ninja hai tay có chút dùng sức.

"Rắc rắc!"

Một tiếng tiếng xương cốt gãy, Hoa Dũng gương mặt bắp thịt nhất thời co quắp một chút, đau nhức để cho hẳn cái trán xuất hiện mồ hôi hột.

"Trong người bình thường coi là là cường giả." Nữ Ninja lạnh giá cặp mắt nhìn Hoa Dũng liếc mắt, tiếp theo sau đó nói: "Nhưng vẫn là quá yếu."

Nói xong, nữ Ninja thân hình chợt lóe, đi tới Hoa Dũng trước người, tay phải ở Hoa Dũng trước ngực nhẹ nhàng nhấn một cái.

Hoa Dũng còn chưa kịp phản ứng, liền cảm giác mình trước ngực bị một cái thiết chùy đập một chút một dạng thân thể nhất thời không bị khổng chế lui về phía sau bay đi.

Bay ngược Trung Hoa dũng phun ra một ngụm tiên huyết, sau đó thân thể hung hãn đụng vào trên một chiếc xe, đem thân xe cũng đụng lồm đi vào.

"Hoa Dũng, ngươi như thế nào đây?" Mạch Nhiên nhìn về phía Hoa Dũng, lớn tiếng nói.

Nghe được Mạch Nhiên đang quan tâm chính mình, Hoa Dũng nhất thời cảm giác toàn thân đều tràn đầy khí lực, liền vội vàng xoa một chút khóe miệng máu tươi, giùng giàng bò dậy.

"Tiểu thư, ta không sao." Hoa Dũng đứng thẳng người, nhưng toàn thân hẳn cũng bởi vì đau nhức mà run rẩy, có thể đứng vững đã rất miễn cưỡng.

Mạch Nhiên gật đầu một cái, sau đó nắm chặt trong tay súng, nhìn đứng ở trước người mình nữ Ninja.

Mạch Chấn cùng còn thừa lại bảo tiêu đều rồi rút hướng Mạch Nhiên phương hướng dựa vào, chẳng qua là không ai dám tự tiện xuất thủ, ngay cả toàn bộ bảo tiêu bên trong mạnh nhất Hoa Dũng cũng bị đánh bại, nơi này lại có ai có thể cùng cái này Ninja đối kháng?

Nữ Ninja liếc mắt nhìn Mạch Nhiên trong tay súng, hỏi "Ngươi chính là một cái bình thường người, tại sao có thể có Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty sản phẩm?"

"Ai cần ngươi lo!" Mạch Nhiên tức giận nói.

Nữ Ninja không có tức giận, nàng che mặt, không người có thể thấy rõ nàng lúc này biểu tình, cũng không người có thể thấy rõ nàng đáng vẻ.

"Ta nhiệm vụ là giết chết Mạch Chấn, bất quá ta hiện tại ở thay đổi chủ ý, ta trước hết là giết ngươi, lại giết Mạch Chấn."

Nói xong, nữ Ninja rút ra sau lưng một cái Thái Dao.

"Không!" Mạch Chấn nổi giận gầm lên một tiếng, chạy đến nữ Ninja ba mét bên ngoài dừng lại, mặt đầy nóng nảy nói: "Ngươi mục tiêu là ta, không nên thương tổn nữ nhi của ta."

Nhưng nữ Ninja không nhìn hẳn, giơ lên trong tay Thái Dao, đề ngang Mạch Nhiên trên cổ.

Nàng so với Mạch Nhiên cao hơn rất nhiều, nàng thân cao ở 1m7 bên cạnh (trái phải).

Mạch Nhiên không có chút nào sợ hãi, khóe môi nhếch lên một tia nụ cười nhàn nhạt.

"Ngươi không sợ?" Nữ Ninja hơi nghi hoặc một chút nhìn Mạch Nhiên, Mạch Nhiên khóe miệng nụ cười để cho nàng cảm thấy rất không minh bạch.

"Yêu cầu ngươi, yêu cầu ngươi không nên thương tổn nữ nhi của ta, ngươi để cho ta làm cái gì đều được!" Mạch Chấn hận không được lập tức quý xuống, nhìn Mạch Nhiên ở sinh Tử Quan đầu, hẳn hy vọng đường nào Lãnh Phong có thể lập tức xuất hiện, có lẽ chỉ có Lãnh Phong, mới có thể đem cái này Ninja đánh bại.

Hoa Dũng muốn xông lên trước, nhưng hẳn khổng chế được chính mình, vì vậy nữ Ninja tay chỉ cần nhẹ nhàng động một cái, Mạch Nhiên sẽ mất mạng, hẳn không dám đi đánh cược.

"Ta tại sao phải sợ?" Mạch Nhiên tiếp tục nhẹ nhàng cười, tiếp theo sau đó nói: "Nên sợ hãi hẳn là ngươi, ngươi tin không?"

"Ồ?" Nữ Ninja hơi nghi hoặc một chút, nàng không có nghe biết Mạch Nhiên nói chuyện.

Đột nhiên, một cỗ thật sâu cảm giác nguy cơ, ở nữ Ninja trong đầu chợt lóe lên.

Chỉ là trong nháy mắt, nữ Ninja liền làm ra phản ứng, đem đề ngang Mạch Nhiên trên cổ Thái Dao rút ra, ngăn cản ở trước người mình.

"Đình!"

Một tiếng thanh thúy tiếng vang, truyền vào tất cả mọi người trong tai.

Sau một khắc, ở tất cả mọi người nhìn soi mói, nữ Ninja trong tay Thái Dao bay ra ngoài, cắm ở năm mét bên ngoài trên mặt đất.

Dưới đất là xi măng làm thành Công Lộ, nhưng Thái Dao lại cứ như vậy cắm vào, có thể tưởng tượng được này Thái Dao có nhiều sắc bén.

Nữ Ninja chịu đựng cánh tay phải đau đớn, ngẩng đầu nhìn chỗ không bên trong.

Bởi vì mới vừa rồi công kích, chính là từ không trung bay tới.

Mạch Nhiên cũng ngẩng đầu nhìn chỗ không bên trong, mang trên mặt hưng phấn mỉm cười.

Lãnh Phong cánh nhẹ nhàng đánh phía trước, hấn trong tay cầm súng bắn tia, lúc này hấn chính đang không ngừng hàng, nhưng hạ xuống tốc độ rất chậm.

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn không trung Lãnh Phong, lúc này Lãnh Phong, tựa như cùng Thiên Thần hạ phàm.

Hắc phát, màu đen hai cánh, mắt phải màu xanh lam, còn có thật dài màu xanh da trời áo khoác, tay cầm súng bắn tia.

Lúc này Lãnh Phong, soái giận tới cực điểm!

Mạch Nhiên cặp mắt lóe lên Hồng Tâm, nàng đã bị Lãnh Phong trang phục cho mê hoặc.

Hoa Dững trên mặt thoáng qua một tia tự ti, hấn biết, hấn mãi mãi cũng không cách nào cùng Lãnh Phong so sánh.

Hấn vừa đối mặt liền bị nữ Ninja cho đánh bay, nhưng Lãnh Phong một phát súng liền đem nữ Ninja tay Trung Vô khí đánh bay, đây chính là chỗ chênh lệch.

Hoa Dững rất rõ, nếu như bọn họ mới vừa rồi nổ súng công kích nữ Ninja, nữ Ninja có thể rất dễ dàng mau tránh ra.

Lãnh Phong trong tay súng bắn tia cực kỳ cường hấn, Hoa Dững đã đích thân lãnh giáo qua cây súng này uy lực.

"Không trung Sát Thần!" Nữ Ninja ánh mắt lóe lên một chút sợ hãi, nhưng hấn rất nhanh thì đem sợ hãi đè xuống.

Mạch Nhiên lời nói quả nhiên ứng nghiệm.

Nên phải sợ, hấn là nàng.

"Người là ai?" Lãnh Phong rút cuộc hạ xuống mặt đất bên trên, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng, nhìn thẳng nữ Ninja.

"Người không biết ta?" Nữ Ninja hơi ngần ra, nàng không nghĩ tới Lãnh Phong lại không biết nàng.

Lãnh Phong bữu môi một cái, khinh thường nói: "Ta tại sao phải biết người, người là kia căn thông?"

Nữ Ninja không có bởi vì Lãnh Phong lời nói mà nổi nóng, ngược lại, nàng bây giờ rất tỉnh táo, nàng biết xung động là không có biện pháp cho dư nàng lực lượng, chỉ có tỉnh táo mới có thể giải quyết sự tình.

"Lãnh Phong, người tại sao lâu như vậy mới đến." Mạch Nhiên chạy đến Lãnh Phong bên người, ôm cánh tay hấn.

Thấy như vậy một màn, Hoa Dững trên mặt thoáng qua một tia thống khổ, sau đó hấn chặt vật dòi đi tầm mắt, hết sức không chế chính mình không nhìn tới Mạch Nhiên.

Mạch Chấn là lộ ra vẻ tươi cười, tại hấn cho là Mạch Nhiên sẽ chết ở nữ Ninja trên tay, nhưng vào lúc mấu chốt nhất, Lãnh Phong xuất hiện, cứu Mạch Nhiên tánh mạng.

Lúc này Mạch Chấn không biết nên lấy cái gì từ ngữ để hình dung tâm tình mình, sợ, cao hứng?

Chính hấn cũng không biết.

Thấy Mạch Nhiên ôm Lãnh Phong cánh tay, Mạch Chấn trên mặt thoáng qua vẻ vui vẻ yên tâm.

Có lẽ chỉ có Lãnh Phong, mới là thích hợp nhất Mạch Nhiên.

Cũng chỉ có Lãnh Phong, mới có bảo vệ nàng năng lực.

"Ta mới từ Syria trở lại, com cũng còn chưa ăn liền đến giúp đỡ, còn muốn như thế nào nữa a." Lãnh Phong có chút ai oán nói.

Nói thật, hắn đã đói không được.

"Ăn com đơn giản, đợi một hồi sân người chọn lựa, ta trả tiền." Mạch Nhiên một bộ rất tiêu sái bộ dáng.

Hai ngày không thấy Lãnh Phong, gặp lại lần nữa thời điểm, Mạch Nhiên hoàn toàn không không chế được chính mình hưng phấn.

"Ăn com chuyện đợi một hồi rồi hãy nói, bây giờ hắn đi giải quyết cái phiền toái này." Lãnh Phong nhẹ nhàng đẩy ra Mạch Nhiên, sau đó đi về phía trước một bước, nhìn thẳng nữ Ninja, trầm giọng nói: "Ai thuê người."

"Người biết ta sẽ không nói, chính người cũng là Dị Năng Giả, người nên rất rõ quy củ." Nữ Ninja nói.

Lãnh Phong bị đuổi mà mắc cỡ, bất đắc dĩ nhún nhún vai, cười nói: "Được rồi, coi như ta không có hỏi."

"Bất quá, những người này cũng là bằng hữu ta, người biết ta sẽ không để cho người hoàn thành nhiệm vụ." Lãnh Phong tiếp tục nói.

Nữ Ninja ánh mắt lóe lên một chút do dự, chống lại trong truyền thuyết không trung Sát Thần, nàng tự nhận không có bao nhiêu phần thắng, Lãnh Phong thực lực kinh khủng nàng rất rõ.

Bất quá, suy nghĩ một lát sau, nữ Ninja rút ra sau lưng ngoài ra một cái Thái Dao, đạo: "Ta sẽ không dễ dàng nhận thua."

"Không sai, ta rất thương thức người." Lãnh Phong thu hồi súng bắn tia, hai tay rũ xuống, tay trái nắm ngón tay nhẹ nhàng một cái nhà, màu đen lông chim bắt đầu ở hắn trong tay phải tụ tập.

"Người yên tâm đi, ta sẽ không giết người, ta đại khái đã đoán ra thân phận người."

"Ám Ảnh thích khách Huyền Nguyệt, Ta đoán không sai chứ?"

Đang khi nói chuyện thời gian, vực sâu kiếm đã trong tay Lãnh Phong tạo thành.

Dài một thước vực sâu kiếm toàn thân đen nhánh, thân kiếm có cánh dẫu ẩn, hơn nữa Kiếm Thần chung quanh có mấy cái lông chim đang xoay tròn đến.

Thấy vực sâu kiếm, Huyền Nguyệt ánh mắt lóe lên một chút sợ hãi, nàng biết, một khi Lãnh Phong dùng được thanh kiếm này, vậy thì chứng minh hắn dùng ra thực lực chân chính.

"Mạch Nhiên, người cách xa một chút." Lãnh Phong quay đầu hướng Mạch Nhiên nói.

"Được." Mạch Nhiên gật đầu một cái, sau đó không ngừng lui về phía sau, khoảng cách Lãnh Phong có chừng xa bảy mét.

"Các người tất cả đều đi xa một chút, ta lo lắng sẽ có không bị thương." Lãnh Phong lớn tiếng hướng Mạch Chấn đám người hô.

Mạch Chấn gật đầu một cái, liền vội vàng phân phó người thủ hạ lui về phía sau.

Các loại (chờ) tất cả mọi người đều thối lui đến khoảng cách an toàn sau, Lãnh Phong khước miệng phác họa lên vẻ tươi cười, nhìn Huyền Nguyệt, nói: "Đến đây đi, Ám Ảnh thích khách, người truyền kỳ ta còn là nghe nói qua, để cho ta biết một chút về người thật lợi hại."

Huyền Nguyệt cặp mắt sưng sò, sau đó thân thể đột nhiên biến mất.

"Hừ, Ảnh Độn a." Lãnh Phong khinh thường cười một tiếng, cũng không có xoay người, vực sâu kiếm lui về phía sau đâm tới.

Quả nhiên, vực sâu kiếm cương lui về phía sau, Lãnh Phong liền nghe được lui về phía sau tiếng bước chân.

Ở Ứng Nhân dưới năng lực, cái gì ẩn thân, cái gì Thuần Gian Di Động, hoàn toàn chính là cặn bã.

Chớ nói chi là Nhẫn Thuật bên trong thường thấy nhất Ảnh Độn.

Lãnh Phong không chút hoang mang xoay người, nhìn cách mình xa hai mét Huyền Nguyệt, cười nói: "Người tiện dụng nhất người mạnh nhất chiêu số cùng ta đánh, về phần Ảnh Độn, người cho là, người tránh được ta Ứng Nhân sao?"

Chương 162: Vô Ngân

Huyền Nguyệt ánh mắt lóe lên một chút tuyệt vọng, nàng mới vừa có chút nóng lòng, cho tới quen Lãnh Phong Ứng Nhân năng lực.

Lời đồn đãi, vô luận là ẩn thân, bắt đầu Thuấn Gian Di Động, cũng không chạy khỏi Ứng Nhân bắt.

Bây giờ nhìn lại, lời đồn đãi đúng là thật, không người có thể tránh thoát Lãnh Phong Ứng Nhân phong tỏa.

"Đến đây đi, trong truyền thuyết Âm Ảnh thích khách, đừng để cho ta thất vọng, ngươi nhưng là A Cấp Dị Năng Giả, mà ta cũng vậy A Cấp, chúng ta không có chênh lệch đẳng cấp, phải chiến thắng ta, mấu chốt là nhìn chính ngươi muốn dùng phương pháp gì."

Lãnh Phong từng chữ từng câu vừa nói, hần nói mỗi một chữ cũng khắc ở Huyền Nguyệt tâm lý.

Mà Lãnh Phong không biết là, Huyền Nguyệt đem mình nói chuyện, trở thành tọa hữu minh.

Huyền Nguyệt tay cầm Thái Dao, nàng đang suy nghĩ sau đó phải như Hà Tiến công, Ảnh Động không cách nào tránh hần con mắt, về phần Ảnh Phân Thân, ở trước mặt hần cũng là hình đồng hư thiết, những thứ này chứng nhân pháp căn bản là không có biện pháp tránh thoát Ứng Nhân bắt.

"Chẳng lẽ ngươi liền từ bỏ như vậy? Vậy ngươi cũng quá dễ cho ta thất vọng, ngươi nhưng là một cái Ninja, ngươi nên có rất nhiều chiêu số mới đúng." Lãnh Phong nói.

Huyền Nguyệt cặp mắt lạnh lẽo, sử dụng ra hai cái Ảnh Phân Thân, sau đó ba cái Huyền Nguyệt đồng thời sử dụng Ảnh Động, đem Lãnh Phong bao bọc vây quanh, ba cây Thái Dao đồng thời bổ về phía Lãnh Phong.

"Lúc này mới giống dạng." Lãnh Phong khẽ mỉm cười, vực sâu kiếm đi phía trước bổ ra, ngăn trở Huyền Nguyệt Thái Dao.

Mà Lãnh Phong cánh vẫn luôn không có thu hồi, lúc này ngược lại phái thượng dụng trãng.

Hai cái Ảnh Phân Thân Thái Dao nhanh sẽ rơi xuống Lãnh Phong sau lưng thời điểm, hai cánh hung hãn đánh một cái, trong nháy mắt liền đem Ảnh Phân Thân đánh tan.

Thái Dao cùng vực sâu kiếm chiếc chung một chỗ, lúc này, chính là hợp lực khí.

Vực sâu kiếm chung quanh lông chim không ngừng vòng quanh thân kiếm xoay tròn, mà Thái Dao cũng lóe lên hàn mang, Huyền Nguyệt che mặt, không người có thể thấy nàng này thời thần tình, nhưng đoán được, nàng dùng hết lực khí toàn thân.

Lãnh Phong đổi thành hai tay cầm kiếm, sau đó hai tay dùng sức đẩy về phía trước.

So khí lực, Huyền Nguyệt làm sao có thể so qua Lãnh Phong, bị Lãnh Phong đẩy một cái như vậy, thân thể nhất thời không bị khống chế lui về phía sau hai bước.

Lãnh Phong bắt Huyền Nguyệt cái này thời gian rảnh rỗi, hai cánh nhẹ nhàng đánh một cái, bay đến không trung, sau đó hạ xuống sau lưng Huyền Nguyệt.

Đang lúc này, Huyền Nguyệt cũng đứng vững bước chân, nắm Thái Dao, xoay người hướng Lãnh Phong chém tới.

Nàng động tác dễ cho Lãnh Phong không nhận được khen ngợi, sau đó giờ lên vực sâu kiếm, muốn ngăn trở nàng công kích.

"Phong đao!" Huyền Nguyệt khẽ quát một tiếng, Thái Dao ở trong tay nàng biến thành trên trăm thanh, trên trăm đao kiếm Ảnh Thứ hướng Lãnh Phong.

Lãnh Phong ánh mắt nhất thời biến hóa ngưng trọng, vực sâu kiếm thân kiếm lông chim xoay tròn càng lúc càng nhanh, ngay sau đó, Lãnh Phong đổi ngăn cản là chém, tiến lên đón Huyền Nguyệt phong đao.

"Đình đình đình keng "

Tiếng va chạm không ngừng vang lên, một mực đang kéo dài.

Lãnh Phong lần nữa sử dụng ra ở Syria lúc dùng để phá cửa một chiêu kia, hần cũng không nghĩ tới, Huyền Nguyệt lần này công kích sẽ cường hãn như vậy, buộc hần không thể không cản ra "Vô Ngân!"

Chiêu này tên là "Vô Ngân", là do Mộ Thi Vân khởi lên, cũng là Mộ Thi Vân dạy.

Vũ khí tiếng va chạm một mực ở kéo dài, tất cả mọi người ánh mắt cũng dừng lại ở giống như như ảo ảnh va chạm bên trên, không người có thể thấy rõ Lãnh Phong cùng Huyền Nguyệt bóng người, cũng không người có thể thấy rõ hai người tay Trung Vô khi.

Bọn họ có thể thấy, chẳng qua là trắng xóa hàn quang một mảnh.

"Đỉnh!"

Cuối cùng tiếng va chạm truyền ra sau, hai người thân ảnh xuất hiện lần nữa đang lúc mọi người trước người.

Lãnh Phong đứng mới vừa rồi dùng chiêu trước đứng vị trí, tương đương với hấn căn bản là không có di động qua.

Huyền Nguyệt đứng ở Lãnh Phong ngoài hai thước, nâng trên cánh tay phải nhiều một vết thương, không chỉ có như thế, trong tay nàng Thái Dao bên trên phủ đầy vết rách.

"Không nghĩ tới, thật không nghĩ tới, ta lại tính sai." Lãnh Phong cười khổ lắc đầu một cái, nói: "Người quả nhiên không để cho ta thất vọng, thực lực người rất mạnh."

Lãnh Phong tiếng nói vừa dứt, Huyền Nguyệt trong tay Thái Dao thì trở thành mảnh vụn, mỗi một mảnh vụn bên bờ cũng lạ thường công chính, lớn nhỏ cũng xê xích không nhiều.

Ngay sau đó, Huyền Nguyệt trên mặt cái lồng cũng thay đổi thành mảnh vụn, nàng bộ dáng phơi bày ở Lãnh Phong trước mặt.

Lãnh Phong: "!!!"

Huyền Nguyệt mỹ lệ không thua gì Trương Ảnh Hàm, càng không thua gì Mạch Nhiên, tính xảo mũi, tính xảo môi, còn có thể mê đảo chúng sinh bộ dáng.

Vốn là che kín đầu nàng phát che đầu cũng là biến thành mảnh vụn, nàng tóc dài cũng rơi xuống.

"Xin lỗi, đây là ta sai." Lãnh Phong có chút lúng túng sờ mũi một cái, hấn nói tính sai, chỉ chính là cái này.

Hấn dùng Vô Ngân ngăn cản Huyền Nguyệt phong đao thời điểm, bởi vì phong đao thực lực quá mạnh, Lãnh Phong cũng không khỏi không dùng toàn lực tới chống cự, sau đó không cẩn thận không khống chế được, liền cắt đến Huyền Nguyệt mặt nạ cùng che đầu, thật may kịp thời thu tay lại, nếu không nàng nhất định sẽ hủy dung.

Huyền Nguyệt ý thức được chính mình mặt bại lộ ra, vội vàng dùng tay che, không để cho Lãnh Phong tiếp tục xem tiếp.

"Người đi đi, ta sẽ không giết người." Vừa nói, Lãnh Phong liếc mắt nhìn Huyền Nguyệt trên cánh tay phải kiểm thương, nói: "Người tốt nhất trong vòng nửa giờ sử dụng tế bào tu bổ dịch, nếu không, vết thương người sẽ lưu lại vĩnh cửu hậu di chứng."

Huyền Nguyệt không nói gì thêm, sử dụng Ảnh Độn rời đi.

"Tạo nghiệt a con bà nó, trong truyền thuyết nàng bộ dáng cho tới bây giờ cũng sẽ không bị người nhìn thấy, lần này phiền toái." Lãnh Phong có chút như đầu vô đầu một cái, sau đó đem vực sâu kiểm thu hồi.

"Lãnh Phong người thật giỏi a! Ta yêu thích người." Mạch Nhiên chạy đến Lãnh Phong trước người, lần nữa ôm lấy cánh tay hấn, không ngừng lắc lắc.

"Thật tốt, người làm gì vậy đây." Lãnh Phong liền vội vàng đẩy ra Mạch Nhiên tay, không để cho nàng tiếp tục ôm chính mình.

Lúc này, Mạch Chấn cũng đi tới, nở nụ cười nhìn Lãnh Phong, nói: "Cảm ơn người Lãnh Phong, nếu như không có người, sợ là chúng ta tất cả đều muốn tài ở đây."

Lãnh Phong cười cười, nói: "Một cái nhấc tay mà thôi, ta vừa vận từ Syria trở lại, liền nhận được Mạch Nhiên điện thoại, liền ngựa không ngừng vó câu chạy tới."

"Cảm ơn." Mạch Chấn lần nữa nói tạ.

"Được, ta cũng nên đi, ta mới từ Syria trở lại, cũng còn chưa ăn cơm nữa." Vừa nói, Lãnh Phong chuẩn bị rời đi.

"Chờ xuống." Mạch Nhiên liền vội vàng kéo lại Lãnh Phong, không để cho hấn rời đi.

"Ha ha ha ha, vì biểu đạt đến chúng ta cảm ơn, sẽ để cho Mạch Nhiên mời người ăn bữa cơm đi, Lãnh Phong huynh đệ, tha thứ ta không thể cùng người đi ăn cơm, nơi này phát sinh những việc này, ta muốn cùng thị ủy bên kia uống chút trà." Mạch Chấn cười nói.

Không đợi Lãnh Phong đồng ý, Mạch Nhiên liền kéo hấn hướng một chiếc hoàn chỉnh xe Mercedes đi tới, vừa đi biến hóa nói: "Được rồi được rồi, đối bụng đứng không, ta mang người đi ăn cơm."

Lãnh Phong muốn phản kháng, nhưng Mạch Chấn còn đang nhìn, lại không tiện cự tuyệt, huống chi hắn là thật đối, có miễn phí bữa tiệc lớn, có sao mà không làm đây.

Mạch Nhiên rất cứng rắn đem Lãnh Phong cứng rắn nhét vào ngồi kế bên tài xế trong, sau đó chính mình ngồi vào chỗ tài xế ngồi, chạy.

Để cho Mạch Nhiên lái xe, Lãnh Phong nhất thời bị sợ hãi tràn đầy toàn thân.

Mới vừa rồi bị Huyền Nguyệt dùng phong đao lúc công kích sau khi Lãnh Phong cũng không biết cái gì gọi là sợ, nhưng hắn bây giờ là thật sợ.

Mạch Nhiên lái xe là thế nào mờ, hắn đã sớm lãnh giáo qua, mà lại nói qua đánh chết cũng không muốn thử một lần nữa.

Kết quả bây giờ đảo hay, hay tâm tới giúp bọn hắn đuổi chạy Dịch Năng Giả, kết quả Mạch Nhiên nói muốn mời ăn cơm coi như, nhưng Mạch Nhiên tới xe là chuyện gì xảy ra.

"Cái đó, nếu không ta tới đoán." Lãnh Phong có chút chần chờ nói.

"Không được, lái xe chuyện này đương nhiên là ta tới, ta tài lái xe rất tốt." Vừa nói, Mạch Nhiên hướng Lãnh Phong lộ ra thân thiện nụ cười.

Lãnh Phong nhìn truyền hình trực tiếp lông, liền tranh thủ giây nít an toàn hệ đến chết nhất.

Lúc này hắn nghĩ (muốn) xuống xe cũng căn bản không kịp, bởi vì Mạch Nhiên bởi vì bắt đầu đạp cần ga.

Xe Mercedes động cơ phát ra tiếng gầm gừ, sau đó quay đầu xe, hướng h thành phố phương hướng lái đi.

Nhìn Mạch Nhiên mang theo Lãnh Phong lái xe rời đi, Mạch Chấn đầu tiên là cười cười, sau đó mặt đầy âm trầm nói: "Tra, tra cho ta, rốt cuộc là ai bày ra tràng này tập kích."

Vừa nói, Mạch Chấn trên mặt thoáng qua một chút bất đắc dĩ, sau đó thờ dài, nói: "Cho bị thương huynh đệ mỗi người một trăm ngàn, cho tử trận huynh đệ mỗi người năm trăm ngàn, có thân nhân là hơn cho năm trăm ngàn."

"Ồ "

Tiếng còi xe cảnh sát, vang dội toàn bộ số 9 Công Lộ.

Xe Mercedes trong, Lãnh Phong dựa vào trên ghế ngồi, hắn có chút vui mừng, lần này Mạch Nhiên không có chơi đùa chạy như gió lốc.

Hắn không nghĩ tới, vừa trở về, Mạch Chấn phụ nữ liền gặp phải tập kích.

Mà Mạch Chấn phụ nữ cũng rất may mắn, bởi vì Lãnh Phong vừa tới h thành phố, Mạch Nhiên liền gọi điện thoại cho hắn, đây đúng là ngay thẳng vừa vận hợp.

"Hô, mới vừa rồi ta đều cho là mình phải chết." Đang lái xe mới Mạch Nhiên đột nhiên nói.

"Ha, cái đó Huyền Nguyệt là Dịch Năng Giả trên thế giới đếm một chút Nhị Nguo bức người vật, thật may lần này đối phó nàng là ta, nếu là đối thành khác (đừng) Dịch Năng Giả, có thể hay không ai nàng một đao còn là một vấn đề."

"Người đây là đang tán dương chính người a." Mạch Nhiên khẽ cười nói.

"Chưa tính là." Lãnh Phong lắc đầu một cái, chậm rãi nói: "Huyền Nguyệt ở Dịch Năng Giả thế giới danh hiệu kêu Âm Ảnh thích khách, danh như ý nghĩa, nàng là một cái có thể ở vô hình trung đoạt tánh mạng người cao thủ, nàng tiếp tục ám sát nhiệm vụ từ không thất bại qua, ngay cả Lão Đại ta Băng Lô, đều phải kiêng kỵ nàng 3 phần."

Nói đến đây, Lãnh Phong khoe miệng phác họa lên vẻ kiêu ngạo nụ cười, nói: "Bất quá mà, ở ta Ứng Nhân xuống, nàng Ảnh Độn cùng Ảnh Phân Thân, một chút tác dụng cũng không có."

"Ninja, nàng là Đông Doanh?" Mạch Nhiên hiếu kỳ hỏi.

Lãnh Phong lắc đầu một cái, nói: "Không biết, nàng dịch năng hẳn không phải là bẩm sinh, mà là thông qua huấn luyện Nhẫn Thuật phải đến, về phần nàng có phải hay không Đông Doanh, ta không biết, bất quá ta mới vừa rồi nhìn nàng đáng vẻ, nói thật thật xinh đẹp."

"So với ta đây? Ai tương đối đẹp để?" Mạch Nhiên quay đầu nhìn Lãnh Phong, chờ đợi hắn trả lời.

Lãnh Phong bĩu môi một cái, này nhường một tý từ đáp không được.

Huyền Nguyệt cùng Mạch Nhiên mỗi người mỗi về, Mạch Nhiên là một khả ái Laury, Huyền Nguyệt chính là thuộc về Ngự Tỷ loại hình, hơn nữa còn là lạnh lẽo cô quạnh Ngự Tỷ.

"Ta không biết." Lãnh Phong lắc đầu nói.

Mạch Nhiên bạch Lãnh Phong liếc mắt, bởi vì Lãnh Phong không cho nàng nghĩ (muốn) phải trả lời.

"Cám ơn người." Mạch Nhiên đột nhiên nói.

"Tại sao cám ơn ta?" Lãnh Phong hơi nghi hoặc một chút.

"Cám ơn người mới vừa rồi cứu chúng ta."

"Cáp, ba của người đã cám ơn ta, người cũng không cần phải lại một lần nữa, lại nói, một cái nhấc tay mà thôi."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 163: Ngũ Tinh cấp tiệm cơm

"Đúng, ta mới vừa rồi dùng người đưa cho ta súng lục, giết một cái Dị Năng Giả nha."

Mạch Nhiên trên mặt tràn đầy kiêu ngạo, một bộ hướng Lãnh Phong giành công bộ dáng.

"Thật giả?"

Lãnh Phong phản ứng đầu tiên chính là không tin, Dị Năng Giả nào có tốt như vậy giết, hơn nữa chính mình đưa cho tay nàng súng chẳng qua là gia tăng xạ trình cùng đối với chết dần uy lực thay đổi mà thôi, làm sao có thể tùy tiện Địa Sát xuống một cái Dị Năng Giả.

"Thật a, kia cá nhân năng lực hình như là có thể không chế kim loại nổ mạnh, sau đó hấn không chế kim loại thời điểm, những thứ kia bảo tiêu súng đều run rẩy, theo ta không có, sau đó ta liền hướng hấn mở hai phát súng, không nghĩ tới lại thành công."

Lãnh Phong bĩu môi một cái, Mạch Nhiên vận khí này có thể a.

Ở Mạch Nhiên lời nói sau khi nói xong, Lãnh Phong liền tin tưởng, bởi vì Mạch Nhiên không sẽ ở này nhiều chút trong chuyện cùng hấn nói láo.

Mở ước chừng có nửa giờ sau, Mạch Nhiên dùng xe ở một gian Ngũ Tinh cấp tiệm cơm trước cửa, xe mới vừa dừng lại, thì có hai gã phòng ăn phục vụ viên liền đi lên trước, cung kính là Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên mở cửa xe.

Mạch Nhiên đem chìa khóa xe vứt xuống một tên trong tay người bán hàng, sau đó kéo Lãnh Phong cánh tay, đi vào phòng ăn.

Lãnh Phong mặc dù có chút kháng cự, nhưng cũng không có đẩy ra nàng.

Mạch Nhiên quần áo có chút bẩn, nhưng bởi vì nàng mặc là màu đen, cho nên cũng không thể nào rõ ràng.

Lúc này h thành phố đã vào đêm, không tới căn này tiệm cơm tiêu phí cũng không có nhiều người, bởi vì nơi này có thể nói là toàn bộ h thành phố tiêu phí cao nhất một gian tiệm cơm, có thể tới nơi này đều là không giàu thì sang.

Ở chỗ này ăn cơm, một đạo phổ thông chợ bán thức ăn, cũng đến gần hơn mười ngàn.

Mạch Nhiên muốn một cái ghế lô, sau đó kéo Lãnh Phong cánh tay, đang phục vụ viên dưới sự hướng dẫn, đi vào trong bao sương.

Thấy trong bao sương trang sức, Lãnh Phong sắc mặt nhất thời biến hóa rất cổ quái.

Bởi vì đây là một cái tình nhân lô ghế riêng, bên trong lại còn có một cái giường lớn, cái này làm cho Lãnh Phong rất là không hiểu, Mạch Nhiên đây là giờ trò quỷ gì.

"Thật xin lỗi, chúng ta lô ghế riêng đang tiến hành sửa sang sửa đổi, cho nên chỉ có tình nhân lô ghế riêng là rảnh." Phục vụ viên mặt đầy áy náy giải thích.

Lãnh Phong mới chợt hiểu ra, nguyên lai đây không phải là Mạch Nhiên giờ trò quỷ, thiếu chút nữa trách lầm nàng.

"Không việc gì." Lãnh Phong khoát khoát tay, sau đó bị Mạch Nhiên kéo vào trong bao sương.

Hai người mặt đối mặt ngồi ở trước bàn ăn, sau đó Mạch Nhiên cầm lên thực đơn, nhanh chóng lật xem.

"Một trang này, ta tất cả đều muốn." Mạch Nhiên chỉ thực đơn nói.

"Được." Phục vụ viên liền vội vàng nhớ kỹ.

Lãnh Phong tùy ý bay vùn vụt, tùy ý gọi mấy món ăn.

Ở nơi này nhiều chút sa hoa địa phương ăn cơm, nói thật, rất khó ăn no, món ăn mặc dù đắt, nhưng trên thực tế phân lượng rất ít, còn không bằng đi quán cơm nhỏ ăn một bữa tối thông khoái.

"Hô, ta cũng chết đói." Mạch Nhiên che chính mình bụng nhỏ, một bộ rất đói bộ dáng.

Lãnh Phong bấu môi một cái, tức giận nói: "Ta so với người đói hơn được không."

"Đúng, có thể hay không cùng ta người nói một chút ở Syria việc trải qua cái gì?" Mạch Nhiên nằm ở trên bàn, không chớp mắt nhìn Lãnh Phong, cười hi hi nói.

"Cái này có gì được rồi, đơn giản chính là tìm người, sau đó cứu người, chỉ những thứ này rồi." Lãnh Phong nói.

"Ồ kia ô kia, người liền cùng ta nói nói chứ sao."

Mạch Nhiên lại còn bắt đầu làm nũng đứng lên.

Nhìn Mạch Nhiên bộ dáng, Lãnh Phong một trận tê cả da đầu, nàng giờ trò quý gì, lại còn bắt đầu làm nũng?

"Ta cảm thấy được (phải) người nên quan tâm hơn, là ai phải người tập kích các người." Lãnh Phong kéo khai thoại đề.

Mạch Nhiên chu chu mỏ môi, nhẹ nhàng lắc đầu một cái, đạo: "Không biết, bắt quá mặc kệ nó."

Nghe được Mạch Nhiên lời nói, Lãnh Phong không thiếu chút nữa cả người mới ngã xuống đất đi, hần là lần đầu tiên thấy như vậy tự do phóng khoáng người, mới vừa bị người tập kích, thiếu chút nữa chết ở trên tay người khác, kết quả Mạch Nhiên không có chút nào quan tâm rốt cuộc là ai làm, này đại tính tiểu thư thật đúng là thật có ý tứ a.

Mạch Nhiên nằm ở trên bàn, cười hi hi nói: "Ngược lại cha ta sẽ đi giải quyết, những chuyện xấu này còn không cần ta đi bận tâm."

"Được rồi được rồi, người thích liền có thể, ta không có vấn đề." Lãnh Phong lười lại đi nghĩ (muốn) này cái sự tình, ngược lại hần nên làm đã làm xong.

"Cùng ta người nói một chút ở Syria việc trải qua cái gì, vội vàng vội vàng." Mạch Nhiên lần nữa thúc giục, nàng là thật muốn hiểu một chút Lãnh Phong ở Syria việc trải qua.

Lãnh Phong bắt đầu dĩ thời dài, sau đó cùng Mạch Nhiên nói từ bản thân ở Syria việc trải qua.

Từ nhảy phi cơ, đến phá cửa, rồi đến xông vào is căn cứ, từng cái đoạn phim hần cũng không có bỏ qua cho.

Hần cũng không biết mình tại sao phải cùng Mạch Nhiên nói nhiều như vậy, nhưng chính là không muốn cự tuyệt nàng thỉnh cầu, huống chi bọn họ cũng cần một đề tài tới tránh cho không lời nào để nói lúng túng.

Mạch Nhiên biểu tình lúc mà kinh ngạc, khi thì tức giận, khi thì kinh hi, nàng biểu tình cũng theo Lãnh Phong kẻ lẽ mà biến hóa.

Lãnh Phong vừa nói vừa nói, thậm chí đem gặp phải Tuyên Triết Tam cùng ác linh chuyện cũng nói ra.

"Oa tắc, có thể dùng băng Dị Năng Giả, rất lợi hại." Mạch Nhiên vỗ bàn tay, mặt đầy hưng phấn.

"Được, kể xong." Lãnh Phong nói khô miệng khô lưỡi, liền vội vàng rót cho mình ly nước, một hơi thở uống sạch.

"Người việc trải qua thật là giỏi a, đáng tiếc ta tại sao thì không phải là Dị Năng Giả đâu rồi, lời như vậy ta liền có thể gia nhập người bên kia, cùng người đồng thời kẻ vai chiến đấu." Mạch Nhiên mặt đầy tiếc nuối.

Đang lúc này, phục vụ viên đem thức ăn đưa ra, chợi bán thức ăn nhiều mặt, phủ đầy toàn bộ bàn ăn.

Mạch Nhiên hít sâu một hơi, sau đó mặt đầy kinh hi nói: "Thật là thơm a."

Phục vụ viên là Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên đảo hai ly rượu chất sau khi, tuần hồi "Hai vị tôn quý khách nhân, xin hỏi cần ta ở bên cạnh cho các người rót rượu sao?"

"Không cần, người đi xuống đi." Lãnh Phong hướng phục vụ viên khẽ mỉm cười, nói.

Phục vụ viên gật đầu một cái, đem rượu bình buông xuống, nhưng sau đó xoay người rời đi, hơn nữa đóng lại cửa bao sương.

"Đây chính là trong truyền thuyết vừa gặp đã yêu?" Lãnh Phong nhìn một chồng thức ăn, không nhìn được nhỏ nước bọt đạo: "Này giờ ạ không phải là chuối gà nướng tâm mà, ngọa tào, còn làm cái cao lớn như vậy bên trên tên, có chút ý tứ a."

"Phốc xuy "

Mạch Nhiên không nhìn được cười ra tiếng, sau đó nói: "Mặc kệ nó, đồ ăn ngon (ăn ngon) là được."

Vừa nói, Mạch Nhiên liền mở động.

"Cũng đúng, bất kể hán là cái gì quý tên, đồ ăn ngon (ăn ngon) là được." Lãnh Phong cầm dao nĩa lên, bắt đầu cắt trước người thịt bò bít tết.

Mexico, Hoa Luiz.

Tòa thành thị này được gọi là trên thế giới máu tanh nhất nguy hiểm nhất thành phố, nơi này có 80% cư dân cơ hồ đều là trùm ma túy, hàng năm ở trong thành phố này Từ Vong người vượt qua 2000 người, nơi này một lần bị trở thành Mexico Quý Thành.

Hoa Luiz một gian tối tăm trong quán rượu, một tên nam tử tóc bạc ngồi ở quầy rượu xó xỉnh, trước mặt hắn để một ly bia.

Trong quán rượu tràn đầy đủ loại thói nát khí tức, mua bán ma túy, tùy ý có thể thấy.

Quầy rượu trong sàn nhảy, mấy tên Thoát Y Vũ mẹ đại chiến ở phía trên lắc eo, chỉ cần có người trả tiền, vô luận đối phương là ai, các nàng cũng sẽ trình diễn miễn phí ra thân thể của mình.

Nam tử tóc bạc cứ như vậy ngồi ở trên ghế, không nhúc nhích, phảng phất giống như chết.

Qua hồi lâu, một tên đội mũ người trung niên ngồi vào nam tử tóc bạc đối diện.

"Xin lỗi, ta tới buổi tối." Người trung niên mặt lộ vẻ áy náy nói.

"Người biết ta không thích đám người." Nam tử tóc bạc ánh mắt lóe lên một chút ánh sáng, trầm giọng nói.

Người trung niên trên mặt nhất thời tràn đầy sợ hãi, lắp ba lắp bắp nói: "Ôm một cái xin lỗi, mới vừa rồi ở trên đường, ta gặp phải một ít cảnh sát."

"Đây chính là người tới trễ lý do?" Nam tử tóc bạc khỏe miệng xuất hiện vẻ tươi cười, nhưng này tia (tơ) nụ cười rất lạnh, làm cho người ta một cổ thật sâu sợ hãi.

Trung niên người đã bị hù dọa không nói ra lời, bởi vì nói nhiều hơn nữa cũng vô ích, nam tử tóc bạc lúc này đã không nữa tin tưởng hắn.

"Người chỉ là một con kiến hôi, người bắt quá liền ở trong thành phố này có chút thực lực, ha ha, bắt quá trong mắt ta, người lại là thứ gì, ta không thích đám người, cho tới bây giờ đều không thích."

Nói xong, một ánh hào quang thoáng qua

Nam tử tóc bạc một hơi thờ uống sạch trong ly bia, bỏ lại hai tờ một trăm USD, sau đó đứng dậy rời đi quầy rượu.

"Người giết người." Nam tử tóc bạc đi ra quầy rượu sau, hồng y nữ tử xuất hiện ở bên cạnh hắn.

"Hừ, vẫn chưa xong."

Nam tử tóc bạc tiếng nói vừa dứt, một tiếng kịch liệt nổ mạnh, từ mới vừa rồi trong quán rượu truyền ra.

Ngay sau đó, cả cái quầy rượu bị ngọn lửa bao phủ.

Hồng y nữ tử trên mặt thoáng qua vẻ khiếp sợ, nhưng ngay lúc đó khôi phục lại bình tĩnh.

"Tại sao phải làm như thế." Hồng y nữ tử hỏi.

"Người không cần biết." Nam tử tóc bạc trầm giọng nói, "Mộ Thi Vân vẫn còn ở thời điểm, ta có lẽ sẽ đăng hoàng đợi ở Vương Giả chi đạo trong, nhưng bây giờ nàng đã không ở nhân thế, lại có ai có thể không biết sao ta?"

"Người điên!" Hồng y nữ tử nói.

Nam tử tóc bạc không có bởi vì nàng lời nói mà tức giận, ngược lại nở nụ cười nói: "Không sai, ta chính là người điên, ta kế hoạch, nên bắt đầu áp dụng."

h thành phố một đang lúc Ngũ Tinh cấp tiệm cơm, cơm nước no nê Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên cũng thỏa mãn vỗ vỗ bụng, bữa cơm này bọn họ đều

ăn rất thoải mái.

"Hô, tốt ăn no."

Mạch Nhiên tựa như có lẽ đã quên mới vừa rồi việc trải qua một trận sinh tử, cùng với Lãnh Phong, kèm theo nàng chỉ có vui vẻ.

"Nên đi." Lãnh Phong ngáp một cái, hẳn có chút nhớ phải về quây rệu ngủ.

Thấy có chút mệt mỏi Lãnh Phong, Mạch Nhiên hỏi "Ngươi mệt không?"

"Ừ, ở trên máy bay là không có biện pháp nghỉ ngơi cho khỏe, ta ngủ tám giờ, nhưng là thì tương đương với ngủ chừng bốn canh giờ." Lãnh Phong tiếp tục ngáp nói.

"Nơi này có giường, ngươi có thể ở chỗ này nghỉ ngơi a."

Vừa nói, Mạch Nhiên chỉ chỉ trong bao sương giường lớn, giường lớn ga trải giường in một cái to lớn Hồng Tâm, tràn đầy nồng nặc ái tình khí tức.

"Miễn, như vậy địa phương ta có thể ngủ không có thói quen, ta hay là về nhà thiếp đi."

Nói xong, Lãnh Phong đứng lên, liền phải chuẩn bị rời đi.

Mạch Nhiên ánh mắt lóe lên về thất vọng, nàng là hy vọng đường nào Lãnh Phong có thể lưu lại.

Mạch Nhiên cũng đi theo thân, nói: "Ta đây đi nhà ngươi chơi đùa có thể không?"

Lãnh Phong lắc đầu một cái, cự tuyệt nói: "Cũng không cần đi, ta cảm thấy được (phải) ngươi bây giờ hẳn thật tốt lắm, sau đó sẽ thật tốt ngủ một giấc, có chuyện gì ngày mai lại nói, như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Lời thề

Mạch Nhiên trên mặt thoáng qua một tia (to) thất lạc, nhưng vẫn gật đầu, nàng biết Lãnh Phong là thực sự mệt mỏi, từ Lãnh Phong thần sắc trên mặt là có thể nhìn ra, lúc này hẳn rất mệt mỏi.

"Vậy ngươi sớm nghỉ ngơi một chút, ta ngày mai lại tới tìm ngươi chơi đùa." Mạch Nhiên mặt đầy Bất Xá nhìn Lãnh Phong.

"Ừm."

Mạch Nhiên trả tiền sau, cùng Lãnh Phong sóng vai đi ra tiệm cơm.

Liền bữa cơm này, liền ăn đủ chân 10 vạn đồng.

Nhưng Mạch Nhiên trả tiền thời điểm ngay cả con mắt đều không nháy mắt một chút, trăm ngàn khối này tiền đối với nàng mà nói coi là không cái gì.

Thân là Mạch Chấn con gái, nàng từ nhỏ đã ở tới hoàn cảnh tốt trong lớn lên, Mạch Chấn luôn là cấp cho nàng muốn đảm nhiệm Hà Đông tây, đặc biệt là tự cấp nàng tiền xài vật bên trên, đơn giản là tự do phóng khoáng tới cực điểm.

Cho nên Mạch Nhiên chưa bao giờ biết cái gì gọi là thiếu tiền, bởi vì cái này không thể nào xuất hiện ở trên người nàng.

Mạch Nhiên đột nhiên khoác ở Lãnh Phong cánh tay, nhẹ giọng nói: "Ta đưa ngươi về nhà đi."

Lãnh Phong lẳng lẳng, theo bản năng nghĩ (muốn) muốn đẩy ra Mạch Nhiên, nhưng nàng ôm rất cứng, Lãnh Phong thoáng cái đẩy không mở nàng.

"Ngươi khẳng định rất mệt mỏi, cũng không cần dùng dị năng, ta đưa ngươi trở về đi thôi, ta cùng lần này mở chậm một chút." Mạch Nhiên rúc vào Lãnh Phong trên người, xinh xắn hai vú vô tình hay cố ý ma sát Lãnh Phong cánh tay.

"Vây cũng tốt." Lãnh Phong nhỏ khí, hấn quả thật rất mệt mỏi, không nghĩ lại dùng dị năng.

"Được." Mạch Nhiên trên mặt nhất thời đeo đầy nụ cười, hoạt bát chạy đi lái xe.

Lãnh Phong ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, tối nay không trung rất sạch sẽ, không có sao, cũng không có trăng sáng, mây đen che đầy toàn bộ không trung.

Một lát nữa, Mạch Nhiên dừng xe ở Lãnh Phong trước người.

"Lên xe đi." Mạch Nhiên hướng Lãnh Phong nháy mắt nháy mắt con mắt.

Lãnh Phong ngồi vào chỗ cạnh tài xế, sau đó nịt chặt giây an toàn.

Mặc dù Mạch Nhiên nói qua lần này biết lái chậm một chút, nhưng Lãnh Phong trong tiềm thức vẫn là rất sợ ngồi Mạch Nhiên lái xe, cho dù Mạch Nhiên nói nhiều hơn nữa cũng giống vậy.

Từ trải qua cái gì gọi là đem xe làm máy bay mở sau, Lãnh Phong liền đối với (đúng) Mạch Nhiên lái xe thì có thật sâu sợ hãi.

Mạch Nhiên lần này không có nói láo, nàng đem lái xe rất chậm.

Về phần tại sao muốn mở chậm như vậy, hoàn toàn là bởi vì Mạch Nhiên không nghĩ tới sớm cùng Lãnh Phong tách ra, nàng rất quý trọng cùng với Lãnh Phong mỗi một phút mỗi một giây.

Lãnh Phong là định nghĩa là Mạch Nhiên mở mang trí tuệ, không chơi đùa chạy như gió lốc.

Lúc này Hoa Hạ trải qua mùa xuân, dù sao Lãnh Phong cũng chỉ là rời đi hai ngày mà thôi.

Mùa xuân là kéo dài bảy ngày, ở trong bảy ngày này, phần lớn Hoa Hạ người cũng sẽ đi tẩu thân phóng hữ, cùng có người trò chuyện đã qua.

Về phần tiêu hài tử chính là vui vẻ nhất, bởi vì đi theo cha mẹ đi tẩu thân phóng hữ, bọn họ có thể thu đến bao tiền lì xì.

Hai người cũng không nói gì, bầu không khí trong lúc nhất thời có chút trầm muộn.

Qua hồi lâu, Lãnh Phong rốt cuộc mở miệng: "Người tôi nay ngủ một giấc thật ngon đi, quên hôm nay gặp phải sự tình."

"Ổn định á..., ta nào có yếu ớt như vậy." Mạch Nhiên mặt đầy không thêm để ý, căn bản không đem hôm nay gặp phải chuyện coi ra gì.

Nếu là người bình thường gặp phải như vậy một trận bắn nhau, không có bị dọa ngất đã coi là tốt, nhưng Mạch Nhiên không giống nhau, nàng còn có thể cầm súng lục phản kích, thậm chí còn đánh gục một tên A Cấp Dị Năng Giả, hơn nữa sau chuyện này một bộ không thêm để ý chút nào bộ dáng, cái này làm cho Lãnh Phong bội phục không thôi.

"Ừm." Lãnh Phong gật đầu một cái, không nói gì nữa.

Làm xe hơi chậm rãi ngừng ở Vương Giả chi đạo cửa vào thời điểm, Mạch Nhiên ánh mắt lóe lên một tia (to) thất lạc cùng Bất Xá, sau đó nàng điều chỉnh một chút tâm tình mình, mặt mỉm cười nhìn Lãnh Phong, nói: "Đến rồi."

Lãnh Phong gật đầu một cái, cởi giây nịt an toàn ra, đi xuống xe.

"Ta đi về trước, người trên đường cẩn thận." Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, nhưng sau đó xoay người đi vào trong đường phố.

Mạch Nhiên nhìn Lãnh Phong rời đi bóng lưng, trong mắt có hơi nước đang đánh chuyển.

Nàng hy vọng đường nào có thể lưu lại, nhưng Lãnh Phong không có cho phép.

Nhìn hồi lâu sau, Mạch Nhiên rốt cuộc đạp chân ga, lái xe rời đi.

Lãnh Phong trở lại trong quán rượu, mở ra quầy rượu toàn bộ ánh đèn.

Trong quán rượu chỉ có Lãnh Phong một người, dưới ánh đèn mờ mờ, có vẻ hơi cô đơn.

Lãnh Phong nhỏ khí, rót cho mình một ly Liệt Tửu.

Hắn cơ bản không uống Liệt Tửu, nhưng lần này đột nhiên hiểu rõ vấn đề muốn uống một ly.

Một ly Liệt Tửu xuống bụng, Lãnh Phong liền cảm giác mình bụng bị giống như lửa thiêu, đại não cũng nhất thời có chút mê muội.

"Chửi thề một tiếng, quả nhiên là muốn chết á." Lãnh Phong vỗ vỗ đầu mình, liền vội vàng uống một ly nước.

Lãnh Phong rung hoảng nhất hạ đầu, làm cho mình thanh tỉnh một ít, sau đó khóa kỹ quầy rượu môn, tắt toàn bộ đèn.

Hắn đã rất mệt mỏi, nghĩ (muốn) muốn tắm liền đi ngủ.

Lãnh Phong đi tới lầu hai trong phòng tắm tắm, nhưng ngay tại hắn mới vừa vào phòng tắm, Trương Ảnh Hàm sẽ đến quầy rượu trước cửa.

Hai người cũng không biết đối phương tới.

Trương Ảnh Hàm lấy chìa khóa ra, mở ra quầy rượu môn, hơn nữa mở ra toàn bộ ánh đèn.

Lãnh Phong rời đi trong hai ngày này, nàng mỗi ngày buổi tối đều sẽ tới đến quầy rượu, là quầy rượu quét dọn vệ sinh, đem rượu đi quét dọn không nhiễm một hạt bụi.

Mặc dù nàng biết nơi này rất sạch sẽ, cho dù là một tuần lễ không quét dọn cũng sẽ không có cái gì vết bẩn, nhưng nàng liền là muốn mỗi ngày buổi tối cũng tới nơi này, nàng đột nhiên phát hiện, nàng bắt đầu thích đợi ở quầy rượu này trong, cho dù quầy rượu này không có khách nhân.

Trương Ảnh Hàm đem rượu đi quét dọn một lần, sau đó rót cho mình một ly nước, ngồi vào tạp tọa trên ghế sa lon, một cái tay nâng cằm lên, nhìn phía bên ngoài cửa sổ không trung ngăn người.

Quầy rượu lầu hai, Lãnh Phong tắm xong, thay một bộ quần áo sau, đứng ở trong phòng trước cửa sổ, nhìn bên ngoài không trung.

Thời gian, từng giây từng phút trôi qua.

Một cái ở lầu một, một cái ở lầu hai.

Hai người cũng không biết đối phương tồn tại.

Lãnh Phong đeo tai nghe lên, để chậm chậm êm tai nhạc êm dịu, sau đó đi tới trước bàn đọc sách, mở ra bàn đọc sách tủ.

Trong ngăn kéo tồn phóng rất nhiều thứ, nhưng có một cái hộp đặc biệt nổi bật.

Lãnh Phong khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, đem cái hộp lấy ra.

Ở muốn mở hộp ra thời điểm, Lãnh Phong có vẻ hơi chần chờ, tay dừng lại ở cái hộp bên bờ bên trên, chậm chậm chưa mở.

Bởi vì là trong cái hộp này, chứa hắn nhớ lại.

Qua hồi lâu, Lãnh Phong rút cuộc buông xuống cái hộp, hắn không có dũng khí đi mở ra cái này.

Lãnh Phong đem cái hộp thả lại đến trong ngăn kéo, sau đó rời đi bàn đọc sách.

Lầu một trong phòng khách, Trương Ảnh Hàm yên lặng phát ra ngây ngô, nàng căn bản cũng không biết, Lãnh Phong ngay tại lầu hai.

Hai người cách nhau một cái thang lầu khoảng cách, lại với nhau cũng không biết đối phương tồn tại.

Lãnh Phong xuất ra một quyển Chiến Tranh và Hoà Bình, sau đó ngồi vào trước bàn đọc sách, nghe âm nhạc, đọc trong sách nội dung.

Ở mỗi lần tĩnh tâm xuống thời điểm, Lãnh Phong cũng sẽ đi xem một quyển sách.

Trong phòng của hắn trừ để tủ quần áo ra, còn có một cái rất kệ sách lớn, trên giá sách thả tràn đầy sách vở, mỗi một vốn đều là kinh điển danh tác.

Lãnh Phong thích nghe âm nhạc đến xem sách, như vậy hắn có thể ngăn cách bên ngoài tiếng ồn ào.

Sau hai giờ

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng thở dài, uống sạch trong ly nước, sau đó rời đi quầy rượu.

Đem rượu đi khóa cửa tốt sau, Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng thở dài, tự nhủ: "Lãnh Phong, người chừng nào thì trở lại?"

Trương Ảnh Hàm đứng ở quầy rượu trước cửa đứng một lúc, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Từ đầu đến cuối, nàng cũng không biết, quầy rượu hai nhà lầu đang lúc ánh đèn, là mở ra.

Lãnh Phong bởi vì mang tai nghe, cho nên cũng không có nghe được xe hơi tiếng động cơ.

Vận mệnh, cứ như vậy trên cột hai người.

Lúc ấy đang lúc sắp đến gần rạng sáng thời điểm, Lãnh Phong khép quyển sách lại.

Thật ra thì mệt mỏi cũng sớm đã xâm nhập thân thể của hắn, nhưng hắn còn không muốn đi ngủ mà thôi.

Nhìn hai giờ sách, hắn rút cuộc sắp không nhịn được.

Lãnh Phong đem tai nghe tháo xuống, sau đó đem sách thả lại đến trên giá sách.

"Tôi nay người chưa có tới." Lãnh Phong đứng ở trước cửa sổ, nhìn bên ngoài một mảnh đen nhánh đường phố.

Người, chỉ chính là Trương Ánh Hàm.

Nhưng hắn không biết là, Trương Ánh Hàm đến, hơn nữa ở quầy rượu đợi hơn hai giờ.

Chẳng qua là, hai người cũng không có phát hiện với nhau tồn tại.

Lãnh Phong nhẹ nhàng nhỏ khí, nằm dài trên giường.

Mềm mại giường lớn để cho Lãnh Phong thoải mái không dứt, ở Syria hắn căn bản cũng không có nghỉ ngơi cho khỏe qua, bây giờ trở lại trong nhà, hắn không thể không than thở, hay lại là trong nhà giường lớn thoải mái.

Qua hồi lâu, Lãnh Phong chậm rãi nhắm lại con mắt, hắn rút cuộc ngủ.

Mạch gia trang viên, Mạch Nhiên trong căn phòng.

Mạch Nhiên nằm sấp ở trên giường, cầm trong tay Lãnh Phong đưa cho nàng lông chim, ngây ngốc sùng sờ.

"Lãnh Phong, rút cuộc muốn thế nào, người mới có thể tiếp nhận ta?" Mạch Nhiên lăm bầm lâu bâu nói.

Mạch Nhiên nhếch miệng, từ trên giường ngồi dậy, đi tới cạnh cửa sổ, nhìn bên ngoài bị mây đen che đầy không trung, nhẹ nhàng thở dài, sau đó ánh mắt lóe lên một tia kiên quyết, tự như: "Ta sẽ không bỏ rơi, ta Mạch Nhiên đời này, không phải là người không lấy chồng."

Mạch Nhiên, cái này làm cho đau lòng người nữ hài, ở nơi này ban đêm, lập được lời thề.

Nàng một khi lập được lời thề, sẽ đến chết cũng không đổi!

Lãnh Phong cũng không biết nàng thề, lúc này hắn ngủ chính hương.

Ở Syria không có nghỉ ngơi cho khỏe qua hắn, bây giờ ngủ rất an ổn.

Mạch Chấn ngồi ở đại sảnh trên ghế sa lon, hôm nay tập kích để cho hắn có chút sợ, nếu như không phải là Lãnh Phong kịp thời xuất hiện lời nói, sợ rằng Mạch Nhiên sẽ chết ở trong tay địch nhân.

Nếu như Mạch Nhiên chết thật lời nói, Mạch Chấn đời này cũng sẽ không tha thứ chính mình.

Lúc này, trên tay quần băng vải Hoa Dững đi vào trong biệt thự, đi tới Mạch Chấn trước người, cung kính cúi đầu xuống.

"Tra đi ra chưa?" Mạch Chấn trầm giọng hỏi.

"Là Sở gia, bọn họ thuê một ít lính đánh thuê, hơn nữa từ Đông Doanh nơi đó bỏ ra nhiều tiền mời hai người, chắc là hôm nay kia hai cái Dị Năng Giả." Hoa Dững cung kính nói.

"Sở gia? Ha ha ha a." Mạch Chấn trên mặt nhất thời tràn đầy cười lạnh, "Là ai cho bọn hắn lá gan dám làm như vậy?"

"Ông chủ, ta cảm thấy được (phải) sự tình có mờ ám." Hoa Dững nói.

Mạch Chấn một cái tát vỗ vào ghế sa lon trên tay vịn, mặt đầy tức giận nói: "Hừ, ta đương nhiên biết, Đông Doanh nhất định là có ở bên trong giờ trò quỷ, chỉ bằng Sở gia những phế vật kia là không có có gan này, Đông Doanh khẳng định cùng bọn họ đạt thành cái gì hợp tác."

"Ông chủ, chúng ta đây sau đó phải làm sao bây giờ?"

"Làm sao bây giờ?" Mạch Chấn ánh mắt lóe lên một tia thâm độc, giọng lạnh giá nói: "Ăn miếng trả miếng!"

Chương 165: Tương sách

"Tốt lắm, ta lập tức để cho các anh em chuẩn bị."

Hoa Dững xuất ra mấy bộ đàm, chuẩn bị phát hành mệnh lệnh.

Mạch Chấn khoát khoát tay, nói: "Không, trước hết chờ một chút."

"Nếu bọn họ dám mời Dị Năng Giả đi đối phó chúng ta, chúng ta đây cũng có thể dùng giống vậy phương pháp đi đối phó bọn họ."

Vừa nói, Mạch Chấn ánh mắt lóe lên một tia hàn mang, trầm giọng nói: "Chúng ta liền thuê Lãnh Phong, lấy hắn năng lực, muốn tiêu diệt toàn bộ Sở gia, cũng chỉ là nửa phút sự tình."

Hoa Dững nhất thời lẳng lẳng, sau đó cúi đầu xuống, cung kính nói: "Ông chủ ngài muốn tiêu diệt toàn bộ Sở gia?"

"Hừ, bọn họ thiếu chút nữa hại chết nữ nhi của ta, nếu như không tiêu diệt bọn họ, gọi thế nào ăn miếng trả miếng?"

Mạch Chấn làm việc chính là chỗ này sao ác, đối đãi địch nhân chưa bao giờ sẽ có bất kỳ nhân từ.

Hắn tuyệt đối là có thù oán phải trả, hơn nữa thủ đoạn vô cùng ác độc.

Nhưng ở thân nhân trước mặt, hắn lại là một bộ hòa ái bộ dáng, đối đãi Mạch Nhiên thời điểm, hắn chính là một cái hiền hòa cha, nhưng đối đãi địch nhân thời điểm, hắn sẽ tàn nhẫn vô cùng.

Sáng sớm, Lãnh Phong còn chưa tỉnh ngủ, liền nghe được một loạt tiếng bước chân.

Làm Lãnh Phong tròn mở con mắt đang chuẩn bị thức dậy thời điểm, cửa phòng bị người một cước đá văng.

"Chửi thề một tiếng!"

Trải qua nhiều chiến đấu Lãnh Phong nhất thời kịp phản ứng, tay phải một chiêu, thả trên tủ đầu giường đồng hồ đeo tay nhất thời biến thành súng bắn tia, sau đó bay đến trong tay hắn.

Lãnh Phong đem đạn lên nòng, sau đó nhắm cửa phòng.

Nhưng mà, một giây sau

Mặt đầy ngọc manh Mạch Nhiên nhìn tay cầm súng bắn tia Lãnh Phong, sau đó nháy mắt nháy mắt con mắt, nói: "Người đang làm gì vậy?"

Lãnh Phong bủi bủi, hắn có nghĩ (muốn) muốn mắng người xung động.

Nếu như không phải là Lãnh Phong không chế được không có lập tức nổ súng lời nói, sợ rằng Mạch Nhiên sẽ ngã trong vũng máu.

Nàng này mở cửa phòng thức cũng thật sự là quá mức ngang ngược, trực tiếp một cước đem Lãnh Phong cửa phòng bị đá văng, nhớ, là đá văng.

"Người năm thứ nhất đại học sớm không đợi đang ngủ ở nhà, tới nơi này làm gì đây."

Lãnh Phong mặt đầy khó chịu đem súng bắn tia vứt xuống một bên, sau đó chui trở về trong chăn.

"Không ngủ được mà, cho nên mới tới tìm người chơi đùa." Mạch Nhiên đi vào Lãnh Phong trong căn phòng, rất tiêu sái ngồi ở Lãnh Phong mép giường.

"Chơi một len sợi a, đừng làm ồn ta, ta muốn đi ngủ." Lãnh Phong tức giận mắng.

Mạch Nhiên nhếch miệng, không nói gì nữa.

Không tới một phút, Mạch Nhiên liền nghe được Lãnh Phong chậm chậm tiếng hít thở, hiển nhiên hàng này đã ngủ.

Mà Lãnh Phong lần này không chế được chính mình tính khí, không có đối với Mạch Nhiên cái lộn, cái này đã so với lần trước tốt hơn rất nhiều.

Mạch Nhiên quan sát tỉ mỉ đến Lãnh Phong căn phòng, nàng đứng lên, nhẹ nhàng đi tới trước kệ sách.

Nàng biết rõ mình mới vừa rời đập cửa quả thật quá rầy đến Lãnh Phong, lần này nàng ngay cả đi bộ cũng rón rén.

Thân là Mạch Chấn con gái, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám đối với Mạch Nhiên la to, càng không người nào dám đối với nàng nổi giận.

Nhưng ở Lãnh Phong trước mặt, nàng lựa chọn chịu đựng Lãnh Phong thật sự có bất mãn.

Mạch Nhiên đứng bình tĩnh ở trước kệ sách, xem sách chiếc trong sách vở.

Bi thảm thể giới Chiến Tranh và Hoà Bình giết chết một cái chim cổ đỏ Hamlet Thần Khúc gào thét Sơn Trang

Đù loại tên, toàn bộ ở nơi này kệ sách trong, hơn nữa nhìn đi lên có thường thường phiên động vết tích.

Mạch Nhiên ánh mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc, nàng không nghĩ tới Lãnh Phong sẽ thường thường đọc sách.

Lúc này Lãnh Phong, chính nằm ở trên giường, chần lẩn áy đầu, ngủ với heo chết tự đắc.

Hắn căn bản liền không lo lắng Mạch Nhiên sẽ làm những thứ gì, ngược lại không đem phòng này đốt là được.

Mạch Nhiên ngơ ngác đứng ở kệ sách tiền nhìn hồi lâu, sau đó ngồi ở trước bàn đọc sách trên ghế, mở ra bàn đọc sách tủ.

Nàng cũng không biết tại sao phải mở ra, nhưng chính là không khống chế được tay mình.

Trong ngăn kéo để một cái hộp, trong cái hộp này, chứa Lãnh Phong nhớ lại.

Mạch Nhiên đem cái hộp bắt được trên mặt bàn, sau đó quay đầu nhìn Lãnh Phong liếc mắt, bảo đảm hắn vẫn còn ngủ say trung hậu, nhẹ nhàng mở hộp ra.

Một cái màu xanh da trời tương sách, gọi vào Mạch Nhiên mi mắt.

Mạch Nhiên tương tương sách từ trong hộp lấy ra, nhẹ nhàng mở ra tương sách trang thứ nhất.

Sau một khắc, một cổ nồng nặc bi thương khí tức, sẽ để cho Mạch Nhiên sững sờ.

Tương sách trang thứ nhất, là một tấm đại chiếu mảnh nhỏ, hình bao trùm ở toàn bộ tương sách Logo.

Hơi nước, bắt đầu ở Mạch Nhiên trong mắt lớn vồn.

Chính nàng cũng không biết vì sao lại có loại muốn khóc xung động, hơn nữa thế nào cũng không khống chế được.

Trong hình, một người mặc váy đầm dài màu trắng đàn bà xinh đẹp, hai tay ôm một đứa bé sơ sinh

Trẻ sơ sinh trên mặt tràn đầy hạnh phúc nụ cười, trẻ sơ sinh này nhìn chỉ ra sinh không bao lâu.

Nữ tử rất đẹp, mỹ đến không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, ngay cả Mạch Nhiên cùng Trương Ảnh Hàm ở trước mặt nàng cũng phải có nhiều chút âm đạm phai mờ.

Cái đó trẻ sơ sinh, chính là Lãnh Phong.

Mà nữ tử, chính là Mộ Thi Vân

Mộ Thi Vân ánh mắt sung mãn Mãn Sùng nịch, khoe miệng một màn kia nhẹ nhàng nụ cười, đủ để mê đảo chúng sinh.

Mạch Nhiên che miệng, bởi vì nàng có thể cảm giác được trong album ảnh xen lẫn bi thương.

Cái này trong album ảnh tất cả đều là Lãnh Phong nhớ lại, cái này tương sách ghi chép hắn lớn lên, hắn sinh hoạt từng ly từng tí.

Nhưng Lãnh Phong cho tới bây giờ cũng không dám nhìn tới, bởi vì những hình này cũng có thật nhiều Mộ Thi Vân bóng người.

Mạch Nhiên lần đầu tiên thấy Mộ Thi Vân hình, cũng rất cuộc biết nàng bộ dáng.

Mạch Nhiên vô số lần ảo ảnh qua Lãnh Phong sự phó là hình dạng thế nào, hôm nay rốt cuộc thấy, nàng mới phát hiện, trên đời này lại sẽ có xinh đẹp như vậy nữ tử.

"Nàng chính là người sự phó ấy ư, nàng thật là đẹp, so với ta phải đẹp nhiều." Mạch Nhiên quay đầu nhìn chính đang say ngủ bên trong Lãnh Phong liếc mắt, con mắt chậm rãi thấp một giọt nước mắt.

Mạch Nhiên đưa mắt quay lại đến trong album ảnh, lầm bầm lầu bầu: "Tại sao, ta sẽ cảm thấy thương tiếc."

"Nàng rời đi, nhất định khiến người rất thống khổ đi." Mạch Nhiên lật tương sách, không ngừng rơi lệ.

Có chuyện gì, sẽ so với chính mình chí thân người rời đi, thống khổ hơn?

Mạch Nhiên cảm nhận được vẻ này nồng nặc bị thương sau, cũng xúc cảnh sinh tình.

Nàng nhớ tới mẫu thân nàng.

"Chúng ta thật có rất nhiều tương tự địa phương đâu rồi, người mất đi sự phụ của người, ta cũng mất đi mẹ của ta, ta và người, cũng mất đi chí thân." Mạch Nhiên lặng lẽ chảy nước mắt, trong miệng thấp giọng nỉ non.

Trong album ảnh ghi chép Lãnh Phong đã từng hết thấy, Mộ Thi Vân trước khi qua đời, thường thường cũng sẽ nắm camera là Lãnh Phong chụp hình.

"Người thật hạnh phúc." Mạch Nhiên lật tương sách, nhẹ giọng nói.

Mỗi một tấm hình, Mạch Nhiên cũng sẽ nhìn kỹ, sẽ không bỏ qua bất kỳ một cái nào chi tiết.

Mà có một tấm hình, để cho Mạch Nhiên ánh mắt dừng lại ở khá lâu.

Đây là Lãnh Phong mười tuổi lúc hình.

Mộ Thi Vân ôm cổ của hắn, mặt mỉm cười.

Lãnh Phong là tựa vào Mộ Thi Vân trên người, cũng là nở nụ cười.

Dường như Mộ Thi Vân mỗi một chương hình, cũng sẽ mặt mỉm cười.

Mạch Nhiên nhìn hồi lâu, tiếp theo sau đó lật tương sách.

Khi nàng lật tới một trang cuối cùng thời điểm, tay khẽ run xuong.

Bởi vì tương sách cuối cùng một tấm hình, là ba năm trước đây sở phách, đây cũng là Mộ Thi Vân trước khi rời đi, cùng Lãnh Phong cuối cùng một bức chụp ảnh chung.

Trong hình, Lãnh Phong cùng Mộ Thi Vân sóng vai đứng, hai người cũng mặt mỉm cười, khi đó Lãnh Phong còn phải so với Mộ Thi Vân thấp một ít, 15 tuổi hắn chỉ có 1m7, nhưng Mộ Thi Vân có 1m75.

Nếu như Mộ Thi Vân còn sống lời nói, Lãnh Phong cũng chỉ là cao nàng một chút mà thôi.

Trong tấm ảnh Mộ Thi Vân mãi mãi cũng là mặc váy đầm dài màu trắng, nhưng mỗi một tấm hình trong váy đầm dài màu trắng đều là bất đồng kiểu, một điểm này Mạch Nhiên nhìn ra, bởi vì nàng đối với (đúng) đồng phục rất biết.

Tương sách đã lật xong, Mạch Nhiên tương tương sách khép lại, chuẩn bị thả lại đến trong hộp.

Nhưng sau một khắc, trong hộp một tấm hình, hấp dẫn nàng tầm mắt.

Mới vừa rồi nàng có xem tương sách, không có lưu ý cái hộp phần đáy, lại còn để một tấm hình.

Hình thật lớn, ước chừng chiếm cứ cái hộp 2 phần 3 vị trí.

Mạch Nhiên đem hình lấy ra, sau một khắc, nước mắt liền từ trong mắt nàng không ngừng chảy ra.

Trong hình, Lãnh Phong quỳ một chân một cái trước mộ bia, cầm trong tay một cái trường kiếm màu đen, trường kiếm cắm trên mặt đất.

Màu đen hai cánh, ngay tại sau lưng của hắn.

Trong hình Lãnh Phong không có rơi lệ, ánh mắt dừng lại ở trên mộ bia.

Mặc dù không có rơi lệ, nhưng bị thương hoàn toàn viết ở trên mặt hắn.

Hình là tại mặt bên chụp, cho nên hết thấy đều chụp rất rõ.

Mộ bia cũng không có chụp tới, nhưng Mạch Nhiên đoán được, đây là Mộ Thi Vân mộ bia.

Mạch Nhiên che miệng, nước mắt không ngừng chảy xuống.

Nàng đã không biết chính nàng khóc bao nhiêu lần, nhưng tấm hình này tuyệt đối là để cho nàng rơi lệ lưu nhiều nhất một tấm, bởi vì tấm hình này, đại biểu Mộ Thi Vân rời đi, Lãnh Phong chân chính bị thương.

Lãnh Phong ở mới sinh ra ngày hôm đó liền bị ném bỏ, là Mộ Thi Vân ở băng thiên tuyết địa trong cứu hấn, đưa hấn mang về trong núi sâu nuôi lớn.

Là Lãnh Phong, Mộ Thi Vân buông tha ở Vương Giả chi đạo trong sinh hoạt, lựa chọn ẩn cư.

Nàng cho Lãnh Phong tối tốt hoàn cảnh sinh hoạt, bởi vì cho dù ở trong núi sâu, Lãnh Phong cũng không thiếu đảm nhiệm Hà Đông tây.

Mộ Thi Vân dạy cho Lãnh Phong hết thảy, nhưng ngay tại Lãnh Phong có thể tận hưởng thời điểm, nàng chết, không có dấu hiệu nào chết.

Ở sau khi chết, thân thể nàng từ từ tiêu tan, hoàn toàn biến mất ở trong nhân thể.

Lãnh Phong chỉ có thể vì nàng lập một cái mộ bia.

Ở Mộ Thi Vân qua đời ngày hôm đó, Lãnh Phong đã cảm thấy thế giới sụp đổ, nước mắt không cách nào đưa hấn toàn bộ bi thương biểu đạt ra ngoài, nhưng hấn vẫn vẫn khóc một ngày một đêm.

Mạch Nhiên đang khóc, Lãnh Phong cũng ở đây khóc.

Không biết lúc nào, Lãnh Phong đứng sau lưng Mạch Nhiên, nhìn tấm hình kia.

Hấn chưa bao giờ sẽ ở trước mặt người khác lộ ra hấn yếu ớt một mặt, nhưng ở Mộ Thi Vân trước mặt, hấn mãi mãi cũng là đứa bé, cho dù là hình, cũng giống vậy.

Nhận ra được có người đứng sau lưng tự mình, Mạch Nhiên ngay cả vội vàng xoay người đầu.

"Người tại sao, muốn mở ra cái hộp này!" Lãnh Phong cắn răng, từng chữ từng câu nói.

Lửa giận, từ từ từ trong thân thể hấn lan tràn ra, hấn bây giờ có loại muốn đem Mạch Nhiên chém thành mảnh vụn xung động.

Cái này tương sách, mãi mãi cũng là hấn cấm kỵ.

Mộ Thi Vân qua đời ba năm, hấn vẫn luôn không có dũng khí đi mở ra tương sách.

Mà tấm kia hấn quý một chân trước mộ bia hình, là Vân Tại Thiên sở phách, ở Lãnh Phong không biết chuyện dưới tình huống chụp, ngay cả Lãnh Phong cũng không biết có tấm hình này tồn tại.

Khi thấy tấm hình kia thời điểm, Lãnh Phong kiềm chế như cũ bi thương, lần nữa bộc phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: Ta không muốn thương tổn người

"Ta "

Mạch Nhiên một câu hoàn chỉnh lời nói cũng không nói ra được, nàng bây giờ không dám nhìn thẳng Lãnh Phong ánh mắt.

Cái này tương sách ngay cả Lãnh Phong mình cũng không dám đi mở ra, nhưng Mạch Nhiên lại nhìn hết toàn bộ, hơn nữa còn là không có trải qua Lãnh Phong dưới sự cho phép nhìn.

Lên cơn giận dữ Lãnh Phong tay trái năm ngón tay mở ra, "Vực sâu" xuất hiện ở hấn tay tâm lý.

Hấn từ cũng sẽ không để cho bất luận kẻ nào đụng chạm cái này tương sách, ngay cả Băng Lô đám người cũng không biết cái này tương sách tồn tại.

Cái này trong album ảnh trang bị đầy đủ hấn khi còn bé toàn bộ nhớ lại, cũng ghi lại hấn lớn lên.

Hấn chưa bao giờ sẽ cho phép người khác đi nhìn, liền Liên Vân ở trên trời, cũng chưa mở qua cái này tương sách, chẳng qua là đem Lãnh Phong quý xuống trước mộ bia tấm hình kia bỏ vào trong hộp.

Mạch Nhiên rời đi cái ghế, dùng sức cắn môi, thân thể không ngừng run rẩy.

Nàng biết cái này tương sách đối với Lãnh Phong ý nghĩa, cho nên hẳn có thể hiểu được Lãnh Phong tâm tình.

"Thật xin lỗi." Mạch Nhiên chảy nước mắt, cơ hồ phải đem môi cho cắn ra máu.

Lãnh Phong dùng sức nắm "Vực sâu", hẳn cơ hồ phải bị tức giận nuốt mất, cái này tương sách là hẳn cấm kỵ, nhưng bây giờ Mạch Nhiên đụng chạm cái này cấm kỵ, cái này cần không để cho hắn nổi điên.

"Thật xin lỗi "

"Thật xin lỗi "

"Thật xin lỗi "

Mạch Nhiên không ngừng vừa nói thật xin lỗi, nhưng nàng biết, nói nhiều hơn nữa, cũng không khả năng để cho Lãnh Phong tỉnh táo lại.

Lãnh Phong dùng sức cắn răng, trong mắt bốc lên lửa giận.

Sau một khắc, Lãnh Phong đem "Vực sâu" gác ở Mạch Nhiên trên cổ, chỉ cần hắn nhẹ nhàng động một cái, Mạch Nhiên sẽ chết!

"Người động thủ đi, là ta không đúng." Mạch Nhiên nhe răng, nàng cũng có lẽ là bởi vì trong album ảnh thương cảm, cũng có lẽ là bởi vì xúc cảnh sinh tình.

Nàng ở vừa khóc, vẫn luôn đang khóc.

"Người thật sự cho rằng ta không dám giết người?" Lãnh Phong cắn răng, cơ hồ phải đem răng cho cắn nát.

Từ đầu đến cuối, hắn cũng không dám đưa mắt dừng lại ở trong hình.

Bởi vì một khi thấy đã từng đã qua, hắn sẽ không khống chế được chính mình.

"Người động thủ đi, Cha ta không biết tìm làm phiền người." Mạch Nhiên cười rơi lệ, nhẹ giọng nói: "Có thể chết ở trên tay người cũng không tệ, ít nhất ta có thể đời này cũng ở lại bên cạnh người."

"Thật xin lỗi, ta không nên lộn xộn người đồ vật."

"Nàng kêu Mộ Thi Vân, đúng không?"

"Nàng thật rất đẹp đâu rồi, ta thật hâm mộ người có như vậy một sư phó, hơn nữa người khi còn bé sinh hoạt, nhất định rất hạnh phúc, đúng không."

"Giết ta đi, lời như vậy, ta liền có thể đến thiên đường đi tìm sư phụ của người, nói cho nàng biết người bây giờ qua rất tốt."

Mạch Nhiên một bên chảy nước mắt, vừa cười nói.

Lãnh Phong thân thể đang run rẩy, nắm kiếm tay trái cũng đang run rẩy.

Hắn đã không biết, chính mình bao lâu không như vậy mất khống chế qua.

"Người" Lãnh Phong cắn răng, cuối cùng tay trái hất một cái, đem "Vực sâu" vứt xuống một bên.

Hắn xuống không tay, bởi vì Mạch Nhiên đã cứu mạng hắn, giết chết Mạch Nhiên, này sự tình hắn không làm được.

Roi xuống đất "Vực sâu" nhất thời tiêu tan, biến thành màu đen lông chim, bay vào Lãnh Phong trong thân thể.

Lãnh Phong không nhìn nữa đến Mạch Nhiên, mà là vòng qua thân thể nàng, đi tới trước bàn đọc sách.

Tương sách còn không có khép lại, ba năm trước đây cuối cùng một tấm cùng Mộ Thi Vân chụp chung, phơi bày ở Lãnh Phong trước mặt.

Mạch Nhiên xoay người, nhìn Lãnh Phong bóng lưng, lệ như suối trào.

Lãnh Phong nhìn ba năm trước đây chính mình, còn có ba năm trước đây Mộ Thi Vân.

Nhìn hồi lâu sau, Lãnh Phong nhắm lại con mắt, chậm rãi khép lại tương sách, không nói một lời tương sách thả lại đến trong hộp, sau đó đem cái hộp bỏ vào tủ, hơn nữa dùng một ngón tay vặn khóa, đem tủ khóa lại.

Như vậy, liền không còn có người có thể tùy tiện mở ra tủ.

Đột nhiên, Mạch Nhiên từ phía sau ôm lấy Lãnh Phong, nàng ôm rất căng.

"Thật xin lỗi, thật thật có lỗi." Mạch Nhiên đem mặt tựa vào Lãnh Phong trên lưng khóc rống, nàng thanh âm để cho người nghe thương tiếc, "Thật xin lỗi, là ta không đúng, người đánh ta đi, mắng ta đi, thậm chí giết ta đều có thể, ta sẽ không trách người, van cầu người, không muốn đè nén chính mình bị thương, không nên để cho chính mình thống khổ, được không?"

Lãnh Phong đứng tại chỗ, mặc cho Mạch Nhiên ôm, nhưng thân thể của hắn đang run rẩy.

"Ta không nên đánh mở cái hộp này, càng không nên nhìn lên tương sách, thật xin lỗi, yêu cầu người, người thế nào đối với ta đều có thể, chỉ cầu người không muốn đem bi thương chôn ở tâm lý, như vậy thật rất thống khổ."

Mạch Nhiên khóc rống, nàng đem Lãnh Phong ôm rất căng, rất căng rất sợ Lãnh Phong đột nhiên biến mất.

Nàng giống như Lãnh Phong, cũng mất đi chí thân.

Ban đầu nàng giống như Lãnh Phong, phảng phất cả thế giới cũng sụp đổ.

Nhiều năm như vậy, nàng đã sớm đi ra, nhưng mỗi lần nghĩ (muốn) đến lúc đó, luôn là sẽ không không chế được chính mình.

Nhưng, nàng đi ra, Lãnh Phong cũng không có.

Hôm nay thấy Lãnh Phong đi qua, nàng cũng không không chế mình được nữa bị thương, bởi vì Lãnh Phong cùng nàng việc trải qua, thật sự là quá mức tương tự.

Khi nàng nhìn thấy Lãnh Phong trên mặt khi tức giận sau khi, nàng cũng biết, đây là Lãnh Phong cảm ký. Mà nàng, xúc phạm cái này cảm ký.

Làm Lãnh Phong thanh kiểm gác ở cổ nàng bên trên lúc, nàng không có sợ hãi, có, chẳng qua là kia thật sâu bị thương, cùng thương tâm cực kỳ nước mắt, còn có như vậy một tia đồng tình.

Mạch Nhiên thậm chí hy vọng Lãnh Phong có thể giết nàng, nếu như vậy có thể để cho Lãnh Phong từ trong bị thương đi ra, nàng kia nhất định sẽ lập tức tự vẫn.

Mạch Nhiên một mực ở khóc rống, tiếng khóc thanh âm đều có chút khàn khàn, nàng khóc giống như hải tử.

Nhưng, nàng không phải là không đây?

Nàng chỉ là một vừa tới mười tám tuổi không bao lâu nữ hài

Lãnh Phong vẫn đứng, vẫn không nhúc nhích, không nói gì, không có động tác, càng không có rơi lệ.

Hắn căn bản không dựa theo Mạch Nhiên từng nói, đem bi thương phát tiết ra ngoài, hắn đem toàn bộ thống khổ, cũng dần xuống đáy lòng.

Qua hồi lâu, Lãnh Phong thờ dài một tiếng, sau đó thanh âm khàn khàn, đạo: "Người đi đi."

Mạch Nhiên một mực ở khóc, nghe được Lãnh Phong lời nói sau, thân thể nàng hung hãn run rẩy một chút, sau đó ôm chặt hơn.

Nhận ra được Mạch Nhiên cử động, Lãnh Phong bắt tay nàng, sau đó dụng lực vận bung ra tay nàng.

Nhưng để cho Lãnh Phong có chút kinh ngạc là, Mạch Nhiên lần nữa ôm lên đến, ôm rất căng, rất sợ Lãnh Phong đột nhiên biến mất.

"Người đi, đi a!"

Ở Lãnh Phong tiếng gào xuống, hai cánh trong nháy mắt ra hiện tại sau lưng hắn, đem Mạch Nhiên đánh văng ra.

Mạch Nhiên lui về phía sau năm bước, nhưng không có ngã xuống.

Lãnh Phong có ý không chế được lực lượng, không có thương tổn được nàng.

Thu hồi hai cánh sau, Lãnh Phong chậm rãi xoay người, nhìn thẳng Mạch Nhiên.

Hắn con mắt đỏ dọa người, ngay cả mắt phải màu xanh lam, cũng mang theo thâm màu đỏ thẫm.

Mạch Nhiên môi đã bị chính nàng cắn ra máu, nàng đang khóc, vẫn luôn đang khóc

"Người đi đi, không nên ép ta, ta không muốn thương tổn người."

Vừa nói, "Vực sâu" xuất hiện lần nữa trong tay Lãnh Phong, lần này, "Vực sâu" thân kiếm còn quần màu đen lông chim, hắn thật động sát khí.

"Cho dù ngươi giết ta, ta cũng sẽ không trách ngươi, vô luận ngươi muốn làm gì với ta, ta cũng sẽ không có câu oán hận nào." Mạch Nhiên từng bước từng bước đi tới Lãnh Phong trước người, ngẩng đầu nhìn hấn gương mặt.

Mạch Nhiên vẫn còn đang rơi lệ, nàng nước mắt từ vừa mới bắt đầu liền không có đình chỉ qua.

"Đi." Lãnh Phong cắn răng, hấn vô số lần muốn giơ tay lên trừng kiểm, nhưng cánh tay chính là không nghe hấn sai sử.

Mạch Nhiên khoảng cách Lãnh Phong rất gần rất gần, hai người cũng có thể cảm giác được với nhau hô hấp.

Nhìn chằm chằm Lãnh Phong gương mặt nhìn hồi lâu sau, Mạch Nhiên cười cười, cái nụ cười này để cho Lãnh Phong không khỏi cảm giác thương tiếc.

"Đi a!"

Lãnh Phong rốt cuộc ngoan hạ tâm, giận dữ hết.

Mạch Nhiên không có bị hù được, chẳng qua là chậm rãi mà cúi thấp đầu, nhưng sau đó xoay người, từng bước từng bước phòng nghị môn đi tới.

Nhìn Mạch Nhiên bóng lưng, Lãnh Phong phảng phất thấy chính mình.

Như thế cô đơn, thậm chí còn có nhiều chút không giúp.

Mạch Nhiên dài rất nhỏ gầy, chỉ có 1m6 thân cao, thân thể nàng nhìn qua là yếu ớt như vậy.

Lãnh Phong trong tay "Vực sâu" từ từ biến mất, hai cánh cũng thu hồi.

Mạch Nhiên lái xe trước cửa, quay đầu, cặp mắt đỏ bừng nhìn Lãnh Phong, trong mắt mang theo một tia Bất Xá.

Nàng không muốn rời đi.

Từ đầu đến cuối, nàng nước mắt cũng không có dừng qua.

Hai người mắt đối mắt đến, cuối cùng, Mạch Nhiên chậm rãi thu hồi ánh mắt, rời đi Lãnh Phong căn phòng.

Ở Mạch Nhiên sau khi rời đi, Lãnh Phong lộ ra một tia lộ vẻ sầu thảm nụ cười, sau đó tựa vào trên giá sách, chậm rãi nhắm lại con mắt.

Một giọt nước mắt, từ hấn trong đôi mắt chảy ra, sau đó chậm rãi trích (dạng) rơi xuống mặt đất.

Nếu như không phải là bởi vì Mạch Nhiên mở ra cái này tương sách, có lẽ tâm tình của hấn liền không sẽ thống khổ như vậy.

Mấy năm nay hấn vẫn luôn đè nén chính mình, không để cho mình đi mở ra cái hộp này, bởi vì một khi mở ra, thì tương đương với mở ra bi thương chỉ nguyên.

Mất đi chí thân thống khổ, không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

Mạch Nhiên từng bước từng bước đi xuống lầu, nàng có chút thất thần, ánh mắt không có tiêu cự, chẳng qua là mờ mịt đi.

Nàng cũng không biết mình tại sao phải khóc thương tâm như vậy, có lẽ là xúc cảnh sinh tình, để cho nàng nghĩ (muốn) lên mẫu thân mình. Hoặc là, nàng là ở đồng tình Lãnh Phong.

Nàng muốn nhìn nhất đến, chính là Lãnh Phong không muốn lại trong sự ngọt ngào tâm bi thương.

Nhưng nàng chưa thành công, ngược lại kích thích Lãnh Phong tức giận.

Mạch Nhiên không muốn về nhà, nàng muốn lưu ở này.

Nhưng nàng biết, nếu như nàng tiếp tục đợi ở chỗ này, Lãnh Phong vẫn sẽ tiếp tục đuổi nàng đi.

Bởi vì nàng xúc phạm cái đó cấm kỵ, đem Lãnh Phong bi thương cũng dẫn ra.

Nếu như nàng chưa mở tương sách lời nói, có lẽ sự tình liền sẽ không như vậy.

Làm Mạch Nhiên đi tới quầy rượu đại sảnh thời điểm, mắt tối sầm lại, té xỉu xuống đất.

Lầu hai, Lãnh Phong trong căn phòng.

Lãnh Phong nắm chặt quả đấm, sau đó sẽ lỏng ra.

Tâm tình của hắn khó mà bình phục lại, bất quá mới vừa rồi tức giận đã từ từ thối lui.

Lãnh Phong trong đầu xuất hiện Mạch Nhiên bóng người, tự như: "Tại sao, tại sao người muốn mở ra cái này tương sách, tại sao người muốn đưa tới ta nhớ lại."

"Người để cho ta đem bị thương thả ra ngoài, ha ha, thả ra? Không, ta chịu đựng không, ta không nên đi nhớ tới."

Lãnh Phong lăm bầm lâu bầu vừa nói, sau đó che đầu mình.

Qua hồi lâu, Lãnh Phong dài thở dài, đưa mắt dừng lại ở bị khóa đến trong ngăn kéo.

Bên trong đến cái đó trang bị tương sách cái hộp, trong album ảnh, tất cả đều là hắn nhớ lại, hắn đi qua, cái kia tốt đẹp mà thống khổ đi qua.

Lưu luyến nhìn hồi lâu sau, Lãnh Phong rời phòng, đi vào trong phòng tắm.

Hiện tại hắn, còn không có dũng khí, đi xem cái này tương sách.

Nhưng hắn không biết là, Mạch Nhiên ngay tại quầy rượu trong phòng khách, hơn nữa lâm vào hôn mê.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167: Tuột huyết áp

Nửa giờ sau, Lãnh Phong từ trong phòng tắm đi ra.

Hắn con mắt vẫn có chút đỏ lên, tất lại có ý nghĩ đã từng nhớ lại, há là dễ dàng như vậy là có thể khôi phục như cũ.

Nếu quả thật có thể tùy tiện quên được lời nói, Lãnh Phong cũng sẽ không kiềm chế nhiều năm như vậy, vẫn luôn không dám nghĩ tới lên.

Lãnh Phong đứng ở gian phòng của mình trong, nhìn trong căn phòng trang sức.

Gian phòng này, thật ra thì chính là ban đầu Mộ Thi Vân vẫn còn ở Vương Giả chi đạo thời điểm chỗ ở căn phòng, ngay cả giường cũng không có thay đổi.

Tới Vu Na cái kệ sách, cũng là Mộ Thi Vân ban đầu lưu lại, mà bên trong sách vở chính là Lãnh Phong chính mình mua.

Lãnh Phong trong căn phòng phần lớn chứa đồ trang sức tất cả đều là ban đầu Mộ Thi Vân còn sót lại, những thứ này trang sức chất lượng đều rất tốt, cho dù đi qua vài chục năm, cũng chưa từng xuất hiện bất kỳ hư hại.

Chỉ giây ngoác đứng một lúc sau, Lãnh Phong đột nhiên nghĩ tới Mạch Nhiên, cái đó khóc rồi đi nữ hài.

Lãnh Phong lúc này đã tỉnh táo rất nhiều, nhớ tới mới vừa rồi chính mình đối với nàng thái độ, hơi chút có một chút như vậy hối hận.

"Ai "

Lãnh Phong thở dài, đi xuống lầu dưới, bụng hắn đói, muốn ăn chút điểm tâm.

Làm Lãnh Phong đi tới lầu một thời điểm, tựa hồ nhận ra được cái gì không đúng.

Hắn ngửi được một tia quen thuộc mùi vị, đó là

Đó là Mạch Nhiên trên người mùi thơm cơ thể.

"Chẳng lẽ nàng không hề rời đi?" Lãnh Phong hơi nghi hoặc một chút đi tới quầy rượu trong phòng khách.

Sau một khắc, Lãnh Phong nhất thời tròn tròn con mắt.

Mạch Nhiên nằm trên mặt đất, nhìn dáng đắp giống như là ngất đi.

"Chửi thề một tiếng !"

Lãnh Phong liền vội vàng đi lên trước, đem Mạch Nhiên đỡ dậy.

Nhưng Mạch Nhiên không có bất kỳ phản ứng, hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt tái nhợt, môi không có bất kỳ huyết sắc.

"Tuốt huyết áp?" Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên tái nhợt mặt, nhất thời nhủ mảy lại.

Dựa theo năng ngã xuống địa phương suy đoán, năng khẳng định ở đi sau khi xuống lầu liền té xỉu, nói cách khác, năng là nửa giờ trước té xỉu.

Lãnh Phong nhẹ nhàng vỗ vỗ Mạch Nhiên mặt, la lên: "Này, tỉnh lại đi."

Nhưng Lãnh Phong làm là không công, bởi vì tuốt huyết áp mà té xỉu người, hơn nữa té xỉu nửa giờ, làm sao có thể bởi vì hai câu sẽ tỉnh lại.

Áy náy nhất thời tràn đầy Lãnh Phong nội tâm, dù sao Mạch Nhiên là ở chỗ này té xỉu, mà chính mình lại nửa giờ sau mới phát hiện.

Mạch Nhiên đã cứu Lãnh Phong mệnh, nếu như không phải là Mạch Nhiên vừa vặn ở trong quán rượu lời nói, sợ rằng Lãnh Phong sớm cũng bởi vì mất máu quá nhiều mà rời đi nhân thế, nhưng Mạch Nhiên té xỉu ở nơi này nửa giờ, hẳn lại nửa giờ sau mới phát hiện.

"Kiên cường điểm, người không nên xảy ra chuyện." Lãnh Phong có chút hoảng, sau đó đem Mạch Nhiên ôm lấy, trong lúc nhất thời hẳn không biết nên làm sao bây giờ.

Có lẽ, đưa năng đưa đi bệnh viện, là lựa chọn tốt nhất.

Lãnh Phong đem Mạch Nhiên thả vào trên ghế sa lon, sau đó rót một ly nước, có chút luống cuống tay chân Uy Mạch Nhiên uống.

May mắn là, Mạch Nhiên mặc dù là ở trong hôn mê, nhưng vẫn có thể đem một ly nước uống.

Lãnh Phong đối với (đúng) y thuật có một chút biết, mặc dù không thâm, nhưng làm một ít cấp cứu xử lý hẳn vẫn biết.

Nhìn Mạch Nhiên có thể đem một ly nước uống sau, Lãnh Phong lần nữa rót một ly nước, nhưng lần này hẳn ở trong nước thêm một ít đường.

Lãnh Phong lần nữa Uy Mạch Nhiên uống xong một ly nước, lần này, Mạch Nhiên mặt khô phục một ít đỏ thắm, không nữa giống như mới vừa rời như vậy tái nhợt.

Nhìn Mạch Nhiên kia mỹ lệ gò má, Lãnh Phong biết, năng đã không có gì đáng ngại.

"Nên đưa người về nhà." Lãnh Phong cười khổ một tiếng, bởi vì mới vừa rời sự tình, hẳn đối với (đúng) Mạch Nhiên vẫn có chút kháng cự, cho nên không hy vọng ở năng sau khi tỉnh lại thấy chính mình.

Lãnh Phong đem Mạch Nhiên ôm vào trong ngực, sau đó bay khỏi quầy rượu.

Mạch Nhiên mặc dù nhưng đã không có gì đáng ngại, nhưng vẫn ở trong hôn mê, cũng không biết lúc nào sẽ tỉnh lại.

Lãnh Phong thêm mau một chút tốc độ phi hành, hẳn nghĩ (muốn) phải nhanh lên một chút đem Mạch Nhiên đưa về trong nhà năng, nếu không đang phi hành trên đường năng đột nhiên tỉnh lại, cái này coi như phiền toái.

Mười phút sau, Mạch gia trang viên tiến vào Lãnh Phong trong tầm mắt.

Lãnh Phong điều chỉnh một chút phương hướng, dùng hết tốc độ nhanh nhất, hướng Mạch Nhiên căn phòng cửa sổ bay đi.

Mạch gia bảo tiêu cũng nhận ra được một cái bóng đen xẹt qua, nhưng bọn hắn sau khi phản ứng lại không thấy gì cả.

Mạch Nhiên căn phòng trang sức rất hoa lệ, một cái nhà giàu thiên kim nên có, năng đều có.

Lãnh Phong đem Mạch Nhiên nhẹ nhàng thả lại đến năng trên giường, hơn nữa cẩn thận vì năng đắp kín mền.

Nhìn vẫn ở trong hôn mê Mạch Nhiên, Lãnh Phong ghé miệng, đi tới năng trước bàn đọc sách, viết một tờ giấy, sau đó thả ở trong tay năng.

"Sau này" Lãnh Phong nhìn nằm ở trên giường Mạch Nhiên, khẽ cắn răng, nhưng không cách nào sau khi nói xong mặt mấy cái chữ.

Cuối cùng, Lãnh Phong buông tha đem lời nói xong, đi tới cạnh cửa sổ, liếc mắt nhìn trong trang viên bảo tiêu vị trí.

Lãnh Phong ánh mắt lạnh lẽo, một cái lông chim nhanh chóng bay ra, đánh vào trên một thân cây.

"Ba!"

Thanh thủy thanh thanh âm hấp dẫn toàn bộ bảo tiêu chú ý, thừa cơ hội này, Lãnh Phong đưa ra hai cánh, nhanh chóng bay đến trên bầu trời.

Sau một tiếng, Mạch Nhiên chậm rãi tròn mở con mắt.

Đầu tiên đập vào mi mắt, là quen thuộc trang sức, cùng quen thuộc cái mền.

"Ta tại sao sẽ ở tự Minh nhà (Kỷ Gia) trong?" Mạch Nhiên phát hiện cái vấn đề này, sau đó muốn từ trên giường ngồi dậy.

Nhưng một môi đề cho nàng không có bất kỳ khí lực, nàng bản thân liền tuột huyết áp, huống chi còn hôn mê nửa giờ, có thể còn sống đã là vạn hạnh.

Nhận ra được tay tâm lý có vật gì, Mạch Nhiên liền vội vàng giơ tay lên.

Tay trong lòng là một tờ giấy, trên tờ giấy viết: "Người có tuột huyết áp, tỉnh ngủ sau đi nhanh ăn một chút gì, sau đó đi bệnh viện nhìn một chút. Còn nữa, sau này không muốn lộn xộn nữa trong nhà của ta đồ vật, ta thật sẽ tức giận."

Nhìn xong trên tờ giấy chữ sau, Mạch Nhiên lộ ra vẻ tươi cười, nàng cười rất ngọt ngào.

"Khốn kiếp, người làm gì vậy muốn đưa ta trở lại, ta nghĩ rằng đợi ở chỗ của người a." Mạch Nhiên cười khúc khích, đem Lãnh Phong để lại cho nàng tờ giấy nắm chặt ở tay tâm lý.

Nằm một lúc sau, Mạch Nhiên cảm giác thân thể của mình khôi phục một ít khí lực, sau đó đi xuống giường, rồi đi gian phòng của mình.

Trong biệt thự chỉ có vài tên nữ tính người làm khi dọn dẹp vệ sinh, mà Mạch Chấn không biết đi đâu.

Một tên tuổi trẻ thị nữ thấy Mạch Nhiên sau, nhất thời mặt đầy kinh ngạc nói: "Tiểu thư, ngài lúc nào trở lại?"

Các nàng đều thấy Mạch Nhiên sáng sớm bữa ăn sáng cũng không ăn liền chạy ra ngoài, nhưng không nhìn thấy nàng lúc nào trở lại, hơn nữa những thứ này thị nữ đều đã ở trong biệt thự làm việc sáng sớm, ai đi vào ai đi ra ngoài các nàng cũng sẽ biết.

"Đừng nói những thứ vô dụng này, có ăn không, ta muốn ăn đồ ăn, ta nhanh chết đói." Mạch Nhiên lớn tiếng nói.

Nàng quả thật đói, nàng ngay cả bữa ăn sáng cũng không có ăn chạy đi Lãnh Phong nhà, là chính là muốn ăn Lãnh Phong tự mình làm bữa ăn sáng, nhưng bởi vì tâm tình kích động, cộng thêm tuột huyết áp, nàng mới lâm vào hôn mê.

Nếu như Lãnh Phong cả buổi trưa đều không đi xuống lầu một lời nói, kia Mạch Nhiên chắc chắn phải chết.

"Có có có, tiểu thư muốn ăn cái gì, ta lập tức cho ngài đi nấu." Thị nữ ngay cả vội cung kính nói.

"Cái này hà" Mạch Nhiên bĩu môi đi, suy tư một lúc sau, nói: "Ta muốn ăn tiểu mạch cháo, còn có trứng gà bánh bích quy, nhớ, bánh bích quy muốn hiện tại làm nha, không phải cho ta mua bên ngoài."

Những thứ này, đều là Lãnh Phong lần trước tự mình làm bữa ăn sáng.

"Được, mời tiểu thư ngài chờ một chút, ta bây giờ đi cho ngài làm." Thị nữ cung kính nói xong, xoay người hướng phòng bếp đi tới.

"Chờ xuống" Mạch Nhiên gọi lại thị nữ, nói: "Làm xong sau bữa ăn sáng đưa đến phòng ta, còn nữa, cho ta một ly sữa bò, muốn nhiệt."

"Ừ."

Mạch gia trong trang viên người hầu đều phải tinh thông mọi thứ, vô luận là hầu hạ người hay là quét dọn vệ sinh, thậm chí là tài nấu ăn, đều phải thuần thục vô cùng.

Mạch Nhiên trở lại gian phòng của mình trong, đại não cảm giác hôn mê cùng thân thể cảm giác một môi đề cho nàng thống khổ không dứt.

Trên bàn sách, để một cái tương khuôn, trong khung ảnh, là Mạch Nhiên cùng một cái nữ nhân xinh đẹp chụp chung.

Nữ nhân bộ dáng cùng Mạch Nhiên rất tương tự, thì tương đương với là tuổi tác lớn một chút Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên đưa mắt dừng lại ở tương khuôn bên trên, sau đó nhẹ nhàng la lên: "Mẹ "

Ám Dạ trong quán rượu, Lãnh Phong ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn cửa sổ thủy tinh bên ngoài không trung.

Trước mặt hắn, để một ly nóng hổi cà phê, còn có một đĩa nhỏ bánh bích quy.

Lãnh Phong đã ngồi ở chỗ này ước chừng một giờ, này trong một giờ, hắn đều đang ngắm người.

Đột nhiên, xe hơi tiếng động cơ, truyền vào Lãnh Phong trong tai.

Một chiếc màu đen chống đạn Mercedes-Benz, ngừng ở cửa quán rượu.

Lãnh Phong nhẹ nhàng thở dài, sau đó đứng lên, đi ra quầy rượu.

Chống đạn trong bốn tròng đi xuống hai người, một là Hoa Dững, một người khác, chính là Mạch Chấn.

"Mạch thúc thúc." Lãnh Phong mỉm cười chào hỏi.

"Ha ha ha ha ha có, Lãnh Phong." Mạch Chấn cười lớn đi lên trước, cùng Lãnh Phong nắm chặt tay.

"Trước vào đi." Lãnh Phong làm một cái mời thủ thế, tỏ ý Mạch Chấn đi vào.

"Được." Mạch Chấn gật đầu một cái, đi vào trong quán rượu.

Lãnh Phong cùng đi theo vào quầy rượu, sau đó là Mạch Chấn rót một ly rượu vang.

"Mạch thúc thúc, người tìm ta có chuyện gì?" Lãnh Phong đem rượu vang đẩy tới Mạch Chấn trước mặt, hỏi.

"Đầu tiên, ta phải cảm tạ người ngày hôm qua cứu ta cùng Mạch Nhiên, nếu như không phải là người kịp thời xuất hiện, chỉ sợ mọi người chúng ta sớm đã chết ở địch nhân dưới súng, người đại ân đại đức, ta không bao giờ quên."

Nghe Mạch Chấn nói chuyện, Lãnh Phong có chút xem thường cười cười, nói: "Nói cảm ơn cũng không cần, nếu như nói phải cảm tạ ta, Mạch Nhiên ngày hôm qua cũng đã cảm tạ qua, năng tối ngày hôm qua nhưng là mời ta ăn bữa 10 vạn đồng cơm đây."

"Ha ha ha ha ha." Mạch Chấn không nhịn được cười lớn, đạo: "Chính là 10 vạn đồng một bữa cơm làm sao có thể biểu đạt Lãnh Phong huynh đệ làm hết thầy đây."

"Được, mạch thúc thúc, người không cần lại nói tạ, hơn nữa, ta nhớ người hôm nay tới, chân chính con mắt cũng không phải là Yếu Đạo tạ đi." Lãnh Phong nói.

Mạch Chấn nụ cười dừng dừng một cái, sau đó gật đầu một cái, thở dài nói: "Quả nhiên anh hùng xuất thiếu niên a, người rất thông minh, ta hôm nay tới tìm người, đúng là có một chuyện muốn nhờ."

"Mời nói."

"Ta đã tra được ngày hôm qua là ai tập kích chúng ta, cho nên, ta yêu cầu người giúp ta đi đưa bọn họ toàn diệt, người yên tâm, thù lao tùy tiện mở, bao nhiêu tiền cũng không có vấn đề gì." Mạch Chấn vỗ ngực nói.

Đối với Mạch Chấn mà nói, tiền có thể giải quyết vấn đề, vậy thì không phải là vấn đề, coi như duy nhất ném cái mấy tỉ đi ra ngoài, hần chân mày cũng sẽ không nhíu một cái.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Đối phó Sở gia

Đối với Mạch Chấn sẽ nhanh như vậy tra ra nguyên hung, Lãnh Phong cũng không có cảm thấy kinh ngạc.

Lấy Mạch Chấn năng lực, không tra được đó mới kêu lạ.

"Thù lao chuyện liền miễn, mạch thúc thúc, chớ quên ta lúc đầu nói qua, ta có thể miễn phí tiếp nhận một lần các người ủy thác, cho nên người cần ta làm gì, cứ mở miệng liền vàng." Lãnh Phong cười nói.

Mạch Chấn lúc này mới nhớ tới ban đầu Lãnh Phong quả thật có nói qua sẽ miễn phí tiếp nhận một lần chính mình ủy thác, bây giờ vừa vặn phải thượng dụng tràng.

Dĩ nhiên, Mạch Chấn cũng không phải là quan tâm về điểm kia tiền, chẳng qua là hần không nghĩ tới Lãnh Phong lại còn sẽ tuân thủ cam kết, cái này làm

cho Mạch Chấn đang kinh ngạc đồng thời, cũng đứng Lãnh Phong tính cách tán thưởng không dứt.

"Tốt lắm." Mạch Chấn gật đầu một cái, sau đó nói: "Lãnh Phong, không biết ngươi có nghe nói hay không qua Sở gia."

Sở gia?

h thành phố đại gia tộc, Lãnh Phong như thế nào lại chưa nghe nói qua, hơn nữa đã tiếp xúc qua.

Bởi vì Trương Ảnh Hàm chuyện, Lãnh Phong thậm chí còn bị Sở gia phái Dịch Năng Giả ám sát qua, một lần kia, nếu như không phải là Mạch Nhiên, hẳn có thể sẽ bởi vì mất máu quá nhiều mà chết.

Sau đó Lãnh Phong đi tìm Sở gia phiên toái, nhưng không có hạ tử thủ, chẳng qua là hãm hại hắn môn 100 triệu USD.

"Ta biết, hơn nữa lúc trước cùng bọn họ có một ít đụng chạm."

"Ồ? Quan hệ gì?" Mạch Chấn mặt đầy hiếu kỳ.

"Cũng không có chuyện gì lớn, ta lúc trước xuất thủ giáo huấn qua bọn họ." Lãnh Phong mặt đầy không thèm để ý, phảng phất đang nói một món nhỏ nhặt không đáng kể chuyện nhỏ.

"Ha ha ha ha, vậy lần này sợ rằng phải Lãnh Phong ngươi sẽ xuất thủ một lần." Mạch Chấn cười lớn nói.

Ừ?

Lãnh Phong mị lên con mắt, nhìn Mạch Chấn, nói: "Chẳng lẽ chính là bọn hắn phái người tập kích các ngươi?"

Mạch Chấn gật đầu một cái, ánh mắt lóe lên một tia thâm độc, trầm giọng nói: "Ừ, bọn họ và những thứ kia chán ghét Đồng Doanh hợp tác, Đồng Doanh cung cấp Dịch Năng Giả, bọn họ cung cấp lính đánh thuê."

"Ta biết, ngươi cần ta làm gì?"

"Tiêu diệt hết Sở gia." Mạch Chấn nói lời này thời điểm, thân thể tản ra kinh người sát khí.

Mạch Chấn bây giờ đứng ở Hoa Hạ thứ 2 phú hào vị trí, hơn nữa sắp vượt qua hiện đảm nhiệm nhà giàu nhất.

Hắn từ hắc đạo dựng nhà, lúc còn trẻ cũng không biết đoạt đi bao nhiêu người tánh mạng, sau đó đứng ở đỉnh phong sau mới không nữa nhuốm máu, nhưng là không có nghĩa là hắn cũng chưa có huyết tính.

Ngược lại, hiện tại hắn, so với lúc trước ác hơn.

Ngày hôm qua tập kích, thiếu chút nữa để cho Mạch Nhiên xảy ra chuyện, cái này làm cho Mạch Chấn ở phía sau sợ đồng thời, cũng vô cùng phần nộ, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho lần tập kích này chủ mưu.

Hắn thê tử, chính là chết ở địch nhân tập kích bên dưới, lần này sự tình để cho hắn thiếu chút nữa mất đi duy nhất con gái, Mạch Chấn làm sao có thể sẽ nương tay.

"Ta biết." Lãnh Phong không có kinh ngạc, cũng không chần chờ.

Lấy Mạch Chấn thân phận địa vị, tiêu diệt hết chính mình địch nhân, đây có thể nói là rất bình thường sự tình.

Về phần giết người ủy thác, Lãnh Phong lúc trước làm cũng không ít, cho nên sẽ không có bất kỳ nhân từ.

"Ngươi chỉ để ý giết người, những chuyện khác ta sẽ xử lý tốt." Mạch Chấn nói.

"Có thể." Lãnh Phong gật đầu một cái, đạo: "Lúc nào cần muốn động thủ."

"Nếu như có thể mà nói, ta hy vọng là hôm nay."

"Được, ta đây bây giờ tự ra phát." Vừa nói, Lãnh Phong đứng lên, phủ thêm một cái áo khoác.

"Cảm tạ ngươi, Lãnh Phong, nếu như không có ngươi hỗ trợ, lần này ta sợ rằng còn sẽ có rất nhiều phiền toái." Mạch Chấn đưa tay ra, cười nói.

Lãnh Phong cùng Mạch Chấn nắm chặt tay, cười nói: "Đây coi là không cái gì."

"Ta đã phái người điều tra qua, Sở ở trên trời cùng con của hắn nay trời cũng không có ra ngoài, cho nên ngươi bây giờ lên đường lời nói, là thời cơ tốt nhất." Hoa Dững đột nhiên nói.

Bởi vì do nhiều nguyên nhân, Lãnh Phong cùng Hoa Dững quan hệ cũng không tốt, Hoa Dững cũng không ít đi tìm Lãnh Phong phiên toái, chẳng qua là

mỗi lần đều bị Lãnh Phong hung hăng dạy dỗ một trận.

Hoa Dững thăm mền Mạch Nhiên, chuyện này Lãnh Phong làm sao biết không nhìn ra.

Đối với cái này sự kiện, Lãnh Phong ngược lại không có vấn đề, ngược lại hẳn đối với (đúng) Mạch Nhiên không có cảm giác nào, chỉ mong nàng cách mình xa một chút.

"Ủm." Lãnh Phong gật đầu một cái.

"Lãnh Phong huynh đệ, sau này có cần gì ta Mạch Chấn hỗ trợ, cứ mở miệng." Mạch Chấn cười nói.

"Đĩ nhiên, nếu như có một ngày như vậy lời nói, ta chắc chắn sẽ không khách khí."

Trong lúc nói cười đang lúc, ba người đã đi ra quầy rượu.

Mạch Chấn lần này tới chỉ đem Hoa Dững, không mang còn lại bảo tiêu, mới vừa trải qua tập kích hẳn, lại dám như vậy ngênh ngang đi ra, phách lực này, có thể không phải người bình thường có thể nắm giữ.

"Mạch thúc thúc người có thể an bài người đi Sở gia quan sát, ta bây giờ liền đi qua, huyết tẩy một gia tộc, nếu như truyền đi lời nói, chỉ sợ sẽ có không ít phiền toái, cho nên hy vọng mạch thúc thúc người có thể xử lý tốt đến tiếp sau này sự tình, ta chỉ giết người, những chuyện khác ta không cần nhắc."

Nói xong, Lãnh Phong đưa ra hai cánh, chuẩn bị rời đi.

"Ta đã sớm để cho không ít huynh đệ âm thầm vây lại toàn bộ Sở gia, cho nên Lãnh Phong người buông tay đi làm đi, không cần có bất kì cố kỵ gì."

"Được." Lãnh Phong gật đầu một cái, hai cánh dùng sức đánh một cái, trong chớp mắt cũng đã bay đến 100m không trung.

Mạch Chấn cùng Hoa Dững ngẩng đầu nhìn càng bay càng cao Lãnh Phong, trong lúc nhất thời, hai trong mắt người cũng thoáng qua một tia hâm mộ.

Có thể bay lượn trên không trung, đây là vô số người cũng tha thiết ước mơ năng lực.

Nhưng trong thiên hạ, cũng chỉ có Lãnh Phong có thể làm được.

"Ta hy vọng đường nào, hẳn có thể tiếp nhận Mạch Nhiên, cũng chỉ có hẳn, mới phối hợp nữ nhi của ta." Mạch Chấn cảm thán, giọng nói mang vẻ một tia nhân nhật ưu thương.

Từ Mạch Nhiên mẹ bị giết sau, Mạch Nhiên cũng chưa có chân chính trên ý nghĩa vui vẻ qua, đại đa số đều là miễn cưỡng cười vui.

Mà Mạch Nhiên tính cách cũng thay đổi tự do phóng khoáng, trở nên để cho người không đoán ra.

Hoa Dững trên mặt thoáng qua một chút bất đắc dĩ cùng thống khổ, sau đó gật đầu một cái.

Mạch Chấn nói không có sai, cũng chỉ có Lãnh Phong, mới xứng đáng bên trên cái này có thể bay lượn ở trong thiên địa nam tử.

Lãnh Phong vô luận là tướng mạo hay là thực lực, đều là trong thiên địa tuyệt vô cận hữu, có lẽ chỉ có toàn thể giới hoàn mỹ nhất nữ hài, mới xứng đáng bên trên hẳn.

Nhưng, cái đó toàn thể giới hoàn mỹ nhất nữ hài, rốt cuộc là người nào?

Rốt cuộc là Mạch Nhiên, hay lại là Trương Ảnh Hàm?

Không biết đến, có lẽ ngay cả Lãnh Phong chính mình, cũng ở đây mê mang.

Bay trên trời cao bên trong Lãnh Phong trong lòng nghĩ lên Trương Ảnh Hàm, từ tự Minh ra(Ký Xuất) tay giáo huấn qua Sở gia sau, Sở Từ Hào quả nhiên không có lại tìm qua Trương Ảnh Hàm phiền toái, đây cũng là để cho Lãnh Phong rất vui vẻ yên tâm, bởi vì những người này vẫn đủ mở mang trí tuệ, biết không nên chọc người liền không nên đi chọc.

Nếu như ban đầu không phải mình vừa vận bay qua Vân Hải đại học, lại dùng Ứng Nhân nhìn một chút mặt đất lời nói, kia Trương Ảnh Hàm nhất định sẽ tài trong tay Sở Từ Hào.

Trương Ảnh Hàm đã cứu hẳn một mạng, kia Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ bảo vệ tốt nàng, bởi vì Lãnh Phong muốn báo ơn.

Chẳng qua là, Lãnh Phong quên một chút.

Mạch Nhiên, đã cứu mạng hẳn

Lãnh Phong biết Sở gia ở đâu, ban đầu tìm Sở Vân Thiên phiền toái thời điểm, hẳn liền cố ý điều tra Sở gia địa chỉ, như vậy thuận lợi sau này đi tìm bọn họ để gây sự.

Sở gia cũng nắm giữ một cái trang viên, nhưng trang viên này cũng không tính đại, ngay cả Mạch gia 1 phần 3 cũng chưa tới.

Nhưng chim sẽ tuy nhỏ ngũ tạng đều đủ, một cái phú hào trong nhà nên có đồ, Sở gia đều có.

Tinh vi an ninh, cũng không thiếu trạm gác ngầm.

Bất quá những thứ này an ninh cùng Mạch gia so với, đơn giản là một cái thiên một cái địa.

Những thứ kia bảo tiêu mỗi một người đều thờ ơ vô tình, căn bản cũng không có một chút tinh thần nghề nghiệp.

Mà trong trang viên trong biệt thự, Sở Vân Thiên, Sở Tử Hào cũng ngồi ở trên ghế sa lon, đối diện bọn họ, ngồi một tên tràn đầy uy nghiêm lão giả.

Lão giả mặt đầy nghiêm túc, trong mắt mang theo một tia phong mang, hiển nhiên lúc còn trẻ cũng là một gã lòng dạ ác độc người.

"Hừ, các ngươi lại không trải qua ta đồng ý liên hợp tác với Đông Doanh, đi ám sát Mạch Chấn, ngông cuồng, quá ngông cuồng!" Lão giả một bộ muốn bạo tẩu bộ dáng, mà Sở Vân Thiên cùng Sở Tử Hào đều cúi đầu, không nói một lời.

Tên lão giả này, chính là Sở Vân Thiên cha, Sở Hoảng Nghị!

Sở Hoảng Nghị lúc còn trẻ cùng Mạch Chấn cha đấu cả đời, nhưng cuối cùng vẫn không có đấu thắng Mạch Chấn cha, thấy Mạch Chấn quật khởi sau, hẳn cũng chưa có lại vẫn thế sự, lựa chọn ẩn cư, đem hết thầy đều giao cho Sở Vân Thiên xử lý.

"Gia gia, Đông Doanh nói, chỉ cần Mạch Chấn chết, Mạch Chấn sản nghiệp có một nửa thuộc về chúng ta." Sở Tử Hào mở miệng nói.

Sở Hoảng Nghị vỗ bàn một cái, giận dữ hét: "Hừ, nhưng các ngươi thành công sao?"

Sở Vân Thiên cùng Sở Tử Hào cũng hai mắt nhìn nhau một cái, rồi rít lắc đầu một cái.

"Những thứ kia Đông Doanh liền nói với chúng ta thất bại, sau đó cũng chưa có tin tức, chúng ta ngay cả chuyện đã xảy ra rồi cuộc thế nào cũng không biết, sự tình đều bị đè xuống." Sở Vân Thiên cúi đầu nói.

"Các ngươi các ngươi là muốn tổng táng ta tân tân khổ khổ đánh xuống sản nghiệp a!" Sở Hoảng Nghị sắp bị xui vì tức, nếu như không phải là bởi vì cao tuổi, hẳn nhất định sẽ được đi rút ra Sở Vân Thiên cùng Sở Tử Hào hai bàn tay.

Lúc này, một cái dung mạo đẹp đẽ phụ nhân đi vào trong phòng khách, ngồi ở Sở Vân Thiên bên người.

Hắn chính là Sở Tử Hào mẹ, Sở Vân Thiên thê tử, Thẩm oánh.

"Ba, ngài yên tĩnh một chút, Vân Thiên hẳn là như vậy vì cái này nhà được, nếu như Mạch Chấn chết, chúng ta lấy được hắn sản nghiệp, chúng ta đây Sở gia liền có thể mắt nhìn xuống toàn bộ nam phương." Thẩm oánh nói.

"Nhưng bọn hắn thất bại." Sở Hoảng Nghị than thở nói.

Hắn hỏi nào không hy vọng có thể thành công, nhưng bại chính là bại, tiếp theo liền nếu muốn thế nào xử lý cái này cục diện rồi rắm.

Sở Hoảng Nghị thờ dãi một tiếng, nói: "Mạch Chấn một khi tra được chúng ta là chủ mưu một trong, nhất định sẽ mở ra trả thù, tiếp theo chúng ta phải nghĩ ra đối sách, nếu không chúng ta Sở gia tuyệt đối sẽ chơi xong. Mạch Chấn thực lực quá mạnh mẽ, chúng ta còn không cách nào cùng hắn chống lại."

Hoa Hạ nước thứ 2 phú hào, há là hắn một cái Tiểu Tiểu Sở gia có thể chống lại.

Mới vừa hợp tác với Đông Doanh đối phó Mạch gia, không thể không nói Sở gia đúng là có gan, nhưng tiếp tục đi ra nghênh tiếp bọn họ, là huyết tẩy!

Vì để sự tình có thể nhanh hơn kết thúc, Mạch Chấn không thể không mời Lãnh Phong ra tay, cái gì nhà ăn miếng trả miếng, Sở gia dám mời Dị Năng Giả, vậy hắn Mạch Chấn cũng dám làm như vậy, hơn nữa biết làm ác hơn!

Ngay tại Sở gia người cả nhà đều còn ở thương lượng đối sách thời điểm, một cái bóng đen từ trên trời hạ xuống, rơi ở cửa biệt thự trước.

Nhận ra được không đúng bọn cận vệ rồi rít nhìn về phía cửa biệt thự bên ngoài, sau một khắc, bọn họ tất cả đều sùng sờ.

Một cái phía sau dài dài bốn mét cánh chim màu đen nam tử, đứng ở cửa biệt thự trước, mặt nở nụ cười, mắt phải màu xanh lam lóe lên ánh sáng.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Già Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 169: Huyết tẩy

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Sở gia cảnh linh vang lên không ngừng, vốn là buồn ngủ bọn cận vệ rồi rít hướng biệt thự chạy tới.

Trong biệt thự bốn người theo bản năng nhìn về phía ngoài cửa.

Sau một khắc, Sở Vân Thiên liền hoàn toàn sững sờ, phảng phất thấy cái gì kinh khủng sự vật.

Không chỉ là Sở Vân Thiên, trong biệt thự tất cả mọi người, cũng tròn tròn cặp mắt.

Một cái cánh dài nhân loại, mặt mỉm cười đứng ở cửa biệt thự trước.

"Là hấn ! !" Sở Tử Hào làm sao biết không nhận biết Lãnh Phong, bị Lãnh Phong đánh qua sau, Sở Tử Hào liền hoàn toàn ký hận trừ Lãnh Phong.

Nếu như không phải là Sở Vân Thiên không cho phép hấn đi tìm Lãnh Phong phiền toái, chỉ sợ hấn sớm cũng không cần mệnh mạng người giết tới Lãnh Phong cửa nhà.

Nhưng bây giờ, Sở Tử Hào thấy Lãnh Phong sau lưng lại dài một hai cánh, cánh màu đen!

Trước mắt sở chứng kiến hết thấy, hoàn toàn hủy diệt bọn họ thế giới quan.

Cái gì tin tưởng khoa học trong nháy mắt đều biến thành chó má.

Lúc này, Sở gia bảo tiêu đem Lãnh Phong bao bọc vây quanh, mỗi người trong tay cũng cầm súng lục.

Nhưng bọn hấn tay đều không ngừng run rẩy, cánh dài nhân loại, bọn họ chỉ ở trong phim ảnh thấy qua, không người có thể nghĩ đến, trong cuộc sống thực tế cũng sẽ xuất hiện người như vậy!

Lấy bọn họ cái nhìn mà nói, cái này đã không thể coi như là người.

Ngắn ngủi sau khi hết khiếp sợ, trong biệt thự bốn người đề xuống trong lòng sợ hãi, mà Sở Hoàng Nghị cơ thể hơi có chút run rẩy, nhưng vẫn đi ra biệt thự.

"Ba, không nên đi qua!" Sở Vân Thiên liền vội vàng đứng lên, muốn ngăn trở.

Nhưng Sở Hoàng Nghị căn bản sẽ không chim hấn liếc mắt, đi tới cửa biệt thự bên ngoài, nhìn thẳng Lãnh Phong ánh mắt.

"Dị Năng Giả?" Sở Hoàng Nghị mở miệng nói.

Chính mắt thấy được một cái cánh dài nhân loại, Sở Hoàng Nghị thân thể không ngừng run rẩy, có lẽ là hưng phấn, có lẽ, càng nhiều hấn là sợ hãi!

"Ừm." Lãnh Phong khẽ mỉm cười.

"Tôn kính Dị Năng Giả, xin hỏi đại giá ngài đến chơi chúng ta Sở gia, là vì sự tình gì?" Sở Hoàng Nghị làm hết sức dùng cung kính giọng vừa nói, hấn không dám đi dẫn đến trước mặt người thanh niên này, có lẽ hấn nhìn rất rất tuổi trẻ, nhưng Sở Hoàng Nghị không dám đi xem thường.

Một cái Dị Năng Giả, có năng lực, có thể dùng nghịch thiên để hình dung.

"Ta nhận được ủy thác." Lãnh Phong mặt đầy mỉm cười, đạo: "Huyết tẩy các ngài Sở gia!"

"Àm!"

Sở Hoàng Nghị nhất thời tròn tròn cặp mắt, trên mặt tràn đầy kinh hoàng vẻ mặt.

Huyết tẩy Sở gia, đổi thành người khác mà nói, hấn có vô số loại biện pháp có thể để cho đối phương hối hận, nhưng đối mặt cái này Dị Năng Giả, hấn bất kỳ một câu uy hiếp lời nói đều không nói được.

"Không biết là người nào thuê ngài, chúng ta nguyện ý bỏ ra gấp đôi, thậm chí gấp đôi tiền thuê." Sở Hoàng Nghị thanh âm run rẩy, hấn sợ, thật sợ.

Người thanh niên này mang trên mặt nụ cười nhàn nhạt, nhìn qua là thiện lương như vậy, bình dị gần gũi.

Nhưng Sở Hoảng Nghị lại không có như vậy cảm giác, sợ hãi, đã chiếm cứ toàn thân hắn.

Ngay cả chung quanh bảo tiêu, thân thể cũng không bị khổng chế run rẩy, cầm súng hai tay cũng mau muốn chết lặng.

Sở Vân Thiên ba người không biết lúc nào tới đến Sở Hoảng Nghị sau lưng, Sở Tử Hào nắm quả đấm, chết nhìn chòng chọc đứng ở cách đó không xa Lãnh Phong.

"Người cho là ta sẽ để ý cái này?" Lãnh Phong khinh thường cười một tiếng, đạo: "Ta rất có nghề đạo đức, coi như người ra gấp trăm lần một ngàn lần tiền thuê, ta cũng sẽ không thay đổi."

Sở Hoảng Nghị thân thể lần nữa rung một cái, sau đó lui về phía sau hai bước.

Sở Vân Thiên liền vội vàng đỡ Sở Hoảng Nghị thân thể, sau đó mặt đầy kinh hoàng nhìn Lãnh Phong, thanh âm run rẩy nói: "Ta ta lần trước ta đã cho người 100 triệu USD, người vì sao còn không dừng tay."

100 triệu USD?

Bao gồm Sở Hoảng Nghị ở bên trong tất cả mọi người đều đưa mắt dừng lại ở Sở Vân Thiên trên người.

Lần trước Lãnh Phong hăm hại hắn chuyện, Sở Vân Thiên không có cùng bất luận kẻ nào nói.

"Lần trước là lần trước, lần này, hắc hắc, có người thuê ta, muốn huyết tẩy các người Sở gia, không có cách nào con người của ta thu người tiền tài trừ tai họa cho người."

Nói xong, một cái trường kiếm màu đen, xuất hiện trong tay Lãnh Phong.

"Người" Sở Vân Thiên cắn răng, nếu như không phải là Lãnh Phong nắm giữ thực lực kinh khủng, kia Sở Vân Thiên nhất định sẽ xông lên cùng hắn liều mạng.

"Thuê người, là Mạch gia, đúng không," Sở Hoảng Nghị đột nhiên nói.

"Ừm." Lãnh Phong gật đầu một cái, không có chối.

Ngược lại bọn họ đều là phải chết người, biết thì như thế nào?

"Ài" Sở Hoảng Nghị thở dài một tiếng, ngẩng đầu nhìn vạn dặm vô Vân Thiên Không, mặt xám như tro tàn, "Báo ứng, đều là báo ứng a."

"Biết sẽ có báo ứng, vì sao còn phải không biết tự lượng sức mình hợp tác với Đông Doanh, đi đối phó Mạch gia?" Lãnh Phong từng chữ từng câu nói.

Lãnh Phong lời nói, mỗi một chữ cũng tương đương với một cái thiết chùy, hung hãn đập ở trong lòng mọi người bên trên.

Sở Vân Thiên mặt đầy hối hận, nhưng lúc này hối hận đã không có gì dùng, hối hận cũng thay đổi không thực tế.

"Người muốn chúng ta làm gì, mới có thể bỏ qua cho chúng ta?" Sở Vân Thiên nói.

Lãnh Phong khoé miệng phác họa lên một nụ cười lạnh lùng, nói: "Đem toàn bộ sản nghiệp chuyển cho Mạch gia, sau đó phát biểu thanh minh, nói cả nhà các người dời Dân Quốc bên ngoài, ta cho các người một giờ đi làm chuyện này."

"Cái gì! !" Thẩm oánh nói ra thanh âm bén nhọn quát ầm lên: "Không được, ta tuyệt đối không thể đồng ý."

Từ nhỏ đã sống ở phú hào gia đình nàg, làm sao có thể cho phép toàn bộ sản nghiệp cũng giao cho người khác.

Mất đi những thứ này sản nghiệp, cái này cũng đại biểu bọn họ toàn bộ tài sản đều phải biến mất, hoàn toàn thối lui ra thượng lưu xã hội.

Thẩm oánh làm sao có thể cho phép như vậy sự tình phát sinh.

"Người có thể không đồng ý, ngược lại ta giết sạch các người, lại nơi để ý đến các người sản nghiệp, cũng giống như vậy."

Nói xong, Lãnh Phong bước ra một bước, trong tay phải vực sâu kiếm lóe lên hàn mang.

Chung quanh bảo tiêu thở mạnh cũng không dám, bọn họ không một người dám nổ súng, bởi vì sợ hãi đã hoàn toàn chiếm cứ toàn thân bọn họ, bọn họ không ai dám xuất thủ ngăn trở Lãnh Phong.

"Chờ xuống, ta đồng ý."

Sở Vân Thiên cắn răng, thân thể không ngừng run rẩy.

Làm ra cái quyết định này sau, cả người hán cũng Lão Thập mấy tuổi một dạng mặt đầy chán chường.

"Người điên sao? Chẳng lẽ người thật muốn đem toàn bộ sản nghiệp cũng giao cho người khác? Vậy giá trị mấy chục tỉ a!" Thẩm oánh không ngừng đánh Sở Vân Thiên, quát âm lên.

"Đù." Sở Vân Thiên nổi giận gầm lên một tiếng, mắt đỏ nói: "Người là đòi tiền, vẫn là phải mệnh?"

Thẩm oánh nhất thời không nói lời nào, coi như nàng là người ngu cũng nhìn ra, cái này cánh dài người tuổi trẻ có năng lực đưa bọn họ toàn bộ giặt sạch.

"Có phải hay không ta đem sản nghiệp giao cho Mạch gia, người thì sẽ bỏ qua chúng ta?" Sở Vân Thiên mặt đầy chán chường nói.

"Ừ, có lẽ ta sẽ cân nhắc xuống." Lãnh Phong mỉm cười nói.

"Cái gì gọi là suy tính một chút!" Sở Vân Thiên nhất thời tức giận.

Sở Hoàng Nghị trên mặt cũng là thoáng qua một chút tức giận, nhưng hán rất nhanh thì đem tức giận cho đè xuống, bởi vì hán không dám cùng Lãnh Phong nổi lên va chạm, đó là chắc chắn phải chết.

"Người có thể không làm theo, ngược lại ta là không có vấn đề." Lãnh Phong một bộ rất lâu không bị ăn đòn bộ dáng, để cho tất cả mọi người tại chỗ khóe miệng cũng hơi co quắp xuống.

Đây chính là thực lực sai biệt.

Người mạnh là vua, người cường đại, người liền có thể mắt nhìn xuống chúng sinh!

"Được, ta làm theo, hy vọng người có thể tuân thủ cam kết."

Nói xong, Sở Vân Thiên sai bước đi trở về trong biệt thự.

Cam kết?

Lãnh Phong không nhận được cười cười, cam kết gì, hán cũng không có đã đáp ứng Sở Vân Thiên bất kỳ sự tình.

Sở Từ Hào từ đầu đến cuối cũng không có nói câu nào, hán vẫn luôn nắm chặt quả đấm, con mắt chết nhìn chòng chọc Lãnh Phong, dường như muốn dùng ánh mắt giết chết hán.

Nhưng Lãnh Phong ép căn bản không hề nhìn tới hán liếc mắt, ngược lại hán rất nhanh sẽ biết là một người chết.

"Người tuổi trẻ, người rất cường đại, cường đại đến để cho ta chỉ có thể ngửa mặt trông lên." Sở Hoàng Nghị đột nhiên mở miệng, ý vị thâm trường nói: "Ta lúc còn trẻ tiếp xúc qua không ít Dị Năng Giả, nhưng có thể để cho ta sợ hãi thành cái bộ dáng này, cũng chỉ có một mình người."

Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, chẳng lẽ hàng này là nghĩ nói chính hán lúc còn trẻ rất trâu bò?

"Ồ." Lãnh Phong nhàn nhạt đáp lại.

Sở Hoàng Nghị không có bởi vì Lãnh Phong đáp lại mà tức giận, chẳng qua là cười ha ha. Hán đã là đem người chết, cho dù Lãnh Phong không động thủ, hán cũng sống không bao nhiêu năm, hán chỉ là không muốn thấy Sở gia bị diệt môn.

Về phần Sở gia toàn bộ sản nghiệp như vậy chấp tay tặng người, hán rất đau lòng, nhưng hán cũng không có năng lực làm.

Hán lại có cái gì năng lực, đi cùng một cái A Cấp Dị Năng Giả phản kháng?

Chung quanh bọn cận vệ hình đồng hồ thiết, không có một người dám nói chuyện, cũng không ai dám đối với (đúng) Lãnh Phong động thủ.

Mười phút sau, Sở Vân Thiên từ trong biệt thự đi ra, hán con mắt đỏ dọa người.

Tần tần khổ khổ nửa đời sản nghiệp, cứ như vậy chấp tay tặng người, hán làm sao có thể không thống khổ.

"Người để cho ta làm việc ta đã làm xong, từ hôm nay trở đi, Sở thị tập đoàn chính là Mạch gia. Hy vọng người có thể tuân thủ cam kết, thả chúng ta, chúng ta tới nay liền sẽ rời đi Hoa Hạ, mãi mãi cũng sẽ không lại đặt chân nơi này, cái kết quả này, người có hài lòng hay không?" Sở Vân Thiên nắm quả đấm, thân thể của hán đang run rẩy, hán tâm cũng đang run rẩy.

Hán hận Lãnh Phong, hận Mạch gia, cũng hận Đông Doanh.

Nếu như không phải là bởi vì Đông Doanh không thể hoàn thành nhiệm vụ, kia Mạch Chấn cũng sẽ không mời Lãnh Phong tới trả thù.

Tần tần khổ khổ hợp lại nửa đời mới kiếm được mấy chục tỉ, cứ như vậy đưa cho Mạch Chấn, hán trái tim đều đang chảy máu.

"Hài lòng, rất hài lòng." Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, không ngừng gật đầu.

Lãnh Phong đây là cho Mạch Chấn đưa một món lễ lớn, dù sao này mấy chục tỉ, mặc dù là tiền hoa hạ, nhưng cũng là một món tiền của khổng lồ.

Đột nhiên, vẫn luôn giữ yên lặng Sở Từ Hào không nhịn được mở miệng: "Kia người có phải hay không nên rời đi?"

"Đúng, ta là nên rời đi." Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, hắn trong nụ cười tựa hồ cất giấu chớ để ý nghĩ.

Ở tất cả mọi người nhìn soi mói, Lãnh Phong hai cánh nhẹ nhàng phui một cái, sau đó hướng không trung bay đi.

"Hô" nhìn Lãnh Phong rời đi, Sở Vân Thiên theo bản năng thở phào.

Nhưng, sự tình, thật sẽ lại nhanh như vậy kết thúc sao?

Lãnh Phong chấp hành nhiệm vụ, là tuyệt đối 100% hoàn thành.

Cho nên, hắn thật sẽ bỏ qua cho Sở gia?

Đáp án dĩ nhiên là: Không!

Sở Hoàng Nghi đã nhận ra được cái gì, mặt đầy cười khổ.

Cứ như vậy, hoàn

Hàng trăm cây màu đen lông chim rơi xuống từ trên không, vạch qua Sở gia mỗi một người cổ họng.

Nhớ, là từng cái!

Vô luận là Sở gia bảo tiêu, hay lại là Sở gia người làm, đều không ngoại lệ, toàn bộ Tử Vong!

Sở gia trong tất cả mọi người đều xui xẻo đến trên đất, không có bất kỳ hô hấp.

Bọn họ cổ họng, đều không ngoại lệ, tất cả đều có một đạo vết máu!

Sở gia, ở nơi này ngán ngùi trong vài giây, hoàn toàn bị huyết tẩy! !

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 170: Đại lễ

Không người nào có thể tránh được Ứng Nhân phong tỏa, cho tới bây giờ không có!

Ngán ngùi trong vài giây huyết tẩy một gia tộc, Lãnh Phong nội tâm không có chút nào biến hóa, phảng phất chẳng qua là làm một món nhỏ nhất không đáng kể tiểu sự tình.

Đang lúc này, Lãnh Phong trong túi điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Lãnh Phong cười cười, không cần nhìn, hắn đều có thể đoán được đây là người nào gọi điện thoại tới.

Ấn nút tiếp nghe sau, Lãnh Phong trực tiếp nói: "Mạch thúc thúc."

"Lãnh Phong, người làm gì, tại sao Sở gia thoát cái đem toàn bộ sản nghiệp toàn bộ chuyển tới ta danh nghĩa?" Bên đầu điện thoại kia Mạch Chấn trong giọng nói tràn đầy khiếp sợ.

Ở vài phần chung trước, hắn liền nhận được thủ hạ báo cáo, báo cáo nói Sở Vân Thiên đem toàn bộ sản nghiệp cũng dời đi cho Sở gia, ước chừng đến gần bốn mươi tỷ tài sản toàn bộ thuộc về Mạch Chấn toàn bộ.

Mạch Chấn nói thế nào cũng là một cái trải qua vô số mưa gió người, nhưng là sống sót mấy phút, khôi phục như cũ sau, hẳn liền nghĩ đến này sự tình khẳng định cùng Lãnh Phong có quan hệ, vì vậy cầm điện thoại đi động lên bấm hẳn điện thoại.

Nghe Mạch Chấn khiếp sợ lời nói, Lãnh Phong cười cười, sau đó đem vừa mới phát sinh chuyện đơn giản tự thuật một lần.

Lãnh Phong vừa nói một bên hướng trời cao bay đi, bất tri bất giác hẳn đã bay đến 5000m không trung, toàn bộ h thành phố trong mắt hẳn dần dần nhỏ đi.

"Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy."

Bên đầu điện thoại kia Mạch Chấn đề nén xuống kích động trong lòng, nói: "Cám ơn người Lãnh Phong, ta không nghĩ tới người lại sẽ đưa ta như vậy một cái đại lễ."

Nếu như Lãnh Phong không có làm như vậy liền tiêu diệt Sở gia lời nói, kia Mạch Chấn khẳng định không dám đi động Sở gia tài sản, bởi vì hẳn một khi lấy đi Sở gia tài sản, kia thể nhân nhất định sẽ cho là Sở gia toàn bộ Người chết khẳng định cùng hẳn có liên quan.

Nhưng bây giờ Lãnh Phong để cho Sở Vân Thiên đem toàn bộ sản nghiệp cũng chuyển giao cho Mạch Chấn, hơn nữa đối ngoại tuyên bố cả nhà di dân.

Này mặc dù nhìn qua có chút mờ ám, nhưng cũng sẽ không có nhiều đại phiền toái, lấy Mạch Chấn năng lực, nhất định có thể đem sự tình đề xuống.

Lãnh Phong làm như thế, thật sự là đưa Mạch Chấn một cái siêu cấp lớn lễ, Mạch Chấn trong lúc nhất thời cũng không biết nên như thế nào đi báo đáp Lãnh Phong ân tình.

Này bốn mươi tỷ tới tay, Mạch Chấn tổng tư sản trong nháy mắt vượt qua hiện đảm nhiệm Hoa Hạ nhà giàu nhất, trở thành tân nhất nhậm Hoa Hạ nhà giàu nhất, thậm chí leo lên Châu Á nhà giàu nhất vị trí.

"Đây coi là không cái gì, một cái nhấc tay mà thôi, dù sao này bốn mươi tỷ cũng không thể lãng phí, bắt quá, tiếp theo mạch thúc thúc người có thể sẽ có rất nhiều phiền toái, chính phủ người nhất định sẽ tìm người, nhưng những chuyện này ta sẽ không quản, cho nên người chỉ có thể dựa vào chính mình." Lãnh Phong cảm thụ gió lớn ào ạt, nói.

"Ừ, ta đã sớm đoán được, cho nên đã phái người xử lý, ta sẽ nhượng cho thủ hạ ta nguy trang thành Sở Vân Thiên một nhà, sau đó đi làm di dân thủ tục, sẽ không có bất cứ vấn đề gì." Mạch Chấn tràn đầy tự tin nói.

Lấy Mạch Chấn năng lực, muốn giải quyết những chuyện này chẳng qua là nửa phút sự tình, mà hẳn bây giờ là Hoa Hạ nhà giàu nhất, chính phủ người cũng sẽ không động đến hẳn cái gì.

"Tốt lắm, không có chuyện gì trước hết như vậy, ta trên không trung đầu rồi, nơi này gió lớn." Nói xong, Lãnh Phong chuẩn bị cúp điện thoại.

"Chờ một chút." Mạch Chấn liền vội vàng nói: "Lãnh Phong, nếu như có thể mà nói, ta hy vọng người có thể tới một chút nhà ta, ta mời người ăn một bữa cơm, thật tốt cảm tạ người một chút làm hết thấy, còn nữa, ta muốn đem này bốn mươi tỷ trả lại cho người, ta chỉ muốn Sở gia sản nghiệp, không muốn hẳn tài sản."

Nghe được Mạch Chấn lời nói, Lãnh Phong nhất thời lẳng lẳng, hẳn không nghĩ tới Mạch Chấn lại sẽ như vậy phóng khoáng, bốn mươi tỷ nói phút liền phút.

"Mạch thúc thúc, không cần, ta không quan tâm số tiền này, người giữ đi. Về phần mời ta ăn cơm cũng miễn, ta bây giờ có điểm sự tình phải làm, cảm tạ ta cũng không cần, liền coi đây là ta tặng cho người lễ vật, bắt quá sau này nếu như ta có cần gì hỗ trợ, ha ha, ta sẽ không khách khí với người."

Nói xong, Lãnh Phong cúp điện thoại, không nghĩ sẽ cùng Mạch Chấn nói một chút.

Chính mình đưa một cái như vậy đại lễ cho Mạch Chấn, hẳn bây giờ khẳng định còn đang khiếp sợ bên trong, cho nên cho hẳn chút thời gian tĩnh táo một chút.

Mà Mạch Chấn nói phải đem này bốn mươi tỷ trả lại hẳn, đây là hẳn vạn vạn không nghĩ tới, dù sao giống như hẳn như vậy phú hào, tiền càng nhiều, liền chứng minh tổng thể thực lực càng mạnh.

Leo lên nhà giàu nhất vị trí, không chỉ là mặt mũi tăng trưởng, mà Hoa Hạ chính phủ cũng sẽ dành cho Mạch Chấn đủ loại ủng hộ.

Coi như không có này bốn mươi tỷ, Mạch Chấn muốn đăng Thượng Hoa hạ nhà giàu nhất vị trí cũng chẳng qua là vấn đề thời gian mà thôi, không cần hai năm hẳn liền có thể hoàn thành.

Bây giờ có Lãnh Phong đưa đại lễ, hẳn một bước lên trời, vượt qua tất cả mọi người.

Lãnh Phong quả thật không quan tâm chút tiền này, nhiều tiền, trong mắt hẳn thì trở thành một cái hội nhảy lên con số, mà hẳn cũng không cần buồn không có tiền vấn đề.

Ám Dạ tổng tư sản mặc dù vào không Hoa Hạ phú hào bảng, nhưng cũng có thể để cho Ám Dạ thành viên áo cơm không lo cả đời, chớ nói chi là phía sau bọn họ còn đứng cái Tinh Không khoa học kỹ thuật tập đoàn.

Nelson hoàn toàn có thể xưng là là thế giới nhà giàu nhất, chẳng qua là hấn hơi khiêm tốn, không có đem chính mình tổng tư sản bày ra.

Lãnh Phong nhỏ khí, sau đó hướng chính mình quảy rượu bay đi.

Mạch gia trong trang viên, Mạch Chấn còn không có từ trong vui mừng khôi phục như cũ, đột nhiên gia tăng bốn mươi tỷ tài sản, cái này làm cho hấn làm sao có thể bất hưng phần.

Phải biết hấn tổng tư sản cũng chỉ là không tới 3000 trăm triệu tiền hoa hạ mà thôi, hơn nữa còn là hấn dùng nửa đời thời gian đời lấy.

Bây giờ thoáng cái nhiều bốn mươi tỷ, để cho hấn trong nháy mắt trở thành Hoa Hạ nhà giàu nhất, không đúng, là Châu Á nhà giàu nhất.

Đứng ở một bên Hoa Dững cũng là vô cùng khiếp sợ, Lãnh Phong lễ vật này đưa thật sự là quá lớn, để cho hấn không phản ứng kịp.

Mà tân văn cũng không dùng báo cáo này cái sự tình, dù sao Sở thị tập đoàn ở Hoa Hạ quốc nội cũng nắm giữ không kém thực lực, nhưng bây giờ đột nhiên tuyên bố toàn bộ sản nghiệp dời đi cho Mạch gia, hơn nữa nói muốn cả nhà di dân đến nước ngoài, cái này làm cho thế nhân không ngừng suy đoán huyền cơ trong đó.

Mạch Chấn thủ hạ đã đem Sở gia trang trong vườn thi thể toàn bộ xử lý, sau đó phái người ngay trang thành Sở Vân Thiên đám người, đi làm di dân thủ tục.

Đối với Mạch Chấn mà nói, thế nhân dư luận đối với hấn sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng gì, hấn cũng sẽ không đi quan tâm những thứ kia.

"Ông chủ, tiếp theo chúng ta phải làm sao?" Hoa Dững đem trong lòng khiếp sợ kiềm chế đi xuống, hỏi.

Mạch Chấn xoa xoa huyết Thái dương, điều chỉnh một chút chính mình hô hấp, đạo: "Nghĩ hết biện pháp mời Lãnh Phong tới, nhớ, phải dùng tới tôn quý phương thức, từ hôm nay trở đi, Lãnh Phong chính là chúng ta Mạch gia tối tôn quý bằng hữu, hấn coi như các người phải chết, các người cũng không thể có một chút do dự."

"Phải!" Hoa Dững cung kính cúi đầu xuống, Mạch Chấn mệnh lệnh, hấn cho tới bây giờ cũng sẽ không có một chút do dự.

"Nếu như có một ngày, Mạch Nhiên có thể gả cho Lãnh Phong, ta đây toàn bộ tài sản, liền thuộc về Lãnh Phong toàn bộ." Mạch Chấn từng chữ từng câu nói.

Hoa Dững tâm có chút đau xót, sau đó nói: "Chỉ có Lãnh Phong, mới là thích hợp nhất Mạch Nhiên tiểu thư."

Hấn mặc dù yêu say đắm đến Mạch Nhiên, nhưng hấn biết rõ mình và Lãnh Phong chênh lệch, chênh lệch này không phải là kém cực nhỏ.

Lãnh Phong vô luận là tướng mạo, hay lại là thực lực tổng hợp, đều phải vượt qua tất cả mọi người, Lãnh Phong có thể được gọi là một cái hoàn Mỹ Nam người.

"Ta lần đầu tiên cảm giác mình con gái không xứng với Lãnh Phong, hấn quyết đoán không phải chúng ta có thể so sánh." Mạch Chấn mặt đầy khen ngợi nói: "Hấn không chút do dự đem bốn mươi tỷ chuyển tới ta danh nghĩa, đổi thành người khác, người cho là có ai có thể làm được?"

Hoa Dững suy tư một chút, sau đó lắc đầu một cái.

Tuyệt đối không có người có thể làm được giống như Lãnh Phong như vậy, chấp tay đem bốn mươi tỷ nhường ra đi.

"Ta không nghĩ ngờ hấn muốn cho ta thiếu hấn một cái nhân tình, bởi vì hấn không cần muốn làm như thế, hấn chẳng qua là đem hết thảy đều nhìn quá nhạt, có lẽ, hấn căn bản không quan tâm số tiền này."

Mạch Chấn nhỏ khí, sau đó từ trên ghế salon ngồi dậy, chậm rãi nói: "Hấn quá sâu không lường được, ta hoàn toàn không nhìn thấu hấn, nhưng chỉ bằng hấn hôm nay làm hết thảy, cũng đủ để cho ta thật sâu kính nể, thậm chí, ngửa mặt trông lên."

Hoa Dững há hốc mồm, nhưng một chữ cũng không nói ra được.

Vương Giả chi đạo, Âm Dạ quảy rượu.

Lãnh Phong ngồi ở trên ghế sa lon, trước người để một ly nóng hổi cà phê.

Hấn khoe môi nhếch lên về mỉm cười, không biết đang suy nghĩ cái gì đó.

Chấp tay đem bốn mươi tỷ đưa đi, hấn không có bất kỳ thương tiếc, cũng không chần chờ chút nào.

Đem các loại tiền cho Mạch Chấn, là lựa chọn tốt nhất.

Mạch Chấn người này để cho Lãnh Phong rất thương thức, mà Lãnh Phong muốn nhiều tiền như vậy cũng không có tác dụng gì, tiền trong mắt hấn chỉ là một nháy lên con số, bao nhiêu, thì như thế nào?

Về phần mới vừa rồi huyết tẩy toàn bộ Sở gia, nội tâm của hắn không có bất kỳ ba động, loại sự tình này hắn lúc trước liền làm qua không ít, cho nên đã sớm thói quen.

Lông chim phạm vi công kích cũng không xa, nếu như địch nhân khoảng cách quá xa lời nói, hắn liền cần phải mượn súng bắn tỉa lực lượng.

Nhưng mới vừa rồi về điểm kia trong phạm vi, hắn căn bản liền không cần dùng đến súng bắn tỉa, ngăn ngừa mấy giây là hắn có thể giết chết hàng chục cá nhân.

"Mạch Chấn, sợ rằng sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp tới cảm tạ ta đi."

Lãnh Phong cười khở một tiếng, uống một hớp cà phê, sau đó lấy ra Laptop, làm nhiệm vụ ghi chép.

Đang lúc này, xe hơi tiếng động cơ, truyền vào Lãnh Phong trong tai.

Lãnh Phong theo bản năng nhìn ra phía ngoài, sau một khắc, trên mặt hắn liền lộ ra vẻ mỉm cười.

Đó là Trương Ảnh Hàm xe.

Trương Ảnh Hàm tới.

Lãnh Phong đóng lại máy tính, nhiệm vụ ghi chép có thể tuyệt đối không thể để cho nàng nhìn thấy, nếu không Trương Ảnh Hàm nhất định sẽ đối với hắn sinh ra chán ghét, thậm chí căm ghét.

Trong mấy vi tính tồn Lãnh Phong gia nhập Âm Dạ tới nay chấp hành qua đủ loại nhiệm vụ, mỗi một cái nhiệm vụ đều có cận kề ghi chép.

Trương Ảnh Hàm dừng xe ở quầy rượu ngoài cửa, sau đó đi xuống xe.

Nàng hôm nay mặc một bộ màu trắng vũ nhung phục, hạ thân là một cái bó sát người màu đen quần jean, hai chân mặc một đôi giày cao gót.

Trên đầu nàng còn mang nhất định màu trắng cái mũ.

Lúc này nàng giống như là một mùa đông trong mỹ lệ Tĩnh Linh.

Lãnh Phong thấy nàng, nàng cũng thấy Lãnh Phong.

Hai người đồng loạt lộ ra vẻ mỉm cười.

Nhìn Trương Ảnh Hàm đi vào trong quán rượu, Lãnh Phong mỉm cười chào hỏi: "Đã lâu không gặp."

"Không tính là lâu a, cũng liền hai ngày." Trương Ảnh Hàm mặt nở nụ cười đi tới Lãnh Phong trước người, sau đó cùng so với hắn so với thân cao, cười nói: "Ồ kìa, thật giống như ta cao hơn người một chút nha."

Lãnh Phong cúi đầu nhìn một chút nàng giày cao gót, cười nói: "Người không mang giày cao gót thử nhìn một chút."

Bạn đang đọc truyện *Âm Dạ Thủ Vọng Già Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 171: Vấn đề

Trương Ảnh Hàm thái độ làm cho Lãnh Phong có chút ngoài ý muốn, nàng rất ít lộ ra như vậy vẻ mặt.

Hôm nay Trương Ảnh Hàm, mang theo vẻ hưng phấn, liền giống như một tung tăng Tĩnh Linh.

"Chuyện gì cao hứng như thế?" Lãnh Phong có chút hiếu kỳ hỏi.

Dù sao lấy hướng Trương Ảnh Hàm có thể nói rất cao lạnh, nhưng hôm nay nàng lại hưng phấn vô cùng, hiển nhiên là gặp phải cái gì để cho nàng rất vui vẻ sự tình.

"Có thể hay không nói cho ta biết trước người là lúc nào trở lại?" Trương Ảnh Hàm đứng ở Lãnh Phong trước người, cách hắn không tới nửa thước.

Lãnh Phong có thể rõ ràng ngửi được Trương Ảnh Hàm trên người mùi thơm cơ thể, trong lúc nhất thời có chút mê.

"Này, hỏi người lời nói đây?" Trương Ảnh Hàm tiếp tục nói.

"Tối hôm qua, tối hôm qua trở lại." Lãnh Phong sờ mũi một cái, có chút lúng túng nói.

"Tối hôm qua?" Trương Ảnh Hàm hơi ngần ra, đạo: "Ta thế nào không có thấy người?"

"Người tối ngày hôm qua tới quầy rượu?"

"Đúng vậy."

"Mấy giờ tới?"

"Đại khái hơn tám giờ đi."

Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, hơn tám giờ, khi đó chính mình đang ở lầu hai trong phòng tắm tắm, sau đó cũng không có tới qua lầu một.

Rõ ràng có thể gặp nhau, nhưng lại như cũ bỏ qua, cái này làm cho Lãnh Phong bắt đắc dĩ không dứt.

"Có thể là ta trở về đem so sánh buổi tối, bỏ qua." Lãnh Phong không thể làm gì khác hơn là biện cái lý do.

Lãnh Phong thật muốn tát mình hai bàn tay, Trương Ảnh Hàm tối hôm qua tới quầy rượu, chính mình lại đần độn đợi ở lầu hai đọc sách.

Quá dở ẹc.

"Ồ." Trương Ảnh Hàm chu chu mỏ môi, nàng bộ dáng rất khả ái.

"Kia hôm nay người tại sao biết cái này sao sớm tới quầy rượu, bây giờ cũng không phải là người giờ làm việc a."

Lãnh Phong quả thật có chút hiếu kỳ, bình thường Trương Ảnh Hàm cũng là buổi tối mới có thể tới trong quán rượu, nhưng hôm nay lại tới sớm như vậy, cái này có chút không tầm thường.

"Không có a, ta chỉ là muốn tới xem một chút quầy rượu thiếu thứ gì, ta dễ vào đi mua." Trương Ảnh Hàm cười nói.

"Thì ra là như vậy, người đúng là một cái nhân viên tốt, ta quyết định tháng này tăng lương cho người." Lãnh Phong vung tay lên, bộ dáng kia tiêu sái tới cực điểm.

"Được a, vậy trước tiên cảm ơn lão bản." Trương Ảnh Hàm có chút khom người, cười nói.

Trương Ảnh Hàm nay Thiên Tình tự quả thật làm cho Lãnh Phong cảm thấy có chút khác thường, theo đạo lý nàng rất ít sẽ lộ ra như vậy vẻ mặt, chẳng lẽ nàng gặp phải cái gì vui vẻ chuyện?

"Hôm nay người nhìn rất vui vẻ a, có phải hay không gặp phải chuyện gì tốt?" Lãnh Phong có chút hiếu kỳ hỏi.

Trương Ảnh Hàm nhếch miệng, nói: "Cũng không coi vậy đi, chẳng qua là ta mẫu thân công ty có thể cứu chữa, nàng tiến tới năm triệu, hôm nay thì đi treo Biển hành nghề lên Sàn."

Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, không trách Trương Ảnh Hàm sẽ lộ ra như vậy vẻ mặt, nguyên lai là mẹ của nàng công ty mang đến hàm ngư phiên thân.

"Oa nha, kia đúng là chuyện tốt a, chúc mừng chúc mừng."

"Cảm ơn á..., ta hiện ngày thật cao hứng, cho nên theo ta đi ra ngoài đi dạo một chút, có thể không?" Trương Ảnh Hàm kéo Lãnh Phong tay, nhẹ nhàng cười.

Đột nhiên bị Trương Ảnh Hàm dắt tay, Lãnh Phong nhất thời lảng lảng.

Ở Lãnh Phong trong ấn tượng, hắn vẫn là lần đầu tiên kéo Trương Ảnh Hàm tay, này mềm mại xúc cảm, cùng một tia ấm áp, nhất thời để cho Lãnh Phong có loại không nghĩ lỏng ra cảm giác.

Nhận ra được Lãnh Phong không đúng, Trương Ảnh Hàm lúc này mới phát hiện chính mình chính dắt Lãnh Phong tay, ngay cả vôi vàng buông tay ra, mặt nhất thời biến hóa có chút đỏ.

Lãnh Phong thăm thẳm một tiếng chính mình thất thố, sau đó gật đầu nói: "Không thành vấn đề, ta đi trước đổi bộ quần áo."

Nói xong, Lãnh Phong sải bước chạy về phía lầu hai.

Hắn vừa mới mặc đến mặc quần áo này giết mười mấy tên người nhà họ Sở, hắn dĩ nhiên không cho phép chính mình mặc quần áo này cùng Trương Ảnh Hàm đi dạo phố.

Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong bóng lưng, sau đó lộ ra một tia mỹ lệ mỉm cười.

Nàng có thể nói là một cái hoàn mỹ nữ hài, tinh xảo nhất mũi, tinh xảo nhất môi, giống như Tinh Thần như vậy đại con mắt, hoàn mỹ không một tí vết mỹ lệ gương mặt, còn có vậy mau muốn đến eo tóc dài, hợp với cô ấy là cao quý ưu nhã khí chất, không thể kén chọn.

Có thể cùng nàng sánh bằng, ở Lãnh Phong trong ấn tượng, chỉ có hai cái.

Một cái, chính là Mộ Thi Vân.

Về phần một người khác, chính là Mạch Nhiên.

"Tại sao, ta rõ ràng không thích Dịch Năng Giả, nhưng ta tại sao kháng cự không người." Trương Ảnh Hàm đứng tại chỗ, nhẹ giọng nỉ non.

Không biết lúc nào, Lãnh Phong đã tại Trương Ảnh Hàm tâm lý, có một cái cái bóng mơ hồ, hơn nữa cái bóng này càng ngày càng rõ ràng.

Ở thấy Lãnh Phong thời điểm, Trương Ảnh Hàm không nhận được lộ ra vui vẻ về mặt, ngay cả chính nàng, đều có chút ngoài ý muốn.

Là xứng với Trương Ảnh Hàm mặc, Lãnh Phong cố ý lựa chọn tìm một bộ đẹp trai nhân nhả quần áo, cả bộ đều là màu xanh da trời, mặc ở Lãnh Phong trên người, đẹp trai vô cùng.

Nhìn Lãnh Phong đi xuống lầu, Trương Ảnh Hàm không nhận được cười nói: "Oa tắc, người là theo ta đi dạo phố, hay lại là đi ra ngoài cầu kết tiểu cô nương a."

"Tại sao nói như vậy." Lãnh Phong thoáng cái nghe không hiểu Trương Ảnh Hàm nói chuyện.

"Này cũng nghe không hiểu a, vậy cho dù." Trương Ảnh Hàm bạch Lãnh Phong liếc mắt, nàng đang hoài nghi Lãnh Phong có phải hay không giả bộ ngu, nói rõ ràng như vậy lại còn không biết.

Lãnh Phong có chút lúng túng sờ mũi một cái, hắn đứng là nghe không hiểu, cái này không thể trách hắn a.

"Được, chúng ta đi thôi." Trương Ảnh Hàm xoay người đi ra quầy rượu.

Lãnh Phong liền vội vàng với ở sau lưng nàng, Trương Ảnh Hàm mời hắn đi ra ngoài đi dạo một chút, đây chính là cầu cũng không được sự tình.

"Người lái xe đi." Trương Ảnh Hàm đem chìa khóa xe đưa cho Lãnh Phong, khẽ cười nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, nhận lấy chìa khóa, sau đó ngồi vào ghế lái trong.

Lái xe này sự tình, hắn bao nhiêu hay lại là học qua, bất quá tài lái xe không tính là rất tốt là được.

"Chúng ta đi thì sao?" Lãnh Phong nịt chặt giấy an toàn, hỏi.

"Giang tân công viên." Trương Ảnh Hàm nói.

Giang tân công viên, Lãnh Phong vẫn biết, h thành phố tới một cái lớn công viên, đây Bắc Giang bờ sông xây, hoàn cảnh ưu mỹ, mỗi ngày đều có thật nhiều người đi nơi đó du ngoạn.

Lãnh Phong ừ một tiếng, cho xe chạy, hướng Giang tân công viên đi tới.

Trương Ảnh Hàm ngồi ở ghế cạnh tài xế, nhìn bên ngoài nhanh chóng thoáng qua phong cảnh, nhẹ giọng nói: "Lãnh Phong, người nói, mẹ của ta hôm nay đưa ra thị trường có thể thành công ấy ư, ta hiện ngày nghỉ (muốn) theo nàng cùng đi, nhưng nàng không đồng ý."

"Sẽ thành công, yên tâm đi, các loại (chờ) công ty đưa ra thị trường sau, nàng sẽ có rất nhiều thời gian cùng người." Lãnh Phong an ủi.

Trên thực tế Lãnh Phong cũng không cho là Trương Tuyết Bình công ty có thể đưa ra thị trường thành công, bởi vì nàng cho dù có vốn, nàng công ty khảo hạch cũng không nhất định có thể qua đóng.

Trương Tuyết Bình công ty tăng quản lý hỗn loạn vô cùng, không có một có thể chân chính làm việc, cho nên hắn muốn rất lớn tỷ lệ sẽ đưa ra thị trường thất bại.

Chẳng qua là Lãnh Phong không muốn nhìn thấy Trương Ảnh Hàm lộ ra thương tâm biểu tình, chỉ có thể dùng như vậy ngôn ngữ đi an ủi.

Trương Ảnh Hàm nhẹ khẽ ừ một tiếng, sau đó nhếch miệng, nàng vẫn có chút bận tâm.

Trong buồng xe trong lúc nhất thời an tĩnh lại, bầu không khí ít nhiều có chút trầm muộn.

"Lãnh Phong."

Qua hồi lâu sau, Trương Ảnh Hàm đột nhiên mở miệng, đánh vỡ cái này trầm muộn.

"Ta muốn biết, Dị Năng Giả, có phải hay không mỗi người cũng giống như ngươi vậy?"

Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong kia đẹp trai gương mặt, nhẹ giọng hỏi.

Lãnh Phong lẳng lẳng, sau đó lắc đầu nói: "Cũng không phải là, mỗi người đều là độc nhất vô nhị, vô luận là tính cách hay là năng lực."

"Ta biết." Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Nguyên lai không phải là mỗi người cũng giống như ngươi vậy tốt."

Nghe được Trương Ảnh Hàm lời nói, Lãnh Phong nhất thời lẳng lẳng, sau đó dưới khóe miệng ý thức phác họa lên vẻ mỉm cười.

Trương Ảnh Hàm đây là đang khen hắn a.

Sau hai mươi phút, Lãnh Phong đến gần Giang tân công viên, sau đó tìm cái vị trí dừng xe lại.

"Xuống xe đi, ta cũng là lần đầu tiên tới Giang tân công viên." Lãnh Phong cười đi xuống xe.

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng cùng đi theo xuống xe.

"Hay lại là nơi này không khí tốt." Trương Ảnh Hàm hít sâu một hơi, mặt đầy vui thích.

Hai người sống vai dọc theo bờ sông đi, bờ sông gió thật to, thổi lật phất hai đầu tóc để nguyên quần áo phục.

Nhiệt độ duy trì ở mười lăm độ bên cạnh (trái phải), trong công viên có không ít tới du ngoạn thị dân, nhưng người cũng không phải rất nhiều, ít nhất sẽ không dễ cho cái này công viên lộ ra chật chội.

"Ta vẫn là lần đầu tiên đến, cảm giác thật tốt chứ sao." Lãnh Phong nhìn mặt sông, lộ ra vẻ tươi cười.

"Ta cũng rất ít đến, chỉ có đi ngang qua, không có ngừng đi xuống thật tốt thưởng thức qua." Trương Ảnh Hàm hai tay đặt ở trong túi áo, cuồng phong thổi nàng có chút lạnh, cho dù nàng xuyên rất nhiều quần áo.

Lãnh Phong cũng không có nhận ra được nàng dị thường, ánh mắt của hắn toàn bộ dừng lại ở trên mặt sông.

"Lãnh Phong, ta hỏi ngươi một cái vấn đề." Trương Ảnh Hàm đột nhiên nói.

"Ừ, ngươi hỏi." Lãnh Phong thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn Trương Ảnh Hàm.

Trương Ảnh Hàm cắn môi, có vẻ hơi chần chờ, một lát nữa mới lên tiếng: "Nếu như có một ngày, ngươi nhận được một cái nhiệm vụ, ngươi người thuê yêu cầu ngươi giết người, ngươi sẽ đi làm sao?"

Nghe được Trương Ảnh Hàm nói tới, Lãnh Phong nhất thời ngây tại chỗ, hắn căn bản không nghĩ tới Trương Ảnh Hàm sẽ hỏi vấn đề như vậy.

Phải biết Trương Ảnh Hàm là một cái rất hiền lành người, nàng không hy vọng thấy có bất kỳ máu tanh tồn tại, cũng không thích thấy Lãnh Phong đi giết người.

Trong lúc nhất thời, hai người ai cũng không nói gì, chẳng qua là đứng bình tĩnh tại chỗ, lẫn nhau nhìn chăm chú.

Qua hồi lâu, Lãnh Phong mới có hơi chật vật mở miệng nói: "Tại sao sẽ như vậy hỏi."

Hắn không biết nên trả lời như thế nào, hắn không nghĩ lừa dối Trương Ảnh Hàm, nhưng sự thật nhưng lại không cho phép hắn đem hết thầy nói hết ra.

Bởi vì liền ở một giờ trước, hắn mới đưa Sở gia diệt môn, không có bất kỳ ai lưu lại.

Hắn không muốn biết thế nào trở về đáp Trương Ảnh Hàm vấn đề, bởi vì hắn không lời nào để nói.

Lừa dối Trương Ảnh Hàm sao?

Lãnh Phong không làm được, nhưng càng làm cho hắn không làm được, là đem sự thật nói cho nàng biết.

Nhưng nếu như nói ra, vậy hắn đời này cũng đừng nghĩ sẽ cùng Trương Ảnh Hàm gặp mặt một lần.

Bởi vì chết là thù hạ của hắn người, quá nhiều.

"Không có gì, ta chỉ là tùy tiện hỏi một chút, nếu như ngươi không muốn trả lời lời nói, coi như."

Vừa nói, Trương Ảnh Hàm lộ ra một tia mê người nụ cười, tiếp theo sau đó đi về phía trước đến.

Nhìn Trương Ảnh Hàm bóng lưng, Lãnh Phong trong lúc nhất thời mê mang.

Nếu quả thật cùng với Trương Ảnh Hàm, kia Lãnh Phong còn có thể trở lại lấy kiếp trước sống mạ?

Đáp án dĩ nhiên là hủy bỏ.

Lấy Trương Ảnh Hàm tính cách, thì sẽ không cho phép Lãnh Phong tiếp tục đi chấp hành đủ loại nhiệm vụ, đặc biệt là cùng giết người có liên quan nhiệm vụ.

Lãnh Phong khẽ cắn răng, hắn thật có nhiều chút mê mang.

Hắn là thật thích Trương Ảnh Hàm, bởi vì nàng là người đầu tiên đi vào Lãnh Phong tâm lý nữ hài, cũng là cho hắn sâu nhất ấn tượng nữ hài!

Cái đó ảm áp ôm, để cho Lãnh Phong đời này cũng không thể quên mất!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 172: Lấy dũng khí

Cũng là bởi vì mười năm trước sự kiện kia, để cho Lãnh Phong đối với (đúng) Trương Ảnh Hàm đủ loại tha thứ.

Ở khô đẳng đảo một lần kia, nếu như đối tượng không phải là Trương Ảnh Hàm, kia Lãnh Phong nhất định sẽ một cái tát đi qua.

Nhìn Trương Ảnh Hàm bóng lưng, Lãnh Phong lời gì cũng nói không ra, lặng lẽ theo sau.

Nhận ra được Lãnh Phong đi tới bên cạnh mình, Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Ta hy vọng ngươi có thể làm một cái hiền lành người."

Hiền lành người?

Lãnh Phong cười khổ một tiếng, hắn nhất định không cách nào trở thành một người tốt, hắn không có bất kỳ lòng nhân từ, chết ở dưới tay hắn người không đếm xuê, nếu để cho Trương Ảnh Hàm biết hắn đã từng hành động, nàng lại sẽ ra sao?

"Ta hết sức đi." Lãnh Phong cười khổ, Trương Ảnh Hàm tính cách biến ảo Vô Thường, thật sự là để cho hắn không đoán ra.

Lãnh Phong lấy là trên cái thế giới này chỉ có Mạch Nhiên tính cách là cổ xưa nhất trách, nhưng bây giờ hắn biết hắn sai, Trương Ảnh Hàm tính cách muốn hơn cổ quái, mới vừa rồi còn một bộ hưng phấn bộ dáng, nhưng bây giờ lại trở nên thâm trầm vô cùng.

Trương Ảnh Hàm đột nhiên dừng bước, nhìn Lãnh Phong, mặt mỉm cười nói: "Ta đây mới vừa rồi hỏi vấn đề đầu rồi, ngươi phải trả lời sao?"

Một trận gió nhẹ thổi qua, thổi lên hai người sợi tóc.

Trương Ảnh Hàm tóc dài phát phới, ở gió nhẹ thổi lát phát xuống lộ ra vô cùng mỹ lệ, Lãnh Phong cũng dừng bước lại, đứng tại chỗ Tĩnh Tĩnh cùng Trương Ảnh Hàm đối mặt, thoáng cái hai người ai cũng không có mở miệng nói chuyện.

Qua hồi lâu, nhận ra được bầu không khí có chút lúng túng sau, Lãnh Phong mới có hơi chật vật nói: "Ta không biết."

Quả thật, hắn không biết.

Nói thật sao? Kết quả kia khả năng chính là Trương Ảnh Hàm vĩnh rồi đi xa, cái kết quả này là Lãnh Phong không thể tiếp nhận.

Cùng nàng nói láo sao? Vậy sau này đầu rồi, lừa gạt nhất thời lừa gạt không đồng nhất đời, chẳng lẽ để cho Lãnh Phong buông tha bây giờ sinh hoạt?

Hắn không làm được.

Này giống như là một mỗi ngày cũng lấy sáng tác mà sống người, đột nhiên có một ngày để cho hắn buông tha hết thảy, trở về bình thường, kia để cho sẽ nguyên ý sao?

Đáp án dĩ nhiên là hủy bỏ.

Trương Ảnh Hàm mỉm môi, không nói gì nữa, nàng đối với (đúng) Dị Năng Giả thế giới cũng không hiểu, nàng cũng không muốn coi, bởi vì nàng rất không ưa những người này tồn tại.

Nhiệt độ lần nữa thăng cao một chút, cuồng phong đã biến mất, cướp lấy là trận trận gió nhẹ, gió nhẹ không ngừng thổi lật phát hai đầu tóc để nguyên quần áo phục.

"Đi thôi." Trương Ảnh Hàm lộ ra vẻ mỉm cười, chủ động kéo Lãnh Phong tay.

Lãnh Phong sửng sốt, hắn không nghĩ tới Trương Ảnh Hàm sẽ làm ra như vậy cử động.

"Đi a, thế nào?" Trương Ảnh Hàm xoay người, nhìn đang ở sừng sờ Lãnh Phong, nở nụ cười thúc giục.

Cảm thụ Trương Ảnh Hàm tay truyền tới mềm mại cùng một tia ấm áp, Lãnh Phong mại khai bộ tử, đi tới Trương Ảnh Hàm bên người.

Trương Ảnh Hàm lần nữa nhẹ nhàng cười một tiếng, cùng Lãnh Phong tay cầm tay sóng vai đi chung với nhau.

Chẳng biết lúc nào, không trung thái dương né tránh Vân Thái, diệu nhân quang mang chiếu sáng đất đai.

Bóng dáng từ từ xuất hiện ở phía sau hai người, ở dưới ánh mặt trời chiếu sáng, hai bóng dáng kéo rất dài, rất dài

Lãnh Phong nhịp tim rất nhanh, hắn không biết đây là cảm giác gì, nhưng hắn bây giờ chỉ có một ý tưởng, chính là thời gian vĩnh viễn dừng Cách ở bây giờ, mãi mãi cũng không nên nhảy động.

Hai người sóng vai đi chung với nhau, vòng quanh bờ sông chậm rãi đi, ai cũng không có buông tay ra.

Qua hồi lâu sau, Lãnh Phong mở miệng đánh vỡ cái không khí này, "Người không phải là không yêu thích chúng ta thứ người như vậy tồn tại sao, vì sao còn "

Trương Ảnh Hàm không nói gì, chẳng qua là lộ ra vẻ tươi cười.

Lãnh Phong cũng không có thúc giục, hắn biết Trương Ảnh Hàm sẽ trả lời.

Trương Ảnh Hàm đột nhiên dừng bước, nhìn Lãnh Phong con mắt, nhẹ giọng nói: "Đáp ứng ta một chuyện được không?"

"Người nói."

"Không nên gạt ta."

Lãnh Phong: "

Trương Ảnh Hàm ánh mắt để cho Lãnh Phong tâm cuồng loạn không dứt, hắn cũng không biết mình tại sao sẽ như vậy.

Đã từng đối mặt mười mấy tên máy giết người thời điểm hắn vẫn mặt đầy bình tĩnh, nhưng bây giờ đối mặt đến Trương Ảnh Hàm ánh mắt, hắn lại có loại cảm giác khẩn trương.

Lãnh Phong trải qua rất nhiều cảnh tượng hoành tráng, mỗi một lần hắn đều có thể chút nào không gọn sóng đối mặt, nhưng lần này, hắn thật sự sốt sắng.

"Có thể đáp ứng không?" Trương Ảnh Hàm vẫn mặt đầy mỉm cười.

Trương Ảnh Hàm mỉm cười là Lãnh Phong không thể...nhất kháng cự, bởi vì nàng nụ cười cùng Mộ Thi Vân nụ cười rất giống, hai người quả thật có rất nhiều chỗ tương tự.

"Được, ta đáp ứng người." Lãnh Phong dùng sức gật đầu một cái.

Nhưng hắn không biết là, hắn lần này đáp ứng, là sau đó phát sinh hết thảy sự tình, điện định cơ sở.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Trương Ảnh Hàm cười rất vui vẻ, tiếp tục nói: "Vậy người có thể hay không đáp ứng ta, sau này không cần loạn giết người."

"Giết người lung tung?" Lãnh Phong không nhịn được cười cười, đạo: "Người coi ta là người nào, ta có giết người lung tung qua à?"

Trương Ảnh Hàm hơi ngần ra, sau đó lúng túng cười, nàng mới vừa mới nói như vậy, nhất định chính là đem Lãnh Phong nói thành Sát Nhân Cuồng.

"Yên tâm đi, ta là cái gì Sát Nhân Cuồng, ta chỉ làm chính mình nên làm việc." Lãnh Phong nói.

"Vậy là cái gì ngươi nên làm đây?"

Trương Ảnh Hàm vấn đề nhất thời đề cho Lãnh Phong sững sốt, đúng vậy, cái gì là hắn nên làm?

Mỗi một lần ủy thác nội dung nhiệm vụ rất bất đồng, hắn không có thể bảo đảm sau này sẽ có cái gì nhiệm vụ.

"Ta chỉ hy vọng ngươi có thể làm một cái hiền lành người, trên tay không muốn dính quá nhiều máu tươi, cái này thì đủ." Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng nắm Lãnh Phong tay, mỉm cười nói.

Lãnh Phong lộ ra một tia nhu hòa nụ cười, nói: "Ta biết, ta sẽ biến thành ngươi thích bộ dáng."

Trương Ảnh Hàm hơi ngần ra, sau đó cùng cười lên.

Hai người đứng tại chỗ, nhìn lẫn nhau đối phương.

Mà hai người tay, từ đầu đến cuối, cũng dặt chung một chỗ!

"Đây chính là ái tình cảm giác?" Lãnh Phong ở tâm lý nói.

Hắn không hiểu nổi Trương Ảnh Hàm suy nghĩ, hai ngày không thấy, nàng biến hóa thật sự là có chút lớn, đại để cho Lãnh Phong căn bản không có phản ứng kịp.

Nhưng có một chút có thể xác định là, hắn là thật thích Trương Ảnh Hàm.

"Đi thôi, nơi này phong cảnh rất tốt." Trương Ảnh Hàm vẫn nắm Lãnh Phong tay, nhẹ nhàng kéo một chút, nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, mại khai bộ tử, cùng nàng sóng vai đi chung với nhau.

"Tại sao hôm nay ngươi và thường ngày không giống nhau?" Lãnh Phong cảm thụ Trương Ảnh Hàm bàn tay truyền tới mềm mại, hỏi.

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng cười một tiếng, đạo: "Không biết a."

"Là bởi vì ngươi mẫu thân công ty muốn lên thành phố, ngươi rất vui vẻ sao?"

"Có lẽ vậy, nhưng là không hoàn toàn là."

"Vậy rốt cuộc là bởi vì cái gì?"

"Ta không biết a."

Lãnh Phong: "

Chẳng lẽ nàng chẳng qua là nhất thời đại não nóng lên?

Không, không thể nào!

Lãnh Phong nhất thời có chút khẩn trương, hắn lần đầu tiên cảm giác được cái gì kêu kinh hoàng, nắm Trương Ảnh Hàm tay theo bản năng thật chặt.

"Thế nào?" Nhận ra được Lãnh Phong không đúng, Trương Ảnh Hàm quay đầu hỏi.

Lãnh Phong sống nhiều năm như vậy, hôm nay hay lại là lần đầu có nhiều như vậy háo hức khác thường, khẩn trương và bất an hết thảy xuất hiện.

"Ảnh hàm, ngươi có thể hay không" Lãnh Phong lấy hết dũng khí, nói ra trong đời dũng cảm nhất một câu nói.

"Ngươi có thể hay không làm bạn gái của ta!"

Làm những lời này sau khi nói xong, Lãnh Phong thân thể khí lực giống như rút sạch một dạng hai chân thậm chí có nhiều chút như nhũn ra, mồ hôi hột cũng xuất hiện ở hắn trên trán.

Trương Ảnh Hàm sững sốt, trên mặt nàng nhất thời thoáng qua một tia (to) thần tình kinh ngạc, nàng tựa hồ không nghĩ tới Lãnh Phong sẽ nói ra lời như vậy.

"Khả Khả có thể không?" Lãnh Phong cắn môi, hắn rốt cuộc minh bạch cái gì gọi là chân chính khẩn trương, lúc này lòng bàn tay hắn cũng xuất hiện mồ hôi.

Trương Ảnh Hàm không nói gì, chẳng qua là lẳng lặng nhìn Lãnh Phong.

Hai người lần nữa dừng bước lại, nhìn lẫn nhau đối phương.

Lãnh Phong trong ánh mắt tràn đầy bất an cùng kinh hoàng, nhưng Trương Ảnh Hàm ánh mắt lại bình tĩnh vô cùng, không có bất kỳ gợn sóng.

Nàng cũng không biết, nàng dắt Lãnh Phong bàn tay một khắc kia, Lãnh Phong vẫn đang nổi lên những lời này, chẳng qua là một mực cũng không biết nên nói như thế nào của ra.

Sau khi nói xong, Lãnh Phong liền bắt đầu hồi hận, bởi vì này dạng quá nóng nảy, hắn bây giờ có loại phiền chính mình hai bàn tay xung động.

Nếu để cho khác (đừng) Dị Năng Giả thấy Lãnh Phong bây giờ bộ dáng, nhất định khiếp sợ không thôi.

Đại danh鼎鼎 không trung Sát Thần, sử thượng tới tuổi trẻ A Cấp Dị Năng Giả, tuổi còn trẻ liền giết người như ngóe hấn, hay lại là lần đầu tiên xuất hiện khăn trương như vậy biểu tình.

Lúc này, Trương Ảnh Hàm lỏng ra nắm Lãnh Phong tay, theo bản năng lui về phía sau một ít, tránh Lãnh Phong ánh mắt.

Trương Ảnh Hàm cử động, để cho Lãnh Phong lòng dạ ác độc ác rung một cái!

Nàng vẫn luôn không có mở miệng nói chuyện, nhưng nàng cử động, tựa như có lẽ đã chứng minh nàng trả lời.

"Có thể cho ta một ít thời gian sao? Ta bây giờ, còn không có ý nghĩ như vậy, ta không có chuẩn bị xong." Trương Ảnh Hàm cúi đầu, nàng bây giờ không dám nhìn thẳng Lãnh Phong ánh mắt.

Lãnh Phong cổ họng có chút khô khốc, tâm hung hấn run rẩy.

Trương Ảnh Hàm trong lời nói rất ý tứ rõ ràng, đó là cự tuyệt.

"Thật tốt "

Lãnh Phong chặt vật vừa nói, sau đó quay đầu chỗ khác, nhìn bình tĩnh mặt sông.

Lần đầu, hắn có lòng chua cảm giác.

"Có thể nói cho ta biết nguyên nhân sao?" Lãnh Phong thanh âm có chút khàn khàn.

"Ta bây giờ còn chưa có phương diện này ý tưởng." Trương Ảnh Hàm nhỏ giọng trả lời.

"Bởi vì ta là Dị Năng Giả sao? Là người ghét một loại người."

"Không không vâng." Trương Ảnh Hàm liền vội vàng ngừng đầu lên, nhìn Lãnh Phong, có chút khăn trương nói: "Dĩ nhiên không phải, ta cũng không có bất kỳ ghét ý người, ta mặc dù không thích Dị Năng Giả tồn tại, nhưng ta không có ghét người a."

"Ta biết." Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, nhưng này tia (tờ) nụ cười thấy thế nào đều có chút khô sở.

Lãnh Phong vẻ mặt để cho Trương Ảnh Hàm không khỏi khăn trương, có chút nóng nảy nói: "Không nên nghĩ bấy bạ được không? Cho ta một ít thời gian."

"Được, ta chờ người." Lãnh Phong khẽ mỉm cười.

Hắn rốt cuộc biết, cái gì gọi là lòng chua xót, cái gì gọi là khăn trương và bất an, còn có khô sở.

Hắn chỉ là một mười tám tuổi, không có trải qua bất kỳ cảm tình gì thanh niên, hắn mặc dù so sánh lại bạn cùng lứa tuổi đều phải thành thực, nhưng ở cảm tình phương diện, là vẫn luôn là một tờ giấy trắng.

Lần này hắn là lấy dũng khí hướng Trương Ảnh Hàm biểu lộ, hắn dám nói, đây là hắn đời này cực kỳ có dũng khí một lần.

Nhưng kết cục nhưng là như thế bất đắc dĩ.

Hắn không biết Trương Ảnh Hàm rốt cuộc đang suy nghĩ gì.

Lãnh Phong nội tâm tràn đầy bất đắc dĩ, hắn rất muốn biết, Trương Ảnh Hàm tại sao phải chủ động dắt tay hắn, tại hắn biểu lộ sau khi, vì sao lại phải lấy loại này uyển chuyển phương thức cự tuyệt.

Trương Ảnh Hàm cho hắn hy vọng, lại bắt hắn một chậu nước lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Cung cấp trợ giúp

"Đây chính là thất tình cảm giác sao?" Lãnh Phong ở cười khò trong lòng đến.

Nhìn đứng ở trước người mình Trương Ảnh Hàm, Lãnh Phong biết, lần này hẳn là thật thất bại, cho dù Trương Ảnh Hàm không nói ra cự tuyệt hai chữ này, nhưng nàng nói tới lại cùng cự tuyệt khác nhau ở chỗ nào, chẳng qua là phương thức biểu đạt hơi uyển chuyển mà thôi.

Nhưng Lãnh Phong không hiểu, nếu nàng sẽ cự tuyệt mình, vậy tại sao phải dắt tay mình đi chung với nhau.

Lãnh Phong thật rất muốn biết tại sao, chẳng lẽ Trương Ảnh Hàm không biết dắt tay hàm nghĩa?

"Đi thôi, không phải đứng ở này, nơi này gió lớn." Lãnh Phong rớt cuộc mở miệng nói.

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng gạt đầu, sau đó dẫn đầu đi ở phía trước.

Lãnh Phong đi theo nàng phía sau, nhìn nàng kia mỹ lệ bóng lưng, tâm cơ quắp đau.

Hắn có rất nhiều vấn đề cũng muốn hỏi, nhưng vào giờ khắc này, hắn hỏi ra.

Có lẽ sau này sẽ có hi vọng, nhưng Lãnh Phong cũng sẽ không lại như hôm nay như vậy, lấy dũng khí đi biểu lộ, hẳn lại cũng làm không được.

Hai người từ từ đi rất lâu, Giang tân công viên rất lớn, hơn nữa còn là vòng quanh bờ sông đi, lấy hai người bây giờ tốc độ, ít nhất phải hoa hơn một giờ mới có thể đi hết.

Lãnh Phong vẫn luôn nhìn Trương Ảnh Hàm bóng lưng, hai người lần này, lại cũng không có dắt tay.

Mà Lãnh Phong không ngừng hoài niệm đến Trương Ảnh Hàm tay truyền tới kia tia (tơ) ấm áp cảm giác, loại cảm giác này hắn chưa từng có.

Hắn là lần đầu, nghĩ như vậy muốn cầm một người tay, hơn nữa mãi mãi cũng không nghĩ buông ra.

Chẳng qua là lần này, hắn không buông ra cũng không có cách nào bởi vì hai người không có tiếp tục dắt tay đi xuống cơ hội.

Đột nhiên, Trương Ảnh Hàm dừng bước lại.

Nàng điện thoại di động reo tới.

Lãnh Phong cũng đi theo dừng bước lại, nhìn nàng bóng lưng.

Trương Ảnh Hàm lấy điện thoại di động ra, tiếp thông điện thoại.

Qua một lúc sau, Trương Ảnh Hàm để điện thoại di động xuống, bả vai hơi có chút run rẩy.

Lãnh Phong nhất thời cảm thấy không đúng, liền vội vàng đi tới nàng bên người, hỏi "Xảy ra chuyện gì?"

Trương Ảnh Hàm cặp mắt hơi có chút đỏ lên, nói: "Mẹ của ta nàng, đưa ra thị trường thất bại."

"A!" Lãnh Phong nhất thời sửng sốt, ngay cả bận rộn hỏi "Vì sao lại đưa ra thị trường thất bại!"

"Cùng nàng đồng thời hợp tác mở công ty những người đó lấy tiền đi, nói muốn lấy lại bọn họ lúc trước đầu tư, bây giờ công ty chỉ còn lại không tới ba triệu tài sản." Trương Ảnh Hàm mắt đỏ, cuối cùng nước mắt từ khóe mắt nàng nhỏ xuống.

Nhìn Trương Ảnh Hàm thương tâm bộ dáng, Lãnh Phong lòng tham đau.

Hắn bắt đầu thống hận những người đó, tại sao phải làm ra như vậy chuyện.

"Mẹ của ta thật vất vả mới từ ngân hàng nơi đó vay tiền đến năm triệu tới điền vào vốn trống chỗ, tại sao bọn họ muốn làm như thế, tại sao?"

Trương Ảnh Hàm đột nhiên ôm lấy Lãnh Phong, không ngừng khóc rống.

Cảm thụ Trương Ảnh Hàm thân thể truyền tới mềm mại, lúc này Lãnh Phong không có bất kỳ lệch đầu óc, hẳn bây giờ chỉ muốn trợ giúp Trương Ảnh Hàm.

"Tin tưởng ta, ta sẽ nhường cho mẹ ngươi công ty khỏi từ hồi sinh." Lãnh Phong nói.

Trương Ảnh Hàm đầu tiên là lẳng lẳng, sau đó lỏng ra ôm lấy tay hắn, nhẹ giọng nói: "Ngươi phải thế nào trợ giúp mẹ của ta, nàng bây giờ đã hoàn toàn buông tha, công ty gặp phải sập tiệm, coi như cho thêm nàng tiền, nàng cũng không muốn tiếp tục như vậy nữa."

"Không, cho dù nàng buông tha, ngươi không hề từ bỏ, đúng không?" Lãnh Phong nhìn Trương Ảnh Hàm cặp mắt, nói.

"Ta" Trương Ảnh Hàm có chút sững sờ, sau đó cảm cảm quả đấm nhỏ, nói: "Đúng, ta không hề từ bỏ."

"Mẹ ngươi có lẽ đã mệt mỏi, vậy bây giờ nên do ngươi để thay thế nàng, ta tin tưởng lấy ngươi thiên phú, nhất định có thể đem cái công ty này phát huy." Lãnh Phong nói.

"Ngươi tại sao tin tưởng ta như vậy?" Lúc này Trương Ảnh Hàm đã dừng lại rơi lệ, nhìn Lãnh Phong nói.

"Không có gì, ta chính là nguyện ý đi tin tưởng ngươi."

Nói xong, Lãnh Phong hướng Trương Ảnh Hàm lộ ra vẻ mỉm cười, sau đó lấy ra điện thoại di động, xoay người đi ra mấy bước.

Hắn phải cho Mạch Chấn gọi điện thoại.

Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong bóng lưng, cắn môi, ở tâm lý nói thầm: "Lãnh Phong, thật xin lỗi, tha thứ ta cự tuyệt ngươi, xin ngươi cho ta một ít thời gian được không?"

Điện thoại rất nhanh thì kết nối, Lãnh Phong nói nhanh: "Mạch thúc thúc, có chuyện ta yêu cầu ngươi hỗ trợ."

Bên đầu điện thoại kia Mạch Chấn đầu tiên là lẳng lẳng, sau đó cười lớn nói: "Ha ha ha, rất hiếm có Lãnh Phong huynh đệ ngươi có nhu cầu ta hỗ trợ địa phương, nói đi, không cần khách khí với ta."

"Mạch thúc thúc, ngươi biết Ngã Lê Toa đồ trang điểm công ty sao?" Lãnh Phong hỏi.

"Biết, chúng ta hình thành phố một gian tiểu đồ trang điểm công ty, còn chưa lên thành phố, sao?"

"Ta hy vọng ngươi có thể hướng kia cái công ty cung cấp toàn bộ ủng hộ."

"Được, ta biết, ta lập tức phái người đi an bài, yên tâm đi, có ta Mạch gia ủng hộ, cái công ty này rất nhanh sẽ biết đứng ở Hoa Hạ đồ trang điểm công ty chóp đỉnh." Mạch Chấn trong giọng nói tràn đầy tự tin.

Lãnh Phong tự mình đến nhờ cậy sự tình, Mạch Chấn lại làm sao có thể sẽ không đi làm xong.

"Vậy trước tiên cảm ơn mạch thúc thúc, có cơ hội ta lại làm mặt đi cảm ơn ngươi, trước như vậy, bái bai." Nói xong, Lãnh Phong cúp điện thoại, sau đó xoay người nhìn Trương Ảnh Hàm, mỉm cười nói: "Được, mẹ ngươi công ty có thể cứu chữa."

Mạch gia trong trang viên, Mạch Chấn nhìn điện thoại di động, cười khổ lắc đầu một cái, nói: "Lãnh Phong a Lãnh Phong, ngươi sẽ không cho ta một cái mời ngươi ăn cơm cơ hội a."

Trương Ảnh Hàm nhìn mặt mỉm cười Lãnh Phong, hiếu kỳ hỏi "Ngươi làm gì?"

"Cũng không có gì, gọi điện thoại cho một người bạn, ta để cho hắn cho mẹ ngươi công ty cung cấp ủng hộ, cứ như vậy, không dừng." Lãnh Phong không có nói rõ người bạn kia là ai, bởi vì hắn không nghĩ hù được Trương Ảnh Hàm.

"Ngươi người bạn kia là ai?" Trương Ảnh Hàm tiếp tục hỏi.

"Ho khan một cái, không thể nói cho ngươi biết, bất quá ngược lại có thể giúp được ngươi là được."

"Hắn là Dị Năng Giả sao?"

Lãnh Phong: "

"Không vâng." Lãnh Phong lắc đầu một cái.

Lãnh Phong quay đầu nhìn mặt sông, tâm lý chưa xót không dứt.

Chẳng lẽ nàng cự tuyệt mình nguyên nhân, liền là bởi vì mình là Dị Năng Giả?

"Ta muốn trở về nhìn xem mẹ, lại nói cho nàng cái tin tức tốt này." Trương Ảnh Hàm cắn môi nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, sau đó nói: "Ta đây cũng không cùng người đồng thời trở về, mẹ người đối với ta ấn tượng không là rất tốt, ta sợ gặp mặt lại lúng túng."

"Ừm." Trương Ảnh Hàm cắn môi, bây giờ nàng đã không dám nhìn thẳng Lãnh Phong ánh mắt, bởi vì này sẽ để cho nàng cảm thấy một tia khổ sở.

Lãnh Phong ánh mắt rất phức tạp, tràn đầy bất đắc dĩ cùng khổ sở.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì Trương Ảnh Hàm mới vừa rồi cự tuyệt.

Hai người trở lại bên cạnh xe, Lãnh Phong đưa mắt nhìn Trương Ảnh Hàm lên xe, sau đó cười cùng nàng phát tay một cái.

"Ta đi về trước, người chú ý an toàn." Trương Ảnh Hàm nịt chặt giây an toàn, hướng Lãnh Phong nói.

"Ta biết, người cũng chú ý an toàn." Lãnh Phong khẽ mỉm cười.

Trương Ảnh Hàm cũng nhẹ nhàng cười cười, sau đó nhìn Lãnh Phong, nhẹ giọng nói: "Không nên suy nghĩ bậy bạ, được không? Cho ta một ít thời gian."

Không đợi Lãnh Phong nói chuyện, Trương Ảnh Hàm liền đạp chân ga, lái xe rời đi.

Nhìn xe cộ càng đi càng xa, Lãnh Phong nhẹ nhàng thở dài.

Trương Ảnh Hàm cuối cùng nói chuyện, lại không có để cho hắn cao hứng.

Bởi vì hắn đã không có lại đi biểu lộ dũng khí, hắn không nghĩ thử một lần nữa mới vừa rồi loại cảm giác đó, thật sự là quá thống khổ.

Lãnh Phong có thể nói là một cái vừa mới mới biết yêu Tiểu Bạch, mới vừa rồi biểu lộ là hắn đòi này dũng cảm nhất một lần, nhưng kết cục cũng không phải hắn tưởng tượng bên trong như vậy.

Trương Ảnh Hàm cự tuyệt là để cho Lãnh Phong bất ngờ, dù sao ở biểu lộ trước, hai người cũng một mực nắm tay, cái này làm cho Lãnh Phong làm tưởng Trương Ảnh Hàm sẽ tiếp nhận, nhưng không nghĩ tới sẽ là như vậy kết cục.

Lãnh Phong đeo lên một cặp kính mát, nhìn bốn phía một cái, sau đó cười khổ lắc đầu một cái, mại khai bộ tử, từng bước từng bước đi ở trở lại quầy rượu trên đường.

Từ nơi này lái xe đều phải tốn bên trên hai mươi phút thời gian mới có thể đến quầy rượu, mà Lãnh Phong đi trở về đi, ít nhất phải hoa hai giờ, thậm chí nhiều hơn.

Nhưng hắn chính là không ngồi xe, hắn muốn đi đi, cảm thụ một chút đường phố bầu không khí.

Cho dù hắn không thích náo nhiệt

Mạch gia trong trang viên, Mạch Chấn nhìn Ngã Lê Toa đồ trang điểm công ty tài liệu, hơi nhíu đến Mi, nhưng rất nhanh vừa buông ra.

"Cái công ty này sản phẩm thật ra thì rất không tồi, nhưng tiêu thụ con đường quá chật, không trách không lên nổi, nhưng Lãnh Phong để cho ta cho cái công ty này hết thấy ủng hộ, đây rốt cuộc là tại sao vậy chứ? Hắn và cái công ty này tổng tài là quan hệ gì." Mạch Chấn đối với Lãnh Phong mới vừa rồi yêu cầu cho ra đủ loại suy đoán.

Đứng ở một bên Hoa Dững nghe đầu đầy đại hân, rốt cuộc không nhịn được mở miệng nói: "Ông chủ, ta nghĩ chắc là Lãnh Phong nhận biết Trương Tuyệt Bình con gái."

"Ồ" Mạch Chấn bừng tỉnh đại ngộ, sau đó có chút bất an nói: "Không đúng, nếu như là lời như vậy, kia nữ nhi của ta há chẳng phải là nhiều tình địch?"

Đang lúc này, Mạch Nhiên vừa vặn từ trên lầu đi xuống, nghe được Mạch Chấn lời nói, có chút hiếu kỳ hỏi "Cái gì tình địch à?"

"Không không có gì." Mạch Chấn liền tranh thủ tài liệu trong tay thu, không dám để cho Mạch Nhiên thấy.

"Các người đang nói gì đấy, thần thần bí bí." Mạch Nhiên liếc mắt nhìn Mạch Chấn trong tay a4 giấy, nói.

"Không có gì, trò chuyện quốc gia đại sự mà thôi, ồ? Người này là muốn đi đâu?" Mạch Chấn hỏi.

Mạch Nhiên có chút tùy ý nói: "Ta đi luyện Luyện Thương."

Mạch Nhiên trả lời không thiếu chút nữa để cho Mạch Chấn từ trên ghế salon té xuống, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc hỏi "Người tại sao không đi tìm Lãnh

Phong chơi đùa?"

"Hỏi rất hay." Mạch Nhiên nhún nhún vai, sau đó đi ra biệt thự.

Không phải là nàng không muốn đi tìm Lãnh Phong, nàng rất muốn, nằm mộng cũng nhớ.

Nhưng nàng lo lắng Lãnh Phong còn đang tức giận bên trong, dù sao buổi sáng thời điểm nàng để người ta tương sách cho nhìn lên, cuối cùng làm Lãnh Phong nổi giận.

Nàng nghĩ (muốn) ngày mai lại đi tìm Lãnh Phong, dù sao bây giờ đi quả thật không quá thích hợp, nếu như Lãnh Phong còn đang tức giận, vậy làm sao bây giờ?

Mạch Nhiên cũng không biết Mạch Chấn buổi sáng thời điểm đi tìm qua Lãnh Phong, hơn nữa còn ủy thác Lãnh Phong đi đem Sở gia diệt môn, nàng càng không biết, Lãnh Phong đưa năm mươi tỉ cho Mạch gia.

Nàng nếu là biết hết thảy các thứ này lời nói, không biết sẽ ra sao.

"Ai, ta nữ nhi này yêu thích thật là đặc biệt, chơi đùa khác (đừng) không tốt hết lần này tới lần khác thích nghịch súng, đúng ta có nên hay không nói cho nàng biết, nàng bây giờ có một cái tình địch đây?" Mạch Chấn nhìn đến tài liệu trong tay, mặt đầy cười khổ nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 174: Mộ Thi Vân

Ám Dạ trong quán rượu, Lãnh Phong nhìn màn ảnh máy vi tính, chân mày hơi nhíu lại.

Hắn đang điều tra Ngã Lệ Toa đồ trang điểm công ty chạy trốn mấy cái nguyên lão, cũng là bởi vì những người này, Trương Tuyết Bình công ty mới có thể suy sụp, Trương Ảnh Hàm cũng vì vậy thương tâm không dứt.

Lãnh Phong như thế nào lại bỏ qua cho những người này, nếu như lần này không phải là có hắn xuất thủ trợ giúp lời nói, kia Trương Ảnh Hàm sợ rằng sẽ lâm vào mê mang, nhà nàng đình cũng rất hiếm có lấy hoàn chỉnh.

Phải biết Trương Tuyết Bình đem toàn bộ tâm huyết cũng đầu đến trong công ty, lần này thất bại khẳng định cho nàng đả kích rất lớn, nếu như không có Lãnh Phong xuất thủ trợ giúp, kia không người có thể biết Trương Tuyết Bình sẽ tạo ra chuyện gì nữa.

Trương Ảnh Hàm sẽ thương tâm cũng là bởi vì cái này, dù sao Trương Tuyết Bình đem toàn bộ tâm huyết cũng vui đầu vào trong công ty, nhưng ở sắp lên thành phố thời khắc mấu chốt, lại bị mấy cái ban đầu đồng thời hợp tác xây công ty người cho hoàn toàn phá đổ.

Cũng là may mắn có Lãnh Phong ở, Trương Tuyết Bình công ty mới có thể được (phải) để bảo tồn.

Lãnh Phong không có trực tiếp đem tiền cho Trương Tuyết Bình, mà là để cho Mạch Chấn hướng các nàng cung cấp trợ giúp.

Nếu như Lãnh Phong trực tiếp đưa tiền lời nói, chỉ có thể giải quyết nhất thời chi cần, không người có thể bảo đảm sau này sẽ phát sinh cái gì.

Nhưng có Mạch Chấn trợ giúp cũng không giống nhau, Mạch Chấn ở h thành phố thậm chí toàn bộ Hoa Hạ đều có lực ảnh hưởng cực lớn, có Mạch Chấn hỗ trợ, Trương Tuyết Bình công ty muốn hoàn toàn quật khởi chẳng qua là vấn đề thời gian.

"Tìm tới các ngươi, ha ha ha a, nếu như không phải là bởi vì các ngươi, nàng như thế nào lại thương tâm." Lãnh Phong nhìn màn ảnh máy vi tính trong tọa độ, mặt đầy cười lạnh.

Tọa độ biểu hiện một chiếc xe đang chạy ở tốc độ cao trên quốc lộ, tốc độ cực nhanh.

Lãnh Phong phủ thêm một cái áo khoác, sau đó bay khỏi quầy rượu, hướng tốc độ cao Công Lộ bay đi.

Hắn sẽ không bỏ qua những thứ này để cho Trương Ảnh Hàm thương tâm người!

Mạch gia trang viên trong sân huấn luyện, Mạch Nhiên nắm Lãnh Phong đưa cho tay nàng súng, hướng cái bia khai hỏa.

"Đoàng đoàng đoàng đoàng đoàng đoàng đoàng!"

Mạch Nhiên một hơi thở đem trọn cái băng đạn đánh xong, sau đó đem súng để lên bàn, hai tay chống đến bàn, cúi đầu không biết đang suy nghĩ gì.

Nàng thương pháp lạ thường tinh chuẩn, một cái băng đạn đánh xong, lại tất cả đều đánh vào tâm bìa bên trên.

Trong sân huấn luyện chỉ có một mình nàng, nàng lúc đi vào sau khi cố ý phân phó trông chừng người, không có thể để cho những người khác đi vào.

"Lãnh Phong, ta muốn thế nào, mới được người công nhận." Mạch Nhiên nhìn súng lục bên trên cánh dậu ẩn, phảng phất thấy Lãnh Phong bộ dáng.

Mạch Nhiên cặp mắt hơi có chút đỏ lên, nhớ tới buổi sáng Lãnh Phong kia tức giận bộ dáng, nàng cũng có chút sợ hãi.

Không sợ trời không sợ đất nàng, lại sợ hãi thấy Lãnh Phong tức giận đáng sợ.

Có câu nói ái tình có thể để cho một nữ nhân biến thành ngu si, Mạch Nhiên có lẽ chính là một cái trong số đó.

Đã từng nàng không ai bì nổi, toàn bộ h thành phố con em nhà giàu nghe được nàng tên cũng sẽ sợ hãi không dứt.

Nguyên nhân rất đơn giản, nàng hành hạ người thủ đoạn có thể nói kinh khủng.

Bởi vì nàng mỹ lệ, theo đuổi người nàng không đếm xuể, nhưng không có một có thể thành công, bởi vì nàng coi thường những người này.

Đã từng có như vậy một hai uy hiếp Mạch Nhiên, bị nàng đánh cho một trận, sau đó cưỡng ép để cho bọn họ ăn **, lại vứt xuống trong chuồng heo.

Từ đó về sau, toàn bộ h thành phố con em nhà giàu liền không có bất kỳ một cái dám đối với Mạch Nhiên dùng tới nào cần, cho dù nàng rất đẹp.

Mặt đối với người khác thời điểm, nàng mãi mãi cũng là một bộ lạnh như băng đáng sợ.

Nhưng thấy đến Lãnh Phong sau khi, nàng thì trở nên, cùng lúc trước tính cách so sánh, đơn giản là một cái thiên một cái địa.

Mạch Nhiên cần mồi, cho súng lục chứa một cái mồi băng đạn, sau đó nhắm 100m bên ngoài tâm bìa, muốn tiếp tục nổ súng.

"Người muốn có được hán tâm sao?"

Đột nhiên, một cái dễ nghe tới cực điểm giọng nữ, truyền vào Mạch Nhiên trong tai.

Mạch Nhiên theo bản năng nhìn về phía phải, sau một khắc, nàng liền ngây tại chỗ.

Một cái nhìn qua hơn hai mươi tuổi đàn bà xinh đẹp, đứng ở nàng bên người.

Nữ Tử Trường phát phiêu phiêu, một thân váy đầm dài màu trắng, tựa như cùng xuống Phạm Tiên tử.

Mạch Nhiên lần đầu tiên cảm giác mình dung mạo không cách nào cùng người khác so sánh, không chỉ là tướng mạo, còn có khí chất.

Mà Mạch Nhiên sẽ sùng sờ nguyên nhân, cũng không phải là bởi vì nữ tử mỹ lệ, mà là bởi vì, nữ nhân này, cùng trong hình Mộ Thi Vân giống nhau như đúc!

"Người người là" Mạch Nhiên trong tay súng lục rơi đến trên mặt bàn, trên mặt tràn đầy khiếp sợ, nàng không thể tin được, Mộ Thi Vân sẽ xuất hiện ở trước mặt nàng, nàng không phải là đã chết sao?

"Người không đoán sai, ta là Mộ Thi Vân, Lãnh Phong sư phó." Mộ Thi Vân đi tới Mạch Nhiên trước người, trên mặt tràn đầy ôn nhu nụ cười.

Nàng nụ cười rất đẹp, làm cho người ta một loại ấm áp cảm giác, Mạch Nhiên tròn tròn cặp mắt, nàng không thể tin được trước mắt sự thật.

"Người không phải là đã "

"Không sai, ta đã chết." Mộ Thi Vân nhìn thấu Mạch Nhiên ý tưởng, mỉm cười nói.

"Vậy sao người sẽ" Mạch Nhiên cảm thấy cái thế giới này quá mức thần bí, một cái đã qua đời ba năm người, lại xuất hiện ở trước người của nàng.

Mộ Thi Vân nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó kéo Mạch Nhiên tay, ôn nhu nói: "Người không cần kinh ngạc, ta là Lãnh Phong sư phó, vậy cũng chứng minh, ta cũng vậy Dị Năng Giả, cho nên ta có một ít đặc thù năng lực, có thể xuất hiện tại trước mặt người."

"Vậy sao người không đi thấy Lãnh Phong, hán rất nhớ người." Mạch Nhiên nói.

Nghĩ đến Lãnh Phong, Mộ Thi Vân trên mặt thoáng qua vẻ khổ sở, sau đó lại khôi phục mỉm cười, ôn nhu nói: "Ta làm sao thường không nghĩ hán, hán là ta nuôi lớn, ta đã sớm đem hán trở thành chính mình hài tử, hán thống khổ, ta cũng thống khổ."

"Hài tử, ta cũng sớm đã chết, ta hình thể chỉ có thể duy trì không tới nửa giờ, nếu như ta đi gặp hần, nửa giờ sau sẽ vĩnh viễn tiêu tan, kia mang cho hần chỉ có thể là bi thương."

"Vì hần có thể qua vui vẻ một chút, ta không thể xuất hiện ở trước mặt hần."

Mạch Nhiên mỉm môi, nước mắt không biết lúc nào xuất hiện ở trong mắt nàng.

"Ta và ngươi nói một chút chuyện đã xảy ra đi, nếu không ngươi khẳng định không thể hiểu được ta vì sao lại đột nhiên xuất hiện." Mộ Thi Vân nắm Mạch Nhiên tay, sau đó tay trái nhẹ nhàng vung lên.

Mạch Nhiên nhất thời cảm thấy quay cuồng trời đất, hoàn cảnh chung quanh đột nhiên biến thành sơn lâm, nồng nặc đại Tự Nhiên khí tức để cho nàng có chút tâm thần sáng khoái.

Mà một gian nhà gỗ nhỏ, hấp dẫn nàng ánh mắt.

Kia đang lúc nhà gỗ nhỏ không tính lớn, nhưng cũng không thể nói tiểu.

"Nơi này là Lãnh Phong lớn lên địa phương, ở ta trước khi qua đời, hần chưa bao giờ rời đi nơi này." Mộ Thi Vân kéo Mạch Nhiên tay, từng bước từng bước hướng nhà gỗ nhỏ đi tới.

"Thật là đẹp." Mạch Nhiên quan sát bốn phía, nàng là lần đầu thấy đến xinh đẹp như vậy cảnh sắc.

"Ta trước khi qua đời, đem một đoạn ngắn linh hồn phong ấn ở cái đó trong album ảnh, chỉ cần Lãnh Phong mở ra cái đó tương sách, ta liền sẽ xuất hiện ở trước mặt hần, nhưng hần chưa bao giờ mở ra, ta minh bạch hần không mở ra nguyên nhân."

"Ta không nghĩ tới ngươi sẽ mở ra cái đó tương sách, bất quá đây cũng là một cái rất kết quả tốt, nếu hần không là nhìn thấy ta sau khi, nhất định sẽ không không chế được chính hần, ta không muốn nhìn thấy hần thương tâm như vậy."

Vừa nói, Mộ Thi Vân dừng bước lại, nhìn Mạch Nhiên mặt, ôn nhu nói: "Cám ơn ngươi."

"Tại sao phải cảm ơn ta?" Mạch Nhiên có chút sùng sờ.

"Cám ơn ngươi phụng bồi hần, cho dù hần không yêu ngươi."

Mộ Thi Vân phía sau câu nói kia để cho Mạch Nhiên thân thể hần run rẩy một chút, nước mắt thiếu chút nữa từ trong mắt rơi ra tới.

"Tám năm trước, bởi vì ta sơ sót, đưa đến Lãnh Phong bị Tuyết Lang truy kích, hần chạy trốn tới dưới núi, sắp bị đông cứng lúc chết sau khi, một cô gái xuất hiện ở trước người hần, ôm lấy thân thể của hần, vì hần sưởi ấm."

"Cũng là bởi vì tám năm trước sự tình, cô gái kia ở hần tâm lý lưu lại ấn tượng sâu sắc, đã nhiều năm như vậy, hần chưa bao giờ quên mất qua cô gái kia, mà cô gái kia, ta nhớ ngươi cũng hần đoán được, nàng chính là Trương Ảnh Hàm."

"Trương Ảnh Hàm là người thứ nhất đi vào hần tâm lý cô gái, cho dù khi đó hần không hiểu cái gì kêu ái tình, nhưng hần vẫn luôn nhớ Trương Ảnh Hàm, hần sẽ ở lại Hoa Hạ, liền là muốn tìm được nàng."

Nghe Mộ Thi Vân nói chuyện, Mạch Nhiên đã sớm lệ như suối trào.

Nàng lòng tham đau, nàng hy vọng dường nào tám năm trước cứu Lãnh Phong là mình.

Vận mệnh, chính là chỗ này sao thích trên cột người.

"Ta đây còn có cơ hội không?" Mạch Nhiên nghẹn ngào nói.

"Có, nhưng muốn chính ngươi đi tranh thủ."

Mộ Thi Vân lời nói, cho Mạch Nhiên hy vọng, nàng liền vội vàng ôm lấy Mộ Thi Vân cánh tay, cầu khẩn nói: "Van cầu ngươi, nói cho ta biết, ta thật rất thích hần."

"Ta biết, ta vẫn luôn biết." Mộ Thi Vân đuôi tay sờ xoạc đến Mạch Nhiên tóc ngắn, ôn nhu nói.

Mộ Thi Vân thân cao cùng hiện tại Lãnh Phong không sai biệt lắm, cao hơn Mạch Nhiên ước chừng một cái đầu, cho nên chỉ cần đưa tay liền có thể sờ tới đầu nàng phát.

"Tương sách không bị mở ra thời điểm, ta có thể thấy hần sinh hoạt, hần mấy năm nay trải qua cái gì, ta đều nhìn rõ ràng rành rành."

"Ngươi yêu say đắm đến hần, ta rất rõ, ta sẽ đến tìm ngươi, cũng là muốn muốn thỉnh cầu ngươi một chuyện."

Mộ Thi Vân nhìn Mạch Nhiên kia tràn đầy hơi nước cặp mắt, nhẹ giọng nói: "Yêu cầu người, không nên rời khỏi hắn."

"Ta sẽ không, hắn coi như đuổi ta đi, ta cũng sẽ không đi." Mạch Nhiên khóc thút thít nói.

"Hắn chỉ là một rất yếu đuối hài tử, cho dù hắn biểu hiện ra rất kiên cường, nhưng trên thực tế, so với hắn ai cũng muốn yếu ớt."

"Bởi vì tám năm trước chuyện, hắn đòi này cũng rất có thể sẽ không lại yêu những người khác, cho nên, người rất khó chiếm được hắn tâm."

Nghe Mộ Thi Vân lời nói, Mạch Nhiên sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, nhưng nàng xóa đi trên mặt nước mắt, đạo: "Ta phải làm sao?"

"Rất đơn giản, theo ở bên cạnh hắn, vô luận hắn gặp phải cái gì sự tình, cũng không nên rời khỏi hắn." Vừa nói, Mộ Thi Vân vuốt ve Mạch Nhiên tóc ngắn, mặt đầy nhu hòa nói: "Người có thể làm được không?"

"Có thể." Mạch Nhiên không chần chờ chút nào, dùng sức gật đầu một cái.

"Mặc dù hắn thích là Trương Ảnh Hàm, nhưng ta có thể cảm giác được, hắn sau này sẽ bởi vì Trương Ảnh Hàm, phát sinh Hứa không tốt lắm chuyện, cho nên ta hy vọng người có thể vĩnh viễn theo ở bên cạnh hắn, cũng chỉ có người, mới xứng đáng bên trên hắn."

Mạch Nhiên hơi ngần ra, ngẩng đầu nhìn Mộ Thi Vân con mắt, nói: "Thật sao?"

"Ừ, bởi vì yêu hắn nhất người, là người." Mộ Thi Vân nhẹ nhàng cười, cười rất ôn nhu.

Nàng ánh mắt cùng nụ cười, liền giống như một mẹ nhìn mình hài tử.

Ôn nhu như vậy, như vậy từ ái.

"Ta biết, yên tâm đi, đòi ta cũng sẽ không rời đi hắn, vô luận hắn việc trải qua cái gì, vô luận hắn biến thành bộ dáng gì, ta mãi mãi cũng sẽ yêu đến hắn, theo ở bên cạnh hắn." Mạch Nhiên mặt đầy kiên định vừa nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: Nước mắt

Nhìn vẻ mặt kiên định Mạch Nhiên, Mộ Thi Vân nhẹ nhàng cười, sau đó ôm lấy Mạch Nhiên, ôn nhu nói: "Lãnh Phong tư tưởng có chút truyền thống, hắn đòi này khả năng chỉ có thể yêu một người, nếu như hắn yêu không phải là người, người sẽ còn kiên định trong lòng mình ý tưởng sao?"

"Dĩ nhiên, coi như hắn sẽ không yêu ta, nhưng có thể cùng với hắn, vậy thì đủ."

Mạch Nhiên nhắm đến con mắt, nhưng nước mắt một mực không ngừng từ trong mắt nhỏ xuống.

"Cám ơn, cám ơn người, ta nghĩ, cho dù ta không cùng người nói những thứ này, người cũng sẽ làm như vậy, đúng không?"

Mộ Thi Vân cúi đầu nhìn Mạch Nhiên mặt, nhẹ giọng hỏi.

Mạch Nhiên dùng sức điểm một cái, "Ừ, từ ta gặp phải hắn một ngày kia trở đi, ta cũng đã quyết định."

Hai cái tuyệt thế mỹ nữ dặt tay, cùng nhìn nhau đến.

Một là đem Lãnh Phong nuôi lớn thành người Mộ Thi Vân, còn có một cái là yêu say đắm đến Lãnh Phong Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên rất tôn kính Mộ Thi Vân, bởi vì không có nàng, Lãnh Phong tự không khả năng sống trên cõi đời này, mà Mộ Thi Vân, cũng là Lãnh Phong trong lòng khắc sâu nhất đau, bởi vì hắn có thể tần hiếu thời điểm, Mộ Thi Vân liền rời đi, vĩnh viễn rời đi xa.

"Ta bên cạnh (trái phải) không vận mạng hắn, ta đã không nhìn thấu hắn tương lai." Mộ Thi Vân ngẩng đầu nhìn không trung, nhẹ nhàng nhắm mắt đến con mắt, nói: "Hắn đòi này chỉ có thể lựa chọn một cô gái, bởi vì hắn tư tưởng có chút truyền thống, ta không biết sau này rốt cuộc là ai sẽ cùng hắn tương mạo tư thù, nếu như có thể mà nói, ta hy vọng là người, nhưng hắn yêu, là Trương Ảnh Hàm."

"Đây có lẽ là vận mệnh trên cột đi." Mộ Thi Vân khẽ mỉm cười, sau đó cúi đầu xuống nhìn Mạch Nhiên, nói: "Nếu như tám năm trước sự kiện kia, hân cũng sẽ không gặp phải Trương Ảnh Hàm, nhưng hân không gặp được Trương Ảnh Hàm, cũng sẽ không ở lại Hoa Hạ, hân không ở lại Hoa Hạ, người cũng sẽ không gặp phải hân."

"Đúng vậy." Mạch Nhiên khẽ sờ gật đầu một cái, vận mệnh thật rất biết đùa.

"Thời gian của ta không nhiều, hy vọng người sau này có thể thật tốt theo ở bên cạnh hân, hân đời này chỉ sẽ chọn một cô gái, ta cũng không biết sẽ là ai, có lẽ là Trương Ảnh Hàm, có lẽ là người."

Nói xong, Mộ Thi Vân lòng ra đất Mạch Nhiên tay, nàng cơ thể hơi đất lóc lên xuống.

"Người phải đi?" Mạch Nhiên tâm đột nhiên cảm thấy rất đau, ngăn ngăn không đến nửa giờ sống chung, nàng phát hiện mình không thể rời bỏ Mộ Thi Vân.

"Ừ, lần này, ta thật sẽ vĩnh viễn tiêu tán ở cái thế gian này, đây là ta ở lại trên đời cuối cùng nửa giờ linh hồn, bây giờ thời gian cũng không còn nhiều lắm, ta nghĩ rằng dùng cuối cùng này mấy phút, đi nhìn thêm chút nữa Lãnh Phong, nhưng ta không sẽ xuất hiện ở trước mặt hân, nếu hân không là sẽ rất thương tâm."

Vừa nói, một giọt nước mắt, từ Mộ Thi Vân trong mắt nhỏ xuống.

"Người rất không nỡ bỏ hân, đúng không?" Mạch Nhiên lần nữa lệ như suối trào, nàng biết, nàng hỏi một cái rất ngu vẩn đê.

"Từ ta gặp được hân một khắc kia trở đi, ta liền quyết định phải đem hân nuôi lớn thành người, ta sớm đã đem hân trở thành chính mình hài tử, hân cũng đã sớm đem ta trở thành hân mẹ, vĩnh rồi đi xa hân, ta làm sao chịu, ta còn không thấy hân kết hôn, còn không thấy hân có hậu đại."

"Nhưng không nỡ bỏ thì như thế nào, ta cuối cùng phải đi." Mộ Thi Vân nhắm đến con mắt, nhưng nước mắt vẫn không ngừng từ trong mắt nàng nhỏ xuống.

"Có biện pháp gì có thể cho người lưu lại." Mạch Nhiên đưa tay ra muốn cầm Mộ Thi Vân tay, lại trực tiếp xuyên qua thân thể nàng!

Mộ Thi Vân thân thể, biến hóa có chút trong suốt.

"Không có cách nào, nếu như có thể, ta nhất định sẽ làm cho mình lưu lại, nhưng ta sinh mệnh đã sớm đi tới cuối, cho dù như thế nào đi nữa không nỡ bỏ, ta cuối cùng đều phải đi!" Mộ Thi Vân nhẹ nhàng thở dài, sau đó nói: "Nếu như có một ngày, hân biến mất ở trong mắt tất cả mọi người, người có thể tới nơi này tìm hân, bởi vì hân chỉ đem nơi này trở thành nhà. Nơi này, là nằm ở Sở Giang thành phố bắc nhất Phương Sơn trong rừng."

Nói xong, Mộ Thi Vân tay nhẹ nhàng vung lên, chung quanh cảnh tượng nhất thời bắt đầu biến đổi, mà Mạch Nhiên, cũng bất tỉnh.

h thành phố số sáu tốc độ cao trên quốc lộ, Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, ở vào 5000m trên bầu trời, hân Ứng Nhân phong tỏa một chiếc màu trắng thương vụ biệt khắc.

"Các người ai cũng đi không, để cho ảnh hàm thương tâm, các người đều đáng chết!" Vừa nói, súng bắn tia ra hiện tại trong tay hân.

Hai nàng hai nam ngồi ở thương vụ khác (đừng) Kerry, bọn họ đều là Trương Tuyết Bình công ty nguyên lão, lần trước cùng Trương Tuyết Bình đồng thời hợp mấy tên kia.

Bốn người bọn họ trên mặt cũng treo một tia nụ cười nhân nhật, vừa tới tay hơn hai chục triệu, bọn họ lại làm sao có thể không vui.

Chẳng qua là, bọn họ cũng không biết, Từ Thần đã tới bọn họ bầu trời.

Lãnh Phong đem đạn lên nòng, đi theo thương vụ biệt khắc bầu trời, nhắm xe cộ bình xăng.

"Ầm!"

Tiếng súng vừa vang lên, đạn phá vỡ không khí trở ngại, hướng xe bình xăng bay đi.

"Ầm!"

Theo tiếng nổ vang lên, thương vụ biệt khắc trong nháy mắt bị ngọn lửa nuốt mất, trên xa lộ ánh lửa trùng thiên.

Chạy ở thương vụ biệt khắc phụ cận xe rồi rít bị ảnh hưởng đến, nổ mạnh uy lực đem phụ cận xe cũng dao động lật, trong lúc nhất thời, toàn bộ Công Lộ hỗn loạn không chịu nổi, tiếng kêu thảm thiết, tiếng thét chói tai, xe hơi còi báo động, vang vọng không trung.

Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, mắt nhìn xuống trên xa lộ hết thấy.

"Muốn trách, liền trách các người làm không nên làm việc, để cho ảnh hàm thương tâm, các người sẽ không phân phối sống trên thế giới này." Lãnh Phong thu hồi súng bắn tia, sau đó hướng trời cao bay đi.

Hắn không có bất kỳ nhân từ, cũng không có bất kỳ hối hận, càng không có cân nhắc đến nỗ lực phụ cận xe cộ sẽ như thế nào.

Vì để những người này chết càng thống khoái hơn một ít, hắn mới vừa rồi trực tiếp dùng đạn nổ tung!

Khoảng cách Lãnh Phong vị trí cao hơn không trung, Mộ Thi Vân nhìn Lãnh Phong làm hết thấy, nhẹ nhàng lộ ra vẻ tươi cười, tự nhủ: "Người chính là nghịch ngợm như vậy, không lo lắng lần này sự tình hậu quả."

"Sau này ta cũng không còn cách nào nhìn người lớn lên, ba năm, ba năm này người trải qua cái gì, ta đều biết, vốn lấy sau, ta không cách nào nữa nhìn người."

"Thật xin lỗi, tha thứ ta không cách nào vĩnh viễn đi cùng ở bên cạnh người, tha thứ ta nhìn không thấy người kết hôn, không thấy được người có con nít."

"Tha thứ ta, không thể xuất hiện tại trước mặt người."

Chẳng biết lúc nào, nước mắt không ngừng từ Mộ Thi Vân trong mắt chảy xuống, nàng nhìn chính đang phi hành Lãnh Phong, lặng lẽ chảy nước mắt.

"Nếu như ta xuất hiện, người nhất định sẽ so với ta còn muốn thương tâm, cho nên ta không thể, ta không thể lại để cho người thống khổ."

"Thật ra thì, so sánh với sự phớt lờ xưng hô này, ta càng hy vọng người có thể cho ta một tiếng, mẫu thân."

"Ta biết, nếu như người biết ta nguyện vọng này, nhất định sẽ kêu lên tiếng, nhưng ta nhất định không nghe được."

"Lãnh Phong, vĩnh biệt, sau này đường, người chỉ có thể tự đi, cho dù ta muốn tiếp tục nhìn người lớn lên, nhưng ta đã không có thời gian."

"Mạch Nhiên là cô gái tốt, Trương Ảnh Hàm cũng không tệ, vô luận sau này sẽ phát sinh cái gì, đừng khóc, không muốn nổi giận, không nên buông tha, ta sẽ vĩnh viễn phù hộ đến người "

"Vĩnh biệt "

Mộ Thi Vân thân thể, chậm rãi biến hóa trong suốt, cuối cùng tiêu tán ở trong thiên địa.

Ở nàng biến mất một khắc kia, một giọt nước mắt, từ trong mắt nàng nhỏ xuống, sau đó hướng mặt đất rơi đi.

Phi hành trên không trung đến Lãnh Phong tựa hồ nhận ra được cái gì, theo bản năng hướng bầu trời nhìn.

Một giọt nước, rơi vào Lãnh Phong trong mắt.

Lãnh Phong: "

Lãnh Phong còn chưa kịp cảm giác thân mình vận khí, lại đột nhiên phát hiện, nước này trích (dạng) cho hắn rất cảm giác kỳ quái.

"Tại sao" Lãnh Phong dừng lại phi hành, che bộ ngực mình, không ngừng hít thở sâu, "Tại sao, tại sao ta có thể cảm giác được sự phớt lờ tức."

Lãnh Phong theo bản năng ngừng đầu, mở ra Ứng Nhãn, nhìn chung quanh.

"Chẳng lẽ, chẳng lẽ" Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, hướng trời cao bay đi, tốc độ của hắn cực nhanh, vượt qua hắn bình thường cực hạn.

Đi tới hơn một vạn mét không trung, Lãnh Phong chịu đựng hô hấp không trôi chảy, Ứng Nhãn mở đến cực hạn, hắn đang tìm kiếm Mộ Thi Vân bóng dáng.

Chỉ có Mộ Thi Vân, mới có thể cho hắn loại cảm giác này, Mộ Thi Vân nước mắt, hắn như thế nào lại không biết.

Tám năm trước Lãnh Phong bị Trương Ảnh Hàm cứu sau, Mộ Thi Vân tới dẫn hắn về nhà, về đến nhà sau khi Mộ Thi Vân khóc, nhìn Lãnh Phong trên người thương, nàng khóc rất thương tâm.

Một khắc kia trở đi, Lãnh Phong liền quyết định sau này cũng sẽ không lại để cho nàng rơi lệ.

Mặc dù chỉ thấy Mộ Thi Vân khóc qua một lần, nhưng Lãnh Phong rất rõ nàng nước mắt.

Làm kia giọt nước rơi vào Lãnh Phong trong mắt thời điểm, hắn có thể cảm giác được, đó là Mộ Thi Vân nước mắt.

"Sự phớt lờ!" Lãnh Phong rống to, hắn bắt kẻ không khí mỏng manh mang đến thống khổ, dùng hết khí lực lớn hàm hừ.

Nhưng Mộ Thi Vân, đã hoàn toàn biến mất.

Lãnh Phong mắt phải đã xuất hiện tia máu, trạng thái mạnh nhất xuống Ứng Nhãn có thể thấy đến gần hai vạn mét phạm vi, chỉ có thể sử dụng không tới 10 giây, nhưng Lãnh Phong đã ước chừng dùng 30 giây, hơn nữa thời gian còn đang không ngừng tăng trưởng.

Làm mất phải máu tươi chảy ra thời điểm, Lãnh Phong mới cảm giác được con mắt truyền tới thống khổ, Ứng Nhân năng lực biến mất, Lãnh Phong che chính mình con mắt, từ không trung rơi đi.

Mười lăm ngàn mét trời cao là Lãnh Phong cực hạn, hần căn bản đợi không bao lâu, bởi vì độ cao đó nhiệt độ rất thấp, hơn nữa không khí rất mỏng manh.

Khôi phục một ít ý thức sau khi, Lãnh Phong xoa một chút mắt phải vết máu, sau đó hướng Âm Dạ quỳ rượu bay đi.

Hần không thể cứ như vậy rơi xuống mặt đất, hần coi như muốn té xỉu, cũng chỉ có thể choáng váng ở Âm Dạ trong quán rượu.

Lãnh Phong toàn thân cũng vô cùng khó chịu, mắt phải đau nhức, hô hấp không trôi chảy, để cho hần khổ không thể tả.

Nhưng hần càng khó chịu, là nội tâm.

Kia rõ ràng là Mộ Thi Vân khí tức, hần sẽ không nhận sai.

Hần từ nhỏ đã bị Mộ Thi Vân nuôi lớn, cho tới nay cũng sống ở nàng che chở bên trong, như thế nào lại đối với nàng chưa quen thuộc, cho dù chỉ gặp một lần nàng rơi lệ, Lãnh Phong thật sâu nhớ ở tâm lý.

"Chẳng lẽ chẳng qua là ta ảo giác sao?" Phi hành bên trong Lãnh Phong lộ ra một nụ cười khổ, che còn đang chảy máu mắt phải, sau đó cặp mắt tối sầm lại, hướng xuống đất rơi đi.

Hần vừa vịn bay đến Âm Dạ quỳ rượu phía trên.

Cách xa mặt đất còn có không tới mười mét thời điểm, cho dù Lãnh Phong đã mất đi ý thức, nhưng hai cánh vẫn nhẹ nhàng phui một cái, chậm lại hạ xuống tốc độ.

"Àm!"

Lãnh Phong thân thể hung hần té xuống đất bên trên, hai cánh tự động trở lại trong cơ thể hần.

Hôn mê Lãnh Phong khỏe mắt chậm rãi chảy ra một giọt nước mắt, trong miệng nỉ non: "Sur phó mẫu thân "

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 176: Trương Ảnh Hàm chức vụ

Màn đêm buông xuống, Lãnh Phong chậm rãi trợn mở con mắt, đập vào mi mắt, là gian phòng của mình trần nhà.

Cả người cảm giác vô lực để cho Lãnh Phong nhũn mảy lại, thống khổ nhất, chính là mắt phải truyền tới đau đớn.

Lãnh Phong theo bản năng che chính mình mắt phải, trạng thái mạnh nhất xuống Ứng Nhân chỉ có thể kiên trì 10 giây, nhưng hần vẫn gắng gượng dùng đến gần năm mươi giây, chảy máu cùng đau đớn đã coi như là rất tốt hậu quả, nếu như hần dùng đủ một phút, cấp độ kia đợi hần chính là vĩnh viễn mù.

"Người cảm giác thế nào?"

Trương Ảnh Hàm thanh âm, truyền vào Lãnh Phong trong tai.

Lãnh Phong ngay cả vội vàng xoay người đầu, chỉ thấy Trương Ảnh Hàm ngồi ở mép giường, mang trên mặt một tia ân cần.

"Ta mời La thúc thúc xem qua, hần nói người không có gì đáng ngại, nhưng có thể sẽ cả người có chút mất sức." Trương Ảnh Hàm nói.

"Ta" Lãnh Phong đột nhiên nghĩ đến, chính mình mất đi ý thức trước còn trên không trung, sau đó theo đạo lý mà nói hần là sẽ trực tiếp ngã xuống đất mới đúng, nhưng bây giờ lại bình yên vô sự?

"Ta tới nơi này thời điểm phát hiện người nằm ở bên ngoài, mắt phải còn chảy máu, ta lúc ấy dọa hổng, nhưng lại không dám đưa người đi bệnh viện, bởi vì người con mắt cho nên ta không thể làm gì khác hơn là mời La thúc thúc tới xem bệnh cho người, thật may hần nói người không có gì đáng ngại, nghĩ

ngoi cho khỏe là được rồi."

Nghe Trương Ảnh Hàm lời nói, Lãnh Phong muốn từ trên giường ngồi dậy, nhưng do khắp toàn thân mất sức, hấn lại thoảng cái không có thể thành công.

Trương Ảnh Hàm thấy hấn cử động, liền tranh thủ hấn đỡ dậy.

"Cám ơn người cứu ta." Lãnh Phong hô hấp Trương Ảnh Hàm trên người mùi thơm cơ thể, miễn cưỡng lộ ra vẻ tươi cười.

"Không việc gì a, người cũng không biết giúp ta bao nhiêu lần, ta lần này cứu người tính là gì a." Trương Ảnh Hàm cũng nhẹ nhàng cười, sau đó hỏi "Người rốt cuộc gặp phải cái gì a, người vì sao lại té xỉu ở quầy rượu bên ngoài, hơn nữa con mắt còn chảy máu, ta nhìn thấy thời điểm thật dọa hống."

Lãnh Phong trên mặt lộ ra vẻ khổ sở, nhận ra được thân thể khôi phục một ít khí lực sau, chậm rãi đi xuống giường, hướng bàn đọc sách đi tới.

Trương Ảnh Hàm cũng liền bận rộn đi theo Lãnh Phong bên người, đỡ thân thể của hấn.

"Ta nhận ra được sự phụ ta xuất hiện, cho nên ta phải tìm được nàng, nhưng ta thất bại." Lãnh Phong hai tay đề ở trên bàn sách, mặt đầy nụ cười khổ sở.

Trương Ảnh Hàm nhất thời lẳng lẳng, tám năm trước nàng gặp qua Mộ Thi Vân, bao nhiêu biết một ít Lãnh Phong tình huống.

"Có phải hay không là người ảo giác." Trương Ảnh Hàm cẩn thận từng li từng tí nói.

Đang khi nói chuyện sau khi Trương Ảnh Hàm lưu ý Lãnh Phong biểu tình, rất sợ hấn tức giận.

Lãnh Phong cười khổ, nói: "Có lẽ đi, có thể là ta quá tưởng niệm sự phó."

Nói xong, Lãnh Phong cúi ra bàn đọc sách trong mặt mã khóa, tương tương sách lấy ra.

Nhìn tương sách mặt bìa, Lãnh Phong khổ sở cười, sau đó lấy dũng khí, mở ra tương sách trang thứ nhất.

"Nàng thật là đẹp." Trương Ảnh Hàm thấy bức ảnh đầu tiên sau, theo bản năng nói.

Nhưng ngay sau đó nàng liền lưu ý đến trong hình, hay lại là trẻ sơ sinh Lãnh Phong, không nhận được lộ ra vẻ tươi cười, nói: "Khi còn bé người thật là đáng yêu."

Lãnh Phong không nói gì, lẳng lẳng nhìn trong hình mình và Mộ Thi Vân.

Nhận ra được Lãnh Phong tâm tình biến hóa, Trương Ảnh Hàm không nói gì thêm, lẳng lẳng đứng ở Lãnh Phong bên người, đỡ cánh tay hấn.

Nếu như ở trước hôm nay, Lãnh Phong tương tương sách mở ra lời nói, hấn có thể gặp được Mộ Thi Vân hình thể, bởi vì Mộ Thi Vân ly thể trước đem một đoạn ngắn linh hồn phong ấn ở trong album ảnh, chỉ cần Lãnh Phong mở ra cái này tương sách, kia thân thể nàng sẽ xuất hiện.

Nhưng Lãnh Phong vẫn luôn không có dũng khí làm như thế, cho đến Mạch Nhiên đem điều này tương sách mở ra.

Mạch Nhiên mở ra tương sách, cũng có thể nói là một cái tối kết quả tốt. Bởi vì nếu như Lãnh Phong mới gặp lại Mộ Thi Vân lời nói, nhất định sẽ không khồng chế được tâm tình mình, kia cái kết quả này cũng không phải Mộ Thi Vân muốn thấy được, bởi vì nàng không muốn nhìn thấy Lãnh Phong như thế thương tâm, cho nên mới xuất hiện ở Mạch Nhiên trước mặt.

Lãnh Phong không biết này cái sự tình, cũng vĩnh viễn sẽ không biết.

Vận mệnh, một lần nữa trên cột hấn.

Lúc này Lãnh Phong, giống như là một đứa bé ở Tư Niệm mẫu thân mình.

Ở Lãnh Phong còn khi còn bé, Mộ Thi Vân liền nói cho Lãnh Phong chính mình cũng không phải là mẹ hấn, nhưng Lãnh Phong cho tới bây giờ đều không để ý, cũng không đuổi theo hỏi mình cha mẹ ruột là ai.

Hấn vẫn luôn rất hiểu chuyện.

"Không muốn lại thương tâm được không? Ta nhớ người sự phó nếu như gặp lại người bây giờ bộ dáng, khẳng định cũng sẽ rất thương tâm, người chẳng lẽ muốn thấy được nàng thương tâm một mặt sao?" Trương Ảnh Hàm nhẹ nói đạo.

Nghe Trương Ảnh Hàm nói chuyện, Lãnh Phong phản ứng đầu tiên liền thì không muốn, hấn liền vội vàng xoa một chút khóe mắt sắp rơi xuống nước mắt, rút ra sụt sịt cái mũi, nói: "Ta biết."

Nói xong, Lãnh Phong tương tương sách khép lại, nhưng cũng không có thả lại đến trong ngăn kéo.

"Cái này thì đúng." Trương Ảnh Hàm lộ ra vẻ tươi cười.

Nàng có thể rõ ràng cảm giác Lãnh Phong thương tâm, nàng cơ hồ cũng phải bị cái không khí này xúc động, nhưng nàng rất tốt không chế được tâm tình mình, phản quay đầu lại an ủi Lãnh Phong.

Nếu như lại tiếp tục như thế, nàng nhất định sẽ thứ nhất khóc thành tiếng.

"Người bây giờ cảm thấy thế nào, người con mắt, thật là khủng khiếp." Trương Ảnh Hàm có chút lo âu nói.

"Ta con mắt?" Lãnh Phong hơi ngần ra, sau đó đi tới trước gương.

Lãnh Phong mắt phải vẫn vết tia máu, vốn là màu xanh da trời bên phải muốn biến thành màu đỏ thẫm.

"Ta không sao, yên tâm đi, đây chỉ là quá độ sử dụng hậu quả, nghỉ ngơi một buổi tối sẽ tốt." Lãnh Phong cười nói.

Lãnh Phong mắt phải đang ở mơ hồ đau, nhưng sẽ không có vấn đề lớn lao gì, chẳng qua là ở mấy canh giờ này trong hần đều không thể sử dụng nữa Ứng Nhân, nếu hần không là rất có thể sẽ mù.

"Nếu như người cảm thấy khó chịu chỗ nào lời nói, nhất định muốn nói với ta một tiếng, ta lập tức dẫn người đi bệnh viện." Trương Ảnh Hàm nói.

Trương Ảnh Hàm trong giọng nói tràn đầy quan tâm để cho Lãnh Phong tâm lý ấm áp, sau đó cười gật đầu một cái, "Yên tâm đi, nếu là thật có chuyện ta tự mình biết nên làm như thế nào, dù sao thân thể làm trọng."

"Ừ, người biết liền có thể." Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng gật đầu.

Lãnh Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì, ngay cả bận rộn hỏi "Người là thế nào đem ta lấy tới lầu hai."

"Trên lưng tôi a, lâu một lò sưởi thật giống như xấu, có chút lạnh, ta cũng không thể đem người ném ở phía dưới đi." Trương Ảnh Hàm nói.

Trên lưng tôi?

Lãnh Phong nhất thời lảng lảng, sau đó nhìn Trương Ảnh Hàm vậy có nhiều chút thân thể gầy yếu, mắt Chariton lúc tràn đầy áy náy.

"Thật xin lỗi, ta "

Lãnh Phong lời còn chưa nói hết, liền bị Trương Ảnh Hàm cắt đứt, "Nói cái gì thật xin lỗi a, không cho nói."

Nhìn Trương Ảnh Hàm kia thân thể gầy yếu, Lãnh Phong tâm lý có chút cảm giác khó chịu, dù sao hần trọng lượng cơ thể nhưng là có một trăm hai mươi cân, nàng lại đem trên lưng mình tới.

Lãnh Phong nhếch miệng, nhẹ nhàng gật đầu, "Cảm ơn."

"Không việc gì, người giúp qua ta nhiều lần như vậy, ta giúp người một lần coi là không cái gì."

Lúc này cảnh tượng, tựa hồ cùng lần trước Mạch Nhiên cứu Lãnh Phong thời điểm giống như vậy, Mạch Nhiên cũng là dùng cô ấy là thân thể gầy yếu, đem Lãnh Phong vác đến lầu hai.

Nhưng bất đồng là, Mạch Nhiên chỉ có 1m6, so với Lãnh Phong muốn lùn một cái đầu. Mà Trương Ảnh Hàm thân cao cùng Lãnh Phong không sai biệt lắm, cho nên sẽ không giống Mạch Nhiên như vậy cô hết sức.

"Đúng, mẹ người công ty bây giờ thế nào." Lãnh Phong hỏi.

Buổi sáng thời điểm Lãnh Phong cho Mạch Chấn gọi điện thoại, yêu cầu hần đối với (đúng) Trương Tuyết Bình công ty cung cấp trợ giúp, theo đạo lý trợ giúp đã phát ra mới đúng.

"Ta vừa định hỏi người đây." Trương Ảnh Hàm trên mặt tràn đầy hưng phấn, nói: "Người là tại sao biết Mạch Chấn, người buổi sáng thời điểm là cho Mạch Chấn gọi điện thoại đúng không?"

"Ngạch không sai." Lãnh Phong không có chối.

"Hôm nay Mạch Chấn đối ngoại tuyên bố cùng mẹ của ta công ty kết làm quan hệ hợp tác, bọn họ vô điều kiện cho chúng ta cung cấp toàn bộ ủng hộ, bây giờ mẹ của ta công ty đã hoàn toàn khởi từ hồi sinh, rất nhiều thương gia cũng liên lạc mẹ của ta, yêu cầu từ chúng ta nơi này tiến hóa đồ trang điểm."

Trương Ảnh Hàm mặt đầy kích động, dù sao thấy thấy chính mình mẫu thân công ty bắt đầu quật khởi, nàng như thế nào lại không vui.

Hơn nữa có Mạch Chấn sức ảnh hưởng ở, những người khác nịnh hót Trương Tuyết Bình cũng không kịp, chớ nói chi là từ các nàng kia mua đồ trang điểm.

"Ừ, vậy thì tốt." Lãnh Phong gật đầu một cái, Mạch Chấn làm việc năng lực cũng thực không tồi.

"Lãnh Phong, người còn không có nói cho ta, người là tại sao biết Mạch Chấn, hẳn chính là Hoa Hạ thứ 2 phú hào a." Trương Ảnh Hàm nắm Lãnh Phong cánh tay, đuổi theo hỏi.

Trên thực tế Mạch Chấn đã là Hoa Hạ nhà giàu nhất, nhưng Trương Ảnh Hàm còn chưa kịp nhìn tận văn, cho nên cũng không biết.

"Cái này há" Lãnh Phong sờ mũi một cái, hẳn muốn theo liền biên cái cổ, nhưng đột nhiên nghĩ đến chính mình chính miệng đã đáp ứng Trương Ảnh Hàm, không thể lừa nằng, không thể làm gì khác hơn là nói thật: "Có một lần hẳn bị người ám sát, ta xuất thủ cứu hẳn, sau đó hẳn nợ ơn ta, cứ như vậy rồi."

"Không trách a." Trương Ảnh Hàm mặt đầy bưng tỉnh đại ngộ bộ dáng.

"Kia mẹ người tiếp theo có ý kiến gì, dù sao công ty khởi từ hồi sinh, nằng chắc không cần khổ cực như vậy đi, rất nhiều chuyện nằng đều có thể giao cho thủ hạ đi làm." Lãnh Phong nói.

Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng lắc đầu một cái, "Mới không phải đâu rồi, nằng bây giờ bận rộn hơn, bận bịu họp, hôm nay cả ngày nằng đều không về nhà, cơm cũng không có ăn."

Lãnh Phong sờ mũi một cái, đạo: "Ta đi, kia hết thầy trở về lại nguyên điểm a."

"Bất quá mà, mẹ của ta đã đáp ứng ta, nằng cho phép ta đến nằng công ty hỗ trợ, sau này ta có thể giúp nằng chia sẻ một ít." Trương Ảnh Hàm cười nói.

Đi Trương Tuyết Bình công ty hỗ trợ?

Lãnh Phong tâm nhất thời thật chặt, nếu như là lời như vậy, kia Trương Ảnh Hàm há chẳng phải là lại không thể tới nơi này đi làm.

Tựa hồ đoán được Lãnh Phong ý nghĩ trong lòng, Trương Ảnh Hàm liền vội vàng nói: "Người yên tâm đi, ta ban ngày ở mẹ của ta công ty đi làm, buổi tối sẽ tới nơi này."

"Vậy người khởi không phải là không có thời gian nghỉ ngơi?"

"Không biết a, ta tới nơi này chính là nghỉ ngơi, người nơi này quá dễ dàng a, lại không cần bận rộn thế nào, tiền lương lại cao, còn có miễn phí thức uống uống đi."

"Sách sách sách, người đây là vừa ý chỗ này của ta thức uống a."

Hai người trò chuyện một chút, hoàn toàn quên buổi sáng phát sinh lúng túng, đây đối với Lãnh Phong mà nói là một chuyện tốt, hẳn ngay từ đầu còn nghĩ phải thế nào hóa giải cái này lúng túng, nhưng Trương Ảnh Hàm không có nói ra, hẳn cũng có thể rất tốt tránh cho.

"Đúng, người đang ở đây mẹ người công ty đảm nhiệm chức vụ gì?" Lãnh Phong có chút hiếu kỳ hỏi.

Dù sao Trương Tuyết Bình nhưng là tổng tài, theo đạo lý Trương Ảnh Hàm tiến vào công ty, chức vị một cái không kém mới đúng.

"Một người bình thường Tiểu Văn chức." Trương Ảnh Hàm le lưỡi, hiển nhiên nằng đối với (đúng) chức vị này cũng là có chút bất mãn.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Già Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Trong đêm tối Thủ Hộ Giả

"Không phải đâu, nói thế nào người cũng là con gái nằng a, nằng lại chỉ cho một mình người Tiểu Văn chức?"

Lãnh Phong mặt đầy kinh ngạc, dù sao Trương Tuyết Bình cách làm đúng là có chút khiến người ta thất vọng.

Nghe được công ty xảy ra chuyện thời điểm, Trương Ảnh Hàm phản ứng đầu tiên chính là nóng nảy, cuối cùng còn khóc thành tiếng, bởi vì nằng là thật lo lắng.

Cũng là bởi vì Trương Ảnh Hàm, Lãnh Phong mới sẽ ra tay trợ giúp Trương Tuyết Bình công ty, để cho nằng công ty khởi từ hồi sinh, nhưng Trương Tuyết Bình lại chỉ cho Trương Ảnh Hàm một cái Tiểu Văn chức, Lãnh Phong phản ứng đầu tiên chính là khó chịu.

Nếu như không phải là Trương Tuyết Bình là Trương Ảnh Hàm mẫu thân lời nói, Lãnh Phong nhất định sẽ đem công ty này giết chết.

"Cũng không chuyện á..., ít nhất ta là có thể đi vào nàng công ty giúp nàng bận rộn, chờ đi, ta nhất định sẽ từ một cái Tiểu Văn chức từ từ thăng lên!" Trương Ảnh Hàm nắm quả đấm nhỏ, mặt đầy kiên định.

"Nếu như ngươi cần ta hỗ trợ lời nói, trực tiếp mở miệng, ta lập tức có thể cho ngươi mẫu thân cho ngươi cái chức vị cao." Lãnh Phong nói.

Có Mạch Chấn ở, chỉ cần Lãnh Phong hướng Mạch Chấn chào hỏi, Lãnh Phong cũng không tin Trương Tuyết Bình sẽ không ngoan ngoãn làm theo.

"Không cần, ta sẽ nhượng cho mẹ của ta thấy ta tiềm lực, chờ đi, nàng nhất định sẽ mở rộng tầm mắt." Trương Ảnh Hàm rất tự tin, bởi vì lấy nàng học thức cùng trí tuệ, đi một ít đại hình công ty làm cao tăng là hoàn toàn không thành vấn đề.

Bất quá ở Trương Tuyết Bình công ty, đúng là uy khuất nàng, dù sao nàng rất tru tú.

Nhưng Trương Ảnh Hàm lại không quan tâm, bởi vì nàng là thật muốn trợ giúp Trương Tuyết Bình.

"Vây cũng tốt, ngươi đã kiên trì như vậy, ta cũng không tiện nói gì nữa, cho." Nói xong, Lãnh Phong lấy ra một tờ thẻ ngân hàng, đưa cho Trương Ảnh Hàm.

"Đây là?" Trương Ảnh Hàm cũng không có đưa tay nhận lấy, mà là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc hỏi.

"Ngươi tiền lương a, mặt nữa là sáu cái số không." Lãnh Phong cười cười, đem thẻ ngân hàng nhét vào Trương Ảnh Hàm trong tay.

Trương Ảnh Hàm nhìn lấy trong tay thẻ ngân hàng, hỏi "Bên trong có bao nhiêu tiền?"

"Ngươi đoán a."

Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không nói cho Trương Ảnh Hàm bên trong có mười ngàn USD, để cho chính nàng tra đi.

"Ngươi phát tiền lương là theo như USD hay lại là tiền hoa hạ?" Trương Ảnh Hàm tiếp tục hỏi.

"Đương nhiên là USD, bởi vì đây là nước Mỹ thẻ ngân hàng."

Nói xong, Lãnh Phong hướng phòng tắm đi tới, vừa đi vừa nói chuyện: "Ta trước đi tắm."

Trương Ảnh Hàm nhìn Lãnh Phong bóng lưng, tâm lý ngũ vị tạp trần.

Lãnh Phong cấp cho nàng trợ giúp, thật sự là rất nhiều.

Cho dù nàng ban đầu đã cứu Lãnh Phong một mạng, nhưng đó cũng là tám năm trước chuyện, hơn nữa Lãnh Phong đã sớm báo đáp xong, nhưng hẳn một mực còn không ngừng cấp cho nàng toàn bộ trợ giúp.

Trương Ảnh Hàm đột nhiên nghĩ đến Lãnh Phong buổi sáng biểu lộ, trong nháy mắt liền biết Lãnh Phong vì sao phải như vậy trợ giúp nàng.

"Ta nên làm cái gì?" Trương Ảnh Hàm cầm lấy trong tay thẻ ngân hàng, khẽ cắn môi.

Nàng không phải là đối với (đúng) Lãnh Phong không hảo cảm, ngược lại, nàng phát hiện mình đã có nhiều chút thích Lãnh Phong.

Chẳng qua là có một chút rất trọng yếu, đó chính là Trương Ảnh Hàm còn không thể nào tiếp thu được Lãnh Phong là Dị Năng Giả sự thật này.

Nghe trong phòng tắm truyền ra tiếng nước chảy, Trương Ảnh Hàm nhẹ nhàng nhỏ khí, sau đó đưa mắt dừng lại ở trên bàn tương sách bên trên.

Trương Ảnh Hàm cơ hồ là theo bản năng, đi tới bên bàn đọc sách, mở ra tương sách

Nửa giờ sau, Lãnh Phong từ trong phòng tắm đi ra, lại phát hiện Trương Ảnh Hàm đứng ở bên bàn đọc sách, không ngừng roi lệ.

"Thế nào?" Lãnh Phong lắc người một cái đi tới Trương Ảnh Hàm bên người, có chút tiêu gấp hỏi "Xảy ra chuyện gì?"

Trương Ảnh Hàm che miệng, không ngừng khóc thút thít, ánh mắt dừng lại ở tương sách bên trên.

Lãnh Phong hơi ngần ra, sau đó đưa mắt chuyển tới tương sách bên trên, khi hắn thấy trong hình chính mình sau, nhất thời liền biết Trương Ảnh Hàm tại sao phải khóc.

Trong hình, Lãnh Phong quỳ một chân trước mộ bia, cánh đưa ra, tay phải cầm vục sâu kiếm, mũi kiếm bung cắm ở trên cỏ.

Mà trên mặt hắn, tràn đầy bi thương.

Nhìn tấm hình này, Lãnh Phong khổ sở cười cười, sau đó tương tự sách khép lại.

Hắn không có dũng khí nhiều hơn nữa nhìn một giây, nếu hắn không là cũng sẽ không không chế được tâm tình mình.

"Được, đừng khóc, bằng không người khác thấy đã cho ta khi dễ người." Lãnh Phong nhẹ nhàng vỗ Trương Ảnh Hàm bả vai, an ủi.

Thật ra thì hắn rất muốn đưa tay ra thay Trương Ảnh Hàm xóa đi trên mặt nàng nước mắt, nhưng hắn không có làm như thế.

Trương Ảnh Hàm dừng lại khóc tí tê, sau đó xóa sạch trên mặt nước mắt, nói: "Tại sao, chỉ là xem hình, ta liền có thể cảm giác được người tâm lý bị thương?"

Lãnh Phong lẳng lẳng, sau đó khổ sở cười, đi tới cạnh cửa sổ, nhìn bên ngoài cô đơn đường phố.

"Ta không biết nên nói thế nào, cũng không dám đi nói, bởi vì ta không dám suy nghĩ tiếp lên lúc trước sự tình, nếu không ta nhất định sẽ so với người khóc còn lợi hại hơn." Lãnh Phong cười khổ nói.

"Ta phải phải kiên cường, ta không thể để cho sư phó thấy ta như thế yếu ớt một mặt, nhưng ta kiên cường tiền đề, là không thể suy nghĩ tiếp lên, bởi vì ta không thể tiếp nhận năng lực thế sự thật."

Nói chuyện trong lúc, Lãnh Phong bả vai một mực ở run rẩy, hắn đang cố gắng giữ trấn định.

Trương Ảnh Hàm đi tới Lãnh Phong bên người, đuổi tay cầm tay hắn bàn tay.

Lãnh Phong đầu tiên là hơi ngẩn ra, sau đó cảm thụ bàn tay nàng truyền tới ấm áp.

Một lần nữa, nàng cảm Lãnh Phong bàn tay, có lẽ là từ đồng tình, có lẽ không biết đến

"Ta khi còn bé cũng chưa có cha, mẹ của ta cũng cho tới bây giờ cũng sẽ không nhắc lên phụ thân ta là ai, cho nên ta từ nhỏ cũng rất hâm mộ những gia đình kia hoàn chỉnh người, bởi vì những người đó đều có cha mẹ thương yêu, nhưng ta mỗi ngày đối mặt chỉ là một trống rỗng nhà ở, mẹ của ta cũng rất ít để ý tới ta, nàng chưa bao giờ sẽ ở ta yêu cầu nàng thời điểm xuất hiện "

"Nhìn thói quen, cũng liền chết lặng, ta sau khi lớn lên, không bao giờ nữa hâm mộ những gia đình kia hoàn chỉnh người "

"Lãnh Phong, giống như người nói, người phải kiên cường, nhưng như người vậy đè nén, cũng không là một chuyện tốt, ta nhớ người sư phó, cũng không muốn nhìn thấy người đè nén chính mình đi."

Nghe Trương Ảnh Hàm lời nói, Lãnh Phong cười khổ một tiếng, sau đó nói: "Ta biết, nhưng bây giờ ta còn không làm được, ta cần thời gian."

"Ừ, ta chờ người có thể chân chính buông xuống ngày hôm đó." Trương Ảnh Hàm khẽ cười nói.

Buông xuống?

Không, này vĩnh viễn cũng không thể buông xuống.

Mất đi chí thân thống khổ, không người nào có thể chân chính làm được buông xuống!

Hai người tay nắm tay, đứng ở cạnh cửa sổ, trăng sáng chiếu sáng ở trên người hai người, ở phía sau hai người tạo thành hai cái bóng dài.

"Tại sao, tại sao đầu ta thật là đau?"

h trung tâm thành phố bệnh viện, một gian sang trọng trong phòng bệnh, Mạch Nhiên thống khổ che đầu mình, sau đó từ trên giường ngồi dậy.

"Ta nữ nhi ngoan, người tốt cuộc tình!" Ngồi ở giường bệnh cạnh Mạch Chấn nhất thời thở phào.

"Ta" Mạch Nhiên nháy mắt nháy mắt con mắt, quan sát bốn phía, phát hiện mình là nằm ở một căn phòng bệnh trong.

"Nữ nhi của ta a, người thật là hù chết ba, cũng còn khá thủ hạ ta kịp thời phát hiện người té xỉu ở trong sân huấn luyện, thầy thuốc nói, trễ nửa mươi phút người thì có phiền toái." Mạch Chấn mặt đầy lo âu, Mạch Nhiên đột nhiên té xỉu đem hắn hù dọa không nhẹ.

Mạch Nhiên nhắm mắt đến con mắt, sửa sang lại trong đầu có chút hỗn loạn trí nhớ.

Khi nàng nhớ tới Mộ Thi Vân cùng nàng chuyển lời sau, nhất thời mũi đau xót.

Mộ Thi Vân xuất hiện là thực sự, nàng thiết thiết thật thật xuất hiện qua.

"Thế nào?" Mạch Chấn thấy Mạch Nhiên vành mắt có chút đỏ lên, nhất thời mặt đầy tiêu gấp hỏi.

"Ba, ta không sao, chính là mũi có chút chua, đúng ta tốt cuộc thế nào?" Mạch Nhiên kéo khai thoại đề.

"Thầy thuốc nói người tuột huyết áp, người bây giờ đã không có chuyện gì." Mạch Chấn nói.

Mạch Nhiên nha một tiếng, sau đó xoa một chút khoe mắt sắp rơi ra nước mắt, nói: "Ba, người đi ra ngoài trước đi, ta nghĩ rằng ngủ một giấc thật ngon."

"Được, người nếu có chuyện gì nhất định phải kêu một tiếng, ta mang theo mấy cái huynh đệ ở bên ngoài nhìn." Mạch Chấn không do dự đứng lên, nói.

Mạch Nhiên gật đầu một cái, "Được, cảm ơn ba."

Mạch Chấn không có lại dừng lại, xoay người rời đi phòng bệnh, hơn nữa đóng cửa phòng.

Ở Mạch Chấn sau khi rời đi, Mạch Nhiên che miệng, nước mắt không ngừng hướng hạ lưu.

Chỉ là cùng Mộ Thi Vân nửa giờ sống chung, nàng lại như thể không nỡ bỏ Mộ Thi Vân rời đi, Mạch Nhiên bây giờ rốt cuộc có thể cảm giác được, Mộ Thi Vân rời đi, rốt cuộc cho Lãnh Phong mang đến bao nhiêu thống khổ.

Mộ Thi Vân nói chuyện với nàng, thật sâu khắc ở Mạch Nhiên trong đầu, nàng đời này cũng không thể quên mất.

"Lãnh Phong, ta rốt cuộc minh bạch người thống khổ, nàng là một cái rất tốt người, thật." Mạch Nhiên nghẹn ngào, nước mắt làm ướt nàng quần áo, còn có nếp ở trên người nàng chân.

Vận mệnh, là như thế sẽ trên cột người

Ám Dạ quỳ rượu, Lãnh Phong cùng Trương Ảnh Hàm đứng ở trước cửa sổ hồi lâu, hai người tay vẫn luôn nắm, cuối cùng Trương Ảnh Hàm thân thể động một cái, Lãnh Phong mới theo bản năng buông tay ra.

"Ta nghĩ ta nên trở về đi, mẹ của ta nói qua nay dạ hội nhắc lên về nhà." Trương Ảnh Hàm vừa nói, hóa giải lúng túng.

Lãnh Phong gật đầu một cái, nói: "Nếu không ta đưa người đi."

"Không cần, đến nhà ta bên kia, người muốn tại sao trở về à?" Trương Ảnh Hàm lắc đầu, cự tuyệt Lãnh Phong hảo ý.

"Ta có thể bay trở lại." Lãnh Phong cười nói.

Trương Ảnh Hàm suy tư một hồi, sau đó hay lại là lắc đầu một cái, nói: "Không tốt lắm, chung quanh nhà ở rất nhiều đầu rồi, hơn nữa bảo an gần đây tăng cường an ninh, ta lo lắng "

Trong lời nói của nàng ý tứ, Lãnh Phong minh bạch, nàng là không hy vọng người khác thấy tự Minh có thể (Kỳ Năng) lực.

Lãnh Phong không có kiên trì nữa, nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Vây cũng tốt, trên đường cẩn thận."

"Ừ, bài bai á..., sớm nghỉ ngơi một chút, thân thể là trọng yếu nhất."

"Ta biết."

Trương Ảnh Hàm hướng về phía Lãnh Phong phát tay một cái, nhưng sau đó xoay người rời đi Lãnh Phong căn phòng.

Lãnh Phong đi tới cạnh cửa sổ, nhìn đặt ở quỳ rượu trước cửa xe.

Một phút đồng hồ sau, Trương Ảnh Hàm bóng người xuất hiện ở Lãnh Phong trong mắt.

Trương Ảnh Hàm trực tiếp đi tới bên cạnh xe, ngẩng đầu lên nhìn đứng ở cạnh cửa sổ Lãnh Phong liếc mắt, hướng hân phát tay một cái.

Lãnh Phong lộ ra vẻ tươi cười, đi theo phát tay một cái.

Ở Lãnh Phong nhìn soi mói, Trương Ảnh Hàm ngồi vào trong xe, lái xe rời đi.

Nàng mở rất chậm chạp, nàng lái xe vẫn luôn là như vậy.

Đưa mắt nhìn Trương Ảnh Hàm xe rời đi đường phố, Lãnh Phong cho mình phủ thêm một cái áo khoác, sau đó từ trong cửa sổ bay ra ngoài.

Coi như không ngồi ở nàng trong xe thì như thế nào? Ta cũng như thế có thể bảo vệ nàng, lặng lẽ bảo vệ nàng an toàn, làm một cái trong đêm tối Thủ Hộ Giả.

Lãnh Phong bay lượn ở giữa trời cao, mắt nhìn xuống Trương Ảnh Hàm xe.

Chẳng biết lúc nào, Trương Ảnh Hàm đã tại Lãnh Phong tâm lý chiếm cứ rất trọng yếu vị trí, Lãnh Phong rất rõ, chính mình đối với (đúng) Trương Ảnh Hàm cảm tình, đã không còn là từ báo ân

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 178: Hai tháng sau

Hai tháng sau, Lãnh Phong ngồi ở quầy rượu trên ghế sa lon, trước người trên bàn để một ly nóng hổi cà phê.

Mùa đông đã hoàn toàn đi qua, nhiệt độ cao dần dần xâm nhập h thành phố.

Bây giờ h thành phố nhiệt độ mỗi ngày đều duy trì ở mười độ tới 20 độ, ngày đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày khá lớn.

Mà trong đường phố tâm phòng ngầm dưới đất đã hoàn toàn xây xong, ảo ảnh số hiệu liền dừng phòng ngầm dưới đất trong.

Marcus đám người ở đường phố bên ngoài làm một cái nguy trang, để cho người không nhìn ra mặt đất có làm qua cái gì sửa đổi, hơn nữa coi như máy bay từ không trung hạ xuống, đường phố người ngoài cũng không nhìn thấy trăng cảnh này.

Trong hai tháng này, Trương Ảnh Hàm ban ngày đi làm ở công ty, buổi tối tắc lại quầy rượu nơi này hỗ trợ, hai người cũng có thể cảm giác được quan hệ biến hóa vi diệu, nhưng hai người cũng không có mở miệng đánh vỡ, mà Lãnh Phong cũng không có lại lấy dũng khí đi biểu lộ.

Mặc dù Lãnh Phong là một cái rất cường thế người, nhưng về mặt tình cảm, hắn vẫn luôn thiếu dũng khí.

Lần trước lấy dũng khí đi biểu lộ, đổi lại là thất bại, sau đó cho dù cùng Trương Ảnh Hàm đi lại gần, hắn cũng không có lại lấy dũng khí.

Vốn là ban ngày Lãnh Phong sẽ rất buồn chán, nhưng Mạch Nhiên lại ngày ngày chạy tới quầy rượu tìm Lãnh Phong, nàng đã quên lần trước không thích, hướng Lãnh Phong biểu đạt tình cảm mình.

Hai tháng này có thể nói là Lãnh Phong trải qua ngắn gọn nhất hai tháng, hắn thậm chí không cảm thấy thời gian có thay đổi gì, trong chớp mắt liền trải qua hai tháng.

Bây giờ đã tiến vào tháng tư phần, giá rét Đông ngày đã qua, bây giờ Lãnh Phong chỉ mặc một bộ áo sơ mi cộc tay, bởi vì bây giờ nhiệt độ duy trì ở 20 độ bên cạnh (trái phải).

Trong quán rượu chẳng biết lúc nào nhiều một máy Đàn dương cầm cùng một ít Đàn ghi-ta các loại (chò) nhạc khí, để cho vốn cũng không lớn quầy rượu có vẻ hơi hẹp hòi.

Bất quá Lãnh Phong vì để quầy rượu nhìn qua không hẹp hòi, cố ý giảm bớt tạp tọa số lượng, từ vốn là mười giảm bớt đến năm cái.

Lúc này, Lăng Ảnh từ bên ngoài chạy vào, sau đó cầm lên Đàn ghi-ta, xoay người chạy.

Lãnh Phong: "

Từ quầy rượu có Đàn ghi-ta sau khi, Lăng Ảnh liền ngày ngày ở đó đàn Đàn ghi-ta, hận không được ôm Đàn ghi-ta cùng ngủ.

Trong hai tháng này cũng không có nhiệm vụ, nước Mỹ bên kia mặc dù có nhiệm vụ, nhưng Băng Lô cùng Nanh Sói hai người liền giải quyết, cho nên cũng không cần Hoa Hạ Phân Bộ bên này hỗ trợ.

Cho nên hai tháng, tất cả mọi người rất buồn chán, mỗi ngày đều là rảnh rỗi trống đầu.

Lãnh Phong cũng không có đi tiếp tục nhiệm vụ, một tháng trước ngược lại có một cái ám sát nhiệm vụ, nhưng Lãnh Phong cự tuyệt, nguyên nhân là chi phí quá thấp.

Ám Dạ tiếp tục nhiệm vụ giá thấp nhất là năm triệu USD, đối phương ra giá ba triệu, hơn nữa còn không thể cao hơn nữa, Lãnh Phong trực tiếp một cước đem tên kia cho đập ra ngoài, chính là ba triệu, hắn còn nhìn không thuận mắt.

Quầy rượu có nhạc khí sau khi, Mạch Nhiên ở lại chỗ này thời gian liền càng ngày càng dài, bởi vì nàng rất thích ca hát, mỗi ngày đều sẽ ở trong quán rượu hát rất lâu, Lãnh Phong ngược lại cũng không cảm thấy được (phải) phiền, bởi vì Mạch Nhiên ca hát thật rất êm tai.

Lãnh Phong nguyện vọng lớn nhất, chính là muốn nghe đến Trương Ảnh Hàm tự mình hát một bài hát, nhưng cái yêu cầu này Lãnh Phong cho tới bây

giờ cũng không có chính miệng đi nhắc lên, dù sao hán cũng không tiện đi nói.

Mới vừa rồi cũng có nhắc tới, Lãnh Phong mặc dù là một cái rất cường thế người, nhưng ở cảm tình trên phương diện, hán là một cái thiếu dũng khí Tiểu Bạch.

"Lãnh Phong, ném thử một chút ta mới nhất điều phối nước trái cây." Phan Mộc Mộc nắm một cái ly, đi vào trong quán rượu.

Ly chứa một ly chất lỏng màu tím, hơn nữa không ngừng truyền ra nồng nặc mùi thơm, người giống như Blueberry.

Nhìn Phan Mộc Mộc nắm ly hướng chính mình đi tới, Lãnh Phong theo bản năng co rút rụt cổ, mang theo một chút sợ hãi ánh mắt nhìn Phan Mộc Mộc, nói: "Lần này vậy là cái gì quý a, người luôn là bắt ta làm thí nghiệm, như vậy thật được rồi, ta nói thế nào cũng là Phân Bộ lão đại, người lần trước làm hại ta đau bụng, ta còn không tính sổ với người a."

Phan Mộc Mộc le lưỡi, cười hi hi nói: "Ồn định á..., lần này tuyệt đối sẽ không có vấn đề."

"Lần này là cái quý gì?"

"Blueberry dịch cùng Dương Mai dịch điều phối chung một chỗ, hơn nữa một ít rượu vang "

Nghe Phan Mộc Mộc kể lể, Lãnh Phong cái trán bốc lên ba cái hắc tuyến, sẽ không kém miệng sùi bọt mép, trong hai tháng này bởi vì không nhiệm vụ, trừ Lãnh Phong ra, Lăng Ảnh Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc tìm khắp sự tình tiêu khiển.

Tỷ như Lăng Ảnh liền ngày ngày ôm Đàn ghi-ta, Lăng Mặc là nghiên cứu mới Hacker mật mã, về phần Phan Mộc Mộc, là luôn là chế tạo một ít kỳ kỳ quái quái thức uống a, thức ăn loại, mỗi lần tìm khắp Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh ăn thử.

Nhưng mà nàng lần đầu tiên nghiên cứu ra được bánh ngọt, liền đem Lăng Ảnh ăn ở trong nhà cầu ngồi xổm nửa giờ.

Sau đó nàng chế tạo mới thức uống, tìm Lãnh Phong làm thí nghiệm, Lãnh Phong không biết Lăng Ảnh chuyện, đàn độn uống, sau đó, so với hán Lăng Ảnh còn thảm hơn

Bây giờ thấy Phan Mộc Mộc lại đem đến mới nghiên chế ra được thức uống tới, hơn nữa những thứ kia gia vị còn như vậy kỳ quái, Lãnh Phong nhất thời liền kinh sợ, dù sao sinh mệnh quan trọng hơn, đây cũng không phải là đùa giỡn.

"Dừng một chút dừng, lần này người đem ta đánh chết ta cũng sẽ không tiếp tục đem người làm vật thí nghiệm." Lãnh Phong lắc đầu, để cho hán tiếp tục uống những thứ này kỳ quái đồ, hán tình nguyện đi tìm Tử Long đánh bên trên ba ngày ba đêm

"Ồ kia, người cũng nói người là Phân Bộ lão đại, giúp ta một lần, có được hay không vậy" thấy Lãnh Phong không muốn, Phan Mộc Mộc bắt đầu bán manh kiểu.

Lãnh Phong không hề bị lay động, lần trước hán chính là bị Phan Mộc Mộc bán manh cho hãm hại, lần này coi như bắt hán cho đánh một trận, hán cũng không nguyện ý đi uống này kỳ quái chất lỏng.

Đang lúc này, một chiếc xe lái vào trong đường phố, tốc độ cực nhanh.

Lãnh Phong cùng Phan Mộc Mộc theo bản năng nhìn ra phía ngoài, dù sao xe này tiếng động cơ thật sự là quá vang dội.

Ở hai người nhìn soi mói, màu đỏ Ferrari một cái huyền khốc phiêu dật, ngừng ở quây rượu ngoài cửa lớn.

Thấy chiếc kia màu đỏ Ferrari, Lãnh Phong nhất thời cũng biết, đây tuyệt đối là Mạch Nhiên đến, dù sao chiếc xe này có thể nói là nàng ký hiệu.

Lãnh Phong vỗ vỗ trán, có chút than thở Mạch Nhiên tài lái xe, hán thật tò mò chính mình vì sao liền học không được nàng như vậy kỹ thuật.

Nhìn Mạch Nhiên đi xuống xe, Phan Mộc Mộc nhất thời hai mắt sáng lên, sau đó chạy chậm lao ra quây rượu.

Nhận ra được Phan Mộc Mộc ý đồ, Lãnh Phong nhất thời thiếu thiếu mi mao, này giờ ả, Phan Mộc Mộc là muốn để cho Mạch Nhiên tới thử uống a, cái này có chút ác đi.

Mạch Nhiên người mặc màu đen áo đầm, bởi vì nhiệt độ lên cao, nàng cũng không có mặc nữa thật dày áo khoác, trang phục mang theo trần trần mát lạnh.

Nàng hai chân mặc một đôi thủy tinh dép xăng-đan, cả người tựa như cùng Tiểu công chúa.

Nàng tóc ngắn làm nổi bật nàng mỹ lệ, nếu như muốn ở toàn bộ Hoa Hạ tìm ra một cái đẹp nhất tóc ngắn nữ hài lời nói, vậy cũng chỉ có Mạch Nhiên.

Huống chi, Mạch Nhiên tóc cũng không tính là rất ngắn, hơn nữa hai tháng đã dài hơn nhiều, đã sắp muốn đến gần bả vai.

"Mạch Nhiên, đến, ném thử một chút ta mới nhất điều phối nước trái cây, uống rất ngon nha." Phan Mộc Mộc mặt đầy nhiệt tình đi tới Mạch Nhiên trước người, cầm trong tay ly đưa cho Mạch Nhiên.

Nhìn về mặt nhiệt tình Phan Mộc Mộc, Mạch Nhiên cũng không có nhận ra được nàng ý đồ, sau đó nhận lấy ly, mỉm cười nói: "Cảm ơn Mộc Mộc á..., ta vừa vận khát."

Hai tháng sống chung, Mạch Nhiên cùng Âm Dạ các thành viên cũng lẫn lộn rất quen, Phan Mộc Mộc đám người đã hoàn toàn xem nàng như bằng hữu, mỗi lần Mạch Nhiên tới quây rượu, các nàng cũng sẽ nhiệt tình chào đón.

Chẳng qua là Mạch Nhiên cũng không biết Phan Mộc Mộc khoảng thời gian này làm được kỳ quái thức ăn khủng bố đến mức nào, vừa vận nàng cũng khát, theo bản năng liền nhận lấy ly.

"Chờ xuống, Mạch Nhiên, ngời chắt chắt ngời muốn uống?" Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên, hơi có chút khản trương.

Lãnh Phong có thể không muốn nhìn thấy Mạch Nhiên uống này cái quỷ gì nước trái cây sau khi ới tiêu chảy, dù sao nàng nhưng là một cái yếu ớt Tiểu La Ly a.

"Làm sao rồi?" Mạch Nhiên liếc mắt nhìn trong ly nước trái cây, sau đó nhẹ nhàng ngửi một chút, nói: "Không có gì mùi kỳ quái a, rất thơm đây."

"Đúng đúng đúng, Mạch Nhiên ngời mau nếm thử, nhìn một chút vị nói sao dạng." Phan Mộc Mộc thúc giục.

"Được." Mạch Nhiên đáp một tiếng, đem ly thả vào bên mép, khẽ nhấp một cái.

Nhìn Mạch Nhiên cử động, Lãnh Phong vỗ trán một cái, thảm thẳng một tiếng xong.

Phan Mộc Mộc chung quy là ưa thích chế tạo mới xử lý, nhưng chính nàng cho tới bây giờ đều không tự mình ăn, mà là để cho Lăng Ảnh cùng Lãnh Phong làm dùm, cho nên hai người thử qua một lần sau khi đánh liền chết cũng không muốn.

Ở Lãnh Phong cùng Phan Mộc Mộc nhìn soi mói, Mạch Nhiên đem nước trái cây toàn bộ uống xong, sau đó nháy mắt nháy mắt con mắt, liếm khỏe miệng nói: "Mùi ngon tốt nha, còn nữa không?"

"Ừ?" Khoanh tay Lãnh Phong nghe được Mạch Nhiên lời nói sau, nhất thời sững sờ, Mạch Nhiên lại còn nói mùi vị rất tốt?

Phải biết Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh lần trước ăn những thứ kia, mùi vị không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, ngọt bùi cay đắng tất cả đều có, ăn bảo đảm có thể khiến người ta hoài nghi nhân sinh.

"Uống rất ngon sao?" Phan Mộc Mộc nhất thời hai mắt sáng lên.

"Đúng vậy, thật rất tốt đâu rồi, Mộc Mộc ngời rất lợi hại a, những thứ này là làm gì thành?" Mạch Nhiên nhìn lấy trong tay ly lưu lại một ít chất lỏng màu tím, mặt đầy hiếu kỳ nói: "Blueberry vị tương đối nồng, ta thích Blueberry mùi vị."

"Ừ, ta thí nghiệm thành công, cảm ơn Mạch Nhiên." Phan Mộc Mộc mặt đầy hưng phấn, thí nghiệm nhiều như vậy loại mới chế tạo xử lý, hôm nay rốt cuộc thành công.

"Uống ngon thật sao?" Lãnh Phong cảm giác mình đầu lưỡi đang ở bài tiết nước miếng, nghe Mạch Nhiên miêu tả, hẳn cũng có muốn nếm thử một chút xung động.

"Đúng vậy, ta sẽ không gạt người." Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười, đối mặt Lãnh Phong thời điểm, nàng thì trở thành không có dài đại tiểu hài tử.

Lãnh Phong có thể rõ ràng cảm giác Mạch Nhiên đối với (đúng) thái độ mình biến hóa, nhưng hẳn luôn là coi là không biết, dù sao hẳn tâm lý đã có Trương Ảnh Hàm, lại cũng không tha cho những người khác.

"Mộc Mộc, cho ta một ly, ta nếm một chút." Lãnh Phong liếm liếm môi, thân là một tên kẻ tham ăn, tuyệt đối không thể bỏ qua bất kỳ một phần mỹ thực.

"Hừ, nghĩ (muốn) nếm, không cho!" Phan Mộc Mộc rất không nể mặt mũi cự tuyệt Lãnh Phong yêu cầu.

Lãnh Phong bĩu môi một cái, "Ta nói thế nào cũng là Phân Bộ lão đại, vội vàng phục tùng mệnh lệnh."

"Không muốn, ta mới vừa rồi cho ngời thử một chút ngời đủ loại cự tuyệt, bây giờ muốn nếm, tương đẹp, ta chỉ làm cho Mạch Nhiên uống." Nói xong, Phan Mộc Mộc ôm Mạch Nhiên bả vai, cười hi hi nói: "Mạch Nhiên, đi, ta để cho ngời xem một chút trái cây này dịch là thế nào làm thành."

"Được." Mạch Nhiên gật đầu một cái, mặc cho Phan Mộc Mộc kéo chính mình hướng phòng cà phê đi tới.

Nhưng lúc rời đi sau khi, Mạch Nhiên quay đầu nhìn Lãnh Phong liếc mắt, trong mắt tràn đầy thật sâu mê luyến.

Lãnh Phong lưu ý đến cái ánh mắt này, ngay cả vội vàng xoay người đầu nhìn về phía khác (đừng) địa phương.

Hắn vẫn còn đang trốn tránh

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 179: Nhiệm vụ

Lãnh Phong uống một hộp cà phê, sau đó đi đến trong phòng khách trước dương cầm.

Đây cơ hồ là tạo thành một cái tiểu vũ đài, mặc dù quầy rượu đại sảnh không tính lớn, nhưng vẫn là có thể dung nạp xuống một cái tiểu vũ đài cùng năm cái tạp tọa, ít nhất nhìn qua không sẽ có vẻ chật chội.

Lãnh Phong nhìn bộ này màu trắng Đàn dương cầm, đưa tay ra, ở trên phím đàn nhẹ nhàng ấn vào.

"Keng "

Thanh thúy Cầm Âm, ở trong phòng khách quanh quẩn

Lãnh Phong đối với (đứng) nhạc khí không phải là rất biết, nhưng Đàn dương cầm, hẳn vẫn sẽ đàn.

Nhà gỗ nhỏ trong tầng hầm ngầm, để một trận Đàn dương cầm, Mộ Thi Vân đã từng đã dạy Lãnh Phong đàn Đàn dương cầm, mặc dù Lãnh Phong học không sâu, nhưng chỉ biết là như vậy đàn.

Nhìn phím đàn, Lãnh Phong trong đầu chậm rãi hiện lên ban đầu Mộ Thi Vân khuyên chính mình học Đàn dương cầm đối thoại

"Tiểu Phong, tới, sư phó hôm nay dạy ngươi học Đàn dương cầm."

"Ta có thể hay không không học, ta không thích những thứ này."

"Không được nha, còn lại ngươi không thích ta có thể không miễn cưỡng, , nhưng Đàn dương cầm ngươi nhất định phải học, dù là chỉ sẽ đơn giản một chút bài hát."

"Tại sao ả?"

"Bởi vì a, sẽ đàn Đàn dương cầm nam sinh đều rất chiêu cô gái thích nha, ngươi sau này có thể ở cô gái trước mặt đàn Đàn dương cầm, sau đó các nàng sẽ rất thích ngươi, vậy sau này ngươi liền có thể nhiều ngâm (cưa) một ít cô gái, sư phó sẽ rất vui vẻ."

"Không hiểu, ta mới 12 tuổi á."

"Được rồi được rồi, đi học một hồi, có thể không?"

"Vây cũng tốt, đi học một hồi, để cho ta đàn Đàn dương cầm, ta còn không bằng đi luyện kiếm đây "

Trong đầu hiện lên đã từng từng ly từng tí, Lãnh Phong trên mặt lộ ra vẻ khổ sở nụ cười, sau đó ngồi ở trước dương cầm, hai tay thả ở trên phím đàn.

Lãnh Phong khoé miệng từ từ phác họa lên vẻ mỉm cười, thể xác và tinh thần chậm rãi buông lỏng, hai tay bắt đầu dùng sức, đem phím đàn đè xuống.

Một bài Thiên Không Chi Thành, chậm rãi vang lên

Cả cái quầy rượu đại sảnh thậm chí còn bên ngoài, đều bị Lãnh Phong Cầm Âm bao phủ.

Đây là Đàn dương cầm mua về trong hai tháng, Lãnh Phong lần đầu tiên đụng chạm cái này Đàn dương cầm, chỉ là lần đầu tiên đụng chạm, hẳn liền bắn ra như thế bị thương bài hát.

Chẳng biết lúc nào, Mạch Nhiên đứng ở quầy rượu trước cửa, Tĩnh Tĩnh lắng nghe Lãnh Phong trình diễn.

Nàng vẫn là lần đầu tiên biết Lãnh Phong sẽ đàn Đàn dương cầm, hơn nữa còn là đàn như thế ưu mỹ.

Đây là một bài ưu mỹ bài hát, có thể tùy tiện khiến người ta say mê ở trong , cảm thụ kia nhảy lên ưu mỹ, êm tai nhịp điệu.

Mạch Nhiên nghe si, Lãnh Phong bóng lưng ở trong mắt nàng biến hóa mông lung.

Làm Cầm Âm chậm rãi sau khi dừng lại, Mạch Nhiên vẫn chìm đắm trong trong , còn không có hoãn quá thần lai.

Lãnh Phong nhìn trước mắt Đàn dương cầm, lộ ra vẻ tươi cười.

Hắn đột nhiên nhận ra được có người đứng ở quầy rượu trước cửa, theo bản năng quay đầu nhìn một chút, quả nhiên thấy Mạch Nhiên bóng người, lúc này nàng hai mắt ngấn lệ mông lung, nước mắt bất cứ lúc nào cũng sẽ từ trong mắt rơi xuống.

"Người thế nào?" Lãnh Phong liền vội vàng đứng lên, đi tới Mạch Nhiên trước người.

Mạch Nhiên này mới phản ứng được, đưa tay xoa một chút khóe mắt, nói: "Ta không sao."

"Cũng còn khá bọn họ không có ở đây, bằng không bọn họ khẳng định đã cho ta khi dễ người, kia Mộc Mộc nhất định sẽ xé ta." Lãnh Phong vỗ ngực một cái, Phan Mộc Mộc dám người khẳng định còn bận cái gì.

Mạch Nhiên không nhịn được cười cười, nói: "Nói thế nào Mộc Mộc thật là đáng sợ đáng vẻ."

"Được, hôm nay người lại vừa là tới ca hát?" Lãnh Phong kéo khai thoại đề.

Mạch Nhiên nhếch miệng, sau đó gạt đầu một cái, lại lắc đầu.

Lãnh Phong nhìn đầu óc mơ hồ, nói: "Vậy rốt cuộc là ý gì."

"Ta hôm nay tới quả thật là có sự tình, bất quá trước lúc này, ta muốn trước hát một bài bài hát, người chuẩn bị xong lắng nghe đi." Nói xong, Mạch Nhiên sẵn bước hướng về đài đi tới.

Trong sân nhảy có Microphone cùng âm hưởng, còn có máy truyền tin, có thể nói là trang bị đầy đủ hết.

Thật ra thì Lãnh Phong ngay từ đầu chẳng qua là mua một trận Đàn dương cầm, về phần còn lại mấy cái bên kia, đều là Mạch Nhiên chính mình mua, sau đó yêu cầu Lãnh Phong đem nơi này độ lại thành một cái võ đài.

Lãnh Phong ngược lại không có vấn đề, dù sao nhiều võ đài, cũng liền nhiều hơn một chút chuyện vui, cho nên cũng đồng ý Mạch Nhiên yêu cầu.

Mạch Nhiên ở trên màn ảnh máy vi tính nhanh chóng điểm mấy cái, sau đó một trận êm tai nhịp điệu truyền vào Lãnh Phong trong tai.

Nghe tuyệt vời nhạc đệm âm thanh, Lãnh Phong ngồi ở tạp tọa trên ghế sa lon, trong tay vuốt vuốt trang bị ly cà phê, nhìn đứng ở trên võ đài Mạch Nhiên.

Mỗi một ngày, Mạch Nhiên ít nhất cũng lại ở chỗ này hát một bài bài hát, hai tháng qua gió mặc gió, mưa mặc mưa.

Lãnh Phong ngược lại không có ý kiến gì, dù sao Mạch Nhiên ca hát quả thật rất êm tai.

Mạch Nhiên hướng Lãnh Phong cười cười, sau đó chậm rãi bắt đầu biểu diễn: "Tại sao an tĩnh như thế tại sao rõ ràng muốn dựa vào gần vẫn còn chần chờ cố gắng ta giữ trần định cố gắng khai thác đề tài cuối cùng lại quân lính tan rã "

"Người có thể hay không yêu ta có thể hay không nghĩ tới ta mặc dù ta đối với chính mình không hề có một chút niềm tin "

Mạch Nhiên tiếng hát mãi mãi cũng là dễ nghe như vậy, vô luận nàng hát cái gì bài hát, cũng có thể hát rất tốt.

Trong hai tháng này, Mạch Nhiên còn là Lãnh Phong biểu diễn không ít chính nàng sáng tác ca khúc, mỗi một thủ đô để cho Lãnh Phong hưởng thụ không dứt.

Mặc dù Lãnh Phong không hiểu âm nhạc, nhưng hắn vẫn rất thích nghe âm nhạc.

Trong hai tháng này, hắn thỉnh thoảng nghe đến âm nhạc, ngồi ở trước bàn đọc sách đọc sách.

Hắn và rất nhiều người bất đồng, rất nhiều người đọc sách đều thích an tĩnh, hắn lại không phải như vậy, hắn thích nghe âm nhạc đến xem sách.

Làm Mạch Nhiên tiếng hát sau khi biến mất, nhịp điệu cũng đi theo chậm rãi biến mất, đứng ở trên vũ đài Mạch Nhiên hướng Lãnh Phong mỉm cười, nàng nụ cười rất đẹp.

Lãnh Phong giờ giờ ly trong tay từ, lộ ra vẻ tươi cười.

"Êm tai sao?" Mạch Nhiên từ trên võ đài đi xuống, cười hi hi nhìn Lãnh Phong.

"Êm tai." Lãnh Phong gạt đầu một cái.

Mỗi lần Mạch Nhiên hát xong bài, cũng sẽ hỏi một vấn đề như vậy, mà Lãnh Phong trả lời mỗi lần cũng là hai chữ này, bởi vì hắn không nói ra xa cách Mạch Nhiên ca hát, không thể kén chọn, chỉ có thể dùng hết mỹ đề hình dung!

Mạch Nhiên nháy mắt nháy mắt con mắt, sau đó ngồi vào Lãnh Phong đối diện, mở ra mạng đến xách tay, lấy ra một tờ a4 giấy, đẩy tới Lãnh Phong trước mặt.

"Đây là cái gì?" Lãnh Phong cầm lên a4 giấy, cẩn thận đọc.

"Người có nhiệm vụ á." Mạch Nhiên nằm ở trên bàn, nhìn Lãnh Phong kia đẹp trai gương mặt.

Nhiệm vụ?

Lãnh Phong nhìn lấy trong tay a4 giấy, sau đó nhú mày, nói: "Ba của người phải đi Đông Doanh?"

a4 trên giấy viết Mạch Chấn hành trình, hắn muốn đi trước Đông Doanh, tham gia một chiếc du thuyền nghỉ thức, hơn nữa còn muốn leo lên chiếc kia du thuyền, ở trên biển tiến hành ba ngày hành trình.

Đoạn này hành trình nhìn qua tựa hồ rất có ý nghĩa, nhưng trên thực tế Âm Triều dừng động.

Bởi vì Mạch Chấn phải đi, là Đông Doanh!

Lần trước tập kích Mạch Chấn, thì có Đông Doanh!

"Đúng vậy, cho nên ta nói người có nhiệm vụ, người muốn đi theo chúng ta cùng đi Đông Doanh, cha ta muốn thuê người, giá tiền là hai chục triệu USD, có thể không?" Mạch Nhiên nháy mắt đến con mắt, mặt đầy mong đợi, năng rất sợ hãi Lãnh Phong sẽ cự tuyệt.

"Chờ biết, cái gì gọi là chúng ta?" Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên, sau đó mặt đầy kinh ngạc nói: "Người cũng phải cùng nhau đi tới Đông Doanh?"

Mạch Nhiên gật đầu một cái, mặt đầy hưng phấn, "Đúng vậy, cái gì du thuyền nghỉ thức, thật giống như thật tốt chơi đùa đáng vẻ nha, ta đương nhiên phải đi á."

Lãnh Phong bữu môi một cái, chẳng lẽ năng liền không nhìn ra trong này ẩn tàng nguy hiểm?

"Cái này nhiệm vụ ta tiếp tục, bất quá ta đề nghị người tốt nhất không nên cùng theo một lúc đi, bởi vì quá nguy hiểm" Lãnh Phong nói.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên nhất thời liền không vui, bữu môi đi nói: "Tại sao mà, có người đang ở đây, ta còn dùng sợ nguy hiểm gì chứ sao."

"Cũng không thể nói như vậy, ta cũng không phải là vạn năng."

"Ta bất kể, ta liền muốn cùng đi, người phụ trách bảo vệ ta, kia cái gì Lăng Ảnh liền phụ trách cha ta an toàn được, riêng ta sẽ cho người năm triệu, USD nha."

Mạch Nhiên bộ dáng là hoàn toàn ý lại vào Lãnh Phong, bất kể như thế nào, năng đều muốn cùng theo một lúc đi.

Lãnh Phong bất đắc dĩ vỗ vỗ trán, này đại tiểu thư thật là không nghe khuyên bảo, Lãnh Phong không phải là không muốn thấy năng, mà là Đông Doanh lữ trình nguy hiểm nặng nề, hắn không thể nào bảo đảm tất cả mọi người an toàn.

"Vậy cũng tốt, chính người cùng ba của người nói một chút, ta cùng ta đồng bạn nói một tiếng." Nói xong, Lãnh Phong rời đi quầy rượu.

Mạch Nhiên nhìn Lãnh Phong rời đi bóng lưng, lộ ra một tia mỹ lệ mỉm cười, sau đó làm một cái thắng lợi thủ thế, bởi vì năng tranh thủ được để cho Lãnh Phong bảo vệ năng cơ hội.

Lãnh Phong đi tới Ẩm Dạ phòng ăn, lúc này Lăng Ảnh đang ngồi ở trên ghế sa lon đàn đến Đàn ghi-ta, Lăng Mặc là ngồi ở trước bàn gỗ bàn phím.

Nhìn chính đang bận rộn hai người, Lãnh Phong cũng không tiện quấy rầy đến bọn họ, nhưng dù sao có nhiệm vụ, chung quy không thể qua loa, dù sao lần này nhiệm vụ nhưng là hai chục triệu USD.

Về phần Mạch Nhiên nói kia năm triệu, hắn cũng không có ý định muốn.

Lãnh Phong tăng hắng một cái, sau đó hơi chút tăng lớn một chút thanh âm, nói: "Các vị, chúng ta có nhiệm vụ."

"Nhiệm vụ?" Ngồi ở trước bàn Lăng Mặc nhất thời hứng thú, cầm trong tay máy tính đẩy tới một bên, mặt đầy hiếu kỳ hỏi "Là cái gì nhiệm vụ à?"

Lăng Ảnh cũng đi theo buông xuống Đàn ghi-ta, mặt đầy mong đợi, dù sao trong hai tháng này bọn họ không có chuyện làm, bọn họ rất cuộc cảm nhận được cái gì gọi là buồn chán.

Đang lúc này, Phan Mộc Mộc từ đối diện trong quán cà phê chạy đến, đi tới ba người trước người, mặt đầy hưng phấn nói: "Cái gì nhiệm vụ, cái gì

nhệm vụ?"

Nhìn nàng so với ai khác đều phải bộ dáng nóng này, Lãnh Phong cười cười, nói: "Mạch Chấn muốn đi trước Đông Doanh, hẳn ra giá hai chục triệu USD thuê chúng ta, ta đã nghĩ xong, đến lúc đó Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc ngụy trang thành Mạch Chấn trợ lý cùng phiên dịch, Lăng Ảnh ngụy trang thành Mạch Chấn bảo tiêu."

"Vậy còn người?"

Tất cả mọi người đều nhìn Lãnh Phong, đồng thời hỏi.

"Ta?" Lãnh Phong chỉ chỉ mình, sau đó cười khò nói: "Mạch Nhiên yêu cầu ta khi nàng bảo tiêu, không có cách nào người thuê là lão đại, các nàng nói cái gì chính là cái đó."

"Ồ mình bạch, mình bạch." Ba người cũng gật đầu, một bộ ta mình bạch bộ dáng.

Lãnh Phong không thiếu chút nữa bị này ba nhân khí chết, nhưng sau xoay người rời đi, bất quá lúc đi ngược lại để lại một câu nói, "Mạch Chấn hành trình ở sáng sớm ngày mai 9 điểm, chúng ta còn có một thiên thời đang lúc có thể làm chuẩn bị, nhớ mang theo phải trang bị."

"Nghe nói Đông Doanh rất nóng a, ta có muốn hay không mang theo kem chống nắng?" Phan Mộc Mộc nói.

Mới vừa đi ra phòng ăn Lãnh Phong lão đảo một cái, không thiếu chút nữa ngã xuống.

Hắn hoàn toàn là bởi vì nghe được Phan Mộc Mộc lời mới có thể như vậy, dù sao Phan Mộc Mộc bắt hắn cho lời đến.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 180: Trước giờ xuất phát

"Ta đã an bài xong, ta nghĩ ta có cần phải cùng ba của người thấy một mặt, thương lượng với hắn một chút đi Đông Doanh một ít chi tiết, dù sao ta luôn cảm thấy lần này lộ trình sẽ thật không đơn giản."

Lãnh Phong đứng ở Mạch Nhiên trước người, thần sắc có chút lo âu.

Lần trước tập kích Mạch Chấn thì có Đông Doanh, cho nên Mạch Chấn lần này đi Đông Doanh, khẳng định không thể nào hết thảy thuận lợi.

Mạch Nhiên gật đầu một cái, nàng dĩ nhiên mình bạch Lãnh Phong trong lời nói ý tứ.

"Dĩ nhiên, cha ta đang tiếp thụ lúc mời sau khi liền đã biết lần này sự tình nhất định sẽ không đơn giản, cho nên để cho ta tới thuê người, hắn còn nói, rất hoan nghênh người tự mình đi cùng hắn nói một chút."

"Vậy chúng ta đi, sẽ đi ngay bây giờ." Lãnh Phong đeo lên một cặp kính mát, rồi đi quỳ rượu.

Mạch Nhiên liền vội vàng cầm lên chính mình xách tay, hoạt bát với sau lưng Lãnh Phong.

Nội tâm của nàng tràn đầy hưng phấn, nàng chỉ mong ngày mai đến nhanh một chút, bởi vì nàng có thể cùng Lãnh Phong đồng thời.

Lãnh Phong đứng ở Mạch Nhiên trước xe, do dự một hồi, sau đó nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, nói: "Cái chìa khóa xe cho ta."

Mạch Nhiên cũng không có lập tức cái chìa khóa xe cho Lãnh Phong, mà là đứng ở trước người hắn, chu cái miệng nhỏ nhắn nói: "Làm gì, ta tới mở không tốt sao?"

"Không tốt lắm, để cho ta đi, ta tốt luyện một chút xe." Lãnh Phong tiếp tục nói.

Mặc dù nhưng đã qua hơn hai tháng, nhưng Lãnh Phong đối với (đúng) Mạch Nhiên lái xe vẫn tràn đầy sợ hãi.

Mạch Nhiên có chút không vui, nhưng vẫn cái chìa khóa xe giao cho Lãnh Phong trong tay, nàng sẽ không cự tuyệt Lãnh Phong bất kỳ yêu cầu gì.

Lãnh Phong ngồi vào ghế lái trong, nhanh chóng nịt chặt dây an toàn.

Là an toàn, dây nịt an toàn là nhất định phải cột chắc.

Mạch Nhiên ngồi vào chỗ cạnh tài xế, học Lãnh Phong bộ dáng, nịt chặt dây an toàn.

"Ba của người bây giờ là ở nhà đúng không?" Lãnh Phong hỏi.

"Không có ở đây, hần ở công ty, hôm nay hần có hội nghị muộn mờ, trước khi đi hần phải đóng thay mặt rất nhiều chuyện." Mạch Nhiên nói.

Mạch Chấn mặc dù là ở thế giới ngầm dựng nhà, nhưng sớm đã đem toàn bộ sản nghiệp phiêu bạch, sau đó hợp thành "Mạch Thị tập đoàn."

"Được." Lãnh Phong chậm rãi đạp chân ga, Mạch Chấn công ty vị trí, hần vẫn biết, mặc dù không đi qua, nhưng ở h thành phố sinh hoạt nhanh ba tháng, hần làm sao có thể chưa nghe nói qua cái công ty này.

Mạch Thị tập đoàn ở vào h trung tâm thành phố, một cái kim dung nhai khu đều là thuộc về bọn họ.

Mạch Thị tập đoàn Chúa cao ốc chỉ có Thập Tầng, nhưng lầu chính chung quanh vây quanh chừng mấy tòa Lục Tầng bên cạnh (trái phải) cao ốc, toàn bộ nhà lầu đều có lối đi liền cùng một chỗ, nhìn qua giống như là một cái trụ sở.

Làm Lãnh Phong đem xe lái đến vòng ngoài cửa vào thời điểm, liền bị an ninh cho cản lại.

"Tiên sinh ngài khỏe chứ, xin lấy ra ngài giấy chứng nhận." An ninh rất có lễ phép nói.

Lãnh Phong bữu môi một cái, sau đó nhìn về phía ngồi ở ghế cạnh tài xế Mạch Nhiên.

"Cho." Mạch Nhiên lấy ra một tấm thẻ mảnh nhỏ, đưa cho an ninh.

An ninh liếc mắt nhìn sau khi, trên mặt nhất thời thoáng qua vẻ kinh hoàng, sau đó luống cuống tay chân đem thẻ đưa trả cho Mạch Nhiên, thanh âm run rẩy nói: "Ôm một cái khiếm, mạch Mạch Nhiên tiểu thư, ta ta ta thoáng cái không có thể nhận ra ngài, xin ngài thứ lỗi."

Nhìn sắp bị sợ choáng váng an ninh, Lãnh Phong không nhịn được cười cười, Mạch Nhiên danh tiếng là có nhiều vang, mới có thể làm cho người an ninh này sợ đến như vậy.

"Không việc gì, cho đi đi, ba ba của ta đang chờ ta." Mạch Nhiên từ tốn nói.

"Phải!" An ninh mặt đầy cung kính khom người cúi người, đứng thẳng người sau, hướng trạm an ninh phương hướng vung tay lên, lớn tiếng nói: "Cho đi!"

Hàng rào chậm rãi dâng lên, Lãnh Phong cũng không chần chờ, trực tiếp đạp cần ga, đem xe lái vào mạch Thị trong tập đoàn vây.

Mạch Thị tập đoàn có độc lập một cái đại hình bãi đậu xe, hơn nữa kích thước rất lớn, không cần lo lắng không có ngừng chỗ đậu.

Lãnh Phong rất dễ dàng đem xe dừng lại xong, sau đó ở Mạch Nhiên dưới sự hướng dẫn, đi vào mạch Thị tập đoàn Chúa cao ốc.

Rất nhiều người đều biết Mạch Nhiên, từng cái nhiệt tình hướng Mạch Nhiên vấn an.

Mạch Nhiên cũng mỉm cười đáp lại, dù sao nàng nhưng là chủ tịch HĐQT con gái, thái độ đó phải ra tới.

Hai người đi vào trong thang máy, Mạch Nhiên rất nhuần nhuyễn đề xuống Thập Tầng nút ấn.

"Hô, thật là mệt." Lãnh Phong ngáp một cái, hần là thật mệt, tối hôm qua hần cũng không có nghỉ ngơi cho khỏe.

"Tối nay sớm nghỉ ngơi một chút đi, ngày mai người liền muốn bồi chúng ta đi Đông Doanh." Mạch Nhiên đột nhiên ôm lấy Lãnh Phong cánh tay, trong giọng nói tràn đầy ôn nhu.

Mạch Nhiên cử động để cho Lãnh Phong lảng lảng, sau đó liền vội vàng đẩy ra Mạch Nhiên cánh tay, nói: "Biết biết, nói liền nói a, khác (dừng) lâu lâu ôm ấp được không, nam nữ thụ thụ bất thân."

Nàng ôm một cái đến Lãnh Phong cánh tay, cô ấy là có thành tựu nhỏ ngực liền vô tình hay cố ý ma sát Lãnh Phong cánh tay, mỗi lần cũng làm Lãnh Phong có chút không nhẫn nại được.

Lãnh Phong thái độ làm cho Mạch Nhiên có chút bất mãn, chu cái miệng nhỏ nhắn, nói: "Ta đều không để ý, người đang ở đây ư cái gì a."

Nghe Mạch Nhiên vậy không tràn đầy lời nói, Lãnh Phong không có nói gì, hần cũng lười đi cùng Mạch Nhiên ở cái đề tài này bên trên tranh luận tiếp, bởi vì này dạng chuyện nàng không là làm qua lần một lần hai, làm Lãnh Phong mỗi lần đều rất lúng túng, không biết nên kết cuộc như thế nào.

Nhưng Mạch Nhiên lại thích rất, chỉ mong cả người cũng dính ở trên người hần.

"Keng "

Cửa thang máy ứng tiếng mở ra, Lãnh Phong thứ nhất lao ra thang máy, bởi vì lo lắng cho hấn Mạch Nhiên còn lại đột nhiên bắt hấn cho ôm lấy.

Lãnh Phong theo trước cửa bảng hiệu từng bước từng bước tìm, cuối cùng lại đến cuối hành lang.

"Tiên sinh ngài khỏe chứ, xin hỏi người có chuyện gì không?" Một tên mặc đồ chức nghiệp nữ từ đứng ở sau cái bàn, mặt đầy lễ phép tính chào hỏi.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn bên cạnh cô gái cách đó không xa môn, môn trên viết "Chủ tịch HĐQT phòng làm việc".

Biết bao nổi bật mấy chữ!

"Xin chào, ta tìm mạch thúc thúc, xin hỏi hấn có ở đây không?" Lãnh Phong rất có lễ phép hỏi.

Nữ từ quan sát tỉ mỉ Lãnh Phong liếc mắt, tiếp theo sau đó nói: " Xin lỗi, xin hỏi người có hẹn trước không?"

Nhưng mà, không đợi Lãnh Phong nói chuyện, Mạch Nhiên đuổi theo, nhìn nữ từ nói: "Nếu như là ta muốn thấy đâu rồi, xin hỏi còn cần hẹn trước sao?"

Thấy Mạch Nhiên sau, nữ từ đầu tiên là hơi ngần ra, sau đó nụ cười càng Xán Lạn, hướng Mạch Nhiên có chút khom người, nói: "Không cần, hoan nghênh tiểu thư đến, ông chủ đang ở bên trong, hấn mới vừa rồi phân phó qua, người tới liền có thể trực tiếp đi vào tìm hấn, vô luận người mang theo ai."

Mạch Chấn lại nói rất rõ, chỉ chính là Lãnh Phong.

Mạch Nhiên ừ một tiếng, kéo Lãnh Phong đi tới cửa trước.

Lần này Lãnh Phong không có phản kháng, mặc cho nàng kéo chính mình.

Hai người tiểu cử động nữ từ đều thấy ở trong mắt, sau đó âm thầm suy đoán Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên thân phận.

Mạch Nhiên đứng ở trước đại môn, sau đó giơ chân lên, hướng về phía đại môn chính là hung hãn đạp một cái.

"Àm!"

Đại môn trực tiếp bị đá văng, trong phòng làm việc đang ngồi ở trước bàn đọc sách xem tài liệu Mạch Chấn nhất thời bị dọa cho giật mình, không thiếu chút nữa đem tài liệu trong tay ném ra ngoài.

Hai người ngồi vào Mạch Chấn đối diện, mà bên ngoài cửa nữ từ ở hai người đi vào phòng làm việc sau liền đóng cửa lại.

Nhìn người tới là Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong sau khi, Mạch Chấn mới thở phào, sau đó mặt đầy cười khỏ nhìn Mạch Nhiên, nói: "Ta nữ nhi ngoan, người mở cửa phượng thức có thể hay không ôn nhu một chút, lại như vậy bị người giày vò đi xuống, ta lần sau phòng chừng liền muốn đổi cửa sắt, ta chính là sợ đến lúc đó người sẽ lâm bị thương đến chân mình."

"Hừ hừ." Mạch Nhiên quay đầu chỗ khác, không nhìn Mạch Chấn nói chuyện.

"Mạch thúc thúc, ta lần này tới là muốn cùng người nói một chút lần này nhiệm vụ sự tình." Lãnh Phong mở miệng nói.

"Được, Mạch Nhiên đã cùng người nói đại khái đúng không, vậy là người ý kiến gì?"

"Ta chuẩn bị nhường ta ba tên gọi Ám Dạ thành viên tùy thời với ở bên người người, một tên là B cấp Dị Năng Giả, dị năng là ngọn lửa, hấn phụ trách làm người thiếp thân bảo tiêu. Một gã khác là nữ, nàng năng lực là thanh âm nhận, nàng ngự trang thành người phiên dịch, còn có một tên gọi cũng là nữ, bất quá nàng không có sức chiến đấu, nàng ngự trang thành người trợ lý, nàng là một gã đứng đầu Hacker, cho dù là điện thoại di động, nàng có thể dễ dàng đen vào."

Nghe Lãnh Phong an bài, Mạch Chấn gật đầu, hấn không có bất kỳ ý kiến, bởi vì hấn tin tưởng Lãnh Phong sẽ an bài cho hấn tốt hết thảy.

Không đợi Lãnh Phong nói tiếp, Mạch Nhiên liền cướp lời nói: "Ba, người nhớ nha, Lãnh Phong là ta thiếp thân bảo tiêu!"

Nghe Mạch Nhiên lời nói, Mạch Chấn cười cười, sau đó mặt đầy cung chiêu nói: "Người thích, chỉ cần Lãnh Phong nguyện ý là được."

"Ta không có vấn đề, ta phải phụ trách tổng chỉ huy, đi theo ai bên người đều được." Vừa nói, Lãnh Phong dừng dừng một cái, mặt lộ vẻ áy náy nói: "Mạch thúc thúc, vốn là chúng ta an bài có thể làm toàn diện hơn, bởi vì chúng ta Ám Dạ ở nước Mỹ còn có hai gã A Cấp thành viên, hai người bọn họ mới là thực lực mạnh nhất, nhưng bọn hấn bây giờ cũng chấp hành nhiệm vụ đi, thật sự dĩ vô pháp cho chúng ta cung cấp trợ giúp."

Mạch Chấn hơi ngần ra, sau đó cười phát tay một cái, nói: "Không việc gì, có người đang ở đây, ta cũng đã cảm giác an tâm nhiều, người chịu mang theo người Phân Bộ người cùng đi bảo vệ ta an toàn, đây là ta vinh hạnh."

"Ha ha ha, kia sự tình liền quyết định như vậy, sáng sớm ngày mai chín giờ lên đường, chúng ta sẽ ở trước tám giờ chạy tới nhà người, ngày mai nhiệm vụ chính thức bắt đầu, lại nói, có thể trước cho tiền đặt cọc chứ sao."

Vừa nói vừa nói, Lãnh Phong liền nhắc tới tiền đặt cọc, đây cũng là không làm Pháp Sự tình, dù sao khoảng thời gian này hắn đều chỉ tốn tiền không kiếm tiền, trong tay có chút chặt.

Nhìn Lãnh Phong bộ dáng, Mạch Chấn không nhịn được cười lớn.

Thật ra thì Lãnh Phong như vậy mới là tốt nhất, nếu như Lãnh Phong nói lần này nhiệm vụ không lấy tiền lời nói, hoặc là miễn bao nhiêu tiền loại, lúc này mới sẽ để cho Mạch Chấn áy náy, bởi vì hắn bây giờ là Hoa Hạ nhà giàu nhất, tiền phú khả địch quốc, nghĩ (muốn) hoa cũng xài không hết, hắn chỉ mong Lãnh Phong từ cái kia lấy chút tiền huê hồng.

Chẳng qua là Lãnh Phong trừ lần trước gọi điện thoại yêu cầu hắn cấp cho Trương Tuyết Bình công ty ủng hộ ra, liền lại cũng không có từ chỗ của hắn phải qua thứ gì.

"Ha ha ha ha ha, ta liền thích Lãnh Phong người thống khoái như vậy, chờ một chút, lập tức đem tiền chuyển tới người tài khoản trong."

Vừa nói, Mạch Chấn xoa bóp để lên bàn máy bay riêng, trầm giọng nói: "Tiểu phùng, giúp ta chuyển hai chục triệu USD đến ta mới vừa rồi cùng người nói thế nào cái tài khoản trong."

"Dạ, ông chủ." Máy bay riêng trong truyền ra một cái giọng nữ.

"Chờ biết, thế nào người trực tiếp cho hai chục triệu USD, hắn trước cho một nửa a, người bây giờ là duy nhất trả hết a, nhiệm vụ còn chưa bắt đầu đây." Lãnh Phong cười khổ nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Đã từng cố sự

Nhìn về mặt kinh ngạc Lãnh Phong, Mạch Chấn nhất thời cười lớn, một lát nữa mới lên tiếng: "Không việc gì, tất cả mọi người quen như vậy, không cần phải đi để ý những thứ này, lần này Lãnh Phong người nguyện ý mang ra khỏi Phân Bộ tất cả mọi người tới bảo vệ ta an toàn, ta đã rất cảm kích, cho nên tiền chuyển không nên đi nghĩ quá nhiều."

Lãnh Phong cho Mạch Chấn đưa ước chừng bốn mươi tỷ, chút tiền này quả thật coi là không cái gì.

Hơn nữa hai người đều biết lâu như vậy, nếu như vẫn còn ở ư những thứ này, vậy thì thật có nhiều chút khách khí.

"Vậy cũng tốt." Lãnh Phong cười gật đầu một cái, Mạch Chấn còn rất tự do phóng khoáng a, hơn nữa nhìn hắn dáng vẻ, phỏng chừng nhiệm vụ sau khi kết thúc sẽ còn trả hơn tiền thuê.

Một lát nữa, Lãnh Phong nói: "Mạch thúc thúc người đối với ta an bài có ý kiến gì?"

"Không có ý kiến, hết thầy người tới an bài là được." Mạch Chấn làm sao có thể sẽ có ý kiến, có Ám Dạ thành viên bảo vệ, hắn ép căn bản không hề đi lo lắng lần này lộ trình, cho dù lần này lộ trình nguy hiểm nặng nề.

"Tốt lắm, mạch thúc thúc người yên tâm, chúng ta Ám Dạ nếu đón người cái này nhiệm vụ, kia biết sử dụng tâm bảo vệ người an toàn, bất quá chúng ta chấp hành nhiệm vụ có một cái yêu cầu, chính là chúng ta sẽ không phục tùng người thuê mệnh lệnh, hết thầy đều chúng ta nói coi là, một điểm này, hy vọng mạch thúc thúc người thứ lỗi."

Vô luận người thuê ra tiền thuê nhiều hơn nữa, Ám Dạ thành viên cũng sẽ không phục tùng đối phương mệnh lệnh, ngược lại, người thuê còn muốn phục tùng bọn họ mệnh lệnh.

Đây chính là tự do phóng khoáng!

Mạch Chấn đầu tiên là hơi ngẩn ra, sau đó cười nói: "Ha ha ha ha, quả nhiên có cá tính."

"Còn hy vọng mạch thúc thúc người có thể thứ lỗi một chút, đến Đông Doanh sau, người có thể tiếp tục tiến hành người hoạt động, nhưng gặp được nguy hiểm gì lời nói, người phải phục tùng chúng ta an bài, bởi vì chúng ta làm hết thầy, đều là lấy người an toàn làm trung tâm."

Lãnh Phong ngồi ở trên ghế, kiêu hai chân, nhìn Mạch Chấn sắc mặt, chờ đợi hắn trả lời.

"Được, cái này không thành vấn đề." Mạch Chấn gật đầu, hắn dĩ nhiên sẽ không ngốc đến đi nghỉ ngơi Lãnh Phong an bài.

"Vậy trước tiên như vậy, cảm tạ mạch thúc thúc tín nhiệm chúng ta." Lãnh Phong đứng lên, đưa ra tay trái.

Mạch Chấn cũng liền bận rộn đứng lên, cùng Lãnh Phong nắm chặt tay, cười nói: "Lần này liền muốn nhờ các người, nếu như không phải là có người đang ở đây, ta chắc chắn sẽ không đi Đông Doanh, nhưng nếu như ta không đi, sẽ có tổn hại ta mặt mũi."

"Yên tâm đi mạch thúc thúc, ta dám cam đoan, người sẽ bình yên vô sự trở lại Hoa Hạ." Lãnh Phong cười nói.

Lãnh Phong rất tự tin, bởi vì hắn lúc trước cũng đã cùng Đông Doanh Ninja đã giao thủ, cũng không cho rằng bọn họ năng lực có chỗ khác thường gì, cho nên hắn có thể rất tự tin đi đối mặt.

Đông Doanh Ninja, chia làm Hạ Nhẫn, trung nhẫn, Thượng Nhẫn, còn có chính là Nhẫn Hoàng, Nhẫn Thần.

Hạ Nhẫn thì tương đương với C cấp Dị Năng Giả, cứ thế mà suy ra, trung nhẫn chính là B cấp, Thượng Nhẫn chính là A Cấp, Nhẫn Hoàng chính là S cấp, cuối cùng Nhẫn Thần chính là X cấp.

Nhưng Đông Doanh chỉ đi làm một cái Nhẫn Hoàng, Nhẫn Thần căn bản sẽ không xuất hiện qua.

Đổi mất toàn bộ Dị Năng Giả thế giới, cũng cho tới bây giờ đều không ra qua một cái X cấp Dị Năng Giả.

Nhưng chưa từng xuất hiện, không có nghĩa là không có.

"Có người những lời này ta cứ yên tâm." Mạch Chấn cũng cười theo đạo.

"Ta đây hãy đi về trước, ta để cho ta nhóm bạn chuẩn bị xong, ngày mai lại đi người trang viên." Lãnh Phong nói.

"Được."

Lãnh Phong chuẩn bị lúc rồi đi sau khi, Mạch Nhiên hoạt bát với sau lưng Lãnh Phong.

"Mạch Nhiên, người cũng không cần đi theo ta trở về." Lãnh Phong dừng bước lại, nói.

Mạch Nhiên trên mặt thoáng qua vẻ thất vọng, sau đó không buông tha nói: "Nhưng là ta nghĩ rằng đi người nơi đó chơi đùa a, còn nữa, ta không lái xe, người thế nào trở về?"

"Ta muốn trở về Phân Bộ giao phó Hứa nhiều sự tình, cho nên người tới cũng không có gì hay chơi đùa, lại nói, ta biết bay, không cần người lái xe đưa ta trở về."

Vừa nói, Lãnh Phong đi tới cạnh cửa sổ, đem cửa sổ sắt đất mở ra.

"Được, nữ nhi ngoan, người liền không nên quấy rầy Lãnh Phong, để cho hắn trở về chuẩn bị một chút đi, lại nói, người nghĩ thấy hắn, bắt đầu ngày mai, ngày ngày đều có thể thấy." Mạch Chấn ý vị thâm trường nói.

Nghe Mạch Chấn lời nói, Lãnh Phong cười khổ một tiếng, cái này quả thật, Mạch Nhiên yêu cầu hắn thiếp thân bảo vệ nàng, cho nên thật đúng là có thể ngày ngày cũng thấy.

"Vậy cũng tốt." Mạch Nhiên cũng không có kiên trì nữa.

"Ngày mai gặp." Lãnh Phong hướng hai người cười cười, hai cánh trong nháy mắt xuất hiện ở sau lưng, sau đó bay khỏi cao ốc.

Nhìn Lãnh Phong hướng trời cao bay đi, Mạch Nhiên nhẹ nhàng thở dài, sau đó ngồi vào Mạch Chấn đối diện, có chút như đưa đám nói: "Ba, ta thật giống như đi không vào hắn tâm lý."

"Nhìn ra, Lãnh Phong đối với người không có cảm giác gì." Mạch Chấn nói.

Mạch Nhiên gật đầu một cái, trên mặt tràn đầy như đưa đám vẻ mặt.

Hai tháng, nàng ở Lãnh Phong trước mặt luôn là cho thấy bộ dáng khả ái, ở trước mặt hắn triển hiện chính mình tối chân thực một mặt.

Bình thường Mạch Nhiên nhìn qua giống như là một tòa băng sơn, ở Lãnh Phong trước mặt, nàng mới sẽ lộ ra chính mình tối chân thực một mặt.

Chân thực nàng, cũng không lớn lên tiểu cô nương không khác nhau gì cả.

Trong hai tháng, Mạch Nhiên mỗi ngày đều sẽ ở Lãnh Phong trước mặt diễn hát một bài bài hát, có lúc thậm chí xướng lên chừng mấy thủ.

Có một ít là nàng ca khúc covert lại, còn có một chút chính là nàng chính mình thật sự sáng tác.

Mỗi một lần, Lãnh Phong cũng sẽ ngồi ở trong ghế dài, lẳng lặng lắng nghe nàng biểu diễn, nhưng cho tới bây giờ cũng không có vỗ tay qua, mỗi một lần đều chỉ nói "Êm tai" hai chữ.

Mạch Nhiên cũng không hề từ bỏ, ngày lại một ngày tái diễn, nàng tin tưởng một ngày nào đó, chính mình tiếng hát có thể đánh động Lãnh Phong.

Chẳng qua là, cái ý nghĩ này dường như có chút xa xôi.

"Nữ nhi của ta, ngươi muốn biết năm đó ta là thế nào cùng mẹ ngươi tốt hơn sao?" Mạch Chấn nói.

Nghĩ đến mẫu thân mình, Mạch Nhiên trên mặt nhất thời tràn đầy thống khổ về mặt, sau đó mím môi nói: "Ba, ngươi tại sao phải nhắc lên mẫu thân, ngươi biết, ta không dám nghĩ tới nàng, mỗi lần nghĩ đến nàng, ta chỉ muốn khóc."

Vừa nói, nước mắt ở Mạch Nhiên trong mắt lớn tròn.

Nhìn Mạch Nhiên bộ dáng, Mạch Chấn có chút thống khổ thở dài, sau đó nói: "Không việc gì, ngươi không nên đi nghĩ, ngươi liền hãy nghe ta nói liền có thể."

Mạch Chấn nhìn về phía ngoài cửa sổ, lộ ra nhớ lại về mặt, chậm rãi nói: "20 năm trước, khi đó ta còn không có xưng bá h thành phố, vậy cũng là có chút danh tiếng khí, khi đó ta rất ngông cuồng, rất phách lối "

Nghe Mạch Chấn kể lể, Mạch Nhiên an tĩnh lại, lẳng lặng lắng nghe.

"Có một ngày, ta nhìn thấy một cái cô gái xinh đẹp ngoài đường phố bị người bắt cóc, khi đó ta rất tức giận, ta tức giận nguyên nhân, là bởi vì nơi đó là ta địa bàn, ở ta địa bàn, lại có thể có người dám ngay trước mặt ta chơi đùa bắt cóc, ta lập tức lái xe đuổi theo, từ những người đó trong tay đem cô gái kia cứu được."

"Làm ta nhìn thấy cô gái kia đáng về lúc, ta mới biết, nàng là đương thời Hoa Hạ nổi danh nữ ca sĩ, Diệp Hiểu huyền, mà nàng, cũng chính là mẹ ngươi."

"Bất quá khi đó ta, cứu nàng hoàn toàn là bởi vì ta không thể chịu đựng ở ta địa bàn trong có người dám kiêu ngạo như vậy, ta đối với nàng không có bất kỳ ý tưởng."

"Ta không nghĩ tới là, từ ngày hôm đó sau, Diệp Hiểu huyền lại thích ta, bắt đầu đối với ta mở ra theo đuổi, nhưng lúc đó ta rất ngông cuồng, ai cũng coi thường, cho nên cũng không có để ý tới nàng."

"Nhưng nàng không hề từ bỏ, thậm chí cho ta viết một ca khúc, ca từ nội dung là giảng thuật ta cứu nàng chuyện, nhưng ta vẫn không có động tâm, nàng mặc dù dài đẹp dễ, bối cảnh cũng rất cường đại, nhưng lúc đó ta nhưng vẫn đều coi thường nàng."

"Ở cứu nàng sau kia trong vòng nửa năm, nàng ước chừng cho ta viết năm Thập Thủ bài hát, mỗi một thủ đô rất êm tai, đến nay ta còn giữ nguyên bản."

"Bất quá khi đó ta vẫn không có tiếp nhận nàng, nhưng lại rất thích nàng tiếng hát, cho đến có một ngày, nàng mở ca nhạc hội, ta đi nhìn, nàng đang hát hoàn muốn biểu diễn ca khúc sau, ngay trước mười vạn người mặt, hướng ta biểu lộ."

Nghe đến đó, Mạch Nhiên không nhịn được oa một tiếng, nàng còn thật không biết mình cha mẹ lúc trước có như vậy Huy Hoàng đi qua, nàng theo bản năng nói: "Sau đó thì sao?"

"Sau đó, ha ha, ta không có đứng lên đài, xoay người rời đi."

"Ba, ta khinh bỉ ngươi." Mạch Nhiên đối với (đứng) Mạch Chấn khi đó cách làm biểu thị bất mãn.

Mạch Chấn lúng túng cười cười, tiếp tục nói: "Rời đi hội trường sau, ta một người ở trên đường chính đi, nhưng không nghĩ tới nàng lại đuổi theo, ôm ta vác, hỏi ta tại sao phải cự tuyệt nàng, tại sao phải độc ác như vậy."

"Ta lúc ấy hỏi nàng: Ngươi biết ta là làm gì không? Ngươi biết thân phận sao? Ngươi biết ta là một người xấu sao?"

"Nhưng nàng trả lời để cho ta động tâm, nàng nói nàng không quan tâm những thứ này, cho dù ta là một cái không chuyện ác nào không làm người, nàng cũng nguyện ý đi theo ta."

"Từ một khắc kia trở đi, ta động tâm, ta nói với nàng: Chúng ta đây chung một chỗ đi."

"Ngày đó bắt đầu, nàng thành bạn gái của ta, ba tháng sau liền kết hôn. Sau đó nàng biết thân phận ta, lại không có kinh ngạc, cũng không có chê, nàng thậm chí buông tha ca sĩ thân phận, lẳng lẽ ở lại bên cạnh ta - Sobaniirune, làm một cái tốt thế tử."

"Về sau nữa, chúng ta thì có ngươi "

"Cùng với nàng thời gian, thật rất hạnh phúc, nhưng nếu như Thượng Thiên có thể để cho ta làm lại lời nói, ta sẽ cự tuyệt nàng, như vậy nàng cũng sẽ không bởi vì mà chết."

Nói đến đây, Mạch Chấn cúi đầu xuống, sắc mặt tràn đầy thống khổ.

Năm năm trước, ở Mạch Nhiên lúc mười ba tuổi sau khi, Mạch Chấn nhà gặp gỡ địch nhân tập kích, khi đó Mạch gia trang viên còn không có xây xong, bọn họ còn ở tại một gian đại hình trong biệt thự.

Người tập kích rất nhiều, lính gác ở biệt thự chung quanh bảo tiêu rồi rít chết trận, ngày đó Mạch Chấn không có ở nhà, ở trong biệt thự chỉ có Mạch Nhiên cùng mẹ của nàng Diệp Hiểu huyền.

Người tập kích vọt vào trong biệt thự, thấy Mạch Nhiên thời điểm, theo bản năng hướng Mạch Nhiên nổ súng.

Nhưng tất cả mọi người đều không nghĩ tới là, Diệp Hiểu huyền ngăn ở Mạch Nhiên trước người, vì nàng chặn phát súng kia.

Mà Mạch Chấn cũng vừa vặn, mang người xông vào, thấy Diệp Hiểu huyền trúng thương ngã xuống một màn kia.

Làm Mạch Nhiên đem toàn bộ địch nhân đều tiêu diệt sau, Diệp Hiểu huyền nhưng bởi vì thương thế quá nặng mà khứ thế.

Cũng là bởi vì ngày hôm đó, Mạch Nhiên cả người cũng biến hóa, nhu thuận khả ái nàng trở nên lạnh khốc vô cùng, tương đương với biến thành người khác.

Mạch Chấn một mực ở tự trách, mà Mạch Nhiên cũng một mực ở thương tâm.

"Ba, người là nghĩ (muốn) nói cho ta biết, lạnh thế nào đi nữa khốc người, cũng sẽ động tâm, đúng không?" Mạch Nhiên khóe mắt treo một giọt nước mắt, nhưng nàng lại cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 182: Tinh Không

"Người có thể hiểu như vậy, nhưng ta càng hy vọng người có thể hiểu được là, giữ vững, luôn sẽ có thu hoạch."

Mạch Chấn nhìn Mạch Nhiên, nhẹ nhàng thở dài, nói: "Trong mắt ta, chỉ có Lãnh Phong là thích hợp nhất người, cũng chỉ có hắn có thể xứng với ta Mạch Chấn con gái, cho nên ta hy vọng người không nên buông tha, ít nhất Lãnh Phong đối với người thái độ vẫn là có thể, nhưng ta sẽ không can dự hai người các người cảm tình, hết thấy đều phải dựa vào chính người đi tranh thủ."

"Dĩ nhiên, ta cho tới bây giờ cũng chưa từng nghĩ để cho ba người tới giúp ta, bởi vì này cũng thay đổi không cái gì."

Mạch Nhiên nhắm lại con mắt, hồi tưởng hai tháng qua này mình và Lãnh Phong từng ly từng tị, mặc dù sống chung thời gian thật nhiều, nhưng hai người quan hệ vẫn luôn không có gì tiến triển, liền cùng hai tháng trước như thế, thậm chí đề tài cũng ít rất nhiều, Mạch Nhiên luôn là tìm đề tài cùng Lãnh Phong nói chuyện phiếm, nhưng Lãnh Phong lại vẫn luôn là một bộ xa cách bộ dáng.

Về phần Lãnh Phong rốt cuộc thích ai, Mạch Nhiên rất rõ.

Trương Ảnh Hàm cùng Lãnh Phong sống chung thời gian rất ít, nhưng là Lãnh Phong để ý nhất một người.

"Ba, Lãnh Phong là Dị Năng Giả, người có hay không để ý hắn cái thân phận này" Mạch Nhiên nhìn Mạch Chấn, có chút lo âu nói.

Nghe được Mạch Nhiên lời nói, Mạch Chấn đầu tiên là lẳng lẳng, sau đó cười lên ha ha, "Ha ha ha ha ha cấp, ta khờ con gái a, người chẳng lẽ quên mới vừa rồi ba là thế nào cùng người nói sao? Người cái này căn bản cũng không phải là vấn đề."

Tựa hồ còn lo lắng Mạch Nhiên sẽ suy nghĩ lung tung, Mạch Chấn tiếp tục nói: "Ta chỉ mong hai người các người vội vàng chung một chỗ, như thế nào lại đi để ý Lãnh Phong thân phận dị năng giả, hắn giống như chúng ta, đều là người, chẳng qua là nhiều hơn một chút đặc thù năng lực, cái này không có gì, ta cảm thấy được (phải) như vậy rất tốt, bởi vì hắn có năng lực mới có thể bảo vệ được người."

Mạch Nhiên rốt cuộc yên lòng, nhẹ nhàng gật đầu.

Nàng cái lo lắng này, đúng là dư thừa.

Lãnh Phong đáp xuống quầy rượu trước đại môn, mà Phan Mộc Mộc đám người còn đợi ở trong phòng ăn không biết thương lượng cái gì.

Thấy Lãnh Phong trở lại, Lăng Ảnh thứ nhất lao ra phòng ăn, lớn tiếng nói: "Lãnh Phong, lần này Mạch Chấn đi Đông Doanh, có phải hay không sẽ có rất nhiều phiền toái."

Lãnh Phong phất Lăng Ảnh liếc mắt, tức giận nói: "Nói nhảm, nếu là không phiền toái, hắn sẽ thuê chúng ta à? Lần này ngươi làm Mạch Chấn thiếp thân bảo tiêu, đây là một cái rất trọng yếu nhiệm vụ, ngươi phải lưu ý tùy thời có thể phát sinh tập kích, phải cẩn thận, hết thấy lấy Mạch Chấn an toàn làm chủ."

"Yên tâm đi, ta không còn là trước kia cái đó Tiểu Bạch, khoảng thời gian này ta ngày ngày đều có đúc luyện, gần người cách đấu vẫn đủ không tệ." Lăng Ảnh vùng vùng nắm đấm, mặt đầy tự tin.

"Ừ, lần này ta bị Mạch Nhiên yêu cầu khi nài thiếp thân bảo tiêu, cho nên lần này các ngươi phải dựa vào chính mình, nếu như ta không có ở đây thời điểm gặp phải nguy hiểm lời nói, ngươi phải làm ra chính xác quyết định, đây cũng tính là các ngươi một mình đảm đương một phía một lần nhiệm vụ đi, hoàn thành xuất sắc điểm."

"Phải."

Cùng Lăng Ảnh trò chuyện xong sau, Lãnh Phong trở lại quầy rượu, đánh mở máy tính, cho Băng Lô phát một phong email, trong thư cho chính là lần này nhiệm vụ chi tiết cụ thể.

Băng Lô cùng Nanh Sói cũng ở chấp hành bảo vệ nhiệm vụ, cho nên Lãnh Phong không có trực tiếp gọi điện thoại cho bọn hắn, tránh cho quấy rầy đến bọn họ.

Phát xong email sau, Lãnh Phong hai tay gối sau ót, hắn đang suy tư.

Lần này nhiệm vụ nhất định sẽ nguy hiểm nặng nề, thậm chí muốn so với lần trước đi Syria cứu người còn phải khó khăn nhiều.

Dù sao Đông Doanh không phải là Syria như vậy chiến khu, không thể muốn làm gì thì làm, hết thấy làm việc đều phải cẩn thận từng li từng tí.

Mạch Chấn lần này quyết định đi Đông Doanh, nguyên nhân rất lớn chính là ngại mặt mũi, bởi vì hắn bây giờ là Hoa Hạ nhà giàu nhất, nếu như không đi, kia sợ rằng sẽ bị người nói hắn sợ Đông Doanh.

Thân là Hoa Hạ người Mạch Chấn dĩ nhiên không thể cho phép loại này sự tình phát sinh, cho nên hắn đang quyết định đi Đông Doanh lúc, cũng quyết định thuê Lãnh Phong, bởi vì có Lãnh Phong ở lời nói, hắn an toàn nhất định có thể được bảo đảm.

Mạch Chấn bây giờ là đối với (đúng) Lãnh Phong vô điều kiện tin nhiệm, hắn tin tưởng Lãnh Phong có thể bảo vệ tốt hắn, dĩ nhiên, còn có nữ nhi của hắn.

Cái nào cha không hy vọng nữ nhi mình tìm tới tốt nhất thuộc về đây?

Mạch Chấn chỉ mong lập tức khẳng định Lãnh Phong cùng với Mạch Nhiên, nhưng nguyện vọng này hiển nhiên có chút xa xôi, nhưng cũng không phải nói không có khả năng.

Suy nghĩ hồi lâu sau, Lãnh Phong nhỏ khí, có chút nhức đầu xoa xoa huyệt Thái dương.

Hắn hy vọng đường nào Mạch Nhiên không muốn cùng nhau đi tới, như vậy hắn khả năng chuyên tâm chấp hành nhiệm vụ.

Nhưng Mạch Nhiên cùng nhau đi tới, hơn nữa yêu cầu Lãnh Phong khi nài thiếp thân bảo tiêu, kia sự tình có thể thì bất đồng.

Lãnh Phong muốn chuyên tâm bảo vệ Mạch Nhiên, còn phải phân tâm đi trông nom tốt Lăng Ảnh đám người, nhờ vào lần này có thể nói là bọn họ một mình đảm đương một phía chấp hành nhiệm vụ, Lãnh Phong nhất định sẽ có chút không yên lòng.

Dù sao Đông Doanh là nguy hiểm nặng nề, những thứ kia Ninja thực lực cũng không yếu, không có một là trái hồng mềm.

Lãnh Phong chống lại những thứ kia Ninja dĩ nhiên sẽ không có bất kỳ sợ, tại hắn Ứng Nhân xuống, Ninja phần lớn vẫn lấy làm kiêu ngạo năng lực cũng hình đồng hư thiết, nhưng Lăng Ảnh đám người lại bất đồng, bọn họ không có Ứng Nhân, rất khó đi bắt Ninja quý dị kia thân pháp.

Cho nên Lãnh Phong mới có thể lo lắng.

"Hy vọng có thể hết thấy thuận lợi đi." Lãnh Phong vượt huyệt Thái dương, sau đó cầm lên vô tuyến điện, nói: "Mộc Mộc, cho ta tới ly khổ cà phê coi là, cũng không cần khổ cà phê, tùy tiện tới ly thơm tho một chút."

Màn đêm buông xuống

Lãnh Phong đã thu thập xong lần này đi Đông Doanh cần mang trang bị, trên thực tế hắn cũng không có mang bao nhiêu thứ, một cái ba lô cũng đủ để trang bị đầy đủ.

Lần này Lãnh Phong hút lấy lần trước Syria nhiệm vụ giáo huấn, mang đủ tể bào tu bổ dịch, ước chừng ba bình.

Còn lại chính là hai bộ quần áo, cùng một cây súng lục, hai cái băng đạn, còn có một chút tiểu vật phẩm.

Bởi vì Mạch Chấn lần này ngồi là bao máy bay, sẽ không có người kiểm tra hành lý, cho nên Lãnh Phong cũng không cần phải lo lắng sẽ bị người tra được.

Hắn đã thu thập xong hành lý, mà Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc vẫn còn đang chọn đến phải dẫn cái gì quần áo, phỏng chừng không một hai giờ là không giải quyết được.

Thời gian, từ từ nhảy đến tám giờ tối, Trương Ảnh Hàm xe đứng lúc xuất hiện ở Vương Giả chi đạo trong.

Lãnh Phong một mực chờ đợi Trương Ảnh Hàm, dù sao muốn ra nhiệm vụ, lần này đi Đông Doanh cũng không biết phải tốn thời gian dài bao lâu, phải muốn cùng nàng chào hỏi một tiếng.

Xe chậm rãi ngừng ở quầy rượu ngoài cửa, Trương Ảnh Hàm nhanh chóng từ trong xe đi xuống.

Tối nay nàng vẫn là một thân bạch, nhưng lần này nàng nhưng là mặc một bộ màu trắng ống tay áo áo đầm, trong đêm tối giống như là một vị mỹ lệ bạch Tinh Linh.

Lãnh Phong cười cười, mỗi ngày buổi tối nàng đều sẽ tới quầy rượu, nhưng mình mỗi một lần cũng sẽ bị nàng tươi đẹp đến.

Bởi vì mỗi một buổi tối nàng, cũng sẽ đổi bất đồng quần áo trang sức, phảng phất mỗi một lần cũng là cố ý mặc cho Lãnh Phong nhìn.

Trương Ảnh Hàm đi vào trong quán rượu, giống như tựa tiền tử trên mặt mũi hiện ra vẻ uể oải, hiển nhiên cả ngày công việc để cho nàng rất khổ cực.

Lãnh Phong nhận ra được Trương Ảnh Hàm một mối, hỏi "Hôm nay công việc rất mệt mỏi?"

"Ừm." Trương Ảnh Hàm gật đầu một cái, sau đó ngồi vào Lãnh Phong đối diện, hai tay chống đến cằm, mị đến con mắt nói: "Quả thật mệt quá, ta hiện ngày thẳng chức đến Bộ nhân sự chủ quản, cả ngày cũng sửa sang lại tài liệu, tiền nhiệm Bộ nhân sự chủ quản lưu lại một đồng lớn cục diện rồi rầm muốn ta tới thu thập."

"Đây cũng tính là đối với ngươi khảo nghiệm đi, dù sao cao tầng đều là để cho có năng lực người đi làm, cho nên ngươi phải đem ngươi tự mình có thể (Kỷ Năng) lực bày ra." Lãnh Phong cười nói.

"Đây là dĩ nhiên, cho nên ta bận rộn cả ngày, cuối cùng đem tiền nhiệm Bộ nhân sự chủ quản cục diện rồi rầm toàn bộ thu thập xong."

"Thật là giỏi, ngươi tối nay liền nghỉ ngơi cho khỏe đi, hôm nay quầy rượu không có việc gì làm, vệ sinh những thứ này ta buổi chiều thời điểm cũng đã quét dọn qua."

"Tốt như vậy." Trương Ảnh Hàm đôi mắt đẹp lóe lên ánh sáng, nàng quả thật rất muốn nghỉ ngơi cho khỏe xuống.

Lãnh Phong cười gật đầu một cái, sau đó nói: "Có chuyện ta muốn cùng ngươi nói một chút."

"Chuyện gì?"

"Ta muốn ra nhiệm vụ."

"Nhiệm vụ?"

Trương Ảnh Hàm hơi ngần ra, Lãnh Phong hai tháng qua này cũng không có chấp hành qua nhiệm vụ, bây giờ đột nhiên nói muốn ra nhiệm vụ, Trương Ảnh Hàm thoáng cái không phản ứng kịp.

"Ừ, Mạch Chấn muốn đi trước Đông Doanh, hắn thuê ta khi hắn bảo tiêu, ngày mai sẽ lên đường." Lãnh Phong không có bất kỳ giấu giếm, đem hết thảy đều nói cho Trương Ảnh Hàm.

Trương Ảnh Hàm nghe được đây là một cái bảo vệ nhiệm vụ, nhất thời thờ phào, bất kỳ hỏi "Phải đi bao lâu?"

"Nói không chừng, đại khái một tuần lễ đi, ta cũng không biết, nhìn lần này sự tình có thuận lợi hay không, thuận lợi lời nói hắn năm ngày liền có thể trở về."

"Vậy cũng tốt, ngươi phải chú ý an toàn, ta mỗi ngày buổi tối đều sẽ tới quầy rượu, thay ngươi trông nom tốt nơi này."

"Ừ, bất quá nếu như ngươi quá mệt mỏi lời nói, cũng không cần đến, ta không muốn xem đến ngươi lôi kéo mệt mỏi thân thể ở chỗ này quét dọn."

"Biết, ta sẽ không miễn cưỡng chính mình."

Trò chuyện xong, Lãnh Phong đứng lên, đi về phía chiếc kia màu trắng Đàn dương cầm.

"Ta ngày mai sẽ phải lên đường, cho nên lại xuất phát trước, để cho ta cho người trình diễn một bài hát đi, ta nhớ người hẳn không có nghe qua ta đàn Đàn dương cầm." Vừa nói, Lãnh Phong ngồi ở trước dương cầm, hướng Trương Ảnh Hàm cười cười.

"Ta còn thật không biết người sẽ đàn Đàn dương cầm." Trương Ảnh Hàm xoay người nhìn Lãnh Phong, mặt đầy hiếu kỳ.

Những thứ này nhạc khí xuất hiện ở trong quán rượu thời điểm, Trương Ảnh Hàm còn kinh ngạc hồi lâu, nhưng nàng đối với mấy cái này nhạc khí cũng không quen thuộc tất, cho nên cũng không có đi chạm qua, nàng cũng không biết Lãnh Phong sẽ đàn Đàn dương cầm.

"Ta không nói, người đương nhiên sẽ không biết." Lãnh Phong cười cười, sau đó hai tay thả ở trên phím đàn.

Trương Ảnh Hàm an tĩnh lại, chờ đợi Lãnh Phong trình diễn.

Lãnh Phong nhắm lại con mắt, hít sâu một hơi, sau đó tay chỉ nhẹ nhàng dùng sức, theo như ở trên phím đàn, đánh đàn một bài Tĩnh Không.

Đây là một bài êm tai bài hát, xa xa, thâm thúy mà không bi thương, tuy có nào đó Y Y Bất Xá tình cảm, nhưng yên lặng bên trong làm cho người ta vô hạn tưởng tượng.

Bài hát này giống như là Lãnh Phong ở biểu đạt chính mình Bất Xá, quả thật, hẳn thật không bỏ đi được Trương Ảnh Hàm.

Hai tháng qua, mỗi ngày buổi tối Trương Ảnh Hàm đều sẽ tới đến quầy rượu, gió mặc gió, mưa mặc mưa, Lãnh Phong cũng thói quen như vậy thời gian.

Lúc này phải rời khỏi nàng đại khái thời gian một tuần, Lãnh Phong thật đúng là sẽ không thích ứng.

Cho nên, hẳn bản ra này thủ Tĩnh Không, biểu đạt tình cảm mình.

Trương Ảnh Hàm không hiểu lắm âm nhạc, nhưng là cũng có thể nghe ra bài hát này ý tứ, chẳng qua là nàng không có nói ra, nàng lựa chọn lẳng lặng lắng nghe.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 183: Nhiệm vụ bắt đầu

Thái dương chậm rãi dâng lên, Đông Phương xuất hiện một mảnh màu trắng bạc, sáng sớm thanh tân khí tức bao phủ toàn bộ h thành phố.

Hôm nay là Chu Nhất, mọi người rời rít lu bù lên, nghênh đón mới một tuần.

Sớm hơn bảy giờ, Lãnh Phong đứng lúc trợn mở con mắt, không có bao nhiêu do dự, trực tiếp cũng trên giường nhảy cồm lên.

Bởi vì hẳn phải ở tám giờ chạy tới Mạch Chấn nhà, nếu tiếp tục nhiệm vụ, như vậy nhất định Tu đúng hạn đi hoàn thành, không thể có phần nửa sai số.

Lãnh Phong đi vào trong phòng tắm, mỗi sáng sớm giặt rửa một cái tắm, này đã trở thành thông lệ.

Lăng Ảnh đám người vẫn chưa rời giường, bọn họ cũng không có Lãnh Phong chính xác như vậy lúc.

Lãnh Phong sinh vật chung đã sớm thói quen, chỉ cần hẳn đang buồn ngủ trước nghĩ (muốn) hảo chính mình muốn mấy giờ thức dậy, kia ngày thứ hai nhất định sẽ đúng lúc tỉnh lại, sai số sẽ không vượt qua nửa phút.

Sau hai mươi phút, Lãnh Phong từ trong phòng tắm đi ra, thay quần áo mới.

Buổi sáng nhiệt độ có chút thấp, cho nên Lãnh Phong nhiều mặc một bộ màu xanh đậm áo khoác ngoài, nhìn qua đẹp trai vô cùng.

Sửa sang lại chính mình Dịch Dung sau, Lãnh Phong đem vô tuyến điện đeo lên trong tai, sau đó nói: "Cũng đứng lên cho ta."

Không có trả lời

Lãnh Phong bấu môi một cái, trên lưng tự mình cố gắng, nhanh chóng đi xuống lầu dưới, cho mình cầm một hộp sữa tươi sau, đi tới Âm Dạ trước cửa nhà hàng, dùng sức vỗ môn: "Này, thức dậy!"

"Đoàng đoàng đoàng đoàng!"

Lãnh Phong hướng về phía môn ước chừng chụp bốn phía, mỗi một cái đều dùng tất lực khí toàn thân, cơ hồ phải đem môn cho đập nát.

Hắn cũng không muốn làm như vậy, nhưng thời gian quan trọng hơn, cũng không thể để cho Mạch Chấn chờ mình.

Một lát nữa, Lăng Ảnh người mặc màu xám quần áo ngủ, nhào nặn đến con mắt mở ra đại môn.

"Ta đi, các ngươi còn phải ngủ bao lâu, vội vàng, cho các ngươi năm phút thời gian chuẩn bị được, chúng ta phải nhanh một chút chạy tới Mạch Chấn nơi đó." Lãnh Phong có chút bất mãn, dù sao hôm nay liền muốn ra nhiệm vụ, nhưng những người này lại còn ở ngủ nướng, không khỏi cũng quá lười biếng, không có chút nghề đạo đức.

"ồ ồ ván, phải dẫn đồ vật ta tới hôm qua liền chuẩn bị được, ta đi đánh răng rửa mặt, đổi lại bộ quần áo, không cần năm phút." Vừa nói, Lăng Ảnh xoay người trở lại trong phòng ăn.

"Chị của ngươi đây?"

"Nàng đã tại đánh răng, ngươi đi kêu Mộc Mộc đi."

Lãnh Phong bắt đầu đi nhún nhún vai, sau đó đi tới Âm Dạ phòng cà phê trước cửa, dùng sức vỗ môn.

Phan Mộc Mộc cũng là qua một hồi lâu mới mở cửa, nàng mặc đến một bộ màu hồng quần áo ngủ, trong ngực còn ôm một cái ôm một cái gấu, một bộ chưa tỉnh ngủ bộ dáng.

Thấy Phan Mộc Mộc bộ dáng, Lãnh Phong bấu môi một cái, có loại thật sâu cảm giác vô lực, sau đó uể oải nói: "Ngủ đủ chưa? Chúng ta nên đi chấp hành nhiệm vụ, nhờ các ngươi có thể hay không có chút nghề đạo đức, ta tới hôm qua liền cho các ngươi sớm nghỉ ngơi một chút, sớm hơn bảy giờ thức dậy, nhìn một chút hiện tại cũng mấy giờ, nếu như không phải là ta tới kêu, có phải hay không các người dự định ngủ đến buổi trưa? Các ngươi mỗi một người đều như vậy, sau này ta thế nào yên tâm cho các ngươi tự mình đi chấp hành nhiệm vụ?"

Nghe Lãnh Phong có chút không Mãn Ngữ khí, Phan Mộc Mộc liền vội vàng lên tinh thần, cầm trong tay ôm một cái gấu tiện tay ném một cái, nói: "Năm phút, ta chỉ cần năm phút."

Nói xong, nàng hừ một tiếng chạy về phòng cà phê.

Lãnh Phong nhỏ khí, vỗ vỗ trán, sau đó ngồi vào BMW i 8 trên nóc xe.

Hắn đúng là có chút tức giận, dù sao mấy cái này đều lười tán thành như vậy, chẳng lẽ hai tháng không chấp hành nhiệm vụ, mỗi một người đều biến hóa lười?

Sau năm phút

Lần này Lăng Ảnh đám người không có lại để cho Lãnh Phong thất vọng, chỉ năm phút, ba người liền mang tốt trang bị, đứng ở Lãnh Phong trước mặt.

Lãnh Phong cũng không nói ra trách cứ lời, chỉ có thể cảnh cáo nói: "Lần sau không được phá lệ."

Ba người liền vội vàng gật đầu, lần này đúng là bọn họ sai lầm, không có nhớ thời gian.

"Đi thôi, bây giờ chạy tới, thời gian cũng không còn nhiều lắm." Lãnh Phong đi tới ngừng ở cửa nhà hàng bên ngoài BMW đời 7 bên cạnh, mở cửa xe, ngồi vào ghế lái trong.

Ba người rồi rít hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó ngồi vào trong xe.

Lãnh Phong cho xe chạy, sau đó hướng Mạch gia trang viên đi tới.

"Ta còn không ăn điểm tâm a." Lăng Ảnh gấp nói.

"Cho." Lãnh Phong đem một hộp sữa tươi ném cho Lăng Ảnh.

Lăng Ảnh ngay cả mang thủ mang cước loạn nhận lấy, không ăn điểm tâm hắn đã sớm đói chết, cũng không đoái hoài tới nhiều như vậy, trực tiếp cầm lên ông hút uống.

"Ta cũng tốt đói, mới vừa rồi quá vội vàng, không mang ăn." Phan Mộc Mộc ôm bụng, lộ ra đáng thương hình.

"Thật tốt, Mạch Chấn hẳn sẽ cho chúng ta chuẩn bị bữa ăn sáng, ổn định, không chết đói các ngươi." Lãnh Phong chuyển tâm lái xe, nói.

Lăng Mặc ừ một tiếng, đạo: "Vậy thì tốt, ta cũng không muốn đối bụng đi Đông Doanh."

"Lần này đi Đông Doanh nguy hiểm nặng nề, Mặc Mặc ngươi muốn đi theo Lăng Mặc bên người bảo vệ nàng an toàn, Lăng Ảnh lời nói, ngươi hết thấy lấy Mặc Chấn an toàn làm chủ, còn lại không cần ngươi lo lắng quá nhiều."

Lãnh Phong quả thật rất không yên tâm, lần này có thể nói là mỗi người một mình đảm đương một phía đi hoàn thành nhiệm vụ, Lãnh Phong muốn chuyên tâm bảo vệ Mặc Nhiên, Lăng Ảnh phụ trách bảo vệ Mặc Chấn, Phan Mặc Mặc cùng Lăng Mặc là phụ trách nguy trang thành Mặc Chấn phiên dịch cùng trợ lý, những thứ này cũng không phải là cái gì dễ dàng công việc.

Một mối nhất không ai bằng chính là Lăng Ảnh cùng Phan Mặc Mặc, bởi vì Mặc Chấn có thể sẽ cùng rất nhiều người nói chuyện với nhau, Phan Mặc Mặc phải tùy thời đi theo vì hấn phiên dịch, Lăng Ảnh cũng phải với ở bên cạnh, chuyên tâm lưu ý chung quanh khả năng cất giấu nguy hiểm, những thứ này đều rất khó cực, huống chi bọn họ đều vẫn là thuộc về người mới, lúc trước cho tới bây giờ không có một mình đảm đương một phía đi chấp hành qua nhiệm vụ.

Lãnh Phong mặc dù không yên tâm, nhưng là nhất định phải để cho bọn họ đi chấp hành, bởi vì nếu như bọn họ muốn chân chính lớn lên, như vậy nhất định Tu một mình đảm đương một phía hoàn thành một lần nhiệm vụ.

Mặc dù Lãnh Phong không quá muốn làm Mặc Nhiên bảo tiêu, nhưng trên thực tế cũng coi là một cái lựa chọn rất tốt, như vậy Lãnh Phong có thể thấy Lăng Ảnh bọn họ lớn lên, xem bọn họ tiến bộ rốt cuộc có bao nhiêu.

Chẳng qua là đi theo Mặc Nhiên bên người lời nói, Lãnh Phong lần này sợ rằng sẽ bị Mặc Nhiên đủ loại trêu đùa.

Nửa giờ sau, BMW đời 7 ngừng ở Mặc gia ngoài trang viên, bị Mặc gia lính gác cho cản lại.

Bất quá lính gác thấy lái xe là Lãnh Phong sau, ngay cả vội cung kính để cho được.

Bởi vì Mặc Chấn đã xuống mệnh lệnh, thấy Lãnh Phong tới, ai đều không thể ngăn cản, còn phải cung kính nghênh đón.

Lãnh Phong đem xe lái đến Mặc gia trang viên trong bãi đậu xe, hấn xe mới vừa dừng hẳn, một tên mặc trang phục nữ bộc cô gái trẻ tuổi liền mặt đầy cung kính chào đón.

"Đi thôi, chúng ta đến."

Nói xong, Lãnh Phong đi xuống xe.

Lăng Ảnh ba người cũng mặt đầy khiếp sợ, đánh giá bốn phía, bọn họ vẫn là lần đầu tiên thấy như vậy Đại Trang Viên, cho tới quên xuống xe.

Nhìn ba người vẻ mặt, Lãnh Phong cười khổ một tiếng, thật ra thì hấn nhìn đến lúc đó cũng giống như bọn họ như vậy khiếp sợ, cho nên cũng không tiện nói bọn họ cái gì, chẳng qua là thúc giục: "Vội vàng, đừng xem, xuống xe đi."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, ba người mới lần trong khiếp sợ khôi phục như cũ, sau đó rồi rít đi xuống xe.

Mặc trang phục nữ bộc nữ tử các loại (chờ) Lãnh Phong bọn người nói xong, mới mặt đầy cung kính hướng Lãnh Phong có chút cúi người, nói: "Lãnh Phong tiên sinh ngài khỏe chứ, rất chào mừng ngài đến, ông chủ xin mời."

"Được, xin dẫn đường đi." Lãnh Phong rất có lễ phép đáp lại.

Nữ Tử Ứng một tiếng, nhưng sau đó xoay người đi ở phía trước.

Mọi người đi theo nữ tử sau lưng, Lãnh Phong là vỗ vỗ Lăng Ảnh bả vai, nói: "Này, ngươi có thể hay không nhìn ra, trong trang viên này cất giấu bao nhiêu cái trạm gác ngầm, còn có bao nhiêu cái điểm đánh lén."

Lăng Ảnh đầu tiên là lẳng lẳng, trầm ngâm năm giây, mới mở miệng nói: "Tám cái trạm gác ngầm, sáu cái điểm đánh lén, trong đó có hai cái đang ở tập trung vào chúng ta."

"Không tệ lắm tiểu tử, tiến bộ thật lớn." Lãnh Phong vỗ Lăng Ảnh bả vai, mặt đầy khen ngợi.

"Phải, ta khoảng thời gian này nhưng là không có phí công lẫn lộn." Lăng Ảnh mặt đầy kiêu ngạo.

Nhưng Lãnh Phong câu nói tiếp theo lại cho hấn bát một chậu nước lạnh

"Nhưng ngươi không toàn bộ nhìn ra, trên thực tế là có mười một cái trạm gác ngầm cùng mười điểm đánh lén, hơn nữa có bốn gã tay súng bắn tỉa ở tập trung vào chúng ta, chẳng qua là ngươi không Ứng Nhãn, không nhìn ra những thứ kia ẩn núp mà thôi."

Nghe Lãnh Phong lời nói, Lăng Ảnh không thiếu chút nữa học máu, sau đó mặt đầy bức bối nói: "Ngươi một cái có Ứng Nhãn đừng nói chuyện, thuần tâm tới đả kích ta phải không?"

"Ha ha ha ha, dĩ nhiên không phải, ta chỉ là để cho ngươi biết trang viên này thật sự ẩn giấu thực lực mà thôi." Lãnh Phong cười, sau đó dụng lực vỗ vỗ

Lăng Ảnh bả vai, nói: "Làm người muốn giỏi về quan sát, người mới vừa vào cửa thời điểm nên đi quan sát, mà không phải ở ta nhắc nhở sau mới đi lục soát, một điểm này người liền không có làm xong, người sau này phải nhớ kỹ, vô luận tới chỗ nào, đều phải quan sát bốn phía có hay không ẩn nấp nguy hiểm, một điểm này rất trọng yếu, quan hệ đến người chấp hành nhiệm vụ thành bại cùng người an toàn tánh mạng."

Lăng Ảnh dùng sức gật đầu, "Ta biết."

"Rất tốt."

Ở người hầu gái dưới sự hướng dẫn, bốn người tiến vào Mạch gia Chúa biệt thự, vừa mới đến cửa biệt thự, trận trận mùi thơm liền truyền vào chúng lỗ mũi người trong.

"Ta cứ nói đi, bọn họ nhất định sẽ chuẩn bị bữa ăn sáng." Lãnh Phong cười nói.

"Ông chủ chính ở bên trong dùng cơm, mời các vị." Người hầu gái làm một cái mời thủ thế.

"Cám ơn."

Nói xong, Lãnh Phong mang theo Lăng Ảnh ba người đi vào trong biệt thự.

Người hầu gái đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên bóng lưng, mặt hơi có chút đỏ lên, ở tâm lý nói: "Hắn thật là đẹp trai."

Bốn người đi vào trong biệt thự, còn đi chưa được mấy bước, liền nghe được Mạch Chấn kia tiếng cười cỏi mở.

"Ha ha ha ha ha, các người tới có thể thật là đúng lúc, đến, ăn chung bữa ăn sáng đi." Mạch Chấn cười lớn từ biệt thự trong phòng ăn đi ra.

"Mạch thúc thúc buổi sáng khỏe." Lãnh Phong đi lên trước, cùng Mạch Chấn nắm chặt tay, sau đó có chút xoay người, hướng Mạch Chấn giới thiệu Lăng Ảnh đám người, "Mạch thúc thúc người hẳn còn nhớ người thanh niên này, hẳn gọi Lăng Ảnh, cũng chính là không sai biệt lắm hơn ba tháng trước tập kích người người kia, bất quá sau đó ta đem hắn mời chào vào chúng ta Âm Dạ, hẳn có thể nói là cái tà quy chính."

Ở Lãnh Phong giới thiệu sau khi kết thúc, Lăng Ảnh hướng Mạch Chấn có chút khom người, mặt lộ vẻ áy náy nói: "Mạch tiên sinh thật xin lỗi, xin người tha thứ cho ta lúc đầu làm chuyện, lúc ấy ta còn không gia nhập Âm Dạ, khi đó ta còn là một người mới, cái gì cũng không biết."

Thấy Lăng Ảnh sau, Mạch Chấn đầu tiên là lẳng lẳng, sau đó cười lớn nói: "Không việc gì, ngược lại ta không có chết thành, người tuổi trẻ, ta có thể nhìn ra, người sau này thành tựu tuyệt đối không phải chuyện đùa, ta đã quên lúc trước không thích, người cũng đừng nhớ, phải biết, nếu như không phải là bởi vì người, ta có thể nhận biết không tới Lãnh Phong."

Nghe Mạch Chấn lời nói, Lăng Ảnh lần nữa cười cười, hướng Mạch Chấn gật đầu một cái, nói: "Cám ơn mạch tiên sinh có thể như thế khoan hồng độ lượng, lần này ta sẽ nghiêm túc bảo vệ ngài an toàn, bảo đảm ngài bình yên vô sự kết thúc Đông Doanh lộ trình."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 184: Đi sân bay

"Ha ha ha ha ha, có các người bảo vệ, ta rất yên tâm." Mạch Chấn cười lớn, hẳn ngay từ đầu chỉ muốn thuê Lãnh Phong một người, nhưng hẳn không nghĩ tới Lãnh Phong sẽ mang Lăng Ảnh đám người tới, cái này làm cho hắn đang kinh ngạc sau khi, cũng mừng như điên không dứt.

Bởi vì này một lần, hẳn có thể hoàn toàn yên tâm.

"Mạch thúc thúc, ta lại giới thiệu cho người một chút, vị này là Lăng Mặc, Lăng Ảnh tỷ tỷ, nàng sẽ nguy trang thành người trợ lý." Lãnh Phong chỉ Lăng Mặc, hướng Mạch Chấn giới thiệu.

"Còn có này một vị, nàng kêu Phan Mộc Mộc, nàng phụ trách nguy trang thành người phiên dịch."

Lãnh Phong giới thiệu xong sau, Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc hai người cũng hướng Mạch Chấn chào hỏi: "Mạch tiên sinh người tốt."

"Các người khỏe." Mạch Chấn cười gật đầu một cái, sau đó làm một cái mời thủ thế, nói: "Cũng tới trước ăn điểm tâm đi."

Ở Mạch Chấn dưới sự hướng dẫn, bốn người đi vào biệt thự trong phòng ăn, trên bàn ăn bày đầy nóng hổi bữa ăn sáng, đủ loại món ngon cái gì cần có đều có, Mạch Chấn cân nhắc đến Lãnh Phong đảm người có thể sẽ không ăn điểm tâm liền chạy tới, cho nên rất dứt khoát để cho người chuẩn bị thêm một ít.

"Mạch Nhiên đây?" Lãnh Phong không nhìn thấy Mạch Nhiên ở trong phòng ăn, ngay cả bận rộn hỏi.

"Nàng còn không có thức dậy đâu rồi, nếu không Lãnh Phong người giúp ta đi gọi nàng đứng lên?" Mạch Chấn cười nói.

Lãnh Phong bữu môi một cái, thầm nghĩ Mạch Chấn đây nhất định là cố ý, tỏ rõ muốn kết hợp mình và Mạch Nhiên.

Bất quá Lãnh Phong cũng không tiện cự tuyệt, dù sao bây giờ thời gian cũng không nhiều, phải mau để cho Mạch Nhiên chuẩn bị xong.

"Được, ta đi gọi nàng đứng lên." Lãnh Phong xoay người đi ra phòng ăn.

Mạch Chấn rất sợ Lãnh Phong không biết Mạch Nhiên căn phòng, lớn tiếng nói: "Phòng nàng ở lầu hai, lớn nhất một gian."

"Biết."

Lãnh Phong đưa qua mấy lần Mạch Nhiên về nhà, cho nên hẳn căn phòng vẫn biết.

"Các vị, chúng ta ăn trước đi, không cần chờ bọn họ." Mạch Chấn hướng Lăng Ảnh đảm người nói.

"Được." Ba người rồi rít gât đầu.

Này tòa biệt thự rất lớn, kết cấu bên trong sang trọng vô cùng, phòng chừng cũng chỉ có Mạch Chấn mới trụ khỏi như vậy biệt thự.

Lãnh Phong đi tới Mạch Nhiên trước cửa phòng, đưa tay ra gõ cửa một cái.

Ba giây sau, Lãnh Phong không có nghe được bất kỳ phản ứng nào.

"Mạch Nhiên, ta là Lãnh Phong, mau dậy đi." Vừa nói, Lãnh Phong lần nữa gõ cửa một cái.

Lãnh Phong vừa dứt lời, cửa phòng liền bị nhanh chóng mở ra, người mặc áo ngủ màu hồng Mạch Nhiên xuất hiện ở Lãnh Phong trước mặt, trên mặt nàng đeo đầy hưng phấn vẻ mặt.

Cửa mở ra sau, Mạch Nhiên không nói hai lời, trực tiếp nhào tới Lãnh Phong trong ngực, giọng tràn đầy vui sướng, "Ta cũng biết người sẽ đến gọi ta thức dậy, ta một mực chờ đợi."

Cảm thụ trong ngực thân thể mềm mại, Lãnh Phong cười khỏ một tiếng, liền tranh thủ Mạch Nhiên cho kéo xuống đến, đạo: "Vội vàng, khác (đừng) lãng phí thời gian, thay quần áo, ăn điểm tâm, sau đó chúng ta sẽ lên đường."

"Không có vội hay không, cha ta có máy bay tư nhân, từ khi nào Phi đều có thể, đến đây đi, đi vào." Vừa nói, Mạch Nhiên nắm Lãnh Phong cánh tay, đem hắn kéo vào gian phòng của mình.

Mặc dù không phải là lần đầu tiên tới Mạch Nhiên căn phòng, nhưng Lãnh Phong mỗi lần tới cũng sẽ bị gian phòng này kích thước bị dọa cho phát sợ.

Mạch Nhiên căn phòng chừng sáu 10m², là Lãnh Phong căn phòng lớn gấp ba.

Mà Mạch Nhiên giường lớn, chừng 2m năm, Lãnh Phong rất muốn biết nàng là thể nào ngủ, lớn như vậy một giường lớn.

"Người để cho ta vào phòng người làm gì." Lãnh Phong quét nhìn Mạch Nhiên căn phòng, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nói.

"Đi vào ngồi một chút a, thể nào, phòng ta rất lớn đi." Mạch Nhiên cười nói.

Lãnh Phong gât đầu một cái, một điểm này hẳn thật đúng là không cách nào chối, Mạch Nhiên căn phòng thật rất lớn, là hẳn gấp qua tối căn phòng lớn.

"Người muốn là ưa thích, người sau này cũng có thể ở tại nơi này nha."

Mạch Nhiên lời nói, nhất thời để cho Lãnh Phong cả người cũng ngốc, sau đó liền vội vàng lắc đầu nói: "Ha ha ha ha, hay lại là miễn, không cần không cần."

Mạch Nhiên cũng ý thức được mình nói có chút cổ quái, trên mặt thoáng qua vẻ lúng túng, sau đó liền kéo Lãnh Phong cánh tay, đem hắn kéo dài tới chính mình mép giường, nói: "Nhìn, đây là người lần trước đưa ta quà sinh nhật, ta mỗi ngày buổi tối cũng sẽ ôm ngủ nha."

Thấy Mạch Nhiên trên giường cái đó ước chừng 1m8 ôm một cái gấu, Lãnh Phong gât đầu một cái, đây đúng là chính mình đưa cho nàng quà sinh nhật, nhớ lần trước nàng còn kêu rất thích.

Nhưng Lãnh Phong không có lại đi thăm một chút đi hứng thú, hướng Mạch Nhiên nói: "Lại nói người nên đi chuẩn bị một chút, đổi bộ quần áo, sau đó

đi xuống ăn điểm tâm "

"Ồ." Mạch Nhiên ục ục cái miệng nhỏ nhắn, nàng còn muốn tiếp tục cùng Lãnh Phong giới thiệu một chút đi, nhưng thấy Lãnh Phong không có gì hứng thú, đành phải thôi, sau đó đi tới tủ quần áo trước, mở ra tủ quần áo tủ, từ bên trong cầm một món màu đen áo đầm.

Lãnh Phong nhận ra được Mạch Nhiên cử động, xoay người nhìn một chút, sau đó mặt đầy quỷ dị nói: " Chờ biết, ngươi muốn ở nơi này đó!?"

"Nếu không đâu rồi, đây là ta căn phòng a." Mạch Nhiên nháy đại con mắt nói.

Lãnh Phong bĩu môi một cái, đây đúng là phòng nàng a.

"Vậy ngươi vội vàng, ta tránh trước người."

Nói xong, Lãnh Phong trốn tự đắc chạy ra Mạch Nhiên căn phòng.

Hắn hoàn toàn không hiểu Mạch Nhiên rốt cuộc muốn làm gì, nhưng hắn cũng lười đi nghĩ quá nhiều, bây giờ làm hết sức tránh cho cùng Mạch Nhiên một mình, trời mới biết nàng có thể hay không đột nhiên làm ra cái gì nghịch thiên sự tình.

Nhìn Lãnh Phong chạy ra khỏi phòng, hơn nữa còn thuận tay đóng cửa phòng, Mạch Nhiên bĩu môi một cái, tự nhủ: "Hừ, chạy nhanh như vậy, ta có kinh khủng như vậy chứ sao."

Lãnh Phong đi xuống lầu trong phòng ăn, lúc này mọi người đang ở ăn bữa ăn sáng, mỗi một người đều ăn nồng nhiệt.

Mạch Chấn nhìn Lãnh Phong liếc mắt, cười hỏi "Mạch Nhiên đây?"

"Nàng thay quần áo, lập tức đi xuống." Lãnh Phong trả lời.

Nói xong, Lãnh Phong ngồi vào bên cạnh bàn ăn, cầm lấy một ly cà phê uống một hớp.

"Mọi người không cần phải gấp gáp, lần này ngồi là ta máy bay tư nhân, cho nên chậm một chút cũng không có vấn đề." Mạch Chấn nói.

"Ừ, bất quá vẫn là làm hết sức tiết kiệm thời gian tương đối khá." Lãnh Phong ăn một cái trứng gà, mơ hồ không rõ nói.

Mười phút sau, Mạch Nhiên mới không chút hoang mang đi vào trong phòng ăn.

"Buổi sáng khỏe a Mạch Nhiên." Phan Mộc Mộc nở nụ cười hướng Mạch Nhiên chào hỏi.

"Buổi sáng khỏe." Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó ngồi vào Lãnh Phong bên người.

Nàng người mặc màu đen áo đầm, bất quá lần này xuyên kiểu cùng lần trước cũng không giống nhau, lần này là ống tay áo, cùng tối hôm qua Trương Ảnh Hàm mặc không sai biệt lắm, chẳng qua là màu sắc khác nhau.

Nhưng trên thực tế Mạch Nhiên món này ước chừng phải so với Trương Ảnh Hàm xuyên đắt hơn, dù sao lấy Mạch Nhiên gia thế, thật sự mua mua quần áo làm sao có thể sẽ tiện nghi.

Thấy Mạch Nhiên ngồi ở bên cạnh mình, Lãnh Phong theo bản năng dời động một cái cái ghế, cách Mạch Nhiên xa một chút.

Lãnh Phong cử động nhất thời đưa tới Mạch Nhiên bất mãn, Mạch Nhiên rất dứt khoát đi theo di động cái ghế, cuối cùng cơ hồ muốn áp vào Lãnh Phong trên người.

"Này, ngươi còn có nhường hay không ta ăn điểm tâm." Lãnh Phong dùng chỉ có mình và Mạch Nhiên mới có thể nghe được thanh âm nói.

"Hừ, ta thích." Mạch Nhiên bạch Lãnh Phong liếc mắt, sau đó cầm lên trên mặt bàn cà phê uống đứng lên.

Lãnh Phong: "

Mạch Chấn đem hai người động tác nhỏ cũng thu vào đáy mắt, nhưng hắn không có nói gì, chẳng qua là khẽ mỉm cười.

Bữa ăn sáng đi qua, Mạch Chấn thủ hạ đem Mạch Nhiên cùng Mạch Chấn hành lý cũng xuất ra biệt thự, thời gian đã là buổi sáng tám giờ 20'.

Nhưng Mạch Chấn lại không có chút nào nóng nảy, thậm chí còn ngồi ở trong phòng khách uống trà, hắn rất thích uống trà.

"Mạch thúc thúc, chúng ta là không phải là nên đi?" Lãnh Phong ngồi ở Mạch Chấn đối diện, khẽ cau mày nói.

"Không gấp, chờ ta uống xong cái ly này trả lại đi." Mạch Chấn cười nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, dù sao buổi tối đều đã buổi tối, cũng không kém một ly này trả thời gian.

"Lãnh Phong, ta hỏi ngươi một cái vấn đề." Mạch Chấn nói.

"Mạch thúc thúc mời nói."

"Ngươi cảm thấy nữ nhi của ta như thế nào đây?"

Lãnh Phong: "

"Mạch thúc thúc ngươi đây là ý gì?" Lãnh Phong mặc dù biết đại khái Mạch Chấn ý tứ, nhưng hay là làm bộ như không biết.

"Ha ha ha, không có gì, chính là hỏi một chút, không chớ để ý nghĩ, ngươi cảm thấy nữ nhi của ta như thế nào?"

Lúc này Mạch Nhiên cũng không tại trong biệt thự, nàng mang theo Phan Mộc Mộc ở trong trang viên đi lang thang. Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc là ở bên ngoài biệt thự chờ đợi Lãnh Phong.

Cho nên trong biệt thự chỉ có Lãnh Phong cùng Mạch Chấn ở, cũng không có ai có thể nghe được hai người nói chuyện.

Lãnh Phong nghĩ (muốn) hỏi lâu, cuối cùng mới từ trong miệng sắp xếp mấy chữ: "Rất đẹp, rất khả ái."

"Ha ha ha ha ha." Mạch Chấn đột nhiên cười lên ha ha.

"Mạch thúc thúc ngươi cười cái gì?" Lãnh Phong khẽ cau mày nói.

Mạch Chấn đột nhiên cười to để cho Lãnh Phong hơi nghi hoặc một chút, dù sao hần đầu tiên là hỏi kỳ quái như thế vấn đề, sau đó lại không giải thích được cười lớn, cái này làm cho Lãnh Phong cảm giác một tia không đúng, chẳng lẽ hần phải giúp Mạch Nhiên làm mai?

Nhưng Mạch Chấn lại lắc đầu một cái, sau đó một hơi thở đem trong ly trà uống sạch trà, đem ly trà tiện tay ném một cái, đứng lên nói: "Không có gì, được, chúng ta lên đường đi."

Lãnh Phong bị Mạch Chấn làm cho đầu óc mơ hồ, nhưng cũng không có tiếp tục hỏi, gật đầu một cái, đi theo thân.

Hai người đi ra biệt thự, mà bên ngoài biệt thự đã đậu ba chiếc màu đen chống đạn Mercedes-Benz, Lăng Ảnh cùng Lăng Mặc đang đứng ở bên cạnh xe, không biết đang nói chuyện cái gì đó.

Lãnh Phong, Mạch Nhiên, Mạch Chấn một chiếc xe, Lăng Ảnh ba người cùng Hoa Dững một chiếc xe, cuối cùng chính là bốn gã Mạch Chấn bảo tiêu ở một chiếc xe.

Cộng thêm Mạch Chấn bảo tiêu, muốn cùng nhau đi tới Đông Doanh chừng mười một người, trong đó năm người là Mạch Chấn thù hạ tình anh, phụ trách bảo vệ Mạch Chấn an toàn.

Bởi vì có Lãnh Phong đám người đi cùng, Mạch Chấn không có mang quá nhiều thù hạ, bởi vì hần rất tin tưởng Lãnh Phong.

Vốn là Mạch Chấn chỉ muốn mang Hoa Dững một người, nhưng cái quyết định này gặp phải Hoa Dững phản đối, ở Hoa Dững cơ hồ phải quỳ xuống sau, Mạch Chấn mới đồng ý mang nhiều bốn người.

Mạch Chấn ngồi ở ghế cạnh tài xế, Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên ngồi ở sau xe ngồi, đây là Mạch Nhiên yêu cầu, Mạch Chấn chỉ có thể cười khổ, nhưng cũng không có nói gì.

Lăn lộn nhiều năm như vậy, Mạch Chấn hay lại là lần đầu tiên ngồi ngồi kế bên tài xế, hơn nữa còn là bị nữ nhi mình yêu cầu, Mạch Chấn chỉ có thể than thở, nữ nhi mình là có nam nhân quên cha.

"Đi thôi." Mạch Chấn nói với tài xế.

Tài xế gật đầu một cái, chậm rãi xe khởi động chiếc.

Từ Mạch gia trang viên đi sân bay, phải tốn đến gần nửa giờ, Mạch Chấn đã sớm an bài xong, dọc theo đường đi đều sẽ có người âm thầm bảo vệ.

Huống chi có Lãnh Phong đám người ở, Mạch Chấn căn bản liền không lo lắng sẽ phát sinh cái gì.

Chương 185: Máy bay tư nhân

Thật ra thì Mạch Chấn cũng không muốn mang theo Mạch Nhiên, bởi vì Đông Doanh lữ trình nguy hiểm nặng nề, Mạch Chấn lo lắng Mạch Nhiên hội yếu nguy hiểm.

Nhưng có Lãnh Phong đi cùng cũng không giống nhau, Mạch Chấn rất yên tâm Lãnh Phong, bởi vì Lãnh Phong có năng lực bảo vệ tốt Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên an toàn trọng yếu nhất, Mạch Chấn không hy vọng lại nhìn thấy Mạch Nhiên có nguy hiểm gì.

Lãnh Phong thực lực mạnh bao nhiêu, Mạch Chấn đã từng gặp qua, cho nên Mạch Nhiên có Lãnh Phong bảo vệ, sẽ không có vấn đề gì.

Nhưng Mạch Chấn hy vọng nhất thấy, chính là Lãnh Phong cùng với Mạch Nhiên, dù sao hai người nhìn qua vẫn đủ thích hợp.

Đây là Mạch Chấn nằm mộng cũng nhớ thấy sự tình, dù sao Lãnh Phong nắm giữ cường hân dị năng, ở Mạch Chấn trong ấn tượng, Lãnh Phong có thể nói là vô địch.

Đĩ nhiên, đây chẳng qua là đang Mạch Chấn trong ấn tượng mà thôi.

Xe cộ nhanh chóng chạy ở trên đường, từng cái đường phố, đều có Mạch Chấn thủ hạ đang ẩn núp đến, tùy thời lưu ý chung quanh động tĩnh.

Mạch Chấn mỗi một lần xuất hành, đều là cái bộ dáng này, dù là Mạch Chấn coi như là ra ngoài mua thức ăn, cũng sẽ có thủ hạ của hắn lưu ý chung quanh.

Mạch Nhiên đem thân thể của mình tựa vào Lãnh Phong trên người, cười nói: "Lãnh Phong, nghe nói bây giờ vừa lúc là Đông Doanh anh hoa tiết ư, đến người dẫn ta đi nhìn có được hay không?"

Lãnh Phong bữu môi một cái, theo bản năng cách xa một chút Mạch Nhiên, dù sao Mạch Chấn bây giờ liền ngồi ở ghế cạnh tài xế, tùy thời đều có thể nhìn đến ghế sau xe động tĩnh, Mạch Nhiên như vậy dựa vào, vậy còn được (phải)?

"Đến rồi hãy nói." Lãnh Phong đối với (đúng) kia cái gọi là anh hoa tiết không có bất kỳ hứng thú.

Đang lúc này, Lãnh Phong trong túi điện thoại di động reo tới.

Ra ngoài cần thiết điện thoại di động, lúc này phải.

Lãnh Phong cầm điện thoại di động lên nhìn một chút, phát hiện là Trương Ảnh Hàm điện thoại.

Trương Ảnh Hàm rất ít cho Lãnh Phong gọi điện thoại, nhưng lần này lại chủ động đánh tới, hơn nữa còn là ở sáng sớm.

Lãnh Phong không có bao nhiêu do dự, ngay trước Mạch Nhiên mặt tiếp thông điện thoại.

Mạch Nhiên cũng không biết đây là người nào điện thoại, cũng không có chủ động hỏi, ngoan ngoãn không có đi quấy rầy Lãnh Phong.

"Rất hiếm có người sẽ ở đây sáng sớm gọi điện thoại cho ta, thế nào?" Lãnh Phong cười nói.

Đang khi nói chuyện sau khi, Lãnh Phong mức độ nhỏ một chút nói chuyện điện thoại âm lượng, như vậy Mạch Nhiên liền không nghe được trong ống nghe truyền lên tiếng.

"Người lên đường đi Đông Doanh sao?"

"Trước khi đến sân bay trên đường."

"Ta nghe nói Đông Doanh bây giờ đúng lúc là anh hoa nở rộ thời điểm, người đến Đông Doanh có thể hay không cho ta chụp một ít anh hoa hình? Cái yêu cầu này có thể sẽ rất quá đáng, nếu như người không muốn đi lời nói cũng không liên quan."

Bên đầu điện thoại kia Trương Ảnh Hàm giọng tràn đầy áy náy, dù sao Lãnh Phong lần này là đi chấp hành nhiệm vụ, lại không phải đi chơi đùa, nàng gọi số điện thoại này sau khi liền hối hận.

"Được, ta sẽ giành thời gian đi."

Trương Ảnh Hàm yêu cầu, Lãnh Phong như thế nào lại cự tuyệt, hắn vốn là không muốn đi nhìn cái gì anh hoa, bởi vì Mạch Nhiên kêu phải đi, hắn lúc này liền không nghĩ tới pháp.

Nhưng bây giờ Trương Ảnh Hàm gọi điện thoại đến, để cho Lãnh Phong hỗ trợ chụp một ít anh hoa hình.

Kia nhìn anh hoa này sự tình, Lãnh Phong là không đi không thể.

Nghe được Lãnh Phong trả lời, bên đầu điện thoại kia Trương Ảnh Hàm nhất thời mừng như điên không dứt, liền vội vàng nói: "Cám ơn người rồi, nếu như không có thời gian cũng không liên quan, dù sao người nhiệm vụ quan trọng hơn."

"Không việc gì."

Bởi vì Mạch Chấn cùng Mạch Nhiên cũng ở bên cạnh, Lãnh Phong cũng không tiện cùng Trương Ảnh Hàm nói quá nhiều.

"Ta đây trước tiếp tục đi làm á..., người đến Đồng Doanh chú ý an toàn."

"Được, bái bai."

Nói xong, Lãnh Phong cúp điện thoại, đưa điện thoại đi động thả lại đến trong túi.

Hắn nói chuyện để cho Mạch Chấn cùng Mạch Nhiên cũng không đoán ra hắn rốt cuộc trò chuyện cái gì, nếu là nói quá nhiều, nhất định sẽ bị hai người nhận ra được không đúng.

Nếu để cho Mạch Nhiên biết là Trương Ảnh Hàm điện thoại, kia phỏng chừng liền phiền toái.

Lãnh Phong xoa xoa huyệt Thái dương, hắn rất muốn biết, tại sao mình để ý như vậy Mạch Nhiên sẽ nghe được Trương Ảnh Hàm thanh âm, lúc trước hắn cho tới bây giờ cũng sẽ không đi kiêng kỵ quá nhiều, nhưng hôm nay lại bắt đầu lo lắng.

"Ai điện thoại?" Mạch Nhiên có chút hiếu kỳ hỏi.

Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không nói cho Mạch Nhiên đây là Trương Ảnh Hàm điện thoại, nếu không Mạch Nhiên lại không biết sẽ làm những gì chuyện.

"Không có gì, một người bạn."

Nhận ra được Lãnh Phong không nghĩ tự nói với mình, Mạch Nhiên ngoác miệng ra ba, mặc dù có chút bất mãn, nhưng cũng không có lại tiếp tục hỏi tiếp.

"Nhớ nha, đến Đồng Doanh người muốn cùng đi với ta nhìn anh hoa." Mạch Nhiên nắm Lãnh Phong tay, đạo: "Ta bây giờ là người người thuê, người không thể không đi."

Lãnh Phong bủi môi một cái, chẳng lẽ Mạch Nhiên quên, Âm Dạ thành viên thì sẽ không nghe người thuê mệnh lệnh.

Nhưng là Trương Ảnh Hàm, Lãnh Phong không thể không đi một chuyến, chỉ gật đầu đạo: "Biết."

Lấy được Lãnh Phong câu trả lời, Mạch Nhiên ngừng lúc hưng phấn cười, chỉ mong lập tức tới ngay Đồng Doanh.

Nghe ghế sau xe trong Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên nói chuyện phiếm, Mạch Chấn cười cười, hắn hy vọng dường nào Lãnh Phong có thể cùng với Mạch Nhiên, thấy nữ nhi mình tìm tới hạnh phúc, hắn như thế nào lại không vui đây?

"Chỉ mong lần này lộ trình, có thể để cho quan hệ bọn hắn có chút tiến triển đi." Mạch Chấn ở tâm lý nói.

Sau hai mươi phút, ba chiếc xe trực tiếp lái vào sân bay bãi đậu máy bay trong, một trận sang trọng máy bay tư nhân, ngừng ở bãi đậu máy bay trong, năm tên nhân viên phi hành đoàn đứng ở máy bay bên ngoài, chờ Mạch Chấn đến.

Hai gã người điều khiển, cùng ba gã nữ tiếp viên hàng không.

Ba chiếc xe chậm rãi dừng ở máy bay cách đó không xa, Hoa Dững dẫn đầu từ trên xe đi xuống, chạy đến Mạch Chấn ngồi bên cạnh xe, cung kính là Mạch Chấn mở cửa xe.

Lãnh Phong nhanh chóng đi xuống xe, sau đó hắn liền bị trước mắt bộ này máy bay tư nhân cho kinh ngạc đến ngây người.

Này máy bay lại là trữ danh "Hoàn Cầu xe tốc hành xrs", giá trị ước chừng 350 triệu tiền hoa hạ, kỳ nội bộ sang trọng trình độ không phải bình thường máy bay tư nhân có thể so sánh.

"Thế nào, chiếc phi cơ này nhìn cũng không tệ lắm phải không?" Mạch Chấn nhận ra được Lãnh Phong kinh ngạc, cười nói.

"Ừ, Hoàn Cầu xe tốc hành xrs, chúng ta Âm Dạ lúc trước cũng có một trận." Lãnh Phong giọng bình thản nói.

Lãnh Phong ngay từ đầu sẽ kinh ngạc, hoàn toàn là bởi vì không nghĩ tới Mạch Chấn sẽ có như vậy một trận sang trọng máy bay tư nhân.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Mạch Chấn không thiếu chút nữa một đầu đụng vào trên đất, Lãnh Phong lời này là ý gì, cái gì gọi là lúc trước cũng phải một trận.

Mạch Chấn đột nhiên cảm thấy, ở Lãnh Phong trước mặt khoe giàu là một cái rất náo nức hành vi, bởi vì hắn không biết Lãnh Phong rốt cuộc có bao nhiêu tiền.

Lăng Ảnh đám người đi sau khi xuống xe, rồi rít bị chiếc phi cơ này chặn trụ.

Bọn họ là thật kinh ngạc, dù sao bọn họ vẫn là lần đầu tiên thấy như vậy sang trọng máy bay tư nhân.

Máy bay đuôi cánh in một cái màu đỏ ký hiệu, ký hiệu trên viết "Mạch Thị tập đoàn" !

Ký hiệu chứng minh chiếc phi cơ này thuộc về Mạch Chấn toàn bộ!

Đây là trần trụi. Trần khoe giàu a.

"Đi thôi, chúng ta giành trước máy." Mạch Chấn cười nói.

Bao gồm Hoa Dững ở bên trong năm tên bảo tiêu đem Mạch Chấn vây vào giữa, hướng máy bay đi tới.

Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên với sau lưng Mạch Chấn, Lãnh Phong mở ra Ứng Nhãn quét nhìn bốn phía một cái, cũng không có phát hiện có cái gì ẩn nấp nguy hiểm, vì vậy cũng liền yên lòng.

"Ông chủ!"

Năm tên nhân viên phi hành đoàn mặt đầy cung kính hướng Mạch Chấn cúi người.

"Ừ, cũng chuẩn bị xong sao?" Mạch Chấn mặt đầy nghiêm túc hỏi.

"Máy bay đã kiểm tra xong, tùy thời có thể cất cánh!" Cơ trưởng vội vàng trả lời.

"Tốt lắm." Mạch Chấn gật đầu một cái, sau đó ở bảo tiêu dưới sự bảo vệ, bắt đầu lên máy bay.

Lãnh Phong đám người theo sát ở phía sau, tiến vào bên trong Máy Bay sau, rồi rít tìm cái chỗ ngồi xuống.

Lần này Mạch Nhiên không có lại kề cận Lãnh Phong, mà là cùng Phan Mộc Mộc ngồi chung một chỗ, hai người cũng là bạn tốt, có rất nhiều lặng lẽ nói muốn trò chuyện.

Lãnh Phong ngồi ở Mạch Chấn đối diện, nhanh chóng nịt chặt giây an toàn.

Vô luận là ngồi máy bay hay lại là ngồi xe, Lãnh Phong cũng sẽ đem giây nịt an toàn cột chắc, bởi vì đây chính là cái vật bảo mệnh, không người có thể bảo đảm một giây kế tiếp sẽ phát sinh cái gì.

Các loại (chờ) tất cả mọi người ngồi xong sau, Mạch Chấn hướng về phía ngồi ở cách đó không xa Hoa Dững nói: "Được, cất cánh đi."

Hoa Dững gật đầu một cái, cầm lên vô tuyến điện, hướng cơ trưởng truyền đạt mệnh lệnh.

Một lát nữa, mọi người liền nghe được máy bay tiếng động cơ.

"Mẹ, lẩn lộn nhiều năm như vậy, lần đầu ngồi như vậy sang trọng máy bay tư nhân." Lăng Ảnh ngồi trên ghế ngồi, mặt đầy hưng phấn.

Lăng Mặc lườm hắn một cái, tức giận nói: "Mất mặt hay không, chúng ta ảo ảnh số hiệu so với chiếc phi cơ này lợi hại hơn nhiều."

"Cũng đúng, hay lại là ảo ảnh số hiệu ngạo mạn." Lăng Ảnh liền vội vàng gật đầu.

Mạch Nhiên nghe được hai tỷ đệ nói chuyện, nhẹ nhàng đẩy đẩy Phan Mộc Mộc, hỏi "Cái gì là ảo ảnh số hiệu a."

"Đó là chúng ta Âm Dạ chuyên dụng máy bay, có thể thẳng đứng khởi hàng, bề ngoài nếu so với chiến đấu cơ huyền khốc nhiều, còn có thể ẩn hình đây." Phan Mộc Mộc đơn giản hướng Mạch Nhiên giới thiệu ảo ảnh số hiệu.

Nghe Phan Mộc Mộc miêu tả, Mạch Nhiên cặp mắt nhất thời lóe lên ánh sáng, đạo: "Oa tặc, ta đây có thể ngồi một chút sao?"

"Lần sau có cơ hội đi, từ Đông Doanh trở lại, ta dẫn ngươi đi xem nhìn, ảo ảnh số hiệu liền ngừng ở chúng ta Phân Bộ trụ sở trong lòng đất trong." Phan Mộc Mộc cười nói.

Bởi vì cùng Mạch Nhiên rất quen, phần lớn Âm Dạ sự tình Mạch Nhiên đều biết, cho nên Phan Mộc Mộc đối với (đúng) Mạch Nhiên cũng không có gì hay kiêng kỵ.

"Được." Mạch Nhiên gật đầu, nàng chỉ mong sẽ đi ngay bây giờ nhìn một chút.

Máy bay bắt đầu ở trên đường đua trượt đi, các loại (chờ) máy bay đạt tới cất cánh tốc độ sau, cơ trưởng chậm rãi kéo đầu phi cơ, máy bay bắt đầu hướng trời cao leo lên.

"Hô" Lãnh Phong nhỏ khí, quay đầu nhìn ngoài cửa sổ nhanh chóng thoáng qua phong cảnh.

Trên không trung nhìn xuống đất mặt sẽ có một loại không nói ra cảm giác, dù sao tương đương với đối một loại nhãn quang đi xem thế giới, cảm giác sẽ rất không giống nhau.

Các loại (chờ) máy bay vững vàng sau khi xuống tới, ba gã nữ tiếp viên hàng không đi vào trong buồng phi cơ, mặt đầy nhiệt tình hỏi mỗi một người yêu cầu uống chút gì không hoặc là ăn chút gì.

Lăng Ảnh đám người bởi vì ăn sáng xong, cho nên chỉ cần một ly nước.

Nhô lên cao tỷ hỏi Lãnh Phong thời điểm, Lãnh Phong đầu tiên là chần chờ một chút, sau đó nói: "Phiền toái cho ta tới một ly cà phê, còn có chocolate."

Ngồi máy bay thời điểm, Lãnh Phong luôn là nghĩ (muốn) ăn đồ ăn.

"Được, xin chờ một chút." Nữ tiếp viên hàng không mỉm cười gật đầu, sau đó hướng máy bay phòng bếp đi tới.

Lúc này, Hoa Dững đi tới Mạch Chấn bên người, thấp giọng nói: "Ông chủ, chúng ta hành trình đại khái yêu cầu hai giờ rưỡi."

"Biết." Mạch Chấn gật đầu một cái, hẳn lúc trước không ít đi nước ngoài, cho nên rất rõ thời gian.

"Lãnh Phong, người lúc trước đi qua Đông Doanh sao?" Mạch Chấn nhìn Lãnh Phong, hỏi.

"Đi qua một lần, chấp hành nhiệm vụ, không đợi bao lâu, cho nên đối với Đông Doanh không thể nào quen thuộc." Lãnh Phong thành thật trả lời.

"Ồ? Kìa cảm thấy Đông Doanh như thế nào?" Mạch Chấn tiếp tục hỏi.

Lãnh Phong suy tư một hồi, trả lời: "Ta không thích nơi đó."

"Tại sao?"

"Không có gì, chính là từ đáy lòng không ưa. Ban đầu chấp hành hoàn nhiệm vụ sau, ta liền nhanh chóng rời đi Đông Doanh, không có ngừng lưu quá lâu, bắt quả Đông Doanh một ít mỹ thực vẫn đủ không tệ, tỷ như Sushi, ba văn cá loại."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 186: Đường đi bên trong

"Ồ ăn trên phương diện, ta cảm thấy cho người có thể cùng Mạch Nhiên có rất nhiều chung nhau đề tài."

Mạch Chấn nhìn Lãnh Phong, cười nhạt một tiếng.

Lãnh Phong lẳng lẳng, theo bản năng liếc mắt nhìn ngồi ở cách đó không xa Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên đang cùng Phan Mộc Mộc trò chuyện, thỉnh thoảng phát ra tiếng cười, hiển nhiên hai người đang chuyện trò một ít có ý tứ đề tài.

Lãnh Phong thu hồi ánh mắt, nói sang chuyện khác, đạo: "Lần này đi Đông Doanh đại khái muốn dừng lại bao lâu?"

"Tối mại cứ hành du thuyền nghỉ thức, sau đó ở trên biển đi ba ngày, thật sự bằng nhanh nhất cũng phải sau năm ngày mới có thể trở về Hoa Hạ." Mạch Chấn nói.

Lãnh Phong ừ một tiếng, năm ngày, cũng không coi là lâu, bất quá dù sao hẳn không quá vui vẻ Đông Doanh này cái quốc gia, cho nên không nghĩ đợi quá lâu.

Lúc này, Mạch Nhiên đi tới Mạch Chấn bên người, khẽ cười nói: "Ba, người và Hoa Dững ngồi đi, ta muốn ngồi ở đây."

Mạch Chấn bấu môi một cái, tâm lý cái biệt khuất đó a, nữ nhi mình quả nhiên là có nam nhân quên cha, mới vừa rồi làm cho mình ngồi ngồi kể bên tài xế coi như, bây giờ còn muốn làm cho mình tránh đi sang một bên.

Nhưng Mạch Chấn mặc dù tâm lý bức bối, nhưng vẫn là ngoan ngoãn ngồi vào một người khác trên ghế, đem vị trí nhường cho Mạch Nhiên.

"Hi hi, xuống máy bay sau, người muốn mang ta đi nhìn anh hoa." Mạch Nhiên ngồi ở trên ghế, gác chéo chân, cô ấy là trắng tinh Như Tuyết đùi đẹp ở Lãnh Phong trước mặt lúc ẩn lúc hiện.

Lãnh Phong ánh mắt dừng lại ở Mạch Nhiên trên chân đẹp ba giây, sau đó gật đầu một cái.

Ngược lại hần cũng phải cấp Trương Ảnh Hàm chụp một ít anh hoa hình, cho nên coi như hần không muốn đi cũng không được.

"Hô, trên phi cơ thật nhảm chán a." Mạch Nhiên dựa vào ghế, chu cái miệng nhỏ nhắn.

"Buồn chán đi nằm ngủ thấy chứ sao." Vừa nói, Lãnh Phong ngáp một cái, hần thật là có điểm mệt, dù sao rồi giường quá sớm.

Mà Lăng Ảnh đám người đã tiến vào mơ thom tho, Phan Mộc Mộc cũng không ngoại lệ, đây cũng là tại sao Mạch Nhiên chạy tới tìm Lãnh Phong nói chuyện phiếm nguyên nhân.

"Người không thể ngủ, người ngủ ta sẽ không người nói chuyện phiếm."

Thấy Lãnh Phong một bộ nghĩ (muốn) buồn ngủ bộ dáng, Mạch Nhiên liền vội vàng nói.

Lãnh Phong bấu môi một cái, đạo: "Nếu là ta không tỉnh thần, đến Đông Doanh ta thế nào bảo vệ người."

"Ta bất kể, người thì là không thể ngủ, chính là không thể mà "

Mạch Nhiên còn mở ra bán manh kiểu.

Lãnh Phong: "

Mạch Chấn: "

Còn lại: "

Mạch Chấn hay lại là lần đầu thấy đến nữ nhi mình như vậy bán manh, nhìn ngược lại thật có ý tứ.

Nhìn Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên đang nói chuyện trời đất, hơn nữa Mạch Nhiên còn lộ ra như vậy biểu tình, Mạch Chấn lộ ra vẻ tươi cười, thấy nữ nhi mình vui vẻ như vậy, tâm tình của hần cũng đi theo tốt.

Hoa Dững trên mặt thoáng qua một tia thống khổ, cố nén chính mình không nhìn về phía Mạch Nhiên phương hướng.

"Được được được, ta không ngủ." Lãnh Phong cười khổ, Mạch Nhiên bộ dáng thật sự là bắt hần cho chọc cười.

Này Thời, Không tỷ bung một cái tiểu bản từ đi tới, trong khay để một ly cà phê cùng một đĩa nhỏ chocolate.

Nữ tiếp viên hàng không đem cà phê cùng chocolate đặt ở Lãnh Phong trước mặt, mặt đầy mỉm cười nói: "Tiên sinh, đây là ngài muốn cà phê cùng chocolate, chúc người đường đi khoái trá."

"Cám ơn." Lãnh Phong hướng nữ tiếp viên hàng không cười cười.

Nữ tiếp viên hàng không nhẹ nhàng gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Lãnh Phong cầm lên cà phê, khẽ nhấp một cái.

Hoi chút khổ sở cà phê theo thực quản, tiến vào Lãnh Phong dạ dày trong, để cho hần hơi chút tỉnh thần một ít.

Mạch Nhiên con mắt vòng vo một chút, sau đó nói: "Lãnh Phong, người lần trước đưa cho ta súng lục, ta nhưng là vẫn luôn mang theo nha, lần này ta cũng mang theo bên người, đúng còn có thanh chủy thủ kia."

Súng lục?

Đang ở nghe lên Hoa Dững nhất thời lảng lảng, sau đó nghĩ đến hai tháng trước, ở tốc độ cao trên quốc lộ gặp tập kích thời điểm, Mạch Nhiên nắm cây súng lục kia, xạ trình để cho người khiếp sợ.

Nguyên lai đây là Lãnh Phong đưa cho nàng.

Hoa Dững cười khỏ, thống khỏ nhắm lại con mắt.

Một đoạn thăm mển, không phải nói buông xuống, là có thể buông xuống.

"Ừ, mang theo cũng tốt, phòng thân." Lãnh Phong uống cà phê, đối với (đúng) cái đề tài này cũng không thể nào cảm thấy hứng thú.

"Quả thật rất lợi hại đầu rồi, đặc biệt là thanh chủy thủ kia, ta lấy đến đều có thể dễ dàng cắt lái một chiếc xe nắp xe." Mạch Nhiên tiếp tục nói.

"Nguyên lai ta kia chiếc Rolls-Royce ảo ảnh nắp xe là người dùng đao mổ." Ngồi ở một bên Mạch Chấn cười khỏ nói.

"Phốc "

Lãnh Phong nghe được Mạch Chấn lời nói, thiếu chút nữa đem cà phê cho phun ra ngoài, liền vội vàng cầm cái khăn giấy chùi miệng ba.

"Ba, thật ra thì ta chỉ là muốn thử một chút người chiếc xe kia phòng vệ tính năng, không nghĩ tới quá yếu." Mạch Nhiên trên mặt rất hiếm có xuất hiện vẻ lúng túng.

Mạch Chấn cười khỏ, sau đó nói: "Vậy người nghĩ (muốn) thử cũng đừng chọn đắt tiền nhất thử a, ta đổi một nắp xe cũng tốn mấy trăm ngàn."

"Ba, người lại không kém về điểm kia tiền." Mạch Nhiên le lưỡi, nghịch ngợm bộ dáng khá ái để cho Lãnh Phong theo bản năng nhìn lâu hai mắt.

Mạch Chấn bấu môi một cái, không nói gì nữa.

"Chủy thủ là ta lông chim hóa thành, dĩ nhiên không phải những vũ khí khác có thể so sánh."

Vừa nói, Lãnh Phong tay trái năm ngón tay mở ra, mấy cây màu đen lông chim bắt đầu xuất hiện ở hấn tay tâm lý, hơn nữa trọng điệp cùng nhau nữa, hóa thành chủy thủ bộ dáng.

"Oa." Thấy Lãnh Phong cử động, Mạch Nhiên cặp mắt nhất thời lóe lên tiểu tinh tinh.

"Chỉ cần hơi dùng sức, ta hoàn toàn có thể cắt ra chiếc phi cơ này buồng phi cơ, ho khan một cái, bắt quá ta sẽ không làm như thế."

Nói xong, Lãnh Phong tay trái năm ngón tay nhẹ nhàng động một cái, chủy thủ nhất thời tán thành lông chim hình dáng.

"Ta cũng tốt muốn có dị năng a." Mạch Nhiên trên mặt tràn đầy hâm mộ, nằng hy vọng dường nào mình cũng có thể ụng có dị năng, như vậy nằng liền có thể gia nhập Âm Dạ, cùng Lãnh Phong đồng thời kẻ vai chiến đấu.

Lãnh Phong cười cười, không có phát biểu ý kiến gì, bởi vì mỗi người cũng vận mệnh rất bất đồng, có người sẽ bình thường cả đời, có là sẽ lặn độn cả đời.

Ứng có dị năng, trên nhiều khía cạnh bên trên nói cũng không phải là cái gì chuyện tốt, dù sao nếu như lấy được một ít không tốt năng lực, vậy đời này liền thật hũy.

"Ta đề nghị người hay là ngủ một giấc đi, người đều nói đợi một hồi phải đi nhìn anh hoa, kia xuống máy bay sau khẳng định liền không có gì thời gian có thể nghỉ ngơi, cho nên người thừa dịp bây giờ có thời gian, trước nghỉ ngơi một chút đi."

Lãnh Phong sờ dĩ sẽ khuyên Mạch Nhiên nghỉ ngơi nguyên nhân, liền là chính bản thân hấn thật ra thì cũng muốn ngủ, bằng không Mạch Nhiên luôn là quần hấn nói chuyện phiếm, căn bản không cách nào ngủ.

Ở trên máy bay là không có biện pháp nghỉ ngơi cho khỏe, nhưng nếu như không nghỉ ngơi, vậy thì sẽ càng mệt mỏi.

Mạch Nhiên con mắt vòng vo một chút, cuối cùng vẫn gật đầu, "Vậy cũng tốt."

Ở Lãnh Phong chuẩn bị thở phào thời điểm, ai biết Mạch Nhiên đứng lên, đi tới Lãnh Phong bên người, ngồi ở hấn trên ghế, đem thân thể của mình dựa vào ở trên người hấn.

Lãnh Phong: "

"Người làm gì vậy." Lãnh Phong không hiểu Mạch Nhiên hành động.

"Ngủ a, ta phải dựa vào người ngủ." Nói xong, Mạch Nhiên tựa vào Lãnh Phong trên bả vai, nhắm lại con mắt.

"Lãnh Phong cái đó bắt đắc dĩ a, còn nghĩ có thể ngủ một giấc thật ngon, ai biết Mạch Nhiên chơi đùa này vừa ra.

Ngồi ở cách đó không xa Mạch Chấn len lén cười cười, Mạch Nhiên hành vi quả thật có chút không quá phù hợp một cô gái tính cách, nhưng Mạch Chấn cũng không có nói gì, dù sao chỉ cần Mạch Nhiên nằng mình thích là được.

Lãnh Phong nhỏ khí, cũng không đem Mạch Nhiên ném ra ngoài, dù sao Mạch Chấn vẫn ngồi ở cách đó không xa, cũng không thể đuổi Mạch Nhiên đi,

nếu không đó chính là không nể mặt Mạch Chấn.

"Này, ba của ngươi còn nhìn, vội vàng trở về ngươi chỗ ngồi đi." Lãnh Phong nói.

"Không việc gì, cha ta sẽ không nói cái gì." Mạch Nhiên rất bình tĩnh.

Lãnh Phong cái đó khó ép a, nàng làm như vậy hoàn toàn là không để cho hắn nghỉ ngơi.

Mạch Nhiên ôm Lãnh Phong cánh tay, đầu dựa vào ở trên vai hắn, cũng không để ý Lãnh Phong thoải mái hay không, ngược lại nàng rất thoải mái.

Lãnh Phong nhỏ khí, cũng không có tâm tư tiếp tục uống cà phê, đem ly để lên bàn sau, ánh mắt chậm rãi chuyển tới ngoài cửa sổ.

Nếu như có một người đẹp dựa vào ở một người nam nhân trên bả vai, người nam nhân kia nhất định sẽ tim đập rộn lên, Lãnh Phong cũng không ngoại lệ.

Nghe Mạch Nhiên trên người mùi thơm cơ thể, Lãnh Phong tim đập nhanh hơn rất nhiều, nếu như nói hắn không có cảm giác là giả, dù sao hắn là như vậy một người nam nhân bình thường.

Nhưng Lãnh Phong cũng không muốn đối với (đúng) Mạch Nhiên động cái gì lệch đầu óc, không nói trước hắn đối với (đúng) Mạch Nhiên không có cảm giác gì, trọng yếu nhất một chút, Mạch Chấn cùng Hoa Dũng, còn có Lăng Ảnh bọn người ngồi ở cách đó không xa, hắn coi như thật có cái gì lệch đầu óc, cũng không khả năng ở chỗ này động thủ.

Lãnh Phong mặt đầy khó ép ngáp một cái, hắn buồn ngủ cũng không cách nào ngủ, chỉ có thể lặng lẽ chịu đựng.

Mạch Nhiên càng ngày càng được voi đòi tiên, Lãnh Phong cũng không biết nên như thế nào mới có thể tránh mở Mạch Nhiên dây dưa.

Nhưng cái này nhìn hiển nhiên là không thực tế.

Nếu như Lãnh Phong không phải là trước thích Trương Ảnh Hàm lời nói, sợ rằng thật sẽ bị Mạch Nhiên theo đuổi động tâm.

Nhưng hắn là một cái rất chuyên tình người, sẽ không có cái gì ba tâm hai ý, một khi thích một người, vậy đời này cũng nhận định đối phương, sẽ không lại đối với (đúng) những người khác có bất kỳ cảm giác gì.

Đây cũng là Lãnh Phong tại sao vẫn luôn đối với (đúng) Mạch Nhiên xa cách bộ dáng.

Máy bay ở hai chục ngàn Feet không trung phi hành, lúc này máy bay đã rời đi Hoa Hạ quốc cảnh bên trong, hướng Đông Doanh thủ đô Đông Kinh bay đi.

Trong buồng phi cơ, tràn ngập một tia mập mờ khí tức.

Mạch Nhiên tựa vào Lãnh Phong trên bả vai ngủ chính hương, Lãnh Phong mặt đầy khó ép, ánh mắt một mực dừng lại ở ngoài cửa sổ, nhìn Bích Lam mặt biển.

Hắn một mực mở ra Ưng Nhãn, nhìn phong cảnh bên ngoài.

Cũng chỉ có như vậy, hắn mới có thể cảm giác được thời gian đang nhảy nhót.

Hoàn toàn là bởi vì Mạch Nhiên, hắn mới không nghỉ ngơi, nếu như không phải là Mạch Chấn ở phụ cận, Lãnh Phong nhất định sẽ đem Mạch Nhiên cho thu hạ đến, sau đó ném một bên đi.

Lăng Ảnh đám người ngủ một lúc sau cũng tỉnh lại, thấy Mạch Nhiên tựa vào Lãnh Phong trên người sau, rồi rít đang cười trộm.

Bọn họ giống như Mạch Chấn, đều rất muốn thấy được Mạch Nhiên cùng với Lãnh Phong, bởi vì này hai người là tối xứng đôi.

Về phần Trương Ảnh Hàm, lại lấy được Âm Dạ các thành viên không ưa, bởi vì Trương Ảnh Hàm không thích Dị Năng Giả, cho nên để cho Lăng Ảnh bọn người ghét nàng.

Khiến người khác tôn trọng chính mình tiền đề, chính là mình trước phải đi tôn trọng người khác.

Nhưng Trương Ảnh Hàm rất rõ ràng không làm được một điểm này, cho nên gặp phải Lăng Ảnh đám người ghét.

Chẳng qua là ngại vì Lãnh Phong, bọn họ mới không dám nói gì.

Mạch Nhiên đầu một mực tựa vào Lãnh Phong trên bả vai, nàng khéo môi nhếch lên một tia nụ cười nhàn nhạt, từ sau khi ngủ nàng nụ cười cũng chưa có biến mất qua, hiển nhiên này một cảm giác nàng ngủ rất thoải mái.

Nhưng nàng rất thoải mái, không có nghĩa là Lãnh Phong rất thoải mái.

Nếu như không phải là bởi vì Mạch Chấn các loại (chờ) người ở phụ cận, Lãnh Phong nhất định sẽ đem Mạch Nhiên ném ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 187: Đến Đông Doanh

Sau hai tiếng rưỡi, trong buồng phi cơ vang lên cơ trường thanh âm: "Các vị, máy bay còn có năm phút liền hạ xuống, mời mọi người trở về đến vị trí ngồi xong, nịt chặt dây an toàn."

Bên tai quanh quẩn cơ trường thanh âm, Lãnh Phong ngáp một cái.

Này hai giờ rưỡi đối với hắn mà nói hoàn toàn là một giây vô cảm giác, hắn lần đầu tiên phát hiện thời gian nguyên lai gấp qua chậm như vậy.

Những thứ này toàn bộ là bởi vì, Mạch Nhiên một mực dựa vào ở trên vai hắn ngủ.

"Này, đứng lên."

Thấy máy bay lập tức phải hạ xuống, Lãnh Phong rốt cuộc không nhịn được, dùng sức đẩy đẩy Mạch Nhiên.

Lãnh Phong động tác có thể nói là có chút thô bạo, dù sao hắn ước chừng nhấn hai giờ rưỡi, tâm lý đã sớm tràn đầy khó chịu.

Ngủ thì ngủ, còn thể nào cũng phải dựa vào ở trên vai hắn, nếu như không phải là bởi vì Mạch Chấn ở phụ cận lời nói, Lãnh Phong đã sớm đem Mạch Nhiên ném ra ngoài.

Hắn không phải là cái gì tinh trùng lên óc người, sẽ không bởi vì đối phương là mỹ nữ sẽ có bất kỳ mềm lòng.

"Ừ?"

Mạch Nhiên chậm rãi trợn mở con mắt, trong mắt hiện ra vẻ uể oải.

"Máy bay muốn hạ xuống, đứng lên." Lãnh Phong làm hết sức chế trụ chính mình nội tâm bất mãn, trầm giọng nói.

Mạch Nhiên nhào nặn nhào nặn con mắt, sau đó ngồi thẳng thân thể.

Lãnh Phong cảm giác vai phải mình cũng sắp mất đi cảm giác, ước chừng bị Mạch Nhiên dựa vào hai giờ rưỡi, làm sao có thể không khổ ép.

"Ngủ thật thoải mái a." Mạch Nhiên duỗi người một cái, một bộ lười biếng bộ dáng.

Lãnh Phong cau mày, xoa xoa vai phải mình.

Đối với hắn mà nói, Mạch Nhiên lần này thật sự là quá mức, bởi vì hoàn toàn không có trải qua hắn đồng ý, liền trực tiếp dựa vào ở trên vai hắn ngủ hai giờ rưỡi, để cho Lãnh Phong không ngủ không nói, còn làm bả vai hắn sắp mất đi cảm giác.

Dù sao bị đè hai giờ rưỡi, làm sao có thể không khó được.

Lãnh Phong có thể nói là nổi giận trong bụng, nhưng ngại vì rất nhiều người ngồi ở phụ cận, hắn có hỏa cũng không phát ra được, chỉ có thể nhịn.

Lăn lộn nhiều năm như vậy, Lãnh Phong hà thường bị như vậy ủy khuất?

Lãnh Phong từ nhỏ đã ở Mộ Thi Vân cung chịu xuống lớn lên, Mộ Thi Vân cho tới bây giờ cũng không nở mắng hắn một câu, càng không nở bỏ để cho hắn được một chút ủy khuất, ngay cả bình thường đối với hắn huấn luyện, đều là ở Lãnh Phong tự nguyện dưới tình huống mới có thể tiến hành, hơn nữa sẽ không để cho Lãnh Phong gặp bất cứ thương tổn gì.

Lãnh Phong duy nhất một lần bị thương này, chính là tám năm trước bị Tuyết Lang đuổi giết một lần kia, một lần kia may mắn là Lãnh Phong không việc gì, nhưng Mộ Thi Vân cũng khóc rất lâu, nàng tự trách mình không có bảo vệ tốt Lãnh Phong.

Cho nên Lãnh Phong từ nhỏ đã không có bị ủy khuất gì, nhưng nhận biết Mạch Nhiên sau khi, chung quy lại là bị nàng dây dưa, hơn nữa Mạch Nhiên

luôn là làm ra một ít để cho hần không thể nào hiểu được cử động, cũng tỷ như lần này, hoàn toàn không để ý hần cảm thụ, trực tiếp dựa vào bả vai hần ngủ hai giờ rưỡi.

Nàng thoải mái, Lãnh Phong coi như khổ ép.

Lãnh Phong không ngừng vuốt chính mình bả vai, chân mày một mực nhíu.

Bởi vì Mạch Nhiên, hần thậm chí có loại kết thúc lần này nhiệm vụ xung động.

Bất quá này chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi, cơ bản nghề đạo đức Lãnh Phong vẫn có.

"Làm sao rồi?" Mạch Nhiên thấy Lãnh Phong không ngừng vuốt bả vai, ngay cả bận rộn hỏi.

Lãnh Phong không để ý đến Mạch Nhiên, nàng vấn đề có thể nói là rất ngu si.

Chẳng lẽ nàng không nhìn ra này toàn bộ là bởi vì nàng?

Thấy Lãnh Phong không để ý đến chính mình, Mạch Nhiên còn muốn tiếp tục nói gì, nhưng vừa lúc đó, máy bay bắt đầu hạ xuống.

Máy bay vững vàng đáp xuống Thành Điện phi đạo bên trên, bắt đầu chậm lại trượt đi.

Lãnh Phong nhô khí, rốt cuộc hạ xuống, nói thật hần đã mệt chết đi, dù sao hần là như vậy người, cũng không phải là thần, cũng sẽ cảm thấy mệt mỏi, huống chi bị Mạch Nhiên cho hành hạ hai giờ rưỡi, đã sớm mệt mỏi không chịu nổi.

Làm máy bay chậm rãi sau khi dừng lại, Lãnh Phong hít sâu một hơi, còi giấy nịt an toàn ra.

Hần chỉ mong lập tức xuống máy bay, sau đó đi càng xa càng tốt.

Nhưng này là không có khả năng.

"Ông chủ, xe đã chuẩn bị xong, chúng ta có thể xuống máy bay." Hoa Dững hướng Mạch Chấn nói.

Mạch Chấn gật đầu một cái, từ trên ghế ngồi dậy.

Lãnh Phong liền vội vàng đeo lên một cặp kính mát, nhìn một ít thời gian, lúc này là hai giờ chiều.

Dĩ nhiên, đây là Đông Doanh thời gian, Đông Doanh cùng Hoa Hạ là có sự chênh lệch thời gian.

"Được, Âm Dạ các thành viên, nhiệm vụ bắt đầu." Lãnh Phong gõ gõ trong tai vô tuyến điện, nói.

Lăng Ảnh mấy người cũng đi theo từ trên ghế ngồi dậy, học Lãnh Phong bộ dáng đeo lên một cặp kính mát, sau đó cùng ở Mạch Chấn bên người.

Phan Mộc Mộc, Lăng Mặc, cùng Lăng Ảnh, cũng là muốn phụ trách bảo vệ Mạch Chấn an toàn.

Lãnh Phong là phải bảo vệ Mạch Nhiên.

Bất quá lúc này Lãnh Phong mặt đầy khó chịu, bởi vì hần căn bản cũng không muốn cùng Mạch Nhiên đợi chung một chỗ, trời mới biết nàng có sẽ làm ra cái gì nghịch thiên cử động.

Lãnh Phong dẫn đầu đi ở phía trước, hần là Âm Dạ Phân Bộ lão đại, dù sao phải trước đánh trận đầu.

Tokyo nhiệt độ duy trì ở hai mươi hai độ, thật ẩm áp, hơn nữa ánh mặt trời rất rõ mị.

Lãnh Phong mới vừa đi ra máy bay, ánh mặt trời liền soi tại hần kính râm bên trên.

Bốn chiếc xe đậu ở cách máy bay cách đó không xa địa phương, sáu gã tên gọi thân xuyên Hắc Y Đại Hán đứng ở bên cạnh xe, mặt đầy nghiêm túc.

Còn có một tên gọi thân hình nhỏ thấp, nhìn qua rất thô bỉ nam tử gầy yếu, mang một cặp kính mát, đứng ở sáu gã Đại Hán trước người, hiển nhiên hàng này là một người phụ trách loại.

Lãnh Phong dùng Ứng Nhãn quét nhìn bốn phía một cái, bảo đảm không có bất kỳ ẩn nấp nguy hiểm sau, mới xoay người hướng về phía trong buồng phi cơ người nói: "Bên ngoài an toàn."

Nói xong, Lãnh Phong sải bước đi xuống máy bay.

Ở Lăng Ảnh cùng Hoa Dững dưới sự bảo vệ, Mạch Chấn mới đi ra khỏi máy bay.

Lúc này tất cả mọi người đều không dám xem thường, khẩn trương nhất chính là Hoa Dững, bởi vì nơi này không phải là Hoa Hạ, nơi này là Đông

Doanh, không còn là bọn họ bàn, cho nên hết thảy đều phải cẩn thận.

Lãnh Phong dùng Ứng Nhãn nhìn chăm chăm cách đó không xa bảy người, trong đó cái đó nhỏ thấp lại tên hèn mọn cho hắn một loại rất cảm giác không thoải mái thấy, hàng này nhìn qua liếc mắt là có thể nhìn ra, hắn tuyệt đối không phải người tốt lành gì.

Mạch Chấn mới vừa trải qua Lãnh Phong bên người thời điểm, Lãnh Phong liền mở miệng, thấp giọng nói: "Mạch thúc thúc, ngươi phải cẩn thận cái đó gã bỉ ổi."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Mạch Chấn đưa mắt dừng lại ở nhỏ thấp nam tử trên người, sau đó gật đầu một cái.

Thấy Mạch Chấn bóng người, nhỏ thấp nam tử liền vội vàng nở nụ cười tiến lên đón.

Lăng Ảnh cũng không biết hàng này là người nào, tiến lên một bước, ngăn lại nhỏ thấp nam tử đường đi.

Nhỏ thấp nam tử vừa định phát tác, nhưng thấy Lăng Ảnh kia lạnh giá ánh mắt, nhất thời đem phải nói cũng cho nghẹn trở về.

"Lăng Ảnh, không việc gì." Mạch Chấn mở miệng nói.

Lăng Ảnh gật đầu một cái, lui trở về Mạch Chấn bên người.

"Tôn kính Mạch Chấn tiên sinh, thỉnh cho phép ta đại biểu vĩ đại Đông Doanh Quốc, chào mừng ngài đến." Nhỏ thấp nam tử hướng Mạch Chấn có chút cúi người, trên mặt tràn đầy nụ cười.

Nghe nhỏ thấp nam tử lời nói, Lãnh Phong bữu mỗi một cái, hắn nói là cái gì quý.

Trên mặt tất cả mọi người cũng thoáng qua một tia khinh thường, cái này nhỏ thấp nam tử ở trong mắt bọn hắn tựa như cùng Tiểu Sư.

"Ồ." Mạch Chấn nhàn nhạt đáp một tiếng, nhỏ thấp nam tử lời nói để cho hắn rất là khó chịu, những thứ này tiểu Đào Quốc, lại cũng dám danh hiệu vĩ đại?

Mạch Chấn đáp lại để cho nam tử hơi ngần ra, hiển nhiên hắn không nghĩ tới Mạch Chấn lại sẽ không cho mặt mũi như vậy.

"Mạch tiên sinh, chúng ta đã an bài xong quán rượu, một đường chạy tới so sánh ngài cũng khẳng định mệt mỏi, xin cho phép chúng ta đưa ngài đi quán rượu nghỉ ngơi, được không?" Nhỏ thấp nam tử tiếp tục nói.

"Không cần." Mạch Chấn lắc đầu nói: "Chúng ta đã chính mình đặt tửu điểm tốt, không cần làm phiền ngài, ừ, bất quá kia mấy chiếc xe hy vọng có thể cho ta, bởi vì ta mang đến quá nhiều người, chỉ có bốn chiếc xe mới có thể ngồi xuống."

Nhỏ thấp nam tử mới vừa muốn nói chuyện, lại bị Mạch Chấn cắt đứt, "Ngươi đã như vậy khẳng khái, ta cũng sẽ không khách khí, tới bốn người đi lên làm tài xế."

"Phải!"

Trừ Hoa Dững ra, bốn gã Mạch Chấn bác chạy đến bên cạnh xe, trực tiếp đem nguyên lai ngồi trên xe tài xế cái kéo xuống đến, toàn bộ đều ngồi vào ghế lái trong.

Nhỏ thấp nam tử trên mặt thoáng qua một chút tức giận, Mạch Chấn hành động rất lộ vẻ lại chính là muốn cho hắn một hạ mã uy.

"Chúng ta đi trước, ta sẽ liên lạc lại ngài ông chủ." Nói xong, Mạch Chấn sải bước hướng xe đi tới.

Lãnh Phong cũng liền bận rộn theo sát ở phía sau, mà ở trong đó, chỉ còn lại nhỏ thấp nam tử một người, hắn vẫn chỉ ngây ngốc đứng, còn chưa phản ứng kịp Mạch Chấn rốt cuộc muốn làm gì.

Trong xe

Bởi vì có bốn chiếc xe, cho nên mọi người ngồi xuống vị trí cũng có thay đổi.

Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên một chiếc xe, Mạch Chấn cùng Hoa Dững mặt đầy xe, cuối cùng Phan Mộc Mộc mấy người cũng ngồi mặt đầy xe.

Lúc này bọn họ đang ở đuôi lưới Tokyo tới Đại Từ Điểm, Peninsula Hotel!

Đây là Tokyo tốt nhất một gian Ngũ Tinh cấp quán rượu, Mạch Chấn ở phía trước tới Đông Doanh trước cũng đã để cho người đặt tốt căn phòng, hắn căn bản liền chưa từng nghĩ phải tiếp nhận Đông Doanh an bài ở quán rượu.

Lần này mời Mạch Chấn tới là Đông Doanh tới Đại Tập Đoàn, cũng có thể Đông Doanh thế giới ngầm tới đại thế lực, miệng núi tổ.

Miệng núi tổ mời Mạch Chấn dĩ nhiên sẽ không đến, bởi vì này ngại mặt mũi.

Bởi vì nếu như Mạch Chấn không chấp nhận, đến lúc đó mỗi cái báo chí tiêu đề phóng chừng cũng sẽ viết Mạch Chấn cự tuyệt tham gia yến hội sự tình.

Làm một người có đầy đủ thực lực, vậy thì sẽ rất quan tâm danh vọng, cho nên Mạch Chấn đến, cho dù hắn không nghĩ.

"Ha ha ha ha ha, chết cười ta, mới vừa rồi kia sủa bức mặt đầy bức bối đáng vẽ có thể thật biết điều, ha ha ha ha" Lăng Ảnh ngồi ở ghế cạnh tài xế không ngừng cười lớn.

Phan Mộc Mộc cùng Lăng Mặc cũng là nhẹ nhàng cười, mới vừa rồi một màn kia đúng là thật có ý tứ, so với nhìn nhiều chút khôi hài điện ảnh muốn có ý tứ nhiều.

"Lãnh Phong, người bây giờ là ta bảo tiêu đúng không." Mạch Nhiên khoảng cách Lãnh Phong không tới mười phân, cánh tay dán Lãnh Phong cánh tay, nhẹ nhàng cười nói.

Lãnh Phong bấu môi một cái, sau đó gật đầu một cái.

Hắn không hiểu Mạch Nhiên đang làm gì vậy, xe chỗ ngồi phía sau vị trí lớn như vậy, nàng hết lần này tới lần khác muốn cách mình lâu như vậy.

Sau một khắc, Mạch Nhiên nói chuyện không thiếu chút nữa để cho Lãnh Phong từ ghế ngồi té xuống, "Ta đây quyết định mở một gian hai người 'phòng cho tổng thống', như vậy người có thể thuận lợi bảo vệ ta."

Đang lái xe tài xế chân chính thông qua vô tuyến điện cùng còn lại bảo tiêu đàm thoại, cho nên không có lưu ý đến Mạch Nhiên lời nói, nếu hắn không là nếu là nghe được, phóng chừng sẽ đem xe cho lái vào kênh rạch trong đi.

Bởi vì ngay cả Lãnh Phong đều đã sững sờ, Mạch Nhiên đây là chơi đùa kia ra?

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Peninsula Hotel

"Người là tới khôi hài sao?"

Lãnh Phong dùng liếc si ánh mắt nhìn Mạch Nhiên, nàng đây là chơi đùa kia ra?

"Không có a."

Mạch Nhiên mặt đầy vô tội, nếu như người khác thấy phóng chừng còn tưởng rằng Lãnh Phong đang khi dễ nàng.

"Không được, đây tuyệt đối không thể." Lãnh Phong lắc đầu, giọng tràn đầy kiên quyết.

Hắn làm sao có thể cho phép Mạch Nhiên làm như vậy, muốn mình và nàng cùng một gian phòng? Nàng là tới khôi hài?

"Người là ta bảo tiêu ư." Mạch Nhiên nói.

"Người cũng biết ta là người bảo tiêu, vậy còn nói lên như vậy yêu cầu." Lãnh Phong tức giận nói.

Mạch Nhiên ục ục cái miệng nhỏ nhắn, không nói gì thêm, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì đó.

Bốn chiếc lái xe đến Peninsula Hotel đại môn lối vào, Peninsula Hotel chừng 30 Tầng, Đỉnh Cấp là cao quý nhất 'phòng cho tổng thống', ở một đêm đều cần ba chục ngàn USD.

Mạch Chấn đã sớm phái người đặt tốt căn phòng, ngay tại tới Đỉnh Cấp 'phòng cho tổng thống'.

Có tiền, chính là chỗ này sao tự do phóng khoáng.

Năm tên thân mặc tây trang màu đen Đại Hán đứng ở cửa tiệm rượu, thấy Mạch Chấn đậu xe xuống, liền vội vàng tiến lên đón, thay mọi người mở cửa xe.

"Hoa Dững, ta không phải đã nói không cần còn lại bảo tiêu ấy ư, ngươi tại sao lại ở nơi này Lý An xếp hàng người?" Mạch Chấn cau mày, nhìn Hoa Dững, mặt đầy không vui nói.

Hoa Dững liền vội vàng cúi đầu xuống, đạo: "Thật xin lỗi ông chủ, ta chỉ là lo lắng ngài ở chỗ này sẽ gặp phải nguy hiểm."

"Hừ, có Lãnh Phong bọn họ ở, không cần ngươi đi mù bận tâm." Mạch Chấn vung tay lên, sắc mặt không vui đi xuống xe.

Mặc dù Mạch Chấn rất khó chịu, nhưng là cũng không thể đem những thứ này bọn cận vệ đều đuổi đi, dù sao những người này tới cũng tới.

Lãnh Phong đi xuống xe, ngẩng đầu nhìn liếc mắt ước chừng 30 Tầng cao Peninsula Hotel.

Hắn ban đầu tới Đông Doanh chấp hành nhiệm vụ, chính là ở tại quán rượu này trong.

Lăng Ảnh là rất có trách nhiệm đi theo Mạch Chấn bên người, dù sao hắn chủ yếu nhiệm vụ liền là bảo vệ Mạch Chấn, cho nên hắn phải một tác cũng không rời đi theo.

"Ông chủ, căn phòng đã an bài xong, ta bây giờ mang ngài bên trên đi nghỉ ngơi." Một tên bảo tiêu mở miệng nói.

"Đ dẫn đường đi." Mạch Chấn nói.

Ba gã bảo tiêu ở trước mặt mở đường, những người khác là đi theo Mạch Chấn bên người, cơ hồ đem hắn bao bọc vây quanh.

Bởi vì hai tháng trước tập kích trong có Đông Doanh nhúng tay, cho nên Hoa Dững không dám có bất kỳ xem thường, thậm chí không để ý Mạch Chấn mệnh lệnh, ở Đông Doanh nhiều an bài rất nhiều bảo tiêu.

Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên đi ở phía sau cùng, Mạch Nhiên con mắt không ngừng quét nhìn bốn phía, nhưng cũng không có lộ ra thần tình kinh ngạc.

Ngũ Tinh cấp quán rượu, nàng cũng không biết đi bao nhiêu lần.

Đang lúc mọi người bước vào quán rượu sau, một tên Đại Đường kinh lý ra đón, dùng tiếng Hoa nhiệt tình hướng Mạch Chấn biểu thị hoan nghênh.

Hoa Hạ nước nhà giàu nhất Mạch Chấn, tên hắn bây giờ đã vang dội thế giới, hắn bây giờ vào ở Peninsula Hotel, nơi này Đại Đường kinh lý làm sao có thể không ra nghênh tiếp.

Mạch Chấn cười gật đầu, cùng Đại Đường kinh lý nói chuyện với nhau mấy câu, sau đó Đại Đường kinh lý nhiệt tình biểu thị muốn đích thân là Mạch Chấn dẫn đường.

Mọi người chiến trận hấp dẫn người chung quanh ánh mắt, có thể tới quán rượu này đều là không giàu thì sang, cho nên không ít người cũng nhận ra Mạch Chấn.

Toàn bộ quán rượu đại sảnh kim bích huy hoàng, tản ra nồng nặc kiểu Âu châu khí tức.

Thang máy rất lớn, cộng thêm Mạch Chấn bọn cận vệ cũng sẽ không lộ ra chật chội, thậm chí còn có rất nhiều chỗ trống.

"Tôn kính mạch tiên sinh, là nghênh đón ngài đến, chúng ta cố ý đem Đình Cấp 'phòng cho tổng thống' cũng chuẩn bị xong, bây giờ toàn bộ Đình Cấp đều là thuộc về ngài." Đại Đường kinh lý mặt đầy cung kính nói.

Cái này Đại Đường kinh lý là Đông Doanh, lúc nói chuyện luôn là có chút cụt đến thân, biểu thị đối với (đúng) Mạch Chấn kính ý.

"Phi thường cảm tạ." Mạch Chấn nói.

"Keng"

Cửa thang máy chậm rãi mở ra, ở thời gian ngắn như vậy trong, thang máy sẽ đến Đình Cấp.

Mọi người rời rít đi ra thang máy, Đình Cấp hành lang rất rộng rãi, hai bên đều có căn phòng.

Trên mặt đất trải thảm, đập lên rất thoải mái.

Liên chỉ là sửa sang, liền có thể khiến người ta cảm thấy thư thích, này không hổ là thế giới nổi tiếng Peninsula Hotel.

"Tôn kính mạch tiên sinh, nơi này căn phòng đều là ngài, ngài nghỉ (muốn) ở đâu một gian đều có thể." Đại Đường kinh lý hướng về phía Mạch Chấn có chút khom người, sau đó lấy ra hai tờ thẻ cửa, đưa tới Mạch Chấn trước người, cung kính nói: "Mạch tiên sinh, này bốn tờ chính là 'phòng cho tổng thống' thẻ cửa, khoảng thời gian này, này bốn đang lúc 'phòng cho tổng thống' đều là thuộc về ngài."

Mạch Chấn gật đầu một cái, hướng Hoa Dững dùng mắt ra hiệu.

Hoa Dững liền vội vàng tiến lên thay Mạch Chấn nhận lấy những thứ này thẻ cửa, sau đó lui trở về Mạch Chấn bên người.

"Rất cảm tạ người, người trước tiên có thể trở về, có chuyện gì ta sẽ gọi người." Mạch Chấn từ tốn nói.

Đại Đường kinh lý ngay cả vội cung kính gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Lãnh Phong dùng Ứng Nhãn quét nhìn bốn phía một cái, sau đó khước miệng lộ ra một tia nụ cười nhàn nhạt.

"Được, ta đi nghỉ trước."

Nói xong, Mạch Chấn từ Hoa Dững cầm trên tay một tấm thẻ cửa, sau đó đi tới một gian bộ trước cửa phòng, nắm thẻ đồng dạng xuống, đem khóa mở ra.

Thấy Mạch Chấn phải đi vào phòng, Hoa Dững liền tranh thủ trong tay thẻ cửa nhét vào một gã khác bảo tiêu trong tay, sau đó vọt tới Mạch Chấn bên người, nói: "Ông chủ, tha cho ta đi vào trước kiểm tra một chút."

Mạch Chấn gật đầu một cái, không có cự tuyệt, dù sao đây là phải làm, lý do an toàn, huống chi nơi này là ở Đông Doanh.

Ngay tại Hoa Dững chuẩn bị đi vào phòng trong thời điểm, lại nghe được Lãnh Phong thanh âm

Lãnh Phong đứng sau lưng Hoa Dững, từ tốn nói: "Ta tới đi, ta kiểm tra muốn so với các người đáng tin nhiều."

Nói xong, Lãnh Phong đẩy ra Hoa Dững, đi vào trong sáo phòng.

Không hổ là Peninsula Hotel 'phòng cho tổng thống', kỳ sang trọng trình độ không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

Bên trong phòng có bốn cái phòng ngủ, lớn nhỏ hai cái phòng họp, đại phòng họp có thể đồng thời chứa hơn bốn mươi người, bên ngoài là có thể chứa hơn ba mươi người đồng thời liền Xan Xan Sảnh, bên trong phòng vừa có đồ cổ phong chế kiểu Âu châu quý giá đồ xài trong nhà bằng gỗ, cũng có điện hình hiện đại Đông Phương quốc gia tân thức đồ ngủ, mỗi căn phòng phong cách khác nhau, làm cho người ta cảm giác bất đồng.

Mà Mạch Chấn đem Đinh Cấp 'phòng cho tổng thống' đều bao hết, chính hẳn một gian, Mạch Nhiên một gian, Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh một gian, còn có Phan Mộc Mộc cùng Lăng Mặc một gian.

Về phần còn lại bảo tiêu, thì tại tầng kế tiếp trong phòng, nhưng không phải là 'phòng cho tổng thống'.

Mạch Chấn cấp đủ Lãnh Phong mặt mũi, liền chỉ là ở, cũng an bài cho bọn hắn tốt 'phòng cho tổng thống'.

Một loại quán rượu mỗi một tầng cũng an bài mười căn phòng, nhưng Peninsula Hotel Đinh Cấp chỉ có bốn căn phòng, có thể tưởng tượng được này 'phòng cho tổng thống' rốt cuộc có bao nhiêu.

Lãnh Phong đi vào trong sáo phòng, đem kính râm tháo xuống, mở ra Ứng Nhãn.

Một lát nữa, Mạch Chấn có chút không kèm chế được, hỏi "Lãnh Phong, như thế nào đây?"

Lãnh Phong khước miệng phác họa lên một tia nụ cười nhàn nhạt, sau đó đi vào buồng trong trong phòng khách, đi tới máy truyền hình bên cạnh, từ máy truyền hình mặt bên cầm một cái tiểu hình máy nghe lén đi ra.

Cái này máy nghe lén rất khéo léo, cho dù là dùng mắt thường, cũng không nhất định có thể thấy.

Lãnh Phong cầm trong tay máy nghe lén tạo thành mảnh vụn, lại đi vào trong phòng ngủ, một lát nữa, Lãnh Phong từ trong phòng ngủ đi ra, lại đi vào sân thượng.

Hai phút sau, Lãnh Phong đem trọn cái 'phòng cho tổng thống' cũng đi một lần.

Hắn đến mỗi một cái địa phương, cũng sẽ tìm ra một cái máy nghe lén.

"Được, nơi này không có bất kỳ máy nghe lén." Lãnh Phong vỗ tay, cười nói.

Hoa Dững trong ánh mắt tràn đầy bội phục, hắn bắt đầu vui mừng Lãnh Phong có thể ở chỗ này, bởi vì nếu để cho hắn tới tra lời nói, sợ rằng không nhất định có thể tra tới đây toàn bộ máy nghe lén.

"Lãnh Phong, người có thể đến, ta thật rất vui mừng." Mạch Chấn cười nói.

Quả thật, nếu như Lãnh Phong không có ở đây, chỉ sợ hắn mọi cử động sẽ bị người nhìn chăm chăm.

"Không việc gì, ta cuối cùng muốn không phụ lòng người mở ra tiền thuê."

Vừa nói, Lãnh Phong đi ra 'phòng cho tổng thống', xoay người nhìn Mạch Chấn, cười nói: "Không ngại lời nói, ta muốn một gian nơi này 'phòng cho tổng thống'."

"Đĩ nhiên, có hai gian phòng chính là đặc biệt vì các người chuẩn bị."

Lãnh Phong gật đầu một cái, sau đó đi tới tên kia nắm thẻ cửa bảo tiêu trước mặt, nói: "Đi đem toàn bộ buồng trong cũng mở ra, ta muốn đem toàn bộ buồng trong cũng kiểm tra một lần."

"Phải!"

Tên này bảo tiêu liền vội vàng đáp một tiếng, sau đó chạy đi mở ra toàn bộ căn phòng.

Mạch Nhiên đi tới Lãnh Phong bên người, ngẩng đầu nhìn Lãnh Phong kia đẹp trai gương mặt, nhẹ nhàng cười: "Lãnh Phong, ta và người một gian phòng có được hay không, ngược lại trong sáo phòng có mấy cái phòng ngủ."

Lãnh Phong: "

Mọi người: "

Thật may Mạch Chấn đã đi vào trong sáo phòng, nếu không nếu để cho Mạch Chấn nghe được, không biết hắn sẽ ra sao.

Phan Mộc Mộc bọn người nín cười, các nàng đều đang đợi Lãnh Phong muốn trả lời như thế nào.

Hoa Dũng nghe được Mạch Nhiên lời nói, dùng sức cắn răng, hắn rất ghen tị Lãnh Phong, bởi vì Mạch Nhiên yêu là Lãnh Phong.

Còn lại bảo tiêu cũng là một bộ gặp quý biểu tình, nhưng bọn hắn cũng không dám nói cái gì đó, hơn nữa bọn họ đều rất sùng bái Lãnh Phong, dù sao hắn năng lực rất cường đại.

Lãnh Phong không trả lời Mạch Nhiên, mà là đi vào còn lại trong sáo phòng, bắt đầu rõ ràng bên trong máy nghe lén.

Không có được Lãnh Phong trả lời, Mạch Nhiên nhếch miệng, dùng sức giậm chân một cái.

Sau mười lăm phút, Lãnh Phong đem toàn bộ trong căn phòng máy nghe lén đều biết, mà Mạch Chấn bảo tiêu cũng dám đồng hành lý cũng dẫn tới, thả vào mỗi người trong căn phòng.

Lãnh Phong cùng Lăng Ảnh một căn phòng, bởi vì mỗi gian phòng trong phòng đều có bốn cái phòng ngủ, nếu như chen một chút lời nói, mỗi gian phòng phòng ở cái mười người cũng không có vấn đề gì.

"Huynh đệ, người chính là đi Mạch Nhiên nơi đó đi, ha ha ha ha ha." Lăng Ảnh ngồi ở trên ghế sa lon cười to nói.

"Miễn." Lãnh Phong ăn Apple, mặt đầy kháng cự.

Lăng Ảnh đầy vẻ khinh bỉ nhìn Lãnh Phong, nói: "Một người đẹp yêu cầu cùng người cùng ở, người nha lại còn cự tuyệt, con bà nó, ta khinh bỉ người."

Lãnh Phong bữu môi một cái, lười cùng Lăng Ảnh nói một chút, tiếp tục ăn đến Apple.

Mỗi ngày đều sẽ có trái cây tươi cung ứng đến trong sáo phòng, dù sao đây chính là 'phòng cho tổng thống', một đêm đều phải ba chục ngàn USD, phục vụ dĩ nhiên muốn không phụ lòng cái giá tiền này.

Mạch Nhiên căn phòng ngay tại Lãnh Phong cách vách, lúc này Mạch Nhiên ngồi ở trên ghế sa lon, không biết đang suy nghĩ cái gì đó.

"Hỏi Lãnh Phong, hừ, ta đều như vậy ăn nói khép nép, người mỗi lần cũng cự tuyệt ta." Mạch Nhiên con mắt có chút đỏ lên, trong giọng nói tràn đầy ủy khuất.

Nàng cho tới bây giờ không có như vậy đi lấy lòng qua một cái người, trừ Lãnh Phong.

Nhưng Lãnh Phong mỗi lần cũng không cho nàng bất kỳ mặt mũi gì, cái này làm cho Mạch Nhiên rất bất đắc dĩ, rất thương tâm.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Trung tâm thành phố chạy như gió lốc

Lãnh Phong nhìn có chút thời gian, phát hiện thời gian đã đến gần ba giờ chiều, là thời điểm đi xem anh hoa.

"Lăng Ảnh, ta đi ra ngoài một chút, người ở lại chỗ này tùy thời lưu ý chung quanh động tĩnh, nếu như gặp phải cái gì đột phát tình trạng liền liên lạc ta."

Nói xong, Lãnh Phong lái xe trước cửa, đưa tay kéo cửa phòng ra.

"Ba!"

Một cái tinh tế tay, vỗ vào trên mặt hấn.

Lãnh Phong: "

Mạch Nhiên đứng ở ngoài cửa, tay trái giơ lên, lòng bàn tay dán Lãnh Phong mặt.

Nàng đoán chừng là muốn gõ cửa, kết quả vừa vận dụng phải Lãnh Phong mở cửa, sau đó cứ như vậy rất may mắn đánh vào Lãnh Phong trên mặt.

Có câu nói, đánh người đừng đánh mặt

Mạch Nhiên lẳng lẳng, sau đó liền vội vàng nắm tay cho thu hồi lại, mặt đầy áy náy nhìn Lãnh Phong, nói: "Người người không sao chứ?"

Lãnh Phong hít sâu một hơi, đem trong lòng hỏa khí đề trở về, sau đó nói: "Người nói sao?"

"Thật xin lỗi a, ta không phải cố ý." Mạch Nhiên tiến lên một bước, từ quan sát kỹ đến Lãnh Phong gương mặt, sau đó đưa tay ra sờ một cái, nói: "Đau không?"

Lãnh Phong liền vội vàng đem Mạch Nhiên tay lấy ra, đạo: "Thật tốt, là muốn đi nhìn anh hoa rồi nói thì đi đi, ta camera cũng mang tốt."

Lúc này đã là ba giờ chiều, Lãnh Phong vẫn luôn không có nghỉ ngơi qua, đã sớm mệt mỏi không chịu nổi, hấn nghĩ (muốn) nhanh lên một chút nhìn xong anh hoa nhanh lên một chút trở lại nghỉ ngơi một chút.

Trọng yếu nhất, chính là hấn phải cho anh hoa chụp hình, đây mới là trọng điểm.

Nghe được Lãnh Phong mang camera, Mạch Nhiên che miệng, mặt đầy kinh hi.

"Thật sao? Vậy quá được, chúng ta đi thôi."

Mạch Nhiên kéo Lãnh Phong tay, đi tới thang máy.

Nàng cho là Lãnh Phong vì nàng chuẩn bị xong camera, nhưng kỳ thật không phải là, đây chỉ là nàng một phía tình nguyện mà thôi.

Hàng năm ngày 15 tháng 3 đến ngày 15 tháng 4 là Đông Doanh anh hoa tiết, trong một tháng này, Đông Doanh mỗi một công viên cơ hồ đều có nở rộ anh hoa.

Trong thang máy, Mạch Nhiên nương tựa ở Lãnh Phong bên người, mặt đầy hưng phấn, nàng đối với (đúng) tiếp theo lộ trình rất chờ mong.

"Người và ba của người nói sao?" Lãnh Phong hỏi.

"Nói, hấn nói chúng ta chơi đùa tới khi nào cũng không có vấn đề gì, hấn bây giờ cần nghỉ ngơi, phỏng chừng buổi tối mới có vô ích, chúng ta thời gian đủ." Mạch Nhiên trả lời.

Lãnh Phong gật đầu một cái, lấy điện thoại di động ra, tìm kiếm Đông Doanh trong nơi nào anh hoa xinh đẹp nhất.

Mạch Nhiên thấy Lãnh Phong cử động, sau đó đề xuống hấn cầm điện thoại di động tay, cười nói: "Khác (đừng) lục soát á..., chúng ta đi núi Phú Sĩ đi."

Núi Phú Sĩ?

Lãnh Phong hơi ngần ra, hấn mặc dù không thể nào biết Đông Doanh này cái quốc gia, nhưng núi Phú Sĩ hấn vẫn biết.

Núi Phú Sĩ là trên thế giới công nhận lớn nhất núi lửa hoạt động một trong, là Đông Doanh Quốc tượng trưng, cũng là Đông Doanh đệ nhất núi cao.

Núi Phú Sĩ bị Đông Doanh Dân xưng là "Thánh Nhạc", núi Phú Sĩ cách Ly Đông kinh đô càng tám mươi km, độ cao so với mặt biển 3776 thước, đỉnh núi cao vút trong mây, xóa điểm tuyết trắng mênh mang, Sơn Thể trình viên Trùy hình, tựa như một cái huyền không treo ngược cây quạt, Đông Doanh thi nhân từng dùng "Ngọc Phiến đảo huyền Đông Hải ngày, phú sĩ tuyết trắng ánh Triều Dương." Các loại (chờ) thơ tới ca ngợi nó.

Nhưng từ Tokyo đi núi Phú Sĩ, nhanh nhất cũng phải hai giờ đường xe, bây giờ đã là ba giờ chiều, đến núi Phú Sĩ phỏng chừng cũng năm giờ, căn bản

chơi đùa không bao lâu.

Mạch Nhiên tựa hồ nhìn ra Lãnh Phong lo âu, cười nói: "Được rồi được rồi, đợi một hồi ta tới lái xe, tin tưởng ta, ta có thể tiết kiệm một nhiều hơn phân nửa thời gian."

Quả thật, lấy Mạch Nhiên tài lái xe, tiết kiệm một bán thời gian, đúng là không thành vấn đề.

Nhìn vẻ mặt tự tin Mạch Nhiên, Lãnh Phong lại không cười nổi.

Nàng rất ý tứ rõ ràng, nàng muốn chạy như gió lốc, hơn nữa còn là ở Đông Doanh chạy như gió lốc.

Nhưng Lãnh Phong nhưng bây giờ không nói ra cự tuyệt lời, bởi vì hắn cũng muốn đi núi Phú Sĩ nhìn một chút, dù sao núi Phú Sĩ phong cảnh rất tốt, lần trước hắn tới Đông Doanh chấp hành nhiệm vụ, căn bản không thời gian đi núi Phú Sĩ đi dạo một chút, thừa dịp bây giờ có thời gian, cũng không thể lãng phí.

"Vậy cũng tốt, người lái xe, bắt quá người phải nhớ kỹ, an toàn là số một."

Lãnh Phong rốt cuộc thỏa hiệp, hắn phải cho Trương Ảnh Hàm nhiều chụp một ít hình, hơn nữa còn phải đem núi Phú Sĩ cho chụp, đây cũng tính là siêu ngạch hoàn thành nhiệm vụ.

Thấy Lãnh Phong đồng ý, Mạch Nhiên mặt đầy hưng phấn, gõ ngón tay, cười nói: "Yên tâm đi, ta bảo nhiều năm như vậy xe, người chừng nào thì thấy ta xảy ra chuyện qua."

Mạch Nhiên lúc này hoàn toàn để cho Lãnh Phong im miệng, bởi vì nàng thật đúng là không ra khỏi bất cứ chuyện gì có, dĩ nhiên, chẳng qua là để cho người khác xảy ra tai nạn mà thôi.

Ở hai người nói chuyện trong lúc, thang máy đã tới lầu một.

"Đình!"

Theo thanh âm nhắc nhở vang lên, thang máy đại môn chậm rãi mở ra, Hoa Dững đứng ở cửa thang máy bên ngoài, thấy Mạch Nhiên sau, lộ ra vẻ tươi cười, sau đó thấp kém đầu mình, nói: "Tiểu thư, xe đã vì ngài chuẩn bị xong."

"Được." Mạch Nhiên gật đầu một cái, sau đó kéo Lãnh Phong đi ra thang máy.

Lãnh Phong muốn tránh thoát, nhưng không nghĩ tới Mạch Nhiên bắt rất căng, nếu như không dùng sức căn bản kiếm không mở, nhưng nếu như dùng sức quá mạnh, kia Mạch Nhiên nhất định sẽ bị đánh ngã.

"Ai." Lãnh Phong thở dài, mặc cho Mạch Nhiên nắm chính mình đi ra thang máy.

Nhưng không thể không nói là, Mạch Nhiên tay rất mềm mại, bắt lâu cho Lãnh Phong một loại không nỡ bỏ lỏng ra cảm giác.

Hoa Dững ánh mắt dừng lại ở Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên dắt chung một chỗ trên tay, nhưng rất nhanh thì dời đi, sau đó đi ở phía trước hai người, là hai người dẫn đường.

Peninsula Hotel lầu một đại sảnh không có bao nhiêu người, nhưng có thể tới nơi này đều là không giàu thì sang, cho nên ở chỗ này người, đều là Âu phục, hoặc là quần áo đắt tiền.

Mạch Nhiên xuất hiện, tươi đẹp rất nhiều người, 90% người đều đem ánh mắt dừng lại ở Mạch Nhiên trên người.

Màu đen áo đầm, một con sắp đến bả vai tóc ngắn, kia mỹ lệ đến không cách nào diễn tả bằng ngôn từ mỹ lệ gò má, hấp dẫn phần lớn người ánh mắt.

Vô luận nam nữ, đều bị Mạch Nhiên dung mạo cho kinh ngạc đến.

Cơ hồ mỗi người đàn ông cũng đang ghen tỵ Lãnh Phong, bởi vì Mạch Nhiên đang ở dất tay hắn.

Nếu như Lãnh Phong nói hắn bây giờ rất không vui lời nói, phỏng chừng hắn sẽ bị nơi này nam nhân cho xé.

Cửa chính quán rượu bên ngoài, đậu một chiếc màu bạc Maserati.

Hoa Dững ở Maserati bên cạnh dừng lại, sau đó xoay người, nhìn Mạch Nhiên, đạo: "Tiểu thư, đây là là ngài chuẩn bị xe, xin hỏi cần ta lái xe đưa ngài sao?"

"Không cần." Mạch Nhiên không chút do dự nào, trực tiếp cự tuyệt.

"Nhưng nơi này là Đông Doanh, bên ngoài sợ rằng sẽ không an toàn, tiểu thư, ta lo lắng"

Nhưng Hoa Dững lời nói cũng còn chưa nói hết, liền bị Mạch Nhiên cắt đứt, "Lãnh Phong ở nơi này, người không cần lo lắng ta an toàn."

Nghe được Mạch Nhiên lời nói, Hoa Dững nhìn Lãnh Phong liếc mắt, rút cuộc dùng sức gạt đầu một cái, đem chìa khóa xe giao cho Mạch Nhiên trong tay.

"Đi thôi." Mạch Nhiên nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó ngồi vào ghế lái trong

Lãnh Phong gạt đầu một cái, vừa mới chuẩn bị mở ra ngồi kế bên tài xế cửa xe, lại bị Hoa Dững cho kéo.

"Hy vọng người có thể bảo vệ tốt tiểu thư." Hoa Dững nhìn Lãnh Phong, trầm giọng nói.

"Cái này không cần người tới dạy ta."

Nói xong, Lãnh Phong đem Hoa Dững đánh văng ra, sau đó ngồi vào ngồi kế bên tài xế trong.

Mạch Nhiên nhanh chóng chạy xe hơi, lái rời cửa tiệm rượu.

Nhìn Maserati đi xa bóng lưng, Hoa Dững cầm nắm quyền đầu, nhưng rất nhanh vừa buông ra, xoay người trở lại quán rượu.

Hắn thật sâu yêu Mạch Nhiên, nhưng hắn đòi này cũng không thể có cơ hội, hắn chỉ có thể lặng lẽ thâm mến.

Mara toa để tốc độ xe rất nhanh thì vượt qua Tokyo trong quy định tốc độ xe, một xe cảnh sát xuất hiện ở Mara toa để phía sau.

"Chửi thề một tiếng, nhanh như vậy liền đuổi theo." Mạch Nhiên nhìn kính chiếu hậu, kinh ngạc nói.

Lãnh Phong sắc mặt hơi có chút trắng bệch, bởi vì Mạch Nhiên bây giờ là lấy mỗi giờ 100 km tốc độ xe bảo tấp đến, hơn nữa còn là ở Tokyo trung tâm thành phố trên đường.

Tokyo là thế giới thứ 2 đại thành thị, đứng sau nước Mỹ New York.

Cho nên Tokyo trong thành phố tâm lý an ninh làm rất đủ, Mạch Nhiên xe mới lái đi ra ngoài không tới năm phút, liền bị cảnh sát cho để mắt tới.

Nhưng Mạch Nhiên dám nhanh như vậy, dĩ nhiên chuẩn bị tâm lý thật tốt, mặc cho xe cảnh sát ở phía sau đi theo, nằng thậm chí rất tiêu sái thả chậm tốc độ, con mắt chính là muốn cùng những cảnh sát này chơi một chút.

Lãnh Phong đem giây nịt an toàn hệ đến chặt nhất, tay trái gạt gao nắm phía trên đỉnh đầu tay vịn, rất sợ đột nhiên cửa xe sẽ nổ lên bắt hắn cho hất ra.

Dĩ nhiên, đây chỉ là hắn ảo tưởng mà thôi.

Thấy Lãnh Phong kia hơi trắng bệch sắc mặt, Mạch Nhiên nhất thời cười lên, "Đừng kích động."

"Đừng nhìn ta, nhìn đường, nhìn đường." Lãnh Phong liền vội vàng nói.

"Được, nhìn đường." Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó đem chân ga Mãnh đạp tới cùng.

Lãnh Phong: "

Với ở phía sau xe cảnh sát nhất thời bị hung hăng đất bỏ lại đằng sau, trên xe cảnh sát chỉ có thể trở mắt nhìn Mạch Nhiên xe đi xa.

Dù sao bọn họ là cảnh sát, không dám ở trong thành phố đem xe lái quá nhanh, quan trọng hơn là, bọn họ coi như muốn đuổi theo, xe cảnh sát tốc độ xe cũng không đạt tới Maserati trình độ đó.

Bất quá nơi này dù sao cũng là Tokyo trung tâm thành phố, bọn cảnh sát như thế nào có thể có sao từ bỏ ý đồ, dù sao Mạch Nhiên như bây giờ đã là nguy hiểm lái, hơn nữa còn là ở trung tâm thành phố nguy hiểm lái.

Rất nhanh, lại vừa là hai chiếc xe cảnh sát đi theo Maserati phía sau, không chỉ có như thế, ngay cả không trung, cũng xuất hiện một trận trực thăng cảnh sát.

Mạch Nhiên mới lái ra không tới mười phút, cũng đã xuất hiện một chiếc máy bay trực thăng, nơi này cảnh sát làm việc năng lực quả thật không kém.

Lãnh Phong dần dần ý thức được, sự tình có chút đại điều a.

Nhưng bây giờ căn bản không khả năng để cho Mạch Nhiên đem xe tốc độ chậm lại, bởi vì này dạng lời nói cũng sẽ bị cảnh sát cho đuổi kịp.

"Phía trước có cảnh sát thiết trí chướng ngại vật trên đường, quẹo trái, tiến tới 100m sau quẹo phải tiến vào tiểu đạo." Lãnh Phong đột nhiên nói.

Mạch Nhiên không do dự, nằng sẽ không hoài nghi Lãnh Phong nói chuyện.

Một lát nữa, Mạch Nhiên quả nhiên thấy phía trước chướng ngại vật trên đường, sau đó đi phía trái dồn sức đánh tay lái, tiến vào một cái nhỏ bé Công

Lộ, sau đó sẽ tiến tới 100m sau, quẹo phải tiến vào Lãnh Phong lời muốn nói trong đường nhỏ.

"Phi cơ trực thăng bây giờ nhìn không tới chúng ta, gia tốc, vứt bỏ bọn họ." Lãnh Phong so với tiểu thuyết đạo.

Phi cơ trực thăng sau khi xuất hiện, Lãnh Phong vẫn mở ra Ứng Nhãn, quan sát bốn phía, phi cơ trực thăng nhất cử nhất động cũng hoàn toàn rơi vào trong mắt của hắn.

"Chúng ta rời đi thành phố, bọn họ muốn đuổi kịp chúng ta liền khó khăn, đợi một hồi nguội mớ bên trên tốc độ cao Công Lộ." Lãnh Phong nói.

Mạch Nhiên ừ một tiếng, mặt đầy chuyên chú lái xe.

Có câu nói một người nghiêm túc thời điểm là đẹp nhất, vô luận nam nữ.

Lúc này Mạch Nhiên vẽ mặt thành thật lái xe, không có bất kỳ phân tâm.

Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, sau đó bất tri bất giác bị Mạch Nhiên hấp dẫn.

Nhưng rất nhanh Lãnh Phong liền điều chỉnh xong, dùng sức lắc đầu một cái, tiếp theo sau đó dùng Ứng Nhãn quét nhìn bốn phía.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Ảnh võ giả liên minh

Có Lãnh Phong Ứng Nhãn ở, Mạch Nhiên hầu như không cần nhìn bản đồ, hoàn toàn dựa theo Lãnh Phong chỉ thị đi hành động.

Maserati ở trong thành phố tâm lý bão táp, làm cho cả Tokyo cảnh sát cũng loạn đứng lên, vô số xe cảnh sát bắt đầu ở Tokyo trong tuần tra, một chiếc máy bay trực thăng đi theo Maserati bầu trời.

Mạch Nhiên không khẩn trương chút nào, nàng ban đầu chạy như gió lốc liền thích ở trên xa lộ bảo, hơn nữa còn là trực tiếp Nghịch Hành.

Nàng chẳng những sẽ không cảm thấy sợ hãi, ngược lại sẽ rất hưng phấn, bởi vì nàng thích loại cảm giác này.

Nhưng nàng rất vui vẻ, không có nghĩa là Lãnh Phong cũng sẽ khai tâm.

Mặc dù Lãnh Phong dùng Ứng Nhãn là Mạch Nhiên quan sát bốn phía, nhưng nội tâm của hắn vẫn tan vỡ, hắn biết bao nghĩ (muốn) nhảy xe đi a.

Bởi vì Mạch Nhiên xe ở trong đường nhỏ chạy, hai bên nhà lầu cũng che đỡ phi cơ trực thăng tầm mắt, cho nên bọn cảnh sát thoáng cái mất đi Maserati tung tích.

Ở trong đường nhỏ chạy không tới hai phút, tiểu đạo sẽ đến cuối, tiểu đạo tiếp nối đi là một cái Công Lộ, lúc này trên đường không có bao nhiêu xe hơi.

Mạch Nhiên đi lên chân ga, dồn sức đánh tay lái, khiến cho cả chiếc xe một cái trôi đi, chạy bên trên trên quốc lộ.

Lãnh Phong sắc mặt tái nhợt, còn mang theo một nụ cười khổ.

"Mạch Nhiên nhất định là cố ý, cố ý đem tài lái xe Tú cho mình nhìn." Lãnh Phong ở tâm lý nói thầm.

Maserati tốc độ xe cao nhất có thể đạt tới đến ba trăm cây số, Mạch Nhiên bây giờ đã lái đến 100 km, xe này tốc độ đã có thể dùng kinh khủng để hình dung.

Nhưng Mạch Nhiên lại có thể thao túng rất tốt, dọc theo đường đi, liên căn hoa hoa thảo thảo đều không đụng vào qua, điều này không khỏi làm cho Lãnh Phong khen ngợi, bởi vì nắm giữ Ứng Nhãn hắn, nhưng không cách nào làm được Mạch Nhiên như vậy.

Làm Maserati xuất hiện lần nữa ở trên quốc lộ sau, bầu trời phi cơ trực thăng phát hiện nó, liền vội vàng đi theo bầu trời.

Nhìn đi theo bầu trời phi cơ trực thăng, Lãnh Phong rên một tiếng, nếu như bây giờ không phải là đại ban ngày, vậy hắn nhất định sẽ bay đến không trung cùng này chiếc máy bay trực thăng chơi một chút.

Hai chiếc xe cảnh sát từ hai bên mờ, muốn đem Maserati kẹp ở giữa.

Nhưng Mạch Nhiên làm sao có thể cho phép này sự tình phát sinh, đập mạnh cần ga, Maserati tốc độ xe trong nháy mắt đạt tới hai trăm cây số, như tên lửa Phi bắn ra, tránh thoát hai chiếc xe cảnh sát gấp công.

Hai chiếc xe cảnh sát lẫn nhau đụng vào nhau, đầu xe biến thành sắt vụn.

Mạch Nhiên phản ứng, đủ để dùng kinh khủng để hình dung, dù sao nàng là lái xe, phải cân nhắc Hứa nhiều sự tình, Lãnh Phong thật rất muốn biết nàng là thể nào làm ra phản ứng như vậy. Ít nhất đang lái xe bên trên, Lãnh Phong không cách nào đạt tới Mạch Nhiên như vậy trình độ.

Nanh Sói cũng là một cái chạy như gió lốc cuồng, nhưng là cho tới bây giờ cũng không dám ở trong thành phố tâm lý bão qua xe.

Mỗi một lần Nanh Sói đi ra ngoài chạy như gió lốc, đều là ở một ít xe cộ thừa thốt hương thôn trên đường bão táp, cho tới bây giờ cũng không có ở dòng người dày đặc trung tâm thành phố trong đường phố bão qua.

Chẳng lẽ đây chính là Mạch Nhiên thiên phú?

Lãnh Phong đủ loại bắt đắc dĩ, nhưng lúc này cũng không thể nói thêm gì nữa.

Phi cơ trực thăng trên không trung theo sát, mà phi cơ trực thăng loa phóng thanh cũng không ngừng truyền ra tiếng cảnh cáo: "Màu bạc xe cộ, người đã nghiêm trọng siêu tốc, mời lập tức dừng lại tiếp nhận xử phạt."

Nhưng Mạch Nhiên sẽ để ý đến hấn mới kỳ quái, nếu như không nhanh chóng chạy lời nói, căn bản không khả năng ở trong thời gian ngắn chạy tới núi Phú Sĩ.

Lãnh Phong ngẩng đầu nhìn không trung phi cơ trực thăng, lại như vậy đi xuống không thể được, dù sao phi cơ trực thăng là trên không trung, bọn họ không cách nào bắt ra.

Mạch Nhiên cũng nhận ra được phi cơ trực thăng phiền toái, mở miệng nói: "Lãnh Phong, người có biện pháp nào hay không đối phó phi cơ trực thăng?"

"Có." Lãnh Phong từ tốn nói.

Thân là không trung Sát Thủ, không trung là hấn địa bàn, đối phó một chiếc máy bay trực thăng, hấn làm sao có thể sẽ không có biện pháp.

Chẳng qua là bây giờ còn chưa phải lúc.

"Chờ một lát, chúng ta rồi đi trước thành phố." Lãnh Phong không chút hoang mang nói.

Mạch Nhiên ừ một tiếng, tiếp tục chuyên tâm lái xe.

Con đường đã loạn tung tung phèo, Maserati ở bão táp đến, phi cơ trực thăng trên không trung truy lùng, Maserati phía sau đi theo hết mấy chiếc mình đến còi cảnh sát xe cảnh sát, mà Maserati phía trước xe cộ rồi rít né tránh, trong lúc nhất thời tai nạn xe cộ không ngừng.

Mạch Nhiên vừa mới đến Đông Doanh, ngay tại Đông Doanh thủ đô làm long trời lở đất, con mắt là vì đi xem anh hoa.

Lãnh Phong cũng không có ngăn cản, bởi vì hấn cũng phải đi nhìn, dĩ nhiên, đây chẳng qua là là cho Trương Ảnh Hàm chụp một ít anh hoa hình.

Không trung phi cơ trực thăng không ngừng đưa ra cảnh cáo, nhưng Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên cũng không để ý tới, ở dưới tình huống như vậy, quý tài cho hấn chậm lại.

Peninsula Hotel trong, Mạch Chấn ngồi ở trên ghế sa lon, xem ti vi trong phát Maserati tân văn, nhất thời cười khở một hồi.

Hấn biết Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong đi ra ngoài, mở ra cũng là Maserati, nhưng hấn không nghĩ tới, Mạch Nhiên lại sẽ làm ra như vậy một trận phiền toái đi ra.

"Vừa mới tới Đông Doanh, nàng liền cho ta làm ra như vậy sự tình đến, không hổ là ta Mạch Chấn con gái, ha ha ha ha."

Mạch Chấn cười lớn, đối với (đúng) Mạch Nhiên cách làm không có chút nào trách cứ, ngược lại, chỉ cần Mạch Nhiên thích chuyện, Mạch Chấn chưa bao giờ sẽ đi ngăn cản.

"Ông chủ, tiểu thư như vậy không tốt lắm đâu." Hoa Dững đứng ở một bên, trên mặt tràn đầy lo âu.

"Không việc gì, nàng thích là được, có Lãnh Phong ở, nàng không hội ngộ đến nguy hiểm." Mạch Chấn không có chút nào lo lắng, có Lãnh Phong ở Mạch Nhiên bên người, hấn rất yên tâm.

Hoa Dững gật đầu một cái, không nói gì nữa.

Cho dù Lãnh Phong hầu ở Mạch Nhiên bên người, nhưng hắn vẫn sẽ đi lo lắng.

"Đối với (đúng) ông chủ, miệng núi tổ người tổng phụ trách, ước ngài tối nay ăn cơm." Hoa Dững nói.

"Biết, nói cho hắn biết, tám giờ tối, địa điểm hắn tới đặt, ta đối với (đúng) Đông Doanh chưa quen thuộc."

Mạch Chấn mang trên mặt một tia âm trầm, hai tháng trước tập kích, chính là miệng núi tổ cùng Sở gia hợp tác.

"Được." Hoa Dững gạt đầu một cái, lấy điện thoại ra.

Ngoài ra một gian 'phòng cho tổng thống' trong, Lăng Mặc nhìn màn ảnh máy vi tính trong tài liệu, hơi nhíu lên Mi.

Thấy Lăng Mặc lo âu, Phan Mộc Mộc đi tới nàng bên người, hỏi "Lăng Mặc, thế nào?"

Lăng Ảnh không trả lời, tiếp tục nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính nhìn một lúc sau, cầm lên Âm Dạ dành riêng máy bộ đàm, đạo: "Em trai, người tới đây một chút."

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?" Phan Mộc Mộc tiếp tục hỏi.

Trên màn ảnh máy vi tính tài liệu nàng không có xem hiểu, chỉ có thể tiếp tục hỏi Lăng Mặc.

Lúc này, Lăng Ảnh đẩy cửa phòng ra đi tới, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc hỏi "Chị, thế nào?"

Lăng Mặc quét nhìn bốn phía một cái, sau đó hạ thấp giọng, nói: "Ta nghĩ chúng ta lần này nhiệm vụ có phiền toái."

"Phiền toái gì?" Lăng Ảnh cùng Phan Mộc Mộc đồng thời hỏi.

"Các người nhìn." Lăng Mặc đem màn ảnh máy vi tính hướng về phía hai người, sau đó chỉ phía trên văn tự tài liệu nói: "Ta vừa mới lấy được tình báo, ở chúng ta tới đến Đông Doanh sau, ảnh võ giả người liên minh viên phần lớn đều động đến Đông Doanh, hơn nữa từ bọn họ tung tích nhìn lên, gần đây ảnh võ giả liên minh thành viên, cách chúng ta ở quán rượu không tới hai cây số, rất hiển nhiên, bọn họ đang giám thị chúng ta."

Ảnh võ giả liên minh, là vì Đông Doanh một cái Ninja tổ chức, bên trong thành viên lãnh khốc vô tình, thủ đoạn tàn nhẫn, trọng yếu nhất một chút, bọn họ từng cái thành viên thực lực cũng vô cùng cường đại.

Ở ảnh võ giả liên minh bên trong không có người yếu, kém cỏi nhất cũng là trung nhân, lời đồn đãi ảnh võ giả liên minh người lãnh đạo là một gã nhân Hoàng.

Bọn họ thành viên không nhiều, tổng cộng cũng sẽ không đến 100 người, lại để cho toàn thế giới bên trên các cái tổ chức coi trọng, bởi vì bọn họ thực lực không thể so với Dị Năng Giả kém.

Cùng Dị Năng Giả bất đồng là, bọn họ năng lực cũng là thông qua ngày hôm sau huấn luyện đến, Ninja Cách Đấu Thuật, còn có đủ loại Nhẫn Thuật.

Hai tháng trước cùng Lãnh Phong giao thủ qua Huyền Nguyệt, chính là ảnh võ giả người liên minh.

Nếu như không phải là Lãnh Phong nắm giữ Ưng Nhân, vậy đối với trả Huyền Nguyệt khẳng định rất không thoải mái, dù sao Nhẫn Thuật chú trọng chính là xuất kỳ bất ý, không người có thể biết bọn họ một giây kế tiếp Chung Hội như thế nào công kích.

Nếu như phải nói toàn thế giới cường đại nhất thích khách là ai, vậy khẳng định chính là Ninja.

Vô luận là ẩn núp năng lực, hay lại là đánh lén năng lực, đều là Ninja mạnh nhất.

Bởi vì bọn họ chính là tiếp nhận như vậy huấn luyện.

Bọn họ chưa tính là Dị Năng Giả, lại có thể để cho Dị Năng Giả coi trọng, có năng lực cũng không so với Dị Năng Giả kém.

Ảnh võ giả liên minh thành viên đến từ các nơi trên thế giới, không biết đến bọn họ là lúc nào nổi dậy, cũng không biết đến bọn họ trụ sở chính ở đâu.

"Chửi thề một tiếng, vậy làm thế nào?" Lăng Ảnh nhất thời liền mòng.

Lăng Mặc cau mày, sau đó lấy ra máy bộ đàm, nói: "Lãnh Phong, người ở đâu?"

Ngồi ở ghế cạnh tài xế Lãnh Phong sắc mặt vẫn có chút tái nhợt, thân là không trung Sát Thần, hắn vẫn lần đầu tiên sợ thành cái bộ dáng này.

Nghe được Lăng Mặc hò hét sau, Lãnh Phong gõ gõ trong lỗ tai vô tuyến điện, đạo: "Ta trước khi đến núi Phú Sĩ trên đường, thế nào?"

"Lãnh Phong, ta phát một phần tài liệu đến điện thoại di động của người trong, chính người nhìn một chút."

Nói xong, Lăng Mặc nhanh chóng ở trên bàn gõ gõ.

Lãnh Phong cầm điện thoại di động lên, mở ra Lăng Mặc phát tài liệu tới, nhìn ba giây sau khi, hấn liền nhủ mày.

Quả nhiên, nên tới đúng là vẫn còn muốn tới.

Ảnh võ giả liên minh.

Lãnh Phong mị lên con mắt, không có lại tiếp tục nhìn trong điện thoại di động tài liệu.

Hắn dĩ nhiên biết cái tổ chức này, hơn nữa toàn thế giới không ai dám khinh thị cái tổ chức này.

"Ta biết, ở ta trở về trước khi tới, các người làm hết sức không nên để cho Mạch Chấn ra quán rượu, nếu như hấn muốn cùng ai gặp mặt lời nói, các người theo sát, ta sẽ ở tám giờ tới bên cạnh (trái phải) trở lại." Lãnh Phong nói.

"Được, chúng ta sẽ nhìn chăm chăm quán rượu." Lăng Mặc trả lời.

Lãnh Phong không nói gì nữa, đưa điện thoại di động thả lại đến trong túi.

Trong tử điểm toàn bộ máy nghe lén đều bị hấn thanh trừ, nhưng hấn không có thể bảo đảm trong tử điểm còn lại địa phương có thể hay không còn cất giấu khác (đùng) đồ vật, dù sao quán rượu quá lớn, hấn cũng không thể mỗi một góc đều đi kiểm tra một lần.

Mạch Chấn an toàn nhất định phải bảo đảm, bởi vì Mạch Chấn là lần này nhiệm vụ mục tiêu, Âm Dạ ra nhiệm vụ, cho tới bây giờ sẽ không có thất bại, đây là Âm Dạ các thành viên tôn chỉ.

Trọng yếu là Lãnh Phong bây giờ không có ở đây trong tử điểm, một khi ảnh võ giả liên minh hướng Mạch Chấn phát động công kích, kia Lăng Ảnh đảm người khẳng định không là đối thủ.

Dù sao ảnh võ giả liên minh cường đại bao nhiêu, Lãnh Phong rất rõ.

Mặc dù ảnh võ giả liên minh cùng Dị Năng Giả khai chiến, Dị Năng Giả phần thắng muốn so với lớn một chút, nhưng mấu chốt là ảnh võ giả liên minh đánh lén cùng che giấu năng lực rất mạnh, Lãnh Phong cũng chỉ có thể dựa vào Ứng Nhẫn mới có thể bắt được bọn họ hành động.

Bọn họ nghĩ (muốn) muốn ám sát ai, cơ bản sẽ không có thất bại, đây cũng là Dị Năng Giả trong thế giới không ai dám khinh thị ảnh võ giả liên minh nguyên nhân.

Mạch Nhiên thấy Lãnh Phong nhủ chặt mày, ngay cả bận rộn hỏi "Thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Phiền toái

"Ta nghĩ rằng lần này chúng ta lộ trình, sẽ rất bất an ninh." Lãnh Phong cau mày nói.

"Xảy ra chuyện gì?"

Nhìn về mặt vẻ lo lắng Lãnh Phong, Mạch Nhiên theo bản năng giảm chậm một chút tốc độ xe.

"Người trước chuyên tâm lái xe, ta sẽ nghĩ biện pháp giải quyết này nhiều chút sự tình." Lãnh Phong có chút nhưc đầu vuốt huyệt Thái dương, hấn quả thật không muốn nhìn thấy những chuyện này phát sinh, nhưng bây giờ hấn cũng không cách nào đi ngăn cản.

Ảnh võ giả liên minh nhúng tay, để cho Lãnh Phong rất bất đắc dĩ, nhưng cũng có thể nói là nằm trong dự liệu.

Dù sao có rất nhiều người muốn Mạch Chấn mệnh, mà Mạch Chấn hôm nay tới đây Đông Doanh, miệng núi tổ không thể nào không có bất kỳ hành động, ảnh võ giả liên minh vốn chính là khởi nguyên từ Đông Doanh, cho nên khẳng định cùng miệng núi tổ có một ít đồng thời xuất hiện.

Mà Mạch Chấn đạt đến đến như bây giờ độ cao, không biết đem bao nhiêu người giẫm ở dưới chân, cũng không biết cướp lấy bao nhiêu người tánh mạng, cho nên hấn Cừ gia có thể nói là trải rộng toàn cầu.

Chẳng qua là Mạch Chấn bây giờ quá mạnh mẽ, nghĩ (muốn) động đến hán rất nhiều người, nhưng cũng không có bao nhiêu người dám chân chính làm như thế.

Mạch Nhiên lần nữa nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó nhẹ nhàng gạt đầu, tiếp tục chuyên tâm lái xe.

Phi cơ trực thăng vẫn còn đang bầu trời theo sát, tiếng cảnh cáo một mực ở hai người bên tai vang trở lại.

Lúc này Maserati đã chạy bên trên tốc độ cao Công Lộ, tốc độ cao trên quốc lộ xe cộ cũng không nhiều, Mạch Nhiên trực tiếp thêm xe tốc hành tốc độ.

Lãnh Phong ngáp một cái, đem chuyện phiền lòng toàn bộ quên đi, sau đó ngẩng đầu nhìn không trung phi cơ trực thăng.

Này chiếc máy bay trực thăng vẫn luôn ở đưa ra cảnh cáo, để cho hán cảm thấy rất khó chịu.

"Là thời điểm giải quyết này chiếc máy bay trực thăng." Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, sau đó vươn tay phải ra ngoài cửa xe.

Một cây màu đen lông chim, xuất hiện ở Lãnh Phong tay tâm lý.

"Người muốn giết người sao?" Mạch Nhiên mặt đầy hưng phấn.

"Không, ta chỉ biết để cho bọn họ không thể lại tiếp tục đi theo."

Nói xong, Lãnh Phong ngón tay nhẹ nhàng động một cái, sau đó lông chim Mãnh hướng trời cao bay đi, bay về phía không trung phi cơ trực thăng.

Lãnh Phong đã đáp ứng Trương Ảnh Hàm, phải làm một cái hiền lành người, cho nên hán sẽ không lại dễ dàng động thủ giết người, trừ phi là vạn bất đắc dĩ.

Mà những cảnh sát này chẳng qua là ở thực hiện bọn họ chức trách, cũng không có gì sai lầm, cho nên Lãnh Phong sẽ không đưa bọn họ giết chết, chẳng qua là để cho phi cơ trực thăng xảy ra vấn đề mà thôi.

Nếu là đổi thành dĩ vãng Lãnh Phong, vậy những thứ này theo sát cảnh sát nhất định sẽ chết, nhưng bây giờ Lãnh Phong đã đáp ứng Trương Ảnh Hàm, sẽ không dễ dàng giết người, cho nên hán sẽ không như thế làm.

Màu đen lông chim nhanh chóng bay đi phi cơ trực thăng, sau đó đánh trúng phi cơ trực thăng cánh quạt.

"Àm!"

Phi cơ trực thăng cánh quạt phát ra một tiếng nhỏ nhẹ tiếng nổ, sau đó cánh quạt nhất thời toát ra khói đen, cả chiếc máy bay trực thăng bắt đầu ở không trung lung lay đứng lên.

"Nhanh lên hạ xuống, hạ xuống!" Phi cơ trực thăng cơ trưởng liền vội vàng nắm chặt cần điều khiển, khống chế được lung lay phi cơ trực thăng.

Nhìn càng bay càng thấp phi cơ trực thăng, Lãnh Phong lộ ra một tia nụ cười nhàn nhạt, phi cơ trực thăng có thể vững vàng hạ xuống mặt đất bên trên, nhưng này chiếc máy bay trực thăng cánh quạt liên vĩnh viễn báo hỏng.

Hán không có giết chết phi cơ trực thăng người điều khiển, đã là rất nhân từ.

Những thứ này, tất cả đều là bởi vì Trương Ảnh Hàm.

Lãnh Phong ngáp một cái, nói: "Được, người có thể chuyên tâm lái xe, hi nhìn chúng ta có thể nhanh lên một chút đến núi Phú Sĩ, ta nghĩ rằng đi nhanh về nhanh."

"Được." Mạch Nhiên gạt đầu một cái, sau đó dụng lực đạp đi lên chân ga, đem tốc độ xe nhắc tới mỗi giờ một trăm hai mươi cây số.

Nhận ra được tốc độ xe tăng lên, Lãnh Phong sắc mặt lần nữa biến hóa có chút tái nhợt, hán nhịp tim cũng không bị khống chế tăng nhanh rất nhiều.

Thân là không trung Sát Thủ, hán lại sợ hãi chạy như gió lốc.

Đây đúng là thật có ý tứ.

Maserati ở trên quốc lộ bão táp, số lượng xe cảnh sát theo ở phía sau, nhưng bị càng vẫy càng xa.

Phi cơ trực thăng cũng không có lại theo đến, bởi vì đã không cách nào đuổi kịp.

Mạch Nhiên một mực giữ mỗi giờ một trăm hai mươi cây số tốc độ xe bão táp đến, coi như là qua mặt xe nạng cũng không có giảm bớt qua, thậm chí còn thêm mau một chút.

Lúc này Mara toa để giống như là một cái màu bạc Mị Ảnh, ở cây số bên trên chạy, nhường cho qua hướng chủ xe chỉ có thể nhìn được một cái màu bạc bóng dáng.

Nhìn về mặt chuyên chú Mạch Nhiên, Lãnh Phong thậm chí cho là nàng có phải hay không là một cái Dị Năng Giả, bởi vì người bình thường căn bản không thể làm được đem một chiếc xe mở thành cái bộ dáng này.

Bất quá Mạch Nhiên xác thực không phải là Dị Năng Giả, chỉ là có chạy như gió lốc thiên phú mà thôi.

Peninsula Hotel trong, Lăng Mặc cầm điện thoại di động lên, cho Băng Lô gọi điện thoại.

Băng Lô qua hồi lâu mới kết nối, hỏi "Ta ở chấp hành nhiệm vụ, thế nào?"

"Băng Lô Lão Đại, chúng ta cũng ở chấp hành nhiệm vụ, cụ thể nội dung nhiệm vụ người cũng biết." Lăng Mặc nói nhanh.

"Ừ, ta biết, thế nào?"

"Băng Lô Lão Đại, ta nghĩ chúng ta có phiền toái, ảnh vũ giả liên minh đang giám thị chúng ta."

Bên đầu điện thoại kia Băng Lô yên lặng một hồi, sau đó mới mở miệng nói: "Lãnh Phong đây?"

"Lãnh Phong hẳn bây giờ đi ra ngoài, sắp tới bên trên mới có thể trở về."

"Người để cho Lăng Ảnh đi theo nhiệm vụ mục tiêu bên người, nhớ, muốn một tác cũng không rời, nếu như thấy cái gì người khả nghi liền lập tức đánh chết, vô luận là ai, thù giết lẫn, cũng không thể bỏ qua."

"Ta biết."

"Còn nữa, các loại (chờ) Lãnh Phong sau khi trở lại, các người hết thảy nghe theo hắn an bài, ảnh vũ giả trong liên minh thành viên đều là hung ác loại người, không có một là người yếu, các người phải cẩn thận, nếu như Lãnh Phong không có ở đây, các người tốt nhất cho các người nhiệm vụ mục tiêu không nên tùy tiện đi loạn, ít nhất ở trong tửu điểm vẫn tính là an toàn, nhưng nếu như rời tửu điểm, kia rất nhiều chuyện cũng không thể bảo đảm, chỉ cần Lãnh Phong ở, coi như là ảnh vũ giả liên minh nguy trang cũng không khả năng tránh được hắn con mắt, cho nên Lãnh Phong không trở về trước khi tới, các người tốt nhất không nên cho các người nhiệm vụ mục tiêu rời tửu điểm."

Nghe Băng Lô lời nói, Lăng Mặc không ngừng gật đầu, dù sao Băng Lô là lão đại, hắn chỉ thị không có sai.

"Ta cũng ở chấp hành nhiệm vụ, không thể tách ra thân đi giúp các người, tự các người cẩn thận, có Lãnh Phong ở, sẽ không có vấn đề gì, được, trước như vậy."

Nói xong, Băng Lô liền cúp điện thoại, hiển nhiên hắn cũng bận.

Lăng Mặc để điện thoại di động xuống, sau đó hướng về phía Lăng Ảnh nói: "Em trai, người đi mạch thúc thúc trong căn phòng nhìn hắn, tùy thời lưu ý chung quanh động tĩnh."

Lăng Ảnh gật đầu một cái, sải bước rời đi Lăng Mặc căn phòng.

"Hô, ta thế nào có chút sợ chứ." Phan Mộc Mộc vỗ có chút kích thước ngực, mặt đầy lo âu.

"Ta cũng vậy, hy vọng Lãnh Phong có thể nhanh lên một chút trở lại, có hắn ở ta liền an tâm nhiều." Lăng Mặc cũng nói theo.

Lăng Ảnh đi tới Mạch Chấn trước cửa phòng, nhẹ nhàng gõ cửa một cái.

"Mạch thúc thúc, ta là Lăng Ảnh."

Một lát nữa, Hoa Dững mở cửa phòng, hướng về phía Lăng Ảnh nhẹ nhàng gật đầu, sau đó làm một cái mời thủ thế.

Lăng Ảnh không nói gì, sải bước đi vào Mạch Chấn trong căn phòng, trực tiếp đi tới Mạch Chấn trước người, mở miệng nói: "Mạch thúc thúc, chúng ta có phiền toái."

Nghe được Lăng Ảnh lời nói, Mạch Chấn lẳng lẳng, sau đó hỏi "Thế nào?"

"Mạch thúc thúc người nghe nói qua ảnh vũ giả liên minh sao?" Lăng Mặc mặt đầy ngưng trọng nói.

Mạch Chấn hơi ngẩn ra, sau đó lắc đầu một cái.

Hắn còn thật không biết cái tổ chức này.

"Ta biết." Hoa Dững đi tới bên cạnh hai người, nói.

Lăng Ảnh nhìn Hoa Dững liếc mắt, sau đó hướng về phía Mạch Chấn nói: "Ảnh võ giả liên minh là một cái Ninja tổ chức, khởi nguyên từ Đông Doanh "

Lăng Ảnh đem ảnh võ giả liên minh đại khái hướng Mạch Chấn giới thiệu một lần.

Nghe Lăng Ảnh giảng thuật, Mạch Chấn chân mày càng nhíu càng sâu, các loại (chờ) Lăng Ảnh sau khi nói xong, hắn mới lên tiếng: "Ý ngươi là?"

"Chúng ta bị ảnh võ giả liên minh đe dọa tới, gần đây quan sát điểm liên cách chúng ta hai cây số không tới, ta nghĩ rằng hẳn ngay tại một tòa cao ốc trong." Lăng Ảnh nói.

Hoa Dững nhất thời tròn tròn con mắt, sau đó sải bước đi đến cạnh cửa sổ, kéo rèm cửa sổ lên.

"Mới vừa rồi ta đã hỏi Lãnh Phong cùng chúng ta Âm Dạ lão đại, bọn họ yêu cầu mạch thúc thúc ngươi tạm thời trước không nên rời khỏi quán rượu, bởi vì ở trong tử điểm chúng ta có thể tốt hơn bảo vệ ngươi, hơn nữa bây giờ Lãnh Phong không có ở đây, trước khi hắn trở lại, ngươi trước hết không nên rời khỏi quán rượu."

Có Lãnh Phong ở, bọn họ căn bản liền có thể dễ dàng rất nhiều, bởi vì có Lãnh Phong Ứng Nhãn, cường đại đi nữa nguy trang cũng không thể tránh được Ứng Nhãn bắt.

Nhưng bây giờ Lãnh Phong không có ở đây, nếu như Mạch Chấn đi ra ngoài lời nói, không người có thể biết bốn phía có thể hay không cất giấu Ninja.

"Nhưng ta đã cùng miệng núi tổ thủ lĩnh hẹn xong tám giờ tối ở mười km bên ngoài quán rượu ăn cơm, này "

Mạch Chấn cau mày, lúc này liền phiền toái.

Nếu như hắn không đi, vậy nhất định sẽ bị miệng núi tổ người ta nói hắn nhất gan, đây là Mạch Chấn không thể chịu đựng.

Nhưng nếu như hắn đi, kia không người có thể bảo đảm sẽ xảy ra chuyện gì.

Trọng yếu nhất, là Lãnh Phong không có ở đây.

Mạch Chấn bây giờ cũng không cách nào đi trách cứ Lãnh Phong, bởi vì Lãnh Phong chính phụng bồi nữ nhi của hắn, đây có thể nói là một chuyện tốt.

Chẳng qua là Lãnh Phong không có ở đây lời nói, hắn căn bản không có thể rời tử điểm, bởi vì không biết đến bên ngoài quán rượu cất giấu cái gì.

Mạch Chấn mới vừa rồi nghe Lăng Ảnh giảng thuật, thật sâu biết ảnh võ giả liên minh cũng là một đám cao thủ, cũng là một đám hung ác loại người.

Hơn nữa hắn đã đoán được, hai tháng trước tập kích cái kia cái nữ Ninja, chắc cũng là ảnh võ giả người liên minh, bởi vì cái đó nữ Ninja rất mạnh.

Cho dù nàng bị Lãnh Phong đánh bại, nhưng Mạch Chấn cũng không dám có bất kỳ xem thường.

Bởi vì đánh bại cái đó nữ Ninja là Lãnh Phong, mà không phải Lăng Ảnh hoặc là Hoa Dững.

Lãnh Phong đã cùng Mạch Chấn nói qua Dịch Năng Giả một ít cấp bậc, cũng hướng hắn giới thiệu qua Lăng Ảnh năng lực.

Hắn biết Lăng Ảnh không thể nào nắm giữ Lãnh Phong như vậy năng lực, cũng không đủ Lãnh Phong cường đại.

Cho nên hắn bây giờ rất khó làm quyết định, nếu như hắn tùy tiện đi ra ngoài, kia rất có thể sẽ gặp phải tập kích, dù sao bây giờ có rất nhiều người nghĩ (muốn) đòi mạng hắn.

Nhưng nếu như không đi, kia cũng sẽ bị người ta nói hắn nhất gan sợ phiền phức.

"Ai "

Mạch Chấn nặng nề thở dài, sau đó đem người dựa vào ở trên ghế sa lon, có chút như đầu vuốt huyết Thái dương.

Hắn lúc này không biết nên làm sao bây giờ.

"Lãnh Phong hắn lúc nào có thể trở về?" Mạch Chấn hỏi.

Lăng Ảnh liền vội vàng trả lời: "Hắn nói ở tám giờ tối bên cạnh (trái phải)."

Nghe được Lăng Ảnh lời nói, Mạch Chấn nhíu chặt mày nhất thời lỏng ra một ít.

Bởi vì hắn chính là cùng miệng núi tổ thủ lĩnh hẹn xong tám giờ tối ăn cơm, thời gian này còn kịp.

Mạch Chấn ngồi thẳng thân thể, ánh mắt lóe lên một tia hàn mang, đạo: "Thời gian kịp, chúng ta trễ giờ đi vậy không có vấn đề, bắt quá cái này cơm nhất định phải ăn, nếu không người khác sẽ nói ta Mạch Chấn nhất gan sợ phiền phức!"

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 192: Houston

"Được."

Lăng Ảnh gạt đầu một cái, không có bất kỳ dị nghị, chỉ cần Lãnh Phong có thể đuổi kịp lúc chạy về, kia hết thấy đều sẽ không có vấn đề.

Tốc độ cao trên quốc lộ, Mạch Nhiên lái Maserati tiếp tục bão táp đến, Lãnh Phong sắc mặt hơi có chút trắng bệch.

Hắn có thể trên không trung tự do phóng khoáng phi hành, lại không thể chịu đựng trên mặt đất chạy như gió lốc.

Mà bây giờ toàn bộ tốc độ cao Công Lộ đều là Mạch Nhiên sân nhà, xe cảnh sát không cách nào đuổi kịp, phi cơ trực thăng cũng không khả năng trong vòng thời gian ngắn đuổi kịp, coi như đuổi kịp, cũng chỉ là đến tìm ngược mà thôi.

Chỉ cần có phi cơ trực thăng đến gần, Lãnh Phong chỉ cần động động ngón tay, là có thể đem phi cơ trực thăng cho lấy xuống.

"Không nghĩ tới người đường đường không trung Sát Thần, lại sợ hãi chạy như gió lốc."

Mạch Nhiên chân đạp chân ga, hai tay không chế tay lái, nở nụ cười.

Lãnh Phong bấu mỗi một cái, lên xa lộ sau khi, Mạch Nhiên sẽ không ít giẫm cọt hấn, cái này làm cho hấn buồn bực không thôi.

"Người giẫm cọt đủ không, đây đã là người lần thứ năm nói những lời này." Lãnh Phong mặt đầy bất mãn nói.

Mạch Nhiên không nói gì thêm, nhưng khoe miệng một mực treo một tia nụ cười nhàn nhạt, cái này làm cho Lãnh Phong càng buồn rầu.

Nếu như không phải là đường lên xe cộ quá nhiều, hấn nhất định sẽ lựa chọn phi hành.

Lãnh Phong nặng nề thở khí, làm cho mình tỉnh táo một chút, sau đó lấy ra một mực cầm ở trong tay tiểu hình camera.

Cái máy chụp hình này cũng không lớn, lớn nhỏ cùng một máy 5 tác điện thoại di động không sai biệt lắm.

Nhưng đừng xem nó tiểu, nhưng là một cái như vậy nhìn qua xinh xắn camera, giống như làm lại cao đến 50 triệu.

Phòng chừng nói ra cũng sẽ không có người tin tưởng, nhưng nó liền là chân thực tồn tại.

Nelson công ty sản phẩm, chính là chỗ này sao tự do phóng khoáng.

Lãnh Phong vuốt vuốt trong tay camera, sau đó đưa mắt dừng lại ở ngoài cửa sổ, nhìn bên ngoài nhanh chóng thoáng qua phong cảnh.

"Lãnh Phong, bọn người sẽ phải giúp ta chụp một ít hình nha." Mạch Nhiên mở miệng nói.

"Ừm." Lãnh Phong cũng không quay đầu lại, nhàn nhạt đáp lại.

Mạch Nhiên nhếch miệng, trong lúc nhất thời không biết nên cùng Lãnh Phong nói cái gì cho phải.

Trong xe bầu không khí nhất thời có chút trầm muộn, Mạch Nhiên chuyên tâm lái xe, Lãnh Phong ánh mắt một mực dừng lại ở ngoài cửa sổ, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Một lát nữa, Lãnh Phong rút cuộc mở miệng, đạo: "Chờ sẽ nhìn xong anh hoa, chúng ta lại không thể lại lái chiếc này xe trở về."

"Vậy làm sao bây giờ?" Mạch Nhiên theo bản năng hỏi.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn Mạch Nhiên mặc quần áo, sau đó nói: "Ta mang người bay trở về đi, bắt quả người mặc quá ít, trên không trung Phi rất lạnh, ta lo lắng người sẽ lạnh."

Nghe được Lãnh Phong muốn dẫn mình bay trở về, Mạch Nhiên nhất thời mặt đầy hưng phấn, liền vội vàng nói: "Không việc gì, ta không sợ lạnh."

Lãnh Phong không nói gì, đây không phải là nói không sợ lạnh liền có thể chịu đựng, hẳn là bởi vì Phi thói quen, cho nên có thể không nhìn không trung cuồng phong, nhưng Mạch Nhiên không thể được.

Mạch Nhiên người mặc màu đen ống tay áo áo đầm, nếu như mang theo nàng bay trở về, cảm lạnh là khẳng định.

Lãnh Phong lắc đầu một cái, không nghĩ quá nhiều, ngập một cái, nửa mị đến con mắt nói: "Ta ngu trước biết, đến núi Phú Sĩ người kêu nửa tỉnh ta."

"Được."

Mạch Nhiên đáp một tiếng, nàng cũng không có lại đi quấy rầy Lãnh Phong, nàng biết Lãnh Phong là thực sự mệt mỏi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, sau một tiếng

Mạch Nhiên con mắt có thể rõ ràng thấy núi Phú Sĩ đỉnh núi, lúc này đã là bốn giờ chiều, phía trên ngọn núi bị một đạo chiều tà che lại, đẹp như vậy Lê Phong cảnh đã không cách nào dùng ngôn ngữ đi hình dung.

"Này, Lãnh Phong, đứng lên." Mạch Nhiên đưa tay ra nhẹ nhàng đẩy Lãnh Phong bả vai, mới gọi hắn thức dậy.

Lãnh Phong chậm rãi trợn mở con mắt, trong mắt hiện ra vẻ uể oải, hiển nhiên còn chưa ngủ đủ.

"Nhìn trước mặt." Mạch Nhiên cười nói.

Lãnh Phong nhào nặn nhào nặn con mắt, sau đó nhìn về phía trước.

Núi Phú Sĩ đỉnh núi thẳng bay đến chân trời, nhưng tới đỉnh phong bị một đạo chiều tà che phủ lên, Uyển Như Tiên Cảnh.

Mặc dù Lãnh Phong đối với (đúng) Đông Doanh này cái quốc gia không có cảm tình gì, nhưng không khỏi không thừa nhận, này núi Phú Sĩ phong cảnh quả thật rất đẹp.

"Chúng ta sắp đến nha, hơn nữa chỉ dùng một giờ, người có cảm tưởng gì?" Mạch Nhiên mặt đầy tự hào, phảng phất ở hướng Lãnh Phong giành công.

Đang lái xe trước nàng cũng đã nói, nếu để cho nàng tới lái, có thể tiết kiệm một bán thời gian.

Dựa theo bình thường tốc độ chạy, từ Tokyo đi núi Phú Sĩ ít nhất phải tốn trên hai giờ, nhưng Mạch Nhiên lại chỉ dùng một giờ.

Mặc dù nàng là dùng chạy như gió tốc hình thức đi, nhưng cũng có thể nói là rất không nổi.

Mạch Nhiên không phải là Dị Năng Giả, nhưng Lãnh Phong từ trước tới nay chưa từng gặp qua có cái nào Dị Năng Giả có thể có như vậy tài lái xe, lái một chiếc xe ở tốc độ cao trên quốc lộ chạy như điên, hơn nữa không có chút nào chậm lại.

Tokyo cảnh sát phòng chừng đã loạn thành nhất đoàn, bởi vì bọn họ căn bản là không cách nào đuổi kịp Mạch Nhiên xe.

Nhưng Lãnh Phong rất rõ, những cảnh sát này thì sẽ không từ bỏ ý đồ, dù sao Tokyo là thế giới tối đại thành thị một trong, trị an năng lực sẽ không kém, huống chi Mạch Nhiên mới vừa rồi chạy như gió tốc thật sự là vô cùng ngông cuồng, ở Tokyo trong lịch sử, hay lại là lần đầu tiên xuất hiện như vậy chạy như gió tốc.

"Được, đến gần núi Phú Sĩ thời điểm, chúng ta tìm cái địa phương đem xe dừng lại xong, nếu không Đông Doanh cảnh sát tra được chúng ta lời nói, vậy cũng đừng nghĩ xem thật kỹ phong cảnh."

Lãnh Phong mị đến con mắt, nhưng hắn Ứng Nhãn vẫn luôn quan sát bốn phía, tùy thời giữ cảnh giác, này đã trở thành hắn thói quen.

Mạch Nhiên nhìn bản đồ vệ tinh, nói: "Cái này ta đương nhiên biết, chúng ta khoảng cách núi Phú Sĩ đại khái còn có không tới năm cây số lộ trình, sau năm phút ta liền dừng xe."

"Làm hết sức về sớm một chút." Lãnh Phong sắc mặt mang theo một vẻ lo âu, nói: "Lăng Ảnh bọn họ chỉ là người mới, nếu như ta không có ở đây, ta lo lăng bọn họ có thể hay không gặp phải nguy hiểm gì, dù sao bây giờ ảnh vô gia liên minh liên núp ở Peninsula Hotel bốn phía, ta không có thể bảo đảm bọn họ có thể hay không hướng ba của người phát động tập kích."

"Ta không có ở đây, nếu như ảnh vô gia liên minh phát động tập kích, kia Lăng Ảnh bọn họ khẳng định ngăn cản không bao lâu."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên hơi ngẩn ra, sau đó nhẹ nhàng gật đầu.

Nàng mặc dù rất muốn chơi nhiều một hồi, nhưng không lãng phí một giây đồng hồ, Mạch Chấn thì có thể nhiều một phần nguy hiểm.

Lãnh Phong lời nói nàng cho tới bây giờ cũng sẽ không đi hoài nghi gì, hơn nữa nhìn đến Lãnh Phong kia mặt đầy lo âu bộ dáng, Mạch Nhiên có thể xác định Lãnh Phong không là đang dối gạt nàng.

Huống chi, Lãnh Phong cũng không có lửa nằng cần phải.

Mạch Nhiên hơi chút thêm xe tốc hành tốc độ, nằng cũng bắt đầu lo lắng.

Rất nhanh, tốc độ cao Công Lộ liền đi tới cuối, Mạch Nhiên dồn sức đánh tay lái, lái Mara toa để mang đến đột nhiên thay đổi, chạy bên trên một cái kích thước nhỏ bé con đường.

Lúc này hai người khoảng cách núi Phú Sĩ đã không xa, kia mỹ lệ đỉnh núi ở hai người mắt Trung Việt tới càng gần.

Mà Lãnh Phong dựa vào Ứng Nhân, thậm chí có thể thấy rõ trên ngọn núi tuyết động.

Mặc dù chiều tà che kín đỉnh núi, nhưng ở Lãnh Phong Ứng Nhân xuống, hết thấy che giấu đều không cách nào chạy thoát.

"Được, vội vàng dừng xe, ta cũng không muốn bị cảnh sát phát hiện." Lãnh Phong nói.

Mạch Nhiên gạt đầu một cái, đem xe ngừng ở ven đường, sau đó cầm lên xách tay nhỏ, nhanh chóng đi xuống xe.

Lãnh Phong cũng xuống xe theo, mang theo Mạch Nhiên rời đi đường phố.

Quả nhiên, ở hai người xuống xe không bao lâu, một xe cảnh sát liền ngừng ở Maserati bên cạnh, hai tên cảnh sát từ trên xe đi xuống, bắt đầu lục soát ngừng ở ven đường Maserati.

Ở Mạch Nhiên đem xe lái vào đường phố sau, Đông Doanh cảnh sát liền từ theo dõi thấy bị Tokyo khắp thành truy nã màu bạc Maserati.

Nếu như hai người đi chậm một chút, chỉ sợ cũng sẽ bị cảnh sát cho thấy.

May mắn là, Maserati kính chắn gió là đặc thù chất liệu làm thành, từ bên ngoài nhìn căn bản không thấy được trong xe từng ly từng tí, cho nên màn hình giám sát cũng không có chụp tới Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên.

Một khi hai người bị màn hình giám sát chụp tới, cấp độ kia đội bọn hắn đứng là khắp thành truy nã.

Lãnh Phong ở sau khi xuống xe, liền mang theo Mạch Nhiên tránh toàn bộ máy thu hình, tại hắc Ứng Nhân xuống, như thế nào đi nữa che giấu máy thu hình cũng không thể tránh được hắc con mắt.

Bây giờ toàn bộ Tokyo trong cảnh sát đều tại trên đường phố tuần tra, đem bất kỳ siêu tốc xe cộ toàn bộ giam.

Nguyên nhân rất đơn giản, đột nhiên xuất hiện một chiếc màu bạc Maserati ở trên đường phố chạy như điên, hung hăng cho Đông Doanh cảnh sát một cái vang dội bạt tai.

Thị trường rất khó chịu, cảnh sát cục trưởng cũng rất khó chịu, cảnh sát càng khó chịu, cho nên cầm những thứ kia siêu tốc chủ xe phát tiết.

Này nhiều chút sự tình ngọn nguồn, tất cả đều là bởi vì Mạch Nhiên.

Nhưng Mạch Nhiên mới chẳng muốn đi đề ý tới những thứ này, ngược lại nơi này là Đông Doanh, cũng không phải là Hoa Hạ, nằng có thể rất tự do phóng khoáng làm vậy.

Dĩ nhiên, làm vậy điều kiện tiên quyết là không thể bị bắt được người.

Bất quá có Lãnh Phong cái này A Cấp Dị Năng Giả ở, Mạch Nhiên cũng không cần đi lo lắng quá nhiều.

Nước Mỹ, Houston.

Băng Lô đứng ở một cái rách nát trước cửa sổ, nhìn phía dưới xe tới xe đi đường phố.

Nước Mỹ đã tiến vào ban đêm, bên đường đèn đường mờ hết, từ không trung nhìn lại, lúc này Houston giống như là bị sao vòn quanh một dạng chói mắt vô cùng.

Lúc này Băng Lô chính hết sức chăm chú nhìn phía dưới đường phố, hắc tựa hồ đang đợi cái gì.

Đột nhiên, một vệt kim quang từ hắc xuất hiện sau lưng, ngay sau đó, một bàn tay, nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai hắc.

"Ta nói ngươi có thể hay không khác (dừng) mỗi lần xuất hiện cũng giả thần giả quỷ, làm với Thiên Thần hạ phạm tự đắc." Băng Lô mặt đầy bất mãn nói.

Hắc không cần đi xem, cũng có thể biết đối phương là ai.

Đây chẳng phải là Nelson là cái gì, toàn thế giới cũng chỉ có hắc mới nắm giữ này loại năng lực.

Không hạn chế không gian di động.

"Hắc hắc, làm với Thiên Thần hạ phạm tự đắc đó là Lãnh Phong, không phải là ta, hắc nha là từ trên trời hạ xuống, ta chỉ là đột nhiên xuất hiện mà thôi." Nelson đi tới Băng Lô bên người, cười nói.

Băng Lô bĩu môi một cái, sau đó tức giận nói: "Nói thật, ngươi nha thay hình đổi dạng sau khi ta còn thực sự có chút không có thói quen, lúc trước kêu quán ngươi Trùng Tử, bây giờ gọi ngươi tên mới thật đúng là thật lộn quanh miệng."

"Được, Nelson mới là ta tên thật, lấy trước kia là dùng thói quen ngoại hiệu, bây giờ không đổi lại cũng không được, bởi vì ta không thể lại ẩn cư ở phía sau màn."

Vừa nói, Nelson trên mặt lộ ra vẻ ngưng trọng.

Băng Lô nhận ra được Nelson vẻ mặt, có chút hiếu kỳ hỏi "Thế nào?"

"Ngươi trước chấp hành ngươi nhiệm vụ đi, ta sẽ chờ sẽ cùng ngươi nói." Nelson nói.

Băng Lô gật đầu một cái, sau đó lấy ra vô tuyến điện, nói: "Nanh Sói, kia hàng đến đâu?"

"Lập tức, 10 giây." Vô tuyến điện trong truyền ra Nanh Sói thanh âm.

Băng Lô nha một tiếng, sau đó đưa tay ra cánh tay, năm ngón tay mở ra hướng về phía không trung.

Ngay sau đó, một đám mây đen xuất hiện ở trên đường phố vô ích, cách xa mặt đất chỉ có không tới 100m.

Khoảng cách gần như vậy mây đen, để cho Houston mọi người rối rít không nhận được ngắm hướng thiên không, bọn họ hay lại là lần đầu thấy đến cách xa mặt đất gần như vậy mây đen.

Nhưng sau một khắc, sợ hãi liền chiếm cứ tất cả mọi người tâm.

Bởi vì trong mây đen, có màu xanh da trời thiểm điện đang lóe lên!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 193: Ý tưởng rất không tồi

Đang lúc này, một chiếc màu đen Chevrolet đi tới mây đen bên dưới, Chevrolet chủ xe là một gã sắc mặt âm trầm người trung niên.

Người trung niên hiển nhiên không có lưu ý đến phía trên đỉnh đầu kinh khủng mây đen, hắc ánh mắt mang theo một tia mê mang, hiển nhiên đang suy tư đến cái gì.

Đây cũng tính là hán may mắn, bởi vì hán không cảm giác được nguy hiểm liền ở phía trên, cho nên hán sẽ không sợ hãi.

Nhìn chày Chevrolet, Băng Lô khoe miệng hiện lên một tia lạnh giá nụ cười, sau đó tay trái hung hăng bỏ rơi.

"Àm!"

Một đạo to lớn màu xanh da trời thiểm điện, hướng màu đen Chevrolet đánh tới.

Người trung niên tựa hồ nhận ra được cái gì, theo bản năng ngẩng đầu lên, nhìn về bị mây đen che đầy không trung.

"Àm!"

Thiểm điện bổ vào Chevrolet trên mũi xe

Ở tất cả mọi người kinh hoàng dưới ánh mắt, màu đen Chevrolet, biến thành một đoàn hỏa cầu.

Trong xe người đàn ông trung niên, trong nháy mắt bị thiểm điện cùng ngọn lửa nuốt mất.

Ở nơi này dạng tình cảnh xuống, hẳn không thể có thể còn sống sót, trừ phi hắn là thần.

Nhìn Chevrolet bị thiểm điện oanh ngay cả không còn sót lại một chút cặn xuống, Băng Lô thu cánh tay về, mà trên bầu trời mây đen, cũng chậm rãi tiêu tan.

Ngay sau đó, tiếng còi xe cảnh sát thanh âm, vang dội chân trời.

Xe cảnh sát, xe cứu thương, xe chữa lửa, rồi rít hướng Chevrolet nổ mạnh con phố kia chạy tới.

Băng Lô vỗ tay, xoay người nhìn Nelson, nói: "Được, bây giờ ngươi có thể cùng ta nói."

Nelson gật đầu một cái, sau đó nói: "Lãnh Phong bây giờ đang ở Đông Doanh chấp hành nhiệm vụ đúng không?"

"Ừm."

"Ảnh võ giả liên minh ở Đông Doanh, theo ta được biết, trừ bọn họ thủ lĩnh không có đi Đông Doanh ra, ảnh võ giả liên minh một ít chủ chiến lực đều tại Đông Doanh, bất quá kích thước cũng không coi là nhiều, nhưng đáng nhắc tới là, có một người, chỉ sợ ngươi phải để cho Lãnh Phong lưu ý xuống."

Nelson mặt đầy ngưng trọng, hiển nhiên trong miệng hắn lời muốn nói người kia, khẳng định không phải là cái gì nhân vật đơn giản.

"Ai?" Băng Lô mặt đầy hiếu kỳ.

"Buck, Douglas Buck."

Douglas Buck?

Băng Lô suy tư một hồi, sau đó lắc đầu nói: "Ta chưa nghe nói qua người này, hẳn là Dị Năng Giả?"

"Không, cũng không phải là." Nelson lắc đầu, sau đó nói: "Nhưng hẳn năng lực cũng không so với Dị Năng Giả yếu, thậm chí mạnh hơn."

Băng Lô mị lên con mắt, hẳn bắt đầu đối với (đúng) cái này Douglas Buck bắt đầu cảm thấy hứng thú.

"Hắn là như vậy ảnh võ giả người liên minh?" Băng Lô khoanh tay, mặc dù là ở hỏi, nhưng hẳn vẫn không chút nào để ý người này.

"Dạ, cũng không phải." Nelson bắt đầu vòng vo.

Băng Lô không thiếu chút nữa tát qua một cái, tức giận mắng: "Ngọa tào, ta làm người nói chuyện có thể hay không thông khoái điểm, khác (đừng) vòng vo được không."

Nelson cười ha ha một tiếng, sau đó nói: "Được, ta cũng không trêu chọc ngươi, cái đó Buck đã từng là ảnh võ giả người liên minh, ảnh võ giả liên minh thủ lĩnh học trò, chẳng qua là sau đó cái này Buck vô cùng thiên kích, bị khu trục ra ảnh võ giả liên minh, ngay cả cái đó ảnh võ giả liên minh thủ lĩnh cũng cảnh cáo nói người này vô cùng thiên kích, không thể nhỏ nhìn."

Băng Lô thiu thiu ni, ảnh võ giả liên minh thủ lĩnh là một gã nhần Hoàng, cũng chính là tương đương với s cấp Dị Năng Giả, người này thực lực cường đại vô cùng, hơn nữa kinh người nhất, chính là từ ảnh võ giả liên minh thành lập đến nay đến bây giờ, thủ lĩnh vẫn là hắn.

"Cái này Buck thiên kích chính là ở chỗ, hắn rất thích xem đến hắn cảm thấy hứng thú người lộ ra thống khổ bộ dáng, hắn một loại sẽ đối với hắn cảm thấy hứng thú người phát động khiêu chiến, sau đó đem đối phương đánh bại, tàn nhẫn hành hạ đến chết."

"Ý ngươi là?" Băng Lô nhìn Nelson, chờ đợi hắn nói tiếp.

"Buck ngay tại Đông Doanh, hơn nữa khoảng cách Lãnh Phong bọn họ chỗ quán rượu, chỉ có không tới năm cây số."

"Ta biết, bất quá ngươi tại sao không tự mình đi nói cho Lãnh Phong?"

Nghe Băng Lô lời nói, Nelson bĩu môi một cái, nói: "Ta mới vừa rồi hỏi qua Lăng Mặc các nàng, Lãnh Phong tên kia đang cùng cô em liếc mắt đưa tình, ta liền không xuất hiện đi quấy rầy bọn họ, cho nên đợi một hồi ngươi đem chuyện này chuyển đạt cho Lãnh Phong, ta sẽ chờ bề bọn nhiều việc, nói cho đúng khoảng thời gian này đều rất bận rộn, bận điên."

"Bận rộn cái gì?" Băng Lô hỏi.

"Tê đại, Vương Triều thủ lĩnh ngày ngày tìm Lão Tử nói chuyện làm ăn, thảo, phiền chết." Nelson mặt đầy khó chịu.

Băng Lô bĩu môi một cái, sau đó phát tay một cái, nói: "Được, ngươi trước tránh đi, ta thật tốt suy tính một chút."

Nelson gật đầu một cái, hít sâu một hơi

Theo một vết kim quang thoáng qua, Nelson thân thể trong nháy mắt biến mất.

Ở Nelson sau khi rời đi, Nanh Sói đi tới Băng Lôi thật sự ở trong phòng.

"Nelson đã tới?" Nanh Sói hỏi.

Băng Lôi gật đầu một cái, không nói gì.

"Hắn và người nói cái gì?"

"Nanh Sói, người biết Buck sao?"

"Buck? Cái nào Buck?"

"Douglas Buck."

"Ngọa tào, toàn thế giới cùng tên nhiều như vậy, ta sao biết."

Băng Lôi: "

Nếu như bây giờ có một đôi dép lười nói, Băng Lôi nhất định sẽ không chút do dự dùng dép chụp tới Nanh Sói trên mặt, hàng này lúc mấu chốt thật không đáng tin cậy.

Nhìn sắp bại lộ Băng Lôi, Nanh Sói cười hắc hắc, sau đó khoanh tay, nói: "Ta biết người nói là ai, Douglas Buck, đã từng là ảnh võ giả liên minh thành viên, ừ, bây giờ cũng coi là nửa, trọng yếu nhất chính là, hàng này cách đấu năng lực là nổi danh ngạo mạn, hẳn mặc dù không là Dị Năng Giả, nhưng thực lực của hắn lại có thể so với một cái lực lượng hình Dị Năng Giả, thậm chí càng lợi hại hơn."

Nghe Nanh Sói đối với (đúng) Buck đánh giá, Băng Lôi mày nhíu lại chặt hơn.

Thấy Băng Lôi vẻ mặt, Nanh Sói ngay cả bận rộn hỏi "Thế nào?"

"Kia hàng ngay tại Đông Doanh, phòng chừng sẽ đối Lãnh Phong bọn họ động thủ." Băng Lôi cau mày nói.

"Ngọa tào, có ý tứ." Nanh Sói nhất thời liền hứng thú, lăm le sát khí nói: "Ta đặc biệt sao đã sớm nghĩ (muốn) sẽ biết cái này Buck, mẫu thân, đi, đi Đông Doanh."

Vừa nói, Nanh Sói liền một bộ muốn đi ra ngoài bộ dáng.

Băng Lôi liền vội vàng đem hắn kéo trở lại, mắng: "Đi mọi người a đi, khác (đừng) quên chúng ta cũng ở chấp hành nhiệm vụ."

"Chúng ta đây có thể buông tha cái này nhiệm vụ, đi giúp Lãnh Phong bận rộn, phải biết cái đó Buck năng lực nhưng là phải ở một người bình thường A Cấp Dị Năng Giả trên, hơn nữa người cũng nhận được Lăng Mặc thông báo, ảnh võ giả liên minh phần lớn thành viên đều tại Peninsula Hotel phụ cận, một khi ảnh võ giả liên minh hướng Peninsula Hotel tấn công, cho dù có Lãnh Phong ở, phần thắng cũng không lớn, chớ quên ảnh võ giả liên minh những thứ kia đều là người nào."

Nghe Nanh Sói lời nói, Băng Lôi rên một tiếng, đạo: "Ta đương nhiên biết, ảnh võ giả liên minh có thể nói là đứng sau Vương Triều cùng tổ chức, nhưng chúng ta bây giờ không thể đi Đông Doanh, khác (đừng) quên chúng ta Âm Dạ tôn chỉ, huông chỉ, nếu như Lãnh Phong thật cần chúng ta hỗ trợ, hẳn biết lái mệnh."

Nanh Sói hít sâu một hơi, cuối cùng vẫn là lựa chọn thỏa hiệp, đạo: "Vậy cũng tốt, chúng ta cứ tiếp tục chấp hành nơi này nhiệm vụ, nếu như chúng ta nhiệm vụ hoàn thành, Lãnh Phong bên kia còn không có kết thúc lời nói, chúng ta phải đi Đông Doanh hỗ trợ."

Nói xong, Nanh Sói xoay người rời phòng.

Băng Lôi nhô khí, đi theo rời phòng.

Âm Dạ tôn chỉ, một khi tiếp nhiệm vụ, Âm Dạ thành viên liền tuyệt đối sẽ không buông tha cái này nhiệm vụ, dù là lớn hơn nữa khó khăn, cũng sẽ đi hoàn thành.

Đông Doanh, khoảng cách Peninsula Hotel năm cây số bên ngoài một gian sang trọng trong tầm điểm.

Quán rượu này không có Peninsula Hotel như vậy sang trọng, nhưng là không tính là một loại Tinh Cấp quán rượu có thể so sánh.

Quán rượu tầng cao nhất sang trọng trong sáo phòng, một người vóc dáng đàn ông cao lớn, đứng ở cửa sổ sát đất trước, nhìn năm cây số bên ngoài Peninsula Hotel.

Bởi vì Peninsula Hotel tầng lầu có 30 Tầng, cho nên cho dù ở năm cây số bên ngoài, cũng có thể rõ ràng thấy quán rượu cao ốc.

Nam tử thân cao túc chân một thước **, kinh khủng nhất, là thân thể của hắn bắp thịt.

Thân thể của hắn tựa như cùng bị bắp thịt chất đồng một dạng e là cho dù là đạn, cũng không nhất định có thể bắn thủng thân thể của hắn.

Người bình thường thấy thân thể của hắn, phỏng chừng cũng sẽ bị hù dọa run chân.

Nhưng nếu như thấy hắn mặt, phỏng chừng sẽ trực tiếp hù dọa ngất đi.

Nam tử mặt hiện đầy vết thương, mà những vết thương này vết đều là bị vũ khí sắc bén gây thương tích.

Hắn toàn bộ mặt, chừng mười bảy đạo vết thương.

Hắn, chính là Douglas Buck.

Một cái so với Dị Năng Giả còn kinh khủng hơn người.

Qua hồi lâu, Buck cầm lên một cái mặt nạ, mang lên mặt.

Mặt nạ đeo lên đi, trên thực tế nếu so với hắn mặt kinh khủng hơn.

Mặt nạ đeo lên trên mặt hắn sau, tự động biến hình, cùng hắn gương mặt dính sát hợp cùng nhau nữa.

Thà nói là mặt nạ, chẳng nói là một cái hô hấp khí.

Bởi vì mặt nạ liền che kín hắn lỗ mũi và miệng bộ phận, cũng không có che kín hắn con mắt.

Lúc này, một bóng người, ra hiện tại sau lưng hắn.

Buck nhận ra được cái gì, nhưng vẫn không chút hoang mang xoay người, nhìn đứng sau lưng tự mình người.

"Không nghĩ tới, người lại sẽ tiếp miệng núi tổ những tên kia nhiệm vụ, đi tới Đông Doanh, đi đối phó không trung Sát Thần phải bảo vệ người."

Đứng ở Buck trước người, lại là nam tử tóc bạc!

"Từ hắn đánh bại Huyền Nguyệt sau, ta liền bắt đầu đối với hắn cảm thấy hứng thú."

Buck thanh âm rất trầm thấp, mang theo một tia khàn khàn, để cho người nghe có chút cảm giác không thoải mái thấy.

"Ha ha, Huyền Nguyệt chỉ là một bất nhập lưu tiểu nhân vật, không tính là cái gì." Nam tử tóc bạc mặt coi thường, từ tốn nói: "Nhưng người lựa chọn đi đối phó không trung Sát Thần, sợ rằng, không chỉ là bởi vì Huyền Nguyệt đơn giản như vậy."

"Nói cho đúng ta không phải là bởi vì Huyền Nguyệt, nàng mặc dù là muội muội ta, nhưng ta không đáng giá vì nàng đi đối phó không trung Sát Thần." Buck nói.

"Nói cho ta biết nguyên nhân."

"Ta muốn để cho hắn lại cũng không bay nổi!"

Nam tử tóc bạc: "

"Chỉ là vì vậy?" Nam tử tóc bạc khóe miệng bắt đầu nhiều một nụ cười lạnh lùng.

"Nguyên nhân có rất nhiều, ta muốn tìm một đối thủ, nhưng càng nhiều, ta muốn thấy được hắn thống khổ bộ dáng." Buck khóe miệng lộ ra một tia nụ cười tàn nhẫn, nụ cười như thế, phỏng chừng tiểu hài tử nhìn nhất định sẽ bị sợ khóc.

Nam tử tóc bạc đánh giá Buck, sau đó đột nhiên cười lớn.

"Ha ha ha ha ha ha."

Hắn tựa như cùng người điên một loại cuồng tiếu, hắn nụ cười để cho Buck khê cau mày, nhưng Buck lại không có nói gì, bởi vì hắn không thể nào là nam tử tóc bạc đối thủ.

Qua hồi lâu, nam tử tóc bạc mới dừng lại cười như điên, giọng biến hóa có chút âm trầm: "Rất tốt, rất tốt, người ý tưởng rất không tồi."

"Đi đi, nếu như người có thể thành công lời nói."

Nói xong, nam tử tóc bạc bóng người chậm rãi biến mất ở Buck trước mặt.

Một giây đồng hồ sau, nam tử tóc bạc xuất hiện ở Tokyo bầu trời, hần nhìn núi Phú Sĩ phương hướng, làm bầm lâu bầu nói: "Hừ, Buck a Buck, ta vốn cho là ngươi là một cái rất người thông minh, nhưng hiện tại xem ra, ngươi cũng không gì hơn cái này."

"Mộ Thi Vân học trò, không trung Sát Thần, Lãnh Phong, cho ta xem nhìn, ngươi muốn như thế nào đối mặt Buck khiêu chiến "

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Dưới núi Phú Sĩ

"Lãnh Phong, ngươi nghe nói qua núi Phú Sĩ biến cây sao?"

Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong sống vai đi ở một cái lối nhỏ bên trên, tiểu đạo hai bên, tất cả đều là anh hoa thụ.

Anh hoa chính theo gió nhẹ thổi lất phất, phiêu rơi xuống mặt đất bên trên.

Trên mặt đất cũng phủ đầy màu đỏ nhạt anh hoa, xa xa nhìn lại, phảng phất thấy một cái cánh hoa làm thành đường mòn.

Lúc này Lãnh Phong chính nắm camera không ngừng chụp hình, không có đi lưu ý Mạch Nhiên nói chuyện.

Thấy Lãnh Phong ở chuyên Tâm Phách tâm ảnh, không để ý đến chính mình, Mạch Nhiên dậm chân một cái, sau đó đi tới bên cạnh hắn, lớn tiếng nói: "Này, ta đang nói chuyện với ngươi đây?"

Lãnh Phong bị Mạch Nhiên tiếng gào dọa cho giật mình, sau đó khẽ cau mày, đạo: "Ta bận chụp hình chứ, làm gì."

"Trước không cho chụp hình, cùng ta trò chuyện một chút." Vừa nói, Mạch Nhiên đoạt lấy Lãnh Phong trong tay camera.

Lãnh Phong bữu môi một cái, chịu đựng đem camera đoạt lại xung động, cau mày: "Trò chuyện cái gì?"

"Ngươi biết núi Phú Sĩ biến cây sao?" Mạch Nhiên nói.

Núi Phú Sĩ biến cây?

Lãnh Phong như thế nào lại không biết này cái địa phương.

Đây chính là trứ danh "Tự Sát Thánh đất" !

Biến cây tọa lạc tại núi Phú Sĩ dưới chân núi, mỗi một một đoạn thời gian, cảnh sát cũng phải lên núi nhật xác, địa hình phức tạp biến cây, người bình thường đi vào đi không ra được, để cho muốn tự sát người, không có hồi hạn đường sống, cũng vì vậy bị "Hoàn toàn ***" liệt vào tự Sát Thánh đất.

Cây Hải Nội tự sát tập thể người càng tới cũng nhiều, thậm chí Đông Doanh cảnh sát vẫn còn ở rừng rậm cửa vào lập bài tử "Quý trọng người sinh mệnh" !

Liên quan tới này cái địa phương biết, Lãnh Phong hay là từ trong sách thấy, nhưng đối với này cái địa phương hứng thú không lớn.

"Ta đối với (đúng) này cái địa phương không sinh mệnh hứng thú." Lãnh Phong rất dứt khoát nói.

Thấy Lãnh Phong bộ dáng, Mạch Nhiên ục ục cái miệng nhỏ nhắn, có chút nổi giận nói: "Vậy cũng tốt, thật ra thì ta còn muốn để cho ngươi dẫn ta đi nhìn một chút, ta một người không dám đi, nhưng bây giờ còn là coi vậy đi, chúng ta nhìn anh hoa."

Nói xong, Mạch Nhiên nắm Lãnh Phong camera, hướng Lãnh Phong, đèn xuống đèn flash.

Lãnh Phong muốn mau tránh ra cũng không kịp, cứ như vậy bị Mạch Nhiên cho chụp một tấm.

"Làm gì cho ta chụp hình." Lãnh Phong lấy tay bịt mắt, lo lắng Mạch Nhiên sẽ tiếp tục chụp.

"Hi hi, vỗ một cái cũng sẽ không chết." Mạch Nhiên hướng Lãnh Phong le lưỡi, tiếp theo sau đó chụp hai tờ.

Lãnh Phong bấu môi một cái, không nói gì, cũng không có tiến lên đoạt lại camera, mà là dừng bước lại, nhìn chung quanh anh hoa thụ.

Hắn không thể không than thở, anh hoa thật rất đẹp, đây có thể nói là lần đầu tiên thấy anh hoa.

Mà hôm nay là Chu Nhất, chính là bận bịu giờ làm việc, cho nên tiểu đạo thượng nhân cũng không nhiều.

Trên thực tế tiếp tục đi về phía trước lời nói, liền sẽ đi thẳng tới núi Phú Sĩ dưới chân núi, có thể theo con đường đi lên núi.

Nhưng Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên cũng đi rất chậm, cho nên phải chạy tới dưới chân núi, muốn tốn không ít thời gian.

Chung quanh người đi đường phần lớn đều là tới từ nước ngoài du khách, Đông Doanh cũng có, nhưng số lượng không nhiều.

Dù sao ở ở phụ cận đây Đông Doanh đã sớm nhìn chán nơi này anh hoa, nhưng nước ngoài du khách lại bất đồng, bọn họ là lần đầu tiên đến, cũng là lần đầu tiên thấy, cho nên đều rất hưng phấn.

Hưng phấn nhất chắc là Mạch Nhiên, nàng là lần đầu tiên cùng Lãnh Phong đi ra ngắm phong cảnh, từ lúc bắt đầu sau khi nàng cũng đã đang chờ mong.

Mạch Nhiên hoạt bát chạy đến Lãnh Phong trước người, cười nói: "Lãnh Phong, chúng ta tới bức chụp ảnh chung được không nào?"

Lãnh Phong không nói gì, nhưng là dùng sức lắc đầu một cái, lựa chọn cự tuyệt.

"Tại sao mà, liền một tấm cũng sẽ không chết." Mạch Nhiên có chút bất mãn nói.

"Tìm ai cho chúng ta chụp?" Lãnh Phong nói một cái nhìn không phải là phiền toái phiền toái.

Nghe Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên đầu tiên là sửng sốt, sau đó dùng nhìn ngu si ánh mắt nhìn Lãnh Phong.

"Lãnh Phong a Lãnh Phong, thua thiệt người chính là không trung Sát Thần đầu rồi, hừ, xem ta."

Nói xong, Mạch Nhiên sải bước đi hướng một tên ngoại quốc nữ du khách.

"Xin chào, xin hỏi người là người Mỹ sao?" Mạch Nhiên dùng tiêu chuẩn Anh Văn hướng nữ du khách chào hỏi.

"Dạ, xin hỏi có cái gì có thể trợ giúp người sao?" Nữ du khách mặt đầy nhiệt tình nói.

"Đúng như vậy, ta nghĩ rằng cùng ta bạn trai chụp một bức chụp ảnh chung, người có thể giúp chúng ta một tay sao?" Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười, cũng không đợi nữ du khách đồng ý, liền trực tiếp đem camera nhét vào nữ du khách trong tay, đạo: "Cảm ơn người rồi."

Nhìn Mạch Nhiên đáng yêu như thế cô gái, coi như là nữ cũng sẽ bị mê hoặc, nữ du khách cũng không ngoại lệ, nàng dùng sức gật đầu, cười nói: "Được, ta rất vui lòng giúp giúp đỡ bạn người."

Lấy được nữ du khách đáp lại, Mạch Nhiên chạy về đến Lãnh Phong trước người, sau đó ôm cánh tay hắn, cười nói: "Xem đi, cái gì gọi là mị lực."

Nói xong, Mạch Nhiên kéo Lãnh Phong, đi tới giữa đường tâm, bọn họ phía sau, có thể rõ ràng thấy núi Phú Sĩ đỉnh núi.

Mạch Nhiên ôm chặt Lãnh Phong cánh tay, khoe miệng lộ ra một tia mỹ lệ nụ cười.

Mạch Nhiên cười, coi như đối phương là nữ, cũng có thể bị thuyết phục.

"Này, cười một cái a." Mạch Nhiên nhận ra được Lãnh Phong mặt vô biểu tình, vội vàng dùng lực đẩy hắn một cái.

Lãnh Phong bấu môi một cái, sau đó rút cuộc lộ ra vẻ mỉm cười.

Nữ du khách tương tương máy nhắm ngay hai người, sau đó dè xuống đèn flash.

Là hai người sau khi chụp hết ảnh xong, nữ du khách đi lên trước, cười nói: "Hai người các người là ta đã thấy thích hợp nhất tình nhân, Thượng Đế sẽ chúc phúc các người."

Nói xong, nữ du khách tương tương máy trả lại cho Mạch Nhiên, sau đó hướng hai người cười cười, xoay người rồi đi.

Mạch Nhiên mặt hơi có chút đỏ lên, nàng còn đang hồi tưởng đến mới vừa Tài Nữ du khách nói câu nói kia.

Mà Lãnh Phong là mặt đầy cười khổ, đây là suy luận gì, mình và Mạch Nhiên khi nào thích hợp, chứ bất cứ cũng sẽ không có phẩy một cái có được hay không.

"Đi thôi, chúng ta tiếp tục." Mạch Nhiên kéo Lãnh Phong, tiếp tục hướng núi Phú Sĩ chân núi đi tới.

"Mạch Nhiên, trước tiên đem camera đưa ta, ta muốn chụp nhiều chút hình." Lãnh Phong nói.

Mạch Nhiên ừ một tiếng, trưng trưng máy trả lại cho Lãnh Phong, sau đó nàng nhanh chóng đi tới một viên anh hoa thụ xuống, cười nói: "Cho ta chụp trưng tấm ảnh."

Lãnh Phong bắt đầu đi bừa môi một cái, sau đó camera nhắm ngay Mạch Nhiên, nhanh chóng đèn xuống đèn flash.

Là Mạch Nhiên sau khi chụp hết ảnh xong, Lãnh Phong lại hướng còn lại địa phương chụp hình.

Hắn đáp ứng Trương Ảnh Hàm nên vì nàng chụp một ít anh hoa hình, Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không nuốt lời, cho nên hắn đưa cái này bình thường không thể nào dùng camera cũng mang ra ngoài, con mắt đó là có thể là Trương Ảnh Hàm chụp một ít đẹp mắt anh hoa hình.

Cái này 50 triệu giống như làm camera, cũng không phải là đùa.

Mạch Nhiên nhận ra được Lãnh Phong không đúng, chu cái miệng nhỏ nhắn nói: "Lãnh Phong, ngươi lần này đi ra, thế nào chỉ lo chụp hình chứ, lại không thể thật tốt chơi một chút chứ sao."

"Chụp hình cũng là một môn nghệ thuật, biết không?" Lãnh Phong rất văn nghệ nói.

Nghe Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên bừa môi một cái, đầy vẻ khinh bỉ, đạo: "Được (phải) đi, còn nghệ thuật, ta làm sao lại không cảm thấy ngươi có cái gì nghệ thuật té bào."

"Cũng không thể nói như vậy, nghệ thuật té bào là ẩn núp, rất nhiều lúc không cần biểu hiện ra, đây mới gọi là cao thủ, biết không."

Lãnh Phong lời nói này để cho Mạch Nhiên hoàn toàn không nói gì, nàng muốn mắng người, nhưng đôi mắt Lãnh Phong, nàng lại không mắng được, không thể làm gì khác hơn là đem khí đi vào trong ngực.

Mà Lãnh Phong cũng rất hiếm có cùng Mạch Nhiên đùa, hắn vẫn lần đầu tiên trêu chọc Mạch Nhiên.

"Lại nói, Lãnh Phong, ngươi nói những thứ này anh hoa tại sao biết cái này sao đẹp để đây?" Mạch Nhiên nhìn bốn phía bị gió nhẹ thổi nhẹ nhàng đong đưa anh hoa thụ, không nhịn được lộ ra vẻ mỉm cười.

Ở nơi này dạng trong hoàn cảnh, tâm tình người ta cũng sẽ cùng theo tốt.

Mạch Nhiên cũng không ngoại lệ, nàng thậm chí có loại muốn ôm chặt Lãnh Phong xung động, bởi vì này dạng phong cảnh xuống, thích hợp tình nhân chơi đùa.

Chỉ là bọn hắn hai bây giờ cũng không phải là tình nhân.

Nghe được Mạch Nhiên lời nói, Lãnh Phong trầm ngâm một chút, nói: "Không biết, có lẽ là khí hậu nguyên nhân đi."

"Giống như cũng là nha, ta ở Hoa Hạ nhìn, những Sakura đó hoa cũng không có nơi này đẹp mắt."

Vừa nói, Mạch Nhiên đưa tay ra, tiếp lấy một mảnh bay xuống anh hoa, sau đó nhẹ nhàng cười một tiếng, đem anh hoa đeo lên tóc mình bên trên.

"Lãnh Phong, sẽ giúp ta chụp trưng tấm ảnh chứ sao."

Nghe được Mạch Nhiên thanh âm, Lãnh Phong theo bản năng xoay người.

Sau một khắc, hắn liền sửng sốt

Mạch Nhiên khẽ cắn môi, như nước trong veo đại con mắt đang nhìn Lãnh Phong, nàng hai tay thả ở trước người, nhẹ nắm đến, có vẻ hơi khấn trưng.

Màu đen ống tay áo áo đầm làm nổi bật nàng mỹ lệ, cô ấy là sắp đến bả vai tóc ngắn tung bay theo gió đến.

Hấp dẫn nhất Lãnh Phong ánh mắt, chính là nàng kia đeo vào trên tóc kia một đóa anh hoa.

Anh hoa kẹp ở Mạch Nhiên sợi tóc bên trong, gió nhẹ cũng không có trưng hoa mùi thổi rơi, chẳng qua là khiến nó nhẹ nhàng đong đưa.

Lãnh Phong trong lúc nhất thời ngây tại chỗ, hắn vẫn lần đầu tiên phát hiện, nguyên lai Mạch Nhiên, là xinh đẹp như vậy.

Mặc dù Mạch Nhiên vẫn luôn rất đẹp, nhưng Lãnh Phong có thể nói, hôm nay Mạch Nhiên, là hắn gặp qua tới cô gái xinh đẹp.

"Làm sao rồi?" Mạch Nhiên lệch một cái đầu, nhẹ nhàng cười.

Lãnh Phong lắc đầu một cái, dùng sức cắn một chút đầu lưỡi, làm cho mình thanh tỉnh một ít, đạo: "Không không có gì."

Nói xong, Lãnh Phong cầm lên camera, hướng về phía Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên đứng thẳng người, ánh mắt hướng về phía ống kính máy chụp hình.

Lãnh Phong nhìn so với Tiên Từ còn mỹ lệ hơn Mạch Nhiên, sau đó dè xuống đèn flash.

"Rắc rắc "

Vì nàng chụp xong hình sau, Lãnh Phong buông xuống camera, nhưng ánh mắt lại vẫn nhìn chằm chằm vào mới vừa rồi vỗ xuống tấm hình kia.

Hắn đã không biết nên như thế nào dùng ngôn ngữ đi hình dung, lúc này Mạch Nhiên cả người tiết lộ ra để cho người mê mị một mị lực.

Nhưng lúc này, Lãnh Phong đang mong đợi, hắn cũng có thể là Trương Ảnh Hàm, ở nơi này dạng trong hoàn cảnh chụp bên trên một tấm hình.

"Cám ơn." Mạch Nhiên hướng Lãnh Phong nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó đi tới bên cạnh hắn, chủ động vén lên cánh tay hắn, "Đi thôi, chúng ta đi lên núi."

Nhận ra được Mạch Nhiên cử động, Lãnh Phong theo bản năng muốn tránh thoát, nhưng Mạch Nhiên vẫn rất căng, Lãnh Phong thoáng cái lại không có thể kiểm soát.

"Có thể hay không khác (dùng) thân thiết như vậy, nam nữ thụ thụ bất thân biết không." Lãnh Phong hơi nhíu đến Mi, có chút bất mãn nói.

Nhưng Mạch Nhiên lại mặt đầy không thèm để ý, khẽ cười nói: "Không việc gì, ta không quan tâm."

Lãnh Phong bĩu môi một cái, hắn thừa nhận, hắn bị cô gái này đánh bại.

Nhỏ gió nhẹ nhàng đất thổi lất phất, mang theo anh hoa cánh hoa, thổi tới trên người hai người.

Lãnh Phong có thể rõ ràng ngửi được anh hoa trận kia thoang thoảng, còn có Mạch Nhiên trên người mùi thơm cơ thể.

Hai người chỗ vị trí, là dưới núi Phú Sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Đi đỉnh núi

Mạch Nhiên ôm chặt Lãnh Phong cánh tay, hai người sóng vai đi chung với nhau, tựa như cùng thân mật vô gian tình nhân.

Lãnh Phong hiển nhiên có chút kháng cự Mạch Nhiên cử động, nhưng cũng không cách nào tránh thoát.

Nếu như dùng quá sức lời nói, Mạch Nhiên nhất định sẽ bị dao động đến trên đất, như vậy chuyện Lãnh Phong có thể không làm được.

Không thể kiểm soát, Lãnh Phong chỉ có thể khổ ép bị Mạch Nhiên khoanh tay.

Chẳng qua là bị một người đẹp khoanh tay, cũng không tính là một chuyện xấu, chẳng qua là Lãnh Phong đối với (đúng) Mạch Nhiên có chút kháng cự mà thôi, hắn trong tiềm thức không hy vọng Mạch Nhiên đối với hắn làm ra thân thiết như vậy cử động.

"Lãnh Phong, chúng ta trèo núi Phú Sĩ đi, leo đến trời tối trở về nữa, như thế nào đây?" Mạch Nhiên ngừng đầu nhìn Lãnh Phong, khẽ cười nói.

Bộ ngực sữa của nàng vô tình hay cố ý ma sát Lãnh Phong cánh tay, để cho Lãnh Phong nhất thời lảng lảng.

Cảm giác Mạch Nhiên kia có chút kích thích ngực, Lãnh Phong mặt có chút một ít đỏ, tăng hắng một cái.

Nhưng Mạch Nhiên giống như không có cảm giác được một dạng ánh mắt vẫn dừng lại ở Lãnh Phong trên mặt, chờ đợi hắn trả lời.

Lãnh Phong sờ mũi một cái, nói: "Tùy người, đi thì đi thôi."

"Ừ, vậy chúng ta đi."

Nói xong, Mạch Nhiên ôm Lãnh Phong cánh tay, kéo hắn đi về phía trước đến.

Mạch Nhiên hoàn toàn là đem Lãnh Phong cánh tay cũng ôm vào trong ngực, nàng cũng không để ý đến còn lại, cứ như vậy ôm.

Lãnh Phong vô số lần muốn tránh thoát, nhưng lại sợ không cẩn thận dùng sức quá độ đem nàng cho dao động đến trên đất.

"Chỉ cần chúng ta có thể ở tám giờ tối trước chạy trở về liền không thành vấn đề, thật sự bằng vào chúng ta chậm nhất là có thể chơi đùa đến bảy giờ hai mươi phút." Lãnh Phong nhìn một ít thời gian, nói.

"Chúng ta đây thời gian rất đầy đủ a, bây giờ mới năm giờ rưỡi, còn có không sai biệt lắm hai giờ đây." Mạch Nhiên cười nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, thời gian quả thật thật đầy đủ, mà hắn cũng muốn là Trương Ảnh Hàm chụp một ít trên núi Phú Sĩ hình, cho nên cũng không có cự tuyệt Mạch Nhiên muốn lên núi thỉnh cầu.

"Lãnh Phong, người trước kia đã tới núi Phú Sĩ sao?" Mạch Nhiên hỏi.

"Không có." Lãnh Phong lắc đầu một cái, ngẩng đầu liếc mắt một cái núi Phú Sĩ đỉnh núi, nói: "Chẳng qua là nghe nói qua mà thôi."

"Kia đây là người lần đầu tiên trèo núi Phú Sĩ a." Mạch Nhiên hỏi một cái rất không dinh dưỡng vấn đề.

"Ừm." Lãnh Phong gật đầu một cái.

Ở trò chuyện ngay trong, hai người bắt tri bắt giác đi tới dưới chân núi, có một cái nấc thang, đi thông trên núi.

Lúc này phụ cận đã không có người, dù sao trèo núi Phú Sĩ rất phí thể lực, rất nhiều người đều chỉ là tới nơi này đi dạo một chút, đang không có chuẩn bị dưới tình huống, thì sẽ không trèo núi Phú Sĩ.

Bởi vì núi Phú Sĩ nửa đoạn trước đường đều rất tốt đi, theo nấc thang đi là được, nhưng phía sau đường có thể nói là dùng để hành hạ người, tất cả đều là nham thạch đường, theo đi lên lời nói, đoán chừng dùng cả tay chân mới được.

Lãnh Phong ngẩng đầu nhìn nấc thang, hỏi "Người nhất định phải đi lên?"

Mạch Nhiên le lưỡi, mặt đầy kiên định nói: "Ừ, đây là phải a, tới cũng đến, cũng không thể cứ như vậy trở về đi thôi."

"Vậy cũng tốt, hy vọng người không muốn kêu mệt."

Nói xong, Lãnh Phong mại khai bộ tử, theo nấc thang, bắt đầu leo lên núi Phú Sĩ.

Mạch Nhiên nhanh chóng chạy đến Lãnh Phong bên người, lần nữa cầm tay hắn bàn tay.

Lãnh Phong hơi ngần ra, theo bản năng muốn tránh thoát.

Nhận ra được Lãnh Phong động tác, Mạch Nhiên vội vàng dùng lực nắm chặt Lãnh Phong bàn tay, trong đôi mắt mang theo một vẻ cầu khẩn: "Đừng động, nếu như ta đợi một hồi đầu vật lời nói, có người dắt ta, ta ít nhất không cần theo thang lầu lặn xuống đi."

Đã từng có người chính là ở nơi này cái trên bậc thang té một cước, theo nấc thang lặn xuống đi, cuối cùng trọng thương bỏ mình.

Nghe được Mạch Nhiên lời nói sau, Lãnh Phong trầm ngâm một chút, không nói gì, tiếp tục đi về phía trước đến, nhưng bàn tay hắn, vẫn bị Mạch Nhiên dắt.

Mạch Nhiên ánh mắt lóe lên một vẻ vui mừng, sau đó nhanh chóng đuổi theo Lãnh Phong bước chân.

Lãnh Phong bây giờ là Mạch Nhiên bảo tiêu, dĩ nhiên phải bảo vệ tốt nàng an toàn, cho nên hắn mới không có cự ra Mạch Nhiên tay.

Không có cái nào nam, sẽ không thích bị một người đẹp dắt, phỏng chừng cũng chỉ có Lãnh Phong, mới có thể kháng cự.

Mạch Nhiên đối với (đúng) Lãnh Phong thái độ có chút ai oán, nhưng nàng cũng không có đi chỉ trích Lãnh Phong cái gì, nàng rất rõ Lãnh Phong trong lòng suy nghĩ, yêu là ai, nhưng nàng liền thì nguyện ý ăn nói khép nép đi theo Lãnh Phong bên người, chủ động đi dắt Lãnh Phong tay, thậm chí chủ động nói lên muốn cùng Lãnh Phong ở cùng đang lúc buông trong yêu cầu.

Nàng rất hy vọng, có một ngày, có thể đem Lãnh Phong cho đã động.

Mặc dù nhưng cái này mục tiêu, ở trước mắt xem ra, rất xa xôi.

Nhưng Mạch Nhiên chính là không muốn buông tha, nàng lựa chọn giữ vững.

Mạch Nhiên cảm thụ Lãnh Phong bàn tay ấm áp, lộ ra vẻ tươi cười.

Nàng bên trái trên tóc, còn mang một đóa anh hoa.

Từ đằng xa nhìn về bóng lưng hai người, nhìn qua thật cùng tình nhân không thể nghi ngờ.

Hai người từng bước từng bước theo nấc thang đi lên, Mạch Nhiên đột nhiên mở miệng nói: "Lãnh Phong, ngại cho là nơi này sẽ có quỷ không?"

"Không tin." Lãnh Phong trực tiếp nói.

"Tại sao vậy chứ? Ta nghe nói nơi này chết qua thật là nhiều người nha."

"Nếu quả thật có quỷ lời nói, ta ngược lại thật ra hy vọng những quỷ này có thể đi ra gặp thấy ta, bởi vì ta sống nhiều năm như vậy, cũng chưa từng thấy quỷ."

Mạch Nhiên đột nhiên ôm Lãnh Phong cánh tay, giả trang ra một bộ rất sợ hãi bộ dáng, nói: "Nếu như những quỷ kia đem ta ăn ai làm."

Lãnh Phong bấu môi một cái, nói: "Yên tâm đi, nơi này không có quỷ, không có đảm nhiệm Hà Đông tây có thể tránh được ta Ứng Nhân, cho dù có quỷ, ta cũng có thể thấy."

Vừa nói, Lãnh Phong nắm phải, bắt đầu lóe lên yếu ớt ánh sáng màu lam, hần thật đúng là mở ra Ứng Nhân quét nhìn chung quanh, quả nhiên, ngay cả cái quỷ gì cũng không tìm được.

Hần có thể thấy, chỉ có trông ở hai bên anh hoa thụ.

"Hi hi, ta cũng muốn gặp thấy nha, ta còn không biết quỷ hình dạng thế nào đâu rồi, lúc trước liền từ phim kinh dị trong xem qua, thế nhưng nhiều chút cũng không khủng bố." Mạch Nhiên cười nói.

Lãnh Phong không nói gì nữa, chẳng qua là nhẹ nhàng nhỏ khí, tiếp theo sau đó đi lên đến.

Muốn leo đến núi Phú Sĩ đỉnh núi, ít nhất phải dùng sáu giờ, cho nên không có vận toàn chuẩn bị, căn bản đừng nghĩ thuận lợi leo lên.

Về phần Lãnh Phong, hần chẳng qua là tới chơi chơi đùa, chưa từng nghĩ muốn lên đỉnh núi.

Nếu như hần thật muốn leo đến đỉnh núi bên trên, dĩ nhiên sẽ chuẩn bị sẵn sàng, mà không phải giống như bây giờ, tay không tới leo núi.

Về phần Mạch Nhiên, nàng tới nơi này rốt cuộc là tại sao, Lãnh Phong không biết, cũng lười đi hỏi.

Sau một giờ, thời gian đã là sáu giờ tối nữa, sắc trời cũng hoàn toàn đen xuống, trên bầu trời sao lóe lên ánh sáng, tựa như cùng ở nháy mắt đến con mắt.

Mà Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên đi, sớm thì không phải là nấc thang, mà là đi rất tốn sức nham thạch đường.

Nửa đường hai người đi ngang qua rất nhiều bên cạnh ngọn núi phòng nhỏ cùng buôn bán thiết thi, hai người mua chai nước sau cứ tiếp tục đi lên đến, căn bản không có nghỉ ngơi qua.

Lãnh Phong cũng không có cảm giác được mệt mỏi, nhưng Mạch Nhiên có thể cũng không giống nhau.

Đi nửa giờ sau nàng cũng đã bắt đầu cảm giác bị mệt mỏi, chẳng qua là thấy Lãnh Phong còn đi, nàng mới cố nén không có nói ra.

Nham thạch đường đi phi thường tốn sức, phảng phất mỗi một bước cũng sẽ hút đi một ít thể lực tự đắc.

Ngay cả Lãnh Phong, cũng nhận ra được mệt mỏi.

Đi hồi lâu sau, Lãnh Phong rốt cuộc dừng bước lại, mà một mực yên lặng mặc theo sát ở bên cạnh hần Mạch Nhiên, cũng rốt cuộc không nhịn được, dựa vào ở trên người hần, sắc mặt tái nhợt nói: "Lãnh Phong, ta không nhúc nhích."

Lãnh Phong cúi đầu xuống, nhìn sắc mặt tái nhợt Mạch Nhiên, trên mặt thoáng qua một chút đau lòng.

Bởi vì Mạch Nhiên một mực ở giữ vững, không hề từ bỏ.

"Được, chúng ta đây không trèo." Lãnh Phong đỡ Mạch Nhiên thân thể, nói.

"Nhưng là nhưng là" Mạch Nhiên mím môi, trong mắt tựa hồ có nước mắt đang đánh chuyển, "Nhưng là ta nghĩ rằng đến trên đỉnh núi nhìn một chút."

"Nhưng ngại đã nói, ngại chỉ là muốn tới nơi này đi một chút, mệt mỏi đi trở về, hiện tại đang tại sao nghĩ (muốn) lên đỉnh núi?" Lãnh Phong trong lúc nhất thời có chút không hiểu.

Mạch Nhiên khẽ cắn môi, nước mắt cuối cùng từ trong mắt nàng rơi xuống.

Lãnh Phong: "

"Mẹ nói qua, một ngày nào đó nàng sẽ dẫn ta tới trèo núi Phú Sĩ, mang ta đi trên đỉnh núi nhìn một chút, mẫu thân đã không có ở đây, ta thật sự muốn, ta nghĩ rằng đến trên đỉnh núi, hoàn thành nàng tâm nguyện." Mạch Nhiên chảy nước mắt, nói ra nàng muốn tới núi Phú Sĩ con mắt.

Nhưng nàng không có bất kỳ chuẩn bị, cứ như vậy leo lên, dĩ nhiên sẽ không nhận được.

Nàng bây giờ cùng Lãnh Phong nói những thứ này, liền là hy vọng, Lãnh Phong có thể mang nàng bay đến trên đỉnh núi đi.

Nàng vẫn luôn không có mở miệng, bởi vì nàng cảm thấy cái yêu cầu này sẽ hơi quá đáng.

Nhưng bây giờ đi lâu như vậy, nàng thật không nghĩ (muốn) cứ như vậy buông tha.

"Ta biết." Lãnh Phong gật đầu một cái.

Nhìn Mạch Nhiên bộ dáng, Lãnh Phong không nói ra cự tuyệt lời.

Bởi vì, Mạch Nhiên Tư Niệm mẹ, tựa như cùng chính hấn Tư Niệm Mộ Thi Vân như thế.

"Uống nước đi." Lãnh Phong đem nước suối đưa tới Mạch Nhiên trước mặt.

Mạch Nhiên nhận lấy bình nước, vặn ra nắp bình, sau đó uống một hớp nhỏ.

Nhìn Mạch Nhiên uống nước xong, Lãnh Phong đem chính mình áo khoác ngoài cởi ra, khoác lên Mạch Nhiên trên người.

"Trên núi lạnh, người mặc ít như thế, dễ dàng lạnh."

Nói xong, Lãnh Phong đưa tay ra, lấy Công Chúa ôm hình thức, đem Mạch Nhiên ôm vào trong ngực.

"Cám ơn người." Mạch Nhiên đôi tay ôm lấy Lãnh Phong cổ, trong mắt nàng, vẫn có nước mắt đang đánh chuyển.

Nàng lúc này đã không cách nào dùng ngôn ngữ đi hình dung nàng tâm tình mình, bởi vì Lãnh Phong làm hết thảy, chính là nàng là trông đợi.

Này tựa hồ cũng ở đây chứng minh, nàng và Lãnh Phong quan hệ càng ngày càng gần.

"Hô "

Lãnh Phong nhỏ khí, nhìn vòng quanh bốn phía một cái, bảo đảm không có ai sau khi, mới đưa ra hai cánh, hướng trời cao bay đi.

Cảm giác tự bay đứng lên, Mạch Nhiên trên mặt nhất thời tràn đầy hưng phấn vẻ mặt, mới vừa rồi bi thương cũng dần dần biến mất.

Bi thương là thực sự, chẳng qua là nàng học Lãnh Phong như vậy, đem bi thương dần xuống đáy lòng.

"Chớ lộn xộn, nếu không ta không có thể bảo đảm người có hay không té xuống." Nhận ra được Mạch Nhiên hưng phấn, Lãnh Phong làm bộ uy hiếp nói.

Nhưng Mạch Nhiên không để mình bị đẩy vòng vòng, khinh thường nói: "Hừ hừ, ta vậy mới không tin người sẽ để cho ta té xuống đây."

Lãnh Phong bĩu môi một cái, không nói gì nữa, đánh phía trước cặp mắt, hướng núi Phú Sĩ đỉnh phong bay đi.

Nếu như dùng trèo, kia Lãnh Phong ít nhất phải hoa đến gần năm giờ mới có thể đến đỉnh núi.

Nhưng bây giờ dùng Phi có thể cũng không giống nhau, hấn chỉ cần không tới mười phút.

Bởi vì leo núi, cùng phi hành, tốc độ này nhưng là chênh lệch rất lớn.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Già Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 196: Núi Phú Sĩ đỉnh phong

Lãnh Phong dùng hết mình tốc độ nhanh nhất phi hành, hắn phải dùng thời gian ngắn nhất đạt tới đỉnh núi.

Hắn cũng không phải là là tiết kiệm thời gian, mà thì không muốn tiếp xúc được lơ lửng ở trong không khí bụi núi lửa.

Núi Phú Sĩ là trên thế giới lớn nhất núi lửa hoạt động một trong, mặc dù nhưng đã hơn ba trăm năm không có phun ra qua, nhưng vẫn mỗi ngày đều có bụi núi lửa từ Sơn Khẩu bên trong bay ra.

Bụi núi lửa cũng không nhiều, sẽ không thổi tới dưới núi thành trần, nhưng sẽ dừng lại ở Sơn Thể chung quanh.

Đây đối với có bệnh thích sạch sẽ Lãnh Phong mà nói, hoàn toàn liền là một loại hành hạ.

Lãnh Phong đã làm hết sức tránh bụi núi lửa, thậm chí còn ra bên ngoài Phi, cách Ly Sơn đất xa một chút, kết quả hay lại là dính cả người đều là.

Mà Lãnh Phong trong ngực Mạch Nhiên lại không có dính đến bất kỳ bụi núi lửa, bởi vì Lãnh Phong thân thể và cánh giúp nàng ngăn trở toàn bộ.

Lúc này Mạch Nhiên không biết nên dùng ngôn ngữ gì đi hình dung nàng tâm tình, cảm thụ Lãnh Phong ôm trong ngực ấm áp, Mạch Nhiên rốt cuộc mình bạch cái gì gọi là cảm giác hạnh phúc.

Mạch Nhiên rất vui vẻ, nhưng Lãnh Phong có thể không có chút nào vui vẻ, hắn có rất nghiêm trọng bệnh thích sạch sẽ, hoàn toàn không thể tiếp nhận một chút bẩn thỉu, kết quả bây giờ bị thổi khắp người bụi núi lửa.

Nếu như bây giờ có điều sông lời nói, Lãnh Phong sẽ không chút do dự một đầu đâm vào trong nước.

Phi hành ước chừng sau năm phút, núi Phú Sĩ đỉnh phong, liền xuất hiện ở Lãnh Phong Ứng Nhãn bên trong.

Lãnh Phong bây giờ là chịu đựng không hô hấp, hắn lo lắng hô hấp một cái, bụi núi lửa liền tiến vào hắn phổi, đến lúc đó phồng chừng thì không phải là sung phổi đơn giản như vậy, nửa phút làm cái ung thư phổi đều phải khả năng.

Hơn nữa bụi núi lửa đều là hạt hình, hạt bên bờ đều rất sắc bén, sẽ tổn thương phổi.

Cho nên Lãnh Phong có nghĩ (muốn) muốn mắng người xung động.

Nếu như là trực tiếp leo lên lời nói, còn sẽ không gặp phải nhiều như vậy bụi núi lửa, nhưng ở Sơn Thể bên bờ phi hành, tình cảnh kia có thể cũng không giống nhau.

Bụi núi lửa đều là trôi lơ lửng ở Sơn Thể bốn phía, cho nên Lãnh Phong lựa chọn theo Sơn Thể bay lên, hoàn toàn chính là bị tội.

Lãnh Phong khế cắn răng, hai cánh dùng sức đánh một cái, dẫn cả người hắn như tên lửa hướng trời cao phóng tới, trực tiếp vượt qua núi Phú Sĩ đỉnh phong.

Hơn ba ngàn bảy trăm mét trời cao, đường khí có chút mỏng manh, mà trọng yếu nhất, là nhiệt độ.

Dưới núi nhiệt độ là 20 độ, cho nên Lãnh Phong có thể rất tiêu sái mặc tay ngắn.

Nhưng hơn ba ngàn bảy trăm mét đỉnh núi, nhiệt độ chỉ có đáng thương 0 độ.

Điểm chết người, là cuồng phong không ngừng thổi lát phát.

Phải biết đây chính là hơn ba ngàn bảy trăm mét đỉnh núi, không có gió thổi, đó mới kêu kỳ quái.

Lãnh Phong chịu đựng giá rét, hạ xuống mặt đất bên trên, hai chân nhẹ nhàng tiếp xúc mặt đất, chấn lên rất nhiều tro bụi.

Đem Mạch Nhiên bỏ trên đất sau, Lãnh Phong dùng sức đánh phía trước tóc mình để nguyên quần áo phục.

Hắn cả người đều là bụi núi lửa, có bệnh thích sạch sẽ hắn, làm sao có thể bị.

Hắn bệnh thích sạch sẽ đều là Mộ Thi Vân cho quần đi ra, Mộ Thi Vân từng nói với hắn, nam hài tử nhất định phải thích sạch sẽ.

Cho nên hắn một mực đều không thích chính mình quần áo có một chút nhăn nhủ bẩn thỉu, hơn nữa trong tủ treo quần áo cũng để rất nhiều quần áo mới, có thể tự do thay đổi.

Hắn sẽ chuẩn bị nhiều như vậy quần áo, một cái là bởi vì hắn thích sạch sẽ, khác cái một nguyên nhân, cũng là bởi vì hắn cánh.

Mỗi lần Lãnh Phong sử dụng cánh, sau lưng quần áo cũng sẽ xé rách ra một cái lỗ, mặc dù lỗ không thể nào rõ ràng, nhưng hắn không thích chính mình trên y phục có một động, cho nên hắn chuẩn bị rất nhiều quần áo, thuận lợi sử dụng dĩ năng sau thay đổi.

Gió lớn ào ạt đến thân thể hai người, thổi Mạch Nhiên khoác trên người gió không ngừng bay lên, cũng thổi Lãnh Phong trên người bụi núi lửa biến mất không thấy gì nữa.

Nhận ra được thân thể của mình hơi chút không chút tạp chất một ít sau, Lãnh Phong mới dừng lại vỗ vào, sau đó quét nhìn bốn phía.

Mạch Nhiên khoanh tay, chịu đựng 0 độ giá rét.

Nếu như không phải là Lãnh Phong đem áo khoác ngoài cho nàng xuyên, nàng ở đây nhất định chịu không được mười giây đồng hồ.

"Lạnh quá." Mạch Nhiên khẽ cắn môi, con mắt nhìn thẳng phía trước.

Hai người đứng ở đỉnh phong nơi ranh giới, có thể trực tiếp mắt nhìn xuống dưới núi thành trấn, còn có kia có thể đựng tay đến Bạch Vân.

Nhưng bây giờ đã là buổi tối, Bạch Vân cũng thay đổi thành mây đen.

Nghe được Mạch Nhiên lời nói, Lãnh Phong bĩu môi một cái, hẳn đều không lên tiếng, Mạch Nhiên thì đã kêu lạnh.

Lúc này Lãnh Phong liền mặc một bộ tay ngắn cùng một đầu dài khó, trên người lại cũng không có bất kỳ quần áo, mà món đó có thể miễn cưỡng giữ ấm da thịt, đã cho Mạch Nhiên xuyên.

"Nhanh lên một chút đi, nơi này có rất nhiều bụi núi lửa, lại lạnh, gió cũng đại, lấy chúng ta bây giờ tình huống như vậy, đợi quá lâu lời nói nhất định sẽ cảm lạnh." Lãnh Phong khoanh tay, làm hết sức cho mình sưởi ấm.

Mạch Nhiên không có lưu ý đến Lãnh Phong tình huống, chẳng qua là nhẹ nhàng ừ một tiếng, sau đó đi đến đỉnh phong bên bờ, nhìn dưới núi thành trấn.

Dưới núi thành trấn đèn đuốc sáng choang, từ hơn ba ngàn bảy trăm mét trên đỉnh núi nhìn xuống, có loại mắt nhìn xuống chúng sinh cảm giác.

Lãnh Phong ngược lại không có bao nhiêu cảm giác, bởi vì hắn đã sớm thói quen ở trên không mắt nhìn xuống mặt đất, đối với chính là không tới bốn ngàn mét đỉnh phong, hắn không có bất kỳ xúc động.

Nhưng Mạch Nhiên có thể không giống nhau, núi này đỉnh, đối với nàng mà nói, rất có ý nghĩa.

Bởi vì nàng mẹ Diệp Hiểu huyền khi còn sống cùng nàng nói qua, phải dẫn nàng tới trèo loại này núi Phú Sĩ, nhưng mẫu thân nàng, không có thực hiện nguyện vọng này.

Bây giờ, Lãnh Phong thay thế Diệp Hiểu huyền, đem Mạch Nhiên mang tới đỉnh núi.

Hơn nữa còn là dùng nhanh chóng nhất tới gần tiện phương pháp.

Lúc này Mạch Nhiên, không nhìn thấu xương giá rét, đứng bình tĩnh ở đỉnh phong bên bờ, nhìn thẳng phương xa.

Mà trên mặt nàng, đã phủ đầy nước mắt.

Nàng bóng lưng nhìn qua, là cô đơn như vậy, còn có cô đơn.

Lãnh Phong theo bản năng cầm lên camera, vỗ xuống nàng bóng lưng.

Chụp xong Mạch Nhiên bóng lưng sau khi, Lãnh Phong chịu đựng giá rét, chụp mấy tờ đỉnh núi hình.

"Mẹ, ta ở đỉnh núi." Mạch Nhiên chảy nước mắt, nghẹn ngào nói.

"Người bây giờ là đang nhìn ta, đúng không?"

"Ta hoàn thành người nguyện vọng, ta tới đến trên đỉnh núi "

"Nhưng người không ở "

"Ta rất nhớ người, biết không, năm năm qua, ta vô thời vô khắc đều muốn đến người "

Mạch Nhiên bả vai nhẹ nhàng run rẩy, cũng có lẽ là bởi vì giá rét, có lẽ, là bởi vì thương tâm, bởi vì đối với mẫu thân Tư Niệm.

Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên bóng lưng, không có lên tiếng quấy rầy nàng, chịu đựng giá rét đứng ở sau lưng nàng, Tĩnh Tĩnh lắng nghe nàng kể lể.

Hướng về phương xa kể lể hồi lâu sau, Mạch Nhiên cúi đầu xuống, nhẹ nhàng lau qua khóe mắt, thấp giọng nói: "Mẹ, ta đã tìm được cái đó có thể vĩnh viễn bảo vệ chúng ta, hẳn rất lợi hại."

Bởi vì gió lớn ào ạt quá lợi hại, cho tới Lãnh Phong không có nghe được Mạch Nhiên nói câu nói kia.

"Mẹ, phù hộ ta, hy vọng ta có thể được hấn tâm "

Mạch Nhiên rút cuộc kể lẻ xong, lau khô trên mặt nước mắt, sau đó chậm rãi xoay người, mà trên mặt nàng, cũng rút cuộc xuất hiện nụ cười.

Nhưng sau một khắc, Mạch Nhiên liền ngất tại chỗ.

Bởi vì nàng thấy, là một cái sắc mặt trắng bệch Lãnh Phong.

Lãnh Phong khoanh tay, răng hơi có chút run lên.

Nhiệt độ chung quanh chỉ có 0 độ, Lãnh Phong chỉ mặc tay ngắn, đứng ở nơi này dạng nhiệt độ bên trong, một mực yên lặng mặc đất giữ vững lâu như vậy, hấn đã sớm nhanh được không.

Mạch Nhiên cũng lúc này mới nhận ra được giá rét, thân thể hấn run rẩy một chút, sau đó chạy đến trước người, dùng sức ôm lấy thân thể của hấn.

"Lãnh Phong, thật xin lỗi, đều tại ta." Mạch Nhiên ôm thật chặt Lãnh Phong thân thể, làm hết sức vì hấn sưởi ấm.

"Có thể đi không?" Lãnh Phong cảm thụ Mạch Nhiên ôm trong ngực ấm áp, cắn răng nói.

"Ừ, đi, chúng ta rời đi nơi này." Mạch Nhiên cơ hồ muốn khóc thành tiếng.

Lãnh Phong rút cuộc thờ phào, sau đó ôm lấy Mạch Nhiên, đưa ra hai cánh, hướng phía dưới núi bay đi.

Hấn quá lạnh.

Lạnh nhanh muốn nổi điên.

Hấn từ nhỏ đã không thích giá rét, càng không thích đợi ở giá rét trong không gian.

Lần này, hấn cấp đủ Mạch Nhiên mặt mũi, hoàn thành nàng tâm nguyện, cam nguyện đợi ở trong giá lạnh đợi nàng kể lẻ xong.

Mạch Nhiên trong lòng tràn đầy áy náy, dùng sức ôm thân thể của hấn, làm hết sức cấp cho hấn ấm áp.

Lãnh Phong lần này hướng thẳng đến trời cao bay đi, chịu đựng giá rét, bay khỏi bị bụi núi lửa bao vây Sơn Thê, sau đó mới hạ thấp độ cao, đi tới nhiệt độ tương đối ấm áp 2000m.

Nhiệt độ mặc dù không cao lắm, nhưng là có mười mấy độ, cùng đỉnh núi so sánh, nơi này thật sự là muốn ấm áp rất nhiều.

Là không để cho mặt đất người thấy, Lãnh Phong không thể xuống lần nữa hàng độ cao.

"Lãnh Phong, người có khỏe không?" Mạch Nhiên ôm Lãnh Phong cổ, nhẹ giọng hỏi.

Lãnh Phong ừ một tiếng, không có nói gì.

Hấn mặc dù là Dị Năng Giả, nhưng hấn là như vậy người, hấn chỉ là có một ít đặc thù năng lực, còn có thân thể tương đối cường tráng mà thôi.

Nhưng hấn sợ nhất, là giá rét.

Bởi vì giá rét liên tục hai lần, thiếu chút nữa cướp lấy hấn sinh mệnh.

Cho nên hấn sợ hãi.

Lúc phi hành sau khi hấn có thể không nhìn giá rét, nhưng nếu để cho hấn bình tĩnh đợi ở giá rét chính giữa, vậy không cần mấy phút hấn sẽ được không.

"Chúng ta nên trở về đi." Lãnh Phong mở miệng nói.

"Ừ." Mạch Nhiên đáp một tiếng, ngẩng đầu nhìn cái kia sắc mặt tái nhợt, đau lòng cùng áy náy đè nén nàng tim, để cho nàng khó chịu không thôi.

Mạch Nhiên không nghĩ tới Lãnh Phong sẽ vì nàng, cam nguyện ở 0 độ nhiệt độ xuống bị gió lớn ào ạt, trong lòng đau đồng thời, Mạch Nhiên cũng cảm giác hạnh phúc.

Bởi vì Lãnh Phong vì nàng bỏ ra.

Đây đối với Mạch Nhiên mà nói, là một kiện khát vọng đã lâu chuyện tốt.

Nàng dần dần cho là, nàng khoảng thời gian này giữ vững, có hồi báo.

Từ Tokyo đi núi Phú Sĩ, Mạch Nhiên hoa một giờ, mà Lãnh Phong dùng Phi, chỉ cần nửa giờ.

Hai người trở lại quán rượu, cũng bất quá là bảy chút thời gian, mà Mạch Chấn muốn tám giờ tối mới có thể cùng miệng núi tổ thủ lĩnh ăn cơm, cho nên bọn họ thời gian rất đầy đủ, mà Lãnh Phong cũng không nhất định tận lực đi không có nhiều thời gian.

Mạch Nhiên rất hưởng thụ ở Lãnh Phong trong ngực cảm giác, này cho nàng trước đó chưa từng có ấm áp, cho dù gió lớn ào ạt đến thân thể nàng, nàng cũng không có cảm giác được bất kỳ giá rét, nàng ngược lại rất thích loại tình cảnh này.

Bị yêu quý người ôm, bay lượn trên không trung, đây không phải là ai cũng có thể cảm nhận được.

"Lãnh Phong " Mạch Nhiên nhẹ giọng hô kêu một tiếng

"Chuyện gì?"

Lúc này Lãnh Phong sắc mặt đã khôi phục đỏ thắm, không nữa giống như mới vừa rồi vậy tái nhợt.

"Không có gì, ta chính phải chính phải muốn gọi gọi ngươi." Mạch Nhiên khẽ cắn môi nói.

Lãnh Phong: "

"Có lời cứ nói, không nên bán quan tử thật sao." Lãnh Phong quyết miệng nói.

"Thật không có chuyện."

"Được rồi."

Lãnh Phong lười sẽ cùng Mạch Nhiên nói cái gì, cô gái này luôn là để cho hắn không đoán ra.

Đang lúc này, một cỗ cảm giác nguy hiểm, từ Lãnh Phong trong đầu thoáng qua!

Lãnh Phong nhất thời tròn tròn con mắt, sau đó nhìn phía dưới nhìn

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Người tìm chết

Phía dưới là một gian kích thước không nhỏ quán rượu, mà đạo khí tức nguy hiểm, chính là từ trong tửu điểm truyền tới.

Nhận ra được Lãnh Phong không đúng, Mạch Nhiên ngay cả bận rộn hỏi "Thế nào?"

Lãnh Phong không nói gì, dừng lại phi hành, nổi bông bênh giữa không trung, mắt nhìn xuống phía dưới quán rượu.

Đây là hắn đi tới Đồng Doanh sau, lần đầu tiên nhận ra được nguy hiểm như thế khí tức.

Hơn nữa quán rượu này, khoảng cách Peninsula Hotel, cũng liền năm cây số lộ trình.

"Xảy ra chuyện gì?" Mạch Nhiên mặt đầy hiếu kỳ, đi theo nhìn xuống phía dưới, chẳng qua là nàng không có Ứng Nhân, cho nên cái gì cũng không nhìn thấy, chỉ có thể nhìn được đèn đuốc sáng choang nhà lầu.

Quan sát một lúc sau, Lãnh Phong lắc đầu một cái, đạo: "Không việc gì, chúng ta trở về đi thôi."

Nói xong, Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, hướng Peninsula Hotel bay đi.

Mạch Nhiên trên mặt thoáng qua vẻ nghi hoặc, nhưng cũng không có truy hỏi.

Lãnh Phong mở ra Ứng Nhân, hắn đã có thể rõ ràng thấy Peninsula Hotel cao ốc.

"Chúng ta không leo thang lâu, bay thẳng đến phòng ngủ đi đi."

Nói xong, Lãnh Phong tăng nhanh tốc độ phi hành.

"Được." Mạch Nhiên dĩ nhiên sẽ không có bất cứ ý kiến gì, nàng chỉ mong Lãnh Phong mang theo nàng vòng quanh Tokyo Phi một vòng.

Nhưng rất rõ ràng này là không thể nào sự tình, Lãnh Phong cũng sắp lạnh chết, làm sao có thể còn sẽ mang nàng Phi một vòng Tokyo.

Lãnh Phong bay đến quán rượu Đình Cấp, Mạch Nhiên căn phòng cửa sổ sát đất gọi vào hân mi mắt.

"Đến." Lãnh Phong ôm Mạch Nhiên, trôi lơ lửng ở trước cửa sổ.

"Nhanh như vậy à." Mạch Nhiên còn không có hưởng thụ đủ ở Lãnh Phong trong ngực cảm giác.

"Cái này còn kêu nhanh, ta đã cố ý thả chậm tốc độ." Lãnh Phong mở ra cửa sổ sát đất, bay vào Mạch Nhiên trong phòng.

Lãnh Phong vững vàng rơi xuống mặt đất, cũng không có đóng lại cửa sổ.

Đem Mạch Nhiên bỏ trên đất sau, Lãnh Phong vỗ vỗ trên người tro bụi, lúc này hân rất muốn lập tức vọt vào trong phòng tắm.

"Bây giờ mới hơn bảy giờ, ta đi tắm, ngủoi và ba của ngủoi lên tiếng chào hỏi đi."

Nói xong, Lãnh Phong sải bước đi ra cửa.

"Chờ xuống." Mạch Nhiên đột nhiên gọi lại Lãnh Phong.

Lãnh Phong theo bản năng dừng bước lại, xoay người hỏi "Thế nào?"

Mạch Nhiên cười xuống Lãnh Phong áo khoác ngoài, đưa tới trước mặt hân, căn môi nói: "Quần áo ngủoi."

Lãnh Phong hơi ngần ra, thiếu chút nữa quên chính mình quần áo vẫn còn ở Mạch Nhiên trên người.

Nhưng thấy trên y phục bụi núi lửa sau, Lãnh Phong liền lắc đầu một cái, nói: "Không muốn, ngủoi xem phía trên cũng dính một ít bụi núi lửa, ngủoi giúp ta ném đi."

Nói xong, Lãnh Phong rời đi Mạch Nhiên căn phòng.

Mạch Nhiên nhìn lấy trong tay màu xanh da trời áo khoác ngoài, khẽ cắn môi, tự nhủ: "Ngu ngốc, tốt như vậy quần áo nói bỏ liền bỏ, ta mới sẽ không vứt bỏ đầu rồi, hừ hừ."

Nói xong, Mạch Nhiên đi vào phòng tắm, nàng cũng muốn thật tốt tắm.

Lãnh Phong trở lại chính mình trong sáo phòng, cầm mấy món cang thay quần áo sau, không nói hai lời đi vào trong phòng tắm.

Lúc này Lăng Ảnh vẫn còn ở Mạch Chấn trong phòng, bảo vệ hân an toàn, mà Phan Mộc Mộc cùng Lăng Mặc là còn lưu ở trong phòng, không biết đang làm những gì.

Có câu nói, nữ nhân làm việc một loại cũng so với nam nhân chậm rất nhiều, nhưng trên thực tế cũng không phải là.

Cũng tỷ như Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên.

Lãnh Phong tắm phải hơn nửa canh giờ, mà Mạch Nhiên là không cần cần lâu như vậy.

Mạch Nhiên chỉ giặt rửa hai mươi phút liền rời đi phòng tắm, nhưng Lãnh Phong vẫn còn đợi trong phòng tắm, bởi vì hân trên người dính đầy bụi núi lửa, hân cảm giác mình cả người đều rất không sạch sẽ.

Nhưng Mạch Nhiên bất đồng, Mạch Nhiên một mực bị Lãnh Phong ôm vào trong ngực, còn có Lãnh Phong món đó áo khoác ngoài, những thứ này đều là nàng chặn bụi núi lửa, cho nên hân không chút tạp chất rất.

Nửa giờ sau, Lãnh Phong rút cuộc từ trong phòng tắm đi ra, thay một bộ quần áo mới.

Màu xanh da trời áo sơ mi cột tay, còn có một cái hơi chút bó sát người màu nâu quần dài, sau đó một món màu xám áo khoác ngoài, cùng mới vừa rồi hân không muốn món đó áo khoác ngoài kiểu như thế.

Lãnh Phong sửa sang lại nghi dung sau, mới nhận ra được Lăng Ảnh cũng không tại căn phòng, vì vậy đi tới Phan Mộc Mộc cùng Lăng Mặc trước căn phòng, nhẹ nhàng gõ cửa một cái.

Không bao lâu, Phan Mộc Mộc liền mở cửa phòng, thấy Lãnh Phong sau, liền vội vàng nói: "Lãnh Phong, ngủoi rút cuộc trở lại."

Thấy Phan Mộc Mộc vẻ mặt, Lãnh Phong nghi ngờ hỏi "Thế nào?"

"Đương nhiên là có đại sự, người trước đi vào." Phan Mộc Mộc kéo Lãnh Phong, đi vào phòng trong.

Lăng Mặc ngồi ở trước bàn đọc sách, nằng mặt để hai đài Laptop, nằng lúc này chính thao tác trong đó một máy.

"Lãnh Phong, ta mới vừa rồi nhận được Băng Lô Lão Đại phát tài liệu tới, ta nhớ người có cần phải nhìn một chút." Lăng Mặc đem màn ảnh máy vi tính chuyển qua Lãnh Phong trước người.

Lãnh Phong nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính nhìn một hồi, sau đó nhú mày.

Douglas Buck.

Khoảng cách Peninsula Hotel năm cây số bên ngoài?

Lãnh Phong đột nhiên nghĩ tới, mới vừa rồi hần cách Peninsula Hotel còn có năm cây số thời điểm, cảm giác kia một cỗ cảm giác nguy hiểm.

Nguyên lai chính là cái đó Douglas Buck!

"Lãnh Phong, chúng ta lần này nhiệm vụ phòng chừng sẽ gặp phải rất nhiều rất nhiều phát, Băng Lô Lão Đại hỏi chúng ta có cần hay không tiếp viện, nếu như yêu cầu lời nói, bọn họ lập tức từ nước Mỹ đuổi đến giúp đỡ chúng ta." Lăng Mặc ngẩng đầu nhìn Lãnh Phong, hỏi.

"Không cần." Lãnh Phong lắc đầu một cái, nói: "Băng Lô Lão Đại bọn họ cũng ở chấp hành nhiệm vụ, nếu như chúng ta để cho bọn họ tới, vậy bọn họ thì nhất định phải buông tha chính ở chấp hành nhiệm vụ, ta làm sao có thể làm như thế, chúng ta Ám Dạ một khi nhận được nhiệm vụ, vậy thì sẽ liều mạng đi hoàn thành, tuyệt không có thể trừng đường buông tha."

"Ta biết, nhưng lần này" Lăng Mặc còn nghĩ (muốn) nói tiếp, nhưng liền bị Lãnh Phong cắt đứt.

"Người không cần phải nói, sự tình có nhiều phiền toái ta rất rõ, ta mới vừa mới xem như gặp được cái đó Buck, hần rất nguy hiểm, ngay cả ta đều cảm giác được một chút sợ hãi." Lãnh Phong nói.

"Người và Buck gặp mặt qua?"

Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc ánh mắt cũng dừng lại ở Lãnh Phong trên người.

"Không có, ta chỉ là trải qua hần ở quán rượu, ở 2000m không trung ta đều cảm giác được vẻ này nồng nặc khí tức nguy hiểm, không thể không nói hần rất lợi hại." Lãnh Phong sờ lên cằm, như có điều suy nghĩ nói: "Không phải là Dị Năng Giả, lại có thể so với A Cấp lực lượng hình Dị Năng Giả thực lực, ta đối với hần cảm thấy rất hứng thú, nếu như hần là thật đi đối phó mạch thức thức, ta đây là có thể muốn cơ hội giao thủ với hần."

"Hay lại là cẩn thận một chút thì tốt hơn, ta đã để cho đệ đệ của ta trông coi mạch thức thức." Lăng Mặc mặt đầy lo âu.

"Ừ, không cần phải lo lắng quá nhiều, ta bây giờ đã trở lại, có thể với các người hành động chung, yên tâm đi, vô luận gặp phải chuyện gì, ta đều có thể giải quyết."

Nói xong, Lãnh Phong lui về phía sau hai bước, đạo: "Được, ta đi trước mạch thức thức kia nhìn một chút, ta nhớ được mạch thức thức tám giờ là có một cái bữa cơm đúng không, các người chuẩn bị xong."

"Được." Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc đồng thời gật đầu một cái.

Lãnh Phong cười cười, sau đó đi ra khỏi phòng.

Phan Mộc Mộc thở phào, nói: "Hô, thật may Lãnh Phong trở lại, hiện tại cũng nhanh tám giờ, ta còn lo lắng hần đuổi không trở lại đây."

"Ta nhớ được nhiệm vụ bắt đầu trước, Lãnh Phong nói qua, hần hi nhìn chúng ta cũng có thể độc lập, nhưng hiện tại xem ra, chúng ta lại còn cần bọn họ trợ giúp, chúng ta hay lại là quá non nớt a." Lăng Mặc nâng cằm lên, trong đôi mắt mang theo một chút bất đắc dĩ, "Nghe được ảnh võ giả liên minh cùng Buck thời điểm, chúng ta liền loạn phân tán, sau này chúng ta phải thế nào độc lập hoàn thành nhiệm vụ?"

Nghe được Lăng Mặc lời nói, Phan Mộc Mộc ánh mắt cũng thay đổi có chút âm trầm, qua một lúc sau, nằng mới mở miệng nói: "Đúng vậy, chúng ta luôn là suy nghĩ y theo dựa vào bọn họ, vừa gặp phải phiền toái gì, chúng ta cũng không biết nên làm cái gì."

"Tiếp tục như vậy thì không được, chúng ta muốn lớn lên."

Nói xong, Lăng Mặc trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, sau đó cầm Phan Mộc Mộc tay, cười nói: "Đồng thời cố gắng lên."

Phan Mộc Mộc dùng sức gật đầu một cái, "Ừ, đồng thời cố gắng."

Lãnh Phong đi tới Mạch Chấn căn phòng, đưa tay gõ cửa một cái.

Ba giây sau, Hoa Dững mở cửa phòng, hần thấy là Lãnh Phong sau, đầu tiên là lẳng lẳng, sau đó làm một cái mời thủ thế, đạo: "Ông chủ ở bên trong."

Lãnh Phong gạt đầu một cái, đi vào phòng trong.

Thấy Lãnh Phong đi tới, Mạch Chấn cười nói: "Ha ha ha ha, Lãnh Phong, người trở lại, chơi đùa như thế nào?"

"Cũng còn khá, thật vui vẻ, núi Phú Sĩ phong cảnh rất không tồi." Lãnh Phong cười nói.

Lăng Ảnh đứng ở Mạch Chấn bên người, thấy Lãnh Phong sau khi, hần hướng Lãnh Phong gạt đầu một cái.

Lãnh Phong ánh mắt lóe lên một tia tán thưởng, bởi vì Lăng Ảnh rất tận tụy với công việc.

"Mạch Nhiên đây?" Mạch Chấn hỏi.

"Ồ trong phòng nghỉ ngơi."

"Đúng, ta tám giờ muốn cùng miệng núi tổ thủ lĩnh ăn cơm, địa điểm chọn ở mười km bên ngoài một gian Sushi tiệm."

Nghe được Mạch Chấn lời nói, Lãnh Phong cau mày một cái, mười km bên ngoài, này có chút xa a.

"Thế nào chọn xa như vậy." Lãnh Phong cau mày nói.

"Miệng núi tổ thủ lĩnh đặt." Mạch Chấn buông tay một cái.

Lãnh Phong suy tư một hồi, sau đó rút cuộc gạt đầu một cái, đạo: "Ta biết, không việc gì, ta sẽ toàn bộ hành trình đi theo mạch thúc thúc, bảo đảm người bình yên vô sự."

"Ha ha ha ha, có người những lời này ta cứ yên tâm." Mạch Chấn các loại (chờ) chính là Lãnh Phong những lời này.

Mạch Chấn nhìn một ít thời gian, nói: "Thời gian cũng không còn nhiều lắm, ta nghĩ chúng ta cũng nên lên đường, Lãnh Phong, người giúp ta đi gọi một chút Mạch Nhiên đi, mười phút sau lên đường."

Lãnh Phong gạt đầu một cái, xoay người rời đi Mạch Chấn căn phòng.

Mạch Nhiên sau khi trở lại phòng, liền không có bất cứ động tĩnh gì, Lãnh Phong cũng không biết nàng đang làm gì.

Lãnh Phong đi tới Mạch Nhiên trước cửa phòng, đưa tay ra gõ cửa một cái.

Nhưng không có bất cứ động tĩnh gì.

"Chẳng lẽ là ngủ?"

Lãnh Phong nhận ra được một tia không đúng, khẽ cau mày, sau đó đưa tay ra, đẩy đẩy cửa phòng.

Phòng cửa cũng không có khóa chặt, Lãnh Phong thoáng cái liền đẩy ra.

Mà để cho Lãnh Phong kinh ngạc là, những thứ này khóa đều là cần Yếu Môn thẻ mới có thể mở, nhưng Lãnh Phong lại thoáng cái liền đẩy ra.

Đây cũng chính là nói, cửa phòng vẫn là mở ra.

Mà Lãnh Phong mới vừa mới rời khỏi thời điểm, là đem cửa phòng cho khóa lại, chẳng lẽ

Lãnh Phong không dám nghĩ tiếp nữa, nhanh chóng đi vào phòng trong, sau đó đóng cửa phòng.

Một cổ hơi thở lạnh như băng, bao phủ ở Lãnh Phong thân thể, để cho hần thần kinh thoáng cái căng thẳng.

Buồng trong phòng khách, Mạch Nhiên đứng ở cạnh ghế sa lon, phía sau nàng, đứng một người mặc Hắc Y nữ nhân, nữ nhân che mặt, nhưng có lỗi có lồm vốc người để cho Lãnh Phong thoáng cái thì nhìn ra nàng là một nữ.

Mà cô gái áo đen trong tay, nắm một cây súng lục, súng lục chỉ Mạch Nhiên đầu, một cái tay bắt Mạch Nhiên hai tay, để cho nàng không thể động đậy.

Thấy như vậy tình cảnh, Lãnh Phong sắc mặt thoáng cái liền lạnh xuống, sau đó cắn răng nói: "Người tìm chết!"

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 198: Tức giận

Ba phút trước

Mạch Nhiên ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn Lãnh Phong mới vừa rồi lưu lại màu xanh da trời áo khoác ngoài, một mực ở cười khúc khích.

Trong lòng nàng tràn đầy không nói ra vui sướng, bởi vì nàng có thể rõ ràng cảm giác Lãnh Phong đối với nàng thái độ biến hóa.

Nhưng vào lúc này, một trận âm lãnh gió nhẹ, từ Mạch Nhiên trước mặt thổi qua.

Mạch Nhiên nhận ra được một tia giá rét, theo bản năng nhìn ra ngoài, phát hiện cửa sổ còn mở.

Lãnh Phong mới vừa rồi đưa nàng lúc trở về, cũng không có tắt cửa sổ.

Đây là quán rượu tối Đỉnh Cấp, 30 Tầng!

Cho nên gió cũng khá lớn, mở cửa sổ ra dĩ nhiên sẽ cảm giác một tia giá rét.

Mạch Nhiên thật chặt y phục trên người, thả ra trong tay áo khoác ngoài, sau đó hướng cửa sổ đi tới.

"Tiểu muội muội "

Đột nhiên, một cái vô cùng âm lãnh thanh âm, truyền vào Mạch Nhiên trong tai, để cho nàng cả người rung một cái.

Mạch Nhiên dừng bước lại, mồ hôi lạnh từ nàng sau lưng nhô ra.

Đây là nàng nghe qua tối Âm U kinh khủng thanh âm, kia cái gì đó quý phim kịch dị trong kêu thảm thiết đều phải yếu bạo nổ.

Hơn nữa, đây là một cái thanh âm nữ nhân!

Một người mặc người áo đen bịt mặt, xuất hiện sau lưng Mạch Nhiên, nàng trong tay cầm một cây súng lục, nhẹ nhàng đề ở Mạch Nhiên sau lưng.

Người bịt mặt tóc cũng không có che kín, đầu nàng phát rất dài, gần như sắp phải đến nàng eo ếch.

"Người là ai?" Mạch Nhiên hết sức người chính mình tỉnh táo lại, mà trong tay nàng, đã nhiều một cái xinh xắn chủy thủ.

Trên chủy thủ có khắc một cái cánh dấu ấn, đó là Lãnh Phong đưa cho nàng chủy thủ, nàng một mực mang theo người.

"Ta là ai cũng không trọng yếu, người chỉ cần nhớ, người bây giờ là chúng ta chất, tiểu muội muội người có thể không nên lộn xộn nha, nếu không ta không có thể bảo đảm ta có thể hay không không cần thận bóp cò, đến lúc đó người liền phải vĩnh viễn rời đi cái thế giới này nha." Cô gái che mặt cười lạnh nói.

Mạch Nhiên rên một tiếng, Mạnh quay người lại, tay trái chủy thủ hung hăng vạch về phía sau lưng nữ tử.

Nữ tử ánh mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc, nàng vẫn luôn cho là Mạch Nhiên chỉ là một cô gái yếu đuối, cho nên hẳn rất khinh địch, nhưng không nghĩ tới Mạch Nhiên lại còn có như vậy một tay.

Mạch Nhiên tốc độ rất nhanh, không có cho nữ tử bao nhiêu phản ứng thời gian, nàng chẳng qua là giơ lên tay trái, dùng cánh tay để ngăn cản.

"Xuy "

Chủy thủ vạch qua tay cô gái cánh tay, đem cánh tay nàng quần áo cũng phá vỡ, vết cắt nàng da thịt.

Máu tươi nhất thời theo tay cô gái cánh tay lưu lại, đau nhức để cho nàng rút cuộc nghiêm nghị đối mặt Mạch Nhiên, nàng không nghĩ tới cái này mới nhìn qua nhu nhược vô lực tiểu cô nương, lại có như vậy tốc độ cùng công kích.

"Tiểu muội muội, người khiến ta kinh nha." Nữ tử cười nhạt một tiếng, cũng không có xuất thủ công kích Mạch Nhiên.

Nhưng sau một khắc, nàng liền ngất tại chỗ.

Bởi vì nàng có thể rõ ràng cảm giác, một cỗ khí tức âm lãnh, ở nàng nơi vết thương bồi hồi, để cho nàng đau đớn tăng lên.

Nữ tử cau mày một cái, giờ tay lên liếc mắt nhìn.

"Đây là không trung Sát Thần vũ khí!" Nữ tử ánh mắt lóe lên vẻ khiếp sợ, ánh mắt dừng lại trong tay Mạch Nhiên trên chủy thủ.

"Không trách, nguyên lai ngươi và không trung Sát Thần đi rất gần a, ngươi lại sẽ có hấn chủy thủ, bất quá mà, ngươi đã có hấn vũ khí, vậy thì chứng minh ngươi là hấn rất để ý người. ?"

Nghe nữ tử lời nói, Mạch Nhiên theo bản năng lui về phía sau một bước, nắm chặt chủy thủ trong tay, mặt đầy cảnh giác nhìn cô gái áo đen.

Nữ nhân này rất khủng bố, Mạch Nhiên rất rõ, mới vừa rồi chính mình chẳng qua là đánh nàng một trở tay không kịp, nếu như chính diện cùng nàng giao thủ lời nói, Mạch Nhiên khẳng định không là đối thủ.

Mạch Nhiên chẳng qua là học qua một ít Bát Kịch, những thứ kia sức chiến đấu đối phó người bình thường còn không thành vấn đề, nhưng đối phó với Dị Năng Giả hoặc là một ít cường đại hơn người, vậy thì không hề có tác dụng.

"Hừ, ngươi đã đả thương ta, ta đây cũng không cần lại khách khí với ngươi, ngươi là nhiệm vụ mục tiêu, ta phải đem ngươi giết, hoặc là mang về."

Nói xong, nữ tử thân thể biến mất ở Mạch Nhiên trước mặt.

Mạch Nhiên lẳng lẳng, sau đó nắm chặt chủy thủ trong tay, không ngừng lui về phía sau.

Nếu như Lãnh Phong ở nơi này lời nói, nhất định sẽ nhìn ra, đây là Ninja thường dùng nhất Ẩn Thân Thuật.

Nhưng Mạch Nhiên cũng không có Ứng Nhãn, nàng cũng không có Lãnh Phong mạnh mẽ như vậy cảm giác năng lực, nàng bằng mắt thường, căn bản là không có cách tìm tới nữ tử tồn tại.

"Tiểu muội muội, ta ở phía sau ngươi."

Nghe được thanh âm cô gái sau, Mạch Nhiên căn bản phản ứng không kịp nữa, liền phát hiện tại trên đầu mình đã đỡ lấy một cây súng lục, mà nữ tử một cái tay cũng đoạt lấy chủy thủ trong tay nàng, sau đó vụt xuống một bên.

"Ngươi chính là ngoan ngoãn chó phản kháng, ta nhận được nhiệm vụ là đưa ngươi mang về, nhưng cũng có thể đưa ngươi đánh chết, hai cái lựa chọn, ta có thể hai chọn một nha." Nữ tử âm lãnh kia thanh âm, không ngừng ở Mạch Nhiên bên tai vang trở lại.

Mà đúng lúc này, Lãnh Phong đi vào phòng trong

Lãnh Phong nhìn bị cô gái áo đen nắm Mạch Nhiên, ánh mắt hoàn toàn lạnh xuống, hai quả đấm nhất thời nắm chặt.

Mạch Nhiên là hấn nhiệm vụ mục tiêu, nhưng bây giờ Mạch Nhiên lại bị người ta tóm lấy, cái này làm cho Lãnh Phong đang tức giận đồng thời, cũng cảm thấy một tia tự trách.

Dù sao hấn không có bảo vệ tốt Mạch Nhiên.

"Không trung Sát Thần!" Nữ tử trên mặt thoáng qua một vẻ kinh ngạc, nàng tựa hồ không nghĩ tới Lãnh Phong sẽ tới nơi này.

Nàng đầu tiên là kinh ngạc một hồi, sau đó tháo ra trên mặt cái lồng, lộ ra cô ấy là giống như yêu tinh như vậy dung nhan.

Nữ nhân này rất đẹp, không thể so với Mạch Nhiên kém bao nhiêu, mà trên người nàng tràn đầy thành thực khí tức, một nữ nhân như vậy, rất dễ dàng là có thể làm cho đàn ông điên cuồng.

"Buông nàng ra." Lãnh Phong mặt âm trầm, đi về phía trước hai bước.

"Đừng động, nếu như ngươi lại tiến lên một bước, ta liền nổ súng giết nàng." Nữ tử trên mặt mang nụ cười nhàn nhạt, không khăn trương chút nào.

Lãnh Phong dừng bước lại, vẫn mặt đầy âm trầm nhìn nữ tử, hấn bây giờ có loại đem nữ nhân này chém thành muôn mảnh xung động.

Bởi vì hấn tôn nghiêm, bị khiêu khích.

Thân là không trung Sát Thần, tại hấn dưới sự bảo vệ nhiệm vụ mục tiêu, lúc nào ra khỏi chuyện?

Không có, cho tới bây giờ cũng không có.

Này là lần đầu tiên!

Đây cũng là Lãnh Phong không làm tròn bổn phận, bởi vì hấn không có thật tốt đợi ở Mạch Nhiên bên người.

Lãnh Phong tức giận, áy náy, còn có lúng túng.

Mạch Nhiên nhìn về mặt tức giận Lãnh Phong, trong lòng thoáng qua một tia ảm áp, ở nơi này thoát nhìn là sống còn thời khắc, Mạch Nhiên cũng chẳng có bao nhiêu sợ hãi, bởi vì Lãnh Phong ở chỗ này.

"Buông nàng ra." Lãnh Phong nói lần nữa.

"Thật là không có sáng tạo lý do." Nữ tử cười nhạt một tiếng, sau đó lôi kéo Mạch Nhiên, không ngừng lui về phía sau.

Lãnh Phong nắm quả đấm, càng tức giận, hấn liền càng lãnh tĩnh, bởi vì hấn biết rõ, nếu như bây giờ không dựa theo nữ nhân này nói đi làm, sợ rằng nàng sẽ làm ra một ít rất có thể sợ sự tình.

"Không trung Sát Thần, người để cho mọi người ta ban đầu chấp hành nhiệm vụ thất bại, ha ha, đây là ta đối với người trả thù, để cho cô gái này chết, ừ, để cho nàng chết ở trước mặt người."

Nói xong, nữ tử nắm Mạch Nhiên, đi tới mở cửa sổ ra cạnh.

Mạch Nhiên nhận ra được nàng nghĩ (muốn) phải làm những gì, ngay cả bận rộn giãy giụa.

"Buông nàng ra, nếu không ta sẽ nhượng cho người sống không bằng chết!" Lãnh Phong cơ hồ là hô lên âm thanh.

"Người không có gì có thể uy hiếp được ta, ta phải làm việc, không người có thể ngăn được, coi như người là không trung Sát Thần cũng giống vậy." Nói xong, nữ tử thu tay về súng, nắm Mạch Nhiên, đưa nàng đẩy tới bên cửa sổ.

Mạch Nhiên khí lực căn bản không có nữ tử mạnh, hoàn toàn không cách nào phản kháng.

Lãnh Phong biết nàng phải làm những gì, lúc này cũng không đoái hoài tới nhiều như vậy, chân trái dùng sức đạp một cái, cả người xông về cửa sổ.

Nhưng vào lúc này, hai cái mặc người quần áo đen, xuất hiện ở Lãnh Phong trước người hai bên, hai cây Thái Dao đồng thời bổ về phía thân thể của hấn.

Mà nữ tử cũng vào lúc này, dùng sức đẩy một cái, đem Mạch Nhiên đẩy ra cửa sổ.

Mạch Nhiên hét lên một tiếng, từ lầu ba rơi xuống

Lãnh Phong tròn tròn cặp mắt, chính mình nhiệm vụ mục tiêu tại chính mình dưới mắt bị người đẩy ra ngoài cửa sổ, cái này làm cho Lãnh Phong tức giận sắp nổ mạnh!

Tới ở trước người hai bên hai cái người quần áo đen, Lãnh Phong sau khi đi vào ánh mắt liền dừng lại ở Mạch Nhiên cùng trên người cô gái, cũng không có mở ra Ứng Nhân đi kiểm tra trong căn phòng, cho nên căn bản không biết các nàng tồn tại.

Đối mặt với hai cái người quần áo đen công kích, Lãnh Phong không có bao nhiêu ghênh chiến tâm tư, bởi vì Mạch Nhiên đang ở rơi xuống mặt đất.

Hai cây Thái Dao một tả một hữu, nhìn về phía Lãnh Phong hai cánh tay.

Lãnh Phong rên một tiếng, bên trái tay trái mỗi người xuất hiện chủ thủ, sau đó vung mạnh lên, ngăn trở hai cây Thái Dao công kích.

"Keng "

Vũ khí va chạm, phát ra thanh thúy thanh thanh âm.

Lãnh Phong ánh mắt lạnh lẽo, hai tay dùng sức, đem hai cây Thái Dao đẩy ra.

Hai gã người quần áo đen cũng bị Lãnh Phong khí lực đẩy lui về phía sau hai bước, mà Lãnh Phong nắm cơ hội này, chân phải dùng sức đạp một cái, hướng cửa sổ phóng tới.

Đứng ở cạnh cửa sổ nữ tử khóe miệng mang theo nhàn nhạt mỉm cười, thấy Lãnh Phong hướng cửa sổ bên này vọt tới, nàng cũng không có tiến lên ngăn trở, ngược lại tránh ra vị trí.

Lãnh Phong đối với (đứng) nữ tử cách làm cảm thấy một vẻ kinh ngạc, nhưng cũng không có thời gian đi do dự, chạy đến trước cửa sổ, tung người nhảy một cái, từ 30 Tầng nhảy xuống.

Nhảy ra cửa sổ sau, Lãnh Phong đưa ra hai cánh, nhìn phía dưới rơi đi.

Trong khoảng thời gian ngắn, Mạch Nhiên đã rơi đến tầng mười lăm trở xuống, không bao lâu nữa sẽ xuống tới mặt đất bên trên, sau đó hung hấn té chết.

Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ không cho phép này nhiều chút sự tình phát sinh, hai cánh dùng sức đánh một cái, tăng thêm tốc độ, hướng Mạch Nhiên bay đi.

Roi xuống bên trong Mạch Nhiên một mực trợn đến con mắt, nhìn mình căn phòng phương hướng, nàng tin chắc, Lãnh Phong sẽ đến cứu nàng.

Cho dù nàng cách xa mặt đất đã không xa, nhưng nàng vẫn không có chút nào sợ hãi.

Quả nhiên, nàng nhìn thấy Lãnh Phong từ bên cửa sổ nhảy xuống, mở ra hai cánh, hướng nàng bay tới.

Mạch Nhiên trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, bọn nàng : nàng chờ chính là chỗ này một khắc.

Lãnh Phong mở ra Ứng Nhân, như vậy có thể tốt hơn chắc chắn Mạch Nhiên phương hướng.

Nữ tử mang theo hai gã người quần áo đen đứng ở bên cửa sổ, nhìn Lãnh Phong hướng Mạch Nhiên bay đi, Lãnh Phong tốc độ cực nhanh, sắp đến ngay cả mắt thường cũng khó thấy rõ trình độ.

"Chúng ta đi thôi, lấy không trung Sát Thần tính cách, đem cô gái này cứu về sau, nhất định sẽ tìm chúng ta phiền toái."

Nói xong, nữ tử bóng người từ từ biến mất.

Hai gã người quần áo đen cũng đi theo rồi đi.

Từ hai người vóc người nhìn lên, hai người này cũng là nữ, hơn nữa vóc người còn rất khá.

Lãnh Phong tốc độ cao nhất có thể đạt tới mỗi giây 300m, cũng chính là tương đương với tốc độ truyền âm thanh.

Chẳng qua là cái tốc độ này Lãnh Phong không thể kéo dài quá lâu, dù sao cánh cũng là hán một phần thân thể, quá độ sử dụng, hán cũng sẽ cảm thấy mệt mỏi.

Nhưng là cứu Mạch Nhiên, hán kia chú ý nhiều như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 199: Bởi vì ta tự do phóng khoáng

Lấy Lãnh Phong tốc độ, rất dễ dàng liền đuổi kịp trong khi rơi Mạch Nhiên.

Nhìn gần trong gang tấc Mạch Nhiên, Lãnh Phong trong lòng thoáng qua một tia áy náy, sau đó hướng Mạch Nhiên đưa tay ra cánh tay.

Mạch Nhiên vẫn luôn chờ đợi giờ khắc này, nàng nhìn Lãnh Phong kia góc cạnh phút Minh Soái khí gương mặt, cũng đuổi ra bản thân tay.

Lãnh Phong hai cánh dùng sức đánh một cái, đi về trước nửa Phi một ít, sau đó bắt Mạch Nhiên tay, dùng sức kéo một cái, đưa nàng kéo vào trong lòng ngực của mình.

"Thật xin lỗi!"

Lãnh Phong thấp giọng nói một câu, sau đó hai cánh không ngừng đánh phía trước, chậm lại đến hạ xuống tốc độ.

Lúc này hai người cách xa mặt đất cũng chỉ có không tới 100m khoảng cách, Lãnh Phong dĩ nhiên không muốn bị mặt đất thượng nhân thấy tự Minh có thể (Kỷ Năng) lực, liền vội vàng hướng trời cao bay đi.

Mặt đất thượng nhân nhận ra được một trận cuồng phong thổi qua, theo bản năng hướng không trung nhìn lại.

Nhưng lúc này không trung đã bị mây đen che đầy, bọn họ chỉ có thể nhìn được một cái đen nhánh bóng dáng, nhưng không nhìn ra đường ranh.

Rất nhiều người trong lòng đều tràn đầy nghi ngờ, nhưng cũng không có chú ý quá nhiều.

Mạch Nhiên cảm thụ Lãnh Phong ôm trong ngực, mới vừa rồi sợ hãi đã sớm biến mất không thấy gì nữa, cướp lấy là ấm áp.

Lãnh Phong mới vừa rồi câu kia thật xin lỗi, vẫn còn đang nặng bên tai vang trở lại.

"Người không cần nói xin lỗi." Mạch Nhiên ôm Lãnh Phong cổ, nhẹ giọng nói.

Nghe được Mạch Nhiên lời nói, Lãnh Phong hơi ngẩn ra, sau đó khôi phục lại bình tĩnh, lần nữa bay trở về đến Mạch Nhiên căn phòng trước cửa sổ.

Nhưng lúc này trong căn phòng không có một bóng người, hiển nhiên mới vừa rồi những người kia toàn bộ rời đi.

Lãnh Phong ôm Mạch Nhiên, Phi trở về phòng trong.

"Mộc Mộc, tới Mạch Nhiên căn phòng bảo vệ nàng."

Nói xong, Lãnh Phong buông xuống Mạch Nhiên, xoay người hướng cửa sổ đi tới.

"Người muốn đi đâu?" Mạch Nhiên đứng vững thân thể sau, ngay cả bận rộn hỏi.

Lãnh Phong dừng bước lại, quay đầu liếc nhìn nàng một cái, nói: "Ta muốn đuổi bắt mới vừa rồi những người đó, lần này là ta không làm tròn bổn phận, ta không có bảo vệ tốt người, người có thể thu hồi kia hai chục triệu USD."

Nói xong, Lãnh Phong bên trái chân vừa đạp, tung người nhảy xuống.

Mạch Nhiên liền vội vàng chạy đến trước cửa sổ, nhìn Lãnh Phong đưa ra hai cánh, bay về phương xa.

"Lãnh Phong, cẩn thận một chút." Mạch Nhiên hai tay để ở trước ngực, nhìn Lãnh Phong càng bay càng xa.

Mà Phan Mộc Mộc cũng vào lúc này chạy vào Mạch Nhiên căn phòng, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc hỏi "Xảy ra chuyện gì, Lãnh Phong đây?"

Mạch Nhiên chậm rãi xoay người, hướng Phan Mộc Mộc cười cười, nói: "Không việc gì, Lãnh Phong hần đi ra ngoài, hần lo lắng ta sẽ gặp phải nguy hiểm, sẽ để cho người qua đây."

"Hần thể nào vào lúc này còn ra đi?" Phan Mộc Mộc đi tới Mạch Nhiên bên người, nhìn càng bay càng xa Lãnh Phong.

"Không việc gì, theo hần đi đi." Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó kéo Phan Mộc Mộc tay, nói: "Đến, chúng ta tới tán gẫu một chút."

Lãnh Phong mở ra Ứng Nhân, tìm kiếm cô gái áo đen tung tích.

Các nàng không thể nào trong thời gian ngắn chạy ra khỏi quá xa, lấy Lãnh Phong có thể bay đi cùng Ứng Nhân năng lực, không thể nào không tìm được các nàng.

Nhưng vào lúc này, Lãnh Phong phát hiện phía dưới, có một cái rất có ý tứ tình cảnh.

Hần lại thấy, Huyền Nguyệt!

Mà nàng, đang ở một quán rượu lầu cuối bên trên, cùng một đám người chống cự, mà trong tay nàng, bắt giữ một cái người đàn ông trung niên.

Lãnh Phong hủy bỏ tiếp tục đuổi bắt lấy cô gái áo đen, mà là hạ thấp độ cao, đi tới Huyền Nguyệt phía trên.

Bởi vì song phương cũng đang giằng co đến, cho nên cũng không có ai lưu ý đến Lãnh Phong đến.

"Lui về phía sau, nếu không ta liền giết xuống hần." Huyền Nguyệt cầm trong tay một cây súng lục, hống súng đỡ lấy người đàn ông trung niên đầu.

Mặc dù Huyền Nguyệt đang nói uy hiếp lời nói, nhưng nàng chính không ngừng lui lại, khoảng cách phía sau nàng không tới mười mét địa phương, chính là lầu cuối bên bờ, nàng đã không đường có thể lui.

Nhưng một đám Đại Hán vẫn đang hướng nàng đến gần, những thứ này Đại Hán đều mặc đồ rằn ri, vóc người cường tráng, hiển nhiên cũng là cao thủ.

Lãnh Phong khoanh tay, nổi bông bên giữa không trung, nhìn tràng hảo hí này.

"Ta nói lui về phía sau, nếu không ta liền giết xuống hần, ta sẽ không cùng các người đùa." Huyền Nguyệt sắc mặt âm trầm nói.

Bị nàng nắm người trung niên mặt đầy sợ hãi, thân thể không ngừng run rẩy, rất sợ Huyền Nguyệt lại đột nhiên nổ súng.

Nhưng mười lăm tên Đại Hán vẫn không ngừng hướng Huyền Nguyệt ép tới gần đến, không nhìn nàng uy hiếp lời nói.

Huyền Nguyệt ánh mắt lóe lên vẻ kinh hoàng, nàng phía sau chính là lầu cuối bên bờ, đây là ước chừng tầng mười lăm lầu cuối, nếu như té xuống, đây tuyệt đối là chắc chắn phải chết.

Đang lúc này, Lãnh Phong thanh âm, truyền vào tất cả mọi người trong tai.

"Bọn họ biết, chỉ là bọn hán không quan tâm."

Nghe được thanh âm sau, tất cả mọi người theo bản năng ngẩng đầu lên, lại phát hiện một cái cánh dài đẹp trai nam tử, nổi bông bênh giữa không trung, mắt nhìn xuống bọn họ.

"Không trung Sát Thần?" Huyền Nguyệt lẳng lẳng, nàng không nghĩ tới Lãnh Phong lại đột nhiên đi tới nơi này.

Nhưng Huyền Nguyệt lập tức kịp phản ứng, nàng mình bạch, Lãnh Phong là tới giúp nàng.

Ngay sau đó, Huyền Nguyệt hướng gần đây một tên Đại Hán nã một phát súng, sau đó một cước đạp ở trước người người trung niên trên người, đưa hán đạp ngã xuống đất, nửa đối đến đầu hán nã một phát súng.

Trong nháy mắt, đánh gục hai người.

Bọn đại hán bị công kích, nhất thời hướng về phía Huyền Nguyệt mở ra vây công.

Không trung Lãnh Phong cười cười, hai cánh có chút phiến động một cái, sau đó hướng một tên Đại Hán phóng tới.

"Ầm!"

Lãnh Phong hai chân hung hãn giẫm ở trên người đại hán, đưa hán giẫm đạp tới mặt đất bên trên, hơn nữa đem mặt đất cũng rung ra một vết nứt.

Mười lăm tên Đại Hán, trong nháy mắt còn lại mười ba cái.

Thấy đồng bạn bị giết, bọn họ không có bao nhiêu ba động, vẫn mặt đầy chuyên chú hướng Lãnh Phong cùng Huyền Nguyệt phát động công kích, rất hiển nhiên, những người này đều biết Dịch Năng Giả tồn tại, nếu không thấy Lãnh Phong sau, bọn họ nhất định sẽ lộ ra dao động Kinh Thần tình, nhưng bọn hán không có, mà là trực tiếp mở ra công kích.

Huyền Nguyệt hướng hai gã Đại Hán mở hai phát súng, khi nàng muốn lái phát súng thứ ba lúc, trong tay súng lục đã bị đánh xuống, một tên Đại Hán đi tới nàng bên người, Tả Quyền hướng nàng đầu đánh.

Lãnh Phong thấy như vậy một màn, tay trái dùng sức vung lên.

Theo hán tay trái huoi ra, không khí có chút ba động một cái, sau đó một cái màu đen chủy thủ trống rỗng xuất hiện, bay về phía Đại Hán cánh tay.

"Xuy "

Chủy thủ cắm trúng Đại Hán cánh tay, đưa hán công kích trong nháy mắt cắt đứt.

Mà Huyền Nguyệt cũng kịp phản ứng, một cái tiểu hình Thái Dao xuất hiện ở trong tay nàng, một đao đâm vào Đại Hán bụng, sau đó đi lên kéo một cái, đem Đại Hán khai trảng bẻ bụng.

Lãnh Phong bị Huyền Nguyệt thủ đoạn khiếp sợ một chút, hiển nhiên không nghĩ tới cái này nữ nhân xinh đẹp, lại có tàn nhẫn như vậy thủ đoạn.

Nhưng Lãnh Phong chẳng qua là hơi hơi kinh ngạc một chút, rất nhanh thì chuyển tâm vui đầu vào trong chiến đấu.

Trong chiến đấu Lãnh Phong thu hồi cánh, bởi vì cánh sẽ ảnh hưởng hán gần người cách đấu.

Hán Cách Đấu Thuật tất cả đều là Mộ Thi Vân dạy, có thể nói Lãnh Phong hết thầy, đều là Mộ Thi Vân dạy.

Lãnh Phong ra chiêu không có bất kỳ bộ sách võ thuật, toàn dựa vào tùy tâm, mà không phải giống như Hoa Hạ võ thuật một loại chú trọng bộ sách võ thuật, hán cho tới bây giờ sẽ không như vậy, mà Mộ Thi Vân, cũng là như vậy dạy hán.

Ra chiêu, chú trọng nhanh, không chú trọng bộ sách võ thuật.

Thiên hạ võ công, Duy Khoái Bất Phá!

"Bịch bịch." Lãnh Phong liên tục hai quyền đánh vào một tên Đại Hán trên ngực, sau đó sẽ một cái thượng câu quyền, đánh trúng tên này Đại Hán cằm, đưa hán xương cằm đầu toàn bộ đánh nát.

Huyền Nguyệt ra chiêu là cẩn thận rất nhiều, nhưng trong tay nàng có Thái Dao, đây cũng là nàng trợ lực lớn nhất.

Lãnh Phong giải quyết hết hai gã Đại Hán sau, thối lui đến Huyền Nguyệt bên người, bảo vệ nàng phía sau.

Huyền Nguyệt bức lui một tên địch nhân sau, hướng Lãnh Phong nói: "Người tại sao phải giúp ta?"

"Bởi vì ta tự do phóng khoáng." Lãnh Phong cho Huyền Nguyệt một cái rất không nói gì trả lời.

Dưới tình huống như vậy, hai người không có bao nhiêu thời gian có thể trao đổi, bởi vì lại vừa là mười tên Đại Hán từ sau cửa lao ra, hơn nữa trong tay bọn họ, đều cầm súng tự động.

Ở đứng vững bước chân sau, mười tên Đại Hán đồng thời giơ lên trong tay súng, hướng Lãnh Phong cùng Huyền Nguyệt khai hỏa.

Thấy đen thui họng súng đối với mình, Lãnh Phong ánh mắt nhất thời liền lạnh xuống, sau đó tay trái vung lên, vô số cây màu đen lông chim ở trước người hắn tạo thành.

"Đoàng đoàng đoàng đoàng đoàng đoàng đoàng "

Tiếng súng vang thông thiên tế, vô số viên đạn hướng Lãnh Phong cùng Huyền Nguyệt bay đi.

Nhưng bọn hắn nhất định thương không Lãnh Phong một sợi tóc, bởi vì lông chim đem toàn bộ đạn cũng ngăn lại, căn bản hạn chế không Lãnh Phong hành động.

Chẳng qua là Huyền Nguyệt bất đồng, nàng cũng không có Lãnh Phong mạnh mẽ như vậy năng lực, nàng chỉ có thể vung trong tay Thái Dao, đem toàn bộ đạn đánh bay.

Ở quơ múa Thái Dao đồng thời, Huyền Nguyệt cũng đang không ngừng lui về phía sau, cánh tay nàng đều bị dao động tê dại, dù sao súng tự động uy lực cũng không phải là trung cho đẹp.

Lãnh Phong khẽ cau mày, hắn rất muốn biết Huyền Nguyệt dẫn đến người nào.

Nhưng lúc này cũng không cho Lãnh Phong đi suy nghĩ quá nhiều, nhận ra được Huyền Nguyệt sắp không chống đỡ được thời điểm, Lãnh Phong tay trái ngón tay động động, mấy chục cây lông chim ở Huyền Nguyệt trước người tạo thành, vì nàng chặn toàn bộ đạn.

Đạn nhiều hơn nữa, cũng có đánh xong thời điểm.

Mười tên Đại Hán trong tay súng tự động cỡ là như thế, mà bọn họ cũng là đồng thời nổ súng, cho nên, đạn cũng là ở cùng thời khắc đó dùng xong.

Lãnh Phong các loại (chờ) chính là chỗ này một khắc.

Ở tại bọn hắn đều dừng lại đôi băng đạn thời điểm, Lãnh Phong đem toàn bộ lông chim thu hồi, sau đó chân trái dùng sức đạp một cái, xông về mười tên Đại Hán.

Mà Huyền Nguyệt là tiếp tục vung Thái Dao, đối phó mới vừa rồi còn lại địch nhân.

"Àm!"

Lãnh Phong chân trái, rơi vào một tên Đại Hán trên đầu, đem cả người hắn đá bay, trực tiếp hung hãn nện ở trên tường, đem vách tường cũng đụng lõm đi vào.

Còn thừa lại chín tên Đại Hán cũng lùi lùi đôi băng đạn, trực tiếp vứt bỏ trong tay súng, đem Lãnh Phong bao vây lại.

Lãnh Phong rên một tiếng, hắn cho tới bây giờ đều không sợ sợ người khác bao vây hắn, bởi vì hắn có không trung ưu thế.

Nếu không, hắn như thế nào lại được gọi là, không trung Sát Thần!

Lãnh Phong hai cánh đột nhiên đưa ra, bay đến 2m không trung, mạnh mẽ hạ xuống, giẫm ở một tên Đại Hán trên đầu, trực tiếp đưa hắn xương sống cũng đạp gãy!

Nhưng vào lúc này, một cái nhanh đến cực điểm bóng người, hướng Lãnh Phong phóng tới.

Lãnh Phong nhận ra được cái gì, theo bản năng dùng hai tay hộ ở trước người mình.

"Àm!"

Nhất thanh muồn hưởng, truyền vào tất cả mọi người trong tai.

Ở tất cả mọi người nhìn soi mói, Lãnh Phong bay rút ra ngoài, sau đó đánh phía trước hai cánh, ổn trên không trung.

Lãnh Phong chỉ cảm thấy tay mình cánh tay tê dại một hồi, đau đớn kích thích hắn đại não.

Mà hắn, cũng thấy rõ người tới bộ dáng.

Một cái mạng dừ tợn mặt nạ Đại Hán!

Người này cánh tay cũng so với Lãnh Phong to bằng bắp đùi!

Mà Lãnh Phong, thoáng cái liền nhận ra người này.

Douglas Buck!

Lãnh Phong không có bất kỳ sợ hãi, đánh phía trước hai cánh, chậm rãi hạ xuống, đi tới Buck phía trước bầu trời, mắt nhìn xuống hắn.

Mà Huyền Nguyệt ở giết chết một tên Đại Hán sau, cũng đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong cùng Buck trên người.

Thấy Buck sau, Huyền Nguyệt đồng tử nhất thời co lại thành nguy hiểm nhất lỗ kim trạng!

Lãnh Phong khoe miệng phác họa lên một tia nụ cười nhàn nhạt, mắt nhìn xuống Buck, chậm rãi nói: "Thực lực không tệ."

"Àm!"

Một đạo thiểm điện, từ không trung thoáng qua.

Sấm đánh

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Già Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200: Có bản lãnh tới đánh ta a

Huyền Nguyệt rất rõ Buck khủng bố đến mức nào, nếu không năng cũng sẽ không lộ ra như vậy vẻ mặt.

Mà Lãnh Phong trong lòng cũng tràn đầy khiếp sợ, bởi vì này một quyền, để cho cánh tay hắn tê dại, đau nhức không ngừng kích thích hắn đại não.

Nhưng hắn vẫn một bộ không thèm để ý chút nào bộ dáng, nổi bông bênh giữa không trung, mắt nhìn xuống phía dưới Buck, khoe môi nhếch lên một tia nụ cười nhàn nhạt, phảng phất không đem Buck coi ra gì.

Bầu không khí, dường như muốn vào giờ khắc này ngưng tụ.

Buck ngẩng đầu nhìn không trung Lãnh Phong, xoay vặn cổ, đây là lần đầu tiên cùng Lãnh Phong mặt đối mặt giao phong, hắn chờ đợi ngày này, đã đợi rất lâu.

"Không trung Sát Thần." Buck chậm rãi mở miệng.

"Người đi mau, người có thể là hắn đối thủ." Huyền Nguyệt hướng Lãnh Phong phương hướng hô to.

Nghe được Huyền Nguyệt lời nói, Lãnh Phong cau mày một cái, hắn đối với (đúng) Huyền Nguyệt lời nói rất bất mãn, bởi vì hắn là không trung Sát Thần, làm sao có thể biết sợ cái này Buck.

Ban đầu Lãnh Phong đối mặt Hoa Hạ Long Tổ quan chi huy Từ Long thời điểm, cũng không có lùi bước qua.

Coi như liên quan tới theo như đồn đãi đem Buck giới thiệu như thế nào đi nữa lợi hại, cũng không khả năng để cho Lãnh Phong sợ hãi.

"Hừ, hôm nay ngươi đừng muốn đi." Buck nhìn Huyền Nguyệt, hừ lạnh nói.

Huyền Nguyệt nắm chặt trong tay Thái Dao, bị Buck ánh mắt quét trúng, nàng theo bản năng lui về phía sau hai bước, bởi vì Buck khí tràng quá mạnh mẽ.

"Người chính là trước quan tâm ngươi một chút chính mình đi." Không trung Lãnh Phong nhìn Buck, từ tốn nói.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Buck theo bản năng đưa mắt đầu đến Lãnh Phong trên người.

"Để cho ta tới biết một chút về người thật lợi hại!"

Nói xong, Lãnh Phong hai cánh dùng sức phui một cái, sau đó hướng Buck bay đi.

Buck cũng không có tránh, nắm chặt hai quả đấm, chuẩn bị nghênh đón Lãnh Phong công kích.

Thân thể của hắn cường tráng tựa như cùng hai cái Lãnh Phong, chỉ là cánh tay hắn, liền so với Lãnh Phong còn lớn hơn bắp đùi, cho nên hắn cứ như vậy đứng ở đó, cũng có thể làm cho người ta một cỗ vô hình áp lực.

Người chung quanh đều cảm giác được Buck khí tràng, cũng chỉ có Lãnh Phong không có cảm giác được, bởi vì khí tràng vật này, không có cái gì có thể ảnh hưởng đến hắn.

Lãnh Phong nhìn làm ra động tác phòng ngự Buck, cười lạnh một tiếng, tay trái vung lên, vô số cây lông chim xuất hiện ở Buck chung quanh thân thể, trực tiếp ngăn trở hắn tầm mắt, hơn nữa vòng quanh thân thể của hắn xoay tròn.

Buck thân thể cường tráng vô cùng, da thịt cũng so với người bình thường muốn dày nhiều, ngay cả lông chim, cũng không thể thoát cái đối với hắn tạo thành tổn thương.

Lãnh Phong thấy như vậy một màn, hơi ngần ra, nhưng rất nhanh thì điều chỉnh xong, tiếp tục hướng Buck bay đi.

Bị lông chim cuốn lấy, Buck thoáng cái không cách nào đi ngăn cản Lãnh Phong công kích.

Vì vậy, ở tất cả mọi người nhìn soi mói, Lãnh Phong hai chân, hung hãn giẫm ở Buck trên thân thể, trực tiếp đưa hắn giẫm đạp ngã xuống đất.

Trên mặt tất cả mọi người đều lộ ra vẻ khiếp sợ, hiển nhiên không người có thể đoán được Lãnh Phong lại thoáng cái liền đem Buck cho đánh ngã.

Huyền Nguyệt ánh mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc, nhưng rất nhanh thì bị lo âu thật sự mong đợi, bởi vì này chỉ là thứ một cái hiệp, vẫn không thể nhanh như vậy quyết ra thắng bại, Buck thực lực khủng bố đến mức nào, Huyền Nguyệt rất rõ.

Lãnh Phong đi lên Buck thân thể, sau đó hai cánh dùng sức đánh một cái.

Cánh mạng đến Trùng lực trực tiếp để cho sàn nhà cũng xuất hiện giống như giống như mạng nhện vết rách, Buck bị Lãnh Phong giẫm ở dưới chân, trong mắt tràn đầy thâm độc.

"Ừ? Lại không việc gì?"

Lãnh Phong thấy Buck vẻ mặt, nhất thời hơi ngần ra.

Bởi vì Buck trên mặt không có bất kỳ thống khổ vẻ mặt, phảng phất cái gì thương cũng không có bị.

Ban đầu Từ Long bị Lãnh Phong như vậy giẫm lên một cái, đều lộ ra một tia thống khổ vẻ mặt, nhưng cái này Buck lại không có, ngược lại trong mắt còn có thể tràn đầy thâm độc.

Quả nhiên không đơn giản!

Lãnh Phong hít sâu một hơi, chân trái có chút dùng sức, đi lên Buck thân thể, lần nữa bay trở về đến không trung.

Mà Buck cũng không có đứng lên, con mắt một mực gắt gao tập trung vào Lãnh Phong.

"Một lần nữa!"

Lãnh Phong hô to một tiếng, hai cánh không ngừng đánh phía trước, lần nữa giẫm ở Buck trên người.

"Ầm!"

Lần này, sàn nhà trực tiếp lồm xồm, chấn lên để cho người khó mà hô hấp tro bụi.

May mắn là lầu cuối sàn nhà so với đây, nếu không lần này, tuyệt đối có thể để cho sàn nhà trực tiếp sụp đổ.

Buck vẫn không có lộ ra thống khổ vẻ mặt, nhìn qua hắn cũng không giống là giả bộ tới.

Lãnh Phong còn nghĩ (muốn) tiếp tục công kích, lại nghe được vô tuyến điện trong truyền tới Lăng Mặc tiếng hô.

"Lãnh Phong, người ở đâu, mau trở lại, mạch thúc thúc muốn xuất phát."

Nghe được Lăng Mặc hô hét, Lãnh Phong khẽ cau mày, nhưng vẫn là đáp lại: "Biết, để cho mạch thúc thúc chờ một chút, ta bây giờ trở về tới."

Mặc dù Lãnh Phong còn muốn tiếp tục cùng Buck đánh một trận, nhưng nhiệm vụ quan trọng hơn, hắn chỉ có thể buông tha cuộc chiến đấu này.

Mới vừa rồi Mạch Nhiên bị người tập kích, hắn đã rất hối tiếc, lần này không thể lại để cho Mạch Chấn ra bất kỳ sự tình, cho nên hắn phải đi theo.

"Hắc hắc, mặc dù ta rất muốn tiếp tục cùng ngươi đánh một trận, nhưng bây giờ ta có chuyện phải làm, trước không chơi với ngươi."

Lãnh Phong dùng chân đạp Buck thân thể, lúc nói chuyện, vẫn không quên một cước giẫm ở Buck trên mặt.

"Ngươi lại dám giẫm đạp ta mặt!"

Buck giọng âm trầm hét.

Hắn này vừa nói, chung quanh nhiệt độ đều xuống hàng chừng mấy độ.

Nhận ra được Buck tức giận Huyền Nguyệt theo bản năng muốn hướng Lãnh Phong hô to, nhưng nhiệt độ đột nhiên hạ xuống để cho nàng cơ thể hơi run rẩy một chút, thoáng cái không có thể kêu lên âm thanh.

"Giẫm đạp ngươi thế nào, Douglas Buck, ta nghe nói qua ngươi lời đồn đãi, nhưng hiện tại xem ra, ngươi cũng không gì hơn cái này."

Vừa nói, Lãnh Phong lần nữa hướng Buck mặt dùng sức giẫm đạp một chút, sau đó đánh phía trước hai cánh, bay trở về đến không trung, cách xa đã giận dữ Buck.

Lãnh Phong bay đến không trung sau, Buck từ lỗ xuống bên trong nhảy lên, cặp mắt dường như muốn phun như lửa, chét từ địa trọn mắt nhìn Lãnh Phong.

"Ngươi trọn mắt nhìn ta cũng vô dụng, có bản lĩnh đi lên đánh ta a."

Lãnh Phong không ngừng châm chọc đến Buck, sau đó nhìn Huyền Nguyệt liếc mắt.

Huyền Nguyệt cũng đang nhìn Lãnh Phong, trong mắt nàng mang theo một vẻ cầu khẩn, tựa hồ muốn cho Lãnh Phong mang nàng rời đi.

Lãnh Phong nhìn ra trong mắt nàng ý tứ, hướng nàng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó đánh phía trước hai cánh, bay đến Huyền Nguyệt bên người, đem nàng ôm vào trong ngực.

"Ngươi dừng lại cho ta, nếu như ngươi dám mang nàng rời đi, ta nhất định sẽ làm cho ngươi sống không bằng chết!"

Vừa nói, Buck từng bước từng bước hướng Lãnh Phong phương hướng đi tới, lúc này Lãnh Phong là trên mặt đất ôm Huyền Nguyệt, còn không có bay đến không trung.

"Nói dọa ai không biết." Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, nhìn đi càng ngày càng gần Buck, khinh thường nói: "Nhưng, ngươi câu này lời độc ác, hữu dụng không?"

Nói xong, Lãnh Phong hai cánh phui một cái, cả người hướng không trung bay đi.

Buck dừng bước lại, ngẩng đầu nhìn càng bay càng cao Lãnh Phong, nắm chặt quả đấm, lần này, hắn hoàn toàn giận dữ.

"Trước khi đi, ta đưa các ngươi một món lễ vật, không cần cảm tạ ta, đây là các ngươi có được."

Không trung truyền tới Lãnh Phong thanh âm, mà Lãnh Phong tiếng nói vừa dứt, một quả lựu đạn, liền rớt tại Buck trước người.

Trừ Buck ra, còn dừng lại ở lâu cuối bên trên bọn đại hán đều lộ ra sợ hãi vẻ mặt, sau đó rồi rít nằm ngã xuống đất, bọn họ cũng rất rõ, lúc này muốn chạy trốn, đã là không kịp.

Nhưng Buck không có chút nào sợ hãi, vươn tay phải ra, bắt bên người một tên Đại Hán cổ, sau đó trực tiếp đem thân thể của hắn nhét vào lựu đạn bên trên.

Bị bắt Đại Hán ngực đè ở lựu đạn bên trên, hắn căn bản không kịp chạy thoát thân, lựu đạn liền phát sinh nổ mạnh.

"Ầm!"

Lựu đạn ở bộ ngực hắn bên dưới nổ mạnh, đem thân thể của hắn trong nháy mắt nổ bay lên, sau đó sẽ hung hãn đập tới mặt đất bên trên.

Hắn máu tươi, bị lựu đạn nổ bắn đầy đất, Buck trên người cũng dính không ít máu tươi.

Lựu đạn uy lực mặc dù mạnh, nhưng bị một người thân thể đè, cũng không phát huy ra bao nhiêu uy lực, cho nên cũng không có ảnh hưởng đến người chung quanh.

Chung quanh bọn đại hán cũng thấy như vậy một màn, nhưng trên mặt căn bản không có bất kỳ cảm tình gì ba động, vẫn mặt đầy lạnh giá, tựa như cùng người máy.

"Àm "

Không trung lẫn nửa thoáng qua một đạo thiểm điện, nhưng không có mưa.

Lãnh Phong ôm Huyền Nguyệt, hướng Peninsula Hotel bay đi.

Huyền Nguyệt là hán ô phi hành người thứ 3, cái thứ nhất là Trương Ảnh Hàm, thứ hai là Mạch Nhiên, cái thứ 3, chính là Huyền Nguyệt.

Lãnh Phong bay ra ba cây số sau, đáp xuống một tòa cao ốc trên lầu chót.

Đem Huyền Nguyệt để xuống đất sau, Lãnh Phong trôi lơ lửng ở cao nửa thước không trung, nhìn Huyền Nguyệt, đạo: "Nói cho ta biết, người tại sao cùng những người đó đánh, những thứ kia đều là sát thủ chuyên nghiệp, nếu như ta không xuất hiện, chỉ sợ người coi như không chết, cũng sẽ trọng thương."

"Không muốn nhỏ như vậy nhìn ta, ta còn rất nhiều chiêu số không dùng ra đến, người đừng quên, ta có thể là một gã Thượng Nhân." Huyền Nguyệt khẽ cười nói.

Nàng không có mang mặt nạ, mỹ lệ dung nhan phơi bày ở Lãnh Phong trước mặt.

Lãnh Phong ở Huyền Nguyệt kia mỹ lệ trên mặt chỉ dừng lại một giây, sau đó sẽ thu hồi ánh mắt.

"Ta rất muốn biết, tại sao người sẽ sợ hãi như vậy cái đó Buck." Lãnh Phong khoanh tay, hạ xuống mặt đất bên trên.

Nghe Lãnh Phong nói đến Buck, Huyền Nguyệt trên mặt lẫn nửa thoáng qua một chút sợ hãi, sau đó đưa hai tay ra, bắt Lãnh Phong cánh tay.

Lãnh Phong: "

"Không trung Sát Thần, người hãy nghe ta nói, mười triệu không nên đi trêu chọc Buck, ngàn vạn lần không nên." Huyền Nguyệt có chút kinh hoảng nói.

Lãnh Phong nhíu mày lại, sau đó đẩy ra Huyền Nguyệt, trầm giọng nói: "Vì sao người sẽ sợ hãi như vậy, cái này Buck rốt cuộc có cái gì điểm mạnh, ta xem qua hán tài liệu, hán cũng không phải là Dị Năng Giả, chẳng qua là cách đấu năng lực khá mạnh mà thôi."

Huyền Nguyệt không có tiến lên nữa nắm Lãnh Phong cánh tay, mà là đứng ở nguyên nói: "Ta cho người cần thận, chính là hán cách đấu năng lực, hán là ta đã thấy cường hán nhất một người."

"Cát, đó là bởi vì người chưa thấy qua cái gì gọi là chân chính cường đại, nếu để cho ta Âm Dạ Nanh Sói đi cùng hán đánh, người cho là Buck có thể chống nổi bao nhiêu phút?" Lãnh Phong mặt coi thường.

Nanh Sói năng lực chính là cách đấu, còn có tự lãnh, nắm giữ như vậy dị năng, có ai có thể đánh bại hán?

Thật ra thì Lãnh Phong biết Buck rất mạnh, nhưng cái này Buck mới vừa rồi biểu hiện ra thực lực để cho hán hơi có chút thất vọng, cho nên hán mới sẽ như thế khinh thị Buck.

Nhưng nếu như sẽ cùng Buck đánh lời nói, Lãnh Phong cũng sẽ không có bất kỳ khinh địch.

Cho dù Lãnh Phong ngôn ngữ bên trên cùng vẻ mặt bên trên như thế nào khinh thị đối phương, nhưng trên thực tế hán xuất thủ sẽ không có giữ lại chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Âm Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201: Huyền Nguyệt cảnh cáo

"Ta không biết Nanh Sói cường đại bao nhiêu, nhưng ta biết là, nếu như người và Buck thật chính diện giao phong, người là không có khả năng thắng."

Nhắc lên Buck, Huyền Nguyệt trên mặt tràn đầy sợ hãi.

Nhìn Huyền Nguyệt vẻ mặt, Lãnh Phong rất muốn biết, cái này Buck cường đại như thế nào, có thể để cho Huyền Nguyệt cái này Thượng Nhân lộ ra sợ hãi như vậy về mặt.

Chẳng lẽ cái này Buck cách đấu năng lực thật cường hãn như vậy?

Lãnh Phong lại không nhìn ra cái này Buck có cái gì đặc biệt, từ mới vừa rồi giao thủ đến xem, Buck không có thi triển toàn lực là khẳng định, nhưng Buck cũng không cách nào cho Lãnh Phong tạo thành uy hiếp gì, dù sao Lãnh Phong là không trung Sát Thần, hẳn có thể tùy tâm sở dục bay đến không trung.

Không trung là hãn địa bàn, lại có ai có thể làm gì hãn?

"Ha ha, người cùng ta đã giao thủ, chẳng lẽ người không biết thực lực của ta." Lãnh Phong khoanh tay, hãn nói với Huyền Nguyệt lời nói cảm thấy một ít bất mãn.

"Nên nói ta đã nói, hy vọng người tự thu xếp ổn thỏa." Huyền Nguyệt thật sâu nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó cúi đầu xuống, nhẹ nhàng thở dài, nói: "Bắt đầu từ hôm nay, ta chính thức thoát khỏi ảnh vô giả liên minh, ta đối với (đúng) hai tháng trước tập kích người bằng hữu chuyện nói xin lỗi, tối nay người cứu ta, ta sau này không nữa sẽ đối địch với người."

Vừa nói, Huyền Nguyệt ngẩng đầu lên, nhìn Lãnh Phong kia màu sắc không đồng nhất hai con người.

"Ta cứu người chẳng qua là thuận đường, nói cho ta biết, người có phải hay không có người tỷ tỷ." Lãnh Phong hỏi.

"Dạ, nàng và ta cùng nhau gia nhập ảnh vô giả liên minh, chẳng qua là bây giờ ta thoát khỏi, nàng còn vẫn còn đang, lần này nàng sẽ là người chấp hành nhiệm vụ lớn nhất trở lực, người phải cẩn thận nàng, nàng thủ đoạn rất tàn nhẫn, chỉ cần nàng nghĩ (muốn) làm sự tình, không người có thể cản cản." Huyền Nguyệt không có bất kỳ giấu giếm, toàn bộ nói ra.

"Nàng tên gọi là gì." Lãnh Phong tiếp tục hỏi.

"Huyền Tâm."

Lãnh Phong: "

Lòng dạ độc ác như vậy một cô em, lại có một dễ nghe như vậy tên, Lãnh Phong nhất thời không cách nào đem danh tự này cùng đem Mạch Nhiên đẩy xuống lầu cô gái áo đen liên tưởng.

"Ta nên đi, sau này ta có thể tùy tâm sở dục làm tự mình nghĩ làm sự tình, cảm ơn người, cảm ơn người cứu ta."

Nói xong, Huyền Nguyệt tiến lên một bước, đi tới Lãnh Phong trước người.

Không đợi Lãnh Phong nói chuyện, nàng nhón chân lên, ôm lấy cổ của hãn, sau đó hôn lên trên môi hãn.

Lãnh Phong: "

Lãnh Phong vô số lần nghĩ (muốn) muốn đẩy ra, lại bị nàng ôm rất căng, căn bản đẩy không mở.

Huyền Nguyệt hôn hồi lâu, sau đó mới chậm rãi lỏng ra Lãnh Phong, nàng sắc mặt hơi có chút đỏ lên, hô hấp cũng có chút không trôi chảy.

"Đây là ta nụ hôn đầu, tiện nghi người."

Nói xong, Huyền Nguyệt thật sâu nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó bắt đầu lui về phía sau, vừa lui vừa nói: "Cảm ơn người, không trung Sát Thần, nếu như có thể mà nói, có thể hay không nói cho ta biết tên người."

"Lãnh Phong."

"Rất êm tai tên, như vậy, Lãnh Phong, gấp lại sau."

Huyền Nguyệt thân thể chậm rãi biến mất ở Lãnh Phong trước mặt, chỉ cần Lãnh Phong nguyện ý lời nói, hoàn toàn có thể mở ra Ứng Nhân đi bắt nàng vị trí, nhưng Lãnh Phong cũng lười làm như thế, hãn có chút sùng sờ.

Dù sao mới vừa bị một mỹ nữ hôn hôn mười mấy giây, đây là tình huống gì.

"Chờ biết." Lãnh Phong sờ một cái chính mình môi, sau đó làm bầm lâu bầu nói: "Dường như ta bị chiếm tiện nghi a."

Lãnh Phong cười khò lắc đầu một cái, quả nhiên mị lực đại không có cách nào chủ động hôn đều có.

Mà Lãnh Phong không biết là, ban đầu hãn bởi vì lên cơn sốt mà ngủ mê mang thời điểm, Mạch Nhiên là dùng miệng đối miệng phương thức cho hãn mớm thuốc.

"Này, Lãnh Phong, có thể nghe được sao?"

Vô tuyến điện trong lần nữa truyền ra Lăng Mặc tiếng hô.

Lãnh Phong gõ gõ trong tai vô tuyến điện, trả lời: "Có thể, thế nào?"

"Người tại sao còn không trở lại, chúng ta đã chuẩn bị lên đường."

"Các người trực tiếp lên đường đi, ta sẽ trên không trung nhìn các người."

"Ý người là người không cùng ta môn đồng thời?"

"Không kém bao nhiêu đâu, nhưng các người làm những gì, ta đều có thể nhìn đến, người nhớ mở ra vô tuyến điện, để cho ta nghe các người nói chuyện, yên tâm đi, ta sẽ quanh quẩn trên không trung, xảy ra chuyện gì, ta sẽ xuất hiện."

"Được."

Cùng Lăng Mặc thông hết lời sau, Lãnh Phong nhỏ khí.

Mới vừa rồi Huyền Nguyệt cử động quả thật bất hấn cho khiếp sợ đến, dù sao cứ như vậy bị người hôn một cái, Lãnh Phong đến bây giờ còn mộng đến.

Đột nhiên, vô tuyến điện trong truyền ra Mạch Nhiên thanh âm: "Lãnh Phong, người không cùng ta ba cùng đi sao?"

Lãnh Phong đại não đương cơ ba giây, phỏng chừng Mạch Nhiên là lấy Lăng Mặc các nàng vô tuyến điện.

"Không phải nói không đi, chẳng qua là ta quanh quẩn trên không trung, không trên mặt đất, biết không?" Lãnh Phong rất có kiên nhẫn nói.

"Ta đây cũng không đi, ta ở trong tửu điểm, để cho Mộc Mộc theo ta."

Lãnh Phong lẳng lẳng, suy tư một hồi, sau đó mới nói: "Vậy được đi, lấy Mộc Mộc năng lực, là có thể bảo vệ tốt người, vậy hãy để cho Lăng Mặc tới tạm thời làm phiên dịch, Lăng Mặc nàng cũng sẽ Đông Doanh ngữ."

"Người nhanh lên một chút trở lại."

"Ta hết sức."

Nói xong, Lãnh Phong tắt vô tuyến điện, ngẩng đầu nhìn không trung, chậm rãi thờ dài.

Hắn đã cảm thấy về uể oải, dù sao thời gian dài đường đi, hắn vẫn luôn không thể nào nghỉ ngơi cho khỏe qua, đi tới Đông Doanh sau cũng vẫn bận.

Coi như là làm bằng sắt thân thể, cũng không khả năng sẽ không mệt mỏi, cho nên hắn bây giờ thật rất nghỉ (muốn) tìm cái địa phương ngủ một giấc thật ngon.

Chẳng qua là còn không được, ít nhất bây giờ không được.

Huyền Nguyệt trước khi đi cảnh cáo, để cho hắn rất nghỉ ngơi, chẳng lẽ cái này Buck còn có không bày ra lực lượng?

Lãnh Phong mới vừa thấy Buck thời điểm, liền ai hắn một quyền.

Buck một quyền này quả thật đem Lãnh Phong cho khiếp sợ đến, bởi vì nếu như không phải là hắn xương cốt cũng trải qua đúc luyện lời nói, cánh tay hắn nhất định sẽ bị dao động gãy xương.

Nhưng hắn cũng chỉ là kinh ngạc một hồi mà thôi, dù sao Nanh Sói thực lực cũng không kém, thậm chí ở một ít trong trình độ muốn cường hơn Buck nhiều, dù sao Nanh Sói nắm giữ tự lãnh năng lực.

Buck mạnh như thế nào, Lãnh Phong không biết, nhưng ba cái đối mặt giao thủ, để cho Lãnh Phong biết cái này Buck là một cường giả, liên tục hai lần đem hắn giẫm đạp trên đất, hắn lại một chút thương cũng không có.

Nếu như không phải là trong tài liệu nói Buck là người bình thường lời nói, Lãnh Phong nhất định sẽ cho là hắn là một cái Dị Năng Giả, dù sao người bình thường, cho dù là Dị Năng Giả, bị Lãnh Phong như vậy giẫm đạp lời nói, không chết cũng sẽ trọng thương.

Mà cái Buck lại có thể bình yên vô sự, đứng lên gót không việc gì tự đắc.

Bất quá gần người công kích không làm gì được hắn, không có nghĩa là Lãnh Phong không có khác (đừng) biện pháp.

Đánh lên, vực sâu kiếm, những thứ này đều là hắn lớn nhất ý trọng.

Suy tư hồi lâu sau, Lãnh Phong nhỏ khí, sau đó nhìn về Peninsula Hotel phương hướng, đồng thời mở ra Ứng Nhãn.

Bốn chiếc xe đậu ở Peninsula Hotel bên ngoài, mỗi một chiếc đều là xe chống đạn, Mạch Chấn lần này là chuẩn bị sẵn sàng.

Lãnh Phong nhìn chăm chú kia bốn chiếc xe, dùng Ứng Nhãn lục soát một phen sau, cũng không có phát hiện trên xe có nguy hiểm gì vật phẩm.

Bảo đảm An Toàn Hậu, Lãnh Phong mới thở phào, sau đó lấy ra điện thoại di động, chuẩn bị cho Băng Lôi gọi điện thoại.

Nhưng hán điện thoại di động mới vừa lấy ra, điện thoại gọi đến tiếng chuông liên rất trùng hợp vang lên.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn điện thoại gọi đến biểu hiện, phát hiện thứ này lại có thể là Trương Ảnh Hàm điện thoại.

Trương Ảnh Hàm điện thoại, Lãnh Phong sẽ không có bất cứ chút do dự nào, nhanh chóng ấn nút tiếp nghe.

"Này, tìm ta có chuyện gì?"

"Lãnh Phong, ở Đông Doanh có khỏe không?" Bên đầu điện thoại kia Trương Ảnh Hàm hỏi.

Trương Ảnh Hàm thanh âm rất êm tai, cùng Mạch Nhiên có vừa so sánh với.

Quan trọng hơn, nàng thanh âm rất trong lành, nghe có thể khiến người ta theo bản năng buông lỏng.

"Có khỏe không, chính là mệt một chút, chạy khắp nơi, đều không có thể nghỉ ngơi cho khỏe."

Vừa nói, Lãnh Phong còn ngáp một cái.

Hắn là thật mệt mỏi.

"A, bận rộn như vậy a, ta đây há chẳng phải là quấy rầy đến ngươi, nếu không ngươi đi làm việc trước đi." Trương Ảnh Hàm giọng mang theo một tia áy náy, nàng lo lắng cho mình quấy rầy đến Lãnh Phong.

"Ha ha, không có gì, ta bây giờ không vội vàng, ở nóc nhà ngắm phong cảnh đầu rồi, nói đi, tìm ta có chuyện gì, có phải hay không anh hoa chuyện?"

Lãnh Phong không có nói láo, hắn thật ở nóc nhà ngắm phong cảnh, hơn nữa cái này phong cảnh còn rất khá.

"Không phải rồi, ta chính là muốn hỏi một chút ngươi đang ở đây Đông Doanh thế nào, về phần anh hoa chuyện không gấp, ngươi có thời gian hãy đi đi, không có thời gian coi như, ngược lại ngươi nhiệm vụ quan trọng hơn." Trương Ảnh Hàm giọng rất ôn hòa, nàng là thật không hy vọng quấy rầy đến Lãnh Phong.

Lãnh Phong cười cười, chậm rãi nói: "Nếu như ta cho ngươi biết, ta đã chụp anh hoa hình, ta còn thuận tiện đến núi Phú Sĩ đỉnh núi chụp mấy tờ tấm ảnh, lời như vậy, ngươi có hay không rất vui vẻ chứ?"

Bên đầu điện thoại kia Trương Ảnh Hàm dừng lại ba giây, sau đó trong giọng nói tràn đầy kinh hi, "Thật sao?"

"Dĩ nhiên, chớ quên ta đáp ứng ban đầu qua ngươi, mãi mãi cũng sẽ không lừa ngươi, ta nói có, vậy thì thật có, ngươi đừng quên, ta nhưng là sẽ Phi."

Lãnh Phong trong lời nói tràn đầy kiêu ngạo ý, lúc này hắn giống như là một cái muốn giành công hải tử.

"Thật là giỏi, cảm ơn ngươi Lãnh Phong, ta cũng không biết làm như thế nào cảm tạ ngươi, chờ ngươi có thời gian, liền phát đến ta hòm thư đi."

"Ừ, ta sẽ chờ trở về tái phát cho ngươi, bây giờ camera không tại người bên trên."

"Không việc gì, ta có thể chờ, Lãnh Phong, thật sự là thật cảm ơn ngươi."

"Không có gì, một cái nhắc tay mà thôi, được, ta phải tiếp tục chấp hành nhiệm vụ, chậm một chút ta phát đến ngươi hòm thư, trước như vậy đi, bái bai."

"Bái bai."

Nghe trong điện thoại truyền ra âm thanh bận, Lãnh Phong để điện thoại di động xuống.

Hắn có loại mỗi ngày đều cho Trương Ảnh Hàm gọi điện thoại xung động, hắn rất muốn nghe được Trương Ảnh Hàm thanh âm.

Mạch Nhiên cùng Trương Ảnh Hàm thanh âm đều rất tốt nghe, nhưng có một ít khác nhau.

Trương Ảnh Hàm thanh âm rất trong lành, có thể khiến người ta theo bản năng buông lỏng thể xác và tinh thần.

Mà Mạch Nhiên thanh âm rất thanh đậm, cho dù là khó đi nữa nghe ca nhạc, dùng nàng thanh âm tới hát, cũng có thể hát êm tai vô cùng.

Lãnh Phong cố ý phân tích qua hai người thanh âm, lại không cách nào phân biệt ra cái nào muốn dễ nghe hơn một ít.

Mà Lãnh Phong muốn nhất một chuyện, đó là có thể nghe được Trương Ảnh Hàm hát một bài hát.

Những nhạc khí đó mua về lâu như vậy, cũng liền Mạch Nhiên một mực ở sử dụng, Lãnh Phong cũng chỉ là thỉnh thoảng đàn một chút Đàn dương cầm.

Về phần Trương Ảnh Hàm, nàng chẳng qua là quét dọn vệ sinh thời điểm chạm qua, nhưng những thời gian khác tuyệt đối sẽ không đi đụng những thứ này nhạc khí, cũng cho tới bây giờ đều không hát qua một ca khúc, cái này làm cho Lãnh Phong càng hiểu kỳ hơn, nếu như nàng hát một bài hát, lúc đó là dạng gì thiên lại chi âm?

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 202: Hộ vệ

Suy tư hồi lâu sau, Lãnh Phong lắc đầu một cái, không nữa đi suy nghĩ quá nhiều.

Bây giờ còn đang chấp hành trong nhiệm vụ, hắn không thể phân thần, hắn phải thực hiện chính hắn chức trách.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, đưa ra hai cánh, hướng không trung bay đi.

Lần này hắn không có Phi quá cao, dù sao bây giờ đã là ban đêm, hắn không cần tận lực ẩn núp, đêm tối chính là hắn tốt nhất che chở.

Lúc này, vô tuyến điện trong truyền ra Lăng Ảnh thanh âm, "Lãnh Phong, chúng ta đã lên đường."

Lãnh Phong trôi lơ lửng ở 1000m không trung, nhìn chuẩn bị chạy xe cộ, nói: "Ta đã thấy các người, ta ngay tại các người bầu trời."

Mạch Chấn các loại (chờ) người cũng đã ngồi vào trong xe, ở Lãnh Phong nhìn soi mói, xe hơi chậm rãi chạy, rồi từ từ điểm.

"Ta sẽ lưu ý bốn phía, các người không cần lo lắng."

Vừa nói, Lãnh Phong bay đến trên xe hơi vô ích, mở ra Ứng Nhãn, lưu ý chung quanh, tìm kiếm núp trong bóng tối nguy hiểm.

Lần này Mạch Chấn muốn đi ăn cơm địa phương là mười km bên ngoài, là có chút xa, nhưng đã đáp ứng, Mạch Chấn không thể nào không đi, lời như vậy sẽ có chứ hắn Hoa Hạ nhà giàu nhất mặt mũi.

Có lúc, thân phận quá cao cũng là một cái phiền phức, đó chính là mặt mũi.

Các loại (chờ) tài sản tụ tập càng ngày càng nhiều thời điểm, rất nhiều người để ý nhất, chính là mặt mũi, Mạch Chấn cũng không ngoại lệ, hắn sẽ đến Đồng Doanh, cũng là bởi vì mặt mũi.

Nếu như không phải là hắn lo lắng người khác nói hắn nhất gan sợ phiền phức, hắn chắc chắn sẽ không tới.

Từ thế giới ngằm từng bước từng bước hỗn khởi tới Mạch Chấn, làm sao có thể cho phép người khác nói hắn nhất gan, cho nên hắn tới.

Mà miệng núi tổ thủ lĩnh hẹn hắn ăn cơm, hắn càng không thể nào cự tuyệt.

Đáp ứng, càng không thể không đi.

Mạch Chấn rất bất đắc dĩ, nhưng là không có cách nào đây chính là thượng lưu xã hội phiền toái chỗ.

Một khi đáp ứng, lại hủy bỏ lời nói, đó không phải chỉ là mặt mũi đơn giản như vậy, cái này còn chú trọng đến uy tín.

Lãnh Phong cũng rất rõ ràng một điểm này, cho nên cho phép Mạch Chấn đi ra ngoài cùng miệng núi tổ thủ lĩnh ăn cơm.

Nếu như không phải là bởi vì Mạch Chấn mặt mũi lời nói, Lãnh Phong nhất định sẽ không cho phép Mạch Chấn ở dưới tình huống như vậy còn đi ăn cơm, dù sao ảnh vũ giả liên minh ngay tại quán rượu phụ cận, phỏng chừng đã biết Mạch Chấn đi ra.

Quả nhiên, một bóng người, gọi vào Lãnh Phong mi mắt.

Khoảng cách trước đoàn xe phương 200m địa phương, có một cái bụng súng bắn tia nữ tử, nữ tử vóc người có lồi có lõm, có thể nói là hoàn mỹ.

Nhưng Lãnh Phong không phải là đến xem mỹ nữ, hắn là tới chấp hành nhiệm vụ.

Thấy có một nữ bụng súng bắn tia sau, Lãnh Phong không do dự, tăng nhanh tốc độ phi hành, hướng nữ tử bay đi.

Bụng súng bắn tia nữ tử cũng phát hiện Lãnh Phong, theo bản năng muốn nổ súng về phía hắn.

Nhưng Lãnh Phong tốc độ, há là nàng có thể đuổi kịp.

"Ba!"

Lãnh Phong trực tiếp đoạt lấy tay cô gái trong súng bắn tia, sau đó từ đầu nòng húc bay qua.

"Ta chỉ có thể nói, người miếu làm người, người muốn giết một cái không đáng chết, hơn nữa không thể giết người!" Lãnh Phong đáp xuống nữ tử sau lưng, dùng ba giây thời gian đem cái thanh này súng bắn tia ra thành một nhóm linh kiện.

"Ta nhiệm vụ thất bại, giết ta đi." Nữ tử nhắm lại con mắt, một bộ nhìn thấu nhân sinh bộ dáng.

Lãnh Phong bấu mỗi một cái, một cái sông bàn tay đánh vào nữ tử trên cổ, trực tiếp đưa nàng đánh ngất đi.

Làm xong hết thảy các thứ này sau, Lãnh Phong vỗ tay, khinh thường nói: "Cái quỷ gì, để cho ta giết người liền giết người? Ta đây há chẳng phải là rất đẹp mặt mũi."

Nếu như là nam, Lãnh Phong nhất định sẽ không chút do dự đem đối phương đánh chết, nhưng đây là một nữ, Lãnh Phong hạ thủ chỉ có thể tương đối dịu dàng một chút, không có hạ thủ đã coi như là rất nhân từ.

Lãnh Phong ngồi xổm người xuống, bởi vì hắn thấy một cái rất có ý tứ đồ vật.

Ông hãm thanh.

Lãnh Phong không do dự, trực tiếp từ trên người cô gái cầm cái này tin âm thanh khí đi xuống.

Đây là súng bắn tia ông hãm thanh, vừa vặn thích hợp Lãnh Phong súng bắn tia.

Lãnh Phong cầm ra bản thân súng bắn tia, sau đó đeo vào trên hông súng.

"Không tệ lắm." Lãnh Phong nhìn tự Minh trong tay (Kỷ Thủ Trung) súng, mặt đầy hài lòng.

Ban đầu Nelson hỏi hắn có muốn hay không tạo nhiều một cái ông hãm thanh, hắn nói không cần, nhưng sau đó mới phát hiện nguyên lai súng bắn tia cũng là yêu cầu ông hãm thanh, như vậy mới có thể tốt hơn đánh lên.

Bây giờ vừa vặn nhặt được một cái, hơn nữa cũng thích hợp bản thân họng súng, cái này làm cho Lãnh Phong sắp cười ra tiếng.

Có một ông hãm thanh, hắn liền có thể rất tự do phóng khoáng khoảng cách gần ám sát.

Nhìn nữ tử kia có lồi có lõm vóc người, Lãnh Phong theo bản năng nuốt một bãi nước miếng, sau đó nhanh chóng dời đi ánh mắt.

Hắn là cái nam nhân bình thường, thấy như thế dụ. Hoặc, không thể nào không động tâm.

Chẳng qua là hắn là một cái có kẻ gian tâm không Tặc Đam người, chỉ có thể nhìn một chút, không dám thật động.

Bởi vì ban đầu Mộ Thi Vân từng nói với hắn, một khi lấy được một cô gái trinh tiết, vậy đời này đều phải hướng đối phương phụ trách.

Cho nên Lãnh Phong chỉ có thể nhìn một chút, không dám muốn bất kỳ ý nghĩ vớ vẩn.

Hướng chỉ hắn bây giờ đang ở chấp hành nhiệm vụ, kia có tâm tư làm chuyện khác.

Mạch Chấn đoàn xe, chậm rãi trải qua Lãnh Phong chỗ cao ốc.

Cho tới bây giờ, có Lãnh Phong ở, đoàn xe không có xảy ra bất cứ vấn đề gì, một loại cũng đang chạy đến.

Hoa Dững, Lãnh Phong, Mạch Chấn một chiếc xe, Lăng Mặc bản thân một người một chiếc xe, còn có một chút Mạch Chấn bảo tiêu phân chia hai chiếc xe.

Giống như Mạch Chấn thân phận như vậy người, đi ra khỏi nhà, tuyệt đối không thể thiếu bảo tiêu.

Lãnh Phong tay phải một chiêu, thu hồi súng bắn tia.

Mà súng bắn tia sau khi biến mất, ống hãm thanh cũng rơi xuống đất.

Thấy như vậy một màn, Lãnh Phong cau mày, sau đó khom người nhặt lên ống hãm thanh.

Quả nhiên, súng bắn tia biến mất, ống hãm thanh cũng mất đi chống đỡ.

Lãnh Phong cái đó hối hận a, ban đầu nên trực tiếp để cho Nelson tái tạo một cái ống hãm thanh, bây giờ cầm súng, giả bộ ống hãm thanh, những thứ này đều phải không thiếu thời gian, Lãnh Phong lo lắng chính là chỗ này một chút, bởi vì có không ít thời điểm, hắn súng bắn tia đều là trong nháy mắt lấy ra, trong nháy mắt nổ súng.

Nếu để cho hắn còn phải tốn thời gian đi giả bộ ống hãm thanh lời nói, hắn tình nguyện không muốn cũng được.

Dù sao hắn không thích có đảm nhiệm Hà Đông tây ảnh vang hắn hành động.

Lãnh Phong ngáp một cái, mở ra Ứng Nhãn, tìm kiếm bốn phía.

Phụ cận cũng không có nguy hiểm sau, Lãnh Phong mới đưa ra hai cánh, ở đoàn xe 1000m bầu trời chậm rãi phi hành.

Trên mặt đất dòng xe chạy tương đối nhiều, cho nên Mạch Chấn tài xế cũng không dám lái quá nhanh, dù sao trong xe này ngồi, nhưng là Hoa Hạ nhà giàu nhất Mạch Chấn!

Mạch Chấn cùng Lăng Ảnh ngồi ở băng sau xe, Hoa Dũng là ngồi ở ghế cạnh tài xế, hắn cũng vẫn luôn ở lưu ý chung quanh, chẳng qua là hắn không có Lãnh Phong như vậy năng lực, cho nên cũng chỉ có thể quan sát bốn phía một cái.

Bất quá chỉ bằng Hoa Dũng như vậy, nhất định cái quý gì cũng phát hiện không.

Mỗi lần sử dụng Ứng Nhãn thời điểm, Lãnh Phong cũng sẽ vui mừng, vui mừng tự mình có thể (Kỷ Năng) nắm giữ như vậy năng lực.

Dù sao, nếu như hắn bay đến không trung, lại không có Ứng Nhãn lời nói, vậy hắn bay cũng không có ý nghĩa, bởi vì hắn không nhìn thấy.

Có Ứng Nhãn có thể thì bất đồng, hắn có thể mượn Ứng Nhãn làm Hứa nhiều sự tình.

Lãnh Phong cũng không biết Ứng Nhãn trợ giúp hắn bao nhiêu lần, không có cái này năng lực, Lãnh Phong coi như bay được, cũng căn bản lẫn lộn không bao lâu.

Nhân mạng vận, có đôi khi là rất kỳ quái.

Lãnh Phong không có bao nhiêu thời gian đi nghỉ (muốn) quá nhiều sự tình, lưu ý phía dưới đoàn xe, sau đó đưa ra hai cánh, lần nữa bay đến không trung.

Hắn rất mệt mỏi, nhưng hắn vẫn không thể nghỉ ngơi.

Đoàn xe lấy tốc độ đều đặn đi tới, mà không ít mở ở trước đoàn xe phương xe hơi đều rất thức thời tránh ra vị trí, bọn họ cũng có thể rõ ràng, có thể có như vậy trận thế, nhất định là không giàu thì sang, cho nên không người nào dám cản ở trước mặt.

Lãnh Phong phi hành ở đoàn xe phía trên 1000m không trung, Ứng Nhãn tùy thời lưu ý bốn phía.

May mắn là, Lãnh Phong không có lại nhìn thấy có bất kỳ tay súng bắn tia hoặc là ẩn núp người, cái này cũng cho Lãnh Phong bớt đi rất nhiều phiền toái.

Lãnh Phong năng lực chỗ mạnh nhất chính là ở chỗ hắn có thể tùy tâm sở dục bay lượn trên không trung, còn có thể mượn Ứng Nhãn, phát hiện những thứ kia ẩn núp địch nhân.

Vô luận đối phương ẩn núp sâu hơn, cũng không khả năng tránh thoát Ứng Nhãn bắt.

Trọng yếu nhất, Lãnh Phong có thể trên không trung thi triển đánh lén.

Đây cũng là tại sao cái kia sao thích dùng súng bắn tia nguyên nhân, đặc biệt là khi lấy được Nelson công ty Đặc Chế súng bắn tia sau, hắn liền càng cường đại hơn, bởi vì này đem súng bắn tia xạ trình chừng bảy ngàn mét!

Huống chi Lãnh Phong nắm giữ Ứng Nhãn, hắn cao nhất có thể ở mười lăm ngàn mét không trung mắt nhìn xuống mặt đất, hơn nữa có thể thông qua Ứng tốc độ phong tỏa địch nhân.

Trong thiên hạ, lại có ai có thể tránh thoát hắn đánh lén?

Phi một lúc sau, Lãnh Phong mở ra vô tuyến điện, nói: "Lăng Ảnh, nếu như phát hiện cái gì không đúng, lập tức cho ta biết, ta hiện tại vị ở các người

phía trên 1000m không trung, ta muốn lưu ý những thứ kia cao ốc, cho nên rất khó phân tâm đi quan sát mặt đất."

"Ta biết, người yên tâm đi." Lăng Ảnh nhanh chóng đáp lại.

Lãnh Phong ừ một tiếng, thả chậm tốc độ phi hành.

Bởi vì đoàn xe tốc độ cũng chậm lại, hẳn phải đi theo đoàn xe.

Peninsula Hotel trong, Mạch Nhiên ngồi ở trên ghế sa lon xem ti vi, mà Phan Mộc Mộc là ngồi ở Mạch Nhiên bên người, không ngừng ăn bánh bích quy.

Hai người bọn họ cũng không có đi ăn cơm tối, bởi vì Lãnh Phong nói qua, hai người không thể rời phòng, cho nên có chút đói bụng Phan Mộc Mộc chỉ có thể lựa chọn ăn Mạch Nhiên mang đến quà vặt.

Mạch Nhiên cho dù đã mười tám tuổi, nhưng tâm tính hay lại là với một đứa bé như thế, nhưng nàng chẳng qua là ở Lãnh Phong cùng Phan Mộc Mộc trước mặt mới sẽ lộ ra tiểu hài tử như vậy tính tình, nếu như ở còn lại mặt người trước, cho dù là Mạch Chấn trước mặt, nàng cũng luôn là một bộ lạnh như băng bộ dáng.

"Hô, thật là đói, Mạch Nhiên người liền không đói bụng sao?" Phan Mộc Mộc không ngừng ăn Mạch Nhiên mang đến quà vặt, nhưng quà vặt làm sao có thể cùng trải qua nấu thức ăn so sánh, cho nên Phan Mộc Mộc là càng ăn càng đói.

"Ta không đói bụng a." Mạch Nhiên nhẹ nhàng lắc đầu một cái, sau đó từ từ mình công trong túi xách lần nữa xuất ra một đồng lớn quà vặt, thả vào Phan Mộc Mộc trong ngực, cười nói: "Cho, nơi này còn rất nhiều đây."

Thấy có nhiều như vậy quà vặt, Phan Mộc Mộc nhất thời hai mắt sáng lên, nhẹ nhàng cười một tiếng, đạo: "Cám ơn á."

Phan Mộc Mộc hà thường không nghĩ (muốn) đi ra ăn cơm, chẳng qua là bây giờ các nàng đều không thể rời đi, bởi vì không biết đến chung quanh sẽ có hay không có ẩn nấp nguy hiểm.

Mạch Nhiên phòng trước cửa đứng đầy hai gã toàn bộ vũ trang bảo tiêu, những thứ này đều là Mạch Chấn trước khi đi an bài, cũng là trải qua Lãnh Phong đồng ý.

Mặc dù những thứ này bảo tiêu ở Dịch Năng Giả hoặc là ảnh vũ giả liên minh trước mặt hoàn toàn không đáng chú ý, nhưng an bài hai cái là Mạch Nhiên giữ cửa, cũng hầu như so với không có tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 203: Sushi tiệm

Lãnh Phong bay lượn trên không trung, ánh mắt một mực lưu ý bốn phía.

Trên mặt đất đoàn xe một mực ở chạy, lúc này đoàn xe đã cách xa trung tâm thành phố, dòng xe chạy cũng sẽ không chật chội, tốc độ xe so với mới vừa rồi nhanh hơn rất nhiều.

Ở Lãnh Phong nhìn soi mói, bốn chiếc xe ở một gian Sushi cửa tiệm trước dừng lại.

Lên đường trước Mạch Chấn cũng đã nói, miệng núi tổ thủ lĩnh mời hẳn đi Tokyo nổi danh nhất Sushi tiệm, nói chính là chỗ này một nhà.

Quanh quần trên không trung Lãnh Phong rơi vào một tòa cao ốc bên trên, có thể trực tiếp thấy Sushi tiệm lầu hai.

Mặc dù cách có chút xa, nhưng ở Ứng Nhân dưới tác dụng, lại khoảng cách xa cũng ảnh hưởng không Lãnh Phong.

Đoàn xe sau khi dừng lại, Lăng Ảnh cùng Hoa Dững dẫn đầu đi xuống xe, Hoa Dững rất nhuần nhuyễn quan sát bốn phía, bảo đảm chung quanh không có ẩn nấp nguy hiểm.

"Chung quanh không có ẩn nấp nguy hiểm, các người có thể yên tâm." Lãnh Phong thông qua vô tuyến điện nói.

Lăng Ảnh ừ một tiếng, sau đó đi là Mạch Chấn mở cửa xe.

Mạch Chấn đi sau khi xuống xe, Lăng Ảnh mở miệng nói: "Mạch tiên sinh, Lãnh Phong nói, phụ cận rất an toàn."

"Được, nếu Lãnh Phong cũng nói như vậy, ta đây liền không có cái gì có thể lo lắng." Mạch Chấn cười nói.

Lăng Mặc ngồi ở phía sau trên xe, ở Mạch Chấn bọn người sau khi xuống xe, nàng mới xuống xe theo.

Đang lúc này, hai gã mặc tây trang màu đen kính râm nam từ Sushi tiệm bên trong đi ra đến, hướng về phía Mạch Chấn cúc cúc Cung, một người trong đó dùng có chút cứng rắn tiếng Hoa nói: "Hoan nghênh mạch tiên sinh, ông chủ chúng ta đã tại bên trong các loại (chờ) ngài, xin ngài đi theo ta."

Mạch Chấn ừ một tiếng, ở Hoa Dững cùng Lăng Ảnh dưới sự bảo vệ đi vào Sushi trong tiệm.

Mà Lăng Mặc là với sau lưng Mạch Chấn, lần này nàng là phụ trách phiên dịch.

Cả đang lúc Sushi tiệm đều bị miệng núi tổ thủ lĩnh, tây dã lương giới cấp bao đi xuống, mà toàn bộ nhân viên tiệm cũng đứng ở trong phòng khách, Mạch Chấn vừa đi vào đến, tất cả mọi người liền lập tức hướng hấn cúi người, giống vậy đều dùng đến cứng rắn tiếng Hoa nói: "Hoan nghênh mạch tiên sinh."

Cái trận chiến này Mạch Chấn cũng không có cảm thấy giết mình, chẳng qua là mỉm cười gật đầu một cái.

Như vậy tình cảnh, hấn đã sớm thói quen, lấy thân phận của hấn, đi đến chỗ nào đều là bị cực lớn hoan nghênh, người khác chỉ mong cho hấn quỳ xuống.

"Mạch tiên sinh, mời đi theo ta, ông chủ chúng ta liền ở trên lầu." Dẫn đầu kính râm nam nói.

Mạch Chấn nhàn nhạt ừ một tiếng, hấn rất không thích Đông Doanh, lúc trước, bây giờ, cho dù là tương lai cũng có thể như vậy.

Lầu hai là lô ghế riêng, mà lúc này trong đó một gian bao sương đèn đuốc sáng choang, hấp dẫn Lãnh Phong chú ý.

Hai người mặc âu phục nam từ an vị ở trong bao sương, một người trong đó là ban đầu ở sân bay nghênh đón Mạch Chấn gã bỉ ổi, còn có một người Lãnh Phong ít nhiều nghe nói qua tên hấn.

Đông Doanh tới Đại Bang Phái, miệng núi tổ thủ lĩnh, tây dã lương giới.

Danh tự này đối với Đông Doanh, thậm chí cả thế giới, ít nhiều gì cũng có không ít người nghe qua.

Lãnh Phong đối với (đứng) hấn không có bao nhiêu hứng thú, chẳng qua là khi đó nghe qua tên hấn mà thôi, cũng xem qua hấn hình.

Mà lúc này, Mạch Chấn đi tới cửa bao sương.

Lô ghế riêng cửa không có đóng, Mạch Chấn liếc mắt liền thấy ngồi ở trong bao sương hai người.

Mà trong bao sương tây dã lương giới cũng thấy Mạch Chấn, liền vội vàng đứng lên, đi tới Mạch Chấn trước người, hướng hấn đưa tay ra, dùng thuần thực tiếng Hoa mỉm cười nói: "Hoan nghênh người, bằng hữu của ta, thật cao hứng người có thể tới Đông Doanh."

"Ha ha ha." Mạch Chấn cười nhặt một tiếng, sau đó đưa tay ra, cười nói: "Đã lâu không gặp."

Hai người trong tay cầm, rất nhanh liền lỏng ra.

"Mạch tiên sinh mời vào, chúng ta đã vì người chuẩn bị xong nơi này tốt nhất Sushi, tin tưởng người nhất định sẽ rất hài lòng, ừ, dùng Hoa Hạ thành ngữ mà nói chuyện, tin tưởng người nhất định sẽ lưu luyến quên về."

Tây dã lương giới mặt đầy mỉm cười, rất dễ dàng liền để cho người ta cho là hấn là một cái rất ôn hòa người.

Nhưng vừa vặn ngược lại, tây dã lương giới sở dĩ sẽ để cho không ít người nhớ danh tự này, hoàn toàn là bởi vì hấn tàn bạo.

Tuổi tác chỉ là ba mươi lăm tuổi, lại ngồi lên miệng núi tổ thủ lĩnh bảo tọa.

Có thể nói, hấn sẽ có hôm nay như vậy thành tựu, hoàn toàn là dựa vào đi lên khác (đứng) Nhân Thi cốt thượng đi.

Thậm chí, là đứng ở miệng núi tổ đỉnh phong, hấn còn thân hơn tay giết chết cha mình.

Trước một đời miệng núi tổ thủ lĩnh!

Cho nên nói, hấn tàn bạo, hấn vô tình, để cho người không dám đi xem thường hấn.

Mạch Chấn dĩ nhiên biết tây dã lương giới tính tình, cho nên tới thời điểm, đúng là suy nghĩ hồi lâu, dù sao hấn không có thể bảo đảm cái này tây dã lương giới sẽ xảy ra chuyện gì.

Trong bao sương còn đứng một cái gã bí ối, hần thấy Mạch Chấn sau, ngay cả vội cung kính cúi người, giống vậy dùng tiếng Hoa nói: "Hoan nghênh người, tôn kính mạch tiên sinh."

"Người đi ra ngoài trước đi, nơi này không cần người." Tây dã lương giới hướng hần nói.

Gã bí ối đứng thẳng người, nói một tiếng: "Hắc!"

Nhưng sau đó xoay người rồi đi.

Đứng ở cửa bao sương Lăng Ảnh không thiếu chút nữa cười ra tiếng, Đông Doanh một ít tính tình, hần vẫn biết, chẳng qua là tận mắt thấy sau, hần khó mà nín cười.

Hoa Dững tâm tình là không có chút ba động nào, hần là tối chuyên nghiệp bảo tiêu, coi như lại khôi hài sự tình, hần cũng sẽ không bật cười.

"Hoa Dững, Lăng Ảnh, Lăng Mặc, còn có những người khác, các người không cần theo vào tới." Mạch Chấn khoát khoát tay, nói.

Chuẩn bị tiến vào lô ghế riêng Hoa Dững đám người rồi rít sững sờ, đặc biệt là Hoa Dững, hần trực tiếp mở miệng nói: "Ông chủ, nhưng là "

"Không có nhưng là, đi ra ngoài đi."

Mạch Chấn giọng tràn đầy kiên định, nếu như Hoa Dững còn giữ vững lời nói, phỏng chừng sẽ bị hần trực tiếp đập ra ngoài.

Hoa Dững cảm nắm quyền đầu, rút cuộc gạt đầu một cái, thôi lui ra lô ghế riêng.

Lăng Mặc cùng Lăng Ảnh mặc dù có chút không yên lòng, nhưng vẫn rời đi lô ghế riêng.

"Yên tâm đi, ta sẽ nhìn bọn hần chăm chăm."

Làm vô tuyến điện trong truyền ra Lãnh Phong thanh âm sau, Lăng Mặc cùng Lăng Ảnh mới thở phào.

Lúc rời lô ghế riêng thời điểm, Lăng Mặc tay phải hướng lô ghế riêng ném ra một cái tiểu hình hình cầu tròn đồ vật.

Nàng cái tiểu động tác này, không có ai lưu ý đến, nhưng lại rơi vào Lãnh Phong trong mắt.

Lãnh Phong không nhận được lộ ra vẻ tươi cười, Lăng Mặc quá thông minh.

Đó là máy nghe lén, có thể trực tiếp liên tiếp Âm Dạ vô tuyến điện.

Âm Dạ vô tuyến điện đều là Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty sở tạo, là một cái rất Tiểu Viên hình đồ vật, có thể trực tiếp nhét vào trong tai, người khác rất khó phát hiện vật này.

Lúc này, Mạch Chấn cùng tây dã lương giới nói chuyện, toàn bộ đều bị Lãnh Phong đám người nghe được, Hoa Dững ngoại trừ.

Những thứ kia Đông Doanh là toàn bộ đều lui ra ngoài, lúc này còn đứng ở bên ngoài bao sương cũng liền Hoa Dững, Lăng Mặc Lăng Ảnh, còn có Mạch Chấn vài tên bảo tiêu.

Hoa Dững mặt đầy lo âu, hận không được lập tức vọt vào trong bao sương.

Nhận ra được Hoa Dững vẻ mặt, Lăng Ảnh mở miệng nói: "Người nha khẩn trương cọng lỏng, có Lãnh Phong cái đó không trung Sát Thần đang ngó chừng, người không cần lo lắng mạch thúc thúc an toàn."

Nghe được Lăng Ảnh lời nói, Hoa Dững mới đột nhiên nghĩ đến Lãnh Phong một mực ở không trung hộ vệ, có Lãnh Phong ở, Mạch Chấn an toàn quả thật không cần đi lo lắng.

Nghĩ tới đây, Hoa Dững nắm chặt quả đấm cũng lỏng ra, hơi chút thở phào.

Lăng Ảnh đám đám Lăng Mặc, thấp giọng nói: "Chị, ta đói, chúng ta đi ăn Sushi đi."

Lăng Mặc con mắt vòng vo một chút, sau đó rất tiêu sái nói: "Đi."

Ở Hoa Dững cùng vài tên bảo tiêu nhìn soi mói, Lăng Mặc cùng Lăng Ảnh sải bước đi xuống lầu ăn Sushi đi.

Vài tên bảo tiêu trên đầu cũng toát ra ba cái hắc tuyến, bởi vì là bọn họ cũng đều biết Lăng Mặc cùng Lăng Ảnh đều là Mạch Chấn mời tới bảo tiêu, nhưng bây giờ hai người này lại chạy đi ăn Sushi.

Hoa Dững cũng là không thiếu chút nữa bị tức học máu, hai người này cũng quá không chịu trách nhiệm đi.

Nhưng Lăng Ảnh hai người lại không có chút nào lo lắng, có Lãnh Phong ở, Mạch Chấn căn bản sẽ không được đến bất cứ thương tổn gì.

Lấy Lãnh Phong năng lực, nếu như cái này tây dã lương giới nghĩ (muốn) phải làm những gì, không cần 0. 2 giây là hắn có thể chết ở Lãnh Phong dưới súng.

Lãnh Phong đạn tốc độ phi hành đạt tới mỗi giây 3500 thước, cái này đã không cách nào dùng kỳ tích để hình dung.

Trọng yếu nhất, là đạn tốc độ phi hành sẽ không bởi vì Phi quá lâu mà trở nên chậm lại, trừ phi đạn bắn trúng đồ vật, nếu không tốc độ sẽ không có bất kỳ trở nên chậm.

Cho nên Lãnh Phong coi như ở bảy ngàn mét, cũng chính là súng bắn tia xa nhất trong tầm bắn, đánh lên địch nhân cũng chỉ cần hai giây thời gian.

Mà bây giờ Lãnh Phong khoảng cách Sushi tiệm, cũng bất quá chính là 200m khoảng cách, hắn muốn giết tây dã lương giới, cũng chỉ là một trong nháy mắt sự tình.

Trừ phi là Tinh Thần Hệ Dị Năng Giả, nếu không không thể nào ở thời gian ngắn như vậy trong làm ra phản ứng.

Lãnh Phong lên cò súng bên trên đạn, đến cây súng máy đẩy trở về, cần thiết thời gian cũng không cần nửa giây.

Chỉ cần khoảng cách đủ gần, hắn hoàn toàn có thể ở một thước bên trong ám sát hai gã địch nhân.

"Rắc rắc "

Súng bắn tia xuất hiện ở Lãnh Phong trong tay, hắn nhanh chóng đem đạn lên nòng, sau đó hòng súng nhắm ngay tây dã lương giới.

Cho dù là chỉ có 1% có khả năng, Lãnh Phong cũng phải làm tốt hoàn toàn chuẩn bị.

Hắn cho là ở chấp hành bảo vệ trong nhiệm vụ, cũng là ưa thích núp trong bóng tối, phụ trách cung cấp đánh lên tiếp viện.

Mà Băng Lô cùng Nanh Sói có lúc sẽ cùng ở người thuê bên người, hoặc là có lúc trực tiếp không tham gia nhiệm vụ, bởi vì có Lãnh Phong đã đủ.

Trong thiên hạ, lại có ai có thể giống như Lãnh Phong như vậy, bay lượn trên không trung, không tiếng động ám sát địch nhân?

Không có, đi qua, đến bây giờ, cho tới bây giờ cũng chưa từng có.

Có thể bay đi Dị Năng Giả có thể nói là Dị Năng Giả trên thế giới hiếm thấy nhất tồn tại, từ Dị Năng Giả xuất hiện đến bây giờ, chỉ đi làm hai gã có thể bay đi Dị Năng Giả, một người trong đó có thể không cần phải mượn đảm nhiệm Hà Đông tây liền bay lượn trên không trung, nhưng không thể Phi quá cao, cũng không có Ứng Nhân. Phi quá cao, hắn liền không cách nào thấy rõ mặt đất, cũng không cách nào nhận phương hướng, hơn nữa người này, là hai trăm năm trước xuất hiện, cấp bậc chỉ có B cấp, hơn nữa đã sớm chết.

Một người khác, đó chính là Lãnh Phong.

Lãnh Phong xuất hiện có thể nói là Dị Năng Giả thế giới kỳ tích.

Đen nhánh hai cánh, còn có kia độc nhất vô nhị Ứng Nhân, khiến cho hắn trở thành Dị Năng Giả trên thế giới không trung Sát Thần, để cho vô số Dị Năng Giả nghe tin đã sợ mất mật.

Ở trên ghế riêng, tây dã lương giới ngồi ở Mạch Chấn đối diện, mà trên bàn ăn, bày đầy đủ loại Sushi.

Thông qua đánh lên kính tập trung vào tây dã lương giới Lãnh Phong nhất thời có nghĩ (muốn) muốn mắng người xung động.

Bởi vì hắn đói bụng, mà cái trên bàn ăn bày đầy Sushi, không ngừng hấp dẫn ánh mắt của hắn.

Lãnh Phong dùng sức lắc đầu một cái, đem sự chú ý lần nữa thả lại đến tây dã lương giới trên người.

Có máy nghe lén trợ giúp, Mạch Chấn cùng tây dã lương giới nói chuyện, hết thầy sẽ truyền đến Âm Dạ vô tuyến điện bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Âm Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 204: Các người có cơ hội không?

"Mạch tiên sinh, lần nữa hoan nghênh ngài đến, đây là chúng ta miếng núi tổ, thậm chí là toàn bộ Đông Doanh vinh hạnh."

Tây dã lương giới mặt mỉm cười vừa nói, hần nộ cười rất ôn hòa, để cho người không nhìn ra nội tâm của hần ý tưởng.

Mạch Chấn cười nhạt một tiếng, trong nộ cười mang theo một tia cảnh giác.

Nếu như không phải là nghe nói qua tây dã lương giới tin đồn, Mạch Chấn nhất định sẽ bị hần nộ cười lừa gạt.

"Cám ơn, ta cũng rất cảm tạ ngài mời, ta rất chờ mong tối mai nghỉ thức." Mạch Chấn cũng cười nói.

"Yên tâm đi mạch tiên sinh, tối mai nghỉ thức, tuyệt đối sẽ không cho ngài thất vọng." Tây dã lương giới dùng đũa xúc lên một khối Sushi, hơi mỉm cười nói: "Tối mai sẽ có thật nhiều danh nhân tới, thế giới cấp ngôi sao, còn có thật nhiều phú hào, tin tưởng ngài nhất định sẽ thích như vậy trường hợp."

"Dĩ nhiên, ta rất chờ mong."

Hai người nói chuyện đều là một ít không liên quan đau khổ sự tình, nửa giờ đã qua, trên mặt bàn Sushi đã biến mất chừng phân nửa, những thứ này phần lớn đều là tây dã lương giới ăn, Mạch Chấn căn bản không muốn ăn chút nào.

Cùng như vậy một cái lòng dạ ác độc người ăn cơm, Mạch Chấn làm sao có thể ăn được.

Nói đến lòng dạ ác độc, Mạch Chấn trên thực tế cũng là một kẻ hung ác, hần có thể đứng như bây giờ độ cao, không phải là không từ thế giới ngầm hỗn loạn tới.

Chẳng qua là hần ác, rất ít biểu hiện ra, mà nội tâm của hần, cũng càng ngày càng cảnh giác.

Đối mặt tây dã lương giới, Mạch Chấn cũng không có áp lực, ngược lại, cảm thấy áp lực là tây dã lương giới.

Tây dã lương giới như thế nào đi nữa lòng dạ ác độc, cũng không khả năng cùng trải qua vô số mưa gió Mạch Chấn so sánh.

Hần thủ đoạn như thế nào đi nữa khôn khéo, cũng không khả năng lừa gạt qua Mạch Chấn.

Nói trắng ra, cùng Mạch Chấn so với, hần vẫn quá non nớt.

Chẳng qua là Mạch Chấn rất không ưa tây dã lương giới, cho nên ép căn bản không hề bất kỳ thêm ăn.

Tây dã lương giới tựa hồ nghĩ đến cái gì, hỏi "Đối với (đúng) mạch tiên sinh, ta nhớ được Mạch Nhiên tiểu thư, cũng cùng ngài cùng tới Đông Doanh, vì sao tối nay nàng không có tới?"

"Nàng một đường chạy tới rất mệt mỏi, cho nên đợi ở quán rượu nghỉ ngơi." Mạch Chấn từ tốn nói.

Mạch Chấn nội tâm tràn đầy đủ loại khinh thường, tây dã lương giới tâm tư, hần làm sao có thể không nhìn ra.

Nói trắng ra người này chính là muốn tán tỉnh Mạch Nhiên.

Tây dã lương giới chỉ có ba mươi lăm tuổi, hần đã từng xem qua Mạch Nhiên hình, sau đó liền hoàn toàn đối với (đúng) Mạch Nhiên mê muội, cho tới đến bây giờ cũng không có kết hôn.

Nhưng Mạch Chấn làm sao có thể để cho nữ nhi mình gả cho một cái Đông Doanh, Mạch Nhiên cũng căn bản không khả năng nguyện ý.

Tây dã lương giới không chỉ một lần hướng Mạch Nhiên biểu đạt chính mình tình yêu, nhưng Mạch Nhiên cho tới bây giờ cũng không rảnh để ý.

Những thứ này, đều là Mạch Nhiên ở gặp phải Lãnh Phong trước phát sinh.

Nếu như không phải là Lãnh Phong tiếp cái ủy thác này lời nói, Mạch Nhiên thì sẽ không tới Đông Doanh, bởi vì nàng rất không ưa Đông Doanh.

"Như vậy a, kia tối mai, ta hy vọng có thể thấy nàng tham dự, tin tưởng nàng xuất hiện, có thể để cho thiên địa cũng âm thầm phai mờ." Tây dã lương giới lần nữa dùng được Hoa Hạ thành ngữ.

"Cám ơn ngài đối với (đúng) Tiểu Nhiên ca ngợi, nếu như nàng nguyện ý lời nói, ta tối mai sẽ mang nàng tham dự." Mạch Chấn nói.

"Ta rất chờ mong."

Lại vừa là hai mươi phút đi qua, hai người kết thúc bữa này bữa ăn tối, cùng rời đi lô ghế riêng.

Làm Mạch Chấn đi ra lô ghế riêng sau, thân thể có chút cứng nhắc Lãnh Phong thờ phào, sau đó thu hồi súng bắn tia.

Hắn một mực nghe tây dã lương giới cùng Mạch Chấn nói chuyện, những thứ này không liên quan đau khổ đề tài, làm hắn đều nhanh phải ngủ.

Một đường chạy tới hắn cũng không có nghỉ ngơi cho khỏe qua, nếu như không phải là hắn nghị lực cường lời nói, sớm liền ngủ mất.

Lăng Mặc cùng Lăng Ảnh còn có Hoa Dững ba người đứng ở cửa bao sương, Mạch Chấn sau khi ra ngoài, liền vội vàng tiến lên đón.

Tây dã lương giới một mực đưa Mạch Chấn đi tới Sushi bên ngoài cửa điểm, hai người lần nữa nắm chặt tay.

"Mạch tiên sinh, chúng ta đây ngày mai gặp lại, tối mai nghỉ thức, ta dám cam đoan, tuyệt đối có thể cho ngươi mở rộng tầm mắt." Tây dã lương giới nói.

"Ừ, ta đã bắt đầu mong đợi." Mạch Chấn cười nói.

"Ta đây sẽ không quấy rầy mạch tiên sinh, chúc ngài lên đường xuôi gió."

Tây dã lương giới lời nói, nhất thời để cho Mạch Chấn mị lên con mắt, bất quá hắn vẫn cười gật đầu một cái, sau đó ngồi vào trong xe.

Lãnh Phong cũng là lộ ra một nụ cười lạnh lùng, xem ra, lúc này đường đi thượng hội có chút không yên ổn a.

Tây dã lương giới đưa mắt nhìn Mạch Chấn đoàn xe rời đi, khóe miệng lộ ra một tia tàn nhẫn vô cùng nụ cười.

"Hừ, Mạch Chấn a Mạch Chấn, nếu như ngươi thật có thể bình an trở lại quán rượu, ta đây sợ rằng thật muốn đối với ngươi nhìn với cặp mắt khác xưa." Tây dã lương giới hai tay thả ở sau lưng, mặt đầy cười lạnh.

Lãnh Phong ánh mắt một mực dừng lại ở cái này tây dã lương giới trên người, người này quả thật thật không đơn giản.

"Hắc hắc, đưa một mình ngươi đại lễ, không cần cảm tạ ta."

Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, cho súng bắn tia chứa ống hãm thanh, sau đó nhắm tây dã lương giới bên người chột cứu hỏa.

"Hừ "

Trải qua ống hãm thanh xử lý, đạn chỉ phát ra một tia nhỏ nhẹ âm thanh, sau đó hướng chột cứu hỏa bay đi.

"Ầm!"

Hoàn toàn phong bế chột cứu hỏa nhất thời bị đánh ra một cái lỗ, ngay sau đó, lông chim hóa thành đạn phát sinh nổ mạnh.

Đây là một viên đạn nổ tung!

Chột cứu hỏa phát sinh nổ mạnh, sau đó cột nước phóng lên cao.

Đứng ở chột cứu hỏa bên cạnh tây dã lương giới nhất thời bị nước bắn cả người ướt đầm, hắn căn bản không biết xảy ra chuyện gì.

"Bát dật, chuyện gì xảy ra!" Tây dã lương giới lui về phía sau mấy bước, nhìn vẫn còn ở phun nước chột cứu hỏa, mặt đầy mộng ép.

Kẻ cầm đầu Lãnh Phong, đã phi hành rời đi.

Coi như tây dã lương giới thế nào tra, cũng không khả năng tra được đây là Lãnh Phong nên làm.

Lãnh Phong đạn là do hắn trên cánh lông chim hóa thành, mà đạn bắn trúng mục tiêu sau sẽ không lưu lại bất cứ dấu vết gì, cho nên không người nào có thể tra được.

"Lăng Ảnh, nhớ phải tùy thời lưu ý chung quanh động tĩnh." Lãnh Phong nhắc nhở.

"Yên tâm đi, ta vẫn luôn giữ cảnh giác." Lăng Ảnh nhanh chóng trả lời.

Lãnh Phong ừ một tiếng, sau đó dùng Ứng Nhãn quét nhìn bốn phía.

Đang lúc này, bốn nhân ảnh, vội vào Lãnh Phong mi mắt.

Bốn người ở mấy tòa theo sát trên lầu chột đi chuyển nhanh chóng đến, bọn họ vị trí với Mạch Chấn trước đoàn xe phương, nếu như bọn họ sử dụng đánh lén, kia Mạch Chấn đoàn xe không thể nào trốn được.

"Lăng Ảnh, giữ cảnh giác, các ngươi phía trước lầu cuối có địch nhân, ta bây giờ đi giải quyết bọn họ."

Lãnh Phong nhanh chóng nói xong, sau đó hướng phía trước bay đi.

Bốn gã người quần áo đen phía sau đều cầm hai cây Thái Dao, mà lúc này trong tay bọn họ đều cầm một cái hơi ngắn súng bắn tia, súng bắn tia thượng trang ống hầm thanh, rất hiển nhiên là chuẩn bị ám sát Mạch Chấn.

Nhưng Lãnh Phong làm sao có thể sẽ cho phép bọn họ làm như thế, hấn tăng nhanh tốc độ phi hành, không cần một giây thời gian sẽ đến bốn người bầu trời.

Nhận ra được tiếng xé gió truyền tới, một giây người quần áo đen theo bản năng ngẩng đầu lên.

"Àm!"

Hắn mới vừa ngẩng đầu, liền thấy một cái bóng đen hướng hấn vọt tới, không đợi hấn làm ra phản ứng, Lãnh Phong chân phải liền hung hấn giẫm ở trên đầu hấn, trực tiếp đưa hấn đầu cái cột cũng giẫm đạp nát bấy.

Ngoài ra ba gã chuẩn bị bắn trong hắc y nhân gây tay trong động tác, rồi rít nhìn về phía thanh âm truyền tới phương hướng.

Bọn họ nhìn một cái, mồ hôi lạnh liền nhất thời làm ướt bọn họ sau lưng.

Bởi vì Lãnh Phong là trực tiếp đem đầu một người xương đỉnh đầu trực tiếp giẫm đạp nát bấy, hơn nữa còn đem đối phương xương sống cũng đánh gãy.

Ở ba gã người quần áo đen nhìn soi mói, bị Lãnh Phong giết chết nam tử vô lực xụi lơ đến trên đất, biến thành một cục lạnh giá thi thể.

Bọn họ muốn giết Mạch Chấn, kia Lãnh Phong trước hết để cho bọn họ thử một chút cảm giác tử vong.

Mạch Chấn là Lãnh Phong nhiệm vụ mục tiêu, cho nên Lãnh Phong sẽ không chọn thủ đoạn bảo vệ tốt hấn an toàn.

Đây là Âm Dạ tôn chỉ.

Cho dù là vô tình cắt lấy đối phương tánh mạng, Lãnh Phong cũng sẽ không có bất cứ chút do dự nào.

Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, trôi lơ lửng ở cao một thước không trung, nhìn cơ thể hơi có chút run rẩy ba cái người quần áo đen, lộ ra một tia vô cùng băng lãnh nụ cười, "Buổi tối khỏe."

Còn thừa lại ba cái người quần áo đen đều bị mồ hôi lạnh làm ướt sau lưng, trong lúc nhất thời lại làm không ra bất kỳ phản ứng.

"Các ngươi đều là kia cái gì lương giới phái tới Ninja đi, ừ, thực lực cũng quá yếu một ít, hàng này thật đúng là xem thường mạch thúc thúc a." Lãnh Phong vuốt vuốt một cái lông chim, cười nhạt một tiếng.

Nghe được Lãnh Phong dùng là tiếng Hoa, một tên trong đó người quần áo đen đè nén trong lòng sợ hãi, đạo: "Ngươi là ai?"

"Ừ? Không biết ta là ai, ta đây thì càng thêm chắc chắn, các ngươi là kia cái gì lương giới phái tới người." Lãnh Phong cầm trong tay lông chim tùy ý ném một cái, sau đó Phi lại cao một chút, nhân dịp nói: "Nếu như là anh võ giả liên minh lời nói, phỏng chừng liếc mắt liền có thể biết ta là ai, ừ, nhưng các ngươi không biết."

"Cho nên" Lãnh Phong khoe miệng lộ ra một tia tàn nhẫn vô cùng nụ cười, "Bất kể như thế nào, các ngươi đều vẫn là phải chết."

Nói xong, Lãnh Phong thân thể đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Ba gã người quần áo đen nhất thời sắc mặt đại biến, rồi rít đem bàn tay đến phía sau, muốn đem Thái Dao rút ra.

Thật ra thì Lãnh Phong không phải là biến mất không thấy gì nữa, mà là tốc độ của hấn thật sự là quá nhanh, sắp đến ngay cả mắt thường đều khó nhận trình độ.

Những thứ này, đều phải quy công cho hấn màu đen kia hai cánh.

Chỉ cần hai cánh dùng sức đánh một cái, là hấn có thể lấy tốc độ kinh người di động.

"Rút đao? Các ngươi có cơ hội không?"

Thanh âm, từ ba cái người quần áo đen sau lưng truyền tới.

Ngay sau đó, Lãnh Phong tay, bắt một người trong đó sau lưng Thái Dao, sau đó dụng lực rút ra.

Thái Dao thân đao nhất thời lấp lóe trong bóng tối đến ánh sáng, nhưng đạo tia sáng này, thấy thế nào, cũng có thể làm cho người tê cả da đầu.

Cái này tựa như chính là trong bóng tối bùa đòi mạng.

Ba gã người quần áo đen trong lòng chỉ có một ý tưởng, đó chính là trốn, trốn càng xa càng tốt.

Nhưng bọn hán nhất định không có cơ hội.

Chấp hành cái này ám sát nhiệm vụ, là bọn hán đời này hối hận nhất quyết định.

Sau một khắc, ba đạo máu bắn tung, liền ở trong bóng tối nổ rộ.

Ba cái người quần áo đen, bị vô tình chém thành hai nửa.

"Loảng xoảng."

Lãnh Phong đem Thái Dao ném lên mặt đất, sau đó đánh phía trước hai cánh, hướng Mạch Chấn đoàn xe bay đi.

Từ đầu đến cuối, hán gương mặt biểu tình cũng không có bất kỳ biến hóa nào, thậm chí ngay cả tốc độ tim đập cũng không có thay đổi động, vẫn đều đều khiêu động lên.

"Tựa hồ, lại không khống chế được chính mình." Lãnh Phong đang nhìn mình hai tay, lộ ra một nụ cười khổ.

"Ta đáp ứng ngươi, phải làm một cái hiền lành người."

"Nhưng ta thân bất do kỷ, sợ rằng rất khó làm được "

"Nhưng ta sẽ hết sức, bởi vì ta không muốn để cho ngươi thất vọng "

Đen Ám Không bên trong, Lãnh Phong phát ra một tiếng thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 205: Mạch Chấn tỉnh cầu

Ở Lãnh Phong âm thầm dưới sự bảo vệ, Mạch Chấn đoàn xe không có được đến bất kỳ tập kích, rất thuận lợi trở lại quán rượu.

Lãnh Phong cũng chỉ là mở một cái Thủy Giải xử rớt bốn gã Ninja, phía sau lại cũng không có bất kỳ phát hiện nào, đoán chừng là tây dã lương giới rất tự tin cho là hán có thể thành công, cho nên cũng không có nhiều sắp xếp người.

Rất hiển nhiên, tây dã lương giới quá khinh thường Mạch Chấn, thời gian dài đứng ở Đông Doanh thế giới ngầm đỉnh phong, hán đã dần dần trở nên coi trời bằng vung.

Mạch Chấn nếu dám đến, vậy thì nhất định sẽ làm xong hoàn toàn chuẩn bị, dù sao Đông Doanh chuyển đi nguy hiểm cỡ nào, Mạch Chấn hán biết rõ.

Nếu như không phải là có Lãnh Phong, kia Mạch Chấn sợ rằng thật đúng là sẽ gặp bất trắc.

Dù sao người tập kích đều là ở trên lầu cao, mà Lãnh Phong mới vừa dễ dàng phi hành trên không trung.

Đông Doanh lữ hành sau khi kết thúc, Mạch Chấn thật là hán về nhà đốt nhang, bởi vì hán rất may mắn nhận biết Lãnh Phong.

Đưa mắt nhìn Mạch Chấn thuận lợi tiến vào quán rượu sau, Lãnh Phong mới đánh phía trước hai cánh, bay đến quán rượu Đình Cấp.

Mạch Nhiên căn phòng cửa sổ sát đất là đang đóng, nhưng rèm cửa sổ cũng không có kéo lên, Lãnh Phong có thể trực tiếp thấy ngời ở trên ghế sa lon Mạch Nhiên cùng Phan Mộc Mộc, hai người ở xem ti vi tiết mục, hơn nữa còn ở ăn quà vặt.

Lãnh Phong đối bụng xì xào kêu, vội vàng dùng vô tuyến điện nói: "Mộc Mộc, phiền toái mở một chút cửa sổ."

Nghe được Lãnh Phong hò hét, Phan Mộc Mộc theo bản năng hướng cửa sổ nhìn.

"Oa tắc, Lãnh Phong trở lại." Phan Mộc Mộc liền vội vàng từ trên ghế salon nhảy lên, sau đó chạy đi mở ra cửa sổ sát đất, để cho Lãnh Phong bay vào.

"Hô, một chết ta." Lãnh Phong hạ xuống mặt đất bên trên, thu hồi hai cánh.

Mạch Nhiên cũng đi theo thân, hướng Lãnh Phong cười cười, nhẹ giọng nói: "Hết thấy thuận lợi không?"

Lãnh Phong rót cho mình một ly nước, một hơi thở uống sạch sau mới lên tiếng: "Ừ, có bảo vệ ta, ba của ngươi một chút việc đều không."

"Vậy thì tốt." Mạch Nhiên nhẹ nhàng gật đầu.

Phan Mộc Mộc nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó lại nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, trên mặt lộ ra một tia cười đều, sau đó nói: "Nếu bọn họ trở lại, ta đi tìm Lăng Mặc trò chuyện một chút, ta sẽ không quấy rầy hai người các ngươi á..., bái bai."

Nói xong, Phan Mộc Mộc sải bước rời đi Mạch Nhiên căn phòng, còn thuận tay đóng cửa phòng.

Lãnh Phong bĩu môi một cái, Phan Mộc Mộc là tình huống gì.

Mạch Nhiên mặt nhất thời hồng hồng, sau đó cười nói: "Mộc Mộc nàng tối nay rất tận tụy với công việc đâu rồi, một mực ở này phụng bồi ta."

"Ừ, dù sao đây là chúng ta nhiệm vụ."

Vừa nói, Lãnh Phong lần nữa uống một ly nước, sau đó rung hoảng nhất hạ đầu, làm cho mình thanh tỉnh một ít.

"Ta tránh trước, ta muốn cùng ba của ngươi nói một chút."

Nói xong, Lãnh Phong sải bước rời đi Mạch Nhiên căn phòng.

"Nhớ tối nay qua tới bảo vệ ta." Mạch Nhiên hướng Lãnh Phong bóng lưng hô.

Nghe được Mạch Nhiên lời nói, Lãnh Phong nhất thời lao đảo một cái, không thiếu chút nữa té ngã trên đất.

Mạch Nhiên trong lời nói ý tứ, hẳn sao sao có thể không biết, nói trắng ra chính là muốn hấn ở nơi này.

Lãnh Phong tâm lý đương nhiên là mười triệu cái không muốn, chỉ là buổi tối thời điểm nàng gặp gỡ ảnh võ giả liên minh đánh lên, Lãnh Phong bây giờ rất không yên tâm.

Nếu như phải đối phó Mạch Chấn, ảnh võ giả liên minh nhất định sẽ bắt Mạch Nhiên, dùng cái này tới uy hiếp Mạch Chấn, một điểm này Lãnh Phong rất rõ.

Cho nên bây giờ, hẳn thật không có cự tuyệt lý do.

Lãnh Phong không nói gì, nhanh chóng rời đi Mạch Nhiên căn phòng, hẳn một giây đồng hồ cũng không dám đợi tiếp nữa.

Nếu quả thật dễ cho hấn và Mạch Nhiên ở trong một gian phòng, hẳn dĩ nhiên sẽ đủ loại lúng túng.

Lúc trước hấn trừ cùng Mộ Thi Vân ra, lại cũng không có cùng còn lại nữ ở tại cùng một cái dưới mái hiên.

Hấn đối với (đúng) Mộ Thi Vân là lệ thuộc vào, cảm giác bất đồng.

Nhưng hấn bây giờ muốn cùng Mạch Nhiên ở tại cùng một cái dưới mái hiên, mặc dù nói trong sáo phòng có mấy cái phòng ngủ, nhưng hấn vẫn sẽ cảm thấy lúng túng.

Chẳng qua là không đợi ở Mạch Nhiên bên người, hẳn khẳng định không yên tâm. Không người có thể bảo đảm ảnh võ giả liên minh có thể hay không lần nữa tới đánh lên, trách nhiệm này hấn thừa nhưng không nổi.

Lãnh Phong mới vừa đi ra Mạch Nhiên căn phòng, Mạch Chấn đám người liền từ trong thang máy đi ra.

"Mạch thúc thúc." Lãnh Phong hướng Mạch Chấn chào hỏi.

"Ha ha ha ha." Mạch Chấn cười lớn đi tới Lãnh Phong trước người.

"Mạch thúc thúc, đi vào trước rồi hãy nói, có một số việc ta muốn với ngươi hỏi báo một chút." Lãnh Phong nói.

Mạch Chấn gật đầu một cái, sau đó hướng Hoa Dững dùng mắt ra hiệu.

Hoa Dững liền vội vàng là Mạch Chấn mở cửa phòng, Mạch Chấn thè mở cửa phòng một mực do hấn mang theo.

"Lãnh Phong, mời." Mạch Chấn cười nói.

Lãnh Phong cười cười, sau đó quay đầu hướng Lăng Ảnh đám người nói: "Các ngươi đi nghỉ trước đi, đợi một hồi ta lại qua tới tìm các ngươi trò chuyện một chút."

Nói xong, Lãnh Phong đi vào Mạch Chấn trong sáo phòng.

Lăng Ảnh đám người rối rít gật đầu đáp lại, sau đó trở lại mỗi người căn phòng.

Hoa Dũng cũng cùng đi theo vào Mạch Chấn căn phòng, hẳn phải tùy thời đi theo Mạch Chấn bên người, cho dù hẳn không phải là Dị Năng Giả, nhưng hẳn phải thực hiện chính mình chức trách.

Lãnh Phong ngồi vào trên ghế sa lon, cầm qua một cái trái quít, vừa lột vỏ vừa nói: "Mạch thúc thúc, trên đường trở về, ta giải quyết hết bốn cái chuẩn bị đánh lên người Ninja."

"Ừ?" Mạch Chấn hơi kinh hãi, sau đó ngồi vào Lãnh Phong đối diện.

"Bọn họ đều tại mái nhà, cho nên các người cũng phát hiện không, bắt quá bọn hắn rất xui xẻo gặp phải ta, cho nên, hắc hắc."

Lãnh Phong mặt đầy kiêu ngạo cười, sau đó ném một khối trái quít vào trong miệng mình.

"Rất cảm tạ người làm hết thầy." Mạch Chấn cười nói.

"Đây là ta chức trách, dù sao bây giờ người là ta phải bảo vệ đối tượng, ta không có lý do không đem hết toàn lực."

Ồ vừa nói, Lãnh Phong đã ăn xong ngay ngần một cái trái quít.

Lãnh Phong dừng dừng một cái, sau đó cầm qua một cái Apple, vừa ăn vừa nói: "Mạch thúc thúc, người phải cẩn thận tây dã lương giới người này, chính là chỗ này gia hỏa phải người tập kích người, ừ, ta mới vừa mới rời khỏi lúc sau đã cho hắn giáo huấn, ta đem bên cạnh hắn chốt cứu hỏa đánh bẻ, sau đó xảy ra chuyện gì, ta nhớ người mới có thể nhớ lại đi ra."

Nghĩ đến mới vừa rời tây dã lương giới bị phún cả người là nước cảnh tượng, Lãnh Phong thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Mạch Chấn dùng ba giây thời gian nhớ lại một chút cái đó tình cảnh, sau đó vỗ bắp đùi cười nói: "Ha ha ha ha ha, Lãnh Phong, làm tốt lắm."

"Hắc hắc, ta chính là đơn thuần nhìn hắn khó chịu, liền thuận tiện cho hắn một chút giáo huấn." Lãnh Phong cắn một cái Apple, tiếp theo sau đó nói: "Mạch thúc thúc, ngày mai người liền tốt nhất không nên ra ngoài, bây giờ nhà này quán rượu đã bị ảnh vũ giả người liên minh cho đề mắt tới, ta không có thể bảo đảm bọn họ có thể hay không tùy thời phát động tập kích, thật sự bằng vào chúng ta phải cẩn thận một chút."

Nói xong, Lãnh Phong mở ra bàn tay mình, một cây màu đen lông chim dần dần từ hắn tay tâm lý tạo thành.

"Mạch thúc thúc, người nắm cái này." Lãnh Phong đem lông chim giao cho Mạch Chấn trong tay, nói: "Nếu như người gặp phải tập kích, liền đem cái lông chim này kéo đứt, ta có thể cảm ứng được."

Mạch Chấn gật đầu một cái, nhận lấy này căn (cái) màu đen lông chim, sau đó thả vào chính mình quần áo trong túi.

Đây là lúc mấu chốt vật bảo mệnh, hẳn phải mang theo người.

"Lãnh Phong, ta có một điều thỉnh cầu." Mạch Chấn nhìn Lãnh Phong, nghiêm mặt nói.

Thấy vẻ mặt thành thật Mạch Chấn, Lãnh Phong liền vội vàng ngồi về đến trên ghế sa lon, đạo: "Mạch thúc thúc mời nói."

"Hy vọng người có thể bảo vệ tốt Mạch Nhiên." Mạch Chấn vẻ mặt thành thật, trong giọng nói thậm chí còn mang theo một vẻ cầu khẩn.

Lãnh Phong lẳng lẳng, không có trả lời ngay, bởi vì liền ở hơn một tiếng trước, Mạch Nhiên mới gặp tập kích, may mắn là Mạch Nhiên không việc gì.

"Ta chỉ còn lại nàng người thân này, hơn nữa nàng đối với người rất lệ thuộc vào, ta hy vọng người có thể bảo vệ tốt nàng." Mạch Chấn nhìn Lãnh Phong, giọng rất ôn hòa, "Nàng lúc trước chưa bao giờ sẽ ở trước mặt người khác cho thấy tiểu hài tử tâm tính, coi như ở trước mặt ta, nàng cũng sẽ một bộ lạnh như băng bộ dáng, nhưng nàng gặp phải người sau khi, tính tình cũng phát sinh rất nhiều biến hóa, cái này làm cho ta thật cao hứng, bởi vì ta con gái biến hóa, không lại giống như kiểu trước đây, nàng rốt cuộc có thể chân chính vui vẻ."

"Ta có thể nhìn ra, nàng là thật tâm thích người."

"Người khả năng có mình thích người, nhưng ta hy vọng, người có thể cho nàng một cái cơ hội, Mạch Nhiên nàng, sẽ không để cho người thất vọng, nàng là một cái rất ưu tú nữ đứa bé, hơn nữa ở lúc trước, nàng cho tới bây giờ không có cùng người khác tới hướng qua, cho tới nay nàng đều là một người, ta dám nói, người là nàng thứ nhất tiếp xúc người ngoài."

Mạch Chấn lời nói để cho Lãnh Phong yên lặng, hẳn trong lúc nhất thời một câu nói cũng không nói được.

Hắn đã có lòng thuộc quyền, không thể nào thích đi nữa bên trên những người khác.

"Mạch thúc thúc" Lãnh Phong trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

"Người không cần phải nói cái gì." Mạch Chấn khoát khoát tay, nói: "Những thứ này chính người đi quyết định, ta không cách nào can thiệp cái gì, người có tự lựa chọn quyền lực."

Lãnh Phong gật đầu một cái, không nói gì.

Mạch Chấn nói chuyện, để cho hắn rất kinh ngạc, cũng rất bất đắc dĩ, hắn không biết nên thế nào trở về đáp Mạch Chấn.

Cho nên, yên lặng, là lựa chọn tốt nhất.

Nếu như không có gặp phải Trương Ảnh Hàm, kia Lãnh Phong sợ rằng thật sẽ thích Mạch Nhiên, bởi vì Mạch Nhiên đúng là một cái rất ưu tú, rất khả ái cô gái, có thể nói là làm mê từ hoàn mỹ nhân tuyến.

Nhưng Trương Ảnh Hàm, cướp ở Mạch Nhiên trước, gặp phải Lãnh Phong, chiếm cứ Lãnh Phong tâm.

Cho nên Lãnh Phong rất khó lại đi thích những người khác.

"Ha ha ha ha, không nói những thứ này, các người người tuổi trẻ ý tưởng ta không hiểu." Mạch Chấn cười lớn nói.

Mạch Chấn tâm tình chuyển đổi dễ cho Lãnh Phong không thể không bội phục, thái độ này biến hóa thật đúng là nhanh.

"Ta cũng không quấy rầy mạch thúc thúc, mạch thúc thúc người sớm nghỉ ngơi một chút đi." Vừa nói, Lãnh Phong đứng lên.

"Được, người cũng sớm nghỉ ngơi một chút, tối hôm nay khổ cực các người." Mạch Chấn gật đầu nói.

Lãnh Phong cười cười, sau đó rời đi Mạch Chấn căn phòng.

Các loại (chờ) Lãnh Phong sau khi rời đi, Mạch Chấn xoa xoa huyệt Thái dương, chậm rãi nói: "Hoa Dững, người nói, trên cái thế giới này, còn có ai thích hợp Tiểu Nhiên?"

Hoa Dững trên mặt thoáng qua một tia thống khổ, sau đó dụng lực lắc đầu một cái.

Hắn thật đúng là không tìm ra có ai có thể xứng với Mạch Nhiên.

"Trừ Lãnh Phong, ta thật không tìm được có ai có thể để cho nữ nhi của ta qua vui vẻ như vậy, ta chỉ hy vọng, Lãnh Phong có thể cùng với nàng, lời như vậy, chỉ sợ ta nằm mơ cũng sẽ cười tỉnh đi."

Nói xong, Mạch Chấn thở dài, hướng Hoa Dững phất tay một cái, nói: "Người đi ra ngoài trước đi."

Hoa Dững cung kính gật đầu một cái, sau đó rời đi Mạch Chấn căn phòng.

Các loại (chờ) Hoa Dững sau khi rời đi, Mạch Chấn từ trong túi lấy ra một tấm hình.

Tấm hình này, năm năm qua, hắn vẫn luôn mang theo người đến.

Trong hình là một cái nữ nhân xinh đẹp, nàng dung mạo cùng Mạch Nhiên có chút tương tự.

Nàng, chính là Mạch Nhiên mẹ, Diệp Hiểu Huyền.

"Hiểu huyền, thật tốt phù hộ con gái chúng ta đi, hy vọng Lãnh Phong có thể cùng với nàng, ta tin tưởng người cũng rất hài lòng Lãnh Phong người này, đúng không?"

Mạch Chấn trên mặt lộ ra một tia nhu hòa cười, nhưng hắn cặp mắt, cũng đã hơi đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 206: Tiến bộ thật lớn

Lăng Mặc trong căn phòng, Lãnh Phong đám người ngồi ở trên ghế sa lon, thảo luận mình Thiên Hành động.

Lãnh Phong cầm trong tay một ly trà, khẽ cau mày nói: "Ta có dự cảm, ngày mai buổi tối thượng tướng sẽ là chúng ta lớn nhất khiêu chiến."

"Ta cũng cảm giác, trở lại trên đường ta một mực tâm thần có chút không tập trung, luôn cảm giác sẽ phát sinh cái gì." Lăng Mặc nói.

"Người cảm giác không có sai, đúng là có phát sinh, các người trở lại trên đường, có bốn cái tây dã lương giới thủ hạ nắm rập G ở mái nhà chuẩn bị tập kích các người, chẳng qua là bị ta ngăn lại mà thôi."

Vừa nói, Lãnh Phong nhấp một hớp trà.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Lăng Ảnh vỗ đùi, mắng: "Chửi thề một tiếng, ta lại không phát hiện."

Trở lại trên đường, Lăng Ảnh vẫn luôn không có cảm giác được nơi nào có khí tức nguy hiểm, cho nên phía sau hắn cũng so với là buông lỏng.

Lãnh Phong kiêu hai chân, cười nói: "Người không phát hiện rất bình thường, bởi vì người không có Ứng Nhãn."

"Được rồi, người thắng." Lăng Ảnh quyết miệng, không có lại quán quít.

"Tối mai tất cả mọi người cẩn thận một chút đi, Lăng Ảnh, Mộc Mộc, Lăng Mặc, các người phụ trách bảo vệ tốt Mạch Chấn, Mạch Nhiên an toàn để ta làm phụ trách, về phần những người khác sinh tử không liên quan gì đến chúng ta, bất kể phát sinh cái gì, đều phải đem mình cùng nhiệm vụ mục tiêu an toàn đặt ở vị trí đầu não."

Lãnh Phong mặt đầy ngưng trọng, trầm ngâm một lúc sau, tiếp tục nói: "Nhớ, đây là rất nghiêm túc, ảnh võ giả người liên minh đều không phải là dễ đối phó, các người tuyệt đối không thể xem thường."

"Minh bạch." Lăng Ảnh ba người rời rít gật đầu, thấy Lãnh Phong kia ngưng trọng vẻ mặt sau, bọn họ sẽ thu hồi toàn bộ nụ cười.

Nhưng rất nhanh, ba trên mặt người hiện lên một tia cười đều, sau đó ánh mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người.

Lãnh Phong bị ba người nhìn truyền hình trực tiếp lông, theo bản năng lui về phía sau co rút co rút, mặt đầy cảnh giác nói: "Các người muốn làm gì?"

"Huynh đệ, bảo vệ Mạch Nhiên a." Lăng Ảnh mặt đầy cười đều.

"Đúng vậy, Mạch Nhiên an toàn là số một a." Lăng Mặc cũng cười theo đạo.

"Các người ý gì à?" Lãnh Phong mặt đầy mộng ép, hoàn toàn không hiểu bọn họ nói chuyện.

Lúc này, môn ngoài truyền tới tiếng gõ cửa.

Phan Mộc Mộc từ trên ghế salon nhảy lên, hoạt bát chạy đi mở cửa.

"Ta nói các người giờ trò quý gì." Lãnh Phong đầy vẻ khinh bỉ nhìn Lăng Mặc cùng Lăng Ảnh, chịu đựng bạo tẩu xung động.

"Huynh đệ, cùng Mạch Nhiên tiến triển thế nào." Lăng Ảnh nhìn Lãnh Phong, một bộ người biết bộ dáng.

Lãnh Phong bữu môi một cái, mới vừa nghĩ (muốn) mở miệng nói chuyện, liền thấy Phan Mộc Mộc kéo Mạch Nhiên đi tới.

"Buổi tối khỏe a các vị." Mạch Nhiên hướng mọi người chào hỏi.

"Mạch Nhiên buổi tối khỏe." Lăng Mặc hướng Mạch Nhiên ngoắc ngoắc tay.

"Các người đang nói chuyện gì?" Mạch Nhiên ngồi vào Lãnh Phong bên người, dưới thân thể ý thức hướng hắn đến gần một ít.

Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, sau đó di động một chút vị trí, cách Mạch Nhiên xa một chút.

Hai người cử động, Lăng Ảnh đám người đều thấy ở trong mắt.

"Ho khan một cái, hai người các người đừng ở chỗ này đẹp để tình yêu a, chớ quên ta còn là khô ép độc thân a." Lăng Ảnh nhìn Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong, mặt đầy hâm mộ.

"Kia Tử" vừa nói, Lãnh Phong muốn cách Mạch Nhiên xa một chút, nhưng phát hiện mình đã tựa vào ghế sa lon trên tay vịn, đã không địa phương lui.

Mạch Nhiên không có lại được voi đòi tiên, cái này làm cho Lãnh Phong thờ phào.

"Nghỉ thức tối mai mới bắt đầu, chúng ta ban ngày đi ra ngoài chơi có được hay không?" Mạch Nhiên khẽ cười nói.

Lãnh Phong cau mày một cái, lắc đầu nói: "Không tốt lắm, ta phải ở lại chỗ này, bởi vì ảnh võ giả người liên minh vẫn đang ngó chừng quán rượu này,

nếu như chúng ta cũng rời đi, mạch thúc thúc sẽ không người bảo vệ."

Mạch Nhiên ngoác miệng ra môi, không nói gì nữa.

Mà lúc này, Lăng Ảnh rất không đúng lúc nói chuyện, "Không việc gì không việc gì, chúng ta sẽ lưu lại nơi này, hai người các người đi ra ngoài chơi đi."

"Phốc "

Lãnh Phong không thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu đến, thật vất vả tìm cái lý do thoát khỏi Mạch Nhiên đây đưa, kết quả Lăng Ảnh này vừa nói, nhất thời đem hân đây vào trong vực sâu.

"Thật sao?" Mạch Nhiên trên mặt thoáng qua một vẻ vui mừng.

"Phải, có chúng ta ở lời nói, mạch thúc thúc sẽ không có nguy hiểm, phải biết ta năng lực ít nhất có thể đối phó hai cái Dịch Năng Giả đây."

Vừa nói, Phan Mộc Mộc xuất ra ống sáo, ở trong tay đừng đưa.

Lãnh Phong: "

Nhìn đối diện mặt đầy cười đều Lăng Ảnh đám người, Lãnh Phong có nghĩ (muốn) muốn nắn người xung động, cái gì gọi là bạn xấu, những thứ này tuyệt đối đủ tồn tại.

"Nhìn tình huống đi, ngày mai lại nói." Vừa nói, Lãnh Phong đứng lên, hân đã sớm mệt mỏi không chịu nổi, bây giờ chỉ muốn thật tốt ngủ một giấc.

"Ta đi ngủ, các người trò chuyện đi."

Lãnh Phong mai khai bộ từ, rời đi Lăng Mạc buồng trong.

Làm Lãnh Phong sau khi rời đi, Lăng Ảnh cũng đi theo rời phòng.

Trong sáo phòng, chỉ còn lại Mạch Nhiên, Phan Mộc Mộc, còn có Lăng Mạc ba người.

Mạch Nhiên khề thờ dài một cái, sau đó cúi đầu xuống, thấp giọng nói: "Ta có phải hay không, buộc hân thật chặt, cho tới nay, đều là chính ta chủ động, ta đã rất xệ mặt xuống, tại sao hân vẫn là như vậy, vẫn luôn trốn tránh ta."

Lăng Mạc cùng Phan Mộc Mộc hai mắt nhìn nhau một cái, rồi rít thở dài.

"Chúng ta đối với (đúng) Lãnh Phong cũng không hiểu, nhưng ta ít nhiều biết hân một ít đi qua." Lăng Mạc nhìn Mạch Nhiên, nhẹ giọng nói: "Hân là một cái rất chuyên nhất người, một khi thích một cô gái, hân rất khó đi thay lòng, cho nên trong lòng của hân chỉ có Trương Ảnh Hàm."

"Ta biết, ta vẫn luôn biết, cho nên ta một mực ở cố gắng." Mạch Nhiên cúi đầu, nếu để cho người thấy nàng con mắt, nhất định có thể phát hiện, nàng cặp mắt đã vu vơ đỏ.

Phan Mộc Mộc đứng lên, ngồi vào Mạch Nhiên bên người, nhẹ nắm đến tay nàng, ôn nhu nói: "Mạch Nhiên, khổ người."

"Không việc gì, ta sẽ không dễ dàng buông tha, hơn nữa, ta chính là thích như vậy Lãnh Phong, ta thích hân chuyên nhất, hân không tổn tâm, như vậy mới là hoàn mỹ nhất." Mạch Nhiên ngẩng đầu lên, lau qua khóe mắt nói.

Phan Mộc Mộc cùng Lăng Mạc nhìn Mạch Nhiên kia hơi đỏ lên con mắt, tâm lý cũng đau một chút.

Đây là một cái rất hoàn mỹ nữ hài, đáng tiếc nàng yêu một cái không yêu người nàng.

"Thật tốt cố gắng lên đi, ta tin tưởng một ngày nào đó người có thể đánh động Lãnh Phong, ít nhất, hân đối với người thái độ vẫn đủ không tệ." Phan Mộc Mộc nói.

"Đúng vậy, chúng ta đều ủng hộ người nha, ta nằm mơ đều hy vọng người có thể cùng với Lãnh Phong, bởi vì Trương Ảnh Hàm người này, chúng ta đều rất không thích đây." Lăng Mạc cũng nói.

"Tại sao các người không thích nàng?" Mạch Nhiên ngoẹo đầu hỏi.

Nàng rất ít cùng Trương Ảnh Hàm tiếp xúc, đến bây giờ cũng chỉ là cùng nàng đã gặp mặt hai lần, cho nên cũng không biết nàng rốt cuộc là như thế nào một người.

Mạch Nhiên duy nhất biết một chút, chính là Trương Ảnh Hàm rất đẹp, mỹ giống như Tiên Tử.

"Nàng cũng không yêu thích chúng ta a, nàng rất không ưa chúng ta những người này tồn tại, có đúng hay không a, Mộc Mộc." Vừa nói, Lăng Mạc nhìn về phía Phan Mộc Mộc.

Phan Mộc Mộc gật đầu một cái, đạo: "Đúng vậy, nàng trừ cùng Lãnh Phong tiếp xúc khá nhiều ra, bình thường đều rất ít để ý đến chúng ta, nàng xem chúng ta ánh mắt mang theo một vẻ ghét, nàng rất không ưa chúng ta những thứ này Dị Năng Giả."

Mạch Nhiên mím môi, lâm vào suy nghĩ.

Nàng ngược lại rất muốn cùng Trương Ảnh Hàm gặp mặt, nhìn nàng một cái rốt cuộc là như thế nào một người.

"Được, ta trước về ngủ á..., cảm ơn các người nghe ta bày tỏ." Nói xong, Mạch Nhiên đứng lên, hướng hai người cười cười.

"Đi đi, ta tin tưởng người có thể thành công, cố gắng lên." Phan Mộc Mộc hướng Mạch Nhiên làm một khích lệ thủ thế.

"Cố gắng lên nha." Lăng Mặc cũng cười theo đạo.

Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó rời đi Lăng Mặc buồng trong.

"Hô." Lăng Mặc nhỏ khí, sau đó ngồi vào trên ghế sa lon.

Phan Mộc Mộc ngồi ở trên ghế sa lon, nói: "Mạch Nhiên thật là một cái rất cô gái tốt, ở trước mặt nàng ta lại cảm thấy một tia tự ti, nàng tuyệt đối là một cái hoàn mỹ thể tử nhân tuyến, nếu như ta là nam nhân lời nói, ta nhất định sẽ điên cuồng yêu nàng."

"Nhưng nàng chỉ thích Lãnh Phong một người, chớ quên nàng ban đầu nói với chúng ta nha, nàng đời này chỉ sẽ thích Lãnh Phong một người, không phải là Lãnh Phong không lấy chồng đây." Lăng Mặc cười nói.

"Đúng vậy, thật là một cái si tình nữ hài, hy vọng Lãnh Phong thật có thể làm ra lựa chọn chính xác đi, giống như Mạch Nhiên như vậy nữ hài, thật không nhiều." Lăng Mặc mặt đầy than thở.

Lãnh Phong đối với (đúng) Mạch Nhiên thái độ, các nàng làm sao có thể không nhìn ra, nhưng các nàng chỉ có thể là Mạch Nhiên cảm thấy một tia không cam lòng, cũng không dám nói gì, dù sao cảm tình những việc này, chỉ có thể để cho Lãnh Phong tự lựa chọn, không người có thể can thiệp.

Thời gian chỉ hướng mười giờ tối, Lãnh Phong đợi ở gian phòng của mình bên trong, nắm tương tương máy cùng máy tính liên tiếp bên trên, sau đó đem hôm nay quay chụp hình cũng sao chép đến trong máy vi tính.

Lăng Ảnh nắm cái Apple, đi tới Lãnh Phong sau lưng, nhìn màn ảnh máy vi tính, hỏi "Lãnh Phong người đang làm gì vậy?"

"Sao chép tấm hình." Lãnh Phong tay không ngừng thao tác con chuột, đem hôm nay chụp phong cảnh tấm ảnh toàn bộ sao chép đến một cái trong văn kiện.

Lăng Ảnh ánh mắt chú ý tới Mạch Nhiên hình, sau đó tròn tròn con mắt, kinh ngạc nói: "Ai u ta đi, Mạch Nhiên cô em thật xinh đẹp a."

Trong tấm ảnh Mạch Nhiên bên trái tóc mang một đóa anh hoa, hai tay thả ở trước người nhẹ nắm đến, như nước trong veo đại con mắt nhìn chăm chú ống kính, khoe miệng kia vẻ mỉm cười, để cho thiên địa cũng âm đạm phai mờ.

Lăng Ảnh cắn một cái Apple, thờ dài nói: "Sách sách sách, Lãnh Phong a Lãnh Phong, người kiếm được, Mạch Nhiên cô em xinh đẹp như vậy, hơn nữa còn là chủ động đuổi theo người, người nha lại còn không chấp nhận, ta đều muốn khinh bỉ người."

Lãnh Phong bĩu môi một cái, không để ý đến Lăng Ảnh, ngón tay không ngừng gõ bàn phím, sau đó đem văn kiện phát đến Trương Ảnh Hàm hòm thư.

"Ta cũng không biết nên nói cái gì cho phải, ai, ta nữ thần lúc nào có thể xuất hiện đây." Lăng Ảnh ngửa đầu nói.

"Sẽ có, nhìn lên máy." Lãnh Phong không ngẩng đầu nói.

"Tính một chút, ta không có người vận khí tốt như vậy, ta chỉ nghe theo mệnh trời."

Nói xong, Lăng Ảnh nhanh chóng ăn xong trong tay Apple, sau đó nheo cặp mắt lại.

Một đám lửa từ Lăng Ảnh trong tay toát ra, trực tiếp đem hộp táo đốt thành bụi phấn.

Nhận ra được nhiệt độ cao Lãnh Phong theo bản năng nhìn về phía Lăng Ảnh, chỉ thấy Lăng Ảnh trong tay vẫn thiêu đốt hòa diễm, hộp táo đã bị đốt thành tro, nhưng hắn vẫn không có thu hồi ngọn lửa, tiếp tục để cho ngọn lửa ở trong tay thiêu đốt.

Lãnh Phong mở ra Ứng Nhân, ánh mắt dừng lại ở Lăng Ảnh trong tay trên ngọn lửa, sau đó mặt đầy tán thưởng gật đầu một cái, nói: "Ừ, tiến bộ thật lớn."

Chương 207: Sống chung một phòng

"Ta ta cảm giác cách A Cấp không xa." Lăng Ảnh nhìn lấy trong tay ngọn lửa, mặt đầy hưng phấn nói.

Lãnh Phong nhìn một hồi, sau đó thu hồi ánh mắt, hai tay tiếp tục gõ bàn phím, một lát nữa mới lên tiếng: "Không dễ dàng như vậy, ta lúc đầu nói qua, B cấp đến A Cấp là dựa vào thao túng, từ từ đi đi, không nên gấp với cầu thành."

"Ta biết, nhưng ta rất chờ mong." Lăng Ảnh cười nói.

Lãnh Phong không nói gì nữa, tiếp tục sửa sang lại hôm nay vẽ xuống hình.

Buổi chiều núi Phú Sĩ lữ trình hấn ước chừng vẽ xuống hàng trăm tấm hình, trong đó phần lớn là phong cảnh tầm ảnh, còn có một chút chính là Mạch Nhiên hình.

Những thứ này đều là Mạch Nhiên yêu cầu chụp, nàng đều lên tiếng, Lãnh Phong cũng không thể không cho mặt mũi như vậy.

Đem toàn bộ hình cũng chỉnh lý xong thành sau, Lãnh Phong nhỏ khí, đóng lại máy tính.

Lúc này, môn ngoài truyền tới tiếng gõ cửa.

"Ta đi mở cửa." Nói xong, Lăng Ảnh sải bước đi hướng đại môn.

Lãnh Phong đã có thể đoán được người đến là ai, hấn cười khổ một tiếng, nên đến, luôn là muốn tới.

Lăng Ảnh mở ra buồng trong đại môn, chỉ thấy Mạch Nhiên đứng ở ngoài cửa phòng, mang trên mặt vẻ tươi cười.

"Buổi tối khỏe Mạch Nhiên cô em, người là đến tìm Lãnh Phong sao?" Lăng Ảnh cười nói.

Mạch Nhiên nhẹ nhàng gật đầu, "Hấn ở đâu?"

"Hấn đang ở bên trong, ta giúp người gọi hấn đi ra."

"Không cần."

Lãnh Phong nắm Laptop cùng một quyển sách, từng bước từng bước lái xe bên cạnh cửa.

Mạch Nhiên mới vừa muốn nói chuyện, nhưng bị Lãnh Phong cắt đứt.

"Ta biết người tìm ta làm gì, đi thôi."

Nói xong, Lãnh Phong đi ra khỏi phòng, hướng Mạch Nhiên buồng trong đi tới.

Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng, xoay người đuổi theo Lãnh Phong bước chân.

Lăng Ảnh nhìn hai người rồi đi bóng lưng, mặt đầy khiếp sợ.

Cho đến Mạch Nhiên cửa phòng bị đóng lại, hấn còn không có từ trong khiếp sợ khôi phục như cũ.

Lăng Ảnh há to miệng, chân đủ để nhét xuống một cái trứng gà. Cái này cũng biểu đạt, trong lòng của hấn khiếp sợ là cường liệt bao nhiêu.

Lãnh Phong lại đi Mạch Nhiên căn phòng, hơn nữa nhìn đi lên là muốn cùng một gian phòng tiết tấu!

Qua hồi lâu, Lăng Ảnh vẫn đứng ở trước cửa phòng, trong miệng chậm rãi phun ra hai chữ: "Chỉn thề một tiếng!"

Đứng ở Mạch Nhiên trước cửa phòng thủ hộ hai cái bảo tiêu cũng là mặt đầy mộng ép, nhưng bọn hấn rất nhanh thì điều chỉnh xong, làm làm cái gì cũng không biết.

"Này giới ạ tuyệt đối là đại tin tức, không được, ta muốn đi nói cho tỷ tỷ và Mộc Mộc."

Lăng Ảnh liền vội vàng chạy về phía Lăng Mặc căn phòng, cái này bùng nổ vô cùng tin tức tuyệt đối muốn nói cho các nàng biết hai.

Các nàng cũng chỉ mong Lãnh Phong vội vàng cùng với Mạch Nhiên, bây giờ thấy Lãnh Phong đi Mạch Nhiên căn phòng, này tuyệt đối không phải dùng khiếp sợ liền có thể hình dung.

Lần nữa tiến vào Mạch Nhiên trong sáo phòng, Lãnh Phong bên trong lòng có chút thấp thỏm, dù sao hấn trong lòng là mười triệu cái không muốn.

Mới vừa vào cửa, hấn cũng đã có muốn rời khỏi xung động.

Nhưng hấn đã không có có thể rời đi lý do, lúc này trong lòng của hấn tràn đầy hối hận, nhưng hối hận thì có ích lợi gì đây?

Theo ở phía sau Mạch Nhiên đóng kỹ cửa phòng, sau đó hướng Lãnh Phong cười cười, đạo: "Ngồi đi."

Lãnh Phong lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười, đem Laptop để lên bàn.

Mạch Nhiên nhìn trên mặt bàn máy tính liếc mắt, sau đó hỏi "Đúng, Lãnh Phong, ngươi có hay không đem hôm nay chúng ta chụp hình cũng bản chính đến trong máy vi tính?"

"Có." Lãnh Phong nhàn nhạt trở về một câu, ngồi vào trên ghế sa lon, mở ra một mực nắm sách.

Mạch Nhiên theo bản năng liếc mắt nhìn Lãnh Phong trong tay sách, sau đó nhất thời lẳng lặng.

Lãnh Phong lại đang nhìn một quyển bí thảm thế giới.

Đây chính là thế giới tên.

"Không nghĩ tới ngươi thích xem sách." Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười.

Nàng nhịp tim rất nhanh, đây là nàng lần đầu tiên cùng Lãnh Phong ở tại cùng trong một gian phòng.

Làm ra cái quyết định này thời điểm, Mạch Nhiên có thể khẳng định, đây là nàng đời này làm qua cực kỳ có dũng khí quyết định.

"Nhàn rồi buồn chán thời điểm, xem nhiều sách, không có chỗ xấu."

Đang khi nói chuyện sau khi, Lãnh Phong lật một trang mới.

Mạch Nhiên ừ một tiếng, ngồi vào trước máy vi tính, đạo: "Ta có thể mở ngươi một chút máy tính sao?"

"Trên mặt bàn có gìn giữ hình văn kiện giáp, trừ lần đó ra ngươi không nên động đảm nhiệm Hà Đông tây." Lãnh Phong nói.

Lãnh Phong lời nói, cũng thay đổi lẫn nhau cho phép Mạch Nhiên có thể mở hấn máy tính.

"Được." Mạch Nhiên đáp một tiếng, sau đó mở ra tồn hình văn kiện giáp, xem hôm nay vẽ xuống hình.

Khi nàng nhìn thấy mình và Lãnh Phong chụp chung sau, nhất thời lộ ra một tia mỹ lệ nụ cười.

Nàng nụ cười rất đẹp, không thể so với Trương Ảnh Hàm kém.

Nhận ra được Mạch Nhiên đang cười, Lãnh Phong theo bản năng liếc mắt nhìn, sau đó tim không nhịn được hơi hồi hộp một chút.

Nàng cười lên, thật rất đẹp mắt.

Nhìn một lúc sau, Lãnh Phong dùng sức lắc đầu một cái, sau đó thu hồi ánh mắt.

Hấn đã có lòng thuộc quyền, không thể nào thích đi nữa bên trên những người khác.

Cho dù Mạch Nhiên như thế nào đi nữa đẹp đẽ, như thế nào đi nữa được, hấn cũng rất khó tái biến tâm.

Đang lúc này, Lãnh Phong trong túi điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Lãnh Phong thả tay xuống Trung Thư, lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, phát hiện đây là Trương Ảnh Hàm gọi điện thoại tới.

Trương Ảnh Hàm điện thoại, Lãnh Phong không dám không nhận, hấn nhanh chóng đi tới trên ban công, sau đó tiếp thông điện thoại.

Lãnh Phong đưa điện thoại di động thả vào lỗ tai cạnh, ánh mắt nhìn thẳng phương xa, không nhịn được lộ ra vẻ tươi cười, nhẹ giọng nói: "Buổi tối khỏe."

"Ta không có quấy rầy đến ngươi đi?" Trương Ảnh Hàm cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Không có, ta bây giờ đang ở trong tửu điểm nghỉ ngơi."

"Vậy thì tốt, ta còn tưởng rằng ngươi ở chấp hành nhiệm vụ đây."

"Là ở chấp hành nhiệm vụ, nhưng bây giờ là thời gian nghỉ ngơi." Vừa nói, Lãnh Phong nhìn một chút tay phải đồng hồ đeo tay, đạo: "Đồng Doanh bên này đã là mười giờ tối 30 phút."

"Trễ như vậy a, Hoa Hạ bên này mới tám giờ."

"Không có cách nào đây là sự chênh lệch thời gian."

"Vậy cũng tốt, ta là nghĩ (muốn) nói cho ngươi biết, ta đã nhận được ngươi phát hình, thật xem thật kỹ, ta đều có chút hâm mộ ngươi có thể đi Đồng Doanh." Bên đầu điện thoại kia Trương Ảnh Hàm giọng nói mang về một tia nhàn nhạt hâm mộ.

Nàng nhận được Lãnh Phong phát hình sau, hoa thời gian rất lâu mới xem xong, thậm chí có nghĩ (muốn) muốn đích thân tới Đồng Doanh đi dạo một vòng xung động.

"Ha ha ha, ngươi muốn là ưa thích lời nói, bây giờ tới Đồng Doanh cũng được, ta có thể đẩy xuống nhiệm vụ, theo ngươi hảo hảo chơi đùa một vòng." Lãnh Phong cười nói.

Nói xong câu đó sau, ngay cả Lãnh Phong chính mình, đều cảm thấy vẻ khiếp sợ.

Là Trương Ảnh Hàm mà đẩy xuống nhiệm vụ.

Hắn không thể tin được chính mình chính mình lại sẽ nói như vậy.

Bên đầu điện thoại kia Trương Ảnh Hàm cũng là lẳng lẳng, sau đó cười nói: "Không cần á..., mẹ của ta công ty ngày ngày cũng bận rộn, ta mỗi ngày cũng vội vàng, căn bản không có thời gian nghỉ ngơi."

Nghe Trương Ảnh Hàm lời nói, Lãnh Phong trong lòng thoáng qua một tia thương tiếc, nhẹ giọng nói: "Chú ý thân thể đi, không nên quá mệt mỏi."

"Ừ, ngươi cũng vậy, chấp hành nhiệm vụ phải chú ý an toàn."

"Dĩ nhiên, ta sẽ."

"Vậy trước tiên không quấy rầy ngươi, ta muốn đi sửa sang một chút tài liệu."

"Đi đi, sớm nghỉ ngơi một chút."

Nói xong nói lời từ biệt lời nói, Lãnh Phong cũng không có lập tức cúp điện thoại, mà là nghe bên đầu điện thoại kia Trương Ảnh Hàm thanh âm.

Cho đến trong ống nghe truyền ra ục ục âm thanh, hắn mới để điện thoại đi động xuống.

"Hô "

Lãnh Phong dài thở ra một hơi, đưa điện thoại đi động thả lại đến trong túi.

Hắn đã có thể rõ ràng cảm giác, Trương Ảnh Hàm đối với hắn thái độ biến chuyển.

Đối với Lãnh Phong mà nói, đây thật là một dấu hiệu tốt.

Cùng Trương Ảnh Hàm nói chuyện điện thoại xong sau, Lãnh Phong cũng không có trở về đến trong sáo phòng, mà là đứng ở sân thượng tay vịn cạnh, nhìn phía dưới Tokyo.

Ước chừng 30 Tầng lầu cao độ, Lãnh Phong có thể thấy nửa Đồng Doanh.

Ở đêm tối bao phủ xuống, Tokyo lóe lên chói mắt ánh đèn, vô số tòa cao ốc ở làm hết sức biểu diễn chính mình ánh sáng.

Ánh đèn cho toàn bộ Tokyo phủ thêm một tầng mộng lung cái khăn che mặt, như vậy cảnh sắc thật rất đẹp.

Lãnh Phong hai tay đặt ở sân thượng trên tay vịn, ánh mắt nhìn thẳng phương xa, mặc cho gió lớn ào ạt đến thân thể của mình.

Không biết quá lâu dài, Mạch Nhiên thanh âm, truyền vào Lãnh Phong trong tai.

"Bên ngoài lạnh lẽo, về tới trước đi."

Nghe được Mạch Nhiên thanh âm, Lãnh Phong mới chậm rãi xoay người.

Mạch Nhiên đứng sau lưng Lãnh Phong, như nước trong veo đại con mắt vẫn nhìn Lãnh Phong.

Nàng mặc rất đơn giản mỏng, hơn nữa cuồng phong còn thổi lật phất thân thể nàng, để cho nàng sắc mặt hơi có chút trắng bệch.

Lãnh Phong gật đầu một cái, nói: "Vào đi thôi."

Hai người trở lại trong phòng, không có gió lớn ào ạt, ấm áp nhất thời bao phủ thân thể hai người.

Lãnh Phong ngồi về đến trên ghế sa lon, nâng lên quyển kia bí thảm thể giới tiếp tục xem.

Mạch Nhiên đứng ở một bên, trong lúc nhất thời không biết nên cùng Lãnh Phong nói cái gì cho phải, bởi vì hắn đang đọc sách, Mạch Nhiên rất rõ, làm một người thuộc về an tĩnh thời điểm, những người khác không nên đi quấy rầy.

Mà Lãnh Phong bây giờ cũng rất an tĩnh, lặng lẽ xem sách.

Lúc này đã đến gần mười một giờ đêm, Lãnh Phong mới vừa rời ở sân thượng đứng đến gần nửa giờ.

Qua hồi lâu, Mạch Nhiên khẽ cắn môi, chậm rãi mở miệng: "Lãnh Phong "

Lãnh Phong thả tay xuống Trung Thư, ánh mắt dừng lại ở Mạch Nhiên trên người, "Thế nào?"

Mạch Nhiên lấy dũng khí, nhẹ giọng nói: "Theo ta trò chuyện được không?"

Nghe được Mạch Nhiên lời nói, Lãnh Phong hơi ngần ra, cũng không trả lời nàng.

Nhìn chằm chằm Mạch Nhiên nhìn một lúc sau, Lãnh Phong thả tay xuống Trung Thư.

Hắn cử động đã rất rõ ràng, Mạch Nhiên dĩ nhiên nhìn ra.

Mạch Nhiên ngồi vào trên ghế sa lon, lần này nàng không có giống dĩ vãng như vậy có nhiều gần phải dựa vào bao găn, mà là ngồi vào Lãnh Phong đối diện.

"Người muốn nói gì?" Lãnh Phong nhìn Mạch Nhiên, chờ đợi nàng mở miệng.

Mạch Nhiên ánh mắt một mực dừng lại ở Lãnh Phong trên người, qua hồi lâu, mới chậm rãi mở miệng: "Nếu như ta nói, ta xem người nhiệm vụ ghi chép, người sẽ trách ta sao?"

Vừa nói chuyện sau khi, Mạch Nhiên ánh mắt một mực nhìn chăm chú Lãnh Phong, lưu ý hắn về mặt.

Nàng rất lo lắng Lãnh Phong sẽ tức giận, mà nàng cũng rất hối hận, bởi vì nàng không có khống chế được chính mình lòng hiếu kỳ, mở ra Lãnh Phong nhiệm vụ ghi chép văn bản.

Lãnh Phong khoé miệng có chút co quắp một chút, hắn nhất thời cảm thấy, đem máy tính cho Mạch Nhiên chơi đùa, thật là một cái sai lầm rất lớn lắm, nàng lại đem mình nhiệm vụ ghi chép cho nhìn.

Nhiệm vụ ghi chép, chính là Lãnh Phong chấp hành qua toàn bộ nhiệm vụ.

Mỗi chấp hành hoàn một lần, hắn cũng có đem nhiệm vụ quá trình ghi xuống.

Những thứ này Băng Lô cùng Nanh Sói đều không làm, chỉ có hắn mới có thể làm những thứ này, bởi vì hắn nghĩ (muốn) nhớ, chính mình đã từng chấp hành qua bao nhiêu lần nhiệm vụ, đại khái chỉ tiết là cái gì.

Nhiệm vụ ghi chép văn bản ngay tại Lãnh Phong bàn máy tính trên mặt, hắn thả rất tùy ý, bởi vì nếu như hắn không mở máy, vậy thì tuyệt đối không có người có thể mở hắn máy tính.

Này đài Laptop, rất hiển nhiên, cũng là Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty sản phẩm.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 208: Giao chiến

Lãnh Phong khoe miệng có chút co quắp, hẳn ngay từ đầu là tin tưởng Mạch Nhiên, mới đem máy tính yên tâm cho nàng dùng, nhưng không nghĩ tới, nàng lại sẽ đem Âm Dạ nhiệm vụ ghi chép cho nhìn, này thật dễ cho hắn rất kinh ngạc, cũng có chút thất vọng.

Nhìn về mặt lưng từng Mạch Nhiên, Lãnh Phong cau mày nói: "Ta mới vừa rồi cùng người đã nói, người chỉ có thể nhìn tấm hình, nhưng không nên động những vật khác."

"Ta biết, nhưng ta" Mạch Nhiên cúi đầu, hai tay nhẹ nắm chung một chỗ, nàng rất khẩn trương, nàng thật sợ hãi Lãnh Phong sẽ tức giận.

Hơn nữa, lần này là chính nàng làm sai sự tình.

Nhìn Mạch Nhiên bộ dáng, Lãnh Phong hít sâu một hơi, sau đó chậm rãi phun ra, bắt đầu nói: "Coi là, coi là."

Nói xong, Lãnh Phong đưa tay ra, đem Laptop bắt được trước người mình, sau đó đem máy tính tắt máy.

Nếu như không có hắn vịn tay cùng mặt mũi, còn có đồng tử quét xem, ai cũng đừng nghĩ mở ra này máy tính.

Đây có thể nói là toàn thế giới khó khăn nhất phá giải máy tính, tam trọng bảo vệ, không người có thể phá giải xuống.

Hơn nữa Lãnh Phong đồng tử quét xem là trực tiếp quét xem mắt phải, hẳn mắt phải là màu xanh da trời, lại có ai có thể bắt được hắn đồng tử tin tức?

Mạch Nhiên mặt đầy hối hận, nhẹ mím môi.

Lấy nàng tính cách, lúc trước tuyệt đối sẽ không lộ ra như vậy bộ dáng, nhưng gặp phải Lãnh Phong sau, nàng tính cách liền phát sinh biến hóa rất lớn.

Từ lúc trước xấu bụng Laury, đến bây giờ nhu thuận Khả Nhân, này thật rất khó để cho người tin tưởng.

Ngay cả Lãnh Phong cũng cảm thấy cái này rất thần kỳ, dù sao này thật không giống như trước nàng.

Nhưng bây giờ Mạch Nhiên, càng làm người thương yêu yêu, tuyệt đối là vô số người trong tâm khảm nữ thần.

Nhưng nàng giống như Lãnh Phong, một khi thích một người, rất khó thay lòng.

Nói cho đúng là sẽ không thay đổi tâm, bởi vì nàng đã đã thề, đời này không phải là Lãnh Phong không lấy chồng.

Nàng, cũng ở đây hướng cái này mục tiêu cố gắng.

"Thật xin lỗi, ta sai." Mạch Nhiên cúi đầu, không dám đi nhìn thẳng Lãnh Phong ánh mắt.

Lãnh Phong đem máy tính khép lại, nói: "Không việc gì, nhìn thì nhìn, người chỉ cần không nói ra là được."

Mặc dù Lãnh Phong là có chút khó chịu, nhưng cũng không thể tránh được.

Hắn là tin tưởng Mạch Nhiên, mới có thể yên tâm để cho nàng chơi đùa chính mình máy tính, nhưng quả thực không nghĩ tới nàng lại đem nhiệm vụ ghi chép cho nhìn.

Nhưng Lãnh Phong có nhiều hơn nữa bắt đầu dĩ, cũng không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể cứ như vậy coi là.

"Người chỉ cần không nói ra là được, người dễ thực hiện nhất làm cái gì cũng không thấy, bởi vì nhìn những thứ này đối với người không có bất kỳ chỗ tốt." Lãnh Phong trầm giọng nói.

Mạch Nhiên dùng sức gạt đầu một cái, đạo: "ừ, ta tuyệt đối sẽ không nói ra."

Lãnh Phong không nói gì nữa, cầm từ bàn thân máy tính, đứng lên hỏi "Kia đang lúc là người phòng ngủ?"

Mạch Nhiên hơi ngần ra, sau đó chỉ hướng phòng ngủ mình.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn, sau đó hướng cách vách phòng ngủ đi tới, vừa đi biến hóa nói: "Sớm nghỉ ngơi một chút đi."

Nói xong, hắn đóng lại cửa phòng ngủ.

Mạch Nhiên khẽ cắn môi, nàng có thể rõ ràng cảm giác Lãnh Phong thái độ biến hóa, biến hóa hơi có chút lãnh đạm.

Nàng rất hối hận tại sao phải nhìn Âm Dạ nhiệm vụ ghi chép, nàng hối hận làm gì không nghe Lãnh Phong lời nói.

Chẳng qua là những thứ này đều đã phát sinh, nàng thay đổi không cái gì.

Lãnh Phong đứng ở phòng ngủ cửa sổ sát đất trước, nhìn bên ngoài Tokyo.

Hắn rất may mắn, bởi vì trong sáo phòng có mấy cái phòng ngủ, như vậy có thể tránh Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên phòng ngủ thì ở cách vách, Lãnh Phong không biết nàng ngủ không.

"Hô "

Lãnh Phong dài thở ra một hơi, mở ra Ứng Nhãn.

Cách vách trong phòng ngủ, Mạch Nhiên khoanh tay, đứng ở cửa sổ sát đất trước.

Nàng thần sắc có chút âm đạm, hiển nhiên là bị mới vừa rồi sự tình ảnh hưởng.

Nàng như thế nào đi nữa hối hận, thời gian cũng không khả năng trở lại mới vừa rồi.

Mạch Nhiên rất muốn sẽ cùng Lãnh Phong nói một chút, nhưng nàng không có dũng khí đi gõ Lãnh Phong cửa phòng ngủ, hơn nữa gấp mặt, nàng cũng không biết nên mở miệng như thế nào.

Thời gian, từng giây từng phút trôi qua.

Hai người cũng đứng ở cửa sổ sát đất trước, chẳng qua là hai người khoảng cách, cách một bức tường.

Không biết quá lâu dài, thân thể có chút cứng ngắc Lãnh Phong xoay vặn cổ, khóe miệng phác họa lên một nụ cười lạnh lùng.

Hắn Ứng Nhãn bắt được 300m bên ngoài trong cao ốc, có người đang giám thị chính mình phương hướng.

Cái này coi như có ý tứ.

Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, mở ra cửa sổ sát đất.

Cửa sổ bị mở ra, cuồng phong nhất thời thổi vào trong phòng ngủ.

Nhưng Lãnh Phong không có đi để ý, đưa ra hai cánh, tung người nhảy xuống.

Mạch Nhiên vốn là đang ngăn người, nhưng sau một khắc, nàng liền tròn tròn cặp mắt.

Bởi vì nàng thấy Lãnh Phong bóng người!

Lãnh Phong hướng 300m bên ngoài cao ốc bay đi, hơn nữa tốc độ cực nhanh.

Mạch Nhiên liền vội vàng xoay người chạy đến mép giường, từ chính mình ba lô nhỏ trong xuất ra một cái ống nhòm, sau đó trở lại cửa sổ sát đất trước, dùng ống nhòm nhìn Lãnh Phong phương hướng.

Lãnh Phong cũng không biết Mạch Nhiên đang nhìn mình, hắn không ngừng gia tốc, hướng cao ốc bay đi.

Trong cao ốc giám thị quán rượu bốn gã người quần áo đen cũng thấy Lãnh Phong, nhất thời lộ ra dao động Kinh Thần tình, sau đó ríu rít xuất ra vũ khí, hướng Lãnh Phong nổ súng.

Thân là không trung Sát Thần Lãnh Phong há lại sẽ sợ những thứ này công kích, thân hình hắn không ngừng lóe lên, tránh thoát xông tới mặt đạn, sau đó hai cánh dùng sức đánh một cái, cả người như tên lửa, đánh vỡ cao ốc thủy tinh, trực tiếp đụng vào một tên người quần áo đen trên người.

Những thứ này Mạch Nhiên đều thấy ở trong mắt, nàng vốn là thấp thỏm tâm tình nhất thời buông lỏng rất nhiều, bởi vì Lãnh Phong là đi đối phó địch nhân, cũng không phải là phải rời khỏi quán rượu này.

Mảnh kiếng bể tung tóe khắp nơi đều là, trong đó có một ít còn vết cắt Lãnh Phong da thịt, nhưng hắn không có chút nào để ý, thu hồi cánh sau, nắm chặt hữu quyền, hung hãn đánh vào bị đánh ngã người quần áo đen trên mặt.

"Àm!"

Người quần áo đen mặt đập một quyền, nhất thời sưng lên tới.

Lãnh Phong vừa mới chuẩn bị tiếp tục động thủ, liền nghe được một tia tiếng xé gió.

"Hưu "

Một cái Đồng Doanh Ninja sử dụng Shuriken, hướng Lãnh Phong đầu bay đi.

Lãnh Phong liền vội vàng đưa ra hai cánh, sau đó bay ngược đi ra ngoài, tránh thoát Shuriken công kích.

Mất đi Lãnh Phong áp chế, bị đánh ngã người quần áo đen liền vội vàng từ dưới đất nhảy lên, trong tay nhiều hai thanh đoản đao.

Lãnh Phong vững vàng rơi xuống mặt đất, thu hồi cánh, ánh mắt quét nhìn đứng ở trước người mình bốn gã người quần áo đen.

Bốn cái người quần áo đen trong tay đều cầm ngắn nhỏ Thái Dao, mặt đầy cảnh giác nhìn Lãnh Phong.

Mới vừa rồi Lãnh Phong bày ra thực lực cũng để cho bọn họ cảm thấy khiếp sợ sâu sắc, không dám có bất kỳ khinh thị.

Cho dù Lãnh Phong là một cái nhìn qua không tới hai mươi tuổi thanh niên, nhưng bọn hắn lại cảm thấy thật sâu áp lực.

"Ảnh võ giả người liên minh?" Lãnh Phong nhìn bốn cái người quần áo đen ăn mặc, cười lạnh nói.

Ảnh võ giả người liên minh trang trí đều cùng Đông Doanh Ninja không khác nhau gì cả, rất nhiều người cũng sẽ đem bọn họ tưởng lầm là Đông Doanh Ninja.

Cái cũng khó trách, ảnh võ giả liên minh vốn chính là là vì Đông Doanh, nói trắng ra ảnh võ giả người liên minh thật ra thì cũng là Ninja, nhưng nếu so với phổ thông Ninja muốn cường đại hơn, bọn họ có cường đại hơn trang bị cùng thân thủ, để cho rất nhiều Dị Năng Giả cũng đối với bọn họ cảm thấy sợ hãi.

Lãnh Phong cũng không dám có bất kỳ khinh địch, bởi vì hắn đối mặt, là hai cái trung nhẫn, còn có hai cái Thượng Nhẫn.

Từ khí tức bên trên, hắn cũng đã có thể phân biệt ra được ai mạnh ai yếu.

Mới vừa rồi bị hắn đánh ngã, chính là một cái trung nhẫn, nhưng cái này trung nhẫn gắng gượng ai hắn một quyền, lại còn có thể từ dưới đất nhảy lên, phảng phất không được đến bất cứ thương tổn gì.

Cái này làm cho Lãnh Phong không nhịn được kinh ngạc.

Nếu như không phải là có Ứng Nhẫn, Lãnh Phong căn bản đừng nghĩ phát hiện bọn họ tồn tại, bởi vì này những người này che giấu năng lực thật sự là quá mạnh mẽ, Lãnh Phong không có mở ra Ứng Nhẫn trước, căn bản không thấy được tòa cao ốc này trong lại còn có người.

Tòa cao ốc này có Thập Tầng, bọn hắn bây giờ liền là nằm ở tối Đỉnh Cấp bên trong, mà cả tòa cao ốc cũng không có bất kỳ ánh đèn, cho nên bằng mắt thường căn bản đừng nghĩ phát hiện bọn họ tồn tại.

Bốn gã ảnh võ giả liên minh thành viên cũng không nói gì, nắm chặt trong tay Thái Dao, hai chân chậm rãi di động, đem Lãnh Phong bao vây ở trung tâm.

Lãnh Phong sắc mặt cũng dần dần biến hóa ngưng trọng, những người này, quá mạnh mẽ!

Hắn phải đem hết toàn lực, nếu không rất có thể sẽ tòi ở đây.

Lãnh Phong đã có thể đoán được, bốn người này nhất định là chuẩn bị tập kích Mạch Chấn, bọn họ đang các loại, chờ đến đêm khuya, làm nhân tình thân hoàn toàn buông lỏng thời điểm, bọn họ tái phát động tập kích.

Nếu như không phải là bị phát hiện, bọn họ sợ rằng thật là có máy sẽ thành công.

Mạch Nhiên nắm ống nhòm quan sát, nòng nhip tim rất nhanh, nòng rất lo lắng Lãnh Phong an nguy, dù sao Lãnh Phong bây giờ là một chục bốn.

"Lăng Ảnh, bảo vệ tốt quán rượu, Mộc Mộc, đi bảo vệ Mạch Nhiên." Lãnh Phong thấp giọng nói.

Vô tuyến điện trong rất nhanh thì truyền ra Lăng Ảnh đáp lại, "Thế nào?"

"Dựa theo ta nói làm."

Lãnh Phong không có thời gian giải thích, hắn bây giờ là tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, không thể có bất kỳ phân tâm.

Hắn vừa dứt lời, một tên trung nhẫn liền phát động công kích.

Hắn tay phải hất một cái, một đem Shuriken liền bay về phía Lãnh Phong đầu.

Lãnh Phong liền tranh thủ đầu hướng bên trái bên bên, né tránh Shuriken công kích.

Ngay sau đó, một đạo hàn mang, liền hướng hắn chân trái vung đi.

"Lau!"

Lãnh Phong tức giận mắng một tiếng, đưa ra hai cánh, bay đến giữa không trung, né tránh Thái Dao công kích.

Công kích hần, là một gã Thượng Nhân, khó trách sẽ có nhanh như vậy công kích.

"Lãnh Phong, cố gắng lên." Mạch Nhiên nắm ống nhòm, tâm lý tràn đầy lo âu.

Nhưng năng căn bản không giúp được bất kỳ bận rộn, chỉ có thể là Lãnh Phong chúc phúc.

Nổi bồng bềnh giữa không trung Lãnh Phong không cho bốn người lần nữa phát động công kích cơ hội, hần hai cánh dùng sức đánh một cái, sau đó xông về một tên trung nhân, chân trái trực tiếp giẫm đạp ở trên người hần, đưa hần giẫm đạp ngã xuống đất.

Ngay sau đó, lông chim hóa thành chùy thủ liền xuất hiện ở hần trong tay phải, sau đó hướng tên này trung nhân đầu đâm tới.

Nhưng sau một khắc, hần tưởng tượng bên trong sự tình cũng không có phát sinh, chùy thủ cũng không có đâm trúng tên này trung nhân đầu, mà là bị một đem Shuriken đánh bay!

"Đình!"

Shuriken cùng cái luồng sinh va chạm, Lãnh Phong chùy thủ trực tiếp bị đánh bay.

"Thảo!"

Lãnh Phong nổi giận gầm lên một tiếng, hai cánh hướng phía sau đánh một cái, đem nhích lại gần mình sau lưng một tên trung nhân cùng một tên Thượng Nhân bức lui.

Nhưng còn có một tên gọi Thượng Nhân cũng không có bị công kích, trong chớp mắt hần sẽ đến Lãnh Phong trước người, một đao bổ về phía đầu hần.

Lãnh Phong liền vội vàng đi phía trái lẩn một vòng, tránh thoát xông tới mặt công kích.

Mới vừa rồi một màn kia thật sự là quá kinh hiểm, nếu như không phải là Lãnh Phong phản ứng nhanh, vậy nhất định sẽ bị cắt thành hai nửa.

Thái Dao có nhiều sắc bén, hần biết rõ.

Cho dù là cách không tới nửa thước, hần cũng có thể cảm giác được da thịt có chút đau nhói!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 209: Cận chiến năng lực

Tránh thoát Thượng Nhân công kích, Lãnh Phong còn chưa kịp ổn Định Thân thể, hai đem Shuriken liền hướng hần sau lưng bay đi, tốc độ cực nhanh.

Cảm giác tiếng xé gió Lãnh Phong khẽ cắn răng, lần nữa đưa ra hai cánh, đem Shuriken đánh bay.

Không tới một phút giao thủ, bốn gã ảnh võ giả liên minh thành viên liền nhiều lần đưa hần đẩy vào trong tuyệt cảnh, cái này làm cho lòng tự ái cực mạnh Lãnh Phong, không thể nào tiếp thu được cái hiện thực này.

Lãnh Phong rên một tiếng, từ dưới đất nhảy lên, tránh thoát một tên trung nhân công kích, sau đó hai tay đưa ra, gắt gao bấu vào cánh tay hần.

Ngay sau đó, Lãnh Phong hai tay vịn một cái.

"Rắc rắc!"

Tên này trung nhân cổ tay phải nhất thời bị Lãnh Phong gắng gượng véo gãy xương, trong tay Thái Dao nhất thời rơi xuống.

Lãnh Phong nắm chặt cơ hội này, thu cánh tay về, đoạt lấy rơi xuống Thái Dao, sau đó lui về phía sau vung lên, ngăn trở một tên Thượng Nhân công kích.

"Đình!"

Hai cây Thái Dao va chạm, cảm thấy đau đớn ngược lại là Lãnh Phong.

Miệng hàm truyền tới đau đớn để cho Lãnh Phong nhúu mày lại, sau đó chân trái dùng sức đạp một cái, hướng Hậu Khiêu mở.

Khều một cái bốn, hơn nữa còn là đối mặt ảnh vô giả liên minh thành viên, này đúng là một cái rất lớn khiêu chiến.

Mà Lãnh Phong sờ dĩ không có dùng vực sâu kiếm, liền là muốn khiêu chiến mình một chút.

Trong ám dạ, Nanh Sói cách đấu năng lực mạnh nhất, Băng Lôi phá hư năng lực chính là mạnh nhất, Lãnh Phong biểu hiện ra năng lực, chính là trên không trung tiếp viện bên trên.

Lãnh Phong khi còn bé cũng tiến hành qua không ít gần người cách đấu huấn luyện, Mộ Thi Vân là cái gì cũng biết, dạy cho Lãnh Phong không ít cách đấu kỹ xảo.

Nhưng mấy năm nay Lãnh Phong chấp hành nhiệm vụ, phần lớn đều là phụ trách không trung đánh lén, ban đầu sở học Cách Đấu Thuật cũng sắp muốn hoang phế.

Vực sâu là Lãnh Phong lớn nhất ý trọng, nhưng hãn bây giờ cũng không muốn đi sử dụng, hãn nghĩ (muốn) dựa vào chính mình chân thực cách đấu năng lực, đi đối phó này bốn cái Ninja.

Peninsula Hotel trong, Mạch Chấn, Hoa Dững, còn có Ám Dạ các thành viên, cũng đứng ở cửa sổ sát đất trước, nắm ống nhòm, nhìn đang cùng bốn gã Ninja chiến đấu Lãnh Phong.

Mỗi lần thấy Lãnh Phong phải tao ngộ nguy hiểm, Mạch Nhiên cũng sắp muốn kinh hô thành tiếng, nhưng thấy hãn chuyển nguy thành an, lại sâu sắc thờ phào.

Trong mọi người, khẩn trương nhất, chính là Mạch Nhiên.

"Leng keng "

Lãnh Phong rong ruổi ở trong bốn người, trong tay Thái Dao không ngừng huơ ra, nhưng mỗi lần cũng sẽ bị bọn họ chặn.

Nếu như là đối phó một người, kia Lãnh Phong là sẽ dễ dàng rất nhiều, nhưng bây giờ là đối phó bốn cái, hơn nữa có hai cái là Thượng Nhẫn, không thua gì A Cấp Dị Năng Giả tồn tại, Lãnh Phong muốn đối phó dĩ nhiên sẽ khó khăn rất nhiều.

Ảnh vô giả liên minh thành viên phần lớn năng lực đều là biểu hiện ở gần người cách đấu bên trên, Cách Đấu Thuật, vô luận đến cái dạng gì niên đại, cũng sẽ không biến mất.

Ảnh vô giả liên minh chính là lấy cái này là tôn chỉ, từng cái thành viên đều có cường hãn gần người tác chiến năng lực.

Lãnh Phong tốc độ có thể dùng nhanh như thiểm điện để hình dung, nhưng ở hai gã Thượng Nhẫn trước mặt, nhưng không cách nào phát huy tác dụng quá lớn.

Nếu như Lãnh Phong sử dụng dị năng, vậy đối với trả bọn họ căn bản cũng không cần phí khí lực quá lớn, chẳng qua là hiện tại hãn muốn khiêu chiến mình một chút cực hạn, muốn nhìn một chút chính mình cận chiến năng lực rốt cuộc có thể hay không đem bốn người này đánh bại.

Lãnh Phong trong tay Thái Dao liên tục huơ ra hai lần, đem trước người Thượng Nhẫn bức lui.

Nhưng vào lúc này, hai gã trung nhẫn đi tới bên cạnh hãn, rồi rút xuất thủ, đem Lãnh Phong cuốn lấy.

Lãnh Phong liền vội vàng vùng trong tay Thái Dao, ngăn trở hai gã trung nhẫn công kích, sau đó đi phía trái dõn qua một bên động một bước, đi tới một tên trung nhẫn trước mặt, tay phải thành trảo giả bộ, Mãnh đi phía trước một trảo, bắt tên này trung nhẫn bộ mặt, sau đó dụng lực kéo một cái, tay trái Thái Dao là đi phía trước đỉnh đầu.

"Xuy!"

Thái Dao trực tiếp xuyên qua tên này trung nhẫn thân thể, đoạt đi tính mạng hãn.

Hoa đến gần bốn phút thời gian, Lãnh Phong mới giải quyết hết một người, hơn nữa còn là một cái tương đương với B cấp Dị Năng Giả trung nhẫn.

Mà Lãnh Phong căn bản không có bao nhiêu thời gian đi vui sướng, bởi vì hãn có thể cảm giác được, một cỗ vô cùng nguy hiểm tiếng xé gió, từ sau phương truyền tới.

Lãnh Phong liền vội vàng rút ra Thái Dao, nhưng sau đó xoay người ngăn cản.

"Đình!"

Hai cây Thái Dao đụng vào nhau.

Ngay sau đó

"Loảng xoảng" Lanh Phong trong tay Thái Dao, cắt thành hai tiết.

Cầu sinh ý thức để cho Lanh Phong theo bản năng hướng bên trái dờ động một cái, sau đó một đạo hàn mạng, từ Lanh Phong cánh tay phải thoát qua.

"Xuy!"

Lanh Phong trên cánh tay phải lưu lại một đạo kinh người vết máu, ước chừng ba mươi phân vết thương, không ngừng ra bên ngoài giữ lại máu tươi.

Đau đớn kích thích hấn đại não, để cho cả người hấn thanh tỉnh vô cùng.

Nắm ống nhòm quan sát Mạch Nhiên chấn động toàn thân, dùng sức cắn môi, cơ hồ phải đem môi cho cắn bể. Bởi vì Lanh Phong bị thương, hơn nữa còn là nghiêm trọng như vậy thương.

Lanh Phong cũng không có bất kỳ cảm giác bị thất bại, bởi vì những thứ này đều là ảnh vô gia liên mình cao thủ.

Chẳng qua là, hấn dĩ nhiên sẽ không cho phép chính mình thất bại, bởi vì hấn là không trung Sát Thần.

Địch nhân cũng không có cho Lanh Phong thời gian đi làm ra phản ứng, còn thừa lại ba gã Ninja lần nữa đem Lanh Phong bao vây ở trung tâm.

"Rất tốt, các ngươi đã hoàn toàn chọc giận ta." Lanh Phong cười nhạt một tiếng, không nhìn trên cánh tay vết thương, năm ngón tay trái mở ra, lông chim ra hiện tại trong tay hấn, sau đó biến thành một cây chùy thủ.

Hấn từ đầu đến cuối, cũng không có sử dụng vực sâu.

Ba gã Ninja cũng không nói gì, bọn họ cử động trả lời Lanh Phong.

Ba đạo hàn mạng, hướng Lanh Phong công tới.

Nếu như Lanh Phong không tránh ra, hậu quả kia chính là bị cắt thành ba nửa.

Nhưng Lanh Phong lại làm sao có thể cho phép như vậy sự tình phát sinh, hấn cười nhạt, đưa ra hai cánh, bay đến cao hai mét không trung, tránh thoát ba người công kích.

Ngay sau đó, hấn hai cánh dùng sức đánh một cái, hướng một tên Thượng Nhẫn phóng tới.

Ứng có cánh hấn, như thế nào những người này có thể so sánh.

"Àm!"

Lanh Phong trực tiếp giẫm đạp ở tên này Thượng Nhẫn trên thân thể, trực tiếp đưa hấn giẫm đạp ngã xuống đất, sau đó giờ lên trong tay chùy thủ, hướng hấn cổ họng đâm tới.

Nhưng, Thượng Nhẫn cuối cùng là Thượng Nhẫn, cho dù bị Lanh Phong mang đến hung mãnh như vậy công kích, hấn vẫn còn có thể nhanh chóng làm ra phản ứng.

Đối mặt với Lanh Phong công kích, hấn đem tay trái để ngang cổ họng trước.

"Xuy!"

Chùy thủ đâm trúng cánh tay hấn, máu tươi nhất thời bắn hấn mặt đầy.

Nhận ra được máu tươi phun ra, Lanh Phong khẽ cau mày, đánh phía trước hai cánh, lần nữa bay đến không trung.

Hấn cho tới bây giờ cũng không thích người khác máu tươi văng đến trên người mình, cho nên hấn chỉ có thể buông tha tiếp tục tiến công cơ hội, lựa chọn bay trở về đến không trung.

Nhìn Lanh Phong bay đến giữa không trung, còn đứng hai gã Ninja liền vội vàng móc ra vũ khí, hướng Lanh Phong khai hỏa.

Không trung là Lanh Phong sân nhà, bọn họ coi như đánh ba ngày trước, cũng đừng nghĩ đánh trúng Lanh Phong một cái lông chim.

Ở hai gã Ninja bắn sạch một cái băng đạn sau, bị đánh ngã xuống đất Thượng Nhẫn cũng từ dưới đất nhảy lên, nhưng hấn còn chưa kịp làm ra động tác, Lanh Phong liền hạ xuống sau lưng hấn.

"Bái bai "

Đơn giản hai chữ, nhưng là tên này Thượng Nhẫn ở trên đời này, nghe được hai chữ cuối cùng.

Ngay sau đó, Lãnh Phong chân phải, liền hung hãn đạp ở trên người hắn.

"Àm!"

Theo nhất thanh muện hưởng, thân thể của hắn liền bị đạp bay ra ngoài, trực tiếp đánh vỡ cửa sổ kiếng, bay ra ngoài cửa sổ.

Nơi này là ước chừng Thập Tầng cao lớn lắm, hắn như vậy té xuống, chắc chắn phải chết.

Một cước này Lãnh Phong dùng hết lực khí toàn thân, hắn cũng không tin hàng này còn chết không.

Còn thừa lại hai gã Ninja cũng hai mắt nhìn nhau một cái, trên mặt tràn đầy khiếp sợ.

Bởi vì bọn họ mới vừa rồi căn bản không thấy rõ Lãnh Phong là thế nào hạ xuống mặt đất bên trên, tốc độ này thật sự là quá nhanh.

"Chỉ còn lại các ngươi." Lãnh Phong nắm chặt chủy thủ trong tay, đánh phía trước hai cánh, lần nữa bay tới giữa không trung.

Bởi vì phía trên là trần nhà, cho nên Lãnh Phong Phi không quá cao.

Hai gã Ninja hít sâu một hơi, đồng thời vút bỏ một cái Thái Dao, sau đó tay phải hướng không trung vung lên, hai cái màu đen Tiểu Viên cầu hướng Lãnh Phong bay đi.

Không đợi Lãnh Phong làm ra phản ứng, Tiểu Viên cầu liền phát sinh nổ mạnh, sinh ra một đoàn Hắc Vụ, che đỡ Lãnh Phong tầm mắt.

Nhưng Lãnh Phong không kinh hoảng chút nào, bởi vì đây là Ninja bên trong thường thấy nhất chương nhãn pháp.

Đối với những người khác mà nói, khả năng này là rất khủng bố chiêu thức, bởi vì Hắc Vụ vừa ra, bọn họ liền mất đi tầm mắt, mà Ninja có thể nhanh chóng hướng bọn họ phát động công kích.

Nhưng đó là đối với người bình thường mà nói.

Nhưng đối với Lãnh Phong, chiêu số này, nhất định chính là chút nào vô đất dụng võ.

Bởi vì, hắn có Ứng Nhẫn.

Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, Mãnh trên không trung quay người lại, chủy thủ trong tay nhanh chóng đâm ra.

"Xuy!"

Chủy thủ thân đao, hoàn toàn không có vào tới tập kích trung nhãn vị trí trái tim.

Tên này trung nhãn nhất thời tròn tròn cặp mắt.

Đến chết, hắn cũng không biết, Lãnh Phong là như thế nào phát hiện hắn.

Trên đất, chỉ còn lại một tên sau cùng Thượng Nhẫn.

Không là bọn hắn không mạnh, ngược lại, nếu như bọn họ đi đối phó z hoặc là Vương Triều một ít cao tầng, thật đúng là có thể đem đối phương làm xoay quanh.

Nhưng bọn hắn gặp, là Lãnh Phong.

Cái này nắm giữ Ứng Nhẫn thanh niên, nhất định chính là khắc chế bọn họ Ninja tồn tại.

Bởi vì ở trước mặt hắn, toàn bộ Nhẫn Thuật cũng không hề có tác dụng.

Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, lỏng ra nắm chủy thủ tay.

"Àm!"

Chết đi trung nhãn cứ như vậy xuống tới mặt đất bên trên, phát ra nhất thanh muện hưởng.

"Còn lại ngươi." Lãnh Phong ánh mắt dừng lại ở người cuối cùng Ninja trên người.

Hắn là một cái Thượng Nhẫn, nếu như dựa vào cận chiến lời nói, đối phó thật đúng là muốn phé không ít khí lực.

Một tên sau cùng Thượng Nhẫn nắm chặt chùy thủ trong tay, chuẩn bị cùng Lãnh Phong mang đến quyết tử đấu tranh.

Lãnh Phong cười cười, hai cánh dùng sức đánh một cái, thân thể của hắn nhất thời như tên lửa, xông về tên này Thượng Nhẫn.

Tên này Thượng Nhẫn tròn tròn cặp mắt, hắn muốn tách rời khỏi, nhưng đã tới không kịp.

"Ầm!"

Ở Mạch Nhiên đám người nhìn soi mói, sân nhà xuất hiện một cái lỗ thủng to, ngay sau đó, bọn họ cũng mất đi Lãnh Phong cùng Thượng Nhẫn tung tích.

Bởi vì hai người cũng rơi đến tầng kế tiếp.

Lãnh Phong mới vừa rồi dừng, trực tiếp đem Thượng Nhẫn đựng vào tầng kế tiếp, mà Lãnh Phong cũng đi theo rơi đến tầng kế tiếp.

Đệ Cửu Tầng chính đang sửa chữa, cho nên cửa sổ là hoàn toàn phong bế, cho nên Mạch Nhiên đám người căn bản không thấy được.

Mạch Nhiên chậm rãi thả tay xuống ống nhòm, nàng tâm, vẫn nhảy rất nhanh, dường như muốn từ trong cổ họng nhảy ra.

Nàng rất lo âu, nhưng là không có năng lực làm.

Cao ốc Đệ Cửu Tầng bên trong, Lãnh Phong giẫm đạp ở tên này Thượng Nhẫn trên người, cầm trong tay lông chim hóa thành chùy thủ.

"Phốc!"

Tên này Thượng Nhẫn phun ra một ngụm tiên huyết, nhìn chăm chú Lãnh Phong.

Thân thể của hắn xương đã đoạn một nửa, như vậy đụng, không có người nào có thể bị ở.

"Để cho ta tới tiền ngươi châu trời nhé." Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, giơ lên trong tay chùy thủ.

Nhưng Lãnh Phong vừa mới chuẩn bị động thủ, liền nghe được một cái vô cùng âm lãnh giọng nữ.

"Sợ rằng, ta không thể cho phép ngươi làm như vậy nha "

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 210: Độc

Một cái xinh xắn chùy thủ, hướng Lãnh Phong sau lưng bay đi, tốc độ nhanh căn bản không cho Lãnh Phong đưa ra cánh thời gian.

Mỗi lần tới sau này vác tập kích, Lãnh Phong cũng có thể dùng cánh đi vắng ra, nhưng lần này, hắn căn bản không kịp đem cánh đưa ra.

Cầu sinh ý thức để cho Lãnh Phong thân thể không bị khống chế hướng bên trái tránh ra bên cạnh, cho dù không tránh thoát công kích, nhưng là có thể tránh thoát chỗ yếu.

"Xuy!"

Chùy thủ đâm vào Lãnh Phong tay trái bắp thịt, đau nhức để cho hắn không nhận được phát ra một tiếng kêu đau.

Cho tới bây giờ, hắn tay trái đã được hai lần thương, một đạo là ước chừng dài 30 cm vết máu, hơn nữa vết thương bây giờ còn không ngừng chảy ra ngoài đến máu.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, nhanh chóng xoay người, mở ra Ứng Nhẫn.

Có thể làm ra nhanh như vậy công kích người, tuyệt đối không phải phổ thông Thượng Nhẫn có thể so sánh.

Cùng những thứ này Thượng Nhẫn chiến đấu, Lãnh Phong cũng phí không ít khí lực, nếu như tới một cái nữa cường hãn một chút, vậy hãn phỏng chừng liền phải toàn lực làm.

Lãnh Phong mở ra Ứng Nhân, muốn tìm ra đánh lên mình người.

"Ta ở phía sau ngươi nha."

Một tiếng nham hiểm vô cùng giọng nữ, từ Lãnh Phong phía sau bay ra, để cho Lãnh Phong cả người rung một cái, sau đó tay phải hướng phía sau vẩy đi.

"Ba!"

Lãnh Phong mu tay trái chụp ở thân thể đối phương bên trên, trực tiếp đem người tập kích đánh lui về phía sau hai bước.

Ừ?

Lãnh Phong nhận ra được một tia không đúng, nhanh chóng đi phía trước đánh biến, sau đó từ dưới đất nhảy lên, quay đầu nhìn phía sau.

Sau một khắc, Lãnh Phong liền lẳng lẳng.

Đánh lên mình người, lại chính là mấy giờ trước tập kích Mạch Nhiên nữ nhân kia.

Nàng, chính là Huyền Nguyệt tỷ tỷ.

Huyền Tâm.

Mà Lãnh Phong sẽ nhận ra được một tia không đúng, hoàn toàn là bởi vì, hãn tay phải, mới vừa rồi vỗ vào một đoàn rất mềm mại đồ vật bên trên.

Huyền Tâm mang mặt nạ, để cho người không thấy được nàng vẻ mặt, nhưng nếu như nàng đem mặt nạ tháo xuống, Lãnh Phong nhất định có thể nhìn ra, lúc này nàng đỏ bừng cả khuôn mặt.

Bởi vì Lãnh Phong mới vừa rồi công kích, là trực tiếp đánh vào ngực nàng bên trên.

Nàng vốn là muốn từ sau phương đánh lên Lãnh Phong, nhưng không nghĩ tới lại bị Lãnh Phong chiếm cái tiện nghi.

"Là ngươi."

Lãnh Phong cau mày, trong ánh mắt lóe lên lửa giận.

Chính là cái này nữ nhân, mấy giờ trước tập kích Mạch Nhiên, sau đó tại hãn nhảy đi xuống lầu cứu Mạch Nhiên thời điểm, nhân cơ hội chạy thoát.

Nhưng bây giờ, nàng lại chủ động xuất hiện, Lãnh Phong làm sao có thể sẽ bỏ qua cho nàng.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, đưa ra tay phải, đem xen vào tại chính mình trên cánh tay phải chùy thủ rút ra.

Đau nhức không ngừng kích thích Lãnh Phong đại não, mất máu quá nhiều hãn có chút buồn ngủ, nhưng hãn bây giờ phải cường bách chính mình lên tinh thần.

Cái này Huyền Tâm, nếu so với hãn mới vừa mới đối phó hai cái Thượng Nhẫn, đều cường hãn hơn nhiều.

"Nếu xuất hiện, kia hôm nay ngươi cũng đừng nghĩ đi." . Lãnh Phong cắn răng, đưa ra hai cánh.

Đối phó cái này Huyền Tâm, hãn chuẩn bị toàn lực làm.

Hãn không dám có bất kỳ khinh địch, từ mới vừa rồi Huyền Tâm đánh lên đến xem, nàng thực lực không yếu hơn hãn bao nhiêu, nếu như Lãnh Phong không đem hết toàn lực, chỉ sợ sẽ có bị đánh bại khả năng.

Mà mới vừa rồi bị hãn từ bên trên một tầng đánh tới tầng này Thượng Nhẫn, đã không có đứng lên năng lực, hãn hô hấp rất yếu ớt, lúc nào cũng có thể dừng lại.

Huyền Tâm đem mang lên mặt nạ hái xuống, lúc này nàng sắc mặt đã không có mới vừa rồi vậy đỏ bừng, nhưng nàng hô hấp còn có chút dồn dập.

Đây là nàng lần đầu tiên bị một người nam nhân đụng phải thân thể, hơn nữa còn là đụng ở ngực nàng bên trên.

"Chọc ta, ngươi chuẩn bị xong nhận lấy cái chết sao?" Lãnh Phong chịu đựng tay trái đau đớn, nắm chặt hai quả đấm.

Nhưng sau một khắc, tay trái một cỗ lạnh giá cảm giác, sẽ để cho Lãnh Phong chấn động toàn thân.

Loại cảm giác này

Hồng hét!

Lãnh Phong thân thể khẽ run, sau đó lao đảo một cái, thiếu chút nữa té ngã trên đất.

"Độc!"

Lãnh Phong dùng tay phải chống đỡ thân thể của mình, trong miệng chậm rãi phun ra một chữ.

Huyền Tâm khé miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, sau đó từng bước từng bước đi tới Lãnh Phong trước mặt, mắt nhìn xuống mặt đầy không cam lòng Lãnh Phong, đạo: "Thân là không trung Sát Thần, ngươi chẳng lẽ không biết, chúng ta ảnh vô giả liên minh, am hiểu nhất là cái gì không?"

"Hèn hạ." Lãnh Phong ngẩng đầu lên, dùng sức cắn răng, dường như muốn đem răng cho cắn nát.

Thân thể của hắn biến hóa càng ngày càng lạnh, phảng phất có một luồng hơi lạnh từ trong cơ thể toát ra như thế.

Không chỉ có như thế, trong thân thể tràn đầy vô lực cùng cảm giác tê dại, để cho hắn thống khổ không chịu nổi.

"Thật sao?" Huyền Tâm ngồi xổm người xuống, đưa ra lạnh như băng hai tay, nâng lên Lãnh Phong mặt, hơi mỉm cười nói: "Chúng ta tác phong luôn luôn là như vậy, ngươi nhớ lạc~, nếu như trong 10' ngươi không chiếm được Giải Dược, kia ngươi thể Nene bản sẽ toàn bộ đóng băng, bao gồm ngươi tim nha."

Lãnh Phong: "!!!"

"Ngươi" Lãnh Phong cắn răng, trong hai con ngươi lửa giận dường như muốn đem Huyền Tâm nuốt mất, nhưng lúc này hắn, căn bản không có đứng lên khí lực.

Huyền Tâm nói không có sai, Lãnh Phong đã có thể rõ ràng cảm giác bên trong thân thể của mình là có bao nhiêu giá rét, toàn thân vô lực để cho hắn cơ hồ muốn tan vỡ.

Lúc này Lãnh Phong, chính là một cái đoid làm thịt dê con, không có chút nào phản kháng năng lực.

"Nhìn ngươi ánh mắt, dường như muốn ăn ta đáng về a." Huyền Tâm nhẹ nhàng cười, sau đó đem Lãnh Phong nghiêm mặt vào một ít, hướng hắn mặt nhẹ nhàng thổi một hơi thở.

Hai người gò má cơ hồ muốn đụng nhau, Lãnh Phong có thể rõ ràng ngửi được nàng Huyền Tâm trên người mùi thơm cơ thể.

Chẳng qua là hắn bây giờ không có bất kỳ lệch đầu óc, bởi vì hắn thuộc về sống còn thời khác.

"Có phải hay không rất thống khổ đây?" Huyền Tâm nhẹ nhàng ma sát Lãnh Phong kia anh tuấn vô cùng gò má, cười nhạt một tiếng: "Yêu cầu ta, ngươi yêu cầu ta, ta liền đem Giải Dược cho ngươi. Nếu không lời nói, ngươi liền muốn trong thống khổ chết đi nha."

Huyền Tâm nụ cười nhìn qua là như vậy âm hiểm, nàng chính là một con rắn độc, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu cũng sẽ cắn người một cái.

Yêu cầu nàng?

Không, Lãnh Phong tình nguyện chết, cũng sẽ không hướng nàng cầu xin tha thứ.

Lãnh Phong chịu đựng thân thể thống khổ, cắn răng nói: "Ngươi nằm mơ!"

"Rất tốt, ta đây bây giờ liền đi qua giặt sạch ngươi nhiệm vụ mục tiêu, còn các ngươi nữa Ám Dạ người mới, ta muốn nhìn một chút, ngươi muốn như thế nào đi ngăn cản ta."

Nói xong, Huyền Tâm đứng lên, chuẩn bị rời đi.

Nghe được nàng lời nói, Lãnh Phong nhất thời tròn tròn cặp mắt, sau đó hít sâu một hơi, cố nén thân thể thống khổ, hai cánh dùng sức đánh một cái.

"Hô "

Kèm theo một trận gió nhẹ thổi lên, Lãnh Phong đuôi phải đầu gối dè ở Huyền Tâm trên phần bụng, trực tiếp đưa nàng đựng bay ra ngoài.

Mà Lãnh Phong cũng nắm Huyền Tâm bả vai, hai người cùng nhau bay ra ước chừng cách xa năm mét sau, té xuống đất bên trên.

"Àm!"

Huyền Tâm phản lưng đựng trên mặt đất, phát ra nhất thanh muện hưởng.

Mà Lãnh Phong thân thể ép ở trên người nàng, không có được đến bất cứ thương tổn gì.

Lãnh Phong đưa ra tay phải, đoạt lấy Huyền Tâm bên hông một cây chủy thủ, sau đó đè ở nàng trên cổ họng, không ngừng thờ hào hển, đạo: "Cho ta Giải Dược, nếu không ta liền giết ngươi."

Bị Lãnh Phong uy hiếp Huyền Tâm không có bất kỳ sợ hãi, ngược lại cười lên, cười Lãnh Phong rợn cả tóc gáy.

Nghe nàng nụ cười, Lãnh Phong giờ chủy thủ lên, sau đó cắm ở nàng trên vai phải.

"Xuy!"

Chủy thủ trực tiếp không có vào Huyền Tâm trong bả vai, máu tươi theo chủy thủ cùng da thịt khe hở chảy ra, nhìn thấy giết mình!

Lãnh Phong lần này không có bất kỳ nhân từ, đối phó địch nhân, dù là đối phương là một đứa bé, hắn cũng sẽ không có nửa điểm nhân từ lòng.

Huyền Tâm không có kêu thảm thiết, thậm chí nụ cười cũng không có đình chỉ.

Trong cơ thể lạnh giá để cho Lãnh Phong cơ thể hơi có chút run rẩy, hắn cho tới bây giờ không có nghĩ tới, chính mình sẽ gặp phải phiền toái như vậy.

Tay trái lưỡng đạo vết thương không ngừng giữ lại máu, cộng thêm bên trong thân thể giá rét cùng cảm giác vô lực, để cho Lãnh Phong cơ hồ muốn tan vỡ, nếu như không phải là chỉ có Huyền Tâm mới biết Giải Dược, hắn nhất định sẽ đem Huyền Tâm tháo thành tám khối, sau đó sẽ từ trên lầu ném xuống.

"Cho ta Giải Dược!" Lãnh Phong giận dữ hét.

"Lãnh Phong, ngươi không có cái gì có thể uy hiếp được ta, ngươi coi như đánh lại ác cũng vô dụng, coi như ngươi giết ta, ta cũng sẽ không đem Giải Dược cho ngươi." Huyền Tâm cười lạnh, nàng nụ cười để cho Lãnh Phong cảm thấy một chút tuyệt vọng.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, dùng răng cắn cắn lưỡi, làm cho mình thanh tỉnh một ít, sau đó hai tay ở Huyền Tâm trên người lục lọi, tìm kiếm Giải Dược.

Hắn không dám bỏ qua cho bất kỳ một chút hy vọng, bởi vì hắn một khi buông tha, cấp độ kia đợi hắn chính là vô tình Từ Vong.

Lãnh Phong cử động để cho Huyền Nguyệt nhất thời đỏ bừng cả khuôn mặt, liền vội vàng hét: "Ngươi đang làm gì?"

Nhưng Lãnh Phong không để ý đến nàng, đem trên người nàng túi toàn bộ mây mò một lần, nhưng kết quả rất tàn khốc, hắn không có bất kỳ phát hiện nào.

Huyền Nguyệt đỏ bừng cả khuôn mặt, hô hấp cũng hơi có chút dồn dập.

Ngay tại ngắn ngắn không đến năm phút trong thời gian, nàng lại liên tục hai lần bị Lãnh Phong chiếm tiện nghi.

Lần đầu tiên là bị sờ ngực, lần này là trực tiếp toàn thân đều bị sờ một lần.

Nàng cho dù cường đại đi nữa, cũng chỉ là một nữ nhân.

Nhưng ngàn cân treo sợi tóc Lãnh Phong kia đi quan tâm nhiều như vậy, hắn toàn bộ sự chú ý đều đặt ở tìm tìm Giải Dược bên trên, ép căn bản không hề để ý dừng.

Lãnh Phong trên mặt thoáng qua một chút tuyệt vọng, chẳng lẽ, Huyền Tâm trên người, căn bản không có mang Giải Dược?

Cái ý nghĩ này từ Lãnh Phong trong lòng chột lóc lên, nhưng hắn rất nhanh thì đem đang ý nghĩ gắng gượng cắt đứt, tay phải bóp Huyền Tâm cổ, hung tợn nói: "Ngươi rốt cuộc đem Giải Dược giấu đâu đó?"

Nhưng hắn vừa dứt lời, một cổ cường đại Trùng lực, liền hướng Lãnh Phong bụng phóng tới.

Ngay sau đó, Lãnh Phong thân thể giống như điều đứt dây một dạng trực tiếp bay rót ra ngoài, đụng vào một bức tường bên trên.

"Ầm!"

Lãnh Phong sau lưng cánh cùng vách tường mang đến tiếp xúc thân mật, đem vách tường cũng đụng lõm xuống đi vào.

Một lát nữa, Lãnh Phong thân thể mới chậm rãi từ trên vách tường chảy xuống, hai cánh vô lực rũ xuống.

Lãnh Phong nằm trên đất, dài bốn mét hai cánh che kín thân thể của hắn, nếu như nhìn từ đằng xa, căn bản không thấy được nơi này trên thực tế còn có một người.

Huyền Tâm tay phải giờ lên trời bên trong, mới vừa rồi chính là nàng một chương đem Lãnh Phong cho đánh ra.

Nhẫn Thuật, phá không!

Huyền Tâm đem xen vào ở trên bả vai mình chúi thủ lấy ra, sau đó từ dưới đất nhảy lên, từng bước từng bước hướng Lãnh Phong đi tới.

Lãnh Phong đã không có bất kỳ phản kháng năng lực, mới vừa rồi hắn có thể áp chế Huyền Tâm, hoàn toàn chính là dựa vào nghị lực đang kiên trì.

Bây giờ bị Huyền Tâm đánh bay, hắn lại cũng không có bò dậy khí lực.

Lạnh giá đã bắt đầu ăn mòn hắn nội tạng, hắn có thể rõ ràng cảm giác, có một ít nội tạng đã đóng băng.

Này thì không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung thông khổ!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 211: Bỏ qua cho

May mắn là Đệ Cửu Tầng cửa sổ là toàn bộ phong bế, nếu như Mạch Nhiên thấy Lãnh Phong lúc này bộ dáng, nhất định sẽ thương tiếc bất tỉnh khuyết đi qua.

Nàng như vậy yêu Lãnh Phong, làm sao nhẫn tâm thấy hắn bị thương.

Lãnh Phong nằm trên đất, đã không có bò dậy khí lực, hô hấp cũng dần dần trở nên yếu ớt, hắn thậm chí có thể cảm giác được ý thức đang ở cách xa mình thân thể.

Đây là Lãnh Phong lần thứ hai đối mặt tuyệt cảnh, Mộ Thi Vân không có đi đòi trước, hắn làm sao thường gặp qua như vậy tình cảnh.

Hắn không cam lòng, càng không chịu thua, nhưng hắn vẫn không có đứng lên lại khí lực.

Hắn là không trung Sát Thần, nhưng hắn nhưng bây giờ mất đi phi hành lực lượng, chỉ có thể trơ mắt nhìn Huyền Tâm từng bước từng bước đi hướng mình.

Huyền Tâm đi tới Lãnh Phong trước người, chậm rãi ngồi xổm người xuống, hai tay đỡ dậy Lãnh Phong thân thể, đem thân thể của hắn dúi đến vách tường cạnh.

Nàng hai tay khẽ vuốt ve Lãnh Phong gương mặt, khóe miệng phác họa lên một tia vô cùng âm lãnh nụ cười, "Ta phải ở chỗ này, nhìn người chết đi, sau đó sẽ giết sạch người phải bảo vệ người."

Nói xong, nàng cúi người, hôn lên Lãnh Phong trên môi.

Lãnh Phong nhất thời tròn tròn cặp mắt, hắn không hiểu đây là tình huống gì.

Hắn nghĩ (muốn) đẩy ra Huyền Tâm, lại không có giờ cánh tay lên khí lực, trong cơ thể thống khổ đã để cho hắn mất đi đối với (đúng) thân thể không chế, hắn liền cả ngón tay, cũng không động dậy.

Huyền Tâm môi rất lạnh giá, giống như Huyền Nguyệt.

Nhưng bất đồng là, Huyền Nguyệt hôn rất nhu hòa, Huyền Tâm là hôn rất nhiệt liệt.

Lãnh Phong cũng không có tâm tư đi cảm thụ nụ hôn này, bởi vì hắn sinh mệnh sắp đi tới cuối.

Ước chừng hôn mười giây đồng hồ sau, Huyền Tâm mới chậm rãi lỏng ra Lãnh Phong, cười nói: "Đây coi như là ta đối với người bồi thường, thật tốt cảm thụ thân thể người thống khổ đi, loại độc này, ta vẫn là lần đầu tiên sử dụng, cụ thể hiệu quả thế nào, phải dựa vào chính người đi thể hội."

Lãnh Phong cặp mắt vô lực nhắm, hắn đã không có khí lực đi nói chuyện.

Hắn có thể rõ ràng cảm giác, thể Nene bản đã có một nửa bị lạnh giá bao vây, giá rét để cho hắn nội tạng giống như bị hỏa phần đốt một nửa thống khổ, ngay sau đó, Lãnh Phong trong miệng phun ra một ngụm tiên huyết, trong máu tươi xen lẫn một ít băng cặn bã.

Huyền Tâm nhìn Lãnh Phong hộc máu, nụ cười trên mặt nồng hơn, phảng phất thấy cái gì mỹ lệ sự vật.

Chỉ cần chưa tới hai phút, Lãnh Phong tim cũng sẽ bị đông lại, sau đó hoàn toàn ngưng đập.

Một khi tim ngưng đập, coi như Lãnh Phong là không trung Sát Thần, cũng chỉ có chết phần.

Huyền Tâm không ngừng đếm thời gian, chờ đợi Lãnh Phong Từ Vong một khắc kia.

Lãnh Phong vô lực nhắm lại con mắt, tâm lý tràn đầy không cam lòng.

Chẳng lẽ, hán hôm nay thật muốn ngỏm tại đây?

Không, hán dĩ nhiên không nghĩ, hán còn không muốn chết, hán sinh mệnh mới đi ngăn ngừa mười tám năm rồi, còn chưa hưởng thụ đủ nhân sinh, tại sao có thể chết.

Nhưng hán cho dù có nhiều hơn nữa không cam lòng, dường như, cũng không có bất kỳ tác dụng, trừ phi phát sinh kỳ tích.

Ở Lãnh Phong sắp tuyệt vọng một khắc kia, hán cánh tay trái tựa hồ bị một cây châm đâm vào một dạng phát ra một tia đau đớn.

Ngay sau đó, Lãnh Phong trong cơ thể lạnh giá lấy tốc độ kinh người biến mất, cướp lấy là ảm áp.

Mà Lãnh Phong cũng khôi phục đối với (đúng) thân thể khổng lồ.

Lãnh Phong mở hai mắt ra, mắt phải màu xanh lam lấp lánh trong bóng tối đến ánh sáng.

Một cái ống kim, cắm ở Lãnh Phong trên cánh tay trái, ống kim bên trên lưu lại một ít chất lỏng màu đỏ.

Huyền Tâm trên mặt tràn đầy khiếp sợ, ánh mắt gắt gao nhìn Lãnh Phong trên cánh tay trái ống kim.

Nàng mới vừa rồi căn bản không kịp đi ngăn trở cái này ống kim, bởi vì nàng sự chú ý toàn bộ đặt ở cân nhắc trên thời gian.

Chỉ cần chưa tới không tới 30 giây, Lãnh Phong thì sẽ hoàn toàn Từ Vong, nhưng cái này ống kim xuất hiện, lại đem Lãnh Phong trong cơ thể độc toàn bộ thanh trừ.

Đây là Giải Độc!

"Đập đập đập "

Tiếng bước chân, truyền vào Lãnh Phong cùng Huyền Tâm trong tai.

Lãnh Phong cùng Huyền Tâm cũng theo bản năng hướng thanh âm truyền tới phương hướng nhìn lại.

Phát ra tiếng vang là một đôi giày cao gót, mà theo phía trên nhìn lại, đập vào mi mắt là một Song Tu dài đuôi đẹp, còn có kia mê người vóc người.

Huyền Nguyệt!

Huyền Tâm muội muội!

Lãnh Phong cùng Huyền Tâm trên mặt đều lộ ra khiếp sợ, không người nghĩ đến nàng lại đột nhiên xuất hiện ở nơi này.

Nhưng Lãnh Phong không có bao nhiêu thời gian đi khiếp sợ, lúc này hán đã khôi phục đối với (đúng) quyền khổng lồ thân thể, hán có thể mở ra phản kích.

Thừa dịp Huyền Tâm vẫn còn ở sững sờ, Lãnh Phong hai cánh dùng sức phui một cái, sau đó cả người giống như đạn pháo, xông về Huyền Tâm.

Peninsula Hotel

Mạch Chấn nắm ống nhôm, thời gian đã qua nhanh mười phút, nhưng từ Lãnh Phong rơi vào Đệ Cửu Tầng sau, bọn họ sẽ thấy cũng không nhìn thấy bên trong bất kỳ tình huống gì.

Đệ Cửu Tầng cửa sổ là bị toàn bộ che đầy, cho nên bọn họ muốn nhìn cũng không nhìn thấy, chỉ có thể trở mắt các loại.

"Chị, nếu không ta đi kia tòa cao ốc nhìn một chút, lâu như vậy không tình huống, ta lo lắng" Lăng Ảnh muốn nói lại thôi.

"Chờ một chút đi." Lăng Mặc cũng là mặt đầy nóng nảy, nàng rất muốn thông qua vô tuyến điện thoại hét Lãnh Phong, lại lo lắng quấy rầy đến hán, để cho hán phân thần.

Nước mắt đã làm ướt Mạch Nhiên gò má, nàng có thể cảm giác được nồng nặc bất an.

Mạch Nhiên cho tới nay đều rất tin tưởng chính mình trực giác, thời gian dài không có phát hiện cao ốc động tĩnh, nàng rất lo lắng Lãnh Phong sẽ xảy ra chuyện.

Dù sao, Lãnh Phong vô số lần nói qua, Dị Năng Giả cũng không phải là vô địch, bọn họ cũng có đối thủ.

"Lãnh Phong, người mau trở lại." Mạch Nhiên dùng sức cắn môi, cơ hồ phải đem môi cho cắn bể.

Ở tất cả mọi người nhìn soi mói, vốn là bị che đậy cửa sổ, đột nhiên xuất hiện một cái lỗ thủng to, ngay sau đó, hai bóng người bay ra ngoài, từ lầu chín hạ xuống.

Một người trong đó, là thân xuyên cô gái quần áo đen tóc dài.

Còn có một cái, ngay cả có màu đen hai cánh Lãnh Phong!

Thấy Lãnh Phong xuất hiện, tất cả mọi người đều không hẹn mà cùng thở phào, thấy Lãnh Phong bình an vô sự, trong lòng bọn họ treo đá lớn cũng rơi xuống.

Lãnh Phong bắt lại trong khi rơi Huyền Tâm, sau đó sợ đánh hai cánh, hướng chín tầng bay đi.

Hắn làm sao có thể sẽ cho phép Huyền Tâm chết, bởi vì hắn còn không có mở ra trả thù.

Huyền Tâm thiếu chút nữa để cho hắn mệnh tang Hoàng Tuyền, trả thù tâm rất nặng hắn, lại làm sao có thể để cho Huyền Tâm tùy tiện chết đi.

Từ Vong, cũng không phải là tốt nhất phương thức trả thù.

Để cho đối phương thống khổ còn sống, mới là tàn nhẫn nhất phương thức trả thù.

Lãnh Phong từ mới vừa rồi xô ra tới trong cao ốc bay vào đi, tiến vào Đệ Cửu Tầng bên trong, sau đó nắm Huyền Tâm, hướng bên phải đi hai bước, né tránh Mạch Chấn đám người nhìn chăm chú.

Lần nữa mất đi Lãnh Phong tung tích, bọn họ cũng không có bao nhiêu lo lắng, bởi vì bọn họ đều thấy Lãnh Phong xuất hiện, cái này cũng chứng minh Lãnh Phong không có chuyện gì.

Nhưng chỉ có Mạch Nhiên đang không ngừng rơi lệ, bởi vì nàng thấy Lãnh Phong tay trái bị máu tươi hoàn toàn nhuộm đỏ, cũng chỉ có nàng, mới phát hiện Lãnh Phong đã bị thương.

Mạch Nhiên đau lòng sắp hít thở không thông, hận không được tiến lên ôm lấy Lãnh Phong.

Lãnh Phong đem Huyền Tâm ném tới mặt đất bên trên, mới vừa rồi đánh vào, đủ để cho Huyền Tâm trong thời gian ngắn không đứng nổi.

Tạm thời mất đi chiến đấu năng lực Huyền Tâm không có bất kỳ uy hiếp, mà Lãnh Phong cũng đưa mắt, chuyển tới Huyền Nguyệt trên người.

"Người tại sao phải giúp ta?" Lãnh Phong nhìn chăm chú Huyền Nguyệt kia mỹ lệ mặt, hỏi.

"Người lâm vào tuyệt cảnh, người đã cứu ta một mạng, ta không có lý do không giúp người." Huyền Nguyệt trả lời rất dứt khoát, để cho Lãnh Phong không có tiếp tục hỏi tiếp cơ hội.

"Nói ra người yêu cầu." Lãnh Phong nói.

Huyền Nguyệt nhẹ nhàng thờ dài, nhìn xuống đất bên trên Huyền Tâm liếc mắt, nói: "Bỏ qua cho nàng."

Tựa hồ lo lắng Lãnh Phong sẽ giận dữ, Huyền Nguyệt tiếp tục nói: "Nàng mới vừa rồi muốn giết người, nhưng nàng vẫn không có thành công, mà nàng là chị của ta, cũng là ta ở trên đời này thân nhân duy nhất, thỉnh cho phép ta mang nàng đi thôi, ta sẽ khuyên nàng dẫn ảnh vô giả người liên minh rút lui, không để cho nàng càn rỡ nhiều người nhiệm vụ."

"Người có thể dùng cái gì tôi bảo đảm?" Lãnh Phong giọng biến hóa có chút lạnh.

Để cho hắn yên tâm qua Huyền Tâm, hắn thật đúng là không vui, dù sao Huyền Tâm mới vừa rồi để cho hắn thiếu chút nữa tìm Chúa Jesus uống trà, trong lòng không cam lòng cùng tức giận tràn đầy hắn lồng ngực, hắn yêu cầu phát tiết.

Mặc dù Huyền Nguyệt mới vừa rồi cứu hắn một mạng, một điểm này hắn không cách nào đi chối.

Nhưng mấy giờ trước hắn cũng từ Buck trong tay cứu Huyền Nguyệt, trong lòng Huyền Nguyệt cứu nàng, tương đương với huê nhau.

Lãnh Phong lời nói, để cho Huyền Nguyệt một câu nói cũng không nói được, nàng khẽ cắn môi, trong lúc nhất thời không biết nên trả lời như thế nào Lãnh Phong.

Là nàng, nàng phải thế nào đi bảo đảm?

Có thể hay không khuyên Huyền Tâm mang theo ảnh võ giả người liên minh rút lui, đây đã là một cái vấn đề, nàng thật không có biện pháp cho Lãnh Phong một cái bảo đảm.

"Cho nên, người căn bản không biện pháp bảo đảm này thật có thể làm được, đúng không?" Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, tay trái nắm ngón tay mở ra, màu đen lông chim nhanh chóng từ lòng bàn tay hắt bên trong tụ tập, sau đó tạo thành vực sâu kiếm!

Chỉ cần hấn nguyên ý, hấn có thể ở nửa giây bên trong giết chết Huyền Tâm.

Huyền Nguyệt theo bản năng đi về phía trước hai bước, lúc này nàng khoảng cách Lãnh Phong chỉ không tới nửa thước.

"Xin người, tin tưởng ta một lần." Huyền Nguyệt cắn môi, nàng biết nàng cũng không có cùng Lãnh Phong trả giá tư cách, cho dù nàng mới vừa cứu Lãnh Phong.

"Lý do." Lãnh Phong mặt vô biểu tình phun ra hai chữ.

"Ta biết ta không có lý do gì có thể cho người tin tưởng ta, nhưng ta còn là yêu cầu người, bỏ qua cho nàng một lần, chỉ cần lần này!" Huyền Nguyệt trong giọng nói xuất hiện cầu khẩn, đây là nàng lớn như vậy, lần đầu phát ra như vậy giọng.

"Nếu như nàng sau này còn đối địch với người, người có thể tùy ý xử trí nàng, cho đến lúc này, ta sẽ không xuất thủ ngăn trở nữa."

Nhìn Huyền Nguyệt vẻ mặt, Lãnh Phong nhỏ khí, đem vực sâu kiếm thu hồi, xoay người, đưa lưng về phía Huyền Tâm cùng Huyền Nguyệt, trầm giọng nói: "Ta không khỏi không thừa nhận, tối nay ta bại ở trong tay nàng, ta căn bản không có nghĩ đến nàng lại biết sử dụng độc, nhưng coi như ta biết, ta không nhất định có thể né tránh."

Vừa nói, Lãnh Phong dừng dừng một cái, thần sắc có chút phức tạp, bất đắc dĩ nói: "Tối nay hay lại là cảm tạ người cứu ta, nếu không ta thật sẽ chết, lần này ta bỏ qua cho nàng, tựu xem như là đối với người báo đáp đi, hy vọng người thật có thể làm được, để cho nàng đem ảnh võ giả người liên minh bỏ chạy, nếu như tối mai ta gặp được bất kỳ một cái nào ảnh võ giả liên minh thành viên, ta sẽ đối với nàng mở ra không ngừng nghỉ đuổi giết!"

"Lúc đó sau khi từ biệt đi."

Nói xong, Lãnh Phong sải bước đi đến mới vừa rồi bị xô ra lỗ lớn trước, sau đó tung người nhảy xuống.

Đưa mắt nhìn Lãnh Phong rời đi, Huyền Nguyệt khẽ cắn môi, sau đó cúi người, đem trọng thương Huyền Tâm đỡ dậy.

Lãnh Phong đứng, để cho Huyền Tâm đến bây giờ cũng không có đứng lên lực lượng, nếu như không cho dù chữa trị, sợ rằng sẽ còn lưu lại hậu di chứng.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212: Chữa trị vết thương

Huyền Nguyệt đem Huyền Tâm từ dưới đất đỡ dậy, ánh mắt phức tạp nói: "Tỷ tỷ, tại sao người còn muốn đối địch với hấn, thậm chí muốn giết hấn."

Nghe Huyền Nguyệt lời nói, Huyền Tâm không trả lời, mà là chịu đựng vết thương đau nhức, cúi người nhặt lên trên đất một cây màu đen lông chim.

Đây là Lãnh Phong mới vừa rồi sử dụng "Vực sâu" thời điểm lưu lại, không biết đến hấn là vô tình hay là cố ý.

Không có được Huyền Tâm trả lời, Huyền Nguyệt tiếp tục nói: "Người nếu thực như thế thiên kích sao?"

Huyền Tâm nhìn trong tay màu đen lông chim, ánh mắt lóe lên một tia thâm độc, lạnh như băng nói: "Nếu ta không chiếm được, vậy người khác cũng đừng nghĩ lấy được, bao gồm người!"

Nói xong, Huyền Tâm quay đầu nhìn Huyền Nguyệt, nàng ánh mắt mang theo một tia hận ý.

Thấy Huyền Tâm ánh mắt, Huyền Nguyệt theo bản năng lui về phía sau hai bước, cầm nắm quyền đầu, nhưng rất nhanh liền lỏng ra, khề thờ dài một cái, đạo: "Ngươi là chị của ta, ta sẽ không cùng ngươi động thủ, nhưng ta rất muốn biết, vì sao ngươi muốn như thế thiên kích, rõ ràng thích, nhưng phải hủy diệt, nếu như hôm nay hấn chết, ngươi chẳng lẽ sẽ không thương tiếc sao?"

"Ta biết." Huyền Tâm không chút do dự nào, trực tiếp nói.

Nhưng ngay sau đó, Huyền Tâm ánh mắt bộc lộ ra một đạo kinh người hàn mang, đạo: "Như vậy, hấn liền mãi mãi cũng thuộc về ta một người, ai cũng không khả năng cướp đi hấn."

Huyền Nguyệt: "

"Ngươi điên, ngươi thật điên." Huyền Nguyệt bắt đầu đi lắc đầu.

"Không sai, ta là điên, nhưng ta rất thanh tỉnh." Huyền Tâm chậm rãi từ dưới đất đứng lên, sau đó nhìn chăm chú Huyền Nguyệt, đạo: "Ngươi là muốn cho ta rút lui ảnh vô giả người liên minh?"

Mới vừa rồi nàng mặc dù không có bất kỳ phản kháng năng lực, nhưng Lãnh Phong cùng Huyền Nguyệt nói chuyện, nàng từng chữ từng câu cũng nghe vào.

Huyền Nguyệt gật đầu một cái, đạo: "Nếu như ta mới vừa rồi không làm như vậy, hấn sẽ giết ngươi."

"Hừ, vậy ngươi dựa vào cái gì cho là ta sẽ đáp ứng?" Huyền Tâm cười lạnh nói.

Huyền Nguyệt hơi ngẩn ra, không trả lời.

Nàng quả thật không cách nào bảo đảm, bởi vì Huyền Tâm tính cách rất thiên kích, nếu như nói nàng có bệnh tâm thần, kia cũng không phải là không thể được.

Chỉ cần là nàng thích đồ vật, nếu như nàng không chiếm được, nàng kia cũng sẽ không cho phép người khác lấy được.

Cũng tỷ như Lãnh Phong.

Không trung Sát Thần đại danh, ở Dị Năng Giả trên thế giới có thể nói là không người không biết không người không hiểu, Huyền Tâm cùng Huyền Nguyệt trước đây thật lâu cũng đã nghe nói qua danh tự này, sau đó chính mắt thấy Lãnh Phong xuất thủ sau, liền không bị không chế thích Lãnh Phong.

Chẳng qua là các nàng cũng điều tra qua, Lãnh Phong bên người có hai cái Thiên Tiên như vậy nữ hài, hai người bọn họ nhất định không cách nào đi vào Lãnh Phong tâm lý.

Huyền Nguyệt lựa chọn đem phần cảm tình này kiềm chế ở đáy lòng, không nữa đi nhấc lên.

Về phần Huyền Tâm, là lựa chọn hủy diệt, nàng muốn hủy diệt nàng không chiếm được đồ vật.

Yêu, có lúc cũng sẽ để cho một người trở nên điên cuồng.

"Tỷ tỷ, nếu như hấn thật muốn giết ngươi, ngươi căn bản không năng lực phản kháng, mới vừa mới có thể làm cho hấn trúng độc, là ngươi may mắn, nhưng tình huống như vậy, sẽ không còn có lần sau." Huyền Nguyệt căn mỗi nói.

"Ta sẽ không bỏ chạy ảnh vô giả liên minh, nhưng không có nghĩa là không thể thoát khỏi ảnh vô giả liên minh." Huyền Tâm nói.

Huyền Tâm lời nói, để cho Huyền Nguyệt nhất thời lộ ra dao động Kinh Thần tình.

Huyền Nguyệt vừa mới thoát khỏi ảnh vô giả liên minh, bây giờ Huyền Tâm cũng muốn đi theo thoát khỏi!

"Chị, ngươi này" Huyền Nguyệt khiếp sợ ngay cả lời đều không nói được.

Huyền Tâm lạnh rên một tiếng, đạo: "Coi như ta bây giờ không thoát khỏi, sớm muộn có một ngày cũng phải bị ép rời đi, bây giờ ảnh vô giả liên minh đã có một nửa là thuộc về Buck, thủ lĩnh quyền lực đã hữu danh vô thực, ta nghĩ rằng không dùng bao lâu thời gian, ảnh vô giả liên minh thì sẽ hoàn toàn trở thành Buck thế lực."

"Tỷ tỷ, chẳng lẽ ngươi cũng phát hiện?" Huyền Nguyệt nói.

Huyền Tâm gật đầu một cái, "Có một cái cường đại Dị Năng Giả muốn khống chế ảnh vô giả liên minh, thủ lĩnh khả năng đã bị hấn khống chế."

"Đây cũng là ta thoát khỏi nguyên nhân, ta không muốn trở thành người khác con rối, ta rất may mắn, Buck muốn giết ta, nhưng Lãnh Phong hấn xuất thủ cứu ta." Huyền Nguyệt nói.

"Ngươi không cần lại nói, ngươi nói nhiều hơn nữa cũng khuyên không ta, ta không chiếm được đồ vật, ai cũng đừng nghĩ lấy được, coi như là để cho ta giết hấn, ta cũng sẽ không chớp mắt."

"Ảnh võ giả liên minh chuyện ta sẽ không xen vào nữa, ta đã không nữa chúc Vu Na cái tổ chức."

Nói xong, Huyền Tâm xoay người rời đi, dần dần biến mất ở trong bóng tối.

Huyền Nguyệt than nhẹ một tiếng, đi theo rời đi.

Lãnh Phong đánh phía trước hai cánh, ở tất cả mọi người nhìn soi mói, hướng Peninsula Hotel bay đi.

Hắn trên tay phải vết thương còn đang không ngừng chảy máu, mất máu quá nhiều triệu chứng bắt đầu xuất hiện, để cho hắn cảm thấy có chút quay cuồng trời đất.

Lãnh Phong dùng sức cắn cắn lưỡi, làm cho mình thanh tỉnh một ít, sau đó bay vào Mạch Nhiên trong sáo phòng.

Hắn trước khi rời đi cũng không có tắt cửa sổ sát đất, cho nên cũng cho hắn tránh cho một chút phiền toái.

Lãnh Phong vừa xuống đất, liền nghe phía ngoài truyền tới dồn dập tiếng bước chân.

Ngay sau đó, phòng cửa bị đẩy ra, Mạch Nhiên vọt vào phòng trong.

Nàng cặp mắt đỏ bừng, trên mặt mang tràn đầy nước mắt.

Lãnh Phong thu hồi cánh, đứng thẳng người, ánh mắt dừng lại ở Mạch Nhiên trên người.

Hắn biết mới vừa rồi tất cả mọi người đều dùng ống nhòm nhìn chăm chú hắn, chẳng qua là Mạch Nhiên nước mắt, để cho hắn có chút ứng phó không kịp.

Dù sao, nàng bởi vì chính mình rơi lệ.

Mạch Nhiên ở Lãnh Phong trước người dừng bước lại, ánh mắt dừng lại ở hắn tay trái trên vết thương.

Lãnh Phong trên tay phải có một đạo dài 30 cm vết thương ghê rợn, hơn nữa còn đang không ngừng chảy ra ngoài máu.

Mà hắn cánh tay phải bắp thịt vị trí cũng có một cái xuyên qua thương, đây là bị Huyền Tâm chùy thủ thật sự đâm bị thương.

Tươi mới máu nhuộm đỏ Lãnh Phong toàn bộ cánh tay phải, nhìn qua nhìn thấy ghê tởm.

Mạch Nhiên run rẩy thân thể, sau đó chậm rãi đưa tay ra, nhẹ nhàng xúc chạm thử Lãnh Phong cánh tay phải.

Lãnh Phong môi hơi trắng bệch, sau đó miễn cưỡng lộ ra vẻ tươi cười, đạo: "Ta còn tận tụy với công việc đi, mới vừa rồi những người kia nghĩ (muốn) ám sát các người, cũng còn khá bị ta phát hiện, nếu không hậu quả khó mà lường được."

Nhưng Mạch Nhiên không trả lời, mà là mãnh phác vào trong lòng ngực của hắn, dùng sức ôm hắn, rất sợ Lãnh Phong đột nhiên biến mất.

"Ô ô ô Lãnh Phong "

Mạch Nhiên nghẹn ngào, dùng sức đem Lãnh Phong ôm chặt.

Nàng ôm trong ngực để cho Lãnh Phong có chút sùng sờ, sau đó muốn tránh thoát, lại phát hiện nàng ôm rất căng, bị thương hắn thoáng cái không có thể đem Mạch Nhiên đẩy ra.

"Được, ta máu me khắp người, người nhanh lỏng ra, ta nhanh không thở nổi." Lãnh Phong cười khổ nói.

Vừa mới đại chiến trở về, phát hiện một cô gái vì chính mình rơi lệ, vì chính mình thương tâm, cho dù Lãnh Phong như thế nào đi nữa muốn cách xa cô gái này, ở dưới tình huống như vậy, nội tâm cũng hơi có chút xúc động.

Hắn có chút hy vọng, ôm chính mình nữ hài là Trương Ảnh Hàm.

Nhưng rất rõ ràng này là không thể nào sự tình.

Lãnh Phong muốn tránh thoát, nhưng không cách nào đẩy ra. Mạch Nhiên ôm rất căng, cơ hồ là dùng tới lực khí toàn thân.

"Được, buông ta ra, đợi một hồi nếu như bị ba của người thấy, hẳn phòng chừng đã cho ta đang khi dễ người, đến lúc đó hẳn chẳng phải là muốn đánh ta một trận." Lãnh Phong lần nữa cười khổ nói.

Hắn bây giờ rất muốn dùng tế bào tu bổ dịch chữa trị vết thương một chút, nhưng bị Mạch Nhiên như vậy ôm, hắn căn bản không cách nào nhúc nhích, cảm thụ vết thương còn đang chảy máu, Lãnh Phong chỉ có thể hy vọng Mạch Nhiên nhanh lên một chút lỏng ra.

Qua hồi lâu, Mạch Nhiên tiếng khóc dần dần nhỏ đi, mà nàng cũng rút cuộc buông hai tay ra.

"Hô "

Mạch Nhiên buông tay ra sau, Lãnh Phong rút cuộc thở phào, ít nhất có thể trót lọt hô hấp.

"Đau không?" Mạch Nhiên hai mắt ngấn lệ mông lung nhìn Lãnh Phong trên tay phải thương, khóc thút thít nói.

Lãnh Phong bấu môi một cái, đạo: "Người nói sao."

Nói xong, hần sải bước rời đi phòng ngủ.

Tế bào tu bổ dịch ở Lăng Mặc trong phòng, hần chỉ có thể đi qua cảm.

Mạch Nhiên vội vàng đuổi theo bước chân hần, theo bản năng đỡ thân thể của hần.

Thấy Mạch Nhiên cử động, Lãnh Phong nói: "Thế nào, người còn lo lắng ta sẽ té xỉu?"

Mạch Nhiên không trả lời, chẳng qua là lẳng lặng đỡ Lãnh Phong không có bị thương tay phải.

"Được, ta không có việc gì, những thứ này đều là bị thương ngoài da, dùng tế bào tu bổ dịch thoát cái liền có thể."

Nói xong, Lãnh Phong nhẹ nhàng đẩy ra Mạch Nhiên, nhanh chóng rời đi buồng trong.

Mạch Nhiên đứng tại chỗ, đưa tay ra lau lau nước mắt, sau đó chạy chậm hướng Lãnh Phong đuổi theo.

Buồng trong bên ngoài, Mạch Chấn đám người tất cả đều đứng trong hành lang, thấy Lãnh Phong đi ra, nhất thời nghênh đón.

"Lãnh Phong, mới vừa rồi tình huống gì?" Lăng Ảnh thứ nhất hỏi.

Thấy trong mắt mọi người nghi vấn, Lãnh Phong khoát khoát tay, đạo: "Có chuyện gì đợi một hồi lại nói, Lăng Mặc, đem tế bào tu bổ dịch cho ta."

Lăng Mặc gật đầu một cái, ánh mắt ở Lãnh Phong trên vết thương dừng lại một giây, nhưng sau đó xoay người chạy về phòng của mình trong.

Mọi người lúc này mới nhìn thấy Lãnh Phong cánh tay phải bị máu tươi nhiễm đỏ, vết thương nhìn thấy ghê mình.

"Lãnh Phong, người không sao chứ?" Mạch Chấn ngay cả bận rộn hỏi.

Thấy Lãnh Phong bị thương, bọn họ lại làm sao có thể không khiếp sợ, dù sao ở tại bọn hần trong trí nhớ, Lãnh Phong cơ hồ là nhân vật vô địch.

"Không việc gì, đều là bị thương ngoài da." Lãnh Phong cười khổ một tiếng, lần chiến đấu này là hần tối đánh bại một lần, một đời thanh danh, lại bị một nữ nhân ám toán.

"Mạch thúc thúc người về phòng trước trong, ta đi chữa trị vết thương một chút, đợi một hồi trở lại cùng người nói một chút mới vừa rồi xảy ra chuyện gì."

Nói xong, Lãnh Phong hướng Lăng Mặc căn phòng đi tới.

Mạch Nhiên là không nói một lời theo sát sau lưng Lãnh Phong, rất sợ hần sẽ biến mất.

"Được, vậy lát nữa gặp." Mạch Chấn đem trong lòng nghi vấn đề xuống, sau đó trở lại trong phòng.

Hoa Dững ánh mắt ở Mạch Nhiên trên bóng lưng dừng lại một chút, sau đó đuổi kịp Mạch Chấn bước chân.

Lãnh Phong đi tới Lăng Mặc trong phòng, mà nàng đã cầm ba bình tế bào tu bổ dịch đi ra, nàng có thể nhìn ra Lãnh Phong lần bị thương này thật nghiêm trọng, chỉ bằng vết máu kia, cũng có thể đem các nàng cho dọa cho ghê mình.

"Người có khỏe không?" Lăng Mặc cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Cũng còn khá, chết không."

Vừa nói, Lãnh Phong bỏ đi chính mình áo khoác ngoài, sau đó ngồi vào trên ghế sa lon, cầm lấy một chai tế bào tu bổ dịch, trực tiếp đảo nơi cánh tay trên vết thương.

Mạch Nhiên đứng ở Lãnh Phong bên người, nhìn hần ở chữa trị vết thương, trong lòng tràn đầy thương tiếc.

Vừa mới đến Đông Doanh ngày thứ nhất, liền phát sinh nhiều chuyện như vậy, điều này cũng làm cho mọi người càng lo lắng tối mai nghi thức, đây có thể nói là một cái bẫy, chờ Mạch Chấn nhảy xuống.

Lãnh Phong trên cánh tay phải vết thương lấy tốc độ kinh người phục hồi như cũ, tân sinh thịt lồi không ngừng lan tràn, không tới 30 giây thời gian, vết thương cũng đã biến mất không thấy gì nữa, cướp lấy là tân sinh da thịt.

"Hô "

Lãnh Phong nhô khí, dùng sức cầm nắm quyền đầu, cảm thụ khôi phục bình thường cánh tay phải, không nhận được lộ ra vẻ tươi cười.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 213: Ngủ ngon

Tối nay là lần đầu gặp gỡ đánh bại, hơn nữa còn là bại ở một nữ nhân trong tay.

Nhưng những thứ này đều đã phát sinh, nghĩ (muốn) nhiều hơn nữa cũng không khả năng thay đổi sự thật, dù sao Huyền Tâm thực lực không thể so với Dị Năng Giả kém.

Lăng Mặc cau mày, thấy Lãnh Phong vết thương Tri Dũ sau, ngay cả bận rộn hỏi "Lãnh Phong, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Lãnh Phong hoạt động một chút cánh tay phải, đạo: "Ảnh võ giả liên minh thành viên tại đối diện cao ốc giám thị chúng ta, nhưng bị ta phát hiện tung tích, ta vì tránh cho đêm dài lắm mộng, liền trực tiếp đi qua cùng bọn họ khai chiến."

"Nếu như không phải là ta phát hiện bọn họ, vậy những thứ này người nhất định sẽ ở nửa đêm phát động tập kích, đem chúng ta một lưới bắt hết."

Nghĩ tới đây, Lãnh Phong ít nhiều có chút lòng vẫn còn sợ hãi, dù sao người đang say ngủ bên trong phòng bị sẽ thả đến thấp nhất, hưởng chi ảnh võ giả liên minh che giấu năng lực thật sự là quá mạnh, coi như là Lãnh Phong, nếu như ngủ, phỏng chừng cũng khó trốn tai ách.

Lăng Ảnh đứng ở một bên, quan sát tỉ mỉ đến Lãnh Phong còn nhuộm máu cánh tay phải, đạo: "Ta tương đối muốn biết, rốt cuộc là ai, có thể đem thương thế của người thành như vậy?"

Trong sáo phòng tất cả mọi người nhất thời nhìn chăm chú Lãnh Phong, các nàng cũng rất chờ mong Lãnh Phong trả lời.

Dù sao, ở các nàng trong trí nhớ, Lãnh Phong là một cái rất cường hãn người, bây giờ thấy hắn bị thương, thật làm cho các nàng thật bất ngờ.

Lãnh Phong trên mặt thoáng qua vẻ lúng túng, sau đó cười khổ một tiếng.

Mới vừa rồi là hắn quá mức quật cường, nếu như com sáng sử dụng dị năng, đó cùng bốn cái ảnh võ giả liên minh thành viên khi đối chiến, hắn cũng sẽ không bị thương.

"Vết thương này là lơ là sơ suất." Lãnh Phong chỉ chỉ mới vừa rồi vết thương chỗ vị trí, cười khổ nói: "Tôi khắp cơ thể nơi này vết thương này, chính là bị một nữ nhân thương, thực lực không thể so với ta yếu một nữ nhân, cũng là bởi vì vết thương này, suýt chút nữa thì ta ra lệnh, cô gái kia dụng độc, quá đặc biệt sao hèn hạ."

Nói đến đây, Lãnh Phong khẽ cắn răng, trong lòng tràn đầy không cam lòng.

"Độc?"

Trong sáo phòng tất cả mọi người đều lẳng lẳng, từ Lãnh Phong trong lời nói, các nàng cũng có thể nhớ lại đến độc này dùng bao kinh khủng.

Bởi vì Lãnh Phong nói là, suýt chút nữa thì mạng hắn!

"Ài, không nói, suy nghĩ một chút liền khổ ép, may mắn là ta sống sót, lấy được Giải Dược, ừ, đại khái chính là như vậy."

Nói xong, Lãnh Phong đứng lên, rung hoàng nhất hạ có chút mê muội đầu, tiếp tục nói: "Ta đi cùng mạch thúc thúc phản ứng một chút tình huống, sau đó liền cần nghỉ ngơi, thật quá mệt mỏi."

"Ừ, Lãnh Phong người nghỉ ngơi cho khỏe, nơi này có chúng ta nhìn, không sẽ xảy ra bất cứ vấn đề gì." Phan Mộc Mộc liền vội vàng nói.

"Bảo hiểm tất cả cảm cảnh giác đi, tối nay liền dựa vào các người, ta thật mệt mỏi không được." Lãnh Phong cười khổ nói.

Hắn là thật mệt chết đi, hiện tại hắn chỉ muốn nhanh lên tắm, đem trên người máu tươi hướng xuống, sau đó thật tốt ngủ một giấc.

"Đi đi, tối nay ta phụ trách bảo vệ mọi người an toàn." Lăng Ảnh vỗ ngực nói.

"Ừ, bái bai."

Nói xong, Lãnh Phong sải bước rời đi Lăng Mặc buồng trong, mà Mạch Nhiên là nhanh chóng với sau lưng hắn.

Nàng vẫn luôn rất không yên tâm, dù là Lãnh Phong trên người thương đã được, nàng cũng sợ hắn lại đột nhiên té xỉu loại.

Lãnh Phong đi tới Mạch Chấn căn phòng, đem tối nay phát sinh chuyện lớn đến mức cùng hắn phản ứng xuống.

"Ai, xem ra lần này Đông Doanh chuyển đi ta vẫn là không có cân nhắc chu toàn, Lãnh Phong, cho người bị thương, ta thật sự là xin lỗi." Mạch Chấn than thở nói.

Thấy Mạch Chấn bộ dáng, Lãnh Phong liền vội vàng nói: "Mạch thúc thúc người đừng nói như vậy, đây là ta chức trách, người thuê chúng ta Âm Dạ, chúng ta Âm Dạ liền có trách nhiệm bảo vệ tốt các người an toàn, chút thương thể này không có gì đáng ngại."

Lúc này, Mạch Nhiên mở miệng nói: "Ba, trước hết để cho Lãnh Phong đi về nghỉ ngơi đi, có chuyện gì ban ngày lại nói, hắn rất mệt mỏi."

Mạch Chấn xem sắc mặt có chút tái nhợt Lãnh Phong liếc mắt, gật đầu nói: "Được, Lãnh Phong người nhanh đi về nghỉ, lần này trở về, vô luận như thế nào ta đều muốn cho các người gia tăng tiền thuê, người thật quá mức chức."

Lãnh Phong cười cười, nói: "Ha ha ha, thêm tiền thuê lời nói ta đương nhiên rất vui lòng, được, ta đi về nghỉ trước, mạch thúc thúc người yên tâm đi, tối nay ảnh vô giả người liên minh sẽ không tới, người có thể an tâm ngủ an giấc."

"Được, có người những lời này ta cứ yên tâm, mau đi đi." Mạch Chấn cười phát tay một cái.

Lãnh Phong gật đầu một cái, xoay người rời đi buồng trong, mà Mạch Nhiên cũng một mực theo ở phía sau.

Mạch Chấn đưa mắt nhìn Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên cùng rời đi, không nhận được lộ ra vẻ tươi cười, bởi vì Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong, đi càng ngày càng gần.

Đây quả thật là là một chuyện tốt!

Lãnh Phong trước tiên trở về mình ban đầu ở buồng trong, lấy đi chính mình mang đến ba lô, lại trở lại Mạch Nhiên buồng trong.

Hắn là thật rất mệt mỏi, nhưng không có tắm trước, coi như là mệt mỏi đi nữa hắn cũng sẽ không đi ngủ, bởi vì hắn không thể chịu đựng cả người máu tươi.

Lãnh Phong không có cùng Mạch Nhiên nói cái gì, từ trong túi đeo lưng cầm một bộ quần áo, sau đó trực tiếp đi vào trong phòng tắm.

Mạch Nhiên đưa mắt nhìn Lãnh Phong đi vào phòng tắm, sau đó khẽ cắn môi, ngồi vào trên ghế sa lon.

Chỉ có một mình nàng nhìn xong Lãnh Phong chiến đấu toàn bộ quá trình, những người khác là đang ở Lãnh Phong lần đầu tiên sau khi bị thương mới cầm lên ống nhòm xem, cho nên cũng không biết hắn là thể nào bị thương.

Ông nhòm chỉ có thể nhìn được Lãnh Phong cùng địch nhân chiến đấu một ít cái bóng mờ hồ, thật sự dĩ vô pháp thấy Lãnh Phong trên cánh tay thương.

Nghe trong phòng tắm truyền ra tiếng nước chảy, Mạch Nhiên cắn môi, không biết đang suy nghĩ cái gì đó.

Mỗi lần nhớ tới Lãnh Phong cánh tay phải máu chảy đầm đìa bộ dáng, nàng tâm tựa như cùng bị đao vận một loại đau nhói.

Nàng đã không có thuốc chữa hoàn toàn yêu Lãnh Phong, thật sâu lâm vào tương tư đơn phương bên trong, không cách nào tự kèm chế.

Nàng đang các loại, nàng đợi Lãnh Phong đối với nàng động tâm.

Ngay mới vừa rồi Lãnh Phong trở lại, nàng xông lên ôm lấy hắn thời điểm, nàng lưu ý đến Lãnh Phong trong mắt một màn kia xúc động, một khắc kia, Mạch Nhiên thật rất kinh hi.

Có lẽ, nàng giữ vững, thật sẽ có hồi báo.

Nhưng ít ra không phải là bây giờ, cũng sẽ không ở trong ngắn hạn phát sinh.

Để cho Lãnh Phong thay lòng, nói dễ vậy sao.

Sau hai mươi phút, mặc chỉnh tề Lãnh Phong từ trong phòng tắm đi ra, trong phòng tắm có máy sấy tóc, cho nên tóc hắn đã toàn bộ liên quan (khô).

Về phần mới vừa rồi bị nhuộm máu quần áo đỏ, hắn rất khoái trá ném, không có cách nào có tiền tự do phóng khoáng.

Lãnh Phong thấy ngồi ở trên ghế sa lon Mạch Nhiên, nhất thời lảng lảng, hắn căn bản không nghĩ tới Mạch Nhiên sẽ một mực ngồi ở chỗ này.

Bây giờ đã là rạng sáng, nàng chẳng lẽ không mệt?

Nghe được tiếng bước chân, Mạch Nhiên theo bản năng nhìn về phía Lãnh Phong phương hướng, lộ ra vẻ tươi cười, sau đó từ trên ghế salon đứng lên, đi tới Lãnh Phong trước người, cảm thụ đập vào mặt nam tử khí tức, chậm rãi mở miệng: "Người bây giờ cảm giác thế nào?"

Nghe Mạch Nhiên trên người mùi thơm cơ thể, Lãnh Phong lắc đầu một cái, đạo: "Không có gì, chẳng qua là đầu có chút choáng váng."

Nói xong, Lãnh Phong rót cho mình ly nước, hắn là thật rất miệng khát.

Mạch Nhiên theo sát ở bên cạnh hắn, bắt chước Foppa hắn ngã xuống tự đắc.

Nhìn đang ở miệng to uống một hớp lớn nước Lãnh Phong, Mạch Nhiên chần chờ một chút, hỏi "Mới vừa rồi người đến Đệ Cửu Tầng, cửa sổ là phong bế, người ước chừng quá nhanh mười phút mới xuất hiện, bên trong rốt cuộc phát sinh cái gì?"

Không chỉ là nàng có cái nghi vấn này, Lăng Mặc đám người cũng rất muốn biết, nhưng các nàng không dám mở miệng hỏi, bởi vì Lãnh Phong cũng không có nói ra.

Nghe được Mạch Nhiên vấn đề, Lãnh Phong đem chén nước để lên bàn.

Hắn thật ra thì không muốn nói, nhưng trong tiềm thức, hắn không muốn cự tuyệt cô gái này.

"Ta bị một nữ nhân đánh lén, bị nàng chùy thủ đâm trúng, nàng trên chùy thủ có độc."

Vừa nói, Lãnh Phong khoe miệng lộ ra một nụ cười khổ, lần này hắn thật cảm giác đánh bại.

Đây là hắn lần đầu đánh bại, lúc trước hắn chỉ cuộc sống ở Mộ Thi Vân che chở bên trong, chưa bao giờ sẽ gặp phải nguy hiểm gì.

Duy nhất một lần, cũng chính là hắn bị Tuyết Lang tập kích.

Nhưng lần đó sau khi, hắn đi kia, Mộ Thi Vân cũng sẽ cùng theo, không tiếp tục để hắn bị nửa điểm thương tổn.

Cho nên Lãnh Phong ở ba năm trước đây, cho tới nay cũng là sinh hoạt ở Mộ Thi Vân che chở bên trong, cho tới bây giờ cũng sẽ không gặp phải nguy hiểm, cũng sẽ không gặp phải không vui sự tình.

Gia nhập Âm Dạ sau, hắn cũng rất ít bị thương, cho dù có, cũng chỉ là thương nhẹ.

Nghiêm trọng nhất một lần, chính là lần trước bị sinh đôi Di Năng Giả tập kích thời điểm, khi đó nếu như không phải là bởi vì Mạch Nhiên cứu hắn, hắn phỏng chừng sẽ bởi vì mất máu quá nhiều mà chết.

Nhưng lần đó chiến đấu Lãnh Phong không có cảm giác được đánh bại, bởi vì đối phương năng lực áp chế, coi như là một cái s cấp Di Năng Giả, ở anh em sinh đôi kia trước mặt cũng phải kiêng kỵ 3 phần.

Lần này, hắn là Chân Chân Thực Thực cảm giác đánh bại, bại ở một nữ nhân trong tay.

Cũng vừa vặn là bởi vì vận khí, hắn mới có thể sống sót.

Mạch Nhiên trong mắt dần dần xuất hiện hơi nước, sau đó đem người cách hắn gần một nhiều chút, nghẹn ngào nói: "Sau đó thì sao?"

"Những độc chất kia rất khủng bố, ta bây giờ nhớ lại cũng đổ mồ hôi lạnh."

Vừa nói, Lãnh Phong thân thể Nhẫn không ngừng run rẩy xuống.

Kia loại cảm giác Giác Chân quá mức kinh khủng cùng thống khổ, nội tạng mỗi một giây đều phải chịu đựng lạnh giá giày vò cảm giác, toàn thân vô lực cùng cảm giác tê dại thấy, này rốt cuộc có bao nhiêu thống khổ, Lãnh Phong không biết nên lấy cái gì từ ngữ đi hình dung,

Mạch Nhiên cơ thể hơi thoáng một cái, sau đó dụng lực ôm lấy Lãnh Phong cánh tay, nàng tựa hồ lại phải khóc.

Nhận ra được nàng vẻ mặt, Lãnh Phong xoay người liếc nhìn nàng một cái.

Mạch Nhiên, một lần nữa vì hắn rơi lệ

Lãnh Phong ở tâm lý thờ dài, hẳn không biết nên làm sao bây giờ, cô gái này, đã hoàn toàn yêu chính mình, thậm chí còn vì chính mình rơi lệ.

Đây là hẳn kiếp này, gặp được cái thứ 2 vì hẳn rơi lệ người.

Cái thứ nhất là Mộ Thi Vân, cái thứ 2, chính là Mạch Nhiên.

Một cô gái vì chính mình rơi lệ, nếu như nói Lãnh Phong lúc này không có xúc động đó là giả.

"Ta không muốn nói thêm đi xuống, ngược lại ta đã đem dịch nhân đều giải quyết hết, tối nay chúng ta có thể thật tốt ngủ an giấc, ta không muốn nói thêm, người sớm nghỉ ngơi một chút đi."

Nói xong, Lãnh Phong hướng phòng ngủ mình đi tới, đem Mạch Nhiên lưu ở trong phòng khách.

Mạch Nhiên vẫn còn đang rơi lệ, nàng hai mắt ngấn lệ mông lung nhìn Lãnh Phong bóng lưng, cho đến hẳn bóng người hoàn toàn biến mất, nàng mới chậm rãi cúi đầu xuống.

"Tại sao, tại sao ta không phải là Dị Năng Giả, tại sao ta không có bảo vệ người năng lực." Mạch Nhiên nghẹn ngào, ngờ ngác đứng một lúc sau, dùng sức xóa sạch trên mặt nước mắt, trên mặt lần nữa lộ ra nụ cười, đi tới Lãnh Phong trước cửa phòng, nhẹ giọng nói: "Nghỉ ngơi cho khỏe đi, ngủ ngon "

"Còn nữa, I love You "

Nói xong câu đó, Mạch Nhiên mặt hiện lên một tia đỏ ửng, sau đó trở lại phòng ngủ mình.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 214: Ánh nắng rực rỡ

Trong phòng ngủ, Lãnh Phong đứng ở cửa sổ sát đất trước, nhìn ánh đèn lóe lên Tokyo.

Thời gian đã nhảy đến trời vừa rạng sáng, hẳn cũng mệt mỏi không chịu nổi, nhưng còn không nghĩ (muốn) chìm vào giấc ngủ.

Hồi tưởng hôm nay phát sinh sự tình, có thể nói là lặn lội vô cùng, đặc biệt là mới vừa rồi trong chiến đấu, Lãnh Phong lần đầu phát hiện Từ Vong cách mình là gần như vậy.

Nếu như không phải là bởi vì may mắn, vậy hẳn tối nay nhất định sẽ chết ở Huyền Tâm trong tay.

Qua hồi lâu, Lãnh Phong mới chậm rãi nhổ khí, xoay người cách mở cửa sổ trước, ngồi vào trên giường.

Lúc này, hẳn điện thoại di động khẽ chấn động xuống.

Lãnh Phong cau mày một cái, cầm điện thoại di động lên liếc mắt nhìn, phát hiện nhận được một phong email.

Email là Trương Ảnh Hàm phát tới, nội dung rất đơn giản, chỉ có ngắn ngủi ba chữ: "Ngủ đi?"

Lãnh Phong cười cười, nhanh chóng trả lời: "Còn không có, thế nào?"

Email phát ra không tới 30 giây, Trương Ảnh Hàm điện thoại liền đánh tới, Lãnh Phong không chần chờ chút nào, nhanh chóng tiếp thông điện thoại.

"Ta bây giờ là không phải nói là, buổi sáng khỏe?" Lãnh Phong cười nói.

"Hi hi, ta mới vừa tan việc, người thế nào còn chưa ngủ a." Bên đầu điện thoại kia Trương Ảnh Hàm giọng tràn đầy vui sướng, hiển nhiên là gặp phải cái gì vui vẻ sự tình.

Cùng Trương Ảnh Hàm thông điện thoại, Lãnh Phong trong đầu buồn ngủ toàn bộ biến mất, hẳn từ trên giường nhảy lên, lần nữa đi tới cửa sổ sát đất trước, cười nói: "Mới vừa rồi đi giải quyết một chút phiền toái, bây giờ chuẩn bị ngủ."

Vừa nói, Lãnh Phong dừng dừng một cái, tiếp tục nói: "Người có phải hay không gặp phải cái gì vui vẻ sự tình?"

"Người đoán nha."

"Trực giác nói cho ta biết, người nhất định là gặp phải chuyện gì tốt, có thể cùng ta chia sẻ chia sẻ sao?"

Bên đầu điện thoại kia Trương Ảnh Hàm lần nữa phát ra tiếng cười, cái này làm cho Lãnh Phong rất nghi ngờ, nàng rốt cuộc gặp phải cái gì vui vẻ sự tình?

"Ta thắng chức á!" Trương Ảnh Hàm rốt cuộc nói ra nàng vui vẻ nguyên nhân.

"Ồ?" Lãnh Phong cũng cười theo đứng lên, liền vội vàng nói: "Người không phải là mới vừa thắng chức hoàn mà, tại sao lại thắng."

Lãnh Phong nhớ được bản thân rời đi Hoa Hạ trước, Trương Ảnh Hàm mới thắng chức đến Bộ nhân sự chủ quản, bây giờ lại thắng chức.

"Đúng vậy, ta bây giờ là kinh lý."

"Ta đi, lúc này mới bao lâu, người lại lên tới kinh lý." Lãnh Phong khó tránh khỏi sẽ có chút kinh ngạc, dù sao Trương Ảnh Hàm tiến vào công ty mới hơn hai tháng, mấy ngày trước hay lại là Bộ nhân sự chủ quản, bây giờ trực tiếp kinh lý, tốc độ cũng quá nhanh điem.

"Mấy ngày trước ta đưa ra một cái bày ra sách cho mẹ ta mẫu thân, nàng xem sau khi lựa chọn tiếp nhận, để cho công ty vận hành đi theo ta bày ra sách đi, bây giờ công ty đơn đặt hàng càng ngày càng nhiều, này tất cả đều là ta công lao đâu rồi, mẹ của ta mở một cái tâm, trực tiếp đem ta thăng chức."

Nghe Trương Ảnh Hàm lời nói, Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, không nhịn được lộ ra vẻ tươi cười.

Trương Ảnh Hàm quả thật có vẻ buồn bán thiên phú kinh người, nàng cái này ưu điểm, Lãnh Phong rất sớm đã phát hiện.

Nhưng Lãnh Phong không hiểu buôn bán, cũng đối với mấy cái này không có bất kỳ hứng thú.

Hắn một cái nhiệm vụ, là có thể trên đỉnh một cái cỡ trung công ty đến mấy năm thu nhập, hắn suy nghĩ hóng gió mới sẽ đi làm buôn bán.

Lãnh Phong có thể rất tự do phóng khoáng nói, bọn họ Ám Dạ cái gì cũng thiếu, chính là không thiếu tiền.

Huống chi bọn họ hay lại là Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty cổ đông, hàng năm cũng có thể phút đến chừng mấy trăm triệu USD chia hoa hồng, chỉ bằng một điểm này, bọn họ đều có thể cái gì cũng không làm, ngồi chờ thu tiền.

"Thật mừng thay cho người." Lãnh Phong khẽ mỉm cười. Trương Ảnh Hàm vui vẻ, tâm tình của hắn cũng đi theo tốt, mới vừa rồi đánh bại mang đến xấu tâm tình cũng biến mất không thấy gì nữa.

"Hi hi, bất quá sau này ta thì càng bận rộn, dù sao chung quy kinh lý là công ty người đứng thứ hai, ta phải giúp ta mẫu thân chia sẻ rất nhiều chuyện."

Nghe nàng lời nói, Lãnh Phong nụ cười dừng dừng một cái, sau đó cười nói: "Không có gì, nếu như quá mệt mỏi người có thể không đến quây rượ, dù sao trong quán rượ cũng không có chuyện gì yêu cầu người làm, dĩ nhiên, tiền lương đều nghe theo phát, một điểm này người có thể yên tâm."

"Được rồi, coi như mệt mỏi đi nữa, ta mỗi ngày buổi tối cũng sẽ đúng lúc đi quây rượ báo cáo, dù sao đó cũng là ta công việc đây." Trương Ảnh Hàm khẽ cười nói.

"Không việc gì, cái này không có vấn đề." Lãnh Phong cười nói.

Mặc dù Lãnh Phong hy vọng Trương Ảnh Hàm mỗi ngày buổi tối cũng có thể tới quây rượ, nhưng nếu như ảnh hưởng đến nàng nghỉ ngơi lời nói, kia Lãnh Phong tình nguyện nàng không nên tới.

"Được rồi được rồi, không quấy rầy người nghỉ ngơi, ta cũng phải đi ngủ."

"Được, ngủ ngon."

"Ngủ ngon."

Điện thoại cắt đứt sau, Lãnh Phong để điện thoại di động xuống, không nhịn được lộ ra vẻ tươi cười.

Nghe được Trương Ảnh Hàm thanh âm sau, hắn xấu tâm tình cũng biến mất không thấy gì nữa, hiện tại ở tâm lý đang vì nàng vui vẻ, bởi vì nàng thắng chức.

Đã từng nàng vẫn luôn hy vọng có thể tiến vào Trương Tuyết Bình công ty, là Trương Tuyết Bình chia sẻ phiền não.

Sau đó Trương Tuyết Bình công ty một lần lâm vào khốn cảnh, Lãnh Phong xuất thủ tương trợ, mới để cho nàng công ty khởi tử hồi sinh, mà Trương Ảnh Hàm cũng vì vậy có thể đi vào trong công ty.

Ngắn ngủi hai tháng, Trương Ảnh Hàm liền từ một người bình thường Tiểu Văn chức, lên tới chung quy kinh lý vị trí.

Cái này cũng thể hiện Trương Ảnh Hàm thực lực chỗ, dù sao nàng quả thật có kinh người thiên phú buôn bán.

Lãnh Phong đem rèm cửa sổ kéo lên, sau đó nằm dài trên giường, mệt mỏi nhắm lại con mắt.

Hắn này cả ngày qua thật sự là quá mệt mỏi, bây giờ ảnh vô giả người liên minh thối lui, hắn có thể thật tốt ngủ an giấc.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bất tri bất giác, ban ngày dần dần thay thế ban đêm vị trí.

Ánh mặt trời xuyên thấu qua rèm cửa sổ khe hở, chiếu vào Lãnh Phong trên người.

Lãnh Phong vẫn còn ngủ say bên trong, hắn tối hôm qua quá mức mệt mỏi, cho tới thói quen dậy sớm hắn đến bây giờ cũng không có thức dậy.

Lăng Ảnh đám người đã sớm thức dậy, phụ trách bảo vệ này Lý An toàn bộ, nhưng bọn hắn đều rất thức thời không có đi quấy rầy Lãnh Phong.

Ngày hôm qua Lãnh Phong mệt bao nhiêu, bọn họ cũng rất rõ, mệt mỏi hai chữ hoàn toàn viết ở Lãnh Phong trên mặt, thậm chí còn có nhiều chút tiêu tụy.

Lúc này, Lãnh Phong cửa phòng ngủ, bị nhẹ nhàng đẩy ra.

Cửa mở ra rất chậm chạp, không có phát ra cái gì âm thanh.

Lãnh Phong thuộc về trong ngủ say, cũng không có nhận ra được có người đi vào.

Hơn nữa hắn rất tin chắc, ảnh vô giả người liên minh tuyệt đối sẽ không xuất hiện, cho nên hắn tối hôm qua trước khi ngủ, đem thể xác và tinh thần buông lỏng, không có lại căng thẳng tinh thần.

Cho nên bây giờ có người đi tới, hắn cũng không có cảm giác được.

Đi tới người là Mạch Nhiên, nàng người mặc màu đen quần ngủ, con mắt có chút mơ hồ, hiển nhiên là mới vừa tỉnh ngủ.

Nàng len lén nhìn trên giường Lãnh Phong liếc mắt, sau đó rón rén đi tới mép giường, cúi người quan sát tỉ mỉ đến Lãnh Phong bộ dáng.

Nhìn hồi lâu sau, Mạch Nhiên đưa tay ra, muốn vuốt ve Lãnh Phong gò má.

Nhưng vào lúc này, Lãnh Phong đột nhiên trợn mở con mắt, cặp mắt trợn mắt nhìn Mạch Nhiên, trầm giọng nói: "Ngươi muốn làm gì?"

Lãnh Phong cũng là mới vừa tỉnh, cảm giác lực siêu cường hắn rõ ràng nhận ra được có người ở trước người mình, theo bản năng trợn mở con mắt, nhất thời thấy Mạch Nhiên nhanh tay muốn đụng phải chính mình mặt, hắn nhất thời liên hoảng, sau đó sắp xếp làm ra một bộ tàn bạo bộ dáng.

Mạch Nhiên bị Lãnh Phong đột nhiên tỉnh lại dọa cho giật mình, nhanh chóng nắm tay thu hồi, lui về phía sau hai bước, mặt đầy lúng túng.

Dù sao nàng mới vừa rồi muốn sờ Lãnh Phong mặt, nhưng không nghĩ tới hắn lại đột nhiên tỉnh lại.

Một cô gái, sáng sớm chạy đến người ta phòng ngủ, còn phải sờ hắn mặt, hơn nữa còn bị phát hiện.

Lúc này, coi như là Mạch Nhiên, cũng sẽ cảm thấy trên mặt nóng bỏng, trong lúc nhất thời lời gì cũng nói không ra.

Lãnh Phong ngồi dậy, có chút như đầu xoa xoa huyết Thái dương, sau đó quay đầu nhìn Mạch Nhiên, đạo: "Mới vừa rồi ngươi nghĩ chiếm ta tiện nghi a."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên vội vàng dùng lực lắc đầu, nhưng nàng mặt hiện lên ở đỏ với cái Apple tự đắc, nhìn qua khả ái vô cùng.

"Được (phải) đi, ngươi sáng sớm chạy đến ta phòng ngủ nơi này, còn đưa tay muốn sờ ta, không phải là nghĩ (muốn) chiếm ta tiện nghi là cái gì, ngươi nhưng là cô gái a, tại sao có thể làm như thế." Lãnh Phong nói.

Lãnh Phong không hiểu nổi Mạch Nhiên tại sao phải chạy tới phòng ngủ mình, hơn nữa muốn đưa tay sờ chính mình mặt, này tính là gì chuyện?

Nếu là người khác nam nhân, nhất định sẽ chỉ mong bị đáng yêu như thế cô gái chiếm tiện nghi, nhưng chỉ có Lãnh Phong không hề bị lay động, ngược lại hưng sư vấn tội.

Mạch Nhiên đỏ mặt, hai tay cũng không biết nên để ở nơi đâu được, tim ùm ùm nhảy, tốc độ nhanh dường như muốn từ trong cổ họng nhảy ra.

Đây là Mạch Nhiên đời này gặp qua bất tiện nhất thời khắc, nàng không biết nên nói cái gì.

Nghĩ (muốn) chiếm tiện nghi người khác coi như, lại còn bị phát hiện.

Mới vừa rồi Mạch Nhiên nhìn chằm chằm Lãnh Phong kia đẹp trai gương mặt, liền không nhịn được đưa tay ra, muốn xúc một cái sờ.

Kết quả Lãnh Phong đột nhiên tỉnh lại, để cho nàng lúng túng vô cùng, hận không được tìm một động chui vào.

Lãnh Phong là mặt đầy cười khổ, nhưng cũng không có truy cứu tiếp nữa, dù sao tâm tình của hắn rất tốt, bởi vì tối ngày hôm qua Trương Ảnh Hàm thắng chức, nàng vui vẻ, hắn cũng đi theo vui vẻ.

"Được, không đùa ngươi chơi đùa, mau đi ra đi ngươi, đây chính là nam nhân căn phòng, ngươi một cô gái đợi ở cái này không tốt lắm đâu." Lãnh Phong nói.

Lãnh Phong vừa dứt lời, Mạch Nhiên liền chạy chậm rồi đi phòng ngủ, ngay cả đầu cũng không quay lại.

Hơn nữa cách mở thời điểm, nàng là bụm mặt rồi đi, hiển nhiên nàng bây giờ lúng túng đến cái dạng gì trình độ.

Nhìn Mạch Nhiên rồi đi bóng lưng, Lãnh Phong cười khổ lắc đầu một cái, cô gái này thật sự là thật là làm cho người ta không đoán ra.

Nàng có lúc rất bạo lực, có lúc lại rất ngoan ngoãn, có lúc luôn là có thể làm ra một ít để cho người cảm thấy không thể tưởng tượng nổi sự tình.

Lãnh Phong nhảy xuống giường, kéo ra cửa sổ sát đất rèm cửa sổ.

Nhức mắt ánh mặt trời nhất thời tấp ảnh vào phòng trong, để cho cả phòng sáng ngời vô cùng.

Ánh mặt trời để cho Lãnh Phong con mắt cảm giác một tia đau nhói, không nhìn được nheo cặp mắt lại.

Mặc dù ánh mặt trời rất nhức mắt, nhưng chiếu lên trên người, có thể cảm giác được nồng nặc ấm áp, để cho người không bỏ đi được.

Lãnh Phong thích như vậy khí trời, khí trời được, tâm tình người ta cũng theo đó tốt.

Nhìn ánh nắng rực rỡ Tokyo, Lãnh Phong không nhìn được lộ ra vẻ tươi cười, sau đó đuổi người một cái.

Lúc này đã là buổi sáng tám giờ, coi như rất sớm, nhưng Lãnh Phong đã không có bất kỳ buồn ngủ, cho dù hắn tối hôm qua ngủ rất khuya.

Lãnh Phong cầm lên thả trên tủ đầu giường vô tuyến điện, đeo lên trong tai, gõ nhẹ hai cái, đạo: "Cũng thức dậy sao?"

Vô tuyến điện trong rất nhanh thì truyền ra Lăng Ảnh thanh âm, "Dĩ nhiên, sáu giờ rưỡi liền tỉnh."

"Tốt lắm, đợi một hồi ta lại qua tới tìm các ngươi." Lãnh Phong nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 215: Cái gì đều không phát sinh

Lãnh Phong đi ra phòng ngủ, lại phát hiện trong phòng khách không có Mạch Nhiên bóng người.

Mạch Nhiên phỏng chừng núp ở nàng trong phòng ngủ mình, dù sao mới vừa rồi việc trải qua như vậy lúng túng sự tình, nàng căn bản không mặt thấy Lãnh Phong.

Nàng một cô gái muốn chiếm người ta Lãnh Phong tiện nghi, kết quả bị Lãnh Phong phát hiện ra. Nàng bây giờ nếu như còn dám thấy Lãnh Phong, đó mới kêu kỳ quái.

Suy nghĩ mới vừa rồi Mạch Nhiên bụm mặt chạy ra phòng ngủ, Lãnh Phong liền không nhìn được cười khổ một tiếng.

Cùng Mạch Nhiên đợi ở cùng một cái trong sáo phòng, quả nhiên ngay cả ngủ đều không thể an bình.

Trong giấc mộng, cũng phải lo lắng sẽ bị chiếm tiện nghi.

Thật ra thì cũng không tính được là chiếm tiện nghi, Mạch Nhiên chỉ là muốn an ủi săn sóc một cái sờ Lãnh Phong gương mặt, chỉ như vậy mà thôi.

Nếu như Mạch Nhiên thật có ý nghĩ khác, liền nhất định sẽ rất ngang ngược trực tiếp nhào vào Lãnh Phong trên người, mà không phải chậm rãi đưa tay.

Rửa mặt xong tất Lãnh Phong đi tới Mạch Nhiên trước cửa phòng, đang suy nghĩ có muốn hay không gọi nàng đi ra ăn điểm tâm.

Nhưng Lãnh Phong đứng ở ngoài cửa sau một hồi, giờ tay lên cuối cùng không có đập xuống, mà lựa chọn xoay người rời đi.

Hắn rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì đó, không biết đến.

Lãnh Phong rời đi Mạch Nhiên buồn trong, khi hắn mới vừa đi ra môn thời điểm, ba đạo ánh mắt dừng lại ở trên người hắn.

Có lưỡng đạo là thủ ở Mạch Nhiên ngoài cửa hai gã bảo tiêu, còn có một đạo là Hoa Dững.

Hoa Dững ở Mạch Chấn trước cửa phòng lính gác một đêm, cho nên Lãnh Phong vừa đi ra khỏi đến, hắn liền lưu ý đến.

Hai cái bảo tiêu tối hôm qua cũng biết Lãnh Phong ở Mạch Nhiên trong sáo phòng ở, cho nên không có bao nhiêu kinh ngạc, chẳng qua là nhìn từ trên xuống dưới hắn, bọn họ đều rất biết Lãnh Phong tối hôm qua có hay không cùng Mạch Nhiên phát sinh cái gì đó.

Mà Hoa Dững là là một bộ muốn giết Lãnh Phong về mặt, hắn dùng lực cắn răng, hai quả đấm theo bản năng nắm chặt.

Hắn ở nơi này thủ một đêm, không nhìn thấy có người tiến vào Mạch Nhiên căn phòng, cho nên này rất rõ ràng, Lãnh Phong tối hôm qua ngụ ở Mạch Nhiên trong căn phòng.

Cảm nhận được Hoa Dững ánh mắt, Lãnh Phong khề cau mày, mắt phải màu xanh lam nhất thời lóe lên ánh sáng, sau đó nhìn về phía Hoa Dững.

Chống lại Lãnh Phong cặp mắt sau, Hoa Dững liền cảm giác mình đại não bị người hung hãn đập một quyền một dạng đau nhức không dứt.

Mà thân thể của hắn cũng không bị khống chế lui về phía sau một bước, trực tiếp đụng vào trên ván cửa.

Lãnh Phong đi tới Hoa Dững bên người, không có nhìn lại hắn, chậm rãi mở miệng: "Không nên dùng loại ánh mắt này nhìn ta, ta rất không thích, chỉ cần ta nghĩ, người một giây kế tiếp liền sẽ biến thành một cỗ thi thể."

Nói xong, Lãnh Phong hướng Lăng Mặc căn phòng đi tới, nhưng đi ra hai bước sau, hắn lại dừng bước lại, quay đầu nhìn sắc mặt tái nhợt Hoa Dững liếc mắt, đạo: "Ta cùng Mạch Nhiên chẳng có chuyện gì phát sinh, người có thể an tâm người đứng lại cương."

Nghe Lãnh Phong lời nói, Hoa Dững nắm chặt quả đấm dần dần lỏng ra.

Lãnh Phong nói không có sai, chỉ cần Lãnh Phong nguyện ý, hắn Hoa Dững một giây kế tiếp liền sẽ biến thành một cỗ thi thể.

Cho dù hắn là một cái thực lực cường hãn cao thủ, nhưng ở Lãnh Phong trước mặt, lại Uyển Như con kiến hôi.

Lãnh Phong lười lại cùng hắn nói gì, đi tới Lăng Mặc trước cửa phòng, nhẹ nhàng gõ cửa một cái.

Mới vừa rồi Lăng Ảnh nói, hắn ở Lăng Mặc trong căn phòng ăn bữa ăn sáng.

Không bao lâu, cửa phòng đã bị mở ra, Phan Mộc Mộc nắm một cái thang thi, hướng Lãnh Phong cười cười, nói tiếng "Buổi sáng khỏe", nhưng sau đó xoay người chạy về trước bàn ăn.

Lãnh Phong cười cười, cùng đi theo đi vào, sau đó đóng cửa phòng.

Hoa Dững đem các loại toàn bộ đều thấy ở trong mắt, Ám Dạ trong thành viên, trừ không có chiến đấu năng lực Lăng Mặc, tùy tiện tới một cũng có thể diệt hắn.

Dù sao, một người mạnh hơn nữa, cũng không khả năng mạnh hơn Dị Năng Giả.

Mà Lãnh Phong mới vừa rồi phía sau câu nói kia, để cho Hoa Dững hơi an tâm một ít.

Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên chẳng có chuyện gì phát sinh.

Mạch Nhiên dĩ nhiên muốn phát sinh chút gì, nhưng Lãnh Phong có thể không nhất định sẽ hạnh phúc ý.

Trên bàn ăn bày đầy chủng loại bất đồng bữa ăn sáng, có Sushi, rán cá, còn có đậu hủ xử lý, Lãnh Phong thậm chí còn chứng kiến com.

Đồng Doanh bữa ăn sáng món chính hơi lớn thước, dựa vào diện thực cùng hoa màu, phối hợp một ít rau cải cùng trái cây.

Trên bàn ăn đều có những thứ này, còn phần lớn xử lý, Lãnh Phong liếc mắt nhìn, liền có thể cảm giác được chính mình vị lợi ở bài tiết này nước miếng, dù sao thân là một cái kẻ tham ăn, thấy nhiều như vậy mỹ thực, hắn không thể nào không động tâm.

Lãnh Phong ngồi vào trước bàn ăn, nhìn mọi người liếc mắt, cười nói: "Rất phong phú mà, các người thật là biết hưởng thụ, nếu như không phải là ta chủ

động liên lạc các người, các người há chẳng phải là không tính gọi ta ăn chung?"

Ba người ríu rít hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó Lăng Ảnh cười đều giả nói đạo: "Huynh đệ, Mạch Nhiên đây?"

Nghĩ đến Mạch Nhiên mới vừa rồi kia đỏ bừng cả khuôn mặt bộ dáng, Lãnh Phong không nhịn được cười cười, nàng bây giờ phỏng chừng còn tránh trong phòng ngủ không muốn đi ra, không thể làm gì khác hơn là nói: "Còn không có thức dậy."

Ba người nhất thời đồng thời tuôn ra một câu: "Chửi thề một tiếng !"

"Cái quỷ gì?" Lãnh Phong nhất thời bị ba người cho dọa cho giật mình.

"Lãnh Phong a Lãnh Phong, người quá không thương hương tiếc ngọc đi, Mạch Nhiên nhưng là một cái nhu nhược cô gái a, như người vậy thật tốt sao?" Phan Mộc Mộc chết nhìn chòng chọc Lãnh Phong, mặt đầy trách cứ.

"Đúng vậy, người để cho nàng đến bây giờ cũng lên không giường, người cũng quá ác đi, đây chính là nàng lần đầu tiên a." Lăng Mặc cũng nói theo.

Lăng Ảnh là mặt đầy than thở vỗ Lãnh Phong bả vai, đạo: "Huynh đệ, ta bội phục!"

Lãnh Phong mặt đầy mộng ép, không hiểu những người này ở đây nói cái gì.

"Huynh đệ, đừng giả bộ ngốc, tối hôm qua người đang ở đây Mạch Nhiên trong căn phòng ở một đêm, ta cũng không tin không phát sinh cái gì đó, huống chi nàng bây giờ còn chưa thức dậy, nhất định là bị người nha gieo họa." Lăng Ảnh tiếp tục vỗ Lãnh Phong bả vai, mặt đầy than thở, "Người thật là hạnh phúc a."

"Hừ, Lãnh Phong, Mạch Nhiên tốt như vậy cô gái, người nhất định phải biết quý trọng, sẽ đối nàng phụ trách a." Phan Mộc Mộc nói.

"Là được." Lăng Mặc cũng đi theo gật đầu.

Lãnh Phong rốt cuộc hiểu những người này trong lời nói ý tứ, không ngừng quyết miệng, chịu đựng bạo tẩu xung động, từ trong hàm răng sắp xếp mấy chữ: "Thật không có phát sinh cái gì."

Nhưng Lăng Ảnh thứ nhất nói: "Ta không tin, nàng kia còn không có thức dậy là chuyện gì xảy ra?"

"Đúng vậy, ta cũng không tin." Lăng Mặc nói.

"Ta cũng không tin, một người đàn ông cùng một người đẹp đội ở trong một gian phòng, lại không có gì cả phát sinh?" Phan Mộc Mộc nhìn từ trên xuống dưới Lãnh Phong, mặt đầy hiếu kỳ.

Lãnh Phong nhất thời cảm giác cùng các nàng ngồi chung một chỗ ăn điểm tâm là tuyệt đối sai lầm, những người này tư tưởng thật sự là quá không thuần khiết.

"Chẳng lẽ một nam một nữ ở tại cùng trong một gian phòng, liền thế nào cũng phải phát sinh cái gì không?" Lãnh Phong mặt đầy mộng ép.

Ba người không có chút gì do dự, trực tiếp dùng sức gật đầu một cái.

Lãnh Phong: "

"Coi là ta còn là không không cùng các người ăn chung bữa ăn sáng, các người tư tưởng quá đặc biệt sao không thuần khiết."

Lãnh Phong đứng lên, cầm lên hai chồng bánh mì, xoay người rời đi.

" Chửi thề một tiếng, đứng lại, đó là ta bánh mì." Lăng Ảnh liền vội vàng hét lớn.

Nhưng Lãnh Phong lười nói chuyện, ngay cả bước chân cũng không có bất kỳ dừng lại, trực tiếp rời phòng.

Ở Hoa Dũng còn có hai gã bảo tiêu nhìn soi mói, Lãnh Phong trở lại chính mình ngay từ đầu ở căn phòng, một thân một mình ăn bữa ăn sáng.

Hắn phát hiện hắn càng ngày càng thích an tĩnh, ban đầu ở tại thâm Yamanaka, bốn phía đều rất yên lặng, không có bất kỳ tiếng ồn ào.

Có, chẳng qua là Mộ Thi Vân thanh âm, còn có một chút côn trùng tiếng kêu, thế nhưng nhiều chút tiếng kêu cũng không phải là rất lớn, sẽ không ảnh hưởng đến hắn.

Ở tại trong thành phố, mỗi ngày đều phải nghe đến đủ loại tiếng ồn ào, cái này làm cho thích an tĩnh hắn, rất khó tiếp nhận như vậy hoàn cảnh.

Hắn bắt đầu hoài niệm ban đầu sinh hoạt, hoài niệm ban đầu cái nhà gỗ nhỏ đó, còn có Mộ Thi Vân che chở.

Ở Mộ Thi Vân trước mặt, hắn mãi mãi cũng là một cái chưa trưởng thành hài tử.

Nhưng nàng ly thể sau, Lãnh Phong bức bách chính mình kiên cường, trở thành đề cho vô số người nghe tin đã sợ mất mặt không trung Sát Thần.

Chẳng qua là, những thứ này cũng không phải là hấn thật chính là muốn.

Hấn thật chính muốn cái gì, ngay cả chính hấn cũng không biết

Ăn điểm tâm xong sau, Lãnh Phong đi tới sân thượng cạnh, hai tay đặt ở trên lan can, nhìn bên ngoài Tokyo, không nhìn được lộ ra vẻ tươi cười.

Hôm nay hấn rất muốn cười, hấn cũng không biết tại sao.

Hấn biết rõ, mới vừa rồi Lăng Ảnh đám người chẳng qua là đang cùng hấn đùa, như vậy chuyện ở trong đêm tối mỗi ngày đều sẽ phát sinh, thường thấy nhất chính là Băng Lô cùng Nanh Sói, hai người này một ngày không âm ỷ nhiều lần thật giống như cũng sẽ không thoải mái tự đắc.

Lãnh Phong đứng một lúc, sau đó tung người nhảy một cái, nhảy đến trên ban công.

Ngay tại hấn chuẩn bị phi hành lúc rồi đi sau khi, lại nghe được một tiếng kêu.

"Lãnh Phong "

Nghe có người đang gọi mình, Lãnh Phong theo bản năng dừng lại đưa ra cánh xung động, sau đó xoay người liếc mắt nhìn, lại phát hiện Mạch Nhiên đứng sau lưng tự mình.

Mạch Nhiên trên mặt còn có chút lúng túng, gò má cũng hơi có chút đỏ lên.

Nàng hai tay có chút khẩn trương nắm vạt áo mình, không biết đang suy nghĩ cái gì đó.

Lãnh Phong khẽ cau mày, hỏi "Chuyện gì?"

"Hôm nay ngươi, có thể theo ta đi ra ngoài đi dạo một chút sao? Không cần quá lâu, ta chỉ muốn ở Tokyo trong đường phố đi một chút." Mạch Nhiên giọng tràn đầy khẩn trương, rất sợ Lãnh Phong sẽ cự tuyệt.

Nàng nhịp tim rất nhanh, đôi mắt Lãnh Phong thời điểm, nàng ban đầu toàn bộ bạo tính khí toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, còn lại chỉ có khả ái và nhu thuận.

Nếu như nàng tính cách không có phát sinh thay đổi, phỏng chừng sẽ trực tiếp nắm lên Lãnh Phong, lôi kéo hấn rồi đi, dù là hấn là Dịch Năng Giả.

Nhưng bây giờ nàng lại mặt đầy khẩn trương, rất sợ Lãnh Phong sẽ cự tuyệt.

Lãnh Phong cũng không có từ trên ban công đi xuống, mà là trực tiếp trả lời: "Có thể a, ảnh võ giả người liên minh sẽ không lại xuất hiện, chúng ta không có gì đáng lo lắng, có Lăng Ảnh bọn họ ở, ba của ngươi an toàn không cần đi lo lắng."

Nghe Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên trên mặt tràn đầy kinh hi, "Thật ấy ư, ngươi thật nguyện ý theo ta đi dạo phố?"

"ừ, không thể quá lâu, còn nữa, ta không giúp ngươi lấy đồ! ! !"

Phía sau chữ kia Lãnh Phong cố ý tăng thêm thanh âm, bởi vì hấn biết rõ theo một cô gái đi dạo phố muốn thừa nhận cái gì đó.

"Yên tâm đi, ta chính là đi dạo một chút, sẽ không mua cái gì." Mạch Nhiên liền vội vàng nói, Lãnh Phong yêu cầu gì nàng đều sẽ đáp ứng.

"Ta trước lượn quanh thành phố Phi một vòng, rất mau trở lại đến, ngươi đi nhanh ăn điểm tâm đi, nhớ cùng ba của ngươi lên tiếng chào hỏi."

Nói xong, Lãnh Phong chân phải dùng sức đạp một cái, mượn đàn hồi lui về phía sau nhảy lên, sau đó đưa ra hai cánh, hướng trời cao bay đi.

Mạch Nhiên nhìn Lãnh Phong càng bay càng cao, trên mặt lần nữa hiện lên một tia đỏ ửng, ngơ ngác nhìn một lúc sau, nàng mới xoay người rồi đi.

Mạch Nhiên đi tới cửa phòng mình trước, trông chừng ở cửa phòng hai bên hai cái bảo tiêu liếc mắt, sau đó trầm giọng nói: "Cho ta đi chuẩn bị một phần bữa ăn sáng, không nên lên hỏa! Đi nhanh, cho các ngươi năm phút thời gian!"

Nàng nhu thuận toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, còn lại tất cả đều là uy nghiêm và ngang ngược.

Hai cái bảo tiêu vội vàng dùng lực gập đầu, liền lần một vòng hướng thang máy chạy đi, rất sợ trễ nãi một giây đồng hồ.

Chương 216: Theo Mạch Nhiên đi dạo phố

Lãnh Phong ở Tokyo bầu trời Phi nửa vòng, cuối cùng bởi vì vì thời gian quan hệ, mới không thể không trở lại quán rượu.

Tokyo không hổ là thế giới thứ 2 đại thành thị, so với h thành phố còn muốn lớn hơn rất nhiều, Lãnh Phong muốn vòng quanh Phi một vòng phải bỏ ra thời gian rất lâu.

Mà Lãnh Phong đã đáp ứng Mạch Nhiên đợi một hồi theo nàng đi dạo phố, cho nên không thể không trước thời hạn trở lại quán rượu, tránh cho bọn nàng : nàng chờ quá lâu.

Nhớ tới Mạch Nhiên kia nhu thuận bộ dáng khả ái, Lãnh Phong không nhịn được lộ ra vẻ tươi cười, nàng như vậy bộ dáng thật rất làm người ta yêu thích, ngay cả Lãnh Phong, cũng không nhịn được đáp ứng nàng thỉnh cầu.

Thật ra thì Lãnh Phong rất muốn cự tuyệt, nhưng thấy nàng mặt đầy khẩn trương và thẹn thùng bộ dáng, lại một câu cự tuyệt lời nói đều không nói được.

Lãnh Phong rất muốn biết mình rốt cuộc là thế nào, rõ ràng thích là Trương Ảnh Hàm, nhưng phải cùng Mạch Nhiên đi gần như vậy, thậm chí càng theo nàng đi dạo phố.

Nghĩ tới đây, Lãnh Phong có chút nhức đầu, sau đó dụng lực vỗ vỗ đầu mình, cường chế không để cho mình phải đi nghĩ quá nhiều.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, tăng nhanh tốc độ phi hành, hướng Peninsula Hotel bay đi.

Mười phút sau, Lãnh Phong lần nữa đáp xuống Mạch Nhiên căn phòng ngoài cửa sổ.

Mạch Nhiên rèm cửa sổ là mở ra, Lãnh Phong có thể nhìn đến phòng trong Mạch Nhiên đang ở ăn miếng khoai tây chiên, ngồi ở trên ghế sa lon, ánh mắt nhìn chăm chú máy truyền hình.

Lãnh Phong đưa tay ra gõ gõ cửa sổ sát đất, dù sao cửa sổ sát đất đang khóa bên trên, hấn ở bên ngoài có thể không mở ra.

Nghe được cửa sổ truyền tới thanh âm, Mạch Nhiên theo bản năng nhìn về phía thanh âm truyền tới phương hướng, sau đó lộ ra vẻ tươi cười, thả ra trong tay miếng khoai tây chiên, chạy chậm đi tới cửa sổ sát đất trước, là Lãnh Phong mở cửa sổ ra.

Lãnh Phong hạ xuống mặt đất bên trên, thu hồi hai cánh.

"Lãnh Phong, người qua đây." Mạch Nhiên kéo Lãnh Phong quần áo, đưa hấn kéo đến trước máy truyền hình, sau đó đưa ngón tay ra đến máy truyền hình màn ảnh, cười nói: "Người xem người xem, Hoa Hạ thủ trưởng cùng người dài rất giống đây."

Nghe được Mạch Nhiên lời nói, Lãnh Phong theo bản năng xem TV máy liếc mắt, sau đó lộ ra một nụ cười khô.

Mỗi một biết hấn người, đều nói hấn và Hoa Hạ thủ trưởng rất giống, hấn đều nhanh chóng quen thuộc.

Trong máy truyền hình, Hoa Hạ thủ trưởng Long sáng chói đang làm diễn giảng, hấn là Hoa Hạ sử thượng tới tuổi trẻ thủ trưởng, tuổi gần bốn mươi một tuổi liền nhận lấy Hoa Hạ thủ trưởng vị trí, trở thành Hoa Hạ cực kỳ có quyền lực người.

Mà gia tộc hấn, Long gia, cũng là Hoa Hạ tối thần bí gia tộc, cho tới nay cũng nắm trong tay Hoa Hạ quyền lực tối cao.

Lãnh Phong nhìn chăm chú trong máy truyền hình Long sáng chói, không bao lâu sẽ thu hồi ánh mắt, nói: "Giống như là giống như một chút, nhưng vậy thì thế nào? Trên cái thế giới này đụng mặt nhiều người đi."

"Ta thật cảm thấy hấn và người dài thật giống như a, rất giống, ta thậm chí hoài nghi người có hay không là con của hấn!" Mạch Nhiên quan sát tỉ mỉ đến Lãnh Phong, nói.

"Phốc" Lãnh Phong nhất thời không nhịn được cười ra tiếng, liền vội vàng nói: "Được (phải) đi, người ta đó là Hoa Hạ thủ trưởng, ta cùng hấn một chút quan hệ cũng không có, ta với người nói a, đồ vật có thể ăn lung tung, lời nói không thể nói bậy bạ, người nếu là còn nói như vậy, cũng đừng nghĩ lại để cho ta cùng người đi ra ngoài."

Lãnh Phong cũng không phải là đùa, hấn thật không thích người khác nói như vậy.

Hấn cho tới bây giờ đều không để ý chính mình cha mẹ ruột là ai, bởi vì Mộ Thi Vân đưa hấn nuôi lớn, Lãnh Phong đã sớm coi Mộ Thi Vân là thành mẫu thân mình, cho nên hấn không muốn biết chính mình cha mẹ ruột là ai, cũng không nguyện ý đi tìm.

Ngược lại, có cùng không có, có khác nhau sao? Đây có trọng yếu không?

Lãnh Phong căn bản liền không quan tâm, bởi vì Mộ Thi Vân đã nói với hắn, hắn mới sinh ra không tới một giờ, liền bị ném bỏ ở băng thiên tuyết địa bên trong, nếu như không phải là Mộ Thi Vân cho dù xuất hiện, hắn nhất định sẽ bị đông cứng chết.

Cho nên hắn mới sẽ không để ý chính mình cha mẹ ruột là ai, nếu như bọn họ thật quan tâm hắn, tại sao phải đem mới sinh ra không tới một giờ hắn, vứt bỏ ở băng thiên tuyết địa trong?

Mộ Thi Vân ban đầu đã nói với hắn, nếu như hắn muốn tìm cha mẹ ruột, nàng sẽ không ngăn trở, thậm chí sẽ tìm giúp.

Nhưng Lãnh Phong trả lời nhưng là cự tuyệt, hắn không quan tâm, bởi vì Mộ Thi Vân thì tương đương với là hắn mẹ.

Nhìn Lãnh Phong có chút không vui bộ dáng, Mạch Nhiên liền vội vàng thu liễm một chút nụ cười, nhanh chóng đóng lại máy truyền hình, sau đó cầm lên để lên bàn miếng khoai tây chiên, đưa tới Lãnh Phong trước mặt, mặt đầy áy náy nói: "Thật xin lỗi á..., đừng nóng giận, đến, ăn chút quả vật."

Lãnh Phong bữu môi một cái, ăn quả vật hắn dĩ nhiên sẽ không cự tuyệt.

Ở Mạch Nhiên nhìn soi mói, Lãnh Phong nắm một cái miếng khoai tây chiên bỏ vào trong miệng.

"Thế nào, mùi vị không tệ đi." Mạch Nhiên nở nụ cười nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, mơ hồ không rõ nói: "Tạm được, chính là trái cà chua vị quá nồng đậm, ta vẫn ưa thích thịt nướng vị miếng khoai tây chiên."

"Ta đây còn rất nhiều á, người thích đều có thể cầm đi ăn."

Nói xong, Mạch Nhiên mở ra tự mình cồng bao, đem bên trong một đồng lớn quả vật đổ ra.

Lãnh Phong: "

Miếng khoai tây chiên, quả đông lạnh, kẹo, bánh bích quy

Đủ loại quả vật xuất hiện ở Lãnh Phong trước mắt, hơn nữa Mạch Nhiên vẫn còn ở ngã, phảng phất ba lô là một động không đáy một dạng mãi mãi cũng ngược lại không xong.

Quá lớn khái bốn giây, Mạch Nhiên mới đưa trong túi đeo lưng quả vật toàn bộ đổ ra.

Đủ loại quả vật trực tiếp chiếm cứ toàn bộ mặt bàn, nhìn Lãnh Phong sửng sốt một chút.

"Cho, cầm đi ăn, không cần khách khí." Mạch Nhiên đem ba lô vứt xuống một bên, cười hi hi nhìn Lãnh Phong.

Lãnh Phong không nhận được than thở, Mạch Nhiên tâm tính quả nhiên vẫn là rất giống tiểu hài tử.

"Coi là, không phải là muốn đi ra ngoài đi dạo một chút sao, chúng ta đi thôi." Lãnh Phong nói.

"Được, ta đi trước thay quần áo." Mạch Nhiên mặt đầy hưng phấn chạy vào trong phòng ngủ mình.

Lãnh Phong vỗ vỗ trán, liếc mắt nhìn trên mặt bàn quả vật, nhìn chăm chú bốn phía một cái, bảo đảm không có ai sau khi, nhanh chóng đưa tay ra, cầm một cây kẹo que, sau đó nhét vào trong túi tiền của mình.

Hết thấy các thứ này, cũng không có người thấy.

Quá lớn khái năm phút, Mạch Nhiên đổi một bộ quần áo mới, từ trong phòng ngủ đi ra.

Nghe được tiếng cửa mở Lãnh Phong theo bản năng nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, sau đó lộ ra tươi đẹp vẻ mặt.

Mạch Nhiên mặc một bộ màu đen t t t, dưới chân một đôi bán trong suốt cao cân dép xăng-đan, lộ ra ngón chân trong suốt như ngọc. Hạ thân là mặc một cái xinh xắn quần sooc, lộ ra trắng như tuyết đùi đẹp.

Mặc dù Mạch Nhiên thân cao chỉ có hơn một mét sáu một chút, nhưng nàng cặp chân kia lại có vẻ rất thon dài, chân đường cong càng là hoàn mỹ không một tí vết, như tô một tầng Pearl bột như vậy ónh nhuận, phảng phất có sáng bóng đang nhấp nháy đến.

Lãnh Phong hay lại là lần đầu tiên khoảng cách gần như vậy thấy Mạch Nhiên đùi đẹp, Mạch Nhiên cũng là lần đầu tiên ở Lãnh Phong trước mặt xuyên quần sooc.

Nhìn Mạch Nhiên kia hoàn mỹ không một tí vết dung nhan cùng vóc người, Lãnh Phong không nhận được thôn khẩu thổ mạt, sau đó hít sâu một hơi, làm cho mình ánh mắt từ trên người Mạch Nhiên dời đi.

Hắn là một người nam nhân bình thường, thấy xinh đẹp như vậy hai chân, khó tránh khỏi sẽ có nhiều chút không khống chế được chính mình.

"Đi thôi."

Lãnh Phong phun ra hai chữ, nhưng sau đó xoay người hướng cửa phòng đi tới.

Mạch Nhiên chú ý tới Lãnh Phong mới vừa rồi bộ dáng, không nhận được lộ ra vẻ tươi cười, chạy chậm đuổi theo bước chân hắn, theo sát sau lưng hắn.

"Người với người ba nói qua chưa?" Lãnh Phong ở trước cửa phòng dừng bước lại, hỏi.

"Nói qua, hắn nói chúng ta chơi đùa bao lâu cũng không quan hệ." Mạch Nhiên cười trả lời.

Lãnh Phong nha một tiếng, sau đó đẩy cửa phòng ra, rời phòng.

Hai người mới vừa đi ra khỏi phòng, lính gác ở trước cửa hai gã bảo tiêu tựu vội vàng hướng Mạch Nhiên có chút khom người, cung kính nói: "Tiểu thư."

Mạch Nhiên nhàn nhạt đáp một tiếng, theo sát sau lưng Lãnh Phong.

Thấy Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên phải rời khỏi, lính gác ở Mạch Chấn trước cửa phòng Hoa Dững khẽ cắn răng, đi về phía trước một bộ, đạo: "Tiểu thư, cần ta bảo vệ ngài sao?"

"Không cần." Mạch Nhiên nhàn nhạt nói một tiếng.

Có Lãnh Phong ở, năng an toàn căn bản không cần phải đi để ý, Hoa Dững là uống công vô ích.

Hoa Dững gật đầu một cái, nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó lui trở về Mạch Chấn trước cửa phòng.

Lãnh Phong đưa ngón tay ra, gõ gõ tai trái bên trong vô tuyến điện, đạo: "Các vị, ta muốn cùng Mạch Nhiên đi ra ngoài đi dạo một chút, nơi này liên giao cho các người."

Nói xong, Lãnh Phong mang theo Mạch Nhiên đi vào trong thang máy.

Mạch Chấn đứng ở trước cửa sổ, nhìn phía dưới người đến người đi đường phố, sau đó cười nhạt, hắn biết Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên đi ra ngoài.

Đây có lẽ là Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên quan hệ tiến triển một cái cơ hội tốt, Mạch Chấn làm sao có thể sẽ mất hứng.

Hai người cùng Mạch Nhiên rời đi Peninsula Hotel, đi bộ đi về phía Tokyo trung tâm thành phố.

Lãnh Phong mới vừa rồi hỏi có muốn hay không lái xe, nhưng bị Mạch Nhiên cự tuyệt, nàng nói nàng rất lâu cũng không có như vậy đi dạo phố, nghĩ (muốn) phải thật tốt đi một chút.

Mạch Nhiên loại này tăng thứ mỹ nữ ở cái thế giới này có thể được xưng là hiếm hoi, bây giờ đột nhiên xuất hiện ở trên đường chính, nhất thời trở thành ồn ào trong đường phố một đạo mỹ lệ Phong cảnh tuyến.

Vô luận là vóc người, dung mạo, hay là khí chất, Mạch Nhiên cũng đánh thắng những trang phục kia cô gái xinh đẹp, cũng chỉ có Mạch Nhiên, mới gọi là mỹ nữ cái từ này.

Nàng xuất hiện, để cho không biết nhiều thiếu nam nhân liên tục quay đầu, thậm chí báng đấm. Để cho không biết bao nhiêu nữ nhân cắn răng nghiêng lợi, tự ti mặc cảm.

Cùng Mạch Nhiên đi chung với nhau Lãnh Phong, cũng chịu đựng không nhỏ áp lực.

Bởi vì vô số nam nhân đều dùng giết người nhãn quang nhìn hắn, đủ loại hâm mộ và ghen tị.

Nếu như mất Thần Năng giết người lời nói, Lãnh Phong phỏng chừng chết hơn trăm lần.

Lãnh Phong đang suy nghĩ, nếu như Trương Ảnh Hàm cùng Mạch Nhiên hai cái tuyệt thế mỹ nữ đứng chung một chỗ, phỏng chừng có thể để cho không trung cũng âm thầm phai mờ.

Đi đến đường lớn bên trên Mạch Nhiên, ánh mắt biến hóa lạnh giá, trên người tản ra một cỗ từ chối người ngoài ngàn dặm khí tức.

Chỉ có cùng Lãnh Phong mất đối mất thời điểm, nàng mất Thần Tài sẽ thành ôn nhu, lần nữa biến trở về cái đó nhu thuận khả ái Mạch Nhiên.

"Ta cảm giác cùng người đi chung với nhau thật rất có áp lực a." Lãnh Phong cười khổ nói.

"Làm sao rồi?" Mạch Nhiên cười hỏi.

Lãnh Phong quét nhìn liếc mắt bốn phía, dờ dờ trước mắt kính râm, đạo: "Người liền không nhìn ra mà, phụ cận những nam nhân kia đều chết chết trợn mắt nhìn ta, hận không được đem ta cho xé xác."

"Phốc xuy" Mạch Nhiên không nhịn được cười một tiếng, sau đó dưới thân thể ý thức hướng bên cạnh hắn dựa một chút, cười nói: "Ngươi nên cười trộm á..., ngươi là người thứ nhất cùng ta đi dạo phố nam nhân."

"Có cái gì tốt cười trộm." Lãnh Phong rất không hiểu phong tình bừa bãi một cái, có chút bất mãn nói: "Chúng ta lái xe đi thật tốt, ngươi thể nào cũng phải phải dừng đi, trung tâm thành phố rất xa a."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 217: Ma Thiên luân

"Rất lâu không cảm thụ qua đi dạo phố bầu không khí á..., mẫu thân sau khi qua đời ta liền lại cũng không có ở trên đường chính đi qua."

Vừa nói, Mạch Nhiên theo bản năng hướng Lãnh Phong thân thể dựa một chút.

Mỗi lần nhớ tới đã qua đời mẹ, Mạch Nhiên cũng có chút không khống chế được tâm tình mình, nằng hy vọng đường nào giờ phút này Lãnh Phong có thể ôm lấy nàng, cấp cho nàng an ủi.

Nhưng này rất rõ ràng là không có khả năng, bây giờ Lãnh Phong, là một cái không hiểu phong tình người. Coi như hắn biết Mạch Nhiên tâm tình, hắn cũng sẽ không chủ động đi ôm nàng.

"Ta có thể nói ta lúc trước chưa bao giờ đi dạo phố sao?" Lãnh Phong nói.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên đôi mắt đẹp nhất thời chớp chớp, có chút không dám tin tưởng nói: "Không thể nào?"

"Thích tin hay không." Lãnh Phong không nghĩ ở cái đề tài này bên trên dây dưa tiếp.

Hắn không có nói dối, ba năm này hắn cơ bản không đi dạo phố, cũng chỉ là thỉnh thoảng lái xe đi ra ngoài một chút, nhưng tuyệt đối sẽ không dừng đi.

Lúc trước hắn ở tại trong núi sâu, cũng sẽ không tiếp xúc thể giới bên ngoài, nhưng biết cũng không biết so với những người khác ít. Mộ Thi Văn luôn là sẽ cho hắn quán thâu ngoại giới kiến thức, cho nên rất nhiều địa phương hắn đều biết, chẳng qua là không tự mình đi qua mà thôi.

Hắn duy nhất không quen thuộc chính là Tokyo, hắn chẳng muốn đi biết này cái quốc gia kiến thức, bởi vì hắn cũng là Hoa Hạ người, Hoa Hạ đã từng cùng Đông Doanh ân oán, hắn vẫn là rất rõ ràng, hắn trong tiềm thức không ưa này cái quốc gia, không ưa người ở đây.

Hắn ban đầu tới Đông Doanh chấp hành nhiệm vụ, căn bản không muốn ở chỗ này chờ lâu một giây đồng hồ. Cho nên ở nhiệm vụ sau khi kết thúc, vội vã rời đi.

Nếu như không phải là bởi vì Mạch Chấn muốn tới Đông Doanh, hắn căn bản cũng sẽ không lại đặt chân này cái quốc gia.

Đông Doanh dường như trừu mờ thực, lại cũng không có gì khả năng hấp dẫn đến Lãnh Phong. Dù sao Lãnh Phong là một cái kẻ tham ăn, có thể nào ăn cũng ăn không mập thể chất.

Đến mỗi một cái quốc gia hoặc là thành phố, nếu như có thời gian lời nói, Lãnh Phong sẽ đi hưởng thụ một chút kia cái địa phương mỹ thực.

"Được rồi." Mạch Nhiên vén lên tay hắn, cười nói: "Nếu như ngươi thích lời nói, ta mỗi ngày đều có thể cùng ngươi đi dạo phố, đi dạo bao lâu cũng không có vấn đề gì."

Lãnh Phong bừa bãi một cái, liền vội vàng nói: "Miễn, ta không thích đi dạo phố."

Hắn chỉ thích an tĩnh địa phương, ồn ào đường phố không thích hợp hắn.

Nếu như không phải là Mạch Nhiên phải ra đến, hắn nhất định sẽ lựa chọn ở trong tửu điểm nghỉ ngơi một ngày, an an Tĩnh Tĩnh đọc sách.

Mạch Nhiên tính cách lại có nhiều chút cổ quái, nàng có thể rất an tĩnh, cũng có thể rất sống động.

Lãnh Phong không hiểu nàng, cũng không muốn biết quá sâu, dù sao Lãnh Phong không muốn cùng nàng có gặp gỡ quá nhiều.

Chẳng qua là quan hệ này, không đứng ở Lãnh Phong không hy vọng phương hướng áp sát đến, đã vượt qua hấn dự trù.

Mạch Nhiên đã đối với hấn sinh ra lệ thuộc vào, đây là hấn tối không muốn nhìn thấy sự tình, nhưng bây giờ hấn cũng không cách nào đi khổng chế.

Cảm thụ Mạch Nhiên lòng bàn tay ấm áp, Lãnh Phong cau mày một cái, đưa tay rút ra, làm bộ lấy điện thoại di động.

Nếu như trực tiếp rút tay ra cánh tay, kia phỏng chừng sẽ để cho Mạch Nhiên không vui, cho nên Lãnh Phong rất thông minh làm bộ lấy điện thoại di động.

Nhưng rạch ra điện thoại di động mật mã khóa sau, Lãnh Phong nhất thời lẳng lẳng.

Tại sao mình muốn quan tâm nàng cảm thụ?

Nhận ra được Lãnh Phong dừng bước lại, Mạch Nhiên cũng đi theo dừng lại, quay đầu cười nói: "Làm sao rồi?"

"Không không có gì" Lãnh Phong lay động một đầu, đưa điện thoại di động thả lại đến trong túi, đuổi theo Mạch Nhiên bước chân.

"Đi thôi, chúng ta đem trung tâm thành phố đi dạo một vòng được, ăn khắp nơi này toàn bộ mỹ thực, ngoạn chuyển nơi này chơi tốt nhất địa phương!" Mạch Nhiên lần nữa kéo Lãnh Phong tay, mặt đầy hưng phấn vừa nói.

Lãnh Phong khoe miệng đang co quắp, nàng như vậy, đoán chừng là phải chơi cả ngày tiết tấu.

"Lăng Ảnh, các người bảo vệ tốt Mạch Chấn, ta phỏng chừng hôm nay là không về được." Lãnh Phong thông qua vô tuyến điện nói.

"Không việc gì, nơi này có ta nhìn, không sẽ xảy ra bất cứ vấn đề gì." Lăng Ảnh nhanh chóng đáp lại.

Lãnh Phong không nói gì nữa, mặt đầy cười khổ mặc cho Mạch Nhiên kéo chính mình, hướng một cái sân chơi đi tới.

Hấn bắt đầu hồi hận, tại sao phải theo Mạch Nhiên đi ra, sớm biết đem việc này ném cho Phan Mộc Mộc liên quan (khô), hai cô bé phỏng chừng sẽ có rất nhiều chung nhau đề tài.

Tình huống bây giờ, đối với Lãnh Phong mà nói, hoàn toàn chính là gầy vò cảm giác.

Bởi vì Mạch Nhiên muốn kéo hấn đi sân chơi

Khoảng cách Peninsula Hotel năm cây số bên ngoài trong tử điểm, Buck mặt đầy âm trầm nghe lấy thủ hạ báo cáo.

"Thủ lĩnh, Huyền Tâm đã thoát khỏi ảnh võ giả liên minh, cùng Huyền Nguyệt cùng rời đi Đông Doanh, chúng ta không cách nào chắc chắn các nàng vị trí!" Một tên mặc Hắc Y Ninja nói.

Buck hít sâu một hơi, trầm giọng nói: "Ta biết, người đi xuống đi."

Tên này Ninja nhanh chóng rời đi Buck căn phòng, tại hấn sau khi rời đi, một đạo Ngân Quang, xuất hiện sau lưng Buck.

Buck tựa hồ biết người tới là ai, cũng không có xoay người, mà là trầm giọng nói: "Hấn rốt cuộc có cái gì mị lực, có thể để cho thủ hạ ta cường đại nhất hai cái Thượng Nhân cũng bởi vì hấn mà thoát khỏi."

"Hừ, hấn tương lai, không thể đo lường, chúng ta nhìn liền có thể."

Người nói chuyện, lại là nam tử tóc bạc!

Hấn đứng sau lưng Buck, khoanh tay, mặt coi thường nụ cười.

Buck chậm rãi xoay người, nhìn chăm chú nam tử tóc bạc, nói lần nữa: "Ta muốn giết hấn."

"Bây giờ không được." Nam tử tóc bạc lắc đầu một cái, đạo: "Người phải đem ảnh võ giả liên minh bỏ chạy, không phải can thiệp hấn ở Đông Doanh nhiệm vụ."

Nam tử tóc bạc lời nói để cho Buck nhất thời tròn tròn cặp mắt, sau đó mặt đầy âm trầm nói: "Tại sao?"

"Dựa theo ta nói làm, không có nhiều như vậy tại sao!" Nam tử tóc bạc cả giận nói.

"Ta cự tuyệt." Buck nắm chặt hai quả đấm, cắn răng nghiêng lợi nói: "Từ ta lần đầu tiên giao thủ với hấn thời điểm bắt đầu, hấn trong mắt ta liền đã trở thành một cỗ thi thể, ta sẽ không dễ dàng bỏ qua cho hấn."

"Hơn nữa" Buck dừng dừng một cái, tiếp tục nói: "Chúng ta đã cùng tây dã lương giới đạt thành hợp tác, chúng ta giết chết Mạch Chấn, hấn cho chúng ta cung cấp vốn."

"Hừ, ta không quan tâm những thứ này, khoảng thời gian này ngươi không phải đối địch với hần, ta muốn yêu cầu, ngươi phải làm theo!" Nam tử tóc bạc trầm giọng nói.

"Ta cự tuyệt." Buck lần nữa cự tuyệt nam tử tóc bạc yêu cầu.

Buck quát cường, để cho nam tử tóc bạc mị lên con mắt, khoe miệng lộ ra khinh thường nụ cười, sau đó cười lạnh nói: "Rất tốt, rất tốt."

Hần tay tâm lý bắt đầu lóe lên ánh sáng, ngay cả con mắt, cũng phát ra để cho người sợ hãi bạch quang.

Nam tử tóc bạc cử động, nhất thời để cho Buck sắc mặt kịch biến.

Nhưng hần mang mặt nạ, không người có thể nhìn ra hần giờ phút này vẻ mặt.

"Ồ ta trong thế giới, người yếu không có phản kháng tư cách, ngươi ngay cả Ninja đại sư cũng không đánh lại, có cái gì cùng ta đàm phán tư cách? Đừng tưởng rằng ngươi bây giờ là ảnh vô giả liên minh thủ lĩnh, là có thể nói điều kiện với ta, ngươi đừng quên, là ai cho ngươi tiếp lấy ảnh vô giả liên minh."

Nam tử tóc bạc chậm rãi bay lên, bay tới cao nửa thước không trung, mắt nhìn xuống Buck.

Buck nắm chặt hai quả đấm, sau đó nổi giận gầm lên một tiếng, chân trái dùng sức đạp một cái, hướng nam tử tóc bạc phóng tới.

Nhìn Buck cử động, nam tử tóc bạc không chút hoang mang giơ lên một ngón tay, chậm rãi nói: "Không biết tự lượng sức mình!"

Ngay sau đó, trong căn phòng lóe lên nhức mắt bạch quang, ánh sáng nhanh chóng bao phủ cả phòng, đem nam tử tóc bạc cùng Buck thân hình cũng che giấu.

Không biết đến bên trong phát sinh cái gì, cũng không có ai dám đến gần.

Trung tâm thành phố trong sân chơi, Mạch Nhiên ngồi ở Ma Thiên luân trong, Lãnh Phong là ngồi ở đối diện nàng.

"Có loại nổi bồng bềnh giữa không trung cảm giác a." Mạch Nhiên đôi mắt đẹp nhìn chăm chú ngoài cửa sổ thế giới, mặt đầy vui sướng nụ cười: "Lãnh Phong ngươi có loại cảm giác này sao?"

Nghe Mạch Nhiên lời nói, Lãnh Phong khoe miệng có chút co quắp một chút, qua hồi lâu mới biệt xuất ba chữ: "Ta biết bay!"

Hần lời nói nhất thời để cho Mạch Nhiên im miệng, quả thật, Lãnh Phong có thể bay, có thể tự do phóng khoáng bay lượn trên không trung, cho nên căn bản cũng sẽ không quan tâm những thứ này.

"Ngươi tốt mắt húng nha." Mạch Nhiên bạch Lãnh Phong liếc mắt, có chút bất mãn nói.

Lãnh Phong xem thường nhún nhún vai, sau đó kiêu hai chân, mở ra Ứng Nhân, quét nhìn bốn phía.

"Ta vẫn là lần đầu tiên ngồi Ma Thiên luân đây." Mạch Nhiên ngờ ngác nhìn ngoài cửa sổ, cảm thụ Ma Thiên luân cách xa mặt đất càng ngày càng cao, nàng không nhịn được nhắm lại con mắt, hưởng thụ loại cảm giác này.

Lãnh Phong là khoanh tay, đối với (đúng) cái này Ma Thiên luân không có bất kỳ hứng thú, hần bây giờ có loại nhảy cửa sổ rồi đi xung động, bởi vì ngồi ở đây, chờ đợi Ma Thiên luân lên cao cùng hạ xuống, thật sự là quá buồn chán, còn không bằng đi ngủ càng thống khoái hơn một ít.

Mạch Nhiên ngược lại mặt đầy hưng phấn, nàng vẫn là lần đầu tiên tiếp xúc cái này, khó tránh khỏi sẽ lộ ra hưng phấn vẻ mặt.

Nhưng đối với Lãnh Phong mà nói, ở chỗ này mỗi một phút mỗi một giây cũng đang lãng phí đến hần sinh mệnh.

"Ta nhớ được mẫu thân nói qua, chờ ta lớn lên sẽ dẫn ta tới chơi đùa Ma Thiên luân, nhưng ta bây giờ lớn lên, nàng lại vĩnh viễn đi xa." Mạch Nhiên ngờ ngác nhìn phương xa, nhẹ nói đạo.

Nghe được nàng lời nói, Lãnh Phong thân thể không bị không chế run rẩy xuống.

Mộ Thi Vân cũng đã từng nói, chờ hần lớn lên, sẽ dẫn hần đi khắp thiên hạ.

Hần từ nhỏ đã đang mong đợi, nhưng bây giờ hần lớn lên, cũng đi khắp rất nhiều quốc gia, nhưng lại không có Mộ Thi Vân ở bên người.

Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong, thật có đến rất nhiều tương tự địa phương.

Hai người từ trước đều có chút cô tịch, cũng mất đi trong cuộc đời trọng yếu nhất người.

"Hô" Lãnh Phong nhỏ khí, sau đó đeo kính mát lên.

Hắn mỗi lần ra ngoài cũng sẽ đeo kính mát, như vậy có thể tránh khỏi người khác thấy hắn con mắt.

Hai con người màu sắc không đồng nhất, này chung quy khả năng hấp dẫn những người khác ánh mắt.

Cộng thêm cái kia soái người chết không đền mạng bộ dáng, vừa đi ở trên đường, cũng không biết có thể mê đảo bao nhiêu cô em

Mạch Nhiên liếc mắt nhìn đồng hồ đeo tay, cười nói: "Lãnh Phong Lãnh Phong, tiếp theo chúng ta đi ăn cơm có được hay không, này cũng nhanh buổi trưa."

"Ừ?" Lãnh Phong cũng đi theo nhìn một ít thời gian, phát hiện thời gian thật sắp tiếp cận mười một giờ.

Mới vừa rồi hắn theo Mạch Nhiên đi dạo hơn nửa vòng công viên, lại dùng nhiều thời gian như vậy.

Lãnh Phong nhún nhún vai, có chút không có vấn đề nói: "Được rồi, vừa vặn ta cũng có chút đói."

Hắn bữa ăn sáng chỉ ăn hai cái bánh mì, hơn nửa phụng bồi Mạch Nhiên đi dạo hơn nửa vòng công viên, bao nhiêu cảm giác một tia đói bụng.

"Vậy người nói đợi một hồi ăn cái gì tốt?" Mạch Nhiên cười hỏi.

"Không có vấn đề, người quyết định." Lãnh Phong ngập nói.

Đối với đi Na Tra cái vấn đề này, hay lại là giao cho Mạch Nhiên đi suy nghĩ tốt hơn một chút, bởi vì nàng bây giờ là người thuê, bao nhiêu phải cho nàng một chút mặt mũi.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 218: Xe cáp treo

Từ Ma Thiên luân thượng xuống tới sau, Mạch Nhiên chỉ chỉ cách đó không xa xe cáp treo, cười nói: "Lãnh Phong, chúng ta đi ngồi xe cáp treo đi, thật giống như chơi rất khá đáng về."

Lãnh Phong theo nàng chỉ phương hướng nhìn lại, nhất thời bĩu môi một cái.

Ngồi xe cáp treo?

Đó là đi chịu tội đi!

Nghe qua núi hành khách trên xe rít gào lên âm thanh, Lãnh Phong trong nháy mắt có xoay người rồi đi xung động.

Hắn tình nguyện cùng Huyền Tâm đánh nhau một trận, cũng không nguyện ý đi ngồi cái này quý đồ vật.

"Đi thôi." Mạch Nhiên giật nhẹ Lãnh Phong cánh tay, cười nói.

"Phải đi chính người đi." Lãnh Phong trực tiếp đẩy ra Mạch Nhiên tay, tức giận nói.

Mạch Nhiên đôi mắt đẹp nhìn chăm chú Lãnh Phong, không giải thích đạo: "Tại sao a, thật giống như chơi rất khá đáng về, ta muốn thử một chút chứ sao."

"Nói tốt đi ăn cơm đây? Bây giờ nghĩ như thế nào phải chơi xe cáp treo." Lãnh Phong ôm lấy giờ lên hai cánh tay, mặt đầy kháng cự, "Chúng ta hay lại là đi ăn cơm đi, ngồi xe cáp treo chuyện hay lại là lần sau tốt."

"Không muốn chứ sao." Mạch Nhiên ngay cả vội vàng nắm được cánh tay hắn, cầu khẩn nói: "Ta bây giờ liền muốn đi chơi một chút, liền chơi đùa lần này, chỉ một lần."

Mạch Nhiên thẳng đứng một ngón tay, mặt đầy cầu khẩn nhìn Lãnh Phong.

"Tại sao người không thể tự kiềm chế đi, tại sao phải kéo dài ta." Lãnh Phong lạnh mặt nói.

"Ta một người không có ý nghĩa a." Mạch Nhiên ôm thật chặt Lãnh Phong cánh tay, không để cho hắn rời đi.

Lãnh Phong không nói gì, hắn mở ra Ứng Nhãn, nhìn chăm chú xe cáp treo bên trên những người đó về mặt, khớp miệng có chút co quắp xuống.

Bởi vì có hai cái người đã bị hù dọa ngất đi.

Thấy Lãnh Phong về mặt, Mạch Nhiên mặt đầy quý dị nhìn Lãnh Phong, sau đó từng chữ từng câu nói: "Lãnh Phong, ngươi không phải là sợ hãi xe cáp treo chứ?"

Tôn nghiêm bị khiêu khích Lãnh Phong nhất thời sẽ không thoái mái, tức giận mắng: "Mẹ kiếp, dĩ nhiên không phải, Lão Tử nhưng là không trung Sát Thần, làm sao biết sợ hãi vật quý này!"

"Thật sao?" Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười, sau đó kéo Lãnh Phong tay, hướng xe cáp treo chỗ bán vé đi tới, vừa đi vừa nói chuyện: "Kia không là được, đi một chút đi, liền chơi đùa một lần."

Lãnh Phong vô số lần muốn tránh thoát Mạch Nhiên tay, nhưng nếu như bây giờ tránh thoát, vậy nhất định sẽ bị Mạch Nhiên nói hắn sợ hãi xe cáp treo, đến lúc đó nàng ở trong đêm tối tuyên truyền một chút, vậy hắn cũng không cần ở trong đêm tối tiếp tục lần vào.

Dù sao, hắn chính là đường đường không trung Sát Thần, nếu như bị truyền đi hắn sợ qua lên xe vật này, nhất định sẽ cười xuống người khác răng lớn.

Hơn nữa Băng Lôi cùng Nanh Sói nhất định sẽ cảm này cái sự tình làm văn, hắn có thể không muốn nhìn thấy này sự tình phát sinh.

Mạch Nhiên không để ý đến Lãnh Phong kháng cự, trực tiếp mua hai tờ nhóm.

Mà xe cáp treo cũng rất hợp thời nghỉ dừng lại, nguyên lai hành khách rồi rít đi xuống, mới hành khách bắt đầu leo lên chiếc này xe cáp treo.

Rất nhiều người bấp đuôi đều run rẩy đến, mà mới vừa rồi bị dọa ngất hai cái hành khách, đã bị nhân viên y tế cho mang đi ra.

Công viên cũng sẽ trang bị một ít nhân viên y tế, để ngừa xảy ra bất trắc.

"Chúng ta đi thôi."

Mạch Nhiên kéo Lãnh Phong tay, đem nhóm đưa cho nhân viên làm việc kiểm nghiệm sau, kéo Lãnh Phong ngồi ở tới tiền đoạn vị trí.

Lãnh Phong ngồi ở vị trí, đem giấy nịt an toàn hệ đến gần đây, hắn thậm chí có chút bận tâm này giấy nịt an toàn có đáng tin cậy hay không, có thể hay không bắt hắn cho hát ra.

Nhưng Lãnh Phong cái lo lắng này rất hiển nhiên là dư thừa, dù sao có thể ở Tokyo trong thành phố tâm lý mở công viên, lại làm sao có thể sẽ cho ra những thứ này cấp thấp vấn đề.

Mạch Nhiên lưu ý đến Lãnh Phong kia có chút tái nhợt sắc mặt, nhất thời cười nói: "Lãnh Phong, ngươi có phải hay không thật sợ hãi xe cáp treo a, chớ quên ngươi nhưng là không trung Sát Thần."

Nghe nàng lời nói, Lãnh Phong bĩu môi một cái, không nói gì, có chút thấp thỏm bất an chờ đợi xe cáp treo phát động.

Mạch Nhiên cầm Lãnh Phong tay, mặt tươi cười nói: "Đừng sợ, có ta ở đây đâu rồi, tỷ tỷ ta sẽ bảo vệ ngươi."

Lãnh Phong bĩu môi một cái, đem Mạch Nhiên tay đẩy ra.

Hắn sẽ ngồi lên này phá xe cáp treo, hoàn toàn đều là bởi vì Mạch Nhiên, hắn bây giờ làm sao có thể sẽ cho nàng sắc mặt tốt nhìn.

Hai người phía sau chùng mảy xếp hàng cũng không có người ngồi, cho đến phía sau cùng ba hàng mới ngồi hành khách, hiển nhiên rất nhiều người cũng đối với (đúng) xe cáp treo có sợ hãi, cũng không có đi mua nhóm.

"Chi "

Lúc này, xe cáp treo chậm rãi chạy, phát ra một tiếng nhỏ nhẹ âm thanh.

Lãnh Phong cảm thụ xe cáp treo di động, dùng sức hít sâu một hơi, cứ có thể làm cho mình tỉnh táo lại.

Mạch Nhiên tay đột nhiên sờ tới Lãnh Phong vị trí trái tim, sau đó cười hi hi nói: "Lãnh Phong, ngươi nhịp tim rất nhanh, ngươi quả nhiên đang khẩn trương a."

Lãnh Phong liền vội vàng đẩy ra Mạch Nhiên tay, mặt đầy không vui nói: "Ngươi sờ ngực ta làm gì, nam nữ thụ thụ bất thân biết không."

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên mặt nhất thời hồng hồng, sau đó cười nói: "Thật rất khủng bố à?"

Lãnh Phong không bị khống chế gặt đầu một cái, đây là thân thể bản năng phản ứng, bởi vì xe cáp treo đã chạy, ở nơi này dạng tình cảnh xuống, hấn cần bản sẽ không muốn nói sạo.

"Nhưng ta không biết nơi nào kinh khủng a, rất có ý tứ chứ."

Gió lớn ào ạt đến Mạch Nhiên kia chạm vai tóc ngắn, cô ấy là mỹ lệ gò má phơi bày ở Lãnh Phong trước mặt.

Nhưng Lãnh Phong cũng không có tâm tư đi nhìn chăm chú Mạch Nhiên mặt mũi, ngược lại nhìn cũng không biết nhìn bao nhiêu lần.

Bây giờ Lãnh Phong, tim đập loạn không dứt, dường như muốn từ trong cổ họng nhảy ra.

Xe cáp treo di chuyển nhanh chóng đến, khi thì lộn, khi thì cấp tốc leo lên, khi thì cấp tốc hạ xuống, làm Lãnh Phong mấy lần muốn kinh hô thành tiếng.

Hắn có thể phi hành năng lực, có thể tùy tâm sở dục trên không trung làm ra những động tác này, nhưng bây giờ hắn ngồi ở xe cáp treo bên trên, lại cảm giác sợ hãi, cái này làm cho Lãnh Phong ở bất đắc dĩ đồng thời, cũng không nhận được cười khổ.

Hắn vẫn lần đầu tiên tiếp xúc vật này, cũng là lần đầu tiên cảm giác sợ hãi.

Lãnh Phong rất lo lắng này đường sắt lại đột nhiên đứt gãy, hoặc là xe cáp treo mất đi sự khống chế thần mã?

Bây giờ Lãnh Phong trong lòng tràn đầy sợ hãi và bất an, đủ loại mơ mơ màng màng ý tưởng cũng từ trong đầu của hắn xuất hiện.

Nhận ra được Lãnh Phong vẻ mặt, vẫn luôn rất bình tĩnh Mạch Nhiên lần nữa đưa tay ra, nhẹ nắm ở Lãnh Phong bàn tay, sau đó hướng hắn nhẹ nhàng cười một tiếng, môi hơi nhúc nhích, không biết đang nói cái gì.

Bởi vì gió lớn ào ạt đến thân thể hai người, cũng sắp Mạch Nhiên nói ra lời nói toàn bộ thổi đi, Lãnh Phong một chữ cũng không nghe được.

"Nơi này tốt lắm ồ!" Lãnh Phong lớn tiếng nói.

Mạch Nhiên gặt đầu một cái, không nói gì nữa, bởi vì hiện tại nói cái gì cũng là vô dụng, nàng không làm được giống như Lãnh Phong lớn tiếng như vậy kêu, bởi vì bây giờ xe cáp treo đang ở tốc độ cao chạy bên trong, tốc độ nhanh như thiểm điện.

Lãnh Phong đủ loại bất đắc dĩ, nhưng bây giờ cũng không hề rời đi biện pháp, hắn cũng không thể cời giây nít an toàn ra phi hành rồi đi đi, cái này rất hiển nhiên là không có khả năng.

Xem xét lại Mạch Nhiên, nàng mặt đầy hưng phấn, trong miệng còn khẽ hát, hiển nhiên là vui vẻ tới cực điểm.

Nàng không có bất kỳ sợ hãi, có chăng qua là hưng phấn, bởi vì đây là nàng lần đầu tiên tới công viên, cũng là lần đầu tiên ngồi xe cáp treo. Nhưng nàng không có cùng những người khác như thể sợ hãi tới cực điểm, ngược lại là cảm giác rất kích thích, chơi rất khá.

Nàng rất vui vẻ, nhưng ngồi ở bên cạnh Lãnh Phong lại rất không vui, hắn bây giờ từ bỏ ý định đều có.

Lãnh Phong rất muốn biết là cái nào nào tàn phá mình loại này quý đồ vật, thật sự là quá đặc biệt sao dọa người.

Thân là không trung Sát Thần, Lãnh Phong có thể trên không trung tự do phóng khoáng phi hành, nhưng bây giờ lại sợ một cái xe cáp treo.

Một điểm này, ngay cả chính hắn cũng cảm thấy kinh ngạc, bởi vì này thật rất kỳ quái.

Nếu như không phải là ngại mặt mũi, Lãnh Phong nhất định sẽ không nhận được rít gào lên.

Xe cáp treo phía sau không ngừng truyền tới hét chói tai, những hành khách khác cũng sắp phải bị hù dọa ngã đi.

Toàn bộ xe cáp treo bên trên, nhất ổn định chính là Mạch Nhiên, nàng khẽ hát, nắm chặt Lãnh Phong bàn tay, mặt đầy hưng phấn.

Đang lúc này, xe cáp treo tốc độ chậm rất nhiều, sau đó chậm rãi đi phía trước di động.

Xe cáp treo tốc độ trở nên chậm, Lãnh Phong cũng không có lộ ra buông lỏng vẻ mặt, mà là tròn tròn cặp mắt, gắt gao nhìn về phía trước.

Liên ở cách xe cáp treo không tới cách xa năm mét địa phương, có một cái thẳng đứng hạ xuống!

Ước chừng 150 mét hạ xuống, hơn nữa còn là thẳng tắp!

Cái này làm cho Lãnh Phong nhịp tim nhất thời gia tốc, còn hơn hồi này nữa muốn nhanh hơn gấp đôi!

Bên dưới không trung rớt, như vậy chuyện Lãnh Phong không biết ngồi qua bao nhiêu lần, cũng cho tới bây giờ cũng sẽ không cảm thấy sợ hãi loại.

Nhưng bây giờ đối mặt cái này xe cáp treo, Lãnh Phong không thể không nói, này thật đặc biệt sao quá kinh khủng!

"Oa tắc, thật là giỏi, ta thích!" Mạch Nhiên đôi mắt đẹp lóe lên ánh sáng, mặt đầy hưng phấn.

Xe cáp treo tốc độ chỉ chậm ba giây, sau đó Mạnh gia tốc, hướng hạ xuống đường sắt phóng tới.

"Ngọa tào!" Lãnh Phong rút cuộc tuôn ra gầm lên giận dữ, thanh âm thẳng bay đến chân trời!

Xe cáp treo theo thẳng tắp dưới đường ray hàng, tốc độ nhanh để cho người cơ hồ muốn bất tỉnh khuyết đi qua.

Lãnh Phong cố nén sử dụng dị năng xung động, nhắm lại con mắt cảm thụ đây giống như trời cao rơi xuống như vậy cảm giác.

Hắn vô số lần làm qua dưới không trung rớt, nhưng vẫn là lần đầu tiên bị hạ xuống hù dọa thành làm qua bộ dáng.

"Ư thật tốt chơi đùa!"

Xem xét lại Mạch Nhiên, nàng mặt đầy hưng phấn, không ngừng phát ra hưng phấn tiếng gọi âm i.

Này xe cáp treo cabin không có để cho nàng cảm giác một chút sợ hãi, ngược lại để cho nàng tiếng cười không ngừng.

Thẳng tắp hạ xuống sau, xe cáp treo theo đường sắt chuyển một vòng, sau đó tốc độ chậm lại, cuối cùng chậm rãi ngừng ở khởi điểm.

Cảm giác qua xe giường đã dừng lại, Lãnh Phong mới chậm rãi trợn mở con mắt, không ngừng thở hào hển.

Nếu như cho hắn cơ hội lựa chọn, hắn đánh chết cũng sẽ không ngồi lên này xe cáp treo, hắn tình nguyện đi cùng Buck hoặc là Huyền Tâm đánh một trận.

Chỉ là ngồi một lần xe cáp treo, cũng đã để cho người bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

Một tên nhân viên làm việc tiến lên là Lãnh Phong mở ra giây nịt an toàn, sau đó làm một cái mời thủ thế, tỏ ý để cho hắn đi xuống.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, hai chân hơi có chút như nhũn ra, lại không có thể thoáng cái đứng lên.

Hiện tại hắn hãy cùng nhóm đầu tiên đi xuống xe cáp treo người như thế, hai chân như nhũn ra, hô hấp dồn dập, thậm chí còn bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

Mà Mạch Nhiên nở nụ cười đi tới Lãnh Phong trước người, bắt hắn lại hai tay, đưa hắn một cái từ ghế ngồi kéo lên, sau đó đỡ hắn rời đi xe giường khởi điểm.

"Hi hi hi hi" Mạch Nhiên đỡ Lãnh Phong đi về phía trước, không ngừng phát ra tiếng cười.

Lãnh Phong dĩ nhiên biết nàng đang cười cái gì, lúc này hắn mặt đầy khó chịu cau mày, đều do Mạch Nhiên, hắn mới sẽ như vậy khổ ép ngồi lên chiếc này xe cáp treo.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Có thể động thủ liền đừng nói nhảm

Tokyo một phòng ăn.

"Hi hi hi ha ha ha ha "

Mạch Nhiên ngồi ở Lãnh Phong đối diện, che miệng cười như điên.

Lãnh Phong sậm mặt lại, cố nén đem nàng ném ra ngoài xung động, sau đó cắn răng phun ra mấy chữ: "Cười cái gì!"

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng Lãnh Phong rất rõ, Mạch Nhiên đang cười cái gì.

Nhìn không ngừng cười như điên Mạch Nhiên, Lãnh Phong hít sâu một hơi, cưỡng bách chính mình tỉnh táo lại.

Thân là để cho vô số Dị Năng Giả nghe tin đã sợ mất mật không trung Sát Thần, hấn vinh dự, hấn mặt hôm nay tất cả đều mất hết.

Bởi vì thân là không trung Sát Thần hấn, lại sợ xe cáp treo!

Đây cũng là tại sao Mạch Nhiên một mực ở cười nguyên nhân.

Từ đi xuống xe cáp treo sau, Mạch Nhiên nụ cười sẽ không dừng lại, cho tới bây giờ đi qua hai mươi phút, nàng vẫn còn đang cười.

Lãnh Phong sậm mặt lại, gắt gao trợn mắt nhìn Mạch Nhiên, cắn răng nghiêng lợi thấp giọng nói: "Cười đi, chết cười nguoi, cười đáp nguoi ngực phẳng, cười đáp nguoi mang thai, cười đáp nguoi 1m5!"

"Ha ha ha ha ha" Mạch Nhiên che miệng, cơ hồ muốn cười tắt thở.

"Tĩnh táo, tĩnh táo!" Lãnh Phong hít sâu một hơi, không ngừng ám chỉ chính mình, lặng lẽ tự nói với mình xung động là ma quỷ, có thể nói chuyện liên ngàn vạn lần không nên động thủ.

Một lát nữa, Mạch Nhiên nụ cười mới hơi chút giảm ít một chút, sau đó dùng đến hài hước ánh mắt nhìn Lãnh Phong, dùng sức cắn môi, cứ có thể làm cho mình không nữa cười ra tiếng.

"Nguoi cười nữa có tin ta hay không đem nguoi ném ra ngoài!" Lãnh Phong cắn răng nghiêng lợi nói.

"Nguoi dám ném ta đi ra ngoài, ta liền nói cho Mộc Mộc hôm nay nguoi sự tình!" Mạch Nhiên uy hiếp ngược lại Lãnh Phong.

Lãnh Phong trợn tròn cặp mắt, sau đó hít sâu một hơi, nắm chặt hai quả đấm, cố gắng làm cho mình tĩnh táo lại, sau đó chậm rãi phun ra hai chữ: "Nguoi lợi hại!"

"Hừ hừ, đừng nghĩ khi dễ ta nha, nguoi nếu là khi dễ ta, ta liền đem nguoi sợ xe cáp treo sự tình truyền rao!" Mạch Nhiên vùng phấn quyền, nhìn chăm chăm Lãnh Phong nói.

Lãnh Phong khề cần răng, không nói gì thêm.

Hấn đã hối hận, đặc biệt hối hận!

Hấn hận mình làm mà phải bồi Mạch Nhiên đi ra, hấn hận mình làm mà muốn cùng nàng cùng đi công viên, hấn càng hận chính mình vì sao biết sợ xe cáp treo.

Thân là không trung Sát Thần, hấn cũng không biết trên không trung làm qua bao nhiêu lần tự do phóng khoáng lộn cùng trời cao rơi xuống, còn có cáp tốc leo lên.

Nhưng hôm nay lại thua ở xe cáp treo bên trên, này giới ạ quá không khoa học.

Càng xui xẻo là, những thứ này đều bị Mạch Nhiên nhìn ở trong mắt, sau đó hấn cũng rất khổ ép bị Mạch Nhiên nắm được cán.

Bởi vì hấn sợ xe cáp treo này sự tình tuyệt đối không thể để cho người khác biết, nếu hấn không là sau này cũng không cần ở Dị Năng Giả thế giới đặt chân!

Lãnh Phong cái đó hận a, hấn đều muốn thuê cái Tinh Thần Hệ Dị Năng Giả, xóa sạch Mạch Nhiên mới vừa rồi trí nhớ.

Nhưng như vậy là không thực tế, Tinh Thần Hệ Dị Năng Giả quá ít, hơn nữa xóa sạch một người trí nhớ, quá tàn nhẫn.

Lúc này, phục vụ viên bụng đĩa thức ăn đi tới, bày ra ở trước mặt hai người.

Lợn thịt com, đồ ngọt cùng lãnh bàn, còn có canh nước xương.

Đây là Đông Doanh thường thấy nhất bữa trưa, không tính là phong phú, nhưng mùi vị tuyệt đối nhất lưu.

"Ăn com, đói chết ta." Mạch Nhiên cầm đũa lên, kẹp một khối nhỏ thịt nạc, thả vào trong miệng, chậm rãi nhai.

Lãnh Phong cũng không có ăn com tâm tình, hấn bị Mạch Nhiên khí không có bất kỳ thêm ăn, có chăng qua là ai oán.

Hấn một đời thanh danh, đều bị Mạch Nhiên cho hủy.

"Ô kia, khác (đừng) luôn là như vậy ánh mắt nhìn ta rồi, ta cũng không phải là muốn ăn nguoi, ổn định ổn định, chỉ cần nguoi không khi dễ ta đâu rồi, ta sẽ không đem hôm nay nguoi sự tình nói ra, đừng lo lắng cáp, ăn com đi."

Nói xong, Mạch Nhiên kẹp một miếng thịt đến Lãnh Phong trong chén.

Lãnh Phong bấu môi một cái, không có động thủ đi lấy đũa, vẫn mặt đầy khó chịu.

"Người nếu là không ăn cơm lời nói ta liền gọi điện thoại cho Mộc Mộc!" Mạch Nhiên rút cuộc sử dụng ra nòng sắt thủ.

Lãnh Phong đầu tiên là thiêu thiêu mi mao, sau đó lấy tốc độ nhanh nhất cầm đũa lên, từng ngụm từng ngụm đang ăn cơm.

Tốc độ của hần đem Mạch Nhiên cũng cho dọa cho giật mình, sau đó nàng cười hi hi đưa tay ra, nhẹ nhàng vuốt ve Lãnh Phong tóc, nở nụ cười nói: "Ngoan ngoan."

Mạch Nhiên cử động để cho Lãnh Phong khóe miệng không ngừng co quắp, cố nén đem Mạch Nhiên chém thành muôn mảnh xung động, rất thức thời không có làm bất kỳ phản kháng.

Hần biết, hần bây giờ nếu là làm ra cái gì để cho Mạch Nhiên không hài lòng sự tình, Mạch Nhiên nhất định sẽ đưa hần hôm nay xui xẻo chuyện truyền rao, này cô gái nhỏ dám nói thế với, liền khẳng định dám làm như vậy!

Cho nên hần bây giờ chỉ có thể rất khổ ép mặc cho Mạch Nhiên khi dễ chính mình, dù sao nhẫn nhất thời không có gì, nhưng danh tiếng không liền xong.

Ăn rồi bữa trưa sau, Mạch Nhiên ôm Lãnh Phong cánh tay, mang theo hần đi ở trên đường chính.

"Lãnh Phong a, ta rất muốn biết, người vì sao lại sợ xe cấp treo đầu rồi, người không phải là không trung Sát Thần chứ sao." Mạch Nhiên cười hỏi.

Nhớ tới Lãnh Phong ngồi xe cấp treo lúc bộ dáng, Mạch Nhiên lại không nhịn được muốn cười to.

Lãnh Phong bấu môi một cái, cắn răng nói: "Không biết"

Quả thật, ngay cả chính hần cũng không biết tại sao, chính là không khỏi sợ hãi, không có biện pháp giải thích.

"Hi hi, người mới vừa rồi đáng vẻ thật tốt có ý tứ nha." Mạch Nhiên cười nói.

Mạch Nhiên là ôm thật chặt Lãnh Phong cánh tay, hai người đi chung với nhau giống như là thân mật vô gian tình nhân.

Hơn nữa Lãnh Phong không dám đi tránh thoát, bởi vì coi như hần tránh thoát, Mạch Nhiên cũng nhất định sẽ uy hiếp hần.

Bây giờ Mạch Nhiên có Lãnh Phong cái này nhược điểm, luôn là lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác Lãnh Phong làm rất nhiều hần không muốn làm sự tình.

Bất quá bị Mạch Nhiên ôm chặt cánh tay, Lãnh Phong không thể nói là thua thiệt, bởi vì Mạch Nhiên kia xinh xắn hai vú, luôn là vô tình hay cố ý mà sát cánh tay hần.

Mạch Nhiên thân cao mặc dù chỉ có 1m65, nhưng nàng vóc người rất tốt, duy nhất không được hoàn mỹ là bộ ngực nhỏ điểm, chỉ có B+ kích thước, hơi chút đến gần c.

Bất quá ngực nàng hình dáng nhưng là hoàn mỹ không một tí vết, căn bản chọn không ra bất kỳ tí vết nào.

Nhưng Lãnh Phong ép căn bản không hề tâm tư đi cảm thụ, hần bây giờ chỉ muốn đi, đi nhanh lên người, cách xa Mạch Nhiên cái này Nữ Ma Đầu!

Mạch Nhiên ở sân chơi lúc kia bộ dáng khá ái, để cho Lãnh Phong ngay từ đầu còn muốn khen khen nàng, kết quả sau đó bị nàng lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác đi ngồi xe cấp treo sau, Lãnh Phong đã cảm thấy, Mạch Nhiên thật là một cái so với ai khác cũng còn đáng sợ hơn nữ hài.

Lúc này, Mạch Nhiên đột nhiên dừng bước, chỉ chỉ đường phố đối diện một gian kem ly tiệm, cười hi hi nói: "Lãnh Phong, người giúp ta đi mua kem ly đi, ta ở nơi này chờ người."

Lãnh Phong bấu môi một cái, đạo: "Tại sao không thể cùng đi?"

"Trên đường rất nhiều xe a." Mạch Nhiên chu cái miệng nhỏ nhắn nói.

Nghe được nàng lời nói, Lãnh Phong theo bản năng liếc mắt nhìn bên cạnh con đường, quả nhiên, xe tới xe đi, nếu như phản ứng không thích lời nói thật sẽ bị xe đánh ngã.

Hơn nữa phụ cận cũng không có ai hành đạo, phải đến đối diện lời nói thật có nhiều chút khó khăn.

"Vậy cũng tốt, người muốn cái gì vị?" Lãnh Phong bắt đầu đi đáp ứng Mạch Nhiên yêu cầu.

Bởi vì nếu như hần cự tuyệt, Mạch Nhiên nhất định sẽ sử dụng ra đòn sát thủ.

"Ồ mai vị." Mạch Nhiên nói.

Lãnh Phong nha một tiếng, sau đó đi tới bên lề đường, chờ xe chiếc hơi chút ít một chút sau, chân trái dùng sức đạp một cái, lấy tốc độ kinh người hướng

đường xe chạy đối diện chạy đi.

Hắn phản ứng cùng tốc độ há là người bình thường có thể so sánh, ngăn ngừa mấy giây thời gian, hắn sẽ đến đường xe chạy đối diện.

Mạch Nhiên nhìn Lãnh Phong cử động, cặp mắt lóe lên tiểu tinh tinh, nàng bị Lãnh Phong mới vừa rồi nhất cử nhất động cho mê đảo.

Đang lúc này, một cái đại thủ, hướng Mạch Nhiên bả vai nhấn tới.

Mạch Nhiên mặc dù chiến đấu năng lực không thể cùng Lãnh Phong so sánh, nhưng nàng nói thế nào cũng là luyện qua Bát Kích người, cảm giác năng lực cũng không yếu.

Nhận ra được có đồ ở nhích lại gần mình, Mạch Nhiên theo bản năng hướng bên phải dời động một cái, tránh thoát hướng bả vai tới bàn tay, sau đó nhanh chóng xoay người.

Ba người tướng mạo nam nhân thô bỉ, đứng ở sau lưng nàng, ánh mắt dừng lại ở Mạch Nhiên trên người, ba trên mặt người đều tràn đầy tươi đẹp vẻ mặt.

Dù sao, Mạch Nhiên loại này tăng thứ mỹ nữ, xưng là toàn thể giới tối cô gái xinh đẹp cũng không quá đáng, cho dù là một cái ánh mắt, cũng có thể mê đảo một chi quân đội.

Dĩ nhiên, Lãnh Phong ngoại trừ.

"Mỹ nữ, đang chờ người à?" Đứng ở chính giữa nhỏ thấp nam tử dùng Đông Doanh ngữ nói.

Hắn chết chết nhìn Mạch Nhiên, vừa nói, khoe miệng bất tri bất giác chảy ra một chút nước miếng.

Mạch Nhiên nhất thời cảm giác buồn nôn, chịu đựng nôn mửa xung động, lui về phía sau hai bước.

Bởi vì này nam thật sự là quá thô bỉ, quá ác tâm.

Đứng ở chính giữa nam nhân thân cao vẫn chưa tới 1m6, hơn nữa tóc liền căn (cái) đóng cò tự đắc, còn có kia con mắt, tiểu liên giống một điều kẻ hở.

Mập mạp mặt, mập mạp vóc người, để cho người thấy đều sẽ cảm giác được (phải) chán ghét.

Mà đứng ở nhỏ thấp nam tử hai bên gã bỉ ổi, thân cao muốn so với cao một chút, mà hai người bên hông cũng phình, hiển nhiên là mang theo súng, phỏng chừng chính là nhỏ thấp nam tử bảo tiêu.

"Cút!" Mạch Nhiên sắc mặt lạnh giá phun ra một chữ.

"Mỹ nữ, ngươi thuộc về ta, ngươi tốt nhất ngoan ngoãn theo ta đi, ta nhưng là Thiên Hoàng con nuôi." Nhỏ thấp nam tử mặt đầy kiêu ngạo, dùng khó nghe tới Cực Đông Doanh Ngữ nói.

Mạch Nhiên bao nhiêu nghe hiểu được một ít Đông Doanh ngữ, cho nên biết hắn nói chuyện là ý gì.

"Há, nguyên lai ngươi là Đông Doanh sỏ bức Thiên Hoàng Quy Nhi Tử a." Mạch Nhiên mặt đầy lạnh cười nói, sau đó đùi phải đạp mạnh ra, đá vào nhỏ thấp nam tử mập mạp mu mỡ bên trên, trong nháy mắt đưa hắn đập bay ra ngoài.

"A!" Nhỏ thấp nam tử hét thảm một tiếng, hung hãn ngã tại ba mét bên ngoài trên mặt đất, trực tiếp té cái ngã gục.

Mà hai gã bảo tiêu nhất thời cả kinh, bởi vì bọn họ căn bản liền không thấy rõ Mạch Nhiên cử động, chờ bọn hắn khi phản ứng lại sau khi, bọn họ phải bảo vệ người cũng đã bị đập bay ra ngoài.

"Thiếu gia." Hai cái bảo tiêu liền vội vàng xông lên, đem nhỏ thấp nam tử đỡ dậy.

"Bắt nàng cho ta." Nhỏ thấp nam tử che chính mình mu mỡ, mặt đầy thống khổ.

Mạch Nhiên mặc là cao cân dếp xăng-đan, một cước này đá vào hắn mu mỡ bên trên, thiếu chút nữa thì muốn hắn nửa cái mạng.

"Ừ."

Hai gã bảo tiêu đáp một tiếng, sau đó sắc mặt âm trầm hướng Mạch Nhiên đi tới.

"Ngươi căn bản không biết chính ngươi làm cái gì sự tình!" Một tên bảo tiêu mở miệng nói.

"Hắn là Thiên Hoàng nghĩa tử, ngươi sẽ hối hận hôm nay làm cử động." Một gã khác bảo tiêu cũng nói.

Mạch Nhiên thiêu thiêu mi mao, mặt đầy xem thường, sau đó chờ một tên bảo tiêu đến gần sau, chân trái Mãnh quét ra, đá vào hắn giữa hai chân.

Nhìn tên này bảo tiêu che đầy quần, mặt đầy thống khổ quỳ sụp xuống đất, Mạch Nhiên khinh thường vỗ tay, hừ lạnh nói: "Có thể động thủ liền đừng nói nhảm."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 220: Đoạn Tử Tuyệt Tôn Cước

Chung quanh người đi đường cũng kinh ngạc đến ngây người, nhiều người cũng không thể tin được, cái này mới nhìn qua có chút nhu nhược cô gái, lại sẽ có kinh người như vậy sức chiến đấu, liên tục hai chân đem hai người cho đạp ngã, một người trong đó còn quỳ dưới đất, sắc mặt thống khổ, phỏng chừng hẳn lão Nhị là phí.

Dù sao Mạch Nhiên mới vừa rồi một cước kia là trực tiếp dùng hết lực khí toàn thân, mặc dù khí lực nàng không tính lớn, nhưng đạp phí một người lão Nhị, vẫn là không có vấn đề.

Duy nhất còn đứng bảo tiêu theo bản năng lui về phía sau một bước, mặt đầy kinh hoàng nhìn Mạch Nhiên.

Mạch Nhiên xuất thủ thật sự là quá ác, cho dù hẳn là một gã trung nhân, nhưng bây giờ cũng không dám tiến lên bắt Mạch Nhiên, rất sợ Mạch Nhiên lại đột nhiên cho hẳn tới một chiêu Đoạn Tử Tuyệt Tôn Cước.

"Tôi a, để cho ta biết một chút về thực lực các ngươi." Mạch Nhiên xoay vặn cổ, hoạt động một chút cánh tay, hướng một tên sau cùng bảo tiêu ngoắc tay, mặt coi thường nói.

Nàng phép khích tướng cũng không có đưa đến tác dụng, tên này bảo tiêu căn bản sẽ không dùng xông lên dùng khí, dù sao Mạch Nhiên Đoạn Tử Tuyệt Tôn Cước lực uy hiếp thật sự là quá mạnh, bất kỳ một cái nào nam tử cũng sẽ sợ hãi.

Mà đường xe chạy đối diện Lãnh Phong mua xong hai cái kem ly sau, xoay người hướng Mạch Nhiên phương hướng nhìn.

Sau một khắc, hẳn liền trọn tròn cặp mắt, sau đó cả người sát khí bộc phát ra, đem chung quanh người đi đường cũng dọa cho giật mình.

Lãnh Phong cầm trong tay kem ly tiện tay ném một cái, sau đó hướng Mạch Nhiên phương hướng phóng tới.

Hắn sẽ tức giận, là bởi vì Mạch Nhiên là hắn nhiệm vụ mục tiêu, là hắn cần phải bảo vệ đối tượng.

Bây giờ Mạch Nhiên cùng một cái trung nhân chống cự, hẳn dĩ nhiên muốn lập tức đi tới bảo vệ nàng.

Ở Lãnh Phong sau khi rời đi, vốn là đứng ở hắn bên cạnh một người đàn ông mặt đầy khổ ép lấy xuống xen vào ở trên đỉnh đầu hẳn hai cái kem ly, sau đó hướng Lãnh Phong phương hướng chửi một câu: "Bất dật, tại sao có thể ném loạn rác rưởi."

Nhưng vô cùng nóng nảy Lãnh Phong căn bản không để ý tới những thứ này, nhanh chóng chạy đến lối đi bộ, hướng Mạch Nhiên phương hướng phóng tới.

Hai bên xe cộ rồi rít giẫm đạp thẳng xe gấp, rất sợ đem Lãnh Phong đánh ngã.

Nhưng Lãnh Phong ép căn bản không hề đi quan tâm những thứ này, không tới hai giây, hẳn sẽ đến Mạch Nhiên bên người, lấy xuống một mực đeo kính mát, lạnh giá ánh mắt nhìn về tên này trung nhân.

"Hi hi, Lãnh Phong."

Thấy Lãnh Phong đi tới bên cạnh mình, Mạch Nhiên trên mặt lạnh giá trong nháy mắt biến mất, cướp lấy là nở nụ cười.

Bây giờ nàng, biến trở về cái đó khả ái nhu thuận Mạch Nhiên.

"Ngươi không sao chứ?" Lãnh Phong hỏi.

"Dĩ nhiên không việc gì, ngươi xem, ta còn đánh ngã hai người đây." Mạch Nhiên cười hi hi nói, phăng phất ở hướng Lãnh Phong giành công.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn ngã xuống hai gã nam tử, sau đó thiêu thiêu mi mao.

Hắn mới vừa rồi đều là đưa lưng về phía Mạch Nhiên phương hướng, cho nên không biết đạo cụ thể xảy ra chuyện gì mới.

"Bất kể như thế nào, bọn họ nếu dám tìm làm phiền người, vậy bọn họ cũng không cần đứng trở về." Lãnh Phong xoay vặn cổ, hướng duy nhất đứng bảo tiêu đi tới, hai quả đấm nhất thời nắm chặt.

Tối hôm qua Mạch Nhiên bị Huyền Tâm tập kích, hắn tôn nghiêm cũng đã bị giẫm đạp lên.

Bởi vì đó là hắn chấp hành nhiệm vụ ba năm qua, lần đầu tiên nhiệm vụ mục tiêu bị người bỏ lại lâu.

Cho nên lần này, thấy Mạch Nhiên lần nữa gặp phải phiền toái, hắn tức giận, hắn muốn cho những người này biết cái gì gọi là hối hận!

"Người người đừng tới đây!"

Nhìn hung thần ác sát Lãnh Phong, tên này bảo tiêu theo bản năng lui về phía sau, lui hai bước sau, lại không cẩn thận té ngã trên đất.

Lãnh Phong đi tới bên cạnh hắn, chân phải nâng lên, một cước giẫm ở bộ ngực hắn bên trên, nhất thời đem hắn giẫm đạp tất hoi.

Chung quanh vây xem người càng ngày càng nhiều, nhưng không người nào dám xuất thủ ngăn lại, chẳng qua là tròn tròn mắt nhìn.

Lãnh Phong đẹp trai mê đảo rất nhiều vây xem cô gái trẻ tuổi, mà Mạch Nhiên mỹ lệ cũng mê đảo vây Quan Thanh năm, cho nên không có ai sẽ đi xuất thủ ngăn lại, thậm chí báo cảnh sát cũng không có.

Ngay tại Lãnh Phong còn muốn tiếp tục đạp một cước thời điểm, Mạch Nhiên lại đi tới bên cạnh hắn, nhẹ nhàng kéo kéo hắn vạt áo, lộ ra một cái khả ái vô cùng nụ cười, đạo: "Lãnh Phong, ta mời người nhìn cái chiêu thức thế nào."

Nhìn về mặt khả ái nụ cười Mạch Nhiên, Lãnh Phong theo bản năng hỏi "Chiêu thức gì?"

"Nhìn a."

Mạch Nhiên đi tới nhỏ thấp nam tử bên người, không nhìn hắn kinh hoàng vẻ mặt, sau đó hướng Lãnh Phong cười cười, dùng yếu điệu thanh âm, đạo: "Chiêu này đầu rồi, liền kêu, Đoạn Tử Tuyệt Tôn Cước!"

Lãnh Phong: "!!!"

Ồ tất cả mọi người nhìn soi mói, nòng một cước này, hung hãn đá vào nhỏ thấp nam tử giữa hai chân.

Lãnh Phong: "!!!"

Vây xem quần chúng: "!!!"

"A!!!"

Nhỏ thấp nam tử nhất thời phát ra một tiếng tan nát tâm can kêu thảm thiết, sau đó che đáy quần, không ngừng lăn lộn trên mặt đất.

Trúng bễ thống khổ, không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

Mạch Nhiên hoạt bát đi trở về đến Lãnh Phong trước người, ôm cánh tay hắn, lần nữa lộ ra khả ái nụ cười, đạo: "Thế nào, lợi hại."

Lãnh Phong hít sâu một cái hơi lạnh, sau đó lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười, "Lợi hại, quá lợi hại."

Chung quanh vây xem nam nhân đều cảm giác được đáy quần truyền tới một trận hơi lạnh, theo bản năng lui về phía sau một bước, nhìn về phía Mạch Nhiên ánh mắt cũng thay đổi thành kinh hoàng.

Dù sao đáng yêu như thế một cô gái, lại biết dùng tàn nhẫn như vậy một chiêu.

Ngay cả Lãnh Phong, cũng cảm giác một chút sợ hãi.

Này gọi ả thật sự là quá ác, một cước đi xuống, đoạn tử tuyệt tôn a.

Hơn nữa Mạch Nhiên đạp xong, còn hướng Lãnh Phong bán manh.

"Hừ, ai bảo phệ vật này mới vừa rồi khi dễ ta." Mạch Nhiên bĩu môi nói.

"Hắn khi dễ người cái gì?" Lãnh Phong theo bản năng hỏi.

"Hắn mới vừa nói muốn bắt đi ta." Mạch Nhiên ôm thật chặt Lãnh Phong cánh tay, lộ ra một bộ đáng thương hình.

Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, đạo: "Cứ như vậy?"

"Ừ, cứ như vậy, không có." Mạch Nhiên gật đầu nói.

"Tê "

Lãnh Phong hít một hơi lãnh khí, nhìn về phía Mạch Nhiên ánh mắt cũng thay đổi cổ quái.

Cô em này ác a, quả nhiên là hung ác loại người.

"Lãnh Phong, chúng ta đi thôi, ta không muốn nhìn thấy mấy cái này sủa bức, bọn họ thật vô dụng a, cũng không chống nổi ta một chiêu." Mạch Nhiên lắc lắc Lãnh Phong cánh tay, dùng rất đáng yêu thanh âm nói.

Lãnh Phong khoe miệng có chút co quắp một chút, cười khổ nói: "Đó là bởi vì ngươi quá lợi hại."

Quả thật, nàng chiều này Đoạn Tử Tuyệt Tôn Cước để cho Lãnh Phong đều cảm giác được sợ hãi, dĩ nhiên lợi hại.

"Đây là khẳng định a." Mạch Nhiên nháy mắt đến con mắt, cười nói: "Nói thế nào ta cũng vậy luyện qua người, không phải là bạch lãn lộn."

"Đi thôi." Lãnh Phong cười khổ một tiếng, theo bản năng muốn mang Mạch Nhiên rời đi.

"Chờ xuống." Mạch Nhiên lại dừng bước lại.

"Thế nào?" Lãnh Phong không hiểu hỏi.

Mạch Nhiên lộ ra một tia cười đều, sau đó đi tới bị Lãnh Phong giẫm đạp ngắt đi bảo tiêu bên người, chân phải nâng lên, sau đó dùng cao cân dếp xăng-đan gót giày, giẫm đạp ở tên này bảo tiêu giữa hai chân.

Nàng mới vừa rồi đều là dùng đạp, lần này là trực tiếp dùng gót giày giẫm đạp.

So với mới vừa rồi cũng ác hơn!

Lãnh Phong: "

Vậy xem quần chúng: "

"A! ! !"

Lại vừa là một tiếng tan nát tâm can kêu thảm thiết, vang dội chân trời.

Nhưng kẻ cầm đầu Mạch Nhiên, đã kéo Lãnh Phong tay, đi ra cực xa.

Mạch Nhiên, dùng chiều này Đoạn Tử Tuyệt Tôn Cước, phí ba người lão Nhị, để cho bọn họ chân chân chính chính đoạn tử tuyệt tôn.

Lãnh Phong đi ở Mạch Nhiên bên người, thật cảm giác áp lực, thậm chí đối với nàng còn có một chút sợ hãi.

Dù sao, này cô gái nhỏ nếu là ngày nào khó chịu, cho hắn tới một chiều như thế, vậy còn được (phải)?

Lãnh Phong gõ gõ trong lỗ tai vô tuyến điện, nói: "Lăng Mặc, giúp ta lưu ý một chút trên Internet, nếu như người thấy trên Internet có quan hệ với ta cùng Mạch Nhiên video hoặc là hình, thậm chí là lời bàn, người liền lập tức cho ta thủ tiêu, hơn nữa Hack mất đối phương tài khoản."

"Được." Vô tuyến điện trong rất nhanh truyền ra Lăng Mặc đáp lại.

Mạch Nhiên ôm Lãnh Phong cánh tay, cùng hắn sóng vai đi chung với nhau, hơn nữa hừ một bài không biết tên tiểu khúc.

Nghĩ đến Mạch Nhiên mới vừa rồi cử động, Lãnh Phong thì có muốn quay đầu liền đi xung động, dù sao Mạch Nhiên thật sự là quá ác.

Lúc này, vô tuyến điện trong truyền ra Lăng Ảnh thanh âm.

"Lãnh Phong, mạch thúc thúc hắn muốn đi ra ngoài cùng Đông Doanh một ít thương nhân nói chuyện làm ăn, người cảm thấy thế nào?"

Nghe được Lăng Ảnh lời nói, Lãnh Phong trầm ngâm một chút, đáp lại: "Không việc gì, để cho mạch thúc thúc đi đi, người và Mộc Mộc toàn bộ hành trình đi theo, Lăng Mặc liền ở lại trong tửu điểm đi, bây giờ ảnh võ giả người liền mình đã bỏ chạy, các người không cần lo lắng."

Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên cơ hồ ở trung tâm thành phố đi dạo hơn nửa vòng, căn bản không có phát hiện ảnh võ giả liền mình tung tích, cho nên rất hiển nhiên là đã bỏ chạy.

"Tốt lắm, ta đi nói cho mạch thúc thúc." Lăng Ảnh nói.

Lãnh Phong ừ một tiếng, tiếp theo sau đó theo sát ở Mạch Nhiên bên người.

Việc trải qua mới vừa rồi sự tình, Lãnh Phong đã không dám rời đi Mạch Nhiên nửa bước.

Lúc này Mạch Nhiên cầm trong tay một cái ô mai vị kem ly, miệng nhỏ cắn một chút đến, nhìn qua giống như là không có một người đại tiểu hài một dạng kia bộ dáng khả ái để cho chung quanh người đi đường rối rít ghé mắt, ngay cả Lãnh Phong cũng không nhịn được nhìn lâu nàng mấy lần.

"Lãnh Phong, người nói tiếp theo chúng ta nên đi kia tốt đây?" Mạch Nhiên ăn kem ly, lộ ra suy tư về mặt.

"Không biết." Lãnh Phong từ tốn nói.

Hắn biết rất nhiều địa phương, nhưng chính là chưa quen thuộc Đông Doanh, cho nên Mạch Nhiên hỏi hắn, hắn cũng trả lời không được.

"Chúng ta đây nếu không đi ăn khắp phụ cận ăn vặt đi, người nói thế nào?" Vừa nhắc tới ăn, Mạch Nhiên đôi mắt đẹp nhất thời lóe lên hung phấn ánh sáng, nàng cũng là một gã kẻ tham ăn, hơn nữa nắm giữ thế nào ăn cũng sẽ không mập thể chất.

Mạch Nhiên trọng lượng cơ thể chỉ có 84 cân, tới một trận kinh phong phỏng chừng cũng có thể đem nàng cho thổi đi.

"Ý kiến hay!" Lãnh Phong cũng là một cái kẻ tham ăn, đối với (đúng) mỹ thực không có bất kỳ sức đề kháng, Mạch Nhiên đề nghị vừa ra tới, hắn liền không có cự tuyệt lý do.

Vì vậy, Tokyo trong thành phố tâm lý, xuất hiện hai gã kẻ tham ăn.

"Lãnh Phong, cái này tốt giống như ăn thật ngon đáng về ư."

"Ông chủ, tới hai phần."

"Lãnh Phong Lãnh Phong, ta muốn ăn cái này."

"Ông chủ, tới hai chuỗi."

"Lãnh Phong người xem, cái này cá hình dáng rất không tồi nha."

"Mỹ nữ, tới hai cái."

Hai người cơ hồ đi khắp trung tâm thành phố, cuối cùng rốt cuộc không ăn được, ở một cái công viên bờ hồ ngồi xuống.

Mạch Nhiên nằm ở trên cỏ, vuốt ve bụng mình, hơi mỉm cười nói: "Hô, tám đời chưa ăn qua như vậy ăn no."

Ăn nhiều đồ như vậy, nàng bụng lại không có bất kỳ gò lên, cũng không biết nàng đem những thức ăn này đều ăn đi nơi nào.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 221: Người thắng

Lãnh Phong ngồi ở nàng bên người, lẳng lặng nhìn cách đó không xa hồ nhỏ, không nhịn được lộ ra vẻ tươi cười.

Hắn còn nhớ, ban đầu ở nhà gỗ nhỏ phụ cận, cũng có một cái hồ, hơn nữa so với cái này lớn hơn nhiều.

Khi còn bé, Mộ Thi Vân thỉnh thoảng sẽ mang theo hắn đến bờ hồ câu cá, đang câu cá đồng thời còn cùng hắn trò chuyện, kết quả đem cá cũng dọa cho chạy.

Hồi tưởng đã từng từng ly từng tí, Lãnh Phong nhất thời muốn trở về trong núi sâu nhìn một chút, bởi vì trong rừng núi nhà gỗ nhỏ, mới là nhà hắn.

Vô luận hắn sau này cư ngụ ở kia, hắn tâm, vẫn còn đang kia đang lúc trong nhà gỗ nhỏ.

Phát hiện Lãnh Phong trầm tư, nằm ở trên cỏ Mạch Nhiên nhất thời ngồi dậy, sau đó thân thể hướng Lãnh Phong dựa một chút, nhẹ giọng nói: "Nghĩ gì vậy?"

Mạch Nhiên trên người mùi thơm cơ thể bay vào Lãnh Phong trong lỗ mũi, để cho hắn từ trong trầm tư thức tỉnh.

"Cắt đứt người khác suy nghĩ là rất không có lễ phép hành vi." Lãnh Phong khẽ cau mày, có chút bất mãn nói.

"Trách ta rồi." Mạch Nhiên ục ục cái miệng nhỏ nhắn, mặt đầy vô tội.

Nhìn nàng lúc này bộ dáng, Lãnh Phong lại cũng không nói ra cái gì oán trách lời, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ thở dài, không nói gì nữa.

Mạch Nhiên khẽ tựa vào Lãnh Phong trên bả vai, chậm rãi nhắm lại con mắt.

Lãnh Phong theo bản năng nghĩ (muốn) muốn đẩy ra nàng, nhưng hắn tay mới vừa đụng phải Mạch Nhiên bả vai sau, lại nghe được Mạch Nhiên thanh âm

"Để cho ta dựa vào một hồi được không, liền một hồi."

Mạch Nhiên trong thanh âm mang theo một vẻ cầu khẩn, nàng tâm tình tựa hồ lâm vào thấp.

Lãnh Phong dừng dừng một cái, cuối cùng không có đi đẩy ra nàng, đưa cánh tay thu hồi, sau đó ngấm về phía trước hồ nhỏ.

Mạch Nhiên nhắm hai mắt, đầu tựa vào Lãnh Phong trên bả vai, hô hấp đều đều, nhìn qua giống như là ngủ.

Từ bóng lưng nhìn lại, hai người giống như là thân mật vô gian tình nhân.

Lãnh Phong nội tâm ở mâu thuẫn, nhưng Mạch Nhiên giờ phút này bộ dáng, lại để cho hắn không cách nào làm ra đẩy ra nàng cử động.

"Ai "

Lãnh Phong ở tâm lý thở dài, Mạch Nhiên dựa vào càng gần, hắn tâm lại càng loạn.

Bởi vì hắn tâm lý đã có Trương Ảnh Hàm, rất khó lại đi thích cái khác nữ hài.

Hắn rất chuyên nhất, sẽ không ba tâm hai ý, cho nên hắn chỉ sẽ chọn một cái.

Trương Ảnh Hàm kia giống như tiên nữ như vậy khí chất cao quý, còn có kia hiền lành, Thiên Tiên như vậy dung nhan, hoàn toàn chính là một cái nữ thần.

Mạch Nhiên rất khả ái, khi thì nhu thuận, khi thì bạo lực, thon nhỏ thân thể, rất dễ dàng là có thể làm cho người ta một loại nghĩ (muốn) phải vĩnh viễn bảo vệ nàng xung động.

Hai cái này đều là thể gian ít có tuyệt mỹ nữ hài, đòi thượng nhân môn muốn gặp được một cái đều khó khăn, nhưng Lãnh Phong đã gặp phải hai cái.

Hắn không biết nên làm sao bây giờ, hắn hy vọng đường nào dựa vào ở trên vai hắn là Trương Ảnh Hàm, như vậy hắn sẽ còn hơi an lòng một ít.

Nhưng hắn cùng Mạch Nhiên khoảng cách đã càng kéo càng gần, đây không phải là hắn muốn gặp được.

Chẳng qua là bây giờ đã không phải là hắn có thể khống chế, lần này nhiệm vụ tương đương với cho Mạch Nhiên cùng hắn một mình cơ hội, để cho hai người càng đi càng gần.

"Nên làm cái gì?" Lãnh Phong cắn cắn môi, sau đó ngấm hướng thiên không, ở tâm lý nói: "Su phò, ta nên làm cái gì? Thế nào mới có thể làm cho Mạch Nhiên buông tha ta?"

Nhưng Mộ Thi Vân nhất định không cách nào cho hắn trả lời, bởi vì Mộ Thi Vân đã vĩnh rời đi xa cái thế giới này.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, không biết quá lâu dài sau khi, Lãnh Phong nghe được Mạch Nhiên kia đều đều tiếng hít thở.

Nàng ngủ.

Lãnh Phong nhìn một ít thời gian, phát hiện đã đến gần ba giờ chiều.

Mạch Nhiên là dựa vào ở trên vai hắn ngủ chính hương, hơn nữa nàng hai tay không biết lúc nào đã ôm lấy Lãnh Phong cánh tay, xinh xắn hai vú dán chặt ở trên cánh tay hắn.

"Ta X, này cũng có thể ngủ. Quả nhiên là ăn no đi nằm ngủ, người lợi hại."

Lãnh Phong mặt đầy cười khổ, sau đó muốn rút ra bản thân cánh tay.

Nhưng sau một khắc, Lãnh Phong liền lảng lảng.

Bởi vì Mạch Nhiên ôm rất căng, hắn không dùng sức cắn bản không rút ra được, nhưng vừa dùng lực, Mạch Nhiên cũng sẽ bị thức tỉnh.

"Con bà nó." Lãnh Phong khẽ cau mày, nàng ngoan độc, ngay cả ngủ cũng chưa từng có chính mình.

Lãnh Phong rút cuộc buông tha đem Mạch Nhiên đánh thức xung động, sau đó mặc cho nàng ôm cánh tay mình, dựa vào ở trên bả vai mình ngủ.

Hắn cũng không tin, Mạch Nhiên có thể ngủ bao lâu.

Lãnh Phong có chút khó chịu rên một tiếng, sau đó đưa mắt đầu trở lại bình tĩnh trên mặt hồ.

Nước hồ rất thanh, Lãnh Phong coi như không mở ra Ứng Nhãn, đều có thể nhìn đến đáy hồ.

Trong hồ có rất nhiều cá đang bơi, đủ loại loại cá, có rất nhiều Lãnh Phong đều không gọi được tên.

Mà Lãnh Phong thậm chí thấy nhiều cái Ô Quy.

Quan sát đáy hồ cảnh sắc, Lãnh Phong không nhận được lộ ra vẻ tươi cười.

Hắn ban đầu nhìn thâm Yamanaka xem qua vô số mỹ lệ Phong cảnh, cho nên đối với thế giới bên ngoài cảnh sắc không có nhiều nhiều hứng thú, nhưng sau đó hắn phát hiện hắn có chút ếch ngồi đáy giếng, thật ra thì bên ngoài cảnh sắc mỹ lệ cũng không thiếu, hơn nữa rất nhiều cũng có thể rung động hắn tâm linh.

Lại không biết quá lâu dài, Lãnh Phong cảm giác mình bả vai hơi choáng.

Dù sao thời gian dài bị Mạch Nhiên dựa vào, căn bản là không có cách hoạt động.

Nhưng vừa lúc đó, tựa vào trên vai hắn Mạch Nhiên động động, sau đó chậm rãi mở hai mắt ra.

Nàng con mắt rất đẹp, giống như bảo thạch một dạng gần là đối với coi một lần, là có thể bị nàng con mắt hấp dẫn.

Mạch Nhiên nháy như nước trong veo đại con mắt, hướng Lãnh Phong lộ ra vẻ á náy nụ cười, đạo: "Xin lỗi, ta thật giống như không cẩn thận ngủ."

Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, mặt đầy khó chịu nói: "Cái gì gọi là thật giống như, người nha ngủ rất lâu được không?"

"Bao lâu?" Mạch Nhiên theo bản năng hỏi.

"Nửa giờ." Lãnh Phong mặt vô biểu tình trả lời.

"Ồ" Mạch Nhiên co rút rụt cổ, nàng căn bản không nghĩ tới nàng sẽ ngủ lâu như vậy.

Lãnh Phong liếc mắt nhìn thời gian, phát hiện đã sắp muốn đến bốn giờ chiều.

"Trở về đi, nghỉ thức ở 19h bắt đầu, chúng ta còn có ba giờ."

Nói xong, Lãnh Phong đứng lên, không cho Mạch Nhiên cự tuyệt cơ hội.

Hai người bọn họ đã đi ra ban ngày, chơi đùa cũng chơi đùa không sai biệt lắm.

Mạch Nhiên không có cự tuyệt, ngoan ngoãn đứng lên, đi theo Lãnh Phong bên người.

"Chúng ta đón xe trở về đi thôi, ta không nghĩ lại đi."

Vừa nói, Lãnh Phong đi tới ven đường, hướng một chiếc xe taxi ngoắc ngoắc tay.

Xe taxi ngừng ở Lãnh Phong trước người, tài xế nhiệt tình hướng hắn cười cười.

"Lên xe đi." Lãnh Phong quay đầu nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, sau đó ngồi vào ghế sau xe trong.

Mạch Nhiên gật đầu một cái, ngồi vào bên cạnh hắn.

"Peninsula Hotel." Lãnh Phong dùng Đông Doanh ngữ nói.

Tài xế đáp một tiếng, sau đó nhẹ đi lên chân ga, hướng Peninsula Hotel phương hướng đi tới.

Hai người ai cũng không nói gì, bầu không khí trong lúc nhất thời có chút lúng túng.

Một lát nữa, Mạch Nhiên mới mở miệng đánh vỡ yên lặng, "Lãnh Phong, tối nay chúng ta sẽ gặp nguy hiểm sao?"

"Cái này nói không chừng." Lãnh Phong khoanh tay, chậm rãi nhỏ khí, thấp giọng nói: "Cái này ta là không có biện pháp bảo đảm, mặc dù ảnh võ giả người liên minh đã bỏ chạy, nhưng ta không thể chắc chắn tây dã lương giới sẽ có hay không có khác (đừng) là bài tẩy, ta hiện dạ hội lưu ý bốn phía, sẽ không để cho các người gặp phải nguy hiểm."

Lãnh Phong thanh âm ép rất thấp, cũng chỉ có chính hắn cùng Mạch Nhiên có thể nghe được, chuyên tâm lái xe tài xế căn bản không nghe được bất kỳ âm thanh.

"Vậy người đến lúc đó phải toàn bộ hành trình đi theo ta, ta đi kia người đều phải đi theo." Mạch Nhiên chu cái miệng nhỏ nhắn nói.

"Người đi nhà cầu có phải hay không cũng phải ta theo đến?" Lãnh Phong mặt vô biểu tình nói.

Nghe được Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên đầu tiên là lẳng lẳng, sau đó lộ ra một tia cười đều, tay phải khoác lên Lãnh Phong trên bả vai, mặt đầy xấu cười nói: "Được a, nếu như người dám đi vào lời nói."

"Phốc "

Lãnh Phong không thiếu chút nữa phun ra một cái lão huyết.

Hắn còn muốn đùa giỡn một chút Mạch Nhiên, kết quả bây giờ ngược lại bị nâng cho trêu đùa, cái này quá mất mặt.

"Lãnh Phong a Lãnh Phong, theo ta chơi đùa đầu rồi, người chính là quá non nớt."

Mạch Nhiên mặt đầy người thắng nụ cười, khí Lãnh Phong cơ hồ muốn học máu.

Thân là không trung Sát Thần, hắn có nhược điểm ở Mạch Nhiên trên tay, nên thông minh công phu lại đùa bốn bất quá nàng.

Nghĩ tới những thứ này, Lãnh Phong hận không được đem mình bùng bít trong chăn khóc lớn một trận.

Hắn một đời thanh danh cứ như vậy bị Mạch Nhiên cho hủy, Lãnh Phong thậm chí còn hoài nghi Mạch Nhiên có phải hay không Nữ Ma Đầu chuyển thế, bạo lực như vậy, miệng còn không tha người.

Chính là nàng nhu thuận đáng về vẫn đủ khá ái.

Mạch Nhiên thấy Lãnh Phong không nói gì, vẫn nở nụ cười nói: "Ta sẽ chờ muốn đi tìm Mộc Mộc uống trà."

"Người thắng." Lãnh Phong rút cuộc mở miệng, mặt vô biểu tình.

Trên mặt không biểu tình, nhưng nội tâm của hắn thật ra thì đã bị khó chịu nuốt mất, nhưng lại không dám phát tác, bởi vì hắn có nhược điểm bị Mạch Nhiên nắm, nếu là nàng ngày nào tâm tình khó chịu, đem hắn sợ xe cấp treo sự tình truyền rao, vậy hắn sẽ không mặt ở Dị Năng Giả thế giới đặt chân.

Xe taxi lấy tốc độ đều đặn hướng Peninsula Hotel đi tới, nửa đường Mạch Nhiên thỉnh thoảng mở miệng trêu đùa một chút Lãnh Phong, mỗi lần cũng làm Lãnh Phong nổi giận trong bụng, lại không địa phương phát tiết, chỉ có thể khổ ép chịu đựng.

Làm xe taxi chậm rãi ngừng ở cửa tiệm rượu sau, Lãnh Phong nhanh chóng trả tiền xe, sau đó lấy tốc độ nhanh nhất nhảy xuống xe, hắn đã được đủ Mạch Nhiên, làm người thật sự là quá ác. Hắn vẫn lần đầu tiên bị một cô gái cho uy hiếp, hơn nữa còn là mới trưởng thành không bao lâu nữ hài.

"Đừng chạy nhanh như vậy mà, chờ ta một chút sẽ chết a!" Mạch Nhiên mặt đầy bất mãn đi xuống xe, nhìn Lãnh Phong phương hướng.

Lãnh Phong bữu môi một cái, dừng bước lại, chờ đợi nàng đến gần.

"Lại nói, ta có thể thấy, ảnh võ giả liên minh người liên minh đã cũng bỏ chạy." Lãnh Phong mở ra Ứng Nhãn, quét nhìn bốn phía.

"Cái này Huyền Nguyệt làm việc năng lực không tệ lắm." Lãnh Phong không nhịn được than thở, Huyền Nguyệt nói qua sẽ khuyên Huyền Tâm bỏ chạy ảnh võ giả liên minh, bây giờ ảnh võ giả liên minh thật bỏ chạy, đối với hắn nhiệm vụ mà nói là thiên đại trợ lực, như vậy hắn cũng không cần chung quy là không cần lo lắng.

Bởi vì ảnh võ giả liên minh thành viên thực lực cũng rất cường đại, ngay cả Lãnh Phong, tối hôm qua đối phó bốn cái Ninja thời điểm, cũng phí không ít khí lực.

Không có bọn họ giờ trò quỷ, Lãnh Phong ngược lại là có thể thả lỏng một ít, nhưng này không có nghĩa là hắn sẽ buông xuống cảnh giác.

Giữ cảnh giác, là Ám Dạ tôn chỉ một trong, như vậy có thể trước thời hạn phòng ngừa khả năng không biết nguy hiểm.

"Kia là chuyện tốt a, như vậy chúng ta ở trong tửu điểm liền không có gì đáng lo lắng." Mạch Nhiên có chút hưng phấn ôm Lãnh Phong cánh tay, khẽ cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 222: Do dự

Lãnh Phong không nói gì nữa, xoay người trở lại quán rượu.

Mạch Nhiên liền vội vàng theo sát ở bên cạnh hắn, nhẹ nhàng kéo cánh tay hắn.

Hai người nhìn qua tình nhân không khác nhau gì cả, dẫn quán rượu trong phòng khách mọi người ríu rít ghé mắt.

Dù sao hai người cũng trai tài gái sắc, một cái anh tuấn vô cùng, một cái khả ái nhu thuận.

Như thế nào đi nữa hoa lệ hình dung từ, đều không cách nào đi miêu tả hai người bộ dáng.

Cảm thụ dừng lại ở trên người ánh mắt, Lãnh Phong khẽ cau mày, hắn rất không thích loại cảm giác này.

Trong phòng khách nữ nhân, vô luận là đã kết hôn hay lại là chưa lập gia đình, đều ríu rít đưa ánh mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người.

Mặc dù Lãnh Phong đeo kính mát, nhưng kính râm không cách nào ngăn trở hắn đẹp trai, hắn không cần làm gì động tác, chỉ là đi về phía trước, cũng hấp dẫn trong phòng khách toàn bộ nữ nhân ánh mắt.

Có chút hơi đói khát, bay thẳng đến Lãnh Phong vút mị nhãn.

Nhưng những thứ này Lãnh Phong đều lựa chọn không nhìn, hắn đối với những người này có thể không có bất kỳ hứng thú.

Về phần Mạch Nhiên, trong phòng khách tất cả đàn ông ánh mắt cũng dừng lại ở trên người nàng.

Bởi vì bọn họ hay lại là lần đầu thấy đến đáng yêu như thế cô gái.

Chẳng qua là thấy cùng Mạch Nhiên đi chung với nhau Lãnh Phong sau, 98% nam nhân đều lộ ra phần Nộ Thần tình, bởi vì Mạch Nhiên kéo cánh tay hắn.

Cái này cũng chứng minh, hai người là một đôi.

Đuôi loại hâm mộ và ghen ghét ánh mắt cũng dừng lại ở trên người hai người, để cho hai người cảm thấy rất khó chịu, đặc biệt khó chịu.

"Lãnh Phong, ta nghĩ rằng mắng chửi người." Mạch Nhiên thấp giọng nói.

"Ta cũng vậy, nói cho đúng ta còn muốn giết người." Lãnh Phong cũng thấp giọng nói.

Ở trong phòng khách tất cả mọi người nhìn soi mói, Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên đi vào trong thang máy.

Mà hai người vừa định đóng cửa thang máy, thì có vài tên nam nữ kêu muốn vào thang máy, về phần bọn hắn nguyên nhân rất đơn giản, nữ là Lãnh Phong, nam là Mạch Nhiên.

Nhưng Lãnh Phong làm sao có thể sẽ để cho bọn họ như nguyện, hắn một cái tay theo như đang đóng cửa thang máy nút ấn bên trên, sau đó chân trái đá ra, đá vào đi tuốt đằng trước một người đàn ông từ trên người, trực tiếp đưa hắn đập ngã.

Nam tử ngã xuống đồng thời, cũng đánh ngã sau lưng vài người.

Bọn họ muốn xông vào thang máy suy nghĩ một chút pháp trong nháy mắt bề tan tành, bởi vì cửa thang máy đã đóng lại.

"Hô" Lãnh Phong nhỏ khí, bất đắc dĩ lắc đầu, đạo: "Dáng dấp đẹp trai cũng là một loại sai lầm."

"Ta mới vừa rồi còn muốn động thủ đầu rồi, ai biết bị người cho cướp danh tiếng." Mạch Nhiên bĩu môi nói.

Nàng vốn là cũng muốn một cước đạp ra ngoài, nhưng Lãnh Phong tốc độ muốn nhanh hơn nàng.

"Người coi đây là chơi đùa đây." Lãnh Phong quyết miệng nói: "Nếu là ta chậm một chút nữa, những người này liền vọt vào tới."

"Cũng đúng." Mạch Nhiên gật đầu một cái, nếu như bị những thứ này cảm thú xông vào, vậy coi như phiền toái, đến lúc đó Lãnh Phong trực tiếp trong thang máy đánh, rất khó lực khống chế độ, làm xảy ra án mạng sẽ không tốt.

Thang máy đi thẳng tới tới Đình Cấp, sau đó keng một tiếng, cửa thang máy chậm rãi mở ra.

Lãnh Phong gõ gõ tai trái trong vô tuyến điện, đạo: "Ta trở lại, còn có ai ở chỗ này?"

Không bao lâu, vô tuyến điện trong truyền ra Lăng Mặc thanh âm, "Lăng Ảnh hấn theo mạch thúc thúc đi ra ngoài, bây giờ chỗ này chỉ có một mình ta."

"Mở cửa đi, ta bây giờ tới." Lãnh Phong trả lời.

Nói xong, Lãnh Phong liếc mắt nhìn Mạch Nhiên, đạo: "Ta đi tìm Lăng Mặc, người có đi hay không?"

"Dĩ nhiên."

Hai người tới Lăng Mặc trước cửa phòng, vừa mới chuẩn bị gõ cửa, cửa phòng cũng đã bị Lăng Mặc mở ra.

Lăng Mặc thấy Mạch Nhiên sau, nhất thời mặt tươi cười, "Mạch Nhiên, chơi đùa vui vẻ không?"

"Vui vẻ." Mạch Nhiên tiến lên một bước, cùng Lăng Mặc ôm chung một chỗ.

Đứng ở một bên Lãnh Phong môi có chút co quắp, đây là tình huống gì, Lăng Mặc không nhìn thẳng chính mình a.

Cùng Mạch Nhiên ôm một lúc sau, Lăng Mặc nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó nói: "Lãnh Phong, vào đi, ta cho người nhìn món đồ."

Lãnh Phong nha một tiếng, đi vào Lăng Mặc căn phòng.

Lăng Mặc đi tới Laptop cạnh, đem màn ảnh dời đến Lãnh Phong trước mặt, đạo: "Ta mới vừa rồi thông qua vệ tinh điều tra, phát hiện ảnh võ giả liên minh thành viên số lớn rút lui, bây giờ chúng ta phụ cận đã không có ảnh võ giả người liên minh, một cái cũng không có."

"Ừ, cái này ta mới vừa rồi cũng đã phát hiện." Lãnh Phong gật đầu, vệ tinh quét xem đồ hấn liếc mắt nhìn liền không có nhìn lại, bởi vì hấn đã sớm biết.

"Ta mới vừa rồi còn dùng vệ tinh tra nhìn một chút mạch thúc thúc cùng người khác nói chuyện làm ăn vị trí, phát hiện có người núp ở cách bọn họ không tới 100m địa phương, ta đã để cho Lăng Ảnh lưu ý."

Vừa nói, Lăng Mặc chỉ bản đồ vệ tinh trong ngón nhớ lại hai cái chấm đen.

Lãnh Phong nhất thời nhú mày lại, sau đó hỏi "Có uy hiếp sao?"

"Tạm thời còn không có, bọn họ chắc là phụ trách theo dõi mạch thúc thúc hành động, vệ tinh biểu hiện bọn họ không có mang theo bất kỳ nguy hiểm nào vũ khí." Lăng Mặc trả lời.

Giọng nói của nàng mang theo một tia dễ dàng, hiển nhiên không cho là núp ở Mạch Chấn phụ cận người sẽ có uy hiếp gì.

Lãnh Phong gật đầu một cái, hấn cũng không có bao nhiêu lo lắng, bất quá lý do an toàn, hấn không thể không tự mình đi một chuyến.

"Ta cảm thấy được (phải) ta còn là muốn tất mau chân đến xem, tránh cho mạch thúc thúc gặp phải nguy hiểm, hơn nữa bây giờ thời gian cũng không còn nhiều lắm, nên để cho bọn họ trở lại."

Nói xong, Lãnh Phong cầm một viên bồ đào ném vào trong miệng, sau đó đi tới sân thượng trước, tung người nhảy một cái, nhảy đến trên ban công.

Mạch Nhiên biết Lãnh Phong đi ra ngoài con mắt, liền vội vàng lớn tiếng nói: "Lãnh Phong người chú ý an toàn."

Lãnh Phong không trả lời, chân phải dùng sức đạp một cái, cả người từ trên ban công nhảy xuống.

"Cha ta bên kia không có sao chứ?" Mạch Nhiên nhìn bản đồ vệ tinh, có chút lo âu hỏi.

"Yên tâm đi, đệ đệ của ta cùng Mộc Mộc sẽ bảo vệ hấn, hơn nữa kia hai cái người ẩn dấu ta đã điều tra, trên người bọn họ không có mang theo bất kỳ vũ khí nào trang bị, phỏng chừng chính là phụ trách giám tỉnh hoặc là quan sát, hơn nữa bây giờ Lãnh Phong cũng đi qua, chúng ta cũng không có gì đáng lo lắng."

Lăng Mặc nhẹ nhàng vỗ vỗ Mạch Nhiên bả vai, tỏ ý nàng yên lòng.

Mạch Nhiên gật đầu một cái, có Lãnh Phong ở, nàng quả thật không cần đi lo lắng cái gì.

Lăng Mặc đột nhiên nghĩ đến cái gì, vỗ đầu một cái, "Chửi thề một tiếng, quên đem địa chỉ cho Lãnh Phong."

Nói xong, Lăng Mặc liền vội vàng ngồi vào trước máy vi tính, hai tay nhanh chóng gõ bàn phím, sau đó sẽ dùng sức vừa gõ trở về xe kiện, cười nói: "Giải quyết."

Lăng Mặc năng lực là Hacker kỹ thuật, mặc dù chỉ có B cấp, nhưng đối với máy tính quen thuộc nhưng phải đánh thắng vô số người.

Phi hành bên trong Lãnh Phong vừa định hỏi nàng vị trí ở đâu, lại đột nhiên nhận được một cái thanh thúy thanh âm nhắc nhở.

Lãnh Phong liền vội vàng đeo kính mát lên, sau đó ở khung kiếng bên trên ấn vào.

Trên tấm kính nhất thời cho thấy một cái bản đồ, sau đó trên bản đồ xuất hiện một cái điểm đỏ, hơn nữa cho thấy địa danh.

Đây là Tỉnh Không Khoa Kỹ Công Ty sản phẩm, có thể cùng máy tính liên tiếp.

Chắc chắn vị trí sau, Lãnh Phong điều chỉnh xong phương hướng, sau đó tăng nhanh tốc độ phi hành, hướng Mạch Chấn vị trí bay đi.

Mạch Chấn chỗ vị trí cách quán rượu không xa, Lãnh Phong chỉ cần không tới mười phút liền có thể đến tới.

Buổi tối chính là du thuyền nghỉ thức, đây có thể nói là toàn bộ trong nhiệm vụ trọng yếu nhất một cái khâu, không người có thể biết sẽ phát sinh cái gì, cho nên Lãnh Phong phải làm xong vạn toàn chuẩn bị.

Hắn đang suy nghĩ, tối nay chính mình hẳn trên không trung đề phòng, hay lại là đi theo Mạch Nhiên bên người.

Peninsula Hotel trong, Lăng Mặc ăn Apple, nhìn Mạch Nhiên nói: "Mạch Nhiên, tối nay chính là màn diễn quan trọng."

"Ừ." Mạch Nhiên nhẹ nhàng gật đầu, đạo: "Cảm giác sẽ rất bất an ninh đây."

"Người khản trương sao?"

"Có Lãnh Phong ở, mới sẽ không đây."

Nhìn mặt tươi cười Mạch Nhiên, Lăng Mặc nhất thời cười nói: "Sách sách sách, người và hẳn quan hệ bây giờ thế nào."

"Có thể thế nào a, vẫn là như cũ, hẳn đều không thế nào nghĩ (muốn) để ý đến ta." Mạch Nhiên có chút ai oán nói.

"Quý ở kiên trì, ta cũng không tin Lãnh Phong tâm là thiết làm, Mạch Nhiên người đáng yêu như thế, xinh đẹp như vậy, người lại thích, ta cũng không tin Lãnh Phong sẽ không động tâm. Cái đó Trương Ảnh Hàm có cái gì tốt, thật không hiểu nổi hẳn."

"Được rồi được rồi." Mạch Nhiên liền vội vàng để cho Lăng Mặc không nên nói nữa đi xuống, hơi mỉm cười nói: "Không nên nói nữa, nếu để cho Lãnh Phong nghe được sẽ không tốt."

Lăng Mặc le lưỡi, cười nói: "Hắn lại không ở nơi này, sợ cái gì."

Sau tám phút, Lãnh Phong đáp xuống một cái nhà 20 Tầng cao lớn lầu núi, nhìn đối diện một gian phòng cà phê.

Phòng cà phê trong bao sương, Mạch Chấn cùng vài tên người mặc quý giá âu phục người trung niên uống cà phê, miệng không ngừng Trương Cáp đến, hiển nhiên ở nói chút gì.

Mà Hoa Dững đứng ở Mạch Chấn bên người, về phần Lăng Ảnh đám người, là canh giữ ở cửa bao sương bên ngoài, chỉ cần có gió thổi cỏ lay gì, Lăng Ảnh cùng Phan Mộc Mộc lập tức sẽ xông vào.

Bọn họ đang nói gì, Lãnh Phong cũng không biết, bất quá xem bọn hắn dáng vẻ, chắc không sẽ xảy ra chuyện gì.

Lãnh Phong đưa mắt dừng lại ở tiệm cà phê phụ cận trên một chiếc xe, khóe miệng phác họa lên một tia nụ cười nhàn nhạt.

Trong xe ngồi hai người tướng mạo tên hèn mọn, hai người kia chính là Lăng Mặc lời muốn nói người khả nghi.

Hai gã nam tử cũng mang tai nghe, hiển nhiên là đang nghe cái gì.

"Có chút ý tứ, còn chơi đùa nghe lên."

Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, xuất ra súng bắn tia, nhắm trong xe hai người.

Đánh lên kính chuẩn tâm phong tỏa hai gã nam tử đầu, hai người thân cao đều không khác mấy, phân biệt ngồi ở ghế lái cùng chỗ cạnh tài xế, nếu như Lãnh Phong nổ súng, vậy hẳn có thể trực tiếp đem hai người bẻ đầu.

Lãnh Phong khóe miệng lộ ra khát máu nụ cười, sau đó muốn bóp cò.

Nhưng sau một khắc, hấn tựa hồ nghĩ đến cái gì, ngón trỏ phải thật lâu không có giữ lại.

Trương Ảnh Hàm nói qua, hy vọng hấn có thể làm một cái hiền lành người.

Hiền lành người

Lãnh Phong rút cuộc buông tha hướng hai đầu người nổ súng, mím môi, đem súng bắn tia buông xuống.

Nếu như hấn nổ súng, cái này cũng chứng minh hấn vẫn là đã từng Lãnh Phong.

Đã từng hấn, chỉ muốn quyết định phải làm gì, cho tới bây giờ cũng sẽ không cân nhắc quá nhiều, hết thấy trước làm lại nói.

Nhưng bây giờ, hấn do dự.

Trương Ảnh Hàm lời nói ảnh hưởng hấn, để cho hấn không cách nào bóp cò, không cách nào ngoan hạ tâm.

"Ta đáp ứng ngươi." Lãnh Phong ngừng đầu lên, nhìn vụn dăm vô Vân Thiên Không, lộ ra một tia nhu hòa nụ cười.

Lãnh Phong ngờ ngạc ngấm một hồi, sau đó ánh mắt lần nữa biến hóa băng lạnh, lần nữa giờ lên trong tay súng bắn tia, nhắm trong xe.

Lần này, hấn không có ngấm trộm chuẩn hai đầu người, mà là nhắm đúng bọn họ sử dụng giam thính khí.

Phong tỏa mục tiêu sau, Lãnh Phong không do dự, trực tiếp bóp cò.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 223: Xem không nên nhìn

"Hừ "

Nòng súng nhẹ nhàng run lên, đạn theo hòng súng bay ra, phá vỡ không khí trở ngại, hướng trong xe giam thính khí bay đi.

Ngồi ở trong xe hai gã nam tử còn không biết nguy hiểm đang đến gần, hai người còn đang chuyên tâm nghe trong tai nghe thanh âm.

Lãnh Phong mắt phải lóe lên ánh sáng, nhìn chăm chú nhanh chóng phi hành đạn, sau đó khoe miệng phác họa lên một tia nụ cười nhàn nhạt.

Ngồi ở chỗ tài xế ngồi nam tử tựa hồ nhận ra được thứ gì ở cực nhanh đến gần, theo bản năng ngẩng đầu lên.

"Àm!"

Bày ra ở trong xe giam thính khí nhất thời phát sinh nổ mạnh, nổ mạnh uy lực nhất thời đem trên người hai người quần áo cũng đốt.

Một mực quan sát Lãnh Phong nhất thời vỗ đầu một cái, "Chửi thề một tiếng, ta vẫn thật không nghĩ tới sẽ hỏa."

Cái này thật là không thể trách Lãnh Phong, hấn căn bản sẽ không cân nhắc đến sẽ còn lửa cháy, hơn nữa hấn sử dụng là thông thường nhất đạn loại hình, theo đạo lý sẽ không xuất hiện nổ mạnh tình cảnh.

Ngồi trên xe hai gã nam tử liền vội vàng thét lên nhảy xuống xe, trên đất không ngừng lăn lộn.

Ngon lửa không ngừng thiêu đốt hai người quần áo, rất nhanh thì lan tràn đến toàn thân.

Bất quá hai người lăn lộn lăn lộn, rất may mắn lăn đến một cái trong đầm nước, trong đầm nước nước động đem trên người hai người ngon lửa tắt.

Bên cạnh một cái Thuyền Đầm, cứu hai một mạng người.

"Sách sách sách, vận khí không tệ chứ sao." Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, sau đó thu hồi súng bắn tia, ánh mắt tiếp tục phong tỏa ở Mạch Chấn chỗ

trong bao sương.

Mà trên đường không ít người đi đường rồi rít hơi đi tới, có lựa chọn báo cảnh sát, có là gọi điện thoại kêu xe cứu thương.

Hai gã nam tử đều nằm trên đất thở hổn hển, ngọn lửa đem thân thể bọn họ cũng phỏng hơn phân nửa, nếu như không phải là kịp thời lăn đến trong đầm nước lời nói, hai người đã sớm tìm Chúa Jesus uống trà đi.

Mà kẻ cầm đầu Lãnh Phong, lại mặt đầy xem thường, thậm chí còn ở khề hát.

Hắn làm việc, cho tới bây giờ cũng sẽ không có tội gì ác cảm, đi theo tâm tình mình đi, đây mới là trọng yếu nhất.

Những thứ kia can thiệp hãn nhiệm vụ người, dĩ vãng hãn xuất thủ chưa bao giờ sẽ có nửa điểm nhân từ.

Lần này hãn không có giết chết hai tên kia, đã là lớn nhất nhượng bộ, nếu như không có Trương Ảnh Hàm lời nói ở, hãn nhất định sẽ không chút do dự bóp cò.

Trương Ảnh Hàm quả thật làm cho Lãnh Phong thay đổi rất nhiều, ngay cả chính hãn cũng có thể cảm giác được chính mình biến hóa.

Xe cảnh sát cùng xe cứu thương thanh âm vang dội cả con đường đạo, Lãnh Phong gấp một cái, sau đó gõ gõ tai trái trong vô tuyến điện, trầm giọng nói: "Mạch thúc thúc còn bao lâu nữa?"

"Nhanh." Lăng Ảnh nhanh chóng trả lời.

Quả nhiên, ở Lăng Ảnh vừa mới dứt lời sau, Lãnh Phong liền thấy Mạch Chấn đứng lên, cùng mấy tên khác âu phục người trung niên nắm chặt tay, hiển nhiên là lập tức phải rời đi.

Lãnh Phong cười cười, đứng thẳng người, xoay xoay có chút cứng ngắc cổ.

Không bao lâu, Lãnh Phong là có thể thấy Mạch Chấn từ trong quán cà phê đi ra, mà vài tên người trung niên một mực đi theo sau lưng hãn, một bộ nói gì nghe nấy bộ dáng.

Xem bọn hãn đáng vẻ, chắc cũng là Đông Doanh.

"Sách sách sách, này cúi người gặt đầu đáng vẻ có thể thật biết điều, chẳng lẽ Đông Doanh đều là này đi tiểu tính?" Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, sau đó mở ra hai cánh, hướng trời cao bay đi.

Trên mặt đất Mạch Chấn ở Lăng Ảnh cùng Hoa Dững dưới sự bảo vệ ngồi vào trong xe, sau đó tài xế chuyên tâm lái xe cộ, hướng Peninsula Hotel đi tới.

Lãnh Phong lặng lẽ ở đoàn xe bầu trời bay, âm thầm bảo vệ đoàn xe an toàn.

Bất quá chung quanh đã không có ẩn núp nguy hiểm, Lãnh Phong cũng có thể thở phào.

Ảnh võ giả người liên minh bỏ chạy sau, duy nhất có thể đối với (đúng) Mạch Chấn tạo thành một ít uy hiếp, cũng chỉ có người Đông Doanh Ninja.

Bất quá những thứ này Ninja thực lực tổng hợp cũng không thể cùng ảnh võ giả liên minh thành viên so sánh.

Ảnh võ giả liên minh thành viên mặc dù cũng là Ninja, nhưng tiếp nhận huấn luyện muốn càng tàn khốc hơn, cường độ huấn luyện cũng so với Đông Doanh Ninja cường hãn rất nhiều lần.

Cho nên Lãnh Phong có thể một chút miếu sát Đông Doanh Ninja, cũng không phát một chút miếu sát ảnh võ giả liên minh thành viên, cho dù đối phương là trung nhân cũng giống vậy.

Nếu như tối hôm nay sẽ tạo ngộ công kích lời nói, rất lớn tỷ lệ chính là gặp gỡ Đông Doanh Ninja, dù sao mặc dù những thứ này Ninja không cách nào cùng ảnh võ giả liên minh thành viên so sánh, nhưng thực lực bọn hãn cũng không thua gì một số cao thủ.

Dĩ nhiên, bọn họ ở Lãnh Phong trước mặt còn chưa đủ nhìn.

Đưa mắt nhìn Mạch Chấn đoàn xe ngừng ở cửa chính quán rượu sau, Lãnh Phong mới đề cao tốc độ phi hành, bay vào Mạch Nhiên trong căn phòng.

Mạch Nhiên căn phòng rèm cửa sổ là kéo lên, nhưng cửa sổ không có đóng, cho nên Lãnh Phong bay thẳng vào.

Nhưng hãn mới vừa hàng rơi xuống sàn nhà, liền nhận ra được một tia không đúng, sau đó ánh mắt hướng Mạch Nhiên phòng ngủ nhìn.

Sau một khắc, Lãnh Phong liền che lỗ mũi mình, rất sợ máu mũi lại đột nhiên chảy ra.

Lãnh Phong chỗ vị trí có thể trực tiếp thấy Mạch Nhiên trong phòng ngủ tình cảnh

Trong phòng ngủ, Mạch Nhiên chỉ mặc đồ lót, nàng cầm trong tay một món màu đen quần dài, hiển nhiên đang ở thử y phục.

Thon dài đùi đẹp, trắng tinh Như Tuyết da thịt, trừ bị đồ lót ngăn che địa phương bên ngoài, Lãnh Phong cơ hồ đem Mạch Nhiên thân thể cho nhìn một lần.

Mạch Nhiên một đôi đùi đẹp tuyệt đối không có bất kỳ nam nhân nào có thể chống cự ở, ngay cả Lãnh Phong không thừa nhận cũng không được, đây là hân gặp qua xinh đẹp nhất một đôi chân.

Mặc dù Mạch Nhiên thân cao không cao lắm, nhưng cặp chân kia lại có vẻ rất thon dài, hơn nữa đường cong hoàn mỹ để cho người chọn không ra bất kỳ tỷ vết nào.

Lúc này Mạch Nhiên chân trần nha đứng ở trên sàn nhà, trước người của nàng là một cái toàn thân kính, nàng chính đang chọn tối nay nghỉ thức muốn mặc quần áo.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, cố gắng làm cho mình tỉnh táo lại, sau đó không ngừng lui về phía sau, tránh cho đợi một hồi bị Mạch Nhiên phát hiện mình.

Nhưng bởi vì hân lui quá mau, chân trái thoáng cái đập hụt, sau đó cả người từ trời cao rơi xuống.

"Ngọa tào!"

Té xuống Lãnh Phong không nhận được bạo nổ to một câu chửi bậy.

Đang ở thử y phục Mạch Nhiên nghe được âm thanh, liền vội vàng mặc quần áo tử tế, sau đó rón rén đi đến trong phòng khách, lại phát hiện không có một bóng người.

"Kỳ quái, là ta ảo giác sao?" Mạch Nhiên chu cái miệng nhỏ nhắn, sau đó theo bản năng hướng cửa sổ sát đất nhìn

Rơi xuống bên trong Lãnh Phong điều chỉnh xong thân thể của mình, hít sâu một hơi, mở ra hai cánh.

Cánh không ngừng đánh phía trước, triệt tiêu rơi xuống rút sản xuất sinh Trùng lực.

"Đi người!" Lãnh Phong dùng sức cắn răng một cái, hướng trời cao bay đi.

Trong căn phòng Mạch Nhiên héch miệng, đưa tay kéo ra cửa sổ sát đất rèm cửa sổ.

Đột nhiên, một vết bóng đen từ trước mặt nàng thoáng qua, nhất thời đem nàng cho dọa cho giật mình.

"A!"

Mạch Nhiên lui về phía sau hai bước, sau đó liền vội vàng chạy đến đại sảnh bên cạnh bàn, cầm lên để lên bàn súng lục, hòng súng nhắm ngay ngoài cửa sổ.

Tay nàng không có run rẩy, ngược lại, bây giờ nàng rất tỉnh táo.

Nàng biết, khẩn trương là không có dùng, chỉ có tỉnh táo mới có thể thân nhiên đối mặt hết thảy.

Bay đến quán rượu Đình Cấp Lãnh Phong giảm bớt tốc độ, sau đó nổi bông bênh giữa không trung, trầm tư một hồi.

Hắn mới vừa rồi thật giống như nghe được Mạch Nhiên tiếng thét chói tai, dường như vẫn bị chính mình hù dọa.

Nghĩ đến mới vừa rồi tình cảnh, Lãnh Phong liền không nhận được cười khổ một tiếng, hân bây giờ không biết nên thế nào đối mặt Mạch Nhiên, dù sao vừa mới nhìn thấy thân thể nàng, ừ, mặc dù không thấy toàn bộ.

"Giời ạ, mới vừa rồi ta thế nào không nói trước hỏi nàng một chút đang làm gì vậy." Lãnh Phong dùng sức vỗ đầu một cái, nghĩ đến vừa mới nhìn thấy hết thảy, hân liền không nhận được nghĩ (muốn) phiền chính mình hai bàn tay.

Dù sao Mộ Thi Vân nói qua, nếu như đối với (đúng) một cô gái làm có lỗi với nàng sự tình, thì nhất định phải đối với người ta phụ trách.

Mộ Thi Vân chuyển lời Lãnh Phong vẫn luôn nhớ, không dám quên mất.

Lãnh Phong trầm tư, sau đó cặp mắt vòng vo một chút, "Ồ, đợi một hồi, ta thật giống như chỉ thấy một chút, không làm gì không nên làm việc a, hơn nữa đây hoàn toàn là ngoài ý muốn, ừ, không cần phụ trách."

Nghĩ xong những thứ này, Lãnh Phong như trút được gánh nặng thở phào, sau đó điều chỉnh phương hướng, hướng Mạch Nhiên căn phòng bay đi.

Mà hân mới vừa đụng mở màn cửa sổ, muốn Phi vào phòng trong thời điểm, lại nghe được một tiếng súng vang.

"Àm!"

Mạch Nhiên vẫn có địch nhân tập kích đánh, theo bản năng bóp cò.

Bởi vì có rèm cửa sổ ở, Mạch Nhiên căn bản không thấy được là ai muốn đi vào nơi này.

"Ngọa tào!"

Lãnh Phong nhất thời bị dọa cho giật mình, nhìn xông tới mặt đạn, Lãnh Phong liền vội vàng chân phải dùng sức đạp một cái, tiếp lấy đàn hồi bay rút ra ngoài.

Đạn tốc độ muốn vượt qua hần tốc độ phi hành, dù sao đây là Tinh Không Khoa Kỹ Công Ty đặc chất súng lục, có tiền cũng không nhất định có thể mua được.

Lãnh Phong khễ cần rằng, tay trái vung lên, hai cái lông chim liền xuất hiện ở trước người hần, đem xông tới mặt đạn cản được.

Đem đạn bắn bay sau, Lãnh Phong mới thở phào, sau đó nhìn cách mình gần một trăm thước căn phòng, không nhìn được lộ ra một nụ cười khổ.

Liên tục hai lần tiến vào Mạch Nhiên căn phòng, cũng gặp phải không quá hài lòng sự tình.

Hần cười khổ lắc đầu một cái, đánh phía trước hai cánh, lần nữa hướng Mạch Nhiên căn phòng bay đi.

Dù sao cũng chỉ có nơi này, hần mới có thể đi vào đến trong tử điểm.

Hần cũng không muốn ở bên ngoài tìm địa phương hạ xuống, sau đó sẽ đi trở về trong tử điểm.

Cái này quá mất thì giờ.

Trong căn phòng Mạch Nhiên vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, bởi vì nàng mới vừa rồi thật giống như nghe được, đó là Lãnh Phong thanh âm.

"Chẳng lẽ?" Mạch Nhiên chậm rãi tròn tròn con mắt, sau đó phát ra thét một tiếng kinh hãi, liền vội vàng chạy đến trước cửa sổ, kéo màn cửa sổ ra.

Quả nhiên, nàng nhìn thấy Lãnh Phong hướng tự bay tới.

Thấy Mạch Nhiên, Lãnh Phong trong lúc nhất thời không dám đối diện nàng ánh mắt, dù sao mới vừa rồi len lén đem nàng cho nhìn, may mắn là nàng không có phát hiện.

"Thật xin lỗi a Lãnh Phong, ta ta không phải cố ý." Mạch Nhiên mặt đầy áy náy, đem súng lục thả vào sau lưng.

Lãnh Phong cười khổ một tiếng, hàng rơi xuống sàn nhà, sau đó không nói một lời hướng cửa phòng đi tới.

Không phải là hần không nghĩ lý Mạch Nhiên, mà là không mặt mũi thấy nàng.

Nếu như không có phát sinh mới vừa rồi sự tình, Lãnh Phong có lẽ sẽ còn than phiền một chút Mạch Nhiên tại sao phải đột nhiên nổ súng bắn hần.

Nhưng bây giờ hần một câu oán trách lời nói cũng không nói ra được, dù sao cũng là hần có lỗi lại trước.

Không tìm đường chết thì không phải chết, thấy Mạch Nhiên thân thể, coi như không thấy toàn bộ, cũng là đối với người ta một loại khinh nhờn.

Đây là Lãnh Phong bất tiện nhất, cũng là tối không muốn gặp sự tình.

Nhìn Lãnh Phong phải rời khỏi, Mạch Nhiên nhất thời liền hoảng, dù sao nàng không biết mới vừa rồi xảy ra chuyện gì, nàng chỉ biết là nàng hướng Lãnh Phong nổ súng.

Mạch Nhiên trên mặt xuất hiện kinh hoảng, sau đó vứt bỏ trong tay súng lục, hướng Lãnh Phong đuổi theo, lớn tiếng nói: "Chờ xuống, không cần đi."

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 224: Chính thức

Mạch Nhiên đuổi kịp Lãnh Phong bước chân, dùng sức bắt Lãnh Phong cánh tay, dùng rất đáng yêu thanh âm nói: "Thật xin lỗi mà, không cần đi."

Lãnh Phong khoe miệng có chút co quắp một chút, muốn nói xin lỗi hẳn là hẳn, chẳng qua là Mạch Nhiên căn bản không biết vừa mới phát sinh cái gì, cho nên mới cho rằng là chính nàng sai.

"Chớ đi, ta nói xin lỗi với người còn không được mà, ta cho là có kẻ địch tới, cho nên mới nổ súng." Mạch Nhiên nắm thật chặt Lãnh Phong cánh tay, không để cho hắn tiếp tục đi về phía trước.

"Không việc gì." Lãnh Phong chậm rãi phun ra hai chữ, sau đó mại khai bộ tử, muốn rời khỏi căn phòng.

Nhưng Mạch Nhiên như thế nào lại để cho hắn như nguyện, nàng cơ hồ là dùng được bú sữa mẹ khí lực, gắt gao nắm Lãnh Phong cánh tay, bắt hắn một trận làm đau.

"Người chính là đang tức giận có đúng hay không." Mạch Nhiên nói.

"Thật không có "

Lãnh Phong cười khổ, hẳn làm sao có thể tức giận, Mạch Nhiên đó là từ tự vệ phản ứng, không thể trách nàng.

Có lỗi ngược lại là Lãnh Phong, bởi vì mới vừa rồi hắn để người ta cơ hồ đều phải nhìn một lần.

Tính cách có chút truyền thống Lãnh Phong, bây giờ làm sao có thể có mặt mũi đối với (đúng) Mạch Nhiên, việc cần kíp trước mắt là đi nhanh lên người.

Nhưng Mạch Nhiên lại dùng sức ôm cánh tay hắn, mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Người chính là đang tức giận, ta thật không phải cố ý, ta mới vừa rồi kém Điểm Sát người, người có thể đánh ta mắng ta, ta cũng sẽ không phản kháng."

Lãnh Phong không nhịn được bĩu môi một cái, nên nói những lời này hẳn là hắn mới đúng, chẳng qua là hắn không có cách nào đem mới vừa rồi sự tình nói ra khỏi miệng.

"Ta thật không có tức giận." Lãnh Phong nói lần nữa.

"Người thì có, bằng không người làm gì vậy phải đi."

Lãnh Phong: "

, nàng còn có thể thật quật cường, Lãnh Phong thoáng cái không lời nói.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, đẩy ra Mạch Nhiên, đặt mông ngồi vào trên ghế sa lon, kiểu hai chân nói: "Được rồi ta không đi."

Hắn biến hóa nhất thời để cho Mạch Nhiên hơi ngẩn ra, sau đó lộ ra một tia mỹ lệ nụ cười, ngồi vào bên cạnh hắn.

"Thật xin lỗi a, ta mới vừa rồi thật không phải cố ý." Mạch Nhiên lần nữa nói khiêm.

"Thật không có chuyện, người không cần để ở trong lòng." Lãnh Phong từ tốn nói.

Lúc này Lãnh Phong miễn cưỡng làm cho mình duy trì lạnh như băng bộ dáng, như vậy mới có thể che giấu hắn lúng túng.

Mà Mạch Nhiên trên người mùi thơm cơ thể không ngừng bay vào Lãnh Phong trong lỗ mũi, để cho hắn nhịp tim có chút tăng nhanh.

Trong đầu nghĩ đến Mạch Nhiên kia khiết bạch da thịt, Lãnh Phong hô hấp hơi có chút dồn dập.

Lãnh Phong liền vội vàng rung hoảng nhất hạ đầu, đem đầu Trung Cổ rất nhớ pháp toàn bộ ném xuống.

"Người thế nào?" Nhìn Lãnh Phong bộ dáng, Mạch Nhiên lộ ra nghi ngờ vẻ mặt.

"Không việc gì, ta đi tìm một cái mạch thúc thúc."

Nói xong, Lãnh Phong đứng lên, sải bước rời phòng.

Lãnh Phong mặc dù không hy vọng Mạch Nhiên cùng mình đi quá gần, nhưng hẳn là như vậy một người nam nhân bình thường, mới vừa rồi tình cảnh cho hắn tạo thành rất lớn đánh vào, hắn cần muốn yên tĩnh một chút, nếu hắn không là không có thể bảo đảm chính mình sẽ làm ra cái gì sự tình.

Dù sao Mạch Nhiên an vị ở bên cạnh hắn, Mạch Nhiên mỹ lệ độc nhất vô nhị, mọi cử động có thể để cho vô số nam nhân mê muội.

Hắn cho dù định lực mạnh hơn nữa, cũng không khả năng ngăn cản một người đẹp chủ động.

Cho nên hắn không thể không chọn rồi đi, làm cho mình tỉnh táo một hồi lại nói.

Đưa mắt nhìn Lãnh Phong rồi đi, Mạch Nhiên lộ ra nghi ngờ về mặt, nàng không biết Lãnh Phong rốt cuộc thế nào.

Lãnh Phong mới vừa đi ra cửa phòng, liền thấy Mạch Chấn đám người đi ra thang máy.

"Mạch thúc thúc." Lãnh Phong hướng Mạch Chấn chào hỏi.

"Ha ha ha ha." Mạch Chấn cười lớn một tiếng, sau đó nói: "Lãnh Phong, hôm nay chơi đùa còn vui vẻ không?"

"Vui vẻ" Lãnh Phong rất miễn cưỡng phun ra hai chữ.

Nếu như không có xe cáp treo lời nói, kia Lãnh Phong hôm nay lộ trình đúng là thật vui vẻ, chỉ là bởi vì cái này xe cáp treo, để cho hắn danh tiếng cũng hủy.

Nhưng bây giờ Lãnh Phong cũng không cách nào đi trách cứ Mạch Nhiên cái gì, dù sao vừa mới phát sinh sự tình đã để cho hắn rất lúng túng, căn bản không mặt đi trách cứ Mạch Nhiên.

"Vui vẻ là được rồi." Mạch Chấn gật đầu một cái, hỏi "Mạch Nhiên đây?"

"Ồ trong phòng nghỉ ngơi." Lãnh Phong trả lời.

Mạch Nhiên trong căn phòng, Mạch Nhiên ngồi ở trên ghế sa lon, phòng má giúp, không biết đang suy nghĩ cái gì đó.

Lãnh Phong mới vừa rời về mặt thật sự là quá kỳ quái, không để cho nàng không được khá kỳ.

Nhưng nàng rất rõ, nếu như Lãnh Phong không muốn nói, nàng kia hỏi nhiều hơn nữa lần, Lãnh Phong cũng không khả năng mở miệng, trừ phi dùng xe cáp treo sự tình lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác hắn.

Bất quá Mạch Nhiên sẽ không như thế làm, nàng biết, có một số việc không thể làm quá ác, Lãnh Phong bây giờ là nhân nhượng nàng, nhưng không thể nào mãi mãi cũng nhân nhượng.

Trừ phi là đùa, nếu không Mạch Nhiên không biết dùng xe cáp treo sự tình muốn hiếp Lãnh Phong, hơn nữa coi như lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác không được, nàng cũng sẽ không thật nói ra.

Dù sao, mỗi người đều có chính mình sợ hãi sự tình.

"Tối nay ta nên xuyên kia bộ quần áo tốt đây." Mạch Nhiên suy tư một hồi, từ trên ghế salon nhảy lên, hướng phòng ngủ mình đi tới.

Mới vừa rồi bởi vì nghe được Lãnh Phong âm thanh ấy ư, nàng không thể không tạm ngừng chọn quần áo. Bây giờ Lãnh Phong rồi đi, nàng có thể tiếp tục chọn.

Mạch Chấn trong căn phòng, Lãnh Phong khoanh tay, nghe Mạch Chấn nói chuyện.

"Tối nay nghi thức sẽ có đông đảo danh nhân tới, bọn họ đến từ các nơi trên thế giới, có là chính giới quan chức, có chính là các cái quốc gia phú hào băng thượng nhân, cho nên lần này nghi thức, sẽ là từ trước tới nay trận thế tối lớn trọng đại này."

"Vi sao lại tổ chức như vậy long trọng?" Lãnh Phong có chút hiếu kỳ hỏi.

"Vi vậy du thuyền là được xưng thứ 2 chiếc Titanic, hơn nữa còn là do các cái quốc gia phú hào bỏ vốn xây, tổng giá trị ba một tỷ USD." Mạch Chấn trả lời.

Nghe xong Mạch Chấn trả lời, Lãnh Phong khước miệng không nhịn được co quắp xuống.

Ba một tỷ USD tạo một chiếc du thuyền, những người này thật đúng là người ngốc nhiều tiền.

"Hôm nay tới đây phú hào cộng thêm ta tổng cộng có hai mươi lăm người, là chúng ta đồng thời gộp đủ này ba một tỷ, ta cũng có bỏ vốn, cho nên được mời." Mạch Chấn tiếp tục nói.

"Có chút ý tứ." Tần mặc cười nhạt một tiếng, hắn ngược lại không có cảm giác gì, hắn đối với (đúng) tiền cho tới bây giờ cũng không có khái niệm, cho nên cảm thấy không có vấn đề.

Nếu để cho Trương Ảnh Hàm nghe đến mấy cái này, không biết sẽ là ý tưởng gì, phỏng chừng sẽ châm chọc một phen đi.

Dù sao này ba một tỷ USD, dùng để tạo một chiếc phú hào chuyên dụng du thuyền, quả thật không có ý nghĩa gì, cái thế giới này không thiếu du thuyền.

Dùng Trương Ảnh Hàm lời nói, này ba một tỷ muốn là dùng để làm việc thiện, không biết có thể để cho bao nhiêu sống lang thang bọn nhỏ lấy được một

cái nhà, có thể để cho những thứ kia không có tiền xem bệnh người lấy được tân sinh.

Không cùng người, đối với (đúng) mỗi cái sự tình cái nhìn rất bất đồng.

Lãnh Phong khoanh tay, nửa mị đến con mắt nói: "Tối nay trận thế rất cường đại, cho nên an ninh lực lượng chắc cũng sẽ rất đủ, bất quá không người có thể bảo đảm sẽ có hay không có cái gì có chuyện xảy ra, thật sự bằng vào chúng ta hay lại là nhất định phải làm xong hoàn toàn chuẩn bị."

"Ừ, hết thầy người tới an bài liền có thể." Mạch Chấn đối với (đúng) Lãnh Phong là 100% tín nhiệm, cho nên rất yên tâm.

"Bất quá trọng yếu nhất, là phải bảo vệ tốt nữ nhi của ta." Mạch Chấn bổ sung nói.

Lãnh Phong gật đầu một cái, đạo: "Đó là đương nhiên, ta sẽ tùy thời đi theo nàng bên người, sẽ không để cho nàng xuống nửa cọng tóc."

"Có người những lời này ta cứ yên tâm, dù sao Mạch Nhiên nàng là ta ở trên đời này thân nhân duy nhất, ta không hy vọng nàng bị tổn thương gì."

"Yên tâm đi, nàng là ta nhiệm vụ mục tiêu, ta biết nên làm như thế nào."

Vừa nói, Lãnh Phong nhìn một ít thời gian, sau đó nói: "Khoảng cách nghỉ thức bắt đầu còn có hai giờ rưỡi, mạch thúc thúc người trước nghỉ ngơi một hồi, ta sẽ chờ sẽ tới thông báo người."

"Được." Mạch Chấn gật đầu một cái.

Lãnh Phong không nói gì nữa, xoay người rời đi Mạch Chấn căn phòng.

Ngoài cửa, Hoa Dững thấy Lãnh Phong đi ra, liền vội vàng đi phía trái bên đi đi lại lại hai bước, cho Lãnh Phong tránh ra vị trí.

Hắn vẫn luôn đang bảo vệ Mạch Chấn căn phòng an toàn, không để cho bất kỳ người xa lạ nào đến gần.

Lãnh Phong ngáp một cái, đi vào Lăng Mặc căn phòng.

Hắn phải an bài xong hết thầy.

Lăng Mặc trong căn phòng, Lăng Ảnh cùng Phan Mộc Mộc cũng ngồi ở trên ghế sofa lon không biết trò chuyện cái gì đó, mà Lăng Mặc là ngồi ở trước máy vi tính, nhanh chóng gõ bàn phím.

Lãnh Phong đi tới trong phòng khách, cầm lên để lên bàn Apple, đạo: "Ta nghĩ rằng không cần ta nói, các người cũng hẳn biết tối hôm nay phải làm những gì chứ?"

"Dĩ nhiên, chúng ta chính là chỗ này một ngày." Lăng Ảnh có chút hưng phấn nói.

"Ta cũng vậy, đây chính là chúng ta lần này nhiệm vụ màn diễn quan trọng đầu rồi, mấu chốt nhất chính là tối nay." Phan Mộc Mộc cũng là mặt đầy hưng phấn cùng mong đợi.

Bọn họ mặc dù nhưng đã không phải là Âm Dạ người mới, bất quá Phan Mộc Mộc là lần đầu tiên tự mình tham dự nhiệm vụ, hơn nữa còn là giá trị hai chục triệu USD nhiệm vụ.

Tối nay chính là lần này nhiệm vụ mấu chốt nhất khâu, chỉ cần thuận lợi qua tối nay, nhiệm vụ là có thể kết thúc, cái này cũng đại biểu Phan Mộc Mộc từ một người mới, duệ biến thành thành viên chính thức.

Có câu nói, không có trải qua chiến tranh binh lính, mãi mãi cũng là một gã tân binh.

Âm Dạ thành viên cũng giống vậy, không có trải qua nhiệm vụ thành viên, mãi mãi cũng là người mới.

Vô luận nay dạ hội sẽ không phát sinh nguy hiểm, Phan Mộc Mộc đều đã không còn là người mới, mà là trải qua nhiệm vụ lễ rửa tội, trở thành chính thức Âm Dạ thành viên.

Nàng đang chờ mong, Lãnh Phong cũng rất chờ mong.

Hắn đã không kịp chờ đợi muốn sớm kết thúc một chút cái này nhiệm vụ, sau đó trở lại Hoa Hạ.

Bởi vì hắn đã tại tưởng niệm Trương Ảnh Hàm.

Mới rời khỏi hai ngày, Lãnh Phong liền phát hiện tại trong đầu mình tràn đầy nàng bóng người.

"Được, tối nay nói thế nào đều là đại trường hợp, nhớ xuyên chính thức một chút." Lãnh Phong nói.

"Phải nhiều chính thức?" Lăng Ảnh theo bản năng hỏi.

Lãnh Phong trầm ngâm một hồi, trả lời: "Người là Mạch Chấn bảo tiêu, ừ, đợi một hồi người đi hỏi Hoa Dững muốn một bộ âu phục, đến lúc đó mạch thúc thúc đi đâu người liền theo đi đâu."

Nghe Lãnh Phong trả lời, Lăng Ảnh sắc mặt nhất thời biến hóa có chút cứng ngắc, sau đó mặt đầy cười khổ, "Âu phục "

"Thế nào?" Lãnh Phong hơi nghi hoặc một chút hỏi.

Lăng Ảnh liền vội vàng lắc đầu một cái, đạo: "Không có gì, chẳng qua là ta lúc trước cho tới bây giờ cũng không mặc âu phục, bây giờ để cho ta xuyên lời nói, thật đúng là có nhiều chút không có thói quen."

"Không có gì, ta cũng không thích, nhưng dù sao phải xuyên." Lãnh Phong nói.

"Chúng ta đây mặc cái gì à?" Phan Mộc Mộc hỏi.

"Tùy tiện đi, các người là mạch thúc thúc phiên dịch cùng trợ lý, cũng phải với ở bên cạnh hần, cho nên cũng phải chỉnh tề một chút, dù sao tối nay nghi thức sẽ có thật nhiều đến từ các nơi trên thế giới phú hào cùng danh nhân, các người cũng không thể ném chúng ta Ám Dạ mặt." Lãnh Phong dặn dò.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 225: Hôm nay khí trời tốt

Đang ở gõ bàn phím Lăng Mặc dừng động tác lại, quay đầu cười nói: "Cũng còn khá ta lần này có chuẩn bị xong dạ phục, hi hi."

"Ta đều không có chuẩn bị, ô kìa, lần này phiền toái." Phan Mộc Mộc mặt đầy lo âu, dù sao tối nay trường hợp quá mức long trọng, không mặc chính thức điểm sẽ mất mặt.

Lăng Mặc đi tới Phan Mộc Mộc bên người, nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai nàng, cười nói: "Không việc gì, ta mang hai món, hai chúng ta vóc người không sai biệt lắm, đợi một hồi người thử một chút."

Phan Mộc Mộc nhất thời thờ phào, vỗ ngực nói: "Vậy thì tốt, cảm ơn Lăng Mặc."

"Mọi người tối nay cũng chuẩn bị sẵn sàng đi, không biết đến sẽ phát sinh cái gì, nhớ, hết thấy lấy nhiệm vụ mục tiêu an toàn làm chủ, bắt quá các người phải hiểu được nguy trang, không thể để cho người khác phát hiện chúng ta là Dị Năng Giả."

Lãnh Phong có chút không yên lòng, dù sao bọn họ cũng vẫn là người mới, rất nhiều sự tình cũng còn chưa đủ quen thuộc.

"Yên tâm đi Lãnh Phong, chúng ta biết nên làm như thế nào." Lăng Ảnh khoát khoát tay, tỏ ý Lãnh Phong ổn định điểm.

"Chuẩn bị thật tốt đi." Lãnh Phong hướng mọi người cười cười, nhưng sau đó xoay người rời phòng.

"Hò, ta có chút khăn trương đầu rồi, làm sao bây giờ." Phan Mộc Mộc trên mặt tràn đầy khăn trương, mong đợi cùng hưng phấn về mặt.

Lăng Ảnh là đem người dựa vào ở trên ghế sa lon, cười nói: "Ta cũng vậy, bắt quá như vậy mới có tính khiêu chiến, ta chờ đợi ngày này đã đợi rất lâu, hai tháng chưa làm qua nhiệm vụ, cũng sắp chết ngộp ta."

"Ta còn là lần đầu tham dự nhiệm vụ đây." Phan Mộc Mộc có chút ai oán nói.

Lần trước ở Syria trong nhiệm vụ, Phan Mộc Mộc toàn bộ hành trình cũng không có tham dự, bởi vì khi đó nàng không có tiếp thụ qua bất kỳ huấn luyện, tiến vào chiến trường thật sự là quá nguy hiểm.

Lần này nàng rốt cuộc có thể tự mình tham gia, nàng so với ai khác đều phải hưng phấn.

Thời gian, chỉ hướng sáu giờ chiều.

Lãnh Phong mặc vào một bộ màu xanh da trời âu phục, đánh tốt cả vạt, lại đeo lên một cặp kính mát, che kín chính mình màu sắc không đồng nhất hai con người.

Khi hắn sửa sang lại nghi dung, đi ra phòng ngủ thời điểm, ngồi ở trong phòng khách Mạch Nhiên nhất thời lảng lảng, sau đó ánh mắt dừng lại ở trên người hắn, trong mắt lóe lên Hồng Tâm.

"Thật là đẹp trai a!" Mạch Nhiên một bộ si mê hình.

Lãnh Phong: "

Hắn đã không nhớ có bao nhiêu cô em từng nói với hắn lời như vậy.

Lãnh Phong không thích mặc âu phục, cho tới nay đều không thích, hắn càng thích những thứ kia nhàn nhã quần áo, bởi vì xuyên vào rất thư thích.

Nhưng mặc vào âu phục, Lãnh Phong có loại cả người cũng không được tự nhiên cảm giác.

Bất quá hắn không khỏi không thừa nhận là, mặc vào âu phục, để cho hắn trình độ đẹp trai lên cao không ít.

Hắn nhiệm vụ là đi theo ở Mạch Nhiên bên người, nguy trang thành nàng thiếp thân bảo tiêu, một điểm này cũng không khó, Lãnh Phong ban đầu làm qua không ít như vậy nhiệm vụ.

Nhưng có một cái đề cho Lãnh Phong có chút bận tâm sự tình, đó chính là Mạch Nhiên, không người có thể biết nàng sẽ sẽ không làm cái gì nghịch thiên sự tình.

Mạch Nhiên mặc nàng thích nhất màu đen quần dài, chạm vai hắc phát có chút tùy ý xõa ở sau ót, nàng mỹ lệ, Phong Hoa Tuyệt Đại!

Tối nay Mạch Nhiên rất đẹp, không dài không tóc ngắn làm nổi bật nàng mỹ lệ.

Chẳng qua là Lãnh Phong thích nhất, nhưng là tóc dài.

Bởi vì hắn từ nhỏ đã nhìn thói quen tóc dài.

Lãnh Phong mới quen Mạch Nhiên thời điểm, Mạch Nhiên tóc còn rất dài, nhưng sau đó nàng lại xén.

Hai tháng, chẳng qua là để cho Mạch Nhiên tóc dài đến ban đầu 1 phần 3 chiều dài.

Mạch Nhiên cho tới bây giờ cũng không trang điểm, cũng không cần tận lực ăn mặc chính mình.

Nàng coi như tùy tiện mặc một bộ áo sơ mi, cũng có thể xuyên ra quốc tế phong phạm tới.

"Nam Thần, ta có thể với người tới bức chụp ảnh chung sao?" Mạch Nhiên mặt đầy si mê trạng nhìn Lãnh Phong, cặp mắt lóe lên Hồng Tâm.

Nàng đối với Lãnh Phong mới sẽ lộ ra như vậy vẻ mặt, nếu như đổi lại là những người khác, coi như đối phương đẹp trai đi nữa, nàng cũng sẽ không nhìn thẳng đi liếc mắt nhìn.

"Đừng đùa, chuẩn bị lên đường đi, Tokyo bến tàu cách nơi này rất xa." Lãnh Phong khoanh tay nói.

"Không việc gì không việc gì, liền một tấm, rất nhanh."

Nói xong, Mạch Nhiên lấy điện thoại di động ra, chạy đến Lãnh Phong bên người, tay phải kéo cánh tay hắn, không đợi hắn nói gì, trực tiếp rắc rắc một tiếng, tới trương tự quay.

Lãnh Phong: "

Sau khi chụp hết ảnh xong, Mạch Nhiên lòng ra Lãnh Phong cánh tay, sau đó nhìn trong điện thoại di động hình, lộ xuất mãn ý vẻ mặt.

"Thật là giỏi, ta muốn dùng để làm bảo vệ giấy."

Ở Lãnh Phong nhìn soi mói, Mạch Nhiên đem tấm hình kia thiết lập thành điện thoại di động của nàng vách giấy.

Nhìn Mạch Nhiên cử động, Lãnh Phong khóe miệng không ngừng co quắp, này đại tiểu thư cũng thật là đủ.

"Có thể đi không?" Lãnh Phong lần nữa thúc giục.

Hắn không nghĩ chờ đợi thêm nữa, bởi vì này dạng sẽ lãng phí thời gian, hắn nghĩ (muốn) com sáng đến hiện trường, tốt quan sát một chút chung quanh.

"Đi thôi." Mạch Nhiên hướng Lãnh Phong nhẹ nhàng cười một tiếng.

Lãnh Phong không nói gì nữa, xoay người rời phòng.

Làm Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên sau khi đi ra khỏi phòng, trong hành lang đã đứng đầy Mạch Chấn bảo tiêu, bởi vì tối nay là màn diễn quan trọng,

cho nên toàn bộ bảo tiêu cũng điều động.

Lăng Mặc mặc một bộ Tử Sắc dạ phục, cầm trong tay một cái bọc nhỏ.

Phan Mộc Mộc là mặc màu đỏ dạ phục, kiểu nhìn qua cùng Lăng Mặc xuyên như thế, phỏng chừng bộ quần áo này chính là Lăng Mặc nói phải cho cô ấy là cái.

Mặc dù không tính là rất đẹp mắt, nhưng là dù sao cũng hơn không có được, dù sao giống như tối nay như vậy trường hợp, trang trí nhất định phải cho lực, nếu không thì sẽ cho Mạch gia, thậm chí là Âm Dạ mất thể diện.

Cũng bởi như thế, Lãnh Phong mới có thể mặc vào hần rất không thích âu phục, cho dù xuyên vào rất không thoải mái, hơn nữa không thích hợp mặc như vậy quần áo để chiến đấu.

Nghe được tiếng bước chân, đứng trong hành lang Mạch Chấn theo bản năng quay đầu nhìn một chút, sau đó cười nói: "Hai người các ngươi cũng chuẩn bị xong sao?"

Mạch Chấn tối nay mặc một bộ thâm âu phục màu xám tro, nhìn qua tinh thần phấn chấn, nhìn qua không khăn trương chút nào.

Về phần Lăng Ảnh, là mặc cùng còn lại bảo tiêu như thế âu phục kiểu, tây trang màu đen đặc, cộng thêm một cặp kính mát, tai trái là mang tai nghe. Hần lần này là Mạch Chấn thiết thân bảo tiêu, sở dĩ phải làm xong hoàn toàn chuẩn bị.

Mạch Nhiên có Lãnh Phong bảo vệ, cơ bản sẽ không có vấn đề gì.

Mà chỉ cần Mạch Chấn bình an trải qua tối nay, vậy bọn họ liền có thể thật to thở phào.

"Lãnh Phong, ta mới vừa rồi nhận được tin tức, bởi vì biển Thượng Thiên khí nguyên nhân, du thuyền chỉ có thể ở trên biển đi một ngày, nói rõ cách khác ngày chúng ta liền có thể trở về." Mạch Chấn mở miệng nói.

Lãnh Phong trầm ngâm một hồi, dùng sức gật đầu một cái, đạo: "Như vậy rất tốt, nếu như giống như vừa mới bắt đầu như vậy ba ngày lời nói, tuyệt đối sẽ có rất nhiều ẩn nấp nguy hiểm."

"Được, tất cả mọi người chuẩn bị lên đường đi, Tokyo bến tàu khoảng cách trung tâm thành phố rất xa, chúng ta lớn hơn khải một giờ, đến thời điểm thời gian cũng không còn nhiều lắm." Mạch Chấn nói.

Mọi người gật đầu một cái, rồi rít đi vào trong thang máy.

Về phần nhiều hơn tới bọn cận vệ, bọn họ rất thức thời lựa chọn chờ chút một chuyến.

"Mạch thúc thúc, tối nay ta bảo đảm sẽ để cho ngươi không hội ngộ đến bất kỳ nguy hiểm nào, tin tưởng ta, hắc hắc." Lăng Ảnh vừa cười, vừa nói: "Ta mặc dù không có Lãnh Phong bọn họ kinh nghiệm phong phú như vậy, nhưng ta nghĩ ta thực lực không thể so với hần kém bao nhiêu, dĩ nhiên ta bây giờ chỉ có B cấp."

"Ừ, cảm tạ ngươi, Mạch Chấn hướng Lăng Ảnh gật đầu một cái, cười nói: "Ta nhìn ra, ngươi là một cái rất có tiền đồ tiểu tử."

"Ha, đó là dĩ nhiên!" Lăng Ảnh mặt đầy kiêu ngạo, dù sao hần mới vừa rồi lấy được Mạch Chấn công nhận.

Mặc dù Mạch Chấn không phải là cái gì Dị Năng Giả, nhưng hần phong phú việc trải qua cũng để cho Lăng Ảnh cảm thấy khiếp sợ không thôi.

"Lãnh Phong, ngươi âu phục thật là đẹp trai a, quá đẹp đẽ." Phan Mộc Mộc nhìn từ trên xuống dưới Lãnh Phong, sau đó không ngừng phát ra than thở thanh âm.

"Quả thật, so với đệ đệ của ta quần áo muốn trông tốt quá nhiều." Lăng Mặc cũng nói theo.

Đứng ở một bên Lăng Ảnh nhất thời bĩu môi một cái, mặt đầy ai oán nhìn Lăng Mặc, đạo: "Là hôn tử không, nói thế nào."

Lăng Mặc nhất thời quay đầu chỗ khác, nhìn thang máy trần nhà nói: "Hôm nay khí trời tốt."

Nghe có người khen chính mình, Lãnh Phong tâm lý cái đó vui a, sau đó cười nói: "Ha ha ha ha ha, không có cách nào tối nay nghi thức quá mức long trọng, ta không thể không xuyên chính thức một chút, như vậy ta có thể để cho người khác biết, Lão Tử cũng là thượng lưu xã hội người, hắc hắc."

"Hi hi." Phan Mộc Mộc đám người đi theo cười lên.

Làm cửa thang máy từ từ mở ra thời điểm, Mạch Nhiên ôm Lãnh Phong cánh tay, hướng cửa chính quán rượu đi tới.

Nhưng mọi người tốc độ thả chậm một chút, bọn họ phải chờ thêm phía sau bảo tiêu.

Mặc dù nhưng đã có Âm Dạ Dị Năng Giả ở, nhưng những thứ kia bảo tiêu có lúc cũng là có thể phái thượng dụng tràng, ừ, dùng để chờ ép cũng là thật tốt.

"Lãnh Phong, người tối nay thân phận là ta bạn trai." Mạch Nhiên ôm Lãnh Phong cánh tay, cười hì hì nói.

"Phốc" Lãnh Phong nhất thời phun ra ngoài, thật ra thì hắn rất muốn biết, Mạch Nhiên ngay trước nhiều người như vậy mặt nói như vậy thật tốt mà

Lãnh Phong quay đầu nhìn những người khác liếc mắt, kết quả tất cả mọi người đều ngửa đầu nhìn quán rượu đại sảnh trần nhà, ngay cả Mạch Chấn cũng vậy, hơn nữa hàng này còn mở miệng nói: "Ừ, hôm nay khí trời thật không tệ."

"Giời ạ" Lãnh Phong mặt đầy mộng ép, không biết nên trả lời như thế nào Mạch Nhiên.

Trả lời là phải hay không phải, dường như cũng đối với chính mình không chỗ tốt a

"Cái này" Lãnh Phong không biết nên trả lời như thế nào, con mắt vòng vo một chút, suy nghĩ đối sách.

Mạch Chấn ở chỗ này, hắn cũng không tiện nói ra lời khó nghe đến, như vậy sẽ để cho tất cả mọi người đều khó xử.

Nhưng nếu như hắn lựa chọn tiếp nhận, kia Mạch Nhiên phỏng chừng sẽ làm ra không ít để cho Lãnh Phong càng khó chịu sự tình tới.

Lãnh Phong đủ loại bất đắc dĩ, đợi ở Mạch Nhiên bên người quả nhiên là phiền toái không ngừng, hơn nữa Mạch Chấn còn dung túng nàng làm bậy.

Mạch Chấn đối với (đúng) Mạch Nhiên là cưng chiều Thượng Thiên, hận không được đem trên trời sao hái xuống cho nàng làm đường đậu ăn.

Cái cũng khó trách, Mạch Nhiên mẹ chết nguyên nhân rất lớn là bởi vì Mạch Chấn, cho nên Mạch Chấn một mực tâm tồn áy náy, vô luận Mạch Nhiên làm những gì, hắn cũng sẽ không đi trách cứ, bởi vì hắn vẫn cảm thấy thiếu nợ Mạch Nhiên, không có thể cho nàng một cái hoàn chỉnh nhà.

Đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ, Mạch Chấn một mực ở làm hết sức đền bù, bây giờ thấy Mạch Nhiên có yêu mến người, so với hắn ai cũng cao hơn hưng thịnh, nằm mơ đều hy vọng Lãnh Phong có thể cùng với Mạch Nhiên.

Dĩ nhiên, Mạch Nhiên rất vui lòng, nhưng Lãnh Phong có thể không vui.

Đang lúc này, Lãnh Phong trong túi điện thoại di động reo đến, chuyện này nhất thời giải vây cho hắn, hóa giải lúng túng.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 226: Đi bến tàu

Lãnh Phong liền vội vàng đẩy ra Mạch Nhiên cánh tay, sau đó lấy ra điện thoại di động liếc mắt nhìn, phát hiện là Băng Lôi điện thoại.

Băng Lôi rất ít chủ động liên lạc, bởi vì Lăng Mặc mỗi ngày đều sẽ đem nhiệm vụ tình huống hồi báo cho Băng Lôi, cho nên hắn cũng rất ít lại gọi điện thoại tới.

Nghe dồn dập chuông điện thoại, Lãnh Phong không do dự, trực tiếp ấn nút tiếp nghe, đưa điện thoại di động thả vào lỗ tai cạnh.

"Băng Lôi Lão Đại, chuyện gì?"

"Lãnh Phong, các người bây giờ là chuẩn bị lên đường đúng không?" Bên đầu điện thoại kia Băng Lôi hỏi.

Băng Lôi rất rõ Lãnh Phong đảm nhiệm vụ tiến triển, bởi vì Lăng Mặc sẽ đem độ tiến triển báo cáo cho hắn.

"Dạ, thế nào?" Lãnh Phong hỏi.

Băng Lôi là biết tình huống, lần này chủ động gọi điện thoại đến, chỉ sợ sẽ có đại sự gì phát sinh.

"Nelson vừa mới nói cho ta biết, Đông Doanh miệng núi tổ tây dã lương giới từ cái kia mua một nhóm súng điện từ, rất có thể là dùng để đối phó Mạch Chấn, các người phải cẩn thận một chút." Băng Lôi có chút lo âu nói.

Nghe được Băng Lôi lời nói, Lãnh Phong bước chân nhất thời dừng lại, mang trên mặt một vẻ kinh ngạc.

Súng điện từ xạ trình cũng không xa, nhưng ở khoảng cách gần trong chiến đấu lại có thể tạo được rất mãnh liệt dùng, đặc biệt là dùng để đối phó Dị Năng Giả.

Có chút Dị Năng Giả năng lực đạt tới cường độ nhất định, liền hoàn toàn có thể không e ngại đạn, cho nên phổ thông súng ống đối với bọn họ là không có hiệu quả.

Nhưng súng điện từ bất đồng, dù là thân thể đối phương độ cứng đạt tới tám thép cấp bậc, như thế có thể một phát súng đánh gục.

Hơn nữa bị súng điện từ đánh trúng thân thể sau, thân thể còn sẽ xuất hiện tê dại, cho nên coi như không chết, cũng sẽ trong nháy mắt mất đi chiến đấu lực.

Cho dù là ở trên chiến trường, súng điện từ tác dụng vẫn rất rõ rệt, nếu so với còn lại tân tiến súng ống mạnh hơn nhiều.

Loại vũ khí này xuất hiện ở trên chiến trường, tuyệt đối là kinh khủng đại sát khí.

Cho nên Nelson sẽ không chế xong lượng tiêu thụ, chỉ tiêu thụ cho Dị Năng Giả hoặc là một ít tổ chức lớn, nhưng tuyệt đối không bán cho bất kỳ một cái nào quốc gia, coi như đối phương ra giá cao hơn nữa cũng vô dụng.

Bởi vì đây là tuyệt đối với (đúng) cỗ máy chiến tranh.

Thấy Lãnh Phong dừng bước lại, tất cả mọi người theo bản năng làm ồn hấn nhin, mặt đầy nghi ngờ.

"Băng Lôi Lão Đại người không trêu chọc ta chơi đùa?" Lãnh Phong chân mày hơi nhíu lại, hơi có chút lo âu.

Nếu như tây dã lương giới thật chuẩn bị xong súng điện từ chuẩn bị đối với (đúng) trả bọn họ, kia liền thật phiền phức.

Mặc dù Lãnh Phong không sợ súng điện từ, nhưng đây nếu là dùng để đối phó Lăng Ảnh đám người, kia Lăng Ảnh đám người liền gặp nguy hiểm.

"Ta làm sao có thể sẽ trêu chọc người chơi đùa, ta bây giờ là giành thời gian liên lạc người, ta đặc biệt sao cũng ở chấp hành nhiệm vụ, bằng không bây giờ lập tức đến Đông Doanh giúp người đi." Bên đầu điện thoại kia Băng Lôi lớn tiếng nói.

Lãnh Phong cau mày, nhưng cũng không lâu lắm liền lỏng ra, nói: "Ta biết, ta sẽ lưu ý."

"Ừ, tự các người cẩn thận, trước như vậy đi."

Nói xong, Băng Lôi cúp điện thoại.

Lãnh Phong để điện thoại di động xuống, hít sâu một hơi, đuổi theo mọi người bước chân.

"Thế nào?" Mạch Nhiên hiếu kỳ hỏi.

Bọn họ đều thấy Lãnh Phong mới vừa rồi về mặt, cho nên cũng rất muốn biết phát sinh cái gì.

"Chúng ta tới nay phải cẩn thận một chút, có thể sẽ có phiền toái." Lãnh Phong nói.

"Rốt cuộc phát sinh cái gì?" Lăng Ảnh hỏi.

Lãnh Phong mang trên mặt một vẻ lo âu, đạo: "Tây dã lương giới có thể sẽ ở tới hôm nay làm những gì, hơn nữa hẳn từ Nelson nơi đó mua một nhóm súng điện từ, ta không biết hẳn có biết dùng hay không đi đối phó chúng ta."

"Súng điện từ, con bà nó." Lăng Ảnh nhất thời bị dọa cho giật mình, nếu như tây dã lương giới thủ hạ thật trang bị súng điện từ, vậy thì thật phiền phức.

Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc sắc mặt cũng là hơi đổi, các nàng cũng không hy vọng thấy này nhiều chút sự tình phát sinh.

"Ta cho là hẳn sẽ phát động công kích tỷ lệ không lớn, bởi vì hẳn tới nay cũng sẽ tham gia nghỉ thức, nếu như hẳn phải làm những gì, chỉ có thể hại chính hẳn." Mạch Chấn nói ra ý nghĩ của mình.

Lãnh Phong gật đầu một cái, không có đi hủy bỏ Mạch Chấn lời nói.

Dù sao tây dã lương giới khẳng định cũng sẽ tham gia tới nay nghỉ thức, một khi hẳn ở trong nghỉ thức làm những gì, vậy chính hẳn cũng sẽ không tốt lắm, bởi vì cả chiếc trên du thuyền đều là thể giới nổi tiếng đại nhân vật, nếu quả thật xảy ra chuyện gì, trách nhiệm này toàn bộ Đông Doanh cũng không gánh nổi.

"Đi thôi." Lãnh Phong khẽ mỉm cười, sau đó dẫn đầu đi ở phía trước.

Hơi chút thanh tĩnh lại Lăng Ảnh đám người vội vàng đuổi theo Lãnh Phong bước chân, cửa chính quán rượu bên ngoài, đậu bốn chiếc xe, trong đó một lượng hào hoa Rolls-Royce ảo ảnh, Mạch Chấn ở Đông Doanh cũng có sản nghiệp, cho nên điều động xe sang trọng cũng không phải là cái gì vấn đề.

Còn lại chính là màu đen xe Mercedes, phụ trách làm nổi bật Rolls-Royce ảo ảnh.

Hoa Dững cùng Lăng Ảnh phụ trách đi theo Mạch Chấn, Lãnh Phong là ngồi vào Rolls-Royce Huyền Ảnh Hậu mặt một chiếc màu đen Mercedes-Benz bên trên, Mạch Nhiên dĩ nhiên cũng cùng hấn cùng một chiếc xe.

Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc là ngồi ở thứ ba chiếc xe bên trên, còn lại đi theo bọn cận vệ là ngồi ở trên chiếc xe cuối cùng.

Một chiếc màu đen Mercedes-Benz dẫn đầu, Rolls-Royce ảo ảnh theo sát ở phía sau, cuối cùng chính là hai chiếc màu đen xe Mercedes.

Ngồi ở sau xe ngồi trong Lãnh Phong xoa xoa huyết Thái dương, sau đó tháo kính mát xuống.

Cái kia màu sắc không đồng nhất hai con ngươi rất nổi bật, làm cho người ta cảm giác đầu tiên chính là yêu dị.

Vô luận là ai, thấy Lãnh Phong cặp mắt sau cảm giác đầu tiên chính là sững sờ, dù sao toàn thế giới, không có người nào con mắt sẽ giống như cái kia dạng.

Lãnh Phong dựa vào trên ghế ngồi nhắm mắt dưỡng thần, mà Mạch Nhiên là tư thế ngồi bên cạnh hấn, con mắt một mực nhìn ngoài cửa sổ nhanh chóng thoáng qua phong cảnh, không biết đang suy nghĩ cái gì đó.

Bầu không khí rất bình tĩnh, ai cũng không có mở miệng đi đánh vỡ.

Mặc màu đen quần dài Mạch Nhiên giống như là một cái nữ thần, nói cho đúng nàng chính là một cái nữ thần.

Tóc ngắn không có giám bớt nàng mỹ lực, ngược lại tăng thêm nàng mỹ lệ, có lẽ tóc ngắn mới là thích hợp nhất nàng.

Màu đen, cũng là thích hợp nhất nàng màu sắc.

Xe cộ vững vàng chạy ở trên đường, bọn họ mục đích là Đông Doanh bến tàu, nghi thức là ở chỗ đó cử hành.

Không biết quá lâu dài, Mạch Nhiên chậm rãi mở miệng, hỏi "Lãnh Phong, ngươi định thế nào Đông Doanh này cái quốc gia?"

Lãnh Phong vẫn nhắm đến con mắt, nhưng trong miệng chậm rãi phun ra bốn chữ: "Văn hóa thấp kém."

Đông Doanh nổi danh nhất là cái gì, toàn thế giới có 80% người cũng rất rõ.

Mạch Nhiên nháy mắt nháy mắt con mắt, nàng nghe không hiểu Lãnh Phong trong lời nói ý tứ.

"Vậy ngươi sau này còn biết được nơi này sao?" Mạch Nhiên lần nữa hỏi.

"Không biết." Lãnh Phong rất dứt khoát nói: "Trừ phi còn có nhiệm vụ, nếu không ta sẽ không lại đặt chân nơi này."

Đã từng Lãnh Phong đi qua rất nhiều quốc gia, nhưng Đông Doanh cũng chỉ là tới qua một lần, bởi vì hấn không thích nơi này.

Mặc dù nơi này mỹ thực cùng người với người sống chung cũng rất không tồi, nhưng hấn trong tiềm thức không ưa này cái quốc gia.

Mạch Nhiên nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó lộ ra mỉm cười, đạo: "Ta sau này chắc sẽ không trở lại."

"Ừ." Lãnh Phong gật đầu một cái, không nói gì nữa.

"Ngươi lúc trước thật giống như đi qua rất nhiều quốc gia, có thể cùng ta nói nói, ngươi thích nhất quốc gia là cái gì địa phương sao?" Mạch Nhiên hỏi.

Lãnh Phong trầm ngâm một hồi, chậm rãi phun ra hai chữ: "Na Uy."

Na Uy lãnh thổ nam bắc hẹp dài, đường ven biển rất dài khúc chiết, dọc theo Hải Đảo Đảo rất nhiều, được gọi là "Vạn đảo chi quốc", lãnh thổ cùng Thụy Điển, Phần Lan, Russia tiếp giáp.

Đồng thời Na Uy cũng là thế giới trọng yếu hải sự quốc chi một, Hải Đảo cái đảo đạt đến 15 vạn, đã là tốt đẹp bến tàu, lại vừa là phong cảnh tươi đẹp du lâm khu.

Lãnh Phong từng ở Na Uy chấp hành qua một lần nhiệm vụ, chỉ là một lần, sẽ thích này cái quốc gia.

Bởi vì hấn không nghĩ ra được, trên cái thế giới này còn có kia cái quốc gia phong cảnh có thể cùng này cái quốc gia so sánh.

Làm Lãnh Phong bay lượn ở Na Uy trên lãnh thổ vô ích thời điểm, hấn mới cảm giác được cái gì nghiêm túc Chính Tiên cảnh.

Cư ngụ ở Na Uy đoạn cuộc sống kia trong, mỗi khi sáng sớm tới, Lãnh Phong cũng sẽ bay lượn trên không trung, nhìn bị sương mù che đầy cái đảo, như vậy hoàn cảnh, để cho hấn thật sâu thích này cái quốc gia.

Nếu như không phải là Âm Dạ trụ sở chính ở nước Mỹ, hẳn nhất định sẽ lựa chọn định cư ở Na Uy.

Đĩ nhiên, nhà hần, đúng là vẫn còn ở Hoa Hạ Sở Giang thành phố kia tòa thâm sơn trọng, mãi mãi cũng sẽ không thay đổi.

"Na Uy" Mạch Nhiên nhẹ nhàng tái diễn hai chữ này, một lát nữa, nàng mới lộ ra mỹ lệ nụ cười, sau đó nương tựa ở Lãnh Phong trên người, cười nói: "Vậy sau này chúng ta liền đi nơi đó du lịch có được hay không?"

Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, quay đầu nhìn ngoài cửa sổ nhanh chóng thoáng qua phong cảnh, đạo: "Sau này hãy nói đi."

Hần không phải là không muốn đi, chẳng qua là hắn không hy vọng cùng Mạch Nhiên cùng nhau đi tới.

Hắn càng thích một người.

Xe hơi lấy tốc độ đều đặn hướng Tokyo bến tàu đi tới, Lãnh Phong một mực ở nhắm mắt ánh mắt, không có sẽ cùng Mạch Nhiên nói chuyện với nhau.

Tối nay tuyệt đối sẽ là gian nan nhất một đêm, hắn dĩ nhiên hy vọng có thể hết thấy thuận lợi, nhưng tiếp theo sự tình không ai dám đi bảo đảm sẽ sẽ không phát sinh chút gì, cho nên Lãnh Phong phải dưỡng tức tinh thần.

Leo lên du thuyền sau, cái này cũng chứng minh hẳn nhất định không thể nghỉ ngơi, hắn phải bảo đảm Mạch Nhiên cùng Mạch Chấn an toàn.

Ảnh vô gia người liên minh đã bỏ chạy, đây là tốt đẹp nhất chuyện, cái này cũng chứng minh Mạch Chấn thiếu một cái đại uy hiếp.

Nếu như ảnh vô gia người liên minh vẫn còn, vậy coi như là Lãnh Phong, cũng không nhất định có thể đề đương ở ảnh vô gia người liên minh thành viên tập kích, dù sao song quyền nan địch tứ thủ, Lãnh Phong mặc dù thực lực cường hãn, nhưng cũng không phải vô địch.

Bây giờ Lãnh Phong biết duy nhất có thể cho Mạch Chấn mang đến uy hiếp, đó chính là tây dã lương giới.

Miệng núi tổ rất có thể chính là hai tháng trước ở tốc độ cao trên quốc lộ tập kích Mạch Chấn chủ mưu, mặc dù không biết miệng núi tổ cùng Mạch Chấn có cái gì ân oán, nhưng trực giác nói cho Lãnh Phong, bọn họ chính là hai tháng trước chủ mưu.

Lãnh Phong trực giác luôn luôn rất chính xác, không thua gì nữ nhân giác quan thứ sáu, cho nên khi cái ý nghĩ này từ trong đầu đi ra thời điểm, Lãnh Phong cũng đã dám khẳng định, miệng núi tổ muốn Mạch Chấn mệnh.

Mà khi tối hôm qua Mạch Chấn trở lại quán rượu thời điểm, Lãnh Phong gặp được kia bốn cái Ninja, chính là miệng núi tổ người.

Cái này làm cho Lãnh Phong càng chắc chắn ý nghĩ trong lòng.

Bây giờ tây dã lương giới từ Nelson trong tay mua một nhóm súng điện từ, cái này làm cho Lãnh Phong không thể không cảnh giác.

Không biết đến tây dã lương giới đang suy nghĩ gì, cũng không biết đến hắn phải làm những gì.

Lần này nghi thức là do miệng núi tổ phụ trách, nếu như tây dã lương giới thật phải làm những gì, vậy đối với miệng núi tổ nhất định là có ảnh hưởng rất lớn, dù sao tới tham gia cái nghi thức này đều là không giàu thì sang, nếu quả thật xảy ra vấn đề gì, vậy coi như là toàn bộ Đông Doanh Quốc, cũng không nhất định có thể gánh vác trách nhiệm này.

Về phần tây dã lương giới có thể hay không thật làm xảy ra chuyện gì, vậy cũng chỉ có thể chờ đợi tối nay nghi thức.

Tối nay, mới thật sự là màn diễn quan trọng!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 227: Tại sao?

Đoàn xe đến gần Tokyo bến tàu thời điểm, tốc độ xe chậm lại, phía trước có không ít xe cộ ở xếp hàng tiến vào bến tàu.

Lãnh Phong mở ra Ứng Nhãn, quét nhìn bốn phía.

Không trung có hai chiếc máy bay trực thăng ở lẫn quần, bảo vệ toàn bộ bến tàu.

Phi cơ trực thăng là cảnh dụng, bên trong có cảnh sát tay súng bắn tia, nếu như trên mặt đất phát sinh cái gì gió thổi cỏ lay, bọn họ cũng có thể lập tức biết.

Hơn nữa bốn phía cũng có mười mấy tên ẩn núp tay súng bắn tia, những tay súng bắn tia này đều mặc cảnh phục, hiển nhiên cũng là cảnh sát.

Lần này hoạt động thật sự là quá mức long trọng, Tokyo Phủ Thị Chính, thậm chí toàn bộ Đông Doanh, cũng không thể coi thường.

Phải biết, có thể tới nơi này đều là không giàu thì sang, tùy tiện một ra chuyện, Đông Doanh đều phải thừa nhận trách nhiệm rất lớn, cho nên bọn họ phải bảo đảm này Lý An toàn bộ.

Lãnh Phong khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, mặc dù nơi này có rất nhiều cảnh sát bảo vệ, nhưng phải biết, nghi thức sau khi kết thúc, du thuyền là phải ra khỏi biển đi, cho nên nhiều hơn nữa cảnh sát thủ tại chỗ này cũng vô dụng, coi như tây đã lương giới nghỉ (muốn) làm những gì, cũng không khả năng ngóc đến ở chỗ này động thủ.

"Oa tắc, người tốt nhiều." Mạch Nhiên nháy như nước trong veo đại con mắt, quét nhìn bốn phía.

Nàng lúc trước cũng tham dự qua không biết bao nhiêu lần như vậy trường hợp, thân là Mạch Chấn con gái, nàng từ nhỏ đã bị đủ loại hào quang cho bao phủ, đi đến chỗ nào đều giống như là bị như "chúng tinh phùng nguyệt".

Nhưng bây giờ, nàng ở Lãnh Phong trước mặt, lại lộ ra tiểu hài tử như vậy tâm tính, một bộ đối với (đúng) chung quanh đều rất tò mò bộ dáng.

Mạch Nhiên nháy mắt đến con mắt, sau đó quay đầu nhìn Lãnh Phong, cười nói: "Chớ quên nha, người thân phận bây giờ là ta bạn trai."

"Tại sao phải ta mặc vào thành người bạn trai." Lãnh Phong khoanh tay, khẽ cau mày nói: "Thân phận ta hẳn là người bảo tiêu mới đúng."

"Người giúp ta một lần mà, ta mỗi lần tham dự như vậy trường hợp, cũng sẽ bị một đám rất ghét rác rưởi quấy rầy, có người đang ở đây lời nói, sẽ có thể giúp ta đuổi bọn họ đi á."

Vừa nói, Mạch Nhiên ôm Lãnh Phong cánh tay, thùy thanh đạo: "Yêu cầu người "

"Tê "

Nghe được Mạch Nhiên phát ra như vậy thanh âm, Lãnh Phong nhất thời xuống đầy đất da gà.

Đáng yêu là rất đáng yêu, nhưng Lãnh Phong thật đúng là tâm nghe không có thói quen.

Ngồi ở chỗ tài xế ngồi tài xế không thiếu chút nữa đem xe mở đường đường bên ngoài đi, hẳn là như vậy mộng ép, dù sao Mạch Nhiên chưa bao giờ sẽ lộ ra như vậy vẻ mặt.

"Ta có thể cự tuyệt sao?" Lãnh Phong cau mày nói.

"Không thể, nếu như người không thôi ta bạn trai thân phận tham dự lời nói, ta sẽ gặp phải rất nhiều đồ quý sứ chán ghét, mỗi lần đều như vậy, làm ta mỗi lần cũng phải ra tay đem bọn họ đuổi chạy." Mạch Nhiên chu cái miệng nhỏ nhắn nói.

Lãnh Phong mị mị con mắt, có chút hiếu kỳ nói: "Xuất thủ đuổi chạy?"

"Ừ, ở trước mặt mọi người cảm Thiết Côn quát bọn họ, rất có ý tứ chứ, bọn họ đều không một cái đánh ta." Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười, vừa nói cũng không có lờ ra Lãnh Phong cánh tay, "Nhớ ta một lần cuối cùng tham dự như vậy hoạt động là đang ở nửa năm trước, có một cái cái gì cao thủ võ thuật đi lên bắt chuyện, ta không để ý tới hắn, hắn còn uy hiếp ta, kết quả bị ta cắt đứt hai cái tay, hắn thật vô dụng a, còn cái gì cao thủ võ thuật đầu ròi, ngay cả ta hai chiêu cũng tiếp tục không."

Mạch Nhiên mặt đầy kiêu ngạo, nàng rất vui lòng hướng Lãnh Phong chia sẻ chính nàng cố sự, chỉ cần Lãnh Phong nguyện ý nghe, nàng tuyệt đối sẽ không có giữ lại chút nào.

"Lợi hại."

Lúc này Lãnh Phong cũng chỉ có thể lựa chọn khen khen nàng, thấy Mạch Nhiên mặt đầy kiêu ngạo, Lãnh Phong lại không nói ra cái gì nhỏ nước bọt lời.

"Đó là đương nhiên." Mạch Nhiên chu cái miệng nhỏ nhắn, mặt đầy kiêu ngạo, bộ dáng kia, phảng phất là ở hướng Lãnh Phong giành công.

Lãnh Phong cười cười, không nói gì nữa.

"Này, người không nói lời nào ta đem người làm đáp ứng a, người thân phận bây giờ là ta bạn trai, đợi một hồi nếu như có muốn tới bắt chuyện, người giúp ta đuổi bọn họ đi." Mạch Nhiên nói.

"Con bà nó" Lãnh Phong nhất thời liền không vui, mặt đầy khó chịu nói: "Người đây là bắt ta làm bia đỡ đạn a."

"Đúng vậy, ta nhưng là thuê người, đây cũng là người chức trách một trong a." Mạch Nhiên cười đều, lần này nàng thành công Âm Lãnh Phong một cái.

Nàng vừa nói, Lãnh Phong nhất thời liền không lời nói, bởi vì nàng nói rất đúng, đây đúng là hẳn chức trách.

"Được rồi được rồi, người thắng." Lãnh Phong mặt đầy bất đắc dĩ nói.

"Ừ." Mạch Nhiên nhất thời làm ra thắng lợi thủ thế, kia bộ dáng khả ái, để cho Lãnh Phong không nhịn được cười cười.

Nàng có thể trở thành một cái đề cho người khác sợ hãi Nữ Ma Đầu, cũng có thể có thể trở thành một khả ái vô cùng đáng yêu cô em.

Mạch Nhiên tương đương với có hai tính cách, mà đây cũng là nàng chỗ bất đồng.

Lãnh Phong chỉ có thể bất đắc dĩ, cùng nàng đi quá gần, áp lực hay lại là rất lớn, luôn là phải đề phòng nàng, tránh cho nàng làm ra cái gì nghịch thiên sự tình.

Cái này không, bây giờ liền bị hãm hại một cái, muốn nguy trang thành nàng bạn trai, Lãnh Phong nghĩ như thế nào cũng cảm giác mình thua thiệt.

Dù sao Lãnh Phong nhưng là một cái khổ ép độc thân nhân sĩ, vẫn không có thể cùng mình thích người chung một chỗ, bây giờ bị Mạch Nhiên khắp nơi tuyên truyền nói mình là nàng bạn trai, nghĩ như thế nào cũng thua thiệt.

"Không được, sau khi trở về được (phải) thêm tiền thuê." Lãnh Phong ở tâm lý kêu gào.

Xe cộ chậm rãi lái vào bến tàu trong, một tên lính gác tiến lên kiểm tra thiệp mời, nhưng tên thủ vệ này thấy trên thiệp mời viết Mạch Chấn hai chữ to sau, nhất thời một bộ bị một mời phách bộ dáng, sau đó mặt đầy cung kính dùng tiếng Hoa nói: "Tôn kính mạch tiên sinh, chúng ta không có thể sớm đi nghênh đón ngài, xin ngài thứ lỗi."

Nghe tên thủ vệ này lời nói, Mạch Chấn nhất thời lộ ra một nụ cười lạnh lùng, nhưng vẫn là dùng bất ôn bất hòa thanh âm nói: "Không việc gì, cho đi đi."

"Phải!"

Theo lính gác ra lệnh một tiếng, ngăn xe cộ lan can chậm rãi dâng lên.

Đoàn xe dừng sức một cái tạm thời xây dựng trong bãi đậu xe, xếp thành một hàng dừng lại.

"Xuống xe đi." Lãnh Phong ngáp một cái, chuẩn bị một chút xe.

Nhưng lái xe tài xế muốn nhanh hơn hẳn, tài xế là Lãnh Phong mở cửa xe, hơn nữa còn mặt đầy cung kính bộ dáng.

Tài xế thái độ nhất thời sẽ để cho Lãnh Phong mộng ép, dù sao những người này đều là Mạch Chấn thủ hạ, cho tới nay đối với Mạch Nhiên cùng Mạch Chấn mặt đầy cung kính, nhưng bây giờ thế nào đối với chính mình nhờ như vậy.

Lãnh Phong không có lập tức đi xuống xe, mà là tựa như cười mà không phải cười nhìn tài xế, hỏi "Người làm gì vậy như vậy thái độ?"

"Bởi vì lạnh tiên sinh ngài là tiểu thư bạn trai." Tài xế mặt đầy cung kính nói.

"Phốc xuy" ngồi ở Lãnh Phong bên người Mạch Nhiên nhất thời không nhịn được cười ra tiếng, sau đó mặt đầy khen ngợi nhìn tài xế, giờ ngón tay cái lên, đạo: "Ta nhớ ở người, tuyệt đối cho người chế biến chi phí."

Tên này tài xế nhất thời mặt đầy vui sướng, có chút kích động nói: "Tạ tạ tiểu thư."

Lãnh Phong là quyết miệng, chịu đựng đem người tài xế này ném ra ngoài xung động, sau đó bất đắc dĩ đi xuống xe.

Mạch Nhiên cũng xuống xe theo, không đợi Lãnh Phong làm ra phản ứng, nàng liền ôm Lãnh Phong cánh tay.

"Ta nói chúng ta có thể hay không khác (đùng) thân thiết như vậy, nam nữ thụ thụ bất thân biết không?" Lãnh Phong mặt đầy bất đắc dĩ nói.

Mạch Nhiên hướng Lãnh Phong le lưỡi, nói: "Chúng ta bây giờ là tình nhân ư, giả bộ như vậy giống như một chút."

Lãnh Phong: "

Mà đối thành bên ngoài ba chiếc xe thượng nhân cũng rồi rít đi xuống xe, Mạch Chấn có Lăng Ảnh, Phan Mộc Mộc, Lăng Mặc, còn có Hoa Dững bảo vệ, an toàn cơ bản sẽ không có vấn đề, Lãnh Phong chức trách chính là đem Mạch Nhiên bảo vệ tốt.

Trong bãi đậu xe dừng tràn đầy đủ loại xe sang trọng, hơn nữa có không ít là xe chống đạn.

Có thể tới nơi này đều là không giàu thì sang, cho nên mở xe cũng tuyệt đối sẽ không kém.

Lãnh Phong phiệt liếc mắt liền không có bất kỳ hứng thú, Âm Dạ trụ sở chính trong ga ra tầng ngầm, ước chừng dừng trên trăm chiếc xe sang trọng, cũng không thiếu là Điện Tăng bản, đã đình sản cái loại này.

Âm Dạ trong tổng bộ xe cơ bản đều là Nanh Sói đi mở, Lãnh Phong có thể bay, rất ít tiếp xúc xe cộ, Băng Lô lời nói là bởi vì người lười, cho nên lái xe chuyển giao cho Nanh Sói.

Nanh Sói chạy như gió lốc kỹ thuật rất trâu bò, người ta gọi là đường ngoằn ngoèo Tiểu Vương Tử, từng ở nước Anh một con đường bên trên cùng Châu Âu xe màu đen băng người đua xe, lợi dụng một cái năm phát liên tục kẹp cong đem Châu Âu xe màu đen băng đệ nhất bỏ rơi ước chừng hơn 100m khoảng cách, thành công đoạt được Châu Âu xe màu đen băng hạng nhất.

Tên hán, đến bây giờ đều bị Châu Âu tay đua xe môn nhớ.

Nanh Sói!

Nghĩ tới những thứ này, Lãnh Phong liền không nhịn được lộ ra vẻ tươi cười, dù sao hán ban đầu cũng ngồi qua Nanh Sói xe, mỗi ngồi một lần, Lãnh Phong đều có loại muốn tản hán một trận ý tưởng.

Dù sao hán ban đầu chạy như gió lốc, xe cửa không khóa chặt, một cái trôi đi quẹo cua thời điểm trực tiếp đem Lãnh Phong cho hất ra, ngay cả giây nịt an toàn cũng đoạn.

Có thể tưởng tượng được trôi đi cường độ có ngon.

Nếu như không phải là Lãnh Phong có thể bay, khẳng định bị quăng đến dưới chân núi.

Cho nên Lãnh Phong đối với (đúng) Nanh Sói chạy như gió lốc rất có oán niệm, hàng này có thể nói không phải là lái xe, là đặc biệt sao lái phi cơ.

Mạch Chấn nhìn một ít thời gian, mở miệng nói: "Chúng ta đi thôi, người hán cũng không kém đến đông đủ, chúng ta hán là coi là trẻ nhất đến."

Đang lúc này, một tên mặc màu bạc âu phục thanh niên tóc vàng đi tới, hán mặt đầy vui sướng trực tiếp đi tới Mạch Chấn trước người, cơ thể hơi có chút kích động nói: "Ngài khỏe chứ, mạch thúc thúc."

Hán tiếng Hoa rất nhuần nhuyễn, hiển nhiên là rất cố gắng học qua.

Niên kỷ của hán nhìn qua đại khái ở chừng hơn hai mươi tuổi, tướng mạo rất anh tuấn, thân cao là so với Lãnh Phong muốn thấp hơn một ít.

"Ha ha ha, Toms, người thế nào cũng ở đây." Mạch Chấn cười lớn, cùng người thanh niên này nắm chặt tay.

Mạch Chấn rất hiển nhiên nhận biết người thanh niên này, hơn nữa dường như còn rất thực đáng vẻ.

"Hàng này vị nào?" Lãnh Phong mị đến con mắt hỏi.

"Hán gọi Toms bồi kỳ, ba hán kêu Gary bồi kỳ, là nước Mỹ thứ năm phú hào." Mạch Nhiên ở một bên nhỏ giọng nói, nói xong, Mạch Nhiên trầm ngâm một hồi, bổ sung nói: "Hán là như vậy ta người theo đuổi một trong."

"Cái gì gọi là một trong?" Lãnh Phong không nhịn được hỏi.

Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Ta nói ta người theo đuổi trái rọng toàn cầu, người tin không?"

Lãnh Phong thiếu thiếu mi mao, không nói gì.

Hán tin(Thaksin), hán thật tin.

Lấy Mạch Nhiên gia thế cùng dung nhan, thấy nam nhân không có ai sẽ không động tâm.

Ngay cả Lãnh Phong, ban đầu thấy Mạch Nhiên thời điểm cũng khó tránh khỏi sẽ hơi sùng sốt.

Như vậy gia thế, như vậy hoàn mỹ tướng mạo, đủ để cho Mạch Nhiên trở thành vô số con em nhà giàu theo đuổi đối tượng.

Cho nên Lãnh Phong cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, chẳng qua là hán có chút nhớ nhưng biết, Mạch Nhiên tại sao phải thích chính mình?

Chương 228: Kỳ tích số hiệu

Toms cùng Mạch Chấn nói chuyện với nhau đôi câu, sau đó đem ánh mắt dừng lại ở Mạch Nhiên trên người.

Nhưng hắn thấy bị Mạch Nhiên ôm cánh tay Lãnh Phong sau, ánh mắt nhất thời thì trở nên lạnh giá, chân mày cũng hơi nhíu lên.

Mạch Nhiên mỹ lệ, để cho trên thế giới không Thiếu Công Tử Ca, đều muốn theo đuổi, một phần là là Mạch Nhiên tướng mạo, một phần khác là vì Mạch Chấn gia sản.

Mạch Chấn cơ hồ đem Mạch Nhiên cùng chiều Thượng Thiên đi, chỉ cần có thể cưới Mạch Nhiên, không chỉ có thể lấy được một cái xinh đẹp như vậy nữ hài, còn có thể được Mạch Chấn một bộ phận gia sản.

Dù sao Mạch Nhiên nếu như xuất giá, Mạch Chấn đưa cho đồ cưới tuyệt đối sẽ không ít.

Phải biết, Mạch Chấn bây giờ là Châu Á nhà giàu nhất, đánh thắng bây giờ Hoa Hạ thứ 2 phú hào mấy con phố.

Cho nên toàn thế giới vô số công tử ca đều muốn theo đuổi Mạch Nhiên, mà Mạch Nhiên lại đối với bọn họ không ưa vô cùng.

Lấy nàng thông minh, làm sao có thể không nhìn ra những người này ý tưởng.

Duy nhất để cho nàng cảm thấy kinh ngạc, đó chính là Lãnh Phong, bởi vì Lãnh Phong đối với nàng gia sản, còn có nàng mỹ lệ không có chút nào lay động, đây cũng là Lãnh Phong hấp dẫn nhất Mạch Nhiên địa phương.

"Mạch Nhiên, hắn là ai?" Toms sắc mặt rất khó nhìn, chết nhìn chòng chọc Lãnh Phong, dường như muốn dùng ánh mắt giết chết hắn.

Mà Lãnh Phong không có chút nào lui bước, ánh mắt đối nhau Toms ánh mắt.

Này cái gì đó nước Mỹ phú hào, Lãnh Phong cũng không biết tiếp xúc bao nhiêu cái, mà cái chẳng qua là nước Mỹ thứ năm phú hào con trai, căn bản vào không hắn Lãnh Phong trong mắt.

Mạch Nhiên thân thể hướng Lãnh Phong dựa một chút, đạo: "Ta bạn trai."

Toms: "

Mạch Chấn: "

Ám Dạ thành viên: "

Hoa Dũng: "

"Người nói cái gì?" Toms trong lúc nhất thời sững sốt, lời đồn đãi Mạch Nhiên sẽ không thích bất kỳ nam nhân nào, nhưng bây giờ nàng lại có bạn trai, hơn nữa còn là đẹp trai như vậy một cái bạn trai.

Tại khí chất bên trên, Toms liền không cách nào cùng Lãnh Phong so sánh.

Vô luận là khí tràng, tướng mạo, hay là khí chất, Lãnh Phong cũng vậy Toms tốt mấy con phố.

Đồng dạng là âu phục mặc lên người, nhưng Lãnh Phong lại xuyên ra cái gì gọi là chân chính đẹp trai.

Toms hôm nay tới đây, nguyên nhân rất lớn là vì có thể cùng Mạch Nhiên thấy một mặt, sau đó thuận tiện cùng Mạch Chấn làm quan hệ tốt, dù sao Mạch Chấn bây giờ là Châu Á nhà giàu nhất.

Nhưng Mạch Nhiên bây giờ nói nàng có bạn trai, hơn nữa còn là đẹp trai như vậy một cái, cái này làm cho Toms bội cảm áp lực, hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo tướng mạo, ở Lãnh Phong trước mặt cận kề không thể lại cận kề.

Mạch Chấn tâm lý cái đó vui a a, hắn ngày ngày mong đợi sự tình rốt cuộc thực hiện.

Chẳng qua nếu như để cho Mạch Chấn Lãnh Phong là giả mặc vào, phỏng chừng sẽ một cái lão huyết phun ra ngoài.

Hoa Dũng dùng sức nắm quả đấm, nhưng rất nhanh liền lỏng ra, hắn đã sớm ngờ tới sẽ có một ngày như thế, chẳng qua là hắn không nghĩ tới ngày này sẽ đến như vậy nhanh.

Cũng chỉ có Lãnh Phong, mới là thích hợp nhất Mạch Nhiên.

Lăng Ảnh mấy người cũng là mặt đầy mộng ép, bọn họ còn chưa biết tình huống gì.

Lấy bọn họ đối với (đúng) Lãnh Phong hiểu, Lãnh Phong là rất không thích Mạch Nhiên, từ hần thái độ là có thể nhìn ra.

Nhưng bây giờ Mạch Nhiên lại còn nói Lãnh Phong là nàng bạn trai, hơn nữa Lãnh Phong còn không có lên tiếng hủy bỏ.

"Chẳng lẽ?" Lăng Mạc tròn tròn cặp mắt, sau đó trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Đây chính là chuyện tốt a, các nàng mỗi ngày đều đang mong đợi Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên có thể chung một chỗ, kết quả Mạch Nhiên bây giờ tuyên bố tin tức này, điều này không khỏi làm cho nàng kinh ngạc, còn có vui vẻ.

Phan Mộc Mộc cũng là như vậy tâm tình, các nàng đều rất hy vọng Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong tiến tới với nhau, bây giờ dường như trở thành sự thực.

Bất quá, nếu để cho các nàng biết, Lãnh Phong chẳng qua là làm bộ, không biết sẽ có cảm tưởng gì.

Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, hần dĩ nhiên biết mọi người đang suy nghĩ cái gì đó, nhưng ở như vậy trường hợp xuống, Lãnh Phong cũng không tiện đi điểm phá, dù sao phải cho Mạch Nhiên mặt mũi.

Nếu đáp ứng nàng, như vậy nhất định Tu làm được, coi như làm oan chính mình cũng phải hoàn thành.

Dù sao, Mạch Nhiên bây giờ là hần người thuê.

Toms không ngừng hít thở sâu, cứ có thể làm cho mình tỉnh táo lại, sau đó hần xoay người hướng về phía Mạch Chấn cười cười, nói: "Mạch thúc thúc, xin thứ lỗi ta không thể cùng người đi chung quanh một chút, ta muốn về trước Cha ta nơi đó."

"Đi đi, người tuổi trẻ, luôn là có rất nhiều chuyện bận rộn." Mạch Chấn cười nhạt nói.

Toms gật đầu một cái, oán độc nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó sải bước rời đi bãi đậu xe.

"Chúng ta cũng đi thôi, nghi thức cũng không sai biệt lắm bắt đầu." Mạch Chấn cười nói.

Mọi người gật đầu một cái, đi theo Mạch Chấn bên người.

Lăng Ảnh cùng Hoa Dững đem Mạch Chấn vây vào giữa, bảo vệ hần an toàn.

Cho dù bốn phía có rất nhiều tay súng bắn tỉa, không trung cũng có phi cơ trực thăng ở quanh quẩn, nhưng không người nào có thể bảo đảm đây chính là 100% an toàn, thế sự không có tuyệt đối, ở dưới tình huống như vậy, không thể có một chút buông lỏng.

Huống chi, Mạch Chấn tới hôm qua liên tục hai lần thiếu chút nữa gặp gỡ nguy hiểm tánh mạng, nhưng hai lần đều bị Lãnh Phong hóa giải.

Nếu như không có Lãnh Phong, kia Mạch Chấn phỏng chừng đã sớm chết Kiều Kiều.

Lăng Ảnh bây giờ không dám có một chút buông lỏng, đây là hần lần thứ hai chấp hành nhiệm vụ, lần đầu tiên trong nhiệm vụ hần không có thể lộ ra đủ thực lực, hiện tại hần dĩ nhiên muốn phải biểu hiện tốt một chút mình một chút.

Hơn nữa lần này Lãnh Phong cũng không phải là tùy thời đều theo bên cạnh hần, Lãnh Phong bây giờ là Mạch Nhiên thiếp thân bảo tiêu, toàn bộ trọng tâm đều đặt ở Mạch Nhiên trên người.

Lăng Ảnh cảm giác áp lực, nhưng cũng càng có một ít hưng phấn, bởi vì này chính là tương đương với hần một mình chấp hành nhiệm vụ.

Mọi người hướng bến tàu đi tới, mới vừa đi ra bãi đậu xe sau, xa xa là có thể thấy đậu sát ở bên cạnh bến tàu to lớn du thuyền.

Trên du thuyền dùng Anh Văn viết một hàng chữ: "Kỳ tích số hiệu "

Thân thuyền chừng 270 mét dài, chiều rộng ước chừng ba mươi mét.

Số này danh hiệu bản mới vốn Titanic, cũng không phải là nói đùa, thuyền sang trọng cũng xứng đáng nó chi phí.

Không trách ngay cả Mạch Chấn đều nguyện ý bỏ tiền đi xây, chiếc này du thuyền sang trọng trình độ ngay cả Lãnh Phong đều cảm thấy khiếp sợ.

Đang quan sát đồng thời, Lãnh Phong mở ra Ứng Nhãn quét nhìn bốn phía.

Mặc dù nhưng cái này du thuyền quả thật rất sang trọng, nhưng Lãnh Phong bây giờ có thể không có tâm tình gì đi thưởng thức, hần muốn tìm ra núp ở bốn phía địch nhân.

Nhưng quét nhìn một vòng mấy lúc sau, Lãnh Phong liền thất vọng, bởi vì hắn không phát hiện gì hết, cái này làm cho hắn cảm thấy một tia kỳ quái.

Chẳng lẽ tây dã lương giới mua súng điện từ không là dùng để đối phó Mạch Chấn?

Nếu như vô lý vậy thì tốt nhất, như vậy Mạch Chấn là có thể rất bình an kết thúc Đông Doanh lộ trình.

Lãnh Phong đem toàn bộ du thuyền cũng quét nhìn một vòng, vẫn không có bất kỳ phát hiện nào, cái này làm cho Lãnh Phong càng hiểu kỳ hơn.

Mặc dù không có phát hiện địch nhân tồn tại, nhưng Lãnh Phong vẫn không có buông lỏng cảnh giác, có người luôn là sẽ ở xuất kỳ bất ý thời điểm xuất hiện, cho nên Lãnh Phong không dám buông lỏng.

Lăng Ảnh mặc dù không có Ứng Nhẫn, nhưng hắn một mực đều bảo trì cảnh giác, tùy thời ứng đối khả năng phát sinh nguy hiểm.

Hắn đã không còn là Tiểu Bạch, trong hai tháng này, hắn trừ chơi đùa Đàn ghi-ta ra, còn ở Âm Dạ Phân Bộ dưới đất trong sân huấn luyện làm không ít huấn luyện, thực lực của hắn nếu so với lúc trước cường hãn rất nhiều.

Chẳng qua là hắn cận chiến năng lực vẫn có chút yếu, thậm chí còn không cách nào cùng Hoa Dững so sánh.

Hoa Dững cách đấu năng lực ở người tầng thứ có thể nói là đạt đến đỉnh phong, chỉ cần không đối đầu Dị Năng Giả hoặc là giống như Huyền Nguyệt như vậy Thượng Nhân, hắn cũng sẽ không có sa sút khả năng.

Nếu như không có Dị Năng Giả đi tập kích, kia Hoa Dững một người cũng có thể giải quyết.

Hoa Dững không phải là không cường đại, chẳng qua là hắn hào quang ở Lãnh Phong các loại (chờ) Dị Năng Giả sau khi xuất hiện, liền bị che giấu đi.

"Mọi người cẩn thận, ta luôn cảm thấy nay dạ hội có chút bất an ninh." Lãnh Phong thông qua vô tuyến điện, thấp giọng nói.

Lăng Ảnh đám người rối rít gật đầu, bọn họ cũng cảm giác.

Một cái thảm đỏ, từ du thuyền kỳ tích số hiệu thang lầu, một mực kéo dài đến 300m bên ngoài.

Thảm đỏ hai bên có rất nhiều phóng viên, nhưng bọn hắn đều bị an ninh ngăn, không cách nào vọt vào thảm đỏ trong.

Kỳ tích số hiệu boong thuyền thang lầu trước, đứng hai trai hai gái, hai người nam nhìn qua nhiều nhất chừng ba mươi tuổi, mặc quý giá âu phục, mặt mỉm cười.

Nữ là mặc đầm tiền dạ phục, mặt mỉm cười nhìn từ trên thảm đỏ đi tới bọn phú hào.

Có thể có tư cách đi lên thảm đỏ, cũng chỉ có được mời phú hào hoặc là cao quan môn,

Làm Mạch Chấn mang theo Lãnh Phong đám người đi lên thảm đỏ sau, đứng ở thảm đỏ trước nhất đoạn nam tử liếc mắt nhìn, nhất thời tròn tròn con mắt, sau đó gân giọng nói: "Hoan nghênh nhiệt liệt đến từ Hoa Hạ nước Mạch Chấn mạch tiên sinh, còn có hắn thiên kim Mạch Nhiên tiểu thư."

Nam tử vừa nói, thảm đỏ hai bên các phóng viên nhất thời an tĩnh lại, ánh mắt gắt gao dừng lại ở Mạch Chấn trên người.

Tần Hoa hạ nhà giàu nhất, cũng là Châu Á nhà giàu nhất, bọn họ lại sao sao có thể không biết Mạch Chấn đại danh.

"Mạch tiên sinh mời xem cái này trong."

"Mạch tiên sinh, chúng ta là Đông Doanh kinh tế Nhật Báo, chúng ta có mấy vấn đề muốn hỏi ngài "

"Mạch tiên sinh "

Các phóng viên ngơ ngác một câu ta một câu, trường thương đoàn pháo toàn bộ nhắm ngay Mạch Chấn.

Những ký giả này tiếng ồn ào để cho Lãnh Phong khẽ cau mày, hắn cũng không thích nhiều người nhìn như vậy chính mình, hơn nữa còn có không ít máy quay phim.

Nếu như không phải là bị các nhân viên an ninh ngăn, những ký giả này nhất định sẽ xông vào ngăn lại Mạch Chấn đường đi.

Dù sao Mạch Chấn sức ảnh hưởng thật sự là quá lớn, để cho không ít truyền thông đều muốn đối với hắn mang đến sự tàm.

Nhưng Mạch Chấn trở thành Châu Á nhà giàu nhất sau, cũng rất ít xuất hiện ở công chúng bên trong, cũng không có tiếp thụ qua bất kỳ sự tàm.

Mặc dù cái này làm cho rất đa phương tiện cũng cảm thấy bất mãn, nhưng cũng không dám có câu oán hận nào, bởi vì lấy Mạch Chấn bây giờ năng lực, tùy tiện làm chết một người truyền thông cũng không phải là cái gì việc khó.

Tiền, Mạch Chấn không thiếu, về phần quyền lực có tiền sau khi, quyền lực cũng không phải là đi theo sao?

Mạch Chấn không nhìn chung quanh các phóng viên, từng bước từng bước hướng du thuyền thang lầu đi tới, hần lần này chẳng qua là tới tham gia nghỉ thức, đối với (đúng) còn lại sự tình không có bất kỳ hứng thú.

Mà hần là như vậy ngại mặt mũi, mới có thể tới cái nghỉ thức này.

Nếu không lời nói, coi như cho hần nhiều tiền hơn nữa, hần cũng không khả năng sẽ đến.

"Thật là nhiều người." Mạch Nhiên ôm Lãnh Phong cánh tay, khẽ cau mày nói.

Đĩ vãng nàng tham gia tương tự như vậy trường hợp, cũng chưa bao giờ gặp nhiều ký giả như vậy, nhưng bây giờ đối mặt đến những ký giả này trường thương đoán phảo, Mạch Nhiên nhất thời cảm thấy có chút không nữa ở.

Không chỉ là Mạch Nhiên, ngay cả Lãnh Phong cũng cảm thấy không được tự nhiên, dù sao hần không quá vui vẻ nhiều người địa phương, hần cho tới bây giờ đều không thích náo nhiệt, hần chỉ thích an tĩnh.

Như vậy trường hợp, quả thật không quá thích hợp hần. Nhưng ngại vì nhiệm vụ, hần lại không thể không cùng nhau đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 229: Giấu cọt

Đã từng Lãnh Phong cũng tham dự qua không ít như vậy trường hợp, nhưng mỗi một lần đều cảm thấy cả người không được tự nhiên.

Mặc dù không thích như vậy trường hợp, nhưng hần lại không thể không đến, bởi vì hần mỗi lần đi như vậy trường hợp, đều là chấp hành nhiệm vụ.

Lần này cũng không ngoại lệ, hơn nữa lần này, dường như so với dĩ vãng đều phải long trọng nhiều, cái này làm cho Lãnh Phong càng cảm thấy khó chịu.

Không chỉ là Lãnh Phong, ngay cả Mạch Nhiên cũng cảm giác không được tự nhiên, mặc dù nàng có đôi khi là một cái Nữ Ma Đầu, nhưng đối mặt với nhiều như vậy trường thương đoán phảo, bao nhiêu vẫn sẽ có nhiều chút không ưa.

Có lúc, phóng viên là một đám rất dễ cho người cảm thấy chán ghét tồn tại, tỷ như giống như bây giờ, mỗi một người đều nổi điên tự đắc, muốn đi hái phỏng vấn Mạch Chấn.

Nếu như không phải là có an ninh ở gần, những người này nhất định sẽ vọt tới Mạch Chấn trước mặt.

Cho nên, lần này nghỉ thức, an bài nhiều như vậy an ninh, thật sự là một cái rất thông minh lựa chọn.

Bị Mạch Chấn không nhìn sau, bọn họ không hề từ bỏ, mà là đưa mắt dừng lại ở Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong trên người.

Mạch Nhiên nổi tiếng không thể so với Mạch Chấn kém bao nhiêu, nàng mỹ lệ, Phong Hoa Tuyệt Đại, cho nên ở nàng xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt sau, không ít tình tham cùng Ngu Nhạc Công Ty lại tìm nàng, muốn cho nàng gia nhập làng giải trí.

Nhưng tính cách cổ quái Mạch Nhiên làm sao biết gia nhập cái này phá làng giải trí, mỗi một đến tìm nàng tình tham hoặc là Ngu Nhạc Công Ty người, đều bị nàng cắt đứt tay chân, ném đến đường lớn bên trên.

Nàng thủ đoạn chính là chỗ này sao ác, hơn nữa vẫn chưa có người nào dám có cái gì câu oán hận.

Theo đuổi Mạch Nhiên công tử ca có thể nói là trải rộng toàn cầu, nhưng nàng lại cho tới bây giờ không có vừa ý qua ai, thậm chí có người còn hoài nghi nàng có phải hay không Bách Hợp.

Nhưng bây giờ, Mạch Nhiên lại kéo một người thanh niên cánh tay, đi ở trên thảm đỏ, chuyện này nhất thời liền hấp dẫn các phóng viên ánh mắt, dù sao Mạch Nhiên nhưng cho tới bây giờ cũng sẽ không cùng bất kỳ nam nhân nào đi quá gần, nhưng bây giờ nàng lại kéo một người thanh niên cánh tay, khoe miệng còn treo một tia hạnh phúc nụ cười.

Các phóng viên trong nháy mắt sôi sùng sục, đem phỏng vấn mục tiêu chuyển tới Mạch Nhiên trên người, chen lẫn nói:

"Mạch Nhiên tiểu thư, xin hỏi đó là ngài bạn trai sao?"

"Xin ngài trả lời một chút chúng ta vấn đề, Mạch Nhiên tiểu thư, vị này suất ca có phải hay không ngài bạn trai?"

"Hai vị là lúc nào nhận biết, lại là lúc nào chung một chỗ đây?"

Dù loại vấn đề, để cho Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên cũng nhủ mảy lại.

Mạch Nhiên nhủ mảy lại là bởi vì những người này quá ồn, mà Lãnh Phong nhủ mảy lại là bởi vì những ký giả này có thể sẽ phát hành hình hoặc là video, đến lúc đó nếu để cho Trương Anh Hàm cho thấy, hẳn liền nhảy vào Thái Bình Dương cũng không tẩy sạch.

Lãnh Phong cau mày, dùng chỉ có chính mình mới có thể nghe được thanh âm nói: "Lăng Mặc, quay đầu trên Internet nếu như xuất hiện phải nhốt ta cùng Mạch Nhiên hình hoặc là video, người liền trước tiên cho ta thù tiêu, sau đó một tấm hình đều không thể lưu lại."

"Minh bạch." Lăng Mặc nhanh chóng đáp lại.

Làm Mạch Chấn đám người đi tới thăm dò cuối thời điểm, đứng ở du thuyền thang lầu trước hai trai hai gái nhất thời tiến lên đón, cũng trong lúc đó hướng Mạch Chấn đám người cúc cái cung.

Một tên nữ tính tiếp đãi dùng lưu loát tiếng Hoa, đạo: "Tôn kính mạch tiên sinh, ngài đến là chúng ta vinh hạnh, ta đại biểu toàn bộ Đông Doanh, hướng ngài biểu đạt hoan nghênh nhiệt liệt."

Mạch Chấn chẳng qua là nhân nhạ ừ một tiếng, những thứ này đối trả hoan nghênh từ hắn đã sớm nghe chán, cho nên căn bản không có nghe tiếp tâm tư.

Nhận ra được Mạch Chấn thái độ, nữ tiếp đãi chẳng qua là nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó làm một cái mời thủ thế, dùng vui vẻ thanh âm nói: "Tôn kính mạch tiên sinh, còn có các bạn, các người có thể lên thuyền, tin tưởng ta, chiếc này kỳ tích số hiệu, tuyệt đối sẽ làm cho trước mắt các người sáng lên."

Ngoài ra ba gã tiếp đãi cũng đi theo làm ra mời thủ thế, mặt đầy nhiệt tình nhìn Mạch Chấn đám người.

Bốn người đều là Đông Doanh nổi danh nhất ngôi sao một trong, nhưng bây giờ lại bị Mạch Chấn cho sắc mặt nhìn, hơn nữa bọn họ còn không dám có câu oán hận nào, bởi vì Mạch Chấn muốn giết chết bọn họ, chẳng qua là nửa phút sự tĩnh.

Chớ quên, Mạch Chấn bây giờ là Châu Á nhà giàu nhất.

Mạch Chấn không nói gì, mang theo Lãnh Phong đám người, từng bước từng bước đi lên thang lầu, hướng boong thuyền đi tới.

Mà du thuyền trên boong, tạm thời xây dựng một cái to Đại vũ đài, lúc này trên boong, không ít phú hào đang ở nắm ly rượu rục rịch, triển hiện chính mình xã giao năng lực.

Làm Mạch Chấn đi boong trên sau, trên boong không ít người ánh mắt cũng dừng lại ở Mạch Chấn trên người.

Bởi vì Mạch Chấn bây giờ là Châu Á nhà giàu nhất, hơn nữa đây là hắn nửa năm qua, lần đầu tiên tham dự như vậy trường hợp.

Trong đó có không ít người biết Mạch Chấn hai tháng trước gặp tập kích, hơn nữa rất có thể cùng tây dã lương giới có liên quan.

Rất nhiều người đều có chút không hiểu, Mạch Chấn tại sao phải còn ra tịch cái nghi thức này, dù sao tây dã lương giới rất có thể sẽ đối phó hắn.

Bây giờ Mạch Chấn có Âm Dạ các thành viên bảo vệ, hẳn lại làm sao có thể sẽ sợ lần này nghi thức.

Hắn bản thân liền là một kẻ hung ác, tuyệt đối sẽ không kinh sợ.

Trong đám người, một tên tướng mạo có chút thô bỉ Đông Doanh, khi nhìn đến Mạch Chấn đi tới trên boong sau, liền vội vàng thả ra trong tay ly rượu, sau đó cười lớn hướng Mạch Chấn phụng hướng đi tới, vừa đi vừa nói: "Ha ha ha ha ha, mạch tiên sinh, rất hoan nghênh ngài đến."

Hắn, chính là tây dã lương giới, lần này nghi thức người phụ trách một trong.

Nhìn hướng chính mình đi tới tây dã lương giới, Mạch Chấn cười nhạo, trong nụ cười không mang theo bất kỳ cảm tình gì, không biết đến hắn trong nụ cười mang theo có ý gì.

Tây dã lương giới tay cùng Mạch Chấn nắm tay nhau, sau đó lại nhanh chóng lỏng ra, điểm đến thì ngưng.

"Ta nói rồi ta sẽ tới." Mạch Chấn nói.

"Dĩ nhiên, ta cũng biết ngài sẽ đến, ngài có thể rồi nơi này, tuyệt đối là chúng ta toàn bộ Đông Doanh vinh hạnh." Tây dã lương giới cười nói.

Hắn lời nói để cho Mạch Chấn cùng Lãnh Phong cũng khẽ cau mày, tây dã lương giới trong lời nói ý tứ thật ra thì rất rõ ràng, hắn đem chiếc này du

thuyền làm chính mình.

"Ha ha." Mạch Chấn cười nhạt, không nói gì nữa.

Mà tây dã lương giới ánh mắt, cũng dừng lại ở Mạch Nhiên trên người.

Bất quá, khi hắn thấy bị Mạch Nhiên cặp tay cánh tay Lãnh Phong thời điểm, hắn về mặt cũng cùng Toms liếc mắt, nhất thời lạnh xuống.

Niên kỷ của hắn chỉ có ba mươi lăm tuổi, còn chưa có kết hôn, đến khi hắn tâm tư, là tất cả đều ở Mạch Nhiên trên người.

Nhưng bây giờ Mạch Nhiên lại ôm một cái đàn ông trẻ tuổi cánh tay, cái này làm cho tây dã lương giới không thể không khiếp sợ, còn có tức giận.

Bởi vì hắn rất thích Mạch Nhiên.

Tây dã lương giới rất tốt khống chế được tâm tình mình, hướng Mạch Nhiên lộ ra vẻ tươi cười, dùng lưu loát tiếng Hoa nói: "Mạch Nhiên muội muội, ta đại biểu toàn bộ Đông Doanh hướng ngươi biểu đạt hoan nghênh, ngươi đến làm cho cả Đông Doanh cũng biến hóa âm dương vô quang, ngươi tồn tại là Đông Doanh đẹp nhất một phong cảnh tuyến."

Nghe hắn ca ngợi, Mạch Nhiên lại mặt vô biểu tình nói: "Cảm ơn."

Mạch Nhiên vẫn luôn rất không ưa Đông Doanh, vô luận là lịch sử nguyên nhân hay lại là hiện đại nguyên nhân, nàng đều đối với (đúng) Đông Doanh duy trì không ưa.

Nàng thái độ làm cho tây dã lương giới nụ cười có chút dừng dừng một cái, nhưng rất nhanh hắn liền vẫn mặt đầy mỉm cười, đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người, hỏi "Không biết vị này là?"

Không đợi những người khác nói chuyện, Mạch Nhiên liền giành nói trước: "Hắn là ta bạn trai."

Tây dã lương giới: "

Lãnh Phong có thể rõ ràng thấy tây dã lương giới hai quả mắt có chút nắm lên, nhưng rất nhanh liền lỏng ra.

Tựa hồ cảm thấy còn không có kích thích đủ cái này Đông Doanh, Lãnh Phong mở miệng nói: "Ừ, ta đúng là nàng bạn trai."

Lãnh Phong tự mình mở miệng, cái này làm cho Lăng Ảnh đám người hoàn toàn tin tưởng Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên quan hệ, trừ Hoa Dững cùng tây dã lương giới, trên mặt mọi người đều lộ ra nụ cười, bởi vì Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên, hoàn toàn chính là ông trời tác hợp cho.

Ở nơi này dạng trường hợp xuống, Lãnh Phong căn bản không có giải bày khả năng, bởi vì nếu như hắn hủy bỏ, Mạch Nhiên sẽ rất khó chịu, Mạch Chấn cũng sẽ rất khó chịu, mà chung quanh công tử ca môn cũng sẽ xông tới hướng Mạch Nhiên biểu đạt chính mình tình cảm.

Mặc dù Lãnh Phong đối với (đúng) Mạch Nhiên không có cảm giác, nhưng là không hy vọng thấy như vậy sự tình phát sinh, dù sao Mạch Nhiên là hắn người thuê, hắn có nghĩa vụ đem Mạch Nhiên bảo vệ tốt, vô luận cái phương diện kia.

Mạch Chấn trên mặt tràn đầy nụ cười, Lãnh Phong chính miệng nói ra, cái này làm cho Mạch Chấn nội tâm càng vui thích, dù sao hắn nằm mộng cũng nhớ thấy Lãnh Phong cùng với Mạch Chấn.

"Ồ?" Tây dã lương giới trên mặt tràn đầy nụ cười, nhưng nụ cười này ý tứ cũng chỉ có chính hắn mới biết.

"Không biết vị huynh đệ kia, ở đâu cao tị?" Tây dã lương giới từng chữ từng câu nói.

Hắn tiếng Hoa rất tốt, thậm chí biết sử dụng Hoa Hạ một ít thành ngữ cùng còn lại câu.

Từ thích Mạch Nhiên sau khi, tây dã lương giới liền điên cuồng học tập tiếng Hoa, nếu như không phải là hắn tướng mạo rất yếu ớt, để cho người liếc mắt liền nhận ra hắn Đông Doanh lời nói, lấy cái kia lưu loát tiếng Hoa, rất dễ dàng liền sẽ cho người lầm tưởng hắn là Hoa Hạ người.

"Ta ở đâu cao tị, có liên quan với ngươi hệ?" Lãnh Phong tức giận nói.

Hắn vừa nói, người chung quanh sắc mặt cũng hơi đổi.

Mạch Chấn đầu tiên là kinh ngạc một chút, sau đó sắc mặt tràn đầy nụ cười, hắn không thể không bội phục Lãnh Phong, dám như vậy cùng tây dã lương giới người nói chuyện, toàn thể giới cũng chỉ có hắn một cái.

Về phần đang chung quanh nghe lén người, trên mặt bọn họ đều tràn đầy dao động Kinh Thần tình, sau đó rồi rít dềnh thương hại ánh mắt nhìn Lãnh Phong, bọn họ đều cảm thấy, Lãnh Phong xong.

Lãnh Phong trả lời, để cho tây dã lương giới lẳng lẳng, hắn không nghĩ tới Lãnh Phong sẽ ở đây dạng trường hợp xuống không cho hắn bất kỳ mặt mũi gì.

"Ha ha ha a." Tây dã lương giới trên mặt tràn đầy cười lạnh, sau đó hắn dùng bình thản cực kỳ thanh âm nói: "Tiểu huynh đệ ngươi tính khí thật nóng nảy

a, người tính tình như vậy, rất khó ở Đông Doanh đặt chân."

Người này nói chuyện phần lớn cũng phải dẫn theo Đông Doanh hai chữ, Lãnh Phong đã sớm nghe rất khó chịu, hàng này chẳng lẽ còn thật cho là bọn họ Đông Doanh Quốc rất trâu bò?

"Ha ha, ta tại sao phải ở Đông Doanh đặt chân, ta thích đi rất nhiều quốc gia, nhưng chính là không thích tới này cái quốc gia, bởi vì nơi này người, đều rất thô bỉ." Lãnh Phong tức giận nói.

Hắn lời nói, để cho người chung quanh sắc mặt lần nữa kịch biến.

Mới vừa rồi Lãnh Phong rất bình thản giễu cợt tây dã lương giới, cái này đã để cho bọn họ rất khiếp sợ. Nhưng bây giờ Lãnh Phong lại còn nói ra lời như vậy, bọn họ nhất thời đã cảm thấy Lãnh Phong có phải hay không điên.

Nơi này là Đông Doanh, cơ hồ toàn bộ Đông Doanh đều là tây dã lương giới địa bàn, dám như vậy cùng tây dã lương giới nói chuyện, toàn thế giới, cũng chỉ có Lãnh Phong một người dám làm như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 230: Khởi hành nghi thức

Tây dã lương giới sắc mặt khó coi vô cùng, nếu như không phải là bây giờ trăng có vừa hay không lời nói, hẳn nhất định sẽ nổi dóa.

"Ha ha ha a, rất tốt." Tây dã lương giới cười lạnh, giọng bất ôn bất hòa, để cho người không đoán ra hắn ý tưởng.

Lãnh Phong không cam lòng yếu thế chống lại tây dã lương giới ánh mắt, hắn cho tới bây giờ cũng sẽ không sợ bất luận kẻ nào, chớ nói chi là cái này trong mắt hắn cơ hồ không có sức chiến đấu yếu cặn bã.

Tây dã lương giới sức chiến đấu không thua gì một cái trung nhẫn, nhưng hắn không phải là Dịch Năng Giả, mà là thông qua ngày hôm sau huấn luyện mà tới.

Chẳng qua là, tây dã lương giới thực lực, căn bản không đủ Lãnh Phong nhìn.

Lãnh Phong muốn giết chết hắn, cũng chỉ là nửa phút sự tình, dù là Lãnh Phong không cần dịch năng, đối phó tây dã lương giới cũng là không có áp lực chút nào.

"Nhiều năm như vậy, người vẫn là thứ nhất dám nói chuyện với ta như vậy người." Tây dã lương giới cười nhạt một tiếng, ánh mắt không ngừng quét nhìn Lãnh Phong, sau đó giọng trở nên có chút âm trầm: "Chúc người ở nơi này có thể chơi đùa vui vẻ, ừ, hy vọng người không nên gặp phải một ít không tốt sự tình."

Nói xong, tây dã lương giới xoay người rời đi, thậm chí không có cùng Mạch Chấn chào hỏi.

Lãnh Phong nhìn tây dã lương giới bóng lưng, con mắt có chút nheo lại. Bất quá hắn đeo kính mắt, không người nào có thể nhìn ra hắn ánh mắt.

Ở tây dã lương giới sau khi rời đi, những người chung quanh đều đem ánh mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người, bọn họ bao nhiêu cũng biết một chút tiếng Hoa, cho nên mới vừa rồi Lãnh Phong cùng tây dã lương giới đối thoại, bọn họ đều nghe rất rõ.

Tất cả mọi người đều đang âm thầm đoán Lãnh Phong thân phận, bọn họ cũng rất muốn biết, Lãnh Phong rốt cuộc ai, lại dám cùng tây dã lương giới cái này giết người không chớp mắt mệnh núi tổ thủ lĩnh nói như vậy.

"Lãnh Phong, người tốt soái." Mạch Nhiên ôm thật chặt Lãnh Phong cánh tay, cặp mắt lóe lên Hồng Tâm.

Ngay cả Mạch Chấn, cũng cho tới bây giờ đều không cùng tây dã lương giới đã nói như vậy lời nói, Lãnh Phong hôm nay là mở một cái tiền lệ.

Lãnh Phong đầu tiên là không cho tây dã lương giới mặt mũi, rồi đến giễu cợt toàn bộ Đông Doanh, đánh trước tây dã lương giới mặt, rồi đến chuẩn bị cái Đông Doanh mặt.

Bao gồm Mạch Chấn ở bên trong, người chung quanh cũng thầm thăm dò phục Lãnh Phong, dù sao hắn lá gan thật sự là quá lớn, hơn nữa hắn quyết

đoán, cũng không phải ai đều có thể có.

Mặc dù rất nhiều người đều đang suy đoán Lãnh Phong thân phận, nhưng lại không có một người dám tiến lên chào hỏi, bởi vì Lãnh Phong mới vừa cùng tây dã lương giới phát sinh xung đột nhỏ. Ở chỗ này không ít người, thực lực cũng không có tây dã lương giới mạnh mẽ như vậy, cho nên cũng đối với (đúng) tây dã lương giới có chút sợ.

Trừ tham dự xây dựng đầu tư phú hào bên ngoài, lần này nghi thức còn mời không Thiếu Thương giới danh nhân, dĩ nhiên, cũng không thiếu người, là dựa vào được mời phú hào mới có thể tới hoạt động này.

Dù sao, lớn như vậy hình hoạt động, là triển phát hiện mình giao thiệp năng lực thời điểm, có thể cùng một cái phú hào cài đặt quan hệ, vậy sau này tuyệt đối là tiền đồ không lo.

"Lãnh Phong, mặc dù ngươi làm hơi quá, nhưng ta không thể không nói, ngươi làm thật tốt." Mạch Chấn khẽ mỉm cười, sau đó hướng về phía Lãnh Phong giơ ngón tay cái lên.

Lãnh Phong cười cười, không nói gì.

Hắn đối với (đúng) cái này tây dã lương giới là xuất phát từ nội tâm không ưa, cho nên không nhận được cho hắn một bài học, phản Chính Tây dã lương giới không làm gì được hắn.

"Chúng ta đi thôi, nghi thức lập tức phải bắt đầu." Mạch Chấn nói.

Ở Mạch Chấn dưới sự hướng dẫn, mọi người đi tới trước võ đài khách quý vị trí khu.

Từng cái tham dự đầu tư xây dựng người, cũng có thể ở võ đài phía trước nhất nắm giữ khách quý vị trí khu, về phần không có tham dự đầu tư lại được mời, vị trí chỉ có thể ở phía sau, thị lực không được, phòng chừng Liên Vũ trên đài xuất hiện người nào cũng không thấy rõ.

Mạch Chấn đám người ngồi vào trước võ đài ghế ngồi, vị trí có thể tùy tiện thêm, cho nên bọn họ cũng không lo lắng những người khác sẽ không có vị trí.

Lăng Ảnh cùng Hoa Dững ngồi ở Mạch Chấn hai bên, mà Lăng Mặc cùng Phan Mộc Mộc là ngồi ở Lăng Ảnh bên cạnh, về phần Mạch Nhiên, nàng đương nhiên là cùng Lãnh Phong ngồi chung một chỗ, vô luận Lãnh Phong đi tới kia, nàng đều sẽ cùng theo.

Mạch Nhiên nhảy như nước trong veo đại con mắt, nhìn trái thăm đó võ đài.

Nàng thật ra thì đối với (đúng) này cái địa phương không có hứng thú gì, nhưng Lãnh Phong đến, nàng không có lý do không đi theo.

Hơn nữa lần này Đông Doanh lễ trình, có thể gia tăng nàng và Lãnh Phong sống chung thời gian.

Có câu nói lâu ngày sinh tình, Mạch Nhiên cũng không tin Lãnh Phong sẽ không động tâm, cho dù là một chút, cũng hầu như so với không có tốt.

Dần dần, trên boong đứng Mãn Nhân, bọn họ đều là đến từ các nơi trên thế giới phú hào.

Mà ở này cái địa phương trong, có tiền nhất người chính là Mạch Chấn, bởi vì hắn là Châu Á nhà giàu nhất.

Nghèo nhất, chính là một ít đi theo được mời người đến những thứ kia không biết xấu hổ gia hỏa, bọn họ có tài sản vẫn chưa tới 100 triệu USD, nhưng bọn hắn chính là ôm lên một cái phú hào bắp đùi, mới có thể đi theo cùng tới.

Những thứ kia đứng, chính là không có được mời.

Bất quá trên du thuyền các phục vụ viên cũng lộ ra nên có nghề đạo đức, là từng cái đi tới nơi này khách nhân đều lộ ra đủ nhiệt tình.

Mạch Chấn đám người ngồi xuống là một cái mềm mại ghế sa lon, Mạch Nhiên ngồi một lúc sau, liền đem người tựa vào Lãnh Phong trên bả vai.

Lãnh Phong bữu môi một cái, dùng chỉ có mình và Mạch Nhiên nghe thanh âm nói: "Này, chúng ta chẳng qua là làm bộ tình nhân, không nên quá mức phân."

Mạch Nhiên lại không có ngồi thẳng thân, mà là tiếp tục dựa vào, nhắm hai mắt lại, nhẹ nói đạo: "Không có chuyện gì lớn không nên gọi ta."

Lãnh Phong: "

Mạch Chấn theo bản năng hướng Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên phương hướng liếc mắt nhìn, khi hắn thấy Mạch Nhiên tựa vào Lãnh Phong trên bả vai thời điểm, nhất thời liền lộ ra vui sướng vẻ mặt, hắn theo bản năng cho là hai người quan hệ càng ngày càng gần.

Nhưng Mạch Chấn nhất định sẽ thất vọng, bởi vì Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong chẳng qua là giả trang tình nhân.

Trên boong có không ít khách mời đều mặc thôi trong đám người, biểu hiện đến chính mình xã giao năng lực, là sau này mình đánh hạ cơ sở.

Mạch Nhiên một mực tựa vào Lãnh Phong trên bả vai, nhắm hai mắt, trên mặt tràn đầy hạnh phúc nụ cười.

Nàng rất thích tựa vào Lãnh Phong trên bả vai, bởi vì này sẽ cho nàng cảm giác an toàn, để cho nàng có thể an tâm thiếp đi.

Chẳng qua là Lãnh Phong lại mặt đầy không tình nguyện, hắn cảm thấy Mạch Nhiên có chút được voi đòi tiên.

Lúc này, trên võ đài xuất hiện hai người, một nam một nữ.

Nam mặc quý giá âu phục, mái tóc màu vàng óng, tướng mạo anh tuấn.

Nữ thân mặc đồ trắng dạ phục, mái tóc dài màu đỏ thật cao bản khối, mang trên mặt vẻ mỉm cười.

Hai người đi thẳng đến múa Đài Trung ương, sau đó hướng dưới đài khách mời môn cục cái cung.

Trong tay hai người đều cầm Microphone, rất hiển nhiên bọn họ chính là người chủ trì.

Người nữ chủ trì cầm lên Microphone, mỉm cười nói: "Các vị khách mời mọi người khỏe, ta là người chủ trì la lan "

Người nam chủ trì cũng nói theo: "Rất hoan nghênh các vị đến, ta là người chủ trì Eugene."

Lãnh Phong phất trên đài hai cái người chủ trì liếc mắt, sau đó liền không có hứng thú, những thứ này hắn đều đã nhìn tinh thần một nhọc, coi như không nhìn, hắn cũng cơ bản có thể đoán được hai cái người chủ trì sẽ nói gì tiếp.

Mà ở cách Mạch Chấn không tới năm mét ghế ngồi, tây dã lương giới ánh mắt thỉnh thoảng sẽ bay tới Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên trên người, khi hắn thấy Mạch Nhiên tựa vào Lãnh Phong trên bả vai thời điểm, hai quả đấm theo bản năng nắm chặt.

Làm Mạch Nhiên chỉ có mười sáu tuổi thời điểm, tây dã lương giới lần đầu tiên nhìn thấy nàng, liền thật sâu bị mê chặt, không thể tự kiềm chế.

Tây dã lương giới thậm chí có thể nói, Mạch Nhiên là hắn gặp qua tới cô gái xinh đẹp.

Nhưng bây giờ, Mạch Nhiên lại dựa vào ở một người thanh niên trên bả vai, hơn nữa trên mặt nàng còn tràn đầy hạnh phúc nụ cười, cái này làm cho tây dã lương giới thật sâu tức giận, nhưng như bây giờ trường hợp, hắn lại căn bản làm không cái gì.

Tây dã lương giới cũng không biết Lãnh Phong thân phận, hắn đối với (đúng) Lãnh Phong không biết gì cả.

Mới vừa rồi Lãnh Phong lên tiếng châm chọc hắn thời điểm, hắn cũng đã để cho người đi điều tra Lãnh Phong thân phận, nhưng kết quả lại là không có thứ gì.

Cái này làm cho tây dã lương giới đang kinh ngạc đồng thời, cũng hơi chút có một ít cảnh giác.

Nhưng ở hắn thấy Mạch Nhiên tựa vào Lãnh Phong trên người thời điểm, hắn vốn là lý trí liền toàn bộ biến mất, cướp lấy là tức giận cùng không cam lòng.

Bởi vì Lãnh Phong so với hắn tuổi trẻ, tướng mạo lời nói trực tiếp vậy hắn hơn mười đầu đường phố.

Tây dã lương giới gút gao nắm quả đấm, sau đó cường bách trực tiếp đem ánh mắt thu hồi, đem sự chú ý thả ở trên vũ đài mặt.

Hai cái người chủ trì đều là do đó ngôi sao, xin bọn họ ra sân chủ trì một lần hoạt động phải tốn mấy trăm vạn USD, nhưng tây dã lương giới không có chút nào để ý.

Chiếc này du thuyền là do rất nhiều phú hào góp vốn xây xong, tây dã lương giới trừ ra một ít tiền ra, cũng đảm nhiệm người phụ trách, bởi vì này chiếc du thuyền là đang ở Đông Doanh xây.

Cho nên lần này nghi thức, cũng là do hắn tới phụ trách.

Hai cái người chủ trì ở trên vũ đài giới thiệu chiếc này du thuyền, nói chiếc này du thuyền ngu bức đường nào, cường đại đường nào.

Không ít khách mời nghe nồng nhiệt, cũng chỉ có Mạch Chấn đám người nghe buồn ngủ, đặc biệt là Lãnh Phong, hắn nhiều lần ngủ mất.

Mạch Nhiên ở Lãnh Phong trên bả vai ngủ rất thom ngọt, nếu như Lãnh Phong không gọi nàng lời nói, nàng phỏng chừng có thể ngủ tới hừng sáng.

Lúc này không trung đã hoàn toàn bị bóng đêm bao phủ, mây đen Trùng Tinh trắng cùng sao phát sáng cũng che phủ lên, khí trời hơi có chút kém, điều này cũng tại không phải du thuyền đi thời gian sẽ từ ba ngày đổi thành một ngày.

Lãnh Phong ngáp một cái, lần nữa từ ngủ gật bên trong tỉnh lại, mà trên vũ đài hai cái người chủ trì vẫn còn nói đến, cái này làm cho hắn có muốn quay đầu đi xung động.

Đang lúc này, hai gã người chủ trì đồng thời cúi người, mà người chủ trì la lan nói: "Lần nữa cảm tạ các vị đến, chúng ta kỷ tích số hiệu sắp, hướng Thái

Bình Dương đi tới, buổi sáng thời điểm sẽ phản về tới đây, tin tưởng ta, tối nay lộ trình, sẽ là các vị hưởng thụ qua giới nhất một lần đi."

Trên boong khách mời môn rồi rít chụp lên bàn tay, bởi vì người chủ trì lời nói rốt cuộc kể xong, mà du thuyền, cũng rốt cuộc phải chạy.

La lan vừa dứt lời, vô số đạo Diễm Hòa hướng Thượng Thiên tế, phát ra "Đoàng đoàng đoàng" thanh âm.

Đây là đang ăn mừng du thuyền.

Mà du động cơ cánh quạt phát ra một tiếng to lớn tiếng nổ, sau đó chậm rãi chạy, rồi đi bến tàu, hướng biển khơi đi tới.

Diễm Hóa không ngừng trên không trung nở rộ, nguyên vốn có chút bất tỉnh Âm Thiên vô ích biến hóa sáng ngời vô cùng.

Trên boong bắt đầu vang lên chậm chạp nhạc êm dịu, mọi người nghe theo bản năng liền buông lỏng thể xác và tinh thần, bắt đầu chuyển tâm vui đầu vào lần này lộ trình chính giữa.

Dù sao, đây là chiếc này du thuyền lần đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 231: Thuyền Trưởng

Trên du thuyền khách mời môn đều rất hưng phấn, trong đó có không ít người là lần đầu tiên ngồi du thuyền, bọn họ cũng lộ vẻ rất hiếu kỳ.

Bất quá ở đó nhiều chút ngồi du thuyền ngồi Tư Không kiến quán người mà nói, những người này giống như là lũ nhà quê.

Du thuyền ở trên mặt biển nhanh chóng chạy, hơn nữa rất vững vàng, cho dù trải qua quá to lớn sóng, cũng sẽ không lộ ra lắc lư.

Dù sao, đây chính là chi phí ba một tỷ USD chuyển du lịch sang trọng luân, không nói trước khoang thuyền sang trọng trình độ, trọng yếu nhất là hấn ổn định tính cùng phòng vệ tính năng.

Cho dù là đối mặt cao ba mét sóng biển, này thủ du thuyền cũng có thể bảo đảm sẽ không xuất hiện bất kỳ lật qua một bên cùng bị tổn thương.

Du thuyền vững vàng chạy, mà phần lớn khách mời cũng rời đi Đình Cấp boong thuyền, rồi rít đi tầng dưới.

Chiếc này kỳ tích số hiệu chừng tầng mười tám, hơn nữa nội bộ trang bị lên xuống thể, không cần thuyền thượng nhân đi thang lầu.

Từng cái tầng lầu đều có bất đồng tác dụng, trong đó có ba cái tầng lầu là khoang, dùng sẽ cung cấp cho khách mời nghỉ ngơi.

Nhưng có thể vào ở khoang người bên trong, cũng chỉ có những thứ kia được mời khách mời, còn lại những thứ kia dựa vào quan hệ tới tham gia, là không có vào ở khoang tư cách.

Hơn nữa cả con thuyền nhiều nhất có thể chở 2,800 người, trong đó phối trí thuyền viên có 800 tên gọi, khách mời số người lại có khoảng một ngàn ba trăm người.

Dù sao, không phải ai cũng có thể đi tới nơi này.

Trên thực tế được mời người chỉ có năm trăm người nhiều một chút, trong đó không ít là bỏ ra không ít giá, đi theo một ít đại lão tới tiêu nhân vật, cũng không thiếu là tới Tân bảo tiêu hoặc là người nhà.

Lãnh Phong nghe Đình Cấp trên boong phát nhạc êm dịu, ngáp một cái, nhẹ nhàng đẩy Mạch Nhiên một cái, đưa nàng đánh thức.

"Hử?" Mạch Nhiên chậm rãi trợn mở con mắt, có chút mơ hồ nhìn Lãnh Phong.

"Đứng lên, kia hai cái người chủ trì nói nhảm kết thúc." Lãnh Phong mặt vô biểu tình nói.

Mạch Nhiên xoa xoa cặp mắt, ngẩng đầu nhìn vũ đài liếc mắt, phát hiện hai cái người chủ trì đã rời đi, chỉ có một đám xuyên hoa chi chiêu triển nữ hài ở trên vũ đài lắc eo.

Lúc này, một tên mặc quý giá âu phục người đàn ông trung niên đi tới Mịch Chấn trước mặt, mặt đầy nhiệt tình nói: "Mạch tiên sinh ngài khỏe chứ, ta là chiếc thuyền này Thuyền Trưởng, Eric."

Mịch Chấn liền vội vàng đứng lên, cùng Eric nắm chặt tay, cười nói: "Xin chào, Eric Thuyền Trưởng, ta đã sớm nghe nói qua tên ngài."

Nghe Mịch Chấn lời nói, Eric nhất thời có chút thụ sủng nhược kinh nói: "Có thể được mạch tiên sinh chú ý, là ta vinh hạnh lớn lao."

"Ha ha, ngài quá khen." Mịch Chấn cười nói.

"Không có ngài đầu tư, cũng sẽ không có kỳ tích số hiệu xuất hiện, ta càng không biết lên làm chiếc thuyền này Thuyền Trưởng, cho nên ta đại biểu kỳ tích số hiệu, hướng ngài biểu đạt hoan nghênh, còn có trung tâm cảm tạ."

Nói xong, Eric hướng về phía Mịch Chấn trực tiếp tới cái chín mươi độ cúi người.

Thật ra thì lấy Eric thân phận bây giờ, hoàn toàn không cần đi lớn như vậy lễ, nhưng hẳn chính là cam tâm tình nguyện nguyện ý hướng tới Mịch Chấn biểu đạt chính mình cảm ơn.

Chiếc này kỳ tích số hiệu xuất hiện, để cho Eric sự nghiệp đạt tới một cái mới đỉnh phong, bởi vì này con thuyền mỗi đi một lần, cũng có thể được cân nhắc một tỷ USD lợi nhuận, không bao lâu nữa, Eric sẽ tại thế giới phú hào bảng lên bảng trên có tên gọi.

Cho nên không có Mịch Chấn đại thủ bút đầu tư, hẳn cũng sẽ không đạt tới cái này dạng độ cao.

Mịch Chấn là tất cả tham dự người đầu tư chính giữa, bỏ vốn tối Cao hơn một cấp, cho nên Eric đầu tiên tới cảm tạ hẳn.

"Ngài khách khí." Mịch Chấn khẽ mỉm cười, cái này Eric để cho hẳn rất thương thức.

Ở tham dự đầu tư xây dựng chiếc này du thuyền thời điểm, Mịch Chấn cũng đã nghe nói qua Eric tên, ở kỳ tích số hiệu còn chưa bắt đầu xây dựng trước, Eric cũng đã bị tuyển định làm chiếc này du tàu thủy dài.

Tây dã lương giới nhân phẩm so với hẳn, thật là liền bị gây thành cạn bã.

Ít nhất Eric biết cảm ơn, mà tây dã lương giới, căn bản sẽ không lương tâm.

Chiếc thuyền này là đang ở Đông Doanh xây, tây dã lương giới cũng ra không ít lực, nhưng trên thực tế hẳn lại không có tham dự quá nhiều, ngay cả vốn cũng không có ném xuống bao nhiêu.

Chẳng qua là kỳ tích số hiệu là đang ở Đông Doanh xây, Đông Doanh là tây dã lương giới địa bàn, cho nên hẳn mới sẽ trở thành làm người phụ trách một trong.

Mịch Nhiên cùng Lãnh Phong đều nhìn Mịch Chấn cùng Eric, mà Lãnh Phong quan sát Eric một phen sau, khóe miệng phác họa lên vẻ tươi cười.

Người này Lãnh Phong nhận biết, Băng Lô cùng Nanh Sói cũng nhận biết.

Người này đã từng là nước Mỹ một chiếc chuyến du lịch sang trọng tàu thủy dài, bây giờ lại đi tới nơi này chiếc kỳ tích số hiệu làm Thuyền Trưởng, điều này không khỏi làm cho Lãnh Phong có chút kinh ngạc.

Bất quá cái cũng khó trách, chiếc này kỳ tích số hiệu sang trọng tầng độ muốn đánh thắng hiện tại ở các nơi trên thế giới chuyến du lịch sang trọng luân, cho nên Eric sẽ tới nơi này làm Thuyền Trưởng cũng rất bình thường, dù sao lợi nhuận rất nhiều.

Ám Dạ từng tại hẳn trên thuyền chấp hành qua nhiệm vụ, thậm chí còn đã cứu mạng hẳn.

"Mạch tiên sinh, ngài và người nhà ngài, sẽ ở trên chiếc thuyền này lấy được cao cấp nhất đãi ngộ, vô luận ngài đến đâu, cũng sẽ phải chịu cấp bậc cao nhất hoan nghênh, đây là ta tạm thời có thể vì ngài làm." Eric mặt đầy mỉm cười nói, sau đó lấy ra một chồng lóe lên kim cương ánh sáng thẻ, đưa tới Mịch Chấn trong tay.

"Nơi này là mười tám thẻ khách quý, nắm những tạp phẩm này, ngài đi đến chỗ nào đều sẽ có người chuyên tiếp đãi, chỉ cần ngài nguyện ý, ngài còn có thể tiến hành lặn xuống nước hoạt động." Eric cười nói.

Mịch Chấn phụ nữ, còn có Ám Dạ thành viên, thêm Thượng Hoa đứng cùng ba gã bảo tiêu, vừa lúc là mười người, nhân viên một tám thẻ khách quý.

"Ha ha ha ha ha." Mịch Chấn cười to một hồi, cầm lấy trong tay thẻ khách quý, nhẹ nhàng vỗ vỗ Eric bả vai, cười nói: "Lặn xuống nước hay lại là miễn, ta thân thể này cũng không có dĩ vãng cứng như vậy lãng rồi."

"Mạch tiên sinh ngài khiêm tốn." Eric cười nói.

Lúc này, Lãnh Phong đứng lên, đi tới Mịch Chấn bên người, tháo kính mát xuống, sau đó mặt mỉm cười nhìn Eric.

Eric đầu tiên là nhìn Lãnh Phong liếc mắt, sau đó nhất thời tròn tròn con mắt, thân thể cũng theo bản năng lui về phía sau một bước.

Mạch Chấn hơi nghi hoặc một chút nhìn Eric liếc mắt, sau đó lại nhìn Lãnh Phong liếc mắt, hẳn không hiểu đây là tình huống gì.

"Eric, còn nhớ ta không?" Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, sau đó đeo kính mát lên, để tránh bị người khác thấy chính mình con mắt.

"Lạnh lạnh tiên sinh." Eric toàn thân đều run rẩy đến, nếu như không phải là chung quanh có quá nhiều phú hào, hẳn nhất định sẽ không bị không chế quỳ sụp xuống đất.

Eric có một cái rất lớn đặc điểm, đó chính là biết báo ân.

Ban đầu Âm Dạ thành viên đã cứu tính mạng hắn, hẳn một mực cũng nhớ ở tâm lý.

Một năm rưỡi lúc trước, Eric vẫn còn ở nước Mỹ một chiếc trên du thuyền làm Thuyền Trưởng, ngày đó hắn nhận được văn tự uy hiếp, đối phương nói nếu như hắn giữ vững đi, liền muốn nổ banh hắn thuyền.

Nhưng Eric căn bản là không có để ý tới những thứ này, tiếp tục bình thường đi, hẳn cho là đây là một ít buồn chán người đùa dai.

Mà Âm Dạ thành viên vừa vịn ở trên thuyền lữ hành, Lãnh Phong Ứng Nhân bắt được trên thuyền có một viên nổ banh, viên này nổ banh Uy đủ sức để nổ lật toàn bộ thuyền.

Từ tự thân an toàn cân nhắc, Âm Dạ các thành viên đem quả bom tháo bỏ, sau đó đem người tập kích toàn bộ ném vào trong đại dương làm mồi cho cá mập.

Eric trong lòng có đoán cái này ân tình để ở trong lòng, suy nghĩ có một ngày kia có thể để báo đáp Âm Dạ các thành viên.

Chẳng qua là Eric vẫn luôn không có thể gặp lại Băng Lô đám người, dù sao Băng Lô đám người muốn ẩn núp, toàn thế giới đều không người có thể tìm được bọn họ.

Nhưng là hôm nay, Eric thế nào cũng không nghĩ tới, hắn lại có thể lần nữa gặp phải Âm Dạ thành viên, hơn nữa còn là ban đầu thứ nhất phát hiện quả bom Lãnh Phong.

Eric biết trên cái thế giới này có Dịch Năng Giả tồn tại, cho nên hắn ban đầu gặp phải Âm Dạ thành viên lúc, không có quá nhiều kinh ngạc, có chẳng qua là cảm kích.

Bởi vì ban đầu hắn trên thuyền khách nhân đều là nước Mỹ Nhà Trắng cao quan, nếu như thuyền bị tạc lật, kia Eric cũng chưa có dừng khí sống nữa.

"Rất tốt, Eric, không nghĩ tới ngươi còn có thể nhớ ta." Lãnh Phong cười nói.

"Lạnh tiên sinh, ta coi như đến chết, cũng sẽ không quên ngài và ngài đồng bạn ban đầu đối với ta trợ giúp, ta không nghĩ tới, ta còn có thể gặp được ngài, không biết Băng Lô tiên sinh cùng Nanh Sói tiên sinh có ở đó hay không trên chiếc thuyền này?" Eric mặt đầy kích động.

Lãnh Phong cười lắc đầu một cái, nói: "Không có, bọn họ ở nước Mỹ."

"Vậy thì thật là đáng tiếc." Eric mặt đầy tiếc cho, sau đó cầm Lãnh Phong tay trái, mặt đầy kích động nói: "Ta một mực cũng không biết nên như thế nào đi báo đáp ban đầu các người làm hết thảy, đây là thẻ khách quý, ngài có thể tận tình ở này chiếc thuyền núi du ngoạn, không cần có bất kỳ ràng buộc."

Lãnh Phong cảm giác mình tay trái nhiều một cái thẻ, sau đó không nhịn được cười nói: "Không cần Eric, ta đã có thẻ khách quý."

Vừa nói, Lãnh Phong đem thẻ khách quý thả lại đến Eric trong tay, sau đó từ Mạch Chấn trong tay cầm lấy một tấm.

"Ngài đây là?" Eric nhìn Mạch Chấn liếc mắt, lại nhìn Lãnh Phong liếc mắt.

"Ta là tới chấp hành nhiệm vụ, ta bây giờ là mạch tiên sinh bảo tiêu." Lãnh Phong cười nói.

Eric đầu tiên là hơi ngẩn ra, sau đó cười nói: "Thì ra là như vậy, không trách ngài sẽ ở trên chiếc thuyền này."

"Ừ, cảm ơn hảo ý của ngươi, ta sẽ thỏa mãn ngươi mục tiêu, ở trên chiếc thuyền này thật tốt chơi đùa, hơn nữa ta có thể là sẽ không cùng ngươi khách khí nha." Lãnh Phong hơi mỉm cười nói.

Eric không có chút gì do dự, dùng sức gật đầu, đạo: "Ngài ngàn vạn lần không nên khách khí, chiếc thuyền này hết thảy đều là ta tới trông coi, cho nên lạnh tiên sinh ngài nhất định phải thật tốt chơi một đủ, đây cũng là ta duy nhất có thể báo đáp ngài, lấy thân phận ngài cùng năng lực, khẳng định coi thường tiền tài những thứ này."

"Dĩ nhiên, ta bây giờ đối với tiền không khái niệm gì." Lãnh Phong cười nói.

Lúc này, Eric nhìn một chút trên tay trái mang đồng hồ đeo tay, sau đó mặt đầy áy náy nhìn Lãnh Phong cùng Mạch Chấn, đạo: "Thật xin lỗi, Lãnh Phong tiên sinh, mạch tiên sinh, ta muốn đi trước động lực khoang thuyền, thiết lập tốt du thuyền động lực, cho nên sẽ không theo hai vị du ngoạn."

"Không việc gì, người đi đi." Mạch Chấn gật đầu nói.

"Đi đi." Lãnh Phong cũng cười nói.

Eric hướng Lãnh Phong cốc một cái chín mươi độ cung, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Ở Eric sau khi rời đi, Mạch Chấn nhẹ nhàng vỗ vỗ Lãnh Phong bả vai, nói: "Người là thể nào cùng Eric nhận biết?"

Lãnh Phong đã sớm đoán được Mạch Chấn sẽ hỏi, vì vậy đem ban đầu cứu Eric sự tình nói đơn giản một lần.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 232: Sòng bạc

Nghệ xong Lãnh Phong giảng thuật, Mạch Chấn như có điều suy nghĩ gật đầu, đạo: "Thì ra là như vậy."

"Không nhìn ra, các người Ám Dạ việc trải qua thật là phong phú." Mạch Chấn cười nói.

Lãnh Phong cười nhún nhún vai, đạo: "Cũng còn khá, lúc trước thích đến nơi chạy."

Lúc này, Mạch Nhiên đi tới Mạch Chấn trước người, hướng Mạch Chấn đưa tay ra, đạo: "Ba, đem thẻ khách quý cho ta, ta muốn cùng Lãnh Phong đi dạo một chút chiếc này du thuyền."

Mạch Chấn gật đầu một cái, chuyển một tấm thẻ khách quý cho Mạch Nhiên.

Lãnh Phong trầm ngâm một chút, nói: "Chúng ta rời đi không tốt lắm đâu, ta cũng không thể bảo đảm tiếp đó sẽ không sẽ xảy ra chuyện gì."

"Ha ha ha, hai người các người yên tâm đi chơi đi, nếu như xảy ra chuyện gì ta sẽ trước tiên liên lạc người, lấy người năng lực, chạy tới này không cần phí thời giờ gì." Mạch Chấn cười nói.

Lãnh Phong vẫn có chút không yên lòng, dù sao tây dã lương giới rất có thể sẽ đối với Mạch Chấn động thủ, cho nên Lãnh Phong còn thật không dám rời đi.

Mặc dù tây dã lương giới sẽ động thủ tỷ lệ rất nhỏ, nhưng thể sự không có tuyệt đối, rất nhiều sự tình đều không cách nào đi bảo đảm.

Nhìn về mặt lo âu Lãnh Phong, Lăng Ảnh tiến lên một bước, đạo: "Lãnh Phong, người yên tâm cùng Mạch Nhiên đi chơi đi, nơi này có ta cùng Mộc Mộc nhìn, sẽ không xảy ra vấn đề gì."

Lãnh Phong vẫn không có gật đầu, hẳn không phải là không muốn đi chơi, chẳng qua là không quá muốn cùng Mạch Nhiên đợi chung một chỗ.

"Ồ kia, không có gì đáng lo lắng, chúng ta đi thôi." Mạch Nhiên nắm lấy Lãnh Phong cánh tay, kéo hắn hướng lên xuống thê đi tới.

Mạch Chấn nhìn càng đi càng xa hai người, không nhịn được lộ ra vẻ tươi cười, đây là hắn muốn nhìn nhất đến.

Lúc này, không ít khách mời lên một lượt trước cùng Mạch Chấn chào hỏi, Mạch Chấn đều nhất nhất cười đáp lại.

Lãnh Phong bị Mạch Nhiên lôi kéo đi về phía trước, trong lòng tràn đầy bức bối, nhưng lúc này, cũng không thể đem năng cho đẩy ra.

Trong đám người, tây dã lương giới nắm một ly rượu chất, đang cùng còn lại khách mời chào hỏi đồng thời, thỉnh thoảng nhìn về càng đi càng xa Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên.

Khi ánh mắt của hắn dừng lại ở Lãnh Phong trên người thời điểm, hắn cầm ly rượu tay theo bản năng dùng sức, dường như muốn đem chén rượu bóp vỡ.

"Người và Mạch Chấn, hôm nay phải chết!" Tây dã lương giới ở tâm lý hung tợn nói.

Đứng ở hần bên cạnh khách mời môn đều đột nhiên cảm giác một cổ âm sâm sâm khí tức, bọn họ nhìn về phía tây đã lưng giới thời điểm, trong mắt cũng nhiều hơn một chút phòng bị.

Dù sao tây đã lưng giới thủ đoạn, bọn họ đều biết rất.

Không ít người trong lòng đều muốn đến, là ai xui xẻo như vậy, bị tây đã lưng giới cho để mắt tới.

Đang ở đi về phía trước đến Lãnh Phong nhận ra được một cổ bất an khí tức, theo bản năng lui về phía sau nhìn, nhưng hần không phát hiện gì hết, bởi vì tây đã lưng giới đã biến mất ở trong đám người.

Lãnh Phong cau mày một cái, sau đó cùng Mạch Nhiên, đi vào lên xuống thê trong.

Lên xuống thê trong có vài tên thân mặc âu phục nam tử, bọn họ thấy Mạch Nhiên thời điểm, rồi rít lộ ra tươi đẹp vẻ mặt, dù sao giống như Mạch Nhiên đáng yêu như thế cô gái, bọn họ vẫn là lần đầu tiên thấy.

Bất quá bọn hần thấy Mạch Nhiên dắt Lãnh Phong tay thời điểm, rồi rít nhủ mày lại, nhìn về phía Lãnh Phong ánh mắt cũng mang theo địch ý.

Nhận ra được bọn họ ánh mắt, Lãnh Phong nhất thời cười khổ một tiếng, đã biết lần là nằm cũng trúng đạn.

Mạch Nhiên nói không sai, nếu như Lãnh Phong không giả dạng làm nàng bạn trai, nàng kia nhất định sẽ gặp phải không ít rất chán ghét đồ quý sứ chán ghét.

Cái này không, mới vừa vào lên xuống thê trong, liền gặp phải ba cái.

Lãnh Phong đứng sau lưng Mạch Nhiên, sau đưa lưng về phía ba người kia có chút tên hèn mọn.

Cảm thụ Lãnh Phong trên người khí tức, Mạch Nhiên khoe miệng phác họa lên vẻ tươi cười, theo bản năng lui ra sau dựa vào, đem thân thể của mình dán vào Lãnh Phong trong ngực.

Nhìn Mạch Nhiên cử động, Lãnh Phong nhất thời cười khổ một tiếng, nàng cái này coi như hơi quá đáng.

Nhưng bây giờ Lãnh Phong cũng không khả năng mau tránh ra, bởi vì hần đứng phía sau ba cái gã bỉ ổi.

"Chúng ta đi thì sao?" Lãnh Phong thấp giọng hỏi.

Mạch Nhiên không có suy nghĩ, trực tiếp mở miệng nói: "Đi sông bạc."

Lãnh Phong không nhận được bữu môi một cái, Mạch Nhiên đây là tình huống gì, lại muốn đi sông bạc.

Bất quá Lãnh Phong cũng không có nói gì, theo như 10 tầng.

Sông bạc ở thứ Thập Tầng, lên xuống thê trong đều có ký hiệu mỗi một tầng là cái gì địa phương, chiếc này du thuyền cơ hồ là cái gì cần có đều có, sông bạc, quầy rượu, rạp chiếu phim, nghệ thuật Sảnh, hồ bơi cùng sân golf vân vân.

Dù sao chiếc này du thuyền là được xưng mới Titanic, bên trong thiết thi cũng không phải là trung cho đẹp.

Lúc này, đứng sau lưng Lãnh Phong ba người đàn ông hai mắt nhìn nhau một cái, rồi rít đối với (đúng) Lãnh Phong sung mãn hài lòng hay không.

Bởi vì Lãnh Phong thân thể ngăn trở bọn họ, để cho bọn họ căn bản là không có cách đến gần Mạch Nhiên.

Lên xuống thê cũng không lớn, tối đa chỉ có thể một lần chứa mười lăm người, bất quá mỗi một tầng cũng trang bị có mấy cái lên xuống thê, thật sự để tránh cho nhân viên chật chội tình huống.

Một người trong đó nam tử trắng lên lá gan, hướng Lãnh Phong chen tới, muốn đem Lãnh Phong đẩy ra.

Nhận ra được hần cử động, Lãnh Phong khinh thường cười một tiếng, tay phải cùi chỏ về sau đón đỡ, đè ở nam tử trên ngực, nhất thời đưa hần đỉnh lui về phía sau hai bước.

Lãnh Phong mặc dù không dùng khí lực gì, nhưng này đỉnh đầu, đủ để cho hần sự khó thờ.

Nhìn mình đồng bạn bị đụng ra, một gã nam tử khác cả giận nói: "Người làm cái gì vậy!"

Hần nói là tiếng Hoa, rất rõ ràng này ba cái đều là Hoa Hạ người.

Bất quá ba tên này cũng không có được mời, mà là theo chân một cái đại lão đi vào.

Lãnh Phong lười chim hần, ngay cả không hề quay đầu lại.

Bị Lãnh Phong không nhìn, người đàn ông này nhất thời sẽ không thoải mái, đưa ra tay trái, muốn chụp vào Lãnh Phong bả vai.

Cầm thụ một cái tay hướng chính mình bả vai đưa tới, Lãnh Phong cười nhạt, tay trái nhanh như tia chớp lui về phía sau huơ ra.

"Àm!"

Lãnh Phong tay trái đánh vào nam tử trên cánh tay, nhất thời phát ra nhất thanh muôn hưởng.

"A ! !"

Nam tử kêu thảm một tiếng, khoanh tay cánh tay lui về phía sau mấy bước, thần sắc thống khổ, trên trán cũng bốc lên xuất mồ hôi hột.

Lãnh Phong như vậy vùng lên, trực tiếp đem cánh tay hấn cũng đánh trật khớp.

Mặc dù Mạch Nhiên là đưa lưng về phía Lãnh Phong, nhưng nàng biết phía sau phát hiện từng ly từng tí, nàng khéo môi nhếch lên vẻ tươi cười, trong lòng tràn đầy ngọt ngào.

Bởi vì Lãnh Phong là vì nàng, mới có thể cùng những người này nổi lên va chạm.

Nghe sau lưng không ngừng phát ra tiếng kêu thảm, Lãnh Phong vẫn không có nói chuyện, nếu như những người này còn dám tiếp tục chen lên tới lời nói, hấn sẽ không chút do dự đem ba người này toàn bộ đánh tàn phế.

Lên xuống thê trong có mấy thu hình, thật sự trong vòng phát sinh cái gì, cũng sẽ bị ghi xuống.

Lãnh Phong không có chút nào lo lắng, bởi vì hấn cùng chiếc này du tàu thủy dài rất quen.

Lúc này, lên xuống thê môn chậm rãi mở ra.

Lãnh Phong nhẹ nhàng đẩy đẩy Mạch Nhiên, tỏ ý nàng đi ra ngoài.

Mạch Nhiên gạt đầu một cái, nhanh chân đi ra lên xuống thê.

Lãnh Phong với sau lưng Mạch Nhiên, từ đầu đến cuối, hấn cũng không quay đầu nhìn lên xuống thê trong ba cái rác rưởi.

"Tiểu tử, ngươi đứng lại đó cho ta!" Duy nhất không có bị đánh nam tử cắn răng nói.

Nhưng Lãnh Phong không nhìn thẳng hấn, cùng những thứ này rác rưởi, không có gì để nói.

Ba người đàn ông liền vội vàng từ lên xuống thê bên trong đi ra, hướng Lãnh Phong đuổi theo.

Mặc dù bọn họ biết Lãnh Phong thực lực cường hấn, nhưng ba người chính là nuốt không trôi khẩu khí này.

Nghe sau lưng truyền tới tiếng bước chân, Lãnh Phong hơi nhú lên Mi, sau đó lấy ra thẻ khách quý, đi tới canh giữ ở cửa sông bạc trước hai gã nhân viên an ninh trước mặt.

Thấy Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên có thẻ khách quý, hai gã nhân viên an ninh ngay cả vội cung kính cúi đầu xuống, có thẻ khách quý người, đều là trên chiếc thuyền này tới tôn quý khách nhân.

"Cho ta đem phía sau ba tên kia ném ra ngoài." Lãnh Phong chỉ chỉ sau lưng ba người.

Lúc này, ba người đàn ông vội tới Lãnh Phong sau lưng, thờ hào hển, mặt đầy tức giận nhìn Lãnh Phong, xem bọn hấn bộ dáng, hận không được đem Lãnh Phong cho xé thành mảnh nhỏ.

Hai gã nhân viên an ninh đáp một tiếng, vòng qua Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên, đi tới ba người đàn ông trước người.

Thấy thân hình cao lớn hai gã nhân viên an ninh, ba người đàn ông nhất thời liền kinh sợ, trên mặt tức giận cũng dần dần biến mất, cướp lấy là không An cùng sợ hãi.

Dù sao, trên chiếc thuyền này an ninh, có thể đều không phải là ăn chay.

Lãnh Phong vẫn không quay đầu nhìn ba người đàn ông, mang theo Mạch Nhiên đi vào trong sông bạc.

Tới Vu Na ba người kết quả, Lãnh Phong chẳng muốn đi nhìn, ngược lại ba người này vận mệnh phỏng chừng phải đi đến cuối.

Không có thư mời người, mặc dù có thể ở trên chiếc thuyền này du ngoạn, nhưng nếu như bọn họ gây chuyện, vô luận bọn họ là ai, cũng sẽ bị trên thuyền nhân viên an ninh cho thu thập một hồi, sau đó ném vào đồ lật vật trong phòng đóng cái một đêm.

Đây chính là ở trên thuyền gây chuyện hậu quả.

Huống chi, Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên có thể khách quý, chiếc thuyền này lấy khách quý làm trọng, cho nên những thứ này nhân viên an ninh ép cần bản không hề do dự, trực tiếp nghe theo Lãnh Phong mệnh lệnh.

Phải biết, được mời khách mời bên trong, cũng chỉ có tham dự người đầu tư mới có thể thu được được (phải) thể khách quý, những người khác là không có.

Nắm giữ thể khách quý người, cơ hồ có thể ở trên chiếc thuyền này đi ngang, hơn nữa sẽ không có người đi ngăn trở.

Đây chính là vip đãi ngộ!

Trong sông bạc, Mạch Nhiên kéo Lãnh Phong cánh tay, tròn tròn con mắt, quét nhìn bốn phía.

Lãnh Phong có chút bất mãn uốn éo một cái bị Mạch Nhiên khoanh tay, trầm giọng nói: "Lại nói người có thể hay không khác (đừng) ôm trong tay ta, như người vậy để cho ta rất không thoải mái."

Mạch Nhiên nha một tiếng, có chút Bất Xá buông tay ra.

Sông bạc trang sức kim bích huy hoàng, tùy ý có thể thấy xuyên hoa chi chiêu triển phục vụ viên, không ngừng rống to khách đánh bạc.

Không biết lại có bao nhiêu người ở trong sông bạc một đêm chột già, cũng không biết lại có bao nhiêu người ở sông bạc bên trong mắt tất cả.

Lãnh Phong nhanh chóng quét nhìn liếc mắt trong sông bạc người, cũng không có phát hiện cát giấu nguy hiểm.

Mạch Nhiên nhảy như nước trong veo đại con mắt, nòng đối với (đúng) cái này sông bạc cảm thấy rất hứng thú.

"Ta vẫn là lần đầu tiên tới sông bạc đâu rồi, Lãnh Phong, người thì sao?" Mạch Nhiên có chút hưng phấn hỏi.

"Đã tới mấy lần." Lãnh Phong từ tốn nói.

Từng tại chấp hành nhiệm vụ thời điểm, Lãnh Phong phải đi qua không ít sông bạc, nhưng rất ít tự mình tham dự.

Băng Lôi cùng Nanh Sói mỗi lần đi sông bạc thời điểm cũng sẽ hào đánh cuộc một lần, mỗi lần cũng có thể thắng tốt vài tỷ.

Bởi vì có Lãnh Phong Ứng Nhân ở, bọn họ cơ hồ là gặp đánh cuộc tất thắng, mà Lãnh Phong mỗi lần đều chỉ có thể cười khô, dùng Ứng Nhân tới bài bạc, thật sự là quá mức dùng không đúng chỗ.

Lãnh Phong Ứng Nhân có thể nhìn thấu đối phương bài, cho nên Băng Lôi cùng Nanh Sói mỗi lần đi sông bạc cũng sẽ kéo dài Lãnh Phong.

"Chúng ta đây tới nay liền cẩn thận đánh cuộc một lần, như thế nào đây?" Mạch Nhiên cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 233: Người dám không?

"Bài bạc vật này, nhi đồng không thích hợp đi." Lãnh Phong quyết miệng nói.

Hắn một mực đều không thích tới sông bạc, chẳng qua là khi đó không ít bị Băng Lôi cùng Nanh Sói lôi kéo đi, dù sao có Lãnh Phong ở, hai người ở trong sông bạc nửa phút kiếm lớn.

"Ta đã trưởng thành, chớ quên ta mười tám tuổi." Mạch Nhiên chu cái miệng nhỏ nhắn, sau đó lắc lắc Lãnh Phong cánh tay, làm nũng nói: "Ồ kia, thật vất vả có cơ hội chơi đùa, liền chơi đùa lần này chứ sao."

Lãnh Phong bắt đắc dĩ nhún nhún vai, đạo: "Được rồi, chơi đùa cái gì?"

"Trước xem một chút lạc~, đi thôi, chúng ta đi trước hồi đoái một ít tiền đặt cược." Nói xong, Mạch Nhiên kéo Lãnh Phong chạy đi hồi đoái tiền đặt cược.

Mạch Nhiên rất tiêu sái trực tiếp hỏi đòi mười ngàn tiền hoa hạ tiền đặt cược, nhìn Lãnh Phong sững sốt một chút, người có tiền quả nhiên khác nhau, ngay cả đòi một tiền đặt cược đều là lấy vụn tới tính toán.

Lần đầu tiên tới sông bạc Mạch Nhiên đối với (đúng) tất cả mọi chuyện vật đều cảm thấy rất mới mẻ, nàng kéo Lãnh Phong khắp nơi đi dạo, cầm trong tay tiền đặt cược không ngừng ném ra, nhưng không bao lâu liền toàn bộ thua sạch.

Lãnh Phong không có sử dụng chính mình dị năng đi trợ giúp Mạch Nhiên, hắn vẫn cũng lẳng lẳng nhìn Mạch Nhiên ở đó chơi đùa, ngược lại Mạch Nhiên không nói phải kiếm tiền, cho nên Lãnh Phong cũng sẽ không chủ động đi giúp nàng.

Huống chi, Mạch Nhiên chơi đùa là lão hồ mấy loại đồ vật, Lãnh Phong căn bản không giúp được cái gì, hắn Ứng Nhân chi có thể dùng để nhìn bài cùng nhìn xúc xắc, lão hồ mấy hân còn thật không có cách đi xem, dù sao lão hồ mấy mỗi một lần đều là ngẫu nhiên, hân căn bản dự trừ không.

"Ồ kia, thua xong." Mạch Nhiên nháy như nước trong veo đại mắt nhìn Lãnh Phong, nhìn bộ dáng của nàng, phỏng chừng còn muốn tiếp tục chơi đùa.

Lãnh Phong mặc dù nhưng đã đoán được, bắt quá vẫn là hỏi "Thế nào, còn muốn chơi đùa sao?"

Mạch Nhiên dùng sức gật đầu một cái, "Dĩ nhiên, những thứ này đều rất có ý tứ a."

"Đánh cược nhỏ di tình, đại đánh cược tổn hại sức khỏe a." Lãnh Phong không nhịn được nói.

"Yên tâm đi, ta không thiếu tiền, muốn chơi thế nào thì chơi thế đó." Mạch Nhiên không có chút nào quan tâm, sau đó lại đi hỏi đòi một trăm ngàn tiền hoa hạ tiền đặt cược.

Lần này Lãnh Phong nhìn nhịp tim cũng hơi có chút tăng nhanh, gọi a, cứ như vậy đòi một trăm ngàn tiền đặt cược, nhà nàng coi như có tiền đi nữa cũng không phải như vậy tự do phóng khoáng đi, hơn nữa nàng đây cơ hồ là lại phải toàn bộ thua tiết tấu.

Mà trong sông bạc không ít người ánh mắt cũng dừng lại ở Mạch Nhiên trên người, mặc dù sông bạc bên trong cũng không thiếu nữ, nhưng không có một tướng mạo có thể cùng Mạch Nhiên so sánh, hơn nữa Mạch Nhiên một người cũng vậy nơi này toàn bộ nữ mấy con phố.

Trong đó không ít người biết đó là Mạch Chấn con gái, cho nên bọn họ đều rất thức thời không có tiến lên bắt chuyện, bởi vì Mạch Chấn không là bọn hân có thể trêu chọc tới.

Tới Vu Na nhiều chút không biết chân tướng quần chúng, thì tại tìm có thể tiến lên bắt chuyện cơ hội, không Thiếu Nam nhìn về phía Lãnh Phong thời điểm, đều lộ ra thật sâu địch ý, bởi vì Mạch Nhiên luôn là kéo hân chạy khắp nơi.

Những thứ kia nữ nhìn về phía Mạch Nhiên thời điểm cũng âm thầm cắn răng nghiêng lợi, không có ai sẽ không thích chung diện, thấy một cái so với chính mình đẹp để rất nhiều lần khả ái cô gái xuất hiện ở nơi này, các nàng cũng thật sâu ghen tị, hận không được đem Mạch Nhiên mặt đối được trên người mình.

Lúc này, sông bạc lối vào truyền tới một trận tiếng ồn ào, ngay sau đó, tây dã lương giới mang theo hai cái bảo tiêu đi tới.

Tây dã lương giới nghe nói Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong ở sông bạc, nhất thời liền quyết định muốn tới.

Đến khi hân con mắt, rất rõ ràng, là vì đối phó Lãnh Phong.

Nghe được sông bạc cửa vào truyền tới thanh âm, Lãnh Phong theo bản năng liếc mắt nhìn, sau đó lại thu hồi ánh mắt.

Hắn đối với (đúng) cái này tây dã lương giới không có bất kỳ hứng thú, nếu như tây dã lương giới muốn tìm hân để gây sự, hân sẽ không chút do dự cho hân một bài học, để cho hân biết cái gì gọi là nhân sinh.

Mạch Nhiên nháy mắt đến con mắt quan sát bốn phía, tìm kiếm cảm thấy hứng thú đồ vật.

Tây dã lương giới quét nhìn liếc mắt trong sông bạc đám người, sau đó đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên trên người.

"Ta nghĩ chúng ta không thể thật tốt chơi đùa." Lãnh Phong mị lên con mắt, hân cơ bản đã đoán được cái này tây dã lương giới muốn làm gì.

Tây dã lương giới sải bước đi đến Lãnh Phong bên người, sau đó nhìn Mạch Nhiên, hơi mỉm cười nói: "Mạch Nhiên muội muội, chơi đùa còn vui vẻ không?"

Nghe tây dã lương giới đối với chính mình gọi, Mạch Nhiên nhất thời nhú mày lại, trầm giọng nói: "Này, làm phiền người đem muội muội hai chữ kia loại trừ được không?"

Mạch Nhiên thái độ làm cho tây dã lương giới hơi ngẩn ra, bắt quá hân vẫn nở nụ cười nói: "Ha ha ha, người nói cái gì chính là cái đó."

"Không có chuyện gì lớn cũng đừng phiền ta." Nói xong, Mạch Nhiên kéo Lãnh Phong, chuẩn bị rồi đi.

Nàng đối với (đúng) cái này tây dã lương giới rất không ưa, cuối cùng, nàng cũng không có nhìn tới tây dã lương giới liếc mắt.

Tây dã lương giới sắc mặt nhất thời biến hóa rất khó nhìn, dù sao ở nơi này trước mặt mọi người, Mạch Nhiên không có cho hắn bất kỳ mặt mũi gì, cái này làm cho hắn rất khó chịu.

"Ha ha, không biết vị tiểu huynh đệ này, có dám hay không cùng ta đánh cuộc một cái?" Tây dã lương giới nhìn Lãnh Phong, trong mắt tràn đầy khiêu khích ý tứ.

Lãnh Phong cười nhạt, ở tây dã lương giới đi tới thời điểm hắn liền đoán được hàng này sẽ nói như vậy, cho nên cũng không có kinh ngạc.

Bất quá kinh ngạc ngược lại là Mạch Nhiên, dù sao nàng căn bản không có nghĩ đến tây dã lương giới sẽ tìm Lãnh Phong phiền toái.

Chung quanh đang ở bãi bạc người đều rồi rít ngừng hoạt động, đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong cùng tây dã lương giới trên người, bây giờ Lãnh Phong hoàn toàn trở thành không ít người cái đinh trong mắt, bởi vì Mạch Nhiên vẫn luôn cùng hắn đi rất gần, này rất nhiều người người đều cảm thấy khó chịu, nhưng lại không dám tiến lên làm những gì.

Nhưng bây giờ tây dã lương giới tới tìm hắn để gây sự, cái này làm cho không ít người đều cảm giác được hả giận.

Lấy tây dã lương giới ở Đồng Doanh địa vị, bọn họ cũng theo bản năng cho là Lãnh Phong lần này xong.

Nhưng không người lưu ý đến Lãnh Phong khoe miệng kia vẻ khinh thường nụ cười, hắn nhìn tây dã lương giới thời điểm, tựa như cùng đang nhìn một cái Tiểu Sứ.

Cái này tây dã lương giới suy nghĩ nhất định là tú đầu.

"Tây dã lương giới, ngươi là ăn no chóng ngủ chứ? Nhân rồi buồn chán đến tìm ta bạn trai phiền toái?" Mạch Nhiên cau mày, cố nén một cái tát đi qua xung động, tức giận nói.

Mạch Nhiên tức giận để cho tây dã lương giới tâm lý càng khó chịu, bởi vì Mạch Nhiên tức giận đều là Lãnh Phong, cho nên hoàn toàn đưa tới tây dã lương giới trong lòng ghen tị.

"Ngươi có dám tiếp hay không?" Tây dã lương giới sắc mặt âm trầm nhìn Lãnh Phong, bộ dáng kia, dường như muốn đem Lãnh Phong cho xé xác.

"Tây dã lương giới ngươi đủ, có tin ta hay không bây giờ liền đem ngươi ném ra ngoài!" Mạch Nhiên cả giận nói.

Mạch Nhiên có thể sẽ không để ý cái này tây dã lương giới là thân phận gì, nàng bây giờ chỉ biết là, tây dã lương giới ở nhằm vào Lãnh Phong, cho nên hắn rất khó chịu, nàng một khi khó chịu, liền sẽ làm ra rất nhiều nghịch thiên sự tình.

Tây dã lương giới vẫn không nói gì, đứng sau lưng hắn một tên bảo tiêu liền bước ra một bước, đồng thời nổi giận gầm lên một tiếng: "Càn rồi!"

Mạch Nhiên cười lạnh một tiếng, chân phải nhanh như tia chớp nói lên, trực tiếp đá ở tên này bảo tiêu giữa hai chân.

Lại vừa là một chiêu Đoạn Từ Tuyệt Tôn Cước.

Ngay sau đó, phụ cận không ít người cũng nghe được trướng bể thanh âm.

Tên này bảo tiêu nhất thời tròn tròn cặp mắt, con mắt ra bên ngoài lòi ra, sắc mặt cũng dần dần biến thành trư can sắc, sau đó che đầy quần, chậm rãi quỳ sụp xuống đất.

Mạch Nhiên vỗ tay, mặt coi thường.

Tên này bảo tiêu có trung nhân thực lực, nhưng mới vừa rồi Mạch Nhiên xuất thủ thời điểm, hắn căn bản liền không cách nào thấy rõ Mạch Nhiên động tác.

Ngay cả Lãnh Phong cũng là lẳng lẳng, hắn cũng không nghĩ tới Mạch Nhiên sẽ có nhanh chóng như vậy độ.

Chiêu này Đoạn Từ Tuyệt Tôn Cước, vẫn là rất ác a.

Người chung quanh đều rồi rít hít một hơi lạnh khí, dù sao Mạch Nhiên nhìn qua chính là một đáng yêu cô em, nhưng xuất thủ lại sẽ như vậy ác.

Tây dã lương giới sắc mặt biến hóa càng thêm khó coi, bởi vì Mạch Nhiên chẳng những không nể mặt hắn, còn ra tay đã thương hắn bảo tiêu.

"Bất hủ cho ta dẫn đi." Tây dã lương giới trầm giọng nói.

"Ừ." Một gã khác bảo tiêu đáp một tiếng, đỡ dậy quỳ dưới đất kêu thảm thiết đồng bạn, nhanh chóng rời đi.

"Xin thứ lỗi ta bảo tiêu vô lễ." Tây dã lương giới chịu đựng lửa giận trong lòng, hướng Mạch Nhiên nói xin lỗi.

Mạch Nhiên rên một tiếng, không nhìn thẳng tây dã lương giới, sau đó quay đầu nhìn Lãnh Phong, khẽ cười nói: "Lãnh Phong, ta mới vừa xuất thủ nhanh

không vui."

"Nhanh" Lãnh Phong lúc này cũng chỉ có thể nói như vậy.

"Ta hỏi ngươi một lần nữa, ngươi có dám hay không cùng ta đánh cược một cái?" Tây dã lương giới lần nữa nhìn Lãnh Phong hỏi.

Lãnh Phong mỉa lên con mắt, nhàn nhạt nói: "Đánh cược bao lớn?"

Tây dã lương giới chậm rãi giơ lên một ngón tay, đạo: "Một triệu USD."

"Phốc" nghe được tây dã lương giới lời nói, Lãnh Phong nhất thời phun ra ngoài.

"Ngươi có ý gì?" Tây dã lương giới cau mày hỏi.

"Một triệu, ngươi cũng không cảm thấy ngại nói ra khỏi miệng." Lãnh Phong mặt coi thường, nói: "100 triệu USD, ngươi dám chơi đùa sao?"

Nghe được Lãnh Phong lời nói, tây dã lương giới sắc mặt nhất thời hơi đổi, hẳn không nghĩ tới Lãnh Phong lại sẽ như vậy ngạo mạn.

Mà người chung quanh cũng mặt đầy mộng ép, dù sao Lãnh Phong lời nói này có thể không phải bình thường ngang ngược.

100 triệu USD a, cũng không phải là 100 triệu tiền chôn theo người chết.

Mạch Nhiên cặp mắt lóe lên Hồng Tâm, "Oa tắc, Lãnh Phong ngươi tốt soái."

Nhìn sững sốt tây dã lương giới, Lãnh Phong khinh thường cười một tiếng, đạo: "Thế nào, không dám chơi đùa? Không dám chơi đùa lời nói ngươi liền có thể về nhà ăn cơm."

Tây dã lương giới quả thật do dự, mặc dù hẳn là miệng núi tổ thủ lĩnh, nhưng 100 triệu USD cũng không phải là cái số lượng nhỏ, hẳn dĩ nhiên không dám thoág cái liền tiếp.

"Chính phải chính phải, không dám chơi đùa chút ngay, đi ra giả trang cái gì ép." Mạch Nhiên cũng nói theo.

Nghe được Mạch Nhiên lời nói, tây dã lương giới nhất thời nắm chặt quả đấm, sau đó cắn răng nói: "Tới thì tới, có cái gì không dám, hy vọng ngươi không nên hối hận."

"Ha ha ha ha, hối hận?" Lãnh Phong cười lớn, dùng khinh thường ánh mắt nhìn tây dã lương giới, đạo: "Ta làm việc cho tới bây giờ sẽ không hối hận."

Nói xong, Lãnh Phong từ trong túi lấy ra một tấm thẻ mảnh nhỏ, đưa cho Mạch Nhiên, đạo: "Đi đổi cho ta 100 triệu USD tiền đặt cược, ta lần này liền cùng vị này miệng núi tổ thủ lĩnh thật tốt vui đùa một chút, xem hẳn có ngon."

Tây dã lương giới cau mày, cũng lấy ra một tấm thẻ, giao cho thủ hạ trong tay, để cho hắn đi hối đoái tiền đặt cược.

Chung quanh vây xem quần chúng cũng mặt đầy mong đợi, dù sao đây chính là 100 triệu USD đánh cược, lớn nhất từ trước tới nay số lượng một lần.

Bọn họ cũng rất muốn biết, là Lãnh Phong sẽ thắng đâu rồi, hay lại là tây dã lương giới sẽ thắng.

Những thứ này không người có thể đi bảo đảm.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 234: Đánh cược

Tây Dã Lương giới Đồ Thuật là nổi danh, mặc dù không nói là gặp đánh cược tất thắng, nhưng đã từng hắn cũng đánh cược thắng được tự Las Vegas trừ danh tay cờ bạc, cho nên không ai dám đi xem thường Tây Dã Lương giới thực lực.

Hiện tại ở cái này mới nhìn qua lông chưa có mọc dài thanh niên, lại muốn cùng Tây Dã Lương giới đánh cược một lần, hơn nữa còn là 100 triệu USD tiền đặt cược.

Đây chính là 100 triệu USD a, cho dù là như thế nào đi nữa có tiền phú hào, cũng không khả năng thoát cái như vậy tiêu sái xuất ra 100 triệu USD, nhưng người thanh niên này nhìn qua lại không có bất kỳ thương tiếc.

Ngay cả Tây Dã Lương giới cái này Đông Doanh miệng núi tổ thủ lĩnh, xuất ra thẻ ngân hàng thời điểm, trên mặt cũng thoáng qua một tia đau lòng, dù sao nhà hắn không phải là ăn tiền, cho dù là mở ngân hàng, cũng không thể nào làm được như vậy tự do phóng khoáng.

Mạch Nhiên ở một bên cũng là nhìn hơi có chút sùng sờ, nàng cũng không nghĩ tới Lãnh Phong sẽ dám cùng Tây Dã Lương giới tới tròng 100 triệu USD đánh cược.

Trong sòng bạc tất cả mọi người ánh mắt cũng dừng lại ở Lãnh Phong trên người, bọn họ chưa từng thấy qua xuất thủ như vậy hào phóng người, cho dù ở tròng người phần lớn đều là tới từ các nơi trên thế giới phú hào, nhưng bọn hắn nhiều nhất liền đập cái một hai ngàn vạn USD mà thôi, 100 triệu USD bọn họ không phải là không có, nhưng tuyệt đối sẽ không dùng ở bài bạc bên trên.

Ở trong sòng bạc hoàn toàn là so vận khí, không người có thể bảo đảm chắc thắng.

Mạch Nhiên nhẹ nhàng kéo một chút Lãnh Phong quần áo, thấp giọng hỏi "Lãnh Phong, ngươi có lòng tin sao?"

"Không có." Lãnh Phong nói.

Hắn trả lời nhất thời để cho Mạch Nhiên lẳng lẳng, nàng còn muốn mở miệng nói gì, nhưng lúc này Tây Dã Lương giới lại mở miệng.

"Không biết vị tiểu huynh đệ này muốn đánh cược cái gì đó? Nơi này hết thấy chúng loại ta đều rất quen thuộc, cho nên do ngươi tới chọn đi, ta không có vấn đề." Tây Dã Lương giới nhìn Lãnh Phong nói.

Lãnh Phong cười nhạt, này đối với hắn mà nói là không thể tốt hơn nữa, dù sao hắn cũng không phải là thường thường bài bạc người, đối với đủ loại trong sòng bạc trò chơi chúng loại hắn thật đúng là chưa quen thuộc.

Hơn nữa coi như Tây Dã Lương giới không nói, hắn cũng nhất định sẽ yêu cầu để cho tự mình tới (Kỷ Lai) chọn, nếu không thua thiệt chính là hắn.

Ban đầu ở nước Mỹ thời điểm, Băng Lô cùng Nanh Sói chơi đùa nhiều nhất chính là bài cùng xúc xắc, hơn nữa mỗi lần Lãnh Phong cũng đứng ở phía sau, nói cho bọn hắn biết xúc xắc đếm số hoặc là đối phương bài lớn nhỏ.

Bài hắn cũng sẽ không chơi đùa, cho nên duy nhất có thể chọn, cũng chỉ có xúc xắc.

"Chơi đùa xúc xắc đi." Lãnh Phong giọng bình thản nói.

"Phốc "

Hắn vừa nói, chung quanh chờ xem náo nhiệt khách mời môn nhất thời không nhịn được phun ra ngoài.

Ước chừng 100 triệu USD đánh cược, người thanh niên này lại muốn yêu cầu chơi đùa xúc xắc.

Tất cả mọi người theo bản năng cho là Lãnh Phong tuyệt đối là từ trong núi cho tới bây giờ.

Mặc dù phần lớn người đều cảm thấy Lãnh Phong là tới khô hạn, bất quá Lãnh Phong lại mặt đầy xem thường, chơi đùa xúc xắc đối với hắn mà nói là tất thắng, bởi vì hắn có Ứng Nhân.

Trong thiên hạ, lại có vật gì có thể tránh được hắn Ứng Nhân bắt?

Tây Dã Lương giới nín cười, sau đó làm một cái mời thủ thế, đạo: "Được, mời."

Lãnh Phong ngồi vào trước bàn trên ghế, mà Mạch Nhiên là đứng ở hắn bên người.

Mạch Nhiên trong lòng tràn đầy mong đợi, nàng có thể rõ ràng thấy Lãnh Phong khoe miệng một màn kia nụ cười tự tin, trong lòng nàng lo lắng cũng dần dần biến mất rất nhiều, bởi vì trực giác nói cho nàng biết, Lãnh Phong có thể sẽ thắng.

Tây Dã Lương giới ngồi vào Lãnh Phong đối diện, ánh mắt nhìn đứng ở bàn mặt bên nhà cái liếc mắt, trong ánh mắt lóe lên một vệt sáng.

Nhà cái nhẹ nhàng gạt đầu, mình bạch Tây Dã Lương để ý nghĩ.

Chung quanh cũng không có người phát hiện Tây Dã Lương giới cùng nhà cái động tác nhỏ, khách mời môn ánh mắt cũng dừng lại ở Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên trên người, không có bao nhiêu người sẽ đi chú ý Tây Dã Lương giới còn có cái đó không thể nào thu hút nhà cái.

Nhưng bọn hắn hai động tác nhỏ, lại làm sao có thể tránh được Lãnh Phong Ứng Nhân bắt.

Mặc dù Lãnh Phong đeo kính mát, nhưng kính râm cũng không có ảnh hưởng hắn Ứng Nhân năng lực.

Mạch Nhiên cúi người, ở Lãnh Phong bên tai nhẹ giọng nói: "Lãnh Phong cố gắng lên, đùa chơi chết hần."

Lãnh Phong mặt đầy ớn định, kiểu hai chân nói: "Yên tâm đi, ta chưa bao giờ làm không có nắm chắc sự tình, ta hiện ngày liền để cho hần biết cái gì gọi là chân chính đại thần."

"ừ, ta tin tưởng ngươi." Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó hỏi "Đúng, ngươi có muốn uống chút hay không cái gì, ta đi cấp ngươi cầm."

Lãnh Phong trầm ngâm một chút, nói: "Tối ly nước trái cây đi, gần đây không muốn uống rượu."

"Được, chờ một chút."

Mạch Nhiên xoay người đi là Lãnh Phong lấy thức uống, mà hai người cử động nhìn Tây Dã Lương giới cẩn rằng nghiêng lợi.

Hần đã sớm thăm mền Mạch Nhiên hồi lâu, nhưng bây giờ thấy mình thích nữ hài cùng một người thanh niên đi gần như vậy, hơn nữa người thanh niên này còn so với chính mình soái bên trên không biết bao nhiêu lần, cái này làm cho Tây Dã Lương giới trong lòng tràn đầy ghen tị, lửa ghen cơ hồ phải đem hần đốt bốc khói.

Hần đã quyết định, tối nay phải đem Lãnh Phong thắng cái táng gia bại sản, sau đó sẽ hung hăng làm nhục hần một cái.

Ý tưởng rất tốt đẹp, về phần có thể hay không thực hiện, không người có thể bảo đảm.

Tây Dã Lương giới hít sâu hai cái, cứ có thể làm cho mình tỉnh táo lại, sau đó hướng Lãnh Phong nói: "Không biết vị huynh đệ kia, có thể hay không nói cho ta biết tên ngươi?"

Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, hần đã sớm biết Tây Dã Lương giới sẽ hỏi tên mình, bất quá hần cũng không có tính toán giấu giếm, ngược lại trên cái thể giới này không người có thể tra được hần bất kỳ tài liệu.

"Lãnh Phong."

Nghe được Lãnh Phong trả lời, Tây Dã Lương giới ở trong đầu nhanh chóng lục soát một chút danh tự này, lại phát hiện căn bản không có bất cứ manh mối nào, hần vội vàng hướng chính mình bảo tiêu dùng mất ra hiệu.

Tây Dã Lương giới bảo tiêu lĩnh mệnh, liền vội vàng truyền lệnh cho miệng núi tổ người, để cho bọn họ đi thăm hỏi Lãnh Phong thân phận.

Bất quá, bọn họ coi như lại làm nhiều biện pháp, cũng không khả năng tra ra Lãnh Phong thân phận.

Thân là Dị Năng Giả, Lãnh Phong dĩ nhiên sẽ đem tài liệu mình từ cái thể giới này Thượng Thanh diệt trừ, cho nên hần căn bản liền không lo lắng sẽ có người tra được hần.

Lúc này, hai gã sòng bạc nhân viên làm việc bùng hai đại bàn tiền đặt cược đi tới, phân biệt đặt ở Lãnh Phong cùng Tây Dã Lương giới trước người.

Tiền đặt cược ước chừng chiếm cứ nửa mặt bàn, này cộng lại tổng cộng 200 triệu USD tiền đặt cược cũng không phải là đùa giỡn.

Mạch Nhiên cũng bùng một ly màu xanh da trời nước trái cây đi tới Lãnh Phong bên người, đem nước trái cây đưa tới trong tay hần.

Lãnh Phong nhận lấy nước trái cây, khẽ nhấp một cái, sau đó nhìn trước bàn tiền đặt cược, cười nói: "Người mà, thỉnh thoảng muốn tự do phóng khoáng một lần, ta vẫn là lần đầu tiên bài bạc."

Mạch Nhiên có vẻ hơi hưng phấn, dùng sức vỗ vỗ Lãnh Phong bả vai, cười nói: "Không việc gì không việc gì, coi như thua cũng không liên quan, ngược lại là không thiếu tiền, ngươi muốn là ưa thích, hỏi ta cầm là được."

Bị Mạch Nhiên chụp đến mấy lần bả vai, Lãnh Phong đau nhe răng trợn mắt, chịu đựng đem Mạch Nhiên ném ra ngoài xung động, nói: "Đem ngươi tay lấy ra."

"Há, ngược ngược." Mạch Nhiên thu tay về, nhu thuận đứng ở Lãnh Phong bên người.

Trong sòng bạc người đều rối rít vây chung quanh, bọn họ đều rất muốn nhìn một chút, rốt cuộc ai sẽ thắng.

Dù sao này cộng lại tổng cộng 200 triệu USD đánh cược, là bọn hần gặp qua tối lần trọng đại này đánh bạc, vô luận cuối cùng ai sẽ thắng, ít nhất bọn họ cũng có thể khai mở nhãn giới.

Không phải ai, cũng có thể làm được như vậy tự do phóng khoáng.

Rất nhiều người đều đang suy đoán Lãnh Phong thân phận, bọn họ cũng rất muốn biết, Lãnh Phong rốt cuộc là ai, hần rốt cuộc là thân phận gì, làm sao biết tiêu sái như vậy xuất ra 100 triệu USD tới cùng Tây Dã Lương giới đánh bạc.

Tại chỗ người đều là không giàu thì sang, nhưng tuyệt đối sẽ không xuất thủ như vậy hào phóng, cho nên bọn họ nhìn về phía Lãnh Phong trong ánh mắt đều tràn đầy hiếu kỳ, dường như muốn nhìn thấu hần.

Lãnh Phong không nhìn chung quanh ánh mắt, dùng có chút khinh thường ánh mắt nhìn ngó ở cách đó không xa Tây Dã Lương giới, sau đó cười nói: "Có thể bắt đầu sao?"

Mặc dù Tây Dã Lương giới là Đông Doanh miệng núi tổ thủ lĩnh, cơ hồ là đứng ở toàn bộ Đông Doanh đỉnh phong, nhưng Lãnh Phong căn bản cũng sẽ không cho hắn bất kỳ mặt mũi gì, bởi vì hắn có ngon, cùng Lãnh Phong cũng không có nửa xu quan hệ.

Bất kể hắn là thân phận gì, nếu như hắn để cho Lãnh Phong khó chịu, Lãnh Phong sẽ không chút do dự đưa hắn đi thấy Chúa Jesus.

Dị Năng Giả cho tới bây giờ đều không thích bị ràng buộc, bọn họ cũng không thích tuân thủ cái thế giới này quy tắc, bởi vì bọn họ có có thể tự do phóng khoáng năng lực.

Tỷ như Lãnh Phong, hắn bay đến không trung, coi như là chiến đấu cơ cũng đừng nghĩ đuổi kịp hắn.

Tây Dã Lương giới thấy Lãnh Phong trong mắt vẻ này khinh thường, hắn cố nén nổi dóa xung động, sau đó gạt đầu một cái, hướng nhà cái nói: "Bắt đầu đi."

Nhà cái gạt đầu một cái, sau đó hướng Lãnh Phong cùng Tây Dã Lương giới cũng làm một cái mời thủ thế, đạo: "Hai vị tiên sinh, mời đặt tiền cược."

Tây Dã Lương giới cầm lên một chồng tiền đặt cược, đạo: "Chúng ta cũng không thể duy nhất liên toàn bộ đánh cược xong, ta trước xuống năm triệu USD, ta mua đại."

Lãnh Phong cười nhạt, đem năm triệu USD đẩy ra ngoài, đạo: "Ta mua tiểu."

"Mua xong mời rời tay." Nhà cái nói.

Lãnh Phong cùng Tây Dã Lương giới đều đưa tay thu hồi, sau đó đưa mắt dừng lại ở nhà cái trên người, chờ đợi hắn lắc xí ngầu.

Ở tất cả mọi người nhìn soi mói, nhà cái bắt đầu rung động trong tay đầu Cỗ.

Xúc xắc tiếng va chạm không ngừng vang lên, nhà cái trong tay động tác cũng càng lúc càng nhanh, để cho người sắp không thấy rõ trong tay hắn đầu Cỗ.

Bất quá những thứ này đối với Lãnh Phong mà nói cũng là vô dụng, không có đảm nhiệm Hà Đông tây có thể thoát khỏi hắn Ứng Nhãn, nhà cái điểm này chướng nhãn pháp, đối với hắn hoàn toàn không có tác dụng.

Qua không sai biệt lắm 30 giây sau, nhà cái mới chậm rãi dừng lại, đem đầu Cỗ đi phía trước đẩy đẩy, nhưng hắn không có lập tức mở ra.

Lãnh Phong khóe môi nhếch lên một tia nụ cười nhàn nhạt, hắn đã biết kết quả.

Nhà cái đối với (đúng) đầu Cỗ táy máy tay chân, mới vừa rồi xúc xắc dừng lại thời điểm, đếm số rõ ràng là tiểu, nhưng không tới một giây đồng hồ, bên trong một cái xúc xắc lại đột nhiên động một cái, đem đếm số biến thành đại.

Làm như vậy cơ hồ có thể thoát khỏi tất cả mọi người ánh mắt, nhưng liền là không có khả năng thoát khỏi Lãnh Phong Ứng Nhãn.

Lãnh Phong khóe môi nhếch lên một nụ cười lạnh lùng, từ vừa mới bắt đầu Tây Dã Lương giới cùng nhà cái ánh mắt trao đổi là hắn biết sẽ phát sinh cái gì.

Bất quá, Lãnh Phong lại làm sao có thể cho phép Tây Dã Lương giới thắng tiền của bản thân, Tây Dã Lương giới nghĩ (muốn) thắng, cũng không có cửa.

Lãnh Phong muốn cho Tây Dã Lương giới biết, cái gì gọi là trắng bệch.

Đang uống ánh sáng chuẩn bị vạch trần đầu Cỗ thời điểm, Lãnh Phong mắt phải lóe ra một đạo ánh sáng màu lam.

Có kính râm ngăn che, không người nào có thể nhận ra được này cổ ánh sáng, cũng không người nào biết, xúc xắc đếm số đã phát sinh biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 235: Một lần cuối cùng

Ở tất cả mọi người nhìn soi mói, nhà cái chậm rãi cời ra đầu Cỏ, ba viên xúc xắc xuất hiện ở trong mắt mọi người.

Tây Dã Lương Giới tràn đầy tự tin, hần phảng phất đã thấy Lãnh Phong thất bại lúc ảo não về mặt.

Mạch Nhiên mặt đầy mong đợi nhìn về phía xúc xắc đếm số, sau một khắc, khoe miệng nâng liền phác họa lên vẻ tươi cười.

Chung quanh vây xem quần chúng cũng ríu rít lộ ra thần tình kinh ngạc, bọn họ có chút không dám tin tưởng cái điểm này cân nhắc.

Lãnh Phong kiều hai chân, nở nụ cười, bởi vì hần không cần nhìn, cũng đã biết kết quả.

Nhà cái cúi đầu liếc mắt nhìn xúc xắc đếm số, nhất thời tròn tròn con mắt, mặt đầy mộng ép, không thể tin được trước mắt hết thấy.

Nhận ra được người chung quanh về mặt, Tây Dã Lương Giới cau mày một cái, sau đó đưa mắt về phía đầu Cỏ.

Sau một khắc, ngay cả hần cũng mộng ép, sau đó gất gao tròn mắt nhìn nhà cái, ánh mắt kia phảng phất đang hỏi hần: Đây là tình huống gì.

Ba cái xúc xắc, theo thứ tự là hai cái bốn, một cái một.

9 điểm, tiểu.

Lãnh Phong uống một hớp nước trái cây, trên mặt vậy kêu là một cái sáng khoái.

Hần thậm chí hỏi hận tại sao mới vừa rồi không duy nhất đem 100 triệu USD toàn bộ ném ra ngoài, vậy coi như có ý tứ.

Mặc dù trong lòng tràn đầy khiếp sợ, bất quá Tây Dã Lương Giới vẫn là rất tốt không chế được tâm tình mình, bằng không nhất định sẽ bị người nhìn ra trong đó có cái gì mờ ám.

Nhà cái cũng là hết sức làm cho mình tỉnh táo lại, điều chỉnh một chút trạng thái, lớn tiếng nói: "9 điểm, tiểu."

Năm triệu USD tới tay, Lãnh Phong tâm lý vậy kêu là một thống khoái, trong đời lần đầu tiên bài bạc a, liền thắng năm triệu USD, đây cũng không phải là một loại zô ta nào.

Bất quá, Lãnh Phong mục tiêu cũng không chỉ là này năm triệu, hần phải đem Tây Dã Lương Giới toàn bộ đều tiền cũng cho thắng được mới chịu bỏ qua.

Lãnh Phong đối với (đúng) Đông Doanh cho tới bây giờ cũng không có hảo cảm, đặc biệt là này Tây Dã Lương Giới càng làm cho hần cảm thấy chán ghét, cho nên hần phải cho Tây Dã Lương Giới một hạ mã uy.

Đứng ở Lãnh Phong bên người Mạch Nhiên mặt tươi cười, ở Lãnh Phong bên tai nhẹ giọng nói: "Oa tắc, thật là giỏi, ván đầu tiên liền thắng ư."

"Hắc hắc, đợi một hồi còn có lợi hại hơn." Lãnh Phong cười nói.

"Ừ, ta chờ."

Ngồi tại đối diện Tây Dã Lương Giới hít sâu một hơi, hướng nhà cái dùng mắt ra hiệu, sau đó hướng Lãnh Phong nói: "Tiếp đó, ngươi nghĩ đánh cược bao lớn?"

Tây Dã Lương Giới đem mới vừa rồi kia một ván coi là là ngoài ý muốn, cho nên hần không hề từ bỏ, hần tin tưởng lần này tuyệt đối có thể thắng.

Lãnh Phong kiều hai chân, một hơi thở đem trong ly nước trái cây toàn bộ uống sạch, sau đó đem ly vứt xuống một bên, vươn tay trái ra, đem trước người toàn bộ tiền đặt cược cũng đẩy ra ngoài, nhàn nhạt nói: "Đánh cược lớn như vậy."

"Tê "

Chung quanh vây xem quần chúng ríu rít hít một hơi lãnh khí, tất cả mọi người đều cảm thấy Lãnh Phong là điên.

100 triệu năm triệu USD a, Lãnh Phong cứ như vậy toàn bộ đẩy ra ngoài, duy nhất toàn bộ đánh cược xong, coi như tự do phóng khoáng cũng đừng như vậy tự do phóng khoáng a.

Tây Dã Lương Giới tròn tròn con mắt, hô hấp cũng thay đổi trở nên không trôi chảy, hần bắt đầu cảm giác bất an, bởi vì Lãnh Phong đáng vẻ lộ ra quá mức tự tin, hần thoáng cái không dám với.

Dù sao nếu như thanh này thua, hần coi như thua hết 100 triệu USD, đây cũng không phải là đùa giỡn.

Đứng ở Lãnh Phong bên người Mạch Nhiên cũng là có chút không dám tin tưởng, nhẹ nhàng đẩy đẩy Lãnh Phong, đạo: "Này, thoáng cái toàn bộ ném

ra ngoài, có thể hay không không tốt lắm a."

"Không biết, ta có chừng mực." Lãnh Phong mặt đầy tự tin nói.

Hắn Ứng Nhân có thể nhỏ nhẹ thay đổi không khí lưu động, cho nên hắn căn bản không lo lắng thất bại, bởi vì đây là không thể nào sự tình, hắn có thể tùy tâm sở dục không chế xúc xúc đếm số, hơn nữa không thể nào có người phát hiện.

Dĩ nhiên, chẳng qua là nhỏ nhẹ thay đổi một chút mà thôi, dù sao Ứng Nhân Chúa muốn năng lực là quan sát.

"Được rồi, ta tin tưởng ngươi." Mạch Nhiên nhẹ nhàng vỗ vỗ Lãnh Phong bả vai, mặc dù Lãnh Phong làm như vậy nhìn rất mạo hiểm, nhưng Mạch Nhiên hay lại là lựa chọn tin tưởng, bởi vì Lãnh Phong luôn là có thể mang cho nàng kinh hi.

Tây Dã Lương Giới có chút đứng ngồi không yên, nếu như với, theo như tấm ảnh tình huống như vậy, hắn nói không chừng thất bại. Nhưng nếu như không với, vậy hắn sẽ bị người khác nhạo báng, vô luận là điểm nào, đều là hắn không thể tiếp nhận.

Nhìn Tây Dã Lương Giới chậm chạp không có đem tiền đặt cược đẩy ra, Lãnh Phong ôm lấy gờ lên hai cánh tay, khiêu khích nói: "Thế nào, không dám với? Ngươi không khỏi cũng quá kinh sợ đi, ta nhưng là nghe nói ngươi là cái gì nước miếng tổ thủ lĩnh a, hắn không quan tâm này 100 triệu USD đi."

"Là miệng núi tổ." Mạch Nhiên ở một bên cái chính nói.

"Há, miệng núi tổ." Lãnh Phong một bộ bưng bình đại ngộ bộ dáng, sau đó khinh thường nói: "Thật khó nghe tên."

"Phốc xuy" Mạch Nhiên trực tiếp không nhịn được cười ra tiếng.

Tây Dã Lương Giới bị Lãnh Phong nói mặt cũng xanh, sau đó đem trước người tiền đặt cược toàn bộ đẩy ra, lớn tiếng nói: "Ta theo, mua đại."

"Này còn tạm được." Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, sau đó gõ ngón tay, đạo: "Theo thường lệ, mua tiểu."

Tây Dã Lương Giới hô hấp có chút không trôi chảy, mặc dù hắn là miệng núi tổ thủ lĩnh, nhưng tiền cũng không phải như vậy hoa, này 95 triệu USD đẩy ra ngoài, hắn có thể rõ ràng cảm giác tim đang co quắp.

Nếu như thanh này thua, hắn ngay cả chết tâm đều có.

Dù sao tiền không phải là nói đến là đến, Tây Dã Lương Giới cũng là đánh liều rất nhiều năm mới có thể ngồi vào miệng núi tổ thủ lĩnh vị trí.

Miệng núi tổ mặc dù là Đông Doanh tối đại thế giới ngầm tổ chức, nhưng cũng không phải án tiền, Tây Dã Lương Giới hay lại là lần đầu tiên như vậy tự do phóng khoáng.

Thanh này nếu là thắng cũng còn khá, như vậy tiền còn có thể gấp bội, nhưng nếu như thua lời nói, vậy coi như ha ha.

Cho nên Tây Dã Lương Giới mới vừa rồi vẫn luôn không dám thống khoái làm quyết định, hắn lo lắng thất bại.

Lãnh Phong khoanh tay, nhìn về mặt khăn trương Tây Dã Lương Giới, khóe miệng phác họa lên một tia khinh thường nụ cười.

Cái này nhà cái vô luận làm bao nhiêu tay chân, cũng không khả năng chống đỡ được hắn Lãnh Phong Ứng Nhân, lại động tác nhỏ, cũng không khả năng tránh được Ứng Nhân bắt.

Tây Dã Lương Giới hướng nhà cái dùng mắt ra hiệu, rất ý tứ rõ ràng, chính là muốn để cho hắn thắng.

Nhà cái không nói gì, bất quá cũng là đồng dạng trở về cái ánh mắt, ý là tuyệt đối không thành vấn đề.

Nhà cái cho là mới vừa rồi sẽ nguyên nhân thất bại là không có có khống chế xong, lần này cũng sẽ không lại xảy ra vấn đề gì, cho nên nhà cái cũng không có lại đi thể nào lo lắng.

Bất quá, này thật có thể thuận lợi sao?

Rất hiển nhiên là không có khả năng.

Lãnh Phong lần này là vì thật tốt làm nhục Tây Dã Lương Giới một cái, cho nên không thể nào để cho hắn từ từ Minh trong tay (Kỷ Thủ Trung) thắng đi một mao tiền.

Nhà cái nhẹ hít một hơi, sau đó nói: "Mua định rồi tay."

Lãnh Phong không nói gì, khoanh tay gập đầu một cái, tỏ ý có thể bắt đầu.

Tây Dã Lương Giới cũng là hít sâu một hơi, gập đầu biểu thị có thể bắt đầu.

Nhà cái gập đầu một cái, bắt đầu lay động lên trong tay đầu Cỏ.

Người chung quanh cũng tròn tròn con mắt, bọn họ cũng rất muốn biết lần này là ai sẽ thắng.

Mới vừa rồi năm triệu nhất định chính là món ăn khai vị, lần này mới thật sự là màn diễn quan trọng, dù sao đây chính là tổng cộng 200 triệu USD tiền đặt cược chất ở trên bàn, ai có thể thắng thanh này, người đó liền có thể đem tiền vốn thu hồi, còn có thể kiếm gấp đôi.

Lãnh Phong Ứng Nhận một mực phong tỏa ở nhà cái trong tay đầu Cỏ bên trên, khoe miệng một mực treo vẻ tươi cười, hẳn không có gì lo lắng, ngược lại hẳn chắc thắng.

Mạch Nhiên trong lòng bao nhiêu cũng có một chút khản trương, dù sao nàng không biết Lãnh Phong mới vừa rồi dùng Ứng Nhận gian lận, cho nên hẳn chỉ có thể lặng lẽ cầu nguyện, hy vọng lần này Lãnh Phong có thể thắng.

Tây Dã Lương Giới ánh mắt cũng gắt gao dừng lại ở đầu Cỏ phía trên, thanh này quan hệ đến 200 triệu USD nơi quy tụ, Tây Dã Lương Giới dĩ nhiên không hy vọng chính mình thua, một khi thua liền xong.

Dù sao 100 triệu USD có thể không là số lượng nhỏ gì, nếu như thắng cũng còn khá, chẳng những có thể lấy vốn lại, còn có thể gấp bội.

Nhưng nếu như thua, kia Tây Dã Lương Giới phỏng chừng từ bỏ ý định đều sẽ có.

Hắn chỉ có thể đem thật sự có hi vọng cũng ký thác vào nhà cái trên người, Tây Dã Lương Giới chỉ muốn cái này nhà cái lần này có thể đáng tin một chút, không muốn giống hơn nữa mới vừa rồi như vậy hãm hại.

Nhà cái rung càng lúc càng nhanh, cánh tay hắn cùng đầu Cỏ cơ hồ muốn biến mất ở trong mắt tất cả mọi người.

Trong toàn trường duy nhất bình tĩnh nhất người cũng chỉ có Lãnh Phong, những người khác so với hắn còn gấp hơn Trương Vô Số lần.

Dù sao, toàn bộ sòng bạc bên trong, cũng chỉ có Lãnh Phong mới có thể thấy được đầu Cỏ trong đếm số.

Ngay cả lắc xí ngẫu nhà cái, cũng là ở rung xong sau mới có thể đi sửa đổi bên trong đếm số.

Lãnh Phong có thể rõ ràng thấy nhà cái trên tay trái có hai cái chiếc nhẫn, phân biệt đội ở mười ngón tay cùng trên ngón giữa.

Kia hai cái chiếc nhẫn chính là dùng để không chế xúc xác đếm số, có thể để điều chỉnh đếm số đại hòa tiểu.

Điểm nhỏ này đo lường, lại làm sao có thể thoát khỏi Lãnh Phong con mắt, từ mới vừa thấy nhà cái thời điểm hắn liền đã biết sẽ có những chuyện này phát sinh, nhưng hắn ổn định rất, so với ai khác cũng tỉnh táo hơn nhiều.

Không ít người cũng đang âm thầm đoán Lãnh Phong thân phận, dù sao Lãnh Phong trên người bày ra quyết đoán không phải ai đều có thể có.

Nhà cái dùng sức rung trong tay vung vẩy đầu Cỏ, thời gian đã qua 30 giây, nhưng hắn vẫn không có dừng lại, còn đang không ngừng lắc.

Lãnh Phong nhìn không nhận được ngập một cái, cổ nén ngủ mất xung động, tiếp tục chờ đợi cái này nhà cái dừng lại.

Mà Tây Dã Lương Giới là không có chút nào không kiên nhẫn ý tưởng, bởi vì hắn rất muốn biết cái này nhà cái có thể hay không còn để cho hắn thất vọng, đây có thể nói là quan hệ đến danh dự cùng kim tiền một lần đánh cược, tổng cộng giá trị 200 triệu USD tiền đặt cược liền sắp xếp ở trên bàn, Tây Dã Lương Giới nhiều lần đều có muốn lấy tiền chạy xung động, chẳng qua là những thứ này đều là tiền đặt cược, cách mở sòng bạc sau, hắn nắm những thứ này cũng vô dụng.

Qua đã lâu, nhà cái trong tay động tác mới dừng lại, đem đầu Cỏ để lên bàn.

Tại hắn mới vừa đem xúc xác thả trên mặt bàn thời điểm, Lãnh Phong quả nhiên thấy đầu Cỏ trong đếm số phát sinh biến hóa, từ nhỏ biến thành đại.

Nhìn một màn này, Lãnh Phong khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, sau đó mắt phải màu xanh lam bắt đầu lóe lên ánh sáng.

Hắn gậy ông đập lưng ông, để cho cái này nhà cái cùng Tây Dã Lương Giới biết cái gì gọi là zô ta nào.

Ở đầu Cỏ dừng lại không tới mười giây đồng hồ sau, đầu Cỏ trong đếm số lại phát sinh biến hóa.

Đây là Lãnh Phong làm, con mắt chính là thắng Tây Dã Lương Giới táng gia bại sản mới thỏa mãn.

Tây Dã Lương Giới còn không biết đầu Cỏ trong đếm số, ánh mắt của hắn một mực dừng lại ở đầu Cỏ bên trên, trong lòng tràn đầy mong đợi.

Nếu như thắng cũng còn khá, thắng ít nhất có thể vậy rất nhiều người tốt mấy con phỏ.

Chẳng qua là, Tây Dã Lương Giới dường như muốn thất bại.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 236: Thắng

Nhà cái để tay ở đầu Cổ bên trên, nhưng không có lập tức mở ra, nội tâm của hắn không ngừng cầu nguyện, hy vọng lần này không nên xuất hiện bất cứ vấn đề gì.

Tây Dã Lương Giới nhịp tim rất nhanh, so với hắn ai cũng muốn sốt sắng, dù sao đây chính là ước chừng 100 triệu USD đánh cược, một khi thua, vậy đối với hắn khẳng định cũng sẽ tạo thành không Tiểu Ảnh vang.

Lãnh Phong một mực cười nhạt một tiếng, hắn đã biết kết quả.

Mạch Nhiên nắm chặt quả đấm, nàng ánh mắt một mực dừng lại ở đầu Cổ bên trên, chờ đợi nhà cái vạch trần.

Đám người chung quanh cũng hoàn toàn an tĩnh lại, bọn họ cũng chờ nhà cái công bố cuối cùng đếm số, dù sao này tổng cộng giá trị 200 triệu USD, bọn họ cũng rất muốn biết cuối cùng ai sẽ thắng.

Bầu không khí hoàn toàn ngưng đọng, tất cả mọi người đều ánh mắt cũng dừng lại ở nhà cái trên tay, chờ đợi hắn công bố câu trả lời.

"Nhanh lên một chút vạch trần đi."

Nhìn nhà cái chậm chạp không có lấy lên đầu Cổ, Lãnh Phong hơi không kiên nhẫn thúc giục.

Nhà cái không nói gì, bắt quả tay đã chộp vào đầu Cổ bên trên, sau đó chậm rãi vạch trần.

Ở tất cả mọi người nhìn soi mói, đầu Cổ chậm rãi mở ra, ba cái xúc xắc xuất hiện ở trong mắt mọi người.

Sau một khắc, thời gian dường như muốn ngưng đọng một dạng trừ Lãnh Phong ra, tất cả mọi người đều tròn tròn con mắt, phảng phất không thể tin được cái kết quả này.

"Oh ur!" Mạch Nhiên lớn tiếng hoan hô, sau đó dụng lực vỗ vỗ Lãnh Phong bả vai, mặt đầy vui sướng nói: "Thật là giỏi, thắng!"

Tây Dã Lương Giới lực khí toàn thân phảng phất đều bị dành thời gian một dạng cả người xụi lơ trên ghế ngồi, trong mắt tràn đầy khiếp sợ, hắn không thể nào tiếp thu được sự thật này.

Nhà cái cũng là sững sờ, thấy đầu Cổ trong đếm số sau, hắn không nhận được nhào nặn nhào nặn con mắt, không thể tin được cái kết quả này.

Đầu Cổ trong ba cái xúc xắc, đều là một chút, cộng lại tổng cộng ba giờ.

Tiểu.

Lãnh Phong thắng.

Tây Dã Lương Giới thảm bại, thua hết 100 triệu USD.

"Cái này không thể nào!" Tây Dã Lương Giới sững sờ, sau đó dùng muốn giết người ánh mắt nhìn về phía giống vậy mặt đầy mộng ép nhà cái.

Nhà cái không dám nói lời nào, mồ hôi lạnh không ngừng từ hắn trên trán chảy xuống, dẫn đến Tây Dã Lương Giới hậu quả, hắn biết rõ, hiện tại hắn đề cho Tây Dã Lương Giới thua hết 100 triệu USD, cấp độ kia đợi hắn đúng là Tây Dã Lương Giới tàn nhẫn trả thù.

Nhà cái thôn khẩu thổ mạt, cứ có thể làm cho mình tỉnh táo lại, thanh âm hơi có chút run rẩy nói: "Ba giờ, tiểu."

"Oa!"

Chung quanh quần chúng rốt cuộc kịp phản ứng, sau đó bắt đầu nghị luận ầm ĩ, dưới cái nhìn của bọn họ, Lãnh Phong vận khí không khỏi cũng quá khá hơn một chút, thậm chí ngay cả tiếp theo hai lần thắng.

Ngay cả là như thế nào đi nữa ngạo mạn phú hào, thấy này 100 triệu USD, cũng không khả năng không động tâm, cho nên tại chỗ rất nhiều người đều bắt đầu ghen tỵ với Lãnh Phong tới.

Phải biết có người liều sống liều chết cả đời cũng không nhất định có thể kiếm cái mấy triệu, nhưng Lãnh Phong ở nơi này không tới mười phút trong thời gian, liền kiếm 100 triệu USD, điều này không khỏi làm cho bọn họ đỏ con mắt.

Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, nhìn sông bạc nhân viên làm việc đem toàn bộ tiền đặt cược đẩy tới trước người mình.

"Cảm tạ Tây Dã Lương Giới tiên sinh 100 triệu USD, nhưng mà, mới vừa rồi ta đặt tiền cược là 100 triệu năm triệu USD, người đặt tiền cược chỉ có 95 triệu USD, cho nên, người thiếu ta mười triệu, bất quá mà, con người của ta rất lớn đo, không quan tâm một ngàn này vạn, cho nên sẽ không hỏi người cảm ừ, cứ như vậy đi."

Nói xong, Lãnh Phong đứng lên, cầm ra bản thân ngân hàng Thụy Sĩ thẻ, đưa cho sông bạc nhân viên làm việc, đạo: "Đem những trù mã này toàn bộ đổi được ta Caly, một phần đều không thể ít, biết không?"

Tên này nhân viên làm việc gật đầu liên tục, nhận lấy Lãnh Phong thẻ ngân hàng, sau đó sải bước đi đi là Lãnh Phong hỏi đoái kim tiền.

Lãnh Phong tâm lý cũng sắp muốn vui lật, phải biết Âm Dạ tiếp tục nhiệm vụ tiền thuê một loại ở mười triệu bên cạnh (trái phải), hần tùy tiện như vậy chơi một chút, liền kiếm được 100 triệu USD, bù đắp được mười lần nhiệm vụ.

Sáng khoái như vậy kiếm nhiều tiền như vậy, Lãnh Phong đều có loại muốn ngày ngày tới bài bạc xung động.

Bất quá Lãnh Phong cũng chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi, dù sao đánh cuộc nhỏ di tình, đại đánh cuộc thì tổn hại sức khỏe, huống chi hần cũng không thích tới sông bạc, cho nên hần rất hiểu nắm chặt phân tắc.

Tây Dã Lương Giới sắc mặt đen với than đen tự đắc, hần hoàn toàn không nghĩ tới sẽ là như vậy kết quả.

Bài bạc cũng là chính bản thân hần nói ra trước, nhưng kết quả lại là hần thảm bại, uống công đưa cho Lãnh Phong 100 triệu USD, như vậy kết quả hần căn bản là không có cách tiếp nhận.

Nhưng bây giờ hần lại không thể nổi dóa, dù sao hần thân là Đông Doanh tối Đại Bang Phái miệng núi tổ thủ lĩnh, chung quanh vừa có nhiều như vậy có tiền có thế người, một khi hần nổi dóa, vậy hần danh tiếng liền xong.

Ở trong mắt rất nhiều người, Lãnh Phong nhìn qua giống như là một cái cũng chưa mọc đủ lông thanh niên, nếu như Tây Dã Lương Giới muốn cùng hần so đo lời nói, kia Tây Dã Lương Giới nhất định sẽ bị những người khác nhạo báng.

Nhưng Tây Dã Lương Giới căn bản là nuốt không trôi khẩu khí này, dù sao đây là 100 triệu USD, có thể không phải là cái gì 100 triệu tiền chôn theo người chết.

Đánh cuộc trước, Tây Dã Lương Giới lòng tin tràn đầy, bởi vì hần có thể hiệu lệnh cái này lắc xí ngẫu nhà cái, hơn nữa nhà cái có thể khống chế đếm số.

Chẳng qua là kết cục lại để cho Tây Dã Lương Giới thất vọng, liên tục hai lần kết quả đều là tiểu, cái này làm cho Tây Dã Lương Giới hoàn toàn mộng ép.

Ở Tây Dã Lương Giới vẫn còn ở sừng sờ thời điểm, sông bạc nhân viên làm việc cẩn thận từng li từng tí nắm Lãnh Phong thẻ ngân hàng, trả lại đến trong tay hần.

"Tiên sinh, đây là ngài thẻ."

Lãnh Phong ừ một tiếng, đưa tay nhận lấy, sau đó từ trong túi móc ra năm trăm USD, nhét vào nhân viên làm việc trong tay, hơi mỉm cười nói: "Cho, đây là người tiền tip."

Nhân viên làm việc nói cảm ơn liên tục, trên mặt cũng hiện lên hai mảnh đỏ ửng.

Cũng không biết Eric là vô tình hay là cố ý, căn này trong sông bạc trừ nhà cái ra, những nhân viên làm việc khác tất cả đều là nữ.

Nhận ra được cô em này phản ứng, Lãnh Phong cười nhạt, khẽ đẩy Mạch Nhiên một cái, đạo: "Đi thôi, chúng ta nên rời đi."

Mạch Nhiên đáp một tiếng, mặt đầy hưng phấn đi theo Lãnh Phong bên người.

"Tây Dã Lương Giới tiên sinh, phi thường cảm tạ người 100 triệu USD, gấp lại sau." Lãnh Phong hướng Tây Dã Lương Giới phát tay một cái, sau đó mang theo Mạch Nhiên cách mở sông bạc.

Người chung quanh đều nhìn Lãnh Phong rời đi bóng lưng, vẫn nghị luận ầm ỉ.

Bọn họ cũng rất muốn biết Lãnh Phong rốt cuộc là thân phận gì, dù sao hần ngay cả Tây Dã Lương Giới tiền cũng dám thắng.

Tây Dã Lương Giới nhìn Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên càng đi càng xa, quả đấm cầm rất căng, khớp xương không ngừng phát ra đùng đùng âm thanh.

Đứng ở một bên nhà cái nhận ra được hần tức giận, thở mạnh cũng không dám, bởi vì Tây Dã Lương Giới không bao lâu nữa sẽ bắt hần khai đạo, bởi vì

hắn để cho Tây Dã Lương Giới thua hết 100 triệu USD.

Vậy xem mọi người rồi rít tàn ra, dù sao thân là nhân vật chính Lãnh Phong đã đi, bọn họ tiếp tục vậy xem cũng không có ý nghĩa gì.

Mặc dù tàn ra, nhưng bọn hắn vẫn đang suy đoán Lãnh Phong thân phận, trong đó có không ít người biết Mạch Nhiên là ai, cho nên bọn họ cũng theo bản năng cho là Lãnh Phong có phải hay không là Mạch Nhiên bạn trai, cũng chính là Mạch Chấn con rể.

Nếu quả thật là lời như vậy, kia Lãnh Phong ngược lại cũng có cùng Tây Dã Lương Giới so sánh tư cách, dù sao Mạch Chấn nhưng là Châu Á nhà giàu nhất, so với Tây Dã Lương Giới còn muốn có tiền.

Rất nhiều người đều đang suy đoán Lãnh Phong thân phận, mà Tây Dã Lương Giới vẫn ngồi ở trên ghế, sắc mặt đen đáng sợ.

Thân là sự kiện lần này nhân vật chính Lãnh Phong, tắc lại đến sông bạc bên ngoài trên hành lang, cảm thụ không ngừng thổi lát phát trong người Thượng Hải gió.

Du thuyền đi rất nhanh, không bao lâu nữa liền có thể đến tới hải phận quốc tế.

Trên mặt biển sóng lớn không ngừng vỗ vào ở thân thuyền bên trên, nhưng nhưng không cách nào đối với (đúng) du thuyền tạo thành ảnh hưởng gì, dù sao đây chính là chi phí ba một tỷ USD du thuyền, một ít sóng làm sao có thể sẽ đối với nó tạo thành ảnh hưởng.

Lãnh Phong hô hấp mang theo nhàn nhạt vị mặn không khí, không nhận được lộ ra vẻ tươi cười.

Trên mặt biển tình tiết phức tạp, làm cho người ta một loại mộng ảo cảm giác.

Mạch Nhiên đứng ở Lãnh Phong bên người, từ quan sát kỹ đến hắn vẻ mặt, một lát nữa mới lên tiếng: "Lãnh Phong, ngươi mới vừa rồi làm sao biết tự tin như vậy, ngươi sẽ không sợ thua sao?"

Lãnh Phong cười nhạt, đạo: "Không sợ."

"Tại sao?" Mạch Nhiên theo bản năng hỏi.

"Bởi vì ta không thể nào biết thua."

Mạch Nhiên: "

Lãnh Phong trả lời không thiếu chút nữa đem Mạch Nhiên cho tức chết, nàng nhìn vòng quanh bốn phía một cái, bảo đảm không có người nào sau khi, ở Lãnh Phong bên tai thấp giọng nói: "Có phải là ngươi hay không làm trò gì?"

Nghe Mạch Nhiên lời nói, Lãnh Phong cười cười, không nói gì.

"Ngươi không nói ta đem ngươi làm ngầm thừa nhận a, mau nói cho ta biết ngươi là làm sao làm được."

Mạch Nhiên ở cái đề tài này bên trên dây dưa Lãnh Phong không thả, để cho Lãnh Phong rất là bất đắc dĩ.

Lãnh Phong đưa tay đặt ở trên lan can, ánh mắt nhìn thẳng phía trước, nhàn nhạt nói: "Có cơ hội sẽ cùng ngươi nói, bây giờ không thích hợp."

Trên mặt biển đen kịt một màu, cũng chỉ có Lãnh Phong mới có thể thấy rõ xa xa cảnh sắc.

Bất quá ở trên biển khơi, trừ nước biển chính là nước biển, căn bản không cái gì có thể nhìn.

Mạch Nhiên ngoác miệng ra ba, đứng ở Lãnh Phong bên người, Hải Phong không ngừng thổi lát phát đầu nàng phát.

Lãnh Phong có thể rõ ràng nghe được nàng sợi tóc thoang thoang, còn có trên người nàng trần trần mùi thơm cơ thể.

"Tiếp theo chúng ta nên đi nơi nào chơi đùa tốt đây?" Mạch Nhiên nháy mắt đến con mắt, nghiêng đầu nhìn về phía Lãnh Phong.

"Không biết." Lãnh Phong rất dứt khoát trả lời.

Hắn còn thật không biết nên đi nơi nào chơi đùa, trên chiếc thuyền này không có gì có thể để cho hắn cảm thấy hứng thú.

Mặc dù chiếc này du thuyền sang trọng kinh người, nhưng Lãnh Phong lúc trước không ít ở trên du thuyền chấp hành nhiệm vụ, đã sớm đối với (đúng) du thuyền rất quen thuộc, có thể chơi đùa hắn cũng cơ bản chơi qua.

Mạch Nhiên chu cái miệng nhỏ nhắn, trong lúc nhất thời cũng có chút mê mang.

"Nếu không, chúng ta đi ăn một chút gì đi, ta còn không ăn cơm tối đâu rồi, có chút đói."

Vừa nói, Mạch Nhiên xoa xoa bụng, lộ ra một bộ đói bụng hình.

Lãnh Phong trầm ngâm một chút, tối cuối cùng vẫn gật đầu, bởi vì hần bao nhiêu cũng có chút dói.

"Đi thôi." Mạch Nhiên kéo Lãnh Phong tay, hướng thang máy đi tới.

Mạch Nhiên tay rất mềm mại, nắm lấy đi làm cho người ta một loại yêu thích không buông tay cảm giác, bất quá Lãnh Phong cũng không có những ý nghĩ khác. Bị Mạch Nhiên kéo đi ra mấy bước sau, hần liền tránh thoát Mạch Nhiên tay.

"Ừ?" Mạch Nhiên thả chậm bước chân, xoay người nhìn Lãnh Phong, trong ánh mắt mang theo vẻ không hiểu.

Lãnh Phong tránh Mạch Nhiên ánh mắt, nhân nhạ nói: "Đi thôi."

Mạch Nhiên nhếch miệng, nhẹ nhàng gật đầu, với sau lưng Lãnh Phong.

Lãnh Phong mới vừa rời cử động, để cho nàng tâm lý tràn đầy thất lạc.

Nàng mới vừa rời là mặt đầy hưng phấn dắt Lãnh Phong tay, nhưng Lãnh Phong lại cự ra.

Nàng rất không thích Lãnh Phong làm như vậy

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 237: Cùng Trương Ảnh Hàm so với đây?

Mạch Nhiên vẫn luôn cho là mình cố gắng có thể đánh động Lãnh Phong, nhưng bây giờ Lãnh Phong lại còn đối với nàng có kháng cự, cái này làm cho nàng rất ảo não, cũng rất thất lạc.

Chẳng qua là, nàng không có đem thất lạc tâm tình biểu hiện ra, vẫn duy trì mặt tươi cười, hoạt bát với sau lưng Lãnh Phong.

Lãnh Phong có thể đoán được Mạch Nhiên tâm tình, nhưng thấy nàng vẫn một bộ vui vẻ bộ dáng, hần ít nhiều có chút kinh ngạc.

Mạch Nhiên đem tâm tình mình che giấu rất tốt, không để cho chính mình thất lạc hiện ra ở Lãnh Phong trước mặt.

Ở Lãnh Phong trước mặt, nàng mãi mãi cũng là một bộ thật vui vẻ bộ dáng, bất chước Phật Tượng một cái vui vẻ Tiểu Tĩnh Linh.

Hai người đi vào trong thang máy, theo như Đệ Lục Tầng.

Đệ Lục Tầng là phòng ăn, trên du thuyền có không ít đến từ các nơi trên thế giới đến tên gọi đầu bếp, bọn họ làm mỗi một món ăn cũng có thể làm cho người lưu luyến quên về.

Cửa thang máy vừa mới mở ra, hai người đã nghe đến mê người thức ăn mùi thơm, để cho hai người vị lời không ngừng bài tiết ra nước miếng.

"Thật là thơm a." Mạch Nhiên rút ra sụt sụt cái mũi, mặt đầy hưng phấn.

Nàng cũng là một cái kẻ tham ăn, hơn nữa có thể nào ăn cũng sẽ không mập hoàn mỹ thể chất.

Lãnh Phong cũng giống như vậy, hần vô luận đến kia cái địa phương du lịch, cũng sẽ đi trước ném thử một chút kia cái địa phương mỹ thực.

Người được thức ăn mùi thơm, hai người nhất thời liền hứng thú.

Phòng ăn rất lớn, có thể nói là Lãnh Phong gặp qua tới một cái lớn phòng ăn, hơn nữa trang sức sang trọng vô cùng, để cho Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên cũng không nhịn được kinh ngạc xuống.

Bàn ăn đều dựa vào cửa sổ, cửa sổ hoàn toàn trong suốt, có thể rõ ràng thấy trên mặt biển cảnh sắc.

Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên ngồi vào một cái gần cửa sổ vị trí, Mạch Nhiên cầm lên thực đơn, nhanh chóng xem thực đơn mang thức ăn lên thức.

Trong phòng ăn có không ít người đang dùng bữa ăn, dù sao rất nhiều người cũng không được ăn cơm chiều, hơn nữa không ít người cũng muốn ném thử một chút trên du thuyền những thứ này đầu bếp tay nghề.

Lãnh Phong ngón tay nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn, sau đó nhìn Mạch Nhiên liếc mắt, bởi vì thực đơn ở trên tay nàng, Lãnh Phong muốn chút thức ăn cũng không có biện pháp.

Lúc này, một người mặc màu trắng đồng phục làm việc nữ tử đi tới, nàng đầu tiên là hướng hai người có chút cúi người, sau đó nhẹ giọng nói: "Hai vị ngài khỏe chứ, xin hỏi yêu cầu ăn chút gì sao?"

Lãnh Phong cười nhạt, đem thẻ khách quý để lên bàn.

Nữ tử thấy Lãnh Phong lấy ra thẻ khách quý, nhất thời hơi ngần ra, sau đó thái độ nhất thời chuyển đổi thành cung kính.

"Hai vị tôn quý khách nhân, mời nguyên lai ta có mắt không trông!"

Nhìn người bán hàng này thái độ, Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên cũng hơi ngần ra, không nghĩ tới này thẻ khách quý thật đúng là thật ngạo mạn a, có vật này, hoàn toàn có thể ở trên thuyền đi ngang, hơn nữa đi đến chỗ nào đều sẽ có người nhiệt tình đối đãi.

Mạch Nhiên đem thực đơn đưa đến trước mặt phục vụ viên, tinh tế ngón tay chỉ chỉ một trang, đạo: "Một trang này, ta tất cả đều muốn."

Phục vụ viên nhanh chóng đem thực đơn mang thức ăn lên thức toàn bộ ghi nhớ, sau đó cung kính nói: "Được, xin chờ một chút."

Nhìn phục vụ viên rời đi bóng lưng, Lãnh Phong không nhịn được cười cười, đem hai tay gói đến sau ót, ánh mắt chuyển hướng ngoài cửa sổ.

Mạch Nhiên đến lấy tay nâng cằm lên, nàng ánh mắt một mực dừng lại ở Lãnh Phong trên mặt, phảng phất mãi mãi cũng xem không đủ.

Chung quanh dùng cơm người đều rói rít nhìn về phía Mạch Nhiên, dù sao đáng yêu như thế cô gái thật sự là rất hiếm thấy.

Trong đó có không ít là biết Mạch Nhiên thân phận, cho nên bọn họ đều rất thức thời không dám có những ý nghĩ khác.

Tới Vu Na nhiều chút không biết, là đang suy nghĩ phải thế nào đem cô gái này cura vào tay.

Bất quá khi bọn họ thấy ngồi ở Mạch Nhiên đối diện Lãnh Phong sau, đều cảm giác được một cỗ áp lực, dù sao Lãnh Phong dài quá tuần tú.

Lãnh Phong từ leo lên chiếc thuyền này sau vẫn đeo kính mát, không để cho bất luận kẻ nào thấy chính mình con mắt.

Tại nhiều như vậy người trên thuyền, hẳn cũng không muốn bị người khác thấy chính mình kia mắt phải màu xanh lam.

Mặc dù có kính râm ngăn che, nhưng Lãnh Phong đẹp trai vẫn uy hiếp đến không ít người, đặc biệt là một ít nữ, các nàng đều bị Lãnh Phong tướng mạo cho mê đảo, thậm chí các nàng còn không ngừng hướng Lãnh Phong vút mị nhãn.

Chẳng qua là Mạch Nhiên tồn tại để cho còn lại nữ cũng âm thầm phai mờ, cả chiếc trên du thuyền, không có bất kỳ một cái nữ có thể cùng Mạch Nhiên so sánh.

Cảm thụ chung quanh truyền tới những thứ kia nóng bỏng ánh mắt, Lãnh Phong không nhịn được cười khổ một tiếng, đáng đáp đẹp trai, có lúc cũng đúng là một loại phiền toái.

Chẳng qua nếu như dài không đẹp trai lời nói, vậy làm phiền càng lớn hơn.

Mạch Nhiên là không nhìn thẳng chung quanh ánh mắt, nàng một mực ngo ngắc nhìn Lãnh Phong.

Nàng ánh mắt nhìn Lãnh Phong truyền hình trực tiếp lòng, một lát nữa, Lãnh Phong rốt cuộc không nhịn được, quyết miệng nói: "Ngươi lão nhìn ta chăm chăm nhìn làm gì."

"Ta thích a." Mạch Nhiên dùng rất đáng yêu thanh âm nói.

Nghe được cô ấy là đáng yêu đáng yêu đi thanh âm, Lãnh Phong không thiếu chút nữa xương cũng mềm mại.

Mặc dù Lãnh Phong đối với (đúng) Mạch Nhiên rất kháng cự, nhưng hẳn không khỏi không thừa nhận, Mạch Nhiên mỹ lệ và thanh âm cũng là tuyệt đối cường đại, ít nhất ở Lãnh Phong trong trí nhớ, cũng chỉ có Mộ Thi Vân cùng Trương Ảnh Hàm có thể cùng Mạch Nhiên so sánh.

Dĩ nhiên, ở Lãnh Phong trong tâm khảm, Mộ Thi Vân địa vị là mãi mãi cũng không cách nào bị thay thế.

Bởi vì Mộ Thi Vân cho Lãnh Phong nhân sinh.

Trương Ảnh Hàm tiếng làm nũng thanh âm, Lãnh Phong cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe qua, mặc dù hẳn rất muốn nghe một chút, nhưng có thể nghe được tỷ lệ tiểu cực kỳ nhỏ.

Nhưng Mạch Nhiên bán manh thanh âm, Lãnh Phong cũng đã không biết nghe bao nhiêu lần, mỗi lần nghe được, hần xương đều tựa như bị quất vô ích thật sự có sức lực một dạng mềm yếu vô cùng.

Cho dù là một cái cứng như sắt thép nam nhân, cũng không khả năng chống cự Mạch Nhiên bán manh.

Lãnh Phong hít sâu một hơi, cứ có thể làm cho mình tỉnh táo lại, sau đó hần lấy điện thoại di động ra, không để ý tới nữa Mạch Nhiên.

Hắn rất sợ Mạch Nhiên đợi một hồi lại đột nhiên làm những gì nghịch thiên sự tình, vậy hắn liền khổ ép.

Mạch Nhiên đưa tay đem Lãnh Phong điện thoại di động đoạt lấy, dùng có chút thanh âm cầu khẩn nói: "Đừng đùa điện thoại di động được không, theo ta tán gẫu một chút đi."

Lãnh Phong thiêu thiêu mi mao, mới vừa rồi Mạch Nhiên động tác hắn lại chưa kịp đi ngăn trở, cái này coi như có chút ý tứ.

"Được rồi, ngươi trước đem điện thoại di động đưa ta." Lãnh Phong đưa tay ra nói.

Mạch Nhiên le lưỡi, đưa điện thoại di động giao về đến Lãnh Phong trong tay, nàng cũng ý thức được chính mình mới vừa rồi cử động có chút đường đột.

Lãnh Phong đưa điện thoại di động thả lại đến trong túi, quay đầu nhìn cửa sổ Ngoại Hải mặt, cũng không có chủ động nói chuyện với Mạch Nhiên.

Chung quanh các nam nhân nhìn cẩn rằng nghiêng lợi, hận không được đi lên đem Lãnh Phong tháo thành tám khối.

Dù sao một cái xinh đẹp như vậy khả ái cô em ngồi đối diện hắn, hàng này lại còn đang ngắm phong cảnh, phong cảnh có cô em đẹp mắt không?

"Chờ sẽ cơm nước xong, chúng ta đi kia chơi đùa?" Mạch Nhiên tìm đề tài, tránh cho không lời nào để nói lúng túng.

Lãnh Phong đem hai tay gối sau ót, một bộ không thèm để ý chút nào bộ dáng, "Tùy tiện đi, ta cũng không biết nên đi kia."

Mạch Nhiên suy tư một hồi, sau đó đột nhiên nghĩ đến cái gì, liền vội vàng nói: "Nếu không chúng ta đi ca hát, như thế nào đây?"

Ca hát?

Lãnh Phong hơi ngần ra, sau đó theo bản năng gật đầu một cái.

Mặc dù hắn không thích cùng Mạch Nhiên đi chung với nhau, nhưng hắn không khỏi không thừa nhận, Mạch Nhiên tiếng hát thật rất êm tai, có thể nói toàn thể giới đủ loại ca sĩ đều không cách nào cùng nàng thanh âm so sánh.

"Hảo a, kia hẹn xong cấp, đợi một hồi cơm nước xong chúng ta phải đi ca hát, không cho phép ngươi không đi." Mạch Nhiên nhìn Lãnh Phong, mặt đầy nụ cười hưng phấn.

Nàng đã từng nói, muốn mỗi ngày đều là Lãnh Phong hát một bài bài hát.

Ở hai tháng trong, nàng mỗi ngày đều sẽ đi Âm Dạ quây rượu, là Lãnh Phong diễn hát một bài bài hát.

Đi tới Đông Doanh sau, bởi vì gặp gỡ không ít tập kích, Mạch Nhiên tối hôm qua không có ca hát cho Lãnh Phong nghe, cho nên hắn mới có muốn đi ca hát ý tưởng.

Cho dù Lãnh Phong không muốn cùng Mạch Nhiên đi quá gần, nhưng hắn cũng không cách nào đi kháng cự Mạch Nhiên tiếng hát.

Cho dù là một bài soạn nhạc rất dở bài hát, Mạch Nhiên cũng có thể hát êm tai vô cùng.

Điều này cũng có thể chính là nàng thiên phú chỗ, mỹ lệ tiếng hát, dung mạo xinh đẹp, Mạch Nhiên cơ hồ là một cái hoàn mỹ nữ hài.

Nếu như không phải là Trương Ảnh Hàm trước nhất đi vào Lãnh Phong tâm lý, kia Lãnh Phong sợ rằng sẽ thật không bị khống chế yêu cô gái này.

Chẳng qua là hắn đã thích Trương Ảnh Hàm, thật sự dĩ vô pháp đi tiếp thu những cô gái khác, dù là Mạch Nhiên hoàn mỹ đến đâu, hắn cũng sẽ không có bất kỳ ý tưởng gì.

Điều này cũng có thể chính là Lãnh Phong tư tưởng cứng nhắc chỗ, Dĩ Năng Giả không chịu cái thế giới này ràng buộc, càng không cần đi tuân thủ cái gì chế độ một vợ một chồng.

Nhưng Lãnh Phong cũng không cách nào tiếp nhận cùng hai cô bé chung một chỗ, hắn không làm được một chân đạp hai thuyền chuyện.

Trên thực tế, Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong đợi chung một chỗ thời gian là dài nhất, Mạch Nhiên mỗi lần tới Âm Dạ quây rượu cũng sẽ trực tiếp đợi truy cập trưa.

Về phần Trương Ảnh Hàm, nàng chỉ có 21h đến mười 1 giờ 30 phút thời gian này là đang ở quây rượu.

Cho nên Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong sống chung thời gian nhiều nhất, nhưng Lãnh Phong đối với (đúng) Trương Ảnh Hàm cảm tình nhưng xưa nay đều chưa từng thay đổi.

Vận mệnh, chính là chỗ này sao thích trên cột người.

Mạch Nhiên không cam lòng, cho nên hắn sẽ không lời nói nhẹ nhàng buông tha.

Nàng đã từng đã thề, đời này không phải là Lãnh Phong không lấy chồng, cho dù Lãnh Phong đời này cũng sẽ không tiếp nhận nàng, nàng cũng sẽ vĩnh viễn chờ đợi, sẽ không lại đối với (đúng) những người khác có bất kỳ cảm giác gì.

Mạch Nhiên, chính là một cái si tình như vậy nữ hài.

Lãnh Phong đã không còn là cái đồ cảm tình ngu si, hắn biết rõ Mạch Nhiên đối với (đúng) tình cảm mình, nhưng hắn không cách nào đi tiếp thu cái này khả ái nữ hài, cho dù nàng làm nhiều hơn nữa cũng giống vậy.

Hắn không chịu nhận, cũng làm không được nhẫn tâm cự tuyệt, cho nên Mạch Nhiên vẫn luôn càng đi càng gần, nhưng Lãnh Phong nhưng không cách nào đưa nàng đẩy ra.

Mạch Nhiên hai tay nâng cằm lên, nhẹ giọng hỏi "Lãnh Phong, bọn người sẽ nhớ nghe cái gì bài hát."

Lãnh Phong không hề nghĩ ngợi, trực tiếp nói: "Không đặc biệt gì muốn nghe, tùy tiện đi."

"Người thật một bài muốn nghe bài hát còn không có đi." Mạch Nhiên có chút chưa từ bỏ ý định hỏi.

"Thật không có." Lãnh Phong lắc đầu một cái, trầm ngâm một lúc sau, mới tiếp tục nói: "Ta lúc trước đều là nghe Đàn dương cầm khúc."

Mạch Nhiên nháy mắt nháy mắt con mắt, sau đó khẽ cười nói: "Vậy cũng tốt, vậy bọn ta sẽ thi tùy hát rồi."

Lãnh Phong buông tay một cái, đạo: "Ừ, tùy người, ta không có vấn đề."

Mạch Nhiên con mắt vòng vo một chút, cười hỏi "Lại nói, ta ca hát có phải hay không rất êm tai a."

Lãnh Phong gật đầu một cái, một điểm này hắn thật không có biện pháp đi chối.

"Cùng Trương Ảnh Hàm so với đây?"

Lãnh Phong: "

Mạch Nhiên nhẹ nhàng cười, ánh mắt một mực dừng lại ở Lãnh Phong trên người, nàng đang đợi Lãnh Phong trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 238: Ngay cả con ruồi cũng không bằng

Lãnh Phong còn thật không biết nên trả lời như thế nào Mạch Nhiên, bởi vì hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe qua Trương Ảnh Hàm ca hát.

Mặc dù hắn rất muốn nghe một chút, nhưng cũng không có mở miệng yêu cầu qua.

Chậm chạp không có được Lãnh Phong trả lời, Mạch Nhiên nhẹ nhàng nháy mắt đến con mắt, lần nữa hỏi "Hỏi người đâu rồi, ta cùng Trương Ảnh Hàm, ai ca hát êm tai?"

Qua hồi lâu, Lãnh Phong mới nhỏ khí, đạo: "Ta không biết."

"Này tính là gì trả lời a." Mạch Nhiên chu cái miệng nhỏ nhắn, có vẻ hơi bất mãn.

"Bởi vì ta cũng chưa từng nghe qua nàng ca hát, ta nào biết." Lãnh Phong giọng nói mang vẻ một tia không nhận được.

Mạch Nhiên hơi ngần ra, sau đó nhả một tiếng, ngay sau đó trầm mặc xuống.

Lúc này, trong phòng ăn đi vào ba cái thân mặc tây trang màu đen nam tử.

Trong đó hai người dung mạo rất tương tự, hiển nhiên là anh em ruột. Không qua một cái cao lớn hơn một chút, một cái là tương đối lùn.

Còn có một cái, chính là ở lên thuyền trước cùng Mạch Chấn chào hỏi Toms.

Ba trên mặt người cũng treo không ai bì nổi nụ cười, vô luận nhìn về phía ai, bọn họ đều mang nhân nhạ khinh thường.

Bất quá ở ba người đi vào phòng ăn sau, liền chú ý tới ngồi ở cạnh cửa sổ Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong.

"Bọn họ lại cũng ở đây!" Toms có chút kinh ngạc tự nhủ.

"Toms, người đang nói gì?" Khá cao nam tử dừng bước lại, quay đầu hỏi.

Toms chỉ chỉ Mạch Nhiên phương hướng, đạo: "Owen, William, các người còn nhớ cô gái kia sao?"

Hai Huỳnh Đề Liên bận rộn theo Toms chỉ phương hướng nhìn, khi nhìn đến Mạch Nhiên sau, nhất thời tròn tròn cặp mắt, hô hấp cũng không bị khổng chế biến hóa có chút gấp thúc.

"Lại là nàng, không nghĩ tới nàng cũng tới nơi này!" Owen hơi kinh ngạc nói.

"Cùng nàng ngồi chung một chỗ nam nhân là ai?" William nhìn ngồi ở Mạch Nhiên đối diện Lãnh Phong, chân mày hơi nhíu lại.

Nghe được William lời nói, Toms cười khở một tiếng, đạo: "Hình như là Mạch Nhiên bạn trai."

"Ừ?"

Owen cùng William cũng lẳng lẳng, sau đó trên mặt không hện mà cùng thoáng qua một tia tiếu nuối, nhưng ngay sau đó là không thoải mái, bọn họ không thể nào tiếp thu được sự thật này.

"Người nam kia là thân phận gì, lại có thể đem Mạch Nhiên đuổi tới tay." William sắc mặt âm trầm nói.

"Không biết." Toms lắc đầu một cái, "Ta đối với hắn không biết gì cả."

"Chẳng cần biết hắn là ai, nhưng tuyệt đối không thể cùng ta cướp nữ nhân." Owen hất tay một cái, sau đó sải bước hướng Lãnh Phong cùng Mạch Nhiên phương hướng đi tới.

William cũng là mặt đầy âm trầm với sau lưng Owen, này hai huynh đệ một mực có cái gì đều là sẽ cùng chung, vô luận là vật gì, bao gồm nữ nhân.

Toms khẽ cau mày, bất quá cũng theo sau.

Hắn chỉ là muốn tới nơi này ăn một bữa cơm, nhưng không nghĩ tới Mạch Nhiên cùng Lãnh Phong cũng ở đây.

Toms, Owen cùng William đều là Mạch Nhiên người theo đuổi, bất quá Mạch Nhiên nhưng xưa nay đều không nhìn thẳng ngắm qua bọn họ liếc mắt, nhưng bây giờ Mạch Nhiên tự xưng có bạn trai, cái này làm cho ba cái công tử ca cũng không thể nào tiếp thu được, cho nên Owen cùng William muốn qua đi tìm Lãnh Phong phiên toái, Toms cũng không có lên tiếng ngăn cản.

Mạch Nhiên tay phải nâng mặt, tay trái ngón tay nhẹ nhàng gõ bàn ăn, nàng đang chờ mang thức ăn lên.

Lãnh Phong vốn là chính nhìn ngoài cửa sổ, nhưng đột nhiên cảm giác một cổ có chút không hòa hài khí tức hướng chính mình đến gần, theo bản năng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy ba cái người mặc quý giá âu phục công tử ca chính hướng chính mình phương hướng đi tới, hơn nữa nhìn bọn họ bộ dáng, một bộ lai giả bất thiện đáng vẻ, cái này làm cho Lãnh Phong hơi nhíu lên Mi.

Owen cùng William đi tới Mạch Nhiên bên người, khẽ khom người, đồng thời nói: "Mỹ lệ Mạch Nhiên tiểu thư, không nghĩ tới có thể ở chỗ này nhìn thấy người."

Hai người cũng một bộ rất có lễ phép bộ dáng, nhìn qua hãy cùng thân sĩ không khác nhau gì cả.

Mạch Nhiên phết hai người liếc mắt liền thu hồi ánh mắt, nàng dĩ nhiên biết hai người này là ai, bất quá nàng đối với (đúng) hai người này không có bất kỳ hứng thú, ngược lại là có thật sâu không ưa.

Đang cùng nàng tuổi tác tương phản người chính giữa, Mạch Nhiên cũng chỉ là đối với (đúng) Lãnh Phong cảm thấy hứng thú mà thôi, còn lại là chỉ có không ưa.

Vô luận đối phương bối cảnh mạnh hơn nữa, gia thế khá hơn nữa, cũng vào không để cho Mạch Nhiên mất.

Bị Mạch Nhiên không nhìn, hai trên mặt người cũng thoáng qua vẻ lúng túng, bắt quả hai người da mặt còn rất dày, rất nhanh thì điều chỉnh xong.

"Mạch Nhiên tiểu thư, không biết chúng ta có thể hay không ngồi ở đây." Owen mặt đầy mỉm cười, làm hết sức cho thấy chính mình tối suất khí một mặt.

"Không được."

Nói chuyện là Lãnh Phong, hẳn không phải là muốn giúp Mạch Nhiên cái gì, chẳng qua là nếu như những người này ngồi ở đây lời nói, hẳn cũng chưa có ăn cơm tâm tình.

"Người tính toán thơn bơ vậy sao, nơi này có người nói chuyện địa phương sao?" William mắng.

William lời nói, để cho Lãnh Phong chân mày hơi nhíu lại, khóe miệng cũng thoáng qua một nụ cười lạnh lùng.

Đứng ở một bên Toms tâm lý cái đó vui a a, hẳn hy vọng nhất chính là thấy Lãnh Phong cùng này hai huynh đệ nổi lên va chạm.

Này hai huynh đệ đều là Châu Âu một cái Đại Tập Đoàn con trai của Chương Khổng Giả, từ nhỏ đã cuồng vọng vô cùng, bọn họ thích đồ vật, liên nhất định sẽ nghĩ hết biện pháp đoạt vào tay, nếu như có cạnh tranh đối thủ lời nói, bọn họ sẽ điên Cuồng Tướng đối phương phá hủy.

Mặc dù Toms bối cảnh rất cường hãn, nhưng tạm thời không có cùng này hai huynh đệ chống lại tư cách.

Mạch Nhiên chân mày thật sâu nhíu lại, nàng không thể cho phép có người đối với (đúng) Lãnh Phong không tiếc lời.

"William, người là ngứa da sao?" Mạch Nhiên giọng rất lạnh giá, nàng tức giận, thật tức giận.

Mạch Nhiên lạnh giá lời nói để cho William hơi ngẩn ra, sau đó quay đầu nhìn Mạch Nhiên, có chút không giải thích đạo: "Mạch Nhiên tiểu thư? Người thế nào?"

"Người im miệng, tên ta cũng là người gọi sao?" Mạch Nhiên trầm giọng nói.

Mạch Nhiên thái độ William lần nữa sững sờ, đứng ở một bên Owen cũng có nhiều chút sững sờ.

Ở tại bọn hắn theo đuổi Mạch Nhiên thời điểm, Mạch Nhiên mặc dù vẫn luôn không thể nào để ý tới bọn họ, nhưng cũng không trở thành có thể như vậy thái độ.

Nhưng bây giờ Mạch Nhiên giọng, hiển nhiên là thật tức giận.

"Nói cho ta biết, hai người các người có phải hay không ngứa da, có muốn ta giúp người một tay hay không môn thả lỏng?" Mạch Nhiên chậm rãi đứng lên, trên mặt tràn đầy tức giận, ánh mắt không mang theo bất kỳ cảm tình gì trợn mắt nhìn Owen cùng William.

Bị Mạch Nhiên dùng như vậy ánh mắt nhìn chăm chăm, hai huynh đệ cũng theo bản năng lui về phía sau một bước, bọn họ vẫn là lần đầu tiên thấy Mạch Nhiên lộ ra như vậy vẻ mặt.

Không chỉ là bọn họ, ngay cả Lãnh Phong, cũng là lần đầu tiên thấy Mạch Nhiên tức giận.

Hơn nữa Mạch Nhiên sẽ tức giận, hoàn toàn là bởi vì mình.

Nghĩ tới đây, Lãnh Phong liền không nhịn được cười khở một tiếng, Mạch Nhiên vì hắn tức giận, hơn nữa nhìn nàng bây giờ bộ dáng kia, còn phải là tự Minh ra(Kỳ Xuất) Khí Tiết tấu.

Thấy Owen cùng William cũng không nói gì, Mạch Nhiên lạnh rên một tiếng, đạo: "Hắn là ta bạn trai, ta không cho phép các người đối với hắn bất kính, cho nên nếu như các người không muốn chết lời nói, liền lập tức cho hắn nói xin lỗi, nếu không ta đem các người vứt xuống hải lý làm mồi cho cá mập."

Dám như vậy cùng này hai huynh đệ nói chuyện, phòng chừng cũng chỉ có Mạch Nhiên.

Ở trong phòng ăn dùng cơm người cũng nhìn trực tiếp sững sờ, từ Owen cùng William đi qua tìm Lãnh Phong thời điểm, người chung quanh đều bắt đầu lưu ý bên này, nhưng bọn hắn bây giờ tất cả đều nhìn ngốc.

Owen cùng William thân phận, tại chỗ rất nhiều người đều biết, bọn họ cũng không dám đi dẫn đến hai công tử này, dù sao bọn họ bối cảnh rất cường hãn.

Chẳng qua là không người sẽ nghĩ tới, Mạch Nhiên bởi vì một người đàn ông cùng này hai huynh đệ nổi lên va chạm, bây giờ còn lên tiếng uy hiếp bọn họ.

Owen cùng William một câu nói cũng không nói được, bọn họ tới nơi này chính là để tìm Lãnh Phong phiền toái, thuận tiện nhìn xem có thể hay không lấy được Mạch Nhiên trái tim.

Nhưng bây giờ, William chẳng qua là rầy Lãnh Phong một câu, kết quả là đưa tới Mạch Nhiên lửa giận, bây giờ Mạch Nhiên còn tuyên bố phải đem hấn hai huynh đệ cho ném xuống biển.

Lãnh Phong nhìn dờ khóc dờ cười, bất quá cũng phải thừa nhận, thật ra thì Mạch Nhiên tức giận đáng về cũng là thật đáng yêu.

Owen hít sâu một hơi, cứ có thể làm cho mình tỉnh táo lại, sau đó chỉ Lãnh Phong, trầm giọng nói: "Hấn là thân phận gì?"

"Người không tư cách biết." Mạch Nhiên khinh thường cười lạnh.

Nàng khinh thường đưa tới Owen cùng William trong lòng khó chịu, bất quá hai người dĩ nhiên sẽ không đối với (đúng) Mạch Nhiên nổi dóa, bởi vì Mạch Nhiên cha nhưng là Mạch Chấn, bọn họ nếu là đối với (đúng) Mạch Nhiên làm những gì, vậy bọn họ cha cũng đảm bảo không bọn họ.

William quay đầu nhìn Lãnh Phong, hung tợn nói: "Tiểu tử, ta cảnh cáo ngươi, cách Mạch Nhiên tiểu thư xa một chút, không nên nghĩ con cóc ghè ăn thịt thiên nga."

Lãnh Phong nụ cười trên mặt nồng hơn, hấn không đợi Mạch Nhiên nói chuyện, chậm rãi từ trên ghế đứng lên.

"Người tìm chết." Mạch Nhiên sắc mặt hoàn toàn trầm xuống, chuẩn bị động thủ dạy dỗ một chút William.

Thấy Mạch Nhiên bộ dáng, Lãnh Phong liền vội vàng nói: "Mạch Nhiên, đừng kích động, để cho ta đi."

Lãnh Phong lời nói, Mạch Nhiên cho tới bây giờ cũng sẽ không cãi lại, nàng nhẹ nhàng gật đầu, sau đó ngồi về đến trên ghế.

Owen cùng William cũng không dám cùng Mạch Nhiên nổi lên va chạm, nhưng mới vừa rồi Mạch Nhiên thái độ làm cho bọn họ rất khó chịu, cho nên bây giờ, bọn họ phải đem lửa giận cũng phát tiết đến Lãnh Phong trên người.

Tới khắp chung quanh xem cuộc vui người, bọn họ cũng tròn tròn con mắt, chờ đợi sự tình tiếp theo phát triển.

Bọn họ cũng cố xem cuộc vui, cho tới ngay cả cơm cũng quên ăn.

"Tiểu tử, ngươi cho rằng là ngươi tính toán thom bơ vậy sao, ngươi xứng với Mạch Nhiên tiểu thư ấy ư, nàng một bộ quần áo cũng trên đỉnh ngươi toàn bộ tài sản, ngươi trừ dài một pho mặt trắng nhỏ bộ dáng, ngươi có cái gì có thể lấy ra khoe khoang tư bản?" Owen đem bắt mắt trong lòng toàn bộ phát tiết đến Lãnh Phong trên người, hận không được đem Lãnh Phong xé thành mảnh nhỏ.

William cũng là đồng dạng hung tợn nói: "Chỉ bằng ngươi, ngay cả cho chúng ta xách giày tư cách cũng không có, còn muốn cùng Mạch Nhiên tiểu thư chung một chỗ, ngươi nhất định là lấy cái gì Yêu Pháp để cho Mạch Nhiên tiểu thư thích ngươi, hừ, ngươi cho là những thứ này trò lừa bịp có thể thoát khỏi chúng ta con mắt sao?"

Hai người nói vậy kêu là một cái chính nghĩa lắm nhien, ngay cả Lãnh Phong mình cũng thiếu chút nữa tin.

Lãnh Phong rất muốn biết, là ai cho hai người này nói những lời này dừng khí, nói thật là rất có ý tứ.

Mạch Nhiên ở một bên trực tiếp không nhịn được cười ra tiếng, nàng lửa giận trong lòng cũng biến mất rất nhiều, bởi vì này hai huynh đệ là tới khôi hài.

Nhìn chính nghĩa cảm mười phần Owen cùng William, Lãnh Phong nhỏ khí, từ tốn nói: "Là ai cho các ngươi nói như vậy dừng khí?"

Ừ?

Lãnh Phong lời nói để cho hai người hơi ngẩn ra, bọn họ cũng nghe không hiểu Lãnh Phong ý những lời này.

Nhìn có chút mộng ép hai người, Lãnh Phong khoe miệng phác họa lên một nụ cười lạnh lùng, chậm rãi nói: "Trong mắt ta, các ngươi ngay cả một con ruồi cũng không bằng, chỉ bằng các ngươi, có tư cách gì tới phán xét ta!"

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 239: Động thủ

Lãnh Phong đem hai cái Châu Âu một Đại Tập Đoàn người thừa kế tổn hại thể vô hoàn phụ, mà Mạch Nhiên ở một bên làm hết sức không cười ra tiếng.

Đứng ở một bên Toms trực tiếp nhìn sừng sò, hấn vẫn là lần đầu tiên thấy có người dám như vậy mắng Owen cùng William.

Dù sao hai cái công tử ca đi đến chỗ nào đều là bị như "chúng tình phùng nguyệt", ngay cả Toms thấy hai người bọn họ cũng phải khách khách khí khí, rất sợ không cẩn thận đưa bọn họ chọc giận.

Mặc dù Lãnh Phong lời nói rất ngắn, nhưng mỗi một chữ cũng như cùng thiết chùy một dạng gõ vào Owen cùng William hai người trên ngực, để cho bọn họ hô hấp cũng biến hóa dồn dập.

Rất hiển nhiên, hai người kia tức giận, hơn nữa sắp bị tức nổ.

Lấy bọn họ thân phận, cho tới bây giờ không ai dám đối với bọn họ bất kính, như hôm nay như vậy sự tình, bọn họ hay lại là lần đầu tiên gặp phải.

"Người tìm chết!"

Owen dùng sức nắm chặt hai quả đấm, cặp mắt dường như muốn phun ra lửa.

Phòng ăn người chung quanh một mực nhìn chăm chú Lãnh Phong phương hướng, bọn họ càng ngày càng mong đợi chuyện kế tiếp cái phát triển.

Trong đó có không ít thích xem náo nhiệt người chỉ mong bọn họ đánh.

Ở những người khác xem ra, Lãnh Phong bây giờ là ở thế yếu, bởi vì Owen người bên kia nhiều, mà Lãnh Phong chỉ có một người, Mạch Nhiên chỉ là một cô gái yếu đuối.

Bất quá trên thực tế, ở thế yếu hấn là Owen dám người.

Những công tử ca này hoa thiên tử địa quán, không có chút nào sức chiến đấu có thể nói, cho dù có tận lực đúc luyện qua, lại tại sao có thể là Lãnh Phong cái này A Cấp Dị Năng Giả đối thủ.

Nếu như bọn họ rất không mở mắt cùng Lãnh Phong nổi lên va chạm, cấp độ kia đợi bọn hấn đúng là vô tình làm nhục.

Nhìn về mặt tức giận Owen cùng William, Lãnh Phong khoanh tay, mặt đầy khinh thường.

Mạch Nhiên vẫn ngồi trên ghế ngồi, nhìn cuộc nháo kịch này.

Nàng hy vọng nhất thấy Lãnh Phong đem hai công tử này cho đánh một trận, về phần hậu quả, nàng là không có chút nào để ý.

Thân là Mạch Chấn con gái, nàng mới sẽ không lo lắng sự tình hậu quả.

Du thuyền Đệ Thập Lục Tầng khoang trong, Tây Dã Lương Giới ngồi ở trên ghế sa lon, cầm trong tay một ly rượu chất.

Cả người mặc tây trang màu đen, mang kính mắt màu đen Đại Hán đứng ở bên cạnh ghế sa lon, cẩn thận từng li từng tí nói: "Ảnh võ giả người liên minh một phương diện xé bỏ cùng chúng ta hiệp ước, bọn hấn bây giờ toàn bộ rời đi Đông Doanh."

Nghe lấy thủ hạ báo cáo, Tây Dã Lương Giới sắc mặt càng ngày càng đen, cuối cùng trực tiếp đem ly rượu trong tay bóp vỡ.

"Phanh."

Ly rượu bể tan tành, rượu vang rơi vài hấn một thân.

Bất quá Tây Dã Lương Giới không có chút nào để ý, hấn bây giờ trừ tức giận, hay lại là tức giận.

Hấn không thể tiếp nhận sự thật này.

"Mà hơn nữa, bọn họ sáng sớm hôm nay cũng đã toàn bộ bỏ chạy." Đại Hán bổ sung nói.

"Ta nhưng là trả bọn họ đủ tiền thuê, cũng dựa theo bọn họ yêu cầu mua vũ khí, tại sao bọn họ muốn xé bỏ hiệp ước."

Tây Dã Lương Giới mặt âm trầm, lửa giận cơ hồ phải đem hấn phổi cho tức điên.

Hấn không phải là quan tâm những thứ kia tiền thuê, hấn chỉ là không cách nào tiếp nhận ảnh võ giả liên minh hủy ước sự thật.

Dù sao, hấn phải chuẩn bị ở trên du thuyền mang đến hành động lớn, nhưng nếu như không có ảnh võ giả liên minh hiệp trợ, hấn phải hoàn thành tỷ lệ đáng thương em bé.

"Thủ lĩnh, kia chúng ta kế hoạch còn đúng kỳ hạn tiến hành sao?" Đại Hán cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Tây Dã Lương Giới không nói gì, hần thật chặt cau mày, tựa hồ đang suy tư đối sách.

Ảnh võ giả liên minh đột nhiên rời đi, đưa hần kế hoạch toàn bộ đánh loạn.

Qua hồi lâu, Tây Dã Lương Giới mới chậm rãi nhỏ khí, trầm giọng nói: "Nếu như bỏ qua cơ hội lần này, ta sẽ thấy cũng đừng nghĩ có cơ hội đối với (đúng) Mạch Chấn động thủ."

"Nhưng không có ảnh võ giả liên minh trợ giúp, ta căn bản khác (đừng) muốn thành công, trừ phi ta muốn cùng hần đồng quy vu tận."

Vừa nói, Tây Dã Lương Giới nhắm lại con mắt, nắm chặt hai nắm đấm, móng tay thật sâu đâm vào hần trong da thịt, nhưng hần hồn nhiên không cảm giác.

"Nhưng ta không thể buông tha cơ hội lần này, coi như ngài ta ra lệnh, ta cũng phải Mạch Chấn chết."

Tây Dã Lương Giới con mắt Mãnh mở ra, hần cặp mắt biến hóa máu đỏ, nhìn đứng ở một bên Đại Hán theo bản năng lui về phía sau một bước.

"Truyền lệnh xuống, để cho nhần Đường người toàn bộ điều động, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới nơi này."

Nghe được Tây Dã Lương Giới lời nói, Đại Hán nhất thời tròn tròn cặp mắt, liền vội vàng nói: "Thủ lĩnh, tuyệt đối không thể, nếu như nhần Đường toàn thể điều động, động tĩnh lớn như vậy, vậy nhất định sẽ bị chiếc thuyền này thượng nhân cho phát giác."

Đại Hán nhắc nhở, Tây Dã Lương Giới lại không có chút nào để ý, khinh thường nói: "Bọn họ biết thì thế nào? Ta vốn là không có ý định để cho chiếc thuyền này hoàn chỉnh trở về."

"Ta vốn chỉ muốn, để cho ảnh võ giả liên minh âm thầm diệt trừ Mạch Chấn, cho thêm chiếc thuyền này tạo thành một ít tổn thương, để cho những người khác cảm thấy Mạch Chấn là chết ở ngoài ý muốn bên trong, nhưng bây giờ ảnh võ giả người liên minh hủy ước, ta chỉ có thể tự Minh tới (Kỷ Lai), cùng lắm, ta nỗ lực chiếc thuyền này, mọi người cùng nhau chết!"

Tây Dã Lương Giới cặp mắt lóe lên hàn mang, hần tựa như ư đã làm tốt hần phải chết chuẩn bị.

Nghe hần lời nói, đứng ở một bên Đại Hán cảm giác mình thân ở một cái hầm băng bên trong một dạng giá rét vô cùng.

Lúc này Tây Dã Lương Giới, cho hần một loại rất cảm giác xa lạ thấy.

"Mạch Chấn, Lãnh Phong, các ngươi tuyệt đối không sống qua tối nay, ta bảo đảm!" Tây Dã Lương Giới tự nhủ.

Du thuyền trong phòng ăn, náo nhiệt vẫn đang kéo dài.

Owen cùng William gắt gao tròn mắt nhìn Lãnh Phong, một bộ bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ bộ dáng.

Hai người cũng tiếp thụ qua gia tộc bảo tiêu huấn luyện, cho nên đối với chính mình thân thủ rất có lòng tin.

Huống chi bọn họ có hai người, cho nên bọn họ tin tưởng, tuyệt đối sẽ không bại bởi Lãnh Phong.

Hơn nữa Lãnh Phong nhìn qua giống như một cái mặt trắng nhỏ tự đắc, cùng một Văn Nhược thư sinh một dạng cho nên Owen cùng William trong lòng đều mang một tia khinh thường.

"Thế nào, muốn động thủ sao?" Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, hần chỉ mong hai người kia lập tức hướng chính mình công tới, như vậy hần thì có phản kích lý do.

"Ta cho một mình ngươi quỳ xuống nói xin lỗi cơ hội, nếu không ngươi sẽ hối hận ngươi đi tới trên cái thế giới này." William cười lạnh nói.

"Ha ha ha ha ha ha ha "

Nghe được William lời nói, Lãnh Phong nhất thời không nhịn được cười lớn, đây là hần nghe qua có ý tứ nhất trò cười.

Ngay cả ngồi ở bên cạnh Mạch Nhiên cũng là không nhịn được cười ra tiếng, cười không thờ được.

Mạch Nhiên tiếng cười rất êm tai, nhưng bây giờ Owen cùng William căn bản không có đi thương thức tâm tư.

Bởi vì Lãnh Phong bộ dáng, căn bản chính là đang cười nhạo hai người bọn họ.

"Ngươi cười cái gì?" William cau mày hỏi.

Một lát nữa, Lãnh Phong thu liễm một chút nụ cười, sau đó không có cho William bất kỳ mặt mũi gì, trực tiếp mắng: "Ta cười hai người các ngươi ngu si."

Lãnh Phong lời nói để cho Owen cùng William sắc mặt cũng hoàn toàn đen xuống, sau đó đồng thời cả giận nói: "Ngươi tìm chết!"

"Không sai, ta là tại tìm chết." Lãnh Phong mặt coi thường nhìn hai người, nhàn nhạt nói: "Nhưng các ngươi có để cho ta chết năng lực sao?"

"Nếu như không tin, các ngươi có thể đến thử xem."

Nói xong, Lãnh Phong khoanh tay, chờ đợi hai người đối với (đúng) tự mình động thủ.

Owen cùng William cũng hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó bày ra cách đấu tư thế.

Hai người đều là tiếp thụ qua không ít huấn luyện, sức chiến đấu muốn khác với người thường, cho nên bọn họ đối với chính mình tràn đầy lòng tin.

Đứng ở một bên xem cuộc vui Toms theo bản năng lui về phía sau hai bước, hắn có thể không có bất kỳ sức chiến đấu, cho nên không dám áp quá gần, sợ mình sẽ bị ngộ thương.

Hắn bên trong lòng cũng rất muốn thấy được Lãnh Phong bị đánh bại, dù sao hắn đối với (đúng) Lãnh Phong cũng là có thật sâu hận ý.

Bởi vì, Lãnh Phong đem vô số công tử ca trong tâm khảm nữ thần cho ngâm (cưa) đi.

Bất quá Lãnh Phong trên thực tế thật không có đem Mạch Nhiên cưa vào tay, hắn hoàn toàn chính là làm bộ.

Nếu như không phải là Mạch Nhiên yêu cầu, hắn đánh chết cũng không muốn Quan bên trên danh hiệu này, bởi vì này áp lực còn thật không phải bình thường đại.

Nhìn Owen cùng William bày ra cách đấu tư thế, Mạch Nhiên liền vội vàng lấy điện thoại di động ra thu hình, nàng phải đem Lãnh Phong xuất thủ hình ảnh cho võ xuống tới.

Lãnh Phong khoe miệng là treo khinh thường nụ cười, hắn các loại (chờ) hai người động thủ đã đợi rất lâu, kết quả hai người này luôn là ở nói nhảm, đến bây giờ cũng hạ quyết tâm muốn cùng tự mình động thủ.

Phải biết, cao thủ chân chính so chiêu cũng sẽ không có một chút nói nhảm, muốn đánh thì đánh, chưa bao giờ sẽ bb nhiều như vậy, kết quả này Owen cùng William nói nhảm thật đúng là một loại nhiều, bị Lãnh Phong giễu cợt nhiều lần sau khi mới hạ quyết tâm muốn động thủ.

Lãnh Phong đi ra bàn ăn, đứng ở phòng ăn quá đạo thượng.

Hành lang rất lớn, chùng rộng bốn thước, vị trí cũng đủ.

Owen cùng William hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó một tả một hữu hướng Lãnh Phong công tới.

Hai người tốc độ xuất thủ cũng rất nhanh, muốn so với người bình thường cường hãn nhiều, ra chiêu cũng rất chú trọng bộ sách võ thuật, mà không phải côn đồ đánh nhau một loại làm vậy.

Người chung quanh cũng tròn cặp mắt nhìn trắng hảo hỉ này, dù sao Lãnh Phong bây giờ là kẻ một cái hai.

Mà trong đó không thiếu nữ đều tại là Lãnh Phong cầu nguyện, dù sao Lãnh Phong dài đẹp trai như vậy, các nàng trong tiềm thức cũng không hy vọng thấy Lãnh Phong bị thương.

Rất nhiều người cũng đang lo lắng Lãnh Phong an nguy, cũng chỉ có Mạch Nhiên một người bình tĩnh nhất, nàng rất biết Lãnh Phong thực lực, đối phó hai cái này khiêu lương tiểu sừ căn bản liền không áp lực.

Đối mặt với Owen cùng William hai huynh đệ công kích, Lãnh Phong không chút hoang mang lui về phía sau một bước, tránh thoát hai người lần đầu tiên tấn công.

Mặc dù hai huynh đệ tốc độ công kích rất nhanh, nhưng đối với Lãnh Phong mà nói, tốc độ này liền như là kiến hôi chậm.

Lãnh Phong không có mở Ứng Nhãn, bởi vì đối phó hai cái này yếu căn bản, nếu như dùng Ứng Nhãn lời nói, nhất định chính là làm nhục này dị năng.

Lần đầu tiên công kích rơi vào khoảng không, Owen cùng William đều có chút kinh hãi, bất quá bọn hắn lập tức điều chỉnh xong, chân trái đồng thời dùng sức đạp một cái, lần nữa phát động tấn công lần thứ hai.

Lần này, hai người vẫn là một tả một hữu tấn công về phía Lãnh Phong, Owen bên trái bên, William bên phải bên.

Lãnh Phong vẫn không chút hoang mang, hơn nữa lần này hắn vẫn đứng tại chỗ, nhìn qua không có cần né tránh ý tứ.

Hắn cử động để cho không ít vây xem người cũng cho dọa cho giật mình, đặc biệt là những thứ kia thích Lãnh Phong nữ hài, trực tiếp liền kinh hô thành tiếng.

Mạch Nhiên ngược lại không có chút nào lo lắng, nàng biết Lãnh Phong không thể nào biết thua ở hai người kia.

Nhìn Lãnh Phong không có né tránh, Owen cùng William hai huynh đệ trong mắt cũng thoáng qua một vẻ vui mừng, theo bản năng cho là Lãnh Phong lần này tuyệt đối sẽ bị đánh trúng.

Bất quá, sự thật cũng không phải bọn họ tưởng tượng như vậy.

Ở hai cái quả đấm sắp đánh trúng chính mình thời điểm, Lãnh Phong thân thể giống như quỷ mị di động, cả người như đồng hóa thành một cái hư ảnh, từ Owen cùng William trung gian xuyên qua.

Ở tất cả mọi người khiếp sợ dưới con mắt, Lãnh Phong cứ như vậy tránh thoát Owen cùng William công kích, bình yên vô sự xuất hiện ở phía sau hai người.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 240: Không được

Mới vừa rồi một màn kia, tất cả mọi người tại chỗ cũng trực tiếp nhìn mông, bởi vì không người có thể thấy rõ Lãnh Phong bóng người.

Rõ ràng Owen cùng William quả đấm liền sẽ rơi xuống Lãnh Phong trên đầu, nhưng một trong chớp mắt, Lãnh Phong liền xuất hiện ở Owen cùng William sau lưng, cái này thì với Thuần Gian Di Động.

Lãnh Phong không có sử dụng bất kỳ dị năng, hẳn chỉ là dựa vào tự thân tốc độ cùng sức phản ứng tới tránh hai người công kích.

Huống chi, hai người này công kích thật sự là coi là không cái gì, Lãnh Phong cũng lười đi sử dụng dị năng.

Muốn là đối phó hai người này còn cần dùng đến năng lực, kia Lãnh Phong cũng không cần ở Dị Năng Giả thế giới đặt chân.

Mạch Nhiên cặp mắt lóe lên tiểu tinh tinh, nàng đã sớm muốn thấy được Lãnh Phong xuất thủ đánh hai người này, cho nên ở tại bọn hắn muốn đánh thời điểm, nàng liền lấy điện thoại di động ra thu hình, đem các loại tất cả đều vẽ xuống tới.

Lần nữa bị Lãnh Phong né tránh công kích, hai huynh đệ đều lộ ra gặp quỷ vẻ mặt, sau đó liền vội vàng không chế thân thể của mình, muốn xoay người.

Bất quá, Lãnh Phong cũng sẽ không cho bọn hắn bất cứ cơ hội nào.

Ở hai người chuẩn bị lúc xoay người sau khi, Lãnh Phong chân phải đưa ra, phân biệt văng hai bên quét ra, đá vào Owen cùng William trên chân.

"Àm!"

"Àm!"

Âm thanh âm vang lên cách nhau không tới 0. 2 giây, ở ngắn ngủi 0. 2 giây trong, Lãnh Phong liền quét ra hai chân, hơn nữa uy lực không giảm.

"A!"

Owen cùng William phân biệt hét thảm một tiếng, sau đó che chân té ngã trên đất.

Lãnh Phong khí lực há là hai người kia có thể so sánh, hẳn một cước này đi xuống, đủ để cho Owen cùng William cảm nhận được xương đứt gãy như vậy thống khổ.

"Oa tắc, thật là giỏi."

Một mực ở bên cạnh xem cuộc vui Mạch Nhiên không ngừng vỗ bàn tay, Lãnh Phong mới vừa rồi toàn bộ cử động nàng đều vẽ xuống đến, nàng cũng định thật tốt bảo tồn.

Nhìn nằm trên đất không ngừng kêu thảm thiết Owen cùng William, một mực đứng ở đằng xa Toms lộ ra dao động Kinh Thần tình, hẳn không thể tin được Lãnh Phong lại nhẹ nhàng như vậy liền đánh bại hai người bọn họ, hẳn không dám đi tin tưởng sự thật này.

Lãnh Phong nhìn qua ép căn bản không hề phí bất luận khí lực gì một dạng ngay cả khỏe miệng cũng vẫn luôn treo nụ cười, phảng phất này đối với hắn mà nói là một trận không có áp lực chiến đấu.

Quả thật, Lãnh Phong căn bản cũng không có phí bao nhiêu lực khí, hai người kia chiến đấu Đấu Kỳ đúng dịp nhìn qua rất lợi hại bộ dáng, nhưng trên thực tế không có bất kỳ tác dụng, hơi chút có một ít kinh nghiệm chiến đấu người cũng có thể dễ dàng đem hai người bọn họ đánh bại.

Coi như là Lăng Ảnh, đối với (đúng) trả hai người bọn họ cũng không cần phí bất luận khí lực gì.

Động tác đẹp mắt, nhưng lại không có bất kỳ uy lực, nhiều nhất liền lấy ra để chứa đựng giả bộ, nhưng nếu là thật cùng người đánh, kia Owen cùng William cũng chỉ có bị ngược phần.

Lãnh Phong mắt nhìn xuống nằm trên đất gào thét bị thương hai người, khinh thường cười một tiếng.

Chính mình căn bản liền không dùng nhiều khí lực lắm, kết quả hai người bọn họ lại có thể đau thành con chim này dạng, nghe tiếng kêu thảm kia, hãy cùng giết heo tự đắc.

"Không phải một cước sao, có cần không?" Lãnh Phong một bộ hận thiết bất thành cương bộ dáng, không ngừng lắc đầu, sau đó xoay người nhìn Toms liếc mắt, trầm giọng nói: "Đem hai cái này rác rưởi mang cho ta đi ra ngoài, nếu không ta ngay cả ngươi cũng đánh."

Thấy Lãnh Phong kia hung tợn ánh mắt, Toms theo bản năng lui về phía sau một bước, rất sợ Lãnh Phong thật sẽ bắt hắn cho đánh.

Mặc dù Lãnh Phong chẳng qua là ra một lần tay, bất quá hắn thực lực lại để cho Toms cảm thấy sợ hãi.

Bọn họ những công tử ca này bên người sẽ không thiếu Thiếu Bảo Tiêu, bọn họ đã từng cũng xem qua chính mình bảo tiêu xuất thủ.

Nhưng Toms có thể bảo đảm, bên cạnh mình không có bất kỳ một cái bảo tiêu có thể cùng Lãnh Phong mới vừa rồi tốc độ so sánh.

Mặc dù Toms không có bất kỳ sức chiến đấu, nhưng hắn bao nhiêu biết một ít, chưa ăn qua thịt heo, nhưng cũng đã gặp heo chạy a.

Lãnh Phong mới vừa rồi phản ứng, cùng tốc độ xuất thủ, đều có thể dùng nhanh như thiểm điện để hình dung, đây là Toms không có từ chính mình bảo tiêu trên người gặp qua.

Cho nên bị Lãnh Phong trọn mắt nhìn thời điểm, Toms toàn thân cũng nhẹn không được run xuống.

Lãnh Phong chỉ cần một cái ánh mắt, đem hắn chấn trụ.

Nếu như Lãnh Phong thật muốn động thủ đánh hắn lời nói, vậy hắn lần này phỏng chừng liền muốn nằm trở về.

"Ừc "

Toms thôn khẩu thổ mạt, sau đó cứ có thể làm cho mình tỉnh táo lại, chậm rãi mở miệng nói: "Hai người bọn họ là "

Nhưng hắn lời còn chưa nói hết, Lãnh Phong liền trực tiếp cắt đứt, "Hai người bọn họ là nước Anh Wilson gia tộc người, bọn họ phụ thân là Châu Âu mườì đại phú hào một trong."

Nghe Lãnh Phong lời nói, Toms nhất thời lẳng lẳng, hắn không nghĩ tới Lãnh Phong lại sẽ biết Owen cùng William thân phận.

Hơn nữa nhìn Lãnh Phong bộ dáng còn rất bình tĩnh đáng vẻ.

Toms không ngừng suy đoán Lãnh Phong thân phận, hắn rất muốn biết cái này dài so với chính mình soái không biết bao nhiêu lần thanh niên là ai, vì sao lại có mạnh như vậy Đại Bá Lực, hơn nữa đem Wilson gia tộc người cho đánh, còn có thể bình tĩnh như vậy.

Chẳng lẽ hắn có cường đại bối cảnh?

Toms không ngừng suy đoán, bất quá hắn không dám mở miệng hỏi, bởi vì nhìn Lãnh Phong tính khí, phỏng chừng không tốt lắm.

"Ta sẽ dẫn bọn họ rời đi." Toms làm hết sức không chế được chính mình vẻ mặt, sau đó đi lên trước, đem Owen cùng William đỡ lên.

Owen cùng William cũng không có đi năng lực, Lãnh Phong một cước này mặc dù không dùng nhiều khí lực lắm, nhưng cũng không phải hai người bọn họ cái có thể bị.

Cho dù là bị Toms đỡ, bọn họ cũng không ngừng phát ra gào thét bị thương, dù sao đó là thật đau.

"Tiểu tử, ngươi xong." Owen trọn mắt nhìn Lãnh Phong, lên tiếng uy hiếp nói.

William cũng là dùng cừu hận ánh mắt nhìn hắn, hận không được dùng ánh mắt đem Lãnh Phong cho tháo thành tám khối.

Đối mặt với hai người uy hiếp, Lãnh Phong lại không có chút nào để ý.

"Hai người các người là lại muốn bị đòn sao?" Lãnh Phong cười nhạt một tiếng, sau đó xoay vặn cổ, đi về phía trước một bước, một bộ lại muốn động thủ bộ đáng.

Thấy hắn cử động, Owen cùng William trên mặt cũng thoáng qua một chút sợ hãi, dưới thân thể ý thức lui về phía sau, nhưng bởi vì chân đau đớn, bọn họ căn bản liền đứng không vững, thiếu chút nữa té ngã trên đất.

Hai người phản ứng để cho Lãnh Phong trực tiếp không nhìn được cười lớn, hai người này ngoài mặt rất trâu bò, nhưng trên thực tế đã sợ thành chó.

"Nhanh từ trong mắt ta biến mất, hai người các người rác rưởi sẽ ảnh hưởng ta thêm ăn." Vừa nói, Lãnh Phong chỉ chỉ phòng ăn đại môn, tỏ ý hai người rút nhanh lên.

Toms đỡ Owen cùng William, khắp khểnh rời đi phòng ăn.

Từ đầu đến cuối, Owen cùng William cũng không dám nữa nhìn Lãnh Phong, rất sợ hắn sẽ xuất thủ lần nữa đem bọn họ hai cho đánh một trận.

Bọn họ uy phong lẫm lẫm đến, nhưng bây giờ giống một điều chó một loại chặt vật rời đi.

Bị nhiều như vậy phú hào nhìn, hai người đã ném xong toàn bộ mặt, dĩ nhiên không dám tiếp tục lưu lại này.

Từ đầu đến cuối, trong phòng ăn an ninh cũng chưa từng xuất hiện, bởi vì là bọn họ cũng đều biết Lãnh Phong là khách quý, hắn có thể ở chỗ này tùy tiện nào, chỉ cần không đem phòng ăn đập là được.

Hơn nữa nếu như Lãnh Phong yêu cầu bọn họ xuất thủ lời nói, bọn họ sẽ không chút do dự chạy tới, sau đó đem Owen cùng William cho đuổi ra ngoài.

Đây chính là khách quý đãi ngộ!

Ở ba người sau khi rời đi, phòng ăn phục vụ viên lục tục đem thức ăn cho đưa ra.

Trên thực tế thức ăn đã sớm làm xong, bắt quá bởi vì Owen cùng William cùng Lãnh Phong đánh, bọn họ mới không có tiến lên quấy rầy.

Bây giờ sự tình kết thúc, các nàng chuyện đương nhiên phải đem thức ăn cho đưa ra.

Tới khắp chung quanh xem cuộc vui người, là càng hiếu kỳ hơn Lãnh Phong thân phận.

Bởi vì Lãnh Phong mới vừa rồi nói thẳng ra Owen cùng William phía sau gia tộc tên, hơn nữa nhìn hắn bộ dáng, còn một bộ hoàn toàn không thêm để ý đáng về.

Tại chỗ người cũng âm thầm suy đoán, chẳng lẽ Lãnh Phong là một cái nhân vật ngưu bức con trai?

Nhanh nhẹn như vậy thân thủ, mạnh như vậy Đại Bá Lực, còn có tuấn mỹ như thế đáng ngoài, để cho vô số người đều đang suy đoán Lãnh Phong thân phận.

Lãnh Phong không nhìn chung quanh ánh mắt, ngồi ở trên ghế, nhìn phục vụ viên không ngừng mang thức ăn lên.

Lên thức ăn phục vụ viên không ngừng đưa mắt dừng lại ở Lãnh Phong trên người, mỗi lần nhìn về phía Lãnh Phong thời điểm, các nàng trên mặt cũng sẽ hiện lên một mảnh đỏ ửng, bộ dáng kia tỏ rõ là thẹn thùng hình.

Các nàng cử động nhìn Lãnh Phong dờ khóc dờ cười, chính mình chẳng qua là tới ăn một bữa cơm, kết quả bây giờ còn trở thành nổi bật nhất.

Mạch Nhiên đôi mắt đẹp không ngừng nhìn Lãnh Phong, trên mặt tràn đầy vui sướng nụ cười.

Nhìn chằm chằm Lãnh Phong mặt nhìn hồi lâu sau, Mạch Nhiên mới mở miệng nói: "Người mới vừa rồi thật là đẹp trai."

Lãnh Phong bữu môi một cái, không để ý đến nàng, cầm lên nữa, chuẩn bị hưởng dụng đặt ở trước mặt mì Ý.

Bị Lãnh Phong không nhìn, Mạch Nhiên không có chút nào bất mãn, nàng con mắt vòng vo một chút, sau đó khẽ cười nói: "Này, nếu không sau này người dạy ta cách đấu đi, ta sẽ trả cho người tiền thuê."

"Không được." Lãnh Phong không có chút gì do dự, trực tiếp cự tuyệt Mạch Nhiên yêu cầu.

"Tại sao à? Ta sẽ trả cho người đủ nhiều tiền thuê, hoặc là chính người ra cái giá, bao nhiêu tiền cũng không có vấn đề gì." Mạch Nhiên chưa từ bỏ ý định, nàng muốn cùng Lãnh Phong học cách đấu có rất nhiều nguyên nhân.

Số một, nàng là thật đối với (đúng) cách đấu có hứng thú, thứ hai, là có thể gia tăng cùng Lãnh Phong dọ chung một chỗ thời gian.

"Không có vì cái gì, không được là không được."

Lãnh Phong thái độ rất kiên quyết, hẳn có Cách Đấu Thuật là tuyệt đối sẽ không truyền ra ngoài.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì những thứ này đều là Mộ Thi Vân dạy, hẳn tuyệt đối sẽ không dạy cho những người khác.

Đối với Lãnh Phong mà nói, Mộ Thi Vân lưu lại bất luận một món đồ gì, vô luận là vật phẩm hay lại là năng kiến thức, đều là trên thế giới tối bảo vật quý giá, Lãnh Phong tuyệt đối sẽ không truyền ra ngoài.

Cho nên Mạch Nhiên coi như thế nào đi nữa yêu cầu Lãnh Phong, cho dù là quỳ trước mặt hắn, hắn cũng sẽ không đồng ý.

Liên tục hai lần bị Lãnh Phong cự tuyệt, Mạch Nhiên mân mê môi, trên mặt thoáng qua vẻ bất mãn, nhưng cũng không có lại kiên trì tiếp.

Nàng bây giờ dứt đoạn tiếp theo giữ vững, không có nghĩa là sau này sẽ không lại nghĩ biện pháp.

Dùng tiền tới hấp dẫn Lãnh Phong là không thực tế, Lãnh Phong mới vừa kiếm 100 triệu USD, căn bản liền sẽ không để ý những thứ này, hơn nữa Âm Dạ tài sản rất cuộc có bao nhiêu, Mạch Nhiên không biết.

Trên bàn ăn tỏ rõ đủ loại mỹ thực, mới vừa rồi Mạch Nhiên gọi thức ăn thức cơ bản đều là lấy hải sản làm chủ.

Ở trên biển đi, ăn mới mẻ hải sản, thật sự là rất thích ý.

Bất quá trừ hải sản ra, còn có hai phần mì Ý, những thứ này tất cả đều là Mạch Nhiên điểm.

Lãnh Phong ngược lại không có vấn đề, ngược lại có thể nhét đầy cái bao tử là được, nơi này đầu bếp đều rất chuyên nghiệp, cho nên Lãnh Phong cũng sẽ không lo lắng mùi vị vấn đề.

Nơi này đầu bếp nếu có thể làm kém một món ăn, Lãnh Phong tình nguyện tin tưởng cá mập sẽ nhảy lên thuyền.

Bạn đang đọc truyện *Ám Dạ Thủ Vọng Giả Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.